МАЛОРУСКО-НѢМЕЦКІЙ

СЛОВАРЬ

уложили

Евгеній Желеховскій і Софронъ Недѣльскій

ц. к. професори гімназиї в Станїславі.

ТОМЪ II.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,

З друкарнї тов. им. Шевченка, *під зарядом К. Беднарского.*

Druckerei des Szewczenko-Vereines, *Geschäftsleiter K. Bednarski.*

ПІДГОТОВКА ЕЛЕКТРОННОГО ВИДАННЯ:
«ІЗБОРНИК» http://litopys.kiev.ua/
12.XI.2006

МАЛОРУСКО-НѢМЕЦКИЙ СЛОВАРЬ

Томъ II.

П.

П, siebzehnter Buchstabe (Покóй,-кíй); п. = пан, пп. = панóве.

П а-,als Partikel in Zusammensetzungen bei Substantiven bez. das Spätere, Scheinrechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-, After- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.

П а́ б о р о д и, *pl.* Backenbart, *m. B.*

П а́ б о р о д н и к, *m.* — луговúй Wiesen- Bocksbart, *m.* (Tragopogon prat.)

П а́ б о р о н о к, -нка, *m.* Acker von der Breite einer Egge; 2) s. Відлýтка, прилýда

П а́ в а, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfauenfeder, *f.*; 3) рýска — *У.* (*Ал.* 34)*?

П а́ в е ч е р н и ц я, *f.* kurzer Abendgottesdienst nach der Vesper, *f.*

П а́ в з а, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*

П а́ в з е, па́взине, *n.* Heubaum mit

П а в з и́ н а, *f.* Stange *f.*

П а в з у в а́ т и, *v. n.* pausieren.

П а в и́ д л о, *n.* s. Повúла, *Зак.*

П а́ в и н, *a.* Pfauen-; *-е пірó *Oc.* (61) XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie Pfauenfeder. [*adj.* павúнчій, *Пол.*

П а в и́ н к а, *f.* русáлка — s. Пáвчик,

П а́ в и с, *m.* Anomodon, *B.*

П а́ в и с к и, *pl.* Luftwurzeln, *pl. B.*

П а в и́ ц я, па́виха, (*d.* павúчка), *f.* Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne, *f.*; 2) -úця, Nachtpfauenauge, *n.* Augenspinner, *m.* (Saturnia).

П а в и́ ч, *m.* s. Пáва; *jeder buntbefiederte Vogel; 2) Nagelspinner, *m.* (Aglia).

П а́ в і й, -вя, ве, *a.* Pfauen-, *Пол.*

П а́ в і р, *m.* *Пар.* s. Павýн.

П а в і т е, *n.* †? 2) Nebenzweige, *pl.*

П а в к о т и́ т и, *v. n.* pauken, poltern.

П а в л а́ к, ? *m. pl. Гол.* III. 492?

П а́ в л и к, *m.* s. Рáвлик. [Pauline.

I. П а в л и́ н, *m.* Paulinus; Павлúна, *f.*

II. П а в л и́ н, *m. gr. Кн.* s. Пáва 1); 2) —, па́вляний, *a.* Pfauen-; -ині óчи Blutauge, *n.* (Adonis autumnalis); 3) Павлúн, Nbfl. der Рúóниця.

П а в л и́ н е ц ь, -нця, *m.* Pfauenkoralle, *f.* (Pavonia).

П а в л о́, Пáвлик, Павлýсь, (-ýнь), *m.* Paulus; Пáвла, *f.* Paula. [Jo), *Вол.*

П а в н и́ к, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa

П а́ в о д ь, *f.* *Левч.* s. Пóвідь, пóвінь.

П а́ в о л о к а, *f.* † seidener od. baumwollener Zeug; *adj* па́волочний. [волока.

П а́ в о р о ч к а, *f. dim.* *Ч.* III. 420 s. Па́-

П а́ в ý з, *m.* Heubaum, *m.* s. Рубéль.

П а в ý к, павути́на(-чúна) & s. Паýк &.

П а в ý н, павýр, *m.* Pfauenmännchen, *n.*; 2) *gew. pl.* s. Пáва 2). [котúти.

П а в у ч а́ т и, п а́ в х а т и, *v. n.* s. Палах-

П а в у ч к и́, *pl.* Jungfer im Grünen (Nigella damascena). [nessa Jo), *B.*

П а́ в ч и к, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Va-

П а́ г а, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dachschindel etc.).

П а г а́ н е ц ь, & *Левч.* s. Пога́нець etc.

П а́ г і н, -она, п а́ г о н е ц ь, (*pl.* па́гінці), *m.* па́гоне, *n. coll. Не.* Trieb, Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*

П а́ г н і з д ь, *m. pl.* па́гнозди, *B.* па́гність, -остя, *m. Оц.* § 121. Nagel, *m.* Klaue, *f.*

П а́ г і р о к, па́горок, *Левч.* -рка, *m.* (künstlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горóбок.

I. П а д, *m.* s. Під I. [rasse, *f.*

II. П а д, *m.* Fall, *m*; 2) Cascade, *Ст.*; Te-

П а д ь, *f.* s. Спадь Honigthau, *m.* — чóрна Russthau, (Cladosporium fumago) *Вол.*; 2) s. Óбрив, крýча, *Левч.*; 3) Schicksal, Los, *n. Wa.* 37. [Fallsucht, *f.*

П а́ д а в к а, *B.* па́дачка, *f.* пада́лник, *m.*

П а́ д а л ь, *K.* II. 35, падалúна, *f.* Aas, *n.* verreckte Thiere, *pl.* [lende.

П а́ д а л е ш н и й, *a.* der zu Boden fal-

П а́ д а л и́ ц я, *f.* frühreif abgefallenes Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, пада́лична дети́на, uneheliches Kind; 3) s. Самóсійка; 4) s. Слоквá.

*

Пáдальник, пáдалець, -лця, *m.* пáдальниця, пáданка, *f.* пáданець, -нця *m.* s. Веретíльник. [reophora).
Падáльниця, *f.* Aasfliege, *f.* (Thy-
Пáдало, *n.* Fallschirm, *m. Пол.*
Падáлюхи, *pl.* s. Падалúця 1).
Падаля́к, *m.* Hister cadaverinus, *B.*
Пáдати, *v.n.* fallen; *—коло чогó *Ш.* I. 144 s. Запопадáти; — ся s. Попáдати ся.
Пáдеж, *m.* Fall, Untergang, *m.* Verderben, *n. АД.* II. 145; худóби Viehseuche, *f.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *m.*
Пáдéне, *n.* Fall, Verfall, *m.*
Падúй, *pl.* s. Пад II.; 2) Terassen, *pl. Левч.*
Падивóда, *f. Б.* Wasserfall, *m.*
Падúволос, *m.* Sumpfschafthalm, *m.* (Equisetum limosum). [thal.
Падú-земля́ *f.* die Erde als Thränen-
Пáдїж. *f.* s. Пáдеж 1) (худóби).
Пáдкати, (пáдьк-) ся, падкувáти (ся). *v. n.* sehr eifrig u. über die Kräfte arbeiten, etw. besorgen; 2) s. Бíдкати ся, wehklagen. *Ог.* 111.
Падкúй, *a.* s. Порохкúй; 2) на щось gierig, erpicht auf etw.
Падлéчина, падлúна, *У. f.* пáдло, *n. Ш.* I. 407 s. Пáдаль.
Падлю́ка, *m. f.* Aas, *n.* * niederträchtiger, verworfener Mensch.
Падьмá, *adv.* — упáсти, *Гуц.* ganz niederstürzen. [maschine, *f.*
Падовúй, *a.* Fall-, -а мáшина Fall-
I. Падóк, -дка, *m.* s. Під I, пад I.
II. Пáдок, -дку, *m. Зг.* Zufall, *m.*
Пáдонько, *m. dim.* (unglückliches) Schicksal. [(пáдати).
Падý, падéш, падé, etc. *praes.* s. Пáсти
Пáдубо, *m.* s. 'Ясень. [*B.*
Пáдух, *m* Furchtkäfer, *m.* (Galleruca),
Падчеринá, -я́ти, *n.* Stiefkind, *n.*
Пáдчериця, пáдчерка, *Ме.* 311 s. Пáсербúця, *Mi.* IV. 360.
Пáерок, -рка, *m.* † Art Abkürzungszeichen über dem Worte für das ь.
Пажарúстий, *a.* -а гáдина *Ф.*?
Пáжера людоїд, *m.* Menschenhai, *m.* (Squalus carcharias). [gefrässig.
Пажерúстий, *К У.* пáжерливий. *a.*
Пáжерлість, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.* [(Acalepha) *pl.*
Пáжиги, *pl.* Seenesseln, Quallen
Пáжить, *f. К.* Weide, Hutweide, Trift, *f. Макс.*; 2) Raygras, *n.* (Lollium), *B.*
Пáжити, *v.a.* (ґóнти) Fugen, Rinnen machen in den ґ.
Пажовúтий, *a.* gefrässig.
Паз, *m.* Fuge, *f.* Falz, *m. Пот.* III. 85.
Пазь, *m.* Page, *m.*
Паздíре, *n.* (*B.*) s. Терміте́.
Паздерúти, *v.a.* (*B.*) s. Отïпáти 1).
Пазинáти, *v. n.* lauern, (*B.*).
Пáзúти, *v. a. Wgr.* 95. 122. s. Дóáти, пильнувáти, *Пот.* III. 13.
Пáзька, Пазúна, Пазýлька. *f.* Pelagia; *adj.* Пáзьчин der P.
Пазмíльки, *pl.* e. Pflanzenart (*B.*).
Пáзнігть, -огтя, *m.* s. Пáгніздь.
Пазовúтий, *a.* gut zum Weiden; gefrässig, esslustig; 2) *H.* 171 emsig, betriebsam.
Пáзор, *m.* Zehe, Kralle, *f.*
Пáзорний, *a.* mit Zehen versehen, (звірá), Zehenthier, *n.*; — члéнок s. Чúколонок. *Пол.* [Krallen, Schinder. *m.*
Пазóрник, *m.* mit grossen scharfen
Пазорýчити, *v. n.* s. Позирáти, пантруváти.
Пáзуха, (*d.* -ýшка). -ушúна). *f.* Busen, Bausch, *m.* (v. Hemde); 2) Eingang in die Scheide (vagina), *m. adj.* пазýшний.
Пай, *m.* Antheil, Beuteantheil, *m.* Theilung der Beute *Ш.* II. 17; Portion, *f. Кв.* 162; 2) Atomgewicht, *n. Пол.*; вонá на свій пай *Кв.* 11 sie ihrerseits, на мій пай für meinen Part.
Пайдúти, *v.n. H.* 37. 263 *gew. impers.* glücken, gut von statten gehen.
Пáйка, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion, *f.* (пáйда, s. Бáйда). [ся etc. *Ог.* 78.
Пайматýся, *f. Ко.* 43 s. Паньматý-
Пáйщина, *f. Ч.* II. 649 s. Пáнщина.
Пайóк, *g.* пайкá, *m. dim. Ко.* 174 s. Пай 1), пáйка. [Прия́тель etc.
Пáйташ, *m.* пайтáшечка, *f. ungr.* s.
Пáйшівка, *f. N.* e. Berges.
Пáїж, *f.* Echinometra, *B.*
Пáїжка, *f.* — гильнúста ästige Igelkolbe (Sparganium ramosum).
Пáїрка, *f.* Succinea amphibia.
Пак, *adv.* wiederum, hinwiederum, hingegen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher; 2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Ог.* 209.
Пáка, *f.* grosses Pack, Kiste, *f.*
Пáкати, *v. n.* s. Пúкати, пúхкати.
Пáкисель, *m.* † s. Кисíль. ?
Пакíле, *n. coll.* Pfähle, *pl. Др. с.* 422.

Пáкінь,-оня, *m.*Fabelname e.Pferdes.
Пакíс, *m.* s. Покíс.
Пáкісливий, пáкісний, пáкостний, *a.* пáкісник, *m.* böswillig, schadenfroh, feindlich; der Unrecht thut, Bösewicht, *m.* [*n.* boshafter Streich.
Пáкість, -ости, *f.*Schaden,*m.* Unheil,
Пáклун, *m.* Gamander, *m.* (Teucrium pollium). [Maulschelle geben.
Пáкнути,*v.n.*s.Пáкати; 2)—в лицé
Пакóвний, *a.* geräumig zum Packen.
Пáкол, *m.* † s. Пакíлє? [(spicula) *B.*
Пáколосок, -ска, *m.* Aehrchen, *n.*
Пакослóвити, *v. n. Кл.* s. Злослóвити.
Пáкостити, (пáкощу, пáкостиш), *v. n.* Schaden anrichten, boshafte Streiche spielen; verderben; — ся sich dem Schaden aussetzen, *Др.* [вий.
Пáкостний, (-осний).*a.*s.Пáкіслив-
Пактóй, *adv.* nachher.
Пакувáти, *v. a.* packen, verladen.
Пакýнок, -нку, *m.*Gepäck,Bagage,*n.*
Пал, *m.* s. Спéка. *Ст.*; 2) Feuer, Eifer, *m.* Lebhaftigkeit, *f. ІГ.*
I. Паль, *m.* Pfahl, *m.*
II. Паль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*; 2) Brennmaterial, *n.*
Палáвхати, s. Палахкотíти.
Палáжка, *f.* s. Полáгна; 2) Bitterling,Plätteln, *m.* (Rhodeus amarus) *Не. Пр.* XI. (1) 121. [[παραμονάριος].
Паламáр,*m.*Kirchendiener,Küster,*m.*
Паламáрити, (-арювáти), *v. n.* паламáр sein, dessen Dienst versehen.
Паламáрка, паламарúха, *f.* Gattin des паламáр, *f.*
Паламáрня, *f. Ру.* Sacristei, *f.*
Пáланє, *n.* das Flammen, Lodern.
Паланúця, (*d.* -úчка), *f.* Flammenkuchen, Fladen, *m.*; 2) *pl.* паланичкú Früchtchen der wilden Malve (слиз), *pl.*
Палáнка, *f.*Pfahlwerk (als Festungswerk), *n.* befestigtes Feldlager *C.* I. 32. b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.* 252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *m. Сб.* III. 36; *Пот.* III. 15.
Палáта, *f.* Palast, *m.* (*pl.* палáти palastähnliche Zimmer), Hof, *m.* Kammer, Gerichtskammer, *f.* — пóслів Abgeordnetenhaus, — панів Herrenhaus, *n.* — маґнáтів Magnatentafel, *f. adj.* палáтський), (-áцький), von der палáта, vom Kammergericht, *Ке.* 412; Hof-, Palast- *C.* I. 164. [brannt sein, glühen.
Палáти, *v. n.* lodernd brennen, entПалáтка, *f.* kleiner Palast; Zelt, *n.*
Палáтник, *m.* Palastaufseher, *m.*
Палахкотíти, палáхнути, палахтíти, *v. n.* lichterloh brennen, aufflammen, auflodern, aufflackern.
Палáхнє, *n.* das Aufflackern.
Палáч, *m. КУ.* s. Кат.
Пáлаш,*m.*Pallasch,*m.* [fechtfeuer,*n.*
Пальóá, *f.*das Schiessen; — бóєвá Ge-
Палевúна, *f.* Brennmaterial, *n.*
Паленúця *f.*s.Паланúця; 2)*N.*einer полонúна. [werden, sich röthen.
Паленíти, *v. n.* roth, schamroth
Палéнка, *f.* s. Горíвка. [rei, *f.*
Паленчáрня, *f.* Brantweinbrenne-
Паленя́, -я́ти, *n.*s.Паланúця(-úчка).
Палестúна, *f.* Palästina, das gelobte Land, *übhpt Land; *adj.*палестúньский.
Пáлет верх, *N.* e. Berges. [trag,*m.*
Пáлєт, *m.* Executionsschein, Auf-
Палéтник, *m.* Ueberbringer des палéт, Gerichtsdiener, *m.*
Пáлець, -лця, *m.* Finger, *m.* Zehe, *f.*; 2) Kamme an e. Rade, *f.*; велúкий — Daumen, Daum, *m.* [Zahnrad, *n.*
Палéчний, *a.* -е кóлесо Kammrad,
Пáливо, *n.* Brennmaterial, *n.* -stoff,*m.*
Палúвода, *m. Ко.* 5. Brausekopf, Mensch der einen Schuss hat, *Ог.* 118; 2) Lügner, Schwindler, *m.* [ges,(*B.*).
Палúґа, *f.* Decke e. Schachtengan-
Палиґувáти, *v. a.* gierig fressen.
Пáлик, *m.* Pflock, kleiner Pfahl.
Палúкопа, *m. Bein.* des heil. Pantalemon am 27. Juli a. St.
Паликувáти, *v. a.* s. Палькувáти.
Палúсьвіт, *m. Лєвч.* s. Палúвода.
Палúстка, *f.* Blattschnecke,*f.* (Phyllirhoë).
Палúти, *v. a.* brennen, sengen; feuern, heizen; **ptc.* палéний, in Zorn entbrannt, hitzig.
Пáлиця,(*d.* пáличка).*f.* Stock, Gehstock, Stab, *m.*; 2) s. Цїпúльно.
Пáличник, *m. К.* Gerichtsdiener, Lictor, *m.*
Палíй, *m.* Brandstifter, *m. C.* II. 111.
Палíйка, *f.* Brandstifterin, *f*; 2) Zündmaschine, *f. Пу.*
Пáлїк, *m.* (*Фр.*) s. Полúка, Spur, *f.*

Палїса́да, *f.* Pallisade, *f.* Schanz-Sturmpfahl, *m.*

Палїса́дник, (*d.* -ичок), *m. K.* der mit Pallisaden od. Sturmpfählen umgebene Platz; *dim.* Rabatte, *f.*

Пали́ти, *v. n.* und — ся s. Палени́ти, (*Фр.*); 2) fahl, reif werden (v. Getreide).

Пали́тра, *f.* Palette, *f.* Farbenbrett, *n. Ке.* 72.

Пали́тча, цур —! *Ке.* 145 *int.* des [Abwehrens.

Пали́ччa, *n. coll.* Prügel, Fuchtel, *pl. C.* II. 83.

Палїяти́в, *m.* Palliativ, Scheinmittel, [*n. Кн.*; *adj.* -и́вний.

Па́лка, *f.* Keule, *f.* Stock; 2) Kolben, (spadix); 3) Rohrkolben, *m.* (Typha); 4) *pl.* палки́ die jungen Kiele (Hauptstämme der Feder).

Палки́й, палькúй, *Кн. a.* hitzig, ungestüm, feuerig; Zünd- *Пар.*

Па́льма, *f.* Palme, Palmenbaum, *m. adj.* пальмо́вий, пальмяни́й, *B.*

Пальми́цї, *pl. Вол.* s. Пло́скінь.

Пальни́к, *m.* Zünder, Zunder, *m. Пар.*

Па́лоб, *m.* Kiste, *f.*

Паловúй, *s. a. m. N.* e. Berges.

Пальовúй, *a.* Pfahl-.

Пальови́на, *f.* s. Па́ливо.

Паловúско, (пальов-). *n.* Brennstätte, *f.* Feuerherd, *m.*; 2) s. Па́ливо (*B.*).

Па́льок, *g.* па́лька, *m.* Fingerling, (Finger) d. i. Ueberzug an einen einzelnen Finger, Fingertheil e. Handschuhes, *m.*

Па́ломінь, s. По́ломінь.

Пало́мник, *m.* Pilger, Wallfahrer, der geweihte Palmenblätter aus Palästina brachte.

Пальо́нка, *f.* Pfannkuchen, *m.*

Па́лочка, *f.* Stäbchen, Stöckchen, *n.*

Палочкоро́гі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.* (Clavicornia).

Пало́чник, *m.* Rohrkolben, *m.* (Typha); палочникова́ті, *pl.* Rohrkolben-Gewächse, *pl.* (Typhaceae).

Пало́чня *f.* Keulenpolyp, *m.* (Coryne).

Палту́ха, *f.* Steinbutte, *f.* (Rhombus maximus).

Палу́ба, (*d.* палу́бка), *f.* mit Bast (луб), mit Schilfmatte gedeckter Wagen; Decke, *f.*; 2) *ungefüge Magd, Trulle, *f.*

Палубча́стий, *a. M.* II. 198 mit einer Decke.

Палу́ди, *pl.* Star, *m.* Schuppen an den Augen: затягну́ти —wegen u. erblinden.

Палу́ка, *f. Гол.* III. 208 s. Лука́.

Па́льха, *f.* Theil des Grundstückes, *m.*

Пальцáт, *m.* Schlägel, Klöpel, *m.*; 2) Zündruthe, -stange, *f. Пар.* [streiten.

Пальцетува́ти ся з ким, mit jmdm

Пальцехо́дний, *a. Пол.* Zehen-, Pfotengänger, *m.*

Пальча́к, пальцак, *m.* Stengel, *m.* (*B.*).

Пальча́стий, (-а́тий), *a.* fingerförmig, handförmig.

Па́льчик, *m. dim.* s. Па́лець, Fingerchen, *n.* (*aug.* пальчи́ско, -и́ще, *m.*).

Палю́га, *m.* grosser Stock, Knüttel, *m. A-Г.* 156; 2) Erzdieb, *m.* [(Zamiae), *B.*

Палюгóвцї, *pl.* Zapfenfarne, *pl.*

Па́лютий, *s. a. m.* Monat Februar (Лю́тий Mon. Jänner), *Гол.*; 2) Monat März (Лю́тий Mon. Februar).

Палю́тка, *f.* Cordulia, *B.*

Палю́х, *m.* Daumen, *m.* (pollex); Däumling; Finger in e. Handschuh, *m.*; 2) па́люхи пали́ти Zipfel von Hanf angezündet am Andreastage (*B.*).

Палю́чий, *a.* brennend, heiss.

Палю́чка, *f.* Hitze, *f.* (ein Stadium im Fieber).

Палю́шок, -шка, *m.* s. Па́льчик.

Па́ля, *f.* s. Па́ца, (mit dem Lineal) 1); 2) s. Паль I. [скробок.

Паля́, -я́ти, паля́тко, *n.* Паленя́, по-

Паляндрува́ти, *v. a.* durchstöbern, *vgl.* Пляндрува́ти.

Паляни́ця, *f.* s. Паланúця 1).

Паляни́чити, *v. a. H.* 43 паляни́ці formen? [ляни́ці bäckt u. verkauft, *Зак.*

Паляни́шниця, *f.* Weib das па-

Паля́руш, *m.* s. Пуля́рес.

Паляти́на, *f.* brandiger, Geruch.

Паля́тник, *m.* s. Пале́тник.

Паляту́рки, *pl.* kleine Polster zum Auftragen der Farbe beim Leinwanddruck; 2) Einbanddeckel, *pl.*

Па́могa, *f.* s. Мжи́чка.

Па́молодь, *f. coll.* па́молодок, -дка, *m.* Sprössling, *m.* junger Trieb.

Па́молодина, па́молодь, *f.* süsser Rahm, (*B.*).

Па́молоток, -тка, *m.* s. Воло́ть.

Па́морозь, *f.* leichter Frost. [tia) *B.*

Па́морка, *f.* Todtenkopf, *m.* (Acheron-

Па́морок, *m. gew. pl.* па́мороки, па́мороть, *f.* betäubende Verfinsterung in den Augen.

Пáмота, *f.* Baumwolle, *f.* [des, *B.*
Памóха, *f.* лóмінь — Saxifraga bryoi-
Пáмплик, *m. gew. pl.* rothe Ballen auf Schnüren als Abzeichen guter Schützen; übhpt Quaste, *f.*
Пампýх, (*d.* -ýшок), *m.* Krapfen, *m.* Kräppel, *n. adj.* пампухóвий.
Пáмфіль, *m. Ко.* 56 Art Kartenspiel.
Памфлéтник, *m.* Pamphletist, *m. T.*
Пáмять, *f.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f.* Andenken, *n.* на пáмять auswendig.
Памятáти, пáмятувати, *v.a.* im Gedächtnis behalten, gedenken, sich erinnern; — ся das Bewusstsein behalten, bei Sinnen sein. [nisreproduction, *f. Ил.*
Памятéвий, *a.* -а віднóва Gedächt-
Памятидостóйність, -ости, *f.* wohlverdientes Andenken, *До.*
Пáмятка, *f.* Andenken, Denkzeichen, *n.* Erinnerung, *f.*; 2) *pl.* не в памяткú менí ich erinnere mich nicht.
Памяткóвий, *a.* Gedächtnis-, denkwürdig; -óвого завдáти кому́ jmdn so durchprügeln, dass er eine Zeitlang gedenke, *C.* II. 241.
Пáмятливий, *a.* mit gutem Gedächtnis, im G., im Andenken bewahrend, gelehrig, aufmerksam, *K.* [dächtnis.
Пáмятливість, -ости, *f.* gutes Ge-
Пáмятний, *a.* denkwürdig; *adv.* кому́ пáмятно *IT.* wer gedenkt; im Andenken.
Пáмятник, *m.* Denkmal, *n.* Ehrensäule, *f.*; 2) der etw. gedenkt, woran sich erinnert (*Фр.*); 3) s. Пáмять, тúмка, (*Фр.*).
Пáмятниця, *f.* Durchprügeln als Andenken, *n.* [chen, Mal, *n.*
Памятýнок, -нку, *m.* sichtbares Zei-
Памятýщий, *a.* s. Пáмятливий; 2) dessen man sich erinnert (*B.*).
Пан, *m.* (*pl.* панú u. панóве), Herr, Grossgrundbesitzer, *m.* панóрáт, панеóрáт, за — von zunahetretender Vertraulichkeit; *adj.* пáнів, -ова, -ове.
Панáджин, *m.* Nachlass e. Grundstückes, *m.* (*B.*). [*Ко.* 15 Blindekuh spielen.
Панáс, *m.* s. Опанáс; панасá грáти
Пáнахи, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
Панахúда, *f.* ein Theil des Todtenamtes парастáс.
Пáнва, *f.* Pfanne, *f.*
Пáнвиця, *f.* s. Лóжниця.
Панвяр, *m.* Pfannenschmied, *m. Пар.*
Пáнений, пáнин, пáнїн, *a.* der Herrin, der Hausfrau.
Панéньский, *a. Га.* I. 40 der Jungfrau, der Braut, jungfräulich. [lichkeit, *f.*
Панéньство, *n. Га.* I. 13 Jungfräu-
Панéнтьо, *m. Гол.* III. 35, паненя́, -я́ти, *n.* liebes Herrchen. [74s. Пáночок.
Панéць, -нця́, *m.* (*vocat.* пáнцю) *Гол.* I.
Пáнея, *f. M.* s. Пáнія, пáнї.
Паникадúльце, *n. IT.* kleiner Kronleuchter, Lampe, *f.*
Панúско, (-úще), *m. aug.* s. Пан, der arme gute Herr. [(*Фр.*).
Панúти, *v. n.* кому́ gut bekommen.
Панúч, (*d.* -úчик), *m.* Herrensohn, junger Herr, Junker, *m.*; 2) *pl.* крýчені -чі, s. Крýчений 3); *adj.* паничéвський, Junggesellen-, Cavalier- *Ке.* 234.
Паничувáти, *v. n.* als панúч leben.
Пáнї, пáнїя, пáня, *f.* Herrin, Hausfrau, Frau, *f.*
Панїóратáти ся з ким, mit jmdm sich vertraulich verbinden *M*+*Б.* 122; fraternisieren.
Панїóрáцтво, (-áтство), *n.* vertraulicher Umgang, Verbrüderung, Fraternisierung, *f.*
Панівка, *У.* панúлка, *Kol.* I. 61 *f.* Pfanne, *f.* Zündloch eines Piston, *n.*
Панівна, *Ч.* III. 290, панúйка *P.* I. 83, *f.* Herrentochter, *f.* Fräulein, *n.* s. Пáнна, пáнї.
Пáнїйка, *f.* s. Папýшник.
Панїмáтка, паньмáтка &, (-мáтїнка, -матýся), *f.* Hausmutter, Hausfrau, *f.*
Пáність, -остя, *m.* s. Пáгнiздь.
Панúти, *v. n.* vornehmen Herrn spielen, als Herr leben, *Дев.*; 2) s. Панúти.
Панїтрувáти, s. Пантрувáти.
Пáнка, *f.* s. Пáнна, пáнї.
Пáнькати ся коло когó, jmdm übertriebene Zärtlichkeit erweisen, mit jmdm wie mit einem Herrn sich viel zu schaffen, geben *A-Г.* 154; inständig bitten, *Ог.* 111.
Панькó, *m.* s. Панталимóн.
Пáнна, пáнночка, паннýньця, *f.* Fräulein, *n.* Jungfrau, *f.* Mädchen, *n. adj.* пáннин, пáнночин, *M.* des Fräuleins; 2) *панночкú, *pl.* Art Fisolen weiss mit rother Mitte.
Панová, *f.* Tropaeolum majus.
Панóване, *n.* das Herrschen, Regierung, *f.*; 2) sorgenfreies, glückliches Leben.

Пановитий, *a.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie e. Herr, Edelmann, *K. Дев.*; hersch-, regiersüchtig, *Пар.*

Пановітість, -ости, *f.* Herrschsucht, *f. Пар.* vornehme Manier.

Пановка, *f.* s. Панівка. [*Ст.*

Пановлівий, *a.* imponierend, hehr,

Панога, *f.* grosser Ast.

Паноґ, -нка, *m.* kleiner Herr. [Herr.

Панонько, паночок, -чка, *m.* lieber

Панота́, *P.* I. 75. пано́ша, *C. f. coll.* die Herren.

Панотець, -тця́, *m.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *m.* (*dim.* пано́тчик).

Пано́шити ся, herrisch, stolz, vornehm auftreten, grossthun.

Панпу́х, s. Пампу́х, (Pfannkuchen) *m.*

Пансіо́ньский, *a.* vom Pensionat, *Не.*

Па́ньский, (-нский), *a.* zum Herrn, zum Gutsherr geh., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrisch, herrisch.

Паньсковатий, *a.* verfeinert nach Herrenart, verwöhnt, *Фр.*

Па́ньство, (па́нство), *n.* Herrschaft, *f. coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.

Панталик, пантелик, *m.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *m.*; *2) Sinn, Verstand, *m.* зо́йти кого́ з панталику́ jmdn irre, confus machen.

Панталимо́н, *m.* Pantalemon.

Панталиха, *f. N.* einer Anhöhe.

Пантарка, *f.* Perlhuhn, *n. adj.* пантарчии. [(*coll.* = *pl.*).

Пантелиха, *f.* baufälliges Gebäude

Пантлика, (*d.* -и́чка), *f.* Band, *n.* (*B.*).

Пантофель, -фля, пантухель, -хля, *C.* I. 236, *m.* Pantoffel, *m.*

Пантрівний, *a.* s. Обачний.

Пантрувати, *v. a.* кого́, чого́ s. Пильнувати, дозирати.

Панувати, *v. n.* herrschen, regieren, walten; 2) кому́ *KC.* (83) 677 s. Панити: на здоро́вле der Gesundheit zuträglich sein. [Панонько.

Пануньо, *m.* панушка *Кв.* 45. *dim.* s.

Панушо́я, *f.* (*rum.*) *Вес.* I. 161 s. Кукуру́дза. [bei e. Todtenfeier.

Панфиль, *m.* s. Пампфіль; Art Spiel

Панцир, *m.* Panzer, *m. adj.* панцирні слу́ги Waffengefährten, s. Бояри́н.

Панцирник, *m.* Panzerträger, *m.*; 2) Gürtelthier, *n.* (Dasypus peba).

Панцтво, *n.* s. Паньство, *Kol.* II. 50.

Панцур(а)? *ВГ.* 137 ein Mass.

Панчá, *f. Др. c.* 213 s. Опанчá.

Панчина, *f.* (*Фр.*) s. Паньщина.

Паньчиха, *f.* Gattin des Панько́, *f.* Панчи́шин (син &) Sohn & der Паньчи́ха.

Панчоха, (*d.* панчішка), *f.* Strumpf, *m.* (Bundschuh *Пот.* II. 25). (*Gr.* 24.

Панчувати, *v. a.* s. Бракува́ти II.

Панчу́к, (*d.* панчу́ненько), *m.* s. Пани́ч, па́ненько.

Панщани́н, *m. Шл.* па́нщанний, *a.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.

Панщина́, (*d.* -и́ненька), *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*; 2) Gesinde von Leibeigenen zu e. Herrschaftsgut geh. *Oc.* (61) V. 52. VII. s. Крепа́к, (*pl.*).

Панюга, *m. aug.* s. Пан, пани́ско.

Пáня, *f.* s. Пáнї.

I. Пани́, -я́ти, паня́тко, *n.* Herrenkind, Herrchen, *n. Ш.* II. 15.

II. Пани́, *f.* Laubfrosch, *m.* [s. Пан.

Пани́не, *pl. Гол.* III. 93 = пано́ве,

Пани́нка, (*d.* пани́ночка), *f.* s. Па́нна; 2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* пани́ньский, Mädchen-, *Не.*

Панянко́ве молоко́, Jungfernmilch, *f.* (in Weingeist aufgelöstes Benzoë).

Пани́ти, *v. a.* s. Погани́ти, *Кв.* 171 *Imperat.* пани́й! *Ог.* 94. [päpstlich.

I. Па́па, *m.* Papst, *m. adj.* па́пский

II. Па́па, *f.* in d. Kinderspr. Brot, *n.*; па́пати, *v. a.* essen. [kathol. Geistlichen, *n.*

Папафійка, *f.* Barett der griech.

Папе́жник, *m.* römischer Katholik, Päpstling, Päpstler, *m.*

Папери́на, (*d.* -и́ночка), *f.* папе́рець, -е́рок, *m.* s. Папір etc.

Папе́рник, *m.* Papierfabrikant, -händler, *m. A-Г.* 164; 2) Papier-Cypergras, *n.* (Cyperus papyrus), *B.*

Паперо́вий, *a.* s. Папіряний.

Папери́шина, *f.* Cystipteris, *B.*; 2) s. Па́пороть.

Папір, -е́ру, *m.* Papier, *n.*

Па́пірець, -рця, па́пірок, -рка, *m. dim.* s. Папір, Papierchen; 2) Ein-Gulden Papiernote, *f.*; 3) па́пірці, па́пірки Hornbekleidung der Zehen bei Hufsäugethieren; Afterklauen, -zehen, -hufen, *pl. B.*

Папірня, *f.* Papierfabrik, -mühle, *f.*

Папі́рниця, *f.* *Ч.* III. 446 s. Патери́ця? [papieren, aus Papier, Papier-.
Папі́ряний, папі́рчатий, *Левч. а.*
Папіря́нка, *f.* Papierlaus, *f.* (Troctes).
Папі́ст, *m.* s. Папе́жник, Papist, *m.*
Папі́стика, *f.* ArtPriesterkleid, *Вах.*
Па́пка, *f.* Kinderbrei, *m.* Pappe, *f.* *Н.*
Паплю́га, *f.* *Ко.* 23 liederliche Dirne, Hure, *f.* *Ш.* I. 377.
Паплю́жий, *a.* unflätig, liederlich.
Паплю́жити, *v.a.* begeifern, beschimpfen (кого́ слова́ми). [2) Plappermaul, *n.*
Па́пля, *m.* *f.* Pfuscher, Stümper, *m.*;
Па́пляти, *v. a.* pfuschen; 2) plappern, schwatzen.
Па́порз, *m.* Flügelknochen, *m.*; 2) *pl.* *КУ.* Drahthemd, Panzerhemd, *n.*
Па́пороть, *f.* Farn, *m.* Farnkraut, *n.* — болотя́на Aspidium thelypteris.
Па́пороти, *pl.* herabhängende Fleischlappen am Unterschnabel des Haushuhnes, (*В.*), *vgl.* Па́бороди.
Па́поротник, *m.* Tüpfelfarn, *m.* (Polypodium vulg).
Па́поротниця, *f.* glatter Schildfarn (Aspidium filix femina) *Вол.* [phila).
Папоротня́к, *m.* Baumfarn, *m.* (Also-
Папоро́шенька, *f.* *dim.* *Ч.* IV. 99. *Га.* I. 14. s. Поро́ша.
Па́портина, *f.* s. Па́пороть.
Па́прика, *f.* Paprika, *n.* [würzen.
Паприкува́ти, *v. a.* mit Paprika
Па́пство, *n.* Papstthum, *n.*
Папу́ґа, *f.* Papagei, *m.* *Вол.* *adj.* папу́жин, -жний, *Зак.*
Папу́ля, *f.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*
Папу́цї, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,
Папу́ша, *f.* Bund Tabakblätter, *n.*
Папуши́на, *f.* Kukurutzblätter, *pl.* *vgl.* Панушо́я.
Папу́шник, *m.* s. Пампу́х *С.* I. 260.
Пар, *m.* s. Па́ра II. *Зап.* II. 457.; 2) warme Stelle im Flusse; 3) s. Па́ренина.
I. Па́ра, *f.* Paar, *n.* па́рами paarweise; мені́ не під па́ру mir nicht entsprechend; не до па́ри kein gutes Paar bildend.
II. Па́ра́, *f.* Dampf, Dunst, *m.* [ско.
III. Пара́! *Vocat.* verkürzt aus Пара́-
Параболі́ст, *m.* Parabolist, Parabelschriftsteller, *m.*
Парабо́ля, *f.* Parabel, *f.* *adj.* параболі́чний parabolisch, Parabel-.

Пара́ван, *m.* spanische Wand.
Пара́да, *f.* Parade, *f.*
Пара́джин, *m.* Nbfl. der Ри́бниця.
Пара́дний, *a.* Parade-, Gala-.
Пара́дник, пара́дош, *m.* der Hoffährtige, Stolze. [Mädchen.
Парадни́ця, *f.* *Гол.* III. 517 stolzes
Парадува́ти, *v. n.* paradieren, stolzieren. [Schmarotzerleben führen.
Паразитнича́ти, *v.n.* Parasit sein,
Пара́й, *m.* (-а́йка, *f.*) Placker, Quäler, *m.* (-in, *f.*). [des; Zwang, *m.*
Пара́йна, пара́їна, *f.* Etw. Dringen-
Параї́ти, *v. n.* s. Нагли́ти.
Паракли́с, *m.* s. Моле́бен, [παράκλισις].
Пара́ль, пара́лїж, пара́лїч, *m.* Schlagfluss, *m.* Lähmung, *f.* [Schlage gerührt.
Паралі́тик, *m.* paralytisch, vom
Парале́льність, -ости, *f.* Parallelismus, *m.* Concinnität, *f.* *К.* [putzt.
Пара́нний, *a.* glänzend, geziert, ge-
Пара́ска, Пара́ся, Пара́шка, *f.* Parasceva; 2) Schöne Frau (Vanessa cardui); 3) Пара́шка s. Пука́с; 4) *N.* e. Berges. [schirm, *m.*
Пара́соль, *m.* Regenschirm, Sonnen-
Парасо́лька, *f.* Sonnenschirm, *m.*
Пара́фія, *f.* Pfarre, *f.* Kirchsprengel, *m.* *adj.* парафія́льний.
Парафіяни́н, *m.* парафія́нка, *f.* der, die Eingepfarrte, Pfarrkind, *n.* Pfarrling, *m.*
Парашу́т, *m.* *Пол.* s. Па́дало.
Пард, *m.* Pard, Pantherthier, *n.*
Пардиґува́ти, s. Палиґува́ти, *vgl.* Барди́ґа.
Пардинува́ти, *v. n.* pardonnieren.
Пардужи́ця, *f.* Weibchen des Parden, *КУ.* *adj.* парду́жий. [Jüngling, *m.*
Па́рень, (-рінь), *g.* па́рня, *m.* Junge,
Па́рена, *f.* *Ч.* VII. 556 s. Толока́ 1).
Па́ренє, *n.* Bähen, Brühen; heisses Baden in Dampf.
Па́ренина, па́рениця, *f.* ein zum zweiten Male gepflügtes Brachfeld; Brache, *f.*
Па́ренувати, парена́ти, *v. n.* zwiebrachen, zum zweiten Male e. Brachfeld pflügen; *sbst.* паренува́нє.
Пари-, s. Паре; 2) s. Пере-, *Ог.* 207.
Пари́, *pl.* Münzen aufgereiht unter die Korallen.
Пари́ло, *n.* s. Глади́шник.
Па́ринина, etc. s. Па́ренина etc.

Парúстий, *a.* paarig, -е числó gerade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Grösse, Farbe etc.

Пáрити, *v. a.* brühen, bähen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, *Ш.*

Пáрихта, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до -ти gänzlich, (*Фр.*).

Парúчів, -ева, *m.* alter heidnischer [Friedhof.

Парúчка, *f.* † alte türk. Münze.

Пáричок, -чка, *m. gew. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Пáріг, -ога, *m.* Geweihsprosse, -zacke, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).

Пáріжниця, *f.* Stange beim Dach eines обóріг, *f.* [terschwarm, *m.*

Пáрій, -оя, *m.* Jungfernschwarm, Af-

Пáрінка, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Пáріпок, -пка, *m.* Hederich, *m*, (Ery-

Пáрісль, -осли, *f. Св.* пáрістоk, -тка, *m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Пáрісний дощ, Platzregen, *Пар.*

Пáрістниця ямчáта, sprossende Madrepore, *Пол.*

Парíчка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbere, *f.* (Ribes rubrum), *B.* парічковáті, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (Ribesiaceae),

I. Пáрка, *f. dim.* Pärchen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salsgöttin, *f.*

II. Пáрка, *f.* Parze, Möre, Schick-

Паркáн, (*d.* -анéць), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Паркéтний, *a.* Parket-, *Не.* [(*B.*).

Паркотáти, *v.n.* plappern, plaudern,

Паркотлúвий, *a.* (-úвець, *m.*). Plappermaul, *n.*

Парлó, *n. H.* 75. *Кв.* 207. парлáция, *f.* tüchtige Prügelei; парлáти tüchtig abprügeln, einheizen. [Paar.

Пармá, *adv.* — кíньми & mit einem

Пáрний, *a.* schwül, heiss; 2) s. Паровúй I. *Пар.*

Парник, (*d.* -ичóк), *m.* Mistbeet, *n. Не.*; 2) s. Парýн; 3) Art Gewürzbrantwein, *Мак.*; 4) Art Pflze.

Парúще, *m. aug.* s. Пáрень.

Парнотá, *f.* Schwüle, Hitze, *f.*

Парнýти, *v. a.* derben Schlag versetzen s. Пальнýти. [Бгал.

Пáрня, *f.* Dampfbad, *n.*; 2) парнá, s.

Парнáга, *m. aug.* s. Пáрень.

Паробíй, паробíка, & s. Парубчáк.

Паробрóд, *m.* s. Парохóд.

I. Парóвање, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Парóвање, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровúй, *a.* Dampf-.

II. Паровúй, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á фíра zweispänniger Wagen.

Паровúк, *m.* Dampfmaschine, *f. C.* I. 91; 2) Dampfkessel, *m. Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* [Stange, *f.*; 2) s. Пáренина.

Паровúна, *f.* lange dicke Ruthe,

Паровúця, *f.* Zweigespann Ochsen, *n.*

Паровíз, -óза, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Парóвня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зар.*

Парогáтий, *a.* mit Geweih; *pl.* -тї Hirsche, *pl. Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (Gorgonia).

Пáройок, нáроїк, *Гол.* III. 14, *m. dim.* s. Пáрій.

Парокíнний, *a.* zweispännig.

Парóля, *f.* Parole, Losung, *f. Мог.*

Паромá, *adv.* s. Пармá.

Паромíр, *m.* Dampfmesser, *m. Пар.*

Пáрость, *f. Ш.* I. 241. нáросток, *m.* s. Пáрісль. [ne, *f. Пар.*

Парострíй, -óю, *m.* Dampfmaschi-

Паротá, *f.* s. Парнотá. [rhinum) *B.*

Парóтка, *f.* Löwenmaul, *n.* (Antir-

Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; парохóва, *f.* Frau des п.

Парóхія, etc. s. Парáфія etc.

Пароход, -óда, *m.* Dampfschiff, -boot, *n. adj.* парохóдний.

Пароходство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*

Пáрочка, *f. dim.* Pärchen, *n.*

Пáрпати, пáрплї etc. s. Пáрпати etc. пóрпель etc.

Парск, *m. KУ.* s. Фóркане.

Парсýна, *f.* Conterfei, Porträt, *n. Кв.* 77; 2) Gesicht, *n. K.*

Парть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n. Wgr.* 15; passende Zeit: — на рúбу zum Fischfang; 2) по другíй пáрти *Kol.* I. 112 von anderer Seite.

Парт, *Не.* (*Хмари.* 50) ?

Пáрта, *f.* Art weibl. Kopfputz; s. Пáртиця, mehrere Bänder zusammengebunden.

Партáль, *f. coll.* Stücke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe aufgefressenen Schafes.

Партани́на, *f.* s. Корпани́на.

Парта́ч, парто́льник, парто́р, *m.* Stümper, Pfuscher, *m.*

Парте́си, *pl. Oc.* (61) I. 230 Partitur, *f.*

Парти́ка, *f.* Wohlhaben, Glück, *n.* §. s. Парть 1). [Band, *n.* (zum Schmuck).

Па́ртиця, (*d.* -и́чка, *Гол.* III. 712)

Партови́на, *f.* s. Ска́терть.

Партоли́на, *f.* парто́лене, *n.* Stümperei, Pfuscherei, *f.*

Парто́лити, (-о́рити), парта́чити, *v. n.* stümpern, pfuschen.

Парто́льний, *a.* stümperhaft, *Пар.*

Па́руо́ок, -о́ка, (*d.* паруо́чок), *m.* Knecht, Grossknecht, *m.*; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, *m.*

Паруо́ство, *n. coll.* männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, *pl.*

Паруо́чити, *v. n.* und — ся als erwachsener Jüngling (па́руо́ок) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Паруо́ча́к, паруо́іка, (-уо́ічка), *m.* паруо́я́, -я́ти, *n.* Mittelkneckt, Kleinknecht, junger Bursche.

I. Парува́ти, *v. n.* dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Парува́ти, *v. a.* paaren, zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — ся sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; ?) *v. n.* und — ся entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Пару́н, *m.* Streich, Schlag, *m.* (mit

Па́рус, *m. Me.* 431 Segel, *n.* підня́ти, розпусти́ти, — *Ш.* I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, *m. Левч.*

Парусина, *f.* Segeltuch, *n. Не.*

Парусистий, *a.* mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, *Ст.*

Парусити, *v. n.* wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lella).

Парусни́ця, *f.* Segelqualle, *f.* (Ve-

Пару́ха, *f.* Fuselbrantwein, *m. adj.* парухо́вий, -а воню́чість das schlecht riechende Fuselöl, *Пол.*

Пару́хи, *pl.* „Sechserl" vom Kopfhaar (bei den Ohren), *pl.*

Парх, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei); 2) **Bein.* eines schäbigen Juden.

Пархати́й, *a.* s. Парши́вий; 2) gespreizt u. zerzaust (коно́плї), (*Фр.*).

Пархачий, *pl.* s. Пархати́й 2), (*Фр.*).

Па́рхи, *pl.* Krätze, Räude, *f.* Grind, *m.* s. Парх.

Пархи́м, Пархве́н, *m.* Parthenius.

Парцелюва́ти, *v. a.* parcellieren.

Парцува́ти, *v. a.* s. Ша́рити, stöbern.

Па́рча́ *f.* Gold- od. Silberstoff, *m.* Goldfäden zu Stickereien, *Ш.* I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, *m.*

Парче́вий, *a.* von, aus па́рча.

Паршена, *f.* Glück, *n. Gr.* 24.

Парши́вий, (-и́вний), *a.* парши́вець, -вця, *m.* парши́вка, *f.* krätzig, räudig, schäbig, -er Kerl. [werden.

Парши́віти, *v. n.* räudig, grindig

Па́рші, *pl.* s. Пархи. [rissige Birnen.

Паршівки́й, *pl.* Art rauhhäutige,

Паршу́к, *m.* s. Парши́вий, (-и́вець).

Парю́га, *m. f.* Dieb, Gauner, *m.*

Пари́к, *m.* Aesche, *f.* (Salmo thymallus).

I. Пас, *m.* Pass, Reisepass, *m.*

II. Пас, *m.* Streifen, Streif, *m.* [se, *f.*

Пасама́н, *m.* Posament, *n.* Borte, Tres-

Пасама́нник, *m.* Posamentirer, *m. Пар.*

Паса́ти, *v. a.* oft u. lange Zeit weiden.

Пасьба́, *f.* das Weiden, *n.* [сти II.

Па́свити, *v. a. Oc.* (61) X. 126 s. Па-

Па́свище, (-иско), *n.* s. Пасо́виско.

Па́сьвіток, -тка, *m.* die kleine Welt,

Па́сека, *f. M.* III. 134 s. Па́сїка. [*Фр.*

Пасеми́стий, *a.* s. Пасмани́стий.

Па́семник, *m.* Zwirn zum Festbinden der Fitzen, (па́сма); 2) s. Па́смо, *У.*

Па́семок, -мка, *m.* s. Па́синок, (*Фр.*) *Gr.* 24. [овечо́к 30 Stück Schafe.

Пасемце́, *n. dim.* s. Па́смо; 2) —

Пасе́ня, *f.* Paseng, *m.* (Capra aegagrus), *Пол.*

Па́сене, пасі́не, *n.* das Weiden.

Па́серо́, *m.* Stiefsohn, *m.*

Па́серо́ниця, *f.* Stieftochter, *f.*

Пасе́уш, *m.* (*лемк.*) s. Пас.

Па́симе, *n.* s. Па́семок, па́сине.

Пасина, *f.* schlechter Gürtel, (*B.*

Пасинкува́ти, (пасимк-), *v. a.* Nebenblätter, wilde Triebe an Pflanzen wegreissen, ausbrechen. [docora).

Пасини́ник, *m.* Zinkenkoralle, *f.* (Cla-

Па́синок, -нка, *m.* (*coll.* па́сине, *n.*)

*

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) s. Пáсерó.

Пасúстий, *a.* s. Пасмани́стий.

Пáсити, *v. n.* glücken, reussieren: мінá лиш однóму пáсит, der Tausch glückt nur Einem.

Пасівни́й, *a.* passend, zutreffend, entsprechend.

Пáсїка, *f.* ausgehauene, ausgerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhegter Weideplatz; 3) Bienengarten, Bienenhof, *m. adj.* пáсїчний. *K.* [hof war.

Пáсїчиско, *n.* Ort wo ein Bienen-

Пáсїчник, (-сїшн-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пасїчникувáти, пасїчни́чити, *v. n.* пáсїчник sein, imkern.

Пасїчни́цтво, *n.* Bienenzucht, Apistik

Пáсїчничий, *a.* zur Bienenzucht geh., apistisch.

Пáсія, *f. Кн.* s. Стрáсти Христóві.

Пáска, *f.* Osterbrod, *n.*

Паскáр, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weihen gebracht wird, *n.*

Пáсквинь, пáсклин, пáскиль, пáсклень, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пасконóгий, *a.* bandfüssig, *f.*

Пáскудь, паскýда, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f. Ш.* I. 230; 2) ekelhafte, unfläthige niederträchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl.* s. Паскýдник 2).

Паскýдити, *v. a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; когó словáми beschimpfen; — ся sich schmutzig machen, zeigen.

Паскýдний, *a.* garstig, unfläthig, sudelhaft, schmutzig.

Паскýдник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-иця, *f.* -in, *f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Пáслим, *m.* Limacina, *B.*

Пáслин, *m.* паслúна, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Пáсля, *adv. P.* I. 76 s. Пóслї.

Пасмани́стий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig.

Пáсмер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Hippuris vulg.).

Пасми́стий, (пасем-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel пáсма enthaltend, *Mx.*

Пáсмо, *n.* Gebinde von Faden, *n.* Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — гір Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пасмовáтий, *a.* -і гóри Kettengebirge, *pl.*

Пасмовéць, -вця́, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Пáсмýга, *f.* Streifen, Streif, *m.*

Пасмугувáти, *v. a.* dunkle Streifen machen *C.* II. 69; пасмугóваний, *a. Пол.* mit Streifen, gestreift.

Пасмýрнозелéний, *a.* unreingrün, *Пот.* III. 104. [sohlen.

Пасóвий, *a.* -і чóботи, mit Doppel-

Пасóвиско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [*Pa.* I. 376.

Пасовúця, *f.* das Weiden, Hütung,

Пасóм, *adv.* — гнáти товáр unterwegs weidend.

Пáсоха, *f.* s. Посóка *KC.* (82) I. 25.

Пáссчка, *f. dim.* s. Пáска kleines Osterbrod. [grund, *m. Фр.*; 2) s. Пáстка.

Пáсть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-

Пастáя, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пастьбá, *f. Ч.* II. 333 s. Пасовúця.

Пáства, *f.* (духóвна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [sativa).

Пáстернáк, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca

I. Пáсти, (падý, падéш, падé), *v. n.* fallen, s. Пáдати; 2) — ся кому́ чим etwas sein: — вýйком кому́ jmds Oheim sein.

II. Пáсти, (пасý, пасéш, пасé), *v. a.* weiden, hüten; на когóсь *Ф.* lauern, im Anschlage liegen (v. Jäger); — когóсь *Кч.* 225 auf etw. aufpassen; auflauern; — очúма scharf umherblicken; — зáдню *K.* (*Йов.* 25) als der Letzte bleiben; — ся sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Пáстир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m. adj.* пастúрский Hirten-.

Пастúрка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пастúрство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пастівний, *a. B.* Futter-.

Пастівни́к, пáстовень, -вня, *m.* пáстовня, *f.* umhegter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Пáстка *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Пáстов, -тви, пáства, *f. B.* Futter-

Пастóвище, *n. C.* s. Пасóвиско.

Пастрáма, *f. C.* II. 168 geräuchertes od. gedörrtes Schöpsenfleisch.

Пастриґува́ти, *v. a.* s. Фастриґува́ти.

Пастри́да, *f. coll.* getrocknete Fische.

Пасту́х, (*d.* -ушо́к, *g.* -шка), *m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) рожевий Rosendrossel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) пасту́шок червонофо́стий Rothsterzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus); — бо́жий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) *Oc.* (61) I. 111.; *adj.* пасту́ший, пасту́шний *Пар.* Hirten-.

Пасту́шити, пастухува́ти, *K. v. n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.

Пасту́шка *f.* Hirtin, *f.*; 2) s. Пасту́х 3).

Пасту́шина, *f.* Hirtenlohn, *m.*

Пасува́ти, *v. a.* zu einander anpassen; 2) *v. n.* passen.

Пасхови́й, *a.* Pascha-, Oster-, *K.*

Пат, *m.* s. Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*

Па́теленок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*

Па́телки, *pl. dim.* s. Па́тли, *He.*

Патéльня, *f.* flache Pfanne.

Патентува́ти, *v. a.* patentieren, mit e. Patent versehen.

Патери́к, *m.* s. Отéчник.

Патери́ця, (-тир-), *f.* Bischofsstab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Brüderschaft als Insignie, oben mit e. kleinen Doppelbilde, *m.*

Патерса́ч, *m.* (-а́че, *n.*) Abschabsel, *n.* Abfälle, *pl.*

Патеру́ха, *f.* Wirrstroh, *n.* schlechte, verderbene Blätter von Tabak etc.

Пати́к, *m.* пати́ка, *f.* Stock, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -и́ка, *hagere Stute *Ke.*) *dim.* патичо́к, -чка́, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*

Пати́нок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*

Патла́тий, *a.* патла́ч, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.

Па́тли, *pl.* Zotten, lange Haare.

Патна́ доро́га, *H.* 7.?

Па́тока, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m. A-Г.* 154.

Па́тьоки, (слїз), *pl.* Thränenstrom, *m.*

Па́толоч, *f. Ал.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.

Паторова́тий, *a.* splintig (*Ф.*).

Па́тороч, *f.* — з ким ма́ти s. Кло́піт; па́торош, *f.* Niederlage, *f.* Verderben, (*Фр.*). [stigung, *f.* s. Потіха.

Патьо́ха, *f. gr. He.* (*Виг.* 11) Belu-

Па́точити ся, *Зг.* hervorrieseln.

Па́точний, *a.* zu па́тока geh.

Па́трати, патро́шити, *v. a.* ausweiden, zurichten (пти́цю etc.). [хи́ль.

Патрахи́ль, (-фі́ль), *m. f.* s. Епітра-

Патре́т, *m.* s. По́ртрет. [freund, *m.*

Патрийот, *m.* Patriot, Vaterlands-

Патрийоти́чний, *a.* patriotisch.

Патрийо́тка, *f.* patriotisches Weib.

Патри́ций, *m.* Patricier, *m.* [lisch.

Патриярха́льний, *a.* patriarcha-

Патрули́ш, *m. Гол.* II. 146?

Пату́ра, *f.* бі́ль пату́рами бере́ der Schmerz remittirt. [schen.

Пата́-пата́, *adv. Ke.* 171 vom Plau-

Пата́кати, *v. n.* plauschen, durch Allotrien säumen.

Па́уґа, *f.* Geisselscorpion, *m.* (Phrynus).

Пау́глинок, -нка, *m.* Tafelthierchen, *n.* (Gonium).

Пау́к, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tegenaria, (Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*

Пауко́вець, -вця, *m.* Meerspinne, *f.* (Maja) *B*; 2) *pl.* паукóвцї, Spinnenartige, *pl.* (Arachnoidea), *Пол.*

Паути́на, (*d.* -и́нка), *f.* паути́не, *n. coll.* Spinngewebe, *n.* Spinnwebe, *f.*

Паути́нець, -нця, *m.* Anthericum ramosum, *B.* [bes.

Паути́ннїй, *a. KV.* des Spinngewe-

Паутиня́к, *m.* Weberspinne, *f.* (Theridium).

Паути́ця, *f.* s. Повити́ця; паутицьова́ті, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *B.*

Паучо́к, -чка́, *m. dim.* s. Пау́к; паучко́ва ска́терть mit spinnenähnlichem Muster. [(*rum.*).

Пафта́лї, *pl. Ф.* weibl. Kleidung,

Пах, *m.* s. За́пах, *Oc.* (61) VIII. 98.

Па́ха, *f.* Achselhöhle, *f.* носи́ти під па́хою unterm Arm tragen; *Пот.* III. 85.

I. Па́ханє, *n.* s. Ню́ханє.

II. Па́ханє, пахі́тє, *H.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Ackers.

Пахар, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.* *adj.* пахарский, *Зак.*

Пахарство, *n.* Ackerbau, *m.*

I. Па́хати, *v. a.* s. Ню́хати, riechen.

II. Па́хáти, *v. a.* das Feld bebauen.

Пахáтний, *a.* ackerbauend, *Ky.* 197.; пахáть *f.* пахóтна земля́ Ackerland, *n.*

Па́хва, *Др. c.* 180, пахівка, *f.* s. Па́ха.

Пахви́на, паховина, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünnung, *f.* (am Leibe), Weichleder, *n.*

Па́хворость, *f.* s. Паровина 1).

Пахни́ти, па́хну́ти, *v. n.* duften, riechen. [fum, *n. B.*; 2) Geruch, *m.*

Пахно́, *n.* riechende Sachen; Par-

Па́хнути, *v. n.* в кого́ heftig jmdn anwehen (Фи́ля холо́дного во́здуху).

Пахню́шка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахо́лик, *KC.* VII. 713. пахо́лок, -лка, *m.* Bube, Bursche, *C.* I. 59; 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Knäblein, Kind, *n.*

Пахоля́, -я́ти, пахоля́тко, *n.* Bübchen,

Пахти́ло, *n. Cm.* Parfümerie. *f.*

Пахти́ти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *Cm.*

Пахті́ти, *v. n.* s. Палахкоті́ти.

Па́хторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; па́хторене, *n. B.* das Schnüffeln.

Паху́чий, (-у́щий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Паху́чість, -ости, *f.* Duft, Wohl-

Паху́щик, *m. Bein.* des Basilienkrauts васи́льок; 2) Moschusbokkäfer, *m.* (Cerambyx moschatus).

Па́цэ, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *He.*

Па́цати, *v. a.* — ногами́ schlenkern,

Паце́льний, *a.* geschickt, gewandt, *Gr.* 24.

Па́цити, *v. a. Ф.* arge Streiche spielen, toben, sich vergehen u. dadh. verschulden; 2) *v. n.* Unangenehmes erleben, erdulden, erfahren, prakticieren [patior].

Па́цити ся, ferkeln.

Па́цїр, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Mor.*

Пацка́н, *m.* s. Кашаве́ць.

Па́цькати, s. Па́чкати.

Пацку́да, & s. Па́скудь & (*B.*).

Пацна́ свиня́, trächtige Sau, Mutterschwein, *n. Фр.*

Пацьо́рки, пацьо́рки, *pl. sgl.* пацьо́рок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Halsschmuck; 2) s. Про́свирки. [Mensch

Пацу́р, *m.* пацалува́тий, bausbäckiger

Пацю́к, (*d.* пацючо́к, -чка́), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; ди́кий — der wilde Eber; 2) Ratte, *f.* s. Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (*B.*).

Паця́, -я́ти, паця́тко, *n.* Ferkel, *n.*

Паця́тина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.* [*m.*; 2) Gebärmutter e. S. *f.*

Паця́тник, *m.* Eierstock einer Sau,

Пача́йло, *m.* Landstreicher, *m.*

Па́че, *adv. A. Д.* I. 212 vielmehr, — всїх mehr als Alle. [чоси.

Па́чеся, -яти, пачёсте, *n. coll.* s. Па́-

Па́чесувати, *v. a. Га.* I. 21. hecheln.

Па́чити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Па́чісник, *m. Ф.* s. Кло́че, па́чоси.

Пачісня́ний, *a.* s. Па́чосний.

Па́чка, *f.* Päckchen, kleines Pack, Packet, *n.*

Пачка́р, *n.* Grenzschmuggler, *m.*

Па́чкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich — —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пачкува́ти, *v. n.* schmuggeln,

Па́чоси, *pl.* Abfälle vom gehechelten Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Па́чосний, *a.* aus па́чоси *H.* 103.

I. Па́ша, *m.* s. Ба́ша; паша́, -а́ти, *n. A. Д.* I. 209 junger Pascha, Kind des P.

II. Па́ша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu &; Weide, *f.* [beete.

Па́шейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-

Пашенний, *a.* Getreide-, ·а я́ма *K.* II. 44 Grube zum Aufbewahren de Getreides, *f.*

Паши́стий, *a.* s. Пашня́стий; ·а пшеня́чка, Futtermais: Pferdezahn, *m*

Паші́ти, *v. n.* brennen: скі́ра, ті́ло паши́т brennt in Folge derr Ruthenstreiche, der Berührung von Brennessel &

Па́шквель, (-квіль), *m.* Pasquill, *n.*

Па́шко́, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Пащенко.

Пашний, *a.* viel Futtergras, ·kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Me.* 96 s. Запа́шний.

Пашни́стий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2) s. Пашний 1).

Пашни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* s. Пашня́.

Пашничо́к, (-чка́, *m.*) *He.* (*Пр.* IX. 178) Ackermann, *m.* [tocoris pabulinus).

Пашні́вка, *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-

Па́шність, -ости, *f.* Futtergehalt, *n.*

Пашня́, *f.* Getreide, *n.* übhpt Pflan-

zen die gesäet (nicht gesetzt) werden.
Пáшпорт, *m.* Passe-port, Reisepass, *m.*
Пашталáка, *f.* ungewaschenes, loses Maul.
Пашталáкати, пашталáти, *v. a.* maulen, plauschen. [пащаний.
Пáщ, пáща, *f.* s. Пáсть 1), *Пар.*; *adj.*
Пащáнка, *f.* kleiner Backtrog, (*B.*) (für пáска?).
Пащéка, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*
Пащекóване, *n.* Zänkerei, Grossmäuligkeit, *f.*
Пащекувáти, *v. n.* in Wortwechsel sich ergehen, grossmäulig sein.
Пащикувáтий, *a. K.* grossmäulig, grossprecherisch.
Пащúнка, *f.* s. Фащúнка.
Паялка, *f.* Löthrohr, *n. adj.* паяльний mit dem Löthrohr, *Пол.*
Пéвний, *a.* gewiss, sicher, zuverlässig; пéвним дїлом (*B.*) ganz gewiss, selbstverständlich.
Пéвність, -ости, певнотá, *K. Пу. f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*
Певняк, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*
Педагóгіка, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педагогічний, pädagogisch. [ziehungsanstalt, *f.*
Педагóгія, *f.* Pädagogium, *n.* Er-
Педантúчний, *a.* pedantisch.
Педькó, *m.* s. Федькó. [дóра.
едóра, Педóрка, *f.* s. Теодóра, To-
Пейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken an den Schläfen. [пéйси.
Пейсáтий, *a.* пейсáч, *m.* Jude mit
Пейсáшний, *a.* vom jüdischen Pachfest. [für gemeine Tuchdruckerei.
Пéйстра, *f. Зап.* I. 286 Art Muster
Пейстринá, *f. Ч.* VII. 416 s. Пестрóвина.
Пек, *m.* Gott der Hölle (пéкло); пекпéком, пек за пек (пекú), пек ти осинá *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пот.* III. 56—58. [Bäcker-, Back-.
Пекáр, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекáрский,
Пекáриха, пекáрка, *f.* Bäckerin, *f.*
Пекáрня, *f.* Backstube; Küche, *f. adj.* пекарняний.
Пекáрство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.*
Пекарчýк, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.
Пекарювáти, пекáрити, *v. n.* Bäcker
Пéкати ся чогóсь, von sich etw. abwehren, *Пот.* III. 56.
Пекéць! *int.* vom Fallen, s. Беркúць.
Пéкло, *n.* Hölle, *f.*
Пекóльний, пекéльний, (*B.*), пекляний *BB.* höllisch, Höllen-.
Пекóльник, *m.* Höllenteufel, teuflischer Mensch. [rie, *f.*
Пекóльниця, *f.* Höllenweib, *n.* Fu-
Пекотá, *f.* Hitze, Brunst, *f.*
Пекти́, *v. a.* s. Печú, *Оц.* §. 95. (пекý, печéшь). [kammer, *f.*
Пелевéнь, -внá, пелевник, *m.* Spreu-
Пелéвня, *f. Гол.* III. 70 Räumlichkeit wo das Getreide geworfelt wird, Tenne, Scheune, *f. Ог.* 49.
Пелéна, *f. A-Г.* 159 s. Подóлок, придíл; 2) s. d. folg. [(*gew. pl.* пеленки).
Пелéнка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*
Пеленкóвий, *a.* -а дитúна, пеленя, -яти, *n. Пар.* Kind noch in den Windeln, Wickelkind, *n.*
Пеленувáти, пеленáти, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pflegen, warten, *Kol.* II. 46.
Пелесáтий, пелехáтий, *a.* mit langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen Haarlocken, *Оц.* §. 98.
Пéлех, *m. Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) s. Ковтýн.
Пелехáня, пелехýля, *f.* §. Weib mit üppigem Haarwuchs, *n.* [toffeln.
Пелехáчики, *pl.* Art schlechte Kar-
Пелехáчка, *f.* s. Плескáч (сніпóк).
Пелешáта, *s. f. a. N.* e. полонúна.
Пелешáтник, пелéшник, *m.* Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium clavatum). [u. dichtem Haar am Nacken.
Пелешóк, -шкá, *m.* Ochs mit langem
Пелíнка, *f.* s. Пелéнка.
Пéлька, *f.* s. Пасть 1).
Пéлько, Пéльо, *m.* s. Петрó.
Пелюскати ся, s. Впелéсити ся.
Пéлюста, *f.* gabelförmiges Werkstück im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.
Пéлюстка, *f.* Bestandtheil einer Haarflechte &; 2) —, (пéлюсток, -тка, *m.* Blütenblatt, *n. Ст.*) Blatt des Sauerkrauts & *Ос.* (61) VI. 33; 3) *pl.* s. Гóлубець 2).
Пéлюхи, *TP.* 183. пелюшкú. *pl.* s. Пелéнка.
Пелюшник, *m. Ст.* s. Пеленá.
Пеляндор, *m.* s. Хреóтонóс (Philander), *Пол.*
Пень, *g.* пня, *m.* Stamm eines Bau-

mes, Stock e. abgehauenen Baumes, Klotz, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* зóіже на пни das Getreide auf dem Halme; вúтяти в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спáти на пень stark schlafen; глухúй як пень taub wie ein Klotz; на пеню́ мати *H.* 46. s. Пеньóк.

Пеньгáрити, *v. a.* träge etw. thun.

Пéньгати, *v. a.* § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд мáти до чогó, den Trieb fühlen.

Пендúка, *m. f.* Plauscher, *m.* (-in, *f.*); 2) Geplausch, *n.*

Пендúчити, *v. n.* plauschen, plaudern.

Пендрáк, *m.* Büblein, *n.* Knirps, *m.*

Пéндюра водúти, *H.* 266 s. Лáяти ся.

Пендючливий, *a.* gespreizt, hoffährtig *H.* 50. [лок, -лька), *m.* Pinsel, *m.*

Пéнзель, (-зіль, *Кв.* 84) (*d.* пензéПензелькувáтий, *a.* pinselähnlich, *Пол.* [кнути.

Пéнкнути, *v. n.* s. Тéнькнути, тéв-

Пеньковúй, *a.* aus dem Stocke, aus der Wurzel eines Baumes: лю́лька; -ове́, *s. n. a.* Schlaggeld für die Waldhüter, *n.*

Пенний, *a. H.* 56 streitsüchtig, processsüchtig.

Пеньóк, *g.* пенькá, *m.* ein kleiner Stamm, Stämmchen, *n.* Stumpf e. Baumes; мáти з ким на пеньку́ mit jmdm in Fehde sein.

Пенсийонувáти, *v. a.* pensionieren.

Пентоніжка, *f. Bein.* des Schafes.

Пентюхú, *pl.* Wurzeltriebe, *pl.*

Пентюховáтий, *a. Кн.* (*Пр.* VIII. 773) langweilig, langsam, schwerfällig, §.

Пенцáк, *m.* s. Логáза.

Пенюк, *m.* Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня́, *f.* Hemmnis, Hindernis, *n.* Aufschub, *m.* Anfeindung, Behelligung, s. Нáпасть, бíда *Кв.* 44. *C.* I. 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, *f.*; 2) Verdacht, *m. Кв.* 314. 315, відводúти від сéбе певю́ — von sich ableiten.

Пенякувáтий, *a.* verstockt, eigensinnig.

Пеня́ти, *v. a.* hemmen, unterbrechen; 2) *v. n.* säumen, sich nicht folgsam zeigen; 3) на когó gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf jmdn die Schuld schieben *H.* 2. *Марк.* 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепелúще, *n. K.* s. Попелúще.

Пéр, перíй, *m.* Aesche, *f.* (Thymallus vexillifer).

Пérать óдвинь, *f.* Cycas revoluta, *B.*

Первáзия, *f. Ч.* I. 249 = персвáзия Ueberredung, *f.*

Первáк, (*d.* -ачóк), *m.* Erstling· *Гл.б.* 44; Erstschwarm, Vorschwarm, *m.*

Первáчка, (*d.* -áчечка), *f.* erstgeborene Tochter, *ГБ.*

Первéнець, -нця́, *m.* das erstgeborene Kind, *Ш.* II. 172; 2) s. Первéсниця; первенцьовáті, *pl.* Primeln, *pl.* (Primulaceae) *B.* [früher geboren, älter.

Первéнький, *a. Гол.* 221 erst-,

Первеньствéнний, *a.* s. Пéрвістний, *Де.* [Erstgeburt, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Первéньствó, *n. Kol.* Recht der

Первéсниця, *f.* Schlüsselblume, Primel, *f.* (Primula veris).

Пéрвець, -вця́, *m.* s. Первáк.

Пéрвий, *a.* der erste; — óрат Vetter: des Vaterbruders Sohn.

Первúк, *m.* Primfactor, *m.*

Первúна, пéрвинка, *Кн. f.* neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Первúнний, *a. Ил.* s. Пéрвістний.

Пéрвиця, *f.* Princip, Element, Grundelement, *n. B.*; 2) erste Stufe in d. Tonkunst.

Первúчний, *a. Ч.* III. 408 unversehrt, neu; 2) primär, *Под.*

Первінéць, -нця́, (*d.* -íнчик, *Гол.* III. 15 s. Первáк, Erstschwarm, *m.*

Пéрвіснок, (*d.* -óчок, *У.*), пéрвісник (*Ф.*), *m.* Erstling, der Erstgeborene.

Первістé, *n.* erstes Kalb von einer пéрвістка 2).

Пéрвістка, *f.* s. Первáчка, *M.* I. 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Пéрвістний, *a.* allererst, Ur-, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementär. [Urthiere, *pl.* (Protozoa).

Первістняки́, *Фр.* первітники́, *pl.*

Пéрвісток, -тка, *m. Ил.* Element, *n.*

Первíтка, *f.* s. Пéрвістка.

Пéрво, *adv. M.* I. 46 früher, vormals.

Первобúлець, -лця, *m. Ил.* Autochthon, *m.* der Eingeborene.

Первобúт, *m. Пар.* первобúтність,

-ости, *f.* Uranfang, Ursprung, *m.* ursprünglicher, erster Zustand.

Первоби́тний, (-бу́тнїй), *a.* ursprünglich, primär, *Пол.* [Frühlings, *Гол.*

Первовесня́ний, *a.* des ersten

Первобі́р, -о́ру, *m.* s. Пра́лїс.

Перво́взір, -о́ру, *m.* Urbild, *n. Ил.*; Original, *n.* Urschrift, *f.*

Перво́вік, -іку, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Первові́чний, *a.* Ur-, aus der Urzeit; — бір Urwald, *m.* *У.*

Первовре́менний, *a.* *У.* der Vorzeit geh., in den ersten Zeiten.

Перводїя́нє, *n.* *Гол.* III. 27 Uranfang, Urbeginn, Ursprung, *m.*

Первожи́тель, *m.* *ЛД.* s. Первоби́лець, der erste Einwohner.

Первозва́нний, *a.* zuerst berufen, (*Bein.* des Apostels Andreas).

Первозда́нний, *a.* *Ш.* II. 185 zuerst erschaffen, erstgeschaffen.

Перво́краса, *f.* Urschönheit, *f.* *Ст.*

Перво́лїток, -тка, *m.* *М.* II. 31. in den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первому́ченик, *m.* der erste Märtyrer, (*Bein.* des heil. Stephan).

Первонача́льний, *a.* Grund-, -е вещество́ *Пол.* s. Пе́рвиця. 1).

Первонача́ло, *n.* Abstammung, Abkunft, *f.* *Левч.* [totyp, *n.*

Первоо́браз, *m.* *К.* Vorbild, Pro-

Первопа́стир, *m.* Erzpriester, Prälat, *m.* [nal, *n.* *Пар.*

Перво́пись, *f.* Urschrift, *f.* Origi-

Первопи́сний, *a.* originell, authentisch, autographisch.

Первопідста́ва, *f.* *Не.* *В.* erste Grundlage, Grundsatz, *m.* Princip, *n.*

Первопо́чин, *m.* Ursprung, Urbeginn, *m.* *Не.*

Пе́рворі́день, -дня, *К.* перворо́дець, -дця, (-ро́дник) *В.* *m.* перворо́дний, *a.* Erstgeborener.

Перво́річний, *a.* des ersten Jahres.

Перворо́д, *m.* Princip, Element, *n.* Grundstoff, *m.* *У.*

Перворо́дство, *n.* Erstgeburt, *f.*

Перворя́дний, *a.* ersten Ranges, erster Classe, *Не.*

Первосьві́тний, *a.* primär, -а форма́ция Primärzeit, *f.* *Фр.* [Weib, *В.*

Первосьві́тниця, *f.* sehr altes

Первосьвяти́тель, *m.* erster od. oberster Prälat, Bischof, Primas, *m.*

Первосьвяще́ник, *m.* Erzpriester, *Ил.* Hohepriester, *m.*

Первосьвяще́ньство, *n.* Würde des Erzpriesters, *f.*

Перво́сни, *У.* перво́спи, *pl. gen.* перво́сип, der erste tiefe Schlaf.

Первоста́йний, *a.* *К.* ursprünglich, angestammt. [pfung, *f.*

Первостворі́нє, *n.* *Ст.* Erstchö-

Первотво́рець, -рця, *m.* der erste bahnbrechende Schriftsteller, *ОП.* [*Мог.*

Первотво́рний, *a.* originell, *ГШ.*

Первотво́рчий, *a.* *ГШ.* der Erste, bahnbrechend. [stoffe, *pl.* *Пу.*

Первоти́ни, *pl.* Elemente, Grund-

Перво́тний, *a.* *Оц.* §. 403 s. Пе́рвістний.

Перво́цьвіт, *m.* Erstlingsblüten, *pl.* Erstlinge bes. in d. Dichtkunst, *К.*

Перво́шний, *a.* s. Стрие́чний.

Пе́рга, *f.* Futtersaft, -brei der Bienen, Blumenstaub, *m.* Honigbrod, *n.*; 2) *перга́ schlechte Waare *Щог.* 127; *Пот.*

Перга́ч, *m.* s. Нешперга́ч. [III. 114.

Перґа́мін, *m.* Pergament, *n.* *adj.* перґаміно́вий.

Перд, *m.* Farz, Bauchwind, *m.*

Перді́ти, *v.* *n.* farzen. [(-in, *f.*).

Перду́н, *m.* (-у́нка, *f.*) Farzer, *m.*

Пере-, als Praefix in *Zusammensetzungen* bezeichnet; *a*) die Bewegung durch einen Raum, durch u. über e. Gegenstand; *b*) die Dauer einer Handlung dh eine Zeit, das Ueberdauern e. Zustandes; daher auch *c*) den Uebergang von einem Orte zum anderen u. *d*) von einer Form zur anderen; *e*) die Bewegung an e. Gegenstande hin u. vorüber; *f*) über denselben hinaus, daher ein Uebertreffen; und demnach *g*) ein Uebermass der Handlung; *h*) den Anfang einer Handlung und *i*) die Deminution einer Handlung, *Mi.* IV. 237. 239; *Ог.* 104, wird übersetzt: durch-, über-, ver-, hinüber-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-, um-, nacheinander; von neuem, zu sehr, zu viel, zustark etc. *vgl.* Про-.

Перебаки́рити ся, sich auf eine Seite neigen, s. Ба́кир.

Переба́нити, *v.* *a.* ausbähen.

Перебанува́ти, *v.* *a.* *Ф.* s. Пережа́лувати.

Перебаранчáти, *v. n.* (собí) *Н.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) s. Перепиняти *Не.* [scherzen, vertändeln.

Перебарашкувáти, *v. a.* durch-

Перебáрвлення, *n.* Fluorescenz, *f. Пол.* [рíзати.

Перебатувáти, *v. a. Левч.* s. Роз-

Перебачáти, *v. a.* verzeihen, nachsehen, entschuldigen.

Перебéнда, *f.* Scherz, *m.* Schäckerei, *f. Гол.* III. 350; *pl.* перебéндї Alfanzereien, Schnurpfeifereien, *pl.*

Перебéнджувати, *v. n.* кому́ jmdm etw. zum Trotz machen.

Перебéндювати, *v. n. А-Г.* 159 lange hin u. her müssig reden; *v. a.* — час vertändeln; 2) capriziös sein, *Зак.*

Перебéндя, *m.* capriziöser, unsteter, müssig in den Tag hineinlebender Mensch.

Переберáти, (-бир-), перебрáти, *v. a.* übernehmen (щось на себе); кого (себé, ся), jmdn (sich) um- verkleiden за що, als —; 2) mit den Fingern suchen, spielen, aufräumen, aufnehmen; untersuchen u. anders machen, das Gute auslesen, auswählen u. das Schlechte ausschiessen, durchsehen, überklauben; 3) — мíру das Mass überschreiten zu viel nehmen; 4) — ся кудá umziehen, die Wohnung verändern, *b*) через щó über etw. gehen, etw. passieren; *c*) грóші & перебрáли ся: sich erschöpfen, endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.*

Перебéрки, *pl.* ausgemusterte Waare,

Переберни́ченько, (-бір-), *m. АД.* I. 9. переберни́ченька, перебéронька, *f.* der (die) wählerisch ist.

Перебивáти, перебúти, *v. a.* nacheinander durch-, zerschlagen, zerbrechen, durchprügeln, durchdreschen; durchstossen, -stechen, -dringen; viel erlegen schlachten; 2) *перебивáти у кого́ порóги jmdn zu oft besuchen; — парáґраф überschreiten, gegen den P. verstosen; — кому́ бéсїду, кого́ в бéсїдї jmdn in der Rede unterbrechen, jmdm in die R. fallen; — кому́ торг den Kauf d. Preis, verderben; — кому́ щось jmdm etw. wegnehmen, wegschnappen; — ся sich — — * — якóсь sich kümmerlich durchhelfen, durchplacken.

Перебúвчивий, *a.* durchdringend, durchschlagend; sich überstürzend, *M.*

Перебúйко, *m.* der in jmds Rede hineinfällt. [gener Nase.

Перебúйнiс, -оса, *m.* mit zerschla-

Перебíг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перебíгом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *K.*

Перебíгати, *v. a.* durchlaufen, durchstreichen; кого́, jmdm vorauseilen, zuvorkommen; кому́ дорóгу jmdm in den Weg kommen; *v. n.* verstreichen, verlaufen; до кого́ zu jmdm überlaufen, zum Feinde übergehen; корóва перебíгáє wird abermals läufisch.

Перебíдний, *a.* бíдний та — bettelarm, *Ог.* 104.

Перебíєць, -íйця, *m. Ко.* 33. Kämpfer im Zweikampf, Fechter, Faustkämpfer, Boxer, *m.* [die Wette.

Перебóїжки, *pl.* на — летíти um

Перебíй, -бою, *m.* Durchbruch, Durchlass, *m.* Flusswehr, *f.*; 2) горíвка стоїть перебóями *Ф.* (*Пов.* 26)? s. Стúрта; 3) Durchschlageisen, *n. Пар.*

Перебíйниця, *f.* Stange zum Festschlagen der Flosshölzer, *f.*

Перебíр, -бóру, *m.* перебúранє, *n.* Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*; 2) Eigenschaft des (der) Wählerischen; 3) дрióна пíснá з перебóром mit Variationen? 4) Ueberschuss, *m.*

Перебíрка, *f.* Art Leiste od. Schiene im Webstuhl.

Перебíрливий, *Зар.* перебíрний, перебíрниця, *f.* перебíрчивий, *a.* wählerisch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel.

Перебíрливість, (-бíрчивість), -ости, *f.* Eigenschaft des перебíрливий, Leckerhaftigkeit, *f.*

Перебíсити ся, austoben.

Перебíчи, s. Перебігáти. [бíєць.

Перебóєць, -óйця, *m. Ст.* s. Пере-

Перебóїна, (-бóйна) *f.* Scheidewand, *f.* Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) — сéрця Herzkammer, *f.* [Перебíй.

Перебóй, -бою, *m.* Hindernis, *n. vgl.*

Переболíти, *v. n.* den Schmerz überstehen; verschmerzen; wieder genesen.

Перебóлонь, *f.* Membranipora.

Перебóра, *f.* перебóрець, -рця, *m. Ч.* III. 86 s. Перебíрливий; 2) Art гаївка.

Переборóти, перебóрювати, *v. a.* im Ringen jmdn überwinden.

Переборчáстий, *a. Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert.

Перебóрщечка, *m. АД.* I. 327 s. Переберúченько.

Перебóрщити, *v. a.* *zu sehr versauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben.

Перебрáти, s. Перебирáти.

Перебродúти, перебрестú, *v. a.* durchwaten.

Перебувáти, перебýти, *v. a.* durchleben, durchmachen, überstehen; überdauern: óідá óідý перебýде; 2) *v.n.* гдесь wo verweilen, sich aufhalten; 3) — ся sich forthelfen.

Перебудóва, *f.* Umbau, *m.*

Перебудувáти, *v. a.* umbauen.

Перебурикáти, *v. a.* durchstöbern.

Перебýти ся, s. Перезýти ся.

Перебуяти, *v.a.* маéток verprassen, vergeuden.

Перевáга, *f.* Uebergewicht, *n.* Präponderanz, *f.* перевáги-вáги *adv. Ш.* I. 99 schwankend, wankend.

Перевáжити, (-важáти), *v a.* überwiegen, durchwägen; когó übertreffen, über jmdn die Oberhand behalten; 2) *v.n.* überwiegen. [künstlich überredend.

Перевáжливий, *a.* -е слóво, *K.*

Перевáжний, *a.* überwiegend; ü. gross *CM.*

Перевалúти, перевáлювати, *v. a.* auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — кому́ гóлову den Kopf zerschlagen; 3)— ся *óіль перевáлює ся es findet eine Krisis in d. Krankheit statt.

Перевaрúти, (-вáрувати), *v. a.* aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel, zu weich kochen.

Перевдягнýти, s. Передягнýти.

Перевéденє, *n.* das Hinüberführen; 2) * Uebersétzen, *n.*

Перевéзенє, *n.* s. Перевíз 2).

Перевéзти, s. Перевозúти.

Перевелúченє, *n.* Uebertreibung über das Mass, *f. K.*

Перевеличúти, *v. a.* über das Mass vergrössern, übertreiben, *K.*

Перевернúгорня, -яти, *n.* ein scherzh. Name.

Перевернýти, перевертáти, *v. a.* umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очúма die Augen verdrehen; 2) durchstöbern, über den Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen; umfallen, umstürzen.

Перéверт, *m.* Umsturz, *m.* Umwälzung, *f.*; перéверти, *adv.* durcheinander.

Пéреверть, (-ерць), *adv.* umstürzend.

Перевéртанє, *n.* das Umwerfen, Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, *n.*; 2) das Reducieren (in d. Arithm.) *K.*

Перевертáник, *m.* Art gewickelter Mohnkuchen.

Перевéртень, -тня, *m.* der einer Veränderung unterliegt, sich ändert, aus der Art schlägt, ausartet (вівця́); sich verwandelt: Währwolf, *m. Ko.* 169; 2) *Abtrünniger, Renegat, *m.*

Перевертéньство, *n. He.* Aenderung der Nationalität, *f.*

Перевéртка, *f. He.* Umkehrung, *f.*

Перевéртнїй, *a. T.* abtrünnig.

Перевéртно, *adv.* verkehrt.

Перевéршенє, *n.* Oberhand, *f.*; 2) Uebertreibung, *f.*

Перевершúти, (-вéршувати), *v.a.* стіжóк anders aufschobern; 2)*когó über jmdn Ueberhand nehmen, jmdn übertreffen; 3) übermässig etw. aufsetzen, über das Mass hin thun, übertreiben.

Перевеснó, *n.* Garbenband, *n.* (*dim.* перевесéльце).

Перевéсник, *m. Pa.* I. 239. *Левч.* перевéсниця *f. He.* s. Ровéсник, ровéсниця.

Перевéсти, переводúти, *v.a.* über-, durchführen, hinüberführen, -leiten; — зóлотом mit Gold durchwirken; — з сьвíту *P.* I. 92 aus der Welt schafen; — час vergeuden, verschwenden; — грóші & durchbringen, — хлїбó *P.* II. 107 umsonst fressen; — дух Athem holen, sich ausschnauben; 2) übersétzen, übertragen (ein Buch); 3) — ся auswarten, ausgehen, aussterben; fehlen.

Переветúти, *v. a.* übertreffen; 2) überdauern.

Перевивáти, перевúти, *v.a.* anders winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen.

Перевисáти, *v. n.* überhangen.

Перевúця, -ýдка, *f.* Angel, *f.*

Перéвишка, *f. He.* Uebermacht, Oberhand, *f.* [treffen, übersteigen.

Перевишшáти, (-úти), *v. a.* über-

Перевúшшене, (-вúсшене), *n.* das Uebertreffen.

*

Перевіва́ти, *v. a.* s. Перевія́ти.
Перевід, -о́ду, *m.* Ueberführung, *f.* 2) *Гол.* I. 176 бе́ру́ во́ду з перево́ду Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Uebertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung *f.* das Aussterben: коза́цькому ро́ду нема́ перево́ду; 5) перево́ди виводи́ти *Кв.* 40 die Stimme modulieren.
Перевідати ся, sich erkundigen, erfahren.
Перевіди, *pl.* Kundschaft, *f.*
Перевідка, *f.* eine von den 6 höheren Saiten an den цимба́ли.
Перевідни́к, перевідчик, *m.* Vermittler, Unterhändler; — ци́ган Bärenführer; — злоді́йский Diebshehler; Hurenwirt, *m. H.* 16; 2) перевідник Verschwender, *m.* [*Ф.* s. Перевідати ся.
Перевідувати, *v. a.* durchforschen,
Перевіз, -о́зу, *m.* Ueberfahrt, Ueberfuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen, Transport, *m.*
Перевізни́й, *a.* zum перевіз geh.; пере́візне, *s. n. a.* Fährgeld, *n.* перевізна́ *sc.* ку́зня transportabel, *Фр.*
Перевізни́к, перевізчик, (*d.* -ни́чок), *m.* Fährmann, *m.*
Перевій, -ію, *m. Bein.* des Шалвій.
Перевікува́ти, *v. a.* вік — durchleben. [prüfen, controlieren.
Перевіри́ти, (-я́ти). *v. a.* revidieren,
Перевірка, *f.* Controle, Prüfung, Revision, Inspection, *f.*
Перевісити, (-ві́шати), *v. a.* umhängen; 2) nacheinander aufhängen.
Перевія́ти, *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) durchworfeln.
Переводи́тель, *m.* Uebersetzer, *m. Гол.* [stählen vermitteln, behlen.
Переводи́ти, s. Перевести; bei Dieb-
Перево́дів, -ова, *m. N.* e. Berges.
Перево́дня, *f. Кн. Пр.* XI. (2) 60?
Перево́дчик, *m.* s. Переводи́тель; 2) s. Перевідни́к, Hehler, *m.*
Перево́зець, -ві́зця, *m.* s. Перевіз 1); 2) —, перево́жчик, *Ч. V.* 568 s. Перевізни́к.
Перево́зини, *pl.* Ueberführung, Uebersiedelung, *f. T.*; 2) Uebersiedelungsfest, *n.*
Перевози́ти, перево́жувати, *v. a.* hinüberführen, überfahren, transportieren (zu Wagen od. zu Wasser); — ся umziehen, übersiedeln.
Перевозо́вий, *a.* Durchfuhr-, Transito-.
Переволїка́ти, переволї́чи, *v. a.* [hinüberziehen, -schlepen.
Пере́волока, *f.* Raum zwischen zwei schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durchziehen.
Переволочи́ти, *v. a.* umeggen.
Перево́ра, *f.* quer dh die Flur gehende Furche.
Пере́ворот, *m.* (-оть, *f. T.*) Umwälzung, *f.*
Перево́ротень, -тня, *m.* Leberblume, Steinblume, *f.*
Перев'я́зь. пере́вязка, *f.* Kreuz-Querband, *n. He.* Querbinde, *f.* Verband, *m. IT.*
Пе́ревяза́ти, перев'я́зувати, *v. a.* umbinden; anders binden; verbinden (ра́ну); quer, durch die Mitte verbinden, binden. [(Phagium).
Перев'я́зник, *m.* Zangenbock, *m.*
Перев'я́зувати й струк, Gliederschote, *f.* (siliqua lomentacea) *B.* [слó.
Перев'я́сло, *n. Оц.* §. 277. 1. s. Перев-
Перега́дувати, перегада́ти, *v. a.* nach-, überdenken, hin u. her denken.
Перега́на, (-а́нка), *f.* Ausmusterung, *f. Пс.*
Перега́нь бa, *f.* Zwiebrache, *f.*
Переганя́ти, *v. a.* durchtreiben; umhertreiben; jmdm zuvorjagen; 2) zwiebrachen, s. Паринáти; 3) von neuem) destillieren.
Перегараздúти, *v. n.* des Guten zu viel thun, sich überheben, über die Schnur hauen, *K V.*
Перега́рувати, *v. n.* s. Перегорíти.
Перегати́ти, (-га́чувати), *v. a.* mit e. Faschinendamm (га́ть) versperren.
Перегидúти, *v. a.* entstellen, verzerren, *Ст.*
Перегина́ти, s. Перегну́ти.
Перегі́н, -о́ну, *m.* Durchtrieb, *m.* das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrommeln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегóни Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегі́н um die Wette; 3) zu schnelles Treiben des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben, *m.* Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwiebrache, *f.*; 6) Züchtigung, *f. C.* I. 189. перегóну да́ти *Левч.* durchprügeln.
Перегі́нка, *f.* Destillation, *f. Пол.*; 2) *Зап.* II. 547 e. gewisser Theil im Schafpelz.
Перегі́нний, *a.* -а горíвка, abgezogener, destillierter Brantwein.

Перегля́пувати ся äugeln, nach einander hinüberblicken.

Переглода́ти, *v. a.* durchnagen.

Переглоти́ти ся, sich dh ein Gedränge herausarbeiten; робóта не переглоти́ть ся kommt nicht ans Ende.

Перегля́д, *m.* Durchsicht Uebersicht; Rundschau; — вóйска Heerschau, *f.*

Переглядáти, перегля́нути, перегля́жувати, *M.* II. 134, *v. a.* durchschauen, sehen, beschauen, besehen, besichtigen, durchmustern, durchsuchen; — ся Blicke wechseln. [*Term.*

Перегля́дний, *a.* übersichtlich,

Перегнáти, *v. a.* s. Переганáти.

Перегнивáти, перегни́ти. *v. n.* ganz verfaulen, durchfaulen. [Dünger.

Перéгній, -ою, *m.* (durchfaulter)

Перегну́ти, *v. a.* hinüberbiegen; 2) zu stark umbiegen. [*pl.*

Переговóри, *pl.* Unterhandlungen,

Переговори́ти (-говóрювати), *v. a.* durchsprechen, bis ans Ende reden; 2) кого́ dhs Sprechen überwältigen; überreden; — ся з кимóсь *M.* I. 90 mit jmdm sprechen, Worte wechseln.

Перегóд, *m.* з годóм-перегóдом, за перегóдом *C.* II. 157, перегóдом *M.* II. 19, nach einiger Zeit; перегóдами von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, *f.*

Перéгода, *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-

Перегоди́ти, *v. n.* s. Перечекáти. *Кн. Ме.* 369. з чимóсь womit abwarten, etw. aufschieben; sich gedulden.

Перегодя́, *vdv. He.* s. Перегóд etc.

Переголи́ти, (-гóлювати), *v. a.* (nacheinander) rasieren *Ш.* II. 150. [men.

Переголосувáти, *v. a.* überstim-

Переголоти́ти ся, s. Переглоти́ти ся. [плу́ги.

Перегóни, *pl.* s. Перегíн 2); 2) s. Роз-

Перегорíдка, *f. dim.* s. Перегорóда, kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Verschlag, *m.* Fach, *n. C.* II. 110.

Перегорíти, *v. n.* hindurchbrennen; verbrennen; verroten (v. Dünger).

Перегорóда *f.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.* Verschlag, *m.*

Перегороди́ти, (-горóджувати), *v. a.* abtheilen, abscheiden, trennen (dh einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.

Перегорóдниця, *f.* Art Staubpilz: Phragmidium, *Вол.*

Перегортáти, (-óртувати), перегорну́ти, *v. a.* hinüber-, durchscharren; — лопáтою umschaufeln, umhäufeln.

Перéгра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*

Перегравáти, перегрáти, *v. a.* durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (v. Bienen) s. Грáти.

Перегризáти, перегри́зти, *v. a.* durchbeissen, zernagen, durchfressen.

Перéгризки, *pl.* s. Перéїди.

Перегрíти ся, *Ч.* IV. 563 s. Загрíти ся. [des Donners.

Перегроми́ти ся, vom Durchrollen

Перегу́кувати ся, (-гукóвувати ся) einander laut zu-, hinüberrufen.

Перегуля́ти, *v. a.* im flotten Leben durchbringen, vergeuden.

Перéд, -дý, *m.* Vordertheil, *m.* das Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e. Wagens, e. Kleides & (*opp.* зад); *pl.* передú Vorderschuhe, Oberleder, *pl.*; 2) — вéсти, виводи́ти an der Spitze schreiten, stehen, sein, п. в. в тáнцю vortanzen; перéд держáти пóїзду *Кч.* 54 in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten); на пéред, передóм im voraus, in vornhinein; передóм früher, vordem; з перéду von vorne; на перéдї vorne.

Пéред, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.* bezeichnet den Gegenstand vor welchen e. Bewegung geschieht (nach d. Verben der Bewegung): прийти́, крути́ти ся вертíти ся перед кого́, п. що; взя́ти перед (напéред) сéбе vor sich nehmen; dsgl. напéред, по пéред (dsgl. сперед на пéред; *Mi.* IV. 440. 441; II) *mit. d. Instrum.* bez. *a*) dasjenige vor dem etw. ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.* за): мóвити, присягáти, крúти ся, стоя́ти пéред ким (чим); *b*) bez. die Zeit, der eine Handlung vorhergegangen ist: перед свíтом, vor Tagesanbruch, перед тúм vordem, vorher, прéдо смéртю (-ев) vor dem Tode; dsgl. попéред, *Mi.* IV. 755—758. *c*) bez. die Ursache: перед сльозкáми vor Thränen, *Oz.* 193.

Передавáти, передáти, *v. a.* übergeben, überliefern; übergeben, über mitteln lassen, überantworten; 2) zu viel geben.

Передáвщина, *У.* переданúна, *Вах Це. f.* перéданє, *n. До.* Ueberlieferung, Tradition, *f.*

Передáйник, *m. T.* Uebermittler, *m.*
Передамáниця, *f. N.* e. Berges.
Передáр, *m.* Oberhirt, *m.*
Передáча, *f.* Uebergabe, Uebermittelung, *f.*; 2) was zu viel (über den Wert) gegeben ist, Uebergebot, *n. H.* 206.
Передві́стник, *m.* Vorbote, Verkünder, *m. Фр.*
Передві́чний, передві́цький, *МШ. a.* aus der Vorzeit, aus dem grauen Alterthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig, *К. Дось.* 240). [theilen.
Передвоїти, *v. a.* in zwei Theile
Передвчéра, *adv.* vorgestern.
Передголóвє, *n.* Vorkopf, *m. B.*
Передгоспóдній, *a.* -ня сьвíчка vor dem Herrn (Gott) brennend.
Передгрýдь, *f.* Unterhals, *m. Пол.*
Передгрýдє, *n.* s. Нашúйник 1); Halsschild, *m.* [Tagesanbruch.
Перед-дí-днем, *adv. Га.* I. 14 vor
Передéржанець, -нця, *m.* Hehler, Diebshehler, *m. Кв.* 311.
Передéржати, (-дéржувати), *v. a.* etw. zu lange behalten, aufbewahren; verhehlen. [gen, *m.*
Переджолýдок, -дка, *m.* Vormа-
Передзúмний, *a.* — вíтер winterlich.
Передивúти, *v. a.* durchschauen.
Передирáти, (-дер-), передéрти, *v. a.* entzwei reissen, mitten zerreissen; ся з ким jmdn necken, mit jmdm zanken, streiten.
Передирка, *f.* передúранє, *n. n.* unbedeutendes Zerwürfniss, Gezänk, *n.* Neckerei, *f. Фр.*
Передúти, *v. a.* когó (*Фр.*) jmdm zuvor zu kommen suchen; — ся voran an der Spitze gehen.
Передíл, *m.* передíленя, *n.* (nochmalige) Theilung, Scheidung, *f.* Fach, *n.*
Передíлє, *n.* Scheide, *f.*
Передíлúти, (-дíлювати), *v. a.* entzwei theilen, ab- scheiden, trennen; — ся untereinander ver-theilen.
Передíлка, *f.* Abtheilung; Scheidewand, *f.* Fach, *m.*; 2) Wechselwirkung, Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f. Зг.*
Передíлювáти ся, *Зг.* auf einander gegenseitig wechselwirken, in Reciprocität sein. [Прéдки.
Передкúй, *pl.* s. Перéд (*pl.*); 2) s.
Перед-кíн, *g.* передконý, *m. Ст.* Vorhof, *m.*? [lings-.
Передлíтний, *a.* Vorsommer-, Früh-
Передмóва, *f.* Vorrede, *f. Ш.* I. 136.
Передмóстє, *n.* Brückenkopf, *m.*
Перéдний, *a.* Vorder-, vorn befindlich, der (die, das) vordere; -е слóво Vorwort; *b)* das erste Wort; 2) früher, vorig. [Arithm.) *n.*; 2) vorderes Stiefelbrett.
Перéдний, *m.* Vorderglied, (in d.
Передníйший, передníщий, *a. compar.* zu Перéдний, vorig; *adv.* -ще früher, eher.
Передновок, -вку, передновúнок, -нку, *m.* die Zeit (des Darbens) vor der Ernte.
Переднувáти, (-днювáти), *v. n.* (— день *П. n.* 40) den Tag verleben, vertreiben.
Передняк, *m.* der Vorangehende, Führer, *m.* (цап — bei einer Herde).
Передобíдний, (-обíдяний, *Не. a.* vomittägig, vor dem Mittagsmal.
Передобíдок, -дка, *m. H.* 234 zweites Frühstück.
Передóвець, -вця, *Ф.* передовúк, *Не. m.* der Vordere, Erste, Repräsentant, Anführer, Häuptling, *m.* Haupt, *n.* Vorkämpfer, *m.*; *pl. Oz.* Vorhut, Avantgarde, *f.*
Передовúй, *a.* s. d. vor.
Передовництво, *n.* Führung. *f. К.*
Передóдень, *m.* на передóдни, (-дню), am Vorabend; передóдньом, *adv. W.* vor Tagesanbruch, in der Frühe.
Передóк, -дкá, (*d.* передóчок), *m.* Vordersitz, Bock, *m. Не.*; 2) s. Перéд.
Передóли, *pl. aug.* zu дóли s. Дíл, *Гол.* I. 170. [Herbst-.
Передосíнний, *a.* vorherbstlich,
Передостáтний, *a.* s. Передослíдний. [über dem Feuerherd.
Передпíчний, *a.* -е вікнó gegen-
Передплáта, *f.* Vorausbezahlung; Pränumeration, *f. Пар.* [ник etc.
Передплáтник, & s. Предплáт-
Передплéсниця, *f.* Fusswurzel, *f.* (tarsus).
Передпокíй, -óю, *m.* Vorzimmer, *n.*
Передпослíдний, *a.* der (die, das) vorletzte. [nachspotten.
Передрáжнювати, *v. a.* когó jmdm
Передраме́нний, *a.* -а кість, передраме́нниця, *f.* Vorarmbein, *n. B.*

Передрамя́, -ра́мени, *n.* Vorarm, Unterarm, *m.*

Передра́нтус, *m.* s. Одертю́х.

Пере́дри, *pl.* Art Krankheit.

Передрімáти ся, ein Schläfchen sich gönnen. [mer, *m.*

Пере́дрімка, *f.* Schläfchen, *n.* Schlum-

Передроби́ти, *v. a.* zerstückeln; körnen. [froren sein.

Передро́гнути, *v. n.* ganz durch-

Пере́друк, *m.* Abdruck, Nachdruck, *m. K.* [щось wovon einen Abdruck machen.

Передрукувáти, *v. a.* abdrucken,

Передрухні́ти, *v. n.* durch u. durch morsch werden. [wirrung, *f.*

Передря́га, *f. Кв.* 376 Unruhe, Ver-

Передсло́во, *n.* Vorwort, *n.* Vorrede, *f. Ш.* I. 136. [todesnahe, *ІГ.*

Передсме́ртний, *a.* vor dem Tode,

Передсу́вний, *a. Гол. гр.* 34. angehängt, präfixirt.

Пере́дсуд, *m. K.* s. Прúсуд. [(*Фр.*).

Передтогíдь, *adv.* s. Позáторік,

Пере́д-то́го, передти́м, *adv.* vordem, vorher, vormals. [ring, *B.*

Передту́ле, *n.* erster Brustkasten-

Передувáти, (передую́, -у́єш, -у́є), *v. n.* vorangehen, vorreiten; vorwalten, *Пар.*

Переду́мати, (-ду́мувати), *v. n.* s. Перегáдувати; sich anders besinnen.

Передуши́ти, *v. a.* nacheinander erwürgen. [вий, *Св. a.* vorzeitig, unzeitig.

Передчáсний, *ГШ.* передчасо́-

Передягáти, передягну́ти, *v. a.* ver-, umkleiden.

Передя́кувати не мочи́ кому́, jmdm nicht genug danken können, *Тор.*

Пере́м, *g.* пере́йму, *m.* Unterbrechung, *f.* Halt, *m. Левч.*; das Aufhalten, Auffangen einer verlorengehenden Sache; 3) die Belohnung dafür, *W. (d.* переме́ць), s. Пере́йма.

Пережáлувати, *v. a.* verschmerzen.

Пережáти, пережинáти, *v. a.* quer durchschneiden, (mit der Sichel); 2) кого́ jmdm im Ernten zuvorkommen.

Переждáти, *v. a.* s. Перечекáти.

Переженúти, *v. a.* nacheinander verheiraten. [abwarten.

Пережидáти, *v. a. M.* II. 153 öfters

Пере́жий, *a. Ф.* s. Завíдця. [leben.

Пережите́, *n.* das Durchleben; Ueber-

Пережúти, переживáти, *v. a.* кого́ überleben; щось durchleben, überstehen, ertragen.

Пережувáтель, *m.* Wiederkäuer, *m.*

Пережувáти, пережу́ти, *v. a.* wiederkauen; zerkauen.

Пере́звa, *f.* Einladung der Schwiegereltern zu den Eltern des Eidams bei d. Hochzeit, *Марк.* 146. [mens, *f.*

Пере́зване, *n.* Umänderung des Na-

Перезвáти, *v. a.* anders benennen; 2) кого́ до се́бе jmdn zu sich berufen, bescheiden, einladen. [ste, *n.*

Перезвíн, -о́ну, *m.* Läuten zum Fe-

Перезвонúти, (-звóнювати), *v. n.* ein Fest einläuten, zur Messe & läuten.

Перезву́чене, *n. Д. гр.* 43 Umlaut, *m.*

Перезву́чувати ся, *Д. гр.* 45 umlauten.

Перезвяни́н, *m. gew. pl.* перезвя́не, Theilnehmer an der пере́звa; перезвя́нка, *f.* Theilnehmerin an der п. [wintern.

Перезимувáти, *v. a.* und *v. n.* über-

Пере́зимча, -áти, *n.* überwintertes Kalb, (*B.*).

Пере́зівки, *pl. Ч.* IV. 580, перезо́в, *m. f. Ч.* IV. 466. 467 s. Пере́звa, Bewirtung bei ders.

Перезíр, -óру, *m. Term.* s. Перегля́д.

Перезувáти, (-зу́ти), *v. a.* — чóботи, — ся von neuem (andere Schuhe etc.) anziehen. [frieren.

Перезябáти, (-зя́бнути), *v. n.* durch-

Пере́йма, *f.* s. Переéм; Uebernahme, *f.* Empfang, *m. T.*; 2) Aufhaltung u. Bewirtung auf dem Wege des Hochzeitgefolges, bereitet von jungen Freunden des Bräutigams, *Ч.* IV. 463; 3) *pl.* das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m. Ч.* III. 302; 4) Preis, Lohn für das Auffangen, Aufhalten, *m. Ч.* III. 303; 5) на пере́йми um die Wette.

Переймáти, *v. a.* auffangen, aufhalten; 2) * (leicht) begreifen, lernen; 3) vom Wechselgesang; 4) — ся чим von etw. durchdrungen sein; *b*) s. Перенáти ся. [umformen, anders benennen.

Переименувáти, *v. a.* den Namen

Переимлúвий, *a.* empfänglich, gelehrig, *Ог.* [lichkeit, Gelehrigkeit, *f.*

Переимлúвість, -ости *f.* Empfäng-

Пере́ймом, *adv.* mit Unterbrechungen, dann u. wann *M.* II. 75.

Переинáчити, (-инáкшити, *Ог.*

110. -инáчувати), *v. a.* anders machen, um-verändern, umstellen, verdrehen.

Перейóм, -йóму, *m.* s. Переéм, перéйма.

Переистáчувати, *v. a. Зг.* ver-, Переистóченє, *n.* Umwandlung, *f.* [umwandeln.

Перейтú, переходúти, *v.n.* hindurchgehen, vorüber-, durchgehen; nach der Reihe gehen, vorbeigehen; — в щось *P.* I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw. übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen, когóсь, щось übergehen; neben jmdm vorbeigehen, wobei das Vorübergehen mit leeren Händen od. leerem Gefäss (Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung für den Reisenden etc. genommen wird: дóля перейшлá менé з порóжними відрáми mein Unglück ist mir schon vom Schicksal bestimmt; — в пóвнї когóсь jmdm glückliche Vorbedeutung geben; *b*) — когó в чім jmdn worin übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся spazieren gehen.

Перéїда, *f.* übermässiges Essen, *Зг.*

Переїдáти, перeíсти, *v. a.* auf-, verzehren; — грóші Geld fürs Essen ausgeben; durchnagen; durchfressen (von ätzenden Flüssigkeiten); — хлíб кому́ alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht mehr schmecken (in Folge einer u. derselben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*

Перéїди, (-їдки), *pl.* Ueberbleibsel

Перéїзд, *m.* Durchfahrt, Durchreise, *f.* перéїздом auf der D.

Переíзджий, *a.* durchreisend, -streifend, streichend, -fahrend.

Переїздúти, (-їзджáти), *v.n.* durchreisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &; 2) s. Переíхати.

Переíхати, *v. a.* überfahren (jmdn auf der Strasse); durchfahren, zurücklegen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren reiten, fahren.

Перéка, *f. Пар.* s. Перéченє.

Перекаóáтити, (-каóáчувати). *v. a.* jmdn auf seine Seite hinüberziehen; — ся zur anderen Partei übergehen, seine Gesinnung ändern, (*B.*) (кáóат).

Перекáз, *m.* перéказня, *f. Вах.* Ueberlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) перекáз почтовúй Postanweisung; 3) s. Прóзвиско; 4) s. d. folg.

Перекáзанє, *n.* Auftrag, *m.* Beauftragung, Ueberweisung, *f. T.*

Перекáзати, (-кáзувати), *v. a.* hersagen, *P.* I. 116; erzählen (alles nacheinander); 2) die Nachricht überbringen, berichten, sagen lassen; до когó jmdn —.

Переказнúти, *v. a.* nacheinander strafen.

Перекалáтати, *v. a.* durchklopfen.

Перекараóáркати ся, sich hinüberwälzen.

Перекúвати, *v.n.* zu Ende bewegen, [winken.

Перекúданє, *n.* das Hin- u. Herwerfen.

Перекидáти, перекúнути, *v. a.* hin u. her werfen, durch-, herumwerfen; — ся чим, в що sich in etw. (schnell) verwandeln; *b*) — ся з ким дóбрим слóвом freundliches Wort wechseln.

Перекúдний, *a.* — міст Zugbrücke, *f. C.* II. 116.

Перекúнець, -нця, *Мл.* перекúнчик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Перекúня, *f. Зг.* Renegatin, *f.*

Перекипíти, (-кипáти), *v. n.* zu viel gekocht werden.

Перекисáти, (-кúснути), *v. n.* zu viel gähren, zu sauer werden.

Перекúцнути ся, (-кúтьнути), [purzeln, *B.*

Перекúшенє, *n. B.* das Fermentirenlassen.

Перекíп, -óпу, *m.* quer über den Weg gezogener Graben, Quergraben; ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei Meeren od. Flüssen gezogener Canal; 2) Erdwall, *m.*

Перекíр, -óру, *m.* grosser Streit, Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — нарядúти, робúти *ОП.* кому́ Trotz bieten, на — кому́ jmdm zum Trotz, zum Possen; 2) *pl.* перекóри, *K.* Streitfragen.

Перекíс, -óса, *m.* s. Покíс.

Перекладáд, *m.* Unterlage bei der Feuerung, Querholz, *Не.* (*Пр.* XII. 273) *n.*; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Перекладáти, перекласти, *v. a.* umsetzen, anders setzen, a. legen, a. aufschichten; versetzen; umpacken; zwischen etw. legen, durchschiessen (e. Buch); 2) *übersetzen, übertragen.

Перекладúна, *f.* Querbalken, *m.*

Перéкладка, *f.* Abtheilung, *f.* Fach, *n.* Scheidewand, *f.*

Переклáдний, *a.* -а мóва, реч Sprache der Uebersetzung, *f. K.*

Переклáдчик, *m.* Uebersetzer, *m.*

Переклеíти, *v. a.* umkleben, anders aufkleben.

Перекликáти, *v. a.* zu sich hinüberrufen, *Л.* 116; 2) abrufen, die Namen verlesen; 3) перекликáти ся einander zurufen.

Перекли́чка, *f.* Zuruf, *m. Зг.* das Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse, einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Controle, *f.*

Переклóнене, *n.* Beugung, *f. Пол.*

Переклонúти, (-клóнювати), *v. a.* hinüberbeugen.

Переклю́каний, *a.* s. Склю́каний.

Пере́ключ драчи́нець, *m.* Rohrpalme, *f.* (Calamus draco) *B.*

Перековерзáти, *A-Г.* 163. перековеркáти, *v. a.* verdrehen, verhunzen.

Перекóн, -óну. *m. Гол.* перекóна, *f.* перекóяне, *n.* Beweis, *m.* Beweisführung; 2) Ueberzeugung, *f.*

Переконáти, (-кóнувати), *v. a.* überzeugen, überführen.

Перекóп, *m.* s. Перекíп; 2) Andorn, *m.* (Marrubium peregrinum).

Перекопáти, (-кóпувати), *v. a.* durchgraben, umgraben.

Перекóпниця, *f.* Blattfuss, *m.* (Apus cancriformis).

Перекорени́ти, *v. a.* durchschimpfen.

Перекори́ти ся, sich verwandeln, ausarten, *C.* I. 181.

Перекори́ще, *n.* s. Перекíр.

Перекóрчити ся, *in Noth durchhelfen.

Перекóси, *pl. N.* e. Berges.

Пе́рекоси́ти, (-кóшувати), *v. a.* durchmähen; 2) schief stellen, sch. machen, krümmen, *C.*

Перекоти́поле, *n.* Gipskraut, Büschelkraut, *n.* (Gypsophila paniculata); 2) Kuh Seifenkraut, (Saponaria vaccaria); 3) blaue Laufdistel, *Oг.* 118.

Перекоти́ти, (-кóчувати), *v. a.* über wälzen, fortrollen.

Перекочувáти, *v. n.* das Standlager wechseln, übersiedeln, streifen, ziehen (v. Nomaden u. Räuberbanden), *K.*; 2) *v. a.* über e. Fluss etc. überführen; — не мáло бíд, *Ф.* überstehen, erdulden.

Перекрадáти, перекрáсти, *v. a.* wegstehlen; einschwärzen, schmuggeln; — ся sich ein-,herüber-, durchschleichen.

Перекраси́ти, (-крашáти), *v. a.* dh überladenen Schmuck, Zierat verunstalten, verschnörkeln, *Гол.*

Перекрéстє, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*

Перекрести́ти, перекрéщувати, *v. n.* kreuzweise legen (дрóва &); — ся sich durchkreuzen; 2) s. Перехрести́ти.

Перекриви́ти, (-кривля́ти), *v. a.* schief stellen; 2) zu sehr krümmen; 3) * nachspotten.

Перекричáти, *v. a.* überschreien.

Перекрíй, -óю, *m.* (*vocat.* ти мíсяцю перекрóю) Durchschnitt; Mond im Viertel, *m.*

Перекроíти, *v. a.* durchschneiden.

Перекрóпленє, *n.* das Destillieren, *Пол.*

Пере́круг, *m.* Durchschnitt, Durchmesser, *m. Пар. B.*

Перекружля́ти, *v. a.* (rundes) Holz rundum durchhauen.

Пере́крутень, -тня, *m.* verzogenes, verkrümmtes Wesen, *Cm.*

Перекрути́ти, перекру́чувати, *v. a.* verdrehen, verkrümmen.

Перекру́тка, *f.* перекру́ченє, *n.* Verdrehung, schädliche Aenderung, Umbildung, *f.*

Перекувáти, перекýти, *v. a.* umschmieden; anders in Ketten schlagen; umhämmern; 2) vom Kuckuck: das „ку-ку!" verlauten lassen, *Me.* 463.

Перекуйóвдити, *v. a.* entstellen, verzerren.

Перекупáти, (-купи́ти, -купля́ти), *v. a.* kaufen u. wiederverkaufen; кого́ jmdn im Handel überbieten; 2) bestechen.

Перекýпець, -пця, перекýпник, *m.* Händler, Zwischenhändler, Trödler, Kleinkrämer, *m.*; 2) s. Підкýпник.

Пере́купка, *f.* Trödlerin, Höckerin, *f.*

Перекýпля, *f.* Zwischenhandel, *m. У.*

Пере́купний, *a.* s. Підкýпний.

Пере́кури́ти, *v. a.* durchrauchen; -räuchern.

Перекуси́ти, (-кýшувати), *v. a.* durchbeissen; 2) щось ein wenig essen, einen Imbiss nehmen.

Пере́куска, *f.* Imbiss, Zubiss, *m.*

Пере́кутня, *f.* Diagonale, *f.*

Перелáвка, *f.* s. Лáвка 2).

Перелагóджувати, *v. a.* umar-

beiten, umsetzen.

Перела́д, *m.* *H.* 129 s. По́лад; нї ладу́ нї пере́ладу gar keine Ordnung.

Перела́дити, *v. a.* umformen, reformieren, *ВБ.*

Перела́з, *m.* das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlötel, *m.*; 2) s. Пере́ступень.

Переласи́ти, *v. n.* s. Перелі́зти.

Перелі́жати, *v. n.* müssig liegen; sich verliegen.

Перелі́стник, (-ле́сник), *m.* der Teufel in Gestalt einer geliebten Person *Ч.* I. 193; Eheteufel, Asmodi, *m.*; 2) nächtliche Samenergiessung, Pollution, *f.*

Перелі́т, *m.* das Ueberfliegen, *n.* Strich, Zug der Vögel, *m.*; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелі́та, лобода́ —, *f.* Chenopodium bonus Henricus; 2) Anemone alpina.

Перелі́тний, *a.* Zug-, Strich-, Wander-.

Перели́в, *m.* das Ueberfliessen, *pl.* перели́ви melodische Modulationen, Läufer, *pt.*

Переливáти, перели́ти, (-ля́ти), *v. a.* von neuem übergiessen, umgiessen; 2) — ся überfliessen, -laufen.

Пере́ливки, *pl.* то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass. [melodisch.

Перели́вно, *adv.* *Фр.* überströmend;

Перелицьо́ване, *n.* Travestie; Travestierung, *f.*

Перелицювáти, *v. a.* travestieren, *Кч.* 362; umkleiden; 2) um-wenden (e. Kleid).

Перелі́г, -о́гу, *m.* s. Оболі́г.

Перелі́зти, *v. a.* über-, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Пере́лїк, *m.* *К.* — да́ти, Rechenschaft geben. [Zählung, *f.* s. Пере́кличка.

Перелі́ка, *f.* *Кв.* 217 Berechnung,

Перелі́с, *m.* *H.* 291. *Еф.* 21 s. Прáлїс, про́лїс, при́лїс.

Пере́лїска, *f.* s. Про́лїска.

Пере́лїсок, -ска, *m.* quer sich ziehendes Wäldchen, *Фр.*; Baumgruppe, *f.* *У.*

Перелїтáти, перелетї́ти, *v. n.* durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелїчи́ти, *v. a.* zählen, berechnen.

Пере́льник, *m.* Perlenfischer, *m.*

Перельни́цтво, *n.* Perlenfischerei, *f.* *Пар.*

Переловúти, *v. a.* auffangen, aufgreifen.

Перело́ги, *pl.* Art Krankheit, *Ч.* I. [115, Krämpfe, *pl.*

Перелогувáти, *v. n.* brach liegen.

Переложúти, s. Перекладáти.

Перело́м, *m.* Durchbruch, *m.* Krisis, *f.*

Перело́ма. *f.* на кого́ зроби́ти з ким перело́му gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломáти, (-ломи́ти, -ло́млювати), *v. a.* durch-, zerbrechen; * überwältigen; — ся zum Durchbruch kommen.

Перело́млене, *n.* Brechung, *f.* *Пол.*

Перело́мно, *adv.* arpeggio, mit gebrochenen Accorden.

Перелу́пати, *v. a.* — о́чи glotzen.

Перелупúти, s. Переломáти.

Пере́любець, -бця, перелю́бник, *m.* Ehebrecher, der Unzüchtige, *К.*

Перелюбúти, *v. a.* zu viel lieben, sich satt lieben.

Пере́любний, *a.* ehebrecherisch, *К.*

Пере́любниця, *f.* Ehebrecherin; Hure, *f.* unzüchtiges Weib, *К.*

Пере́любство, *n.* Ehebruch, *m.* Unzucht, *f.* *К.* [tzen, *n.*

Пере́ляк, *m.* Schrecken, *m.* Entse-

Перелякáти, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) sehr erschrecken; перелякáний, *ptc.* erschrocken, voll Angst.

Перелячи́, перелягáти, *v. n.* im Liegen den Platz wechseln. [Russine.

Перелячок, -шка, *m.* *Ф.* polonisierter

Перемавля́ти, s. Перемо́вити.

Перемагáти, *v. a.* überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.

Перемазáти, *v. a.* von neuem

Пере́ман, *m.* *К.* перемáнене, *n.* das Herüberlocken.

Переманúти, (-мáнювати), *v. a.* herüberlocken, an sich locken. [Regen.

Перемáрчити, *v. n.* vom leichten

Перемеженúти ся, *M.* II. 116 durchbrechen, (*v. n.*) zum Durchbruch gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемéжувати, *v. a.* von neuem ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine) hin u. her verrücken, verschieben.

Перемéйска, *f.* Nbfl des Prut.

Перемéлювати, *v. a.* s. Перемолóти.

Перемерзáти, перемéрзнути, *v. n.* durchfrieren.

Перемéрти, *v. n.* s. Перемирáти.
Перемесло́, *n.* (*Фр.*) s. Перевесло́.
Перемéсти, (-мету́, -метéш) *v. a.* wieder ausfegen, -kehren.
Перемéт, *m.* на -ті стáти кóмусь im Wege stehen, hinderlich sein, *М+Б.*379.
Переметáти, (-мéчу, -мéчеш), *v.a.* hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.
Перемету́шити, *v. a.* durcheinander-, zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*
Перемéшкати, (-мéшкувати) *v.n.* eine Zeitlang an einem Orte wohnen.
Перемивáти, перемúти, *v. a.* nacheinander durchwaschen, -spülen.
Перéмивка, *f.* das Schlämmen, *Пол.*
Перемúзжити, (-мя́зджити), *v. a.* durcheinander todt kneten, schlagen.
Перемúкати, *v. a.* durchraufen; перемикáти товáри Schleichhandel treiben, *Пар.* [Проминáти.
I. Переминáти, переминýти, *v.n.* s.
II. Переминáти, перемня́ти, *v. a.* von neuem durchkneten, dheinander knittern, -drücken; 2) — ся fast vergehen; *b*) unschlüssig sein, *Левч.*; перемня́ло ся hat sich beschwichtigt.
Перемúр, *m.* *Др.* перемúре, *n.* *Ков. Шар.* Friedensschluss, Friedensvertrag; Frieden, *m.*; 2) Waffenstillstand, *m.*
Перемирáти, *v. n.* nacheinander ganz aussterben. [versöhnen.
Перемирúти ся, (-миря́ти ся), sich
Перемúслити, перемишля́ти *v n.* nach-, überdenken, überlegen; viel durchdenken. [finderisch, *Пол.*
Перемúсльний, *a.* sinnreich, er-
Перемúтник, *m.* Schleichhändler, Schmuggler, *m. Пар.*
Перемúшль, *m. Вас.* 139 s. Прóмисл.
Перемúшляне, *n. Пол.* das Durchdenken, Erwägen.
Перемишляни́н, *m.* Einwohner, Bürger der St. Перемúшль.
Перéміг, -огу, *m. Пар.* s. Перемóга.
Перемíна, *f.* Veränderung, Abwechselung, *f.* Wechsel, *m.* Verwandlung; Ablösung, *f. Ч.* V. 960; 2) Gang bei Tische, *m.*; 3) s. Перепúранка, *Ос.* (61) I. 292.
Переміни́ти, (-міня́ти, -мінювати), *v. a.* verändern, vertauschen, verwandeln. [abwechselnd.
Перéмінка, *f.* Austausch, *m.* в -нку
Перемíнний, *a.* wechselnd, *К.* veränderlich, unstet; varierend.
Перемíнник, *m.* Verwandler, *m.*
Перемíнність, перемінчúвість, -ости, *f. Под.* Veränderlichkeit, Unbeständigkeit, *f.* Wechsel, *m.* [мінний.
Перемінчúвий, *a. Под.* s. Пере-
Перемíрити, (-мíряти, -мíрювати). *v.a.* noch einmal messen, ummessen.
Перемістúти, (-міщáти), *v. a.* anders stellen; auf e. andere Stelle setzen; versetzen; — ся *Др. c.* 127 die Plätze wechseln.
Перемíт, -íту, *m.* das zweite Mal umgepflügter Acker, Zwiebrache, *f.*; 2) Lücke, *f.*
Перéміть, -оти, *f.* s. Мотóуз, мóтуз.
Перемітáти, *v. a.* s. Перемéсти.
Перéміти, *pl.* зложúти ґвéри в — in Pyramiden. [2) kleiner Fussteg.
Перéмітка, *f.* Kopftuch der Frauen;
Перемíтний, *a.* verschieden, vielerlei, mancherlei; -оï загрáти abwechselnd in Tonart *Гол.* III. 497.
Перемíтувати, *v. a.* s. Переметáти; wechseln (*B.*).
Перемішáти, (мíшувати), *v. a.* vermischen, untereinander mengen.
Перéмíшка, *f.* Mischung, Vermischung, *f.*; 2) das in die Mitte kommt, versetzt wird *H.* 241. [untermischt.
Перемíшне, *adv. M.* III. 137 ver-,
Перемлíлий, *a.* dh Hunger erschöpft.
Перемня́ти, s. Переминáти II.
Перемóва, *f. Б.* s. Перекáз; 2) Ueberredung, *f.*
Перемóвити, (-мовля́ти), *v.a.* кого́ до сéбе jmdn auf seine Seite überreden, bringen, locken; — ся unterhandeln; *b*) — ся з ким böse Worte wechseln, hadern.
Перемóвочка, *f. dim.* vom Mädchen das für sich einnehmen, überreden kann, *Ме.* 178.
Перемóга, *f.* s. Замóга, Uebergewicht, *n.* Oberhand, Ueberlegenheit, *f. Мі.* II. 29. *Левч. pl.* в перемóги итú з ким mit jmdm um den Vorrang streiten, wetteifern.
Перемогáти, *v. a.* s. Перемагáти; — ся sich durchschlagen. [ремéць.
Перемоéць, -ойця́, *m.* s. Переéм, пе-
Перемóжний, *a.* übermächtig.
Перемоли́ти, (-мóлювати), *v. n.* (— ся) zu Ende beten; 2) *v. a.* erflehen.
Перемолодні́ти, *v. n.* nicht mehr

jung sein. *Зг.* [durchmahlen.

Перемоло́ти, (-ме́лювати), *v. a.*

Перемолоти́ти, (-моло́чувати), *v. a.* durchdreschen.

Перемота́ти, (-мо́тувати), *v. a.* anders wickeln, aufhaspeln.

Перемо́ти, *pl. Ф.* (*Поез.* (68) 124) зо́ро́я в перемо́тах s. Перемі́ти?

Перемочи́, s. Перемага́ти.

Перемудрува́ти, *v. a.* überlisten.

Перему́лина, *f.* Tümpel, Sumpf, *ш.* Lache, *f.*

Перемули́ти, (-му́лювати), *v. a.* durchspülen, -waschen, -brechen (v. Wasser).

Перему́чити, *v. a.* noch einmal, nacheinander, viele martern, quälen; ermüden; — ся sich abmergeln, s. abarbeiten.

Перена́ем, *m.* Aftermiete, *f.*

Перенайма́ти, (-и́ти) *v. a.* abmieten.

Перенайти́, *v. a.* кого́ versöhnen; jmdn um Verzeihung bitten.

Перене́сене, *n.* das Uebertragen, Hinüberbringen, *n.* Uebertrag, *m.* Versetzung, *f.*

Перене́сти, *v. a.* s. Переноси́ти.

Перени́зина, *f.* Querthal, *n.*

Перени́зувати, (-низа́ти), *v. a.* anders aufreihen (кора́лї &); 2) — ся sich halbieren.

Перенима́ти, *v. a.* s. Перня́ти; Пере́ницюва́ти, *v. a.* s. Перелицюва́ти 2).

Перені́с, -о́су, *m.* s. Перене́сене; 2) das Hinübertragen der gesegneten Hostie am „Великий Вхід“ des Hochamtes; 3) normale Lage der Gebärmutter, *Ч.* IV. 5.

Перені́се, (-но́се), *n.* der Raum zwischen den Augen od. Nasenlöchern, *C.* II. 22; 2) das erste Band vorn an den Schlittenkufen.

Пере́нозе, *n.* s. das vor.

Перено́сини, *pl.* s. Перене́сене; die Heimführung der Neuvermählten, der jungen Ehefrau zu ihrem Ehemanne.

Переноси́ти, (-но́шувати), *v. a.* über-, hinübertragen -bringen; anderswohin bringen, versetzen; 2) — бага́то го́ря viel Unglück ertragen, ausstehen; 3) über die normale Zeit hinaus schwanger (trächtig) bleiben; 4) — ся umziehen, seine Wohnung verändern, wohin übersiedeln.

Перено́сиця, *f.* s. Перені́се 1), Obertheil der Nase, *m.* Stirn, *f.* Metopon, *n.*

Перено́сний, *a.* figürlich, metaphorisch, übertragen, *Пар. Фр.* [chen, *n.*

Перено́сник, *m.* Versetzungszei-

Переночува́ти, *v. a.* und *v. n.* übernachten, ü. lassen.

Перенюха́ти, *v. a.* auswittern; 2) — ся з ким § sich mit jmdm heimlich verabreden.

Перня́ти, *v. a.* s. Перейма́ти; auf-, übernehmen; — ся *M.* II. 73 schwächer werden, nachlassen; aufhören: си́ла, ві́тер, дощ etc.

Переобража́ти, (-образи́ти), *v. a.* ver-, umwandeln, umbilden; — ся Metamorphose erleiden.

Переобра́за, *f. B.* переобра́жене, *n.* Verwandlung, Metamorphose, *f.*

Переоді́ти, s. Передяга́ти.

Переона́чити, *v. a.* s. Перена́чити.

Переопиха́ти, *v. a.* nacheinander alles stampfen.

Переоба, *f.* s. Розплу́га.

Переора́ти, (-о́рювати), *v. a.* umpflügen, stürzen.

Перепада́ти, (-па́дувати), *v. n.* bisweilen, allmählich fallen (дощ, сні́г &); -а́е, -уе копі́йка dann u. wann fällt zu, kommt ein.

Перепа́дистий, *a.* veränderlich, unstet; ощ mit Unterbrechung; -е літо Sommer in dem oft der Regen fällt.

Перепали́ти, (-пали́ти) *v. a.* durchbrennen; 2) den Ofen zu stark heizen.

Пере́паска, *f.* Querbinde, *f.*; 2) — Вене́ри (Cestum Veneris), *Пол.*

Перепа́сти, *v. n.* s. Перепада́ти; — ся wegen Hunger eingefallene Bauchflanken bekommen, am Körper abfallen.

Перепеле́чник, *m.* Wachtelhund, *m.*

Перепели́ця, (*d.* -и́чка, -е́лочка, -е́лонька, -е́лка, -елю́шка), *f.* перепе́л, (-е́лочок, -е́лонько), перепели́х, *Mi.* II. 290. *m.* Wachtel, *f.* (Coturnix dactylisonans); 2) Art гаї́вка; *adj.* перепели́чій, перепе́лончин *Kol.* I. 172. 185.

Перепелю́кати, *v. n. B.* s. Підпиля́тькати. [Перепини́ти, перепир- &.

Перепени́ти &, перепе́р- & s.

Перепера́ти, *v. a.* durchwaschen.

Перепереди́ти, *v. a. Ф.* zuvorkommen, übertreffen.

Перепе́рти, (-пира́ти), *v. a.* кого́ jmdn in der Disput überwinden; щось das Seinige durchsetzen.

Перепе́рчити, *v.a.* zustark pfeffern.

Перепеча́йка, (-пе́чка), *f.* s. Перепічка.

Перепеча́тувати, (-печа́тати), *v.a.* umsiegeln; 2) abdrucken, nachdrucken.

Перепечи́, (-пекти́), *v. a.* zu scharf backen; durchbacken, durchbraten.

Перепива́ти, перепи́ти, *v.a.* s. Пропива́ти; 2) щось кому́ jmdm (bes. dem *Bräutigam* od. der Braut) beim Ausleeren des Glases schenken, schenkend bestimmen *Kol.* I. 311; — до кого́ (gegenseitg) jmdm zutrinken; 2) перепи́тися des Saufens, der Trunksucht schon überdrüssig werden. [sägen.

Перепилюва́ти. *v. a.* durchfeilen;

Перепи́нане, *n.* знаки́ ня, Interpunctionszeichen, *pl.*

Перепини́ти, (-пи́нювати, -пиня́ти) *v.a.* hindern, unterbrechen, hemmen; in die Rede fallen, *Кл.* [*n. Бор.*

Пере́пинка, *f* Beistrich, *m.* Komma,

Перепи́ранка. *f. H.* 219. abgetragenes Hemd zum Anziehen während ein zweites (besseres) gewaschen wird, *vgl.* Перепера́ти.

Пе́репись, *f.* Revision, Conscription, Zählung des Volkes, *f. C.* I. 229.

Переписа́ти, (-пи́сувати), *v. a.* umschreiben, wieder abschreiben, на чи́сто ins Reine schreiben; überschreiben; — на кого́ щось jmdm etw. gerichtlich verschreiben, zuerkennen lassen, auf jmdn etw. übertragen; 2) — ся sich von neuem anders wo einschreiben lassen; *b*) — ся з ким mit jmdm correspondieren, im Briefwechsel stehen.

Пере́писка, *f.* Briefwechsel, *m.* Correspondenz, *f.* [2) s. Пере́писка.

Перепи́суване, *n.* das Abschreiben;

Переписува́тель, *m.* Abschreiber, *m.*

Пере́пит. *m. K.* Streitfrage, *f.*

Перепита́ти, (-пи́тувати), *v. a.* (— ся) за ким (чим) nach jmdm (wornach) fragen, sich erkundigen; jmdn erfragen, ausfindig machen; 2) кого́ durchprüfen.

Перепи́туване, *n.* das Nachfragen; 2) das Durchprüfen; 3) Gespräch, *n.* Unterredung, *f. K.*

Пере́пих, *m.* Pracht, *f.* Prunk, *m. Ст.*

Перепиха́ти, s. Перепха́ти.

Перепихи́цьнути ся, §. *Фр.* umstürzen. [ges Zwieback, *Зак.*

Перепі́вець, -і́йця, *m.* Art würzi-

Перепі́й, -бю, *m.* s. Пропій, *vgl.* Перепива́ти 2). [пій geh.

Перепі́йний, *a. Ч.* IV. 677 zum пе-

Перепі́йщина, *f.* Getreide od. Stück Vieh zum перепива́ти 2) bestimmt, *Kol.* I. 319.

Перепіка́ти, *v. a.* s. Перепечи́.

Перепі́ч, *f. Me.* 163 s. При́пічок.

Пере́пічка, (-пічáйка), *f.* kleines Brodlaib vom übriggebliebenem Teig gebacken (vorn an der перепі́ч); solches (ordinäres) Osterbrod; Art Käsekuchen zu Ostern.

Переплáвити. (-плавля́ти), *v. a.* Erze, Metalle läutern, umschmelzen, *K.*

Переплáвна середá. *H.* 10 s. Прáва с. (переполове́ние 50-ниці).

Переплáкати, *v. a.* durchweinen.

Переплатúти, (-плáчувати), *v. a.* zu theuer bezahlen.

Переплéсти, переплітáти, *v.a.* durch-, ver-, einflechten; durchziehen, -weben; in einander verschlingen; einbinden (e. Buch) *ГШ.* [binder, *m.*

Переплéтник, (-éтчик). *m.* Buch-

Переплигнýти, *v. a.* überspringen, *Не.*

Переплúсти, перепливáти, *v. n.* hinüber-, durchschwimmen, hinüberschiffen; vorbeischwimmen; 2) durchfliessen, vorbeifliessen. [Art Stickerei.

Переплитовíчка, *f. Kol.* I. 48. 347

Пере́плітка, *f.* s. Зáплітка.

Переплýг, *m. H.* 39?

Переплýтати, (-плýтувати), *v. a.* durch-, verwickeln, verschlingen, verwirren. [Beziehungen, *pl.*

Переплýти, *pl. Вах.* Connexionen,

Переплýтнї, *pl.* verwickelte Sachen, *Зак.* [spannen; 2) anders anbinden.

Перепня́ти, (-пинáти), *v. a.* durch-

Переповíсти, (-повідáти) *v.a.* nacheinander alles durchgehends erzählen.

Перепóвнене, *n.* Ueberfüllung, *f.*

Переповни́ти, (-повня́ти), *v. a.* überfüllen, zu voll machen,

Переподáти, *v. a. Mx.* mittheilen.
Перепоймúти, перепомня́ти, *v. a.* когó jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).
Перепоїти, (-пóювати), *v.a.* betrunken machen.
Переполовúнити, (-половúти), *v.a.* zur Hälfte theilen, halbieren, *He.*
Переполоскáти, (-лок-, полїкувати), *v.a.* wieder ausspülen, leicht waschen.
Переполóти, (-пóлювати), *v. a.* von neuem jäten.
Перéполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrekken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.
Переполошúти, *v.a.* erschrecken; *ptc.* -лóшений, -лóханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(Eryngium camp.) *Вол.*
Переполóшник, *m.* Mannstreu, *f.*
Перепóна, *f.* Hindernis, *n.*
Перепóнити, *v. n.* s. Перепинúти.
Перепóнка, *f. Пол.* Scheidewand, — груднá Zwerchfell, *n.*
Перепóчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*
Перепочúнок, -нку, *m.* Rastort, *m.*
Порепочúти, *v. n.* einwenig rasten, ausruhen; *adj.* перепочúлий der geruht hat (-е пóле &).
Перепоясáти, *v. a.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.
Перепрáва, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*
Перепрáвити, переправля́ти, *v.a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — — lassen, einen Ort passieren.
Перепрагнýти, *v.a.* sehr begehren.
Перепрáти, *v. a.* s. Перепера́ти.
Перепрашáти, s. Перепросúти.
Перепрúця, *f.* Zebra-Schnecke, *f.*
Перепрíти, *v. n.* durchschwitzen.
Перепровáдженє, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f. T.*; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*
Перепровáдити, (-провáджувати), *v.a.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.
Перепродáвець, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*
Перепрóдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*
Перепродáти, *v. a.* nach u. nach verkaufen; перепрóдувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.
Перепрóс, *m. Ко.* 198 Streit, *m.*
Перепрóсини, *pl.* (-прóшенє, *n.* -прóшінка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*
Перепросúти, (-прóшувати), *v.a.* когó jmdn um Verzeihung bitten, abbitten; — ся з ким sich mit jmdm aussöhnen. [spannen.
Перепрягáти, (-прячú), *v. a.* um-
Перепрядáти, (-пря́сти), *v. a.* (alles) nach u. nach aufspinnen.
Перепýд, *m. Mx.* Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*
Перепýдити, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепýджений, *ptc.* heftig erschreckt.
Перепýрхнути, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.
Перепускáти, перепустúти, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchseihen; 3) — майнó verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).
Перепýст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Пic.*
Перепýтати, (-пýтувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders fesseln (кóнї).
Перепýтє, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m. He.* на перепýтї mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n. Ко.* 150.
Перепхáти, (-пхнýти), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.
Перепя́т, *m.* Перепя́тиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зап.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пня́ти.
Перепя́ти, (-пя́сти), *v. a.* s. Пере-
Перерaжáти, (-разúти), *v.a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.
Переразлúвий, (рáзний, *B.*) *a.* s. Проразлúвий.
Перерастáти, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.
Перéрва, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m. Зар.*; 2) Cichorium intybus); 3) Wiesengeld, *n.* (Lysimachia nummularia).

Перерва́ти, переривáти, *v. a.* durch-, zerreissen; 2) unterbrechen, stören; кому́ — in die Rede fallen.

Переречи́ ся, (-рікáти ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф. Гол.* III. 32.

Перержáвіти, *v. n.* durchrosten.

Пере́рив, -рву, *m. Ос.* (61) IX. 177. s. Пере́рва 1).

Переривáч, *m.* Unterbrecher, *m. Пол.*

Перери́ти, *v. a.* durchwühlen, -graben.

Перері́дний, *a. Ос.* (62) VIII, 18?

Перері́з, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.

Перерізати, (-різувати). *v. a.* durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.

Пере́річка, *f.* Wortwechsel, *m.*

Перерóб, *m. Кн.* перерóблене, *n.* Umwandlung, Abänderung, *f.*

Переробúти, (-рабля́ти), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.

Перерóбний, *a.* -а пáнщина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*

Перерóдити, *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *ІГ.*

Перерости́, *v. a.* s. Перерастáти.

Пере́руб, *m.* Fach, *n.* Schublade, *f.*; 2) Gelte, *f.* s. Перепу́ст 2).

Перерубáти, (-рýбувати), *v. a.* durchhauen.

Переря́джувати, (-рядúти), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кв.* 312.

Переря́жка, *f. Др.* переря́дженє. *n.* das Umkleiden.

Пересáда, *f.* Uebertreibung, Ueberspannung, *f.* das Zuweitgehen, *Нар.*

Пересáджувати, (-садúти), *v. a.* umsetzen, um, -verpflanzen, versetzen; 2) — конéм über etw. setzen; 3) übertreiben, zuweit gehen, zu viel von etw. nehmen. [spannt, *Нар.*

Пересáдний, *a.* übertrieben, überPересакувáти, *v. a.* §. trennen, scheiden.

Пересвúснути, (-свистáти), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertreffen; * verjuxen; — ся wechselsweise einander zupfeifen.

Пересьвíд, *m. B.* Ueberzeugung, *f.*

Пересьвíдченє, *m. Не.* (*хм.* 89) Aussicht, Anschauung, *f.*

Пересьвíдчити, (-áти). *v. a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц.* §. 582.

Пересéленє, переселéньство, *n.* Uebersiedelung, Versetzung; — нáродів Völkerwanderung, *f.* [siedelnde.

Переселéнець, -нця. *m.* der Ueber-

Переселúти, (-селя́ти, -сéлювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.

Пересéрдє, *n.* Zorn, Groll; Unwille, *m.*

Пересéрдити ся, *Ч.* IV. 418 auszürnen, ausgrollen, mit dem Aerger genug haben, im Zorn nachlassen.

Пересúдіти, (-сúджувати), *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у кого́ — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.

Пересилáти, s. Пересля́ти.

Пересúленє, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хорóби das Nachlassen der Krankheit, Krisis, *f.* — лíтнє etc. *Вах.* Sonnenwende, *f.*

I. Пересилúти, (-сúлювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др. с.* 231. *Ш.* II. 103; — ся nachlassen (хорóба &).

II. Пересилúти, (сúлювати), *v. a.* durchschlingen, -knüpfen. [dung, *f.*

Пересúлка, *f.* Ueberschickung, Sen-

Пересúп *f. Не. m.* umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flusses liegend, *f.*

Пересúпати, (-сúпувати). *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — хáту & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *Р.* II. 107 mit dem Schütten tändeln.

Переситáти, *v. a.* übersättigen.

Пересихáти, пересóхнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.

Пересíвáти, пересíяти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.

Пересíдáти, пересíсти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, umsteigen; — кого́ von der schlecht geschluckten Speise; — ся * nachlassen: морóз *Ч.* I. 32, слáбість, робóта etc.

Пересíдлáти, *v. a.* umsatteln.

Пересíль, *m. H.* 243 Uebersalzen,

n. s. Недосіль. [*m.*

Пересїч, *f. Нар.* Durchschnittspunkt,

Пересїча, *f. CM.* Durchschnit, *m.* das Durchschneiden.

Пересїчене, *n. Оц.* 579 пересїчка, *f. Ог.* Einschnitt, *m.* Cäsur, *f.*

Пересїчи́, (-сїкти́), *v. a.* entzwei-, durchschneiden, -hauen; 2) durchpeitschen.

Пересічний, *a.* durchschnittlich, Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt; -а то́чка Schneidepunkt, *m. CM.*

Пересія́ти, s. Пересїва́ти.

Переска́з, *m.* Erzählung, *f.*

Переска́за, *f.* s. Перешко́да.

Переказа́ти, (-ска́зувати), *v. a.* ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2) wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.

Пере́скаком, *M.* II. 114 пере́скоком, *adv.* sprungweise, desultorisch.

Перека́кувати, (-ско́чити). *v. a.* über-, hinüberspringen. [rung, *f.*

Перека́рга, *f.* Störung, Behinde-

Перекаржа́ти, *v. a.* behindern, stören. [kleinen Burschen, *Kol.* I. 190.

Пере́скічки, *pl.* Art Osterspiel der

Перескічний, *a.* — рік s. Пере́ступний.

Перескок, *m.* Uebersprung, *m.* Lücke, *f.*; *pl.* Seitensprünge, Schleichwege, Kunstgriffe, *pl. T.* [heit überstehen.

Переслабува́ти ся, längere Krank-

Переслáти, *v. a.* überschicken, -senden s. Пересилáти. [suchen.

Переслїдúти, *v. a.* nochmals unter-

Пересловáнити ся, sich slavisieren. [do administrieren.

Переслугóвувати ся, excurren-

Переслужúти, *v. n.* eine Zeitlang dienen; -úла ся Слýжба Бóжа wurde abgehalten. [hören; überhören.

Переслýхати, *v. a.* zu Ende Alles

Переслю́га, *f.* s. Пересну́г etc.

Пересьмія́ти, *v. a.* кого́ länger lachen als jmd. [(mehrere Sachen), *ГШ.*

Пересмотрíти, *v. a.* durchsehen

Пересни́ти, *v. a.* durchträumen.

Переснувáти, *v. a.* hindurchweben, -stricken; aufziehen, spinnen.

Пересну́г, *m.* пересну́га, *f.* Streifen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.

Пересну́гуватий, *a.* gestreift,

Пересня́дїти, *v. n. Гол.* kümmerlich durchleben, -kränkeln; vegetieren.

Пересóвуване, пересóвувати, *Не.* s. Пересувáти etc.

Пересоли́ти, (-со́лювати), *v. a.* übersalzen; 2) * übertreiben, über die Schnur hauen; zu theuer bezahlen.

Пересóнь, *m.* der erste Schlaf.

Пере́спа, *f.* Aufschutt, *m.* дві -пі про́са опихáти zwei Aufschütte Hirse enthülsen. [ся ein wenig schlafen.

Переспáти, *v. a.* durchschlafen; —

Переспиткувáти, *v. a.* durchprüfen.

Пере́спів, *m.* nochmaliges Singen, Nachgesang, e. übersetzte Dichtung, *K.*

Переспівáти, *v. a.* durchsingen.

Переспíти, *v. n.* zuvorkommend eingreifen, vorgreifen; 2) überreif werden.

Переспори́ти, *v. a.* кого́ (im Streit, in e. Disput) jmdn überwinden; übertreffen *Кв.* 231; Oberhand gewinnen, überzeugen, *C.* I. 193.

Переспрáва, *f.* Verhandlung, *f.*

Пересправля́ти, *v. a.* verhandeln (щось з ким).

Пере́става, *f.* Schleuse, Wehr, *f.* Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung, Conversion, *f. Ил.* [halten.

Перестáвати, *v. n.* aufhören, inne-

Перестáвити, (-ставля́ти), *v. a.* umsetzen, umstellen, versetzen; 2) umbauen; 3) — ся * *M.* ins selige Jenseits übergehen [престав-].

Пере́ставка, *f. dim.* s. Пере́става; quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung; Permutation, *f.* (in d. Mathem).

Перестáнь, *f. Ме.* 363. *Ч.* I. 86. пере́стан, *m. Не.* das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.* [Пере́става 2).

Перестанóва, *f.* Umwandlung, *f.* s.

Переставúти, *v. a.* s. Перестáвити 1).

Перестаріти ся, veralten, zu alt werden; перестарíлий, *a.* veraltet, obsolet.

Перестáти, *v. n.* s. Переставáти.

Перестебнувáти, *v. a.* durchsteppen. [das Bett ummachen.

Перестели́ти, (сте́лювати), *v. a.*

Перестере́чи, (-стеріга́ти), *v. a.* warnen, auf etw. aufmerksam machen; verhüten.

Перестíйний, *a.* s. Перестóялий.

Перестíльниця, *f. Вас.* 142 s. Пóстїль?

Пересторóга, *f.* Warnung, Ueberwachung, *f.*

Перéсторона, *f.* Häuserreihe, *f. ГШ.*

Пересторонíти, *v. n.* auf die andere Seite, in fremdes Lager übergehen.

Перестóялий, (-стóяний), *a.* überreif; alt.

Перестоя́ти, *v. a.* кого́ länger als ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v. n.* zu lange stehen: überreif werden.

Перестрада́ти, (-страждáти), *v. n.* s. Перетерпíти.

Перéстрах *m.* plötzlicher Schrecken; 2) Giftwicke, *f.* (Coronilla varia).

Перестра́шити, *v. a.* erschrecken.

Перестрибну́ти, (-стри́бувати), *v. a.* überhüpfen, -springen.

Перéстрижка, *f.* Vliess vom einjährigen Schafe, *n.*

Перестрівáти, *P.* I. 3. перестрíну́ти *M.* II. 83. *v. a.* begegnen, jmdm in den Weg kommen.

Перестрíй, -óю, *m.* (-стрíйка. *f. Фр.*), перестрóєнє, Umbau, *m.* Reform, Reorganisation, *f. T. ВБ.*

Перестрíлити, (-стрíлювати), *v. a.* durchschiessen; — ся auf einander schiessen. [ander, Beschiessen, *n.*

Перéстрілка, *f.* Feuern auf ein-

Перестрíт, -íту, *m.* Begeguung, *f.* böser, unglücklicher Zwischenfall, s. Пристрíт. [plex latifolia).

Перестрíтник, *m.* Melde, *f.* (Atri-

Перéстріч прицьвітóчник, *m.* blauer Wachtelweizen (Melampyrum nemorosum). [tor, *m.*

Перестроíтель, *m. Мог.* Reforma-

Перестроїти, (-стрóювати), *v. a.* umbauen, umbilden, umgestalten, *У.*; umstimmen.

Перестрóчувати, *v. a. Ч.* V. 34 durchziehen, -wirken, -sticken.

Перестругáти, *v. a.* nacheinander schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel abhobeln. [Stampfen.

Перéструна, *f.* Partie Hirse zum

Перестрýнчити, *v. a.* die Schafe bei der струнка (сторóнка) zählen u. melken; übhpt. nacheinander vornehmen, durchmustern, durchzählen, *У.*

Перéступ, *m.* Uebertretung, Sünde, *f.* Vergehen *Кн.*; 2) s. Перéстава 1); 3) s. Перéступень.

Переступáти, (-и́ти), *v. a.* einen Fuss vor den anderen setzen, Schritt vor Schritt gehen; überschreiten, — через порíг über die Schwelle schreiten, gehen; *übertreten; 2) *v. n.* переступи́ло кому́ на пя́тий рік jmd hat das fünfte Lebensjahr angefangen; мíсяць etc. переступáє variert.

Перéступень, -пня, *m.* Gicht-. Zaunrübe, Stinkwurz, *f.* (Bryonia alba et dioica).

Перестýплéнє, *n. Зар.* s. Перéступ 1).

Перестýпний, *a.* — рік Schaltjahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig, *Фр.* verbrecherisch, *ВБ.* [*ВБ.*

Перестýпник, *m.* Verbrecher, *m.*

Перéсув, *m.* Engpass, *m.*

Пересýванє, пересýненє, *n.* Verrückung, Verschiebung, *f.* das Uebertragen.

Пересувáти, пересýнути, *v. a.* verrücken, hinüber-, durchschieben, verschieben; — ся vorüber-, vorbeischleichen.

Перéсýд, *m. gew. pl.* abermalige Durchsicht e. Processes, *АД.* II. 136; 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren; obergerichtliche Appellation; 3) Nachrede, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfälliges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m. Кв.* 149. 169.

Пересýдє, *n.* — брáти, *Еф.* 53. s. Пересýд (и), 2).

Пересудúти, пересýджувати, *v. a.* einen Process von neuem durchsehen; 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleumden; verurtheilen.

Пересудливий, *a.* klug, vorsorglich, *Гл. б.* 78. [nen, drehen.

Пересукáти, *v. a.* von neuem zwir-

Пересушúти, (-сýшувати), *v. a.* nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr trocknen. [durch reichen, auslangen.

Пересягáти, (-сягнýти), *v. n.* hin-

Пересякáти, (-сáкнути), *v. n.* durchdrungen werden, einsaugen.

Перетасувáти, *v. a.* між собóю, *Не.* mit einander vermischen, verwechseln.

Перетвíр, -óру, *m. TP.* 169 Umschaffung, Umformung, Umwandlung, Veränderung, Verarbeitung, *f.*

Перетворúти, (-творя́ти), *v. a.* umschaffen, umbilden.

Перетенéтити, *v. a. M.* II. 118 das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.
Перетерпіти, *v. a.* erdulden, ausstehen, überstehen; — з їжею sich vom Essen enthalten.
Перете́рти, перетира́ти, *v. a.* durchreiben, -schaben; — ся: звізди́ перетира́ють ся vom Fallen der Sternschnuppen, *Зг.*; *перете́рло ся hat sich beschwichtigt.
Перетечи́, перетїка́ти, *v. n.* durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.
Перетижнюва́ти, *v. n.* die Woche verleben. [*Ш.* I. 309.
Пере́тик, *m.* Art weibl. Kleidung
Перетика́ти, *v. a.* durchwirken, -sticken, -wehen.
Перетина́ти, *v. a.* s. Перета́ти.
Перети́нок, -нка, *m.* Quermauer, Nebenmauer, *f.*
Перети́чити, (-ти́чувати), *v. a.* umpflanzen. *Л.* 166; 2) durch Stangen (anders) abstecken.
Перетік, -о́ку, *ОН.* (*d.* пере́тїчок, *C.* I. 91), *m.* durchfliessender Strom; -es Wasser. [*v. a.* s. Перетика́ти.
Перетка́ти, (-тчу́, -тче́ш, -тче́), Перетлїва́ти, (-тлі́ти), *v. n.* ganz zu Asche verglimmen; durch u. durch verfaulen.
Перетолкува́ти, *v. a.* * übersetzen.
Перетолокува́ти, *v. n.* als „толока" brach liegen.
Перетони́ти, *v. a.* zu dünn machen.
Перетону́ти, *v. a.* dem переплисти analog gebr. u. damit verb. *Ч.* V. 458.
Перетопи́ти, (-то́плювати), *v. a.* umschmelzen. [ти (ся).
Перетохма́ти ся, §. s. Перехха́-
Перетра́вити, *v. a.* verdauen.
Перетрева́ти, (-трива́ти), *v. a.* überdauern; aushalten, ausdauern.
Перетрево́жити ся, in Bestürzung gerathen *М+Б.* 116.
Перетри́мати, (-три́мувати) *v. a.* s. Передержа́ти. [bung).
Перетрі́не, *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-
Перетрі́пане, *n.* das Durchklopfen; Durchprügeln.
Перетрусити, (-тру́шувати), *v. a.* s. Перетряса́ти; 2) — ся *Зг.* erschrecken.
Перетряса́ти, (-трясти́), *v. a.* durchschütteln, -rütteln; durchsuchen.
Перетяга́ти, (-тягну́ти), *v. a.* hinüberziehen; 2) zu stark anziehen. [den.
Перетяжа́ти, (-и́ти), *v. a.* überbür-
Перетя́жка, *f.* beständige Wanderung.
Перетя́зь, *f.* durchgelassene Stange (od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.
Перетя́ти, *v. a.* durchschneiden, -hauen. [бра́ти (пере́браний).
Переубра́ний, *ptc. Не.* s. Пере-
Переу́лок, -лка, *m.* Nebengasse, Quergasse, *f.*
Переу́мити, *v. a. М.* II. 124 umstimmen, jmds Denkungsart umwandeln, anders berathen.
Переучи́ти, *v. a.* viele nacheinander lehren; 2) — ся sich überstudieren, überklug werden; verlernen.
Перефолува́ти, *v. a.* § vergeuden.
Перехавкну́ти, *v. n.* sich übersaufen. [Перехо́пити 2).
Перехамну́ти, *a. a.* § *Н.* 289 s.
Перехвали́ти, (-хва́лювати), *v. a.* übertrieben, zu sehr loben, übermässig preisen. [s. Перехо́пити.
Перехвати́ти, (-хва́чувати), *v. a.*
Пере́хватно, *a. Пол.* sich überhastend. [durchpeitschen (хво́я).
Перехвої́ти, *v. a.* кого́ різка́ми
Перехибля́ти, (-хиба́лювати), *v. a* beeinträchtigen, *К.*
Перехибну́ти ся, s. Звихну́ти ся, das Gleichgewicht verlieren, sich überschlagen.
Перехили́ти, (-хиля́ти), *v. a.* hinüberneigen; — ся sich —, umschlagen.
Перехи́трити, *v. a.* überlisten.
Перехі́д, -о́ду, *m.* Uebergang, Durchgang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor, *n.*; 3) на перехі́д не люби́ти, не те́рпіти & кого́ überaus, durchaus, über die Massen —. [im Kalben aussetzt.
Пере́хідка, *f.* Kuh, welche ein Jahr
Пере́хідки, *pl.* abgetragene (schon getragene) Kleider. [s. Перехо́дний, *Ог.*
Пере́хідний, *a. Зг.* Uebergangs-; 2)
Перехідниці, *pl.* Durchgangsnoten, *pl.* (in d. Musik). [Verhehlen.
Перехо́ване, *n.* das Aufbewahren;
Переховати, (-хо́вувати), *v. a.* aufbewahren, verhehlen, heimlich verbergen, verwahren.
Перехо́дини, *pl.* Uebersiedelung, *f.*
Переходи́тельний, переходо́-

вий, *a. Ле.* s. Пере́хідний.

Переходи́ти, *v.a.*& s. Перейти́; перехо́джений, *ptc.* abgetragen, abgenuzt (v. Kleidern); пере́ходя, *ptc.* verbeigehend, im Vorbeigehen.

Переходове́ць, -вця́, *m. К.* переходя́щий. *ptc. С.*II. 17; перехо́жий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende; Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Перехо́дний, *a.* thätig übergehend, transitiv, (глаго́л) *Оц. Пар.* [am Wege.

Перехо́дом, *adv.* — в чи́стім по́ли

Перехожа́ти, *v. n.* reif, ältlich werden, *Пс.*

Перехо́пити, (-хопля́ти, -хо́плювати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, wegnehmen, erwischen, erhaschen, aufheben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu sich nehmen; 3) — ся sich überhasten, s. überstürzen, voreilig sein.

Перехоті́ти ся, (*impers.*) *Ч.* II. 263 s. Відохті́ти ся.

Перехре́сте, *n.* die Stelle wo sich zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz verbunden sind; Etwas kreuzweise gefertigtes, zusammengeschlagenes: Kreuzriemen&. [рехре́шне, *s.n.a.* Kreuzweg, *m.*

Перехре́стина, пере́хрестка, *С.* пе-

Перехрести́ти, (-христ-, -хро́щувати), *v. a.* s. Перекрести́ти; bekreuzigen, mit dem Zeichen des h. Kreuzes segnen; 2) umtaufen; — ся sich bekreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes machen; sich umtaufen lassen, e. andedere Religion annehmen.

Перехре́стний, *a.* Kreuz-; — шлях, -а доро́га Kreuzweg, *m.*

Пере́христ, *m.Н.*20 getaufter Inde; ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Пе́рець, *g.* пе́рцю, *m.* Pfeffer, *m.*; *зада́ти кому пе́рцю tüchtig jmdm Prügel einpfeffern. [blühen.

Перецви́сти, (-цвита́ти), *v.n.* ver-

Перецї́ди́ти, (-ці́джувати), *v. a.* durchseihen, filtrieren. [der Reihe küssen.

Перецї́лува́ти, *v. a.* alle nach-

Перецї́ни́ти, (-ці́нювати), *v. a.* von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарува́ти, *v. a.* verzaubern, dh Zaubermittel verwandeln, *ВБ.*

Перечека́ти, (-чі́кувати). *v. a.* abwarten, warten, bis.... [*f.* das Leugnen.

Пере́чене, *n.* Verneinung, Negation,

Перечепи́ти, (-чепля́ти), *v. a.* umheften; 2) im Reden jmdn unterbrechen *Кв.* 274. [durchstreichen.

Перечерка́ти, (-че́ркнути), *v. a.*

Перечеря́ти, *v. a.Гол.* III. 419 umtauschen, -wechseln.

Перечестува́ти, *v. a.* nach der Reihe den Ehrentrunk reichen.

Перечи́кати, (-чи́кнути), *v. a.* durchhauen, -schneiden, *К.*

Перечини́ти, *v. a. Гол.* III. 198 s. Причини́ти; 2) — збі́же durchkreiseln.

Перечисли́ти, (-числя́ти), *v. a.* über-, durchzählen; 2) — ся sich verrechnen. [reinigen, säubern.

Перечи́стити, (-чи́щувати), *v. a.*

Перечита́ти, (-чи́тувати), *v. a.* über-, durchlesen.

Пере́чити, (пере́чу, пере́чиш), *v.a.* verneinen, negieren, leugnen, bestreiten.

Пере́чка, *f.* s. Попере́чка; перерені́се; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2) *Гол.* III. 115? 3) s. Пере́чене, без пере́чки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Пе́речко, *n.dim.* s. Пі́речко, (-енько).

Пере́чний, *a.* widerstreitend, widersprechend, *Св.*; verneinend, negativ; -е рече́не Verneinungssatz, -а ча́стиця Negation, *f. Пар.* [ре́чність.

Пере́чність, -ости, *f. Т.* s. Супе-

Перечо́рт, *m.* Erzteufel, *m. Ог.* 104.

Перечо́с, -о́су, *m. Ко.* 78 die Stelle wo das Kopfhaar entzwei gekämmt wird; Schlitze, *f.*?

Перечо́т, -о́ту, *m.* Durchzählung, *f.* на -о́тї in Evidenz +*М.* (*Ра.* I. 140)?

Перечува́ти, &, перечуте́, *Св.* & s. Прочува́ти, прочуте́ &.

Перешепта́ти ся, (-ше́птувати), einander zuflüstern. [nen untereinander.

Пере́шепти, *pl.* das Flüstern, Rau-

Перешеретува́ти, *v. a.* durchschroten, *Не.*

Перешиба́ти, *v.a.* s. Прошиба́ти &.

Перешива́льник, *m.* Nähscheitholz der Schuster zum Nähen der Röhren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte (Röhren) näht.

Перешива́ти, переши́ти, *v. a.* umnähen, anders nähen, aus e. alten Kleidungsstücke etwas anderes machen (на ко́го щось); durchnähen.

Пере́шивка, *f.* das Nähen der

*

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешкóда, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешкóдити. (-шкаджáти), *v.a.* кому́. jmdn stören, hindern.

Перешлю́говатий, *a. Га.* II. 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blössen, lückenhaft (кóлос на зе́рно); *vgl.* Переслю́га etc.

Перешукáти, (-шу́кувати). *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетáти. *v. a.* durchsingen,

Перещéпина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach etc.

Перещепи́ти, (-щéплювати), *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pfropfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C.* II. 137. 148.

Перещу́пати. *v. a.* — ку́ри nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Переякúй, *a. Oc.* (62) I. 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Перúй,& s. Перíй перивáтиця &.

Перúло, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl. P.* II. 105 Geländer, *n. Кн.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Перúна, *f. K.* Flug-, Loderasche, *f.*

II. Перúна, (*d.* -úнка), *f.* s. Перцé. перó *Др. c.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpfühl, *m.*

Перúстий, *a.* federartig, *ГШ.*

Перúстка, *f.* Art Federkoralle, Seefeder, *f.* (Pennatula).

Перúчка, *f.* Schildfarn, *m.* (Aspidium).

Перíг, etc. s. Пирíг etc.

Пéрід, пéрідь, *adv.* s. Пéред, vorne, vor.

Перíдний, *a. МШ.* s. Передний 2).

Пéріже, *adv.* (*Ф.*) s. Передні́йший, (-ше, *adv.*).

I. Перíй, -ію́, *m.* перивáтиця, перíйка, *f.* Ackerquecke, *f.* Quecken, *m.* (Tritioum repens); [*m.* (-ій) bes. Wurzeln, *f.* (-íйка) bes. Pflanze als Gras]; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis; — лúсовúй B. tectorum. [thymalus).

II. Перíй, *m.* Aesche, Asch, *f.* (Salmo

Перíйовáтий, *a.* verqueckt (пóле).

Періодúчний, *a.* periodisch. [kig.

Перíстий, *a.* gestreift, streiflg, schek-

Пéрістошúїй, *a.* mit dichten Federn am Halse bedeckt, am H. gestreift, (*B.*).

Перíщити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) v. dichten, starken Regen.

Пéрія. *f. Ч.* III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перкáтий, s. Пиркáтий. [вий.

Перкáль, *m.* Perkal, *n. adj.* перкалé-

Перколáб, *m.* Nbfl. des Чéремош б.; 2) *pl N.* e. полонúна. [tetrax).

Перкóша. *f.* Zwergtrappe, *f.* (Otis

Перкýн, *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps crist).

Пéрла, *f.* Perle, *f.*

Перламýт, *m.* Perlmutt, *n. C.* II. 156.

Пéрлик, *m.* s. Кúнь; 2) Art Schmiedewerkstück. [Thautropfen, *m. У.*

Перлúна, *f.* s. Пéрла; — росú

Перлúнок, -нка, *m.* Perlenthierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Св.*

Перлúстий, *a.* perlen; 2) perlend,

Перлúти ся. perlen, *Пар.*

Перлівнúця, *f.* Perlmuschel, *f.* (Meleagrina).

Перлó, *n. coll. M.* I. 78 Perlen, *pl.*; перлóм чúстий rein, weiss wie Perlen *Oc.* (61) X. 59.

Перловéць, -вця́, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; Perlenvogel, *m. Пар.*

Перлóвий, *a.* von Perlen, Perl; -óві крýпки Perlgraupen, *pl.*

Перлорíдний, *a.* perlentragend, *B.*

Пернáк, *m.* Federsack, *m.*; 2) —, перна́ль Made der Hypoderma bovis; *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (*B.*). [Feder-.

Пернáтий, *a. K.* I. 28 befiedert;

Пернáтка, *f.* s. Перúстка.

Пернáток, -тка, блáват — krausköpfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Пернáч, *m.* s. Пірнáч, *Зак.* [Schafes.

Пернáчка, *f.* dickes Gedärm des

Пернáчок, -чка, *m.* Federmotte, *f.* (Alucita), *Пол.* [chen, *n.*

Перникúк, *m.* Federbüchse, *f.* -käst-

Перó, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Перóжини, & s. Пирóжини &.

Перонóгі, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Перóха, *f. aug.* s. Перíйка.

Пéроч, *f.* — болотúна Sumpfprimel, *f.* (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Пéрса, *pl.* пéрси. *pl.* Brust, *f.* (bes.

Пересвáзия, *f. H.* 255 Ueberredung, Vorstellung, *f.*

Персúдский, пéрский, *a.* persisch.
Пéрсик, *m. Не.* Pfirsiche, *f. adj.* персикóвий. [стíнь.
Пéрсник, (*d.* пéрснечок), *m.* s. Пéр-
Персóвий, *a. Oc.* (61) VIII. 99 aufgebaucht, aufgeblasen.
Персть, -та, † *m.* s. Пáлець.
Перстáч, *m.* — óілóчник, *m.* Gänse-Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
Пéрстень, (-тíнь), -éня, (*d.* пéрстник, перстéник, -éнець. *g.* -éнця, *m.* перстенúнка, *f.*), *m pl.* перстéні, (пéрснї *K.* II. 15), Ring, Finger-, Schmuckring, *m. adj.* перстенéвий, перстньóвий *Ч.* III. 440 aus Ringen, *Oz.* 92.
Перстенéць льонóвúй, Leinseide, Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
Перстенникú, *pl.* Ringelwürmer, *pl.* (Annulata). [(Pteroceras).
Перстíвка, *f.* Fingerschnecke, *f.*
I. Перть, *f.* Fussteg für den Schaf trieb, *m.* (*B.*). *Пот.* II. 24.
II. Перть, *m.* Ziegenbock, *m.*
Пéрти, (пру.прешпре). *v.a.* drängen, drücken, zwängen; 2) s. Перéчити, — ся streiten, rechten.
Пéрун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl, *m.*; 2) † Donnergott, *m. adj.* перунóвий.
Перунúк, *m.* Blitzsinter, Fulgurit, *m.*
Перýшка, *f.* Kammschnecke, *f.* (Valvata). [хáти *MIII.*
Пéрхати, *v. n.* flattern, *Фр.* s. Пор-
Перхкúй, *a.* brüchig, leicht zerbrechlich, splitterig, s. Порхкúй.
Пéрхнути, *v. n.* moderig, brüchig werden. [lein, *n.*
Перцé, *n. dim.* Federchen, Feder-
Перцíвка, *Пар.* перчáнка, *Левч. f.* Pfefferbüchse, *f.*
Перцьовúй, *a.* Pfeffer-.
Перцьоїд, перцьоїда, *m.* Pfefferfresser, vogel, *m.* [Capsicum annuum).
Перцю́га, *f.* Beissbere, Paprika, *f.*
Пéрцюс, *P.* II. 140?
Перчакíвка, (-чик-), *f.* Pfefferbrantwein, *m.*
Перчанникú, *m.* kleines Backwerk mit e. Füllsel aus Nüssen, Honig u. Pfeffer.
Перчúна, *f.* Piperine, *f.*
Перчúсті, перцьовáті, *pl.* Pfefferartige (Piperinae, Piperaceae).
Пéрчити, *v. a.* pfeffern.
Пéрчити ся, brunsten (von Ziegen), *vgl.* Перть II.
Перчúця *f.* s. Перцю́га. [erst, *Левч.*
Перш. пéрше, пéрве. *adv.* anfangs; zu-
Першáк, *m.* Anfänger, *m. T.* [*f.*
Першáчка. *f.* Stute mit erstem Fohlen,
Першéньство, s. Первéньство.
Пéрший, (*d.* пéршечкий *H* 176), *a.* s. Пéрвий; hauptsächlich; *am grössten, am furchtbarsten & *Ч.* II. 145. 291.
Першинá, (*d.* -úнка), *f.* s. Первинá.
Першúньскі царí =? пéрскі, пéрші ц.? *Kol.* I. 90.
Пес. *gen.* пса. *m.* Hund, *m.* *пітú на пси, ві пси zu grunde gehen.
Песúголовець, -вця. *m.* ein Unthier mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.* (*gew. pl. P.* I. 71. II. 185. *Др. с.* 2. *Ра.* I. 393—395. [Hündchen, *n.*
Пéсик, песóк. *gen.* пéси а. *m. dim.*
Пéсїй. (-песúньский. *Ч.* II. 40 пéський *А-Г.* 154) *a.* Hunds-, Hunde-, hündisch; — тúждень Woche vom Knecht zugedient; — вóлос Straubfuss, *m.* (Pferdekrankheit); — чéсник Knopfsimse, *f.* (Juncus conglomeratus); пéся скíра Soldatentrommel (aus Hundehaut), *f.*
Пескáр. *m.* Cobitis barbatula. [ця.
Пескоглід. -глóда. *m.* s. Піскозóбли-
Песлúвий, *a* (*B.*) s. Пестелúвий.
Песлúни, *pl* s. Пáслин. [нúва.
Песлíнка, *f. Вол.* s. Голубíнка зеле-
Песлúнка, *f.* unzeitig abgefallenes, frühreifes Obst, bes. Zwetschken.
Песóчник, *m.* Gobius fluviatilis u. melanostomus.
Пестелúвий, *Зар.* пестúвий, *Ст. B. a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lieblich; 2) verzogen, verzärtelt.
Пестелúвість, -вости, *f.* Zärtlichkeit; 2) Verzärtelung, *f.*
Пéстик, *m. ГШ.* kleiner Malerpinsel.
Пестúна, Пéстя, *f.* Epistemia.
Пестúти, *v. a.* liebkosen, zärtlich thun; — ся sich коло когó sich an jmdn anschmiegen; sich zieren, lieblich sprechen wollen.
Пестíй, *m.* verzärteltes, verzogenes Söhnlein, Muttersöhnchen, Schosskind, *n.*
Пестíйка, пестíнка, (-íночка), *f.* verzärteltes, verhätscheltes Töchterchen; verzogenes Kind, *K V.* [щенв.
Пестíнв, *ОП.* пестувáнв, *n.* s. Пé-
Пéстощі, *pl.* (пéстощ, *f. sgl. Ру.*)

Liebkosung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.*

I. Пестра́к, *m.* Art buntscheckiger [Pilz.

II. Пестра́к, *m.* eiserner Rechen.

Пе́стрий, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig.

Пестрина́, *f.* buntgestreifte Leinwand.

Пестри́ня, *Зак.* пе́стрінь, *f.* s. Пестрота́.

Пестри́ти, *v. a.* bunt machen, b. färben.

Пестрі́ти, *v. n.* bunt schimmern, *Кл.*

Пестро́вий, *a.* aus пестрина́ verfertigt.

Пестрокри́лий, *a. Мог.* mit bunten Flügeln.

Пестроперий, *a.* buntgefiedert, *Фр.*

Пестрота́, *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f*

Пестру́х, *m.* s. *Лесу́ня.*

Пестру́шка, *f.* s. Пструг.

Пестрю́га, *f.* Accipenser stellatus; 2) s. Пструг.

Пестря́к, *m.* Vanessa polychloros.

Пестря́нка тавóлжка, Blutfleck, *m.* (Zygaena filipend.).

Пестувáти, *v. a.* s. Пести́ти; pflegen, warten.

Пестýнка, (-ýночка), *f.* s. Пістýнка.

Песю́га, *m. aug.* s. Пес.

Песю́к, *m.* kleiner Hund.

Песю́ха, песя́чка, *f.* Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).

Песя́, -я́ти, песятúско, *n.* s. Пéсик.

Песя́чий, *a.* s. Пéсїй.

Петь! *int.* s. Пек.

Петéк, (*d.* -ечóк), *m.* петечúна, [*f.* Oberkleid, *n.*

Петéлька, *f.* Schlinge, *f. Ш.* I. 114; 2) *pl.* петелькú Bänder znm Tragen der Esstöpfe ins Feld etc.

Петéче, *n.* nicht gewalktes Tuch, [*Gr.* 25.

Петлехáтий, *a.* (*Фр.*) s. Пелехáтий.

Петлúця, *f.* Schnurband, *n.* Schleife, *f. Ш.* II. 22.

Петлі́вка, *f.* Strangalia. [тльов- etc.

Петльóванець, *m. МШ.* s. Ши-

Пéтля, *f.* Schlinge, *f.*; пéтлї та тéтлї вимéчувати vom Kreuz-. u. Querlaufen, -Huschen eines Hasen, *Щог.* 68.

Пéтрик, *m.* s. Бéдрик; 2) s. Петрó.

Петрúха, *f.* Weib des Петрó; Петрúшин der П. (Sohn etc.).

Петрів, -óва, -óве, *a.* des Петрó; — хрест Lathraea squamaria; -óва зáкуска Achyrophorus maculatus; *b)* Hypochaeris radiata; -óві бáтоги́ Cichorium intybus).

Петрівка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малéнька нічка-петрівочка.

Петрівна, *f.* Tochter des Петрó.

Петрівний, петрівщаний, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der петрівка.

Петрівщина, *f.* die Gabe von Käse u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petrifeste gegeben.

Петрó, *m.* Peter, Petrus.

Петрýнь, (ýньо), Петрýсь,

Петрож, *m. N.* e. Berges.

Петропóпа, *m.* s. Протопóп.

Петрýха, *f.* kümmelblättrige Silge (Selinum carvifolium).

Петрýшка, (*d.* -ýшечка), *f.* Petersilie, *f.* (Petroselinum sat.); *adj.* петрýщин, aus P.; петрушкóві ýставки Art Stickmuster *Kol.* I. 48.

Петю́х, *m. II. n.* 65. лишé дух та —.

Петю́шка, *f.* Cobitis taenia.

Пец, *m.* s. Піч; пецóк, -цкá, kleiner Ofen; — до кáви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*

Пéцькати ся. *Лекч.* s. Пáнькати ся.

Пецýх, *m.* s. Пічкýр 1).

Пеця́к, *m.* glühender Eisendraht (zum Durchbrennen des Pfeifenrohres).

Печ, *f.* s. Піч.

Печáк, *m.* Maiskolben gut zum Rösten, *m.*

Печáль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübnis, *f.* (*Ч.* V. 345 *masc.* als Reimw. zu жаль).

Печалúти, *v. a.* bekümmern, betrüben, kränken.

Печалі́ти, *v. n. У. Ф.* in Kummer leben, in K. vergehen, sich grämen, sich härmen.

Печáльний, печаловúтий, *M.* II. 128 bekümmert, trübsinnig, traurig.

Печáть, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2) Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*

Печáтати, *v. a.* siegeln, zu-, versiegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.

Печатúнцї, *pl.* Sigillarieae, *B.*

Печáтка, *f.* s. Печáть 1); kleiuer Siegel.

Печаткáр, *m.* Siegelstecher, Petschierstecher, Graveur, *m. Пар.*

Печáтний, *a.* zum Buchdruck geh; -е слóво das (öffentliche) gedruckte Wort; 2) Siegel-, *Пар.*

Печáтник, *m.* Drucker, Buchdrukker, *m.*

Печáтня, *f.* Buchdruckerei, Druckerei, *f.*; 2) Druck, *m.* Drucklegung, *f. Мог.*

Печáтувати, *v. a.* s. Печáтати 1).
Пéченї, *pl. Фр.* s. Печíнка (*pl.*).
Печенóчники, *pl.* Lebermoose, *pl.* (Hepaticae).
Печенюх, *m.* gebratener Apfel.
Печéня, *f.* Braten, *m.*
Печéра, (*d.* печéрка) *f.* Höhle, Grotte, Kluft, Gruft, *f. adj.* печéрский. Höhlen-.
Печериця, (*d.* -и́чка), *f.* Feldblätterschwamm, Champignon, *m.* (Agaricus camp.).
Печéрник, *m.* Höhlenmönch, *m. ОБ.*
Печей, *f. Левч.* s. Печий.
Печи́, пекти́. [пеку́, (печу́), печéш, печé], *v. a.* backen, braten, rösten; 2) brennen; 3) — ся на сóнци sich den sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
Пéчиво, *n.* Gebäck, *n. H.* 5. das Gebackene: Brod &; — хлíба der ganze einmalige Schub des Brodes in den Backofen.
Пéчик, *m.* s. Печáк.
Печи́на, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
Печи́ще, *n.* (*aug*) s. Піч, Ofen, *m.* 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u. Ofen) gestanden, *C.* II. 117. [Зráга.
Печий, *f. Mi.* II. 71 Sodbrennen, *n.* s.
Печíнка, *f.* Leber, *m.* (hepar); 2) s. Печéня, *Ир.* III. 288.
Печíркувáти, *v. n.* in Höhlen u. Löchern Fische fangen; *subst.* печíркóване, *n.* [s. Песóчник.
Печкýр, *m. Ки.* 309 s. Пічкýр 1); 2)
Пéчник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
Печогля́дини, *Ч.* IV. 95. печогло́дини 615, *pl.* s. Огля́дини, оóзóрини.
Печурíчка, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).
Пéщеня, *n.* das Liebkosen, Zärtlichthun; 2) das Verzärteln, Verhätscheln.
Пещéра, *f.* s. Печéра. [*m. Пар.*
Пивáк, пивáр, *m.* Biertrinker, -bruder,
Пивáрня, *f.* Bierhaus, *n.* -halle, -bank, *f. Пар.*
Пивáти, *v. a.* oft trinken.
Пи́вний, *a.* Bier-; bierfarbig.
Пивни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Keller, *m. adj.* пивни́чний. [Kellermeister, Kellner, *m.*
Пивни́чний, *s. a. m.* пивни́чник, *m.*
Пивнолúкий, *a. P.* I. 131 ? st. Повлúкий?
Пи́во, (*aug.* пиви́ще, *dim.* пивцé), *n.* Bier, *n.* *наварúти пи́ва Verwirrung verursachen.

Пивовáр, (-áрник, *Пар.*) *m.* Bierbrauer, *m.* (-árка, *f.* -auerin, *f.*).
Пивовáрня, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräuhaus, *n.* [Brauen geh., Brau-.
Пивовáрский, (-árний), *a.* zum
Пивовáрство, *n.* Bierbrauerei, *f.* das Bierbrauen.
Пивоварчýк, *m.* Brauerknecht, *m.*
Пивопúй, *m. Пар.* s. Пивáк.
Пивóта. *f. Др. c.* 379 *Bein.* der горíвка.
Пигúця, пúголиця, *f.* s. Чáйка, Kiebitz, *m. Пот.* III. 113.
Пилýлькати, *v. a.* langsam trinken (голь-голь!). [wächse (Sapotaceae).
Пигвицевáті, *pl.* Breiäpfel-Ge-
Пиж, *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N.* e. Kinderspieles Ч. IV. 39. *Пот.* III. 86—87.
Пижмáк, *m.* Zibethmaus, *f.* (Fiber zibeth.) *adj.* пижмакóвий, *Пол.*
Пижмúнець, -нця. *m.* Moschuspolyp, *m.* (Eledone). [xa moschatellina).
Пижмíвчик, *m.* Bisamkraut, *n.* (Ado-
Пúжмо, *n.* Moschus, Bisam, *m.*; 2) edle Schafgarbe (Achillea nobilis) *Me.* 70; 3) s. d. vor. Ч. V. 462; 4) Tanacetum vulg); *adj.* пижмóвий.
Пижмóвець, -вця, *m.* echtes Moschusthier, *n.* (Moschus moschiferus), *Пол.*
Пúза, *f.* §. Maul, Gefriss, *n.* s. Пúка.
Пизáтий, *a.* bausbackig, feistwangig.
Пизвúни, *pl.* s. Пáвзене.
Пúзи, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buchweizenteig mit eingeöltem u. zerdrücktem Knoblauch.
Пий, пúймо, пúйте, *imperat.* zu Пúти.
Пúйка, *f.* s. Піщáк.
Пúйкати, s. Пíкати (*B.*).
Пик! *int.* анї пик! *Ф.* keinen Muck! nicht einmal ein Bischen. [Gesicht, *n. Мх.*
Пúка, *f.* §. Backen, *m.* Maul, Gefriss,
Пúкати, пúкнути, *v. n.* einen kleinen Laut von sich geben, hören lassen, mucksen; — лю́льку sich gemüthlich die Pfeife schmauchen.
Пикáтий, *a.* s. Пизáтий.
Пúл, *m.* Staub, *m.*
Пилá, *f.* Säge, *f.*
Пилавúни, *pl.* s. Пилúне.
Пилáчка соснóва, Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo pini).
Пúльга, *f.* Sorge, Besorgung, *f.* [ко.
Пилéнько, *adv. Л.* 100 s. ПильнéньПилигрúмка, *f. Не.* Pilgerin, *f.*

Пилúна, (*d.* пилúнка), *f.* Staub, *m.*; das kleinste, geringste Theilchen; Staubkorn; Mehlstaub, *m.*; 2) *das Vergängliche.

Пилúнє, *n.* Holzsägespäne, *pl.*

Пилинковáтий, *a.* staubartig.

Пилúп, Пилúпцьо, *m.* Philippus.

Пилúпівка, *f.* Adventfasten mit dem Tag des h. Philipp (Ende November) anfangend.

Пилипóн, *m.* Art grossruss Sectirer: [раскóльник.

I. Пилúти. *v. a.* stauben, *Марк.* 105. — пúлом den Staub aufwirbeln Ч. IV. 138.

II. Пилúти, *v. a.* sägen; feilen; 2) beissen, *Фр.*; 3) antreiben; 4) aufmerken, scharf beobachten *Wgr.* 101.

Пилíш, *m.* Lagerstätte der Schweine, schmutzige Stätte, *Га.* II. 56.

I. Пúлка, *f.* Ball, *m.* [pila].

II. Пúлка, *f.* kleine Säge, Handsäge, *f.* (*d.* пúлочка); 2) s. Пильнúк.

Пилкóваний, *a.* gesägt, gezähnt.

I. Пúльний, *a. M.* II. 151 Staub-, staubig.

II. Пúльний, пильновúтий, *Мак.* (-увáтий), *a.* fleissig, emsig, eifrig, sorgsam, sorgfältig; dringend, angelegentlich, pressant; *adv.* -но — — eilig, schnell; *b*) eindringlich, unverwandt: — подивúти ся на когó.

Пильнúк, (*d.* -úчок), *m.* Feile, *f.*

Пильнúця, *f.* Sägefliege, *f.* (Xylota).

Пúльність, -ости, *f.* пильнóване, *n.* Fleiss, *m.* Emsigkeit, Sorgfalt, Sorge, Achtsamkeit, *f.* das Streben.

Пильнувáти, *v. a.* bewachen, acht haben, besorgen; aufmerken, abwarten; — когó auf jmdn achtgeben.

Пильня́, *f.* Sägemühle, *f. Шл.*

Пилóвник, *m.* Griffel, Staubweg, *m.* (stylus), *B.*

Пилонóс, *m.* Sägefisch, *m.* (Squali- [nus pristis) *Вол.*

Пилорóгі, *pl.* Sägehörnige (Serricornia).

Пилóчник, *m.* s. Пя́дич м.

Пилувáти, пиля́ти, *v. a.* s. Пилúти II. 1), 2) 3); на когó jmdn zur Eile antreiben; — ся sich beeilen; s. Пильнувáти.

Пильцé, (пяльцé), *n.* s. Вильцé?

Пильчáстий, *a. B.* s. Пилкóваний.

Пильчаторóгі. *pl.* s. Пилорóгі.

Пúльщик, *m.* Ч. I. 51 s. Трач.

Пилю́га, *f. aug.* s. Пил. [*Пот.* III. 19.

Пилю́к, *m.* Sumpfweihe, *f.* (Circus).

Пилю́ля, *f.* Pille, *f.* (pillula).

Пилю́х, *m.* Blattwespe, *f.* (Tenthredo).

Пилюхóвець, -вця, *m.* Blattwespenschwärmer, *m.* (Sesia tenthrediniformis).

Пиля́к, *m.* Staubgefäss, *n.* (stamen), *B. adj* пилякóвий цьвіт Staubblüte, *f.*

Пиля́стра, *f.* Pfeiler, Pilaster, *m.*

Пиля́ти, *v. a.* s. Пилúти II. 1).

Пúмфа, пúнхва, *H.* 81 *f.* angezündete Papierdüte um jmdm den Rauch in die Nase zu blasen (aus Muthwillen).

Пиндúга, *f.* Art Sauersuppe aus sauerer Milch gekocht.

Пúндик, *m. H.* 292 s. Хвіст.

Пиндичíне, *n. Фр.* Plausch, *m.* Geplärr, *n.* [wonach sehr suchen; ansuchen, §.

Пúндорити за чим etw. urgieren,

Пиндю́чити. *v. a.* an aufziehen; — ся hoffärtig werden. [stören, (*B.*).

Пинúти, *v. a.* hindern, abhalten, *BE.*;

Пиня́ти, *v. n.* zögern, säumen.

Пипáк, *m.* (*B.*) s. Шипáк.

Пúпка, *f.* Brustwarze *f*; 2) Mundstück beim Tabakspfeifenrohre, *n.*

Пúпнавка, *Зг.* пипнавúна, *f.* Grübelei, *f.* leichtere Arbeit.

Пúпнати, *v. a.* grübeln, picheln.

Пúпоть, -птя, *m.* Pips, *m.* (Art Hühnerkrankheit an d. Zunge).

Пúптики, *pl.* Fleischauswüchse am Kopf des Hahnes &, *pl.*

I. Пир, *m.* — жовтокрúлий, *У.* s. Пер.

II. Пир, *m.* Gastgelage, *n.* Schmaus, *m.* Bankett, *n. Ш.* I. 361. — вéсти з ким mit jmdm Gastgelage halten, sich unterhalten; *b*) hadern, streiten; 2) Hader, Streit, *m.* s. Пéрти. [Hündin, *f.*

Пирá, (*B.*) пúргá, *m. f.* Hund, *m.*

Пиргáч, *m.* s. Пергáч.

Пирéй, пирíй, & s. Перíй. Quecke; 2) Strohasche, *f. Пот.* III. 89.

Пирéйник, *m.* Grubber, Exstirpator, *m. Гн.* 67.

Пúрий *a. Зак.* leer. [(*Фр.*) *Пот.* III. 89.

Пирúти, *v. n.* von Zorn entbrennen,

Пирíг, -огá. (*d.* пиріжóк, -жкá), *m.* gefüllter Kloss, Maultasche, *f.*; 2) Pastete, *f.*; 3) *pl.* пирогú Hungerzwetchken, *pl.*

Пиркáтий. *a.* stumpfnasig, s. Кирпáтий. [genussreich, schmausend.

Пирлúвий, *a. Зар.* (*Вег.* I. 18)

Пирнúй, *a.* fett, nahrhaft, (*Фр.*).

Пирня́чий, *a.* scharf vom Geruch (alter Käse, Essig etc.).

Пиро́ваня, *n.* das Abhalten des Gastgelages, Gelage, das Zechen, Mal, *n. Ков. Кн.*

Пиро́женѣ, *n.* Wasser in dem пирогѝ gekocht wurden, *n.* [*Kol.* I. 311.

Пиро́жини, *pl.* fünfter Hochzeittag,

Пирожи́ти ся, sich wie ein пирíг geberden, sich viel ausnehmen, ein Gernegross sein wollen: колѝсь не пирíг, то не пирожѝ ся!

Пи́рскати, пи́рснути, *v. a.* s. Прискати &; 2) *v. n.* elastisch ausschnellen.

Пирска́ч, *m.* s. Омелю́х (Turdus).

Пирський, *a. АД.* I. 35 кінь — feuerig schnaubend *ІГ.*

Пи́рснути, *v. n.* fortlaufen, sich auf u. davon machen, *P.* I. 6; 2) zerbrechen, springen, rissig werden, *У.*; 3) * verenden, sterben.

Пирть, *m.* s. Перть.

Пирува́ти, *v. n.* Gastgelage halten, schmausen, zechen, *К. Кн.*

Пи́рхати, пирхну́ти, *v. n.* leise schnauben, wispern.

Пирщ, *m*, s. Прищ.

Писа́к, писа́ка, §. *Н.* 118. *Ш.* II. 1. писа́льник *Не. m.* s. Пи́сар 1); 2) s. Писа́тель.

Писа́льний, *a.* Schreib-, *m.*

Писа́ло, (*d.* писальцé), *n.* Schreibstift; Bleistift, Schieferstift, *m. Cm.*; 2) Schreibzeug, *n. Бор.*

Пи́саня, *n.* das Schreiben, Malen; 2) Schrift, *f.* Schriftwerk, *n.* (*d.* писа́нечко).

Писани́на, *f.* Schreiberei, *f.*

Пи́санка, *f.* in Mustern bemaltes Ei, s. Писа́ти.

Пи́сар, (*d.* писаре́ць, -рця́, писарчу́к), *m.* Schreiber; Scribent, Scribler; Gemeindeschreiber; ehem. Schriftführer in e. Kanzlei, *m.*; 2) —, пи́сарка, *f.* Alburnus (Aspius) Baldneri. [fleckt.

Писари́стий, *a.* bunt gestreift, ge-

Пи́сарка, *f.* Gattin des пи́сар (*d.* Gemeindeschreibers), *f.*; 2) писа́рка, писа́рня, *f.* писа́рство, *n.* Schreiberamt (-dienst) in e. Gemeinde, *n.*

Писа́рня, *f.* Kanzlei, *Mi.* II. 122; literarische, schriftstellerische Werkstatt, *K.*

Писа́рский, *a.* Schreiber-.

Писа́рчити, писарюва́ти, писа́рити, *v. n.* Schreiber sein; scribeln.

Писа́тель, *m.* Schriftsteller, Literat, *m. adj.* писа́тельский schriftstellerisch, *Пар.*

Писа́телька, *f.* Schriftstellerin, *f.*

Писа́тельство, *n.* Schriftstellerei, *f.*

Писа́ти, (пи́шу, пи́шеш), *v. a.* schreiben, verzeichnen; ver-, abfassen; 2) malen, zeichnen; fummeln; 3) — ся sich schreiben, sich nennen, heissen; *b*) — ся на щось einer Sache beitreten, beipflichten, (etw. unterschreiben); *ptc.* пи́саний geschrieben (*opp.* у́стний); bemalt, bunt; -ні ри́зи buntgestickte Gewänder; -а трава́ Bandgras, *n. B.* -а хви́лька *Ф.* (*Поез.* (67) 33?

Писа́чка, *m. f. dim.* s. Писа́ка, *H.* 118; 2) Fummelholz (des Schusters), *n.*; 3) Art Krankheit? *M*+*E.* 180.

Писеми́стий, *a.* dünn gestreift, (*B.*).

Писе́ць, -сця́, *m.* s. Писа́тель.

Писк, пи́скіт, -оту, *m.* das Piepen, Wimmern; Gepfiff, *n.* [*Gr.* 26.

Пи́скавець, -вця, *m.* Art Kraut,

Писка́тий, *a.* писка́ч, *m.* ein loses Maul habend.

Пи́ски, *pl.* Wangen, Backen, *pl.*; s. Пи́сок: бі́б як ка́чачі пи́ски.

Пи́сківка, *f.* ganz junge Henne.

Пи́скір, -ора, пискýр, *m.* Schlammbeisser, Wetterfisch, Bisgurn, *m.* (Cobitis fossilis).

Пискли́вий, *a.* piepend.

Пискля́, -я́ти, *n. Cm.* junger, unflügger Vogel, junges Vöglein, Küchlein, *n.*

Пискозу́б, пискору́б, *m.* Art Fisch, *B.*

Пискорова́тий, *a.* grau-schwarzweiss (e. Kuh &). [erwiedern.

Пискува́ти, *v. n.* lose maulen, barsch

Пискýля, *f.* s. Писка́тий.

Писли́на, *f.* Паслѝн, песли́ни (*pl.*).

Письмак, письма́ка, *m.* s. Писа́к, Scribent, *m.* der Gelehrte (im verächtl. Sinne) *K. adj.* письма́цкий, s. Писа́тельский. [richt, *m.*

Письма́ченѣ, *n.* §. Elementarunter-

Письма́чити, *v. a.* кого́ jmdm Elementarunterricht ertheilen, *Oc.* (62) I. 66.

Письме́нець, -нця, *B.* письмо́вець, -вця, *Cm. OII. m.* s. Писа́тель, *adj.* письмове́цкий *OII.* s. Письменни́чий.

Письме́нний, *a.* schriftkundig, des Lesens u. Schreibens; kundig; gelehrt; 2) schriftlich; Schrift-; 3) Schreib-, *Пар.*

Письме́нник, *m.* der Schriftgelehrte.

Письменни́чий, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei; 2) Literatur, *f.*

Письме́нність, -ости, *f.* Schrift-

Письме́нский, *a.* — знак Schriftzeichen, *n.* *Пар.*

Письме́нство, *n.* Kenntnis des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *K.*; 2) Bildung, *f.*

Письмо́, (*d.* писемце́), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; etw. Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.*; 2) Blatt, *n.* Zeitung, *f.*; 2) Buchstaben, *pl.* дріо́не́ — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учи́ти ся письма́ lesen u. schreiben lernen; на письмі́ schriftlich.

Письмо́вність, -ости. *f.* *ОП.* s. Письме́нність. [führer, *m.*

Письмово́дець, -дця, *m.* Schrift-

Письмолі́й, *m.* Schriftgiesser, *m.* *Пар.*

Письмолі́йня, *f.* Schriftgiesserei *f.*

Пи́снути, *v.n.* mucksen. [anfangen.

Писну́ти, *v. a.* *Ко.* 17 zu schreiben

Писо́вня, *f.* Rechtschreibung, *f.* *До.*

Писок, -ска, (*d.* -очок), *m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.

Пи́сувати, *v. a.* oft schreiben, *Ф.*

Пису́лька, *A-Г.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Graptomyza), *B.*

Пису́ля, *m.* §. Schreiber, *m.*

Пи́сче, s. *n. a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofschreiber, *f.*

Пита́йний, *a.* Frage-, Frag-, *Пар.*

Пи́тане, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.*

Пи́танка, *f.* s. По́пит.

I. Пита́ти, *v. a.* † *У.* ernähren.

II. Пита́ти, *v. a.* fragen; кого́, за ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, n. v. achten; — ся кого́ за, про, о що jmdn wornach fragen.

Питва́, *f.* *Ог.* 99 Trinkgelage, *n.*

Питво́, *n.* Getränk, *n.* Getrank, *m.* *М. Ст.* s. Пите́. [*m.* Getränk, *n.*

Пите́, питене́, *n.* das Trinken; Trank,

Пите́йний, *a.* бдкуп *С.* II. 104 Schank-.

Пи́тель, -тля, *m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m.*, 2) das Beuteln, Duchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, *f.* *Не.* (*Пр.* XI. (1) 66).

Пи́ти, (пю, пеш, пе), *v. a.* trinken; 2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до кого́ jmdm zutrinken; хоті́ти пи́ти dürsten, Durst haben.

I. Пи́тимий, *a.* *P.* II. 157 trinkbar.

II. Пити́мий, *a.* *М.* II. 175. *Не.* s. Пи́томий.

Пи́тка, *f.* Plumpsack, *m.*; 2) Art Gesellschaftsspiel mit Nachfragen nach e. von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (e. Münze etc.).

Питли́вий, *a.* neugierig, fragelustig.

Питльо́ванець, -нця, *m.* mit dem Weissbrod gut genährt.

Питлюва́ти, *v. a.* beuteln, durchsieben; питльо́ваний хлі́б aus gebeuteltem Mehl gebacken, Weissbrod.

Питни́й, *a.* — мід s. Питу́щий 1).

Питоме́нність, *B.* пи́томість, *f.* *Гол.* пи́томство, *n.* *У.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [nes Seminar etc.).

Пи́томець, -мця, *m.* Zögling, *m.* (ei-

Пи́томий, (-тьом-), питоме́нний, *a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.

Пи́тоньки, пи́точки, *v. a.* *dim.* s. Пи́ти.

Питу́лькати, *v. a.* s. Дулиґа́ти.

Питу́н, *m.* *Гол.* I. 324 Trinker, *m.*

Питу́чка, *f.* Topf, *m.*

Питу́щий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereitet: — мід Meth, *m.*; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken *Пр.* VI. 545; trunksüchtig, *С.* I. 62. *К.*

Пита́тко, *n.* Trinkgeschirr, *n.*

Пи́ха́, *f.* *ГШ.* s. Горди́ня, Hoffart, *f.*

Пиха́ти, *v. a.* s. Опиха́ти *Ч.* I. 261.

Пиха́тий, *a.* *М.* II. 32 hoffärtig, stolz.

Пиха́ч, *m.* Stosszahn, *m.* *Пол.*

Пихи́ть, пихи́ць, *int.* & s. Пехе́ць &.

Пи́хнути, *v. a.* anhauchen.

Пихорну́ти, *v. a.* reissen, *М+Б.*

Пихота́, *f.* s. Пи́ха *Р.* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f.* *До.*

Пихті́й, *m.* Schnauber, *m.* [fen, *Кн.*

Пихті́ти, *v. n.* schnauben, schnau-

Пи́цькати, пи́цяти, *v. a.* pfuschen, picheln; wühlen.

Пицу́ра, *f.* *aug.* s. Пи́ка.

Пи́шане, *n.* Hoffart; Ziererei, *f.* *Не.*

Пиша́ти ся, пи́шни́ти ся, sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.

Пишкú, *pl.* Blutfedern, *pl.* s. Пúшок.

Пúшний, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht-, pompös. [art, *f.*; 2) s. Пишнóта.

Пúшність, -ости, *f.* Stolz, *m.* Hoff-

Пишнобарвúстий, *a.* in Farben prangend, mit prangenden Farben, *K.*

Пишнобýтний, *a.* herrlich, üppig, *Кл.* [Flügeln, *Мл.*

Пишнокрúлий, *a.* mit schönen

Пишнóта, *f.* stolze Schönheit, st. Zier, st.,hehre Pracht,Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* prachtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*

Пишньóха, (*d.* -óшка), пúшня, *f.* die sich brüstet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.

Пишноцьвíт, квíт —, *m. Мл.* wun-

Пúшок, -шка, *m.*Federkiel,*n.*s. Пишкú, *Пот.* III. 86.

Пúшон, *a. Ч.* III. 294 s. Пúшний.

Пúща, *f. P.* I. 1. Nahrung, Speise, *f.*

Пищáль, *f.* Flinte,Büchse, *f.* Schiessgewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *АД.* I. 249. 254. II. 121.

Пищáлка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen).

Пищáти, *v. n.* piepen; pfeifen.

Пищúй, *m.* schmäleres Ende des Eies, s. Нóсик.

Пúщик, *m.* Mundstück,*n.* (вíд лю́льки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) s. Пúшок (*Фр.*).

Пúщити, *v. a.* s. Рúти. *Gr.* 26.

Пúщок, -щка, *m. У.* s. Чіп, лíвар.

Пищýх, *m.* — дерева́ч Baumläufer, *m.* (Certhia famil.).

Пібрáти ся, s. Побрáти (ся).

Пів, *adv.* u. *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів рóку (піврік) ein halbes Jahr, півкóпи (півкóпа) halbes Schock etc. (s. unten an entspr. St.); пів бíдú halbwegs, leidlich angehend; на-пів (навпíв *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів дорóги am halben Wege; пів до другóї halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-.

Півáркуш. *m.* halber Bogen Papier; *adj.* півáркушéвий.

Півбíч, *adv. Мог.* (*Ск.* 26) halbseits.

Півбóжок, -жка, *m.* Halbgott, *m.*

Півбóчок, -чка, *m.* s. Полубóчок.

Піввúкрик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*

Півгáк, *m.* s. Полугáк.

Півгодúнний, *a.* halbstündig.

Півгóлий, *a.* halbnackt.

Півгóни, *pl.*halbesGewende,s.Гóни.

Півгóлосом, *ГШ.* в півгóлоса, *Кн. adv.* halblaut. [*m. ГШ.*

Півґрунтóвий хлоп, Halbbauer,

Півдáрмо, *adv.* halb umsonst.

Півдванáйцята, *num.*zwölftehalb.

Півдевята, *num.* neuntehalb.

Південь, *m.* der halbe Tag, з півдня *P.*II. 167 = з полýдня, s. Полýдне.

Південний, *a.* halbtägig.

Півдесята, *num.* zehntehalb.

Півдрýга, *num.*s. Півтора,*Гол.* 445.

Півень, *g.*півня,*m.* Hahn, *m.*s. Когýт.

Півéць, -вцá, *m.* Sänger, *m.*

Півзине, *n.* півзинка, *f.* півзúни, *pl.* s. Пáвзине, кізúне, перевесло́ am First des Strodaches.

Півка, *f.* s. Пілка.

Півкаблýка.*f.*halber Bogen. [ter).

Півквáрта, *f.* halbe Quart (ca. $^1/_2$Li-

Півкватúрок, -рка, *m.* halbe кватúрка (ca. $^1/_8$ Liter). [півкільóвий.

Півкíльо, *n.* halbes Kilogramm; *adj.*

Півкíпка, *f. Ко.* 32 kleine Münze (пів копú).

Півковник, *m.* s. Полкóвник.

Півколéснї, *pl.*Art Muster der Leinenstickerei.

Півкóло, *n. Пар.* s. Півокрýг.

Півкóпа, *f.* півкóпок, -пка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getreides s. Полýкіпок.

Півкóшик, -шика,півкóшок,-шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*

Півкрýглий, *a.* halbrund.

Півкрýгом, *adv.* im Halbkreis, halbkreisförmig. [*Пар.*

Півкружóк, -жкá, *m.* s. Півокрýг,

Півкýля, *f.* Halbkugel, *f.*

Півкурчá,-áти, *n.*halbes Hühnchen.

Півлúдний, *a.* starr wie Eis, *Лїр.*

Півлíтний, *a. Пар.* s. Піврíчний.

Півмéртвий, *a.* halbtodt.

Півметáль, *m.* Halbmetall, *n.*

Півмíсяць, *m.* Halbmond, *m. adj.* півмíсячний halbmonatlich. [förmig,*B.*

Півмíсячковáтий, *a.* halbmond-

Півмітúчний, *a.* halbmythisch, *He.*

Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.

Пíвник, (*d.*-ичок), *m. dim.*s. Пívень, junger Hahn; 2) Tulpe, *f. Cm.*; 3) *pl.* Corydalis cava, Orobus vernus, Iris bohemica, I. pseudacorus, I. sibirica.

Півникóвий, пívнячий, *He. a.* des Hahnes.

Пívнити ся, *Cm.* sich wie ein Hahn [(drollig) geberden.

Пívніч, -очи, *f.* Mitternacht, *f.*; о пívночи, о пívніч, um M.; (*d.* пívночка); 2) Norden, *m.* на пívніч gegen, nach N.

Пívнічний, (-ночний), *a.* mitternächtlich; 2) nördlich, nordisch.

Пíводинайцята, *num.* eilftehalb.

Півокóнце, *n.* Halbfenster, *n.*

Півокрýг, *m.* Halbkreis, Halbzirkel, *m.* півокрýгом, *adv.* s. Півкрýгом, *Фр.*

Півóнїя, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).

Півóрити, *v. n.* jammern.

Пívосьма, (-ми), *num.* achtehalb. [*m.*

Півострóв, *m.* Halbinsel, *f.* Chersones,

Півóчерт, *m. m.* s. Півокрýг; півóчертом, *adv.* s. Півкрýгом, *M.*

Пів-óчком, *adv.* mit verstohlenem (halbem) Blick, *У.*

Пívпанок, -нка, *m.* s. Пíдпанок, *T.*

Півпáрубок, -óка, *m.* s. Парубчáк, Jüngling, *Ш.* I. 103. [пéрек.

Півпéрек, *adv* quer entzwei, s. По-

Півпúво, *n. Пар.* Halbbier, *n.*

Півпívника, *n. indecl. K.* halbes junges Hähnchen (in d. Fabel).

Півповéрх, *m.* Halbgeschoss, *n. Пар.*

Півпóвний, *a.* — кут gerader Winkel.

Півполудéнник, *m.* Mittagshalbkreis, *m.*

Півполýкіпок, -пка, *m.* $^1/_4$ Schock.

Півпоперéчник, *m. Пар.* Halbmesser, *m.*

Пívпята, *num.* fünftehalb.

Пívрік, -оку, *m.* Halbjahr, halbes Jahr.

Півріллок, -лька, *m.* $2^1/_2$—3 Joch Acker.

Пінрíчний, (-рóчний), *a.* halbjährig.

Півpóче, *n.* Halbjahr, Semester, *n.*

Півpýжі, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.

Півсамогláсна, *f. Оц.* §. 12. півсáмозвук, *m. Дер.* Halbvocal, *m.* (semivocalis).

Півсьвíт, -íта, *m.* halbe Welt, Halbwelt, *f. K.* — русáлок *K У.* I. 223 flotte leichte, wüste Welt; demi-monde.

Пívсема, (-ми). *num.* siebenthalb.

Півсéток, s. Півсóток.

Пів сих, пів тих, *adv. Пр* V. 411 zweifelhaft, räthselhaft. [thargie, *f.*

Півсмéрть. *f. Ф.* halber Tod, Le-

Півсóне. *n. У.* півспячка, *f. Фр.* Halbschlummer, *m.* [im Halbschlummer.

Півсóнно, *adv. МШ.* im Halbschlaf,

Півсóток, -тка, *m.* Halbhundert, *n. ГШ.* — полотнá 50 Ellen & Leinwand als ein Stück. [та Getreides.

Півстúрток, -тка, *m.* kleinere стúр-

Півстóн, -óну, *m.* gebrochenes Stöhnen. [*n. adj.* півсукóнний.

Півсукнó, півсукóнце, *n.* Halbtuch,

Півтáлїр, (-ляр), *m.* halber Thaler.

Півтéмний, *a.* halbdunkel.

Півтóн, *m.* Halbton, *m.*

Пívтора, *m. n.* пívтори, *f. num.* anderthalb, *Оц.* §. 184. 5. -ра людского *P.* II. 130 was nicht ganz in Ordnung ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstümmeltes, Thörichtes, *He.*; * — нещáстя scherzh. *Bein.* des Dreschflegels, des Gewehres mit dem Bajonett u. ähnl.

Півторáк, *m.* Feld $1^1/_2$ Morgen umfassend; 2) *pl.* півторакú Paar Ochsen von nicht gleicher Grösse. [dert.

Півторастá, *num.* anderthalbhun-

Півторáчка, *f.* Brett von $1^1/_2$ Zoll Dicke, *n.*

Пívтретя, *m. n.* пívтретї, *f. num.* drittehalb, *Оц.* §. 184. 5; — ста = 250.

Півхлопá, -áти, *n.* kleiner Bursche, *Дев.* [geschieden.

Пívцї, *pl.* Felder dh Sträuche etc.

Півчá, -áти, *n.* s. Пíлка, пíлчина.

Пívчварта, *num.* viertehalb; — ста = 350.

Півшáр, *m. ГШ. Пар.* s. Півкýля.

Пívшеста, *num.* sechsthalb.

Півшнýрок, -рка, *m.* (пóля) halber Morgen Feldes.

Півшовкóвий, *a.* halbseiden.

Півшóрки, *pl.* englisches leichtes Pferdegeschirr.

Пігаníстий, *a.* bunt gestreift.

Пíгий, *m.* Nbfl. des Прут.

Пігнáти, (пожéну, пожéнеш), *v. a.* treiben, forttreiben; * — химéри tolle Spässe, Unsinn treiben, *Кв.* 197; — ся

und *v. n.* за ким jmdm nachsetzen um ihn zu ereilen; forteilen.

Пігну́ти, *v. a.* s. Погина́ти.

Пі́ґва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vulg.).

Пігу́лка, *f.* s. Пилю́ля.

I. Під, *g.* пода́, *m.* Dachboden, *m.* das obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle, in d. Scheune etc.

II. Під, *praep.* unter, bei, an, gegen, hin; für, zu; I) *mit dem Accusativ* (auf die Frage wohin?) bez. під *a*) den Gegenstand unter den e. Bewegung geschieht, oft mit Ausdruck der blossen Annäherung, namentl. bei Städten: під сті́л пусти́ти, ки́нути unter den Tisch; під вікно́ пити́, під Львів прийти́, ставáти; під гору́ den Berg hinan, bergauf; під во́ду пити́ unter das Wasser versinken; під вінéць розчесáти fertig unter den Brautkranz, für das Anlegen des B., під бараба́лю гноїти; під лад кому́ ити́ jmdm sich fügen; підходи́ти під кого́ * jmdn zu gewinnen trachten; під охо́ту напи́ти ся sich ein Räuschchen holen; під си́лу роби́ти gegen (über) die Kraft arbeiten; dgl. По-під: по під гай, по́під сто́ли, по́під го́ри, взя́ти по́під бо́ки unter die Arme fassen, виглядáти по́під я́сні зо́ри gegen Morgendämmerung; *b*) wird під gebr. um den Begriff der Unterwerfung auszudrücken; під Москаля́ пити́ sich unter russische Botmässigkeit begeben; взя́ти кого́ під свою́ ру́ку unter seine Leitung nehmen, — під но́ги mit Füssen treten, — під сто́рожу unter die Wache stellen; під ми́лий Бог казáти bei Gott betheuern; *c*) bez. під bei den Numeralia: ungefähr, gegen; *d)* bez. під die Zeit, gegen welche, während welcher etw. geschieht: під обі́д, під обі́ди (со́нце) um die Zeit der Malzeit, під ве́чер gegen Abend, під ніч im Anfange der Nacht, під час zur Zeit, derzeit, jeweilig, під о́сінь; під коне́ць etc. gegen Ende. II) *mit dem Instrumental* (auf die Frage wo?) bez. під *a*) den Gegenstand, unter dem, unterhalb dessen etw. ruht od. eine Bewegung vor sich geht (*opp.* над): під вербо́ю стоя́ти, під столо́м лежáти, бо́йтва під Оршою, die Schlacht bei O., під ким я́мку гребти́ (unter) jmdm eine Grube graben; під спо́дом unten, unterseits, під охо́тов о́ути ein Räuschchen haben; *b*) bez. die Zeit, in der e. Handlung vor sich geht: під держáвою, під пано́ванем unter der Regierung; *c*) bez. під dasjenige, dem etw. untergeordnet ist: під Тýрком жи́ти, під пра́вом бу́ти; під утрáтою unter Verlust, під руко́ю unter (bei) der Hand, під кнутом unter der Knute, під ключе́м unterm Schlüssel, під за́мком hinter Schloss u. Riegel, u. s. unterhalb der Burg (u. des Schlosses); dgl. по-під: по́під горо́ю, по́під небеса́ми; III) *mit dem Local* sehr selten: піде ми го́лос по́під небеса́х st. по́під небеса́ми od. по́під небеса́; IV) *in Zusammensetzungen* bedeutet під- (підо-, піді-): unter-, hinter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, After, von unten, heimlich, halb, etwas, ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe-, heran-, an-. (Beisp. s. unten an entspr. Stellen). *Mi.* IV. 435—437. 753—755. 678. 230—232. II. 409—410. [*f.* Пол.

Підазо́тан, *m.* Untersalpetersäure,

Підо́а́вити, (-вля́ти), *v. a.* s. Причини́ти.

Підбармо́вувати ся, *Левч.* sich anpassen, nachahmen, verstohlen heranschleichen.

Підба́сок, -ска, *m.* Bassgeige *f.*; 2) hohe Basstimme, Bariton, *Кв.* 40.

Пі́дбевка, *f.* s. Бе́вка; пі́дбивка.

Підбе́дре, *n.* Unterschenkel, *m.*

Підбера́ти, (-бира́ти), *v. a.* von unten etw. herausnehmen, ausschneiden z. B. Honigwaben, zeideln; aufnehmen, auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e. langes Kleid) und — ся, sich — —; 2) e. ähnliche Sache zu einer anderen suchen, wählen; entlehnen, auslesen, *K.*; 3) — ся до кого́ (до комо́ри &) sich an jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щось *Luts.* 155 auf etw. pochen, sich stützen.

Підбере́жка, *f.* підбережни́к, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).

Підбере́жний, *a.* unter dem Ufer befindlich.

Підберезо́вець, -вця, *m.* Kapuziner-, Birkenpilz, *m.* (Boletus scaber), *Вол.*

Підбе́хтувати, (-е́хтати), *v. a. Мж.* an-, aufhetzen.

Пі́дбзине, *n.* s. Півзи́не, кізли́не.

Підбúванка, *f.* Kammertuch, *n.*

Підбивáти, підбúти, *v.a.* von unten etw. an-, einsohlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einmachen, verrühren; unterfüttern (одéжу чим); 2) *когóсь на якéсь дíло zu etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K.* I. 261. *He.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, сóнце -ло ся (висóко) die Sonne ist hoch aufgegangen; *b*) — ся vom Angegriffensein der Füsse auf hartem, steinigen Boden, sich die Füsse wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüssigen Menschen &); *c*) — ся під лáску чию́ *Др. c.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.

Пíдбивка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.

Підбитé, *n.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбúтяк, підбитеня́к *m.* Rock mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитя́к = підбúтий борщ, eingemacht; 3) підбитé, Oberfuss, Oberrist, *m.* Oberleder am Stiefel, на підбитю́ im Oberrist, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*

Підбúтель, *m.* Unterjocher, *m. Пар.*

Підбичувáти, *v. a.* s. Бичувáти, übhpt. nachhelfen.

Підбíгáти, підбíчи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P.* I. 1; — крóвю mit Blut unterlaufen. [laufend.

Пíдбігцем, *adv.* halb gehend, halb

Підбíй, -бю, *m.* Unterfutter beim Kleid, *n.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбóї Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбíйник, Bärenspinnerraupe, *f.* (Euprepia — eruca).

Підбíйка, *f.* s. Підбíй, 1).

Підбíйний, *a.* s. Підсобíйний, *Пар.*

Пíдбіль, -ілю, *m.* Huflattich, *m.* (Tussilago farfara). [unten weissen.

Підбíлúти, (-бíлювати), *v. a.* von

Підбíльший, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.

Підбíльшíти, *v.n.* grösser wachsen,

Підбíр, -бру, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstücken), *m. Ke.* 83.; 2) —, *Ke.* 81. підбíрка, *f.* Auswahl, *f.*

Підбíчи, s. Підбíгáти.

Підбíчний, *a.* an, von der Seite, *R.* 96; -а дитúна noch an der Seite der Mutter sohlafend, noch saugend.

Підбíчниця, *f.* Beischläferin, *f.*

Підбóки, *pl.* за — ваяти ся s. Підбóчити ся.

Підболóтник, *m.* s. Поболóтниця.

Підбóра *f. Me.* 68 s. Підбíр 1). [Kinn, *n.*

Підборíдок, -дка, *m.* підбóродє, *n.*

Підбóркати, *v.a. Кн.* s. Прибóркати.

Пíдбородень, -дня, підборóд, *m.* Sturmband, *n.*

Підбóроздень, -озня, *m.* (-оздня, *f.*) Feldlerche, *f.* (Alauda arv.). [unecht,

Підбóрний, *a. Ko.* 79 unterschoben.

Підбóчити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.

Підбóя, *f.* s. Підпóра.

Підбрехáч, *m.* Nachhelfer im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln, *m.* (-áчка. *f.* -in, *f.*) *Ke.* 349.

Підбрúти, підбривáти, *v. a.* s. Підголúти 2). [хáч (-áчка) sein.

Підбрíхувати, *v. n.* ein підбре-

Підбувáти, підбýти, *v. n. Др. c.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, -schwellen, grösser werden.

Підбудúти, (-бýджувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *МШ.*

Підбудувáти, *v. a.* unterbauen.

Пíдбунта давáти, підбунтувáти, *v. a.* s. Підбудúти u. d. folg.

Підбýрити, (-бýрювати), *v. a.* aufrühren, anwiegeln. [e. Hebel heben.

Підважити, (-вáжувати), *v. a.* mit

Підвáл, *m.* Kammer unter dem Erdgeschoss e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m. Кл. Ke.* 261. *adj.* підвáльний zum u. geh., Souterrain-.

Підвáлина, підвáла, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*

Підвалúти, (-вáлювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; von unten ausheben u. erschüttern.

Підварúти, (-вáрувати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.

Підвéзти, (-вéзу, -вéзеш), *v. a.* когó jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — хáту etc., мíсце на хáту etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвередúти ся, sich verheben, *He.*
Підверéчи, *v. a.* s. Підкúнутя 1).
Підвертíти, (-вéрчувати), *v. a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Кл.*
Підвесéлений, *a.* fröhlich ge-
Підвéсти, (-вéду, -вéдеш), *v. a.* vorführen, her-, zuführen; hinführen (als Begleiter); heimlich einführen; 2) verführen, verleiten, betrügen; * — під монастúр hinters Licht führen, foppen; 3) heben, aufrichten; — ся sich auf, emporheben, s. aufrichten; 4) — хáту, ніч etc. unterwärts anstreichen.
Підвéчер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*
Підвечíркувати, *v. n.* das Vesperbrot essen. [*n.* Jause, *f.*
Підвечíрок, -рку, *m.* Vesperbrot,
Підвивáти, (-винýти), підвúти, *v. a.* unter etw. wickeln, aufwickeln, unten umwickeln (сьвíчку); 2) ver-, unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*
Підвúжка, *f. Нав.* підвúшшенє, *n.*
Підвинаймáтель, *m.* Afterbestandgeber, *m. Term.*
Підвисúти, *He.* підвисшáти, підвúшити, *v. a.* höher machen, erhöhen, erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *H.* 252.
Підвихнýти, *v. a.* що wegschnap-
Підвишень, -шня, *m.* Agaricus prunulus.
Підвúшник, *m.* Erhöhungszeichen, *n.*
Підвівáти, *v. a.* s. Підвíяти.
Підвíдити, *v. a.* hintergehen, betrügen. [Підвóдчик.
Підвíдник, *H.* 253. підвíдчик, *m.* s.
Підвíй, -íю, *m.* підвíяне, *n.* Krankheit (Lähmung) dh bösen Luftzug od. Wind, *f.*
Підвíя, *f.* s. Підвóя.
Підвíяти, *v. a.* etwas Getreide winden, worfeln; 2) підвíяло кого́ jmd wurde krank (gelähmt) dh bösen Luftzug; von untenwehen.
Підвлáстний, *a.* unterworfen, -geben, botmässig, unterthan, *m. C.* II. 205 *Гол.* untergeordnet, subaltern, *Пар.*
Підвлáстність, -ости, *f.* Unterthänigkeit; Unterordnung, *f. Пар.*
Підвóда, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pferden, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes, Pflicht zu fahren, *f.*
Підвóдє, *n.* Untermauer, *f.* (*Фр.*).
Підвóдини, *pl. Кн. Пр.* VII. 229. Intriguen, *pl.*
Підводúти, (-вóджу, -вóдиш), s. Підвéсти. [unterseeisch, *He.*
Підвóдний, *a.* unter dem Wasser,
Підвóдчик, *m. C.* I. 48 Fuhrmann, Kutscher einer підвóда *f.* [Підвéзати.
Підвозúти, (-вóжу, вóзиш), *v. a.* s.
Підволока, *f.* Pflugschleife, (zum Schleppen des Pfluges), *f.*
Підворога, *f. Крон.* 14?
Підворотня, *f.* Brett das unter eine Thür (воро́та) gestellt wird? *Гол. гр.* 70.
Підвóя, лилїя —, *f.* Türkenbund, *m.* (Lilium martagon). [unterbinden.
Підвязáти, (-вя́зувати), *v. a.* auf-,
Підвязка, *f.* Strumpfband, übhpt. Band, *n.*
Підгáлистий, *a.* -е дéрево Baum mit hohem, schmächtigem Stamm u. einer spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.
Підганя́ти, *v. a.* unter etw. hin-, hin-
Підгарячити, *v. a.* anfeuern, *K.*
Підгáс, *m.* Salz aus d. Kochpfanne nach Auslöschen des Feuers gehoben, (*B.*).
Підгатúти, підгáчувати, *v. a.* — грéблю den Damm ausbessern; одúн до одного́ —, *He.* (*Пр.* IV. 196)? [гéрсть.
Підгéйстер, *m. Ч.* VII. 402 s. Під-
Підгелúти, *v. a.*? [Розвóра.
Підгéрсть, *f.* підгéрстє, *АД.* II. 27. s.
Підгéрць, *f.* Ruthenband unten die Wagenleiter verknüpfend, *n.*
Підгінцї, *pl.* nachwachsende Triebe, Wurzelsprossen, *pl.*
Підгíрє, *n.* Gegend, am Fusse e. Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.* підгíрский. [ter dem Hügel, *K.*
Підгíрний, *a.* unten am Berge, un-
Підгірянúн, *m.* Bewohner des підгíрє, *m.*
Підглúвка, *f.* Art Birnbaum.
Підглядáти, підгля́нути, *v. a.* кого́ heimlich beobachten, jmdm nachsehen; abgucken (jmdm etw. щось у кого́).
Підгля́дник, *m.* Späher, Auflaurer, *m. K.* [faulen.
Підгнивáти, підгнúти, *v. n.* an-
Підгнíй, -óю, *m.* Düngung, *f.*
Підгнїтúти, підгнíчувати, *v. a.* огóнь anschüren, anfachen, dass es lodere, *K.*
Підгноїти, *v. a.* Dünger hinzugeben.

Підговóрювати, *v. a. M.* s. Підмовля́ти.

Підгодува́ти, *v. a.* s. Підкорми́ти.

Підголи́ти, підго́лювати, *v. a.* entblössen; 2) von unten, einwenig abrasieren.

Підголо́вє, *n. W.* Kopfkissen, *m.*

Підго́нець, -нця, *m.* s. Підгінцї.

Підго́рілка, *f.* Rothhalsente, *f.* (Anas ferina). [*m.*; 2) Kehlriemen, *m.*

Підго́рлє, *n.* Wamme, Wampe, *f.* Trill,

Підго́рлиця, *f.* unterer Theil des Ochsenjoches; 2) Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa). [gendes Land; Vorstadt, *f.*

Пі́дгородє, *n.* nahe bei e. Stadt lie-

Підгоро́чка, *f. dim.* kleiner Vorberg, *Ч.* IV. 533.

Підгорта́ти, підгорну́ти, *v. a.* unter etw. scharren; behäufeln (ба́рабо́лї &).

Підгото́вити, (-вля́ти), *v. a.* vorbereiten. [dem Rechen zusammenscharren.

Підгреба́ти, (-гребти́), *v. a.* mit

Підгри́б, (*d.* -и́бок), *m.* Art essbarer Schwamm. [spielen zu fangen suchen.

Підгрива́ти, *v. a.* jmdn im Karten-

Підгриза́ти, підгри́зти, *v. a.* von unten benagen.

Підгрязни́ти, *v. n. impers. Ч.* II. 623, -и́ло ist kothig geworden.

Підгуля́ти, *v. a.* sich gütlich thun, sich berauschen. [scheln, tänzeln.

Підгу́цькувати, *v. a.* (*Фр.*) hät-

Підґру́нтє, *n.* Untergrund, *m.*

Піддава́нє, підда́не, *n.* das Hinzugeben; 2) Uebergabe, Unterwerfung; Ergebung, *f.*

Піддава́ти, підда́ти, *v. a.* кому́ щось jmdm nach mehr (Stoff) hinzugeben; vermehren; — га́дку den Gedanken eingeben; 2) ergeben, übergeben; — ся sich ergeben, s. unterziehen; s. unterwerfen, s. untergeben, unterliegen.

Піддáкувати, *v. n. C.* I. 233 s. Пота́кувати.

Піддáнець, -нця, *Ко.* 167. підда́ник, (-а́нчик), *Фр.* підда́нок, -нка, *Кн. m.* підда́ний, *a.* (*s. m.*) untergeben, unterthan; Leibeigener; der Unterthan; unterthänig, botmässig, Diener; Vasall, *m. adj.* піддáньский, піддáньчий, Unterthans-. [nigkeit, *f. Пар.*

Піддáність, -ости, *f.* Unterthä-

Піддáнка, *f.* Unterthanin, *f.* die Botmässige. [Leibeigenschaft, *f.*

Піддáньство, *n.* Unterthanschaft;

Піддáнчлúвий, *a.* (*Фр.*) bequem behaglich.

Піддáше, (*d.* -áшечко), *m.* Ort dicht unter dem Dache, Boden, Söller, *m.* Dachstube, Dachwohnung, *f.* Wetterdach, *n.*

Піддвигну́ти, *v. a.* heben, auf die Beine helfen, aufrichten.

Піддéржанє, *n. Пр.* II. 246 Unterhalt, Beistand, Vorschub, *m.* Unterstützung, *f.*

Піддержáти, піддéржувати, *v. a.* halten, aufrecht halten; Unterhalt geben, unterstützen.

Піддéрти, піддерáти, *v. a.* in die Höhe emporrecken, heben, reissen; 2) untenher, rupfen, zupfen.

Піддивля́ти ся, nach-, zusehen.

Пі́ддимка, *f.* Art Pflze, *He.*

Пі́ддївок, -вка, *m.* sehr junges Mädchen, *Левч.* [schenhand zugeführt, *Гн.* 35.

Піддї́льний, *a.* künstlich, von Men-

Піддїля́нець, -нця, *m.* s. Задїля́нець, *Гол.*

Піддíски, *pl.* s. Підíсок, *Кв.* 77.

Піддія́кон, *m.* Subdiaconus, *m.*

Піддобри́ти ся, піддо́брувати ся кому́ jmds Gunst erschmeicheln durch gefällige Werke; sich bei jmdm einschmeicheln, під когóсь.

Пі́ддружба, *m.* піддру́жбик, пі́дружний. *s. a. m. Кв.* 66. пі́ддруже, *n. Ме.* 189. 190. пі́ддружко, *Кв.* 63. Unterbrautführer, *m.* [fer.

Пі́ддружка, *f.* jüngere Kranzjung-

Піддря́гнути, *v. n.* s. Підтря́хнути.

Піддýбень, -бня, *m.* Schönfuss, *m.* (Boletus calopus). [letus pachypus).

Піддубóвик, *m.* Bitterpilz, *m.* (Bo-

Пі́ддубок, -бка, *m.* Bilzling, *m.* (Boletus edulis) *Вол.*

Піддува́ти, піддýти, *v. a.* darunter blasen; (*v. n.*) von uuten wehen; anfachen.

Пі́ддувка, *f.* das Anfachen; Luftzug, *m. Пол.* [sich erholen, genesen.

Піддýжати, *v. n.* stärker werden,

Піддýльки, *pl.* kleinere дýлї (Birnen). [schirres an den Hinterschenkeln, *m.*

Пі́ддупки, *pl.* Theil des Pferdege-

Піддупцї̈. *pl.* Werkstück am Wagen zur Aufnahme der Deichsel, *n.*

Піддури́ти, піддýрювати, *v. a.* bethören, hintergehen, überlisten.

Піддя́чий, *s. a. m.* Gehilfe, Lehrling e. Kirchensängers (дяк).

Підгина́ти, підгиба́ти, *v. a.* s. Підіба́ти.

Під'е́мниця, *f. Пол.* s. Всхідниця.

Підержі́не, *n.* (*Фр.*) s. Підозрі́не.

Піджалу́вник, *m.* unter Nesseln (im Unkraut під лопухо́м) zur Welt gekommen: uneheliches Kind, Bastard, *m.*

Піджа́рий, *a. Гр.* — хорт, dünnseitig, mager, hager.

Піджа́рити, піджа́рювати, *v. a.* von unten braten, rösten; 2) die Glut anfachen.

Підждера́ти, *v. a.* (*Ф.*) zu einem [Verbrechen anstiften. §.

Піджега́ти, піджига́ти, *Ч.* III. 279 *v. a.* anzünden, anschüren, anfachen; *anstiften, aufhetzen.

Піджи́ва, *f.* Stärkung, *f. Левиц.*

Підживи́ти, підживля́ти, *v. a.* кого́ jmdm die Nahrung zuführen, versohaffen; stärken; — ся *M.* II. 199 mit Nahrung sich laben, s. stärken.

Підживо́те, *n.* Unterbauch, *m. Пар.*

Піджи́дане, *n.* Erwartung, *f.* das Erwarten, *IГ.*

Піджида́ти, *v. a.* erwarten; ab-warten.

Піджи́лий, *a.* altersschwach, *Не.*

Піджина́ти, *v. a.* кого́ jmdm im Getreideschneiden nachhelfen.

Піджи́рити, *v. a.* unterwaschen, s. Підму́лити.

Піджи́ти, підживáти, *v. n.* s. Віджи́ти; 2) zum vollen, frohen, genussreichen Leben kommen, gute Tage verleben.

Піджі́пка, *f.* піджо́пок, -пка, *m.* Hinterbacken, *m.* Hinterkeule, *f.*

Піджлуно́чний, *a.* -а зало́за Bauchspeicheldrüse, (pancreas), *f. Под.*

Піджо́га, *f. H.* 65. Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) das Anzünden, Anfachen; Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. K.*; 3) *Anfeuerung, Anstiftung, *f.* das Aufhetzen.

Піджо́д, *m. M.* II. 120 s. Піджи́дане.

Підзадві́йний, *a.* — горне́ць Topf oa. 16 Liter fassend, *m.* [*Term.*

Підзаку́пник, *m.* Subarendator, *m.*

Підза́став, *m.* Afterpfand, *n.*

Підзаста́вленe, *n.* Afterverpfändung, *f. Term.* [*Пар.*

Підзгребла́ти, *v. a.* aufstriegeln,

Підзелюва́ти, *v. a.* s. Підложи́ти (чо́боти).

Підземе́льний, підзе́мний, *a.* unterirdisch.

Під зив, *m.* Aufruf, *m. IГ.*

Підзи́рити, *v. a. Me.* 472 mit neidischem u. scheelem Blicke etw. schädigen, verderben.

Підзо́р, -о́ру, *m.* s. Підозрі́не, *B.*

Підигрувати, *v. n.* zum Tanze e. Melodie singen, trillern; 2) mit falschem Ton mitspielen, -singen, *K.*

Під-ко, *Imperat.* zu піти́: geh' nur! geh' wohl.

Підименовувати ся, unter fremdem Namen auftreten, den Namen wechseln.

Підйо́м, *m. Кв.* 84. Oberleder am [Stiefel, *n.* s. Підо́ите́.

Підитну́ти ся, (*M.* I. 76. -ли ся но́ги) starr werden, erlahmen, *vgl.* Підтина́ти.

Піді-, s. Підо-, під-.

Підіга́ти, підігну́ти, *v. a.* unterbiegen; unterschlagen (но́ги); unterziehen, *Кч.* 260; unterstecken, *Л.* 16.

Підіра́ти ся, s. Підера́ти (ся).

Підігна́ти, (підже́ну, -же́не́ш) *v. a.* s. Підганя́ти; — (в гору́) jmdn in die Höhe treiben (bei Versteigerungen).

Підізва́ти, (підзову́, -зове́ш), *v. a.* кого́ до се́бе jmdn zu sich rufen; einladen.

Під'їзд, *m.* Einkehr, Auffahrt, *f.*; 2) Streifzug, *m. K.*

Під'їзди́ти, під'їжджа́ти, *v. n.* heranfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.

Підійма́ти, (-и́ти), підійня́ти, *v. a.* aufheben, erheben, aufrichten; *кого́ на сьміх *АД.* I. 258 jmdn dem Gelächter, dem Spott preisgeben; 2) — ся sich erheben; *b)* — ся чого́сь etw. übernehmen, auf sich nehmen, sich einer Sache unterziehen; s. Піднима́ти.

Підійти́, підходи́ти, *v. n.* heran-, anrücken, -kommen; до кого́, ид кому́, кому́ auf jmdn zugehen, sich jmdm nähern; — кому́ під ла́ску *Ч.* V. 104 jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2) *v. a.* jmdn hintergehen, zu überlisten, suchen, beschleichen.

Підіпня́ти, *v. a.* s. Підпина́ти.

Підірва́ти, *v. a.* s. Підрива́ти.

Підісо́к, -ска, *m. gew. pl.* підіски, Eisenstäbchen zum Beschlag der Wagenachse unterseits, *n.* Achsenschiene, *f.* (eig. підві́сок, вісь Achse).

Під'їсти, під'їдáти, *v. a.* когó jmdm das Futter wegfressen (v. Vieh); 2) — собí sich satt essen.

Під'їхати, *v. n.* s. Підїздúти 1).

Підкадúти, *v. a.* beräuchern.

Підказáти, підкáзувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einsagen, *He.* [schmätzer, *m.* (Saxicola).

Підкáменець, -нця, *m.* Stein-

Підкамíнчик, головáчик —, *m.* Cottus quadricornis. [s. Поткáнe.

Підкáне, (= підткáне), *n. He.*

Підканцеля(б)рúст, *m.* Unterkanzelist, *m. Ko.*

Підкапíтан, *m.* Unterhauptmann, *m.*

Підкáпок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebräme gemeiner Weiber, *Кух.*; 2) Scheitelkappe, *f.* -käppchen, *n. Зак.*

Підкарпáтнїй, *К.* підкарпáтский, *a.* an den Karpathen gelegen.

Підкáсистий, *a.* von unten geschürzt, gelüpft, gestülpt; 2) dickbäuchig.

Підквартóвий, *a.* — горнéць ca. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*

Підкермáнич, підкéрмич, *Пар. m.*

Підкид, *m.* підкúданка, *f.* підкúдане, *n.* das erste Pflügen.

Підкидáти, (-увáти), підкúнути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; комý heimlich jmdm etw. (Gestohlenes) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жúто & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pflügen.

Підкидáчка, *f. Кн.* пíдкидьок(-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*

Підкисáти, підкúснути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gähren; aufgehen (v. Brotteig).

Підкиснички, *pl. Ме.* 199?

Підкúшкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.

Підкívка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.

Підкíп, -опу, *m.* s. Підкоп.

Підкíпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, кóпи) ausgekrochen ist.

Підкíпниця, дíвчина —, *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.

Підкíсник, *m.* Schleifband am Ende

Підкíтка, *f.* s. Пíдмітка, Sohle, *f.*

Підкítькувати ся, *Зар.* hüpfend dahin rollen.

Пíдклад, *m.* s. Пíдкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*

Підкладáти, підклáсти, *v. a.* s. Підложúти.

Пíдкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m. He.*; 2) s. Пóкладок.

Підклеíти, підклéювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.

Підклóзувати, *v. a.* s Підцькувáти.

Пíдклонь, *f.* Seitenholz am Wagen, s. Клонúця.

Підклонúти, (-клóнювати), *v. a.* unter etw. biegen; *unterwerfen, *Пар.*

Підклóцкати, *v. a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*B.*).

Підкóва, *f.* Hufeisen; 2) s. Підкívка.

Підковáти, s. Підкувáти.

Підковéць, -вця́, підковонóсик, *Вол. m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).

Підкóл, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.

Підколíнний, *a.* unter dem Knie befindlich.

Підколíнницї, *pl.* Strümpfe, *pl.*

Підколíно, *n.* Kniebeuge, *f. Пар.*

Пíдколóдний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.

Підколóти, *v. a.* von unten stechen.

Підколóтник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).

Підколýп, *m.* s. Перепелúця. [(*B.*).

Підколýпнути, s. Підпілíткати,

Підкомóнник, *m. Пар.* підконю́ший, s. *a. m.* Unterstallmeister, *m.*

Пíдкомóрий, *a. Мор.* Kammerherr, Kämmerer, *m. adj.* підкомóрский.

Підкóп, -опу, *m. C.* II. 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f. К.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підкóпний, *Еф.* 17.; *підкіп на кого робúти jmdm eine Grube graben.

Підкóпане, підкóпуване, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*

Підкопáти, підкóпувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, s. hineingraben; — ся під чиюсь слáву *Ке.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.

Підкóпистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкорми́ти, (-мля́ти), *v. a.* jmdn essen lassen, einwenig mästen.
Підко́рник, *m.* Rindenkäfer, *m.* (Hippophloeus).
Підкороти́ти, *v. a.* ab-, verkürzen, [abstutzen.
Підкоси́ти, (-ко́шувати), *v. a.* etwas ab- mähen.
Підко́тина, *f.* Unterlage (ко́ти) bei [Holzbauten, *f.*
Підкоти́ти, підко́чувати, *v. a.* unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукави́ etc. aufschürzen.
Підко́ше, *n.* Korb fürs Mahlgetrei- [de, *m.*
Підкрада́ти ся, (-кра́сти ся), sich wohin verstohlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.
Підкраси́ти, підкра́шувати, *v. a.* schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben.
Підкре́п, *m.* підкріплене, *n.* Stärkung, [*f.* Beistand, *m.*
Підкріпи́ти, (-пля́ти), *v. a.* kräftigen, stärken, erquicken.
Підкрія́ти, *v. n.* s. Окрія́ти.
Підкроїти, *v. a.* kurz zuschneiden, zustutzen.
Підкропи́вник, *m.* підкропи́вка, *f.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).
Підкропи́вниця, *f.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina).
Підкропи́ти собі́ sich tüchtig anes- [sen u. antrinken.
Підкругля́к, *m. N.* e. Berges.
Підкру́пини, *pl.* gröbere Theile der gemahlenen Körner.
Підкрупи́ти, підкру́чувати, *v. a.* von unten aufwinden, -drehen, -schrauben.
Підкува́ти, *v. a.* коня́ — beschlagen (eig. unten anschmieden, *Mi.* IV. 231).
Підкуку́ндати, *v. a.* §. s. Підмо́вити, *Gr.* 25.
Підку́лити, (-ку́лювати), *v. a.* — но́ги an sich, unter sich ziehen, krümmen.
Підкульок, -лька, (*d.* -ку́льчик), *m.* vordere Lünse.
Підкупи́ти, (-купля́ти), *v. a.* erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen *Mi.* IV. 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf.
Підку́пний, *a.* bestechlich, bestech- [bar.
Підку́пник, підку́пень, -пня, *m.* Bestecher, *m. Пар.*
Підку́пність, -ости, *f.* Bestechlich- [keit, *f.*
Підку́пство, *n.* пі́дкуп, *m. Пар.* Bestechung, *f.*
Підкури́ти, *v. a.* von unten räuchern.
Підкуси́ти, *v. a. Ко.* 21 verleiten, in Versuchung führen.
Підку́ти, *v. a.* s. Підкува́ти.
Підкуха́рок, -рка, *m.* підкуха́рчий, *s. a. m. K.* Küchenjunge, -gehilfe, *m.*
Підкущ, *m.* Halbstrauch, *m.*
Підлабу́знити ся, *Гл. б.* 121 до кого́ verliebt sich zu jmdm nähern, s. anschmiegen, einschmeicheln, *Пот.* I. 128.
Підла́дити, підла́джувати, *v. a.* anpassen, entsprechend zuriohten; — ся під щось *K.* sich an etw. anschmiegen, s. an etw. halten; sich anpassen, *Кн.*
Підлази́ти, *v. n.* s. Підлі́зти.
Підла́сий, підла́систий, *a.* unter dem Bauche weiss (wie ла́сиця) *B.*
Підла́сити, *v. a.* чо́рта ме́дом gewinnen, hold machen.
Підла́скування, *n.* Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, *f. K.*
Підлата́ти, *v. a.* von unten flicken, -anschlagen.
Підла́тка, *f.* Unterschlag bei abge- [nutzten Schlittenkufen, *m.*
Підле́ва, *f. Ко.* 12. s. Підли́ва.
Підле́га, *f. Ри.* 250 Holzband unter der помі́стниця des Wagens, *n. vgl.* Підге́рць.
Підле́жний, *a.* unterworfen, unter- [liegend.
Підле́жність, -ости, *f. Фр.* Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, *f.*
Підле́но, *n.* Afterlehen, *n.* [*m. Term.*
Підлено́вник, *m.* Afterlehensmann,
Підле́сливий, підле́слий, підле́стний, *a.* schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до кого́сь jmdm gewogen, geneigt, willfährig.
Підле́сливість, (-стив-, *He.* -стлив-, *K У.*), -ости, *f.* Schmeichelei, Erschleichung der Gunst, *f.* das Einschmeicheln.
Підле́сник, *m.* s. Переле́сник.
Підлести́ти ся, підле́щувати ся, sich einschmeicheln.
Підлети́ти, *v. n.* s. Підлїта́ти.
Підле́щик, *m.* junger лящ, лещ, (Abramis brama). [Sauce, Brühe, *f. H.* 266.
Підли́ва, пі́дливка, *f.* Ueberguss, *m.*
Підли́ване, *n.* das Begiessen.
Підлива́ти, підли́ти, *v. a.* unter etw. giessen, zugiessen; begiessen (Pflanzen); кого́ mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begiessen.

*

Підливáч, *m.* Aufgiesser, *m. Пар.*
Підли́з, *К.* підли́за, (-áйко), підлизáч, підлизýн, підлизýха, *m.* Schmeichler, Speichellecker, Augendiener, *m.*
Підлизáти ся, підли́зувати ся комý sich bei jmdm einschmeicheln, jmds Speichellecker sein; 2) водá & підли́зує ся überfliesst an den Seiten des Geschirres bei langsamem Giessen; sich belecken.
Пíдлий, *a.* gemein, schlecht, gering, niedrig, niederträchtig, verschmitzt.
Підли́пки, *pl.* Art Pilze.
Підли́стник, *m.* s. Подорíшник.
Підлицяти ся до когó um jmds Gunst werben, sich einschmeicheln, kokettieren. [кладка.
Підлї́жка, *f. dim.* s. Підлóга, пíд-
Підлї́зти, *v.n.* langsam hinaufgehen, kriechen; steigen; unter etw. kriechen, schleichen; *під когó jmdn bestechen, *Кв.* 165.
Підлїкáр, *m.* Unterarzt, *m.* [ї́ти.
Підлїпи́ти, (-пля́ти), *v.a.* s. Підкле-
Підлї́сє, *n.* Waldrand, *m.*
Підлї́ска, *f.* — трилатчáста Frühlings-Leberblümchen, *n.* (Hepatica triloba). [ster, *m.*
Підлїсни́чий, *a. s. m.* Unterför-
Підлї́сок, -ска, *m.* Viola mirabilis, V. odorata.
Пíдлість, -ости, *f.* Gemeinheit, Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*
Пíдлїт, -лету, *m.* Aufflug, *m. Пар.*
Підлїтáти, *v. n.* auffliegen, -aufflattern; herbeifliegen.
Пíдлїтка довгоплáвка, *f.* Flugfisch, *m.* (Exocoetus volitans).
Підлї́тка, *f.* підлї́ток, -тка, *m. Мор.* noch ganz junges Mädchen, n. g. j. Kind, das Junge. [eines gepflanzten Nusskernes.
Пíдлїшок, -шка, *m.* einjähriger Trieb
Підлїщáк, *m.* Nuss, *f.*
Підлїщки, *pl.* s. Підлї́ска.
Підлóбє, *n.* Höhlung der Augen unter der Stirn, *f.* з підлóбя диви́ти ся finster (aus tiefliegenden Augen) blicken s. З-під. [terschobenes Actenstück.
Підлóг, -óга, *m. gr.* Betrug, *m.* un-
Підлóга, *f.* Grundlage, *f.* s. Підвáлина; Schwelle, *f.*; 2) Fussboden, *m.*
Підложи́ти, *v. a.* unter etw. legen, unterlegen, -setzen; unterschieben; — чóботи die Stiefel besohlen.

Підлóжний, *a.* unterschoben, unecht, *Term.* [weib, Concubine, Maitresse, *f.*
Підлóжниця, *f. Ш.* II. 179 Kebs-
Підлóжність, -ости, *f.* Unechtheit, *f. Term.* Falschheit, *f.*
Підлокíтє, *n. К.* Art Gestell, *n.*
Підлокóтник, *m.* Höhe einer Fensterbrüstung, *f. Левч.* [kriechender Mensch.
Підлýн, *m.* ein Niederträchtiger,
Підлягáти, підля́гувати, підлячи́, *v. n.* unterliegen, unterworfen, unterthänig sein; folgsam, gefügig sein.
Підля́ти, *v. a.* s. Підливáти.
Підмавля́ти, s. Підмовля́ти.
Підмагáти ся, *Зар.* sich aufraffen, s. zusammennehmen, s. materiell aufhelfen.
Підмаґýлити, *v.a.* §. s. Підмóвити.
Підмáйстер, -стра, *m.* Untermeister, Altgesell, *m. Под.*
Підмакáти, s. Підмóкнути.
Підмáна, *f. Ч.* IV. 93 Betrug, *m.* Lockung, *f.*
Підмани́ти, підмáнювати, *v.a.* jmdn dh schmeichelhafte Versprechungen verführen, überreden; zu sich rufen, locken; *ptc.* підмáняний *Не.* oft betrogen, getäuscht. [verbesserten Systems, *f. Левч.*
Підмаши́нок, -нка, *m.* Windmühle
Підменшáти, *v. a.* klein machen.
Пíдмéсти, s. Підмітáти.
Підмéт, -éту, *m.* Feldstück, *n. Ра.* I. 371; — громáдский bestimmtes Gemeindegrundstück; Theil des Ackers zur Bebauung des Hanfes; 2) das erste Pflügen s. Пíдкид; 3) пíдмет, Subject, *n.* (in d. Gramm).
Підметóвий, *a.* subjectiv; Subjects-.
Підметчá, -áти, *n. Мог.* unterschobenes, ausgesetztes Kind, Findling, *m.*
Підмивáти, підми́ти, *v. a.* unterwaschen, -spülen. [*В. vgl.* Оми́з.
Підми́зи, *pl.* zu freies Hofmachen,
Пíдмичок, -чка, *m.* s. Розвóра.
Підмíна, *f.* підмінчá, -áти, *n.* ein von der вíдьма (вíщиця) heimlich vertauschtes, unterschobenes Kind, Wechselbalg, *m.* (*Ф.*) *vgl.* Відмінчá..
Підміни́ти, підмíнювати, підміня́ти, *v. a.* (heimlich) vertauschen, unterschieben, *Др. с.* 303; — ся simulieren, einen anderen vorgeben, scheinen wollen. [mengt, Zusatz, *m.* Mischung, *f.*
Пíдмісь, *f.* das was man unter etwas

Підмісячний, *a.* sublunarisch, *Пар.*
Підміт,-ету,*m.*s.Підмéт; 2)s.Подéнє.
Підмітáти, *v. a.* auf einen Haufen fegen, auf die Seite fegen, rein fegen, rein kehren.
Підмітка, *f.* підміток, -тка, *m.* Einlage aus Stroh in die Stiefel; 2) Sohle am Stiefel, *f.* neue Schuhsohle.
Підмітувати, *v. a.* s. Підкидáти.
Підмітчá, -áти, *n.* s. Підметчá.
Підмішáти, підмішувати, *v. a.* untermischen, -mengen.
Підмóва, *f.* heimliche Ueberredung, Aufhetzung, *f.*; дáти ся на підмóву, sich verführen lassen.
Підмовля́ти, підмóвити, *v.a.* überreden, aufhetzen: когóсь на когóсь; verführen. [stand, *m.* Hilfe, *f.*
Підмóга, *f.* Unterstützung *f.* Bei-
Підмогáти, *v. a.* s. Підпомагáти.
Підмогáч, *m.* s. Помічни́к.
Підмоги́льний, *a.*unter dem Grabhügel, Grabes-, *Те.*
Підмогори́чити, *v. a.* когó *Кв.* 535 jmdn zum Zwecke der Bestechung viel trinken (zechen) lassen.
Підмóзжина, *f.* verlängertes Mark.
Підмóкнути, *v. n.* von unten (nach u. nach) nass werden; *adj.* підмóклий, etwas nass geworden.
Підмóстє, *n.* Brückenjoch, *n. Пар.*
Підмости́ти, підмóщувати, *v. a.* ein Gerüst aufführen. [*n.* Stufe, *f.*
Підмосток, -тка,*m.*Gerüst; Podium,
Підмочи́ ся, (підмóгу, -мóжеш), *M.* I. 151 s. Підмагáти ся.
Підмочи́ти, підмóчувати, *v. a.* nass machen, anfeuchten.
Підмочка, *f.* Ueberschwemmung, *f.*
Підмули́ти, підмýлювати, *v. a.* s. Підмивáти. [termauer,*f.*Untergemäuer,*n.*
Підмýри, *pl.Cm.*підмурóванє,*n.*Un-
Підмурувáти, *v. a.* untermauern.
Піднáєм, -áйму, *m.* Afterbestand, *m.* Aftermiete, *f. Term.*
Піднаéмець, -мця, піднаймáтель (-и́тель), *m.* Afterbestandnehmer, Aftermieter, *m.*
Піднаймáти, (-и́ти), піднаяти,*v.a.* hinzumieten, -dingen; — хáту als Afterpartei Wohnung mieten.
Піднайти́, піднаходи́ти, піднайми́ти, *v. a.* hintergehen, betrügen; bestechen; s. Підійти́.
Піднача́льний, *a.*untergeben, unterthan, subaltern,*K.* [haber,*m.Др.с.*140.
Піднача́льник, *m.* Unterbefehls-
Піднéбє, *n.* Klima, *n. Пар.*
Піднебéнний, *a.* Gaumen-, palatal.
Піднебéсє, *n.* Luftraum unter dem Himmel hin, *m.* Lüfte, *pl.*
Піднебéсний, *a.* unter dem Himmelsgewölbe, bis zum Himmel reichend, himmelhoch, *МШ.*
Піднебíнє, *n.* Gaumen, *m.* gaumenförmige Wölbung e. Backofens etc.
Піднéбний, *a. W.* Himmels-; klimatisch, *Гол.*
Підневíдити, *v. a.* когó *Н.* 252. *К.* (*Хата.* 190) auf die Probe stellen, zu hintergehen,zu foppen trachten,s.Підвíдити.
Підневóлити, *v. a.* unterjochen, unterwerfen, *К.*
Підневóльний, (-вíльн-), *a.*nicht-freiwillig, unfrei, gezwungen, *Кн. Ст.*
Підневóльність, -ости, *f.* Unterthänigkeit, *f.*; Zwang, *m.*
Піднепадáти, піднепáсти, *v. n.* herab-, herunterkommen, verarmen.
Піднéсенє, *n.* das Aufheben, Erheben; Erhöhung, Aufrichtung; 2) Hebung, Arsis, *Ог. f.*
Піднéсти, s. Підноси́ти.
Підни́вок, -вка, *m.* kleine Heuwiese am niedriger gelegenen Ende des Feldes.
Підникáти, підни́кнýти, *v. n.* ein wenig er-, aufwachsen; hervorsprossen, sich abheben, *МШ. У.*
Піднимáти, *v.a.*s. Підіймáти; гнїв на когó — in Zorn gegen jmdn entbrennen; крик, бýчу — ein Geschrei erheben, einen Krawall anstiften.
Підні́же, *n.* Untergerüst des Tisches, *n. Kol.* I. 240; 2) —, піднóже s. Підні́жок; Fussgestell, *n.*
Підні́жка, *f.* Tritt, *m.* Trittbrett, Fussbrett, *n.* (bei der Schnitzbank, im Webstuhl, *gew. pl.*).
Підні́жний, *a.* — корм, Gras, das auf der Weide zur Nahrung für das Vieh bleibt. [Schemel, *m. Ш.* II. 68.
Підні́жок, -жка, *m.* Fusschemel,
Підніс, -óсу, *m.* Präsentirteller, *m.*
Піднóва, *f.* піднóвленє, *n.* Erneuerung, theilweise Reparatur, *f.*

Підновúти, (-вля́ти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auffrischen, erneuern.

Підноря́ти. піднóрювати, *v.a.Пол.* unterwühlen, unterwaschen, -spülen.

Підноси́ти, піднóшувати, *v. a.* aufrichten, erheben (крик, зáміт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *hervorheben, aufnehmen, aufstellen, (гáдку) heben, fördern; — ся sich — —, Anfschwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночува́ти, *v. n.* десь wo ein-

Підну́дити собí чого́ sich vollfressen. [antreiben, *Пар.*

Підну́жкати, підну́кати, *v. a.*

Підну́стрити, (піднюстр-, *Wgr.* XI), *v. a.* aufhetzen, anstiften.

Підня́ти, *v. a.* s. Піднести.

Підобráти, etc. підобрáти etc. підогну́ти eto. s. Піді-.

Підобрáзний, *a.* -а стíна Wand, an der Bilder hängen.

Підогрíвати, *v. a. K.* anfeuern.

Підождáти, *v. a.* s. Піджидáти.

Підоздрíти, *v. a.* s. Підгля́нути.

Підóзри, *pl. Cm.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. Cm.*

Підозрівáти, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd.... *Пар.*

Підóзрілий, (-зрíний), *a.* verdächtig, verdachterregend.

Підозрíнє, *n.* підозрíлість, *У.* (-зрíвість, *Ф.*), -ости, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підóйма, *f.* Hebevorrichtung, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в вóзї); 2) Nelkenwurz, *f.* (Geum montanum gegen Verhebung).

Підой, s. Підій-.

Підóк, -дкá, *m. dim.* kleiner Dachboden *Kol.* I. 57 s. Під I. [*f.* (cyma).

Підокрýжок, -жка, *m* Trugdolde,

Підолля́ти, s. Підливáти.

Підоня́ти, *v.a.*s.Підня́ти, — кóшту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопалáти, *v. a.* крýпи, wannen.

Підорáти, підóрувати, *v. a.* unter-

Підóрва, *f.* Art Pflze. [pflügen.

Підорвáти, s. Підривáти; підóрваний *a.*mit Leistenbruch. [rum europ.).

Підорíшник, *m.*Haselwurz, *f.* (Asa-

Підосинóвик, підосúчник, *m.* Boletus aurantiaous.

Підосíнник,*m.Вол.*s.Підосинóвик.

Підоспíти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підострíшина, *f.* e. längere Latte im Dache.

Підофíцер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохóта, *f.* Aufmunterung, *f. Пар.*

Підохотúти, підохóчувати, *v. a.* aufmuntern; підохотувáти, *v. n. Гол.* III. 60 sich gütlich thun, sich anheitern.

Підоцьвітинóвий, *a.* unterhalb des Perigons.

Підóшва, *f.* Sohle, Fussohle, *f.*

Підпадáти, *v. n.* unter etw. fallen, gerathen; unterliegen, unterworfen sein, verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten, mit Bitten bestürmen, *Mx. b*) jmdn hintergehen. [zum Anziehen.

Підпáдистий, *a.* чóбіт schwierig

Підпáл, *m.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) Anzünden, Unterlegen des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pulvermine, *f.* Sprengschuss, *m. Пол.*

Підпалáти. *v. a.* s. Підопалáти.

Підпалáчка, *f.* s. Перепелúця,(*B.*).

Підпáлене, *n.* das Anbrennen von unten; 2) Brandlegung, *f.*

Підпалéнник, підпаля́ч, підпáльщик, *Кн. m.* Brandleger, -stifter, Mordbrenner, *m.*

Підпалúти, підпáлювати, *v.a.* Feuer anlegen, von unten anzünden; 2) — коня́ dh hitziges Fahren od. Reiten gebrechlich machen.

Підпалка, *f.* Zunder, *m.* Anmacheholz; 2) — підпалок, -лка, *m. H.* 200. *Oc.* (61) XII. 67. s. Палениця.

Підпáльна лóдя, Brander, *m. Пар.*

Підпалóвий, *a.* Percussions-, *Пол.*

Підпанок, -нка, *m.* kleinor Herr; Diener eines grossen (echten) Herrn, *m.*

Підпар, *m.* aus Stroh geflochtene Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпáрити, *v. a.* dampfen; von unten erwärmen. [рубок.

Підпаруóбчий, *s. a. m.* junger пá-

Підпаруóбчня, *f. coll.* ältere Burschen, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпáсач, підпáсич. підпасок, -ска, *m.* Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпасок, -ска, *m* Ż*P.*Hüfte, Seite,*f.*

I. Підпáсти, підпасáти, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mästen; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпáсти, *v.n. v.a.*s. Підпадáти.

Підпéнька, *f.* Winter-, Stockschwamm, Hallimasch, *m.* (Agaricus melleus); —дрióна Nagelschwamm, Krösling, *m.* (A. esculentus); — пахнýча Nelkenbiätterschwamm, falscher Mousseron (A. oreades); — верóóва Schwefelkopf, *m.* (A. fascicularis); — пéся Bitterschwamm (A. lateritius), *Вол.*

Підперáти, підпéрти, *v. a.* unterstützen, stützen; anstemmen; — ся sich — —. [umgürten.

Підперезáти, підперізувати, *v. a.*

Підпéріз, -ізу, *m. K.* Gürtel, *m.*

Підпечалúти, *v. a.* zu viel grämen. *Л.* 118.

Підпечúй, підпікáти, *v. a.* von unten anheizen, anbrennen, Brennstoff zusetzen; 2) einwenig backen.

Підпечíнь, *f.*?

Підпúлий, *a. III.* II. 13 betrunken.

Підпилок, -лка, *e.* Пильник, *Под.*

Підпинáти, *v. a.* unten-, anheften, -schnallen. [Unterzeichnung, *f.*

Підпис, *m.* пíдпись, *f.* Unterschrift,

Підпúсане, підпúсуване, *n.* das Unterschreiben, Unterfertigen.

Підпúсар, *m.* підписáрчий, (-áрший, *He.*), *s. a. m.* Schreibergehilfe, *m.*

Підписáти, підпúсувати, *v. a.* unterschreiben, unterzeichnen, unterfertigen; — ся sich — —. [pisse, *n.*

Підпúска, *f.* Bescheinigung, *f.* Recepúдпúсний, *a.* untersohrieben; -е ι: Jota subscriptum, *Бор.* [(oft) betrinken.

Підпúти, підпивáти соб́і, *v. a.* sich

Підпúток, -тку, *m.* Rausch, *m.* Zechen, *n.* на підпúтку im Rausch *Ки.* 27.

Підпíга, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala).

Підпíлїть, *int.* vom Wachtelschlag: підпíлїткати, підпідьóмкати, *v. n.*

Підпíлїтка, *f.* s. Перепелúця.

Підпíнок, -нка, *m. Ko.* 216 gemeiner Brantwein. [Stütze.

Підпíрка, *f. dim.* s. Підпóра, kleine

Підпíч, -éчи, *f.* підпíче, *n.* leerer Raum, Nische, *f.* Loch, *n.* unter dem Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатúти, підплáчувати, *v. a.* heimlich bezahlen, bestechen.

Підплéсти, підплїтáти, *v. a.* unterflechten. [tern reichend.

Під-плéчі, *adv.* bis zu den Schul-

Підплéчник, *m.* Achselhöhle, *f.*

Підпливáти, підплúти, *v. n.* hinzu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крóвю im Blute schwimmen; під стáрість -ати, sich dem Greisenalter nähern, *P.* 130.

Підплúгувати, (-прúгувати), *v.n.* hüpfend hintrotteln.

Підплúтник, *m.* підплитíнка, *f.* kleiner unter Steinplatten nistender Vogel, *ГШ.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).

Підплíкувати, підплекáти, *v. a.* телúти до корóви ansetzen zum Säugen; * einander zuführen u. zu verbinden trachten. [tauglich, *m.*

Підплýжник, *m.* Ochs zum Pflug

Підповідáти, підповісти, *v. a.* einsagen, einflüstern.

Підпóвня, *f.* Vollmond, *m.* [Gürtel.

Підпóїсок, -ска. *m. Ч.* V. 667 kleiner

Підпоїти, підпóювати, *v. a.* jmdn berauschen, jmdm ein Räuschchen beibringen. [пóлик.

Підполúче, *n.* obere Bordüre des

Підполкóвник, *m.* Oberstlieutenant, *m. adj.* -нúчий. [setzen, annehmen.

Підположúти, *v. a. Кл.* voraus-

Підполонúньский, *a. Гол.* гóри -і Untergebirge, *n.*?

Підполоч. *f.* vom Wasser unterwaschenes (-spültes) Ufer. [tagszeit.

Підполýднїшний, *a.* um die Mit-

Підполюсóвий, *a.* Polar-.

Підпомагáти, підпомочú, *v. a.* unterstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe leisten; fördern. [leistung, *f.* Beistand, *m.*

Підпомóга, *f.* Unterstützung, Hilfe-

Підпомóчний, (-óщний, *Ko.* 176), *a.* Hilfs-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпомóшник, (-мóщник), *m.* Beihelfer, Helfer, Förderer, *m.*; 2) Gehilfe, *m. Ки.* 198.

Підпóна, *f.* Balken, *m.* (am Gehirn).

Підпóра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* Stützpfeiler, *m.* [uant, *m.*

Підпорýчник, *m.* Unterlieute-

Підпоясáти, s. Підперезáти.

Підпрáва, підправка, *f.* Nachbesserung, Reparatur, *f.* berichtigender (fremder) Zusatz, Interpolation, *f. K.*; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.

Підпра́вити, (-вля́ти), *v. a.* gut bestellen: по́ле; nachbessern; reparieren; mittels e. Zuthat einmachen: бо́рщ &

Підпрани́че, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (пра-ни́к) legt. [*m.*) Unterfähnrich, *m.*

Підпрапо́рний, *a. m.* (-о́рщик,

Підприе́мець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.* [Gesellschaft als Unternehmer, *f.*

Підприе́мство, *n.* Unternehmung,

Підпри́жик, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater). [s. Підве́сти 1).

Підпрова́дити, (-ва́джувати), *v.a.*

Підпроси́ти, (-про́шувати), *v. a.* insgeheim bitten.

Підпру́га, *f. Гр.* s. Попру́га.

Підпру́жити, *v. a. Ст.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschnallen.

Підпрути́ти, *v. a.* — ко́су die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen. [gerissenen Sense, *m.* s. d. vor.

Підпру́ток, -тка, *m.* Unterschlag zur

Пі́дпряг, *m.* Dazu-, Beispannen, *n.*

Підпряга́ти, підпряги́, *v. a.* dazu-, zu-, beispannen, einschirren. [men.

Підпря́тати, *v. a.* einwenig aufräu-

Підпуска́ти, підпусти́ти, *v. a.* кого́ до се́бе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.

Підпуха́ти, підпу́хнути, *v. a.* einwenig anschwellen; *adj.* підпу́хлий, aufgetrieben, aufgeschwollen. [gen, *m.*

Підпу́щник, *m. Пол.* Lab, Labma-

Підпя́ний, *a.* s. Підпи́лий.

Підраба́ти, s. Підроби́ти.

Підра́дити, підра́джувати, *v a. IV.* schlecht berathen, verführen, verleiten.

Пі́драний, *ptc.* zerrissen, s. Поде́рти.

Підребе́ре, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*

Підреше́ток, -тка, *m. gew. pl.* підре-шітки gröberes Bastsieb; kleineres B.

Пі́дрив, *m.* Unterwühlung, *f.*

Підрива́ти, *v. a.* von unten etw. anreissen, abreissen; schädigen; 2) s. Підри́ти.

Підрива́ч, *m.* Wühler, *m.*

Пі́дривка, *f.* Art Fischnetz.

Підри́зник, *m.* Art Priestergewand, *n.*

Підри́йок, -йка, *m.* Cyprinus Nordmanni.

Підри́ти, *v. a.* unterwühlen, -graben.

Підрівна́ти, *v. a.* ebnen, gleich machen.

Підрі́зати, підрі́зувати, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstutzen; ausschneiden, — пчо́ли zeideln.

Підрі́зка, *f.* Messer zum Zeideln, *n.*

Підрі́зувач, *m.* Art Halbpflug, Scarificator, *m.* [Kleider.

Підрі́мани, *pl. Ч.* II. 606 Art weibl.

Підрі́че, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.

Підроби́ти, (-бля́ти), *v.a.* einwenig weiter machen; панчо́ху — den Strumpf anstricken; 2) unterschieben, fälschen, nachmachen.

Підро́бле́не, *n.* s. d. vor.; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*

Підрозумі́ва́ти, *v. a. Пол.* darunter verstehen, voraussetzen.

Підроста́ти, підрости́, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; aufgehen (v. Teig).

Підросто́к, -тка, *m.* s. Підлі́тка.

Підруба́ти, підру́бувати, *v.a.* unten anhauen; * — ха́ту на всї чоти́ри ву́гли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.

Підрумяни́ти, (-нюва́ти), *v.a.* röthen, schminken, *K.*; — ся leicht erröthen.

Підру́чний, *a.* unter der Hand befindlich, Hand-; — кінь etc. linkseitig eingeschirrt; 2) s. Підру́чник 3), 4).

Підру́чник, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m.*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m. Кч.* 309.

I. Підря́д, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f.*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f. Рч.* 256.

II. Підря́д, *adv.* nach der Reihe insgesammt, nacheinander, *Не.*

Підряди́ти, (-ря́джувати), *v.v.* кого́ mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під щось *Кв.* 399. [altern, subordiniert.

Підря́дний, *a.* untergeordnet; sub-

Підря́дність, -ости, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f. Ил.*

Підря́дно-супере́чний, *a.* subconträr entgegengesetzt, *Ил.* [mer, *m.*
Підря́дчик, *m.* Lieferant, Unterneh-
Підса́де, *n.* der dem Hause nächstgelegene Theil des Obstgartens, *Ф.* (*P. X.* 94).
Підса́дистий, підса́дкуватий, *a.* *Пол.* untersetzt, stark entwickelt, plump.
Підсади́ти, підса́джувати, *v. a.* unterlegen, -stellen; 2) emporhelfen, emporsteigen helfen; 3) dazupflanzen. [ня́нка.
Підсадівка, підсадка *f.* *Вол.* s. Стер-
Підса́к, *m.* підса́ка, підсакі́вка, *f.* kleines Fischernetz im ganzen Bogen an e. Stange angebunden.
Підсаха́рити, *v. a.* § berauben; — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).
Пі́дсвинок, -нка, *m.* halbjähriges Schwein, *Mi.* II. 362.
Підсьві́чник, *m.* Leuchter, *m.* *Не.*
Підсебі́йний, *a.* s. Підсобі́йний.
Підсили́ти, підсиля́ти, *v. a.* kräftigen, unterstützen, fördern, *Пар.*
Підси́лок, -лку, *m.* *Левч.* Stärkung, Erquickung; Verstärkung, *f.*
Підсини́ти, підси́нювати, *v. a.* einwenig bläuen, *Не.*
Підси́пати, *v. a.* unter etw. streuen, schütten; * — собі sich tüchtig antrinken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Левч.*
Пі́дсипка, *f.* was zum Unterschütten dient. [res Sieb.
Підси́ток, -тка, *m.* feineres, kleine-
Підсиха́ти, *v. n.* nach u. nach trokken werden. [nachsäen; 2) durchsieben.
Підсїва́ти, підсї́яти, *v. a.* dazu-,
Пі́дсївки, *pl.* *Гол.* III. 9 das Säen am Feldende.
Підсїда́ти, підсї́сти, *v. n.* auf jmdn lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) gerinnen (молоко́); підсї́ло ся яйце́, das Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3) підсї́джувати ся s. Присїда́ти ся.
Пі́дсїдка, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.* на пі́дсїдки ити́ (на за́яця &) auf den Anstand gehen, (*В.*).
Підска́кувати, підско́чити, *v. n.* aufspringen; aufhüpfen; 2) unter etw. springen. [befindlich.
Підскі́рний, *a.* unter der Haut
Підскі́рниця, *f.* Art Fadenpilz: Rizomorpha, *Вол.* [хо́взнути ся.
Підско́взнути ся, *К.* *Кух.* s. По-
Підскозо́блиця, *f.* Art Wasserschlange, s. Піскозо́блиця.
Пі́дскок, *m.* Sprung, *m.* у пі́дскоки ити́, бі́чи in (lustigen) Sprüngen hingehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*
Підско́цький, підско́чний, *a.* -а пі́сня, ну́та etc. fröhliche, zum hüpfenden Tanz einladende Weise.
Пі́дскринок, -нка, *m.* Schrotkasten in e. Mühle, *m.* [unten rupfen.
Підску́бати, підску́бости, *v. a.* von
Підслї́дити, *v. a.* auf die Spur kommen, bemerken.
Підслї́пуватий, *a.* verblendet, kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit geschlagen, *Кл.*
Підслу́жливий, *a.* sich durch Niederträchtigkeiten einschmeichelnd, knechtisch, *К.*
Підслу́жувати, *v. n.* dienen; — ся кому́ sich bei jmdm einzuschmeicheln suchen.
Підслу́х, *m.* das Behorchen, Belauschen, на підслу́хи *АД.* I. 211 um zu horchen, zu beobachten, zu belauschen.
Підслу́хати, підслу́хувати, *v. a.* horchen, belauschen.
Підслуха́ч, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*
Підсмали́ти, s. Присмали́ти.
Пі́дсметане, *n.* die Schichte unter dem Rahm, unterer Rahm, *m.*
Підсмета́нник, *m.* s. Смета́нник.
Підсми́кати ся, die Aermel aufziehen.
Підсьмі́ювати, *v. n.* *Кв.* 91 lächeln, spotten, scherzen; — кому́сь *Гл. б.* 74 verlachen, höhnen.
Підсму́шити, *v. a.* kurz scheren, rupfen, stutzen.
Підсни́зок, -зка, *m.* Art Topf, *Зак.*
Підсо́бистий, *a.* unter sich gebogen.
Підсоби́ти, (-бля́ти), *v. a.* кому́ helfen, beistehen, unterstützen, Beistand gewähren, *Ст.* [schlächtige Mühle.
Підсобі́йний, *a.* — млин unter-
Підсогласи́ти, *v. a.* кого́, *Кн.* (*Пр.* VIII. 300) bereden, bewegen, anregen.
Підсо́ки, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*); 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl.* *Пар.*
Підсолові́й, *m.* Bastardnachtigall, *m.* (Sylvia hypolais) *Mi.* II. 410.
Підсолоди́ти, *v. a.* versüssen.
Підсо́нїчник, підсону́х, *m.* s. Со́нїчник.

Підсóхнути, *v. n.* s. Підсихáти.
Підспівáч, *m.* Dichterling, Poetaster, Afterdichter, *m. K.*
Підспівувáти, *v. n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *K.* [ник.
Підспíдник, *m. Левч.* s. Підсубíй-
Підспíль, *adv.* s. Зáспіль.
Підспóра, *f. Зак.* Hilfe, Förderung, *f.*
Підспорúти (-я́ти), *v. n.* кому́ nachhelfen, fördern. [Restauration, *f.*
Підспорýга, *f. K.* Ausbesserung.
Підсрібня́к, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis).
Підстáва, підстáвина, *f.* Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, *m. f.*; 2) Unterschiebung, Vertretung, *f. Л.* 39; *Ч.* V. 1005?
Пíдставка, *f.* kleine Unterlage; 2) Untersatz, *m. Пар.*; 3) Besohlung, *f*; 4) Geigensteg, *m.*
Підставля́ти, (-áвити), *v. a.* unter etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — чóботи die Stiefel besohlen.
Підстáвник, *m.* Leuchter, *m.*
Підстáроста, підстáрість. *Гол.* III. 304. *m.* der jüngere стáроста; Unteraufseher bei der Frohne, Untervogt, *m.*
Пíдстарший, *a.* näohst ältere.
Пíдстегне, *n.* Unterschenkel, *m. B.*
Підстели́ти, підстéлювати, *v. a.* unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.
Підстéля, *f.* Standort der Kühe, *m.*
Підстеречú, підстеріráти, *v. a.* bemerken, ertappen; auflauern, aufpassen, beobachten, *C.* II. 111. [*Ч.* IV. 306.
Підстíле, *n.* Raum unter dem Tisch, *m.*
Пíдстїлка, *f.* Streu, *f.*
Підсть6бнути, *v. a.* einen Streich, Stoss von unten geben.
Підстóжень, підстóжерине, *n* Unterstreu, Unterlage des стіжóк, *f.* s. Стóжерине.
Підстóлини, *pl.* Kofer auf Füssen unter dem Tisch (in e. Bauernhütte), *m.*
Підстóяти ся, підстóювати ся, sich setzen, sich abklären; 2) gerinnen, dick werden; 3) *v. a.* чóботи — s. Підставля́ти 2).
Підстригáти, підстри́чи, *v. a.* abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.
Підстригáч, *m.* Wollabscherer, Tuchscherer, *m.*
Підстрíлити. (-íлювати), *v. a.* andarunter-, erschiessen. [стрíтний.
Підстрíчний, *a.* s. Стрíчний; При-
Підстрíше, *n.* Halbdach, *n.*
Підстрíшник, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *B.* [ke, *f.*
Пíдступ, *m.* Hinterlist, Arglist, Ränke,
Підступáти, (-и́ти), *v. n.* heranherzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a.* — цíну́ erhöhen.
Підступний, *a.* hinterlistig, arglistig, berückend, verfänglich.
Підступність, -ости. *f.* s. Підступ, Verfänglichkeit, *f. Пар.*
Підсубíйник, підсубíйок, -íйка, *m.* s. Підсобíйний млин.
Підсувáти, підсýнути, *v. a.* unterschieben, -legen, -stecken; etw. hinrücken.
Підсудúмий, *a.* unter jmds Gerichtsbarkeit stehend; verklagt, vor Gericht gezogen, der Angeklagte. [richter, *m.*
Підсýдок, -дка, *m. Ко.* 77. *Гр.* Unter-
Підсýканець, -нця, *m.* Maisbrei, *n.* (*B.*).
Підсукáти, *v. a.* — ни́тку dünner an dem Ende drehen; — рукави́ aufziehen, -schürzen.
Підсусíджувати ся, підсусїдúти ся *Др. c.* 218 als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *K.* (*Хата.* 175) Nachbar sein, *IT.*
Підсусíдок, -дка, *m.* Nachbar, Bestandnehmer im Clientelverhältnisse, *m. adj.* підсусíдский.
Підтáкачка, *m.* Jaherr, *m. Ке.* 105. s. Підтовчкáчка, підóреxáч. [lustig.
Підтанéчний, (-éшний), *a.* tanzПідтанцювáти, *v. n.* leicht dazu tanzen, hüpfen.
Підтéрти, *v. a.* s. Підтирáти.
Підтéча, *f. Не.* (*Пр.* XI. (1) 107) Gerüst von Pflöcken worauf das Fischernetz zum Trocknen gelegt wird, *n.*
Пíдтечка, *f.* s. Пíдтичка 2).
Підтúкати, *v. a. H.* 25 unter etw. setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — ся sich aufschürzen.
Пíдтинáти, *v. a.* s. Підтúти.
Підтúнник, *m.* Scrophularia nodo-

sa; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.
Підтира́ти, *v.a.* ab wischen, scheu-
Підти́рка, *f.* das Abwischen.
Підтита́рий, *s.a. m.* Unterkirchendiener, *m.* [*m. Кв.* 438; 2) s. На́дтичка.
Пі́дтичка, *f.* Fetzen zum Stopfen,
Підтїка́ти, підтечи́, *v.n.* unter etw. darunter fliessen. [Dirne.
Підті́панка, *f. Ко.* 200 liederliche
Підтовка́чка, *m. Кв.* 73. 140. der in einer Schenke dazu bestellt ist um dem Abnehmer des Getränks dasselbe, dh Stossen unter den Arm wegzugiessen, s. d. folg.
Підто́вкнути, підтовка́ти, *v.a. Кв.* 73 unter etw. stossen, s. d. vor.
Підто́ки, *pl.* gabeliges Werkstück an d. Hinterachse des Wagens.
Підтопи́ти, *v. a. Ч.* V. 367 überfluten; 2) etwas heizen.
Підтопта́ти ся, alt werden, abgemergelt w. *Ш.* I. 143. [markt, k. Messe.
Підто́рже,(-а).*n.H.*174 kleiner Jahr-
Підто́чина, *f.* Maulwurfhügel, *m.*
Підточи́ти, (-о́чувати), *v. a.* von unten anstücken; 2) schleifen, ziehen, wälzen, rollen unter etw.: віз під шо́ву; 3) unten etw. (spitz) drechseln; 4) von unten benagen, abfressen. [на́дтичка.
Підто́чка, *f. Ч.* VII.426. s. Пі́дтечка,
Пі́дтра́вний, *a.* -а коса́ gut das Gras mähend. [essen [τράπεζα].
Підтрепе́зувати ся, sich satt
Підтрови́ти, *v.a.* на кого́ hetzen.
Підтруня́ти, *v.a. Ко.* 209 antreiben, anstacheln. [schütteln.
Підтряса́ти, підтрясти́, *v. a.* etw.
Підтряха́ти, (-хнути), *v. n.* etwas trocken werden. [pontica.
Підту́мок, -мка, *m.* junge Clupea
Пі́дтупцем, (-тюп-), *adv.* s. Пі́дбігцем. [Gauner, Dieb, *m.*
Підтя́га, *m. Ко.* 226. Langfinger,
Підтяга́ти, підтягну́ти, підтя́гувати, *v. a.* anziehen, von unten zusammenziehen, festschnallen, mitziehen, nach oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n.* (го́лосом) einstimmen, accompagnieren.
Підтя́жка, *f. K.* Tragband, *n.* Hosenträger, *m.*
Підтя́ти, (підо́тну, (-діт-), підо́тнеш), *v.a.* von unten anhauen, anschneiden; — кри́ла, воло́сє, & zustutzen; * — кого́ jmdm e. empfindlichen Schaden beibringen. [Пітй gehen.
Пі́ду́, піде́ш & пі́ду́ть, *praesens* zu
Підупада́ти, підупа́сти, *v. n.* in Verfall kommen, herunterkommen, arm werden.
Пі́ду́ст, *m.* пі́ду́ства,(-у́стов),пі́ду́стка, *f.* Nöstling, Schnätzer, *m.* Nase, *f.* (Chondrostoma nasus). [tzen,aufwiegeln.
Пі́ду́стити, підущати, *v. a.* aufhe-
Пі́ду́стливий, *a. У.* aufhetzend, aufwiegelnd, aufwieglerisch.
Підуфа́лий, *a Гол.* s. Подуфа́лий.
Підучи́ти, підуча́вати, *v. a.* dazu jmdn einwenig unterrichten, abrichten, lehren; 2) — ся einwenig lernen, dazu lernen, abgerichtet werden.
Пі́ду́шник, *m.* s. За́ушник, *Зг.*
Підха́рчити ся, genug, satt essen.
Підхва́лювати, *v. a.* lobend zureden.
Пі́дхват, *m.* s. Пі́дривка. [хо́пити.
Підхвати́ти, підхва́чувати,s. Під-
Підхво́стний, *a.* -а то́рбочка Afterdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*
Пі́дхвосток, -стка, *m.* — жіно́чий Weibernarr, *m.*
Підхили́ти, підхиля́ти, підхи́лювати, *v.a.*von unten wenden, unter etw. bringen; — дверi halb öffnen.
Підхі́дний, *a. ОП.* s. Підхо́жий 1).
Підхлі́бний, *a.* s. Підле́сливий.
Підхлі́бник, *m.* s. Обле́сник.
Підхмели́ти, *v. a.* berauschen.
Підхмі́льний, *a.* Rausch-, -ий газ Rauschgas, Lust-,Lachgas, *n. Пол.*
Підхова́ти, (-о́вувати), *v. a.* dh eine Zeit auferziehen, pflegen (über die ersten Lebensjahre hinaus).
Підхо́д, *m.* listige Redewendung, Anspielung, *f. M.* II. 174; 2) Verhältnis, *n. Кн.* (in d. Mathem).
Підходи́ти, *v. n.* s. Підійти́; — під що zu etw. passen, entsprechend sein; підходя́щий, *a.* gewöhnlich, nicht sonderlich.
Підхо́жий, *a.* passend, entsprechend, günstig; 2) im vorgerückten Alter.
Підхо́лме, *n. B.* Fuss des Hügels, *m.*
Підхору́нжий, *s. a. m.* Unterfähn-
Підхоті́лий,*a.*s.Підхо́жий.[rich,*m.*
Підцїці́рка, *f.* s. Посьмітю́х.
Підцьо́пити, *v. a.* §. wegschnappen,

-stipitzen, *Левч.* [сїда́ти.
Підчану́ти, *v. n.* на кого́ s. Під-
I. Пі́дчас, пі́дчіс, *m. coll.* erste Kohl Krautblätter, -sprossen, *pl.*; 2)aus denselben zubereitete Speise.
II. Пі́дчас, *conj.* — то́го, während dem, zur Zeit, s. Під II.
Підча́ший, *s. a. m.* підча́шник, *m.* Untermundschenk, *m.* [ten anhängen.
Підчепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* von un-
Підчепу́рити, *v. a.* nett machen, schmücken. [Bauche, — weiss (Ochs &).
Підчере́вий, *a.* von, unter dem
Підчерка́ти, підчеркну́ти, *v. a.* unterstreichen.
Підчеса́ти, підчі́сувати, *v.a.* hinaufkämmen; — ся s. Причеса́ти тро́ха.
Підчини́ти, підчиня́ти, *v.a.* — збі́же reinigen; 2) — пера́ *ОП.* zuschneiden; 3) untermischen, -mengen.
Підчи́нка, *f.* Falbel- od. Bortenbesatz unten am Unterrocke der Frauen, *m.*; 2) *pl.* пі́дчинки ausgesiebte Körner, Geafter, *n.*
Підчи́стити, підчища́ти, *v. a.* reinigen; 2) wegräumen, entwenden.
Підчмели́ти, *v. a.* s. Підхмели́ти.
Підшанцьо́вувати ся до кого́сь. §. *Др. с.* 297 sich zu jmdm nähern.
Підшафа́рий, *s. a. m. Рч.* 12 Unterschaffner, *m.* [bläserei, *f.*
Пі́дшепт, *m.* Einflüsterung, Ohren-
Підше́птувати, *v. a.* einflüstern.
Підшива́льник, *m.* Schustergesell, der die Sohlen unternähet.
Підшива́ти, підши́ти, *v. a.* von unten annähen, unternähen, unterfuttern; — чо́боти neue Oberleder u. Sohlen zu fertigen Röhren annähen; 2) ся під кого́, п. що sich auf jmdn berufen, etw. zum Vorwand nehmen, unter etw. sich einschleichen.
Пі́дшивка, *f.* підшите́, *n.* Unternähen der Sohlen u. des Oberleders, *n.* s. d. vor; 2) Gesellenarbeit, *f.*; 3) (пі́дшевка) Unterfutter e. Kleides, *n.*
Підши́йка, *f.* s. Підго́рлиця 1).
Підши́пник, *m. Под.* eiserne Hülse, worin der Zapfen einer Walze läuft.
Підшмири́ти ся, s. Підхмели́ти ся.
Підшто́вхувати, *v. a.* von hinten stossen. [*a.* §. aufstacheln, aufhetzen.
Підштри́кувати, підшту́рити, *v.*
Підшу́чувати, *v. a. Ч.* IV. 569 scherzen, spassen.
Під'ю́дити, під'ю́джувати, *v.a.* aufhetzen, anreizen, s. Підусти́ти.
Під'ю́чний, *a.* -е звіря́ Saumthier, *n.*
Під'я́бедити, *v. a.* §. verleumden.
Під'язи́чний, *a.* -а кість Zungenbein, *n. Пол.* [heit.
Під'язи́чниця, *f.* Art Kinderkrank-
Під'яре́мний, *a.* jochtragend, *K.* Joch-. [Lastthier, *n. K.*
Під'яре́мник, *m.* Jochstier, *m.* Zug,
Під'ярі́вки, *pl.* Sommeräpfel, *pl.*
Пі́жда, *f.* s. По́жид.
Піжда́ти, *v. a.* warten.
Пі́жити, *v. a.* tüchtig fuchteln.
Піжма́к &, пі́жмо & s. Пижма́к &.
Піз = біз = без s. Че́рез.
Пі́зва, *f.* Klage, Anklage, *f.*
Пізва́ти, s. Позива́ти.
Пізли́вий, *a.* hassend, rachsüchtig.
Пі́зма, пі́зьма, *Ф.* пі́зна, *f.* пі́змо, *n.* Hass, *m.* Gehässigkeit; Rachsucht, *f.* Groll, *m.*; 2) Leid, Unrecht, *n.*
Пізмува́ти на кого́ gegen jmdn grollen, Hass fühlen.
Пізнава́ти, пізна́ти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, einsehen, begreifen; — ся (з ким) mit jmdm bekannt werden; — ся на чім hinter etwas kommen, erkennen.
Пі́знане, *n* Erkennung, Erkenntnis, *f.*
Пізна́ка, *Ф.* пізнако́мість, -ости, *f.* merkliches Zeichen eines Fortschrittes, e. Vortheiles, s. Призна́ка.
Пізначни́й, *a. Фр. Нав.* kenntlich, bemerkbar, es ist zu erkennen.
Пі́зний, *a* spät; *adv.* пі́зно; -ий дуо́ Sommereiche, *f.* (Quercus pedunculata tardiflora); пі́зний Ива́н (auch *pl.*) ein Spätling, Spätvogel.
Пізни́ти ся, s. Опізня́ти ся, *Левч.*
Пізно́цьвіт, *m.* Herbstzeitlose, *f.* (Colchicum autumnale).
Пі́йка, *f. Ст.* Trinkgelage, Zechen, *n.*
Пі́йло, *n.* Getränk, Gesöff, *n.*; Schlempe, *f.*
Пійма́, *f.* Gefangennehmung, *f. Мак.*; 2) пі́йма Inhalt, *m.*; 3) Ueberschwemmung, *f.* s. По́вінь, *Лечв.* der Ueb. ausgesetztes Grundstück.
Пійма́ти, пійми́ти, *v. a.* fangen, ergreifen, bekommen, erwischen, erja-

gen; *begreifen, fassen; 2) — ся sich fangen, gerathen, kommen, *E.*; *b*) — ся s. Обійма́ти ся; *c*) — ся (und *v. n.*) mit d. *Infinit.* s. Підійма́ти ся чого́сь, sich verpflichten; *d*) s. Признава́ти ся; *e*) für jmdn einstehen.

Пійми́ця, *f.* Abtheilung, *f.* z. B. Wahlkreis, *m.*; 2) Zug des Hochzeitgefolges um die Braut abzuholen, *Kol.* I.305.

Пійти́, *v. n.* s. Піти́.

Піїт, пія́т, *m.* s. Поє́т, *Ш.* II. 162.

Пі́ка, *f.* Pike, Lanze, *f.*

Пі́кавка, *f.* Pieper, *m.* (Anthus); 2) —, пі́кало, *n.* Art piependе Spieldose.

Пі́кати, пі́кнути, *v. n.* piepen, piepsen.

Пікі́нер, *m.* Pikenier, Lanzenmann, *m. Ш.* I. 332.

Пікува́льник, *m.* Fürsorger, Pfleger, [chen.

Пікува́ти ся ко́ло кого́сь jmdm Sorge angedeihen lassen, *Ш.* I. 143.

Пікува́тий, *a.* sorgend, sorgsam.

Пікни́й, *a.* zum Backen dienend, Back-, (піч, кори́то).

Пікно́ване, *n.* s. Пя́тно.

Пі́колок, -лка, *m.* s. Піч, Ofen, *m.*

Пі́куй, *m. N.* e. Berges.

Пікýлик, *m.* s. Пі́кавка 1).

Пікýн, пікуне́ць, -нця́, *m.* s. Муравéль; 2) Backtopf, *m.*

Пікши́ти, *v. a.* s. Покриши́ти.

Пі́л, *g.* полý, *m.* Boden, *P.* I. 45, Fussboden, *m.*; 2) (*gen.* пола́) Bett, *n.* Pritsche, *f.*

Пі́льга, *f.* Erleichterung, Linderung, *f. АД.* I. 122. 214; 2) Keilvorrichtung zum Nachlassen, *f.* s. Фо́льга; *pl.* пільги́ Stangen beim Heben des zusägenden Klotzes od. beim Heuladen gebr.; 3) s. Підло́га, Unterlage, *f. Пот.* II. 6.

Пільго́вий, *a.* рік ein Jahr frei von Steuern u. Abgaben, Freijahr, *n.*

Пільжи́ти, *v. n.* s. Поліви́ти; 2) *v. a.* — де́рево die zum Flössen bestimmten Baumstämme zusammenwälzen.

Пі́лка, (*d.* пі́лчина), *f.* ein Stück Tuch etc. der Länge nach (zu спідни́ця); 2) Art Umschlagetuch für Frauen, *Аль.* 420; 3) Art dichtes Fischnetz.

Пілля́ти ся, sich heftig u. reichlich ergiessen (дощ).

Пільни́й, (пі́льский, пі́льцький, (*B.*) *a.* Feld-, -не́ сі́но Ackerheu, *n.*; -не вікно́ s. Відпі́льний.

Пі́льх, *m. B.* s. Повх.

Пілю́х, *m.* пілю́шка, *f.* пілюша́, -а́ти, *n.* Wickelkind, *n.*

Пі́ля, *praep.* s. Біля *TP.* 121; дни́на пі́ля дни́ни Tag für Tag (*vgl.* За́спіль); 2) пілá, *adv.* s. Пі́слá, *Wgr.* VIII.

Пімкну́ти ся, s. Помика́ти ся *BB.*

Пі́мста, *f.* s. Месть; — зна́ю! der Henker, (d. Teufel) weiss es!

Пімсти́тель, *m. Гол.* s. Мсти́тель.

Пімсти́ти, *v. a* rächen.

Пі́мше, (-и), *adv.* später, hernach, *Wgr.* XV. *Gr.* 25.

Пімши́ти, *v. a.* s. Толочи́ти.

Піна́, пі́ниця, *f.* Schaum, *m.*

Пі́ндзї, *pl.* § на пі́ндзьох стоя́ти auf den Fingerspitzen stehen, *vgl.* На-вспи́нячки.

Пі́нити ся, schäumen, Schaum machen.

Піни́шниця, *f.* Art Bauchpilz: Spumaria, *Вол.*

Пінів верх, *m. N.* e. Berges.

Пі́нка, *f.* — мо́рска Meerschaum, *m.*; 2) s. Ста́рка (на молоці́). [о́лиця. *B.*

Пі́ньканка, *f.* пі́нькало, *m.* s. Зя-

Пі́нькати, *v. n.* piepen.

Пінкова́тий, *a.* schaumartig, *Пол.*

Піньма́ти, s. Пійма́ти, *Кв.*

Пі́нний, *a.* s. Пі́нявий; пінна́ (d. i. горівка), *s. a. f.* пінни́к, *m. C.* II. 254 Art (schäumender) guter Brautwein.

Пі́нниця, *f.* Stirnzirpe, *f.* (Cercopis spumaria). [schaumig, schaumbedeckt.

Пі́нявий, *a. Ко.* 53. schäumend,

Пі́нязь, *m. gew. pl.* Geld, *n.*

Піна́к, *m.* — сли́нявець, Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora spumaria).

Піп, *gen.* попа́, *m.* Pfaff, Priester, Pfarrer, *m. adj.* попів, -о́ва, -о́ве; Піп Іва́н *N.* e. Berges. [Hinterknieen e. Pferdes.

Піпа́к, *m.* Piephacke, *f.*: Beulen an

Піпе́рек, *adv.* s. Попе́рек.

Пі́пка, *f.* s. Пи́пка; лю́лька.

Пір'є (-я, -е), (*d.* пі́ренько, -ечко), *coll. n.* die Federn, das Gefieder.

Пірина́, *f. P.* I. 154, Feder, *f.*

Пірйстий, *a.* federig, federartig, Feder-, *Пар.*

Пі́рити, *v. a.* federn, Federn verstreuen; 2) — ся mausern, mausen (die Federn verlieren).

Пірій, *m.* s. Пирій, перій.

Пірі́нка, пі́рянка, *f.* Federflocke, *f.* Federflaum, *m.*

Пі́рка, *f.* стрілка-, *Ч.* III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, m. dem Federkranze; 2) ***Bein.*** e. lebhaften Mädchens *H.* 267.

Пірку́т, *m.* *Зак.* wilde Taube.

Пірна́ч, *m.* *Кч.* 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.

Пірна́чка, *f.* Kalbsmagen, *n.* (*B.*); 2) Streckfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірля́нка Adler- Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).

I. Пірни́й, *a.* *Пар.* s. Пири́стий.

II. Пірни́й, *a.* s. Попірни́й.

Пірни́коза. *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).

Пірну́ти, *v.* *n.* s. Порина́ти.

Пірó, *n.* s. Перó.

Пірода́ха. *f.* Federschleisserin, *f.* *Ф.*

Пірча́стий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастоді́льний fiederspaltig, *B.*

Пі́рчити, *v.* *a.* fuchteln, prügeln, *P.* I. 3. s. Перíщити. [чити ся.

Пірчу́н, *m.* junger Bock; *vgl.* Пéр-

Пі́ряний, *a.* Feder, aus Federn.

Пі́сенька, *f.* s. Пісонька.

Пі́сенний, *a.* sängerisch, gesangreich.

Пі́сенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* *C.* I. 254.

Пі́сенність, -ости, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.

Пі́ська, *f.* *Пар.* Inzicht, *f.* s. Підозрíне.

I. Піска́р, *m.* s. Пи́скір.

II. Піска́р, *m.* Sandmann, *m.* *Пар.*

Пісківці́ *pl.* *N.* e. Berges. [sandhaltig.

Пісковáтий, *a.* sandig, sandfarbig,

Пісковéць, -вця́, *m.* Sandstein, *m.*

Пісковúй, *a.* Sand-, sandig.

Пісковúця, *f.* *N.* e. Berges.

Піскóвище, (-иско), *n.* Sandfläche, *f.* *B.*; Sandhaufe, *m.* *Пар.*

Піскозóбниця, (-зóбниця) *f.* Steinsauger, *m.* Pricke, *f.* (Petromyzon), *B.*

Піскомúр, *m.* Sandmuschel, *f.* (Psammobia).

Піскýчка, *f.* s. Мíдик, мíдиця. [*n.*

Після́нь, *f.* після́не, *n.* s. Пóстіль; Bett,

Післанéць, -нця́, (*d.* після́нчик), після́нник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*

Післанéцтво, *n.* Botengang, *m.* *adj.* післанéцкий, Boten-, *Term.*

Після́нка, після́нниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*

Післанни́цтво, *ГШ.* після́ньство, *Кл.* *n.* Botenamt, *n.* Gesandtschaft, Mission, *f.*

Після́щина. *f.* Botenlohn. *m.* *ГШ.*

Після́ти, *v.* *a.* s. Посиля́ти.

Післи́ще, *n.* *Oc.* (62) I. 20 rechter Fuss (des Fängers von wilden Pferden).

Після́г, *m.* s. Післанéць.

Після́д, *praep.* mit d. *Genit.* nach: — менé nach mir in der Reihenfolge.

Пíслонько, *m.* *dim.* s. Пóсол.

Пíсля, 1) *praep.* mit d. *Genit.* nach, gemäss, entsprechend; *b*) nach; пíсля зáвтра, п. зáвтрого übermorgen, пíсляобíд, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, s. Опíсля *Ч.* II. 137; *Mi.* IV. 560.

Після́нка, *f.* *gew.* *pl.* s. Песля́нка.

Пíсень, *f.* s. Пíсня.

Пісни́й, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * arm. [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*

Пíсник, *Гол.* III. 532, пісникáр, *Пар.*

Пісникáти, s. Пóстити.

Пісни́ти, *v.* *n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesaug ergehen, *ВШ.* *B.*

Пісни́чка, *f.* s. Пісонька. [fastend.

Піснїкóвий, *a* *P.* II. 200 streng

Пісні́ти, *v.* *n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (*Ф.*).

Піснолю́бний, *a.* liederliebend, *МШ.*

Пісносло́вие. *n* geistliche Lieder, *K.*

Пісносло́вний, *a.* sangesvoll, liederreich, *МШ.*

Пісню́вати, *v.* *n.* *Не.* s. Пісникáти.

Пíсня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*

Пісня́р, *m.* *TP.* 179 s. Пíсник.

Пісóк, -скý, (*d.* пісóчок), *m.* Sand, *m.*; *pl.* пíски sandige Landstriche, *pl.* Sandfläche, *f.* [Пісчáний.

Пісочáнний, *M.* пісóчний *Пар.* *a.* s.

Пісóчник, *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B.*

Пісóчниця. *f.* *Фр.* Streusandbüchse, *f.*

Пíспа, *f.* *Oc.* (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesäuert werden. [und für.

Пíс(ь)ніль, *adv.* nacheinander, für

Пíст, *gen.* пóсту, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f.*

Пістú, *v.* *n.* s. Пітú. *Вец.* I. 237. 263. *Oz.* 90.

Пістúнка, *f.* Nbfl. des Прут.

Пістни́й, *a.* s. Пісни́й.
Пістни́ця, *f.* пя́тниця — Fasten-tag, *m. Cm.* [*n.* Pistole, *f.*
Пісто́ль, *m.* пістоля́,-яти.(*d.*-ля́тко),
Пістри́к, пістря́к, *m.* пістря́чка, *f.* schwärige Beule, Packengeschwür, *n.* Eiterblase, *f.*
Пістру́к, *m.* s. Котюру́ока, *B.*
Пістря́вий, *a. Cm.* s. Пестри́й.
Пістува́ти, *v. a.* pflegen, warten.
Пісту́н, *m.* Pfleger, *m. pl.* Pflegeeltern, *pl. Пар.*
Пісту́нка, *f.* Kinderwärterin, *f.* Kindermädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f. Пар.*
Пісту́нчити, *v. n.* кому́ jmds Kinderwärterin sein.
Пісця́ти, *v. a.* bepissen.
Пісча́ний, *a.* Sand-, sandig.
Пісча́нка.*f.*Sandköcher,*m.*(Sabella).
Пісчина́, пісчу́га, *Кн. f.* Sandboden, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f. Це.*
Пісчи́нка, *f.* Sandkorn, *n. Не.*
Пісяти, *v.n.* pissen, harnen, *Ч.*II. 528.
Піт, *gen.* по́ту, *m.* Schweiss, *m.* взя́ти на по́ти zum Schwitzen einnehmen.
Пітайний, *a.* s. По́тайний.
Пітя́, (піду́, піде́ш), *v.n.* hingehen, wohingehen; s. Ити́; пішла́ ду́мка в сло́во а да́лї и в ді́ло der Gedanke gieng über in Wort u. That, wurde zum W. und zur Th. [schweissig.
Пітни́й, пітня́вий, *Cm.a.* schwitzend,
Пітни́к, *m.* Filzdecke unter dem
Пітні́ти, *v. n.* s. Прі́ти. [Sattel, *f.*
Пітро́шити, *v. a.* s. Патро́шити.
Пітушо́к, -шка́, *m.* s. Пі́вник; 2) — трева́лий Swertia perennis, *B.* etc.
Пітя́, -я́ти, *n.* s. Пота́. (*B.*).
Пі́хати, піхе́тьнути, пі́хнути, *v. a.* stossen, §.
Пі́хва, пі́хвиця, *B. f.* s. По́хва.
Пі́хвова́тий, піховча́стий, *a.*scheidenförmig, scheidig, *B.* [*adv.* s. Пі́шки.
Піхо́м, *Кч.*198. піхо́ю, *Oc.* (61)VI.41,
Піхо́та, *f.* Fussvolk, *n.* Infanterie, *f.* ити́ піхото́ю zu Fuss gehen; 2) Buschfisole, s. Пі́ша Фасо́ля.
Піхоти́на, *АД.* I. 332, піхоти́нець, -нця,піхо́тник,*m.*Fussgänger,*m.* [ший.
Піхо́тний, піхо́чий, *a.* Fuss-, s. Пі-
Піхо́тниця, піху́рка, *f.* Fusspfad, Fussweg, *m.* [ner Futtersack.
Піхті́р, *m.* aus Schnüren geflochte-
Піхту́р, махну́ти -ра, zu Fuss sich aufmachen; піхту́рою, *adv. Кч.* 144 s. Пі́шки. [*f.* s. Міху́р.
Піху́р, (*d.* піхуре́ць, -рця́), *m.* Blase,
Піху́рниця, *f.* Physalia, *Пол.*
Піхурцені́г, -о́га, *m.* Blasenfuss, *m.* (Thrips).
Піцто́ль, *m. Др. c.* 213 s. Пісто́ль.
Піч. *gen.* печи́, *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пі́чка kleiner O.). [tuberosus).
Пічáвка, *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus
Пі́чкане & пі́чкати ся & s. Па́чкане, па́цькати ся &.
Пічку́р, *m. H.* 139 Ofenhocker, *m.*; 2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічку́рский, *Не.* des п.
Пічни́к, *m.* Ofensetzer, *m. Не.*
Пічну́, пічне́ш. & *praes.* zu Поча́ти.
Пічня́віти, пічні́ти, *v. n.* aufquellen, aufschwellen. [Ofenherd, *m. C.* I. 7.
Пічу́рка, *f.* Ofen-, Küchennische, *f.*
Пішáк, *m.* Fussoldat; Arbeiter zu Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пі́шка.
Пі́шва, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kissenüberzug, *m.* [Піхотина.
Пішени́ця, *f. m. Зап. Вер.* I. 6. s.
Пішéць,-шця́, *m.*s.Пі́ший,піхоти́на.
Пі́шечий, *a.* -а доро́га, s. Пі́шка.
Пі́ший, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss abgearbeitet, *vgl.* Пішáк 1); Фасо́ля — s. Піхо́та 2). *Пот.* III. 92.
Пі́шка, *f.* s. Піхо́тниця. [Fuss.
Пі́шки, пішка́ми, пішко́м, *adv.* zu
Пішохо́д, *m. Ко.* 318 Fussweg, Trottoir, *m.*; 2) —, пішохо́дець, -дця, *K.* Fussgänger, *m. Фр.*
Піщáк, *m.* Pieper, *m.* (Anthus).
Піщина́, *f. Це.* -и́нка & піщу́га, піща́ни́й & s. Пісчина́ &, пісча́ний &.
Пія́вка, *f.* etc. s Пя́вка.
Пія́к, *aug.* пія́чи́ско, *m.* s. Пяни́ця; 2) *pl.* пія́ки́, s. Лохи́на.
Пія́ня́, -я́ти, *n.* etc. s. Пяня́.
Пія́ти, *v. n.* krähen; singen; 2) *АД.* II. 60 *v. a.*?
Пія́ти́ка, *f.* Saufgelage, *n.*
Пія́цтво, пія́ньство, *n.* Trunksucht, Sauferei, *f. Не.*
Пія́чка, *f.* Sauferin, *f.* trunksüchtiges Weib; 2) Hinterhaupt, *n.* (*B*).
Плав, (*d.* плаво́к, -вка), *m.* Strom, Fluss, *m.* fliessendes Wasser, *Ме.* 214. *Ке.* 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в плав,

плáвóм (плúсти etc.) in Strömen, fluthend, massenweise, *Левч.*; Anschwemmung, *f.*; 2) niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кч.* 4. s. Плáвня; 3) Floss, *n.* s. Сплав, *К.*; 4) s. Плáви.

Плáва, *f.* *Ф.* (*Пр.* III. 117)?

Плавáк, *m.* Schiffmühle, *f.* *Левч*; 2) *pl.* Flotthölzer beim Netz, *pl.* Flottholz, *n.* *Kol.* I. 73. [(in der Luft) schweben.

Плáвати, *v. n.* schwimmen, schiffen;

Плавáч, *m.* guter Schwimmer; 2) вúтязь — Segelfalter, *m.* (Papilio podalirius) [Holzes, (*B.*).

Плавáчка, *f.* das Verflössen des

Плáвень, -вня, *m.* Flussmittel, *n.* *Пол.*; 2) Nachenthierchen, *n.* (Euplotes), *B.*

Плáвзати, *v. n.* kriechen, schleichen, *Пр.* I. 175. s. Плазувáти 1). [Gans.

Плáви, *pl.* acht Schwungfedern der

Плавикóвий, *a.* *Пол.* s. Флюоровóдний, s. Плавнúк 4).

Плавúло, *n. gew. pl.* s. Плавáк 2).

Плавúна, *f.* *Мог.* плавúне, *n coll.* (*B.*) alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавинá, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плавúнка, *f.* *Пол.* s. Плáвка 2).

Плáвиско, *n.* Schwemme, *f.*

Плáвити, *v. a.* schwemmen; 2) schmelzen, *Пар.*; flössen. [haut, *f.* *Пол.*

Плáвка, *f.* Flosse, *f.* *Пол.*; 2) Schwimm-

Плавкúй, *a.* flüssig; s. Плáвний *.

Плавконóжний, *a.* Ruderfüsser, Flossenfüsser, *m.* *Пол.*

Плáвленє, *n.* das Schwemmen.

Плáвний, *a.* flüssig; fliessend, *leicht, flink, leicht; — міст Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — міхурéць Schwimmblase, *f.*

Плавнúк, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) Art Boot *Oc.* (61) I. 230; 3) Schmelzer, *m.* *Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *m.* *Пол.*

Плавнúця, плавáчка, *f.* Schwimmerin, *f.* *Пар.*

Плавничий, *a.* *Пар.* s. Плáвчий.

Плáвність, -ости, *f.* das Fliessende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Плáвня, *f.* Gewässer, *n.* Weiher, *m.*; 2) Niederungswald, *m.* *С.* II. 145. 163.

Плавýн, *m.* Schwimmvogel, *m.* *Пар.*

Плавунéць, -нцá, *m.* Schwimmkäfer, *m.* (Dytiscus).

Плавýха, *f.* s. Полóвий, -а корóва.

Плавýшник, *m.* Hottonia palustris.

Плавцéм. *adv.* schwimmend.

Плáвцї, *pl.* s. Плáвник.

Плавця́ пітú, fortschwimmen, (*B.*).

Плавчáтий, *a.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *n.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавчáтка, *f.* Salpa pinnata, *B.*

Плáвчий, *a.* Schwimm-, -а болóнка Schwimmhaut, *f.* *Пол.*

Плáвня, (-е), *n.* Moorgegend, *f.* *Ог.* 83.

Плаз. *m.* lange Ruthe beim Osterspiel, *Kol.* I. 195; 2) flache Seite; *H.* 268? *adj.* плазовúй; плáзом *adv.* kriechend, *Фр.*

Плáзень, -зня, *m.* die flache Seite (der Sense etc.); плáзньом удáрити mit der fl. S. schlagen. [erniedrigen, *Зг.*

Плáзити ся, sich verflachen, sich

Плáзка, *f.* Waschbrett, *n.* s. Лáвка 2).

Плáзмо, *n.* *Gr.* 25 s. Плéсно.

Плáзнїть, *adv.* mit der flachen Seite.

Плазовúтий, *a.* flach, s. Плоскúй.

Плазувáти, *v. a.* mit der Fläche schlagen, fuchteln; 2) *v. n.* kriechen, krabbeln, *Ко.* 70; hinschlendern, *Мак.* *sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимóсь.

Плай, (*d.* плаїчóк), *m.* плáйочка, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *m.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плайóм, *adv.* stracks, reihenweise, nebeneinander.

Плáканє, (*d.* -áнєчко), *n.* das Weinen.

Плáкати, (— ся, *К.*) [плáчу, плáчеш], *v. n.* weinen, klagen; плачýщий (плакýщий, *К*) weinend, Klage-.

Плáкса, плаксúвець, -вця, *m.* Weiner, Greiner; (-in, *f.*); 2) Winselaffe, *m.* (Cebus apella).

Плаксúвий, *a.* weinerlich.

Плаксúвúцї, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit). [thrum salicaria).

Плакýн, *m.* brauner Weiderich, (Ly-

Пламенúстий, *M.* плáменний, *Ш.* II. 237, *a.* Flammen-, flammend, hell lodernd, lichterloh.

Пламенúти, *v. a.* entflammen, *B.*

Пламенíти, *v. n.* *Св.* flammen, lodern.

Планéта, *f.* Planet, Wandelstern, *m.*; 2) *pl.* zeitliche Misstimmung, Misbehagen, *n.* Launen, *pl.*

Планéтник, *m.* *Ч.* II. 584 Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *m.* (-иця, -in, *f.*).

Планетувáтий, *a. H.* 6. in der Planetenkunde bewandert.

Планúче, *n. coll.* Aeste, Zweige, *pl.*

Планíта, *f.* — гірська Berggöttin, *f. Ф.*

Планíтний, *a.* zuträglich, wirksam (лїк), (*B.*).

Планїтувáти, *v. n.* zuträglich sein, [helfen.

Планкúй, *pl.* wildes Obst.

Планнúй, *a.* s. Марнúй 1), худúй.

Планнíти, *v. n.* s. Марнíти. нúдїти.

Пласковéць, s. Пластовéць.

Плáсник, *m.* Rispenfarn, *m.* (Osmunda)

Плáснути, *v. n.* s. Сплáснути.

Пласт, *m.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пластóм, пластáми schichtenweise. [303.

Пластáти, *v. n.* sich plagen? *Др. с.*

Пластáтий, пластовáтий, *a.* in grossen Flocken, Schichten, *B.*

Пластúна, *f.* Diele, *f. Кч.* 160.

Пластíве, *n. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.

Пластовéць, -вця́, пластовúк, пластýн, *m.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *m.*

Пластовúй, *a.* -á дóшка gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гінтовá д.).

Пластувáти, *v. a.* Heu & in Schichten legen; 2) *v. n.* пластýн sein. [III. 51.

Пластýн, *m.* Art Grenzsoldat, *Пот.*

Пластýнство, *n.* Dienst eines пластýн, *m.*; 2) Jagd auf Morästen *f.*

Плат, *m. Ч.* IV. 676 einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *m. Пот.* III. 51.

Плáта, *f.* плат, *m. Ф.* Bezahlung; Besoldung, *f.* Lohn, Gehalt. *m. Пот.* III. 50.

Платáти. *v. a.* s. Латáти (*B.*).

Плáтва. *f.* Balken, *m.* Dachschwelle, *f.*

Плáтє, *n.* Kleidung, *f.* Kleid, *n.*

Плáтен, *a. Ф.* (*Пр.* III. 285) s. Плáтний; я був би — ich könnte bezahlt werden; кому́ тото́ плáтно? wem bringt es Nutzen?

Платúна *f.* s. Платóк; Kopftuch, *n.*

Платúнка. *f.* Plättchen, *n.* (lamella), *B.*

Платúнник, *m.* Art Schwamm: Agaricus.

Платúти, (плачу́, платúш, платúть), *v. a.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *v. n.* gut bezahlt werden. [lung, *Кн.*

Плáтїж, *m.* Bescheinigung der Zah-

Плáтка, *f.* s. Лáтка, (*B.*).

Платкóваний, *a.* fleckig, gefleckt.

Плáтний, *a.* bezahlt, besoldet; beglichen, *Др. с.* 149; 2) zahlbar, fällig (e. Wechsel); 3) lohnend; не в плáтно, не рóбить ся — es hat keinen Erfolg, bethätigt sich nicht (лїкáрство); s. Плáтен. [*m. Пар.*

Плáтник, *m.* Zahler, Zahlmeister,

Платúчий, *a.* Zahl-, Zahlungs-.

Платня́, (*d.* плáтничка), *f.* s. Плáта, Gehalt, *m.* [плáтовка).

Плáтов, -тви. *f.* s. Плáтва, (*dim.*

Платóк, -тка́, (*d.* платóчок), *m.* ein Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-, Taschen-, Halstuch, *n.*; 2) Lappen, *m.* s. Плат, платúна. [*pl.* (Lamellicornia),

Платочкорóгі, *pl.* Blatthörnige,

Платчáтий, (-áстий), *a.* lappig, in Lappen getheilt; -áсті, *pl.* Primelblütige, *pl.* (Petalanthae).

Платáниця, *f. Oc.* (61) III. 21 vornehm Gekleidete. [Онýчка.

Плáтянка, *f.* Fusslappen, *m.* s.

Плаýн, *m.* Tannenbärlapp, *m.* (Lycopodium selago).

Плáха, *f.* flaches, lang abgespaltenes Stück Holz mit einer scharfen Kante; 2) Schwert, *n. C.* II. 263; 3) Tischplatte, *f.*; 4) Block, *m. Гр.* [lum) *Вол.*

Плахíтка, *f.* Wulst, *m.* (volva, vel-

Плáхта, (*d.* плáхотка, плахтúнка), *f.* s. Верéта; 2) weibl. Rock (спідниця).

Плач, -чу́, *m.* das Weinen, Wehklagen, *n.*; плачí мáти weinerlich sein; Klagelied, *n.* [lich, Thränen-, *Макс. Т.*

Плачéвний. *a.* beweinenswert, kläg-

Плáчка, плáчниця, *f. Пар.* Klageweib, *n.*

Плáчно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*

Плáчня, *f. N.* e. Berges.

Плашанкúй, *pl.* kleine Schlitten aus zwei breiteren Scheithölzern (плáха).

Плáшка, *f. dim.* s. Плáха; Holzspan, *m.* [ten, (Holz).

Плашковáтий, *a.* in breiten Schei-

Плащ, (*d.* плáщик), *m.* Mantel, *m.*

Плащаниця, *f.* das Tuch worauf Christi Grablegung abgebildet ist.

Плащúна, *f. K.* s. Площúна.

Плащувáтий, *a.* in Mantel gehüllt;

M+*Б.* 120. 121? [temulentum.

Плевéл, *m.* Lolium perenne u. L.

Плевéльница перíйка, *f.* s. Перíй, *B.*

Плевýн, *m.* Pottfisch, *m. Пар.*

Плевувáти. *v. n.* § voraussetzen, supponieren, (*Фр.*). [Säugen.

Плéканє, *n.* Pflege, Zucht, *f.* das

Плéканець, -нця, плéканчик, *m.* Pflegekind, *n.* -sohn, *m.* Pflegebefohlener; gut genährtes, gepflegtes Kind; verzärteltes Söhnchen; der im Ueberfluss aufgewachsen ist u. dem man es ansieht, (*Ф.*).

Плéканка, (*d.* -áночка), *Вах* плекáнница, *У. f.* Pflegetochter, die zärtlich Gepflegte.

Плекатáрка, (*d.* -áронька). *f. Гол.* III. 82 Pflegerin, Wärterin, *f.*

Плекáтель, *m.* Pfleger; Züchter, Erzieher, *K. m.* (-елька, *f.* -in, *f.*).

Плекáти, (-áю, -áєш), *v. a.* pflegen, warten, erziehen, züchten; säugen.

Плекотóра *f.* Mutterschaf, Ziege, das (die) ein fremdes Lamm (Zicklein) säugt.

Плектú, плечú, (плечý, плечéш), *v. a. У.* s. Плекáти.

Плéмє, племéнє, *Пар.* плéмя, -ени, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Familie; Nation, Generation, *f.* [stammt.

Племéнний, *a.* Stammes-, angeПлеменнíсть, -ости, *f.* Nationalität.

Племéнство, *n. Зг.* s. Плéмє.

Племíнник, племáнник, *m.* Neffe; Anverwandte, *m.*

Племíнница, племáнщичка, *f.* die Anverwandte; Nichte, *f.* [стий.

Пленúстий, *a.* brüchig, s. Плúнúй

Пленúти ся, brüchig werden.

Пленúця, *f.* Stamm in zwei Hälften gesägt als Bauholz, *m.*; 2) Ketten, Fesseln, *pl. Ч.* I. 166.

Пленúчити, *v. n.* ungereimtes Zeug sprechen; schwärmen in Fieberhitze; — ся, пленїтáти ся träumen, (*Фр.*) wunderlich zugehen, *Ф.*

Плéнтати, *v. a.* nachlässig stricken, *Не.*; — ся *C.* I. 54 herumirren.

Плéсень, -сня, *m.* Scheibenqualle, *f.* (Cassiopea).

Плеск, *M.* III. 129. плéскіт, -оту, *Ст. m.* das Plätschern, Geplätscher, *m.*

Плéскавка, плескавúця, *f.* s. Плескавúця. [-wecken, *m.*

Плéсканка, *f.* — сúра Käselaib,

Плескáти, (плéщу, плéщеш), *v. n.* plätschern; 2) в долóнї, в рýки — klatschen; *plaudern, plauschen; 3) plätten, glätten.

Плескáтий, *a.* flach, platt.

Плескáч, *m.* плескáчка, *f.* Art flaches Strohbündel zum Dachdecken; 2) unreife Erbsenschote, s. Лопáтка 3); 3) Rhodeus sericeus (Cyprinus amarus).

Плесковáтий, *a.* flach gedrückt (фляшка).

Плéсно, *n. gew. pl.* плéсна, Mittelfuss, *m.* (metatarsus), Plattfuss; 2) Mittelhand, *f.* (metacarpus); 3) Lücke, leere Stelle im gedüngten Felde.

Плéснути, *v. n.* s. Плескáти 2), (die Hände) zusammenschlagen.

Плéсо, *n.* tiefe Stelle im Wasser; Flusssee, *m.* Untiefe, *f.*; 2) s. Плéсно 1).

Плéсти, (плетý, плетéш), *v. a.* flechten, winden; 2) plauschen; * коло рóта плетéми ся ich habe es auf der Zunge, (*B*).

Плетáр, плетéнь, -тня, *K.* I. 297 geflochtener Zaun, Flechtwerk, *n.* geflochtenes Thor; 2) Material zum Flechten.

Плетéнє, *n.* etwas Geflochtenes; Korb, *m.*

Плетéник, *m.* geflochtene Bretzel.

Плетенúця, *f.* Geflecht, *n.* s. Плíть 1); 2) s. Зáплíтка; Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.*; 3) Klatsch, Plausch, *m.* eitles Gerede, Geschwätz, *n.* (auch *pl.*).

Плетенцé, *n.* kleines Floss.

Плетеняк, *m.* s. Плíт, плетáр 1).

Плетúво, *n.* Flechtwerk, *n. B.*; 2) Spitze, Flechte (geklöppelt), *f. Ст.*

Плетúця, *f.* s. Плотúця. [stiel.

Плéтище, *n.* geflochtener Peitschen-

Плетíй, *m.* Flechter, *m. Левч.*

Плéтїнь, *f. Ме.* 295. Geflecht, Gewinde, *n.* [ken, *T.*

Плетнúцтво, *n.* das Flechten, Wir-

Плéтня, *f. gew. pl. K.* Plauschereien, *pl.* Klatsch, *m.* erkünstelte Lügen.

Плетýха, *f.* Klatschweib, *n. Ст.*

Плéтчик, плетúга, *m.* Maulmacher; Ohrenbläser, *m.*

Плетянка, *f.* s. Плéтїнь; umfriedeter Brunnen, *Не.* (*Пр.* III. 147).

Плець, *m. M*+*Б.* 355 s. Пляц.

Плечáнка, (-цáнка), *f.* Hemd ohne

Falten beim Kragen, *n.*

Плечáстий, (-áтий, *M.*); плечúстий, *a.* breitschulterig, starkschulterig, vierschrötig.

Плечé, плеченá, -я́ти, *n.* плечúці, *pl.* Schulter, *f.* плéчі, die Schultern, der Rücken; *плéчі мáти за собóю e. Stütze an jmdm haben, protegirt werden.

Плéчико, *m.* Stickerei am Hemd an der Achsel, *f.*; *pl.* плéчка, Achsel- u. Schultertheile des Hemdes, *pl.*

Плечкó, *n. P.* I. 120 Schulterblatt, Viertel, *n.* v. geschlacht. Vieh).

Плéчний, *a.* Rücken-, Schulter, *B.*

Плечúстий, *a. Фр.* s. Плечáстий.

Плéшня, *f.* Stock mit Eisenspitze, *m.*

Плещýк, *m.* s. Лещýк (Art Spiel).

Плив, *m.* Fluss, Lauf, *m.* час плив свóїм плúвом *M.* III. 46; плúвом плúсти stark fliessen, strömen, s. Плав.

Плива́к, пливáч, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) s. Плава́к, *Левч.*; 3) Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Пливéць, -вця, *m.* s. Плавунéць.

Плúвкий, *a.* flüssig, *Фр.*

Плúвний, *a.* (*Фр.*). s. Плáвний, -а бéсїда fliessende Aussprache.

Пливýн, *m.* Flugsandboden, *m.*

Плиг, *m.* Sprung, *m.* *з плигý збúти ся *Ко.* 44 sich beirren lassen, confus werden; 2) *int.* vom unerwarteten Aufkommen, Einspringen, s. Гульк.

Плúгати, плигонýти, *Ст. v. n.* hüpfen, springen, sich tummeln, *ІГ. Пот.*

Плин, *m.* Flüssigkeit, *f. ГШ.* [III. 114.

Плинь, *f.* Fluss, Lauf, Verlauf, Wandel, *m.* das Fliessen, *Не.* Strömung, *f. ОП.*; пітú в плинь verloren gehen, schwinden.

Плинúчити ся, *Ф.* s. Пленúчити.

Плúнний, *a.* flüssig.

Плúннíсть, -ости, *f.* Flüssigkeit, *f.* das Flüssigsein, *ГШ.*

Плинýти, *v. n.* fliessen, s. Плúсти.

Плис, *Ч.* V. 347?

Плись! *int.* vom Einfallen ins Wasser.

Плúска, *f.* Blässhuhn, *n.* (Fulica atra); 2) —, плúсква, Bachstelze, *f.* (Motacilla alba).

Плисковáтий, *a. Не.* flach gelegen.

Плисóвий, *a.* von Plusch, plüschen.

Плúсти, (пливý, пливéш), *v. n.* fliessen; 2) schwimmen; schiffen, segeln.

Плúстка, *f.* s. Плúска 2).

Плúта, (*d.* плúтка), *f.* плúтв, *n. coll.* Platte, Fliese, *f.* Pflasterstein, *m.*; 2) Ziegel, *m*; 3) Floss, *n. C.* II. 121.

Плитки́й, плúтий, *a.* seicht; -и́й таріль flacher Teller. [Platten-, Quader-.

Плитóвий, плитняковий, *Пол. a.*

Плївá, *f.* Haut, Membrane, *f.*; 2) Zwerchfell, *n.*

Плúвка, *f.* dünnes Häutchen; 2) Balgklappen, *m. B.*; 3) *pl.* плївки́ Augenlider, *pl.* s. Клїпкий.

Плївний, *a.* s. Плїнний.

Плід, *g.* плóду, *m.* Frucht, *f.* Fötus, *m.* ;2) Erzeugnis, *n.*

Плíдний, *a.* fruchtbar; ergiebig; -а мáтка befruchteter Weisel; плíдно в кошáрі reich gesegnet, *Kol.* I. 98.

Плíдник, *m.* Fruchtlager der Pilze, Плїки, *pl.*? *Щог.* 154? [*n. Вол.*

Плін, *g.* плóну, *m. КС.* IV. 590. 507. s. Полóн, Gefangenschaft, *f.*

Плїнь, *f.* von e. betriebsamen, gescheidtem, energischem Menschen; von e. Zudringlichen. [Schmiedeeisen, *m.* (*Ф.*).

Плїнá, *f.* Splitter, (*Фр.*); Splint im

Плїнúстий, *a.* splitterig, brüchig, *Фр.*

Плїнúти, *v. a.* s. Невóлити: дитúна мáтїр плїнить (ссучи грýди).

Плїнíвка, *f.* Thesium montanum.

Плúнка, *f.* Bruch, *m.*; 2) sehr dünne Schichte, Ueberzug, Membrane, *f. Под.*

Плúнний, *a.* ergiebig, ausgiebig. [(*Ф.*).

Плїновáтий, *a.* splintig, (Eisen &),

Плúнчити, *v. a.* s. Плїнúти.

Плїснь, плúсїнь, плúсонь, (*B.*), *f.* Schimmel, *m.* Kahm, *f.* Kopf-, Brodschimmel (Mucor mucedo).

Плíсник, *m.* Flösser, *m.*

Плúсниці, *pl.* Fadenpilze, *pl.* (Hyphomycetes, Mucedines).

Плúсність, -ости, *f.* s. Плїснь.

Плúснїти, *v. n.* schimmeln, schimmlig, kahmig werden, vermodern.

Плúснявий, *a.* schimmelig, moderig.

Плúснявка, *f.* Art Geschwür an der Zunge, *Др. c.* 28; 2) —, плúснянка, (*Фр.*) s. Плúснь.

Плїснякú, *pl.* Mykomycetae, *Фр.*

Плíт, *g.* плóта, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Плїть, *g.* плúти, *f.* etwas Geflochtenes, Flechte, *f.*; Geflecht, Gewinde zum Strohhut, *n.*; 2) geflochtene Knute, Geissel,

f. pl. Ruthenstreiche, *pl. Кв.* 277.

Пліткa, плíточка, *А-Г.* 168, *f.* s. Плотúця. [Flechten des Wagenkorbes.

Плíткa, *f.* ein Umzug, Aufzug im

Плíткий, *pl. H.* 135 Klatschereien, *pl.*

Плíточкa, *f.dim.Кв.*417 s. Плíть 2).

Плíтýхa, *f.* Convolvulus sepium.

Плíтцé, *n.* kleines Floss zum Ueber-

Плíхa, *f.* s. Плíшкa. [fahren.

Плíчко, плíчцé, *n. dim.* s. Плечé, *Ф.*

Плíш, *m.* Glatze, kahle Platte; Blösse, Lücke, *f.*; 2) *N.* e. Berges; *Пот.* III. 10.

Плíшáнкa, *f.* Saxicola leucomelas.

Плíшúвий, *a.* плíшúвець, -вця, *m.* mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, *m.*

Плíшúти, *v. a.* s. Заплíшúти.

Плíшкa, *f.* kleiner Keil zum Verkeilen, Vernieten; 2) *pl. N.* e. полонúна.

Пловá, *f.* Flutregen, *m.*; 2) s. Пóвінь.

Плувáне дíло *P.*I.74? leichtes Spiel.

Пловéць, -вця, *m.* Schiffer, Seefahrer, *m. M.* III. 49.

Плодúст, плодúстець, -сця, плодúсток, -тка, *m.* Winter-Jakobszwiebel, *f.* (Allium fistulosum); 2) s. Зрíзованець.

Плóдити, *v. a.* zeugen, erzeugen, Früchte hervorbringen; — ся sich vermehren, s. fortpflanzen; vorkommen.

Плодлúвий, *H.* 286, плодовúтий, плодю́чий, (щий), *C.*I.104, плóдний, *a.* s. Плíднúй.

Плоднúстий, *a.* befruchtend.

Плоднúця, *f.*fruchtbaresWeib,(*Фр.*).

Плодовúй, *a.* Zeugungs-, Vermehrungs-. [дю́чість,-ости,*f.*Fruchtbarkeit,*f.*

Плодовúтість, плóдність, пло-

Плож, *Ч.* III. 16? [I. 256.

Пльóндрати ся, umherirren, *C.*

Пльóндри, *pl.* s. Штандáри.

Пльондрóване мíсто крéміньом

Плонкá, *f.* s. Лíсúця. [докóла?

Плóнно, *adv.* — кaзáти щось fliessend, leicht.

Плóсíнь, плóскань, *Пар. f.* s. Плóща.

Плóскa, *f. N.* e. Berges.

Плоскавúця, *f.* Blicke, *f.* (Abramis blicca). [ge, *f.* (Hippobosca equina).

Плóскавкa кíньскá, Pferdelausflie-

Плоскáль, *m.* s. Плосконóгий, *Пар.*

Плосквá *f.*Wasserscorpion,*m.*(Nepa).

Плоскúй, *a.* flach, platt; eben, plan; -é зéркало Planspiegel, *m.*

Плóскінь, *f.* s. Пóскін; плоскíнний, (-кýнний), s. Поскíнний.

Плóскість, -ости, *f.* Flachheit; Plattheit *f. ГШ.*; 2) Fläche, *f. Пар.* Flächeninhalt, *m.*

Плосковипýклий, *a.* planconvex.

Плосковогнýтий, *a.* planconcav, *Пол.* [Brustkasten, *Под.*

Плоскогрýдий, *a.* mit flachem

Плоскокрýжок, -жка, *m.* Tellerschnecke, *f.* (Planorbis). [*n. Пар.*

Плоскомíр, -íра, *m.* Flächenmass,

Плосконóгий, *a.* flachfüssig; Plattfuss, *m. Пар.*

Плосконóсий, *a.* plattnasig, Platnas, *Пол.*; -a кáчка Löffelente, *f.* (Anas clypeata); кáчиця плосконóсиця *Ч.* II. 322 mit plattem Schnabel.

Плоскорíвня, *f.*flachesPlateau,*Ще.*

Плóскочерéвий, *a.* plattbäuchig.

Плóскош, *m.* Plattwurm, *m.* (Planaria). [(Platessa vulg.).

Плоскýша, *f.* Scholle, Plateise, *f.*

Плостúти, *v. a.* glätten,plätten, *B.*

Плостíвe, *n. coll.* grosse Aeste, *vgl.* Пластíвe. [Platte, *f.*

Плот, *m.* плоть, *f.* Floss, *n.* Flösse,

Плоть, *f.* Leib, *n.* Fleisch, *n.* † *Ш.* I. 227. *1Г.*; 2) слaбá — *Ф.* (*PX.* 119) das schwache Geschlecht (płeć); 3) s. Плотúця.

Плотáр, *m.* Flösser, *m.* (*B.*).

Плóтва, *f.* s. Плотúця.

Плóтик, *m. dim.* s. Плíт; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).

Плотúця, (-úчка), плотнúця, *f.* Plätze, Rothfeder, *f.* (Leuciscus erythrophtalmus).

Плóтний, *a. Пол.* dicht. [barbarum.

Плóтнúк,*m.*s.Плóтик 2); 2) Lycium

Плóтня, *f.* Blechplatte des Kochofens, *f.*

Плотовéць, -вця, *m.* gemeiner Tabak auf Hecken (плíт) getrocknet.

Плотовúця, *f.* Floss, Flossholz, *n.*

Плохúй, плоховúтий. *Ф. a.* schlecht, gering, sehr mittelmässig (*compar.* плóхший *P.* I 21); *adv.* плóхо *Кч.* 53 leichtfertig, unachtsam. [correctheit,*f.*s.Хúба.

Плóхість, -ости, *f.Зг.*Mängel,*m.*Un-

Плохíщати, *v. n.* schlechter werden *Ог.* 110. [gem, schlechtem Gewinn, *T.*

Плохокóристний, *a.* von gerin-

Плохоýм, *m. Ф.* плохоýмний, *a.*

Schwachkopf, *m.* geisteskrank; 2) leichtsinnig. [lich; s.? Клапоýхий *H.* 171?

Плохýтий, *a.* s. Плохúй, schwäch-

Плохýтка. *m.f.Ko.*74Schwächling,*m.*

Плошáти, *v. n. Ш.* I. 380 saumselig,nachlässig, leichtfertig sein,werden.

Плóшка, *f. C.* Lämpchen, *n.* (bes. zur Illumination).

Плóща,площáвина *f.*Fläche,Ebene,*f.*

Плóщик, *m.* s. Плескáч 1); 2) Pfeilspitze, *f.*

Площинá, *f.* Flächenraum, *m. Пар.*

Площинни́чка, *f.* Placopsilina.

Площи́стий, *a.* flach, *Вах.*

Площúця, *f.* s. Плóтва.

Плóщний, *a.* Flächen-.

Плóщість, плóщність, *ГШ.* -ости, *f.* Flächeninhalt, *m.*

Площóвина.*f.Б.Пр.*VI.9Gehüsch,*n*

Плуг, *m.* Pflug, *m.*

Плугáнити ся, *Не.* langsam, gemächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.

Плугатáр, (·áтор). плугáч, плужáний, *m.* Pflüger, Ackersmann, *m*

Плуговúй, *a.* — вíл Pflugochs, *m.* ·é, *n. s. a.* Pflueggebühr, *f.*

Плуговúця. *f* Pflugdienst, *m. Пар.*

Плýжити, *v. a.* s. Орáти. *Ф.*; *комý zu jmds Gunsten pflügen, *П. n.* 98 zuträglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*) *Др. c.* 146; gedeihen, blühen *H.* 46.

Плужóк, -жкá, *m.* Häufelpflug, *m.*

Плýтавий, *a.* verkrüppelt, missgebürtig.

Плутáнúна, плýтанка *H.* VI. плутáнúця *P.* II. 65. *f.* Verwickelung, Verwirrung, *f.*verworrenes Zeug, Gewirre,*n.*

Плýтати, плутувáти, *v. a.* verwikkeln, wickeln; wedeln *P.* I. 16; * ungereimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.

Плутня́, *f. Ч.* IV. 204; плýтощі, *pl. M+E.* 383 Betriegerei, Schelmerei, Spitzbüberei. *f.* Schwindeleien, *pl.*

Плутя́га, *m.Зак.* Schuft, Spitzbub,*m.*

Плýца, *f. pol.* s. Лéгке; *adj.* плýцвий Lungen-, *Пол.*

Плювá. *f.* s. Плïвá.

Плювáти, *v. n.* speien, spucken; — кервóв Blut auswerfen; 2) schmeissen (v. Eierlegen der Schmeissfliege); *Пот.* III. 113.

Плювáчка, *f.* Spucknapf, -kasten, *m.* -becken, *n.*; 2) Art Weissfisch, (*B.*).

Плю́га, *m. f.* плюгáвець, -вця, *m.* плюгáвий, *a.* garstig, schmutzig, niederträchtig.

Плюгáвити, *v. a.* s. Погáнити.

Плюгáвиця, плюгáвка, *f.* liederliches Weib; 2) Dungfliege, *f.* (Scatophaga), *B.*; 3) s. Ящірка.

Плюгáвство, *n.* Sudelei, Schweinerei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Ungeziefer, *m.*

Плю́дри, *pl.* Pluderhosen, *pl.*

Плю́зúнє, *n.* s. Пáвзе; кізлúнє.

Плю́нути, плю́ти, s. Плювáти.

Плюсь! *int.* vom plätschernden Fall ins Wasser, *C.* I. 103. platsch!

Плюск, *m.* плюскóта, *f. H.* 64. *M.* das Plätschern, Geplätscher, Geräusch,*n.*

Плю́скати, плюскотáти,плю́щити, *v. n.* plätschern.

Плюскáтий, *a.* s. Плескáтий.

Плюскли́й, *a.P.* II. 208 unreif grün, verkümmert.

Плю́сно, *n. Пол.* s. Плéсна 1); 2) Sprungbein,*n.* (astragalus). [Unwetter,*n.*

Плю́та, (*d.* плю́тка). *f.* Regenwetter,

Плютíти, *v. n.* regnen; плю́тит es regnet.

Плю́тка щелúста, rissiger Blätterschwamm, (Agaricus rimosus), *Вол.*

Плю́ха, *f.* s. Заплю́виця.

Плю́хнути. *v. n. M.* I. 113 und — ся *Oc.* (61) IX. 43 fallen, sich niederstürzen, -senken.

Плюш, *m.* Plüsch, *m. adj.* плюшóвий.

Плюшня́к, *m.* Art Pfize. [hederacea.

Плющ, *m.* s. Блющ; 2) Glechoma

Плю́ща, *f.* Platzregen, *m.* (*B.*).

Плю́щити, *v. a.* — óчи die Augen zudrücken, schliessen.

Плющýх, *m. Пол.* s. Кригýшка.

Пляvдувáти. пляґувáти, *v. n.* gut bekommen, zuträglich sein, — комý.

Пля́вка, *f.* s. Пя́вка.

Пля́кати ся, gesäugt, aufgezogen werden; s. Плекáти.

Плям-плям, *int.* vom undeutlichen, schnalzenden, stotternden Reden.

Пля́ма, (*d.* пля́мка). *f.* Flecken, Schmutzfleck, *m.* [voll Flecken, Fleck-.

Пля́мий, *B.* плямúстий, *a.* fleckig,

Пля́мити, *v. a.* schmutzig machen, beflecken.

Пля́мка *f.* s. Кля́мка.*Левч. Кв.* 230.

Пля́мкати, *v. n.* hin u. her die Zun-

ge bewegen, schnalzen. [(Zerene) *B.*
Пля́мник, *m.* Fleckenspanner, *m.*
Плян, *m.* Plan, *m.*
Пля́нтро, *n.* s. По́дро, під.
Плянтува́ти, *v. a.* planieren, ebnen.
Плянува́ти. *v. a.* nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, *f.* s. Цокоту́ха.
Пля́пля, *f.* Klatschweib, *n.* Plau-
Пляс, *m.* s. Та́нець.
Пляса́ти, (пля́шу, пля́шеш), плї-са́ти), *v. n.* tanzen, vortanzen; *K.* I. 271.
Пля́сканка, *f.* s. Пле́сканка; Klumpen weichen Lehmes mit Händen bearbeitet.
Пляска́ч, *m.* Schlag, *m.* Schelle, *f.*
Плясови́ця, *f.* Tanzunterhaltung, *f.* *Mi.* II. 304.
Пляст, *m.* s. Пласт.
Плята́н, *m.* Platane, *f.* (Platanus); плятанова́ті Plataneae. [но́вий
Пляти́на, *f.* Platin, *n. adj.* пляти-
Пляц, -цу, *m.* Platz, *m.* freier Raum; пляцове́, *s. n. a.* Standgeld, *n.*
Пля́цок, -цка, (*d.* пля́цочок), *m.* s. Палани́ця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [s. Фля́шка &.
Пля́шка, (*d.* пляши́на, -и́нка), *f.*
Пне́вий, *a.* Stamm-, *Бор.*
Пнїве́, *n. coll.* s. Пень, пняк.
Пну́ра, *f.* *Пол.* wildes Mutterschwein; s. Пону́ра. [Klotz, *m.*
Пняк, (*d.* пнячо́к, -чка), *m.* Stamm,
Пня́ти ся, (пну, пнеш), *v. a.* sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken.
Пня́тин, *m.* *N.* e. Berges.
По, *praep.* nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по *a*) den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сей бік an dieser Seite, по пра́ву ру́ку rechts, по коне́ць стола́ am Ende (Rande) des Tisches. Distributiv: по два & zu zwei &, коштува́ти по три ри́ньскі, раз по раз Mal auf (um) Mal, éinmal übers (ums) andre, vielmal; по дви́чі zweimal; *b*) bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колї́на bis an die Kniee, по по́яс bis zu den Hüften, по у́ха bis an die Ohren, по коне́ць сьві́та bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad bei *Compar.* u. *Superl.*: нема́ по здоро́вле доро́жшого es ist nichts über die Gesnndheit theuerer (dsgl. по-над); *c*) bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; *d*) bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийти́, поїхати, післа́ти по кого́сь, по щось: nach, um zu — holen etc.; *e*) bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по ра́но in der Frühe, по дру́гий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по *a*) den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dsgl. mit dem *Local.* u. *Accus.*): по у́лицям, по лїса́м, по го́рам, по бі́лому по́лю, по го́роду, по мо́стови; *b*) bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: по ране́ньку in der Frühe; по (пі) дне́ви beim Tageslicht, bei, am Tage, по́-ночи in (bei, während) der Nacht, по недї́лям an Sonntagen; *c*) bez. по dasjenige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wornach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по пла́тю встріча́ють а по ро́зуму випроваджа́ють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по и́мени кли́кати, по ма́тери бли́зький своя́к mütterlicherseits; по пра́вдї каза́ти, жи́ти wahrheitsgemäss, gerecht, ehrlich; по за́кону nach dem Gesetze, gesetzlich, по бо́жому gottgefällig, gerecht; по на́шому nach unserer Sitte, по мо́єму nach meinem Wunsch; по сусї́дству in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по нево́ли wider Willen, ungern, unfreiwillig, по да́вному nach altem Brauch, по пя́ному im Rausch, по мужи́цкому bäuerisch, по яко́му? wie? auf welche Weise? пізна́ти по бе́сїдї, по го́лосї, по нїме́цкому пока́зу заговори́ти *Ш.* II. 68. *d*) bez. по die Distribution; по кава́лку je ein Stück, stückweise, ко́ждому да́ти по таля́ру jedem je einen Thaler, по дне́ви, je einen Tag, тра зна́ти по чо́му ло́коть wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по *a*) den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durchhin: по го́рах, по лїса́х, по Украї́нї,

по водí плúсти, по руцí комý бýти jmdm bequem, gelegen sein, по пéклї гонúти durch die Hölle hin, in der H.herum, по дорóзї unterwegs, по лю́дьох бідá хóдит, unter den Leuten, по дóсьвітках, по вечернúцях, по празникáх бувáти; по нóтах nach Noten *Ш.* I. 370; ferner bez. по den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Handlung unmittelbar getroffen wird: по лицú бúти, вдáрити ся по полáх рукáми; *b*) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt:, перейшóв по менí рікý nach mir, nachdem ich —), по Бóзї пéрший nach Gott der erste, тúждень по тúжни минáє verstreicht —; по рóцї nach einem Jahre, по дни наступáє ніч nach dem Tage folgt die Nacht, по обíдї nach dem Essen, по мóїй головí, по менí nach meinem Tode, по бáтьку взя́ти майнó nach dem Vater erben; не по мóїх грóшех nicht nach meinem Geld der Preis; *c*) bez. по den Grund einer Gemüthsbewegung od. e. Handlung: тужúти, плáкати по кім, щож менí по мóїй урóдї was liegt mir an meiner Schönheit; *d*) bez. die Distribution: по однíм дни zu einem Tage, je einen Tag, по двох, zu zwei, je zwei, по трох etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. по- (пі-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach unterbrochene, d. h. zu verschiedenen Zeiten od. an versch. Orten vor sich gehende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i. eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, einwenig"); 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Bedeutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: einwenig, etwas, nach und nach; viel, eine Menge; ver-, er-, ein-, be-, zer-, auf-, nacheinander. *Mi.* IV. 226—227. 430. 625. 676. *Ог.* 190—191. 110. По- s. Па- *Mi.* II. 359. 407. Das Fehlende s. unter einfachen Wörtern auf die obigen Bestimmungen Bezug nehmend.

Побабíти, *v. n.* weichlich, verweichlicht werden, *Ст.*

Побáбрати, *v. a.* s. Бáбрати (ся).

Побагатшáти, *v. n.* s. Побогатíти.

Побадьорнїйшáти, *v. n.* munter und rüstiger werden, *М+Б.* 257.

Побáжанє, *n.* s. Бáжанє.

Побаклýчити ся, *Н.* 230? s. Вúбалушити (ся). [потужúти.

Побанувáти, *v. n.* s. Банувáти,

Побáрити ся, *МШ.* s. Забáрити ся.

Побаришувáти, *v. n.* einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся.

Побарлóжити ся, s. Барлóжити

Побáтько, *n. Ст.* Pflegevater, *m.*

Побáченє, *n.* das Wiedersehen; до -ня! zum W.! побачíнє мáти на щось worauf Obacht geben.

Побáчити, *v. a.* erblicken, sehen — ся einander wiedersehen.

Побгáти, *v. a.* s. Бгáти; 2) — ся sich aufbauschen, *Не.* [Обезпéка etc.

Побезпéка, *f.* побезпéченє, *n.* s.

Побезпéчити, *v. a.* jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на когó sich auf jmdn verlassen.

Поберáти, (-бир-), *v. a.* nehmen, ergreifen: сум нас побирáє die Trauer ergreift unser Herz; — платню́ den Gehalt beziehen, — подáтки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich verheiraten; *b*) — ся на когó, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; s. Брáти.

Побережанúн, поберéжець, -жця, *m.* Uferbewohner, *m.* [Uferstrich, *m.*

Поберéжє, *n.* Uferland, Gestade, *n.*

Поберéжечка, *f. Bein.* mehrerer Thiere *Ч.* III. 478.

Поберéжний, *a.* vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen *С.* II. 132.

Побережнúк, (*d.* -ичóк), *m.* Waldhüter, Heger, Forstläufer, -knecht, *m*; побережнúчка, *f.* Weib eines Waldhüters, *n. Зар.*; побережничýк, *m* Sohn e. W.

Поберéжниця, *f.* поберéжник, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia). [sein.

Побережнúчити, *v. n.* Waldhüter

Поберігáти, поберечú, (-егтú), *v. a.* hüten, hegen, schonen; — ся sich — —, vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побе́сїдувати, *v. n.* з ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorsprechen.

Побива́нє, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmerz).

Побива́нка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f. C.*

Побива́ти, поби́ти, *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, zerbrechen; besiegen; — дах. дім das Haus decken; слїзá слїзу́ поби́ває die eine Thräne ereilt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *M.*; 2) — ся за чим nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II.185 mit einem Schlag.

Побива́хом за одни́м ма́хом- — *P.*

Побива́ч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Triebel, *m.* (des Böttchers).

Поби́йпес, *m.* s. Ги́цель.

Побира́ти, s. Побера́ти.

Поби́рно, *adv.* angenehm.

Пóбит, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; яки́м пóбитом? auf welche Weise? сим п. auf diese W. *B.*

Побитé, *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

Пóбіг, -ігу, *m.* побíгане, (*d* -áнечко). *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f. Зап.* II. 550 пiтú в пóбіги ausgehen auf Fr.

Побігáйка, *f.* die Eilfertige.

Побігáйчик, *m. Bein.* des зáйчик, der flinke, schnell laufende Hase *P.* II. 2.

Побíгати собí, einwenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побігáшка, *f. M.* III. 80 schnell, oft

Побігу́щий, побіжу́щий, *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *МШ.*

Побíда, *f.* s. Бідá II.; Misshandlung, *f.* angethane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побíдáш, *m.* s. Бідáк.

Побíди́тель, побíдник, *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр.*); 2) Sieger, Besieger; *Bein.* des Siegesschwertes, *Ко.* 173; побíдниця, *f.* Siegerin, *f. Пар.*; 3) побíдник Allium victoriale, *B.*

Побіди́ти, побіджáти, *v. a.* jmdn mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побíдéнний, *ptc. C. Щог. M.* vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, s. Бíдний.

Побíдкати ся чим Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Мог. Зг.*

Побíдний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побíднíти, побіднiщáти, *v. n* ärmer werden, verarmen. [*m. M.* (*Вен.* II.74).

Побíдóма, *m.* der Sieche, Krüppel,

Побíдонóсний, *a. Зг.* siegreich.

Побíже, *n. K.* s. Побу́же.

Побíй, -óю, *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч.* III. 19.; Mal, Zeichen von Schlägen, *n. Ке.* 334; 2) Kampf, *m. Ру.* Schlacht, *f. Ч.* III. 309 побóєм стáти 295 kampffertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken, (mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побíйка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) s. Побíй 3).

Побíйний, *a.* -а гармáта *ОП.* mörderisch?; -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побíйця, *m.* Klopffechter, *Ф*; Raufbold,

Пóбік, -оку, *m. Ки.* (*Пр.* XI. (2) 48) Partei, *f.*; 2) s. Пóбоки.

Побіли́ти, побíлювати, *v. a.* weiss anstreichen, w. malen; 2) überzinnen; 3) bleichen *P.* II. 44.

Побіли́ти, *v. n.* weiss werden; *adj.* побіли́лий, *Ш.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побíльшáти, (-и́ти), *v. a.* grösser machen; 2) *v. n.* (-и́ти ся) grösser werden.

Побíлювáнє, побíленє, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побíля́, *praep.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Ке.* längs, entlang, *C.* I. 146; nahe an, in der Nähe von, *Левч.*

Пóбір, -óру, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recrutierung, *f.*

Побíрки, *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*

Побíрник, *m.* Einnehmer, *m. Пар.*

По-бісибáтька-зна-якóму, *adv. Ст.* der Teufel weiss wie.

Побісурмáнити ся, ein Muselmann, ein Ungläubiger werden.

Пóбіч, s. Побіля́.

Побíчи, *v. n.* hinlaufen (побіжу́, по-

Побíчливий, *a.* rauflustig.

Побíчний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f*; *adv.* побíчно (-е), neben; s. Бічни́й. [Bundesgenosse, *m. Ст.*

Побíчник, *m.* Nebenwohner; *Вах.*; 2)

Побíчниця, *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Breche &); 2) Leiste, *f.*

Побіща́ти, *v. a. M.* I. 117 s. Пообіцяти.

Побія́ти. *v. a. pol. Гол.* I. 196. 197 (забія́ти 207) s. Поби́ва́ти.

Поблага́ти, s. Благáти.

Поблагодари́ти, (-бладар-), *v. a.* † danken *Др. c.* 299.

Поблагослови́ти, *v. a.* s. Благословúти. einsegnen; — ся sich bekreuzen.

Поблажа́ти, *v. n.* кому́ щось jmdm dh die Finger sehen, nachsehen, Nachsicht haben mit jmdm.

Поблáжливий, *a.* (*Ф.*) nachsichtig, sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.

Поблажли́вість, -ости, *f.* Nachsicht, Milde, *f.* [s. Со́блазнь &.

По́блазнь, *f.* поблазни́ти ся & *K.*

Поблéкнути, *v. n.* verbleichen, verschiessen.

По́блеск, *m. Пол.* Schimmer, *m.*

Поблúжнiй, *a. Др.* nächst, homogen.

Поблизи́ти, *v. a.* zu nahe rücken.

По́близький, *a.* nahe, nahe gelegen.

Поблизни́чити ся, *Гол.* III. 16 Zwillinge zur Welt bringen.

Поблизо́к, -зку́, *m.* Nähe, *f.* в поблúзку, по́близу, п. б. коло́ (mit d. *Genit.*) in der Nähe von, *Кн.* [rer, *m.*

Поблиска́ч, *m. Кл.* Blitzschleude-

Поблúскування, *n.* das Leuchten, Schimmern, *Пол.*

Поблúскувати, *v. n.* s. Блúскати.

Поблі́днути, *v. n.* erblassen, blass, bleich werden.

По́блуд, & поблуди́ти & s. Блуд &.

Поблу́дний, *a.* mit Mängeln, schlecht, nichtsnutzig, *Зак.*

Поблука́ти, *v. n.* irrsinnig werden.

Побогатíти, *v. n.* reich werden.

По-бога́то, *adv.* viel, in grossem Quantum.

Пободрíти, *v. n.* sich fassen, *Вах.*

Побоéвище, *n.* s. Побóїще.

По́бóже, *n.* Ebene des Flusses Бог. *K.*

Побожи́ти, *v. a.* щось etw. mit einem Eid bekräftigen, *Гол.* III. 439; — ся bei Gott schwören.

По́бóжний, *a.* fromm, andächtig.

По́бóжність, -ости, *f.* Frömmigkeit, *f.* [feld, *n.* Wahlstatt, *f.*

По́бóїще, (-їсько), *n. Пар.* Schlacht-

По́боки, *pl.* Kanten e. Brettes; 2) Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-боку́! fort! weg damit! *Кн.*

Поболі́ти, (побóлювати), *v. n.* einwenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen; 2) —, *M.* II. 168, — ся krank werden, erkranken. [(Limosa).

Поболо́тниця, *f.* Pfuhlschnepfe, *f.*

По́бóрник, *m.* Kämpfer für etw., Verfechter, Vertheidiger, Beschützer, *m. Ш.* II. 168; (-ниця. *f. Зг.* -in, *f.*). [*Пол.*

По́бороздкóваний, *a.* gefurcht,

По́борозня́к, *m.* s. Борознюк.

Побороня́ти, *v. a.* verwehren, кому́ щось.

По́бороти, побóрювати, *v. a.* überwältigen, bewältigen, überwinden, besiegen; 3) — ся з ким den Kampf mit jmdm aufnehmen, ringen.

По́бóрснї, *pl.* s. Посторóнок (*pl.*) *Ос.* (61) III. 54. (по́борні? *Зак.*)

По́бóчина, *f. gew. pl.* Seitenwand, *f.* Seitenleisten, *m.*

По́бочи́ти ся, *Б.* (*Пр.* VI. 54).

По́бóчкати. *v. a. ungr.* s. Поцїлувáти, *Гол.* III. 67. [[cubine, *f.*

По́бóчниця, *f.* s. Побічниця; Con-

Побракува́ти, *v. a.* чогóсь *Ал.* als unnütz wegwerfen, verachten.

Побрани́ти, *v. a. gr.* ausschelten.

По́брат, *m. Ст.* s. Побратúм.

Побрата́ти, *v. a.* verbrüdern, zu Brüdern machen кого́ з ким; — ся sich verbrüdern, die Bruderschaft, den Bruderbund schliessen.

Побра́ти, *v. a.* s. Побера́ти; — ся *Кч.* 3. den Weg einschlagen, — да́лї *M.* I. 16 sich weiter auf den Weg machen, weiter aufbrechen.

Побра́тим. (-и́мець), *m.* mit dem man Brüderschaft geschlossen hat, Freund u. Bruder, Wahlbruder, *Mi.* II. 360; Herzensfreund; Stammesbruder, *m.*

Побрати́мий, (-и́мский, *Гол.*), побра́тний, *Пар. a.* Bruder-, brüderlich, stammverwandt, befreundet.

Побрати́мство, *n.* Brüderschaft, Verbrüderung, *f.*

Побрéзгати чимóсь etw. verschmähen, verwerfen, *Ос.* (61) I. 322.

Побренька́ч. *m.* s. Побряска́ч.

Побреха́ч, *m.* Lügenmaul, *n.* verlogener Lump, *ВБ.*

Побрехéнька, *f.* Anekdote, *f. Левч.*

Побри́дити ся, Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).

Пóбридки. *pl. K.* II. 19 das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.

Пóбризк, *m. Cm.* Wasserstrahl, *m.*

Пóбро, *m. Кч.* 126 s. Побратúм.

Побродúти, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.

Побродя́га, *m.* s. Бродя́га.

Побросáти, *v. a. gr. АД.* I. 215 s. Покидáти.

Побрякáч, *m. gew. pl.* * klingendes Geld: коóй бýли побрякáчі то бýдуть послухáчі.

Побувáти, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.

Пóбуд, *m.* — природний Naturtrieb, Instinct, *m. B.*

Побудúтель, побýдник, *Пар. m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* *Triebfeder, *f.*

Побудúти, побуджáти, *v. a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побудúти viele nach u. nach auf wecken.

Побудлúвий, *a.* reizbar, erregbar, *B.*

Побудлúвість, побýдність, *B.* -сти, *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f. Ган. Ил.*

Побудувáти, *v. a.* erbauen; — ся [sich anbauen.

Побýже, *n.* Land am Fluss Буг, *n.*

Побýрити, *v. a.* auseinander wühlen, stören, wirre machen (волóсе).

Пóбут, побýток, -тку, *Кс. m.* s. Пóбит; Stand, Umstand, *m.*

Побýти, s. Побувáти. [rig werden.

Побутнíти, *v. n. Гол.* I. 84 mode-

Побутопúсь, *f. T.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f*

Пов, *ungr. Гол.* III. 492 s. Пів.

Повáб, *m.* повáба, *f. K.* s. Понáда.

Повáбити ся на щось, *K.* s. Понáдити ся. [kend, interessant, *K.*

Повáбливий, *a.* anregend, verlok-

Повáга, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) s. Повáжність.

Повáгом, повáжно, *adv.* ernst, gravitätisch, bedächtig, *Левч.*

Повáда, (*d.* повáдка), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Кв.* 141; 2) Schaden, *m. Щог.* 108; 3) Fehler, Mangel, *m. B.*

Повáдити, *v. a.* in Zwist bringen, bezwisten, *Пар.*; 2) *v. n.* кóму schaden; 3) — ся *И.* 79 s. Понáдити ся.

Повáдний, *a.* geneigt zu etw. (mit d. *Infinit.*).

Повáжанє, (-éня, *Кв.* 118), *n.* Achtung, Ehre, Verehrung, *f. Ш.* I. 379.

Поважáти, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Кв.* 118.

Повáжити, *v. n.* кóму *Кв.* 49 jmds Bitte berücksichtigen, vgl. Увáжити; 2) — ся на кого́ auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *IГ.*; *b*) — ся wagen, sich erdreisten.

Повáжливий, *a.* in mässig ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Зап.* I. 332; 2) s.d. folg. *КС.* (82) VIII. 280.

Повáжний, *a.* ernst, ernsthaft, gesetzt, achtunggebietend, angesehen.

Повáжність, -ости, *f.* Würde, *f.* würdevolles Aussehen. [ernster werden,

Поважнíти, *v. n. Зар.* gesetzter,

Поважшáти, (-жщá-), *v. n. Др. с.* 118 schwerer werden. [Zimmerdecke, *f.*

Повáла, повалúна, (*B.*) *У. f.* s. Стéля,

Пóвалець, -лця. *m.* накидáльний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*

Повалúти, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen. [demisch.

Повáльний, *a. Кв.* allgemein, epi-

Повáлом, *adv.* haufenweise, in Scharen, *Кн.* s. Пóкотом.

Повалúти, *v. a.* s. Повалúти; 2) beschmutzen, beschmieren.

Повапнúти, поваплúти, *Ш.* II. 154. *v. a.* mit Kalk übertünchen.

Повáр, *m.* Koch, *m.*

Поварúти, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) морóз поварúв ростúни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.

Повáрувати, *v. n. P.* I. 112 Kochkunst üben, kochen.

Поварувáти ся, (mit d. *Infinit.*) *M.* anstehen, Bedenken tragen.

Поварязький, *a. K.* nach der Herrschaft der Waräger. [чити.

Повóзпéчувати, *K.* s. Побезпé-

Повгрузáти, *v. n.* ver-, einsinken.

Пóвзар, *m.* Kapuze, *f.*; 2) * Kapuzenträger, *m.*

Повдéржати, *v. a.* abhalten, mässigen; — ся sich enthalten, sich m. [sig.

Повдéржливий, *a.* enthaltsam, mäs-

Повдéржливість, -ости, *f.* Enthaltsamkeit, Mässigkeit, *f. Пар.* [wehen.
Повдувáти, *v. a.* hineinblasen,
Повдягáти, *v. a.* ankleiden.
Повéдене, *n.* das Betragen, Aufführung, *f. Пар.*
Поведе́нция, *P.* II. 170. поведі́я, *Ф. f.* s. Повéдене; Charakter, *m.*; 2) Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Поведи́ця, *f. ŻP.* s. Пóвість.
По-ведмéжи, *adv.* nach Bärenart.
Повéзти, (повéзу́, повéзеш), *v. a.* fahren, tragen, wohin schaffen, bringen; 2) *gut gehen, gelingen, reussieren.
Повели́ка, повили́ця *f.* s. Повити́ця.
Пóвеликий, *a.* zu gross; повели́ку́, *adv. M.* III. 50 gross, viel.
Повели́тель, *m. Ко.* 199 Befehlshaber, Beherrscher, *m.*
Повеличáти, *v. a.* heloben, preisen; — ся sich rühmen.
Повеличи́ти, *v. a.* кого́ чимóсь jmdm grössere Last aufbürden; 2) in grosse Theile theilen. [len, gebieten.
Повеліва́ти. повели́ти, *v. n.* befeh-
Пóвень, *m. ОП.* Fülle, *f.* s. Пóвний.
Пóвер, *adv.* (*Фр.*) s. Пóверх 1).
Повереди́ти, *v. a.* schädigen.
Повере́сло́, *n.* повересе́ле. (-сїле), *n. coll.* s. Перевесло́. [fen; zurückstossen.
Повере́чи, поверга́ти, *v. a.* hinwer-
Повéрн. пропáв мій вік бев повéрну ohne Wiederkehr.
Повернýти, повертáти, *v. a.* umdrehen, -wenden, -kehren; lenken; zurückgeben, -erstatten; — когóсь в щось verändern, umstalten; когóсь на кáзву jmdn auf das Aerar übertragen, *Кн.*; 2) *v. n.* до кого́, кудá, zu jmdm, wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich — —, zurück-, wiederkehren; *b)* sich rühren *Л.* 52; *c)* в що etwas werden, sich in etw. verwandeln.
Пóверт, *m.* Schwenkung, *f. Mi.* II. 32; 2) Stelle wo die Richtung des Weges sich ändert.
Повертли́вий, *a.* rührig, flink.
Повéрх, *adv. praep.* über; oberhalb; mehr als; — прáва (бráти) Verstoss gegen das Gesetz; 2) повéрх, *m.* Stockwerk, Etage, *n.*
По-вéрха, (-хи), *adv.* s. d. folg.
Повéрхний, *До.* поверхóвий, *Фр.* (-óвний, *До.*), *a.* äusser, äusserlich, dem Scheine nach; ober; oberflächlich.
Повéрхник, *m.* Satteldecke, *f.*
Повéрхниця, *f.* das Aeussere, Obere; 2) äussere Fläche, *Мог.*; das Sichabhebende; 3) Dünger auf die Oberfläche gestreut: Kopfdüngung, *f.*; 4) —, повéрхничка Art Muster in d. Leinenstiokerei, Einsatz am Hemdärmel, *m.*
Повéрхність, -ости, *f.* bewegliche (äussere) Güter, Mobiliar, *n.*; 2) Oberflächlichkeit; 3) Aussenseite, *f.*
Поверхóвє, *n. Зг.* (*Пр.* II. 193) oberer Lauf des Flusses? s. Верхівé.
Поверхóвиця, *f.* s. Верховóда.
Поверхувáти, *Ф.* поверши́ти, *Ш.* I. 82. *С.* II. 108 s. Завершити, vollenden, ausführen. [ken, *Нав.*
Повéршний, *a.* — mit Stockwer-
Повесели́ти, *v. a.* erfreuen, vergnügen.
Повеселі́ти, повеселі́шати, *v. n.* froh, fröhlich werden, vergnügter w.
Повéсти, (повéду́, повéдеш), *v. a.* s. Поводи́ти. [einnehmen.
Повечéряти, *v. n.* das Abendessen
Повз, *praep.* s. Пóуз. *Л.* 156.
Повз солоди́ш Tüpfelfarn, *m.* Engelsüss, *n.* (Polypodium vulg.).
Пóвзати, повзну́ти, *v. n.* und —ся schleichen, kriechen; s. Хóвзати ся *МШ.*
Повзáч, *m.* Schleicher, Kriecher, *m.*
Повздéржливість, -ости, *f.* Enthaltsamkeit, *f. ОБ.*
Повздóвж, *adv.* der Länge nach; повздóвжний, *a.* Längen-. [*Щог.* 153.
Повзкрáй, *adv.* über den Rand hin,
Повзýн, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,
Повзýщий, *a.* kriechend, *B.* [*f.* (Sitta).
Повзя́ти собí що, (рáдку), fassen, sich vornehmen. [chen.
Повибороздувати, *v. a.* ausfur-
Повивáти, *v. a.* ein- windeln, wickeln.
Повивáч, *m.* Wickel-, Windelhand, *n.*
Повигáдувати, *v. a.* er-, aussinnen, ausdenken.
Повиганя́ти, (-гони́ти), *v. a.* viele (alle) nach einander austreiben, fortjagen.
По-вигóдї, *adv. M.* II. 75 je nachdem es gelegen, bequem ist.
Пóвид, *m.* das Aeussere, Gestalt, *f.* Ansehen, *n. Пол.*
Повидáти, *v. a.* wahrnehmen, einse-

hen, sehen, erblicken, *IГ.*; 2) besuchen,
Повúден, *a.* s. Повúнен. [*Л.*67.
Повúдїти, *v. a.* erblicken, *Зг.* s. Повидáти 1); 2) повúдїло ся кому́ (impers). scheinen, vorkommen.
Повúдний, *a. Пол.* äusserlich; *adv.* пóвúдно, *Зар.* scheinbar, dem Anscheine nach. [schienen werden, *Щог.*92.
Повúднїти, *v. n.* sichtbar, hell, be-
Пóвидну, *К.* по-видóцї, *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht.
Пóвиж, *Ф.* повúжше, *adv.* (*praep.* mit d. *Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb.
Повúка, *f.* Gewohnheit, *f. T.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*КС.* (82) I.
Повúкнути, *v. n.* gewohnt sein,
Повúла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *n.* bes. Pflaumenmus.
Повúле, *n. coll.* Ganasche, *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [тúця.
Повилúця, повилюха, *f. v.* Повúлїтáти, *v. n.* naoh u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на що; 3) з чого́ herausfallen. [mus, *f.*
Повилянка, *f.* Suppe aus Pflaumen
Пониминáти, *v. a.* auspressen, -kneten. [дувати.
Повимишлáти, *v. a.* s. Повигá-
Повúна, *f.* s. Повúнність.
Повúнен, (повúннен), повúнна. повúнно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повúнно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кн. b*) vielleicht, *vgl.* Мýсить.
Повинúти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *M.* III. 80; 2) gehorsam sein *Др. c.* 416; 3) sich verpflichten.
Повúнність, -ости, *f.* Pflicht, *f.*
Повиновáтити, *v. a.* кого́ für schuldig erklären, beschuldigen, *M.* II. 192.
Повинувáти ся, s. Повинúти ся 2).
I. Повинýти, *v. a.* s. Повивáти.
II. Повинýти, *v. n.* s. Повінýти.
Повинятко, *n. Мл.* Wickeltuch, *n.*
Повисúстий, повúслий, *a.* herabhangend, überhängend, nickend. [*m. K.*
Повисляни́н, *m.* Weichselbewohner,
Повисля́нщина, *f.* Weichselland, *n.*
Повúснути, *v. n.* herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben.
Повúтанє, *n.* Bewillkommung, Begrüssung, *f.* [grüssen.
Повитáти, *v. a.* bewillkommen, be-
Повúтвердити, *v. a.* s. Вúтвердити. [вúток.
Повитé. *n.* das Einwindeln, s. По-
Повúти, *v. a.* s. Повивáти; — ся sich winden, s. aufranken (v. Pflanzen).
Повúтиця, *f.* Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum), 2) Winde, *f.* (Convolvulus).
Повитúч, *m.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus).
Повúтник, *m.* Atragene alpina, *B.*
Повúток, -тку, *TP.* 45 (*d.* повúточок), *m.* s. Сповúток. [тýха.
Повитýха, *K.* (-тúха). *f.* s. Спови-
Повихáти, *v. a.* jmdn schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln.
Повихнýти ся gestört, verrenkt werden, erlahmen, *Под.*
Повишáти, повищáти, *v. a.* höher machen, erhöhen, emancipieren.
Повúшший, повúщий, *a.* obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -е s. Пóвиж.
Повищýплювати. *v. a.* ausraufen, -rupfen. [heu, *Фр.*; Hauch, Athem, *m. Не.*
Пóвів, -іву, *m.* das Wehen, Hinwe-
Повівáти, *v. n.* sanft wehen, flattern (хоругóв).
Пóвід, -ода. *m.* (пóвідь. *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * Disposition, Anordnung, *f.* 3) -бду. *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дáти anordnen; Veranlassung geben. [149; s. Пóвінь.
I. Пóвідь, -оди. *f.* Frühlingsflut, *f. Ке.*
II. Пóвідь, -іди, *f.* s. Пóвість, *Ч.* III. 298; Gerücht, *n. Пар.*
Повідáти, *v. a.* sagen, erzählen.
Повідáч, *m.* Erzähler, Sprecher; Berichterstatter, Anzeiger, *m. M.*
Пóвідка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.*
Повíдка, *f.* Zügelriemen, *m.* -schnur, Halfter, *f.*
Повідлéжувати собí бóки sich die Seiten wund liegen. [морозúти.
Повідморóжувати, *v. a.* s. Від-
Повідóк, -дкá, *pl. dim.* повідоньки, s. Пóвід 1), пóводи.
Повíдувати, *v. a.* besichtigen, (*B.*).
Повідця, *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чого́.
Повідя, (є), *n.* s. Пóвінь.
Пóвіз, -озу, *m.* Kutsche, *f.*
Повій, -óю, *m.* s. Звій, півсéток *Кн.*

Пóвій, -óю, повійка, Convolvulus arv.; 2) Lycium barbarum. [convolvuli, *B.*

Повійкóвець, -вця, *m.* Sphinx

I. Повíйний, *a.* schlingend, rankend, *B.* [wehend.

II. Повíйний, *a.* — вітер stark

Повíйник, (*d.* -ичок), *m.* s. Повивáч; 2) s. Пóвій, *Вол.*

Повíйниця, *f.* liederliche Dirne.

По-вíк, *adv.* lebelang.

Повíка, *f.* Augenlid, *n.*

Повíкувáти, *v.n.* lange leben, (*B.*).

Повільгóтно, *adv.* leicht, etwas frei.

Повíльний, *a.* willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit 2) langsam, gemächlich. [keit, *f.*

Повíльність, -ости, *f.* Langsam-

Повінь, -іни, *f.* (*Ф.m.*) Ueberschwemmung, Flut, *f.* Hochwasser, *n.*

Повíнець, -нця, — жáбник, Froschbiss, *m.* (Hydrocharis morsus ranae); повінцевáті, *pl.* Hydrocharideae, *B.*

Повінýти, *v. n.* s. Повіяти.

Повінчáне, *n.* Trauung, *f. III.* II. 221.

Повінчáти, *v. a.* bekränzen, krönen; 2) trauen (v. d. Heirat); ся sich dh Trauung ehelich verbinden.

Повíрене, *n. Mx.* Vertrauen, Zutrauen, *n.*; 2) *Зар.* s. Пóвірка 1).

Повірéнник, *m. T.* повірéнний, *s. a. m. C.* II. 99. Vertrauter, Vertrauensmann, *m.* der Bevollmächtigte.

Повíрити, повірáти, *v. a.* anvertrauen; glauben; creditieren; 2) bemessen, erproben, e. Probe anstellen, prüfen, *Ч.* III. 344.

Пóвірка, *f.* Aberglaube, Wahn, *m. Зар.*; 2) Credit, *m.*; 3) Probe, *f. K.*

Повірлúвий *a.* Vertrauens-, *Вах.*

Повíрний, *a.* vertraut, vertraulich, zutraulich, *Зар. s. a. m. Me.* 387 der Vertraute; *adv.* на повíрну, *adv. M.* III. 28 vertraulich, traut.

Повíрник, *m.* на — вівці гонúти (*Ф*) Hutweide, worauf die Schafe abermals (zum Nachtweiden) getrieben werden, s. Повéрн, повернýти.

Повірóчний, *a.* Control-, Untersuchungs-, Reambulations-, *He.*

Повíсити, *v. a.* aufhängen, -henken.

Повíсмо, *n.* Gespinst, *n.*; 2) 60 Strähne zusammen. [Novelle, *f.*

Пóвість, *f.* Erzählung; Geschichte,

Повістовáтельний, *a. Гол.* erzählend, episch. [вістúти.

Повіствувáти, *v. a. Фр.* s. По-

Повíсти, (повíм, повíш, повість), *v. a.* s. Повідáти; не повíм ich kann es nicht sagen, ich weiss es nicht.

Повістúти, повістувáти, *Ф.v.a.* erzählen *M.* I. 44. II. 149; 2) melden, sagen, berichten.

Пóвістка, *f.* kleine Erzählung; 2) Nachricht, *Др. c.* 243. *C.* I. 161.

Повістнúк, *m. Oc.* (62) VIII. 30.?

Повістниця, *f.* Tradition, *f.* (*n.хв.*4).

Повíт, *m.* Kreis, Bezirk, District, *m.* (e. Landes); *adj.* повітóвий; *adv.* повітóво, (*Фр.*) auf umwegen.

Пóвіть, *f.*? *H.* 152? [вíт, Land, *n.*

Повíтє, *n.* Luft, freie L; 2) s. По-

Повíтка, (*d.* -очка), *f.* Wetterdach, Dach, *n.*

Повíтре, *n.* s. Вóздух, *Пар.* verpestete Luft, Pest, *f. adj.* повітрóвий, *Ст.* s. Воздýшний. [тренник.

Повíтренник, *m.* (-иця *f.*) s. Навíпо-

Повíтренниця, *f.* Pestilenzwurz, *f.* (Petasites offic.) *Вол.*

Повíтчик, *m.* Beamter einer Kreishauptmannschaft, *Ко.* 294; jmd aus e. Kr. *Кн.*; *H.* 230?

Повішáльник, *m.* der Gehängte.

Повíшати, *v. a.* nach u. nach aufhängen. [verkünden, berichten, melden.

Повіщáти, *v. a. Ст.* aussprechen,

Повіщувáти ся, sich verloben.

Повíя, *f. Ст.* +*M.* s. Повíйниця.

Повíяло, *n. Зг.* Fächer, *m.*

Повíяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* зóíже, worfeln, windigen; — ся кудú sich wohin fortmachen. [einlegen.

Повкладáти, *v. a.* nach u. nach hin-

Пóвкупі, *adv. M.* II. 111 im Haufen, zusammengeschart.

Повлягáти ся, s. Влéжати ся.

Повмерáти, *v. n.* nach u. nach sterben.

Пóвнь, *f. KУ.* Vollheit, Vollkommenheit, Vollständigkeit, *f.*

Пóвний, *a.* voll; vollständig, völlig complet, Gesammt; — цьвіт gefüllte Blume; *d.* повнéнька, *Др. c.* 99 schwanger; повнíсенький, ganz, überaus voll; *adv.* пóвно etc.

Пóвниця, *f.* (volles) Trinkgeschirr, Glas (Brantwein etc.), *n.*; 2) — чувств,

Y. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*

Пóвність. -ости. *f. Пар.* s. Повнóта.

Повнобóкий. *a.* mit ausgefüllten Bauchseiten (v. Rind).

Повноважний. *a.* schwerfällig, *K.*

Повноважний, *a.* vollgiltig.

Повноважність, -ости, *f.* Vollgiltigkeit, *f. Пар.*

Повновúдий, *a.* der ein volles Gesicht hat, mit vollen schönen Wangen, vollwangig; bausbäckig.

Повновíдє. *n. T.* s. Пóвінь. [walt.

Повновлáстний, *a.* mit voller Ge-

Повновлáстник, *m.* Bevollmächtigter, *Term.* [Gewalt; Vollmacht, *f. Пар.*

Повновлáстність. ости, *f.* volle

Повноголóсий, (-óсний), *a.* vollautend, vollstimmig, *Пар.*

Повноголóсність, -ости, *f.* Vollaut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.

Повнодýшно, *adv. Y.* mit vollem

Повноквíтний, *a.* mit voller Blüte.

Повноколóсий, *a.* vollährig.

Повнокопúтий, *a.* vollhufig.

Повнокрóвий, *a.* vollblütig.

Повнолúций, *a.* s. Повновúдий.

Повнолíтє. *n. T.* повнолíтність. -ости, *f.* Volljährigkeit, *f.*

Повнолíтний, *a.* volljährig.

Повномóчіє. *n.* Vollmacht, *f. Term.*

Повномóчний, *a. Не.* повномóчник, *m.* s. Повновлáстний etc. der Bevollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*

Пóвнонька. *f. Га.* I. 68 Пóвниця 1).

Повноправний, *a.* vollberechtigt, *ВБ.* [berechtigung, *f.*

Повноправність, -ости, *f.* Voll-

Повнорóгий. *a.* mit dichtem, knöchernem (nicht hohlem) Geweih, *Пол.*

Повнорóдний, *a.* vollbürtig, *Term.*

Повнорóдство, *a.* Vollbürtigkeit, *f. Term.* [keit, *f.*

Повнотá, *f.* Fülle; Vollheit, Völlig-

Повнохвóстий, *a.* mit buschigem Schwanz, *K.* (v. Eichhorn).

Повноцьвíт, *m.* gefüllte Blume.

Пóвночка, *f. dim.* s. Пóвниця 1); kleine Flasche. [*m.* s. Підпóвня, *Пар.*

Пóвня, *f.* Fülle, *f. K.*; 2) Vollmond,

Пóвнява, *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m. K.*

Повнúк, *m.* Tagetes erecta, s. Купчáк; -місяць *M.* III. 58 Vollmond, *m.*

Пóвод, (*d.* поводéць), *m.* пóвода, *f. C. gew. pl.* пóводи Zügel, *pl.*

Поводáр, поводáтор, (-тар), *Левч.* поводúр. *K.* поводáч, *C.* I. 176, *m.* Führer, Leiter, *m.* [rerschaft, *f*

Поводáторство, *n.* Leitung, Füh-

Повóдень, *f.* s. Пóвінь.

Поводúти. (повóджу, повóдиш), повéсти. *v. a.* führen, leiten, begleiten; 2) — чим *Иг.* 87. lenken, regieren, walten; — очúма (очúцї *Ш.* I. 28) rings schauen, mit dem Auge schweifen; 3) — ся десь *Кв.* 282 sich wo befinden; як повóдит ся? wie geht's?, повéло ся es ist gut gegangen, ist gelungen, hat geglückt; *b*) es kam die Sitte auf, *K.*

Поводíнє. *n. Не. ОП.* s. Повéдене.

Повóдя. *pl.* s. Пóвод. *pl.* [дáр.

Повожáтий. *s. a. m. Ш.* I. 44 s. Повод-

Повóз, *m.* † Pflicht zu führen u. zu fahren, P. zur Fracht, *f.*

Пóвоз. *m.* s. Пóлоз, полóзє.

Повозúти, (повóжу, повóзиш), *v. a.* s. Повéзти; — рукáми *Не.* mit den Händen herumfahren, tasten.

Повóзник. *m. Зар.* s. Візнúк.

Повозóвий, *a.* — кінь Kutschenpferd, *n*; 2) -е брéмя † s. Повóз.

Повóли. *d.* поволéньки, *adv.* langsam, gemach. [fahren, nachgeben.

Поволúти, *v. n.* чомусь *Б.* will-

Поволíти, *v. a.* entscheiden, für gut finden, *Pa.* I. 381.

Пóволїцьки, *adv.* s. Пóволочки.

Поволїчúти, поволїкáти, *v. a.* überziehen.

Пóволíчка, *f.* s. Тяганúна; 2) Zieche, *f.*; 3) — оксамítна *Зар.* (*Пр.* II. 159) Band, *n.* [steuer, *f.*

Поволóвщина, *f. K.* Hornvieh-

Пóволоди, *pl.* Streifen beim Sonnenuntergang, *pl.*

Пóволок, -оку, *m.* поволóка, *f. Пол.* Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f. ВБ.*

Поволóченька, *f. dim. R.* 22. s. Пáволока.

Поволочúти, *v. a.* schleppen; hin u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся einwenig hin u. her streifen. [schleppend.

Пóволочки, (-оцьки), *adv.* hin-

Поворожúти, *v. a.* etwas vorzaubern; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*

Поворíзка, *K.* поворóзочка, *f.* dünne

Пóвороз, *m.* s. Бабрýн.
Пóворот, -оту, *m.* пóвороте, *n. Cm.* Umwenden, Umschwenken, *n.* Schwenkung; Wendung des Körpers, *f.*: на повóротах, *C.* I. 122. s. Пóворотка; 2) Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rückfahrt, *f.*
Пóворотка, *f. Кн.* (*Пр.* IX. 814), Kehr, *f.* Ort wo man umwendet, Scheideweg, *m.*?
Пóвороткий, *a. Не.* gewandt, geschmeidig, flink, behend, geschickt.
Пóворотний, *a.* zurückkehrend, rückfällig, Rück-; -а тóчка Wendepunct, *m. K.*; 2) s. Пóвороткий.
Пóворотник, *m.* Wendekreis, *m. Пол.*
Пóворотність, -ности, *f.* Behendigkeit, Geschicklichkeit, *f.* [versa, umgehend.
Пóворотно, *adv. Св.* umgekehrt, vice
Поворохнýти ся, sich rühren.
Поворýшенє, *n. Не.* Bewegung, *f.*
Повоть, *f. Не.* (*Хм.* 103)?
Пóвохкий, *a.* feuchtlich. [besiegen.
Повоювáти, *v. a. P* II. 10 bekämpfen,
Повпадáти, *v. n.* nach u. nach hereinfallen. [abreissen.
Повпаздерувáти, *v. a.* die Rinde
Повпúво, *n.*? *Сн.* 187 s. Півпúво.
Повразúти ся, *M.* III. 94 betroffen werden. [повраетáлий eingewachsen.
Повраетáти, *v. a.* einwachsen; *adj.*
Поврачувáти, *v. a. Др. с.* 29 curieren, heilen.
Повременúти, *v. n. gr. Кн.* sich gedulden, e. günstige Zeit abwarten.
Повселюдно, *adv.* allgemein.
Повеечáсно, *adv.* jederzeit.
Повеíгда, *adv.* s. Зáвсїгди; 2) s. Повеюда.
Повсть, повстúна, пóвстка, *Ко.* 70 *f.* Filz, *m.* durcheinander gewirrte Thierhaare, *pl.*
Повставáти, повстáти, *v. n.* nach einander aufstehen, sich erheben; 2) entstehen; повстáлий. *a.* entstanden.
Повстáнє, *n.* Aufstand, *m. Term.*
Повстáнець, -нця, *m.* der Aufständische, Insurgent, *m. Term. Пар.*
Повстúти, *v. a.* zu повсть zusammenschlagen, -wirren, filzen.
Повстрічáти, *v. a.* щось etw. begegnen; — ся einander begegnen.
Повстяний, повстьовúй, *a.* filzen, filzig, aus Filz verfertigt, Filz-. [*B*,
Повстяниéтий *a.* filzähnlich, filzig.
Пóветянка, *f. H.* 33. Kleid & aus поветь. [überall, allenthalben, allerorts.
Повеюда, (-и), повсюдейка, *adv.*
Повсюдний, *a.* allgemein, allg. befindlich, überall, häufig vorkommend, *K. Пол.*
Повеюдніеть, -ости, *f.* allgemeine Verbreitung, *T.* [werden.
Повсюдніти, *v. n. ВБ.* allgemein
Повсядéнщина, *f.* Alltäglichkeit, *f. K.* [täglich, *K.*
Повеяднéвний, *a* aller Tage, tag-
Повеякчáений, *a.* immerwährend, zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *Cm. M+E.* 273. [holung, Repetition, *f.*
Повтáряне, повтóрене, *n.* Wieder-
Повтерáти, (-тир-), *v a.* abwischen.
Повтúрювати ся, *K.* s. Втирúти(ся).
Повтиекáти, повтúшкувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; — ся sich hineindrängen.
Повтóрий, *a. Пар.* wiederholentlich; *adv.* повтóрне *Га.* I. 9. *pol.* abermals, zum zweiten Male. [lungs-.
Повторúтельний, *a.* Wiederho-
Повторúти, повтаряти. *v. a.* wiederholen, repetieren; — ся sich w.
Повтóрник, *m.* Wiederholungszeichen, *n.* [machen.
Повузúти, *v. a.* schmäler, enger
Пóвузкий, *a.* ziemlich schmal, zu schmal.
Повх, *m.* Rellmaus, *f.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis) *Пол.*; 2) s. Норúця; 3) Kartoffelmaus, *f.*; 4) s Хомáк (*Фр.*).
Повхáрня, *f.* Behältnis für die Rellmäuse, *n.* (glirarium).
Повходúти, *v. n.* hinein-, eingehen.
Повчóк, -чкá, *m. dim.* s. Полк, kleine Schar, Fähnlein, *n.* [Knirps; *vgl.* Повх.
Повшýк, *m. Зак.* kleines Bübchen
Пóвязь, *f.* Band, *n.* Bindestroh, Stroh zum Binden, *n.*; 2) s. Вужúще; 3) s. Звязь, *K.*
Повязáти, *v. a.* nach u. nach zusammenbinden; umbinden; — ся чим etw. um sich wickeln, — binden.
Повáзка, *f.* Verband, *m.* Umwickelung. *f.*; 2) Art des Bindens des Kopftuches.
Повялúти ся, *Ф.* todmüde werden.
Повáнути, *v. n.* welk werden, ver-

welken; *adj.* повя́лий, verwelkt. [gen.

Погадáти, *v. n.* nachdenken, überle-

Пóгань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträchtigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmitztes Gesindel *Кч.* 186.

Погáний, *a.* (погáнець, -нця, *m.*) schmutzig; niederträchtig; garstig; schlecht, böse; -е Мíсце *N.* e. Berges.

Поганúй, *m.* Heide, *m.*; 2) *Bein.* des Wolfes.

Погáнити, *v. a.* schänden; verunreinigen, entweihen; — ся sich schänden lassen, s. schmutzig machen.

Погáнка. *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorngrütze, *f.*; 3) Fieber, *n.*; 4) змíй — Natter, *f.*

Поганькувáтий, *a.* genug garstig.

Погáньский, *a.* heidnisch, Heiden-.

Погáньство, *n.* Heidenthum, *n.*; 2) s. Пóгань.

Поганя́йло, *m.* s. Погóнич.

Поганя́ти, *v. a.* treiben, antreiben, vor sich hintreiben; *vgl.* Погóнич.

I. Пóгар, *m. Ф.* s. Пугáр. *dim.* погáрик *Luts.* 170. [brannte Partie Waldes.

II. Пóгар, *m.* ausgehauene u. ausge-

Пóгарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25.

Погáркати ся з ким, mit jmdm arg hadern.

Погáрчина, *f. N.* e. Berges.

Погаеáти, погáснути, *v. n.* aus-, er-, verlöschen (*v. n.*); schwinden, eingehen: грибú, прищí. [löschen, (*v. a.*).

Погаеúти, погашáти, *v. a.* aus-

Погибáти, погúбнути, *v. n.* verlorengehen, umkommen, — емéрти des Todes werden.

Погúбель, *f.* Krümmung, Biegung, *f.* Bug, *m.*; зігнýти ся в три погúбелї sich fussfällig bücken; 2) Verderben, *n.* Tod, *m.* Vernichtung, *f.*

Погúбельний, *a.* verderblich, tödtlich, des Verderbens, *K.*

Погúблиця, погúбниця, *f.* tödtliche Pest, bes. Viehseuche, Rinderpest, *f.*; Verderben, *n.*; 2) Schafot, *n.* Richtstätte, *f. Ф.*

Погúблий, *a.* verloren, *K.*

Погинáти, *v. a.* ein wenig biegen; — ся sich — —, nachgeben, elastisch sein.

Погúнути, *v. n.* s. Погибáти; 2) in Verlust gerathen.

Погúрити, *v. a.* vergeuden.

Погíдь, *n.* Wetter, *n. B.*

Погíдливий, погідний, *a.* heiter, klar, mit schönem Wetter.

Погíй, -óю. *m. pl.* погóї hohe Woge, Welle (brausend u. tobend); hervorschiessendes Wasser, Blut &, *Ф.*

Погíн, -óну, *m.* s. Погóня; в погíн за ким побíчи um die Wette nach jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; погóном, heftig stürmend, stürzend.

Погíнка, *f.* s. Нáгінка.

Погíре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *n.*

Погірний, *m.* (*Ф.*) s. Пóгар II.

Погіршúти, (-áти), *v. a.* verschlimmern, verschlechtern. [kosen.

Погладúти, *v. a.* streicheln; lieb

Погладїти, *v. a.* s. Полáгодити beschwichtigen, beilegen. [schlingen, *He.*

Поглинýти, *v. a. M.* II. 67. ver-

Поглипíти, *v. n.* kaum leben, fristen.

Поглотúти, поглощáти, *v. a.* s. Поглинýти; absorbieren, *Пол.*

Поглóхлий, *a. M.* III. 102 erstickt, unterdrückt, eingegangen.

Поглощáльність, -ости, *f.* Absorptionsvermögen, *n.* [Absorption, *f. Пол.*

Поглóщенє, *n.* das Verschlingen;

Поглубáч, *m.* Untergrundspflug, Wühler, *m.*

Поглубúти, (-бля́ти), *v. a.* tiefer senken, tief pflügen, die Ackerkrumme vertiefen.

Поглýм, *m. КУ.* пóглумка, *f. H.* 69 Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmaeh, *f.*

Поглумúти ея кому́, jmdn verspotten, verhöhnen. [III. 48.

Поглушáти, *v. a.* übertäuben, *M.*

Пóгляд, *m.* Blick, *m.* das Schauen. Ansehen; з пóглядом на щось mit Hinblick, mit Hinsicht worauf; з тóго пóгляду von diesem Gesichtspuncte; 2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.*

Поглядáти, поглядíти, погляну́ти, *v. n.* на когó jmdn anblicken, anschauen, worauf hinsehen, blicken, schauen; — ея на що worauf sehen, Acht haben; — за ким nach jmdm schauen, suchen, auf jmdn Acht geben.

Погнúти, *v. n.* (völlig) verfaulen.

Погнївати ся, einwenig zürnen; — ся з ким sich mit jmdm entzweien, verzürnen.

Погнíйка, *f.* Scatophaga stercoraria.

Погнїтáти ся, arbeitsscheu flanieren.

Погноїти, *v. a.* düngen; 2) verfaulen lassen. [verschmähen.
Погнушáти ся чого † *Ш.* I. 393
Поговір,-óру, *m.* Nachrede, *f.* (übler) Ruf. *Пот.* III. 132.
Поговорúти, *v. n.* s. Побéсїдувати; поговóрювати, fabeln, plauschen, sagen.
Погóда, погодúна, *Кн. f.* schönes, heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung; 2) Heiterkeit, *f.*
Погодúти, *v. a.* einigen, beschwichtigen; 2) mieten, dingen; 3) *v. n.* кому́ *Кч.* 295 jmdm helfen, beistehen, Glück geben; schönes Wetter geben; *b*) warten, sich gedulden (*Imperat.* погодú u. погдú погóдь s. Подú etc. *Ог.* 57); 4) — ся sich einigen, einig werden, sich versöhnen; *b*) — ся *M.* II. 40 sich anbieten, ein Anerbieten thun.
По-годї, *Ф.* погодя́, *Кв. adv.* погодúвши, *ptc.* etwas später, nach einiger Zeit. [*f.* (*Фр.*).
Погодíвок, -вку, *m.* Nahrung, Kost,
Погóдник, *m.* Stück Holz zum Hemmen des Mühlrades. [füttern.
Погодувáти, *v. a.* zu essen geben,
Погóдяник, *m.* погóдянка, *f.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus viaticus).
Погóжий, *a.* brauchbar, gut.
Погóйкувати, *v. n.* johlen.
Погоїти ся, heilen, heil werden.
Поголúти, *v. a.* rasieren; — ся sich —.
Поголїти, *v. n.* nackt, arm werden, verarmen, *H.* 140.
Пóголовний, *a.* allgemein; — подáток s. d. folg.; 2) gliedlich.
Поголóвщина, *f.* Kopfsteuer; 2) Recrutierung wo aus jeder Bauernfamilie ein Mann genommen wird, *f.*
Поголоднїти, поголонїти, *v. n.* hungrig werden; leer werden (кишкú).
Пóголос, *m.* Nachhall, *m. Пол.*; 2) s. d. folg. *K.* [*n.* Ruf, *m.*
Поголóса, *K.* пóголоска, *f.* Gerücht,
Поголóски, *adv.* laut.
Поголóсний, *a.* verkündet, verlautbart, öffentlich. [werden, *K.*
Поголоснїйшáти, *v. n.* lauter
Поголубíти, *v. n.* blau werden.
Поголубúти, *v. a.* liebkosen, liebeln, umarmen. [merisch, *K.*
Погомерíвский, *a.* час nachho-
Погóн, *m.* Streifen, *m. C.* II. 142.
Пóгонь, *f. АД.* I. 121 s. Погóня.
Погóнець, -нця, *m. Зап.* I. 316 Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim Kriegswesen); Kärrner, Fuhrmann; Lieferant, *m. Др. с.* 237; 3) s. Погóнич (als junger Bursch, *Кв.* 172).
Погонúти, *v. a.* wohin treiben; 2) *ein Weib beschlafen.
Погóнич, *m.* Treiber, Lenker des Pferde-, od. Ochsengespanns beim Pflügen, *m.*; 2) s. Жорнívка I. 1).
Погóнний, *a.* verfolgend, *Ст.*; -е кóлесо Triebrad, *n.* [Verfolger, *m. Шар.*
Погóн(ь)чик, *m.* s. Погóнич 1); 2)
Погóня, (*d.* погóнонька), *f.* das Nachsetzen, Nachjagen.
Погóрда, *f. Шар.* погóрджуване, *n.* Verachtung, *f.* das Verachten.
Погордúти, *v. n.* чим s. Гордувáти.
Погордлúвий, *a.* verächtlich, verachtend, *Зар.* verachtungswürdig.
Пóгордо, *adv. Ф.* verächtlich; stolz, *Ст.*
Погорúджа, *f. H.* 80 Brand, Feuerbrand, *m. M.* I. 38; Brandstätte, *f.*
Погóристий, *a.* höher gelegen, hügelig, *B.*
Погорúще, *Мх.* погорíлище, *Фр.* погорóвиско, (*Фр.*) *n.* s. Пожарúще.
Погорíле, *s. n. a.* Beitrag für Abgebrannte, *m.*
Погорílець, -льця, *m.* der Abgebrannte, Abbrändler, *m.*; 2) *N.* e. полонúна; 3) Nbfl. des Чéремош ч.
Погорíти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht lange brennen.
Погорíшний, *a.* — вíтер der Windzug welcher vom Gebirge kommt, Bergwind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen.
Погородúти, *v. a.* verzäunen, ein
Погорониúна, *n.* angebrannte Bäume, Getreide & von e. Feuerbrunst.
Погорювáти, *v. n.* s. Горювáти.
Погорячíти, *v. n.* warm, heiss werden. [ten, gastlich jmdm aufwarten.
Погостúти, *v. a.* кого́ jmdn bewir-
Погостровáти, *v. a. Ч.* IV. 170.?
Погостювáти, *v. n. Ч.* IV. 580 besuchen u. dabei sich bewirten lassen.
Поготíв, (-тов), *adv. H.* 106 noch mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл. б.* 76?
Поготóве, *n. Зг.* Bereitschaft, *f.*
Погрáбати, *v. a.* mit dem Rechen (граблí) das Beet bearbeiten.

Погра́бити, *v.a.* plündern; 2) pfänden.

Пограни́ти, *v. a.* mit Kanten versehen, *Под.*

Пограни́че, *n.* Grenzstrich, Grenzort, *m.*

Пограни́чний, *a.* angrenzend, an der Grenze liegend.

Пограни́чник, *m.* Ochs & von der Grenze als Mischling zweier Racen.

По́гребо, *d.* погребо́к, -бка́, *m.* Keller, *m.*; 2) s. Пого́рію.

Погреба́ти, *v.a.* begraben, beerdigen; 2) — чимо́сь etw. verachten *C.*I.88. 208.

Погреба́р, *m.* Todtengräber, *m.* (*B.*).

Погреба́ч, *m.* Ofenkrücke, *f.* Schürstock, *m.*; 2) s. Погреба́р.

Погреба́льне, *s.a.n.* † Art Abgabe.

Погре́бини, *pl.* Trauermal, *n.*

Погре́бний, *a.* Keller-, *Еф.* 17.; 2) zum Begräbnis geh.

Погре́бник, *m.* s. Пого́ребо 1).

Погребсти́, (погребу́, -бе́ш), *v. a.* s. Погреба́ти.

Погри́вина, *f.* (*pl.*) s. Гри́ва 2).

Пого́рію, -еву, *m. d.* погребе́ць, *m.* погребе́не, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Beerdigung, Bestattung, *f.* [ба́ч &.

Погрію́ач, & погрію́ати &, s. Погребо́ник, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Necrophorus).

Погрізни́й, *a. Фр.* s. Грізни́й.

Погріма́нє, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч.* 180.

Погрі́ти, *v.a.* ру́ки коло чого́сь etw. entwenden, sich woran vergreifen.

Пого́ріх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n. ВБ.*

Погрі́ше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.

Погрі́шка, *f. ГШ.* s. Похи́бка.

Погро́за, *До.* погро́жуване, *n.* Drohung, *f.*

Погрози́ти, погро́жувати, *v.n.* drohen, кому́, — ся на кого́, *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.

Погроми́ти, (-мля́ти), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.

Погро́мник. *m.* Bezwinger, Besieger, *m.* (-ниця, *f.* -in, *f.*) *Ог.*

Погрони́ти ся, s. Грони́ти ся.

Пого́рубий, *a.* zu dick. [dick machen.

Погрубі́ти, *v.a.* dicker, gröber, zu

Погру́бник, *m.*?

Погру́дє, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погру́дниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, s. Гру́дниця.

Погружа́ти, погрузи́ти, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.

Погру́зка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.

Погу́ба, *f.* Verderben, *n.* s. Погі́бель.

Погуби́тель, *Кв.* погу́бщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*

Погуби́ти, (-бля́ти). *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.

Погуди́ти, *v.a.* кому́сь щось jmdm etw. verleiden; кого́, щось tadeln, entehren.

Пого́уда, *f.* Gerücht, Gerede, *n. Ко.* 35; 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*

Пого́ук, *m.* Nachhall, *m. М.* III. 98; 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m. К.*; 3) Zuruf, *m. Ч.* III. 104.

Погуковщи́на, *f. Ос.* (61) VIII. 102 Art Abgabe an den Pfarrer.

Погу́кувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.

Погуля́нка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n. К.* s. Гуля́нка, *Гол.* III. 520.

Погуну́ти ся, *Не.* (*Пр.* XI. (1) 10) s. Гуну́ти, шугну́ти? [nen.

Погуркоті́ти, *v.n.* einwenig dröhnen.

Погусти́ти, погущати, *v. a.* dichter machen, zu dicht (dick) kochen, dichter setzen *Фр.* [mögen.

Пого́ла́ти, *v. n.* §. s. Подоли́ти, ver-

Под-, s. Під-.

Подабати, *v. n.* на ко́го, на що ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подо́ба.

Подава́льник, подава́льщик, подава́ч, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.

Подава́тель, *m.* s. Пода́тель.

Подава́ти, пода́ти, *v. a.* dar-reichen, hin-geben, einreichen, übergeben; — по́міч Hilfe leisten; — відра́ду Erleichterung bringen, verschaffen; — причи́ну e. Ursache angeben, Veranlassung, geben; 2) — ся куда́ wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b*) — ся о (на) поса́ду um e. Anstellung ein Gesuch einreichen; *c*) — ся nachgeben, nachlassen; подало́ тро́ха слабо́му wur-

de leichter; unterliegen, s. Помарнíти.

Подавíти, (-вля́ти, -а́влювати), *v. a.* s. Давíти.

Пóдáвно, *adv.* genug alt *C.* II. 98; Пóдаль, *f. Шу.* Entfernung, Weite, *f.*

Подалíти, *v. a.* zu weit rücken.

Пóдалї, (-ль), пóдальше, *adv.* einwenig, ziemlich weit, entfernt, від чóго.

Подáнє, *n. ОП.* Opfer, *n.*; 2) пóдане, *n.* eingereichtes Gesuch, Eingabe, *f.*

Подáрок, *(d.* -áрочок), -рку, подарýнок, -нку, *m.* Geschenk, *n.* Liebesgabe, *f.*

Подарувáти, *v. a.* schenken; 2) — ся einander verzeihen, *M.*

Подáть, *Ме.* 423. подáчка, *Кч.* 198 s. Подáток, дáчка.

Подáтель, *m.* Geber, Spender, *m.* (-áтелька, (*f. Шу.* -in, *f.*).

Подáти, s. Подавáти.

Подáтливий, *a.* nachgiebig.

Подáтливість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f.*

Податний, *a.* ansehnlich, prächtig, hübsch, (*Фр.*); 2) подáтний steuertragend, -pflichtig, *Бíл.*-а сúла Steuerkraft, *f.*

Подáтник, *m.* Steuerzahler, *m.*

Подáток, -тку, *m.* Steuer, Abgabe, *f.*; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim Melken gereicht, *f. adj.* податкóвий, Steuer-.

Подáча, *f.* das Geben; Entrichtung einer Gebühr, Taxe, *M.* I. 109; 2) Angebot, *n.*

Подáяніе, *n.* † milde Gabe, Beitrag, *m. C.* II. 198.

Подóíг, -ігу, *m. Ч.* III. 263 das Jucken.

Пóдóíл, -ілу, *m.* Petasites vulg.

Пóдвиг, *m.* Anstrengung, *f.* das Bestreben, Unternehmen, ritterliche That; Kampf, *m. К. Не.*; 2) *pl.* подвúги Kirchenfahnen, *pl.*

Подвúганє, *n.* Verhebung, *f.*

Подвúгати ся, sich verheben; подвигнýти ся sich aufrichten; vorrücken.

Подвúжний, *a. Фр.* beweglich.

Подвúжник, *m.* Kämpfer, Streiter, Verfechter, Förderer, *m.* (-иця, *f.* in, *f.*).

Подвижнúчество, *n. Не.* strenge Mönchspflicht als Kampf.

Подвúжність, -ости, *f.* Beweglichkeit, *f.* Fortschritt, *m.*

Подвизáти ся, † kämpfen, *К.*

Подвíйка, *f.* Doppelflinte, *f.* -gewehr, *n.*; 2) Doppelfleck, *m.* (Episema) *В.*

Подвíйний, *a.* doppelt, zweifach.

Подвíйність, -ости, *f. Не.* das Doppelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, *m.*

Подвíйня, *f.* Doppelkleidung, *f.*

Подвíрє, (-е, -я, -а), *n.* Hof, Hofplatz, Hofraum, *m.*

Подвíрнїй, *a.* Hof-; подвíрне, *s.a.n.* Hofgeld, *n.* Bauplatzabgabe, *f. К.*

Подвíрня, *f. Ме.* 434 Hausflur, *f.*

Подворóжки, *Гол.* III. 268.?

Подгýлювати, *v. a. Ч.* IV. 460 vom Abnehmen der нáмітка der Braut dh den дружкó. [Піддружбá.

Поддружний, *s. a. m. Ч.* IV. 657 s.

Подéколи, *adv.* dann u. wann, zeitweilig, hin u. wiederum. [germassen.

Подéкуди, (-а), *adv.* hie u. da, einiПодéнє, *n.* Bodenschichte, *f.*; 2) s. Подéнок. [Подéкуди, куданéбудь.

Поденéде, (-ду. *АД.* I. 261) *adv.* s.

Подéнька, *f.* Eintagsfliege, *f. Вол.*

Подéнькувати, *v. a. Пр.* II. 247 hie u. da reden, verlauten, munkeln; 2) *scherzh. Neubildung.* des *Ко.* 101.

Подéнна, *s.a. f. Кроп.* Taglohn, *m.*; 2) s. Подéнщина.

Подéнний, *a.* täglich; *adv.* подéнно Tag für Tag, — робúти als Taglöhner.

Подéнок, -нка, *m.* unterste Schichte, Sohle, Unterstreu des Schobers &; 2) s. Помíстиця.

Подéнщик, *m. К.* Taglöhner, *m.*

Подéнщина, *f.* Tagewerk, *n.* Tagearbeit, *f. М.* [werden, erstarren, *Кв.* 122.

Подеревянїти, *v. n.* starr (wie Holz)

Подержáти, *v. a.* eine Zeitlang halten; — ся sich halten, ausharrren, ausdauern, *Т.*

Подéрти, (підрý, підрéш), *v. a.* zerreissen, zerkratzen. [Дéсна, *n.*

Подесéнщина, *f. К.* Land am Fl.

Подешевíти, подешéвшати, *v. n.* wohlfeiler, billiger werden. [(*В.*).

Пóдéякий, *a.* mancher, *pl.* -кі einige

Пóдзвін, ·ону, *m. Ш.* II. 192. подзвíнне, (-в), *n.* das Läuten, Sterbegeläut, *n.*

Подзвонúти, *v. a.* einwenig läuten.

Подзóр, *m.* s. Підзóр.

Подúй, подїт, *Imperat.* zu Погодúти (= погодúй, погодїт).

Подúбати, *v. a.* antreffen, worauf

stossen, finden; 2) подибáти *Ш.* I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Infinit.*).

Пóдив, *m. H.* 172 Schau, *f.* для пóдиву zur Sch.?; Bewunderung, *f. Пар.*

Подиви́ти ся, hinschauen, blicken; пóдивив ся на мéне er blickte fest od. feindlich mich an, *Oz.* 234.

Подивля́ти, *v. a.* bewundern.

Подивля́ч, *m.* Bewunderer, *m. Пар. B.*

Подúвний, *a.* bewunderungsvoll, *Пар.*

Подивóване, *n. Ч.* I. 143 s. Врóки.

Подивувáти, *v. n. M.* II. 127, staunen, — ся чомý sich über etw. wundern.

Подимикáти, *v. a.* s. Демикáти, потрóщити.

Подúмний, *a.* von jedem Rauchfange, von jedem Hause; подúмне, s. *a. n.* подимóвщина, подúмщина, *f.* Haus- u. Grundsteuer (bemessen nach der Anzahl der Rauchfänge (дúмник), *f.*

Подúмок, -мка, *m. Ч.* I. 129?

Подúна, *f. У.* s. Під I. s. d. folg.

Подúне, *n.* Material zur Ausführung des під I. d. i. des Dachbodens, u. dieser selbst; *vgl.* Подéне.

Подирáти, *v n.* по екірі (морóз &) die Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Пóдих, *m.* Hauch, *m. K.*

Подихáти, подихнýти, *v. n.* gelind hauchen, wehen, *Кн.*

Подíбе, *n. Нов.* Aehnlichkeit, *f.* на — nach der Weise, n. d. Art; якúмсь подíбем до одéжі mit einer Art von Kleidung.

Подíбний, *a.* ähnlich; *adv.* подíбно, auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; *b*) ist geziemend, steht an: комý, s. Подóбен. [(Specularia speculum).

Подíбниця, *f.* Frauenspiegel, *m.*

Подíбність, -ости, *f.* Aehnlichkeit, Analogie, *f. Ил.*

Подúвáти, *v. a.* hinthun, hinlegen, etw. wo lassen; — ся hingerathen, hinkommen.

Подívок, -вка, *m.* s. Подóлок.

Подíй, -óю, *m.* das Melken.

Подíл, -óлу, *m. Ме.* 136 flaches Land, Ebene, *f.* Thal, *n.*; — горú *Не.* die untere Lage des Berges, Fuss d. Berges, *m.*

Пóдíл, -íлу, *m.* Theilung, Vertheilung, *f.* до рíвного пóдíлу zu gleichen Theilen; 2) das Dividieren, *K.*; 3) Abtheilung, *f.*

Подíлáти, *v. a.* s. Поробúти.

Подíлє, *m.* Podolien (Theil v. Kleinrussland), *n. adj.* подíльский, podolisch; 2) пітú на — den Ehemann verlassen u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Подíлє, *n.* s. Пóдíл; подíля шукáти einen modus vivendi suchen.

Подíлúти, подíлятú, *v. a.* theilen, vertheilen; — ся з ким sich mit jmdm theilen; чим etw. jmdm mittheilen.

Пóдíлка, *f.* Scala, *f. Пол.*

Подíльний, *a.* theilbar. [keit, *f.*

Подíльність, -ости, *f.* Theilbar-

Подíлок, -лку, *m.* der zuerkannte Theil, Antheil, *m.* [2) s. Подíлок.

Подíлýнок, -нку, *m.* s. Пóдíл 1);

Подíльчивий, *a.* bereit mit Anderem zu theilen, mittheilend, freigebig, hilfreich, *K.*

Подíльчúвість, -ости, *f.* Bereitschaft mitzutheilen, milde Gabe zu spenden, *K.* [fühlend.

Подíлюючий, *a.* theilnehmend, mit-

Подíрчáвіти. *v. n.* +*M.* Löcher bekommen, löcherig werden.

Подíти, *v. a.* s. Подíváти.

Подíя, *f. M.* II. 118 Handlung, That, *f.* Verfahren, *n.*; Thatsache, *f.* Factum, *m.*

Подíяти, *v. a.* s. Дíяти. [нути ся.

Подкóвзнути ся, *H.* 105 s. Похóвз-

Подлячий, *a. Ст.* s. Пídлий.

Пóдмух, *m. У.* s. Пóдих. [chen.

Подмýхнути, *v. a.* anblasen, -fa-

Поднíпрянець, -нця, *m.* Einwohner der Поднíпрянщина: der Gegend an den Ufern des Днíпрó, *K.* [Днíстéр.

Поднíстре, *n. K.* das Gebiet am

Пóдóба, (*d.* подóбонька), *f.* Gesicht, *n.* — лиця́ *У.* Ausdruck des Antlitzes, Gesichtsausdruck, *m.* Physiognomie, *f.*; *f.*; 2) Gleichnis, *n.* Fabel, *f. МШ.*; 3) Gefallen, *n.* Geschmack, *m. K.* (*Oc.* (61) IV. 32; не подóба es ziemt nicht.

Подóбати, *v. a.* кого́ собí an jmdm Gefallen haben, finden; 2) кого́ jmdm Auszeichnung, Ehre erweisen, *Ч.* III. 445; 3) — ся (комý) gefallen, wohlgefallen; 4) *v. n.* s. Подабáти.

Подóбен, подóбень. *H.* 218. *a.* schicklich, entsprechend, hübsch, schön: прибери́ пень а бýде подóбень; не подóба річ es schickt sich nicht, ist nicht billig.

Подобéнство, *n.* Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, *f.* was geziemend ist, *K.* I. 33.

Подóбина, *f.* nachahmende Gestalt, *Вол.*; по -нї чогóсь auf dieselbe Weise, wie —, nach Art, *K.*

Подóбити, *v. a.* formen, gestalten, *B.*; 2) — ся sich ähnlich machen, ähnlich werden, *K.*: комý.

Подóбінь, *f.* Aehnlichkeit, *f. Пар.*; 2) Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f. B.*

Подóбність, -ости, *f. Гол.* Wahrscheinlichkeit, *f.* [lich.

Подóбно, *adv. Ч.* V. 215 wahrschein-

Подóбнька, *f. dim.* s. Подóба.

Подобри́ти, *v. a.* s. Задобри́ти, *Зг.*

Подобрíти, *v. n.* gut, besser, gütiger werden.

Подовгáстий, *Пол.* подовжи́стий, *Вах. a.* länglich, langgestreckt; подовжи́сто-кругова́тий elliptisch, *Вах.*

Пóдовгий, *a.* zu lang.

Подовжи́ти, *v. a.* zu lang, länger machen; 2) *v. n.* lange verweilen, verbleiben, *Фр.* [175 zufriedenstellen.

Подовольствувáти, *v. a. C.* II.

Подóвшати, *v. n.* länger werden.

Подóвший, *a.* länger, *T.*

Подоги́ти, *v. a.* s. Подоїти, (*B.*).

Подоговóрювати ся, s. Договори́ти 4) *c*). [ten.

Подозволя́ти, *v. a.* erlauben, gestat-

Подоїти, *v. a.* s. Доїти. [gerschaft.

Пóдоль, у подóлї, *K.* in der Schwan-

Пóдоле, (-я), *n. Ст.* Schleppe, *f.*

Подолíнка, *f.* Art Volksmelodie der Thalbewohner, *f.* [ский).

Подолíський, *a.* s. Поділе, (подíль-

Подолíти, *v. a.* bewältigen, überwinden. [Thal wehend.

Подолíшний, *a.* — вітер über das

Подолíшник, *m.* s. Подорíшник.

Подóлок. -óлка, u. -íлка, *m.* Schos, Untertheil e. Kleides, *m.*

Подоляни́н, (*d.* -ля́нчик), подоля́к, *m.* Bewohner von Podolien, Podolier; подоля́нка, *f.* Bewohnerin v. P.; Weib aus P.; подоля́чка Weib des подоля́к, *n.*

Подóнка, *f.* Mutterlauge, *f. Пол.*

Подóнний, *a.* Grund-, — лїд, Grundeis, *n. Пол.*

Подóнчик, *m.* Einwohner vom Don.

Подорíже, *n.* s. Пóдорож.

Подорíжець, -жця, *m.* Reisegefährte, Trabant, *m.* [подорóжньому.

По-дорíжньому, *adv. Б.* = По-

Подорíшник, *m.* Asarum europaeum. [des Черемош ч.

Подоровáтий, *s. a. m.* linker Nbfl.

Пóдорож, *f.* подорóже, *n. Ф.* Reise, *f.* Reisen, *pl.*

Подорожи́ти ся, s. Дорожи́ти ся.

Подорожíти, *v. n.* theuerer werden, im Preise steigen.

Подорóжний, *a.* Reise-; *s. a. m.* der Reisende, Passagier, *m.* подорóжне, *s. n. a.* Reisegeld; по-дорожньóму убráний, *He.* im Reiseanzug.

Подорóжник, *m.* Wegwart, *m.* (Plantago maior); 2) Ackerknorpelkraut, *n.* (Polycnemum arv.); 3) Vogelknöterich, *m.* (Polygonum aviculare); 4) Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis).

Подорóжчизна, *f.* Art Abgabe an den Gutsherr, *Ч.* VII. 517.

Подорýде, *n.* на -дю bei der Hand, zur H.; eben damals.

Подоставáти, *v. a.* s. Дістава́ти.

Подостáтком, *adv.* reichlich, genug, viel. [sticken, *Ме.* 26.

Подотóчувати, *v. a.* annähen, an-

Подóхнути, *v. n. Ш.* I. 305. s. Поздиха́ти. [Совп.

Подошóв, -швй, *f.* s. Підóшва; 2) s.

Подражáне, (-áние, *Ш.* I. 354), † *n.* Nachahmung, Nachbildung, *f. Бор.*

Подрáжнене, *n.* Reizung; Erregung, *f.*

Подражни́ти, *v. a.* reizen, necken.

Подрáпати, *v. a.* zerkratzen.

Подрáти, *v. a.* s. Подéрти; *v. n.* Reisaus nehmen *P.* I. 7. [тува́ти.

Подратувáти, *v. a. C.* I. 108 s. Дра-

Пóдрібці, пóдроби *pl.* Gekröse, *n.*

Пóдро, *n.* Stockwerk, *n.* Tribüne, *f.* Dachboden, *m.*

Подрóбина, *K.* подрóбиця, *Кн. f.* Einzelheit, *f.* Detail, *n.* у подрóбицю *M.* III. 51 eingehend, detailmässig; 2) *coll.* u. *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Подробúти, *v. a.* zerbröckeln, zertheilen; verkleinern; *in Diminutiven sich ausdrücken. [gehend, detailmässig.

Подрóбний, *a.* umständlich, ein-

Подрóбність, -ости, *f.* Umständlichkeit, *f.*; 2) s. Подрóбина.

Подроботíти, *v. n.* weg-forttrippeln.

Подрóцькати, *v. a.* §. einwenig schlagen, stechen. [Gespielin, Gefährtin, *f.*

Пóдру́га, (*d.* -у́жечка), *f.* Freundin, По-дру́ге, *adv.* zweitens.

Подру́гувати, *v. n. M.* з кимóсь mit jmdm als Freund verkehren, befreundet sein.

Подру́же, (*d.* подру́жечко), *n.* Ehepaar, Ehegespann, *n. C.* I. 1; 2) Gemal, *n.* (Mann oder Frau).

Подружи́на, *f. Не.* s. Подру́га, 2) s. Дружина́. *Гол.* I. 297.

Подружи́ти, *v. a.* (freundschaftlich) verbinden; ehelich in ein Paar vereinigen; *v. n.* und — ся з ким Freundschaft schliessen, s. Дружи́ти.

Подру́жний, *a.* gesellig, freundschaftlich; 2) Ehe-, ehelich. [Подру́га.

Подру́жниця, *f. M.* II. 82. 103 s.

Подру́жність, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* [*adv.* freundlich.

По-дру́жньому, по дру́зьки(-ій),

Пóдря, *f. Ф.* Bühne, *f.* [decke, *f.*

Подтебéнки, *pl. АД.* I. 256 Sattel-

Пóдув. *m.* s. Пóдмух.

Подува́нити, *v. a. К.* s. Дува́нити.

Подува́ти, *v. a.* sanft blassen, wehen; s. Поду́ти.

Пóдуга, *f. Ру.* s. Побíда.

Подýжати, подýжувати, *v. a.* bewältigen; 2) *v. n.* genesen.

Подýжий. *a.* mächtig, *Ст.*; по-дýжу, *adv. M.* III. 50 stark, heftig.

Подужчáти, *v. n.* kräftiger, stärker, gesunder werden.

Подýмáти, *v. n.* nachdenken, überlegen; den Gedanken fassen, *P.* I. 148.

Пóдумка, *f. Ос.* (61) IX. 179 Gedanke, *m.*

Пóдунути, *v. a. Ф.* leicht anhauchen: срíблом & подунéний, подýтий leicht versilbert etc.

Подурúти, *v. a.* кого́ jmdn zum Narren haben, foppen; лишé подурúв звéрха омáстов hat nur sehr spärlich, bloss als Lockung das Fett oberflächlich gegeben.

Подурíти, подурмáнити ся, *P.* II. 71 närrisch, wahnwitzig, thöricht werden.

Подурнíйшáти, *v. a.* thörichter werden, *Шл.* [сúти.

Подусúти, подýшувати, *v. a.* s. Ду-

Поду́ти, *v. n.* (stark, heftig) hinwehen, hinbrausen, fortstürmen; 2) *v. a.* s. Подýнути.

Подуфáлий, подуфний, *a.* allzu vertraulich; vermessen, verwegen, keck.

Подуфáлість, подуфáльність, -ости, *f.* подуфáльство, *Ч.VI.* подуфáнє, *n.* Vertraulichkeit, *Фр.*; Verwegenheit, Keckheit, Zudringlichkeit, *f.* подуфáне вложúти на кого́ zu jmdm Vertrauen hegen, (*Фр.*).

Пóдýха, *f.* Schwüle, Hitze, *f.* s. Задýха (*B.*); 2) *Ме.* 91. s. Пóдушка.

Пó-душ, *adv.* in Fülle, genug, satt.

Подýше, *n.* (пó-душі), Glockengeläute nach e. Verstorbenen, *n.*

Подушúти, s. Подусúти.

Пóдушка, (*d.* подущúна, пóдушочка), *f.* Kissen, Kopfkissen, *m.*; 2) hölzerner Ansatz oben auf den Achsen des Wagens liegend. [steuer, *f.*

Подýшне, *s. n. a.* Kopfgeld, *n.* Kopf-

Подя́ка, *f.* подя́куване, *n.* Dank, *m.* Danksagung, *f.* [danken, Dang sagen.

Подя́кувати, *v. n.* кому́, кого́, *f. Марк.* 145?

Подя́чити, *v. a.* кого́ собí jmdn lieb gewinnen; — ся комýсь bei jmdm Wohlgefallen finden, lieb werden, jmdm gefallen. [kes, *Кн.*

Подя́чливий, *a.* dankend, des Dan-

Подя́чний, *a.* dankeswert, willkommen, gefällig, lieb, *Ч.* IV. 450.; 2) danksagend, dankbar, *МШ.*; lohnend, nutzbringend, (*B.*). [jemand, einer, (*B.*).

Пóведен, пóедна, пóедно, *a.* mancher,

Повдúнка, *f.* einläufige Flinte. [fach.

Повдúнковий, *a. H.* 28 einzeln, ein-

Повдинкувáти ся, sich duellieren.

Повдúнок, -нка, *m.* Zweikampf, *m.* Duell, *n.*; 2) — бíлозóр, Herzblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustr.).

Повдúнци, поéднї, *Пар. adv.* einzeln, zu éinem genommen.

Повдúнчий, *a.* einfach, schlicht, *ГШ.*

Повднáти, *v. a.* mieten, dingen; — — ся übereinkommen, s. Погодúти ся.

Повдниця, *f. У.* s. Единúця.

Поéзия, *f.* Poësie, Dichtkunst, Dichtung, *f.* Gedicht, *n.* (*dim.* поéзийка Gedichtchen, *n.*).

Пóем, *m.* Begriff, *m. Пар.*

Поéма, (*d.* поéмка), *f.* поéмат, *m.* Poem, Gedicht, *n.*

Поéмщина, (-изна), *f. АД.* II. 145, Abgabe für die Erlaubnis zur Heirat, *f.*
Поéт, *m.* Poët, Dichter, *m.* [Dichten.
Поетизóване, *n.* das Poetisieren,
Поети́чний, *a.* poëtisch, dichterisch.
Поети́чність, -ости, *f.* das Poetische, dichterischer Geist, -es Gefühl, das Wesen der Dichtung.
Поéтка, *f.* Dichterin, *f.*
Поетчу́к, *m.* Dichterling, Poetaster, *m.*
Пожáда. *f. У.* das Verlangen, s. Пóжедь.
Пожадáти, *v. n. ОІІ.* wollen, den Willen haben; verlangen; -áло ся комýсь *М.* II. 75 jmd wünscht.
Пожадли́вість, *Левч.* пожáдність, *Пар.* -ости, *f.* Begehrlichkeit, Begierde, *f.*
Пóжаль, *m.* зéлений — *Ч.* V. 973; Meernessel, *f.* (Pysalia). [dauern, *n.*
Пожáль, *m. М.* III. 101 Mitleid, Be-
Пожалúвник, *m.* Sänger, *m.* (Sylvia); 2) s. Піджалúвник, Bastard, *m.*
Пожалúти, *v. a.* stechen; brennen (mit Stacheln (жалó) u. der Brennessel); — ся gestochen, gebrannt werden. [(ся).
Пожалúти ея, *Л.* 89 s. Пожáлкувти
Пожалíти, *v. n. Р.* II. 157 чогó — jmdn dauern, es sparen wollen, schonen; пожáль ся Бóже моéї прáцї es möge Gott dauern meine Arbeit, es ist bei Gott schade um meine A.; — ея псóви бíлого хлíба; 2) — ся klagen, sich beklagen, *С.* I. 17.
Пожáлкувати, пожáлувати, *v. a.* когó Mitleid für jmdn fühlen, M. mit jmdm haben, jmdm Schonung angedeihen lassen, jmdn bedauern, jmds sich erbarmen; комý чогóсь jmdm etw. missgönnen, 2) *v. n.* пожáлуй би, (щоби) таки.. *Кв.* 12 *gr.* gesetzt dass, nun aber...
Пожáлуване, *n.* Mitleid, Erbarmen, *n.*
Пóжар, *m.* Feuerbrunst, *f.* Feuerbrand, *m.* на — спускáти in Brand stecken, *АД.* I. 219. [39 Brandstätte, *f.*
Пожарúще, *n.* пожарúна, *f. Ш.* II.
Пожáрний, *a.* Feuer-, zum Feuerbrand, zur Feuerwehr geh.: *ІГ.* -а бешúха mit Brandblasen. [wache, *f.*
Пожáрня, *f.* Feuerwehrremise; 2)
Пожартувáти, *v. n.* einwenig schäckern, scherzen.
Пожáти, *v. n.* einwenig Getreide schneiden in d. Erntezeit, ernten, *Ш.* II. 96.
Пожахáчка, *f.* die Furchtsame *М.* III. 68. [schaudern.
Пожахнýти ся, *Щог.* erschrecken,
Пожбýрити, *v. n.* чим s. Шпýрити, *Не.*
Пожéдь, *f. У.* пожéд, *m. ЛД.* Zinsenbetrag vom Capital, *m.*, s. Пíжда.
Пожéжа, *f.* s. Пóжар.
Пожелáти, *v. n.* чогó комý wünschen, gratulieren. [Perlen besetzen.
Пожемчýжити, *v. a. Ч.* V. 246 mit
Пожéну, пожéнеш, & *praes.* (m. Futurbdtg. s. Пігнáти, гнáти.
Пожéню, пожéниш, & *praes.* (m. Futurbdtg). s. Женúти, пожениúти.
Пожерáти, (-жир-), пожéрти, *v. a.* verzehren, auffressen, verschlingen; 2) opfern, *Ш.* II. 139 — жéртву Brandopferbringen. [opferung, *f.*
Пожертвóване, *n.* Opferung; Auf-
Пожертвовáтель, *m.* Spender; Gönner, *m.* [opfern.
Пожертвувáти, *v. a.* opfern; auf-
Пожúва, (*d.* -úвка). *f.* пожúвок, -вку, *m. Не.* Nahrung; Beute, Ausbeute, *f.* Gewinn, *m.*
Пожúване, *n. Ко.* 320 Leben, Fristen, *n.* Unterhalt, *m.*; 2) Nutzen, Genuss, *m. М.* I. 31.
Пожúвати, *v. n.* s. Пожúти, gemüthlich leben *Р.* I. 20; 3) *v. a.* geniessen, essen.
Поживúти, пожившáти, *v. a.* nähren; — ея zu essen bekommen, sich nähren; — колó чогó wobei profitieren. [тний.
Пожúвний, пожúвність & s. ПожúПóжид, *m.* s. Пожéдь.
Пожидовíти, *v. n.* Iude werden, *К.*
Пожилéць, -льця́, *m.* Einmieter, Mietsmann, *m. Левч.* [terin, Mietsfrau. *f.*
Пожúлиця, (*d.* -ичка), *f.* Einmie-
Пожилкувáти, *v. a.* adern, *ptc.* -óваний geadert.
Пожинáти, s. Пожáти.
Пожúрний, *a.* gefrässig.
Пожúте, *n.* Lebensunterhalt, *m.*; 2) das Meiteinanderleben, *n.* Umgang, *m.*
Пожúтелька, *f. Ст.* s. Пожúлици.
Пожúти, *v. n.* leben, verleben, s. Поживáти; 2) *v. a.* — здорóвле, *М.* die Gesundheit dh mühseliges Leben vernichten; — емéрти in einer Gefahr umkommen, den Tod finden.
Пожитко́вий, *a. Нав.* Nutz-; подáток Ertragsteuer, *f.* -а вáртість Nutz-

wert, *m.* [etw. Nutzen ziehen.
Пожиткува́ти, *v. n.* з чого́ aus
Пожи́тний, *a.* nahrhaft, nährend; zuträglich, erspriesslich, *Ф.* nützlich, *Гн.* 11.
Пожи́тність, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *Пар.*; Nützlichkeit, *f. Гн.* 14.
Пожи́ток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Ertrag, *m. pl. C.* II. 188 Vorräthe, *pl.*; Hab' u. Gut, *K.*; у пчіл: Tracht, Honigtracht, — головни́й Volltracht, *f.*
Пожито́чний, *a.* nützlich. [keit, *f.*
Пожито́чність, -ости, *f.* Nützlich-
Пожи́чити, по́жичка, etc. s. Пози́чити etc. [zerkauen.
Пожова́ти, (пожую́, пожуе́ш), *v. a.*
Пожо́вкнути, *v. n.* gelb werden, ver-
Пожовти́ти, *v. a.* gelb färben. [gilben.
По́жовтка, *f.* das Gelbfärben, *Пол.*
Пожо́га, *f.* Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. C.* II. 134, Verwüstung, Vernichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.
Пожони́ти ся, *IГ.* s. Пожени́ти, пожне́ню (ся).
Пожорли́вець, -вця, *m.* — пти́чник Vogelspinne, *f.* (Theraphosa avicularia), *B.*
Пожури́ти, *v. a.* кого́ jmdm (dh Rügen) Kummer bereiten; — ся s. Зажури́ти ся.
Пожу́ти, s. Пожова́ти. [sus).
Пожу́чниця, *f.* Käfermilbe, *f.* (Gamapo з. *praep.* s. Поу́з, *P.* II. 164. *Mi.* IV. 251.
По́-за, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u. *Instrum.* verbindet die Bedeutungen der einzelnen Praepos. по und за; dsgl. als Praefix *Mi.* IV. 249—252: по-за ме́не хо́диш, хова́єш ся; до́ре тобі́ п. м. unter meiner Obhut (hinter mir) gehts dir gut; по за о́чи hinterrücks; по-за сало́м hinter dem Obstgarten, поза Бу́гом рико́ю etc. [Заталапати (ся).
Позабе́йкувати ся, *Ч.* II. 256 s.
Позаби́ва́ти, *v. a.* nacheinander festschlagen; — todtschlagen, tödten, morden. [vieles) vergessen.
Позабува́ти, позабу́ти, *v. a.* (alles,
Позаверта́ти, *v. a.* umkehren lassen.
Позави́дїти, позави́дувати, *v. n.* s. За́видїти etc.; позави́стувати на кого́ *Гол.* III. 86 jmdm, gegen jmdn böse werden. [довжи́ти ся.
Позавинува́тити ся, *Под.* s. За-
Позавідувати, *v. n.* чимось etw. anstiften, zuwege bringen, bewerkstelligen.
Позавічний, *v. H.* 205 s. За́очний.
Позаводи́ти, s. Заводи́ти.
Позавтра, позавтрйому, *adv.* позавтрий, позавтрішний день übermorgen.
Позавче́ра, *adv.* vorgestern, ehegestern; *adj.* позавчера́шний (-вчор-).
Позавяза́ти, *v. n.* s. Завя́знути.
Позагла́джувати, *v. a.* ganz glatt überall machen; 2) **Me.* 324 vernichten.
Позагля́нні у́ставки, *pl.* поза́гола, *f.* Art Naht u. Stickerei, *Kol.* 48. 347. *vgl.* Игла́, го́лка. [ruhigen.
Позагоди́ти, *v. a.* s. Загоди́ти, be-
Позагони́ти, позаганя́ти, *v. a.* ein-, weg-, vertreiben. [позаду́ *adv.* u. *praep.*
Поза́д, *praep. mit d. Genit.* hinter;
Поза́дє, *n.* Hintergetreide, Aftergetreide, *n.* Kaff, *m.*
Поза́дний, *a. Ст.* Hinter-.
Поза́дниця, *f.* s. За́дниця.
Позавме́нний, *a. Зг.* gegenseitig.
Позавза́втра, *adv.* nach übermorgen.
Позазо́ирувати, *v. a.* fleissig, genau sammeln, nachlesen.
Поза́здрити, *Ст.* поза́здростити кому́ чого́сь *BБ.* s. Поза́видувати.
Позазе́мний, *a.* überirdisch, jenseitig, *T.* [Закади́ти.
Позакаджа́ти, *v. a. АД.* I. 297 s.
Позакере́ювати, *v. a.* verthun, vergeuden, verlieren.
Позаки́лько, *adv. Гол.* so viel, wie viel, insofern, insoweit, je nachdem.
Позаклада́ти, *v. a.* s. Заклада́ти; заставля́ти, versetzen als Pfand, *Ke.* 131.
Позаклина́ти, *v. a.* mit Eidschwur bannen, beschwören.
Позали́тїсь, *adv.* s. Поза́торік.
Позаляга́ти, *v. n.* s. Заляга́ти.
Позами́слити ся, *Ст.* in Gedanken sein, nachdenken.
Позаму́лювати ся, von Ochsen. am Nacken vom Jache wundgerieben werden, *P.* I. 171. [сти́ти.
Позанапа́щувати, *v. a.* s. Занапа-
Позанапра́сно, *adv. Ke.* 377 vergeblich. [до́ати.
Позанедо́бувати, *v. a. K.* s. Занедо́-
Позанїмі́ти, *v. n.* s. Онїмі́ти.
Позані́чний, *a.* vorgestrig, (*B*).
Позапанібрата́ти ся, vertraulich mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

ten, (*Кв.* 200 -бра́тити ся). [ти́ти.
Позаобкру́чувати, *v.a.*s. Обкру-
Позаобовязко́вий, *a.T.*ausser der Pflicht. [*Кч.* 3.
Позапи́лювати, *v. a.* bestäuben,
Позаплáкувати, *v. a.* óчи s. Заплáкати. [заруби́ти.
Позару́блювати, *v.a.*s.Зарубáти;
Позаприкладу, *adv. Б.* (*Пр.* VII. 655).? [einander einladen.
Позапрáшувати, *v. a.* viele nach-
Позапрóшлий, *a.* +*M.* vorvergangen. [рендувáти.
Позарандóвувати,*v.a.*s.Заарен-
Позарáнки, *adv.* in aller Frühe.
Позáрити ся, s. Полáсити ся.*Левч.*
Позаслáти, *v. a.* s. Застелúти, *Шог.* 17.
Позаслужóвий, *a.*ausser Dienst.
Позаснóчи. *adv. У.* vorige Nacht; vorgestern, (*В.*). [кладáти, *Кв.*
Позастановлáти, *v. a.* s. Поза-
Позастíле, *n.*? [fern,darum,so nun.
Поза-тáк, *correl.*zu Поза-я́к,*Зг.*inso-
Позатисячолíтний, *a.* vor tausend Jahren. [ний, *a.* vor zwei Zahren.
Позáторік, *adv.Ш.*I.10. позаторíч-
Позатрíскувати ся (болóтом), sich bespritzen, beschmutzen.
Позáуш, позáушник, *m.* Ohrfeige, *f.* позáуш удáрити когó.
Позахарчóвувати, *v. a. Ос.* (61) III. 25 schlecht nähren.
Позахлявáти, *v. n.* s. Охлáти.
Позáцвитáти, *v. n.* nach u. nach, nacheinander aufblühen. [nageln.
Позацьвяхóвувати, *v. a. К.* ver-
Позашкóльний, *a.* ausserhalb der Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
Позаштóпувати,*v.a.M*+Б.s. По-
Поза-я́к, *adv.* inwiefern, weil, da.
Поза-яки́й, *a.* inwiefern gross &, wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
Поза-якóсь, *adv. Фр.* vor nicht langer Zeit, neulich, nicht lange her; vorvorgestern, (*Фр.*).
Позбáва, *f.* Befreiung, *f.* (від чогó).
Позбáвити, *v. a.* s. Збáвити; — ся чогó etw. verlieren.
Позбúткувáти, *v.a.* когó, на кимóсь jmdn misshandeln, beschädigen, arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
Позбýджувати, *v. a.* nacheinan-
Позвáти, *v. a.* rufen; einladen.
Позвúтувати, *v.a. Зг.* nacheinander grüssen, s. Витáти.
Позвíдати ся, sich erkundigen, nachfragen, erfahren, *У.*
Пóзвіл, -олу, *m. Ф.* s. Позволéне.
Позвíльно, *adv.* es ist erlaubt.
По-звірúнний, *adv. Не.* wie ein wildes Thier.
Позвірáти ся, s. Пáчити ся.
Позвóдно, *adv. К.* I. 69.?
Позволéне, *n.* Erlaubnis, Einwilligung *f.*; з позволéня *P.*I.75 mit Verlaub.
Позволúти, (-лáти), *v. a.* erlauben, gestatten, einwilligen.
Позвонúти,s.Подзвонúти. [grat,*m.*
Позвóнок, -нка, *m.*Wirbel im Rück-
Позвоночний, *a. pl.* -і костóвцї Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
Пóзвук, *m.* Nachhal, *m. Пол.*
Позгáдувати, *v. a.* собí an (Alles) nacheinander sich erinnern.
Позгинущáти ся, unter der Würde halten, verschmähen, (*К. Кв.* I. 53) s. Погинущáти ся, *Кв.* 31. [Zeit.
Позгóдом, *adv. Щог.* 154 mit der
Поздихáти, *v. n.* nacheinander crepieren.
Поздíря, *n.*s. Термітé,*Гол.* III. 380.
Поздоровúти ся, *Ч.* I. 5, поздоровкати ся, поздравствувати ся *gr.* einander grüssen; поздоров Бóже! grüss dich (sie etc) Gott, Glück zu!
Поздоровíти, *v. n.* gesund werden.
Поздоровлéне, поздоровкáне, *C. n.* Gruss, *m. C.*
Поздоровлáти, *v. a.* grüssen.
Поздрíне,*n.*Blick,*m.*dasSehen,*Ог.*90.
Пóздріти, *v. a.* erblicken. [*Reimw.*
Поздубáнок, -нка, *m. Гол.* III. 236
Поздувáти ся, sich aufblähen.
Повеленúти, *v. a.* grün machen, *Ш.* I. 365. [grünen.
Повеленíти, *v. n.* grün werden,
Пóзем, *m.* Horizont, *m. Пол.*
Поземéле, *Ков.* пóземле, *Зг. n.* Terrain, *n.* Oberfläche der Erde, *Зг.*
Поземéльний, *a.* — дім Parterrhaus, *n. Нав.* [zontal, wagrecht.
Позéмий, позéмний, *Пол. a.* hori-
Позéмниця, *f. Пол.* die Wagrechte.
Поземомíрка, *f.*Schrottwage,*f.Пол.*
Поззивáти, *v. a.* zusammenrufen.

Пóзúв, *m.* Ruf, Beruf, *m. K.* s. Пóрив; 2) s. Пóзов.

Позúване, *n.* Benennung, *f.* Name, *m.*; 2) das Belangen vor Gericht, Anklagen, Processieren.

Позивáти, *v. a.* s. Пізвáти; vor Gericht belangen, rufen.

Позивáч, *Кн.* позивáтель, *m.* Kläger, *m.* (-áтелька, *f.* Klägerin, *f.*).

Пóзивка, *f.* s. Позúване, *Кв.* 131.

Позúка, *f. K.* s. Пóзичка; на -úцї, на -úках ausgeliehen.

Позúна, *f.* s. Пазúна, Пáзька.

Позирáти, *a. n.* hinschauen; позирнýти, позúркнути, на щось auf etw. den Blick werfen, hinblicken.

Позúскане, *n.* das Gewinnen, Gewinn, *m.* [Придóáти, *ГШ.*

Позúскати, позúскувати, *v. a.* s. Повитúвний, *a.* positiv. [rer, *K.*

Позичáйло, *m.* Gläubiger, Wuche-

Позичáти, (-úти), *v. a.* leihen, borgen, ausleihen.

Пóзичка, *f.* das Leihen, (*pl. Ш.* II. 3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Darlehen, *n.*; 2) Schulden, *pl. Пр.* II. 335.

Позївáти, *v. a.* gähnen. [zehren.

Поз'їдáти, *v. a.* aufessen, fressen, ver-

Поз'їздúти ся, поз'їзджáти ся (in Masse) nach u. nach angefahren kommen.

Пóзір, -óру, *m.* Blick, Hinblick, *m.*; 2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.* дáти п. O. geben; 3) Schein, das Aeussere; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen, *n.* Gestalt, *f.* Habitus, *m. B.*; 5) Stattlichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позірний, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2) stattlich, schön, (*B.*).

Позірувáти, *Не.* позувáти, *v. n.* posieren, eine Pose, e. (steife, ausgesuchte) Geberde annehmen, in solcher sitzen, stehen. [bleiben.

Позістaвáти, позістáти, *v. n.* übrig

Позістáлість, -ости, *f. ВБ.* Ueberbleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позїхáти, *v. n.* s. Позївáти.

Позіходúти ся, *Ш.* I. 351 s. Походúти (ся).

Позлéжований, *a. МШ.* dh langes Liegen verdorben, verlegen.

По-злиднéньский, *adv.* in grösster Not, darbend, *Не.*

Позлíтка, *f.* s. Позолíтка.

Позлóдїйка, *f. M.* III. 27 Verdacht u. Vorwurf des Raubes u. Diebstahles.

Позлодїйкувáти, *v. n.* einwenig diebisch vorgehen, *Ст.* [diebisch.

По-злодíйски, *adv.* nach Diebesart,

Позлорíчити, *v. a. Зг.* fluchen, schmähen. [zornig werden.

Позлóстити ся, einwenig böse,

Позлотúстий, позлочúстий, *Зап.* II. 406. *a.* s. Позолотúти, -óчений.

Позлотóвщина, *f.* † Haussteuer 1 злóтий betragend.

Позмагáти ся, in Streit gerathen.

Повмéрти, *v. n. M.* s. Завмéрти.

Позмивáти, *v. a.* abwaschen, abspülen; *ptc.* позмúтий u. позмúваний.

По-змїíний, *adv. Не.* wie eine Schlange. [menfegen — на кýпу.

Позмітáти, *v. a.* abfegen; 2) zusam-

Пóзна, *f.* s. Пізма, пізна.

Познаéмність, *Luts.* 155. познаéмість, *МШ.* -ости, *f.* Bekanntschaft; Kunde, *f.*

Познáка, *f.* Anzeichen, *n. У.*

Познакóмити, *v. a.* кого з ким, з чим bekannt machen; jmdm die Bekanntschaft jmds verschaffen; — ся mit jmdm, *m.* etw. bekannt werden, jmdn kennen lernen.

По-знакý, *adv.* bekannt. [*c.* 237?

Познаменувáти ся, з кимось *Др.*

Познáть, *Ш.* II. 270 s. Пізнáти.

Позначáти ся, merklich werden, *Не.*

Позначúти, *v. a.* s. Значúти; 2) *v. n.* helfen, e. Erleichterung verschaffen (*Фр.*); 3) — ся *Кв.* 342 merklich kleiner werden. [schimpfen.

Позневажáти ся, einander be-

Позних*и*рочка. *f. Bein.* des ersten u. jüngsten Kindes, *Марк.* 91.

Познївечувати, *v. a.* verderben.

Пóзов, *g.* пóзву, *m.* Berufung, Bescheidnng, *f.* Belangen, *n.* Klage, *f.*

Позолúти, *v. a.* s. Золúти.

Позолíтка, *f.* Flittergold, Rauschgold, *n. ГШ.* [*n.* Vergoldung, *f.*

Позолóта, *f. C.* II. 155. позолóчене,

Позолотúти, позолóчувати, *v. a.* vergolden; позолóчений, *ptc.* позолотúстий, *a. Кч.* 53 vergoldet, mit Gold gestickt.

Позьóнки, *pl.* Johannisbeeren, *pl.*

Позóр, *m. Кч.* 190. *Кн.* позóра, *f. K.* Schmach, Schande, *f.*

Позо́рий, *a. B.* s. Позірни́й 2) ansehnlich. [s. Опозори́ти.
Позори́ти, *Кн.* позо́рювати, *К. v. a.*
Позо́рище, *n.* Schauspiel, *n.* (*Фр.*), (bes. e. schmähliches, trauriges); Schauplatz, *m. Ш.* II. 108; Bühne, *f.* 185.
Позорли́вий, *a. T.* scheinbar, trügerisch, Schein-. [schmälich, schimpflich.
Позо́рний, *a.* s. Позірни́й 1); 2)
Позо́рниця, *f.* Schaubude, *f.* Theater, *n.*
Позорува́ти, *v. n.* s. Позирати, Acht geben. [erhellt werden.
Позоря́ти, *v. n. Me.* 437 erleuchtet,
Позрина́ти, *v. n.* sich los- u. davon machen, *Кв.* 194. [schneiden.
Позрі́зувати, *v. n.* nach u. nach ab-
Позрі́нє, *n.* Blick, *m. У.*
Позрі́ти, *v. n.* s. Позира́ти.
Позсиня́ти, *v. n.* blau werden.
Позсува́ти, *v. a.* wegstreifen, -schieben; 2) до купи́ zusammenschieben, -rücken. [— ся Scharten bekommen.
Позуби́ти, *v. a.* auszacken, zähneln;
Позуме́нт, *m.* Posament, *n.* Borte, *f.*
Поз'явля́ти ся, erscheinen, aufkommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*
По́йда, *f. Ч.* IV. 30 Landstreicherin,
Пои́менний, *a. ВБ.* dem Namen nach, Namen-; *adv.* -но *B.* nahmhaft.
Поимши́ти, *v. a.* mit Moos stopfen.
Поинши́ти ся, sich verändern, *Ст.*
Пойото́ваний, *a.* postjotirt, *Оц.* §. 8.
По́иск, *m. pl. Пол.* Suchen, Nachsuchen, *n.*
Пои́скрованє, *n. Пол.* Funkeln, *n.*
Поису́щий, *a. ТР.* 7. 31. 91.?
По́їд, *m.* по́їдом ї́сти, заї́сти ganz auf-, verzehren, auffressen, *Ст.*; — ві́сти ся sich einbeissen um zu verschlingen.
Поїда́ти, *v. a. M.* III. 80* nagen, peinlich drücken.
Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m.* s. Гриза́,
По́їзд, *m.* leichtes Kutschenfahren; 2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Gefolge, *n.* Gefährten *pl.* bes. bei der Hochzeit, *Марк.* 113), *Кч.* 208. II. 65; 3) Kutsche, *f.* Wagen, *m.* [Hochzeitgefolge, *Ш.* II. 133.
Поїзджани́н, *m. gew. pl.* fahrendes
Поіорданове́ць, -вця́, *m. Ф.* Nachlied am Jordanfeste, *n.*
Поїсти, *v. a.* (поїм, поїш u. поїсь, поїсть) s. Поз'їда́ти. [fahren, abfahren.
Поїхати, (поїду, поїдеш), *v. n.* hin-
Поі́шки, *pl.* Caltha palustris. [*f. Зак.*
Покаба́ньщина, *f.* † Mahlgebühr,
Покади́ти, *v. a.* etwas räuchern.
Пока́жчик, *m.* Index, Zeiger, Register, Ausweis, Katalog, *m.* Verzeichnis, *n.*
По́ка́з, *m.* das Zeigen, Vorweisen, Unterweisung, *f.* Unterricht, *m. Ш.* II. 68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) Anzeige. Denuntiation, *f. Не.*
Показа́ти, пока́зувати, *v. a.* zeigen, weisen, hindeuten, unterweisen, vorzeigen, vortragen, lehren; — ся sich zeigen, sich sehen lassen, erscheinen, sich erweisen.
Покази́ти, *v. a.* verderben; zerbrechen; — ся verdorben werden; *b)* — ся toll, wüthend werden.
Пока́зливий, *a.* ansehnlich, *B.*
Пока́зний, *a.* concret, eclatant, handgreiflich, *ОП.*; 2) ansehnlich, hervorragend, prächtig.
Пока́зник, *m.* Zeiger, *m. B.*
Пока́й, -а́ю, *m.* s. Пока́янє.
По́каль, *adv.* s. По́ки. [нува́ти.
Покаменува́ти, *v. a. К.* s. Укаме-
Покамянща́не, *pl.* s. Камяни́чин.
Покана́ти, *v. a. Ш.* II. 44 s. Покона́ти.
Пока́пати, *v. a.* einwenig tröpfeln, beträufeln; beflecken; — ся sich —.
Покарамзинува́ти, *v. n. К.* nach Karamsins Art schreiben.
Покара́ти, *v. a.* strafen, züchtigen.
Покарбути́ти, *Kol.* I. 196, (-буля́ти), *v. a.* burzelnd hin werfen.
Покарта́ти, *v. a.* s. Карта́ти.
Покаря́вити ся, runzlig, rissig werden, *Зак.*
Пока́тий, *a.* boch gelegen; hügelig.
Пока́шлювати, *v. n.* hüsteln, bisweilen husten.
Пока́янє, *n.* Reue; Busse, *f.*
Покая́нний, *a.* Buss-, Reue-.
Покая́нник, пока́йник, *m.* Büsser, *m.* bussfertiger Sünder, *До.*
Покая́нниця, *f.* Büsserin, *f.*
Пока́яти ся, Reue fühlen; Busse thun; sich bessern.
По́квап, *m.* Eile, Hast Beschleunigung, *f. T.* без по́квапу saumselig; 2) Rennen, *n.* [ger thun.
Поква́пити ся, sich beeilen, eili-
Поквільно, покво́лом, (-му), *adv.* langsam, gemach.

*

Покéпкувати, *v. n.* Кепкувáти.
Покервáвити, *v. a.* mit Blut beflecken, blutig misshandeln.
Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange; пóки сьвіт сóнця so lange die Sonne scheint; пóки-що einstweilen, unterdessen, bis dahin.
Пóки, дай пóки (*d.* покíй) комý, чому lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es sein, gieb Ruh, thue es nicht weiter.
Покúвати, *v. a.* s. Кúвати.
Покивáч, *m. T.* Kopfnicker, *m.*
Пóкидь, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichtsnutziges, gemeines Gesindel.
Покидáти, покúнути, *v. a.* weg-, hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen, wovon abstehen, einer Sache entsagen; verlassen, liegen lassen; ablegen (e. Unart &) * — ся = положúти ся (v. d. Kuh); „покúнь-сáни-óерú-вiз" s. Волосíнка.
Пóкúдька, *f.* geringfügige Sache, Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m. Ke.* 335. *K.*
Пóкиль, пóкіль, *conj.* s. Пóки.
Покинúти, *v. a. ungr.* gegen etw. rich-[ten.
Покúнько, покúдько, *m. H.* 122 (Rührmichnichtan) Taugenichts, *m.*
Покитúполе, *n.* distelähnliche Mannstreu, (Eryngium planum).
Покúцяне, *n.* das Betasten, Aufgreifen im Blindekuhspiel.
Покúцяти, s. Кúцáти.
Покíй, -óю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe, *f. V.*; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des Buchstabens П. [den, *M.* + *B.* 72; 2) s. d. folg.
Покíйний, *a.* ruhig, friedlich, zufrie-
Покíйник, (*d.* -íйничок), *m.* покíйниця, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.
Покíнéшно, *adv. K.* s. Поконéчно.
Покíнчáти ся, enden; покінчúти, *v. a.* beendigen.
Покіпнíти, *v. n.* schmelzen.
Покíрливий, покíрний, *a.* demüthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *IT.*
Покірлúвість, *M.* I. 29 покíрність, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit, Unterwürfigkeit, *f.*
Покíрник, *m.* Ergebener, erg. Diener.
Покíс, -óса, *m.* Schwaden, *m.*
Покісний, *a.* einträglich.
Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Absatz, *m.*; 2) Verdeck e. Schiffes, *n.*; 3) einmal umgepflügtes Feld, s. Зяóля; 4) — дíла *He.* Organisation, Verfassung, *f.* System, *n.* — душú *Cm.* Anlage, Stimmung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* Depositum *n. Term.*; 6) *H.* 232 s. Покладок.
Пóкладь, *f. He.* (*n.* 202) Stellung, Lage, s. d. vor. 4).
Покладáти, покласти, *v. a.* hinlegen, -stellen, -setzen; когó jmdn hinlegen um ihn zu prügeln; — поклóни *III.* I. 286. *АД.* II. 11 fussfällige Verbeugungen machen, *f.* grüssen; — рiлóе. Acker stürzen, zum ersten Male umbrechen; — гáдку на когó auf jmdn den Verdacht lenken; — надíю в кім, в чім auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung setzen; — во снї *K.* träumen; 2) — ся за щось: за пáна etc. sich für jmdn ausgeben; *b*) etw. unternehmen; *c*) — ся worauf eingehen, einverstanden sein; sich legen etc. [leger, *m. Term.*
Покладáтель, *m.* Deponent, Nieder-
Покладини, *pl.* Führung der Neuvermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147 Haltung des Beilagers (als feierliche Vollziehung der Vermählung).
Покладливий, *a.* gefügig, gehorsam, ergeben; 2) besonnen, bedächtig, *K.*; 3) weitläufig, weitschweifig, *K.*
Покладний, *a.* bequem; 2) — гріш bar liegendes Geld; *pl.* Depositengelder, *Term.*
Покладнúчий, *a. Term.* Depositen-.
Пóкладок, -дка, *m. gew. pl.* Ei, (bes. des Hausgeflügels).
Покладжа, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.* Schatz, *m. Мак.*; Ladung, Fracht, *f.*
Покланяти ся, s. Поклонúти ся.
Покласти, (покладý, покладéш) s. Покладáти.
Поклепáти, *v. a.* s. Клепáти.
Пóклеп, *m.* Verleumdung, *f. Пол.*; 2) Anklage, *f. H.* 143.
Поклéпник, *m.* Verleumder, *m.*
Поклúгати, *v. n.* мóже ще — kann noch leidlich weiter leben. [gehen.
Поклúзати, *v. n. Зак.* §. schnell weg-
Пóклик, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*
Покликанe, *n.* Beruf, *m.* 2) Einberufung, *f.*
Покликати, поклúкувати, (-úкнути), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen; *a. n.* — на когó vor Gericht jmdn anzeigen, (*Фр.*) — ся на когó, на що

sich berufen.

Поклинкува́ти, поклинцюва́ти, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen, bekeilen.

Поклинча́стий, *a. K.* keilförmig, spitzig.

По́клич, (їч), *f. Фр.* Einberufung, *f.* 2) s. По́голоска; 3) s. Дра́ча 2) (*Фр*).

Покліи́, -о́ну, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bückling; *m.* покло́ном припа́сти (до кого́) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; ити́ до кого́ з покло́ном jmdn mit einer ergebenen Bitte angehen; покло́ни кла́сти, би́ти fussfällige (ritulle) Verbeugungen machen; на покліи *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: посила́ти & щось кому́сь.

По́клїп, покліпник, & *K.* s. По́клеп &.

Покліпувати, *v. n.* s. Кліпати.

По́клїть, *f.* hölzörnes Gerüst der Egge.

По́клїч, *Ф.* громови́й то́пір — хо́дить?

Покло́нение, покло́ньство, *До. Зг. n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Поклони́ти, *v. a.* beugen; щось кому́сь *Ф.* widmen, dedicieren, zueignen; — ся кому́ vor jmdm sich verbeugen, jmdn anbeten, verehren; — ся до кого́, кому́ jmdn grüssen, jmdm den Gruss entbieten.

Покло́нник, *m. Св.* Anbeter, Verehrer; Anhänger, *m.*

Покло́нниця, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

По́кля, *conj.* s. По́ки, *Luts.* 162; по́кля — закля so lange als, bis, *Ог.* 211.

Покля́тє, *n. Кл.* Клятьба. [(*Ф.*)(*В.*).

По́кмїть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покмїтити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen.

Покмїто́ва́не, *n. Пол.* Wahrnehmung, *f.*

Покобени́ти ся, Grimassen, Schererei, Ziererei machen, *Кн.*

Поковиря́ти, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Поковта́ч, *m.* s. Дя́тель.

Поко́втувати, *v. n.* pochen, schlagen.

Покоёвий, (покойо́вий), *a.* Zimmer-; *s. a. m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -ий пёсик Schosshündchen, *n. Пол.*

Покоївка, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmädchen, *n. adj.* покоївчин.

Покоїк, *m. dim.* kleines Zimmer.

Покоїти, *v. a. TP.* 9. кого́, що jmdm Ruhe gewähren, Ruhestätte verschaffen; — ся ausruhen, ruhen.

Поколиса́ти, (-лиха́ти), *v. a.* wiegen (in e. Wiege), sanft hin u. her bewegen.

Поколїне, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Поколїнець, -нця, *m. П. n.* 89 der e. kurze bis zu den Knieen reichende Kleidung trägt, s. Голоколїнець.

Поколїнник, *m.* Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Поколїнниці, *pl.* lange wollene Fussocken, Kniewärmer, *pl.*

Поколо́дне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den дїтский.

Поколоси́ти ся, Aehren bekommen.

Поколо́ти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlachten.

Поколоти́ти, поколо́чувати, *v. a.* trüben, verwirren, stören, einwenig durchprügeln.

Поколо́цькати, *v. a.* rühren (коло́тушкою.

Поколо́шкати, *v. a.* stören, stossen, schlagen.

Поколю́щина, *f.* † Art Durchfahrt-Mautgebühr, *f. Зак.*

По́колядь, *f. Ф.* Schlussverse der коляда́ als Glückwunsch, *pl.*

По́кон, -она, *m.* Anfang, Uranfang, *m.* з поко́н-ві́ку́ seit, von dem Urbeginne der Welt.

Поконати, *v. a. Ш.* II. 44. überwinden, bewältigen, todtschlagen.

Поконе́чє, *n.* (-е́чок, *m.*) Ende, *n.* на поконе́чу am äusserten Ende, ganz hinter.

Поконе́чно, *adv.* endlich, schliesslich, übrigens.

Покоиа́ти, *v. a.* nacheinander graben.

Поко́пати, *v. a.* нога́ми mit Füssen treten, schlagen.

Покопи́ти, *v. a.* in Feimen zusammenrechen.

По́кор, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (*Ф.*).

Поко́ра, *f.* s. Покірли́вість.

Поко́рене, *n.* Unterwerfung, Bezwingung, *f.*

Поко́ренок, -нка, *m.* Nachkomme, Spross, *m.*

Поко́реньство, *n.* Nachkommenschaft, *f.*

Покори́стувати, *v. n. P.* I. 89 und — ся (чи.) etwas vortheilhaft benützen, Nutzen, Genuss, Vortheil wo-

von haben.

Покори́тель, *m.* Bezwinger, Ero-

Покори́ти, *v. a.* demüthigen, unterjochen, bezwingen; — ся sich demüthigen, unterliegen, sich für besiegt erklären.

Пóкорм, -му, *m. P.* I. 134 Mutter.

Покорми́ти, *v. a.* zu essen geben, füttern, säugen.

Покоро́бити ся, s. Попачити ся.

Покороти́ти, *v. a.* kürzer machen, ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.

Пóкороткий, *a.* zu kurz.

Покоро́чене, *n. H.* III. s. Скоро́чене.

Поко́рствувати, *v. n. C.* II. 185. *gr.* gehorchen, folgsam sein.

Покортѝти, *v. n. Кв.* 421 s. Кортѝти, скортѝти.

Поко́рчити, *v. a.* krampfhaft zusammenziehen s. Кóрчити; — ся zusammenschrumpfen.

Покоси́ти, *v. a.* einwenig mähen; 2) alles völlig abmähen.

Поко́сом, *adv. H.* 222 s. Пóкотом?

Пóкост, -осту, *m.* Firnis, *m.*

Пóкость, *f. Гол.* III. 107 Muschel, *f.* Perlmut, *n.*?

Покости́ти, *v. a. Гол.* III. 28 — жукóвину ein-, auslegen, schmücken; *vgl.* Кість.

Покостува́ти, *v. a.* firnissen, lakieren.

Пóкот, -ота, *m.* ein Hundename, *ВГ.* 141.

Пóкóт, -оту, *m.* Seitenabhang, *m.*

Покоти́гній, -ня, *m.* Pillenwälzer, *m.* (Sisyphus).

Покотигоро́шок, -шка, *m. Ив.* 61. e. Fabelname: Erbsenroller, *m.* [*ІГ.*

Покотипóле, *m.* s. Перекотиполе,

Покоти́ти, (покóчу, покóтиш), *v. a.* hinwälzen, -rollen, -schieben; *— póги sterben; — ся sich herabwälzen; auseinanderfallen.

Покото́вий, *a.* -а пальбá, *Кл.* Pe-lotonfeuer, *n.*

Покотьóло, *n. C.* Kreisel, *n.* runde Scheibe zum Rollen.

Пóкотом, за —, *adv.* nach der Reihe, nach der Ordnung; hingestreckt.

Покоха́ти, *v. a. M.* II. 99 кого́ lieb gewinnen, sich in jmdn verlieben.

Покоштува́ти, *v. a.* s. Поку́шати.

Покра́гати, *v. a.* s. Покра́яти (*B.*).

Покради́ємци, *adv.* verstohlen, heimlich.

Покра́жа, *m.* Fall eines Diebstahls, *m.*

По-кра́й, *praep. m.* d. *Genit.* am Rande, entlang.

Покра́йниці, *pl.* s. Відкóси.

Пóкрайці, *pl.* Backenzähne, *pl.*

Покра́ка, *f.* verkrüppelter, verkrümmter Mensch.

Покра́кати, *v. n.* einwenig krächzen.

Покра́пувати *v. n.* tröpfeln (v. Regen).

Покра́са, *f.* Zierat, *m. ОП. pl. Ст.* äussere Zier; Schönheiten e. Gedichtes, *pl. Б*; 2) Hemd der entjungferten Braut mit dem rothen Blutfleck vom zerrissenen Hymen, *Ч.* IV. 453. *H.* 62.

Покраси́ти, *v. a.* zieren, schön färben.

Покра́сич, *m. Не. Пр.* XI. (1) 122 Feuerstange, *f.*

Покрасні́ти, (-сі́ти), покрашáти, *v. n.* schöner werden.

Покра́сти, (покраду́, покраде́ш), *v, a.* nach u. nach viel wegstehlen.

Покрасува́ти ся, schön, prächtig auftreten, *Кч.* 84.

Покра́чити ся, einander raufen u. zerkratzen.

Покра́яти, *v. a.* in Stücke schneiden, zerschneiden.

Покре́вний, покревні́лий, *a. Гол.* verwandt.

Покре́йта, (*d.* -е́йтка), *f. Гол.* III. 368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als Schmuck für den Hut, bes. des Bräutigams.

Покрепи́ти ся, *Не.* s. Покрі́пити (ся).

Покрестосло́вити ся, *Мх.* einander den Gruss „Слáва Исýсу Христý“ zurufen; Покре- s. Похре-.

Покрива́льниця, *f. M.* II. 199 s. Покрива́ло; 2) —, покрива́йниця *Ч.* IV. 367 die Braut, welche eben unter die Haube gebracht wird, die Frauenkopfbedeckung annehmen soll.

Покрива́ло, (-а́йло), *n.* Schleier, *m.* Hülle, Decke, *f.* Tuch & zum Bedekken, zum Verhüllen.

Покри́ва́не, *n.* das Bedecken, Verhüllen, Bedeckung, *f.*

Покрива́ти, *v. a.* be-, zudecken, verhüllen; überziehen; decken (кóшта, вида́тки); vertuschen; 2) — ся sich verbergen, s. verstecken, zugedeckt werden *M.* II. 98; *b*) ся з ким mit jmdm Beischlaf pflegen; *c*) von d. Mädchen, das schwanger wird, da es die Frauenhaube annehmen muss.

Покри́вдженє, *n.* Unrecht, *n.* Unbill, *f.*

Покри́вдити, *v.a.* Unrecht zufügen.
Пóкривий, *a.* etwas krumm.
Покри́вити, *v. a.* krümmen, krumm machen; — душéю verrathen, einer unehrlichen That schuldig werden, wortbrüchig sein, *Кч.* 133.
Покриву́лити, (-уля́ти), *v. a.* § krumm machen, k. fahren etc.
Пóкрик, *m.* Zuruf, Aufruf, *C.* II. 139., Schrei, *m. Cm.* s. Пóклик.
Покри́кнути, (-кóнути, *Cm.*), *v. n.* laut rufen, aufschreien.
Покритé, *n.* Bedeckung; *Deckung (der Kosten), *f.* Dach, *n.* Ueberzug, *m.*
Покри́ти, s. Покрива́ти.
Пóкритка, *f.* ein verführtes Mädchen, s. Покрива́ти 2) *b*) *c*).
Покритю́к, *m.* Sohn einer пóкритка.
Покрича́ти, *v. n.* на когó jmdm rügend zurufen. [stückeln.
Покриши́ти, *v. a.* zerbröckeln, zer-
Пóкришка, *f.* Deckel, *m.* Stürze, *f.*
Покрівéльщик, *m. Под.* Dachdecker, *m.*
Покрівля́, *f.* Dach, *n. Не.*
Покрíвний, *a. Ог.* s. Покрéвний.
Покрíй, -óю, *m.* Schnitt, (e. Kleides etc) Schlag, *m.* Façon, *f.*
Покрíмка, *f. Сн.* 221 s. Кра́йка.
Покріпи́ти, (-пля́ти), *a. a.* stärken, erquicken; — ся sich — —, sich mit e. Essen laben. [kung, *f.*
Покрíплене, *n.* Stärkung, Erquik-
Покрóва, *f.* s. Покрива́ло; 2) Сьвята́ —, (*d.* Покрóвонька), Fest des Schutzes der heil. Jungfrau am 1. Oct. *a.* St.
Покрова́вити, *v. a.* s. Покерва́вити.
Покрове́ний, *a. АД.* I. 208 = покри́тий gedeckt.
Покрови́тель, *m.* Beschützer, Protector, Gönner, *m.* (-и́телька, *f.* -in, *f.*).
Покрови́тельство, *n.* Schutz, *m.* Protectorat, *n.*
Покрóвский, *a.* zu Покрóва 2) geh.
Покропи́вник, *m.* (-и́вница, -и́вня, *f.*) Heckensperling, *m.* (Accentor modularis); 2) Grasmücke, *f.* (Sylvia).
Покропи́ти, (-пля́ти), *v. a.* besprengen, beträufeln. [suchen, §.
Покрóшнювати ся, sich e. Platz
Покру́пини, *pl.* покрупи́нка, *f.* Mehl (feinere Graupen) aus den (gröberen) Graupen ausgesiebt, *n.* s. Підкру́пини (*Фр.*); 2) -ини, körnigerHonig (*B.*).
Покрупи́ти. *v. a.* муку́ grob mahlen.
Пóкрут, *m. Не.* покру́чене, *n.* Umdrehung, *f.*
Покрути́ти, покру́чувати, покрутну́ти, *P.* II. 131. покру́чувати, *v. a.* um-drehen; kräuseln.
Покру́тькувати ся, (-кру́цькувати ся), sich in angeblicher Vielgeschäftigkeit umher drehen. [schling, *m.*
Покру́ч, *m. Лем.* s. Пóкор 2) Mi-
Покру́чий, *a. Не.* verdreht, verzerrt, verworren.
Покруши́ти, *v. a.* s. Покришити zerknirschen, zermalmen.
Покува́ти, s. Поку́ти.
Пóкуда, *adv.* s. Дéкуда.
Поку́дова, *conj. Ме.* 441. *АД.* I. 250. *gr.* s. Пóки.
Пóкуль, *conj* s. Пóки (ль). [rieusis.
Поку́лець, -лця, *m.* Lycosa syngo-
Поку́мати ся, in Gevatterschaft treten, jmds кум werden.
Покундóсити, *v. a.* arg zerzausen, s. Поколóшкати. [gang im Kaufe, *m.*
Пóкуп, *m.* das Kaufen, Absatz, Ab-
Покупа́ти, *v. a.* ausbaden.
Покупа́ч, *Под.* поку́пель, *Не.* пóкупець, -пця, поку́пник, *Зг. m.* Käufer, Kunde, *m.*
Покупи́ти, *v. a.* kaufen, einkaufen.
Покупни́й, *a.* zu kaufen gesucht, guten Abgang, gute Nachfrage habend; 2) gekauft, angekauft, *Кв.* 163.
Пóкур, *m.* Пóкор 2).
Покурóа́н, *m.* Art Pilz, (*B.*).
Покури́ти, *v. n.* einwenig rauchen.
Покурти́ти, *v. a.* s. Покороти́ти.
Пóкурч, *m. Cm.* s. Покру́ч, покра́ка.
По-ку́рячий, *adv. H.* 174 wie ein Huhn.
Поку́са, *f.* Versuchung, *f.* [sen haben.
Покуса́ти, *v. a.* zer- beissen, gebis-
Поку́сити ся, *K.* sich erkühnen, trachten, der Versuchung unterliegen.
Поку́т, *m. Ф.* s. Поку́те 1).
Пóкуть, *m.* (*R.* 31) Hausgott, Penat, *m.*
Поку́та, *f.* Busse, *f.*
Покута́р, *m. Оп.* s. Покая́нник.
Поку́тати, s. Заку́тати.
Поку́те, *n.* Ehrenplatz im Winkel rechts beim Eingang in d. Bauernhütte, *m.*; 2) Land am Прут Чéремош bis

zum Днїстéр als nördl. Grenze, *Oz.* 19. *Kol.* I. 3. 17. 339·

Покýти, *v. a.* schmieden; beschlagen; in Fesseln schlagen.

Покутúти, *v.n. III.* II.45 *gr.* schwärmen, toben.

Покýтний, *a.* Winkel-.

Покутнúчий, *a. Cm.* s. Покáянний.

Покýтувати, *v. n.* büssen.

Покутянúн, *m.* Einwohner des Покýтє 2). [aus П.

Покýцкий, *a.* zu Покýтє; 2) geh.,

Покухóвщина, *f.* покухóвне, *s. a. n.* Ausschanksteuer, *f. K.*

Покýшанє, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmackes.

Покýшати, *v. a.* kosten, verkosten, [einwenig essen.

Пол, *gen.* пóлу u. пóла *m. K.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.* Geburt, *f.* Stand, *m.*

Полá, *f.* Vorderstück e. Kleides, *n.* Schoss, Rockschoss, *m.*; 2) dicker ungetheilter Felsen, *Y.* grosses Stück Brotes, *Мак.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) s. Мíсячка, (*B.*); 5) Lage, *f.* Verhältnis, *n.*; прóти своєї полú, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke". [wohnend, Elbe-.

Полáбский, *a.* an der Elbe (Лáба)

Полагáти, *v. a.* щось на щось: грóші, здоровлє & legen, verwenden,

Полáгна, *f.* Pelagia. [opfern.

Полáгода, *f.* s. Злáгода.

Полáгодити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten *III.* I. 377.

Пóлад, *m. H.* 129 Verbesserung, Berichtigung, *f.*

Полáдити, поладнáти, *v. a.* herstellen ausbessern; — ся з ким, mit jmdm verabreden, feststellen *Кч.* 103.; sich vertragen *Кв.* 42.

Пóлаз, *m. Га.* II. 13. jedes im Adventfasten (пилúпівка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Полáзник, полáзець, -зця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полаз als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an e. grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Полáкомити ся, s. Злáкомити ся.

Поламáти, поламнýти *АД.* I. 211, *v. a.* s. Поломáти; — óчи nur die Augen zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Поланужне, *s. a. n.* Kettengeld, *n.*

Полáпати, *v. a.* greifen, fassen, tappen, s. Помáцяти; fangen; 2) — ся * begreifen, hinters Licht kommen, sich zurechtfinden. [tappend, herumtastend.

Пóлапки, *K.* пóлапцем, *Гр. adv.*

Полáсити ся, *Левч.* поласувáти ся на що s. Злáкомити ся; *v. n.* naschen.

Поласкавíйшáти, *v. n.* in günstigere Stimmung kommen, *Шл.*

Полáскати, *v. a.* streicheln, *Cm.* s. Погладúти.

Полатáйко, полатýх, *m.* Flicker: Schuh-, Töpferflicker, *m.* Schneiderlein, *n.*

Полатáти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — дýшу das Herz erleichtern *C.* II. 57.

Полáтки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.*

Полатнúти, *v. a.* s. Латúти.

Полáяти, *v. a.* schelten, rügen; — ся Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

Пóлба, *f.* Triticum spelta. [bellen.

Польгувáти, *v.n.* nachlassen, willfahren, *Сб.* I. 332., — кому́, чому́ *K.* I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пільга.

Пóле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — заповíсти den Krieg verkünden, erklären, заповíдане — Schlachtfeld, u. Wahlstatt, *f.*, — приймáти die Schlacht annehmen, *KУ.*; на пóлях in den Ebenen (*opp.* в гóрах).

Полебезúти, *v. n. Кн.* etwas plauschen.

Полéва, *f.* s. Полúва. [schen.

Полевúй, & s. Польовúй &.

Полевúк, *m.* Feldspath, Orthoklas, *m.*

Полéгка, *Ф.* полéгкість, -ости, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — душí Friede, *m. Oc.* (61) III. 25.

Пóлегкий, *a.* zu leicht; пó-легки, *adv.* leicht, sanft. [*He.* s. d. folg.

Полéглий, *a.* niedergesenkt, -liegend

Полéглиця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat u. dadh verdorben ist.

Полегнýти, *v. n.* s. Поленýти.

По-легóньки, (гóньки), *adv.* leicht, sanft, zart; allmählich, *У.*

Пóлегша, *f. BБ.* s. Полéкша.

Полегшáти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*). [kaum.
По-ле́два, (-и), *adv.* schwerlich,
Поле́диця, *f.* *Гол.* III. 73 s. Гололе́диця, ожеле́да.
Полежа́й, полежа́к, *Н.* 212, полежі́й, *m.* s. Ле́жень 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*
Поле́жале, *s. n. a.* Lagerzins, *m.*
Поле́жати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*
По́лези, *pl.* Stellen wo der Schnee
Поле́кша, *Фр.* поле́кшина (*d.* -и́ночка), *f.* полекші́нє, *n.* *W.* s. Пі́льга.
Полело́, *n.* „Пр. "IX. 220 myth. Götterwesen.
По́ленє, *n.* das Jäten.
Полену́ти, *v. n.* weg-, fort-, dahinfliegen, -fliehen, *Ог.* 92.
По́лепо! *int.* komm doch!
По́лет, -у, *m.* Flug, Schwung, *m.*
Полетї́ти, (полечу́, полети́ш), *v. n.* wegfliegen, dahineilen.
Поле́тний, *a.* -е сло́во geflügelt, *Кл.*
Поле́ток, -тка, *m.* — солони́ни Speckseite, *f.*
Полехка, *f.* s. Поле́кша.
По-лехку́, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.
По́лечко, *n.* *dim.* s. По́ле, kleines liebes Feld. [difl.
Ползко́вий цьвіт, Digitalis gran-
Пользови́тий, пользу́чий, *a.* s. По́жито́чний; heilsam.
По́льзувати, *v. a. gr.* ourieren, heilen.
Поли́, *pl.* s. Піл, *Не. Пр.* XI. (1) 68.
По́лив, *m.* *gew. pl.* по́ливи вда́рили з нéї bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.
Поли́ва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n.* *Пол.*
Полива́йчик, *m.* Begiesser, *m.* (*Bein.* des Regens).
Полива́льниця, полива́льня, *f.* s. Зільни́ця, Beuchfass, *n.*; 2) Art Gefäss des Webers.
Поли́ваник, *m.* Giesskanne, *f.*
Полива́ти, *v. a.* begiessen; поли́ваний понедї́лок der Ostermontag an d. man sich zum Scherz begiesst; -ий (-и́вяний) горнець mit Glasur übergossen, überzogen, glasirt.
По́ливка, *f.* das Begiessen; 2) Suppe, Brühe, *f.*

Поли́вода, *f.* *Левч.* s. Полові́дє, *Зак.*
Поли́вянник, *m.* Verfertiger, Töpfer des mit Glasur überzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.
Поли́гати ся з ким *Ш.* I. 66 §.
Полига́ч, *m.* §. der Verbündete, Vertraute, Helfershelfer, Anhänger, *m.* *Кч.* 313. *Гр.* [lecken.
Полиза́ти, *v. a.* be- lecken, einwenig
Поли́зькати, *v. n.* *Б.* (*Пр.* VII. 732) mit der Löffel an den Rand der Schüssel beim Essen anstreichen, ?
По́лик, *m.* поли́ка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.*; 2) s. Личи́на, нече́мна —; 3) *pl.* по́лики́ Art Stickerei an d. Hemdärmeln e. Mädchens, *Ос.* (61) XII. 27.
Поли́н, поли́нь, -у, *m.* Wermut, *m.* (Artemisia absinthium); *adj* полино́вий Wermut-.
Поли́на, *f.* s. Павли́на, Paulina.
Полина́ти, *v. n.* *К.* II. 34 s. Полину́ти.
Полине́ць, -нця́, *m.* Artemisia austriaca. [sinth, *n.*
Полині́вка, *f.* Wermutliquer, Ab-
Полину́ти, *v. n.* s. Полену́ти.
Поли́нчик, *m.* Gnaphalium arv.
Полиня́ти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; dahin schwinden, -welken.
По́лиск, *m.* поли́скуванє, *n.* das Erglänzen, Schein, Schimmer, *m.* *У.*
Поли́ска, *f.* Kahlfliege, *f.* (Psila).
Поли́скувати, *v. n.* erglänzen, schimmern. [wechseln, *К.*
Полистува́ти ся з ким, Briefe
Поли́ти, *v. a.* s. Полива́ти.
Полити́ця, *f.* s. Повити́ця.
Поли́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Wandbrett, Regal, Schüsselbrett; 2) Pflugohr, *n.*; 3) Rockschoss, *m.* s. Пола́ 1); 4) Katzenklee, *m.* (Trifolium arv.).
Поли́че, *n.* Porträt, Conterfei, *n.* *Шл.*
Поли́чник, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.
Полиша́ти, (-и́ти), *v. a.* zurück-
Поли́шне, *s. a. n.* gestohlenes Gut, womit man e. Dieb überführen kann, corpus delicti.
Полі́бічок, s. Полу́бічок.
По́лів, -ову, *m.* Fang, *m.* *Вах.*
Полїви́ти, *v. n.* кому́ jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; полївлю́щий, *a.* lindernd, *B.*

Полі́вка, *f.* freies Feld, *K.* I. 35.
Полі́вний, *s. a. m. N.* s. полони́на.
Полі́г, -о́гу, *m.* Bettvorhang, *m. C.* II. 201; 2) *pl.* поло́ги *Пар.* s. Зло́ги; жа́ти на полі́г (по́лїж (*B.*)] das Getreide inGelegen schneiden. [denstück, *n.*
Полі́дви́ця, *f.* Lendenbraten, *m.* Len-
Полі́жни́ця, *f.* Wöchnerin, Kindbetterin, *f.* [*n.* anstalt, *f. Term.*
Полі́жни́чий, *a.* — дім Gebärhaus,
Полі́зний, *a. H.* 113?
Полїзу́н, *m. Ч.* II. 250 der (auf den Knieen) hin kriechende.
Полі́зти, (полі́зу, полі́зеш), полїза́ти, *P.* I. 45, *v. n.* hinaufklettern, steigen · kriechen; 2) herab-, hin-. [хо́вник.
Полі́й, *m.* Mentha aquatica; 2) s. Бло-
Полі́но, (*d.* полі́нце, *aug.* по́лїня́ка, *f.*), *n.* ein Stück, e. Scheitel Holz.
Полїнувати ся, zu träge sein für e. Arbeit.
По́лїп, *m.* Polyp, *m.* [streichen.
Полїпи́ти, *v. a.* bekleben, mit Lehm an-
Полїпшíти, *v. n.* s. Получша́ти.
Полїрува́ти, *v. a.* polieren. [*m.*
Полі́рчий лу́пець, *m.* Polierschiefer.
Полїсу́н, *m.* s. Лїсови́к; *Bein.* des heil. Юрий *Ч.* I. 171 „der Bergesalte", Waldhüter, *m.*
Полїсю́к, *m. Гол.* I. 684 s. Полїщук.
Полїта́ври, *pl.* Art Musikinstrumente.
Полїта́ти. *v. n.* (снїг &) von Zeit zu Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her einwenig flattern.
Полі́те, *n.* das günstige, gedeihliche Jahr für das Gerathen des Getreides & — на щось; das Gedeihen, Fruchtbarkeit, *f.*; 2) s. Пі́льга.
Полїтерува́ти, *v. a.* politieren. [ний.
Полі́тика, *f.* Politik, *f. adj.* полїти́ч-
Полїтика́н, *m.* politisierender Grossprecher. [politischer Oekonomist.
Полі́тико-економі́ст, *m. Кн.*
Полїтикува́ти, *v. n.* politisieren; 2) überaus höflich thun, Ziererei machen; — ся *Кч.* 16 einander Gefälligkeiten nach der Etikette erweisen, diplomatisieren.
Полїти́ця, *f.* s. Повити́ця.
Полїти́чка, *f.* s. Гарасі́вка.
Полі́тний, *a.* — ко́нтракт Nutzniessungvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für je ein Jahr).
Полі́тник, *m.* Arbeiter in d. Frühlings- u. Sommerzeit, *m. He.*
Полі́тниця, *f.* s. Полові́льниця.
Полі́ток, -тку, *m.* s. Полі́те 1); 2) der Theil des Feldes welches ein Jahr benutzt wird; 3) der Ertrag éines Jahres von e. Felde; на полі́тки да́ти по́ле etc. кому́ jmdm das Feld etc. nur Nutzniessung auf Jahre überlassen; 4) Jahresring bei Bäumen, *m.*
Полїту́ра, *f.* Politur, *f.*
Полїту́ха, *f. Пол.* Flugeichhörnchen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
Полїту́щий, *a.* unruhig hin u. her
Полі́ца, *f.* Polizze, *f.*
Полїца́й, (-а́йник), *m.* Polizeidiener, Wachmann, *m. adj.* полїца́йский (-е́йский). [ний polizeilich.
Полі́ция, *f.* Polizei, *f. adj.* полїци́й-
По́лїч, *f. Ч.* IV. 3. Heilung, *f.*
I. Полїчи́ти, *v. a.* curieren, heilen, *Кн.* — ся sich —.
II. Полїчи́ти, *v. a.* zählen, berechnen; неполїчи́мий, *a. У.* unberechenbar.
Полк, *m.* Regiment, *n.* Heeresabtheilung, *f. adj.* полкови́й.
По́лка. *f. АД.* I. 171 Pfannendeckel am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
По́лька, *f.* Polin, *f*; 2) langer Kaftan der Kleinbürgerfrauen. [ments, Oberst, *m.*
Полко́вник, *m.* Commandant e. Regi-
Полковникува́ти, *v. n.* полко́вник sein.
Полко́вниця, полко́вниха, *Ч.* V. 811 Gattin des полко́вник, Oberstin, *f.* [вник.
Полковни́че, *n. Ме.* 399 s. Полко́-
Полковни́чий, *a. АД.* II. 10 des полко́вник, Obersten-.
Полково́дець, -дця, *m.* Anführer e. Heeres, Feldherr, *m.*
По́льний, *a.* s. Пі́льний; 2) *s. a. m.* s. Польови́й 3) (*Фр.*).
Польну́ти, *v. n. Пт.* s. Полену́ти.
Поло́ва, *f.* Spreu, *n.*; Spelze, *f.* (gluma), *B.*
Польо́ване, *n.* Jagd, Birsch, *f.*
Польо́ванець, -вця. *m.* (*B.*) Jäger, Weidmann, *m.* [tig, *B.*
Полова́стий, *a.* balg- od. spelzblü-
Польова́ти, *v. n.* s. Полюва́ти.
Полова́чка, ви́ївка, — *f.* Poa fertilis, *B.* [ломінь.
По́ловень, -вня, *m. Wgr.* IX. s. По́-

Половéць, -вця́, *m.* Termite, *f.* (Termes).
Половéцкий, *a.* zu den Polowzern
Полóвий, *a.* falb.
Половúй, *a.* geschlechtlich, sexuell.
Польовúй, *a.* Feld-, Acker-; 2) der auf dem flachen Lande lebt (*opp.* ripня́к); 3) *s. a. m.* Feldhüter, *m.*
Польовúк, *m. Не.* (*Пр.* IX. 558) Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Левч. m.*
Половúк, *m.* Rothfalke, *m.* (Tinunaclus); Art Sperber, *m.*
Полонúна, (*d.* -úнка), *f.* Hälfte, *f.*
Польовúна, *f.* s. Поля́на.
Половúнити, *v. a.* in zwei Hälften, zur Hälfte theilen, halbieren.
Половинóвий, *a.* нерівно- un-
Половúнчик, *m.* Zwitter, Halbding, u. * s. Перекúньчик. [*a. B.* spreuborstig.
Половúсто-щетинковáстий,
Половúти, *v. a.* auffangen. [halb.
Половúтий, *Зг.* половúчний, *У. a.*
Половúця, *f. ГШ.* s. Половúна.
Половúця, *f.* ehem. *N.* der St. Катеринослав.
Половúч. *m.* Mitbesitzer, Miteigenthümer zur Hälfte, *m.*; ми половичí до тóго пóля.
Половúчний, *a.* halbtheilig, *ГШ.*
Половúчність, -ости, *f.* Halbheit, *f. ГШ.*
Пóловíдь, (-вóдь, *C.* I. 146), *n.* пóловідь, -іди, *f. ІГ.* Wasserflut, *f.* s. Пóвінь.
Половíльник, *m.* Jäter, *m.* [Jäterin, *f.*
Половíльниця, половíля, *КУ. f.*
Пóловінь, -іни, *f. Ф.* s. Пóловень.
Половíти, *v. n.* falben, falb werden.
Полóвка, *f.* falbe Kuh.
Польóвка, *f. Пол.* s. Норúця.
Пóловко, *m.* falber Ochs.
Половúк, *m.* Spreukammer, *f.*
I. Половúця, *f.* s. Половíльниця.
II. Половúця, *f.* s. Полунúця.
Половúчка благовóнка, *f.* Ruchgras, *n.* (Anthoxantum odoratum), *B.*
Половúшинок, -нка, *m.* Art Pflze.
Половóдь, (-я), *n.* s. Половíдь.
Половолúций, *a.* falb am Gesicht.
Половýня, (-ýха, -ýша), *f.* s. Полóвка.
Половýха, (-ýшка), *f.* langgramige Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Apera spica venti).
Половчанúн, Полóвчин, *ІГ. m. pl.* Полóвцї, Polowze, *m.* (чáнка, *f.* Polowzerin. [kerei.
Половчáсті ýставки, *pl.* Art Stik-
Пóлог, *m.* s. Поліг 1) *Шл. Кн.*; 2) Ebene, *f. Mi.* II. 25; 3) s. Підúвок, *Левч. pl.* пологú *M.* II. 78 Niederungen in der Steppe, *pl.*
Полóга, *f. У.* Lage, Situation, *f.*
Полóгий, *a.* sanft sich senkend, niedergehend, *Не.* schräg, *C.* II. 130; 2) horizontal *ОБ.*
Полóгість, -ости, *f.* s. Спохúлість.
Полóжéнє, *n.* Lage, Situation, *f.* Stand, *m.* Umstände, *pl. H.* 194; 2) Satz, *m.* (in d. Gram. *Оц.*); 3) Abstammung, *f.* s. Лóже. [sich absenkend.
Положúстий, *a.* -а горá allmählig
Положúти, *v. a.* s. Покладáти; — що на кого * jmdm etw. vermachen, für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собí щось sich etw. anrechnen; — за драбúнку * = мáчку, бáлу ссáти, жовáти; — ся, sich legen; — ся * Junge gebären (v. Vieh, корóва). [ця.
Положкúня, *f. П. n.* 115. s. Поліжни-
Полóжний, *a. Пар.* (положýщо, *adv. B.*) positiv. [2) Wochen-.
Положнúчий, *a. Term.* Hebammen;
Положóк, -жкá, *m. dim.* s. Поліг 1).
Пóлоз, (*d.* полозóк, -зкá), *m.* grosse Schlange; 2) —, полóзе, *n.* (*coll.*) Schlittenkufe, *f. P.* II. 7.; 3) Bestandtheil des Pfluges, s. Полúця 2). [spülen, waschen.
Полокáти, (полóчу, полóчеш), *v. a.*
Полóльник, *m.* полóля, *f.* s. Половíльник, *m.* -иця, *f.*
Полóма, *f. Oc.* (62) II. 62. ?
Поломáти, (-úти), *v. a.* zerbrechen; * — чиюсь вóлю *Ч.* V. 249 gegen, wider jmds Willen handeln.
Поломúло, *m.* ungeschickter Mensch der Alles zerbricht, verdirbt (*B.*).
Пóломінь, -іни, *f.* (*d.* полóмичок, -чка, *m.*) Flamme, *f.* [menähnlich-
Поломінúстий, *a.* flammig, flam.
Поломінíти, *v. n.* flammen. [*Пар.*
Полóмінний, *a.* Flammen-, flammend,
Поломінчáтий, *a.* geflammt, *Пол.*
Полóмка, *f.* Phlomis tuberosa, *B.*
Поломнúти, *v. a. Wgr.* XVII. s. Поломáти. [lodernd, lichterloh.
Пóломно, *adv. M.* III. 73 flammend,

*

Полóмок, -мка, *m.Cm.*Bruchstück,*n.*

Полóмя (-е), *n.* s. Пóломінь.

Полóн, *m. ГШ.* полóнь, *f. Ос.* (62) X. 111 Gefangenschaft, *f.*; 2) *coll.* die Kriegsgefangenen, *pl. АД.* I. 286. 287.; 3) Ertrag, *m.* Ausbeute, *f.* Früchte, *pl*; 4) Haarmücke, *f.*(Bibio) *B*; Heerwurmmücke, bes. Larven (Sciara milit.).

Полонéнe, *n. ГШ.* Gefangennehmung, *f.*

Полонéник, *m.* Kriegsgefangener, Gefangener, Erbeuteter, Sclave, *m. Левч.*

Полóник, (-лóдник, -лóнник), *m.* Schöpflöffel, Klos-, Kochlöffel, *m.*; 2) Schatzgeist, *m.*

Полонúнá, (*d.* -úнка) *f.* Hochebene, *f.* Plateau, Tafelland, *n.*; Alpentrift, Alpe Alm, *f.*; 2) Gefangennahme, *f. К.*

Полонúнка, *f.* Wasserpieper, *m.* (Anthus spinoleta) *B.*

Полонúнний, *У.* полонúньский, *a.* Alm-; хід Austrieb des Viehes in die полонúнй, *Gr.* 35.

Полонúти, *v. a.* gefangen nehmen, erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш.* II. 49; 2) Eiswulmen aushauen *Kol.* I. 68.

Полонúця, (*d.* -úченька), *f.* s. Полунúця.

Полóнка, *f.* Eiswuhne, Blenke, *f.*

Полóннúй, *a.* gefangen, erbeutet, *Макс.*; 2) ergiebig, s. Плінúй.

Полóнник, *m. ГШ. Св.* s. d. folg.; 2) Harmützenmoos, *n.* (Polytrichum commune) *Вол.*

Полонúнець, -нця, *МШ.* полонúник *Фр.* полонúнн *К.m.*s. Полонéник; der Leibeigene, Hörige. [нúй hausend, *m.*

Полонúнúк, *m.* Bär in den полони-

Полонúнка, (*d.* -нúночка), *f.* eine Gefangene. [пати; 2) — ся s.Попýкати.

Полóпати, *a. n.Ч.* IV. 530 s. Шолóпати, *v. a.* trüben, beflecken, beschmutzen; — ся sich —.

Польопóтини, *pl.* getrübte, verunreinigte Flüssigkeit, solche Ueberbleibsel (von e. Speise etc.).

Полос, *m.* s. Пóлоз 3).

Полóса, (*d.* полосýшка *Ч.* V. 610) Streif; 2) Landstrich, *m.*

Полосáтий, *a.* gestreift, *К.*; 2) weit, breit, *И.* 218. [Полокáти.

Полоскáти, (полóчу, -óчеш), *v.a.s.*

Полосковýб, *m. Ч.* III. 8 der Montag als der erste Tag der grossen Fasten, an dem man die Zähne (mit Brantwein) spült, d. i. an dem man zecht.

Полоскотáти, *v.a.* s. Поскоботáти.

Полоскýн шоп, *m.* Waschbär, Schupp, *m.* (Procyon lotor). [ampliata.

Пóлост, лúстень —, *m.* Agaricia

Полосувáти, *v. a.* in lange Streifen zerreissen, hin u. her zerren, misshandeln; 2) secieren, *Крон.*

Пóлоть, *gen.* пілтá, *m.* Speckseite, -schrote, *f. И.* 260. [Jäten, *f.*

Полотьбá, *f.* das Jäten, Zeit zum

Полотéнце, (-éнечко), полотéнe, *n. dim.* s. Полотнó; 2) Schwimmhaut (der Vögel), *f.*; 2) Sensenklinge, *f.* [*m.*

Полотéнщик, *m.* Leinwandhändler,

Полóти, (пóлю, od. половý, пóлеш, od. половéш *Оц.* 203), *v. a.* jäten.

Полóтки, *pl.* geräucherte Gänsebrust, Spickgans, *f.*

Полотнó, *n.* полотнúна, *f. Ру. aug.* полотнúще *n. К.* Leinwand, *f.* Linnen, *n.* Gewebe, *n.* Stück Leinwand; 2) *fertige Eisenbahnstrecke. [Linnen-.

Полотнúний, *a.* aus Leinwand,

Полотнúники, *pl.* die Leinwandkleider Tragenden, d. i. Bewohner des flachen Landes (*opp.* гірнякú die Wollkleider tragen). [wand, *n.*

Полотнúнка, *f.* Kleid aus Lein-

Пóлох, *m.* Scheuche, Popanz, *f.*; 2) Bestürzung; Verscheuchung, *f. К.*; полóх- полóх! *int.* vom Aufwallen u. Andrang des Blutes zum Herzen hin.

Полóхати, *v.a.*scheuchen,schrecken.

Полóхий, *Ф.* полохлúвий, *a.* scheu, furchtsam; *adv.* пóлохо дивúти ся scheu blicken.

Полохлúвість, -ости, полохнéча, *Cm. f.* scheues Wesen, Furchtsamkeit, Schüchternheit, *f.* [тúти.

Полохтíти, *v. n. Зар.* s. Палахко-

Полóчка, *f.* s. Вóвниця, *B.*; 2) das Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*

Полóшити, *v. a.* s. Полóхати; — ся scheu werden, чогó wovon.

Полошнúй, *a. B.* s.Полохлúвий.

Пóльский, *a.* polnisch; — тáнець *C.* Polonaise, *f.*

Польскість, -сти, *f.* Polenthum, *n.*

Польстúти ся на щось, *К.* dh etw. sich verlocken, bestechen lassen.

Пóлтва, *f.* linker Nbfl. des Буг.
Полти́нник, *m.*halbes Silberrubel-
Полу-, s. Пів-. [stück.
Полу́ і́с, *m.* Halbteufel, *m.*
Полу́ бі́чок, -чка, полу́біч, *m.*Halbfass, *n.* halbeTonne. [Kopfbedeckung, *n.*
Пóлубка, *f.*Baststück (луб) in weibl.
Полубóг, *m.* Halbgott, *m. K.*
Полубóгиня, *f.* Halbgöttin, *f. ГШ.*
Полувечі́рний, *a.*-а зоря́ *У.*
Полувúдуманий, *a.*halbersonnen.
Полувúця, *f. M.* III. 138 s. Полуúця.
Полувýха, *f.* s. Половýха.
Полугáк, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem. übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *K.*
Полугáрний, *a.*-а горíвка, schlechter, gemeiner Brantwein.
Полуглáсна, *s. a. f.* Halblauter, *m.* (in d. Gram) *ГШ.* [gert, *Под.*
Полуголóдний, *a.* halb verhun-
Полýгоре, *n. Oc.* (61) VII. mässige Anhöhe.
Полудéнний, *a. C.* I. 128 s. Полудневúй; 2) полудéнно, *adv.* den halben Tag über.
Полудéнник, *m. Ф.* (*Пр.* V. 216) Teufel der um die Mittagszeit ein Ausbund (відміна) unterschiebt; 2) Mittagskreis, Meridian, *m.*; 3) Schwebfliege, *f.* (Syrophus).
Полýденок, -нку, пóлудень, -дня, полýдник, *Левч.* полýднець, *Гол.* III. 240, *m.* полудáне, *n. АД.* I. 148 das Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise *f.* (versch. von обíд); полýдень *Др. c.* 227 s. Полýдне.
П óлуди. *pl.*s. Пáлуди; *sgl.*Палýда *B.*
Полýднати, *Ме.* 224. *P.* I. 119. полýднувати, полýденкувати, *v. n.* zu Mittag ein Essen einnehmen.
Полýдне, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.* з-полýдня звернýло (сóнце); по-полýдни *adv.* nachmittags.
Полуднéвий, полýднїшний, (-днéнїшний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mittägig, südlich, Süd, *B.* полудневосхíдний etc. südöstlich etc. [*m. Пар.*
Полуднéвець, -вця, *m.* Südländer,
Полуднóсхід, -óду, *m.* Südosten, *Пар.*
Полýдрабок, -бка, *m.*Leiterbaum, *m.*
Полужúвий, *a.*halblebend, dem Tode nahe, *BB.*
Полужупáнчик, *m.*Art Halbjacke.
Полýзка *f.*s.Нúзка(корáлїв &), (*B.*).
Полузрíлий, *a.* halbreif, *B.*
Полýйка *f.* Fass, *n.* (мéду etc.).
Полýка, *f.* günstiger Erfolg, Wohlergehen, Wohl, Glück, *n.*
Полукáвити, *v. n.* heucheln, *Cm.*
Полýкварток, -тка *m.*s.Півквáрта.
Полýкíпок, -пка, *m.*Halbschock, *m.*s. Півкóпа.
Полýкíшок, -шка, *m.* s. Півкóшок.
Полукóвщина, *f.* † Abgabe vom Bibernest, *f.* (лýкно).
Полукрúви, *pl.* Halbdecken, *pl.* (hemielytra) *B.*
Полукрúльцї, (-крúвцї, *B.*) *pl.* Halbdecker, Halbflügler, *pl.* (Hemiptera).
Полукругóвий, *a. B.*полýкругом, *adv. Пол.* s. Півокрýжний etc.
Полукулúстий, *a.* halbkugelig.
Полулíтр, *m.* halbe Liter.
Полýмацок, -цка, *m.* eine halbe Metze = 0 30743 Hektol.
Полумéтр, *m.* halber Meter.
Полýмисок, -ска, *m.*flache Schüssel, Mittelschüssel.
Полумíр, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*
Полумірúця, *f.* halbe мірúця, Halbe, *f.*
Полумíсяць, *m.* Halbmond, *m.*
Полумісяцьовáтий, *a. Пол.* halbmondförmig.
Полунúця, (*d.* -úченька), *f.* полунúчник, *m. Не.* 163 hochstenglige Erdbeere, (Fragaria elatior). *Пот.* II. 12.
Полунúшник, *m.* Trifolium mont.
Полýніч, -ночи, *f. C.* II. 131 s.Північ.
Полýночний, (-ношний), *a. АД.* I. 213 *Кв.* 120 mitternächtlich.
Полýночниця, *f.* Lesen der Psalmen vor der Frühmesse, *n.* совá- *K.* Nachteule, *f.*
Полýня, *f.* s. Полóвка. [mig.
Полуобручкóвий, *a.* halbringförPолуосьмúна, *f.* halbe Осмúна.
Полýпанок, -нка, *m.* s. Пíдпанок; полýпанька, *f.*Tochter des п. [-brechen.
Полупáти, (-úти), *v. a.* zerspalten,
Полý-Пéтра, der Tag nach dem Petrifeste.
Пóлупка, *f.* Umschlag im Heft.
Полупла́вка, *f.*halbe Schwimmhaut.

Полу́пушок, -шка, *m.* *Ч.* II. 250. s. Полу́кішок.
Полури́биці, *pl.* s. Бокопла́вці.
Полури́бка. *f.* Art Fisch, *Ч.* II. 252.
Полурозумі́нє, *n.* halbes Verständnis, *К.*
Полусви́та, *f.* Halbkleid, *n.* *Кв.*
Полусе́рдка, *f.* Halbherzmuschel *f.* (Hemicardium).
Полусе́ток, -тка, *m.* s. Півсе́ток.
По́луск, *m.* *И.* 82. Gepolter, Schlagen, *a.* [gallertartig.
Полускрі́плий, *a.* halbgeronnen,
Полусо́н, -сну, *m.* Halbschlaf, -schlummer, *m.*
Полусорочи́ни, *pl.* Todtenamt, das 20 Tage nach dem Tode eines Verstorbenen gehalten wird, *Кв.* 67.
Полуста́вець, -вця, *m.* Buch mit полу́ уста́в gedruckt *Ко.* 111. [bäude, *n.*
Полу́станок, -нка, *m.* Amtsge-
Полустрілкова́тий, *a.* halbpfeilförmig. [*Мор.* Art Atlasstoff.
Полутабе́нт, (-таби́нок, *Зак.*) *m.*
Полути́нь, *f.* *Шол.* s. Півти́нь.
Полууста́в, *m.* alterthümliche (kleinere) Kirchenschrift. [(Anomura).
Полухво́сти. *pl.* Halbschwänzer, *pl.*
Полуцьві́т, *m.* Viola tricolor.
Полуцьві́тки, *pl.* Blätchen in d. Leinenstickerei; 2) Art Blumen *Ч.* IV. 405; s. Безсме́ртки.
Получа́ти, (-и́ти), *v. a.* zusammen-, verbinden, vereinigen, -knüpfen; 2) s. Потра́фити, vermögen, können, verstehen, wissen; 2) erhalten, bekommen, *Шл. Л.* 144. [glücklich.
Полу́чний, *a.* günstig, erwünscht,
Полу́чність, -ости, *f.* s. Полу́ка.
Полу́чшати, *v. n.* besser werden.
Полу́шка, *f.* vierter Theil einer копі́йка *И.* 205.
Полу́щити, *v. a.* s. Лу́щити.
Польце́, *n.* *dim.* s. По́ле.
Полчани́н, *m.* *Wgr.* 32. zum полк geh., Mitglied eines полк; Krieger, Soldat, *m.*
По́льща, *f.* Polen, Polenthum, *n.*
Польщина́, (-и́зна, *К.*), *f.* das Polnische, polnische Sprache.
По́льщити, *v. a.* polonisieren; — ся, польщі́ти *К.* sich polonisieren.
Полюби́ти, (-бля́ти, *МШ.*), *v. a.* liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. verlieben; — ся кому́ *С.* II. 244 jmdm lieb werden, jmdm gefallen, — собі́ щось sich worin gefallen.
Полюбо́вний, *a.* Liebes-, *Ру. Ф.*
Полюбо́вник, (*d.* -ичок), *m.* Geliebter, Liebhaber, Buhle, *m.* *Р.* I. 172.
Полюбо́вниця, *f.* Geliebte, Buhle, Maitresse, *f.* *Гр. Ч.* V. 91. [lieb ist.
По-лю́бу, *adv.* *Ст.* lieb, hold, wie es
Полюбувати, *v. a.* *Ст.* mit Lust sehen; — ся (собі́) в чім sich woran erfreuen, s. ergötzen. [jagen, birschen.
Полюва́ти, (полю́ю, полю́єш), *v. n.*
Полю́дє, *n.* *coll.* *К.* Dörfer, *pl.* umherliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steuer, Abgabe, *f.*
Полю́дний, *a.* zu полю́дє geh., -а дань Abgabe, Steuer des Volkes, *К.*
Полюдновáнє, *n.* s. Полю́дє.
Полю́дский, *a.* den Menschen angemessen, *vgl.* Лю́дяний. [nachlassen.
Полюзувáти, *v. a.* freier machen,
Полю́нька, Полю́ська, *f.* Apollonia.
По́люс, *m.* Pol, *m.*
Полюстонька, *f.* *Ч.* V. 734 s.? Пе́люстка. [Berges.
I. Полю́х, *m.* s. Поляни́я; 2) *N.* e
II. Полю́х, *m.* s. Половíльник.
Полюхо́вка, *f.* ein Bestandtheil des Weiberhemdes, *М.* [*n. Mi.* II. 345.
Полю́ша, *f.* (-ати, *n.*?) Wickelkind,
По́ляг, *m.* Druck, *m.* Last, *f.* *Б.*
Полягáти, *v. n.* sich legen, lagern, s. zur Ruhe legen, begeben; — спáти; на щось s. Наполягáти 1).
По́ляк, *d.* полячо́к, -чка), *m.* Pole, *m.*
Полякáти, *v. a.* schrecken, *Ко.* 363.
Поля́на, *f.* freies Feld, Waldlichtung, — wiese, *f.*; 2) Kuh auf der Hutweide geboren.
Поляни́н, поля́нець, -нця, поляни́ця, *Ф. Гол.* I. 684, Einwohner der fruchtbaren Ebenen (um Коломи́я); Thalbewohner, podolischer Ackerbauer, s. Гречкосі́й.
Полянíвка, *f.* Stadtanger, *m.* [ся!
Полянíти ся, *МШ.* s. Заполони́ти
Поля́нка, *dim.* s. Поля́на 1); 2) *pl.* полянки́ s. Полуни́ця.
Поля́ньска. горá, *N.* e. Berges.
Поля́пати, *v. a.* s. Поля́скати; 2) beflecken, beschmutzen.

Поля́рний, *a.* Polar-.
Поля́ск, *m. Cm.* Knall, *m.*
Поля́скати, *v.a. C.*II. 21 beklopfen, leicht schlagen.
Полятиця, *f.* s. Повитиця.
Полятичка, *f.* s. Політи́чка.
По́лячий, (поля́жу, -ля́жеш), *v. n.* s. Поляга́ти. [Helfen, Beistehen.
Пома́ганє, *n.* пома́ганка, *f.* das
Помага́ти, *v. n.* кому́ helfen, beistehen; nützen, frommen; помагáй-Біг вам! hilf euch Gott!
Помага́ч, *m.* s. Помічни́к.
Пома́да *f.* Pomade, *f. adj.* пома́дний, *E.*
Помадува́ти, *v. a.* pomadisieren.
Пома́зане, *n.* Bestreichen, Schmieren, 2) Salbung, Weihe, *f. K.*
Помаза́нник, *Ш.*II.248. пома́зень, (-а́занець) *K. m.* der Gesalbte des Herrn.
Помаза́ти, (-а́зувати), *v. a.* bestreichen, schmieren; 2) salben.
Помайму́ва́ти, *v.a. Oc.* (62)V.105?
Помайнува́ти, *v.n. Ш.* I. 351 forteilen, -huschen.
Пома́ле́ньки, *adv.* s. Пома́лу.
По́малий, *a.* zu klein.
Помали́ти, *v.a.* kleiner machen, verkleinern, *Марк.* 75.
Помали́ти, *v. n.* kleiner werden.
Помальо́ване, *n.* das Bemalen.
Пома́лу, *adv* langsam, allmälig.
Помалюва́ти, *v.a.* bemalen. [sam".
Помалю́х, *m. Га.* II.49 „Pater Lang-
Помамро́тати, *v. n. Св.* s. Пошепта́ти.
Пома́на, *f.* Andenken, *n.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis an e. Verstorbenen, s. По́минки; Geschenk nach dem Absterben; Art weissen Brodes mit Kreuzen zu rituellem Gebrauch, *Oc.*(61) XII. 61; 2) Versprechung, *f. Ф. Gr.* 25; 3) Trugbild, *n. Фр.* Gespenst, Ungethüm, *n. Мх.* s. Відмі́на 3), мана́.
Поманити, *v.a.* verlocken, verführen, ködern s. Мани́ти.
Поманли́вий, *a. M.* II. 134 verlockend, verführerisch, trügerisch.
Помантачити, *v.a.* ко́су die Sense mit der мантачка nachwetzen.
Помара́нча, *f.* Pomeranzenbaum, *m.* Orangen-Agrume, *f.* (Citrus aurantium); 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помаранчаки́, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides); помаранчова́тї, *pl.* Orangengewächse, Goldäpfel, *pl.* (Aurantiaceae).
Помаранче́вий, *a.* Pomeranzen-.
Помара́нчик, жовтю́х —, *m.* Pomeranzenfalter, *m.* (Colias edusa). [quer, *m.*
Помаранчі́вка, *f.* Pomeranzenli-
Пома́рати, *v. a.* beschmieren.
Помарні́ти, *v. n.* abmagern, verfallen, sich abzehren; помарні́лий, *a.* abgemagert, abgehärmt, elend, dürftig.
Помарнува́ти, *v. a.* s. Змарни́ти.
Помасти́ти, *v. a.* beschmieren, bestreichen; 2) befetten.
По́мах, *m.* Schwung, *m. Cm.*
Пома́хати, пома́хувати, *v. n.* einwenig od. oft schwingen.
Пома́цати, (-цяти), пома́цувати, *v. a.* befühlen, betasten.
По́мацки, *adv.* s. На-по́мацки.
Помача́ти, *v.a.* befeuchten, nass machen; 2) eintunken. [2) Befetten.
Пома́щене, *n.* das Beschmieren;
Пома́яти ся, hinschlendern, -wanken; s. Ма́яти ся.
Поме́же, *n. coll.* die Rainen, *pl. Зг.*
Поме́жи, *praep.* s. Ме́жи.
Помежува́ти, *v. a.* s. Межува́ти.
Помели́ско, *n.* Ofenbesenstiel, *m.*; 2) *aug.* s. Помело́.
Помело́, (*aug.* помели́ще, u. помелю́ха. *f.*), *n.* Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
Поменити, *v. a.* benennen, *Левч.*
Поменни́к, *m. Ф.* s. Па́мятник.
Поменчити, (-шити), *v. a.* kleiner machen, verringern; — ся *Др. с.* 170, поменша́ти, *v. n.* kleiner werden, sich verringern.
Поме́нший, *a.* geringer, etwas kleiner; по-ме́нше etwas weniger.
Померáнця, *f.* s. Помара́ньча.
Помере́те, *n.* s. Погибель; 2) Misswachs, *m.*
Померзени́ти ся, *H.* 184 з кимось einander schmähen u. dadh. sich entzweien. [Froste leiden.
Поме́рзнути, *v. n.* erfrieren, vom
По́мерк, *m.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Todesschatten, *m. pl.* dunkle Schatten; — но́чи Dunkel der Nacht.
Померка́ти, поме́ркнути, (-ме́рхн-) *v. n.* dunkel werden, sich verdunkeln, s. verfinstern; den Glanz verlieren, matt werden, verlöschen (сьві́тло).

Помертві́ти, *v.n.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Кч.* 158; помертві́лий го́лос gebrochene Todesstimme, *Ст.*

Поме́рти, (німру́, німре́ш), *v. n.* sterben; поме́рлий, поме́рший, *a* der Verstorbene.

Поме́сти, (помету́, помете́ш), *v. a.* [reinfegen, kehren.

По́мет, -у, *m.* Wurf, *m.* по́метом im Massenwurf; 2) — ті́ла *Баг.* Körperbewegung, *f.*; 3) s. По́міть.

Пометá ти (-áю, -áєш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) s. Ски́нути (v. Frühgeburt).

Пометéнє, поме́тине, *Зап.* II. 59, поме́тиця, *m. f. II. n.* 83. Kehricht, *n.* Auswurf, *m.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Помети́скринка, *f. m. Га.* II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Поме́шканє, *n.* Wohnung, *f.*

Помива́ти, *v. a.* aufwaschen.

Помига́ти, *Гуц.* помигну́ти, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Помі́єць, -ййця, помі́йник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Помийки́, *pl. dim.* s. Помиї.

Помі́йниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f.*; 2) Spülzober, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzober bei der Thür steht.

Помиї, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Помі́кати, *v. a.* aushecheln; 2) помика́ти, *v.a. Гол.* III. 340 fortreissen; 3) кимо́сь jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *Ш.* I. 277; beleumunden; 4) forteilen. [ли́ти I. и II.

I. Помили́ти, II. помили́ти s. Ми-

Помі́лість, -ости, *f.* s. Помі́луванє.

По́милка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Помі́льне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Помі́льний, *a. Се.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich. [schene Uferstelle, (*B.*)

Помі́ло, *n.* ausgespülte, ausgewa-

Помі́луванє, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Помі́лувати, *v. a.* кого́ sich jmds erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben, jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — ся *Ч.*IV.239 einander liebkosen.

Помі́мо, *praep. adv.* s. Мі́мо.

По́мин, по́минок, -нку, *m.* по́мі́жка, *f, Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не ни́нї з по́минком, *Гол.* nicht heute zu gedenken. n. h. davon zu sprechen. [jmds feiernd.

Поминáльний, *a.* das Gedächtnis

Поминáльниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Поминáти, *v. a.* кого́, що, gedenken; jmds Andenken, Gedächtnis (mit e. Todtenamt) feiern; поминáй як зва́ли *P.* I. 128 *Rdrt.:* wenn jmd e. Streich gespielt hat und entwischte bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Поминáти, *v. a.* s. Поминýти.

Поминíти ся, *Oc.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

По́минки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tödtenfeier, *f.*

Помі́нник, *m. Левч.* s. Помя́ник.

Поминýти, *v. a.* кого́, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *M.* II. 145.

Помира́ти, *v. n.* s. Поме́рти.

Помі́ренє, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помири́ти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — ся sich aussöhnen, Frieden schliesssen.

Помі́рна, *s. a. f. H.* 82 -у написа́ти Friedensurkunde, *f.*?

По́мисл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на по́мислях *Ч.* I. 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n. K.*

Помі́слити, *v. a.* щось соб́і sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen. [Помива́ти.

Помі́ти, (помі́ю, помі́єш), *v. a.* s.

По́миток, -тка, *m.* s. Мі́тка.

Помишлéнє, (-ли́нє), *n.* Gedanke, *m. Зг.*; 2) — на кого́ ма́ти gegen jmdn Verdacht hegen.

Помишля́ти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Помі́я, *f.* Loch im Flussufer, *n.* s. Помі́ло. [wort, *n.*

Помі́вка, *f.* Stichwort, Gewohnheits-

Помі́дор, *m.* Liebes-, Paradiesapfel, *m.*

(Solanum lycopersicum). *adj.* помідо-рóвий, [bart; *nahe kommend *H.* VI.

Поміжний, *a.* angrenzend, benach-

Помíзджити, s. Перемíзжити.

Поміня́ти, *v. a.* щось на кого́ auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — соóї geloben.

Помíнýтно, *adv. Ал.* von Minute zu Minute, stündlich.

Поміня́ти, *v.a.* tauschen; wechseln; — ся untereinander tauschen.

I. Пóмір, -ору, *m.* помíрє, *n. K.* Pest, Epidemie, *f.*

II. Пóмір, -íру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).

Помíрець, -íрця, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*

Помíрити, (-ря́ти), *v. a.* aus-, bemessen; — ся sich mit jmdm messen.

Помíрка, (*d.* -íрочка), *f.* Parcelle, *f.*; 2) Messung, *f. Пу.*

Помíркóванє, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f*; Rücksicht, *f.* Mass, *n.*

Помíркувáти, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — ся sich eines Besseren besinnen; помíркóваний чоловíк bedachtsam, gescheidt, rücksichtsvoll.

Помíрний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmass haltend; ebenmässig, proportional, proportionirt, *He.* s. Розмíрний; помíрне, *s.a.n.* Messungsgebühr, *f.* [мíрець.

Помíрник, помíрчик, *m.* s. По-

Помíрність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltsamkeit, *f. K. He.*

Помірóвий, *a.* Mess-, Messung-.

Помíрок, -рка, *m.* s. Помíрка 1); 2) s. Помір II. *Ч.* I. 2; 3) *N.* e. Berges.

Помíсь, *K.* I. 27. *M.* пóмість *M.* I. 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.

Помісúти, *v. a.* s. Місúти.

Поміст, -óсту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*

Помíсте, *M.* I. 23 помíсце *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*

Помістúти, (помíщý помістúш), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; в соóі fassen; — ся Platz, Raum finden. [Пімстúти ся (*Фр.*).

Помістúти ся своєї крúвди s.

Помíстниця, *f.* у вóзї: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern,-treten.

Помістýшити, *v. a.* zerkneten,

Помíсячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.

Пóміть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жáти, на -ети лежáти, ohne in Garben zu binden.

Помітáти, *v. a.* s. Помéсти.

Помітúти, (помічý, помітúш), *v.a.* Помічáти.

Пóмітка, *f. Вах.* s. Помічанє.

Помітýшити, s. Помістýшити.

Помíха, *f. gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f. IT. C.* I. 169.

Помíхрати, *v. a.* s. Померфéлити.

Пóміч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstützung, *f.* Beistand, *m.* * von Kindern: пóміч (*pl.* пóмочи) рóстé?

Помíчанє, (чене), *n.* Bemerkung, Beobachtung, Notiz, *f.* [ken, beobachten.

Помічáти, *v.a.* wahrnehmen, bemer-

Помíчний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [Helfer, Beistand, *m.*

Помíчник, (-íщник-), *m.* Gehilfe;

Помíчниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* * vom Nebenflusse, *K.*

Пóміш, *f.* s. Мішанúна; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.

Помішáтельність, -ости, *f. Ков.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*

Помішáти, *v. a.* s. Мішáти; помíшувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.

Поміщáти, s. Помістúти.

Помíщенє, *n.* das Hinstellen, Aubringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*

Помíщик, *m. gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m. Пар.* (-иця, *f.* -in, *f.*).

Пóмка, *f. Мак.* s. Тáмка, згáдка.

Помнóженє, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplicieren, *K.*

Помножúти, (-áти), помнóжувати, *v. a.* vermehren; multiplicieren.

Помняк, *m.* помняч, *f.* s. Пóмяк &.

Помняти, (пімну́, пімнéш), *v. a.* zerknittern, quetschen, — ся sich —; *b*) — ся * sich in sich selbst verschliessen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P.* I. 132; sich sträuben, s. weigern, s. zieren, *P.* II. 175.

Помóва, *f.* (üble) Nachrede.

Помóвити, *v. n.* з ким s. Поговó-

ри́ти; помовля́ти, *v. a. Me.* 9 s. Намовля́ти.

Помóвка, *f.* das Sprechen wovon; Erwähnung, *f.* Gerede, *n.* за вóвка —, а вовк ту wenn man vom Wolfe spricht, guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*

Помовчáти, *v. n.* einwenig schweigen.

Помóга, *f. Ч.* I. 95. s. Пóміч. [gen.

Помогúльний, *a.* auf den Gräbern lebend, den Gräbern geweiht, *Гуш.*

Помогли́вий, *a.* hilfreich, *МШ.*

Помóкнути, *v. n.* nass werden.

Помоле́óствувати, *v. n.* Gottesdienst verrichten. [verrichten.

Помоли́ти ся, beten, ein Gebet

По-молодéчи, *adv.* jung, wie es e. braven Jüngling ziemt.

Помолоди́ти ся, sich mit feinen weissen Wölkchen umziehen: -и́ло ся нéбо, (*B.*). [am Himmel, *pl.* (*B.*).

Пóмолодки, *pl.* weisse Wölkchen

Помолодні́ти, (-дíти), *v. n.* jung werden, sich verjüngen.

Помоло́ти, (помéлю, помéлеш), *v. a.* s. Моло́ти). [тиш), *v. a.* s. Молоти́ти.

Помолоти́ти, (помолóчу, помоло́-

Помоло́чник, *m.* Capsella bursa pastoris.

Помóра, *f.* (*Фр.*) s. Пóмір I. Seuche, *f.*; 2) niederschlagender Spott: що там бу́ло сьміхи́, що помóри!

Помордува́ти, *v. a.* hinmorden; 2) sehr abmühen, — ся sich —.

Помóре, *n.* Meeresgestade, Küstenland, *n.*; 2) Pommern, *n. adj.* помóрский.

Помори́ти, *v. a.* s. Мори́ти, bedrücken; — ся ermüden.

Поморозь, *f. K.* s. За́морозь.

Пóморози́ти, *v. a.* s. Зморози́ти.

Пóморок, -оку, *m.* s. Пáморок, мóрок, Düsterheit, Dunkelheit, *f.*

Помороку́вати ся, sich viel geistig anstrengen, *Левч.*

Помóрхлий, *a.* verwittert; runzelig, *Левч.* s. Порохна́вий (*B.*).

Помóрщити, *v. a.* s. Мóрщити; — ся, помóрхнути *Oc.* (61) VI. 34 sich runzeln, runzelig werden.

Поморяни́н, *m.* Küstenbewohner, *m.*

Помости́на, *f.* пóмосток -тка, *m.* Diele, *f.* Brett vom Fussboden (пóміст), *Ф.*; 2) s. Помістниця.

Помости́ти, *v. a.* überbrücken, darüberlegen, anbringen, den Fussboden legen *Ш.* II. 49; auszimmern; 2) s. Постели́ти *C.* II. 138; — ся *M.* II. 159 sich lagern.

Помочи́, [помóжу, u. помóгу, помóжеш), *v. n.* s. Помага́ти; не помóже ся *P.* I. 18, нїчó не помóже es hilft nichts. [*f.* (Argyroneta) *B.*

Помочи́льник, *m.* Trichterspinne,

Помóчина, *f.* помóчене, *n.* Befeuchtung, *f.* das Nassmachen.

Помочи́ти, *v. a.* s. Помача́ти; — конóплї s. Мочи́ти.

Пóмочка, *f. dim.* s. Пóміч.

Помóшний & s. Помічни́й &. [pen-.

Пóмпа *f.* Pumpe, *f. adj.* помпóвий Pum-

Помпiéр, *m.* Pompier, Spritzenmann, Feuerlöschmann, *m. adj.* помпiéрский; помпiéрство, *n. T.* Dienst eines помпiéр.

Помпува́ти, *v. a.* pumpen.

Помра́ка, *f.* s. Па́морока. [werden.

Помрака́ти, *v. n.* düster, nebelig

Помрачи́тель, *m.* Verfinsterer, *m.*

Помрочи́ти, (-а́ти), *v. a.* verfinstern, verdunkeln. [*Щог.* 138.

Помрíлий, *a.* abgestorben, -і луги́

Помругли́вий, *a. У.* blinzelnd.

Пóмста, *f. IГ.* s. Месть, нíмста.

Помести́ти, s. Пімести́ти. [*Ст.*

Поместли́во, *adv.* mit Rachegefühl,

Пóместник, *m. IГ.* s. Мéстник.

Помýка, *f.*? дай ся до помýки мій Бóже!

Помýляти, *v. a.* beschmieren.

Пóмур, *m.* Wand-Glaskraut, *n.* (Parietaria) *B.*

Помурáвiти, *v. n.* sich mtt Rasen bedecken; помурáвíле лицé *Фр.* mit grünlich-schimmeligen Flecken (bei Greisen vor dem Tode).

Помурува́ти, *v. a.* viel mauern.

Помути́ти, *v. a. P.* II. 138 trüben, verdunkeln; 2) *v. n.* schwärmen, e. Streich spielen *Ш.* II. 45.

Помутíлий, *a. OП.* gestört.

Помутни́ти ся, sich trüben.

Помýчити, *v. a.* einwenig martern, quälen; abmühen; — ся sich —.

Пóмша, *f.* Art Moos: Jungermannia, *B.*

Пóмяк, *m.* Thauwetter, *n.*

Помяка́ти, помя́кнути, помякша́ти, *v. n.* weicher werden; nachlassen (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nachgiebiger zeigen.

Пóмякий, (-мягкий), *a.* zu weich.
Помя́ник, *n. Левч.* Todtenverzeichnis, *n.* Nekrolog, *m.*
Помянýти, *v. a.* s. Поминáти I.
помянýтий, *ptc. Пол.* erwähnt, angeführt, genannt.
Помáти, s. Помняти.
Понаберáти, *a. a.* s. Набráти: viel —, nach u. nach —.
Понабрякáти, *v. n.* anschwellen.
Понавáльне & s. Поновáльне &.
Понавидýмувати, *v. a.* viel aussinnen, erdichten.
Понагля́ти, *v. n. Гол.* III. 503 und = ся s. Квáпити ся.
Понáд. *praep.* s. Над, darüber hin, über — hin, *Mi.* IV. 251. 423. 752; d. Fehlende unter Понад- s. unter Над.
Понáда, (*d.* понадка), *f.* Versuchung, Lust, *f.* Köder *n.* Lockspeise, *f.*; 2) Sitte, *f.* Brauch, *m.*
Понадóáти, *v. a.* nach u. nach viel erwerben, erarbeiten, *III.* I. 141.
Понадберáти, (-бúрувати), *v. a.* nach u. nach von jedem etwas wegnehmen.
Понадвисáти, *v. n.* überhangen.
По-над-гíрю, *adv. K.* entlang des Gebirges.
Понаддавáти, *v. a.* hinzugeben, fügen.
Понаддніпрянський. *a.* am Днíпро gelegen, sich hinziehend.
Понáджин, *m.* s. Панáджин.
Понадзýбний, *a. Пол.* oberhalb der Zähne.
Понадимáти, s. Понадувáти.
Понáдити, *v. a.* locken, ködern; 2) — желíзо в плýзї anschweissen, s. Нáдити; 3) — ся на щось auf etw. los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.* 18; *b*) sich etwas angewöhnen, *Ko.* 5. verlockt, verleitet werden.
Понадївáти, *v. a.* (viele Kleider) anziehen.
Понад'їдáти, *v. a.* anfressen, annagen.
Понад'їздúти, *v. n.* nach u. nach angefahren kommen.
Понáдїяти ся на кого́. на щось auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in jmdn, worin seine Hoffnung setzen, *Ko.* 294.
Понáдка, *f.* s. Понáда.
Понадмíрно, *adv. Св.* über alles Mass, überaus.
Понаднúвувати, *v. a.* von aufgereiheter Schnur Korallen einen Theil wegnehmen und auf e. andere Schnur aufreihen.
Понáдний, *a.* s. Принáдний.
Понадпúсувати, *v. a.* mit Aufschriften versehen.
Понадувáти, *v. a.* aufblähen, anschwellen, — ся sich — —; *schmollen.
Понадходúти, *v. n.* nach u. nach herankommen.
Понадягáти, s. Понадївáти.
Понáжа, *f.* s. Понáда 2).
Понажúти, *v. a. Зап. Вер.* I. 18. nackt machen, entblössen; die Rüstung abziehen.
Поназ6íгáти, *v. n.* und — ся zusammen-, herzulaufen.
Поназдивúти ся, *Не.* mit Verwunderung sehen, sich satt sehen.
Поназивáти, *v. a.* einen nach dem anderen benennen.
Понáйбíльше, *adv.* zumeist, besonders.
Понамóжити ся, sich anstrengen.
Понапакýзувати ся, понапýзувати ся sich zornig aufblähen, (v. Hähnen).
Понапасáти ся, sich satt weiden (v. vielem Vieh &).
Понапаскýджувати, s. Напаскýдити.
понапúлий, *a. Ф.* besoffen.
Понапивáти ся, sich satt trinken;
Понапрáсно, *adv.* vergeblich, *Под.*
Понапридбóвувати, *v. a.* s. Придбáти.
Понапростóвувати, понапрóщувати, s. Напростувáти.
Понапувáти, *v. a.* s. Напувáти.
Понарúвати, *v. a. Ме.* 453 — я́рма? *vgl.* Нарúвати бикú. [-спáськи, *H.* 182?
По-нáськи, *adv.* s. Нáський; —
Понаскóчити, *v. n.* heran in Menge springen.
Понастáвати. *v. n.* aufkommen, werden.
Понастанавля́ти, (-нóвлювати, *K.*), *v. a.* s. Настановúти; vieles aufstellen.
Понасувáти, *v. a.* hinzuschieben; — ся, понасóвувати ся *K.* herabhangen; sich ansammeln.
Понасходúти ся, zusammenkommen.
Понатýрити ся кому́, sich mit jmdm gesellig verbinden; sich jmdm anvertrauen, *K.*
Понахúляний, *a.* überhangen, *K.*
Понаходúти, (-хожáти), *v. a.* nacheinander vorfinden, aussuchen; 2) *v. n.* zahlreich kommen.
Понашáти, *v. n.* кому́ jmdm nachspotten, jmds Worte höhnend wiederholen.

*

Понашива́ти, *v. a.* vieles an-, aufnähen.

Поневаж-чого́, *adv.* -а що до [чóго, diesfalls —.

Поневíльний, *a. Гол.* I. 203 gezwungen, nicht freiwillig.

Поневíрець, -рця, *m. T.* der Ruchlose, Verworfene, Niederträchtige.

Понéвірки, *pl.* поневíрство, *n.* gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*

Поневíркувати, поневірúти, *v. a.* schnöde behandeln, herumstossen; — ся sich in der Welt elend (liederlich *M.* II. 142) herumtreiben.

Поневóлити, *v. a.* unterjochen.

Понедíвничок, -чка, *m. dim.* s. Понедíлок.

Понедíлкувáти, *v. n.* alle Montage fasten; *sbst.* понедíлкуванє, *n.* das Fasten am Montag.

Понедíльно, *adv.* wöchentlich.

Понедíлок, -лка, *m.* Montag, *adj.* понедíлковий; — чúстий s. Полоскозýб; облúваний — s. Обливáти; — миронóсний Montag nach der провідна́ недíля; — зелéний Pfingstmontag.

Понéже, (понéжав *Kol.* I. 116), *conj.* s. Позня́к. [Нирнýти.

Понéрти (понерý, понерéш) *v. n.* s.

Понéсти, *v. a.* davon tragen; hintragen; 2) * — трýду, шкóди, кошту бога́то sich viel Mühe geben, Schaden leiden, Kosten tragen; erleiden, erdulden; 3) — слáву (не — -ви) *Ш.* II. 56, слáвою I. 206 (чиéю) verhöhnen, lästern, schmähen. [schurigeln.

Понетворúти, s. Поневíркувати,

Понéханє, *n.* das Unterlassen, Unterlassung, Meidung, *f.*

Понехáти, понéхувати, *v. a.* unterlassen, bleiben lassen.

Понива́ти, *v. n.* in Gram vergehen, *M.* schwach werden, Schmerz fühlen.

Поня́ти, *v. a.* s. Ня́кати 1).

Понижáти, (-úти), *v. a.* erniedrigen, hintansetzen, herabsetzen, geringer schätzen; — ся sich erniedrigen &.

Поня́же, поня́ше, *adv.* (etwas mehr) unten. [setzung, *f.*

Поня́женє, *n.* Erniedrigung, Herab-

Понижéно, *adv.* unterthänig, ergeben: — просúти *Гол.* III. 423.

Понижчáти, *v. n. Бíл.* sinken, verfallen.

Поня́зє, *n. BE.* Grundlage, *f.* niedere Sphäre. [*v. a.* zu niedrig machen.

Понизúти, (поня́жу, поня́зиш), Пóнизький, *a.* zu niedrig.

Понизý, *adv.* s. Ня́зом.

Поникáти, повúкнути, *v. n.* sich zur Erde senken, die Augen niederschlagen.

Поникúлий, поникнýтий, *V. a.* niedergesenkt, niedergeschlagen, unansehnlich *Ш.* I. 203. [fassen.

Понимáти, *v. a.* begreifen, verstehen,

Понимлúвий, *a. Ил.* s. Понятéйний. [vermögen, *n. Пар.*

Поня́мливість, -ости, *f.* Fassungs-

Поня́та, *f. m.* mürrischer Kopfhänger; 2) s. Нéтля 2). [Kind.

Понитé, *n.* niedliches Frauchen, *n.*

Поня́ти, *v. n.* s. Понива́ти.

Поня́тчина, *f.* Charpie, *f.* (*n. хвор.* 36).

Поня́шити, *v. a.* s. Пригадáти; зновúти. [störung, *f.*

Поня́щенє, *n.* Vernichtung, Zer-

Поня́щити, *v. a.* vernichten, zerstören.

Понівéчити, *v. a.* verderben.

Пóніж, -ожа, *m.* Strick zum Treten mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*

Понїжúти, *v. a.* s. Попестúти.

Пóнїмо, *adv.* insgeheim.

Понíмчити, *v. a.* s. Знíмчити.

Понїя́чити, *v. a.* s. Понївéчити; — ся herunterkommen, schlechter werden.

Пóно, *adv. Не. n.* 148 — нóки so lange — wie lange.

Понóв, *m. Зг.* (*Пр.* II. 17) Neumond, *m.* на -ві am N., um die Zeit des N.

Понóва, *f.* s. Порóша.

Поновáльне, *s. n. a.* поновáльниця, *f.* Zeit (im Herbst) wann Gaben aus einzelnen Bauerngehöften ausgebeten, gesammelt werden; 2) -иця, *f.* Frau, welche solche Gaben sammelt: хóдить по-новáльнім; поновáльник, *m.* [he, *n.*

Понóвини, *pl.* Fest der Tempelwei-

Поновúти, (-вля́ти), *v. a.* wieder neu machen, ausbessern, erneuern; закóн поновлéний Deuteronomium, *n. K.*

Понóвленє, (-вля́нє), *n.* Erneuerung, Wiederherstellung, *f.* [*vgl.* Пóніж.

Пóножі, *pl.* Tritte bei den крóсна, *pl.*

Пономáр, s. Паламáр.

Пóнорови, *pl.* Angewöhnung, *f.*

Поноровúти ся, gefallen.

Понóса, *f.Зг.* Stolz, Uebermuth, *m.Пот.* III. 132.

Поноси́ти, (понóшу, понóсиш), *v.a.* nach u. nach hin-, zusammen tragen; einwenig tragen; s. Понéсти; понашáти; — вíру den Glauben finden.

Понóска, *f.Ко.* 126 was man e. Hunde hinwirft, dass er apportiere.

Понóсний, *a. Ч.* III. 18 entehrend, schmachvoll. [dorben werden?

Понóсувати ся, *Гол.* III. 3 ver-

Пó-ночи, *adv.* nachts, in der Nacht.

Поночлéжничок, -чка, *m. dim.pl. Me.* 308 der das Vieh in der Nacht sucht.

Поношáти ся з чогóсь, *У.* worüber spotten, s. Понашáти. [gen, Erdulden.

Понóшене, *n.* das Tragen, Ertra-

Понсóвий, *a.* hochroth, ponceau.

Понýдити, *v. a.* abmüden, abmühen.

Понужáтель, *m.Ваг.* Zwingherr, *m.*

Понужáти, *v. a.* понýжкувати ся кимóсь, s. Нýжкати, schurigeln.

Понýка, *f.* Antrieb, *m.* Anregung, *f. Ф.* s. Принýка; 2) Einwilligung, *f.* дáти —, *Зар.*

Понукáти, *v. a.* antreiben; 2) понýкнути, понукти́, (*praet.* понýк, -ýкла, -ýкло), *v. n.* zunicken, (mit Mühe) nachgehen, einwilligen.

Понукáч, *m.* Antreiber, *m.*

Пóнур, *m.* (*В.*) s. Борознюк.

Понýра, *f.* finsteres Wesen, schmollender Kopfhänger: -ою бродúти, ходúти *М.* mit finsterem Gesicht.

Понýрий, понури́вий, *a.* den Kopf niederhängend; niedergeschlagen, betrübt, finster, düster, verdrossen, missmuthig. [ken, -hängen, betrübt werden.

Понýрити ся, den Kopf niedersen-

Понýрість, -ости, *f.* finsteres, unfreundliches, düsteres Wesen; Missmuth, *m.* Düsterheit, *f. Кн.* [pudibunda).

Понýрка, *f.* Kopfhänger, *m.* (Orgyia

Понч, *m.* Punsch, *m. adj.* пончóвий.

Пончóшенка, *f. dim.* s. Панчóха.

Понюх, *m. Ст.* понюшка, *f. Ч.* II. 573 — табáки eine Prise Schnupftabaks.

Понюхати, *v. a.* anriechen; 2) — табáки eine Prise Tabak schnupfen, einnehmen. [щани́ця.

Поня́ва, *f.* † Leinwand, *f.* s. Пла-

Поня́те, *n.* Begriff, *m.*

Поня́тейний, *a.* begrifflich, *Ил.*

Поня́ти, *v.* s. s. Понимáти; 2) — ся з ким sich mit jmdm verbinden; снїг поня́в ся водóю ist zu Wasser geschmolzen.

Поня́тії, *pl s. ptc. m.* gewählte Leute zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungsrichters als Zeugen, Vertrauensmänner *Кв.* 275. 333. [begreifend, scharfsinnig.

Понятли́вий, *a.* gelehrig, leicht

Понятли́вість, -ости, *f.* Fassungskraft, *f.* das Vermögen zu begreifen; Gelehrigkeit, *f. Фр.*

Поня́тний, *a.* fasslich, begreiflich; 2) deutlich, vernehmlich, klar, *Кв.* 40.

Поняхáти, s. Понехáти.

Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff des allmählichen Stattfindes u. der Perfectivität einer Handlung an mehreren Objecten, *Mi.* IV. 249, s. О-, об-.

Пообáлювати, *v. a.* niederwerfen.

Пооббивáти, *v. a.* ringsum abschlagen.

Пообдáрювати, s. Обдари́ти.

Пообдирáти, *v. a.* ringsum abreissen, abschinden.

Пообíдати, *v. n.* das Mittagsmal (s. Обíд) eingenommen haben. [essen.

Пообíдний, *a.* nach dem Mittags-

Пообіця́ти (ся), пообіщáти ся, versprechen, geloben.

Пооблáгувати, *v. n.* пообжинáти ся, die Ernte beenden, einheimsen.

Пооббрювати ся, die Pflugarbeit vollenden.

Пообпи́лювати, *v.a.* rings umsägen.

Пообривáти, *v. a.* nach u. nach abreissen, abpflücken. [hörig satt füttern.

Поодгодóвувати, *v.a.* abfüttern, ge-

Поодинóкий, *Пол.* поодинчáтий, *Ст. a.* einzeln, Einzeln-.

Поодинóчцї, *Кл.* по-оди́нцю *К.* I. 320 *adv.* einzelnweise, einzeln.

Пооживáти, *v. n. Не.* sich beleben.

Поозóлювати, *v. a.* пáльцї & собí Brandwunden bekommen, s. Золá.

Поокрýжність, -ости, *f.* Umgegend, *f. Др. с.* 150. [rabfallen.

Поопадáти, *v. n.* nach u nach he-

Поопíрити ся, Federn bekommen, sich materiell aufhelfen. [ackern.

Поорáти, *v.a.* durchgehends pflügen,

Поорýдувати, *v.a.* seine Geschäfte abmachen, verrichten.

По-осо́бне, *adv.* einzeln.
Поостáток, *adv.* *Гол.* I. 32 zuletzt.
Поостри́ти, *v. a.* schärfen, wetzen.
Поострожи́ти, *v. a.* mit остро́г, остро́жина versehen, *Гол.* III. 81.
Попадáти, *v. a.* кого́ що, *К.* I. 153 antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся vorkommen, sich treffen; 2) попáдати, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
Попáденька, *f.* s. Попадя́.
Попáдик, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).
Попади́н, *v.* der попадя́ des піп.
Попади́нець, -нця, *m.* Bruchschlange, *f.* (Agnis fragilis); 2) Nbfl. des Че́ремош ч. [jmdm zufällt, *vgl.* Падь 3).
Попáдиця, *f.* *Ч.* IV. 517 die dh Los
Попади́ч, *m.* *Ко.* 142 einer попадя́ Sohn; s. Попо́вич. [bereit, geneigt zu etw.
Попáдливий, *a.* на що́сь *Т.* eifrig
Попадя́, (*d.* попáдонька *АД.* I. 86) *f.* Gattin des піп, Pfarrerin, *f*; 2) *N.* e. Berges.
Попадя́нка, *f.* s. Попівна.
Попáзити, *v. n.* s. Поквáпити ся.
Попáйдити, *v. n.* *impers.* -ило *Н.* 192 es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [uig Tabak rauchen, schmauchen.
Попáкати, *v. n.* — лю́льки einwe-
Попалашувáти, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
Попали́ти, *v. a.* verbrennen.
Попалї́ти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
Попамятáти, *v. a.* lange gedenken.
Попаня́чити ся, s. Пано́шити ся.
По́пар, не дáти кому́ по́пару jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
Попарáсканий, *a.* *Фр.* geborsten,
Попáрити, *v. a.* ab, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
Попáрно, *adv.* *Ст.* paarweise, in
Попароїти ся, die пáрої lassen, s. Пáрій.
Попарувáти, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — -stellen, ein Paar bilden, paaren.
По́пас, *m.* попáсенє. (*d.* -сі́нечко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
Попасáти, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
По́паски, *adv.* *Гр.* unterwegs, im
Попасмугувáти, *a. a.* mit Streifen versehen; *ptc.* -го́ваний gestreift, *Пол.*
I. Попáсти, (попáду, попáдеш) *v. a.* s. Попадáти; 2) — на що́ worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
II. Попáсти, (попасу́, попасе́ш), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
Попáтланий, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *М.* III. 84.
По́пах, *m.* s. По́нюх.
Попáхати, *a. a.* s. Поню́хати.
Попáцити, *v. a.* *Ф.* *Поез.* (62) 98 s. Пáцити.
По́пашка, *f.* (*Фр.*) s. По́пас.
Попеле́ць, -лця́, *m.* *dim.* s. По́піл; 2) Aschermittwoch, *m.* *Пар.*
Попели́ця, *f.* Asche, *f.* *К.*; 2) aschgraue, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (Aphis brassicae).
Попели́ш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palust.). [Brandstätte, *f.*
Попели́ще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
Попельни́к, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
Попелю́х, *m.* Aschenbrödel, *m.*; 2) —, (-ю́ха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis). [*Пар.*), *a.* aschfarbig, aschgrau.
Попеля́стий, (-ля́тий, -ли́стий,
Попеня́, -я́ти, *n.* das Kind eines піп.
Попеня́ти, (-пин-), *v. n.* коло чого́ viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
По́пер, *gen.* по́прю, *m.* s. Пе́рець, *Гол.* III. 245.
Поперáти, s. Попе́рти. [zen.
Попе́рдувати, *v. n.* abermals pfor-
Попереводи́ти, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
Попе́ред, *adv.* *praep.* (mit d. *Genit.* — кого́, чого́) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; s. Пе́ред; 2) попе́реду im voraus; einst, künftig. *Ш.* I. 310.
Попереджáти, попереди́ти, (попереджу́, -ди́ш) *v. a.* кого́ jmdm vorangehen, vorher-, vorgehen, vor jmdm etw, thun.
Попере́дний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgängig, vorig, vormalig.
Попере́дни́к, *m.* Vorgänger, der Vordere, *К.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortuch, *n.* Schürze, *f.* *Ст.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämisse, *f.* *Ил.* Vorderglied, *n.*

Попередниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, s. Запаска.

Попередучера, *adv.* s. Позавчера.

Поперек, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit d. *Genit.*) quer, in die Quere, s. Напоперек.

Попереливати, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergiessen.

Попереміний, *a.* Wechsel-; unregelmässig, *Bax*; *adv.* -мінно wechselweise, *B.*

Попереривати, *v. a.* an mehreren Stellen zerreissen, unterbrechen.

Попереровкольовати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.

Поперестилати, (-сте-), поперестелювати, *v. a.* nacheinander unter-, ausbreiten, belegen, s. Перестелити.

Поперетирати, *v. a.* nacheinander reiben, scheuern; — ся sich durch-, abreiben.

Поперехрещувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — taufen, umtaufen. [Acker.

Поперечина, *f.* quer gepflügter

Поперечити, *v. a.* querüber durchschneiden; 2) * — ся in Streit gerathen.

Поперечичок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.

Поперечка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*

Поперечний, *a.* querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *H.* 135.

Поперечник, *m.* Querholz, *n. Фр.*; 2) s. Попеpечка 2), *CM.* [Суголовки.

Поперечниця, *f.* s. Попеpечка; 2) s.

Поперечноперегородні, *pl.* Quer- Gliederhülsige, *B.* [(Plagiostomi).

Поперечноусті *pl.* Quermäuler, *pl.*

Поперечок, -чка, *m. dim.* s. Попеpек 1) *Kol.* I. 85.

Попери́к, *m.* s. Попеpек 1).

Попе́рти, (попру́, попре́ш) попира́ти, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — s. Підпера́ти ся; *b*) — ся куда́ wohin sich ungestüm drängen. [sen.

Попести́ти, *v. a.* einwenig liebkoПопестри́ти, *v. a.* bunt färben.

Попечи́й, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.

Попива́ти, *v. a.* nach u. nach gemach trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.

Пóпик, *m. dim.* s. Піп; 2) —, попи́чка, *f.* Pfäffchen, *n.* (Saxicola rubetra); 3) Blattkäfer, *m.* (Chrysomela).

Попили́ти, *v. a.* bestäuben.

Попили́ха, *f. N.* e. Berges.

Попилюва́ти, попили́ти, *v. a.* durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.

Попи́на, *m f.* Pfäfflein, *n.* s. Пóпик 1).

Пóпини, *pl. Ч.* VII. 415 Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *C.* I. 169.

Попирхну́ти ся, in der Rede stok-

Пóпис, *m. Bar.* Verzeichnis, *n.*

Пописа́ти, *v. a.* viel schreiben, schmieren, zeichnen.

Пописьма́чити, *v. a. H.* III. auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f. Oe.*; 2) s. Пóпитка.

Пóпит, *m.* Nachfrage; 2) Untersu-

Попита́ти, попи́тувати, *v. a.* кого́ за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.

I. Попи́ти, (пи́тьмо́, пипе́ш), *v. a.* s. Попива́ти; — ся sich betrinken, besaufen.

II. Попи́ти, *v. n.* s. Попува́ти.

Пóпитка, *f.* Versuch, *m. Пол.*

Попи́ток, -тка, *m. H.* 83 s. Пóпит 1).

Попиха́ти, *v. a.* fort- weiterschieben, stossen.

Попиха́ч, попиха́йло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.

Попи́хувати, s. Пи́кати (лю́льку).

Попíв, -óва, -óве, *a.* des піп, Pfaffen-.

По-пíв, *adv.* zu je einer Hälfte: чогóсь wovon zu halbem, -er —. [s. Повз.

Попíвз, *praep.* mit d. *Accus.* längshin

Попíвка, *f. He.* (*Пр.* XI. 16) s. Пóпини.

Попíвна, *f.* Tochter des піп, Pfarrerstochter, *f.* [Pfarrers.

Попíвский, *a.* zum піп geh., des

Попíвство́, *n.* попівщина, *f.* Haus, Gehöft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfarrers, *n.*

Попíд, *praep.* s. По und Під; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * попід лад кому́ йти́ jmdm an die Hand gehen, *Mi.* IV. 435. 249. 251; Попід- s. Під-.

Попідóива́ти, *v. a.* s. Підóива́ти.

Попідóíлювати, *v. a.* s. Підóили́ти.

Попідволóсник, *m.* Raufer bei den Haaren, *m. Фр.*

Попідзе́мний, *a.* s. Підзе́мний.

Попіді́йма́ти, попідніма́ти, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — ся sich —.

Попідні́ж, *adv.* unter die Füsse.

Попідпи́сувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, -fertigen.

Попідпука́ти ся, unterwärts bersten, rissig werden.

Попідпуха́ти, *v. n.* von unten anschwellen.

Попідси́нювати, *v a.* — о́чи blänen, blau (od. braun) schlagen.

Попідсипа́ти, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen).

Попідсиха́ти, *v.n.* hie u. da trocken werden.

Попідспі́д, *adv.* nach unten, unterwärts.

Попідхма́рний, *a.* bis zu den Wolken reichend, *Ст.*

Попідходи́ти, *v. n.* s. Підходи́ти.

Попізна́ти, *v. a* s. *Kol.* I.110 s. Пізна́ти.

Попі́й, -бю, *m. BB.* das Trinken, Zechen.

Попіклува́ти ся, s. Піклува́ти ся.

По́піл, (-іля, -ів), -елу, *m.* Asche, *f.*

Попільжи́ти, *v.n.* кому́, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Левч.*

Попіли́ця, *f.* s. Попелю́х 2); 2) s. Попели́ця; 3) Pelz des grauen Eichhörnchens u. des Siebenschläfers.

По́пільний, *a.* aschig, *ГШ.*

Попільни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäss, *n.*

По-пі́ля, *praep. Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. s. Пі́ля, бі́ля, *Ог.* 184.

Попі́нити, *v. a.* mit Schaum bedekken; 2) arg schlagen *H.* 78. verwunden, beissen.

Попі́нка, *f. KC.* (82) IV. 33?

Попі́р, -бру, *m.* Unterstützung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft.

Попірни́й, *a.* wirksam in der Nach-

Попісні́ти, *v. n.* § traurig werden.

Попіссáти, (попіссу́, попіссе́ш), *v. a.* einwenig saugen.

По́пки, *pl.* Trifolium prat.

Попла́ва, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl. N.* e. Berges.

По́плавець, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n. vgl.* Плави́ло.

По́плавка, *f.* s. По́плавець; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*

По́плавом, *adv.* fliessend, gleichmässig, *Ст.*

По́плавчий, *a.* Schwimm-.

По́плазка, *f. H.* 163 гидки́й як —, s. Га́дина? [*v. a.* einwenig weinen.

Попла́кати, (попла́чу, попла́чеш), Поплата́ти, *v. a.* s. Полата́ти (*B.*).

Поплати́ти, (поплачу́, поплати́ш), *v. a.* alles nacheinander bezahlen; попла́чувати, *v. n.* s. Плати́ти 2).

По́платка, *f.* Zahlungsauflage, Beisteuer, *f. K.*

Попла́чене, *n.* das Bezahlen.

Поплека́ти, *v. a.* дети́ну — das Kind säugen.

Поплести́, *v. a.* flechten, winden; — ся sich —; *b*) * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.

Поплетниця, *f. Нав.* (*Пр.* III. 171) Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.

Попли́сти, (попливу́, попливе́ш), поплину́ти, *v. n.* fortschwimmen. [*n.*

По́плїт,-ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,

Поплїта́ти, *v. a.* zwei & zusammengewundene Stricke & mit einem dritten & winden; — горшки́й mit Draht binden.

Поплїта́йко, *m.* Drahtbinder, *m.* (*B.*).

По́пли́тка, *f.* eine Flechte zu anderen eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zugabe zum Lohn, *f.*; 3) das Verbinden zu e. Geflecht, *n.*

По́плїч, *adv.* з кимо́сь *M.* II. 95 Schulter an Schulter, ganz neben; an die Seite *Ме.* 398. — з ким сі́сти Arm an Arm, neben.

Поплїчни́к, *m.* (*Ф.*) Achselträger, [Anhänger, *m.*

Поплоди́ти, *v. a.* s. Наплоди́ти.

Поплоти́ця, *f.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus), *Вол.*

Поплу́жити, *v. n. Ф.* gut wirken, reussieren.

Поплюва́ти, поплю́ти, *v. a.* bespucken.

Поплюндрува́ти, *v. a.* verwüsten, *Ш.* II. 46.

Поплю́х, s. Пупля́х.

Попля́мити, *v. a.* beflecken; поплямува́ти ра́нами *Кч.* 307 mit Wunden bedecken.

Попля́мкати, s. Пля́мкати.

Поповéць, -вця, *m.* Clericaler, *m.*

По́повзень, -зня, *m.* Blauspecht, *m.* (Sitta europ.), *Пол.*

Поповзти́, *v. n.* hinschleichen, -kriechen.

Попóвий, *a.* s. Попів.

Попóвич, (*d.* поповúченько), *m.* Sohn des nin, Pfarrerssohn, *m.*

Попóвичівщина. *f.* Zeit u. Geschichte des гетьмáн Попóвичь, *K.*

Попóвичка, *f.*s. Попадя́ (*Р.Дн.* 32).

По-попóвишках, *adv.* hoch über etw. hin.

Поповни́ти, (-я́ти), *v. a.* voll füllen; ergänzen; — шкóду den Schaden ersetzen; 2) verüben, *Пар.* begehen; — пóминки s. Спрáвити; поповня́ючий, *a.* Ersatz-, *Бор.* [ти ся.

Попововту́зати ся, s. Вовту́зи-

Поповоди́ти, *v. a.* längere Zeit hin u. her führen, hin halten. [unterrichten.

Поповчи́ти, *v.a. Ш.* II. 146 lehren,

Попоганя́ти, *v. a.* s. Поганя́ти.

Попогарика́ти, *v. a.* mit Schelt-worten antreihen.

Попогаса́ти, *v. n. Кч.* 138 viel springen, hüpfen, sich herumtummeln.

Попогрíти *v. a.* erwärmen.

По-попóдлї, *praep.* (mit d. *Genit.*) neben, an die Seite *АД.* I. 24.

Поподнíка́ти, (попíд-), *v. a.* von unten verbrennen, versengen. [warten.

Попожда́ти, *v. n.* einwenig ab-

Попоїсти, (попоїм, попоїсь, u. попоїсй) *v. n.* чогó satt essen.

Попóк, -пкá, *m. vgl.* Пóпик; Lusciola tithys; 2) Mönchmeise, *f.* (Parus palustris.).

Пополáм, *adv. gr.* zur Hälfte. [den.

Пополовíти, *v.n.*falb, gelblich wer-

Пополока́ти, (-лоска́ти), *v. a.* ausspülen, waschen.

Пополотні́ти, *v.n.* Leinwand werden; bleich, weiss wie L. werden.

Пóполох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*

Пополоша́ти, *v. n.* scheu auseinander laufen, *И.* 22; пополóшити ся scheu werden.

Полу́дне, -дня, *n.* Nachmittag, *m. adj.* пополудне́вий, nachmittägig, Nachmittags-.

Полу́днувати, s. Полу́днати.

Попомíрити, (-яти), *v. a.* ausmessen; — шлях zurücklegen.

Попомуштрува́ти, *v. a.* s. Муштрува́ти, *Ш.* I. 272.

Пóпонько, *m. dim.* s. Піп.

Попоноси́ти ся з чим sich lange womit herumtragen, *Кч.* 356.

Попоора́ти, *v. a.* s. Поора́ти.

Попоплáкати, *v. n.* und — ся viel u. sehr weinen.

Попопя́ти ся, sich anstrengen.

Попóра, *f. Пар.* s. Попíр.

Попóрати, *v. a* aufräumen; zurecht, fertig machen.

Попорíчки, *pl.* s. Порíчка.

Попоросúти ся, ferkeln, *Kol.* I.135.

Попорóти, (попóрю, попóреш), *v.a.* s. Порóти.

Попóрськати.*v.a.Кч.*66 bespritzen.

Попортúти, (попорчу́, попортúш), *v. a.* s. Портúти.

Попортя́ний, *a.* s. Портя́ний.

Попóстити, (попóщу, попóстиш), *v. n.* einwenig fasten.

Попотíти, *v. n. АД.* II. s. Попрíти.

Попóясник, *m.* s. Байбарáк, (*Фр.*).

Попоя́сниця, *f.* s. Нáдтичка.

Попрáва, *f.* поправу́нок, -нку, *m.* попрáвленє, (-áвляне), *n.* Besserung; 2) Verbesserung, Correctur, *f.* [вий.

Попрáведний, *a.Ф.* s. Справедли́-

Попрáвити, (-авля́ти), *v. a.* verbessern, besser machen, corrigieren; noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen; — ся sich bessern; besser aussehen.

Пóправка, *f.* Verbesserung, Correctur; 2) Nachtragsprüfung, *f.*

Попрáвний, *a.* correct, fehlerfrei; 2) -а páca etc. veredelt. [mator, *m.*

Попрáвник, *m.* Verbesserer, Refor-

Попрáвність, -ости, *f.* Correctheit, *f. Кл.*

Пóправд, *m.*rechter Nbfl. des Dunajec.

Попразéн, -ена, попраздник, *У.* попрáзниця, *f.Ч* VII. 576, попразни́че, *n. Kol.* I. 22. 23. der Tag u. die Feier nach dem ersten (Haupt-) Tage des Kirchweihfestes.

Попрацáти, *v. a.* s. Попрощáти.

Пóпрек, *m. P.* I. 131 Vorwurf, Verweis, *m.* Ausstellung, *f.*

Попрека́ти, попрекну́ти, *v.a.* когó чим jmdm etw. vorwerfen, vorrücken, aussetzen, ausstellen, Vorwürfe machen; tadeln, rügen; кому́сь про щось *Кч.* 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.

Пó-при, *praep.* m. d. *Accus.* neben, vorbei an; nahe, nächst an; nebst, *пóпри лю́де neben anderen Leuten an-

gemessen leben &, (*opp.* по-над) s. При.
Поприбивáти, *v. a.* nacheinander anschlagen. [nen; schmücken.
Поприбирáти, *v.a.* aufräumen, ord-
Попривикáти, *v. n.* nach u. nach gewohnt werden, sich angewöhnen.
По-прú-біч, *adv.* an der Seite.
Поприймáти, попринимáти, *v. a.* an aufnehmen; 2) bewirten.
Поприкипáти, *v.n.* на місци an der Stelle betroffen regungslos u. fassungslos bleiben *M.* I. 70.
Поприкóвувати, *v. a.* annageln, anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*
Пóприни, *pl.* Schmutz vom Schweiss
Поприростáти, *v. n.* über-, zu-, verwachsen. [Присилúти.
Поприсиляти, (-сúлювати). *v.a.* s.
Поприсúрнювати, *v.a.К.* (*Хата.* 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.
Попричиняти, *v.a.* s. Причинúти; — двéрі zumachen. [Thaten, *n. К.*
Пóприще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu
Попрúщити, *v. a.* mit Blasengeschwüren bedecken.
Поприязнúти ся, sich befreunden.
Пóпрік, *m. ІГ.* попрікáти etc. s. Пóпрек.
Попріти, *v. n.* schwitzen.
Пóпріч, *praep.* m. d. *Genit.* trotz, ungeachtet: — всїх закóнів.
Попро-, s. Про-.
Попробивáти, *v. a.* s. Пробивáти.
Попробувáти, *v.a.* versuchen, probieren. [schwinden (снїг &).
Попрогибáти, *v. n.* hie u. dort
Попродóвбувати, *v. a.* hie u. da durchmeisseln.
Пóпрьок, *m. Кв.* 380 s. Пóпрек.
Попропивáти, *v. a.* alles nacheinander versaufen; — ся mehr u. mehr saufen.
Попросúти, *v.a.* когó о щось bitten.
Попростúти ся, einander verzeihen, *Не.*; з ким sich mit jmdm aussöhnen; 2) s. Попрощáти ся.
Попросторнїйшáти, *v.n.* geräumiger werden, *Кн.*
По-прóсту, *adv.* geradezu, schlechtweg, ganz einfach, ohne Umstände.
По-прóтив(о), *praep.* m. d. *Genit.* s. Прóтив, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*
Попротóптувати, *v. a.* austreten, abnützen, *Кч.* 262. [Протряхáти.
Попротряхáти, *v. n. Ч.* III. 10 s.
Попрошпéчувати ся, s. Прошпетúти ся.
Попрощáти, *v. a.* (alles) verzeihen; 2) когó von jmdm Abschied nehmen; — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.
Попрýга, (*d.* -ýжка), *f.* Bauchgurt, Sattelriemen, *m.* (*d.* пóпружка, wollener Gürtel); 2) Querholz an den Euden des Flosses die Holzstücke zusammenhaltend, *n.* [Пруг.
Попружкóваний, *a.* gestreift, s.
Пóпряди, пóпрядки, *Ч.* IV. 401 *pl.* Spinnstube, Spinngesellschaft, *f.*
Попрямувáти, *v. n.* eine Richtung nehmen, den Weg einschlagen.
Попрясти, (попрядý, -дéш), *v. a.* aus- spinnen; попрядений *ptc.* gesponnen.
Попрятати, (попрячу u. попрятаю, -ячеш u. -ятаєш), *v. a.* aufräumen, ordnen.
Попрятник, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*
Попрятниця, попрятýха, *f. R.* 126 die aufräumt, ordnet, das Haus sauber u. nett hält.
Попрятно, *adv.* sauber, rein, nett.
Пóпряток, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, *f.*
Пóпряхи, *pl.* +*M.* s. Пóпряди.
Попсувáти, *v. a.* verderben, verhunzen. [bnis, *n.* Verdorbenheit, *f.*
Попсýтість, -ости, *f. Не.* Verder-
Попувáти, *v. n.* піп sein, den Pfarrerdienst versehen.
Попугáй, *m. Пол.* s. Папýґа.
Попугáти, *v.a. АД.* I. 52 anregen.
Пóпуд, *m.* Antrieb, *m.* Förderung, *f.* дáти — Anregung geben, *Гол.*; 2) Anprall, Anstoss, *m. ВБ.*
Попýдний, *a.* frei, lose.
Попудóвиско, *n.* etwas Schreckliches; 2) etwas Schändliches.
Попужнýти, *v. a.* angreifen u. fortscheuchen *C.* II. 133; fortschuellen, -werfen, schiessen *C.* I. 82. [thümlich.
Популярний, *a.* populär, volks-
Популярність, -ости, *f.* Popularität, Volksgunst; Volksthümlichkeit, *f.*
Попýркувати, s. Попéрдувати.
Пóпуск, пóпуст, *m.* das Nachlassen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пускáти, дáти комý nachgeben, willfahren, *K.*; Erleichterung, *f.* Nachlass, *m.*

Попускáти, попустúти, (попýщу, попýстиш), *v. a.* frei-, loslassen; 2) nachlassen, nachgeben; preisgeben *P.* I. 4; — ся чогó von etw. nachlassen, einer Sache entsagen. [geudung, *Кн.*

По-пýсту, *adv.* vergeblich, mit Ver-

Попустувáти, *v. n.* einwenig spielen, muthwillig, froh sein.

Попýтати, *v. a.* fesseln, koppeln; *umgarnen (лихúй попýтав). [*Кл.*

Попýтнїй, *a.* günstig auf den Weg,

Попýтник, *m.* s. Бáбка 2).

Попýтчик, *ш.* Reisegefährte, Wegweiser, *m. Мак.* [anschwellen.

Попýхнути, *v. n.* geschwollen sein,

Попя́дник, *m.* eine Spanne (пядь) lang, gross. [Rausch.

По-пя́ному, *adv.* betrunken, im

Попя́сти ся, попя́ти ся назáд zurückweichen. [versehen; brandmarken.

Попятнувáти, *v. a.* mit Flecken

Попя́ночка, *f. dim. Kol.* I. 159. 187 s. Пýпянок.

Порá, *f.* (rechte, gelegene) Zeit; Zeitpunkt, *m.* самá —, сáме — eben die rechte, passende Zeit; — рóку Jahreszeit; в ту порý, у ті-пóрі *ІГ.* zu jener Zeit, damals; в порý zur rechten Zeit; ніч з днúнов стоїть на 'Анино Зачáтиє на порí am 21. Decemb. in gleichem Masse, in der Gleiche.

Пораб.ля́ти, *v. a.* s. Пороби́ти; 2) — вóвною mit wollenen Schussfäden eine haufene Kette (порт) bearbeiten; 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*

Поработúтель, *m.* † Unterjocher

Порáда, (*d.* порáдонька), *f.* Rath, *m.* Anrathen, *n.* порáди взáти з кимóсь sich Raths bei jmdm erholen; 2) s. Порáдниця *Ш.* II. 249.

Пóрáдець, -дця, *У.К.* s. Порáдник.

Порáдити, *v. a.* кого́, комý jmdm rathen, Rath gehen, anrathen; — чомýсь rathschaffen, helfen, womit fertig werden; —, пораджáти ся кого́ jmdn um Rath fragen, sich berathen.

Порáдиця, *f.* s. Порáдниця.

Порадíти, *v. n.* комý *P.* I. 131 für jmdn Sorge tragen, jmdm mit Gunst helfen; 2) froh, freudig werden, sich erfreuen, freuen: чомý womit, woran.

Порáдливий, *a.* mit gutem Rath beistehend.

Порáдний, *a.* guten, heilsamen Rath gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол.* III. 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich *АД.* I. 49; 4) *Ч.* VII. 267. glücklich.

Порáдник, порáдчик, *m.* Berather, Rathgeber; Gewährsmann, *m. Кч.* 131.

Порáдниця, *f.* Rathgeberin, Beratherin, *f.* [Порадíти 2).

Порадníти, порáдощіти, *v. n. Зг.* s.

Порáдувати, *v. a.* кого́ jmdn erfreuen, jmdm Freude machen.

Пораженє, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*

Пóраз, *Пр.* VI. 576?

Порáза, *f.* s. Порáжене, Niederlage, *Зак.*; 2) Verwundung, *М.* II. 189; 3) Plage, *f. К.*

Поразúти, поражáти, *v. a.* schlagen, treffen, niederschlagen; in die Flucht schlagen; erschlagen; vom totalen Schlagfluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle schmerzlich berühren, verletzen, einen Streich versetzen. [*Kl.* (82) IV. 170.

Пóрай, *m.* — дáти s. Порáдок д.

Порáїти, *v. a.* s. Порáдити, нарáїти, *Ш.* I. 381; 2) s. Полáдити.

Порáлити, *v. a.* s. Рáлити.

Пóраня, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.* Schaffen *n.* Wirken, *n.*

Порáне, *n.* s. Порáнок.

Пó-ранéньку, *adv.* sehr früh.

I. Пораниúти, *v. n.* mit d. *Infinit.* sehr früh, s. zeitig etw. thun (nur im *Praeter.*). [Wunden bedecken.

II. Пораниúти, *v. a.* verwunden, mit

Пó-рано, *adv.* zu früh, verfrüht, *К.*

Порáнок, -нку, *m.* der frühe Morgen; *adj.* порáнний s. Рáнний.

Порастáти, *v. n.* bewachsen, aufwachsen, *P.* I. 52. [ратýнок.

Поратівле, *n.* поратівля, *f.* s. По-

Поратівник, *m.* Retter, Helfer, *m.*

Поратувáти, (-рят-), *v. a.* helfen, aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen, retten.

Поратýнок, -нку, *m.* Hilfe, Hilfeleistung, Aushilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*

Порахýбити ся, s. Порахувáти ся, порáдити ся.

Порахувáти, *v. a.* berechnen; — ся Rechnung machen, з ким. [s. Рахýнок.

Порахýнок, -нку, *m.* Berechnung, *f.*;

Пораюва́ти, *v. a.* wirken, handeln, *Кн.*
Пора́яти, *v. a.* s. Пора́дити; (— ся *Ш.* I. 373. *Ке.* 163) *Пот.* II. 60.
Поре́брина, *f.* Rippenstück, *n.* Rippenbraten *m.* (bes. des Schweinefleisches).
Пóрекло, *n. Gr.* 25. поре́кла, *f.*, Zuname; 2) Bei-, Spitzname, *m.*
Поре́льце, *n. Ч.* II. 189 s. Пору́че.
Поре́пати ся, rissig werden, bersten.
Порече́нє, *n. Te.* Ausspruch, *m.* Urtheil, *n.*
Пóрзний, *a.* — день an dem man Fleisch u. Fett essen darf; fett, *Пот.* III. 10.
Порзни́на, *f.* fettes Essen.
Пóрзнити ся, fett essen, s. Поскоро́мити ся.
Пóри, *pl.* Porree, *f.* (Allium porrum).
Пóрив, *m.* das Hinreissen, starker Trieb, *K.*
Порива́ти, *v. a.* hinreissen, fortreissen; 2) щось кому́ jmdm etw. wegreissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in Stücke reissen; 4) — ся auffahren; на кого́ auf jmdn, gegen jmdn losgehen, etw. unternehmen wollen u. nicht dazu kommen können.
Порови́стий, *a.* auffahrend, hitzig, [hastig, gierig, *Кн.*
Порови́стість, -ости, *f.* auffahrendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Uebereilung, *f.* [sen, nicht zusammen gehen.
Пóривка, *f.* в пóривцї йти zerrisПорúвний, *a.* ergreifend, hinreissend, *Зг.*
Пóривцї, *adv.* — щось робúти bald das bald jenes, bald dort bald da angreifen u. nichts zu Ende führen, zerfahren; *Oc.* (62) IX. 62: птúця стáла порúвця в пóлі?
Порúвчато, *adv.* stossweise.
Порикóжа, *f.* das Aufspringen der Lippen, das Rissigwerden der Hände, der Füsse.
Порúнати, *v. a.* untersinken, hineinПорúнути, *v. n. K.* I. 165. *Бíл.* s. Рúнути, hinströmen. [tauchen, -stürzen, einfallen
Пóрис, *m. T.* Riss, Zug, Strich, *m.*
Порисувáти, *v. a.* щось worauf Risse, Striche machen; — ся Risse bekommen (e. Mauer).
Порúти, *v. a.* durchwühlen; — ся sich [durchschlängeln.
Порихтувáти, *v. a.* zurecht machen, richten. [offic.).
Пóриш, *m.* Eisenkraut, *n.* (Verbena
Пóрiб, -обý, *m.* Einschlag, Eintrag, *m.* Schussfäden zur Deckung (zum Bearbeiten) einer anderartigen Kette, *pl.*
Порíбок, *n.* s. Поре́брина. [chung, *f.*
Порівнанє, *n.* Vergleich, *m.* VergleiПорівнáтельний, *a.* vergleichend.
Порівнáти, порівнувати, *v. a.* vergleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зрівнáти з людьми; 2) порівняти, *v. a.* gleich machen, einen Ausgleich zwischen den Streitenden machen, — ся im Gehen jmdn einholen.
Пóрівно, *adv.* gleichmässig; — итú з ким gleichen Schritt mit jmdm halten, *Фр.*
Порíг, -óга, *m.* Schwelle, Thürschwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *n.* (bei d. Geige); 3) *pl.* порóги terassenförmige Klippen; Wasserfall, *m.* [*f. Пар.*
Пóрiд, -оду, *m.* das Gebären, Geburt,
Пóрiдкий, *a.* zu schütt, zu dünn.
Порiдни́ти ся з ким, in Verwandtschaft mit jmdm treten, sich verschwägern, *M.* II. 140.
Порiдня́ти, порiдчáти, (-рiдшáти), *v. n.* schütter, dünner werden.
Порiдня, *f.* Verwandtschaft, *f.*
Пóрiз, -ізу, *m.* Schnittwunde, *f.*
Порiзати, *v. a.* nacheinander schneiden, schlachten.
Порiзни́ти, (-рiжн-), *v. a.* entzweien, verfeinden *Ш.* I. 180. II. 29.
Пóрiзно, *adv.* einzeln. [s. Пáрiй.
Пóрiй, -оя. (*d.* пóрiйок, -iйка), *m. Наз.*
Порiкáти, порiкувати, *M.* II. 84. *v. a.* rügen, tadeln, ausstellen; murren, sich auflehnen. *Пот.* III. 132.
Порíпати ся, s. Поре́пати ся.
Порíсє, *n. K.* s. Пóрос.
Порíсливий, *a.* — дощ, dicht, *B.*
Порíсн(ий), *a.* s. Поро́сн(ий).
Пóрiст, -осту, *m.* Nachwuchs, *m.*
Порíче, *n.* Flussbett, *n* Flussebene, *f. V.*
Порíчина, *f.* Uferstrich eines Flusses, *m.* Flussebene, *f.* [rubrum).
Порíчка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes
Порiшáти, (-йти), *v. a.* entscheiden, beilegen. [legung, *f.*
Порíшенє, *n.* Entscheidung, Bei-
Порнáла, *f.* das Weiden der Schafe nach dem Abendmelken.
Пóроб, -óба, *m. .KV.* II. 106 s. Раб.
Пóроб, -обу, пóробок, -бку, *m.* s. Пóрiб.

Поро́ба, *f.* Knechtschaft, Sclaverei, *f. B.*; 2) s. Потка́нє, по́ріб.

Поробѝти, *v. a.* verfertigen, machen, verrichten, anstellen; — кому́ s. Починѝти, — ся sich machen, werden, sich gebahren.

По́ровень, *adv.* — з дру́гими auf gleicher Stufe, *Це.*; по́ровну, *gr.* zu gleichen Theilen, *Кч.* 332.

Порове́сло, *n.* s. Переве́сло.

Порого́вина, *n.* Stufenland, *n. ОБ.*

Поро́да, *f.* Geschlecht, *n.* Geschlechtsart, Art, *f. Гол. гр.* 47. Abstammung, *f. Ко.* 188. Gehurt, *f. Кч.* 219. [edel.

Поро́дистий, *a.* Race-, vollblütig,

Породѝти, *v. a.* gebären; — ся geboren werden. [*f. Не.*

Породї́ля, (-дї́лька), *f.* Wöchnerin,

Породї́нє, *n.* Abstammung, *f. Не.*

Поро́дний, *a.* national; Racen-, *Под. Др.* [рідни́ти ся.

Породни́ти ся, *Ш.* I. 377 s. По-

Порожде́нниця, *f. Ч.* V. 847 s. Роди́телька. [den, *М.*

Порожеві́ти, *v. n.* rosenroth wer-

Порожне́та, *f. Ст.* s. Порожня́.

Поро́жний, *a.* leer; hohl; *adv.* порожяе́, порожньо́м, *Св.* порожне́м *Гл. б.* 19 = в порожнї́, leer, müssig. [Thür (*B.*).

Порожни́к, *m.* leere Stelle bei der

Порожнювати, порожнї́ти, *v. a.* leer, müssig, frei, erledigt sein.

Порожнюва́тий, *a. Ст.* genug leer

Порожня́, *До.* поро́жнява *К. f.* Leere *f.* -е́ю порожнї́ти leer stehen; в порожнї́ ї́хати mit leerem Wagen, ohne Fracht fahren; в. п. перейти́ & mit leeren Händen, leer.

Порожняко́м, *adv. Н.* 138 = в порожнї́, s. Порожня́. [kleine Schwelle.

Порожо́к, -жка, *m. dim.* s. Порі́г,

Пороз-, s. По- und Роз-.

Порозо́ива́ти, *v. a.* nacheinander alles (mehreres) zerschlagen.

Порозбуджа́ти, (-бу́джувати), *v. v.* insgesammt, alle nacheinander aufwecken.

Порозва́лювати, *v. a.* nach u. nach auseinander werfen, zertrümmern; s. Розвали́ти.

Порозгру́жувати, *v. a.* mit Füssen zertreten, zerstören: гре́блю, *К.*

Пороз'їзди́ти, *v. a.* zerfahren; — ся auseinander wegfahren.

Порозклада́ти, (-кла́дувати), s. Розкладати, — ся.

Порозко́чувати, s. Розкоти́ти.

По́розницею, *adv. К.* s. По́різно.

Порознїмі́ти. *v. n.* wieder die Stimme bekommen, wieder singen, *Kol.* I. 100.

Порозпа́тлювати ся, die Haare lose auflassen.

Порозпозича́ти, *v. a.* nach u. nach alles aussleihen.

Порозправля́ти, (-пра́влювати), *v. a.* auseinanderthun, -breiten, recken, -treiben. [gehen.

Порозпропада́ти, *v. n.* verloren

Порозря́джувати, *v. a.* auseinanderlegen; auskleiden, commod, neglige machen. [siedeln.

Порозсе́лювати, *v. a.* weithin an-

Порозтика́ти, (-ти́цювати), *v. a.* hin u. her stecken, -stellen.

Порозто́чувати, *v. a* s. Розточи́ти.

Порозумі́нє. *n.* das Einverständnis, Verständigung, *f.*

Порозумі́ти, *v. a.* verstehen; — ся (-іва́ти ся) sich verständigen; порозумі́лий, *a. Кн.* verständig, verstandesgemäss. [werden, *Кч.* 139.

Порозумнїйша́ти, *v. n.* klüger

Порозфі́нкувати, *v. a.* § auseinanderstöbern (v. Wind).

Порозходи́ти ся, *v. n.* auseinander weggehen (nach verschiedenen Seiten).

Пороїти ся, Schwärme ausgelassen haben. [Laster, *n. ГШ.*

Поро́к, -о́ку, *m.* Fehler, Makel *m.*

Поро́ки, *pl.* † Mauerbrecher, *m. ІГ.* s. Тара́н.

Поро́м, поро́н. *m.* Prahm, *m.* Fähre, *f.*

По́ромінь, -іня. *m. Св.* Strahl, *m.*

Поро́мщик, поро́нщик, *m. Ко.* 51 Fährmann, Steuermann (bei e. Prahm), *m.*

Поро́н, *m. В.* Abfall, Verlust, *m.*; 2) s. d. folg. *Пар.* [ortus, Misfall, *m.*

Поро́ненє, *n.* unzeitige Geburt, Ab-

Порони́ти, (-яти), *v. a.* fallen lassen, nach u. nach werfen, umstürzen; 2) missgebären, abortieren.

По́рос, по́росок, -ску. *m.* glühende Asche, Loderasche, *f. vgl.* Приск.

Поро́сє, *n.* Land am Fl. Рось.

Поросѝнець, -нця, *m.* Ferkelkraut, *n.* (Hypochoeris).

Поросúти, *v. a.* bethauen.
Поросúти ся, ferkeln, *ГШ.*
Порóска, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*
Пóросль, *f.* Schössling, Trieb, *m. C.*
Порослúва, *a. f.* — свинá fruchtbare Sau.
Порóслий, *a.* bewachsen.
Порóсна, *a f.* льóха, свинá trächtige Sau.
Порóсник, *m.* Wütherich, *m.*
Поросну́ти, *v. n. P.* II. 57 hineinfallen; порóснути, *Ко.* 168 auseinander- zerstieben.
Поросп-, порост-, & s. Порозп-, порост- &
Поросну́щуваний, *ptc. M.* s. Розшу́щений, verzogen.
Пóрость, *f.* Tang, Seegras, *n. Ру.*
Поростáскувати, *v. a.* auseinanderreissen, -schleppen, *Не.*
Поростú, *v. n.* s. Порастáти.
Порóстля, *f. У.* Vegetation, *f.*
Порóстонька, *f. dim.* s. Пóрiст.
Поростри́нькувати, *v. a.* vergeuden.
Поросúй, -я́ти, поросáтко, *n.* Ferkel, [*n. adj.* поросúчий.
Поросáтина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.*
Поросáтник, *m.* grösseres irdenes Geschirr zum Backen u. Auftischen von Spannferkeln.
Порóти, (пóрю, пóреш), *v. a.* auftrennen, aufschlitzen; — пíря Feder schleissen.
Пóрох, -оху, *m.* Staub, *m.*; 2) Pulver, *n*; *pl.* порохú sehr viel Staub.
Порохáчка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).
Порохкúй, *a.* s. Порхкúй.
Порохнáвка, *f.* s. Пóрхавка I.; 2) —, порохнúвка, порохнúця, *f.* Schwarzerde, *f.* Humus, *m.*
Порóхнавий, (-нúвий, -нáтий, -нúний), *a.* angefault, hohl (зуб); morsch.
Порохнáче, *n.* порохнúк, *m. coll.* faules, moderiges Holz.
Порохнúй, *a. M.* III. 66 s. Порошнúй.
Порохнíти, *v. n.* in Staub zerfallen, modern, morsch werden.
Порохнó, *n.* порóхня, пóрохонь), *f.* faules, moderiges, morsches Holz; etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*
Порохнявковáтий, *a.* humusreich.
Пороховáтий, *a.* Staub-; 2) Pulver-, pulverig, *Гн.* 76.
Порохóвий, *a.* Pulver-; порохóве, *s.n.a.* † Geldstrafe für das Erschiessen eines im Jagd- od. Walddienste verwendeten Suchhundes.
Порохóвня, *f.* Pulvermühle, *f.* -thurm, *m.* -haus, *n. Пар.*
Порохóнь, *f.* s. Порохнó.
Порóчити, *v. a.* когó auf jmdn ein Verbrechen laden, jmdn beschuldigen, *Ке.* 44.; bemakeln, lästern, entehren, schmähen, tadeln, *Кн.*
Порóчний, *a.* lasterhaft, sündhaft, verbrecherisch, unzüchtig; *adv.* -но, *M. Ос.* (62) I. 102.
Порóша, (*d.* порóшенька), *f.* erster (frischer) Schnee im Herbst worin man Spuren des Wildes sieht, *Ке.* 31.
Порошúна, (*d.* -úнка) *f.* Stäubchen, *n.*
Порошúти, *v. a.* bestäuben; das Geschriebene mit Streusand bestreuen, *Ф*; *v. n.* Staub machen; 2)* s. Тумáнити.
Порошкóване, *n.* Pulverisierung, *f.*
Порошкóвий, *a.* звір — Hochwild (im Winter geschossen) *n. Ос.* (62) II. 62.
Порошкувáти, *v. a. Пол.* pulverisieren.
Порошнúй, *a.* staubig, mit Staub.
Порошнúця, *f.* порóшник, *m.* (*B.*) *gew. pl.* Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*
Порошóк, -шкá, *m. dim.* s. Пóрох, Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin, Pülverchen, *n.*
Порощáти, *v. n. Левч.* in Zorn aufbrausen.
Порощíти, *v. n.* stäuben, — дощéм *Не.* vom Staub-, Sprühregen.
Пóрпане, *n.* порпанúна, *f.* das Grübeln, Scharren; Grübelei, *f.*
Пóрпати, *v. n.* und — ся grübeln, scharren.
Пóрпель, -пля, *gew. pl.* пóрплї, пóрплицї (*B.*), Kopfschuppen, Hautschuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*
Пóрпище, *n.* vom Huhn ausgescharrte Grube.
Пóрплити ся, s. Пóрпати ся.
Пóрплиця, *f.* Mühlpfanne, Docke, *f.* Obereisen, *n.*
Порплúшник, *m.* s. Пóриш.
Порскúй, (*d.* порскéнький), порскли́вий, *Гр. a.* scheu, leicht erschreckend u. zurückprallend (*B.*); — кінь schnaubend; wacker, flink, s. Бúстрий, *Левч.*
Пóрснути, *v. n.* abprallen, stürzen, fallen, (*B.*); springen.
Порсю́к, *m. Mi.* II. 253 Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinst als Kette mit Wollengarn zusammengewoben; solches grobes Tuch; 2) gemustertes Umhängetuch der Weiber. [lage, *m. Gr.* 25.
Порта́ж, *m.* Platz für Holznieder-
Порта́ти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.
По́ртрет, *m.* Porträt, *n.*
Портрети́ст, *m.* Porträtmaler, *m.*
Портретува́ти, *v. a.* porträtieren.
Порту́ха, *f. H.* 271 grobe Sackleinwand. [te, *f.*
Портше́за, *f.* chaise à porteur, Sänf-
Портяни́й, *a.* aus порт, aus grober Leinwand. [terhosen, *pl. Kol.* I. 35.
Портяни́цї, *pl.* Leinwandhosen, Un-
Портя́нка, *f.* s. Порт 1); 2) *pl.* Art Strümpfe der Bäuerinen.
Портянни́к, *m.* Flachslilie *f.* (Phormium tenax) *B.*
Портя́р, *m.* Weber des порт 1), *m.*
По́руб, *m.* — лїсів, *Кн.* Holzschlag, *m.* Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N.* e. Berges. [hacken.
Поруба́ти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,
Поруби́ти, *v. n.* s. Руби́ти.
По́ру́бок, -о́ка, *m.* Gemeindesteuer, *f.* -beitrag, *m.* Repartition e. Beitrages, *f.*
Пору́га (*d.* -у́гонка), *f.* поруга́тельство, *n. Кв.* 106 Beschimpfung, Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.* у пору́гу пода́ти der (dem) — preisgeben, *K.* I. 54.
Поруга́нник, *m.* поруга́нє, *n.* der verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*
Поруга́ти, *v. a.* verhöhnen, verspotten, beschimpfen.
Порудї́ти, *v. n.* röthlich werden.
Пору́ка, *f.* Bürgschaft, Garantie, Caution, *f.*; 2) s. Пору́чене, *Кн.*
Порукави́чне, *s. n. a.* Handschuhgeld, Schlüsselgeld, *n.* * Nadelgeld *n.* *Зак.* Mäklerlohn, *m.*
Порумяни́ти, *v. a.* roth schminken.
Порунта́ти, s. Рунта́ти. [sisch.
По-ру́ски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-
Пору́тчик, *m.* s. Пору́чник 1).
По́рух, *m.* Bewegung, Regung, *f. M.* III. 36. *Mi.* II. 21; Bestürzung, Verwirrung, *f. M.*
Пору́ха, *f.* das Sichverheben, Leistenbruch, *m.* Ruptur, *f. Нс.*; 2) s. Нару́шенє. [sich verheben.
Пору́хати, *v. a.* anrühren; — ся

По́руч, *adv.* кого́, з ким, neben, an der Seite, Arm an Arm.
Поруча́льний, *a.* Empfehlungs-, *K.*
Поруча́ти, поручи́ти, *v. a.* anempfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) — *v. n.* und — ся за кого́ Bürgschaft leisten für jmdn, bürgen, gut stehen für etw., garantieren.
Пору́че, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*
По́ручень, -чня, *m gew. pl.* kleine Ueberärmel am Priesterornate, *pl. C.* II. 156.
Пору́ченє, *n.* Auftrag, *m.* Empfehlung, *f.*
Пору́чник, пору́чик, *m.* Lieutenant, *m.*; 2) *pl.* по́ручники, ити у — *Фр.* (*Друг.* III. 126) ein Teil der Hochzeitgebräuche.
По́ручнї, *pl. Левч.* s. Пору́че.
Пору́чно, *adv.* handlich, bequem, gelegen. [sel, *m. У.*
Поручо́вий, *a.* -е крісло Armses-
По́руш, *m.* Zug zum Stehlen, (eig. zum Anrühren), *m.*
Поруша́льний, *a.* beweglich.
Поруша́ти, (-ити), *v. a.* bewegen; in Bewegung setzen, von seiner Stelle etw. wegrücken; 2) rühren, berühren, * bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.
Пору́шенє, *n.* das Bewegen, Bewe-
Порушени́ця, *f. B.* Lähmung, das Gerührtsein von e. Schlagflusse; 2) s. Пору́ха 1). [haft, *vgl.* По́руш.
Пору́шливий, *a.* diebisch, nasch-
Пору́шник, *m.* Centaurea Marschaliana; 2) Chimaphila umbellata.
Порфир, *m.* Porphyr, *m.*
Порфи́ра, *f.* Purpur, Purpurmantel, *m.* *adj.* порфиро́вий, von Purpur, purpuren.
Порфироро́дний, *a.* im Purpur geboren, (porphyrogenitus багряноро́дний) kaiserlicher Prinz während der Regierung seines Vaters geboren.
Порфиросьві́тлий, *a. У.* im purpurnen Prachtkleide.
I. По́рхавка, порха́ня, *f.* Stäubling, Bovist, *m.* (Lycoperdon bovista).
II. По́рхавка, *f.* s. Порохачка.
По́рхати, по́рхнути, *v. n.* auseinanderfliehen, -stieben, *Пот.* III. 121.
Порхки́й, *a.* zu Staub zerfallend, locker, mürbe, gar; 2) s. Порски́й, (*B.*).
Порхли́вий, *a.* enteilend, *У.* scheu.
Порхови́на, *f. Фр.* lockere Humus-

erde, s. Порохна́вка 2). [порцелянóвий.
Порцеля́на, *f.* Porzellan, *n. adj.*
Порцеля́нка, *f.* Porzellanpfeife, *f.*; 2) — ця́тканa getiegerte Porzellanschnecke, *f.* (Cyprea tigris). [Kopfsteuer, *f.*
Пóрция, (*d.* -ийка), *f.* Portion, *f.*; 2) Kopfsteuer, *f.* [derbnis, *n. Кв.* 1.
Пóрча. *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Ver-
Порча́к, *m.* Bunias orientalis, *B.*
Пóршінь, -еня, *m. Под. gr.* Pumpenstempel, -kolben, *m.*
Порютóвщина, *f.* † Art Abgabe.
Пóряд, *m.* s. Поря́док; 2) *adv.* nacheinander: дві нóчи —, *Ст.*
Порядúти, порядкувáти, *v. n.* ordnen, Ordnung machen, walten, verwalten (*B.*); 2) — ся sich bereit machen, порядкувáти ся, *Ф.* s. Сповідáти ся.
Поря́дний, поря́дливий, *a.* ordentlich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im Einzelnen, *Біл.*; in Reihen, in Reigen *К.* (*Ис.* 328). [Solidität, *f. ГБ.* (*Пр.* III. 35).
Поря́дність, -ости *f.* Ordentlichkeit,
Поря́док, -дку, *m.* Ordnung; Einrichtung, *f.*; 2) s. Почóт, Procession, *f. pl.* поря́дки Einrichtungen, Gebräuche; gute Umstände, Verhältnisse; поря́док дава́ти regieren, verwalten; свóїм поря́дком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch, auf gewohnte Weise.
Порядóчний *a.* ordentlich, wirklich.
Поря́сочка, *f. dim. Ч.* III. 180 s. Ря́ска.
Порятувáти, s. Поратувáти.
Посáг, (*d.* посáженько), *m.* Hochzeitssitz, -bank, bedeckt mit weissem Tuche für die Brautleute bestimmt; 2) Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*
Посагувáти, *v. a.* auf den посáг 1) die Braut ankleiden, führen u. setzen *Гол.* III. 225. *Wa.* 6.
Посáд, *m.* s. Посáг 1); — цáрський *ОП.* Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort, Flecken, *m.* Städtchen, *n.* Vorstadt, *f. Не.*
Посáда, *f.* s. Посáд 2); 2) Anstellung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebene Quantum Getreide zum Dreschen, *Мх.*
Посадéць, -дця́, *m. dim.* s. Посáд 1), Sitz, Stuhl, *m. Ф.*
Посáдистий, *a.* -е наси́ве womit man eine grosse Strecke Feldes bepflanzen (besetzen) kann.
Посадúти, *v. a.* hinsetzen, jmdn wohin, wo setzen; Pflanzen (Samen etc.) setzen, pflanzen. [Sockel, *m.*
Посáдище, *n. Ф.* Postument, *n.*
Посáдка, *f. gr. Под.* посáдженє, *n.* das Pflanzen. [посадни́чий.
Посáдник, *m.* Bürgermeister, *m. adj.*
Посадни́цтво, *n.* Amt u. Würde des посáдник.
Посáдниця, *f.* посадникóва, *s. a. f.* Frau des посáдник, Bürgermeisterin, *f.*
Посáдский, *a. Не.* zum посáд geh.
Посáжений, *ptc.* — бáтько der die Vaterstelle einnehmende Hochzeittheilnehmer, *Не.* [reicher Mitgift.
Посáжний, *a.* zum посáг geh., mit
Пóсаль, *adv.* bisher. [voran.
Посампéред, *adv.* an der Spitze
По-Самсóнівський, *adv.* wie ein Samson, *К.* [Schlitten fahren.
Посанкувáти ся, einwenig im
Посáпати, *v. a.* behacken.
Посатанíти, *v. n.* teuflisch grimmig werden, *Ко.* 21.
Посварúти, *v. n.* на когó jmdn rügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit, in Zank gerathen, з ким.
Посватáти, *v. a.* s. Сватáти.
Посвахáти ся. *Ф.* (*Посз.* (67) 80 з ким mit einer anderen Frau свáха werden, s. d. vor. [sudeln.
Посви́нити, *v. a.* schweinisch be-
Пóсвист, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуц.*
Посвистáти, посви́стувати, *v. n.* etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*
Посвистáч, *m.* altsl. Gott der Win-
Посьвідчáти, (-ити), посьвідкувáти, *v. a.* bezeugen, beglaubigen, bestätigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*
Посьвíдчене, *n.* пóсьвідка, *f. Пар.* Beglaubigung, *f.* Schein, *m.*
По-свíйськи, *adv.* nach eigener, väterlicher Sitte, *Ос.* (61) II. 43.
Пóсьвіт, *m. Ф.* Licht, *n.* Beleuchtung, *f.* Schimmer, *m.*
Посьвітúти, посьвічáти, *v. n.* leuchten, vorleuchten etwas Licht leihen: кому́, *Ст.*
Посьвíтич, *m.* Leuchter, *m.*
Посвоїти ся з ким, s. Своїти ся, *Зг.*
Посвоя́чене, *n.* Verwandtschaft, Blutsfreundschaft, *f.*
Посвоя́чити ся з ким, in Verwandtschaftsverhältnisse mit jmdm treten.

Посьвят, *m.* *К.* Opfer, Opfergeschenk, *n.* [2) Widmung, Dedication, *f.*
Посьвя́та, *f.* Heiligthum, *n.* *Фр*;
Посьвяти́ти, посьвяча́ти, посьвя́щувати, *v. a.* heiligen, weihen, ordiniren, widmen. [tage feiern.
Посьвяткува́ти, *v. n.* *Зг.* Fest-
По́святний, *a.* *К.* Opfer-; geheiligt, *Ваг.* [rung; Widmung, *f.*
Посьвя́чене, *n.* Weihung, Ordini-
По́сев, (-по́сел), *m.* s. По́сол, *АД.* I. 246. *Ог.* 68. [де́ньки.
Поседі́не, (*d.* -ді́нечко), *n.* s. Поси́-
Посеймува́ти, s. Сеймува́ти.
Посели́ти, (-я́ти), *v. a.* ansiedeln, pflanzen, *Ко.* 341; — ся sich ansiedeln, sich häuslich niederlassen.
Посе́лок, -лка, *m.* *С.* I. 95, посе́лене, *n.* Ansiedelung, Colonie; Farme, *f.* Landgut, *n.*
Поселю́х, *m.* obdachloser Mensch.
Поселяни́н, поселе́нець, -нця, *Пар.* *m.* Ansiedler, Colonist; Landbauer, *m.*
Посе́ме, *adv.* siebentens.
Посеме́йка, *f.* s. Семе́йка, *М.* III. 138.
Посе́рбати, *v. a.* einwenig schlürfen.
Посе́рдити, *v. a.* кого́ з ким jmdn gegen jmdn aufbringen, zum Zorne reizen; — ся zornig, böse, ungehalten werden; — ся з ким mit jmdm zerfallen, sich entzweien, in Zorn gerathen.
Посереди́на, *f.* *В.* s. Середи́на.
Посере́дний, *a.* mittler, mittelbar, Mittel-. *Term.*
Посере́дник, *m.* Mittelsmann, *m.* Mittelsperson, *f.* Vermittler, Mittler, *m.*; 2) —, посере́дня *f.* *Пол.* Mittel, *n.*
Посередни́цтво, *n.* Vermittelung, *f.* *Пар.* [lerin, *f.*
Посере́дниця, *f.* Vermittlerin, Mitt-
Посередни́чий, *a.* — у́ряд Mittleramt, *n.*
Посередни́чити, *v. n.* vermitteln.
Посере́дність, -ости, *f.* Mittelbarkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f.* *Пар.*
Посе́стра, посе́стриця, *f.* Freundin als Schwester angenommen u. angesehen; *adj.* посе́стрин (ий), Schwester-.
Посестрати ся, (-сестрити ся), Schwesterschaft (oder Bruderschaft) schliessen, *Др. с.* 301.
Поси́віти, *v. n.* grau werden, ergrauen.
Поси́деньки, *pl.* öfteres, müssiges Sitzen, *Не.*
Посиджі́не, (-е́не), посе́джіне, *n.* das Sitzen bei dem Todtenbette, (*В.*).
Поси́дїти, (поси́джу, поси́диш), поси́дькувати, *v. n.* einwenig sitzen, sich setzen (hie u. dort); у кого́ — einige Zeit bei jmdm verweilen.
Посидя́щий, (-я́чий), *a.* *Не.* fleissig, emsig, ausdauernd.
Посизї́ти, *v. n.* hellgrau werden.
Посика́ти, *v. n.* einwenig nach u. nach harnen, bes. von rossigen Stuten.
Поси́лане, *n.* das Hinschicken, Hinsenden.
Посила́ти, *v. a.* s. Післа́ти; — ся до дї́вчини Brautwerber hinsenden, freien.
Поси́ле, *n.* Vermögen, *n.* як — nach Möglichkeit, *Левч.* [quicken, *Пар.*
Посили́ти, *v. a.* stärken, laben, er-
Посилї́ти, *v. n.* mit d. *Infinit.* vermögen, im Stande sein, *Кн.*
По́силка, *f.* Sendung, *f.*
Посилкува́ти, *v. a.* laben, *Мог.* — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen, stärken; 2) — ся *Ко.* 45. *Кн.* sich anstrengen, Kraft aufbieten, Mühe walten lassen, *К.*
Поси́льний, *a.* stärkend, labend, Labe-; beistehend, helfend: кому́, *Фр.*; *pl.* поси́льні *Ру.* Hilfstruppen, *pl.*
Поси́лок, -лку, *m.* Stärkung, Labung, *f.* *Пар.*
Поси́лувати, *v. a.* überwältigen, *Кв.* 394; 2) *v. n.* sich austrengen, Kraft aufwenden.
Посиля́ти, *v. a.* aufreihen, auffädeln.
Посини́ти, *v. a.* einwenig blau machen; поси́нї́ти, *v. n.* blau werden; поси́нїлий, *a.* blau geworden.
Поси́пати, (-сипону́ти), *v. a.* bestreuen, überstreuen, beschütten; ausstreuen, vorstreuen, -werfen (das Futter dem Geflügel). [— гно́єм Kopfdüngung, *f.*
По́сипка. *f.* поси́пане, *n.* Bestreuung, *f.*
Посира́нки, *pl.* *R.* 32. 45. Bewirtung der дружки́ mit Käsekuchen; посира́нкові пісни die Lieder dabei.
По́сирий, поси́роватий, *a.* ein wenig roh; — хлїо́ nicht gut ausgebacken, -е сї́но nicht völlig trocken.
Посиростити, *v. a.* benetzen, (*л. св.* 28); — ся marinirte Fische essen.
Посироти́ти, *v. a.* zu Waisen ma-

chen, (zur Waise m.) verwaisen.

Посиротíти, *v. n.* Waise werden; посиротíлий, *a.* verwaist.

Поситúти, *v. a.* sättigen, speisen.

Пóсї, *adv. K.* s. Пóти.

Пóсїв, пóсївок, -вку, *m.* Aussaat, *f.*

Посївáльник, *m* der am Neujahr Getreide beim Wünschen streut.

Посївáти, *v. a.* aussäen; bestreuen.

Пóсїд, пóсїдок, -дку, *У. m.* посíдище, *n. Фр.* посíлість, -ости, *f.* Besitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*

Посíдане, *n.* das Besitzen, Besitz, *m.* s. Посїдáти.

Посїдáтель, посїдáч, посíдник, *Пар. m.* Besitzer.*m.*(-áтелька, *f.* -in, *f.*).

Посїдáти, *v. a.* besitzen, in Gewalt haben; 2) *v. n.* sich setzen, s. lagern *P.* I. 33; 3) — ся sich legen, s. senken, niedriger werden; 4) посíдати ся rissig werden, aufspringen; s. Посíсти.

Посїдíти, *v. n. Мор.* s. Посúвіти.

Посíлий, *a. Зар.* ansässig.

Посильний, пóсіл, *m.* s. Пóсол.

Посїмéйка, *f. Ст.* посїмéйство, *n. Др.с.* 14. (kleine) Familie.

Посїменúти, *v. a.* s. Посíяти.

Посímяний, *m. M.* der Verwandte.

Посїпáка, *m.* Häscher, Scherge, *m.*

Посїрíти, *v. n.* schwarzgrau werden, s. Сїрíти.

Посíсти, (посáду, посúдеш), *v. a.* s. Посїдáти, in Besitz nehmen, Besitz wovon ergreifen; 2) *v. n* sich setzen *M.* II. 107.; 3) — ся und *v. n. Кч.* 344 unterliegen, den Kürzeren ziehen.

Посїтúти, (посїчý, посїтúш), посїщáти, *v. a.* besuchen, frequentieren.

Пóсїч, *m.* s. Перелáз.

Посїчúй, посїктúй, (посїчý, посїчéш), *v. a.* klein hauen, schneiden; einwenig peitschen.

Пóсїчки, *pl.* Besuch, *m.* на — ходúти до когó zu jmdm zuBesuch kommen.

Посíяти, *v. a.* säen, s. Посївáти.

Поскакáти,*v.v.*hinspringen,-hüpfen.

Поськáти, (поискáти), *v. n.* lausen.

Поскепáти, *v. a.* spalten, *Ог.*

Поскидáти, поскúдувати, *v. a.*nacheinander weg-, niederwerfen,s.Скидáти; поскидáло міхурí hat Blasen geworfen.

Поскитáти ся, einwenig herumwandern.

Пóскінь, -іни, u. -они, *f.* Staubhanf, Femmel, Fimmel, *m.*; 2) Nachwuchs auf e. Flachsfelde, *m.*

Поскíнний, *a.* aus feinerer hanfenen Leinwand; -і конóплї s.Пóскінь 1).

Пóсклад, *m.* s. Вíдлутка.

Посклáдати, *v. a.* s. Склáдати.

Поскликáти ся, sich zusammenrufen, einander zurufen; sich berufen.

Посключáти, *v. a. Не.* (*хм.* 28) (= поисключáти) ausschliessen.

Поскóбли́ти, *v a.* s. Скобли́ти.

Поскоботáти.*v.a.*einwenig kitzeln.

Поскóвзнути ся, *C.* II. 112 s. Похóвзнути ся.

Поскóк, *m.* Sprung, Satz, *m. Зг.*

Поскорбíти, *v. n. M.* II. 141 Kummer haben, sich grämen.

Поскóрець, -рця, *m.* Uferkäfer, *m.* [(Elaphrus).

Поскорúти, *v. n.* und — ся II. 103 eilen, sich beeilen.

Пóскоромити ся, während der Fastenzeit etw. Befettetes (скорóма) geniessen.

Поскорóчувати,*v.a.*s.Скоротúти.

Поскóчити, *v. n.* s. Поскакáти.

Поскóчний, *a.* -а спíванка zum schnellen Tanze sich eignend; munter hüpfend.

Поскрúпувати, *v. n* von Zeit zu [Zeit knarren, knistern.

Пóскрiб, -обу, пóскробок, -бка, *m.pl.* пóскрiбки das Zusammengeschabte (vom Backtrog & u. das Teig zu kleinem Brodlaib gebacken), Schabsel, Abschabsel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.; 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehricht, *n.*

Пóскрiбка, *f.* kleiner Schabhaken.

Поскрóбати, *v. a.* abschaben, beschaben, bekratzen, — ся в гóлову sich im Kopfe kratzen.

Поскýбати, поскýбти, *v. a.* nach [u. nach rupfen.

Пóскупий,*a.*etwas geizig,knickerig; karg; *adv.* поскупо zu karg, zu spärlich.

Поскупúти ся в чім worin geizen, etw.karg bemessen; knickerig sein *Кч.*23.

Поскýплювати ся, *Кч.* 321 in Haufen sich sammeln, s. scharen.

Поскупóвувати, *v. a.* viel zusammen kaufen.

Поскучáти, *v. n.* einwenig sich langweilen; — за ким sich nach jmdm sehnen.

Поскýшувати, *v. a.* oben weg-[beissen, — fressen.

Послаба́ти, послáбнути, *v. n.* ermatten.

Пóслабий, *a.* etwas krank; zu schwach.

Послабíти, *v. n.* schwächen, schlaff [machen; erschüttern.

Послабýвати ся, erkranken.

Послáвити, *v. a. M.* erklären, nennen.

Послáніе, *n.* Sendschreiben, *n.* Epistel, *f.*

Послáнник, *m.* s. Пíсланник; послáниця бóжа gottgesendete Frau.

Послáньство, *n. Ry.* s. Посóльство.

I. Послáти, *v. a.* s. Пíслати — ся на когóсь sich auf jmdn berufen, als Zeugen jmdn stellen, *Гл. б.* 67. [стели́ти.

II. Послáти, *v. a.* s. Постели́ти,

Послúзнути, *v. n. Ко.* 5 schwinden, Untergang finden.

Послúнити, *v. a.* mit Speichel be-[netzen.

Пóслих, *m.* das Hörensagen: і -ом не знáти *Фр.* nicht einmal vom H. kennen.

Пóслі, (пóсле *Дер.* 152) *adv.* nach, hernach, nachher, *Кч.* 4. später; (*praep.* m. d. *Genit.*) пóслі тóго darauf, — сóбі nach dem Essen, s. Пíсля.

Послíве, *n.* Nachwort, *n.*

Пóслїд, -їду, *m.* das Letzte, letzte Stunde, Ende, u. Ausgang *m. W.*; Endzweck, *m.* Folge, *f.* Resultat, *n. Не.*; 2) Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Körner; Ausschuss, Auswurf, *m.* в, ва — am Ende, zuletzt; до послїдý днéй до послїдá годúни bis ans Ende der Tage, bis zum jünsten Tage *Кч.* 88. 380; 3) пóслїд, *praep.* m. d. *Genit.* — тóго hernach, darauf, *Гуш.* s. Пóслі. [deutung, *f.*

Пóслїдь, послíда *f.* Spur; (*Ф.*) An-

Послїдúти, *v. a.* auf die Spur wovon kommen, etw. aufspüren, be-merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, untersuchen, *Зг.*

Послїдóвність, -ости, *f. Кл.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*

Послíдний, *a.* letzt; -а дорогá *P.* I. 5. der letzte Weg; в — раз zum letztenmal; 2) s. Послїдýщий.

Пóслїдок, -дку, *m.* s. Пóслїд 1); Folge, *f. IГ. Кн.* Resultat, *n. Левч.*; 2) Nachgeburt, *f.* (secundinae); 3) Rest, *m. ОП. pl.* послíдки. Ueberreste, Ueberbleibsel, *pl.* irdische Hülle.

Послїдувáтель. *m.* Nachfolger, Nachahmer, *m. До. К.*

Послíдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw. nachahmen; 2) *v. n.* кому́, *У.* jmdm nachgehen, folgen, jmdm nachstreben; verfolgen, *T.*

Послїдýщий, *a. Кч.* 57. der allerletzte, geringste, schlechteste *Mi.* II. 204; gemein, ordinär, *B.*

Послíпнути, *v. n.* s. Ослíпнути.

Пóсловиця, *f.* Sprichwort, *n.*

Пóсловник, *m. Св.* s. Словáр.

Послувáти, *v. n.* Abgeordneter, Gesandter, Botschafter sein.

Послýга, *f.* Dienst, *m.* Bedienung, *f.* на послýги zu Diensten; das Aufwarten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*

Послугáч, *m.* der Bediente, Aufwärter, *m.* [rin, Aufwärterin, *f.*

Послугáчка, *f.* zugehende Diene-

Послýгувати ся, послужúти ся ким jmdn zu Diensten verwenden, jmds sich bedienen; послугóвувати, послужúти *v. n.* dienen.

Послужáнка, *f.* Dienerin, *f. Ч.* II. 20.

Послýжка, *f. dim.* s. Послýга; 2) s. Послужáнка *Ч.* III. 282.

Послýжник, *m.* Diener, Gehilfe, Handlanger, *m. IГ.*

Пóслух, *m.* Gehorsam, *m.* — дáти кому́ G. leisten, fügsam, willig sein; 2) Gehör, n. — дáти кому́ G. schenken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*

Послýхáне, *n. Ч.* III. 45 Gehorsam, *m.*; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Botmässigkeit, *f. К.*

Послýхати, *v. a.* an-, zuhören; Gehör geben; 2) gehorchen, Folge leisten, botmässig sein.

Послухáч, послухáтор, *Др. с.* 373, *m.* Zuhörer, williger, folgsamer Z.; 2) Unterthan, *m. К.*

Послушéньство, послухнúнство, *n.* послýшність, -ости, *f.* Gehorsam, *m.* Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*

Послýшний, послýшливий, *Фр. a.* gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig, verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*

Послýшник, (*d.* -ичок), *m.* gehorsamer Diener, Knecht, Unterthan; 2) dienender Bruder im Kloster.

Послýшниця, (*d.* -ичка), *f.* Dienerin; 2) dienende Schwester im Kloster.

Послю́бний, *a.* nach der Trauung, -а пóстіль Hochzeitbett. *n. Ф.*

Послюбувáти, *v. n.* geloben, *ГШ.*
Посмагнýти, посмагáти, *v. n.* trocken, dürr, verbrannt werden.
Пóсмак, *m.* Nachgeschmack, *m. Нар.*
Посмалúти, *v. a.* anbrennen, versengen.
Посмарувáти, *v. a.* beschmieren.
Посмáчити, *v. a.* würzen, schmackhaft machen, *Не.* (*хм.* 320).
Посмердíти ся, *v. n.* stinkend werden.
Посмéртний, *a.* nach dem Tode hinterlassen, n. T. sich zutragend, geschehend, *ІГ.*; -а кáрта Sterbezettel, *m.*
Посмикáти, *v. a.* mehrmals zupfen.
Посмирúти, *v. a.* beschwichtigen, besänftigen, *Зг.*; 2) unterdrücken, unterjochen, *М.* III. 81.
Пóсмич, *f.* Zugkette, Zugschnur bei der Egge, *f.*
Посьмівáти ся, посьмíвкувати ся, *Luts.* 154. *Гол.* посьміхáти ся, посьмíшкувати ся, з кого́сь, кому́сь jmdn aus-, verlachen, über jmdn spötteln.
Пóсьмівка, *f. Гол.* s. Пóсьміх.
Пóсьміт, *К.* (*Ис.* 194. -ом змéсти ся), пóсьміток, -тку, *Сб.* I. 340, *m.* посьмíте, *n. C.* I. 181 Kehricht, *n.* Staub, *m.*
Посьмíти, *v. n.* wagen, sich erdreisten.
Посьмітю́х, (-тю́шок, -шка), *m.* посьмíтюха, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata).
Пóсьміх, *m. Ш.* I. 383, пóсьмішка, *f.* Gespott, *n.* Spöttelei, *f.* [ter, Lachvogel, *m.*
Посьміховáлець, -льця, *m.* Spöt-
Посьміхóвиско, *n.* s. Посьмíщище, Gegenstand des Spottes, лю́дске — für die ganze Welt.
Посьмíшити, *v. a.* кого́ jmdn dem Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2) *anschiessen (v. Streifschuss).
Посьмíшище, *n.* Gespott, *n.* Hohn, Schimpf, *m.* Schmach, *f. Ш.* I. 269.
Посьмíшливий, посьмíшний, *Гол. a.* lächerlich. [2) sich satt lachen.
Посьмíяти ся, s. Посьмівáти ся;
Посмотрíти, *v. n.* на кого́, на що auf jmdn (etw.) sehen, blicken; за ким, за чим wornach nachschauen, -sehen.
Посмýже, *n. Пол.* s. Пасмýга.
Посмутúти, *v. a.* s. Засмутúти.
Посмякнýти, *v. n. Oc.* (62) VIII. 34?
Поснїдáнок, -нку, поснíдок, -дку, *m.* zweites Frühstück, *n.*
Поснїдáти, *v. n.* gefrühstückt haben.
Посновидáти, (-виґáти), *v. a.* umherschnüffeln, -flunkern.
Поснувáти, (-снов-), *v. a.* aufwinden, -weifen; 2) spinnen.
Поснýти, *v. n.* entschlummern; поснýлий, *a. Мор.* entschlummert.
Пособáчити ся, *P.* I. 16 sich in e. Hund verwandeln.
Пособúти, (-бля́ти), *v. n.* кому́, чому́, nachhelfen, beistehen, fördern, ermöglichen, *B.*; 2) verschaffen, bringen, *Baг.*
Пособúця, *f.* Reihe, *f.*
Пособíник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m. Под.* (-иця, -in, *f.*). [Nacheinandersein.
Пособóвість, -ости, *f. Ган.* das
Пособорувáти, *v. n. К.* II. 285 letzte Oelung ertheilen.
Пособгнути ся, s. Похóвзнути ся.
Посовістúти ся, sich Gewissen machen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч.* 194.
Посовітувáти ся, sich beraten, *Ш.* I. 389.
Посóка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*
Посокотúти ся, s. Стеречú ся.
Посóл, *gen.* пóсла u. послá, *m.* Gesandter, Delegirter, Abgeordneter; Botschafter, *m.* [zen, mit Salz bestreuen.
Посолúти, (-сóлювати), *v. a.* sal-
Посоловíти, *v. n.* düster, missmuthig werden.
Посолодúти, *v. a.* versüssen.
Посолодшáти, *v. n.* süsser werden.
Пóсолонь, *adv.* mit der Sonne gegen Westen gehend.
Посолóньцюя ти, *v. a. И.* 237 s. Посолúти; 2) *v. n. Р.* II. 181 durstig sein nach gesalzenem Essen.
Посóльский, *a.* des Abgeordneten-, Gesandtschafts-.
Посóльство, *n.* Gesandtschaft; Würde, Mandat eines Abgeordneten.
Посьорóбати ся до кого́, *Левч.* jmds Nachbar sein wollen. [кого́ vor jmdm.
Посоромити ся, sich schämen, —
Посóромно, *adv. М.* schimpflich, schmählich. [werden.
Посóхнути, *v. n.* trocken, dürr
Посóчити, *v. a.* s. Спосóчити.
Посóщина, *f.* Grundsteuer, bemessen nach der Anzahl der Pflüge (сóха), *f.*
Поспадáти, *v. n.* nach u. nach herabfallen.

Поспáти, *v. a.* ver-schlafen.
Поспéкати ся когóсь, jmds los werden, s. Пéк. [(спер-).
Поспирáти ся, s. Спирáти ся, Посперечáти ся, in Streit gerathen.
Пóспит, *m.* Versuch, Essay, *m. Oc.* (61) VII. 34; 2) Erfahrung, *f. ГБ.*
Поспитáти, *v. a.* nach- fragen; versuchen; erfahren.
Пóспів, *m.* Sang, Gesang, *m. ОП.*
I. Поспівáти, поспíти, *v. n.* reifen, zeitig werden, *Ч.* IV. 55.
II. Поспівáти, *v. a.* einwenig singen; 2) nacheinander singen.
Поспíвє, *n.* s. Пóспів, Gedicht, *n.*
Поспíвний, *a.* poëtisch, *Cm.*
Пóспіль, *adv. K.* s, Поспóлу; 2) in einem Zug, ununterbrochen.
Поспілий, *a.* reif.
Поспíльний, *a.* gemeinschaftlich, Gemein-, social; -а річ Gemeinwesen, *n.* Republik, *f. У.*; *adv.* -но з ким mit jmdm zusammen, verbunden, *Ру.*
Поспíльский, *a. ОП.* s. Пóспíльний, громáдский. [Pöbel, *m. C.* I. 250.
Поспíльство, *n.* das gemeine Volk,
Поспільщáк, *m.* Republikaner, *m. Пар.*
Поспільщина, *f.* Republik, *f. Пар.*
Пóспір, -ору, *m.* Unkraut im Roggen, *n.*
Поспíти, поспінýти, *v. n.* s. Поспівáти I, zur Reife kommen *Кн.*; 2) zur rechten Zeit ankommen, eintreffen.
Пóспіх, -іху, *m. H.* 108 Eile, Geschwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f.*; 2) *pl.* пóспіхи Art früher Kartoffeln, (*B.*).
Поспішáти, (-и́ти), *v. n.* und — ся *M.* eilen, sich beeilen; — ся дíлом, *Дсвч.* sich in der Arbeit sputen.
Поспíшний, поспíшливий, *a.* eilig, eilfertig; Eil-, Schnell-, *ГШ.*
Поспíшник, *m.* Förderer, *m. Шар.*
Поспíшність, -ости, *f.* Eile, Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f. Пар.*
Посплїтáти, *v. a.* s. Сплїтáти.
Посплíчний, *a. M.* Schulter an Schulter, Arm an Arm. [Сповни́ти (ся)
Посповня́ти ся, sich füllen; 2) s.
Посполитáк, *m. K.* Wehrmann zum Landsturm geh.
Поспóлу, (поспóли, *У.*) *adv.* insgesammt, zusammen; gegenseitig.
Посполю́дний, *a.* republikanisch, *Вах.*
Поспоминáти, *v. a.* s. Споминáти.
Поспори́ти, *v. n.* в чім, з чим в робóтї: trachten dass man fortkomme, fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit gerathen, *Др. c.* 71. [bringen; erfinden.
Поспособи́ти, *v. a.* (*Фр.*) zuwege
Поспрáвляти, *v. a.* zurechtweisen (mehrere): до когó; 2) vieles mehreren anschaffen (Kleider etc.). [*Дсвч.*
Поспрáвно, *adv.* richtig, correct,
Поспретчáти ся, s. Пручáти ся.
Посприя́ти, *v. n* кому́ Gunst zeigen, *Cm.*
Попускáти, *v. a.* loslassen, losbinden; 2) herablassen; 3) мóтузе & Seile drehen; 4) verthun, verschwenden, *Кв.* 271.
Посрíбляти, (-срíбнити, -срíбрити), посрíбльовати, *v. a.* versilbern.
Поссéля? *H.* 38: на поссéлю сíсти?
Поссихáти ся, vertrocknen, dürr werden (u. dadh kleiner od. härter werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.
Поссувáти, *v. a.* zusammen schie-
Постáв, -у, *m.* ganzes Stück Tuch, Tuchballen, *m.*
Постáва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Heeres &); Haltung, das Aeussere, *H.* 4.
Поставéць, -вця́, постáвчик, *m.* Art grösseres Trinkgefäss; Tasse, *f.*; 2) Leuchter, *m. C.* II. 155.
Постáвити, (-вля́ти), *v. a.* hinstellen, stellen, aufstellen, setzen; aufrichten, erbauen, aufführen, (бýдинок &); * — когó на нóги jmdm auf die Beine helfen; 2) — ся (з чим) ansehnlich womit auftreten; *b*) — ся до когó gegen jmdn sich keck, drohend stellen; *v. n.* — на свóїм seinen Willen durchsetzen.
Пóставка, *f. Cm.* s. Поли́ця 1); 2) Anfstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.* (in d. Mathem.), *Пар.*
Постáвкувати, *v. n.* hin u. wiederum stehen bleiben, müssig bei d. Arbeit —.
Постáвний, *a.* positiv, additiv.
Поставни́к, (*d.* -ичок, *Ч.* III. 110), *m.* grosse Wachskerze; 2) Opfer für e. Heiligen, *n.*; 3) grosser Leuchter. [*Term.*
Поставóчне числó, Postzahl, *f.*
Пóстай, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*
Пóстáль, *f.* Sturmhut, *m.* (Aconitum).

Постáнь, *f. Б.* Stellung, *f.* Standpunct, *m.*

Постáне *n. К.* das Entstehen, Erscheinen.

Постанóва, *f* Einrichtung, *f.* Ameublement, *n.*; 2) —, постанóвленѣ, *n.* Entschluss, Beschluss, *m. Зг.* Verordnung, *f.*

Постановúтель, *m.* Gründer; Anordner, *m. Пол.*

Постановúти, (-влáти), *v. a.* s. Постáвити 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарáти, *v. a.* щось und — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; verschaffen.

По-старéчий, *adv.* nach Art des [Greises.

Постáріти ся, постарiмáти, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постáростити, *v. n.* кому́ jmdm bei d. Hochzeit als стáроста dienen, *Bax.*

Постáрше, *n. coll.* die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *C.* II. 107.

Пóстать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; за — заходúти als Vorschnitter (-in) die n. anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *n. К.*; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Пóстатень, -тня. *m.* Bestand, *m. gew. pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *B.*

Постáти, *v. n.* s. Повстáти, entstehen.

Постаткувáти, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit aushalten, *BE.*

Постáтний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *Зг.* [den.

Постаточнúти, *v. n.* gesetzter wer-

Постачáти, (-úти), *v. a.* когó чимóсь jmdn womit (reichlich) versorgen, *H.* I. — вість Kunde bringen, *Фр.*; darreichen, liefern, *P.* II. 189; 2) — ся *Не.* Stand halten.

Постéжка, *f.* Wegwespe, *f.* (Pompilus).

Постели́ти, *v. a.* ausbreiten; ausstreuen; 2) betten, — лíжко, пóстїль das Bett machen, zurichten; — ся s. Стели́ти ся.

Постéльник, *m. К.* Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemach & des Czaren). [275), *f.* s. Пóстїль.

Постéля, (*aug.* постелúга, *Ч.* I.

Постепéне, *n.* Steigerung, Gradation, *f. Зар.*

Постепенúти, *v. a.* steigern.

Постепéнний, *a. Зар.* fortschreitend, stufenweise.

Постерегáтель, *m.* Beobachter, *m. Пу.*

Постерігáти, постерéчи, [постерéжу, (-гу), постережéш], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P.* I. 63 sich in acht nehmen. [ren, *Ф.* s. Застигáти.

Постивáти, *v. n.* vor Schauer estar-

Постигáти, постигнýти, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v. n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *He.*

Постúгненѣ. *n.* Betretung, Ueberraschung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Постигний, *a. Ч.* V. 826 plötzlich.

Постúжно, *adv. Зак.* s. Скоропостúжно.

Постúдний. *a.* s. Сорóмний, *К.*

Постúле, *M. Oc.* (62) I. 99? за постúле щось мáти für nichts halten.

Постирáти, *v. a.* nacheinander abwischen; 2) abreiben.

Постискáти. *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Пóстити, (пóщу, пóстиш), *v. n.* fasten, die Fasten halten. [стигáти.

Постúчи, (постúгти), *v. a.* s. По-

Постїóати, (-óгати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Постíй, *adv.* soviel, so.

Постíйний, *a. У.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s. a. m. N.* e. Berges, *Gr.* 6.

Постíйниця, *f. Ч.* V. 711?

Постíйність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f. Ог.*

Постíл, -óла, *m.* s. Постóли.

Пóстїль, -ели, постїльниця, *Гол.* III. 153. (*d.* постíлка, -íвка), *f.* Bett; Bettzeug, *n* Betten, *pl.*; — дóвгу мáти lange bettlägerig sein.

Постúльга, *m.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus). [ochroleuca.

Постíлка жовтíльниця, Scabiosa

Постíльний, *a.* Bett-; -а блощúця Bettwanze, *f.* (Acanthia lectul.).

Постíльцї, *pl. dim.* s. Постóли.

Постїнíти, *v. n.* erblassen wie e. weisse Wand.

Постíнний, *a.* Wand, *B.*

Пóстник, *m.* пóстниця, *f.* strenger

(-e) Beobachter (-in) der Fasten. [*Ки.*

Постникувáти, *v.n.* streng fasten,

Постни́чество, *n.* strenges Fasten, *Не.*

Постóвий, *a.* Fasten-, -ві пісни in den Frühlingsfasten gesungen, s. Весвáнка 3).

Постóй, -óю. *m. gr.* Quartier, *n* Einquartierung, *f.* постóем стóяти ein dauerndes Standlager haben, *Ог.* 192.

Постóли. (*d.* постóлики, постóльці, *aug.* постóлища), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мости́ти *Ме.* 294 B. flechten.

Постолівка, *f.* Centaurea scabiosa.

Постоли́нка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster chinensis). [*M.* II. 97. *Б.*

Пóсторонь, *adv.* abseits, seitwärts,

Посторони́ти ся, *P.* II. 185 auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.

Посторóнний, *a.* anderweitig, *Пар.*

Посторóнок, (-óмок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*

Постóя, *f. T.* Bestand, *m.* Situation, Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шóпа).

Постоя́лець, -лця, (-я́нець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постоя́льцевий; 2) Muschelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum], *Вол.*

Постóяне, *n.* Stand, *m.* Stellung, *f.*

Постóянний. *a.* s. Постíйний, *adv.* -янно, *Зап.* I. 321. beständig, stets; постóянність, *f.* s. Постíйність.

Постóяти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *P.* I. 4; — з ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.

Пострáвити, *v. a.* s. Накорми́ти.

Пострадáти, (-аждáти *Ке.*), *v. n.* leiden; — душéю *Ч.* IV. 59 das Leben verlieren. [пóхоть.

Пóстрасть, *f. Ру.* s. Прúстрасть,

Пострáтити ся чогóсь, *Ч.* IV. 518 etw. verlieren.

Пóстрах, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Пострáшити, *v.a.* einwenig schrekken; * nur oberflächlich etw. thun: befetten &; — ся Furcht bekommen.

Постри́бати, (-и́бувати), *v. n.* davon springen, -huschen, -laufen; 2) vom Bespringen des Stieres *H.* 140.

Постри́бка, *f.* Ichthydium podura, *B.*

Постриб́у́нчик, *m. ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.

Пóстриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*

Постригáльня, *f.* Tuchschererwerkstatt, *f.*

Постригáти, постри́чи (-и́гти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.

Постриже́ник, (-и́жник), *m.* Mönch, *m. ОБ.*

Пóстріл, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) s. Перестрíт; 3) на пóстрілї *K.* in der Richtung, auf dem Wege.

Пострíлє, *n. Кл.* s. Стрілá.

Пострíлити, (-íлювати), *v. a.* anschiessen. [rastium).

Пóстрíт, *m.* Hornkraut, *n.* (Ce-

Пóстрíч, *f.* Berührungs-Begegnungspunct, *m.* (*B.*).

Пострічáти, *v. a.* кого́, — ся з ким jmdm begegnen; sich b.; 2) mit Beistand entgegenkommen.

Пóстріш, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (*B.*); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [*n. pl.*

Пострóїни, *pl. Ч.* IV. 95. Gebäude,

Построїтель, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2) s. Строїти stimmen.

Построїти, *v. a.* erbauen, zimmern;

Пострóма *f.* s Пастрáма, *C.* II. 16. 168.

Пострýгати, s. Стрýгати. [brata.

Пострýжка, *f.* Pyramidella dola-

Пострупíти, *v. n.* sich mit e. струп überziehen.

Поступáти, *v.n. K.* II. 68. s. Пóстити.

Постуденíти, постудúти, *v. n.* (*impers.* -нíло, -дúло), kalt, kühl, kälter werden.

Постудéно, *adv.* zu kalt.

Пóстук, *m.* das Anpochen, Poltern.

Постýкати, постýкувати, *v. n.* an-schlagen, -klopfen; poltern. [*H.* 105.

Постукáч, *m.* Polterer, Schreier, *m.*

Постýлювати, *v. a.* s. Стулúти.

Постýночки, *pl.* s. Пістóли; черевúчки.

Пóступ, *m.* Tritt; Schritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*

Поступáти, (-úти, -ýпувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до когóсь

bei jmdm eintreten; 3) — комý́сь чимо́сь, з чимо́сь jmdm etw. abtreten, überlassen, *P.* I. 183. nachlassen, — з платнéв den Lohn jmdm erhöhen; mehr geben; 4) — соóї sich betragen, s. aufführen, s. verhalten; verfahren: з ким mit jmdm; handeln; 5) *v. a.* когó machen dass jmd weiter trete.

Поступо́вець,-вця, *m.* Fortschrittsmann, Fortschrittler, *m.* [schritt, *m.*

Поступо́вість, -ости, *f. Наз.* Fort-

Поступо́вний, *a. Под.* s. Постепéнний; *adv.* -но stuffenweise, in weiterer Folge.

По́ступок, -пку, *m.* поступо́ване, *n.* Vorgehen, Verfahren, Benehmen, *n.*; 2) That, Handlung, *f.*; 3) s. По́ступ 2); *pl.* по́ступки щасли́ві Wohlergehen, *n.*

Посубо́тíти, *v. n.* вже посубо́тíло *H.* 12. es hat schon Samstag angefangen.

Посува́ти, *v. a.* wohin rücken, schieben; 2) im Amte befördern; — ся sich weiter schieben, weichen. [судни́к.

I. По́суд, *m.* посýда, *f. coll.* s. По-

II. По́суд, *m. Oc.* (61) VII. *ВБ.* посýда, *f. Пар.* Urtheil, *n.* Meinung, Besprechung, *f.* Verdächtigung; Anklage, *f.* Vorwurf, *m.* [bearbeiten.

Посуда́чити, *v. a. H.* II. kritisch

Посýди́на, (*d.* -и́нка), *f.* kleines Gefäss, Geschirr.

Посуди́ти, *v. a.* verurtheilen, richten, verdammen; übel nachreden; verdächtigen, *Пар.*

Посýдливий, *a.* leicht u. gern verdächtigend, verleumdend, richtend.

Посудни́к, посýдок, -дка, *m.* Gefäss, *n. coll.* Küchengeschirr, -geräth, Böttcherwaare, *f.*

Посука́ти,(посýкнути веретéном), *v. a.* zusammendrehen, -winden, -spinnen; zwirnen; 2) zerschlagen.

Посукóнний, *a.* aus echter Wolle a. echtem Tuch.

Посукóнщина, *f.* wollenes Tuch.

Посукри́тити, *v. n.* viel Lärm machen, Hader erregen. [*f. C.* I. 121.

Посýла, *f.* Versprechen, *n.* Lookung,

Посýлє, *n.* Land am Fl. Сýла.

Посули́ти, *v. a.* (viel) versprechen.

Посумирні́ти, *v. n.* sanftmüthig werden, *Фр.*

Посуми́ти, посумні́ти, *v. n.* traurig, verstimmt werden; sich betrüben.

По́сýмний, *a. Зг.* s. Сумни́й. etwas betrübt. [rig sein.

Посумува́ти, *v. n.* einwenig trau-

Посýнути, *v. a.* s. Посува́ти; 2) *v.n.* до когó zu jmdm hinziehen, hingehen.

Посýпи́ти, *v. a.* гóлову, *Ке.* 7. — ся den Kopf niederhängen, verstimmt, traurig, niedergeschlagen, düster sein.

Посусі́дний, *a. Зг. Мета* (65). 172?

Посуста́вний, *a.* Gelenk-.

Посутені́ти, *v. n.* dunkel werden (von d. Abenddämmerung) *C.* I. 41.

Посýха, *f.* Dürre, Trockenheit, *f.* trockenes Wetter. [2) mager machen.

Посуши́ти, *v. a.* trocknen, t. lassen;

Посýшливий, посýшний, *a.* trokken (весна́ etc.).

Посуяти́ти ся, s. Суяти́ти ся.

Посхапля́ти, посхóплювати, *v. a.* s. Схóпити.

Посходи́ти, *v. n.* s. Сходи́ти.

Посцїлі́ти, *v. n. Oc.* (61) VI. 45. frühzeitig auf-, emporschiessen (v. Pflanzen).

Посцíплювати, посчіпля́ти, *v. a.* zusammen heften.

Посчи́щувати, *v. a.* s. Счи́стити.

Посчýнути ся, s. Прочуня́ти (*B.*).

По́сяг, *m. K.* пося́гнене, (-гане), *n.* das Vergreifen, Ausgreifen nach etwas, Uebergriff, *m.* tückisches Vorhaben, *K.*

Посяга́тель, *m.* на щось der sich über etw. hermacht, herfällt, sich an einer Sache vergreift.

Посяга́ти, посягну́ти, *v. a.* щось erlangen, bekommen, *Baг.*; 2) на щось, по щось wornach langen, greifen; etw. angreifen, sich woran vergreifen, einen Uebergriff thun.

Потабáчити, s. Затабáчити.

Потава́ти, *v. n.* ver-, untersinken, *Ф.* untertauchen. [heimnisvoll, *C.* II. 257. *До.*

Пота́мний, (-а́нний). *a.* geheim, ge-

Пота́й, (m. d. *Genit.* vor jmdm), по́тайки, потайкóм, по́тайма, *Ф. adv.* geheim, im Geheimen, heimlich.

Пота́йдух, *m.* Dämon, *m.*

Потайни́й, потайли́вий, *Ф. a.* heimlich; heimtückisch.

Пота́йни́к, *m.* Versteck, *n.* geheime Kammer; Labyrinth, *n.*; 2) Mine, Grube, *f. Ш.* I. 107; 3) * das geheimnisvolle Innere, *Фр.*

Потáйниця, *f.* heimtückisches Weib, *Hic.*

Потáйність, -ости, *f.* Heimtücke, *f.*

Потаї́ти, *v. a.* verheimlichen, verbergen.

Пóтáк, *m.* Werkstück zum Drehen des Gespinstes von den Spulen; 2) männl. Schamglied, *n. Ч.* I. 311.

Потакáти, *v. n. Ко.* 406 за кимóсь, комýсь jmds Partei nehmen, jmdn begüngstigen, jmdm Vorschub leisten, *K.*; 2) —, потáкувати кому́, за ким, jmdm in allem beipflichten, zu allem Ja sagen.

Потакáч, *m.* Ja-Bruder, Ja Mensch; 2) eitler Schwätzer, Zungendrescher, *m. K.*

Пóталь, *adv.* s. Пóсаль. [mit Füssen.

Потáла, *f.* Misshandlung, *f.* das Treten

Поталáнити, *v. n. impers.* glücken, gelingen. [tzig umrühren.

Поталáпати, *v. a.* besudeln, schmu-

Потáлий, *a.* ver-einsunken; eingefallen, concav.

Поталувáти, *v. a.* mit Füssen treten (damit sich etw. lege: сїно eto.); *misshandeln; s. Потолóчити.

Потанї́ти, *v. n.* s. Подешевї́ти.

Потáнути, *v. n. M.* II. 77 schmelzen, s. Потáти. [zen, ein Tänzchen machen.

Потанцювáти, *v. n.* einwenig tan-

Потáп, *m.* Patapius. [trinken.

Потапáти, *v. n.* untersinken, er-

Пóтапцї, *pl.* Art Suppe mit geschnittenen Brotstückchen, *Ko.* 189. *H.* 235., 260?

Потарáщити, s. Потаскáти.

Потарáти, s. Потерáти.

Потаскáти, потáщити, *v. a.* hintragen, -schleppen. [Потáнути, потавáти.

Потáти, *v. n.* s. Потонýти, (*B.*); 2) s.

Потахáти, потáхнути, *v. n.* einfallen, -gehen versinken, er-, verlöschen, ausgehen; crepieren.

Пóтáч, *m.* Raum für Hühner unterm Ofen, Hühnerkäfig, *m.*

Потачáти, *v. a.* шмáтѣ die Wäsche mangeln (mit d. Handmange).

Потáчка, *f.* s. Пóтáк 1); 2) Nachsicht, *f.* Willfahren, *n.* давáти -ку, *K.* Ja sagen, alles gutheissen. [ташéвий.

Пóташ, *m.* Pottasche, *f. adj.* по-

Потáшня, *f.* Pottaschesiederei, -fabrik, *f. B.*

Потáяти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Пóтвар, *f.* Gezücht, *n.*

Потвáра, *f. B.* s. Пóтвір.

Потвéрдженє, *n.* Bestätigung, Bekräftigung, *f.*

Пóтвердий, *a.* zu hart.

Потвердúти, потверджáти, *v. a.* bestätigen, bekräftigen; — лéкцию wiederholen.

Пóтвір, -ору, *m.* потвóра, *f. Левч.* Ungethüm, Unthier, Ungeheuer; Monstrum, *n. V.*; Caricatur, *f. Левч. Пот.* III. 36. 132.

Потворúти ся на кóго, на щось jmdn, etw. zu bekommen trachten, s. Полáкомити ся; sich an etw. machen. *Пот.* III. 131.

Потекáти, *v. n.* s. Витекáти.

Потелéпати, † *v. a.* schütteln; — ся десь hintrotteln.

Потемезúти, (-ї́ти), *v. n.* — ся sich stärken, s. erholen.

Потемеї́, *pl.* dunkle, tiefe Waldklüfte, s. Темéй.

Пóтемки, *adv.* im Dunkeln; s. На- —.

Потемнúти, (-áти), *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; blind machen.

Потемнї́ти, потемрі́ти, потемнотнї́ти, *Ру. v. n.* dunkel werden, sich verfinstern, lichtlos werden.

Потéмря, *m. f.* der (die) blindlings wo hingeht, tastet. [207. s. Помрáка.

Потéмрява, *f.* dichter Nebel, *Oz.*

По-теплї́, *adv.* wann es warm wird.

Потеплї́ти, *a. n.* wärmer, warm werden.

Потéра, потерáти, & s. Потéря &.

Потерáй, -красá, *f.* die verlorene jungfräuliche Zierde (в понедї́лок по слю́бі).

Потерáти, s. Потирáти.

Пóтереба *f.* etw. Zerriebenes: Heu &.

Потерéбити, *v. a.* s. Терéбити.

Потернúти, *v. a.* mit Dornen versehen; — кáшу *Ч.* IV. 82?

Потерпáти, *v. n.* vor Furcht von Zeit zu Zeit starr werden, sich ängstigen, besorgt sein.

Потерпíнє, *n. H.* 48 Leiden, Ertragen, Gedulden, *n.* Duldnng, Nachsicht, *f.*

Потерпї́ти, *v. n.* er-leiden, erdulden ertragen; sich gedulden, Geduld haben.

Потéрпнути, *v. n.* starr, steif werden.

Пóтерть, *f.* s. Потерýха, пóтереба.
Потертé, *n.* das Reiben.
Потéрти, (пітрý, пітрéш), *v. a.* an-reiben; zerreiben, zerknittern; bestreichen. [Abfälle, *pl.*
Пóтерубє, *n. coll.* Ueberbleibsel,
Потерýшка, *f Bein.* e. kleineren gemeinen Fisches, *H.* 271.
Потéрчá, -ати, *n.* потерчýк, *m.* s. Поторóча, *Пот.* III. 59.
Потéря, *f. Кн.* (*aug.* потерюха *H.*43), Verlust, Schaden, *m.*; 2) *aug.* Schlägerei, *f.*
Потеря́ти. *v. a. Ч.* IV. 129. *Ме.* 128 verderben; 2) verlieren, einer Sache verlustig werden.
Пóтесь, *m. Ч.* VII. 551 Art грéбінь.
Потесáти, (потéшу, потéшеш), *v. a.* nacheinander zuschneiden, -hobeln.
Потетю́рити ся кудáсь *Кух.* (*Ос.* (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
Потечи́, (потекý, u. -ечý, -ечéш), *v. n.* aus-, hinfliessen, hervorquellen, -rinnen; 2) — ся (*praet.* потíк), кудáсь wo hinschlendern, hinlaufen.
Потечни́й, *a.* oberflächlich, *B.*
Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser Zeit; 2) bis hieher, bis zu diesem Ort; so weit. [бéньки.
Потибéньки, *pl. Ко.* 229 s. Ти-
Потижéнно, *adv. Кв.* 320 wöchen-
Поти́кало, *n.* s. Попихáч. [tlich.
Потикáнє, *n.* s. Поткáнє.
Потикáти, *v. a.* когó behelligen, verunglimpfen, *Мх.*; — кимóсь jmdn schurigeln; 2) — слїди́ Spuren machen, gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудáсь wohin sich begeben; *b*) stolpern.
Потикáч, *m. ОП.* s. Поти́кало?
Потикнýти ся, umgehen, sich aufhalten; 2) s. Спотикáти ся.
Поти́лє, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
Поти́лиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
Потили́шник, *m.* Schlag, Stoss aufs Genick, *m.*
Потиля́к, *m.* grosser dickbäuchiger Topf aus Потели́ч: *adj.* потели́цкий &.
Потинáльниця, *f.*?
Потинáти, *v. a.* s. Потя́ти.
Поти́р, *m.* krüppelhaftes Wesen, Missgeburt, *f.* s. Поторóча; 2) Gegenstand der Misshandlung, Sündenbock, *m. У.*
Поти́рáнє, *n.* das Anreiben, Streichen; 2) das Herumtreiben, ziehen; Missbrauch, *m.* Misshandlung, *f.*
Потирáти, *v. a* s. Потéрти; 2) *v. n. К.* I. 168 s. Поневірáти ся.
Поти́рок, -рка, *m. dim.* s. Поти́р 1); *Ч.* I. 21 s. Поторóча.
Потискáти, потиснýти, *v. a.* (einwenig, oft) drücken, pressen.
Пóтисок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck, *m* *учýти wovon Wind bekommen, (*Фр.*).
Поти́сский, *a.* an der Theiss, *Гол.*
Потихáти, *v. n.* s. Утихáти.
По- (ти́хо, *d.* по-) тихéнько (-у), -хисéчку, *М.* потихóнько, *adv.* s. Ти́хо &.
I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -käfig, *m.* (*B.*).
II. Пóтич, *adv.* stolpernd, *f.*; упáсти —.
Поти́чити, *v. a.* горóх & mit Stangen bestecken. [а татýнів потáк.
Поти́чка *f. dim. Ч.* I. 311: мáмина —,
Потíй, *m.* s. Когýт.
Потíк, -óка, (*d.* потíчок), *m.* Bach, Giessbach, *m.*; 2) † Verbannung, Acht, *f. ІГ.* (потóк).
Пóтім. *adv.* hernach, hierauf, dann; — тогó *Р.* I. 29 = пíсля тогó darauf, nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destoweniger, und vollends gar nicht: коли́ вже ти не памятáєш, а я й пóтім *Не. Ко.* 373; було й пóтім war ganz gleichgiltig.
Потїпáха, *f.* потїпóвище, *n.* (*Фр.*) feile Dirne, Metze; Trulle, *f.*
Потїпáч, *m.* der mit den Händen dreinschlägt: *Bein.* des Webers, s. Отїпáти *Ч.* III. 162.
Потїпня́, *m. f.* s. Непосидю́щий.
Пóтїсний, *a.* zu eng.
Потїсня́ти, *v. a.* drücken, fortschieben, -stossen, exterminieren, *К.* — ся enger aneinander rücken, *Кч.* 284.
Потíти, *v. n Ко.* 15. *Ш.* II. 22 s. Прíти.
Потíха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Vergnügen, *n.*
Пóтїч, *m.* — гірки́й Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — си́нїй Rothfuss, *m.* (Boletus erythropus), *Вол.*
Потічи́ти, *v. a. Kol.* I. 161 s. Поточи́ти 1), покоти́ти. [vergnügen.
Потїшáти, (-ити), *v. a.* trösten;
Потíшенє, *n.* s. Потíха. [heiter.
Потíшний, *a.* freudig, froh, lustig,
Потíшник, *m.* s. Утїши́тель.
Пóтька, *f.* s. Плоти́ця, (*B.*).
Поткáнє, *n.* das Weben, Wirken auf

dem Aufzuge, s. Пóрiй; 2) Aufzug, Anzettel, *m.* Gewebe, *n. K.*

Поткáти, (пiтчý,пiтчéш).*v a.*durchwirken, sticken, s. Поткáне. *Ч.* V. 489.

Потлýмити, (-мля́ти), *v.a.* s. Тлýмити. [verdunkeln, umwölken.

Потьмари́ти, *v. a. Зап.* (*Вер.*) I. 3.

Потовари́шити, *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Кч.* 317.

Потови́й, *a.* Schweiss-, im Schweisse erworben,sauer ; 2)schweisstreibend,*Пар.*

Потóвиця, *f.* Schweissdrüse, *f.*

Потовкáти, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.

Потовкáч *m.*s.Товкáч 1). [дю́щий.

Потовкýчий, *a. Левч.* s. Непосид-

Пóтовп, потóлп, *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.

Потовстíти, потовщáти, *v.n.*fetter, dicker, corpulent werden.

Потовчи́, *v. a.* zerschlagen, -stossen, pochen; дрióно, мiлако — klein-, feinstossen.

Потогóнний, *a.* s. Потови́й 2).

Потóк, -óка, *m. Не.* — електри́чний elektrischer Strom ; 2) *pl. N.* e. Berges.

Потокáнити, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, s. d. folg.

Потокми́ти ся, übereinkommen, sich einigen, s. verständigen.

Потоли́ти. *v. a.* — соóї сéрце *Зап.* II. 574 seinen Unwillen beschwichtigen.

Потолóче, *n. Ч.* III. 235 s. Толокá, bes. die Arbeitsleute der толокá.

Потолочи́ти, *v. a.* zertreten, niedertreten, zerdrücken.

Потолýжник, *m.* s 'Ивиль.

Потóля. *f. H.* 66. *Ч.* V. 733. das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*

Потóмний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — час *Oc.* (61) VI. 169 kommende, künftige Zeit.

Потóмнiсть, -ости, *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f. Гол. K.*

Потóмок, -мка, *m.* Nachkomme, *m.*

Потóму, *adv.* s. Пóтiм: на — auf später, für sp.

Потони́ти, потончи́ти, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — голосóчок тонéнький.

Пóтонкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Потонýти, *v.n.*versinken, ertrinken.

Потончáти, (-шáти), *v. n.* dünner, schmächtiger werden.

Пóтóп. *m.* потóпа, *f.* Flut, *f.* (— сьвíта) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*

Потьóпати ся десь wo hintrotteln.

Потопéльник, потоплáвник, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.

Потопи́ти, (-плáти), *v.a.* ertränken, ersäufen ; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — ся ertrinken; *b*) schmelzen (*v. n.*). [Schmelzen.

Потóпленє, *n.* s. Пóтоп; 2) das

Потóпний, *a.* -і вóди Wasserfluten, *pl. K.*

Потоптáти, *v. a.* s Подоптáти.

Пóтоптом, *adv. K.* I. 4. wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.

Потóпчина. *f.* Stoss, Prahm, *m.*

Потóргати, *v. a.* s. Тóргати.

Пóторжка. *f.* gewaltsamer Einfall, *Зак.*; 2) Auction, *f. Пис.* [Stoss, *m.*

Поторкненє, *n. Вах.* Berührung, *f.*

Поторкнýти, *v.a* berühren, stossen.

Потороши́ти, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [rasseln.

Поторохтíти, *v. n.* dahinkollern

Поторóча, -áти, *n* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind ; 3)Wechselbalg,*n.*s.Вiдмiна 3).*Пот.*III.58—60.134.

Поторóчити, *v. a.* s. Торóчити.

Потóчи́на. *f.*kleinerBach; 2)Strecke, *f.* Strich e. Baches, *m.* Bett e. Baches, *n.*

Поточи́ти, *v.a.* hinwälzen, -kollern ; 2) nacheinander zernagen, -fressen ; 3) n. drechseln.

Поточкувáти, *v. a.* punctieren ; поточечкóваний, *a.* fein punctiert.

Потóчний, *a.* current, laufend.

Потóчок, -чка, *m. dim.* Bächlein, *n.* s. Потiк 1).

Потрáва, *f. H.* 100. *C.* Стрáва; 2) s. Потрáта.

Потрáвити, *v.a.*verzehren,*C.*II.170.

Потрáвиця. *f.*s. Отáва, *Mi.* II. 408.

Потрáвка.*f.*Eingemachtes mitSauce, Ragout, *n. Зак.* [2) s. Пóртрет.

Пóтрать, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;

Потрáта, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.

Потрáтити, (-ачáти), *v. a.* viel

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morden lassen.

Потратува́ти, *v. a.* zertreten.

Потра́фити, (-фля́ти), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до кого́ zu jmdm recht kommen, eintreffen.

Потре́ба, (потреби́зна *K.*) *f.* Bedürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Nothfall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потре́ба ся ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlacht, Kriegszeit, *f. Лекч.*; 3) s. По́минки; 4) *pl.* потре́би Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -и́зна Bedarf, *m.* Zubehör, *n.*

Потре́бен, *a.* s. Потрі́бний 2).

Потре́бини, *pl. K.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потреби́ти, *v. a.* verbrauchen, verzehren, Aufwand machen, *K.*; 2) vernichten *Ш.* II. 236.

Потребува́ти, *v. n.* щось, чогось, когось, brauchen, nöthig haben, be nöthigen, bedürfen. [aufschrecken, *Кч.* 6.

Потрево́жити, *v. a.* beunruhigen,

По-тре́тє, (-е), *adv.* drittens, zum dritten. [halten.

Потри́мати, *v. a.* eine Zeit lang

Потри́нити, *v. a.* zerdreschen, zerknittern, zerfetzen.

Потрино́жити, *v. a.* — кóнї drei Füsse e. Pferdes zusammenkoppeln.

По́трі́, -е́би, (*d.* по́трі́ка), потрі́бе, *n.* s. Потре́ба 1), 3).

Потрі́ки, *pl.* alles Verbrauchte, *Ст.*

Потрі́бле́нє, *n. Под.* Gebrauch, Genuss, *m.* [Потреби́ти 1).

Потрі́бля́ти, *v. a. KC.* (83) VII. s.

Потрі́бний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv.* s. Потре́ба 1) *impers.*; 2) чогось dem etwas noth thut, der etw. benöthigt, braucht, bedürftig. [Надібе.

Потрі́бність, -ости, *f. coll. Біл.* s.

Потрі́пати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (e. Kleid).

По́трі́пки, *pl.* Fransen, *pl.* (*B.*).

Потрі́пувати, *v. a.* кого́ чим *Не.* schmähen, schelten. [zerbersten, springen.

Потрі́скати, *v. n.* nach u. nach

I. Потрої́ти, *v. a.* vergiften.

II. Потрої́ти, *v. a.* verdreifachen.

Потропи́ти, *v. a.* treten, trappen, s. Подопта́ти (*B.*).

Потроси́на, *f. Зг.* s. Три́ни.

Потрости́нник, *m.* Rohrsänger, *m.* (Salicaria).

По-тро́ха, (-хи), *d.* по-тро́шка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bisschen.

По́тро́хи, потро́шини, *Ч.* II. 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse v. geschlachteten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потро́шник, *m.* Kleinhändler, *m.*

Потро́шня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потро́щити, *v. a.* zerschlagen, zerbrechen.

Потруди́ти, *v. a.* s. Труди́ти.

Потру́пі́шіти, *v. n.* s. Стру́пі́шіти?

Потруси́ти, (-у́шу, у́сиш), *v. a.* s. Потрясти́.

Потрути́ти, (-уча́ти, -у́чувати), *v. a.* stossen, anstossen; — кому́ бокú *Кч.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

По́трух, *m.* Gezücht, Gelichter, *n. Ко.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — бíлий Lunge, *f.*; — чóрний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, по́трушки s. По́тро́хи. [faul, *K.*

Потру́хлий, *a.* moderig, morsch,

Потру́хну́ти, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden. [трух 3)?

По́трюх, *m. Ф.* (*Пр.* V. 265) s. По́-

Потрюхи́кати, *v. n.* s. Пошкандиба́ти.

По́тряпки, *pl.* s. По́трі́пки.

Потряса́йло, (-а́йко), *m.* der sich schüttelt.

Потряса́ти, потрясти́, (-су, -се́ш), *v. a.* schütteln; erschüttern; — ся erschüttert werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

По́трясок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f. Нар.*

Потýга, *f.* Kampf, harter Strauss, *Ме.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, s. Відра́да. *ІГ.*; 3) Truppenmacht, *f. Кч.* 182; 4) s. Поту́ха; *Пот.* III. 40.

Потýгувати, *v. n.* чимось sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden. [tigung, *f.*

Потýженє, *n. Зар.* Erstarkung, Kräf-

Потужи́ти, *v. a.* befestigen, bestärken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Wehmuth sehnen, s. Тужи́ти.

Поту́жний, *a.* *К.* mächtig.
Поту́жник, *m.* Machthaber, *К.*; 2) der die Macht jmds bildet, *К.* *Пот.* III. 112. 133. [tiger werden, *К.* *ВБ.*
Потужні́ти, *v. n.* erstarken, mäch-
Поту́ла, *f.* s. Пото́ля, поту́ха.
Поту́лець, -лця, *m.* потульчи́вий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schosskind, *n.*
Поту́льність, -ости, *f.* Fügsamkeit, *f.* Sanftmuth, *m.* [mühsam hintrotten.
Поту́пати, *v. n. M.* trippelnd fortgehen,
Потупи́ти, (-пля́ти), *v. a.* abstumpfen; blasirt machen, *Т.*; 2) — о́чи в зе́млю, — ся den Blick zur Erde niedersenken. [te Behandlung.
Поту́ранє, *n.* das Schurigeln, schlech-
Потура́ти, *v. n.* кому́ nachgeben, willfahren; на кого́, на́ що berücksichtigen, *Пот.* III. 36. [beunruhigen.
Потуро́ува́ти, *v. a.* etw. misshandeln,
Потуре́мне, *s. n. a.* Gefängnisgebühr, *f.*
По-туре́цки, *adv.* türkisch.
Потури́ти, *v. a.* *Н.* 252 antreiben.
Потурна́к, *m.* Renegat (der türkisch geworden), *Мор.*
Потурну́ти, *v. n.* sich rühren.
Потуро́й, *m.* s. Керти́ця.
Поту́рчити ся, ein Türke werden.
Поту́скнути, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; потусклі́ти, *Фр.* matt werden.
Потускува́ти, *v. n.* s. Потужи́ти 2).
Поту́ха, *f.* Trost; Muth, *m.* *Н.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — дава́ти кому́; 2) Beschwichtigung, Erleichterung, *f.* *Кв.* 277.
Потуха́ти, (-у́хнути), *v. n.* erlöschen, verlöschen, ausgehen. [гаси́ти.
Потуши́ти, *v. a.* auslöschen s. По-
Потхну́ти, *v. a.* *Ст.* anhauchen, anblasen. [wirten, s. Погости́ти.
Потчива́ти, *v. a.* *gr.* *Кч.* 259 be-
Потю́к, потю́х, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (Boletus regius) *Вол.*; 2) Gerstenammer, *m.* (Emberiza milliaria).
Потюка́нець, -нця, *m.* Art Pilz.
Потюко́вище, *n.* Ort wo viele Pilze потюки́ sich finden.
Потю́пати, *v. n.* s. Поту́пати.
Потя́, -я́ти, (*d.* потя́тко), *n.* Küchlein, *n.* junges Vöglein.

По́тяг, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — сло́ва *К.* Redewendung, *f*; 3) потягом то́го je nachdem *К.*; 4) Gestell, Gehänge, *n.* *Ст.*
Потяга́нка, *f.* das Herumzerren.
Потяга́ти, потягну́ти, *v. a.* hinziehen; rupfen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до се́бе an sich ziehen; 2) — до су́ду vor Gericht ziehen, belangen; кого́ до одвіча́льности zur Verantwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; кого́ чимо́сь jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимо́сь für etwas sein, за кимо́сь jmds Partei nehmen; — з кого́сь von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich recken, s. ausstrecken; s. ausdehnen; (до́вго —) sich in die Länge ziehen, dauern; він до́вго не потя́гне wird nicht lange leben. [Schuster).
Потяга́ч, *m.* Knieriemen, *m.* (der
Потя́глий, *a.* länglich, gestreckt, lang
По́тяжкий, *a.* zu schwer. [g. (*В.*).
Потя́мити, *v. v.* s. Попамята́ти.
Потя́ти, (пітну́, пітне́ш), *v. a.* zerschneiden, zerhauen, zerschlagen; zernagen.
Потя́ч, *m.* s. Потю́к. [*Гн.* 42.
Потя́чий, *a.* des потя́. s. Ку́рячий,
Поуз(ь), *praep.* m. d. *Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пот.* II. 21. — вікна́ an dem Fenster vorbei, hin; поу́збіч neben, nahe an, *Ог.* 178.
Поузброї́ти, *v. a.* bewaffnen.
Поунїя́чити, *v. a.* unirt (katholisch) machen, *Не.*
Поу́рмити, *v. a.* zertreten.
Поуслаба́ти, *v. n.* schwächer, loser, laxer, lockerer werden.
По-у́тру, *adv.* in der Frühe, früh; 2) *Ч.* V. 144 s. За́втра.
Поуча́ти, поучи́ти, *v. a.* be lehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen. [richt, *m.*
Поу́ченє, *n.* Belehrung, *f.* Unter-
Поуче́нець, -е́нця, *m.* ein Abgerichteter (z. B. Soldat).
Поу́чний, *a.* *Вах.* belehrend, lehrreich.
Пофа́мелок, -лка, *m.* weitschichtiger Verwandte. [зува́ти.
Пофантазува́ти, *v. n.* s. Фанта-
Пофантува́ти, *v. a.* nacheinander pfänden.

Пофарбувáти, *v. a.* färben.
Пофатáти, *v. a.* s. Похапáти.
Пóфатний, *a.* s. Похíпний.
Пофíлок, -лка, *m.* Gattung der Thie
Похáбщина, *f.* Pornographie, *f.*
Похалýпити ся, ein халýпник werden, zum x. herabkommen, (*B.*).
Похáмрати, *v. a.* §. s. Попрáвити.
Похапáти, *v. a* wegschnappen, aufgreifen; 2) — ся. *Ст.* sich sputen.
Пóхапцем, *M.* на пóхапцї, *adv.* schleunig, hastig.
Пóхва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
Похвáла, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lobeserhebung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der Samstag in der fünften Woche der grossen Fasten, *Ч.* III. 12. *Ра.* I. 166. die f. Woche selbst.
Похвáльба. *f. C.* I. 16 Lob, *n.* Lobhudelei, *f.*; 2) Prahlerei, *f.*
Похвáльба. *f. C.* I. 16 Lob, *n.* Lobhu-
Похвáлен, *a. Ч* V. 940 s. Похвáльний.
Похвáлка, *f. dim.* s. Похвáла 1); 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
Похвалúти, похвалáти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; 2) — ся чим sich womit rühmen; *b)* -лáти ся prahlen, androhen.
Похвáльний. *a.* löblich, lobenswert, rühmlich; -а недíля s. Похвáла 2).
Похвáльність, -ости, *f.* Rühmlichkeit, *f. Пар.*
Пóхват, *m. И.* 298 das Zugreifen; на пóхватї was am meisten gefasst, gegriffen wird (in d. Räthsel: die Thür), *b*) frei, gleich, schnell bei der Hand, leicht zum Erhaschen, z. Stehlen.
Похвáтань, *f.* Art Fangeisen.
Похватáти, s. Похапáти.
Пóхватний, *a.* was leichter zu fassen, zu nehmen ist, bei der Hand.
Похверцювáти, *v. n.* s. Хверцювáти. *Зак.*
Похвúнець, -нця, *m.* Vaginulus.
Похвистъ, *f.* schlechtes Wetter.
Похвортýнити комýсь, Glück bringen, *Ст.* дóля -ла.
Похибá, *f.* Fehltritt, *m. Зар. d.* пóхибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Verstoss, *m.*
Похибúти. (-блáти), *v. n.* verfehlen, verpassen, verlieren; fehlen, verstossen.
Похúбний, *a.* fehlerhaft, irrthümlich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.
Похúбність, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
Похибувáти ся о чім, zweifeln, *Нас.*
Похизувáти ся. stolzieren, prahlen (в чім), *Ст. Зак.*; 2) Spass treiben.
Пóхил, *m.* das Bücken, Bückling, *m. Ру.*
Похúлий, *a.* niedergebeugt; schief wachsend, sich niedersenkend (дéрево).
Похúлистий, *a.* hingebeugt, -geneigt, abhangend, schief, sich leicht niederbeugend, *К.*
Похилúти, (-лáти), *v. a.* niederbeugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich — —, gebückt hingehen.
Похúлість, -ости, *f.* Neigung, *f. СМ.* s. Спохúлість.
Похúльний, *a.* sich leicht niederbeugend, biegsam; hinfällig, schwach; 2) ergeben, unterthämig, *Гол.*
Похúльце -деревцé, *n.* niedrig gebeugtes, abhangend wachsendes Bäumchen.
Похúрiти, *v. n.* eine Zeit lang krank sein, kränkeln.
Похитáти, похúтувати, *v. a.* schütteln; hin u. her bewegen; — ся; похитнýти ся *Ш.* I. 202. schwanken, wanken.
Похитвáнити, *v. n.* (*Фр.*) s. Поглúпiти.
Похúтуване, *n.* das Schütteln, *К.*
Похівник, *m.* s. Пóхва.
Пóхівок, -вку, *m.* s. Похóвок.
Пóхiд, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten, *n.*; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m. adj.* похiдний s. Похóдний.
Похiдник, *m.* Fackelträger, *m. ГШ.*
Похiдня, *f.* Fackel, *f. ГШ. ВБ.* s. Смолоскíп.
Похiп, -опу, *m.* до чого́сь, *Гол.* Antrieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
Похíпливий, *М.* II. 136. похíпний, *a.* bereitwillig zu fassen, strebsam, schnell, hastig, rührig, behend, flink, betriebsam, unternehmungslustig; geneigt, *Фр. adv.* übereilt, *У.*
Пóхíсний, *a. Зг.* s. Пожитóчний.
Похiснувáти ся, s. Покористувáти ся.
Похiть, похітливий, & s. Пóхоть &.
Похлепнýти ся, *И.* 230 beim gieriegen Essen schlecht aufschlucken.
Похлептáти, *v. a.* einwenig schlappen, schlappern.
Похлинýти, *v. n.* (wellenförmig) niederwallen, *Ст.*

Похлúя, *f. Cm.* Einfluss, Eindruck, *m. Зак.* [cheln, *K.*

Похлíбувати, *v. n.* комýсь schmei-

Похлíбця, *m. pol. Кч* 15. s. Облéсник.

Похмáрити, *v. a.* Wolken bilden, W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken sich bedecken, wolkig, umwölkt werden.

Похмáрний, *a. Пу.* bewölkt.

Похмелúти ся, *P.* II. 21. (-мíл-), похмілáти ся, *H.* 179. sich berauschen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom Saufen haben.

Похмерістáти, *v. n.* schlecht eggen.

Похмíль, *m.* похмíлє, *n.* Rausch, *m.* Betrunkenheit, *f.* з похмíля im Rausch; 2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*

Похмýрий, похмýрний, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, düster, umdüstert; barsch. [den, *Кв.* 7. griesgrämig w.

Похмýрити ся, düster, finster wer-

Похмýрниця, *f. Bein.* e. Weibes vom finsteren, düsteren Wesen.

Похмýрність, -ости, *f.* Umwölktheit, *f.*; 2) finsteres Wesen.

Похнюпа, *m. f.* Kopfhänger, *m. K.*

Похнюпий, (-енький), *a.* nieder gebeugt, -gebückt, cretinartig, *K. C.* I. 189.

Похнюпити ся, den Kopf hängen lassen, betrübt, verdriesslich sein, *C.* I. 39.

Поховáти, *v. a.* alles verwahren, verbergen, aufheben; 2) beerdigen, begraben, bestatten; — ся sich verstecken.

Похóвзнути ся, похóвати ся, ausgleiten, ausglitschen; (-óвн- *У.*).

Похóвок, -вку, *m.* s. Пóхорон.

Похóд, *m.* (*d.* похóдонько). s. Пóхід, *Ш.* II. 79; пóходи, *pl. Ч.* V. 92?

Похóда, *Ч.* IV. 276, похóдка *Кв.* 19. *f.* Gang, Tritt, *m.*

Похóденьки, *pl. Не.* gemächliches Hin- u. Hergehen; 2) *Ч.* III. 99 Art Spiel, Gang ohne Ende. [Пóхід. хід.

Похóдець, -дця, *m. АД.* I. 305 s.

Походжáлий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).

Походжáти, похóджувати, *v. n.* собí gemächlich hin u. her gehen, spazieren. [mung, *f.*

Похóдженя, *n.* Herkunft; Abstam-

Похóдистий, *a.* sanft abfallend, *B.*

Походúти, *v. n.* кудáсь hin u. her, auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чогóсь sich worum viel Mühe geben, eifrig etw. besorgen; 3) з вíдкись, вíд когóсь, вíд чогóсь herkommen, abstammen, herrühren; 4) на щось *M.* II. 123, ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.* не похóдить комýсь (m. d. *Inf.*) es ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*

Похóдний, *a.* zum Feldzuge, zum Marsch, zur Reise geh.; *C.* II. 126; 2) abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а пивнúця, s. Походúющий 2).

Похóдниця, *f.* Processionsspinner, *m.* (Gastropacha processionea).

Похóдність, -ости *f.* Abstammung, Derivation, *f.*

Походúющий, (-дýщий), *a.* geschäftig hin u. her gehend, sehr oft auf u. abgehend; 2) -а я́ма, пивнúця halb in der Erde befindliche, leicht zugängliche Vorraths-grube, Erdkeller, *m.*

Пóходя, *adv.* (*ptc.*) gehend, wandelnd, *Нс.* [kömmling, Nachkomme, *m.*

Похожéнець, -нця, *m. Пар.* Ab-

Похóжий, *a.* на когó jmdm ähnlich; 2) *s. a. m.* † Bauer mit dem Rechte der Freizügigkeit, *m.*

Похóжість, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*

Похолúтáти, *v. a.* einwenig rütteln, schütteln, hin u. her bewegen.

Похолоднíти, похолодáти, похолóти, *v. n.* erkalten, kühl werden.

Пóхоп, *m.* похóпливий, *M. Не.* s. Похíп, похíпливий etc.

Похóпити, *v. a.* щось собí schnell begreifen, auffassen; 2) — ся sich zurechtfinden; *b*) — ся *Не.* s. Встигнути.

Пóхорон. *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung, *f.* Leichenbegängnis, *n. adj.* пóхорóнний.

Похорóнити, (-нúти), *v. a.* begraben, beerdigen, bestatten. [s. Схóнок.

Пóхоронок, -нку, *m.* Versteck, *n.*

Похорувáти ся, nacheinander krank werden. [sternheit, *f.*

Пóхоть, *f.* Begierde, Wollust, Lü-

Похотíти, *v. n.* s. Схотíти, *Ф.*

Похотлúвий, похóтний, *a.* wollüstig, lüstern, geil.

Похóтник, *m.* Wollüstling, *m.*

Похóтствувáти, *v. n. gr.* begehren.

Похóчувати, *v. n.* dann u. wann wollen; не — nicht gern wollen.

Похрéбтина, (-иця), *f.* Rückenstück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*; 2) -ина, *N.* e. полонúна.

Похрéстини, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpathen, Nachtaufschmaus. *m.*

Похрести́ти, *v. a.* nacheinander

Похре́стний, *a.* Pathen-. [taufen.

Похре́стник, *m.* (-ица, *f.*) Täufling, *m.* [kuss wechseln.

Похристосува́ти ся, den Oster-

По́хрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.

Поху́днути, *v.n.* mager, hager wer-

Поцапи́ти, *v. a.* §. erfassen.

Поцапі́ти, *v. n.* § stutzig werden.

По́цапки, *adv.* s. Цапки; 2) на- s. По́хапцем etc. [herrschen.

Поцарствува́ти, *v.n.* eine Zeitlang

Поцинкува́ти, *v. n.* verzinken; *sbst.* поцинко́ване, *n.* Verzinkung, *f.*

По́цїль, поцїлу́нок, -нка, *m.* Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.

Поцїлити, поцїля́ти, *v. a.* treffen,

Поцїлува́ти, *v. a.* küssen.

Поцїни́ти. поцїнува́ти, *v. a.* abschätzen, den Preis ansetzen, taxieren, *АД.*I.165; 2) dh Licitation verkaufen, *Щог.* 83. [sigtem Preise, *М.* I. 50.

По́цїнно, *adv.* zu billigem, gemäss-

Поцо́кувати, *v. n.* § (на щось) etw. missliebig, misslich finden, s. Цо́кати.

Поцу́дувати, *v. n.* s. Почудува́ти.

Поцукрова́тїти, *v. n.* den Zuckerstoff ausscheiden.

Поцю́кати, *v. a.* leicht etw. anhauen.

Поця́пати, *v. n.* in Tropfen niederfallen.

Поця́тати ся, *Ке.* 7. s. Ця́тати ся.

По́цяти, *v. a.* in d. Kinderspr. s. Почека́ти.

Поцяткува́ти, *v. a.* mit Flecken versehen; *ptc.* -ко́ваний gefleckt, *Пол.*

Поцяцькува́ти, *v. a.* mit Stickerei zieren, schmücken, *Пс.*

Почадї́ти, *v. n.* wegen der Dunstbetäubung, krank od. todt werden.

Почарува́ти, *v. a.* s. Чарува́ти.

По-ча́сти, *adv.* theilweise, zum Theil, gewissermassen.

Почасто́ване, *n.* почасточка *f. dim.* *Ме.* 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*

По́часту, (-о), *adv.* öfters. [ren.

Почастува́ти, *v. a.* bewirten, tractie-

Почáти, *v. a.* s. Починáти; 2) schwanger werden, empfangen; — ся empfangen werden, *К.*; *ptc.* почáтий angefangen, angeschnitten (хлїб); angezapft (бóчка).

Початóк, -тку́, *m.* Anfang, Ursprung, *m.*; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl. adj.* початко́вий, anfänglich, Elementar-, *Пар.*

Почáток, -тка, *m.* — кукуру́дзи, Kukuruzkolben, *m. Левч.* [*КС.*(83)II.394.

Почату́ха. *f.* die den Anfang macht

По́чва, *f.* Grund, Boden, *m. Пар.*

Почвала́ти. s. Чвала́ти.

По́чвар, *f. К.* Unfug, *n.* Unthat, *f.*

Почва́ра, *f. Левч.* s. По́твір. *Пот.* III. 36. [monstruös, gräulich, *Фр.*

Почва́рний, *a.* Larven-, verzerrt,

Почéзнути, *v. n.* s. Пощеза́ти.

Почека́ти, *v. a.* einwenig warten, verziehen.

По́челюсть, *f.* Backenstreich, *m. Пар.*

Почéлюстки, *pl.* der Raum hinter den чéлюсти im Backofen.

Почелюсткува́ти, почелю́стнути, *v. a.* кого́ jmdm e. Backenstreich geben, *Пар.* [ва́ти.

Поченчикува́ти s. Почимчикува-

Почеп, *Ш.* II. 179?

Почéпини, *pl.* Anlegung der Frauenhaube bei d. Hochzeit, *f.*

Почепи́ти, *v. a.* die Frauenhaube der Braut anlegen; 2) —, почіпля́ти anheften, -knüpfen; — ся sich — —, за ру́ки etc. sich (einander) bei den Händen etc. fassen.

Почерва́чений, *a.* wurmstichig, *В.*

Почервоні́ти, *v. n.* und — ся roth werden, sich röthen, erröthen.

Почерéвина. *f.* Bauchstück, Fleischstück vom Bauche, *n.*

Почерéвниця, *f.* Bauchfluss, *m.* Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.

Почерéдно, почерéжно, *Ке.* 322, *adv.* = по чéрзї nach der Reihe, abwechselnd.

Почéрез, *praep.* s. Чéрез *Ф.* (*Р. Х.* 153); 2) *adv.* schnurstracks über.

По́черк, *m.* Schriftzug, *m.* Schrift, Hand, Handschrift, *f. С.* I. 163; 2) Zug, Grundriss, Charakter, *Гол.*

По-черне́чи, *adv.* wie ein Mönch, nach Mönches Sitte. [fen, entnehmen.

Почерпа́ти, почерпну́ти, *v. a.* schöp-

Почеса́ти, почісувати, *v. a.* nacheinander kämmen; s. Чеса́ти.

По-че́ски, *adv.* čechisch, böhmisch.

По-че́ський, *adv.* *Ч.* IV. 565. *К.* s. Че́стно, *Н.* 23.

Почéсне, *s.n.a.* gastliche Bewirtung, Tractament, *n.*

Почéсниця, *f.* Aedia, *B.*

Пóчесть, *f.* Ehre, Ehrenbezeigung, *f.*; 2) Ehrenstelle, *f.*

Почéстний, (-чéсн-), почéтний, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, würdig, ehrlich *Л.* — член Ehrenmitglied, *n.*; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.

Пóчет, *m.* s. Почóт; 2) Zehrungsaufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь — óув Alles war hinlänglich, im Ueberfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*

Пóчеть, *f.* Geräth, u. das Nöthige zum Fuhrwerk, s. Снасть.

По-тетвéрте, *adv.* viertens.

Почетвертувáти, s. Четвертувáти.

Почивáти, *v. n.* s. Спочивáти.

Почикрúжити, *v. n.* zerstückeln, zerschneiden, *Кн.* massacrieren.

Почимчикувáти, *v. n.* gemüthlich, fürbass hingehen, hinlaufen, -trotteln.

Пóчин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*

Починáлець, -лця, *ОП.* починáтель, *К. m.* Initiator, Urheber, *m.*

Почúнань, *n.* das Beginnen, Thun, (bes. eitles, übermüthiges).

Починáти, *v. a.* anfangen, beginnen, anheben; з чогó, вíд чогó — von wo —; — хлíб anschneiden; — бóчку, anzapfen &; 2) собí (гóрдо, зле) stolz auftreten, schlechte Streiche spielen; 3) das Grundgewebe anlegen, *Ч.* IV. 136.

Починúти, *v. a.* etw. machen bes. mittels Zauber schädigen; 2) — збíже reinigen, überkehren.

Починовнúчити, *v. a.* amtsmässig zurichten, zu Beamten machen, *К.*

Почúнок, -нка, (*d.* -úночок), *m.* s. Пóчин *ІГ.*; 2) eine volle Spindel Gespinstes, Garnes; 3) *pl.* почúночки Sumpfspierstaude, *f.* (Spiraea ulmaria & S. filipendula).

Почúстити, *v. a.* s. Чúстити; — ся sich von verbotenen Büchern etc. bereinigen, *Кн.*

Пóчит, *pl.* s. Пóчет 2).

Почúтане, *n.* Verehrung, *f. К.*

Почитáтель, *m.* Verehrer, *m. Шй.* (-áтелька, *f.* -in, *f.*

Почитáти, почúтувати, *v. a.* einwenig lesen; vorlesen, verlesen, die Namen vorlesen, namentlich aufrufen; vortragen; 2) erwähnen, anrechnen, gedenken; 3) verehren, hochachten, hochschätzen.

Пóчiль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*

Пóчка, *f.* Obstkern, *n.*; 2) Niere, *f.* s. Нúрка, *H.* 36. *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n.* (*B.*).

Почкáти, s. Почекáти.

Пóчкуй, *m. N.* e. Berges.

Почлúвість, -ости, *f. Гол.* III. 420 ehrendes Geschenk.

Почмúхати, *v. n.* schnuppern, riechen.

Почóвгати, *v. n.* hinschlendern.

Почолóмкати ся, einander grüssen.

Почорнúти, *v. a.* schwärzen, schwarz anstreichen.

Почорнíти, *v. n.* schwarz werden.

Почортúти ся, eingeteufelt werden, *Фр.*

Почóт, -óту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.* Rang, *m.* по почóту nach der O., n. d. R., n. d. R.; 2) Ceremoniell, *n.* Gefolge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis). *n.* Leichenzug, *m. Кв.* 63; Heerbann, *m. К.*; 3) Ehre, *f.* Ansehen, *n. Кв.* 91. *Ш.* I. 378,

Почóтний, *a.* s. Почéстний.

Пóчта, *f.* Post, Poststation, *f.*

Почтáр, *m.* Postmeister, Posthalter, *m.*; 2) s. Почтилíóн.

Почтáрка, *f.* Gattin des почтáр, *f.*

Почтáрство, *n.* Postwesen, *n.* Postdienst, *m.*

Почтúвість, -ости, *f. Ков.* Ehrlichkeit, *f.*

Почтилíóн, *m.* Postillon, *m.*

Почтóвúй, *a.* Post-; почтовé, *s.n.a.* Postporto, *n.*

Почубéнь, -бня́, почубéнько, *m. gew. pl.* -кiв дáти Ohrfeigen geben, schlagen, raufen.

Почýбити ся, s. Чýбити ся.

Почувáне, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f. Ст. ОП.*; 2) Instinct, *m.* (*n. хвор.* 43).

Почувáти, *v. a.* empfinden, fühlen, spüren; 2) — ся до чогó sich zu etw. gedrungen fühlen, etw. als seine Pflicht anerkennen, — на дóбре *Кч.* 33; *b*) sich zu etw. bekennen, sich schuldig, getroffen fühlen; — ся до винú; *c*) sich schwanger fühlen.

Почувствувáти, *v. a.* fühlen, [[empfinden.

Пóчуд, на — *АД.* I. 209 s. Прúчуд, на —.

Пóчудо, *n.* Wunderding, Monstrum, *n.*

Почудува́ти, *v. a.* wunderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почу́дувати ся sich wundern, staunen.

По-чужи́ньому, *adv. ГР.*5. fremd, ausländernd.

Почужи́ти ся, *Гол.* III. 255 sich entfremden.

Почурі́ти, *v. n.* zu rieseln anfangen.

Почуру́кати, *v. a. Кух. Ос.* (61) XI. 10. Побала́кати?

Почу́ствованє, *n.* Gefühl, Bewusstsein.

Почу́стрити, *v. a.* § geisseln, züchtigen.

Почу́тє, *n.* Gefühl, *n.*; 2) Vorgefühl, *n.* Ahnung, *f. в.* +*М.*

Почу́ти, *v. a.* s. Почува́ти; на кого́ — *ІГ.* 13.; 2) hören, zu hören bekommen, horchen.

Почутли́вий, *a. Зг.* empfindlich, empfindsam, zart.

Почу́тність, -ости, *f.* Empfindung, [*f. Пол.*

Почухра́ти, *v. n.* § fortgehen, Reisaus nehmen.

Почу́хувати, *v. a.* s. Чу́хати.

Пошано́ванє, *n.* пошано́вок, -івку, *m.* Schonung, *f.* rücksichtsvolles Benehmen; Ehrerbietung, Achtung, *f.*

Пошанува́ти, *v. a.* s. Шанува́ти.

Пошапкува́ти, *v. a.* кого́, *Кч.* 296 jmdn dh das Abnehmen der Mütze grüssen; — ся einander grüssen.

По́шар, (*d.* по́шарок), *m.* Landstrich, Strich, *m.* Landstrecke, *f. В.*

Пошарпу́шка, *f. М.* III. 80 lästiges, wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.

Пошаткува́ти, *v. a.* s. Шаткува́ти.

Пошатну́ти ся, *Мор. gr.* s. Захита́ти ся.

Пошафлюва́ти, *v. a. R.* 82 суконька́ми — dh das Schleppen rauschen?

По́шва, *f.* s. Пошите́, Strohdach, *n.*

Пошви́дше, *adv.* möglichst schnell, bald.

По́шев, *g.* по́шву, *m.* Doppelnaht [mit Einbug, *f.*

По́шевка, (*d.* пошевчи́на), *f.* s. Пі́шва.

Пошеле́сник, *m.* Strohsack, *m. vgl.* [Шелести́ти.

По́шепки, на —, *adv.* lispelnd, flüsternd, *Фр.*

По́шепт, *m.* Geflüster, *n.* das Raunen.

Пошепта́ти, пошепоти́ти, пошепту́вати, *v. a.* flüstern, zuflüstern, ins Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.

Пошерені́ти, *v. n.* sich mit шере́н

По́шерсть, *f. Н.* 160. s. По́шесть.

Пошерхну́ти, *v. n.* rauh rissig, werden.

По́шесть, *f.* Epidemie; Landplage; [Pest, *f.*

По-ше́сте, *adv.* sechstens.

По́шестний, *a. Под.* epidemisch.

По́шиб, *m.* Eindruck, *m. М.*+*Б.* 67.; 2) Schlag, *m.* Art, *f.* Manier, *f. Пот.* III. 96.

Пошиба́ти, пошибну́ти, пошиба́ти, *v. a.* treffen, schlagen; гадки́ мене́ пошиба́ють die Gedanken erschüttern mich von Zeit zu Zeit.

По́шибка, *f.* s. По́шесть; 2) Epilepsie, *f.* [lepsie, *f.*

Пошива́льник, пошива́ч, *m.* Dekker e. Strohdaches, *m.*

Пошива́ти, *v. a.* s. Пошити́.

Пошипати ся, *У.* sich kratzen.

Пошири́стий, *a.* ziegeldachig, geschindelt (imbricatus).

Пошири́ти, *v. a.* zu breit, breiter machen.

По́широкий, *a.* zu breit.

Пошите́, *n.* Strohbedachung, *f.* Strohdach, *n.*; 2) бо́же das Blaue, blaue Nichts, *П. п.* 41. не ма́ти кого́ за бо́же — jmdn für Nichts halten; взя́ти кого́ за бо́же — jmdn bei den Haaren, beim Schopf nehmen.

Пошити́, (пошию, пошиєш), *v. a.* zusammen-, nacheinander nähen; 2) womit überziehen; ein Strohdach legen, — ха́ту eine Hütte mit Stroh decken; 3) — ся *Не.* (*хм.* 334) hineinschlüpfen, -schleichen, sich verbergen; *b*) чимось до́бре worin viel gewinnen, davontragen, sich bereichern; *c*) в ду́рні zum Narren werden, ein N. bleiben.

Пошівля́, *f.* s. Пошите́ 1).

По́шість, -ести, *f.* s. По́шесть.

Пошкандиба́ти, s. Шкандиба́ти.

Пошкару́бнути, *v. n.* sich mit e. harten Kruste überziehen.

Пошкодува́ти, *v. a.* s. Шкодува́ти; 2) den Schaden ersetzen.

Пошкро́бати, по́шкробок, etc. s. Поскро́бати, по́скріб etc.

Пошли́на, *f. К.* † altes Herkommen, alter Brauch; 2) по́шлина, *gr.* s. Ми́то, Zoll, *m.*

Пошля́ти ся, s. Шля́ти ся.

Пошля́х, *m.* Spur, *f.* Anzeichen, *n.*

Пошматува́ти, *v. a.* zerstückeln.

Пошмугля́ти, *v. a.* wund reiben.

Пошня́пати, *v. a.* § s. Похо́пити 1); ausschnüffeln.

Пóшóв, -шви, *f.* s. Пóшва.
Пошопотíти, *v. n.* s. Пошéптáти.
Пóшоптом, *adv. M.* III. 88 s. Пóшепки.
Пóшпай, *m.* s. Понóва, Fährte, *f.*
Пошпýрити, *v.a. Не.* s. Шпýрити.
Пошрáмити, пошрамувáти, *v. a.* mit Schrammen, Narben bedecken.
Пóшта, поштáр & s. Пóчта; 2) Posten, *m. Ф.*
Поштарювáти, *v. n. K.* Postillon sein.
Поштúво, *adv. Cm.* in Zucht und Ehren.
Поштівничий, *a. ОП.* s. Почтóвий.
Поштóвхати, *v. a.* s. Штóвхати.
Пóшторц, на — *adv.* s. Штóрцом.
Поштуркáч, *m.* s. Потúр 2).
Поштýркунати, *v. a.* когó jmdn oft stossen, schurigeln.
Пóшук, *m.* пошýканка, *f. M.* III. 103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f.* s. Пóпит.
Пошукáти, *v. a.* nachsuchen.
Пошумíти, *v. n.* rauschend hinströmen; 2) schäumen.
Пошурудýрити, *v. a.* § streicheln, kriebeln.
Пощáда, *f.* пощáджене, (-дúне, *Зг.*) Schonung, *f.* Erbarmen, *n.*
Пощадúти, пощаджáти, s. Щадúти.
Пóщадок, -дка, *m.* Afterkind, *n. Пар.*
Пощáсність, -ости, *f.* Glück, Wohlergehen, *n. B.*
Пощастúти, s. Щастúти.
Пóщене, *n.* das Fasten.
Пóщик, *m. Ф.* (*Пр.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f.*?
Пощúкувати ся, Schlucken haben.
Пощипáти, (-úпувати), *v.a.* (klein) kneipen, zerpflücken; spleissen, spalten.
Пощитáти, *v. a.* zählen, be-rechnen, einnehmen.
Пó-щó? weshalb, weswegen, warum; wornach, worum.
Пощýпувати, *v. a.* einwenig befühlen, betasten.
Пóяв, *m. У. Мх.* поя́ва, *Гол.* поя́вина, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwirklichug, *f.*
Появúти, появля́ти, поя́нлювати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbringen, *K.* I. 57; — ся erscheinen, aufkommen.
Поя́вленє, *n.* das Erscheinen, Aufkommen; 2) Erzeugung, *f.*
Пóявно, *adv. T.* s. Я́вно.
По-якóму, *adv.* s. Як.
Поя́кшати ся в ким, § sich mit jmdm verbinden, *K.*
Поялúти, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* Яти ся (я́ло ся).
Пояня́, *f.* schön gepflegtes Vieh.
Пóярка, *f.* junges Schaf; 2) Lammswolle, *f. adj.* поярковúй.
Пóяс, (*d.* поясéць, поясóк, -ска), *m.* поясúна, поясня́на, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern).
Поя́снене, *n.* Erklärung, Erläuterung, *f.*
Поя́сники, *pl.* Lycopodium.
Поясня́ти, (ясня́ти), *v. n.* erklären, erläutern.
Поясáний, *a.* s. Перúстий.
Пóясня́ця, *f.* Gegend um die Hüften, Gürtelgegend, *f. Кч.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*
Пра-, die Partikel bedeutet in Zusammenrückungen: „vor", ur-, ahn-, erz-, *Mi.* II. 362.
Прáбáба, прáбáбка, *f.* Urgrossmutter, Ahnfrau, *f. adj.* прáбáбин.
Прáбáтько, *m.* Urahn, *m. gew. pl.* прáбатьки, Voreltern, Urväter, Vorfahren, Ahnen, *Левч. Пар.*
Прáбистий, *a.* — чóбіт eng.
Прáбісь, прáбос, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на прáбісь * ganz u. gar, gänzlich.
Прáбісьний, *a.* -а ногá bloss; blossfüssig.
Прáбог, *m. pl.* прабóги *П. n.* 13. (böse) Urgötter.
Прáвда, (*d.* -óнька, -ýсенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f. adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: твоя́ & — du & hast recht; прáвду в когó genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по прáндї жúти ehrlich & —; онú вже на прáвдї, ми ще на крúвдї (von den Verstorbenen).
Правдáти, *v. a.* зéмлю *Ф.* Recht üben auf Erden, richten; — ся s. Прандувáти ся.
Правдúвий, правдúвен, *K. a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, treu, *Ш.* II. 33.
Правдúність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f. K.*
Правдúти, *v. a. M.* II. 95. wahr machen, verwirklichen.
Правдлúвий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.
Прáвдний, *a.* wirklich.
Правдоввíстний, *a.* wahrheit-

verkündend, rechtverk. *B.*

Правдолю́бний, правдолю́бець, -бця, *a.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.

Правдолю́бність, -ости, *f.* Wahr-

Правдомо́вний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.

Прандóта, *f. Cm.* s. Прáведність.

Правдувáти, *v. n.* (*Кн.* крúвда вельмóжно правдýє) richten, walten; 2)— ся з ким mit jmdm rechten, streiten.

Прáве, прáві, *pol. adv.* s. Мáйже.

Прáведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.

Прáведник, *m.* der Gerechte, Rechtschaffene; (-ниця, *f. Кн.* die G. R.) die G. R.; *adj.* прáведничий des (der) — —.

Прáведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f. Cm.*

Правéдчий, *a. Oc.* (62) VII. 63 juridisch.

Прáвеж, *m.* s. Прáвленє.

Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пар.*

Прáнесник, *m.* Rechterbe, *m.*

Правéсність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f. Пар.*

Правиóбрець, -рця, *m.* Urwähler, *m.*

Правиóбри, *pl.* Urwahlen, *pl.*

Прáвий, (*d.* -éнький), прав, *a.* recht, rechtteilig, zur rechten Hand, (-а рукá); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtschaffen; 4) echt, wahr; 5) Прáва середá mitte der 50-ниця *Ч.* III. 29.; *adv.* прáво s. Прóсто, прáмо, на — rechts; *b*) eben, gerade, just.

Прáвильний, *a.* regelmässig, gesetzmässig, richtig.

Прáвильник, *m.* Canon, *m.*

Прáвильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*

Прáнило, *n.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) правúло, Richtscheit, *n.* Stiefelleisten, *m.*; Steuerruder, *n. Мор.*

Праничтель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; s. Управúтель *Ш.* I. 256; *adj.* правúтельний Regierungs-; staatsmännisch, *У.*

Правúтелька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*

Правúтельство, *n.* Regierung, *f. adj.* правительствéнний.

Прáвити, *v. a.* чим etw. lenken, verwalten, worüber herrschen, regieren; 2) — набожéньство den Gottesdienst halten, verrichten; — мáсло Butter machen; 3)fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben,trachten, *M.* III. 4.

Правúця, *f. Oп.* die Rechte, rechte Hand. [гро́шей *M*+*Б.* 357 Forderung, *f.*

Правíжка, *f. Cm.* s. Правóване; 2)—

Прáвік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Правíчка, *f.* § reine, keusche Jungfrau.

Правíчний, *a.* uralt, *Зг.*

Прáвлене, (-лúнє), *n.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f. adj.* правлúнний, *T.* s. Правительствéнний.

Прáнний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-.

Правник, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskenner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m. adj.* праннúчий

Прáвність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f. До.*

Прáвнýк, *m.* Urenkel, *m.*

Прáвнýка, (*d.*-учка), *f.* Urenkelin, *f.*

Правнучáта, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*

Прáво, *n.* Recht; Gesetz, *n. pl.* прáвá, die Rechte, Rechtstudium, Jus, *n.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* бýти в ким у прáві mit jmdm e. Process führen.

Правобічний, *a.* rechtseitig, an der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Украíна, правобóче, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Днїпрó.

Правóване, *n. T.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtsache, *m.* [Прáвний.

Прановúй, *Кн.* правовúтий, *T. a.* s.

Правовúд, правознáвець, -вця, *Term. m.* s. Правник 1).

Правонíре, *n. Пу.* правовíрність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*

Правовíрний, *a.* rechtgläubig.

Праводнанець, *m.* -áвство, & s. Здконодáвець &.

Праводнáтний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а дóшка Gesetztafel, *f. Пар.*

Праводнýшний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*

Правознáвство, *n. Term. Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*

Пранóкість, -óсту, *m.* s. Живóкість.

Праволóжий, *ГШ.* праволóжний, *a.* eheleiblich, ehelich.

Правомисля́чий, *a. Мх.* gutgesinnt.

Правомі́рний, *a. Кн.* rechtmässig, gesetzmässig, *Кн. Зг.*

Правóпись, правóписьмо, *n.* Recht schreibung, Orthographie, *f.*, *adj.* правóписний zur O. geh., die O. betreffend.

Правописáти, *v. n. ГШ.* rechtschreiben, orthographisch schreiben.

Правоправля́щий, *a.* † *Иу.* recht, gutführend.

Праворýський, *a Ф.* echt ruthenisch, e. kleinrussisch.

Праворýч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.

Правосúльний, правостíйний, *a.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgiltig, *Term.*

Правосúльність, правостíйність, -ости, *f.* Rechtkraft, Rechtsbeständigkeit, -giltigkeit, *f. Term.*

Православúє, *n.* православíність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*

Православний, *a.* s. Праворíрний, orthodox, bes. griechisch — orientalisch, nicht unirt.

Правосýде, *n.* Gerechtigkeit, *f. К.*

Правосýдець, -дця, *m.* Richter, *m. Кл.*

Правосýдний, *a.* gerecht, *Макс.*

Правотá, *f.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *f. Кл.*

Правотáр, *m.* Rechtsbeistand, *m*; 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *n.*

Правотáрити, *v. n.* правотáр sein, advocieren.

Правотúти, *v. a.* und — ся, s. Правугáти (ся) 1) [правóчу, правóтиш]

Правóтник, *m.* ein Processsüchtiger.

Праráг, *m. Ф.* Erbfeind, *m.*

Правтóрити, *v. a.* когó в невóлю *М+Б.* 86 in die Sclaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóритя.

Правувáти, *v. a.* когó jmdn processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* s. Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.

Правцéм, *adv.* gerade, schnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *v. a. У.* gerade stellen, ordnen; 2) *v. n.* die Richtung rechts einhalten.

Правчúти, *v. a. Щог.* 82.?

Прáвша, *f. Н.* 273. s. Правúця.

Прагнýти, *v. a. M. pol.* begehren, sehnlichst wünschen, s. Бажáти; schmachten, *ОП.*

Прáдавний, *a.* uralt, aus der Vorzeit.

Прадáвнина, *f. Пар.* Urzeit, graue Vorzeit.

Прáдерево, *n. Зг.* Urbaum, *m.*

Прáдїд, *m.* Urgrossvater, Urahn, *m.* *adj.* прáдїдний, прáдїдівский, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.

Прáдїдівщина, *f.* Erbe nach einem Urahn, *n.*

Прáдло, *n.* das zu waschende Zeug.

Прáдуха, *f. Kst.* s. Задýха. Hitze, *f.*

Прáжанка, *f.* s. Ужéвка; Stange, *f.*

Прáжене, *n. Пол.* das Rösten.

Пражúвка, *f.* Parasolschwamm, *m.* Buberitze, *f.* (Agaricus procerus), *Вол.*

Прáжúна, *f.* пражúня, *n. coll.* s. Прáжанка; 2) Ч. VI. Art Feldmass: $^1/_8$ Morgen.

Прáжити, *v. a.* pregeln, über dem Feuer rösten.

Пражкóм, *adv.* geröstet, горóх їсти — geröstete Erbsen essen.

Прáжнїй, *a. M.* II. 201, eitel, müssig, unnütz.

Прáжуха, *f.* gepregelte Mehlklösse, *Пот.* III. 113.

Празденьствéнний, *a. Мог.* s. Празникóвий

Прáзний, *a. Ф.* müssig, faul; — день *Зг.* Fest-, Feier-.

Прáзник, (*d.* празничóк, -чка), *m.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.* bes. Kirchweihfest, *n.* Kirchmess, *f.*

Празникóвий, празнúчний, *a.* festlich, zum Kirchweihfest geh.

Празникувáти, *v. n.* Kirchfest feiern *Ш.* I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.

Праистнувáне, *n. Зг.* Urexistenz, *f.*

Прайнúк, *m.* s. Праник.

Прáкіс, -осу, *m.* süsses Heu, s. Бережнé сíно.

Прáковсї, *pl.* Ч. IV. 660 s. Пéрстень *pl.*

Пракóрінь, *m. Пар.* Urwurzel, *f.*

Прáктик, *m.* Praktiker, praktischer Kopf.

Прáктика, *f.* Praktik, Praxis, *f.*

Практикувáти, *v. n.* prakticieren.

Практи́цизм, *m. Не.* praktische, materielle, reelle Anschauung, *f.* [(*Ф.*).
Практи́чити ся, zanken, hadern,
Практи́чний, *a.* praktisch; brauchbar. [tische, Brauchbarkeit, *f.*
Практи́чність, -ости, *f.* das Prak-
Пра́лев, -льва, *m. Ч.* II. 123 Urlöwe, *m.*
Пра́лїс, *m.* Urwald, *m.*
Пра́лїска, *f.* Busch-Windröschen, *n.* (Anemone nemorosa).
Пра́льний, *a.* Wasch-.
Пра́ло, *n.* Waschbrett, *n.* Waschbank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname e. Pferdes.
Прало́таш, *m.* gelbe Teichrose. *К У.*
Пра́лютий, -а, *f. P.* II. 186 überaus böse; ungemein stark.
Пра́ля, *f.* s. Пра́чка.
Пра́мий, *a. Др. c.* 216. s. Пря́мий.
Прама́ти, прама́тер, *f.* erste Mutter des Menschengeschlechtes, Stammmutter, (Eva), *f. adj.* Прама́терний.
Пране́, *n.* das Waschen (der Wäsche).
Прани́к, (*d.* -и́чок), пранник, пра́льник, *m.* Waschbleuel, Bleuel, *m.*; 2) Art Werkstück im Webstuhl; 3) s. Пра́чка 2); -а бі́ти, пра́ти Art Spiel.
Пра́нка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.
Пра́нцї, *pl.* Syphilis, *f.* пранцюва́тий, *a.* s. Францюва́тий.
Праоб разець, -зця, *m. Пол.* Vorbild, *n.* Typus, *m.* [vater, *m.*
Праоте́ць, -тця, *m.* Erzvater, Stamm-
Пра́очи, *pt. aug.* Очи (о́ко) *Ч.* I. 95.
Прапо́р, (*d.* пра́перок, *АД.* I. 250. пра́порець, -рця, прапі́рка, *f. Левч.*) Fahne, *f.* (*d.* Fähnlein, *n.*).
Прапо́рка, *f.* Euprepia villica.
Прапо́рщик, *m.* Fähnrich, *m.*
Прапра́внук, *m* Urgrossenkel, *m.*
Прапра́дїд, *m.* Urältervater, *m.*
Прапре́док, -дка, *m. B.* s. Праро́дич.
Прародйтельский гріх, Erbsünde, *f.*
Праро́дич, прародйтель, *Пар. m.* Urahn, Urerzeuger, *m. К У. pl.* Ureltern, *pl.*
Праро́дичка, *f.* Urgrossmutter, *f.*
Прас, *m.* пра́са, пра́ска, *f.* Plätteisen, Bügeleisen, *n. Левч.*; 2) прас, *m. Ко.* 213 Schlag, Stoss, *m.*
Пра́са, *f.* Presse, *f.*
Прасад, *m.* Art Birnen.
Прасьвятйй, *a. Ф.* urheilig.
Прасіл, *m. Oc.* (61) VI. 165 s. Пра́сол.
Пра́сїтні, *pl.* Urflügler, *pl.* (Archiptera).
Пра́ск, *m.* Geprassel, *n.* Knall, *m. B.* на сам — прийти gerade in den grössten Rummel kommen.
Пра́скати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln, platzen, (*B.*).
Пра́слизняки, *pl.* Protoplastae, *Фр.*
Пра́снути, *v. n.* чим etw. wuchtig schleudern. [brett, *n.*
Прасова́льний, *a.* -а до́шка Plätt-
Прасо́к, -ска́, *m. H.* 71 s. Прас 2)?
Пра́сол, -ола, *m.* Fischändler; Viehhändler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im Grossen kauft u. im Einzelnen wieder verkauft), Aufkäufer, *m. adj.* прасо́льский.
Прасолува́нє, прасо́льство́, *n.* Geschäftsführung eines пра́сол.
Прасолюва́ти, *v. n.* Geschäft eines пра́сол treiben. [Träume.
Пра́сон, *m. pl.* пра́сни, *Кл.* hehre
Прасува́ти. *v. n.* pressen; 2) plätten, bügeln; *sbst.* прасо́ванє. [су́нок.
Прасу́нок, -нку, *m. К.* I. 24. s. Фра-
Пра́ти, (перу́, пере́ш), *v. a.* waschen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläuen, schlagen, züchtigen.
Пратта́, *n.* s. Пране́.
Прах, *m.* † *Ш.* II. 233 s. По́рох; розби́ти на прах aufs Haupt schlagen, völlig zertrümmern.
Пра́хвост, *m. Не.* (*Ко.* 105) der schwänzelt, ein Niederträchtiger.
Праховéнький, *a. M.* III. 70 abgetragen, sehr dürftig.
Пра́хтика, *f.* s. Пра́ктика; Begebenheit, Geschichte, *f.* § *Др. c.* 63.
Працївний, *a.* arbeitsam; 2) von der Arbeit ermüdet.
Працївни́к, (-цьов-), *m.* Arbeiter, *m. ВБ.*; s. Дїя́тель, *Не.*
Працюва́нє, *n.* das Arbeiten, Arbeit, *f.*
Працюва́ти, *v. a.* arbeiten.
Працю́нок, -нку, *m.* s. Твір, утвір.
Пра́ця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*
Прач, *m.* s. Прани́к.
Пра́чишня, *f.* Riege, Darre, *f. Ст.*
Пра́чка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*
Прачка́р, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*
Прачкі́рня, прачківня́, *f.* Wasch-
Прашпо́рт, *m.* s. Па́шпо́рт.
Пра́ща, *f.* Schleuder, *f.*

Пра́щане, пращáти, & s. Про́щане &
Пращови́к, *m.* Schleuderer, *m. ОБ.*
Пра́щока, *f. aug.* s. Щóка.
Пра́щур, *m.* Ururenkel, *m. Mi.* II. 362.
Пра́язик, *m.* Ursprache, *f.*
Пре-, s. Пере-, про-; in Zusammensetzungen mit Nominen, bes. mit Adjectiven (u. Adverbien) bezeichnet pre- eine Steigerung des zweiten Gliedes u. bedeutet: sehr, ungemein, überaus, ausserordentlich, völlig, *Mi.* II. 363. IV. 237. (*vgl.* При-). [sethat, *Гр.*
Пребезаконие, *n.* schwere Mis-
Пребезмірний, *a.* masslos, bodenlos, sehr tief. [*Ш.* II. 267.
Пребезумний, *a.* völlig thöricht,
Пребéндювати, *v. n.* собí s. Перебéндювати 2).
Преблагий, *a.* sehr gütig.
Пребогáтий, *a.* sehr reich; *adv.* пребогáто sehr viel. [s. wacker.
Превдáлий, *a. Рч.* 97 sehr tüchtig,
Превелéбний, *a.* (*В.*) ehrwürdig, hochgeehrt, *Ш.* I. 285. [überausgross.
Превелúкий, превеличáйший, *a.*
Превéльми, *adv. Ф.* überaus, gar sehr. [den hohen Wuchs übertreffen.
Превисúти, *v. a. Luts.* 154 durch
Прéвисóкий, превисочéнний, *a.* sehr hoch, höchst.
Пренозлюбíйцї, *pl.* falschliebende, augendienerische Freunde, Gäste.
Превознóсити, (-ношáти), *v. a.* über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
Превольдóбний, *a. КС.* IV. 493 s. Превелéбний?
Превосходúтельний, *a. Ш.* II. 148, -а (превосходúтельство) Excellenz, *f.* [mannigfaltig.
Превсякúй, *a.* sehr verschieden,
Прегíрко, прегорéчно, *Гол.* III. 127. *adv.* sehr bitter.
Пред-, s. Перед-. [thümlich.
Предáвний, *a.* sehr alt, s. alter-
Предáнний, *Ф.* (*Поез.* (67) 14. предáньский, *a.* zu предáнцї geh.
Предáнцї, *R.* 142. прéдане, *pl.* s. Придáне, придáнець.
Предáтель, *m.* Verräther, *m.*
Предóáня, *f.* Vorgrube, *f.* (im Bergwerk).
Предварúти, *v. a.*† imvoraus sagen.
Предвúдїти, предвúджувати, *v. a.* vorhersehen. [der Vorzeit.
Прéдвік, в-ку, von Alters her, aus
Предвíстка, *f.* Ankündigung, *f.*
Предвíстниця, *f.* Vorläuferin, Vorbotin, *f.* [keit her.
Предвíчний, *a.* ewig, von Ewig-
Предвіщáти, предвістúти, *v. a.* vorherverkündigen, weissagen.
Предвíщий, *a. Ру.* übermächtig, allgewaltig. [thümlich.
Предвовíчний, *a.* (*Фр.*) alter-
Предводúтель, *m. Ко.* 199 Anführer, *m.*
Предúвний, предúвен, предúвенний, *А-Г.* 163. *a.* sehr wunderbar; höchst wunderlich.
Предидýчий, *a.* vorhergehend.
Предиковúнний, *a.* sehr wunderlich, *ІГ.*
Предитéча, *m.* s. Предтéча.
Предитúй. (предидý, -идéш), *v. n.* vorhergehen, *ІГ.*
Прéдїд, *m.* s. Прáдїд. [bestimmen.
Предїлúти, *v. a. М.* II. 76 zutheilen,
Прéдківщина, *f.* Ahnenerbe, *n. К.*
Предкладáти, s. Предложúти.
Прéдко, *m. Ос.* (61) IX. 48 s. Прéдок; *pl.* прéдки, *coll.* предківá, *n.* (-овá), *Левч.* [s. Прéдвік.
Предковíк, в предкувíку, *Кч.* 197.
Предковíчина, *f. Пр.* II. 246 graue Vorzeit; *adj.* предковíцкий, предковíчний. *Ш.* II. 16 aus der Vorzeit, aus der Urzeit, althergebracht.
Прéдковский, *a.* по-ки, *adv. Кч.* 51 nach der alten Sitte der Väter.
Предлóг, *m.* s. Прийменник.
Предлóжение, *n.* Vorlage, *f.* Vorschlag, *m.* [schlagen, antragen.
Предложúти, *v. a.* vorlegen; vor-
Предлóжний, *a.* — пáдеж Casus praepositionalis, Localis.
Прéдмет, *m.* Gegenstand, Object, *m.*
Предметівнúк, *m.* (*Дгр.* Gegenstandswort, Substantivum, *n.*
Предмéтница, *f. Пол.* Objectiv, *n.*
Предметóвий, *a.* objectiv, sachlich.
Предмíстник, *m.* der früher einen Platz (Anstellung, Stelle) eingenommen hatte. [am Vorabend, *Ст.*
Прéднесь, *adv.* die Nacht vorher,
Предóбний, *a. Ф.* willkommen, lieb u. theuer.

Предо́брий, *a.* sehr gut, sehr gütig.
Предо́вгий, *a.* sehr lang, allzulang.
Пре́док, -дка, *pl.* пре́дки, *m.* Vorfahre, Urahn, Urvater, Ahn; из пре́дка -вѣка *Ч.* III. 335 in, aus der Urzeit.
Предорогі́й, *a.* theuerst, sehr theuer.
Предписа́ти, *v. a. C.* II. 102 vorschreiben.
Предпла́та, *f.* s. Передпла́та.
Предплати́ти, (-пла́чувати), *v. a.* pränumerieren, abonnieren, subscribieren.
Предпла́тний, *a.* Pränumerations-.
Предпла́тник, *m.* Pränumerant, Abonnent, *m.* [плéсниця.
Предплю́сне, *n. Пол.* s. Перед-
Предпоперéдний, *a.* vorhergehend. [*n.* Unternehmung, *f.*
Предпрiéм, *m.* предпрiéмство,
Предпрiéмець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.* [вий. *a.* unternehmungslustig
Предпрiéмний, предпрiéмчи-
Предпрiéмчивість, -ости, *f.* Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*
Предпринима́ти, предприйма́ти, *v. a.* unternehmen, vornehmen.
Предрéвний, *a. K.* sehr alt, uralt.
Предсѣда́тель, *m.* der Vorsitzende, Präses, Obmann, Präsident, *m.*
Предсѣда́телька, *f.* die Vorsitzende; Präsidentin, *f.* [Präsidentschaft, *f.*
Предсѣда́тельство, *n.* Vorsitz, *m.*
Предсѣда́ти, *v. n.* vorsitzen, den Vorsitz führen, präsidieren.
Пре́дсѣй, *a* ehemalig, altehrwürdig, пре́дся Русь *Кч.* 70.
Предста́ва, *f. B.* предста́вленѣ, *n.* Vorstellung; Darstellung, *f.*
Предстани́тель, *m.* Repräsentant, *m.* (-и́телька, -in, *f.*).
Предста́вити, (-вля́ти), *v. a.* vorstellen, darstellen, vorlegen, darlegen, vorführen; aufführen, spielen, (ein Theaterstück); кого́ кому́ vorstellen, präsentieren, — ся sich — —; *b*) мнѣ́ предста́вить ся *Ш.* I. 401 ich stelle mir vor, es scheint mir.
Предста́тель, *m.* † Fürsprecher, *m.* (-а́телька, -in, *f.*).
Предстра́сть. *f. Мог.* s. Прiстрасть.
Предсу́вний, *a.* — звук eingesetzter Spirant im Anlaute, z. B. во́ко, і́острий, *Гол.*
Пре́дся, *adv. Wgr.* 126 s. Пре́дѣ.
Предте́ча, *m.* Vorgänger, Vorläufer, *m.* (bes. v. h. Johannes d. Täufer).
Предувѣ́лля, (-ле), *n. Oc.* (62) IX 69?
Преду́ха, *f.* s. Про́дух, & Luftloch, *n.*
Пре́дѣже, *adv. Гол.* s. Пре́дѣнь.
Предчува́ти, *v. a.* Vorgefühl von etw. haben, ahnen.
Пре́е́мник, *m.* † Nachfolger, *m.*
Прежь, пре́же, *Oc.* (61) XII 8 s. Пере́дже, — кого́ vor jmdm, früher als jmnd.
Прежа́сний, *a.* schrecklichst, *Ф.*
Пре́жнiй, *a. Кч.* 213 ehemalig, vorig, früher.
През, *adv. pol.* s. Че́рез; презве́рх, пре́звiрх *Oc.* (62) V. 84 im Uebermass, im Ueberfluss.
Прездоровé́зний, *P.* I. 134 (-вé́нний), *a.* sehr stark, s. grossmächtig.
Презенция, *f.* Präsentation, Aufwartung, *f.*
Прези́рство, *n. Ко.* 308 презо́р, *m. Марк.* 89 Verachtung, Geringschätzung, *f.* Stolz, *m.*
Пре́злий, *a.* sehr böse *ВГ.* 147.
Презрíти, (пре́зрю, пре́зриш), *v. a.* verachten, verschmähen, *Кв.* 22.
Преиспо́дня, (-ння), *f. K.* Unterwelt, Hölle, *f.* [ний.
Прeіхидний, *a. C. superl.* s. Ехи́д-
Прек, *m. gew. pl.* пре́ками сказа́ти mit kränkender Rede, vorwurfsvoll sprechen, *Ру.*; 2) *pl.* heimtückische Streiche, *Ф.*; у -пре́ки zum Trotz (*Ф.*).
Прекладáти, *K. v. a.* s. Предкладáти; 2), — преложи́ти кого́сь над щось vorziehen, *K.* [leisten, *C.* I. 121.
Преклони́ти ся, willfahren, Folge
Прекрутé́нний, *a.* sehr steil.
Прелé́гкий, *a.* sehr leicht.
Пре́лесть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz, *m. C.* I. 121.
Прелé́стница, (-е́сн-), *f.* s. Лíтавица 2), *vgl.* Перелестник; Verführerin, schönes reizendes Weib, *Ко.* 140.
Прелу́чка, *f. N.* e. Berges.
Прелу́чний, *a.* linker Nbfl. des Че́ремош ч.
Прелюбодíй, *m K У.* s Перелюбець.
Прелюбодíйний, *a.* s. *Ш.* II. 261 s. Перелюбний, *Mi.* II. 363.
Прелю́тий *a.* sehr grimmig.

Прем, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (*Ф.*); 3)gerade so; 4)s.Пре́цї *Фр.* (*бал.*6).

Премилий, премиле́нний, *a.* sehr lieb, allerliebst.

Премилосе́рдний, *a.*überaus gütig, allgütig, allbarmherzig. [*Ф.*

Премногоці́нний, *a.*sehr kostbar.

Премудре́рний, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.

Премудрий, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfiffig, naseweise. [heit, *f.*

Премудрість, -ости, *f.* Allweis-

Премусяний, *a. Зап.* II. 522 verdorb. st. Примушений.

Пре́мха, *m. Зап.* II. 595 Teufel, *m.*?

Пренавіть, (*В.*) s. Принавіть.

Пренаре́мний, *a.КУ.*II. 68 höchst leidenschaftlich.

Прендичити, s. Пендичити.

Пренепови́нний, *a.* ganz unschuldig, g. schuldlos, *Ш.* II. 147.

Пренепоро́чний, *a. Ш.* II. 146 durchaus makellos, engelrein, unbefleckt.

Прені́коли, *adv. Кл.* nimmer, nimmermehr.

Преоберега́ти, *v. a. ОП.* — звича́ї in Ehren halten. [Verklärung Christi,*f.*

Преображе́ние, *n.* Христа́ Спаса

Преобрази́ти ся, sich verklären.

Преобразка, *f. Гуш.* Variation, *f.*

Преогорчи́ти, *v. a. Кч.* 234. verdriessen, mit herbem Gram erfüllen.

Преосьвяще́ний, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.

Преосьвяще́ньство, *n.* Hochwürden, (Titel d.Bischöfe u. Erzbischöfe).

Препа́лка, *f. Гол.* III. 492?

Препа́сти, *v. n.* s. Пропа́сти.

Препода́не, *n.Мог.* Tradition,Sage,*f.*

Преподо́бити ся, heilig (преподо́бний) werden; 2) — Бо́гови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden *Др.c.*98; 3)selig werden *Ш.*I.114.

Преподо́бний, *a.* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).

Преподо́бниця, *f. Bein* der Nonne, *Ш.* I. 112.

Преполове́не, (-е́ние), *n.* Mitte der Pentekoste (50-ици d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).

Препоруча́ти, (и́ги), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2) empfehlen. [Empfehlung, *f.*

Препору́чене, *n.* Auftrag, *m.*; 2)

Препочти́ти, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, *Кл.*

Препрекра́сний, *a.Ф.*sehr schön.

Препросла́вленний, *a.* vor allen hochgepriesen, *Ш.* II. 213. [betrunken.

Препяне́нний, *a.* sehr berauscht,s.

Прера́дий, *a. superl.* s. Рад, ра́дий, *Пр.* I. 175.

Пре́розумний, *a.* altklug.

Прері́с, *m. Gr.* 25. s. Зрізованець.

Пресьні́тлий, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.

Пресьвяти́й, *a.* allerheilig, hoch-

Пресьвяти́ти ся, (при) до Бо́га, sterben *Др. c.* 42. 108.

Преся́льник, *m.* s. Прише́лець.

Пресищати ся, sich übersättigen.

Прескве́рний, *a.superl.* zu Сквéрний. [kummervoll, *Ш.* II. 175.

Прескорбний, *a.* sehr traurig,

Прескурвий, *a.* — син Erzhurensohn, *m. Mi.* II. 363.

Преслáвний, преславутий, *C.* II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.

Преспо́дниця, *f. Ч.* V. 1021 *Bein.* der темни́ця, ganz unten tief gelegener Verlass.

Престáвити ся, ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) преставля́ти s. Предстáвити *Ос.* (61) III. 19.

Пре́старий, престаренезний, *a.* sehr alt, steinalt.

Престарі́лість, -ости, *f. Ке.* 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*

Престільниця, *f. Гол.* I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.

Престогидосно, *adv. Ос.* (62) 79

Престо́л, (-ілъ, *g.* -бла, *d.* престо́лець, престільчик), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* вели́кий — Hochaltar.

Престо́львий, *a.* auf dem Throne, a. d. Altare, Thron-, Altar-.

Престу́пний, *a.* sündhaft, verbrecherisch, *Ш.* II. 185.

Пресякий, *a.* s. Превсякий.

Претáк, *m. pol.* s. Решето́.

Претентувáти, *v. a.* собі щось worauf Ansprüche,Prätensionen erheben.

Претика, *f.* s. Протика.

Прети́ти, (пречу́, прети́ш), *v. a. Зар.* verwehren, verbieten. [friedfertig.
Прети́хий, *a.* überaus ruhig, still.
Прети́чина, *f. Не.* Absage, *f.*; 2) Hindernis, *n.*
Преті́нка, *f. Гол.* I. 20. s. Прути́нка.
Пре́тонкий, *a.* sehr dünn.
Пре́тно, *adv. Ч.* V. 570 eindringlich, ernst, scharf.
Преувеличáти, *v. a. У.* übertreiben.
Преувеличéнє, *n.* Uebertreibung, *f.*
Преудиви́тельний, *a. Ч.* V. 768 s. Преди́вний. [205 Erhöhung, *f.*
Преузвишéність, -ости, *f. Ог.*
Прехимéрно, *adv.* kunstvoll, sinnreich, wunderlich. *Кч.* 41.
Прехи́ра, *m. W.* Naseweis, Krittler, *m.*
Прехи́хий, *a. Ко.* 97. s. d. vor.?: ухо прехи́хе. [2) s. Проч.
Преч, *adv.* ganz, völlig *АД.* I. 45;
Пречарови́тий, *a. Ф.* bezaubernd schön.
Пречи́сник, *m.* Fest: Перенесенє Нерукотворн. Образа Пречистої Д. Мáрії am 16. Aug. a. St. *Зак.*
Прéчуд, s. При́чудъ, на — ди́вний.
Пречу́дний, пречу́ден, *a.* überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.
Прешелéнуватий, *a. Не.* (*Пр.* III. 371. 378) närrisch.
При, I) *praep. mit dem Local Mi.* IV. 679—682 (m. d. Dativ, *Ог.* 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a*) dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стоя́ти bei den Arbeitern als Aufseher, при робóтї співáти при земли́ жáти nahe bei der Erde schneiden; при вітци́ жи́ти; при дорóзї am Wege, при сьвідках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при грóшех бу́ти bei Geld sein, при пáмяти bei vollem Bewusstsein, дух сьвяти́й при нас і при ду́шах нáших! напи́ймо ся ни́нї при зелéнім ви́нї am grünlichen Wein; зістáтись при свóїй ду́мцї bei seiner Meinung bleiben; *b*) bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при держáві (за держáви) чиéї während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при стáрости im Greisenalter, при нещасли́вій годи́нї in der Zeit des Ungemachs, при місяци bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c*) s. По-при II) при- *in Zusammensetzungen* (*Mi.* IV. 233—234) als Praefix bez. *a*) bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, an- *Mi.* II. 363; *b*) eine Steigerung: при́красний sehr schön, *vgl.* Пре-; *c*) als *praep.* drückt при- das Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verbum liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: припікáти anbrennen &; wird übersetzt: herzu, herbei, heran-, zu-, an-; er-. Beisp. s. unten an entspr. Stellen; das Fehlende s. unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.
Прибáвити, прибавля́ти, *v. a. gr.* hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich verspäten, längere Zeit brauchen.
При́бавка, *f.* Zusatz, *m. Зг.* Glosse, *f. К.*; 2) Beisatz, *m.* Apposition, *f. ГШ.*
Прибагáти, прибагну́ти, *v. n.* seltsame, launige Wünsche haben; нїхтó би не прибáг! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen
Прибагáто, *adv.* s. Пребогáто.
Прибагом, *adv.* nach der Laun zufällig, *Зар.*
Прибáчити ся, *Ст.* s. Приви́дїти ся.
Прибгáти, *v. a.* s. Пригнути; 2) hinzunehmen, fortschleppen, *С.* [ти.
Прибéнджити, *v. a.* § s. Принáди-
Приберáти, s. Прибирáти.
Приберегáти, (-гти, -ігáти), приберечи́, *v. a.* sparen, aufbewahren, schonen, *К.*
Приберéже, *n.* s. Поберéже.
При́бережний, *a.* nahe am Ufer gelegen, *С.* II. 144. [rin, *f.*
Прибéрниця, *f. Р.* II. 36 Sammle-
Прибивáти, *v. a.* s. Приби́ти; verschlagen (vom Sturme) *АД.* I. 180.
При́биль, при́біль, *f. Н.* 191 s. Прибу́ток. [kömmling, *m.*
Приби́лець, -льця, *m. У.* An-
При́бильний, *a.* Gewinn bringend, vortheilhaft, einträglich, *Не.*

Прибира́льня, *f.* Garderobezimmer, *n.* Garderobe, *f.*

Прибира́ти, (-бі́р), *v. a.* dazunehmen, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich ——, *b*) — ся до чого́сь sich zu etw. anschicken.

Прибі́йти, *v. a.* anschlagen, annageln; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кв.* 314; 2) — ру́ки, *Ме.* 126 dh Handschlag bekräftigen.

Прибі́ток, *m. M.* II. 75. *Ко.* 80 s. Прибу́ток.

Прибі́шень, -шня, *m.* Ankömmling; Eindringling, *m.*

Прибі́шин, *m. N.* e. Berges.

Прибіга́ти, *v. n.* hinzu-, herzulaufen, gelaufen kommen; до кого́ zu jmdm seine Zuflucht nehmen.

Прибі́дка, *f. Дсвч.* ein schlechtes Fuhrwerk, s. Біда́ I.

Прибі́дувáти, *v. n.* eine gewisse Zeit, einwenig Noth leiden.

Прибі́днíти, *v. n.* einwenig arm werden.

Прибі́жаний, *m. K.* der Schutzflehende.

Прибі́жище, *n.* Zuflucht, *f.*

Прибі́й, -бо́ю, *m.* Art Pflze, (*B.*).

Прибі́к, -боку, *m.* Seitentheil, Seitenflügel e. Gebäudes, Seitenraum, *m.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *m.*; з прибо́ку, *adv. Cm.* von der Seite.

Прибі́ль, *f.* s. Прибиль.

Прибі́лий, *a.* weisslich.

Прибір, -бору, *m.* Auswahl, *f.* на — вибира́ти дружки́; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Tracht, *f.* Apparat, *m.* Requisiten, *pl. Кв.* 182.

Прибіра́не, *n. M.* das Ankleiden.

Прибі́рний, *a.* auserwählt, ausgesucht, gewählt, passend, stattlich; vortrefflich, *Ф. Ме.* 324.

Прибі́ч, -очи, *f.* Seitenabhang, *m.* Abschüssigkeit, *f.*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.

Прибі́чи, *v. n.* s. Прибіга́ти.

Прибі́чний, *a.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а вода́ s. Прибі́к 2); -а сторо́жа Leibgarde, *f.*

Прибли́жа́ти, (-и́ти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Прибли́жене, *n.* прибли́же́ність, -ости, *f. ВБ.* Annäherung, *f.*

Приблу́да *m. f.* прибло́ду́день, -дня, *m. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Hergelaufene.

Приблуди́ти, *v. n.* und — ся, приблука́ти ся sich wohin verirren, sich verlaufen.

Прибло́у́дний, *a.* irrend, verirrt, hergelaufen, Wander-.

Прибодри́ти ся, Muth fassen, sich herzhaft, s. tapferer stellen.

Прибо́рка́ти, *v. a.* niederschlagen, knechten.

Прибо́рний, *a. Зг.* s. Прибі́рний.

Прибо́чень, -чня, прибо́чок, -чка, *m.* s. Прибі́к; 2) s. Прискринок.

Прибо́чник, *m.* Adlatus, Adjutant, *m. K.*

Прибра́ти, (прибе́ру, -бе́реш), *v. a.* s. Прибира́ти; *ptc.* -а́тий, (-а́ний), *Ч.* V. 170.

Прибре́кнути, *v. n.* einwenig sauer, ansauer werden (молоко́),

Прибре́хати, *v. a.* кого́ verleumden — ся, sich lügnerisch einschmeicheln.

Прибре́ха́ч, *m.* Ohrenbläser, Verleumder, *m.*

Прибре́цкати, *v. n.* — ропо́ю von der Sole durchdrungen werden.

Прибрю́кати *v. a. Ф.* s. Прибо́ркати.

Прибувáти, *v. n.* s. Прибу́ти.

Прибу́дки, *pl.* das Erworbene, Erwerb, *m.* Einkünfte, *pl.* s. Прибу́ток.

Прибудува́ти, прибудо́вувати, *v. a.* hinzubauen.

Прибу́лий, *a.* s. Прибу́тень.

Прибу́те́, *n. Cm.* Ankunft, *f.*

Прибу́тень, -тня, *m.* der Ankommende die Anzahl der schon Anwesenden vermehrend.

Прибу́ти, (прибу́ду, прибу́деш), *v. n.* ankommen, anlangen; hinzukommen; an wachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.

Прибу́ток, -тку, *m.* das Einkommen, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *K.* Zuwachs, *m.* Zunahme, *f. H.* 191.

Прива́б, *m.* прина́ба *f.* Verlockung, *f. T.*; 2) Lockspeise, *f.* Köder, *m.*

Прива́бити, (-бля́ть), *v. a.* an-herlocken; ködern.

Прива́бний, *a.* verlockend, anreizend.

Прива́джувати, прива́дити, *v. a.* anheften, anbinden.

*

Прúважкий, *a.* zu schwer, allzuschwer.

Приважно, *adv.* gravitätisch.

Прина́жувати, *v. a.* auf der Hand wiegen.

Прива́л, *m. Гол.* I. 160 Felsensprung, *m.*

Приваля́ти, прива́лювати, *v. a.* mit e. schweren Gegenstand zuwälzen, bedecken, an-heranwälzen; 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Прúвалок, -лку, *m.* das Brett an dem Ofen zum Tragen des пíл, Ofenbank, *f.* s. Прúлавок.

Приварúти, (-áрувати), *v. a.* noch dazu kochen (eine Speise mehr); 2) anschweissen (d. Eisen); — ся beim Kochen inwendig an das Kochgeschirr sich anheften.

Прúварка, *f. Под.* прúварок, -рку, *m.* +*M.* (*Pa.* I. 113) Zuspeise, *f.*

Прива́та, *f.* Privatrücksicht, *f.* Sonderinteressen, persönliche Vortheile, *pl. АД.* II. 163. *K.*

Принатúст, *m.* Privatist, Privatschüler, *m.*

Прива́тний, *a.* privat; *adv.* -но privatim; -ий чоловíк geschickter, kunstfertiger Handwerker.

Привóлíка́ти ся, sich verpflichten.

Приведéнє, *n.* das Herbeiführen.

Приведéніе, *n. K.* II. 34, приведéнция, *f. Oc.* (61) V. 54 Vorfall, Zufall, *m.* Abenteuer, *n.*; 2)-ция, *Oc.* (61) V. 70 s. Прúвид, привúдє.

Привéзти, (привéзý, привéзéш), *v. a.* zuführen, bringen (zu Wagen, zu Schiffe etc.).

Принелíя, *f.* s. Привилéй.

Прúвереда, *f. Ру.* Eigensinn, *m.* Laune, *f.*

Принередливий, *a.* eigensinnig, launig, capriziös, *Ру.*

Приверéчи, (-вéржу, -вéржеш), *v. a.* hinzuwerfen.

Принержéнець, -енця, *m.* Anhänger, Parteigänger, *m. У.*

Принержéньство, *n.* Anhänglichkeit, Ergebenheit, *f. Шар.*

Приверзнýти ся, *Не.* приверзтú ся, *Ш.* I. 324 träumen, im Traume erscheinen, vorgaukeln.

Принернýти, привертáти, *v. a.* wiederherstellen, zurückgeben; 2) *v. n.* до чогó, (до когó) zu etw. hinkommen, -treten (abseits vom Wege) *K.* I. 188.

Привéсти, (привéду, привéдеш), *v. a.* herbeiführen, -bringen, an-, hinführen; dazubringen (до тóго); — до очúй confrontieren. [*Mi.* II. 411.

Прúвечер, *m.* Abendanfang, *m.*

Прививáти, *v. a.* s. Привинýти.

Прúвид, *m. K. IГ.* привúдє, *Не. Ст.* привúдїнє, *Пол. n. pl.* привúденьки, привúдячки, Gesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Truggebilde, Schattenbild, *n.* — сóнний, Traumgesicht, Phantom, *n.*

Привúда, *f.* Birne, *f.*

Привúдїти, *v. a. Зг.* erblicken; 2) — ся, привúджувати ся комý im Traume erscheinen, träumen, vorkommen, dünken.

Привúдний, *a.* scheinbar, vermeintlich, *Фр.*

Прúвидок, -дка, *m. K.* s. Прúвид, Schreckbild, *n.*

Привикáти, привúкнути, *v. n.* sich an etw. gewöhnen.

Привúклий, *a.* gewohnt.

Привúле, *n.* s. Привíля; 2) Art Todtenfest.

Привилéй, *m.* Privilegium, *n. adj.* привилéйний privilegirt, *K.*

Привилéйник, *m. K.* der Privilegiumsinhaber, *m.*

Привúнен, (-ннен), *a.* schuldig, mitschuldig.

Привинýти, *v. a.* einflechten, aubinden, dazuwickeln, s. Приложúти; привинтувáти mit Verband umwickeln.

Привúтáнє, *n.* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* Gruss, *m.*

Привитáти, *v. a.* begrüssen, bewillkommen; — ся einander — —.

Привитúця, *f.* Cuscuta monogyna.

Привичáти, *v. a.* когó jmdn simulieren.

Привúчка, *f.* Angewöhnung, *f.*; 2) *dim.* привичéнька, *Ме.*316 gewohnter Platz.

Привúчний, (-úшний), *a. Кв.*325 s. Прúвиклий.

Прúвід, -оду, *m.* Anleitung, Führerschaft, Unterweisung, *f.* Beispiel, *n.* — дáти A. geben; 2) Veranlassung, *f. Ст.*

Привíдця, *m. Ко.* 98 Anführer, Rädelsführer, Urheber, *m.*

Прúвіз, -зу, *m.* Zufuhr, Einfuhr, *f.*

Привíй, -óю, *m.* Reif am Joch zum Anstecken an die Deichsel, *m.*

Прúвіль, *f.* s. Пожúток, *Gr.* 26.

Привíле, *n.* freier Raum, freies Feld, Freiheit, *f.* freieres Leben, *M.* III. 101; Herzenslust, Bequemlichkeit, Gelegen-

heit, *f.* [gelegen.
Привільний, *a.* vortheilhaft, gut
Привірок, -рка, *m.* der zu unterpflügende Dünger. [hängen.
Привісити, привішáти, *v. a.* an-
Привіска, *f.* Anhängsel, *n C.* II. 152.
Привість, -істи. *f. Oc.* (61)VII. 34 s. Повість.
Привіт, -іту, *m.* das Willkommenheissen, Gruss, *m.*; 2) Höflichkeit, Leutseligkeit, *f.*
Привітáти, *v.a. M.*II.48 freundlich, leutselig grüssen, l. aufnehmen.
Привітливий, *Y.* привітний, *a.* привітник, *m. Ст.* привітниця, *f. Ч.* III.145 freundlich, traut, leutselig, höflich.
Привітливість, привітність, -ости, *f.* Freundlichkeit, Leutseligkeit, *f.*
Привічáти ся, s. Привитáти (ся).
Привіяти, привівáти, *v a.* anwehen.
Привкоктувáти, *v.n.* s. Кокати.
Привластúти, привлáщувати, *v. a.* собí щось *K. Term.* sich aneignen, an sich reissen, usurpieren.
Привлáстник, *m.* Usurpator, *m. Пар.*
Привлáщене, *n.* Aneignung, *f.*
Привлечú (-влектú). s. Приволочú.
Привóд, -оду, *m.* Herbeiführung, Zustellung zur Assentierung, *f. Кн*; 2) s. Привід 2) *Ст.*
Привóдець, -дця. привóдчик, *m.* s. Привідця, *АД.* I. 166.
Привóдини *pl.* zweiter Hochzeittag.
Приводúти, s. Привéсти.
Привóдниця, *f.* Anführerin, Führerin, die Erste, *Кв.* 107; 2) Kupplerin, Zuhälterin, *f. K.*
Привозúти, s. Привéзти.
Привóзний, привозóвий, *a.* Einfuhr-, Import-.
Привóле, *n.* s. Привіле.
Приволочú, приволочúти, *v. a.* herbeischleppen, ziehen; 2) -úти zueggen.
Прúволочка, *f.* Art Fischernetz.
Приворóжити, *v. a.* dh Zauberei an sich ziehen.
Прúворотень, -тня, *m.* Pyrethrum corymbosum; 2) Neottia nidus avis; 3) Tanacetum vulg. [edrys.
Прúворотка, *f.* Veronica chama-
Прúворотний, *a.* -е зíлє das zum Zurückgewinnen, Wiederansichfesseln dienende Zauberkraut, zuwendend, *Egf.*
Приворóтниця, *f.* die gern am Thore steht, *Mi.* II. 411.
Прúворотоk, -тку, *m.* Zufluchtsort, *m.* -stätte, *f. Гол.* III. 254; 2) Gelingen, Glück, *n.* [tlich.
Привселюдно, *adv. Ст.* ganz öffen-
Привстáти, *v. n.* stehen bleiben, *Ш.* II. 234.
Прúвязь, *m.* прúвязь, *f.* Alles was zum Binden dient: Riemen, Strick, *m.* Band, *n.* Schnur, Kette; Fessel, *f*; 2) das Anbinden; *P.* I. 190 держáти язúк на привáзї die Zunge im Zaume halten. [bänglichkeit, Pietät, *f.*
Привязáнність, -ости. *f. T.* An-
Привязáти, привáзувати, *v. a.* anbinden, fesseln; verbindlich machen; * — ся до когó jmdm immer auf dem Halse liegen. [нáпасть, Chicane, *f.*
Прúвязка, *f. H.* 56 s. Причéпа,
Привúнути, привядáти, *v.n.* welk werden, einwenig verwelken, eintrocknen; *adj.* привúлий.
Прúгад. *m. Св.* прúгадка. *f. Вах.* Erinnerung, *f.*; 2) das Ausgesonnene.
Пригадáти, пригáдувати, *v. a.* erinnern, in Erinnerung bringen; — собí щось, когóсь sich an etw., an jmdn er.; — ся комýсь sich in jmds Erinnerung bringen; 2) aussinnen.
Пригальмувáти, s. Гальмувáти.
Пригалузúстий, *a.* mit zahlreichen Zweigen.
Пригáна, *f. Фр.* s. Догáна.
Пригáнати. s. Пригнáти.
Прúгар, прúгарок, -рка, *m.* das Angebrannte von Speisen in e. Koohgeschirr; 2) Geruch von Angebranntem, brandiger Geruch. [aenstein, *m.*
Пригáринок, -нку, *m. Пол.* Pfan-
Пригáрувати, *v. n.* s. Пригорíти.
Пригасúти, пригáшувати, *v. a.* einwenig auslöschen; dämpfen; 2) пригасáти, *v. n.* langsam verlöschen.
Прúгати, прúгнути, *v. n. B.* sich emporschnellen.
Пригатúти, (пригачý. пригатúш), *v. a.* ábdämmen; 2) überschütten, überdecken, belasten, *BB.* [s. Гáтка.
Прúгаток, -тка, *m.* kleiner Damm,
Пригварáти, *v.a.* s. Примовлáти 2).
Пригвоздúти, *v. a.* annageln.
Пригúжкуватий, *a.* — вовк,

K. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m.*

Пригина́ти, *v. a.* s. Пригну́ти.

Приги́дливий, *a.* -е свя́то Fest des heil. Erzengels Gabriels (13. Juli) u. das F. der Wunderthat des Erzen. Michael (6 Sept.) wann den Verletzer des Feiertages ein Unfall (приго́да) trifft, *Зап.* II. 359.

Приги́жний, *a.* gut verwendbar, anstellig, handlich, (год-).

Приги́н, -бну *m. Ч.* V. 1190 Antrieb, *m.*

Приги́нчивий, *a.* § s. Загоні́стий.

Приги́нщик *m. Под.* Arbeitsantreiber, *m.* (in d. Fabr.).

При́гір, -ора, *Ш.* I. 227. при́гірок, -рка, *У. m.* Bergvorsprung; Hügel, *m.*

При́гірсть, -ости, *f.* s. При́горщ.

При́гіснє, (-гістне), *s. a. n.* пригі́стник. *m.* Gastgeschenk; Angebinde, *n.*

При́гіст, -осту, *m. Ф.* Gruss, *m.* Begrüssung, *f.* Willkommen, *n.*

При́главки, *pl.* Art Werkstück in d. Mühle. [schwichtigen; laben, *Ф.*

Приглаго́їти, *v. a* beruhigen, be

Приглаго́лювати, *v. a. Ф.* s. Примовля́ти. [glatt streichen, g. kämmend.

Пригла́дити, (-а́джувати). *v. a.*

Пригледі́ти, пригля́дувати, *v. n.* за ким beaufsichtigen, Obacht geben; — за дітьми́ die Kinder warten; 2) — ся, пригляда́ти ся. пригля́нути ся. zusehen, zuschauen, anschauen, betrachten, bemerken. [(*Фр.*).

Пригля́пати, *v. a.* § s. Ви́гадати

Пригля́хнути, *v. n.* ein wenig taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглуша́ти, (-и́ти) *v. a.* betäuben,

Пригна́ти, (прижену́, прижене́ш). *v. a.* herbei-, zutreiben, hin-, auftreiben; 2) fest anschlagen (до́шку etc.); 3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнести́, (-їсти́ *K.*) пригнета́ти. *v. a.* zu drücken, pressen.

При́гнет, -ету, *m.* Druck, *m.*

Пригнїзди́ти ся, sich hinzunisten; sich anschmiegen.

Пригні́т, -і́ту, *m.* das Braunmachen des Brodes vorn im Ofen beim Backen: на — розпали́ти.

Пригні́ти́ти, *v. a.* zum Zwecke des пригні́т Feuer anmachen; 2) s. Пригнести́ *C.* I. 183. [krnmmbiegen.

Пригну́ти, *v. a.* um-, anbiegen,

Пригові́рниця, *f. Фр.* Zauberin, *f.* (dh Zauberworte).

Приговори́ти, пригово́рювати, *v. a.* dabei reden, sprechen; 2) zureden, до се́рця кому́, — до ко́го — gewinnend reden, rathen.

Пригово́рка, *f.* Spruch, *m. Кв.* 342.

Приго́да, (*d.* -до́нька), *f.* Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* Gelegenheit, *f.*; 2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Missgeschick, *n.* Noth, *f.*; Liebesabenteuer, *Ш.* I. 224; в приго́ді *Ш.* I. 327. II. 50 gelegentlich; ста́нути кому́сь в -ді jmdm gelegen kommen, in der Noth beistehen; на приго́ду *Ш.* I. 361 zu Hilfe, zum Beistand.

Пригоди́ти, *v. a.* günstig ertheilen, darreichen, *У.*; 2) — ся, приджа́ти ся *Зар.* sich treffen, vorkommen, *b*) — ся до кого́ jmdn brauchen.

Приго́дний, *a.* dienlich, nützlich, günstig. [keit, Nutzbarkeit, *f.* Nutzen, *m.*

Приго́дність, -ости. *f. C.* Tauglich-

Приго́дом, з —, *adv.* s. Перего́дом.

Пригодува́ти, пригодо́вувати, *v. a.* dazu, mehr (od. einwenig) mästen.

Приго́жий, *a.* s. Пого́жий (вода́) *Др. с.* 113. *Ме.* 209; 2) überaus schön *Ч.* IV. 371; *adv.* приго́же zutreffend, schicklich, *Н.* 244. [kissen, *m.*

При́головє, *n Мі.* II. 411. Kopf-

При́головок, -вка, (*d.* -очок), *m. Ч.* III. 324 Kopfwickelzeug, *n.*

Приголо́мшити, *v. a.* übertäuben, übertölpeln, ersticken.

При́голос, -су, *m.* Mitlaut, *m. H.* VI.

При́голубий, *a.* bläulich.

Приголубі́ти, *v. a.* liebkosen um an sich zu ziehen. [send, zart.

Приголубли́вий, *a. Гр.* liebko-

Пригомани́ти ся, ekelig, widerlich werden. [arbeit, *f.*

Приго́н, -бну, *m.* s. Пригі́н; Frohn-

Пригони́ти, *v. a. K.* s. Пригна́ти.

Приго́нний, *a. s. m.* † Frohnbauer, *m.*

Пригорі́ти, *v. n.* anbrennen, ein wenig verbrennen (стра́ва).

При́город, *m.* Landstädtchen, *n.* Flecken, *m.* (nahe bei e. grossen Stadt) *Ш.* I. 216; *adj.* при́городний, nahe bei der Stadt befindlich.

При́города, *f.* s. Пере́става; *dim.* при́городка abgegrenzter Raum in e.

Stalle etc. s. Перегорíдка.

Прúгорок, -рка *m. II.* 281 s. Прúгір.

Пригорта́ти, пригорну́ти *v. a.* an sich scharren, hinscharren, fassen u. an sich ziehen, an sich drücken; 2) bedecken; — ся sich anschmiegen: до кого́.

Прúгорщ, прúгорща, прúгоршня, *f.* beide hohle Hände zusammengehalten; -щами mit beiden Händen.

Пригорю́нити ся. *gr.* traurig, verstimmt werden.

Пригости́ти, *v. n.* (als Gast) ankommen, *Мог.* — в гости́ну *Ф.* zu Gaste kommen; 2) *v. a.* bewirten.

Приготóва, *f. Фр.* приготóване, приготóвленє, *n.* Vorbereitung; Bereitschaft, *f.*: мáти ся на приготóві in B. sein; 2) Verfertigung, *f. Пол.*

Приготовáльний, *a. ОБ.* vorbereitend.

Приготовáти, (-вити). *v. a* vor-, zu-, bereiten, zurichten, bereit halten; — ся sich vorbereiten.

Прúгра, *f.* s. Перéгра.

Приграва́ти, (гривáти), *v. n.* dazuspielen, mit Musik begleiten, accompagnieren.

Прúград, *m.* s. Тóя *Вол.* [aufputzen.

Прúграмýзити ся. § sich etwas

Пригребáти, (-гребстú), *v. a.* zuscharren, -harken; 2) пригребнýти, *a. n. Ко.* 106 rüstig rudern.

Пригрéóиця, *f.* Ofenloch, *n.*

Прúгривка *f.* Vorspiel, Präludium, *n.*

Пригрижúти, *v. a.* mit Sorge (грижá) etw. verschaffen.

Пригрíв, -іву, *m.* sonnige Stelle.

Пригрівáти, пригрíти, *v. a.* einwenig wärmen, auf, -erwärmen; *v. n.* сóнце пригрівáє leiht genug Wärme.

Пригрожáти, (-óжувати), пригрозúти, *v. a* drohen, androhen, dräuen, кому́ sich in Drohungen gegen jmdn ergehen; кого́ zu Paaren treiben, bezwingen. [Strenge, *f.*

Пригрóза, *f. Ч.* IV. 596 Drohung,

Пригрýóник, *m.* eine Nische, ein Winkel bei der грýóа.

Пригрустúти, *v. a. Ч.* IV. 128 betrüben, bekümmern, [грýсть, *gr.*].

Пригряничний, *a.* Grenz-, *Ст.*

Пригýóити, (-óляти), *v. a.* das Trinkglas an den Mund bringen, es mit Lippen berühren, kosten, *Кух. Ст.*

Прúгузок, -зка, (*d. pl.* прúгузочки) Arschbacke, *f.*

Прúгуленъ, -льня *m.* s. Одгуленъ,

Пригýн, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater).

Пригýнка *f.* Hüpfspinne *f.* (Salticus).

Придаóáшка, *f.* s. Придиóáшка.

Придавáти, (-даю́, -даéш), s. Придáти.

Придавúти, (-влáти), *v. a.* an-, zudrücken; unterdrücken; andrängen.

Прúдавка, *f.* Zugabe, *f.* Zusatz, *m.*

Прúдавний, *a. Гол.* angehängt, vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).

Придáжний, придáйний, придáлий, *a.* s. Придáтний.

Прúдане, *s. n. a.* Mitgabe, Mitgift, Aussteuer, *f.* Brautschatz, *m* Heiratsgut, *n*,

Придáне, прúданки, *II.* 155 *III.* II. 189, *pl.* (*sgl.* придáнець, придáничик, придáничок, *gew. pl.*) Familienglieder der Braut, Hochzeitgäste von Seiten der Braut, *Марк.* 134.

Прúдарний, *a.* zufällig, *Пар.*

Прúдарність, -ости, *f.* Zufälligkeit, *f.*

Придáрок, -рку, *m. Зг.* прúдарка, *f. Пар.* Zufall, *m.*

Придáти, (придáм, придáш, придáсть), *v. a.* zu-, hinzugeben, beifügen, hinzuthun, mitgeben; якíйсь рíчи — значíнє einer Sache eine gewisse Bedeutung beimessen; 2) — ся dazupassen, angehen, wozu tauglich brauchbar sein (до чогó), gelegen kommen; *b)* — ся кому́ sich treffen, vorkommen, erscheinen *Др. c.* 108; *c)* — ся на кого́ jmdm ähnlich werden, entsprechen.

Придаткóвий, *a.* attributiv, *Бор.*

Придáтний, *a.* brauchbar zu etw. tauglich, nützlich.

Придáтність, -ости, *f.* Beigabe, Errungenschaft, *f. T.*; 2) Tauglichkeit, Brauchbarkeit, *f.*; Nutzwert, *m.*

Придáток, -тку, *m.* s d. folg., *H.* 207; 2) Attribut, *n. Бор.*

Придáча, *f.* Zugabe, Zusatz, *m. C.* I. 45. *Не.* в хáтї е придáча das Haus hat gute Einrichtung, ist gut, bequem eingerichtet; 2) besonderer Vorfall, *Ст.*

Придáчний, *a.* s. Придáтний, *Кн.*

Прúдбане, *n.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.
Придба́ти, (-дба́ю, -дба́єш), *v. a.*
Придве́рє, *n. BB.* Platz nahe an der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*
Придве́рний, *a.* an der Thür befindlich, stehend. [beitragen.
Придви́гати, *v. a.* eine Last her-
Придво́рний, *a.* zum Hofe geh., Hof-.
Придво́рцї, *pl. Cm.* die Herren vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*
Придержа́ти, приде́ржувати, *v. a.* auf-, anhalten; vorenthalten; — ся чиє́ї га́дки jmds Meinung folgen, mit jmdm halten.
При́держка, *f.* Vorhalt, *m.* [*n. Term.*
Приде́ржниця, *f.* Detentionshaus,
Приджиджу́лити, *v. a.* verzieren; — ся sich stutzerhaft kleiden, *H.* 218.
Придвеґльо́ваний, *a. Кух. Ос.* (61) XI 26? s. d. folg. [Kokette.
Придвиґльо́ванка, *f. Ко.* 86 feine
Придзьоба́тий, *a.* subrostratus, *B.*
Придиба́ти, *v. a.* ertappen, erwischen; 2) mit Mühe hinkommen, -trotteln, *Ш.* II. 248.
Придиба́ха, *f.* § Neigung, *f.* Hang, *m.*
Придиба́шка, *f.* Vorwand, *m.* Gelegenheit, *f.* s. Приго́да.
При́дибка, *f.* Fallsucht, Epilepsie, *f.*; 2) Magenkrampf, *m.*
Придивити ся, придивля́ти ся, s. Приглядати ся. [Передира́ти ся &.
Придира́ти ся, & при́дирка, & s.
При́дих, *m.* Hauch, *m.* spiritus, aspiratio, *Бор.*
Придихо́вий, *a.* gehaucht, aspirirt.
Придíл, -ола, *m.* s. Подо́лок. [gen.
Придїла́ти, *v. a. У.* machen, anbrin-
Придíлене, *n.* Zutheilen, *n.*; Bestimmung, *f. Зг.*
Придїли́ти, (-ля́ти, -дíлювати), *v. a.* zutheilen; bestimmen. [ankleiden.
Придíти, *v. a. Др. с.* 304 anziehen,
При-днéви, = поднéви, *adv.* bei Tage.
Придо́ба, (-бб нька), *f.* Angemessenheit; Tauglichkeit, *f. Зак.*; 2) praktischer Nutzen *M.* II. 202.
Придоба́чка, *f.* s. При́дибка 1).
Придо́бний, *a.* schicklich, entsprechend; bequem, gemächlich, (*adv.* -но) *M.* II. 206.
Придобри́ти ся, придо́брювати ся до кого́ um jmds Gunst buhlen.
Придогля́нути, *v. a. Ч.* V. 442 s. Приглянути. [*m.* kleines Thal, *Левч.*
Придоли́нка, *f.* придоли́нок, -нку,
При́долоб, *m.* s. Грядíль.
Придо́лок, -лка, *m.* s. Придíл.
При́-домі, *adv.* zu Hause, daheim.
Придо́птувати, придо́птати, (-до́пчу, -до́пчеш), *v. a.* niedertreten, auf etw. treten. [legen.
Придоро́жний, *a.* am Wege ge-
Придоро́жник, *m.* Cichorium intybus. [ма́ти ся.
Придрімну́ти, *v. n.* s. Передрі-
Придува́ти, приду́ти, *v. a.* heranwehen.
Приду́мати, приду́мувати, *v. a.* erdenken, aussinnen, erfinden, erdichten; 2) *ptc.* приду́маний *K.* überlegt, durchdacht. [heit, Blödsinn, *m.*
При́дур, *m. Левч.* geringe Verrückt-
Приду́рковатий, *a.* einwenig dumm, blöde.
Придуси́ти, придуши́ти, (-ду́шувати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen, erstioken. [wohlergeben.
Придя́чити ся, wohlgefallen; 2)
Прие́м, *m.* приеми́ни *pl. Вах.* (*aug.* приемчи́ще, *Зап. Вер.* I. 35) Aufnahme, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung *f.*
Прие́мина *f.* Manier, Geberde, *f. Ст.*
Прие́мний, *a.* receptiv, passiv, *Ил.* 2) —, при́емкий angenehm, *ГШ.*
Прие́мність, -ости, *f.* s. Приятність. [*v. a.* s. Притисну́ти.
Прижа́ти, (прижму́, прижме́ш),
Прижда́ти ся, s. Дiжда́ти ся.
Прижень, хвостинець — Schwanzmonade, *f.* (Bodo saltans). [ста́ти).
Прижени́ти ся, einheiraten, s. При-
Прижере́льний, *a.* Quellen-, *Вах*
Прижива́ти, прижи́ти, *v. a. K.* II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; — дїти́й Kinder bekommen, K. erzeugen; 2) — ся *Ч.* V. 718 von Pflzen: Wurzel schlagen, sich bekleiben s. Прийма́ти ся; *ptc.* прижи́тий, erzeugt, gezeugt *Ис.*; прижи́тний син natürlicher, ausserehelicher Sohn, *Ст.*
Прижи́на, *f.* Knüttel, *m.*
Прижму́рити, (-ду́рувати), *v. a.* — о́чи die Augen halb zudrücken, schliessen, zubliuzen.

Прижмурки, *pl. КУ.* s. Піжмурки.

Прижучити, *v. a. Кв.* s. Притиснути.

Призабути, (призабуду, -будеш), *v. a.* einwenig vergessen.

Призападсти, *v. a.* Vorrath machen, verschaffen, *Л.* 54. vorräthig haben, *Кч.* 400.

Призатуманїти, *v. n.* von Sinnen werden, *У.*

Призьба, *f. Левч.* s. Призпа.

Призбирати, (-бер-), призбирувати, *v. a.* aufsammeln.

Призброїти, *v. a.* bewaffnen.

Призвати, (-зову, -зовеш). *v. a.* s. Призивати.

Призвести, (-зведу, -зведеш), *v. a. Ос.* (61) V. 20 ausführen, zustande bringen, vollbringen.

Призвичаєне, *n.* призвичка, *Др.* призвичайка, *Левч. f.* s. Привичка.

Призвичаїти, призвичаювати, *v. a.* angewöhnen.

Призвід, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *n.*

Призьвіздок, -дка, *m. Фр.* Sternchen, *n.* Sternschuppe, *f.*; 2) Nebenplanet, *m.*

Призвіл, -олу, *m.* призволення, *n.* Erlaubnis, *f.*

Призводити, (призводжу, -зводиш), *v. a.* кого на добрий ум *КС.* (83) II. 471 gut belehren; 2) zusammenbringen, -hetzen, *Ст.* s. Призвести.

Призволити, (-ляти), *v. a.* erlauben; 2) кого до чого jmdn wozu zu gewinnen suchen, jmdm etw. vorschlagen, *Ст.*

Призда́чня, *f. B.* Anwendung, Nutzanwendung, *f.*

Призда́чувати, *v. v.* anpassen, aneignen, *B.*

Призеленкуватий, *a.* grünlich, grünreif, *Mi.* II. 363.

Призем'истий, *Фр.* призе́мковатий, *M.* II. 182, *a.* при́земок, -мка. *m. M.* II. 8 wenig vom Boden hinaufgewachsen (v. Buben &); stämmig, untersetzt, von niedriger, untersetzter Statur; niedrig bei der Erde, n. am Boden, *K.*

Призе́мний, *a.* grundständig, *Вол.*

Призе́рний, *a.* kurzsichtig, *Gr.* 25.

При́зив, *m.* призивання, *n.* Ruf, Anruf, *m.* Einladung, *f.* [rufen; einladen.

Призивати, *v. a.* anrufen, herbei-

Призивний, *a.* Einberufungs-.

Призимки, *pl.* frühe Winterkälte.

Призимок, -мку, *m.* s. Зимівле, *BB.*

Призирати, *v. a.* s. Доглядати 2) — ся s. Приглядати ся.

Призирний, *a.* dh Hexerei hervorgekommen *Ч.* I. 111.

При́зір, -óру, *m.* Aufsicht, Wartung, Obacht, *f.*

При́зма, *f.* Prisma, *n.*; призмати́чний, *a.* prismatisch.

Признавати, & s. Признати &.

При́знак, (*d.* -áчок), *m.* Merkmal, Symptom; Andenken, *n. adj.* признако́вий charakteristisch, *Пол.*

Признака, *f.* s. Признак; merklicher Fortschritt in e. Arbeit.

Признакомити ся, *M.* III. 136 s. Познакомити ся.

При́знане, *n.* Geständnis, Bekenntnis, *n.*; 2) Zugeständnis, *n.* Anerkennung, *f.*; Prämisse, *f.*

Признати, (признаю, -знаєш), *v. a.* anerkennen, znerkennen, zuspreohen; zugestehen, zugeben; 2) erkennen, s. Пізнати, *IT.*; 3) — ся bekennen, gestehen: до вини́ die Schuld — —; *b*) — ся до кого́ (до чого́) sich als Eigenthümer, Vater & jmds bekennen, ausgeben; mit jmdm Beziehungen unterhalten, jmds Gleichgesinnter sein.

Призначене, *n.* Bestimmnng, *f.* Verhängnis, *n.*

Призначити, (-áти), *v. a.* bestimmen; 2) anmerken *H.* III.

При́золотка, *f.* Goldbordüre, *f. B.*

Призо́н, *m. Мог.* la prison, Gefangenschaft, *f.* [*Еф.* 27.

Призо́р, s. Призір; 2) s. Уроки,

Призори́стий, *a.* kurzsichtig.

Призочити, *v. a. K.* I. 160 auf jmdn achtgeben, jmdn belauern.

При́зра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m. Левч. Mi.* II. 12.

При́зрак, *m.* Phantasiegebild, Phantom; Gespenst, *n. Зг. Ваг.* Erscheinung, Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Ил.*; Luftspiegelung, *f.* — мо́рский Seegesicht, *n. Пол.* [werden, *Мл.*

Призріти, *v. n.* s. Дозріти, reif

При́зро, *adv.* neidisch, scheel; 2) verächtlich, *M+B.* 237.

Прийдешний, (-дишний, -дішний, *Не.*), *a. Ст. T.* s. Будучий. [чина.

Прийдість, -ести *f. Не. Фр.* s. Будучи-

Прийма, *f.* s. Прием; 2) das Aufgenommene, Angeeignete (поле &); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel &; 4) *m. f.* s. Ворожо́ит, воро́жка: мета́ти на прийму = ити́ до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der ба́нду́ра, *Зап.* I. 345.

Прийма́к, *m.* der Aufgenommene, der Eidam (Schwiegersohn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч.* III. 127; 2) Adoptiverbe, *m.* [від-мастка I).

Прийманка, *f.* Mehl (Brei) zur

Приймáти, (-и́ти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; кого́ чим womit gastlich bewirten; 2) — бі́ди (бі́ду), нево́лю leiden, ertragen; Antheil woran haben, *АД.* I. 212. 215; 3) — муко́ю & бо́рщ etc. mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — ся Wurzel schlagen, sich bekleiben, fortkommen; *b*) — ся чого́сь etw. annehmen, womit einverstanden sein.

Приймáчка, *f.* Pflegetochter, *f.*

Прийменник, *m.* Vorwort, *n* Präposition, *f.*; *adj.* прийменний präpositional, *Пар.*

Прийми, *pl.* у приймах als Eidam, als Schwiegersohn; до дочки́ у прийми пристáти, *К.* I. 46. [Pflegesohn, *m.*

Приймит, приймúч, *m.* s. Приймáк;

Приймúця, *f. Гол.* III. 110 Braut, *f.*

Приймúчка, *f.* s. Приймáчка, (*coll. m.* und *f.* приймичі, *pl.*).

Прийняти, s. Приняти, *Ог.* 90.

Прийóм, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

Прийóмщик, *m. Ч.* V. 997 Assenti-

Прийти́, (прúйду, прúйдеш), *v. n.* kommen, ankommen (wohin); 2) — до сéбе zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) прúйде́ менí від вас ще 3 рúньскі & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen 3 Gulden &; 4) прийшло́ (ся) до того́, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прийде́ ся ему́ же́брати er wird noch zuletzt betteln müssen. [ду́чий.

Прúйшлий, *a. M.* III. 144 s. Бу-

Прúїзд, (*d.* -онько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

Приїзди́ти, приїжджáти, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).

Прúїздний, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

Прийми́ще, *n. Ч.* V. 1053 Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

Прíйсти, *v. a.* зу́би собí — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Мог.*

Приїхати, *v. n.* s. Приїзди́ти.

Прúкадок -дка, *m.* kleiner Bottich.

Прикáжчик, (-áзчик, -áщик), *m. gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

Прикажчикувáти (-азч-), *v. n. C.* II. 25 прикáжчик sein. [Gebot, *n.*

Прúказ, *m.* прикáзáне, *n.* Befehl, *m.*

Приказáти, прикáзувати, *v. a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) an befehlen, gebieten; 3) — ся in Erinnerung kommen: най ся не прикáзує! verhüte es Gott! fern bleibe es!

Прúказка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

Прúкалабок, -бка, *m. P.* II. 180

Приквáпно, *adv. МШ.* sehr eilig.

Прикидáти, прикúдувати, прикúнути, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen, (nicht Convenierendes) nicht annehmen wollen; 3) — ся дóбрим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — ся псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; *b*) — ся vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; *c*) прикúнуло ся es entstand ein Geschwür.

Прúкидка, *f.* Zusatz, *m. He.*

Прикидлúвий, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärig.

Прикипáти, прикипíти, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *C.* I. 242; — до морозку́ aufrieren *Ме.* 237; festsieden, hartkochen, *P.* II. 8.

Прикúдчивий, *a. M.* II. 140 до когóсь sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

Прикíл, -бла, *m.* s. Припíн, прúко-

Прикíльня, *n. coll.* s. Прúколень.

Прикíпник, *m.* s. Пригáринок, *m. Пол.*

Прúкір, -бру, *m.* s. Прúкрість.

Прикітúти, *v. a.* s. Прикотúти.

Прикíчний, *a.* s. Притíчний.

Прúклад, *m.* Zusatz; 2) Beispiel, *n.*;

3)s.Прúкладка; 4)Anpassung *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu", *Фр.*; 5) —, прúкладь, *f.* (*Ф.*) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Backen anlegt.

Прикладáти, прикласти, *v. a.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anschlagen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печáть); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — ся до чогó wozu beitragen, Antheil woran nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

Прúкладка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *m.*; 3) Beiname, Spitzname, *m.* *Ч.* III. 179.

Прикладний, *a.* anstellig, geschickt; passend.

Прúкладок, -дкá, *m.* Attribut, *n* *Не.*

Приклеíти, (-клéювати), *v. a.* anleimen.

Прúклепка, *f.* Anlass, Gelegenheit, *f.* (im bösen Sinne); 2) s. Нáпасть.

Прúклик, *m.* Zuruf, *m.* *T.*

Приклúкати, приклúкнути, *H.* 169. *v.a.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

Прúклíт, -íту, *m.* прúклíть, -íти, *f.* Vorbau, Zubau, *m.* s. Ґáнок.

Приклонúти, (-нáти), приклóнювати, *v. a.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч.* 183; — ся до чогóсь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten.

Прикльóнний, *a.* zugeneigt, gewogen.

Прикльóнник, *m.* Anhänger, *m.* *Нав.*

Прикльóнність, -ости, *f.* *У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *f.*

Приключáти ся, (-úти ся), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л.* 89. *М.*

Прúключка, *f.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *m.*

Приклякáти, приклúкнути, *v. a.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *v. n.* niederknieen.

Прикмéта, *f.* Merkmal, Zeichen, *n.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *f.*; 3) günstige Lage; s. Примíта.

Прикмéтний, (-кмíтний, *Зар. Левч.*) *a.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, s. Примíтний.

Прикмíтúти, (-кмíтувáти, -кмічáти *Ч.* V. 720), *Wgr.* 109. *Гол.* s. Примінúти, примічáти; прикмíтувати собí, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen. [geschmiedet, angekettet.

Прикóва, *f.* на прикóві, *Me.* 395 an-

Приковáти, s. Прикувáти.

Прúколень, -льня, *m.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des припíн; 2) Brükkenpfahl, *m.*; 3) Zaunstütze, *f.*

Приколóти, (-óлювати), *v.a.* s. Пришпилúти. [нець; kleinerer околíт.

Прúколоток, -тка, *m.* s. Оклéпа-

Прúкомірок, прúкомурок, *P.* I. 39, -рка, *m.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

Прúконець, -нця, *m.* *ОП.* приконéче, *n.* Ende, *n*, на -цї zu Ende.

Приконечник, *m.* der Theil am Ende e. Gegenstandes, z. B. einer Peitsche *P.* II. 183.

Прúконопа, *f.* & приконóпити, & s. Привáда & *B.* [(Arenicola) *B.*

Прúконóпник, *m.* Sandwurm, *m.*

Прикопáти, (-óпувати), *v. a.* noch dazu graben; 2) eingraben (гній).

Прикопúти, *v. a.* er-, zusammensparen, *Левч.*

Прúкорень, (-рінь), *m.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *M.* II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, *m.* *B.*; 2) Pflock um daran das Pferd anzubinden, *АД.* I. 138 s. Прúколень 1).

Прикормúти, *v.a.* s. Пригодувáти.

Прикоротáти *v.a.* zwingen; s.d.folg.

Прикоротúти, (-орóчу, -орóтиш), *v. a.* kürzer machen, verkürzen; einschränken; 2) * beschwichtigen, *Зг.*

Прикóрпати, *v.a.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Кóрпати. [um einwenig zu schlummern.

Прикóрхнути, *v. n.* sich ducken

Прикохáти, s. Приховáти.

Прúкохок, *m.* s. Прихóвок.

Прикрадáти ся до чогó, s. Підкрадáти ся.

Прикрáйчик, *m.* Marginulina, *B.*

Прикрáса, *f.* Schmuck, *m.* Verschönerung, *f.*

Прикрасúти, прикрашáти, (-áшувати), *v. a.* schmücken, verschönern, zieren; 2) ausschmücken, beschönigen.

Прúкрасний, *a.* überaus schön, s. Пре-.

Прикри́вало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* s. Ві́ко.

Прикрива́ти, прикри́ти, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

Прикрий, *a.* steil, jähe (горá); 2) lästig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* прикро, (наверну́ти &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — — комý́сь es thut jmdm leid, ist unangenehm, schmerzlich. [ker schreien.

Прикри́кнути, *v. n.* lauter, stär-

Прикрите́, прикри́ване, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпи́ти, (-кріплювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

Прикрість, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикроїти, прикрáювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикроми́ти, *v. a.* bändigen; Ein-

Прикро́тний, *a.* -е ді́ло schwer, mühevoll *ГБ.* (*Пр.* III. 10).

Прикрут, *m.* was zum Zudrehen dient, s. Ужéвка.

Прикрути́ти, прикру́чувати, *v. a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикува́ти, прику́ти, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупи́ти, (-пляти), прикупо́вувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

Прикýр, *m.* räucherige Speise.

Прикуратáти, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикури́ти, (-ýрювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — ся r. werden.

Прикурти́ти, *v. a.* s. Прикоротúти.

Прикуси́ти, прику́шувати, *v. a.* zn-, einbeissen; — язúк, sich in die Zunge beissen um zu schweigen, Maul halten *А Г.* 158; — гýби (устá) die Lippen verbeissen.

Прику́тати, *v. a.* s. Прико́рпати, придбáти; — ся § sich einwirtschaften.

Прикýток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *Mi.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прику́чнути, *v. n.* niederhocken.

Прилабýзнити ся, s. Підлабýзнити ся.

Прúлавка, *f.* прúлавок, -вка, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, s. Прúвалок; 3) *pl.* Geschirrschrank, *m.*

Прилага́тельне (имя́), † *Оц.* s. Прилóжник; прилага́тельник, *m. Кл.* Epitheton, *n.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилагóда, *f.* прилáдженє, *n.*

Прилáгодити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zurichten; anpassen. [passend.

Прилáгодний, *a.* vergleichbar;

Прúлад, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *n.*

Прúладень, -дня, *m.* Erzeugnis, *n. Ст.*

Прилáдити, приладнáти, приладнувáти, *ОП. v. a.* zurichten, anbringen, zu-, anpassen.

Прúладний, *a.* schmiegsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Прилáдник, *m.* Zubereiter, *m. Пар.*

Прúлаз, *m.* † Art Abgabe?

Прилази́ти, (-лáжу, -лáзиш), *v. n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Приласти́ти, (-ласти́ш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; прилáщити ся до когóсь *К.* jmdm Gunst erweisen.

Прилбúця, *f.* † Sturmhaube, *f. ІГ.*

Прилéглий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.* III. 32; 2) s. Стýхлий, злéжалий.

Прилéжний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прилести́ти ся, прилéщувати ся sich einschmeicheln, s. anschmiegen; до когó jmds Zutrauen abgewinnen.

Прилéстний, (-лéсний). *a.* trüglich, verführerisch. [Anflug, *m.*

Прилéт, -éту, *m.* das Heranfliegen,

Прилетíти, (прилéчу́, прилéтиш), *v. n.* s. Прилїтáти.

Прúлив, *m.* Fluth, *f.* s. Прúплив, *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Приливáти, *v. a.* hinzugiessen.

Прилúза, *m. f.* s. Підлúза, *Левч.*

Прилизáти ся, прилúзувати ся, sich belecken, sich schmiegeln; *b*) s. Підлúзувáти ся.

Прилúка, *f.* s. Прилúчність.

Прúлинь, *m.* Haftdolde, *f.* (Caucalis) *B.*

Прилинýти, *v. n.* s. Прилетíти,

Прúлип, *m.* s. Лепéць 2).

Прилипáти, прилúпнути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Прилúпний, прилипчáстий,

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; прилíпачкий (*Ф.*) zuthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Прилíпність, -ости, *f. Пол.* s. Причíпність.

Прилíпчик, *m. Bein.* des чíпчик (der Frauenhaube) *Ч.* IV. 432.

Прилúти, *v. a.* s. Приливáти.

Приличúти, (-áти), *v. a. ГШ.* anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Прилíчка, *f. Зг.* Physiognomie, Charakteristik, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Приличкувáти, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Прилíчний, *a.* angemessen, entsprechend *Ч.* IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Прилíчність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, *Зг.*

Прилїгáти, *v. n. МШ.* s. Прилягáти.

Прилїглúвий, прилíжний, *a. МШ.* fleissig, emsig; 2) прилíжний s. Прилежний, -е пóле.

Прилїдок, -дку, *m.* dünner Eis.

Прилíзти, (прилíзу, прилíзеш), *v. n.* s. Прилазúти.

Прилїпúти, (-плúти), *v. a.* ankleben; 2) * von e. liebenswürdigen Person.

Прилíсний, *a.* nah am Walde gelegen.

Прилóга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прúлогом, *adv.* bücklings, (*B.*).

Приложúти, *v. a.* s. Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammenstellen, — щось до чогóсь vergleichen; — ся за ким s. Причинúти ся.

Прилóжник, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n. adj.* прилóжний adjectivisch, *ГШ.*

Прилýда, *f. Фр.* s. Відлутка.

Прилýдúти, (-ýджувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, *Гол.* III. 455.

Прилýдний, *a. У.* verlockend, verführerisch.

Прилýка, *f.* Vereinigung, *f. К.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m.* s. Пригóда, *Гол.* I. 68. *Ст.*

Прилучáти, (-úти, -ýчувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen, zutheilen, beigeben, beilegen; 2) s. Получáти, bekommen; 3) — ся до когóсь sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; *b*) — ся *M.* II. 106 sich treffen, sich ereignen; прилучáв ся менí habe Gelegenheit; прилучúло ся з кимóсь лúхо jmdn traf ein Unglück.

Прúлюби, *У.* прилюбúшки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Прилюбúти, (-блúти), *v. a.* dh Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben *M.* III. 135; — ся до когóсь, *M.* II. 22 jmdn liebgewinnen.

Прилюдний, *a.* öffentlich, vor den Leuten.

Прилюдність, -ости, *f.* Oeffentlichkeit, *f.*

Прúлюдок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилютувáти, *v. a.* anlöthen.

Прилягáти, (-гáю, -гáєш), прилячúй, (прилягтú, прилáжу, прилáжеш), *v. a.* durch das Aufliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; *b*) sich legen, einwenig ruhen *Ш.* I. 2 (вітер); *c*) * sich befleissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавлáти, *v. a.* s. Примóвити.

Примазáти, (-áзувати), *v. a.* anstreichen.

Примаїти, (-áювати), *v. a.* mit Laub schmücken.

Примаїтий, *a.* schön und gut; zierlich.

Прúмань, примáна, прúманка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -áна, Vorzug, *m.*

Приманúти, (-áнювати), *v. a.* herbei-, verlocken.

Приманлúвий, (-áнний, -анчúвий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примáра, *f. Ст.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.*

Примáрити ся, *impers.* комýсь scheinen, vorgaukeln.

Примастúти, примáщувати, *v. a.* zuschmieren; 2) befetten.

Прúмастка, *f.* das zum Befetten Dienende.

Прúмежний, *a.* — кут Nebenwinkel, *m.*

Примéжувати, *v. a.* dh das Fortrükken des Raines vergrössern.

Примéне, *n.* s. Прилóжник.

Применúти ся слóвом перед кимóсь *M.* ein Wort an jmdu richten, das Gespräch anknüpfen.

Примéр, *m. К.* I. 153 s. Примірене 2).

Прúмережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht. [anfrieren.

Примерзáти, примéрзнути, *v. n.*

Примеркáти, примéркнути, *v. n.* dunkler werden; *adj.* примéркли, düster geworden, schon dämmernd.

Примéсти, (примéту́, примéтéш), *v. a.* hinzufegen; 2) einwenig rein fegen, kehren. [einer Wehr aus Steinen, (*Фр.*).

Прúмет, *m.* Art Fischfang mittels

Примéта, *f.* s. Прикмéта.

Приметáти, (-áю, -áеш), примéсти, (примéчу, -éчеш), *v. a.* hinzuwerfen, s. Прикидáти. [chen, zuschliessen.

Примикáти, *v. a.* einwenig zuma

Примилúти, примилáти, (*Кн. Вес.* II. 109), примúлувати (до свóго сердéнька) *КС.* (82) II. 302. *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — ся, примúлювати ся, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.

Примúре, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *m. К. ОБ.*

Примúрене, *n.* Versöhnung, *f.*

Примирúтель, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (úгелька, *f.* -in, *f.*).

Примирúтельний, *a.* Sühn.

Примирúти, (-я́ти), *v. a.* ver-, aussöhnen, den Frieden vermitteln; — ся sich ver-, aussöhnen, s. vergleichen.

Примúрник, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *T.*

Примíвка *f.* s. Прúказка, *Зак.* [хе, *f.*

Примíвница. *f.* Beschwörerin, He-

Примíнúти ся, *M.* II. 136 sich in etw. schicken, s. wornach richten, s. anpassen, s. bequemen.

Прúмíр, -íру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* прúмíром, на — zum Beispiel, beispielsweise.

Примíрене, примíрюване, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*

Примíрити, (-я́ти, -ю́вати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — ся anlegen, zielen beim Schiessen.

Примíрний, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinahe, ungefähr.

Примíрник, *m.* Exemplar, *n.*

Примíрність, -ости, *f.* Mustergiltigkeit, *f.*

Прúмісь, -іси, *К.* s. Прúмішка.

Примістúти, приміщáти, (-мíщувати) *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.

Прúмíст, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f. Зак.*

Прúмістки, *pl. К.* II. 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*

Примíстний, (-íсний), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.

Прúмíт, -ету, *m.* s. Прúгрут.

Примíта, *f.* s. Прикмéта 1).

Примíти, (-íю, -íеш), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К.* I. 317.

Примíтúвний, *a.* primitiv, ursprünglich.

Примíтúти, примíчáти, *v. a.* merken, bemerken, *P.* I. 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.

Примíтка, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichen, *n.* взя́ти в -ку beobachten.

Прúмíтка, *f.* s. Перéмíтка 1), Schultertuch, *n.*

Примíтний, *a. Не.* merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (тíло).

Примішáти, (-мíшувати), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — кого́ у крáдежки zum Theilnehmer eines Diebstals machen. [gung, *f.* Zusatz, *m.*

Прúмíшка, *f.* Beimischung, Beimen-

Примíшний, *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.

Примíшник, *m.* Gemengtheil, *m. Йол.*

Примíщене, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*

Примкнýти, *v. a.* s. Примикáти; — ся до кого́ sich an jmdn anschliessen.

Примняти, (примнý, примнéш), *v. a.* einwenig zerknittern.

Примóва, (*d.* прúмóвка), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n*; 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d.* s. Примíвка; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*

Примóнити, (-вля́ти), *v. a.* dabei sprechen; zureden, комýсь до сéрця —; 2) e. Zauberformel hersagen; 3) — ся eine Andeutung machen.

Примоля́ти, *v. a.* dazu beten.

Примóре, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Приморі́ти ся, durch Hunger geschwächt werden, *Mx.* [l. Nachtfrost.
Прі́морозок, -зку, *m.* leicher Frost,
Примо́рский, *a.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrands-.
Приморяни́н, *m. МШ.* Bewohner des Meeresufers, *m.* [*Левч.*
Прі́мость, -ости, *f. Левч.* Gerüst, *n.*
Примости́ти, примо́щувати, *v. a.* anbringen, s. Примістити; — ся den Platz einnehmen, P. finden, sich an-setzen. [містки.
Прі́мостка, *f.* Zubau, *f. vgl.* Прі́-
Примоцува́ти, *v. a.* befestigen.
Примочи́, [примо́гу, (примо́жу), примо́жеш], *v. n. H.* 67. *M.* s. Приміти, мочи́. [tzen.
Примочи́ти, (-о́чувати), *v. a.* benePрі́мочка, *f.* Auszug, Extract, *m.*
Приму́дькати ся, (*B.*) eig. die Hoden (му́до) berühren; sich befruchten lassen, (v. Weib).
Примули́ти, (-у́лювати), *v. a.* mit Schlamm überdecken.
Примурува́ти, *v. a.* hinzumauern.
Прі́мус, *m.* Zwang, *m.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.
Примуси́ти, примуша́ти, *v. a.*
Приму́скувати, *v. a. R.* 12. *pol.* zustreicheln. [machen, abhärmen.
Приму́чити, *v. a.* einwenig müde
Прі́мхи, *pl.* Launen, Caprizen, Schrullen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *sgl.* прі́мха, *Мак.* Vorwand, *m.* äusserer Grund.
Прі́мхати, *v. n. M.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.
Примхова́тий, *a.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар. Фр.*
Примча́ти, *v. a.* schnell herbeiholen, -bringen; — ся sch. herankommen, -reiten etc.
Прима́ти, *v. a.* s. Примняти.
Прива́віть, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*B.*).
Принагля́ти, *v. a.* antreiben.
Прина́годно, *adv.* gelegentlich.
Прина́да, (*d.* прина́дка, -а́донька), *f.* s. Прима́на; Reiz, *m*; 2) Leidenschaft, *f. Не.*
Прина́дити, (-а́джувати) *v. a.* ver-, anlocken, reizen; принаджа́ти ся до когось, *Зар.* jmdm den Hof machen.
Прина́дливий, (-на́дний), *a.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*
Прина́дність, -ости, *f.* Anmuth, *f.* Liebreiz, *m.* [Знадоби́ти ся.
Принадоби́ти ся, (-бля́ти ся), s.
Прина́ймнї, (-мі), *C.* I. 2. прина́йменше, *Фр. adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten, -dingen.
Принайми́ти, (-а́ти), *v. a.* hinzu-
Принале́жати, *v. n.* gehören, zugehören, до кого́.
Принале́жний, *a.* gehörig; gebührend; 2) zuständig.
Принале́жність, -ости, *f.* Zubehör, *n.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f. T.*; 2) Zuständigkeit, *f.* [Прина́ймнї.
Прина́менї, *adv. Ш.* II. 147. s.
Принапи́лий, *a.* genug betrunken.
Принапокри́ти, *v. a. Зг.* s. Покри́ти.
Прина́родно, *adv. M. M+Б.* 286 s. Прилю́дно, vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.
Прindити ся, *Гл. б.* 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пот.* III. 121.
Принди́чити собі́, § s. Кни́ти с.
Приневе́сний, *a.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*
Приневоли́ти, (-ля́ти), принему́сити, *v. a.* s. Приму́сити, присилувати.
Принепа́сти, *v. n.* s. Підупа́сти.
Прине́сення, *n.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Приноси́ти.
Прине́сти, (-не́су, -не́сеш), *v. a.* s.
Прини́ження, *n. K.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *f.* das Niederhalten.
Принизи́ти ся, принижа́ти ся, sich herablassen, s. niedersenken, *K.*
Приника́ти, *АД.* I. 113. приникну́ти, *v. n.* sich niederbeugen; — до чогось zu etw. sich hinneigen, *K.* — на кого́ jmdn beschützen, *K.*
Принима́ти, *v. a.* s. Прийма́ти.
Прини́шкнути, *v. n.* s. Притихнути.
Прі́нісне, *s. a. n.* s. Прі́гісне.
Прі́ньми, s. Прийми.
Приноровити, (-вля́ти), *v. a. Ог.* anpassen; — ся sich anpassen, s. anschliessen, s. anfügen, *Зар.*. [*Фр.*
Приноро́вленє, *n.* Anpassung, *f.*
Прино́с, *m.* dargebrachtes Opfer, Opfergabe, *f.* Geschenk, *n. МШ.*

Приноси́ти, (-но́шу,-но́сиш), приношáти, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *ptc.* принóшéний, *M.* III. 71 abgetragen, abgenutzt (e. Kleid).

Принóсний, *a.* vom принóс, Opfer-; 2) der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R.* 69. 135.

Принýда, *f. Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Принýдити, *v. a.* nöthigen, zwingen; 3) — ся *M.* III. 47 sich stark abhärmen.

Принýка, *f.* Antrieb, *m.* Aufmunterung, Anregung, *f.*

Принýкати, принýкнути, *Зар. v. a.* aufmuntern; zwingen.

Принурúти ся, einwenig untertauchen, untersinken.

Принцúза, *f.* § Prinzessin, *f.*

Прúнцип, *m.* Princip, *n.* Grundsatz, *m. adj.* принцúпний, principiell, grundsätzlich.

Принципáрити ся, § sich hörherr stellen, *Gr.* 26.

Приняти, *v. a.* s. Приймáти; — слóво знов *Кч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — в чім багáто прáцї, *Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Приобіцяти, (-обíцювати), *a. a.* versprechen, zusagen.

Приобрíсти, (-обрітý, -обрітéш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Приобстáти ся, s. Приостáти.

Приодївáти, приодíти, приодягáти, (-гнýти), приодежúти, *v. a.* bekleiden, ankleiden; — ся sich Kleidung (im Dienst) erwerben.

Приодхóдничий, *a.* s. Прúхвостний.

Приоздоби́ти, (-блáти), *v. a.* s. Прикрасúти.

Прибздобóка, *f. Пол.* Прикрáса 1).

Прúоколосток, s. Прúколоток. [(*B.*).

Прионáдити, *v. a.* s. Принáдити,

Приопáсти, (-пáду, -пáдеш), *v. n.* s. Підупáсти.

Прибрáти, прибрювати, *v. a.* einackern, beflügen.

Приоружúти, *v. a.* bewaffnen, unter Waffen stellen.

Приостановúти, (-вляти), *v. a.* — хóду im Gange innehalten, *BБ.*; — ся stehen bleiben, *Вах.*

Приостáти, (-остáну, -остáнеш), *v. n.* und — ся zurückbleiben; 2) *v. a. Ф.* s. Перестáти.

Прибхувати, *v. n.* dazu seufzen, stöhnen.

Прúочко, *n. B.* Nebenauge, *n.*

Припавузúти, *v. a. Ч.* III. 390 s. Прируóлúти.

Припадáти, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (пóрохом); 2) neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdn feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — до чúсгóсь слíду; 3) — на когó auf jmdn zu fallen (майнó); припадáє на когó (чéрга) es ist die Reihe an jmdn; 4) — до чогóсь zu etw. passen, sich zu etw. schicken, не припадá, *K.* es geht nicht an, ziemt nicht; 5) vorfallen, sich ereignen, s. zutragen, — на якúйсь день auf einen Tag fallen.

Припáдистий, *a.* abschüssig, schroff abhangend; 2) — чóбіт schlecht im Rist.

Припадкóний, *a.* zufällig, *Пар.*

Припадкóвість, -ости, *f.* Прúдарність, *Пар. ВБ.*

Припáднистий, *a.* -е веснá (*Гн.* 40) wann oft Regen fällt, s. Перепáдистий.

Припáдок, -дку, *m.* Zufall, Vorfall; bes. Unglücksfall, *m.*

Припáзити, *v. a.* s. Припильнувáти.

Припалúти, (-пáлювати), *v. a.* einwenig anbrennen, verbrennen.

Припамáтувати собí, s. Пригадувати с.

Припанкувáтий, *a.* vornehm, herrisch, *K.*

Припантрúти, § s. Припильнувáти.

Припáрити, (-пáрювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähen; 2) *v. n.* сóнце brennt stark (gleich nach dem Regen).

Прúпарка, *f. Ко.* 196 das Anbrennen; 2) *kleine Züchtigung, Prügelei, *Кч.* 279.

Припáрник, *m.* Wärmestein, *m. Пол.*

Прúпарок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Прúпас, *m. Пар.* s. Зáпас.

Припасáти, (-áю, -áєш), *v. a.* sorgfältig weiden, *У.*; 2) herbeischaffen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — щось для сéбе für sich etw. verschaffen.

Припаювáти, *v. a.* s. Придїлúти

Припе́рти, (-пру́, -пре́ш), *v. a.* s. Припира́ти. [gewinnen, *Ст.*
Припести́ти, *v. a.* dh Liebkosen
Припеча́ска, *f. N.* e. полони́на
Припеча́тати, *v. a.* zusiegeln, versiegeln, den Siegel beidrücken. [піка́ти.
Припечи́, (-ечу́, -че́ш), *v. a.* s. При-
Припива́ти, s. Припи́ти.
Припи́лка, *f. Др. с.* Glareola melanoptera.
Припильнува́ти, припилува́ти, *v. a.* робо́ту eine Arbeit fleissig beaufsichtigen; emsig zusehen, anfpassen, ein wachsames Auge worauf haben, fleissig abwarten; 2) rascher arbeiten.
При́пин, *m. С.* припи́на, *f. Mi.* II. 18. *Левч.* Anhalt, Einhalt, *m.* Beschränkung, Behinderung, Verzögerung, *f.*
Припина́ти, (-аю, -а́єш), *v. a.* anheften, anstecken, anhängen, anschnallen, anbinden.
Припинда́, *f.* § Schürze, *f.* Vortuch, *n.*
Припини́ти, (-и́ню, -пи́ниш), *v. a.* anhalten; — ся inne halten, anhalten, stocken, sich unterbrechen, *С.*; *b)* zu lange wo verweilen.
При́пинка, *f.* Band, Zugband, *n. Н.* 212; 2) *pl.* s. Ма́йтки; 3) Kniewärmer, *pl.*
Припира́ти, *v. a.* andrücken, gegen etw. drängen, drücken; in die Enge jmdn treiben; 2) fest zuschliessen, absperren; 3) mühevoll herbeischaffen, *P.* II. 15; 4) *v. n.* anstossen, angrenzen, bis wohin sich erstrecken; * то́є до ме́не не припира́є das droht mir nicht, geht mich nicht an.
Припиро́вище *f.* s Пристано́вище.
При́пис, *m.* Vorschrift, *f.*
Приписа́ти, припи́сувати, *v. a.* hinzuschreiben; — ся beischreiben; 2) einschreiben, eintragen; 3) кому́ vorschreiben; *b)* * zuschreiben.
При́писка, *f.* schriftlicher Zusatz, Postscriptum, *n.* Anmerkung, *f.*
Припи́ти, (припю́, припе́ш), *v. a.* до кого́ zutrinken, *Зг.*
Припівзи́ти, s. Припавузи́ти.
Припіднима́ти ся, sich (einwenig, langsam) erheben, *Фр.*
Припі́зний, *a.* zu spät. [verspäten.
Припізни́ти ся, (-зня́ти ся), sich
При́пік, -еку, *m.* Ofennische, Hölle (bei, hinter dem Ofen) *f.*

Припіка́ти, *v. a.* stark anbacken, rösten, einwenig anbraten; 2) *v. n.* (со́нце) припіка́є brennt zu stark, sengt.
Припі́л, -о́лу, *m.* Schoss des Weiberkleides; *n.* s. Подо́лок.
Припі́н, -о́на, *m.* Bandseil mit e. Pflock der in die Erde eingeschlagen wird (beim Weiden der Pferde &), *n. Ш.* I. 87.
При́пір, -о́ру, *m.* Verschluss, *m.*; 2) s. Пристано́вок; 3) dringliche Noth; 4) steile Berglehne. [*f.* (carpus).
При́пісток, -стка, *m.* Handwurzel,
Припітка́ти, s. Зди́бати.
При́пічок, -чка, *m.* Raum vor dem Backofen, *m.* Beimauer an e. Ofen, *f.*
Припі́швити, (-шву, -швиш), *v. a.* überwendlich unternähen.
Припла́кати, *v. v.* всї думки́ *М.* II. 122 alle Gedanken durch reichliche Thränen unterdrücken.
Приплати́ти ся, theuer bezahlen, th. zu stehen kommen.
Припла́щений, *Пол.* приплéсканий, *a.* platt, p. gedrückt, flach. [да.
Приплента́ч. *m. С.* I. 192 s. Приблу́-
Приплеска́ти, приплї́скувати, *v. a.* platt, glatt machen, flach ebnen; 2) *v. n.* Beifall zuklatschen.
Приплéсти, s. Приплїта́ти.
При́плив, *m.* Fluth, *f. Пол.*
Припливáти, припли́сти, (-пливу́, пливе́ш), *v. n.* herbeigeschwommen kommen, heranschwimmen; -segeln; припли́ло до голови́ кому́сь jmdm ist etw. eingefallen, in den Kopf gekommen.
Приплід, -оду, *m.* Zuwachs, Nachwuchs, *m.* Kinder, *pl. К.*
Приплї́снїти, *v. n.* sich mit Schimmel überziehen.
Приплїта́ти, (-ї́тувати), *v. a.* zuflechten, -winden; 2) * — ся zufällig umherirrend ankommen.
При́плїтки, *pl.* s. Ви́плїтки.
Приплїши́ти, *v. a.* s. Заплїши́ти; * einwenig einschränken, zu Paaren treiben.
При́плодок, -дку, *m.* s. При́плїд.
Приплуга́нити ся, sich herbeischleppen.
Приплу́тува́ти ся, sich anheften.
При́плюсток, -стка, *m.* allzu flaches Dach.

Приплю́щити, (-а́ти), *v. a.* platt machen, p. drücken.

Припня́ти, (-пну́, -пне́ш), *v. a.* s. Припина́ти. [При́повідка.

Приповеді́нка, *f. П. n.* 122 s.

Приповзти́, (-повзу́, -повзе́ш), *v. n.* heranschleichen, -kriechen. [chend.

При́повзком, *adv. Фр.* heranschlei-

Приповіда́ти, *v.a.* etwas Scharfsinniges, Interessantes, Zutreffendes sagen.

При́повідка, *f.* Märchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*

Приповідний лист, Freibrief, *m. К.*

При́поність, -істи, *f. К.* I. 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*

Приповісти, (-повім, -повіш, повість), *v. a.* s. Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen. [по́вістка.

При́поністка, *f.* s. При́повідка;

Припо́ннити, *v. a.* чого́ zu geben dass ein volles Mass werde; приповня́ти ся, *М.* sich an füllen, voller werden.

Приподáти, *v. a. У.* s. Дода́ти.

Приподо́ба, *f. Пар. К.* приподо́банє, *n.* das Gefallen, до -би, ра́ди -би um zu gefallen, zu G.

Приподо́бати ся кому́, jmdm gefallen, sich beliebt machen; 2) приподо́блювати ся до кого́сь, *К.* jmdm nachthun, trachten jmdm ähnlich zu werden.

Припокої́ти, *v. v.* beschwichtigen, beruhigen, zum Schlaf legen, *Мак.*

Припо́лє, *n. Ст.* s. Припі́л.

Припомина́ти, *Н.* 114. припомяну́ти *АД.* I. 94 *v. a.* об чім s. Пригада́ти, згада́ти gedenken lassen.

Припо́на, *f.* s. При́пін.

Припо́нець, -нця, *m.* Convolvulus arv.; 2) — углова́тий, Sicyos angulata, *В.*

Припо́ра, *f.* s. Припі́р; Hindernis, *n.*

Припоро́шити, (-о́шувати), *v. a.* bestauben, beschütten, bestreuen.

Припору́ка, *f. Ст.* s. Препору́ченє 1); 2) ein Anliegen.

Припо́стити, *v. a.* ду́шу fasten lassen, dh Fasten üben; 2) *v n.* einwenig fasten. vogel, s. При́путень.

При́потень, -тня, *m. ІГ.* Art Feld-

Припохлїби́ти, *v. n.* кому́сь schmeicheln.

При-поча́тку, *adv.* zu Anfang.

Припочи́нок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f. МШ.*

Припочи́ти, припочива́ти, *v. n.* einwenig ruhen, ausruhen.

Припояса́ти, (-поя́шу, -поя́шеш), *v. a.* umgürten; an den Gürtel anbinden, *Ч.* V. 611.

Припра́ва, *f.* Zuthat, Würze, *f.*; 2) Beizmittel, *n. Пол.*; 3) Geräth, Werkzeug, *n.*

Припра́вити, (-вля́ти), *v. a.* anmachen, ansetzen; 2) zubereiten, einmachen, würzen; 3) — ся по чім *Гн.* 63 sich wornach richten, s. anpassen.

Припра́ша, *f.* s. Припра́ва 1).

Припрона́дити, (-а́джувати), *v. a.* s. Приве́сти.

Припроси́ти, припро́шувати, (-пра́шувати), *v. a.* inständig, viel, lange wozu bitten, (zum Essen etc.), dazubitten, ersuchen. [Запру́та.

При́прут, *m.* припру́тє, *n. coll.* s.

Припряга́ти, припрячи́, (-пря́жу, -пря́жеш), *v. a.* dazu anspannen, beispannen (das Zugvieh).

Припряда́ти, припря́сти, (-пряду́, -пряде́ш), *v. a.* dazuspinnen, anspinnen.

Припря́тати, припрячи́, (-пря́чу, -пря́чеш), *v. a.* einwenig aufräumen (в ха́тї etc.); 4) zusammensparen.

При́пуск, при́пуст, *m.* das Zulassen; 2) das Melken der Kühe, s. Поді́й; 3) в — ganz frei, ohne Einhalt, in Fülle u. Hülle.

Припуска́ти, припусти́ти, (-пу́щу́, -пу́стиш), *v. a.* zulassen, hinzu-, heranlassen; — молока́ reichlich Milch beim Melken geben; — бугая́ & den Bullen & zulassen, belegen, bespringen lassen; — за ким коня́ jmdn zu Pferde scharf verfolgen u. ihn anfallen, *Кч.* 115; 2) im Masse zugeben (beim Zuschneiden e. Kleides u. beim Bauen); 2) * zulassen, zugeben, voraussetzen.

Припу́стниця, *f.* vorn vorgeschossene Latte, Balken etc.; vorgeschossene Zubau. [sel, *n.*?

Припу́с(т)ничка, *f.* (*Фр.*) Wie-

При́путень, -тня, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).

Припу́тник, *m.* Art Schwamm.

Припу́хнути, *v. n.* anschwellen.

Припу́щенє, *n.* das Zulassen; 2) Voraussetzung, Annahme, Hypothese, *f. Пар.*

Припя́ст, *m.* s. При́пісток.

Припя́стний, *a.* -і ко́сти Handwurzelknochen, *pl. Пол.*

Прирабля́ти, s. Приробля́ти.

При́рамок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *m.* (am Hemd).

Прираста́ти, s. Прирости́.

Прира́яти, (-ра́їти), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken *Др.с.* 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, *P.* II. 194.

При́рва, *f.*s.Прі́рва,Leistenbruch,*m.*

Прирівна́ти, (-рі́внювати), *v. a.* щось до чого́сь, vergleichen, gleich stellen; anpassen.

При́різ, -ізу, *m.* s. Зрі́зованець.

Прирі́зати, (-рі́зувати), *v.a.* nach e. Mass zuschneiden, absägen.

Прирікáти, приречи́, *v. a.* versprechen; betheuern.

Прирі́ст, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n. Бор.*

Прирі́стка, *f.* Uropoda vegetans.

Прироби́ти,(-бля́ти),*v.a.*erarbeiten.

Приро́да, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — *Др. с.* 101. природжі́нє Geschlechtsglied, *n.* Genitalien, *pl.*

Природже́ний, *a. H.* 117 s. Приро́дний; von Geburt, von Natur aus, geboren.

Природи́ти, приро́джувати, *v. a.* hinzugebären, -schaffen, erschaffen, erzeugen.

Приро́дний, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, *H.* 27; *adv.* -но naturgemäss. [trieb, *m. He.*

Приро́дник, *m.* Instinct, Natur-

Приро́дність, -ости, *f.* Natürlichkeit, *f.* natürlicher Gang, *Св.*

Природозна́вство, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schaftlich.

Природозна́вчий, *a.*naturwissen-

Природозни́т, *m. B.* Naturforscher, *m.*

Природопи́сь, *f.* Natnrbeschreibung, *f. adj.* природопи́сний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich. [s. Природже́ний,

Прирожде́нний, *a. K.* II. 39. *He.*

Прироже́ність, -ости, *f. Ган.* Naturell, *n.*

Прирозуми́ти, *v. a.* aussinnen, erfinden; прирозумі́ти, *v. n. M+Б.* 69 sich klug zu helfen wissen.

Прирости́, (-росту́, -росте́ш), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.

Прирубли́ти, (-ру́блювати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhre von Heu od. Getreide befestigen.

Приручáти, (-и́ти), *v. a.* empfehlen, anvertrauen; 2) до се́бе кого́ zahm machen, s. Освої́ти, *Под.*; — ся до кого́сь *Ч.*V. 214 sich an jmdn anschliessen.

Приру́чний, *a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *У.*

При́са, *f.* s. Приск. [tes Bäumchen.

Приса́да, *f.*s. При́давка; 2) veredel-

Присади́ти, (-са́джувати), *v. a.* ansetzen, anlegen; 2) pfropfen, veredeln (Bäume); 3) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

При́са́дка, *f.* Anhängsel, *n. B.*

При́садочок,-чка, *m.*s.Багні́тка,*B.*

Присака́ти ся, § sich erdreisten.

Присама́рє, *n.* Gebiet am Fl. Сама́ра, *n.* [чепи́ти ся.

Присамбора́шити ся, s. При-

При́сваха, *f.* Begleiterin der сва́ха, *Ч.* IV. 64.

Присьвідува́ти, *v. a.* кого́ für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.

Присьві́дченє, *n. Зг.* (*Пр.* II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit, *f.*

Присьвідчи́ти, *v. a.* bezeugen, bestätigen.

Присьніти́ти, присьвіча́ти,-сьні́чувати), *v.n.*dazu leuchten, vorleuchten.

Присвої́ти, присво́ювати, *v. a.* aneignen, *B.* sich eigenmachen; zueignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *У.* s. Освої́ти ся.

Присво́юванє, присво́єнє, *n.* Aneignung, *f.*; 2) Zähmung, *f.*

Присьвяти́ти, присьвя́чувати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedicieren, zueignen; — ся *K.* heilig werden.

При́сьвнток, -тка́, *m.* kleiner Feiertag, *Ч.* III. 253.

При́селок, -лка, *m.* kleines Dorf neben e. grösseren u. zu diesem geh., *Фр.* Weiler, *m.*

Присе́рбити ся до кого́сь, sich an jmdn heften, s. anschmiegen, *M.*II.141.

При́си, *pl. Ч.* IV. 647? до́вгі —.

Приси́л, -и́лу, *m.* Sendung, Botschaft, *f. Кв.* 212.

*

Присила́ти, *v. a.* schicken, zusenden; — ся до кого́ Brautwerber senden.

I. Присили́ти, *v. a.* s. Присúлувати.

II. Присили́ти, (-ля́ти, -сúлювати), *v. a.* anhängen, anheften, anbinden.

Прúсилка, *f.* Sendung, *f.*

Прúсилки, *pl.* s. Прúчитки.

Присúлунати, *v. a.* zwingen, nöthi

Присинóвлене, *n.* Affiliation, *f. Term.*

Присúпати, (-сúпувати), *v. a.* zuschütten.

Прúсипка, *f.* das zum Zuschütten, Bestreuen Dienende; 2) s. 'Осип.

Присипкúй, *a. OП.* einschläfernd.

Присипля́ти, *v. a.* s. Приспáти.

Присихáти, *v. n.* s. Присóхнути.

Присíóник, *m.* s. Пристíóник.

Присíв, присívок, -нку, *m.* Zusaat, *f.* beigesäetes Getreide als Theil des jährlichen Lohnes für den Wirtschaftsknecht.

Присïнáти, *v. a.* dazusäen.

Присïдáтель, *m. Гол.* Beisitzer. Assessor, *m.*

Присïдáти, s. Присíсти.

Присïдáчка, *f.* s. Берегýлька.

Прúсïдка, *f.* Sitzbrett vom Spinnrocken &; 2) feine gemusterte Satteldecke, (*B.*).

Прúсïдько, *m.* sehr kleiner Mensch, Присíкáти ся до кого́, s. Присíпати ся.

Присíл, -óла, *m.* der gesendete Bote, Присíльний, *a.* nachbarlich *Ч.* I. 119.

Прúсïлок, -лка, *m. Не.* s. Прúселок.

Присïнéшня, *f. C.* Vorzimmer, *n.*

Прúсïнок, -нка, прúсïнець, -нця, *m.* (*pl.* прúсïнки, *d.* присíнечки *Ч.* IV. 68) Vorraum, Versaal, *m.* Vorhalle, *f.*; Vorban entlang der ganzen Hütte.

Присíпати ся до кого́сь jmdn anfallen u. behelligen, anschnauben, hart mitnehmen; sich an jmdn heften, *Кч.* 135

Присïрíти, *v. n.* etwas grau werden; *adj.* присïрілий.

Присíсти, (присяду, присядет), *v. a.* — щось etw. dadh halten, dass man darauf festsitzt; etw. in Besitz nehmen; — кого́сь *jmdm hart zusetzen, lästig werden; drücken, zwingen; 2) *v. n.* sich niedersetzen; *b*) sich niederducken; 3) — ся sich dabei, sich neben, zu jmdm setzen: до кого́сь, — на во́зї auf dem Wagen als Afterpassagier.

Прúсïшки, *pl. K.* I. 18 s. Стремя́, *pl.*; 2) *Ч.* VII. 393 Pfeiler der повíтка, *pl.* s. Присошúна.

Присíяти, (-сíю, -сíєш), *v. a.* s. Присïвáти.

Прúск, *m.* glühende Kohlen, *Ш.* I. 79.

Прúскавка, *f.* Spritzloch, *n.*

Прискáкувати, s. Прискóчити.

Прискалúти, *v. a.* óчи *Pa.* I. 149 zudrücken, halb schliessen.

Прúскалок, -лка, *m.* Vorsprung e. Felsens, *m. Ф.*

Прискáржити, (-áржувати), *v. a.* кого́ перед ким anklagen.

Прúскати, *v. n.* spritzen; sprühen (Feuer, Funken); 2) knistern; 3) schnauben.

Прискáч, *m.* Spritzfisch, *m.* (Chelmon rostratus). [(*Фр.*).

Прискúбнути, *v. a.* einklemmen

Прискúй, *a.* hitzig, aufbrausend.

Прискитáти ся, irrend ankommen.

Прискóком, *m.* ходúти з прискóком hüpfend.

Прискóрбен, прискорбний, *a. M.* sehr traurig, kummervoll.

Прискóрене, *n* Beschleunigung, Прискорúти, (-ря́ти), *v. a.* beschleunigen.

Прискóчити, *v. n.* hinzu, -heranspringen.

Прискринок, -нка, *m.* Nebenfach in e. Kasten, *n.* Beilade, *f.*

Прискрúпати, *v. a.* zu-drücken, pressen, *Шл.*

Прискулúти, *v. a.* óчи die Augen zudrücken, um besser zu sehen, *Кл.* zukneifen.

Прискýн, *m.* Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus).

Прискýчити, *v. n. impers.* прискýчило ся комýсь jmdm wird einwenig langweilig.

Приславáти, *v. a.* s. Присилáти.

Приславúти, (прúшлю, прúшлеш), *v. a.* s. Присилáти.

Прислúни, *pl.* s. Пислúни, *B.*

Прислíве, *n.* прúслівка, *f. Зак.* Sprichwort, *n.*; 2) Befehl, Auftrag, *Фр.*

Прислíг, -óга, *m.* s. Присíл.

Прúслїдок, -дку, *m.* Spur, *f.*

Прúслінець, -нця, *m.* прúслінка, *f.* Schirmdach, *n.* -decke, *f.*; 2) Lagerstätte für den Knecht im Stall, *f.* [*Под.*

Присліпуватий, *a.* kurzsichtig,

Прúсло, *n.* s. Прáсло; fünf Latten (вориúни) zusammengebunden.

Прислóвлювати, *v. a.* gewählte

Worte in e. Erzählung hinzufügen, setzen, *Ст.*

Приклони́ти, (-я́ти, -кло́нювати), *v. a.* anlehnen, an etw. stellen, — две́рі nicht völlig zumachen, anlehnen, — ся s. Припе́рти ся, *Б.*

Приклопи́ти, *v. a.* in eine Mäusefalle etc. (клопе́ць) fangen; — пальці́ межи две́рима einklemmen.

Прислу́га, *f.* Dienstbezeigung, Gefälligkeit, *f.* Dienst, *m.*; 2) *coll.* die Dienstboten, *pl.* Bedienung, *f.*

Прислужи́ти, прислугу́вувати. *Ке.* 209. прислу́жувати, *v. n.* кому́ dienen, aufwarten; — ся кому́ jmdm e. Dienst od. eine Gefälligkeit erweisen; зле — einen schlechten Dienst leisten.

Прислу́жний, *a.* zustehend, gehörig, gebührend. [helfer, *m. C.* I. 78.

Прислу́жник, *m* Diener, Helfers-

Прислужниця, *f. Не.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*

Прислу́жність, -ости, *f.* Dienstfertigkeit; 2) Geschäftigkeit, *f.* [*Top.*

Прислу́нути ся, s. Прису́нути ся,

При́слух, *m. M.* II. 111 das Horchen, на — um zu horchen.

Прислу́хати ся, прислу́хувати ся, horchen, behorchen; aufmerksam an-, zuhören.

Прислю́ний, *a.* Ehe-, ehelich.

Присмага́ти, присма́жити, (-а́жувати), *v. a.* einwenig pregeln, schmoren; 2) -а́ти, присмагну́ти, *v. n.* rostschwarzbraun werden (dh Hitze).

При́смак, *m.* Leckerbissen, *m.*

Присма́ка. *f. Не.* Gewürz, *n.* Zubusse, *f.*

Присмали́ти, (-а́лювати), *v. a.* einwenig ver-anbrennen.

Присма́чити, *v. a.* schmackhafter machen, würzen.

Присмерк, *m. M.* Abenddämmerung, *f.* при́смерком in der A. [nahe.

Присме́ртний, *a. M.* dem Tode

Присмири́ти, *v. n.* demüthiger, nachgiebiger, ruhiger, friedlicher werden, sich beschwichtigen.

При́смо, *pl.* присма́, *n.* Saugscheibe, Haftlappe, *f.* (aroliae), *B.*

Присмо́ктувати, *v. a.* mit der Zunge u. den Lippen schnalzen.

Присни́ти ся, träumen, im Traume erscheinen.

Присні́ти́ти ся, присні́ті́ти, *v. n. ВБ.* sich mit Schimmel u. Rost bedecken.

Присновічний, *a.* ewig, der Ewigkeit angehörig. [Andenkens.

Приснопа́мятний, *a.* † ewigen

Присноши́ти, *v. a. Ос.* (62) IX. 101 erstarrt machen? *vgl.* Прислопи́ти.

Присносу́щий, *n.* † ewig, ewig seiend.

При́снути, *v. n.* s. Пи́рснути, prusten; — сьмі́хом in gellendes Gelächter ausbrechen; 2) s. Плигнути, *А Г.* 164.

Присоба́чити, *v. a.* §. s. Притисну́ти. [lich — кому́.

Присо́бний, *a. B.* eigen, eigenthüm-

Присові́тувати, *v. a. Ч* II. 458 jmdm etw. anrathen.

Присогласи́ти кого́ на що jmds Zustimmung wozu erlangen.

При́сок, -ску, *m.* s. Приск. [salzen.

Присоли́ти, (-со́лювати), *v. a.* zu-

Присолоджупати. *v. a.* versüssen.

Присьо́рбати ся, *Левч.* s. Присе́рбити ся. [sich an etw. heften.

Присота́ти ся, *Шй.* I. 59 до чого́

Присо́ха, *f. Кл.* (*Вес.* I. 320) Pfahl in e. Flusse, *m.* s. Со́ха, присо́шина.

Присо́хнути, *v. n.* zutrocknen.

Присохтува́ти, *v. a. Гол.* anpassen, anwenden, Anwendung machen, beziehen. [372. jmdm etw. abmerken.

Присо́чити, *v. a.* ertappen, *Кч.*

Присо́шина, *f.* Stütze, *f. Ст.*

При́спа, *f.* das an der Aussenwand der Hütte unterwärts aufgetragene grosse Gesimse zum Sitzen.

При́спанка, *f.* Beischläferin, Concubine, *f.*; 2) s. По́критка.

Приспа́ти, (присплю́, приспи́ш), *v. a.* einschläfern, zum Schlafen einwiegen; 2) beschlafen, schwängern (e. Weib); — ся Beischlaf pflegen.

Приспи́чити, *v. a.* auf die Spitze etw. treiben, *Левч.* s. Прикрути́ти, притисну́ти, *Ст.*: -и́ло ко́мусь.

При́спів, *m.* при́співка, *f.* Zugesang, *m.* Epode, *f. Ч.* III. 395; begleitender Gesang, -es Lied, *Ог.* Refrain in e. Liede; 2) -ка anzügliches Couplet, *ОП.*; 3) -ка Zueignung, *f. Фр.*

Приспіва́ти, приспі́ти, *v. n.* ankommen, anlangen; — на по́міч zu Hilfe kommen; herannahen, bevorstehen;

приспі́ло кому́сь jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.

Приспі́вувати, *v. a.* dazusingen,

Приспіша́ти, (-и́ти), *v.a.* beschleunigen; 2) s. Притисну́ти.

Приспо́лювати ся до чого́сь, sich woran anschliessen, *Кл.* [derung, *f.*

Приспо́ра, *f.* Beschleunigung, För-

Приспори́ти, (-я́ти), *v. a.* reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, *H.* 226; 2) bereit rüsten *Ст.*; 3) beschleunigen, fördern.

Приспо́рюванє, *n. ВБ.* Herbeischaffung, *f.* s. Приспо́ра.

Приспосо́бити, (-бля́ти), *v. a.* vorbereiten, anstellen, einrichten, zurichten; — ся до кого́сь *Не.* an jmdn anpassen, s. accommodieren; кому́сь jmdm gefällig werden.

Приспосо́бленє, *n.* Vorbereitung, Zurichtung, *f.*; Accomodation, *f.* Einrichtungsvermögen, *n. Пол.*

Прися́вки. *pl.* Saugwurzeln, *pl. B.*

Прися́ти ся, (прису́, присе́ш). sich ansaugen до чого́сь. [Schaffner.

При́ставь, *m.* aufgestellter Hüter,

Приста́ва, *f.* Zustellung, Zufuhr, Lieferung, *f.*; 2) Aufsicht, *f.*; *Aufseher, *pl.*

Приставля́ти, *v. n.* (до при́станї) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; Anker werfen; sich aufhalten, *АД.* I. 209; 2) ans Ermüdung stehen bleiben; 3) — до кого́сь, до чого́сь beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; s. Приста́ти.

Приста́вити, (-вля́ти), *v. a.* ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) кого́сь за що́сь jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, *Гл. б.* 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben, sich stellen, — бі́дним *Р.* I. 1.

При́ставка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) s. Поли́ця 1) *У.*; 3) Art Tischgeschirr.

Приста́вкувати, *v. n.* s. Поста́вкувати.

Приста́вленє, *n.* s. Приста́ва 1), das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.

Приста́вний, *a.* angelegt, angebracht, *У.* [Gefäss, *Зак.*

При́ставок, -вка, *m* .Art grosses

Приста́вчина, *f.* Blattscheide, Tute, *f.* (ochrea) *B.*

При́стай, *m.* der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitritt; anhänglich wird; 2) s. При́ста́ш.

Пристайний, *a.* sich vollkommen deckend, congruent.

Пристайність, -ости, *f.* — трику́тникін, Congruenz, *f.*

Пристайство, (-а́ньство, а́льство), *n.* ити́ до кого́сь на — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.

Пристале́ць, -лця, *m. Зг.* Freiwilliger (Krieger), *m.* [chend, *ІГ.*

Пристали́й, *a.* passend, entspre-

Пристальний, *a.* ununterbrochen, stettig, *ІГ.* [Hafen, Landungsplatz, *m.*

При́стань, *f.* s. Приста́нище; 2)

Приста́нище, *Ш.* I. 231; приста́не *Р.* I 70. пристано́вище, *n.* Zufluchtstätte, *f.* -ort, *m.* Zuflucht, *f.* Wohnstätte, *f.* Obdach, *n.* Hort, *m.*; Ruhestätte, *f.*

Пристанови́ти ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (*B.*).

Пристано́вок, -о́вку, -і́вку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* нема є́му́ -о́вку hat keine Rast, rastet nicht; 2) s. Приста́нище. [ort, *m. ВБ.*; 2) Pause, *f. Вах.*

Приста́нок, -нку, *m.* Ruheort, Stand-

Пристара́ти, *v. a.* що́сь etw. dazu besorgen, erwerben.

Пристаріти, *v. n.* und — ся *Ч.* IV. 64. alt werden; *adj.* пристарі́лий при́старкова́тий, ältlich.

Приста́ти, (приста́ну, приста́неш), *v. n.* s. Приставля́ти; 2) — до не́ї (на ґрунт) in das Haus u. Gut eines Weibes heiraten; 3) приста́в до не́го злий дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чию́ ві́ру, на чию́ ру́ку zu jmds Glauben beitreten; *b*) in wilder Ehe leben; 5) sich schicken, ziemen.

При́ста́ш, *m.* der in das Haus u. Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.

Приста́я, *m.* s. При́стай; zugelaufener Hund; 2) s. При́ста́ш; 3) *f. Гол.* III. 296. das Einheiraten als при́ста́ш; 4) *f. Це.* die sich anschliessende, zugewanderte Schar.

Пристебну́ва́ти, *v. a* ansteppen.

Пристели́ти, (-е́лювати), *v. a.* bedecken, überziehen.

Пристерегй, (-егтй), пристерігáти, *v. a.* кого́ *M.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdm aufpassen, auflauern; 2) vorhüten, *Фр.* s. Допильнувáти.

Пристигáти, пристúчи, (присúгну, пристúгнеш), *v. n.* reif werden, reifen. [ка, *Алъ.* 514) reif.

Пристúглий, *a.* (*d.* пристигля́ш-

Пристидúти, (-иджý, идúш), *v. a.* (einwenig) beschämen. [ток.

Прúстирток, -тка, *m.* s. Півстúр-

Пристíбати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Пристíбний, *a.* s. Прúстівний.

Пристíбник, *m.* Werkstück zum Festhalten des вал im Webstuhl, *n.*

Пристíбність, -ости, *f. BB.* Anstand, *m.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

Прúстівний, *a.* bes. *adv.* wohlanstehend, schicklich.

Пристíйно, *adv.* s. Пристóйно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дíє es touchirt mich sehr wenig; 3) — даβáти den ersten Preis im Kauf geben.

Прúстїнок, -нка, *m.* Thürpfosten, *m. K.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Mог.*?

Пристóйний, *a.* gegenwärtig, beiseiend; 2) *adv.* пристóйно *Кч.* 28 s. Прúстівно, mit Anstand, geziemend.

Прúсторона, (*d.* -онка), *f.* Seitenraum, *m.*

Пристóронно, *adv. M.* parteiisch.

Пристóювати, *v. n.* stehen bleiben, +*M.*; пристóяти над чим s. Припильнувáти.

Прúстрасть, пристрáстність, -ости, *У. f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Прúстрастний, *a.* leidenschaftlich.

Пристращáти ся до чогóсь Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Ке.* 1.

Пристригáти, пристрúчи, *v. a.* einwenig abscheren, abschneiden.

Пристрíй, -óю, *m.* Organ, *n.* Vorrichtung, *f.*

Пристрíт, -íту, (*aug.* пристрíтище), *m. Ч.* I. 134. ein böser Blick, e. b. Zufall; das Behexen u. die dadh erzeugte Krankheit; 2) прúстріт, in vorаus gegebene Warnung.

Пристрíтельний, *Еф.* 26. пристрíтний, *a.* zum пристрíт 1) geh.; 2) (-тний) behext, *Зак.*

Пристрíти, *Кч.* 324 пристрíтúти, *Фр. v. a.* bezaubern, behexen; 2) begegnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Пристрíтник, *m.* der den пристрíт 1) erzeugt: Zauberer, *m.*; 2) Wiesengeld, *n.* (Lysimachia nummularia).

Пристрíтниця, *f.* Hexe, Zauberin, *f.*

Прúстріч, *m.* s. Пристрíт 1).

Пристроéвий, *a.* organisch, *B.*

Пристроíти, (-óювати), *v. a.* zubauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Пристрóчити, *v. a.* fest anpassen.

Прúструнки, *pl.* die sechs feineren Darmsaiten der бандýра, *Зап.* I.345.

Пристрýнник, *m.* Saitenhalter, Beizug, *m. Зап.* I. 345.

Пристрýнчити, *v. a. Кух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Пристрýпити ся, приструпíти, *v. n.* sich mit Schorf bedecken. [len.

Пристудúти, *v. a.* einwenig abküh-

Прúступ, -у, приступок, -пку, *m.* Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *m. Кч.* 66, прúступом взяти місто im Sturm erobern; умерáти з лю́дским прúступком, *У.*?

Приступáти, (-úти), *v. n.* hinzutreten, beitreten, antreten, до кого́ auf jmdn zugehen; näher kommen; — на пáльцї auf die Finger treten; щось приступúло до него (до головú ємý) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ногóю mit dem Fuss darauftreten. [selig.

Приступний, *a.* zugänglich, leut-

Приступність, -ости, *f.* Zugänglichkeit, Leutseligkeit, *f.* [dringen.

Пристяжúти, *v. a. H.* 102 zwin-

Прúстяжний, *a.* s. Бичовúй.

Присувáти, s. Присýнути.

Прúсуд, *m.* gefälltes Urtheil, Urtheilsspruch, *m. He.* das letzte entscheidende Wort, *K.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* -sprengel, *m.* Jurisdiction, *f. K.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *n. Baz.*; 4) Vorurtheil, *n.* vorgefasste Meinung, *Mx.*

Присуди́ти, прису́джувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheilsspruch geben, verurtheilen.

Прису́дливий, *a.* mit Vorurtheilen.

Прису́дник, *m.* Gerichtsdiener, *m. P.* I. 47.

Присука́ти, (-су́кувати), *v. a.* fein zudrehen, an Ende den Faden zuspitzen; 2) — ся до чого́ s. Причепи́ти ся.

Прису́нути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschieben; 2) *v.n.* heranziehen.

Присурга́нити ся, *Не.* sich herbeischleppen.

Присусі́дити ся, присусі́джувати ся до кого́ als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *C.* II. 132; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *ІГ.*

Прису́тний, (-у́шний, -у́щний, *Зг.*) прису́щий, *Пу. a.* gegenwärtig, anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Прису́тність, (-су́чність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присці́йно, *adv.* s. Пристівний.

Присцьо́бати, s. Присті́бати.

Присчита́ти, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).

Присю́ди, при́сядки, *pl.* Tanzweise mit gebeugten Knieen, mit Niederhocken, *f.* в при́сядку привдарити, *Веч.* I. 320. [*m.*

Прися́га, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur,

Присяга́ти, присягну́ти, *v. n.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Прися́глий. при́ся́жний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindebeamte nach dem Vorstand.

Присяголо́мство, *n. Ф.* Eidbruch; s. Кривоприся́га.

Прися́зстно, *n.* s. Прися́га.

Прися́й Бо́гу, (-сїй Бо́га), verdorb. st. присяга́ю (-ай) Бо́гу, присясту Бо́же, присясто ну! e. § Betheuerungsformel, *Н.* 131: ich schwöre bei Gott!

Прита́йкуватий, *a. К.* heimlich, sich duckend.

Притаї́ти, прита́ювати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heimlich halten; — ся sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притакови́ти, *v. a.* s. Примісти́ти; 2) — ся *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorfallen; *b*) — ся до чого́сь sich woran anschliessen.

Прита́кувати, притакну́ти, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому́ jmdm).

Притама́нкуватий, *a. К.* schwärmerisch. [бе́рега richten, lenken.

Притама́нити, *v. a.* чо́вно до

Притама́нний, *a.* angeboren, originell, *ОП.* s. Питоме́нний *А-Г.* 162. *Зак.*; 2) s. Прису́щий *Левч.* [zutanzen.

Пританцюва́ти, *v. n.* (noch) hin-

Притаска́ти, *v a.* herbeischleppen.

Притаха́ти, (-а́хнути), *v. n.* s. Потаха́ти. [härten, hart werden.

Притве́рднути, *v. n.* sich ver-

Притво́р, -о́ра, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f. Ф.*

Притвори́ти ся, (-творя́ти ся), sich verstellen, heucheln, simulieren, — ся слаби́м sich krank stellen.

Прителе́пати ся, herantrotteln.

Прителе́пконатий, *a.* § plump.

Прителї́тити ся, *М.* III. 138, прителї́шувати ся до кого́ § sich anschmiegen. [fen, *Гр.*

Притере́бити, *v. a.* § herbeischaf-

Прите́рти, (-тру́, -тре́ш), притера́ти, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притеса́ти, (-те́шу, -те́шеш), притї́сувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притечи́, (притеку́, u.-ечу́, -ече́ш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — ся herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Прити́ка. *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f. Зар.* -ку дава́ти кому́ jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притика́ти, *v. n.* anstossen, до чого́ woran —; berühren; 2) s. Притка́ти I; 3) притикну́ти кому́сь чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Прити́лочок, -чка, *dim. Ч.* V. 683?

Прити́н, *m.* прити́на, *f. P.* II. 146. Ort wo eine od. mehrere Schildwachen stehen, Posten. [zustutzen; 2) *sticheln.

Притина́ти, *v. a.* zuschneiden,

При́тинка, *f.* Stichelei, *f. Левч.*

Притира́ти, s. Прите́рти.

Притирачка, *f.* Galantholz der Schuster, *n.*

Притирити, *v. a.* §. herbeischieben, auftreiben, jagen, *ВГ.* 147.

Притирок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч.* VII. 576.

Прйтис, *m.* § Verführer e. Weibes, *m.*

Прйтиск, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.* з прйтиском сказáти mit Nachdruck sagen.

Притискáти, притиснýти, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrükken; 2) bedrücken, zwingen.

Притйскуватий, *a. Не.* nachdrucksvoll, eindringlich, schlagend, wuchtig.

Притихáти, притйхнути, притихшáти, *v. n.* still, stiller werden; schweigen.

Притйчйна, (-теч-), *f. H.* 243, Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *M.* II. 120. *Mi.* II. 137.

Прйтичка, *f.* Einsatz aus gröberer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.* [terung, *f.*

Прйтір, -ору, *m.* Geschwür, *n.* Ei-

Прйтірний, *a.* s. Прикрий, (*Фр.*).

Притíчний, *a.* s. Нáручний.

I. Приткáти, (-áю, -áеш), *v. a.* zustopfen. [*v. a.* anweben.

II. Приткáти, (притчý, притчéш),

Приткйй, *a. Зак.* s. Прудкий.

Приткнýти, *v. a.* s. Притокмйти.

Приткóмо, *adv. У.* s. Притьма.

Прйткість, -ости, *f. Ос.* (62) V. 32? s. Прýдкість.

Притлýмити, (-мляти), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.

Прйтьма, притьмóм, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend. [verdunkeln.

Притьмйти, (-тьмý, -тьмйш), *v. a.*

Приток, -óку, *m.* Zufluss, *Bax*; — водй *C.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m.*; 2) * Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*

Притóка, *f.* s. Притйчйна; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m.*; 2) Nebenfluss, *ОБ.*; 3) s. Підтóки.

Притокмйти, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *Шл.*

Притолóчити, (-óчувати), *v. a.* zustossen, fest niederschlagen, niedertreten.

Притóмен, *Кч.* 105. притóмний, *a.* притóмність, *f.* s. Присýтний, присýтність.

Притóн, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m. M+Б.* 395. [denlosen Tiefe.

Притóнний, *a.* nahe bei der bo-

Притóня, *f.* s. Тóня.

Притьóпати ся, hieher trotteln.

Притоптáти, *v. a.* s. Придóптувати.

Приторóчити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.

Приточйти, (-óчувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *anführen, citieren, anziehen, *K.* [treffen.

Притрáфити ся, (-фляти ся) sich

Притрéбувати, *v. a.* vorladen, vorfordern. [Придержáти.

Притримати, (-ймувати), *v. a.* s.

Притриножити ся, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füssen). [óйй 3).

Прйтруд, *m.* Bärenraupe, *f.* s. Підпрйтрут, *m.* schwärige Beule (abscessus traumaticus).

Притрясáти, притрястй, (-трясý, -трясéш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.

Притýга, *f.* sehr grosse Sehnsucht, Heimweh, *n. Ч.* V. 461. schwerer Gram, *M.* III. 124. сердéнько спóвнено тугй та ще гíрше притýги; 2) s. Пригóда *H.* 113.

Притужйти, *v. a.* dh allzugrosse Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.

Прйтул, *Ру. Ст.* притýлок, -лка, *Кч.* 258. *m.* притулóвиско. *n.* s. Пристáнище.

Притýла, (*d.* -ýлка), *f.* etw. Zugebautes, zugebauter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*

Притулйти, (-ляти, -ýлювати), *v. a.* zubauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — ся до когó sich anschmiegen.

Притупéя, *f. M+Б.* 144 Port-épee?

Притýплене, *n.* Abstumpfung, *f.*

Притупйти, (-пляти), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; притупíти, *v. n.* stumpf werden.

Прйтур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Притуха́ти, (-ту́хнути), *v. n.* einwenig verlöschen; 2) s. Притхну́ти 1); приту́хлий etwas dumpfig.

Притуши́ти, (-у́шувати), *v. a.* löschen, dämpfen.

Притушкува́ти, *v. a. Кч.* 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Притхну́ти, *v. n.* und — ся dumpfig, stinkend werden; 2) лїс -у́в ся *Р.* I. 185, щу́ка десь -у́лась 186?

При́тча, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.C.*I.200, s.Прити́чи́на; 2) weiser Spruch, *К.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Притчови́й, *a. Ч.* I. 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Притю́жити, *v. a. Н.* 289?

При́тяг, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f. Т.*; 2) Zugleine, *f.*

Притяга́ти, притягти́, притягну́ти, *v. a.* anziehen, zu-, herbei, -zusammenziehen, fest zuziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v.n.* heranziehen.

Притяга́ч, *m.* Anzieher, *m.*

Притя́жний, *a.* zugehörig, *Зак.*

Притя́ти, (притну́, притне́ш), s. Притина́ти.

Приу́гловатий, *a.* subangularis.

Приу́здок,-дка, *m.* Nebenhalfter, *n.*

Приукра́са, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.Вах.* [zieren,ausschmücken,verzieren.

Приукраси́ти, приукраша́ти,*v.a.*

Приукра́шенє, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (дім).

Приули́чний, *a.* bei der Gasse,

Приу́лок, -лка, *m.Ф.* Gassenecke,*f.*?

Приумножа́ти, *v. a.* vermehren,*К.*

Приуни́ти, *v. n. gr. Макс.* s. Посумнї́ти. [Verkommen,*n.*Niedergang,*m.*

Приупа́док, -дку, *m. Кн.*Verfall,*m.*

Приупа́сти, приупада́ти, *v. n. Кн.* in Verfall kommen, herunterkommen.

Приу́ченє, *n.* das Abrichten, Abrichtung, *f.*

Приучи́ти, приу́чувати, *v. a.* abrichten, lehren; 2) — ся dazulernen, erlernen.

Приха́мрати, *v. a.* einwenig säubern; einw. pflegen, mästen (e.Schwein).

При́хати, *v.n.*schnauben, schnaufen, prusten; *sbst.* при́ханє das Sch. & *К.*

При́хапцем, *adv.* s. Напо́хапци.

Прихаху́лити ся, §. *Н.* 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Приха́яти, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f. Не.*

Прихва́льба, *f.* Lob, *n.* Belobung,

Прихвали́ти, (-ля́ти, -а́лювати), *v. a.* loben, anpreisen. [brüstend.

Прихва́льно, *adv.* prahlerisch, sich

При́хвостень, -стня, *m.* der jmdm blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schleppenträger ist.

При́хвостний, *a.* After-, -а то́рбочка Drüsentasche in der Aftergegend, *Пол.* [Притаї́ти ся.

Прихе́рити ся, sich ducken, s.

При́хил, *m. Ст.* прихи́лє, *n. Ч.* III. 153. прихильність, -ости, *f.* Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewogenheit, *f.*; 2) до сво́го прихи́ля im eigenen Interesse, *Ч.*

Прихи́лець, -лця, *Не.* прихи́льник, *m.* прихи́льний, *a.* geneigt, zugethan, gewogen.

Прихили́ти, (-ля́ти), *v. a.* hinneigen; — ся sich neigen.

Прихи́лище, *n. Ч.* V. 1053. прихи́лок, -лку, *m. Левч.* Ruhe-, Zufluchtstätte, *f.* Obdach, *n.*

При́хід, -о́ду, *m.* Zugang, *m.* з прихо́ду am zugänglichen Ort, am Wege; 2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n. Ч.* IV. 71. *М.* I. 49.; 3) Eingang, *m.*; 4) Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre, Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Прихі́дний, *a.* ankommend; 2) be-

Прихлї́бити ся, (-хлї́бувати ся), кому́сь bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Прихлю́пну́ти, *v.a.* an- begiessen, bespritzen, -sprengen.

Прихму́рити бро́ви — о́чи, — ся die Brauen düster zusammenziehen, finster blicken; прихмурня́ти, *v. a М.* düster, dunkel machen.

При́хнути, *v. n.* s. При́хати.

Прихова́ти, *v. a.* verbergen, aufbewahren; 2) noch mehr aufziehen, pflegen, züchten; — ся *М.* III. 111 sich wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Прихо́вок, -о́вку, *m.* Znzucht, *f.* Zuwachs, *m.*

Прихо́д, *m.* s. При́хід.

Приходи́ти, (-хо́джу, хо́диш), *v.*

n. s. Прийти́; прихо́дить ся кому́ *P.* I. 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm zu, jmd muss (gew. mit d. Infinit); не прихо́дить ся нам *P.* I. 203 es kommt uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt nicht; прихо́дити не де́шево кому́сь nicht billig kommen, u. b. zu stehen kommen, — ся vorkommen.

Прихо́дник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходо́вий податок, Ertragssteuer, *f. Нас.*

Прихо́дський, *a.* Pfarr-, — у́ряд & Pfarramt, *n.* &.

Прихо́дство, *n.* Wohnung des Pfarrers, *f.*

Прихо́жа, *s. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожани́н, *m. H.* 182 (-а́нка), *f.* s. Парафіяни́н.

Прихо́жий, прихо́жалий, *a.* der Ankommende, Ankömmling, Fremdling, *m.*

Прихо́пити ся до чо́го́ gierig u. hastig sich an etw. thun, etw. essen &.

Прихоро́на. *f. У.* Schutz, *m.* Dekkung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихорони́ти, *v. a.* verwahren, *У.*

Прихо́ть, *f. Ко.* 297 Lust, Lüsternheit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихроми́ти, *v. a.* s. Підхроми́ти.

Прица́ринок, -нка, *m.* Grundstück bei der Hauptflur (цариná), *n.*

Прицьві́тень, -тня, *m.* Deckblatt, *n.* (bractea).

Прицеркува́ти, *v. a.* соро́чку mit e. Art von Leinenstickerei versehen. *Gr.* 57. [aufs Korn nehmen, *Ш.* I. 407.

Прицїли́ти ся, (-ля́ти ся), zielen, Прицїни́ти ся, (-я́ти ся), до чоро́сь *M.* I. 23 um den Preis von etw. fragen; 2) — ся кому́сь für jmdn sich werter machen, *Ф.*

Прицько́, *m.* e. Mannesname.

Прицу́пнути, (-у́пити), *v. a.* § erwischen; 2) *v. n.* s. Причика́ти.

Прицу́цуватий, *a. Не.* (*хм.* 142) duckmäuserisch?

Причаї́ти ся, sich ducken, lauschen; на кого́ auf jmdn lauern.

Причал, *m.* Tau, womit e. Fahrzeug angebunden wird, *n. Кл.*; 2) Landung, *f.* das Festbinden des Fahrzeuges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Причали́ти, *v. a.* ein Fahrzeug an das Ufer ziehen u. anbinden, ans Ufer stossen, anlanden.

Причанда́ли, *pl. Не.* Sachen, Siebensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Причапати, *v. n.* trottelnd ankom-

Прича́рок, -рка, *m.* s. За́куска.

Причарува́ти, *v. a.* до се́бе кого́ an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Причастство, *n. M.* III. 29 Theilnahme,

Причастен, -тна, *m.* Gesang während der heil. Communion gesungen, *m.*

Причастич, *n.* das heil. Abendmal, Communion, *f.*; 2) die hel. Hostie; 3) Participium, Mittelwort, *n.*

Причастний, *a.* theilnehmend, Antheil habend.

Причастник, *m.* Communicant, *m.*

Причащати, *v. a.* die heil. Communion ertheilen; — ся d. h. Comm. empfangen; *b*) причасти́ти ся чого́сь *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Причезнути, *v. n.* einwenig schwin-

Причека́ти, *v. n.* s. Перечека́ти.

Причекну́ти, *v. n. Мог.* s. Причикну́ти.

Причепа, причепе́нда, *Кух. m. f.* der (die) sich anheftet an jmdn, zudringlicher Mensch dessen man nicht los werden kann.

Причепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* anheften, anhäkeln; — ся sich — — s. anklammern, — до кого́ s. Чіпа́ти ся кого́.

Причепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причеплйвий, причепний, *a.* zudringlich, händelsüchtig, impertinent, frech, *Не.* [ken, aufputzen, *Ш.* II. 145.

Причепу́рити, *v. a.* § ausschmük-

Причеса́ти, (-че́шу, -че́шеш), *v. a.* zukämmen. [309. *Ш.* I. 253.

Причет, -е́ту, *m.* Gefolge, *n. Ке.*

Причикну́ти, *v. n.* sich niederducken, niederhocken.

Причи́н, причи́ник, причи́нянник, причи́ник, причи́нний, причи́нняний дуб, *m.* Beize, Lohbeize, Asch-, Lohbeizer, — при́кадок Beizkufe, *f.*

Причи́на, (*d.* -и́нка), *f.* Ursache, *f.* Grund, *m.*; 2) s. Притичи́на *Шй.* I. 58. *Ш.* I. 269; 3) Epilepsie; *f.* причи́нна *Кн. Пр.* VIII. 796 Schlagfluss, *m.*; 4) Zauber, *m. Ш.* I. 22.; 5) s. Спо́сіб.

Причи́нен, *a.* у чому́сь worin schuldig, woran schuld, *K.*; 2) der Mitschuldige.

Причини́ти, причиня́ти, *v. a.* zumachen, anlehnen, (две́рі); zuthun, zu-

geben, zusetzen; 2) — скіри в дуб́, в золу́ beizen, in die Beize legen, lohen, äschern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; *b*) — ся до когóсь zu etw. beitragen, mitwirken.

Причи́нний, *a.* dem etw. angethan worden ist, symptomatisch, ver-, bezaubert, behext, *Ш.* I. 18. 19. *f.*; 2) s. Причи́нен 2). [зок Causalnexus, *m. Фр.*

Причиновий, *a.* ursächlich, — зв'я-

Причинóвість, -ости, *f.* Causalität, *f. Ган.* [Zusatz, *m.*

Причи́нок, -нку, *m.* Zugabe, *f.*

Причисли́ти, (-сля́ти), *v. a.* dazu zählen, d. rechnen.

Причи́тане, *n.* das Hersagen, Recitieren einer Zauberformel. [*pl. B.*

При́читки, *pl.* Klammerwurzeln,

Причі́вки, *pl.* Unkraut, *n.*

Причі́вок, *Гол.* I. 56. причі́лок, *m.* s. Причóлок.

Причі́ле, *n.* Vorderkopf, *m.* s. Тім'я.

Причі́лкóвий, причі́льний, *a.* vom причóлок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (e. Hauses &); -а стіна́ die Nebenseite (Nebenwand) e. Hauses.

Причіпи́ти, & s. Причепи́ти &.

Причі́пність, -ости, *f.* Adhäsion; сила -ости Adhäsionskraft, *f. Пол.*

Причіпнути, *v. n.* s. Причикну́ти.

При́чіпок, -пка, *m. M.* s. При́чепка.

Причі́сувати, *v. a.* s. Причеса́ти.

При́чка, *f.* s. За́чіпка, *Gr.* 26; 2) s. При́чта.

При́чки, *adv.* і я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, *ІГ.*

Причмили́ти, (-ля́ти), *v. a.* betäuben, *Ф.* [der Wurzel des Schnabels.

Причолóвий, *a.* an der Stirn, an

Причóлок, -óлку, *m.* Giebel, Vordergiebel, *m.* kleinere Dachseite etc.

Причомкну́ти, *v. n. B.* s. Причикну́ти.

Причóскати, *v. a.* einwenig kämmen, striegeln, sanft streicheln, (*B.*).

Причóтувати, *v. a. ГБ. Пр.* III. 35 bestimmen. [*m.* Ereignis, *n.*

При́чта, *f. II. n.* 8. Zufall, Unfall,

Причува́ти ся, щось -ва́є ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhören, nicht recht hören.

При́чуд, *m.* s. Прóчуд.

Причу́да, *f.* Hallucination, *f.* 2) *pl.* Grillen, Launen, wunderliche Einfälle s. Прúмха. [men, *Кн.* (vom Trug).

Причу́дити ся, scheinen, vorkom-

Причу́дливий, *a.* sonderbar, wunderlich. [d. Eule).

При́чуйка, *f. У.* Ohrbüschel, *m.* (bei

При́чулок, -лку, *m.* причуте́, *n.* Vorgefühl, *n.* Instinct, *m.*

Причу́ти ся, s. Причува́ти ся.

Пришага́ти, *v. n.* ankommen, *Кл.*

Пришанува́ти, *v. a.* einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

При́шва, (*d.* при́шевка), *f.* Oberleder des Schuhwerkes, *n.* Vorschuh, *m.*

Пришелéпуватий, (-éпкуватий, *Ч.* II. 623) *a.* verrückt, närrisch, trottelhaft. [IX), *m.* Ankömmling, *m.*

Пришéлець, -льця, (шéнець *Wgr.*

Пришéптувати, *v. a.* dazu flüstern, murmeln.

Пришибáти, пришибнути, *v. a.* e. starken Schlag jmdm geben, stark stossen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niedersehlagen; — ся до когó jmdn befallen; -бнýв ся нечúстий до когó jmd leidet an Fallsucht.

Пришивáти, пришúти, *v. a.* annähen, * — комýсь квітки́ jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.

При́шивка, *f.* kleiner Kragen im

Пришúй-кобúлі-фіст, von etw. ganz Unpassendem, Unnöthigem.

Пришúйна, *adv.* nothwendig.

При́шка, *f.* Schnalle, Spange, *f.* s. Пря́жка. [-pregeln.

Пришкáрити, *v. a.* anbrennen,

Пришки, до —, *adv. Ч.* III. 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришкóдити, *v. n.* собí sich schaden, etw. verschulden. [лець, *Ст.*

Пришлéць, -éльця, *m.* s. Пришé-

Пришлий, *a. Ч.* III. 28 s. Будýчий.

Пришлість, -ости, *f. M.* III. 126. s. Будýчина.

Пришпилúти, (-ля́ти, -и́лювати), *v. a.* an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришпи́лянка, *f.* Spange an der хíмля, *f.* [herbei-, heraneilen.

Пришпитíти, *v. n.* § *Гол.* III. 243

Пришпíнкувати, *v. a.* zuschnallen, *У.*

Пришрубувáти, *v. a.* anschrauben.

Приштукува́ти, *v. a.* anstücken.
Прищ, (*d.* при́щик), *m.* Brandblase, *f.*
Прища́ти, *v. n. Фр.* s. При́скати.
Прищеба́ти, *v. a.* das Vieh hüten.
Прище́па, *f.* s. Приче́па; 2) s. Ще́па.
Прищепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* anpfropfen; einimpfen.
Прищибну́ти, *v. a.* s. Прискибну́ти.
Прищикну́ти, *v. a.* zudrücken.
Прищита́ти, *v. a.* hinzurechnen.
При́щити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.
Прищіпа́ти. s. Прищепи́ти.
При́щіпка, *f.* Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, *m.* [schwärig.
Прищова́тий, *a.* mit Brandblasen.
Прищу́лити, прищу́рити, *v. a.* einwenig zuschliessen, zumachen, — о́чи mit den Augen blinzeln; — у́ха *P.* I. 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.
Прию́т, *m.* s. Приста́нище; 2) Kinderbewahranstalt, *f.*; 3) Findelhaus, *n. Под.*
Прию́тний, *a. Зг.* gastlich, freundlich, traut.
Прия́ва, *f.* Anwesenheit, Gegenwart, *f.* das Beisein, *n.*; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, *f. ВБ.*; Gebilde, *n. Ст.*
Прияви́ти, (-вля́ти), *v. a.* (eine Zunahme) aufweisen; — чого́ z. B. молока́ mehr, viel geben.
При́язнь, *f.* Freundschaft, *f.*
При́язний, *f.* freundlich, leutselig.
Приязнува́ти, *v. n.* freundlich vorgehen.
Прия́тель, (-тїль), *m.* Freund, *m.*
Прия́телька, *f.* Freundin, *f.*
Прия́тельский, *a.* freundschaftlich, Freundes.
Прия́тельство, прия́тство, *К. n.* Freundschaft, *f.*; 2) *coll.* die Freunde, *pl. Ч.* I. 221. [приста́нище.
Прия́тилище, *n. Ф.* s. Прию́т 1),
Прия́ти, *v. a.* s. Сприя́ти. [lieb, *К.*
Прия́тний, *a. Рч.* 235 angenehm,
Прия́тність, -ости, *f.* прия́тство, *n. М.* Annehmlichkeit, *f.* Vergnügen, *n.*
Прия́ч, *m.* s. Прия́тель, Gönner, Förderer, *m.* s. Прия́ти.
Прі, *pl. КУ.* s. Вітрило 2).
Прі́бен, *На.* прібни́й, *a.* (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.
Прібі́вок, -вку, *m. Иг.* 8. s. Про́ба.
Прі́гра, *f. К.* s. Пере́гра.
Прізвискува́ти, *v. a.* (*Ф.*) mit Schimpfnamen beleidigen.
Прі́звище, *n.* s. Про́звище.
Прізна́ти, *v. a. Фр.* s. Прові́дати, дізна́ти ся.
Прі́зра, *f. М.* II. 181 s. При́зра.
Прік, *g.* про́ку, *m.* Rest, *m. В.*
Прілоо́кий, *a.* mit kranken Augen *Ч.* VII. 577. [brochener Damm &.
Прі́рва, *f.* Durchbruchthal, *n.* durch-
Прісь, *f. Шй.* I. 33 Art гаївка, s. Прі́ся II.
Прі́сище, прі́сниско, прі́ско, *n.* Hirsefeld, Feld wo Hirse angebaut war.
Прі́ска, *f.* s. Прося́нка; 2) s. d. vor.
Прісни́й, *a.* ungesäuert, -е тї́сто; 2) heutig, jetzt lebend *TP.* 39; 3) *adv.* прі́сно, *Гол.* stets, immer. [ertem Teig.
Прісня́к, *m.* Kuchen aus ungesäu-
Прість, *g.* прости́. *f.* tiefer Abgrund, bodenlose Tiefe, *Wgr.* 15. s. Про́пасть Verderben, *n. У.*
Прісце́, *n. dim.* s. Про́со.
I. Прі́ся, Прі́ська, *f.* s. Фро́ська.
II. Прі́ся, *f. Пр.* IX. 217 Art Frühlingsspiel. [2) gar werden; faulen.
Прі́ти, (прію, прієш), *v. n.* schwitzen;
Прі́ч, прі́чки, *adv.* s. Проч.
Прі́чка, *f.* das Fortgehen aus unerklärlichem Grunde; піти́ на прі́чки den Gatten verlassen; 2) Geliebte, Braut, *f. W. Рус. дн.* 19: лю́ба —.
При́шень, -шня, прі́шни́к, *m.* s. Почи́нок, (*В.*) s. Пряшни́к.
Прі́шень, -ени, *f.* s. Про́сторонь.
Прі́яний, *a. Гол.* III. 393 Art Farbe des Rindvieh.
Про, I. *praep. mit dem Accusat.* bez. dasjenige weswegen, wodurch, in Betreff dessen etw. geschieht: wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach: про го́лод wegen des Hungers, змарні́в на ли́чку про те́бе deinethalben, durch dich; про ме́не, про мою́ часть *Не.* meinetwegen, п. м. не ста́не ich bin hierin nicht hinderlich, про все менї́ байду́же mir ist an allem nichts gelegen; про́-біг! про бо́жу ла́ску, *Зар.* um Gotteswillen! про що? weshalb, warum? *Пот.* III. 43. про-те́, про-то́є deswegen; —, про тото́ dessenungeach-

tet, trotzdem; про мене für mich *К.* (*Пр.* III. 67) нема в мéне грóшей про вас *М.* III. 25 habe kein Geld für euch, про недíлю für den Sonntag, одежа п. н. Sonntagskleid; про незáбудь, про пáмять zum Andenken; про когó, про що питáти, казáти, оповідáти, співáти, памятáти, забýти, über, nach jmdm fragen, von — etc. *Mi.* IV. 437. *Ог.* 180. II) *in Zusammensetzungen* als Präfix bez. про *a*) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; *b*) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; *c*) die Bewegung aus e. Gegenstande heraus, von demselben weg, an einem Gegenstande hin, vorüber u. über denselben hinaus; *d*) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; *e*) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; *f*) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; *g*) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-, be-, aus, heraus-, ver-. *Mi.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пере-, s. Пра-).

Прóба, *f.* Probe, *f.* Versuch, *m.* *Ш.* II. 21. на прóбу versuchshalber, *АД.* I. 242.

Пробáвити, (-вля́ти), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *Ст.*; — ся чимóсь, *Кн.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Пробайлýнок, -нку, *m.* §s. Байлáш.

Пробатýрити ся, s. Продрýхати ся.

Пробáчити, *v. a.* s. Ви́бачити.

Пробивáнки, *pl.* s. Пóбит.

Пробивáти, проби́ти, (прібю́, прібéш), *v. a.* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Пробивáч, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen, *n.* (*d.* Schmiedes zum Löchermachen). [beansprechen, (*Фр.*).

Пробилувáти, *v. a.* щось etw.

Проби́на, *f.* Nbfl. des Чéремош б.

Пробирáти, пробрáти, (-бéрý, -бéрéш), *v. a.* когó jmdn durchdringen, jmdm an den Leib rücken, *Ст.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кч.* 193.

Пробишáка, *m.* *Кв.* 436 s. Розбишáка.

Прóбі! *int.* s. Про I, прó-біг!

Пробíй, -óю, *m.* Durchschlag, Durchbruch, z. B. Wasserfall, *m.* (*В.*); 2) Dolch, *m.* *Ф.*

Пробíйна, *f.* Nbfl. des Чéремош б.

Прóбка, *f.* Pröbchen, Muster, *n.*

Проблаговісти́ти, *v. a.* vorherverkünden, *Кн.*

Прóблиск, *m.* *КУ.* das Erglänzen.

Проблúскувати, *v. n.* проблищáти ся, er durchglänzen.

Проблукáти *v. a.* durchirren, *Кч.* 135.

Прóбний, *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *Т.*; empirisch; — брусóк Probirstein, Prüfstein, *m.* *К.* [chen.

Пробóвкнути, *v. a.* dumpf ausspre-

Пробóєць, -бíйця, *m.* *dim.* s. Пробíй 1). [befahren.

Пробóйний, *a.* -а дорóга stark

Пробости́, (пробóду, пробóдéш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Прóбраз, *m.* *В.* Sinnbild, Symbol, *n.*

Пробрáти, s. Пробирáти.

Пробрехáти ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschnappen.

Проброїти, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Прóбу, *int.* *М.* II. 137 s. Прóбі.

Пробувáлиско, *n.* *Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *m.* [Verweilen.

Пробýванє, *n.* Aufenthalt, *m.* das

I. Пробувáти, (-бувáю, -бувáєш), *v. n.* sich aufhalten, verweilen; — ся чимóсь sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробувáти, (пробýю, пробýєш), *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — когóсь рóзуму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Прóбуд, пробýдок, -дку, *К.* пробýдженє, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробуди́ти, (-джáти), *v. a.* erwecken; — ся auf-, erwachen.

Пробýнок, -нку, *m.* s. Спробýнок; 2) Erfahrung, *f.* *Ра.* I. 373.

Пробурлакувáти, *v. n.* als бурлáк leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — вік nie heiraten. [Пробувáти I.

Пробýти, (пробýду, -бýдещ), *v. n.* s.

Пробýток, -тку, *m.* Existenz, *f. pl.* пробýтки, *Ф.* das Leben, Zusammenleben.

Прова́дити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; * кому́ jmdn rügen.

Прова́л, *m.* про́валь, прова́ла, *f.* прова́ле, *n.* прова́лина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m.* у — thalab,hinab.

Прова́листий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провали́ти, прова́лювати, *v. a* einschlagen, -hauen; — го́лову кому́ jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; *b*) verschollen sein *Ш.* I. 319.

Прове́зти, *v. a.* s. Перева́зити; einwenig jmdn fahren. [*v.a.*durchstechen.

Провереди́ти, (-вере́джу,-е́диш),

Провереч и́ ся, провергну́ти ся. *КУ.* II. 71. *Ф.* s. Проки́нути ся.

Проверну́ти ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Провереста́ти, (-а́ю, -а́єш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen. [rebratula).

Про́верть, *f.* Lochmuschel, *f.* (Te-

Провертáти ся, gymnastische Uebungen machen, (*Фр.*).

Про́верти, *pl.* Gymnastik, *f.* (*Фр.*).

Провертíти, прове́рчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Провері́хати ся, sich herumwälzen. [lingstage, *Пот.* III. 119.

Про́весна, *f. Др. c.* die ersten Früh-

Прове́сти, (прове́ду, прове́деш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — моли́тву ко́му vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hínters Licht führen, betrügen, verführen, verleiten, *К. Кн. Ие.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Прове́штати ся, sich herumtreiben, herumstreifen. [sehung, *f.*

Про́вид, *m. Фр.* провиди́нє, *n.* Vor-

Прови́да, *f. T.* s. Прúвид.

Прови́дїти, (-ви́джу, -ви́диш), *v.n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидли́вість, -ости, *f. M.* II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Прови́днїти ся, etwas hell, licht werden; 2)durchsichtig, durchscheinend werden, *T.* [merung, *f.*

Про́ви́дно, *n. K.* Zwielicht, *n.* Däm-

Прови́на, прови́нність, -ости, *Cm. f.* Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n. Кн.*

Прови́нен, *Ч.* V. 168, прови́нний, *a.* schuldig.

Провини́ти, *v. n.* und — ся etw. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Прови́нник, *m.* der Schuldige.

Провиновáтити ся, (-ва́чу, -ва́тиш), *Левч.* s. Провини́ти.

Про́ві́в, -іву, *m. Пар.* s. Про́дув.

Провівáти, (-а́ю, -а́єш), *v.a.* durchwehen.

Про́від, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — да́ти mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite, -er Zug, Procession, *f. vgl.* Про́води.

Провíдати, провíдувати, *v. a.* erfahren, in E fahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — кого́ s. Навісти́ти 1), навíдувати ся до кого́ *Кв.* 107. [schaft, Erkundigung, *f.*

Про́ві́ди, про́відки, *pl. K.* Kund-

Провідни́й, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а неді́ля s. Про́води 2).

Провідни́к, (*d.* -ичо́к, -и́ченько), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber; 3) Conductor; Leiter, -теплоти́ Wärmeleiter, *m. Пол.* [serin, *f.*

Провíдниця, *f.* Führerin, Wegwei-

Провíзія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n. C.* I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt, *m.* als Provision, *adj.* провíзний Provision-, Zins-.

Провізор, *m.* Obmann der Kirchenbruderschaft, Besorger der Kirche; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провінýти, *v. a.* s. Провівáти.

Провíнция, *f.* Provinz, *f. adj.* -циона́льний Provinz-.

Провíнциáлка, *f. Не.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провíрити, (-я́ти,-увати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Про́вíрка, *f.* провíрене, *n.* Prüfung, Controle, *f. ВБ.*

Провíтер,-тру, *m. Под.* провíтрене, *n.*das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провíтрити, (-увати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, *ВГ.* 139.

Провíтре, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщáти, *v. a.* vorher verkündigen, v. sagen, *ІГ.*

Провіяти, *v. a.* s. Провівáти; пе-

Провóд, *m.* Прóвід, у — повéсти кого́, *Кн. Пр.* VIII. 95? провóда, *f.* у -ду *Макс.* als Führung, als Geleit.

Проводáр, (-дúр), проводжáй, *m.* s. Провідвúк.

Проводжáйка, *f. У.* s. Провідниця

Прóводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2) der erste Sonntag nach Ostern.

Проводúмість, -ости, *f.* — теплá Wärmeleitung, *f. Под.*

Провóдини, *pl.* Geleit, *n.* Begleitung, *f.* — пúти beim Abschied zum Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.

Проводúрити, *v. n.* комýсь, *Кл.*

Проводúрство, *n.* Führerschaft, -rolle, *f.* [нúк 1).

Проводúтель, *m. Пол.* s. Провід-

Проводúтельність, -ости, *f.* Wärmeleitungsfähigkeit, *f. Пол.*

Проводúти, проводжáти, *v. a.* s. Провéсти. [strahl, *m. Пол.*

Провóдич, *m.* Radius vector, Leit-

Провóдничка, *f. Ч.* IV. 708 Wachskerze beim Leichenbegängnisse den Verstorbenen auf den Friedhof geleitend.

Провóдця, *m. Кл.* s. Провідник.

Провожáне, *n.* s. Провóдини.

Провожáтий, *s. a. m.* s. Провідник 1). [тель. *Ш.* II. 22, *m.* Verkünder, *m.*

Провозвíсник, *K.* провозвісти-

Провозúти, s. Провéзти.

Проволїчúй, (-їчý, -їчéш), проволікáти, *v. a.* durchziehen, dh etw. ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen, ver-, aufschieben, verzögern; — ся sich lange ziehen, verschoben werden. [wird.

Проволічний, *a.* was verschoben

Прóволок, -ока, *m.* Canal, Leiter, *m. B.*

Проволóка, *f.* проволíкане, *n. Пар.* Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*

Проволокúта *m.* s. Волокúта, *H.* 43.

Проволочúстий, *a. Пол.* ductil: biegsam, dehnbar, zähe.

Проволочúти *v. a.* s. Проволїчúти.

Провонúти ся чимóсь, *Кч.* 290 wonach riechen, stinken.

Провóрний, *a.* проворнúка, *m. H.* 128 flink, behend, gewandt, verschlagen.

Прóворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Routine, *f.*

Проворóте, *n.* Lücke, *f.*

Провýлок, (*d.* -ýлочок), *m. Левч.* s. Перéулок.

Провчúти, *v. a.* jmdm eine Lehre geben, züchtigen; abrichten, riffeln.

Провúнути, провúти, *Ф. v. n.* verwelken.

Прогáйка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*

Прогáйливий. *a.* zeitvergeudend, *B.*

Прогáйльовина, (-гальов-), *f. Левч.* s. Прóгаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*

Прогайнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden.

Прогаїти, *v. a.* aufräumen, Platz machen, — лїс & auslichten; einen freien, lichten Raum machen.

Прóгаль, *Ф.* прогáлина, (*d.* -инка), *f.* lichter, freier Platz; Waldlichtung, Waldblösse, Lücke; heitere Stelle am Himmel, *Пот.* III. 27.

Прогáлювати ся, stellenweise am Himmel sich aufheitern, aufklären, wann die Wolken auseinandertreten.

Прóгань, *f.* s. Прóгаль, простогíн.

Проганáти, *v. a.* s. Прогвáти.

Прогáрувати, *v. n.* s. Прогорíти.

Прогарчáти, *v. a.* s. Гарчáти.

Прогáювати, *v. a.* s. Прогаїти.

Прогáяти, *v. a.* s. Прогайнувáти; 2) ся zu lange wo verweilen, säumen, *Кч.* 82.

Прогвáрити, *v. a. Luts.* 154 s. Промóвити.

Прогибáти, *У.* прогúбнути, (-гúнути), *v. n.* schwinden, zerrinnen.

Прогíн, -óну, *m.* das Treiben (des Viehes); Betrieb, *m. Мс.* 364. Durchtrieb, *m.* Durchtriebstelle des Viehes, (*B.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m.*; 2) Vertreibung, *f. BB.*; 3) s. Пригíн *Ч.* V. 1190.

Прогíркли́й, *a.* bitter, ranzig geworden. [мóвити.

Проглаголáти, *v. a.* † *K.* s. Про-

Прогледíти ся, übersehen, verpassen.

Прогли́бина, *f.* Vertiefung, *f. Вах.*

Проглинýти, *v. a.* verschlucken, verschlingen. [gen.

Проглотúти ся, sich durchdrän-

Прóглуб, *m.* grössere Tiefe.

Прóгляд, *m. Гол. гр.* 27 s. Перегляд, *Левч.*

Проглядáти, прогляну́ти, *v. a.* s. Переглядáти; 2) *v. n.* herausschauen.

Прóгнане, *n.* das Vertreiben; — часý Zeitvertreib, *m. Фр.*
Прóгнанець, -анця, *m.* der Vertriebene.
Прогнáти, (прожéну, прожéнеш), *v. a.* fort-, wegjagen, vertreiben.
Прогнивáти, прогнúти, *v. n.* durchfaulen.
Прогнïвúти, (-влáти), *v. a.* erzürnen, erbittern, aufbringen.
Прóгній, -óю, *m.* guter lang dauernder Mist; alter Dünger; 2) Lache vom faulen Wasser, *f.*; 3) s. Опар *Ос.* (61) V. 51.
Прогнóïско, *n.* im Vorjahre gedüngter Acker.
Прогноїти, (-óювати), *v. a.* mit Unrath anfüllen, verfaulen lassen.
Прогнóя, *f.* eitrige, schwärige Stelle am Leibe, (*Фр.*).
Проговóр, -óру, *m. Ч.* II. 673 s. Договíр.
Проговорúти ся, zu viel sprechen u. dadh merken lassen, *H.* 224; 2) sich versprechen, s. verreden.
Проголодáти ся, recht hungrig werden.
Прогóнь, *f.* das Austreiben, Vertreibung, *f. Зг. В.*
Прогóни, *pl.* Geld für Postpferde, *n. C.* I. 92. *Пот.* III. 43.
Прогóнитель, *m.* Vertreiber, Verscheucher, *m. Пу.*
Прогонúти, *v. a.* s. Прогнáти; — по чáрцї herabgurgeln, *Мор.*
Прогóнич, *m.* beim Fensterladen der dhgehende Stab zum Schliessen, *А-Г.* 166; 2) Ventil, *n.*
Прогорíти, *v. n.* durch-, verbrennen.
Прогородúти, *v. a.* durchbohren, -stossen, -stecken.
Прогорювáти, *v. n. M.* III. 110 mühselig dhleben.
Прогостювáти, *v. n. M.* als Gast verweilen.
Програ́, *f. H.* 247 das Verspielen, Verlust, *m.*
Програвáти, програ́ти, *v. a.* verspielen, — ся в кáрти *А-Г.* 155 im Kartenspiel verlieren.
Прогребáти, прогребстú, *v. a.* einwenig weggraben, -fegen, -scharrren.
Прогремíти, *v. n.* ver-, ausdonnern.
Прогризáне, *n.* das Aetzen, *Пол.*
Прогризáти, прогрúзти, *v. a.* s. Перегризáти.
Прóгріх, *m. Не.* (*Пр* II. 545) Lücke, *f.*
Прогрíшене, *n.* Sünde, *f. K.*
Прогрішúти, *v. n.* und — ся sündigen; fallen (v. Mädchen) *КС.* (82) II. 427.
Прогромáдити, *v. a.* (einwenig) aus-, durchscharren, -harken.
Прогрохкотáти, *v. a.* ver-, durchdröhnen.
Прогýгнати, (-гнíти), *v. a.* ausstammeln *C.* II. 44.
Прогудíти, *v. n.* verhallen, verdröhnen.
Прогýл, *m. Под.* Müssiggang, *m.*
Прóгулька, *f.* Spaziergang, *m.* Lustwandeln, *n.* Lustfahrt, *f.* Ausflug, *m.*
Прогýльний, *a.* — день an dem der Arbeiter nicht arbeitet.
Прогýлювати ся, sich ausheitern (am Himmel).
Прóгулька, *Ст.* s. Прогýлька.
Прогуля́не, *n.* прогуля́нка, *f.*
Прогуля́ти, *v. a.* durchbringen, verthun, verschwenden, verprassen; 2) — ся spazieren gehen, eine Lustfahrt machen.
Прогýти, (прогýсти), *v. n. praeter.* прогýло, *Ш.* I. 145 durchrauschen; verhallen, auslauten.
Прозáвити, *v. a. H.* 121 § dhs Vergaffen etw. verlieren; — ся sich vergaffen.
Продавáти, (продаю́, продаéш), *v. a.* verkaufen, veräussern, absetzen.
Продавéць, -вця́, *m. H.* 185 Verkäufer, *m.* *Пот.* III. 45.
Прóдаж, продáжа, *f.* Verkauf, *m.*
Продáжний, *a.* verkäuflich, feil, zum Verkauf, käuflich; bestechlich; -а цїнá Verkaufspreis, *m.*
Продáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit; Bestechlichkeit, *f.*
Продáн, *m. У.* der scheinbar, symbolisch Verkaufte (von anderen Eltern angenommene Sohn); dessen Nachkommen: Проданíвскі дíти.
Продáти, (продáм, продáш, *од.* -аси́, продáсть), s. Продавáти.
Продержáти, (-дéржу, -дéржиш), *v. a.* zurück-, aufbehalten, s. Передержáти, *Л.* 114; — кого́ jmdm Unterhalt geben; 2) — ся, sich erhalten, dauern.
Продéрти, (дерáти), s. Передéрти &.
Продешéвити, *v. a.* zu wohlfeil etw. weggeben, *Ки.*
Продзвонúти, (-óнювати), *v. a.* durchläuten; * verlauten lassen.
Продивлáти, *v. a.* — óчи sich müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гуш.*
Продúво, *n.* grosses Wunder, *K.*
Продимáти, *v. a.* s. Продувáти, *Ст.*

Продира́ти, s. Продéрти.
Про́дих, *m.* s. Про́дух. [fristen.
Продúхати, *v. n. Фр.* das Leben
Про́дишки, *pl.* Luftlöcher, *pl.*
Продїв, *m.* s. Прóтíр.
Продївува́ти, *v.n.* — вік als Jungfrau (unvermält) verleben, *Ш.* I. 328.
Продíл, -олу, *m.* Thal, *n.*
Про́дїл, -їлу, *m.* продїль, -їли, *f. He.* Theilung der Scheitelhaare, *f.* Haarscheitel, *m. Ч.* VII. 422; 2) Scheidewand, *f.*
Продїля́ти, *v. a.* durchmachen, durchschlagen. [реділúти.
Продїлúти, (-яти), *v. a.* s. Пе-
Про́дїр, *m.* s. Прóтíр.
Продїра́вити, *v. a.* durchlöchern.
Продíти, *v. a.* verthun, verprassen.
Продíяти, *v.a.* durchthun, -machen: дїрý в стíнí &. [*C.* I. 244.
Продлúти, *v. a. gr.* s. Продовжúти,
Продовбáти, (-бувати), *v. a.* durchstochern, -meisseln, -höhlen, -klauben. [(e. Werkes).
Продовжáтель, *m.* Fortsetzer, *m.*
Продовжáти, (-йти), *v. a.* verlängern; 2) fortsetzen.
Продóвженє, *n.* прóдовжка, *f.* Verlängerung; 2) Fortsetzung, *f.*; 3) Fortpflanzung, *f.* (теплотú), *Пол.*
Продождúти, *v. a.* vom Regen: durchnässen.
Продолúнка, *f.* kleine Vertiefung, *У.*
Прóдолоб, *m.* s. Грядíль.
Продражнúти, *v. a.* — чимóсь когó jmdm einen Bei-, Spitznamen geben, *He.* [Передрiмáти.
Продрiмáти, *v. n.* und — ся s.
Продрóгнути, продрогтú. (-дрожý, -дрожúш), *v. n.* durchfrieren u. daher zittern.
Подрýхати, *v. a.* jmdn aus dem Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
Продрухнíти, *v. n.* mürbe u. moderig werden.
Прóдув, *m.* вíтру das Wehen des Windes; Luftzug, *m.* Lüftung, *f.*
Продувáти, продýти, (-дýю, -дýеш), *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl beim Empfang e. werten Gastes); — слїдú чиїсь, за ким jmds Fusstapfen in Ehren (rein) halten.
Продýжати ся, *Ч.* III. 423 genesen, aufkommen, s. Подýжати.
Продуктúвний, *a.* productiv, s. Плóдний.
Продукувáти, *v. a.* producieren
Прóдух, *m. Фр.* продýха, *f. Гн.* 78 Luftloch, Loch, *n.* Oeffnung; 2) Ventilation, Transpiration; freie Luft.
Продухóвина, *f. He.* Oeffnung, *f.* Durchlass, *m.* s. d. vor. [dringend.
Провмчúстий, *a.* — вíтер durch-
Прожáра, *m.* s. Прожóра.
Прожерáти, (-ерти, -ирáти), *v. a.* auffressen, verschlingen.
Прожéрка, *f.* Paris quadrifolia.
Прожéрнiсть, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f. K.*
Прожиváти, s. Прожúти. [brennen.
Прожигáти, прожечú, *v. a.* durch-
Прóжир, *f.* Alles Gefrässige.
Прóжирок, -рку, *m.* на єдúн — auf éinmal zu essen, (*Фр.*).
Прожитé, *m.* Leben, *n.* Lebenslauf, *m. K.* I. 196.; 2) Unterhalt, Lebensunterhalt, *m. M.* II. 164.
Прожúти, *v. n.* leben, verleben; 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich aufhalten.
Прожúток, -тку, *m.* s. Прожитé; ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebensweise, *f. B.*
Прожóгом, *adv.* heftig, ungestüm, blindlings, ohne Bedacht; 2) per Bausch und Bogen, *B.*
Прожóра, *m.* Vielfrass, Nimmersatt, *m.*
Прожорлúвий, *a. He.* s. Пáжерливúй. [gerei, *f.*
Прожóрство, *n K.* Völlerei, Schwel-
Прóжра, *f.* s. Прожóра, прóжир.
Проз, *praep.* 1) s. Про: проз тотó deshalb; 2) s. Пó при, vorbei an, *He.* (*Хм.* 49) *b)* Чéрéз, *Mi.* IV. 438—440. *Ог.* 180.
Прозаíчний, *a.* prosaisch; прозаíк, *m.* Prosaiker, *m.*
Прозаклáсти ся, wetten, *Ст.*
Прóзьбá, *f.* Bitte, *f.* Bittgesuch, Ansuchen, Ersuchen, *n.*
Прозбирáти ся, über das Sichbereit machen zu etwas die Zeit verpassen, es unterlassen. [2) Beiname, *m.*
Прозвáне, (-áние), *n.* Name, *Ст.*;
Прозвáти, (-звý, -звéш), *v.a.* benennen; einen Beinamen geben; 2) прóзивáти, einen Ekel-, Spottna-

men geben, schimpfen.

Прóзвище, *n.* Beiname, Zuname; 2) Spitz, Spottname, *m.* [(62) II. 57.

Провóдник, *m.* Verführer, *m. Oc.*

Прозирáти, прозирнýти *v.a.* durchblicken, -schauen, scharf sehen; 2) *v. n.* s. Прозрíти, lichte Augenblicke haben, *III.* I. 177. *b*) durchscheinen. [geuden.

Прозївáти, *v. a.* durchgähnen, ver-

Прóзір, -óру, *m.* Licht, *n.* на — aus Tageslicht; до прозóру стоя́ти (при пи́саню etc) gutes Licht haben; *b*) Perspective, *f.*; 2) *d.* прóзірок Gucklоch, *n.*; 3) Aussicht, *f. T.*; 4) Durchsichtigkeit, *f.*; 5) Durchsicht, Durchschau, Controle, *f.*; 6) Spiegel, *m.*; 7) das Vorhersehen, Erschauen, *n.* Intuition.

Прозíрка, *f.* Perspectivschnecke, *f.* (Solarium perspectivum) *Пол.*; 2) — окнівка Fensterfalter, *m.* (Thyris fenestrina), *B.*

Прозірли́вий, *a* vorsehend, scharfsehend, vorsichtig, fürsorglich.

Прозірли́вість, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsorge, *f. K.* [Прозірли́вий.

Прозíрний, *a.* durchsichtig; 2) s.

Прозíрник, *m.* s. Дїроскóп.

Прозíрність, -ости, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*; 2) Deutlichkeit, Präcision; 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, *f.*

Прозóр, *m. Зар.* s. Прóзір 1. *b*); глухóтний — Hintergrund, *m.*

Прозóрий, прозóристий, *a.* durchsichtig, klar; *adv.* прозóро mit scharfem, durchdringendem Blick.

Прозорли́вець, -вця, *m.* der Vorsichtige, Kluge, *III.* II. 245.

Прозóрний, *a. K.* II. 53. s. Прозíрний; -а трубá, Fernrohr, *n. Me.* 432.

Прозóрність, -ости, *f.* s. Прозíрність. [tig; durchscheinend.

Прозорчáстий, *a. He.* durchsich-

Прозорáти *v.a.* s. Прозирáти 1) *Кн.*

Прозрáчний, *a.* прозрáчність, *f. Пол.* s. Прозíрний 1), прозíрність 1).

Прозрáчок, -чка, *m.* Vitrina pellucida. [стий.

Прозрúстий, *a. B.* s. Прозорчá-

Прозрíння, *n.* Wiedererlangung des Gesichtes, *f.*; Gesicht, *n. K.*

Прозрíти, (прозрю, прозри́ш), прозрівáти, *v. n.* sein Gesicht wieder erlangen, wieder sehend werden, *III.* I. 351.

Прозябáти, *v. n.* keimen, wachsen, hervorsprossen, *III.* II. 161.

Прозябéць, -бця́, *m.* Samen-, Keimlappen, *m.* (cotyledo), *B.*

Прозя́бнути, *v. n.* s. Перезя́бнути.

Прóйда, *Ч.* II. 656. пройди́сьвіт, *m.* der sich viel in der Welt umhergetrieben hat, durchgetriebener Schuft; Landstreicher, *m.* [cherei, Abgefeimtheit *f.*

Пройдисьвíтство, *n.* Landstrei-

Пройдóха, *m. He.* ein Hergelaufener.

Проймáвий. *B.* проимчúвий, проймáючий, *a.* s. Проємчúстий; durchgreifend.

Проймáти, проймúти, *v. a.* durchgreifen, durchdringen, — дýшу das Innere ergreifen; treffen, schmerzlich berühren.

Пройтú, *v. a.* s. Перейтú, проходúти, hindurchgehen; 2) *v. n.* und — ся verübergehen, *IT.* s. Минýти ся 1).

Проїдáти, *v. a.* s. Проїсти.

Прóїзд, -їзду, *m.* Durchfahrt, *f.* Durchzug, *m.* проїздом II. *C.* 167 im Vorbeifahren, im Durchzug.

Проїздúти, проїзджáти, *v. a.* durchfahren, durchreisen, -reiten; vorbeifahren; *adj.* проїжджáчий, *III.* I. 147. durchfahrend, durchreisend. [weg, *m.*

Проїздний, *a.* Fahr-, -а дорóга Fahr-

Проїкати, (проик-), *v. a.* herausstammeln.

Проїсний, *a, Левч.* gefrässig.

Прóїсть, *f. Га.* II. 56. Vielfrass, Nimmersatt, *m.*

Проїсти, (проїм, проїш, проїсть, *v. a.* alles verzehren; 2) durchfressen, -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durchfressen, nagend durchdringen; *b*) — ся zum Ekel essen, widerlich werden.

Проїти, (прóю, прóїш, прóїть), *v. a.* unter dem Deckel in e. Topf kochen, (*B.*), schmoren (—ся); 2) verderben.

Проїхати, (прóїду, проїдеш), s. Проїздúти.

Прок, *m. Левч.* s. Пожúток. [II. 175.

Прокажéний, *a.* aussätzig, *III.*

Прокáза, *f.* Aussatz, *m.* (lepra); 2) Kammblattwespe, *f.* (Laphyrus) *B. Пот.* III. 13. [sagen.

Проказáти, (-áзувати), *v. a.* vor-

Прокáзи, *pl. Ко.* 85. 153. muthwillige Streiche, *m.* Stückchen. [halten.

Прокалавýрити, *v. n.* Wache

Прокарата́ти, *v. a.* — вік elend durchleben.

Прока́т, *m. gr. Кн.* Leihen, Mieten, *n.*

Прокварасі́ти, *v. a.* — ду́шу sich erfrischen, *М+Б.*

Прокваси́ти, *v. a.* durchsäuern; 2) * erquicken, *P.* II. 24.

Прокида́ти, проки́нути, *v. a.* von Zeit zu Zeit werfen, *Мог.*; 2) s. Прикида́ти 2), 3); 3) aufräumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — ся (зі сну) aus dem Schlafe auffahren, erwachen; *b*) — ся hie u. da aufkommen, -tauchen.

Прокипа́ти, (-ні́ти), *v. n.* durchsieden, -kochen.

Прокиса́ти, проки́снути, *v.n.* versauern, sauer werden; gerinnen.

Прокі́льний, *a. Ме.* 148. frei, *Зак.*?

Прокі́п, -о́па, u. -іпя, *m.* Procopius.

Прокладя́ти, прокла́сти, (кладу́, -кладе́ш), *v. a.* hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschiessen; — доро́гу einen Weg bahnen, durchführen, machen, s. Проложи́ти. [satz, *m. У.*

Прокла́ди, *pl.* Aufschläge, *pl.* Be-

Прокла́динець, -ниця, *m.* der den Rock mit прокла́ди trägt: Soldat, *m.*

Проклина́ти, *v. a.* verfluchen, verwünschen.

Проклина́ч, *m.* Verflucher, *m. Пар.*

Прокля́н, -о́ну, *m.* s. Прокля́тє.

Прокльо́вувати сн, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [-hacken.

Проклюва́ти, *v. a.* durchpicken,

Прокля́тє, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, Verfluchung, *f.* [клина́ти.

Прокля́ти, прокля́сти, *v. a.* s. Про-

Прокля́тий, прокля́тє́нний, проклятую́щий, *a.* verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.

Прокля́тний, *a.* der arg flucht.

Прокля́тниця, *f. m. Еф.* 23 der (die) Verfluchte.

Прокова́тнути, *v. a.* verschlucken.

Прокола́ти, прокола́ювати, *v. a.* durchstechen; — ся: зу́би vom Durchbrechen der Zähne.

Прокололи́ти, (-о́чувати), *v. a.* шось в со́бі, *Зг.* in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [Поконе́че.

Проконе́че, *n. gew. pl. gen.* -чат, s.

Прокопа́ти, (-о́пувати), *v. a.* einwenig durchgraben.

Прокопті́ти, *v.n.* von Rauch durchdrungen werden; *ptc.* прокопче́ний eingeräuchert, mit Russ bedeckt.

Про́корм, *m.* s. Ко́рм.

Прокормі́ти, (-мля́ти), *v. v.* ernähren, unterhalten; — ся sich — —.

Прокоті́ти ся, hinrollen, sich hinwälzen. [Diebstahls schuldig machen.

Прокра́сти ся, *Ке. Ст.* sich e.

Прокрича́ти, *v. a.* durchschreien, zu Ende schreien, *Ш.* I. 190.

Прокрути́ти ся на щось worauf erpicht sein.

Проку́кати, (-кукова́ти), *v. n.* den Schrei „kuku!" hören lassen.

Прокупи́ти ся, *Н.* 113. schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.

Прокурва́вити, *v. a.* mit Huren verludern, *Гол.* I. 222.

Прокури́ти, (-ку́рювати), *v. a.* durchrauchen; — гро́ші dhs Tabakrauchen verthun. [durchbeissen.

Прокуси́ти, (-ку́шувати), *v. a.*

Проля́з, *m. Ко.* 226 *gr.* listiger, verschlagener Mensch.

Пролази́ти, (-ля́жу, -ля́зиш), *v.n.* durchkriechen, -gehen.

Проле́жати, *v. n.* eine Zeit lang liegen; dhs lange Müssigliegen etw. verwirken. [Vögel), *Ков.*

Про́лет, *m.* Durchflug, Strich *m.* (der

Пролета́рий, *m. Не.* Proletarier, *m.*

Пролети́ти, (-лечу́, -лети́ш), *v. n.* durch-, vorüber-fliegen, -fliessen, -gehen, verstreichen.

Про́лив, *m.* Strom, *m.* — кро́ви Blutvergiessen, *n.*; про́ливом *У.* überströmend, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — мо́рский Meerenge, *f.* Canal, Sund, *m.*

Проливати, *v. a.* aus-, weggiessen, vergiessen; 2) — ся überlaufen s. Перелива́ти ся. [Проглину́ти.

Пролигну́ти, пролига́ти, *v. a.* s.

Про́лиз, *m.* Durchlass, *m.* Loch, *n.*

Пролиза́ти, (-ли́зувати, -изну́ти), *v. a.* durchlecken.

Пролиза́на, *f. Не.* Eisfläche von unten dh das Wasser dünn gespült.

Про́лик, *m.* Schlund, Schlundkopf, *m.* Rachenhöhle, *f.* [*sbst.* проли́кане.

Проліка́ти, *v. a.* s. Проглину́ти;

Пролйскувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; пролйскало hat durchblitzt, *Пар.* [Проливáти.

Пролйти, (проллю, пролле́ш), *v.a.* s.

Пролíг, -óга, *m.* Bergthal, *n. ГШ.*

Пролїзти, (пролїзу, пролїзеш), s. Пролазйти.

Прóлїс, *m.* Ч. I. 308. 468. s. Прáлїс.

Прóлїска *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол. Пот.* III. 96.

Прóлїсок, -ску, *m.* Waldlichtung, *f. C.* II. 118. [Прóлет.

Пролїтáне, (*d.* -áнечко), *n. Не.* s.

Пролїтáти, *v. n.* s. Пролетїти; 2) von Zeit zu Zeit schüt herabfallen (снїг). [Sommers, Frühsommer, *m. ВБ.*

Прóлїток, -тку, *m.* Anfang des

Пролїчúти ся, sich verrechnen, *Зг.*

Проложúти, *v. a.* s. Прокладáти; — пíсню *К.* I. 80, — гýторку *Кч.* 381 componieren, dichten.

Пролóм, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f. У.*; 2) s. Прóвал; 3) Bruchfläche, *f.*; 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.

Проломáти, (-úти, -лóмлювати), *v. a.* durchbrechen; — ся durchfallen, durchbrechen (dh das Eis &). [Mineral)

Проломúна, *f. B.* Bruch, *m.* (in d

Прóломний, *a. T.* durchbrechlich.

Прóлуб, *m.* s. Прóруб, Oeffnung, *f. У.*; 2) Eiswuhne, *f.* (*B.*).

Прóлуп, *m.* Blätterdurchgang, *m. Пол. adj.* пролýпний, zu прóлуп geh.

Пролýпати, (-úти), *v. a.* durchschälen, -spalten. [erstrecken, *Под.*

Пролúгáти, *v. n.* sich lagern, s.

Пролáти, *v. a.* s. Проливáти; проляв ся дощ es fiel e. heftiger Regen.

Промавлáти s. Промóвити.

Промагáти, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зг.*

Промакáти, *v. n.* s. Промóкнути.

Промантáчити, *v. a.* durchfeilschen, -schachern.

Проматáр *m.* Ч. IV. 201?

Прóмах, *m.* промáха, *f. H.* 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дáти, *Кн.* nicht leicht irren; той не — *P.* I. 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.

Промахнýти ся, irren, fehlschlagen. [(v. Leben) *C.* II. 198.

Промайти ся, hin u. her wandeln

Промáячити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.

Промéжина, *f.* Scharte, Lücke, *f.*; 2) Grenzstrich, *m. B.*

Промеж, *adv.* s. Прóміж.

Промéжний, *a. Пол.* Zwischen-, — пóлюс Zwischenpol, *m.*

Промéжник, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arv.). [s. Промінúстий.

Променúстий, *a. M.* II. 147. *Ст.*

Променíти. *v.n. M.* III. 37. strahlen.

Промерéжати, *v. a.* durch-, aussticken, -nähen, (*Ш.* I. 246 v. Verseschreiben). [durchfrieren.

Промерзáти, промéрзнути, *v. n.*

Промéсти, (-мéтý, -мéгéш), *v. a.* wegfegen, rein kehren.

Прометáти, промечú (-мéчу, -мéчеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiwerfen.

Промéшкання, *n.* das Wohnen.

Промивáльний, *a.* Wäsche-, Wasch.

Промивáти *v.a.* waschen; ausspülen.

Прóмивка, *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [кати.

Промигúчити, *v. n. Фр.* s. МугúПромигнýти, *v. n. M.* II. 150 schnell vorübergehen, -fliehen.

Промúкати, *v. a.* durchraufen; 2) — ся sich hindurchmachen; Spuren merken lassen; s. Промкнýти ся.

Промúнáти, промúнýти, *v. n.* vergehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* когó s. Минýти; 3) — ся з ким s. Розминýти ся.

Прóмисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f.*; 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n. Зг.*; 3) Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m.*; 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*

Промúслливий, *a. У.* umsichtig, erfinderisch, klug. [Gott), *m.*

Промислúтель, *m.* Fürsorger (v.

Промислóвий, *a.* industriell, Gewerbe-. [strialismus, *m.*

Промислóвість, -ости, *f.* Indu-

Промúсність, -ости, *f. Фр.* Findigkeit, Umsicht, *f.* [Проминáти.

Промúти, (-мúю, -мúєш), *v. a.* s.

Промúто, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maut, *K.* I. 57. *Зап.* I.

296; 2) Strafgebühr für Schmuggelei, *f. Пот.* III. 43.

Прóмичка, *f.* offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, *f.* [treibende.

Промишлéнник, *m.* der Gewerbe-

Промишльний, *a. КУ.* s. Промúсливий.

Промишлáти, *v. n.* sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Промівник, *m.* Besprecher; Zauberer, *m.*

Прóміж, промíждо, *praep.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, s. Мéжи *Mi.* IV. 412. 544.

Прóміжка, *f.* Intervall, *n.*

Промíжний, *a.* vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Прóмінь, *g.* -іня, u. -ени. (*d.* промінéць), *m.* Strahl; 2) — рiкú Flussarm, *m.* (*B.*).

Промíна, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Промінúстий, *У.* (-пястúй, *Не.*) промінний, *B. Фр. a.* strahlend, mit lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl, glänzend. [-і грóші Scheidemünze, *f.*

Промíнний, *a.* zu промíна geh.,

Промінтувáти, (-тóвувати), *v. a.* s. Промантáчити.

Промінúти, (-мíнювати), *v. a.* щось на щось tauschen, ver-, eintauschen; 2) — грóші wechseln.

Промінúтка окружковáта, Spurre, *f.* (Holosteum umbellatum).

Прóмір, -іру, *m.* Durchmesser, *m.*

Промíрити, (-рáти, -рювати), *v. a.* messen, durchmessen.

Промітáти, *v. a. s.* Промéсти.

Прóміти, *pl.* Nordlicht, *n.*

Промíтний, *a.* rührig, gescheidt, energisch, thatkräftig.

Промішкáнє, *n. Ме.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Промкнýти, *v. a.* s. Промчáти; гóлос промíк ся *Ф.* durchdrang, durchhallte.

Промóва, *f.* Anrede, Rede, *f.*; 2) Besprechung, *f.* Zauberspruch, *m.*

Промóвець, -вця, *m. Не.* Sprecher, Fürbitter, Fürsprecher, *m.*

Промóвити, промовлáти, *v. a.* anheben zu sprechen, Worte herausbringen, das Stillschweigen brechen; — до когó zu jmdm sprechen, jmdn anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen; 2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnöthiges aussagen, *Ш.* I. 380.

Промóвка, *f. Лекч.* Pronuntiation, *f.* Accent, *m.*

Промовчáти, (-мóвчувати). *v. a.* verschweigen; verschwiegen sein, zu der Zeit schweigen. [thun.

Промóга, *f.* das Vermögen etw. zu

Промогорúчити, *v. a.* beim могорúч den Kaufschilling verzechen.

Промогтú ся, промогчú ся, (-мочú ся) sich überanstrengen; sich verheben. [мóга; Wohlhabenheit, *f.*

Промóжність, -ости, *f.* s. Про-

Промóкнути, *v. n.* durchgenässt werden.

Промóл, *m. Под.* s. Млúво.

Промóрия, *f. Ос.* (61) VI. 17. Epidemie, Pest, *f. Mi.* II. 71.

Проморозúти, (морóжувати), *v. a.* durchfrieren lassen.

Промочúти, (-óчувати), *v. a.* durchnässen, befeuchten, benetzen.

Промувáти ся, sich aufrichten *Ст.* (*Каз.* 85).

Промулúти, (-ýлювати), *v. a.* durch, -auswaschen, ausspülen (v. Regenwasser).

Промчати, (-мчý, -шчúш), *v. a.* schnell forttragen; — ся vorübereilen.

Пронéсти, (-нéсý, -нéсéш), *v. a.* durchtragen, -bringen; 2) — когó jmdn übergehen *Кв.* 276; 3) пронéсло когóсь jmd bekam Diarrhöe; 4) — ся sich verbreiten, durcheilen: пронéсла ся чýтка ein Gerücht verbreitete sich; ніч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч* V. 69.

Пронúдїти, *v. n. Ко.* 17 vergeblich verweilen; elend fristen. [*Гн.* 14.

Пронúзий, *a.* niedriger gelegen,

Пронизúти, (-нúжу, -нúзиш), пронизáти *v. a.* durchbohren *Ст.*; 2) durchsticken. [stechend, *Не.*

Пронúзуватий, *a.* durchbohrend,

Прóник, *m.* Pore, *f.* Löchlein, *n.*

Пронúкання *n.* Durchdringung, *f. Пол.*

Проникáтельний, *a. Гол.* ergreifend, fein, zart.

Проникáти, проникнýти, *v. a. У.* durchdringen; durchsickern; 2) * erforschen, ergründen.

Прениклúвий, *a.* durchdringend, durchlassend.

Пронимáти, *v. a* s. Проймáє.

Прониря, *m. f.* s. Пронóза.

Пронишпóрити, *v.a.* durchschnüffeln, -schnoppern, *Шл.*

Пронóза, *m. f. H.* 111. *K.* пронóзливий, *K.* пронóзуватий, *a.* pfiffig, zudringlich, vorwitzig, naseweis, verschmitzt, verschlagen. [den Thieres).

Пронóра, *f.* Höhle, *f.* Loch, *n.* (e. wil

Пронóс, *m.gr.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Пронóса, *f. Зг.* (*Мета.* (65) 272 273) Tragweite, Bedeutung, *f.*

Проноси́ти, (-нóшу, -вóсиш), *v. a.* s. Пронéсти; проношена одéжа abgetragen, abgenutzt, *Фр.*

Пронóсне, *s. a. n.* Purgirmittel, Abführungsmittel, *n.*

Прóнурець, -рця, *m.* s. Нур, нурéць.

Пронури́ти ся, untertauchen, (*B.*).

Пронюхати, *v. a.* s. Перенюхати 1), eine feine Nase haben, den Braten riechen.

Проня́ти, *v. a.* s. Проймáти.

Прообраз, *m.* Vorbild, Protctyp, *n.*

Прообрази́ти, (-ажáти), *v. a.* verbilden, *Тор.* [Kleidung versehen, *МШ.*

Прооділáти, *v. a.* bekleiden, mit

Прóпад, *m. Ст.* s. Загúн I. Fall, *m. Пр.* VIII. 325.

Пропадáти, *v. n.* verloren gehen, zu grunde gehen, umkommen; — за ким, за чим (з любóви, в тугú) vor Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwinden, fast vergehen. [denlos, *Фр.*

Пропáдистий, *a.* abschüssig, bo-

Пропáдний, *a.* s. Пропáщий; keiner Hoffnung Raum gehend.

Пропáдок, -дку, *m.* Verfall (beim Garantieren), *m.* під -áдком unter Verlust, haftend.

Пропадýщий, *a.* vergänglich, *K.*

Пропáжа, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Пропалúти, (-áлювати), s. Протопúти. [мятáти ся.

Пропамятáти ся, *Ив.* 56. s. Опа-

Пропáмятник, *m. Кос.* Gedenkbuch, *n.* Denkschrift, *f.*

Пропáрити, *v. a.* durchbrühen, -bähen; 2) *-peitschen, -prügeln.

Пропáсний, *a.* (-стн-), verderbend, vertilgend, *Ру.*; 2) fieberhaft, *M.* III. 91.

Пропáсниця, *f.* Fieber, Wechselfieber, *n.*

Прóпасть, *f.* Abgrund, *m.* bodenlose Tiefe; 2) *ungeheuere Menge, eine Unzahl.

Пропáсти, *v. n.* s. Пропадáти 1).

Пропáстливий, *ВБ.* пропáстний, *a.* voll von Abgründen; abschüssig, jäh, schwindelnd tief; -а дорóга Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des Verderbens.

Пропáхати, *v. a.* mit e. Geruch anfüllen; пропахтíти, *v. n. Ст.* чим: димом durchgeräuchert werden.

Пропáщий, *a.* verloren; 2) verderblich, *Ру*; на пропáще, на пропале йтú & ins sichere Verderben, auf sicheren Verlust.

Пропечú, пропікáти, *v. a.* durchbacken; пропекло ся ему сим рáзом diesmal ist er mit heiler Haut davongekommen.

Пропивáти, пропúти, (припю́, припéш), *v. a.* vertrinken, versaufen; 2) den пропíй ausführen: до кого́ щось.

Пропúй-волú, *indecl. m. Beim.* des чумáк, welcher sein Ochsengespann versauft, *Ш.* II. 248

Пропúйцї, *pl. R* 119 s. Пропíйцї.

Пропилáка, *m. Ч.* V. 1013. s. Пропúяка? [zum Schönschreiben.

Прóпись, *f.* Aufschrift; 2) Vorschrift

Прописáти, пропúсувати, *v. a.* e. Aufschrift geben; verschreiben; 2) beschreiben *Др. c.* 114. [buchstabe.

Прóписний, *a.* -а бýква Anfangs-

Пропитáне, *n. Пр.* II. 269 † Ernährung, Kost, *f.* Unterhalt, *m.*

Пропитáти, пропúтувати, *v. a. Ке.* ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся sich — — *КУ.*

Пропúти, s. Пропивáти; — ся Alles versaufen, sich arm saufen.

Пропихáти, *v. a.* durchstossen; — ся sich durchdrängen.

Пропихáч, *m.* womit man etw. hindurchstösst, -dringt; Art Spiel *Ч.* III 97.

Пропúяка, *m.* Säufer, Trunkenbold, *m.*

Пропíй, -óю, *m.* der Act des Zutrinkens u. damit der Darbringung von Geld (od. Vieh &) für die Braut seitens der Hochzeitgäste, *Нав.* (*Пр.* III. 327); 2) s. Пропúяка *Ч.* V. 582.

Пропійний, *a.* zum пропій, zum Gastgelage geh. *Ф.*

Пропійцї, *pl.* Hochzeitgäste, welche den пропій 1) ausführen.

Пропір, -óра, *m. Мак.* s. Прапóр.

Проплáкати, (-плáчу, -плáчеш), *v. n.* s. Переплáкати. [vorbeigehen,

Проплéнтати ся, *Фр.* irrend durch-.

Проплїтати, проплéсти, s. Переплéсти. [stückweise ausspeien.

Проплю́ти, (-плю́ю, -плю́єш), *v. a.*

Пропня́ти, s. Пропя́ти.

Прóповідь, -ди, (*d.* прóповідка, *Не.*) Predigt, Kanzelrede, *f.*

Проповíданє, *n.* das Predigen.

Проповідáти, проповíдувати, *v. a.* predigen, verkündigen; lehren.

Проповідáч, *m. Ваг.* s. d. folg; Verbreiter einer Lehre, Propagator.

Проповíдник, *m.* Prediger, Kanzelredner, Lehrer, *m. adj.* проповідни́чий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*

Проповíдниця, *f.* Predigerin, *K.*; 2)

Прополóти, пропóлювати, *v. a.* einwenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.

Пропорóти, *v.a.* einwenig auftren-

Пропочи́ти, *v.n.* gut ausruhen; *adj.* пропочи́лий ґрунт der ausgeruht hat.

Пропу́дити, (-пу́джу, -пу́диш), *v.a.* s. Прогнáти. [stene Kluft.

Пропу́клина, *f.* Spalte, *f.* gebor-

Пропу́кнути, (-пукáти), *v.n.* und — ся aufplatzen, bersten, aufgehen (боля́к).

Прóпуск, прóпуст, -у, *m.* Durchlass, Raum zum Durchgang, *Кч.* 64; Einlass, Zugang, *m*; 2) Lücke, *f. K.*

Пропускáти, пропусти́ти, (-пу́щу, -пу́стиш), *v. a.* durchlassen, durch-, vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-, weglassen; ein Loch, eine Lücke machen (— дїрку *P.* I. 62); verabsäumen, verpassen, *Левч.*; 3) erlassen, verzeihen, vergeben. [sparrens, *f.*

Пропу́стниця, *f.* Hälfte des Dach-

Пропу́тчик, *m. У.* Bahnbrecher, Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.

Пропу́чати, (-у́чувати), *v. a.* auf-

Пропя́ти, (пропну́, пропнéш), *v. a.* kreuzigen.

Проразúти, (-ражу́, -рази́ш), *v. a. Фр.* durchschlagen; s. Перераж́ати; 2) -и́ло когóсь jmd bekam Diarrhöe.

Проразли́вий, *a.* durchdringend, erschütternd, *Фр.*

Прóрва, *f.* — грóшей etc. eine Unmasse, e. Wust, *vgl.* Прíрва.

Прорвáти, (прíрву, u. прорву́), проривáти, durchreissen; hie u. da ausreissen, aufräumen, schüter machen (e. Pflanzung); — ся herausbrechen, hervordringen, -strömen, *Ш.* I. 351: прорвé св слóво як водá.

Прорекáти, проречи́, (-реку́, речéш), *v. a.* verküuden; 2) mit Lob erwähnen. [слóво) beredt, *K.*

Прорéчистий, *a.* (-на крáсне

Прорéчистість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f.* [halt, *m. Фр.*

Прóрив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein-

Прóривка, *f.* (— буракíв &) das Behacken, s. Сáпанє.

Прори́ти, (-ри́ю, -ри́єш), *v. a.* durch-, hindurchwühlen. [schüter machen.

Проріди́ти, (-ріджу́, -ріди́ш), *v. n.*

Прорíз, -ізу, прóрізень, -зяя, *Мор. m.* Durchschnitt, *m.* Schlitze, *f.*

Прорíзати, прорíзувати, *a.a.* durchschneiden; aufschlitzen. [pula).

Прóрізка, *f.* Saatzünster, *m.* (Scc-

Прорíк, -óку, *m. Ф.* s. Прорóчество.

Прóріх. *m.* (*лїки с.* 53) Fehltritt, -griff, *m.* Vergehen, *n.*

Проробúти, *v. a.* — си́лу ausarbeiten, die Kraft dh Arbeit verlieren, *Фр.*; 2) die Arbeit vollbringen.

Прорóк, *m.* Prophet, *m.*

Пророкувáти, s. Прорóчити.

Пророни́ти, *v. a.* — слóво fallen lassen, aussprechen. [Aufwachsen.

Прóрост, -ту, *m K.* das Sprossen,

Проростáти, прорости́, *v.a.* aufkeimen, Wurzel schlagen, hie u. da sprossen.

Прорóческий, *a.* prophetisch.

Прорóчество, *n.* Prophezeiung, *f.*

Прорóчити, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Прорóчиця, *f.* Prophetin, *f.*

Прорóчня, *f. Ил.* Orakel, *n*

Прóруб, *m.* Durhhhieb, *m*; 2) *П. n.* 58 Eiswuhne, Bake, *f.* Eisloch, *n.*

Порубáти, прору́бувати, (-ру́блювати), *v. a.* durchhauen. [tümmel, *n.*

Прору́ха, *f. Ко.* 191 Gedränge, Ge-

Просади́ти, просáджувати, *v. a. Ф.* durchbohren, stechen; 2) * s. Прогайнувáти durchbringen, *Левч.*

Просата́р, *m.* Hochzeitbitter; 2) der Gäste zum Kirchweihfest einlädt; 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.*

Проса́чувати ся, *Под.* durchsikkern.

Просвата́ти, *v. a.* verloben.

Про́свир конопли́стий, *a.* Hibiscus cannabinus, *B.*

Про́свирки, *pl.* s. Про́скурки 2).

Просвиста́ти, (-тїти, *He.*), *v. a.* verpfeifen; — гро́ші verjuxen, vergeuden *He.*

Просьві́дчене, *n. До.* s. Пере́сьвід.

Про́сьвіт, *m.* das Durchscheinen, Durchschlag des Lichtes des Bildes, *He.*; 2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f.*; 3) s. Просьві́та *У. Зар.*

Просьві́та, *f.* Aufklärung, *f.*; мі́ністер & -ти *M.* & des Unterrichtes.

Просьвіти́тель, *m.* Aufklärer, Erleuchter, *m.* (-ти́телька, *f.* -in, *f.*).

Просьвіти́ти, (-сьвічу́, -сьвіти́ш), *v. a.* s. Просьвіща́ти.

Про́сьвітка, *f.* Durchscheinfliege, *f.*

Просьві́тлий, *a.* -а годи́на *Ф. Фр.* lichte, frohe Zeit, s. Про́сьвіток 1).

Просьвітли́ти, *v. n.* leuchtend werden, *Фр.*

Просьві́тний, *a.* der Aufklärung dienend; culturell; 2) aufgeklärt.

Просьві́тня́, *f.* die aufklärende (u. aufgeklärte) Elite.

Про́сьвіток, -тку, *m.* * Licht, Heil, *n.* Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung, *f.* про́сьвітку не да́ти кому́ jmdm keine Ruhe gestatten, jmdn plagen *C.* II. 70; 2) — іде́ї *Зг.* Ausdruck, *m.* das Hervorschimmern einer Idee; *b*) Beleuchtung, Darstellung, *f.*

Просьвітча́стий, *M.* II. 78. просьві́чний, *Пол. a.* durchsichtig; durchscheinend.

Просьвіща́ти, *v. a.* erleuchten, aufklären; — ся sich — —, *b*) abglänzen, *IГ. ptc.* просьвіще́ний, (-че́ний), aufgeklärt, gebildet *Ш.* I. 255.

Просьвіще́ние, *n.* s. Просьві́та.

Просело́чний, (-о́шнїй), *a.* -а доро́га über, durch die Dörfer gehend, *Кл.*

Просе́ре́н, (-нь), *m.* s. Про́сурень, *Пот.* III. 97.

Проси́вий, *a.* hellbraun wie reife [Hirsekörner, (*B.*).

Проси́дїти, *v. n.* s. Пересиді́ти.

Проси́ли́ти, (-ля́ти), *v. a.* durchfädeln, -schlingen.

Проси́ли́ти ся, (*Фр.*) die Grenze der Kraft überschreiten; 2) überreif werden (зо́їже).

Проси́льниця, *f. Ч.* IV. 215 Bittstellerin, *f.* die einladet.

Проси́на, *f.* ein Hirsekorn; в -ну ши́ти eine feine Nath wie e. Hirsekern machen, dicht nähen, *H.* 217.

Просина́ти ся, s. Просипа́ти ся.

Проси́нець, проси́мець, -мця, *m.* Monat Jänner; 2) M. December, *Gr.* 26.

Про́сип, *m.* das Einschlafen, Schlaf, *m. H.* 229. *P.* II. 21. без про́сипу ohne zu schlafen, ohne auszusetzen, unaufhörlich.

Проси́пати ся, vom Schlafe erwachen.

Проси́тель, *m.* Bittsteller, *m.* (-и́телька, *f.* -in, *f.*).

Проси́тельний, *a.* Bitt-, flehend, -а моли́тва *Тор.*

Проси́ти, (про́шу, про́сиш), *v. a.* bitten; einladen; ersuchen; — ся um Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.

Просия́ти, *v. n.* darüber-, durchleuchten, -strahlen *Ш.* I. 157.

Просїва́ти, *v. a.* s. Пересїва́ти.

Про́сїдь, *f.* grauendes Haar. [*m. B.*

Про́сїдок, -дку, *m.* Aufenthaltsort,

Про́сїк, *m.* просїка, *f. Др. c.* 205 der im Walde ausgehauene Weg, durchgehauene Lichtung, s. Лїнїя 5).

Просїка́ти, *v. n.* s. Просяка́ти.

Просі́льний, *a.* eingesalzen, marinirt.

Просїчи́й, (-сїку́, u. -сїчу́, -січеш), *v. a.* s. Пересїчи́.

Проси́чний, *a.* Nbfl. des Черемош ч.

Просїя́нка, *f.* Krystallschnecke, *f.* (Hyalea).

Проси́яти, *v. a.* s. Пересіяти, пересїва́ти.

Просказа́ти, *v. a. Св.* eben anführen, vorerwähnen.

Проска́кувати, *v. n. Кн.* hie u. da aufkommen, auftauchen, sich sehen lassen.

Проска́ржити ся, sich klagen.

Проскірниковáті, *pl.* Celaster-Gewächse (Celastrineae).

Проско́взувати, *v. n.* durchschlüpfen, -gleiten, *Фр.*

Проскота́ти ся, (троск-), s. Жури́ти ся (ку́рка).

Про́скура, (*d.* про́скурка), *f.* ge-

weihetes Weizenbrödchen (zur heil. Messe), Hostie, *f.* [cosus.

Проскури́на, *f.* Evonymus verru-

Про́скурки, *pl.* Art kleine rundliche Birnen; 2) Malva borealis u. M. rotundifolia.

Проскурне́, *s. n. a.* Gebühr für den Pfarrer bezüglich der про́скура, *f.*

Проску́рниця, *f.* Bäckerin der про́скури, *f*-

Проскурня́к, *m.* Althaea offic. *Вол.*

Проскурце́ві, проскурча́сті вишивки, у́ставки Art Leinenstickerei in Form der про́скурка, *Kol.* I. 48. 347.

Просла́бленє, *n. Вол.* das Abführen, Purgieren.

Просла́ви́ти, (-вля́ти), *v. a.* preisen, verherrlichen, rühmen; — ся sich berühmt machen.

Прослези́ти, (-слежу, -слези́ш), *v. a.* jmdn zum Weinen bringen; — ся weinen, in Thränen ausbrechen.

Просли́ва́ти, просли́ти, (-сливу́, -сливе́ш), *v. n.* im Rufe stehen, renommirt werden.

Про́слїд, про́слїдок, -дку, *m.* Spur, Fährte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослїди́ти, прослі́джувати, (-слїдкува́ти *ОП.*), *v. a.* auf, nachspüren, *Гр.*; aus-, durch-, erforschen, verfolgen, untersuchen.

Прослїдова́тель, прослїдо́вник, *Пар. m.* Verfolger, *m.*

Прослі́дувати, *v.a.Пар.* verfolgen.

Прослови́ти ся, aussprechen, *Зг.*

Прослужи́ти, *v. a.* eine gewisse Zeit dienen. [abhören.

Прослу́хати, (-у́хувати), *v. a.*

Про́сник, (про́стник), *m.* gerade, aufrechtstehender Stengel, (*В.*).

Проснїда́ти, *v. a.* durch das Einnehmen des Frühstücks etwas verlieren, *Ме.* 293.

Просно́вувати, (-ова́ти), *v. a.* durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол.гр.*33.

Просну́ти ся, s. Просипа́ти ся.

Про́со, *n.* Hirse, *f* (Panicum miliaceum).

Просо́вувати, *v. a.* s. Просува́ти.

Просолі́ти, *v. n.* durch u. durch salzig werden, *К.*

Просо́льний, *a.* s. Просі́льний.

Просо́н, *m.* без просо́ну, *Кн.* s. Про́сип.

Просо́нє, *n.* просо́нок, -нку, *m. Гр. Ф.* (erster) Schlaf, Schlummer, Halbschlaf, -schlummer, *m.*; 2) Träumerei, *f. ТР.* 169.

Просо́хнути, *v.n.* trocken werden.

Проспа́ти, *v. a.* verschlafen; — ся den Rausch aussohlafen.

Проспіва́ти, *v. a.* durchsingen; dh Singen u. Dichten verlieren *Ш.* I.249.

Проста́к, (*aug.* -ачи́ско), *m.* gemeiner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.* einfältiger Mensch; *adj.* проста́цкий, gemein, grob; 2) einfach, schlicht *Кч.*227.

Проста́ти, *v. a.* s. Простува́ти.

Проста́цтво, *n.* Gemeinheit, Grobheit, *f.*; 2) gemeines Volk, *К.*

Проста́чити, *v. a.* gemein machen.

Простели́ти, (-сте́лювати), *v. a.* vor-, ausbreiten, -hetten; — ся sich ausbreiten, sich frei erstrecken.

Про́стень, -сня, *m.*(*В.*) s. Про́стрінь.

Просте́рти, (прістру́, прістре́ш), *v. a.* s. Простира́ти.

Прости́біг, на — да́ти Almosen geben zum Abbitten der Sünden; прости́бі Бо́гу тай Вам! Dank Gott und Ihnen!

Простива́ти, простига́ти, простигну́ти, *v. a.* sich abkühlen, einwenig kalt werden.

Про́стий, *a.* gerade; recht, aufrecht, s. Пря́мий; 2) einfach, schlicht, sanft; 3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не про́стий kein gewöhnlicher, *Пот.* III.51.

Прости́нька, *Б.* прости́яя, *f.* s. Прости́рало.

Простиня́, *m. Н.* 27. Einfachheit, Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein Mensch mit diesen Eigenschaften.

Прости́ра, *f. Ч.* IV. 7. st. Просви́ра? s. Про́скура.

Прости́рало, прости́рядно, *Не.* (*Пр.* XII. 542), *d.* прости́ральце, *n.* Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Простира́ти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, ausdehnen; — ся sich — —.

Прости́тельний, *a.* lässlich, *Top.*

Прости́ти, (прощу́, -прости́ш), s. Проща́ти, *Пот.* III. 52. [Alkove, *f.*

Про́стїнок, -нку, *m. Ч.* IV. 659

Простíр, -о́ру, *m.* Raum, *m.* Geräumigkeit, *f.*

Простíрний, *a.* s. Просто́рий.

Простірня́, *f.* geräumiger Platz.
Простї́сенький, (-ї́ський), *a. dim.* ganz gerade. [стота́,
Про́стість, -ости, *f. Пар.* s. Про-
Про́сто, *adv.* s. Про́стий; gradaus, gradhin; — чого́ gerade gegenüber einer Sache &, vis-à-vis; — не́ба unterm freien Himmel; *Mi.* IV. 560.
Просто-, s. Пря́мо-.
Простобі́глий, *a.* rechtläufig, *Пар.*
Простова́тий, *a.* einfach, schlicht, *К.*
Простови́сний, *a.* lothrecht, vertical.
Простові́льний, *a.* frei; — день ein Tag frei vom Fieberparoxysmus, fieberfrei; -а хви́ля freier Augenblick; -а nicht schwanger, ohne Ei (Henne &).
Простові́льність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
Простові́рто, *adv.* senkrecht.
Простоволо́ка, *f.* freies Feld, freie Aussicht, на -ло́цї auf freiem Fuss (*Ф.*); 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*
Простоволо́се, *n.* Zustand ohne Kopfbedeckung (v. Frauen) s. d. folg.
Простоволо́сий, *a.* mit unbedecktem, aufgelöstem, losem Haar, ohne Kopfzeug (о́чіпок &) *Пот.* III. 51.
Простово́ля. *f.* на -о́ли im Freien, *В.*
Простогі́н, -го́ну, *m.* на -го́нї auf offenem dem Unwetter ausgesetztem Orte, im Freien, *Мог.*
Простогі́рний, *a.* aufrecht, *Пар.*
Простогна́ти, *v. a.* durchstöhnen.
Простоду́шний, *a.* treuherzig, bieder, naiv.
Простоду́шність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*
Простозмисло́вий, *a.* reinsinnlich.
Простокри́льцї, *pl.* Gradflügler, *pl.* (Orthoptera).
Простола́том кого́ пустити, frank u. frei jmdn laufen lassen.
Простолю́де, *n.* простолю́дия, *f. Зап.* I. 332 das gemeine Volk.
Простолю́дець, -дця, *m.* aus gemeinem Volke, Bauer, *m.*
Простолю́дний, *a.* volksthümlich.
Простомо́ва, *f. Б.* Prosa, *f.* ungebundene Rede. [*ОП.*
Простомо́вний, *a.* vulgär, -а реч
Простонаро́де, *n. Не.* Volksthum, *n.*
Простона́родний, *a.* volksthümlich, populär.
Простопа́дний, *В.* простопа́лий, *У. a.* s. Простови́сний; vertical abschüssig.
Просто́р, *m.* s. Простір.
Просто́рий, *a.* geräumig; ausgebreitet, weit, weitläufig; *adv.* -po.
Просто́рина, *f.* Raumgrösse, *f.*
Просто́рити, *v. a.* s. Простира́ти.
Просторі́ка, *f.* просторі́кий, *a.* Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).
Просторіка́ти, *v. a.* in witzigen Anspielungen u. Gleichnissen reden, (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.
Просторікува́не, *n.* Vulgärsprache, *f.* gemeiner Jargon, *К.*
Просторікува́ти, *v. n. Н.* 264. grossmäulig schwatzen.
Просторікува́тий, просторі́кий, *a.* ungebildet, roh, *Біл.*
Просто́рість, -ости, *f.* s. Простір; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räumlichkeit, *f.* [рина.
Просто́рна величина́, s. Просто́-
Просто́рник, *m.* Raumform, *f.*
Про́сторонь, *f.* просторо́не, *n. Зг.* Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit, *f. Пар.* [сто́рий.
Просторо́нний, *a. Пар.* s. Про-
Просторо́нність, -ости, *f.* Geräumigkeit, *f. Пар.*
Просторо́нство, *n. Гол.* Gebiet, *n.*
Простосерде́чний, *a. Вах.* treu-, offenherzig, aufrichtig.
Простосерде́чність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*
Простота́, *f.* Einfalt, Einfachheit, Simplicität; Geradheit, *f.* s. d. vor., das schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f. Кч* 28.
Простоцьві́т, *m. КУ.* I. 207 gemeine Feldblume.
Просто́чка, *f. Ме.* 58?
Простригáти, простри́чи, (-игу́, u. -ижу́, -иже́ш), *v. a.* einwenig abscheren. [tensis.
Про́стріл, -ілу, *m.* Pulsatilla pra-
Прострілити, s. Перестрі́лити.
Про́стрінь, -і́ня, *m.* s. Почи́нок, (пря́жі). [plex latifolia).
Прострі́тник, *m.* Melde, *f.* (Atri-
Простроми́ти, (-мля́ти), *v. a.* durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.
Простро́чити, *v. n.* з гроши́ма

*

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Прострю́нити, *v.n.* § s. Проникати.

Простува́нє, *n.* Richtung, Tendenz, *f.* Streben, *n.* *К.*

Простува́ти, *v. a.* gerade machen, g. richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten Richtung gehen &. *Пот.* III. 51.

Простугоні́ти, *v. n.* dröhnend vorbeifahren. [tung, *f.*; 2) *Др. с.* 376?

Просту́да, *f.* Erkältung, Verkäl-

Простуди́ти, (-джа́ти), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Просту́дний, *a.* Erkältungs-, von

Про́ступець, -пця, просту́пник, *Пар. m.* Verbrecher, *m.*

Проступи́ти ся, (-сту́плю, -сту́пиш), auseinander treten, -weichen, Platz machen, кому́ jmdm den Durchgang verschaffen; 2) — ся und *v. n.* *Л.* 14. sich vergehen, einen Fehltritt machen, Unrecht begehen, etw. verschulden; *v. n.* — в ке́пскі дїла *Ч.* II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen stürzen; — ся, durch Beischlaf sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustreten.

Про́ступка, *f.* ein gefallenes Mädchen, s. По́критка. [frevelhaft.

Просту́пний, *a.* *Св.* verbrecherisch,

Просту́пниця, *f.* *Пар.* Verbrecherin, *f.*

Про́ступок, -пку, *m.* Vergehen, *n.* Fehltritt, *m.* *Ко.* 354; Verbrechen, *n.*

Просту́ха, простю́га, *f.* gemeiner Schnaps etc.

Про́стяг, *m.* Strich, *m.* — узгряни́чний *К.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Простяга́ти, (-гну́ти), *v. a.* ausdehnen, ausstrecken, (in die Länge) ziehen; — ся sich recken, s. er-, ausstrecken, s. dehnen; s. hinziehen.

Просува́ти, просу́нути, *v. a.* auf die Seite durchschieben, -ziehen; — ся durchschlüpfen. [felholen viel.

Просу́нок, до -нка, *adv.* zum Teu-

Про́сурень, *m.* просури́нка, *f.* Croculus reticulatus.

Про́суш, *m.* (*В.*) Etwas Verdorrtes; verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Просуши́ти, просу́шувати, *v. a.* trocknen.

Просява́ти, *v. n.* *ІГ.* s. Просия́ти.

Просяка́ти, просякну́ти, *v. n.* durchsickern, -dringen.

Прося́ниця, прося́нка, *f.* Hirsestroh, *m.*; 2) Arl Hautausschlag bei Kindern.

Просята́р, *m.* s. Просата́р.

Прота́лий, *a.* aufgethaut.

Протанцюва́ти, *v. n.* durchtanzen.

Прота́чник, *m.* — га́динець Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys). [*v. a.* verschachern.

Проташлюва́ти, (-шльо́вувати),

Прота́яти, *v.n.* aufthauen, schmelzen.

Протверези́ти, протвере́жувати, *v. a.* ernüchtern; 2) zur Besinnung bringen.

Проте́, *conj.* deshalb, deswegen; 2) а проте́ und dessenungeachtet, *Фр.*

Проте́й пече́рский Grottenolm, *m.* (Proteus anguineus).

Протекто́рство, *n.* *Т.* Vornehmthuerei mit dem Protectorat, *f.*

Про́тепом, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Веч.* I. 255.

Проте́рти, *v.a.* s. Протира́ти; проте́рта доро́га betretener, gebahnter Weg.

Протеря́ти, *v. a.* vergeuden, verlieren. [Procession, *f.*

Проте́са, *f.* verdorb. st. проце́сия,

Протеса́ти, (-те́шу, -те́шеш), *v. a.* einwenig durch-, anhauen, durchhacken; 2) * s. Протеря́ти *ІГ.*

Проте́си, *pl.* s. Проті́с; 2) *N.* e. Berges.

Протеста́нцкий, *a.* protestantisch.

Протестувати, *v. n.* protestieren.

Протечи́, *v. n.* durchfliessen; vorbeifliessen; (час) verfliessen, vergehen, verstreichen. [von e. Flussarm.

Проте́чина, *f.* stehendes Wasser

Про́ти, про́тив, *praep.* mit dem *Genit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen; — во́рога gegen, wider den Feind; — но́чи gegen die Nacht, — дня dem Tageslicht entgegen; — сьвя́та dem Feste entgegen; — си́ли gegen die Richtung der Kraft; *b*) der Kraft angemessen; — мо́їх гро́шей im Verhältnis zu meinen Geldmitteln; — того́ angesichts dessen, *Mi.* IV. 561.

Противва́га, *ОБ.* противува́га, (-вова́га *Ст.*) *f.* Gegengewicht, *n.*

Противгра́, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Противгра́ч, *m.* Gegenspieler, *m.* *Пар.*

Противеньство, *n. Пол.* Widerstand, *m.*

Противзакóнний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Протúвити ся чомý, sich widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [*ГШ.*

Противкорóль, *m.* Gegenkönig, *m.*

Протúвленє *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Протúвливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [dium, *n. Пар.*

Противлíк, *m.* Gegenmittel, Reme-

Противлúглий, *a.* gegenüberständig, *B.*

Протúвний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; Gegen-; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [gner, *m. ІГ.*

Протúвник, *m.* Widersacher, Ge-

Противнúцтво, *n.* Antagonismus, *m. К.* [din, *f. Фр.*

Протúвниця, *f.* Gegnerin, Fein-

Протúвність, -ности, *f.* Gegensatz, Contrast, *m. У.*; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f. Пар.*; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m. Не.*

Противнувáти, *v. n. Зг.* entgegenwirken. [wirken, Gegenwirkung, *f.*

Противодíяннє, *n.* das Entgegen-

Противонóжець, -жця, *m.* Gegenfüssler, Antipode, *m. Пол. ГШ.*

Противопостáвний, *Пар.* entgegengesetzt. [-ости. *Ог. f.* Widerspruch, *m.*

Протúворíч, *Кн.* противорíчність,

Противорíчити, *v. n.* widersprechen, widerstreiten, *К. У.*

Противостáйний, *a.* gegenüberstehend, gegensätzlich, *Кл.*

Противостáйність, -ости, *f.* противположенє, *n. Пар.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотрýя, *f.* Gegengift, *n. Пар.*

Противсьвíдок, -дка, *m.* Gegenzeuge, *m. Пар.*

Противсúла, *f.* Gegenkraft, *f. Пар.*; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f. Св.*

Противстáва, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f. Ил.* Gegensatz, *m. Пар.*

Противцíсар, *m.* Gegenkaiser, *m. ГШ.* [вливий.

Протившливий, *a.* s. Протú-

Протидáток, -тку, *m.* протидáча, *f.* Antidotum, Gegengift, *n, Пол.*

Протúка *f.* breiter Pflock zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Протикáти, *v. a.* durchstecken.

Протúмус, *m. P.* I. 120 s. Прудúус, *Пот.* III. 121.

Протинáти, *v. a.* durchschneiden; 2) *v. n.* schneidig wirken (v. säuerlichem Gewürz); 3) — ся gerinnen, anbrüchig werden; протинéне молокó einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [*n. Пар.*

Прóтинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Прóтипом, *adv.* s. Прóтепом; — итú за ким jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Протиприрóдний, *a.* widernatürlich.

Протипрáмка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Протирáти, *v. a.* durchreiben, abreiben; — óчи die Augen reiben (nach dem Schlaf), die A. aufmachen, öffnen.

Протúс, *m.* ein Mannesname.

Протискáти, протиснýти, *v. a.* durchdrücken, -zwängen; — ся sich —.

Протистóпник, *m.* s. Протинóжець. [fabelhafter *N.* des Hundes.

Протиýс, *m.* собáка — *P.* I. 120

Прóтичка *f.* Durchsteckn adel, Räumnadel, *f.* Pfeifenräumer, *m.*

Протівзначність, -ости, *f.* entgegen gesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m. Св.*

Протíк, -óку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр. pl.* протóки Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Протїкáти, *v. n.* s. Протечú; eine

Протíр, -óра, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f. Ч.* IV. 438.

Протíс, -есу, *m.* durch-, angehauene Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fussboden, *m.*

Протїсувати, s. Протесáти.

Протíчок, *pl.* протíчки *М+Б.* 354 s. Протíк (*pl.*).

Проткнýти, s. Протикáти.

Протовпúти ся, sich durchdrängen.

Протоврéй, *m.* Erzpriester, Domherr, *m.*

Протóк, -óку, *m.* s. Протíк; Lauf, Verlauf, *m. Зг.*; 2) — жóвчний Gallengang, *m.*; 3) Bucht od. Arm e. Flusses, *К.*

Протóка, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m. Ф.*

Прото-казнóдїй, *m.* (*pol.*) der

erste проповідник, *Ст.* [ren.
Протоколува́ти, *v. a.* protokollie-
Протоми́ти ся, s. Утоми́ти ся.
Протону́ти, *v. a. II. n.* 15 ertrinken lassen, verschlingen.
Протопи́ти, *v. a.* хáту *P.* I. 39, в хáтї im Zimmer einheizen, heizen (im Ofen). [протопóпша. *f.* Frau eines п.
Протопíп, -óпа, *m* Oberpriester, *m.*;
Протопóпщина, *f.He.* Amt, Würde der Protopopen.
Протóрга, *f.* s. Протíр.
Проторгува́ти, *v. a.* im Kauf verlieren, *Кч.* 319.
Протóчина, *f.* Canal, Strom, *m. K.*
Протóчний, *a.* durchrieselnd, fliessend, *M.* [-prügeln.
Протрíпати, *v. a.* durchklopfen;
Протруби́ти, *v. a.* ausposaunen.
Протряса́ти, протрясти́, (-трясу́, -трясе́ш), *v. a.* durchschütteln, -stöbern; 2) *verschwenden *Кв.* 224.
Протряха́ти, протря́хнути, *v. n.* trocknen u. dadh mürbe, gar, locker werden; земля́, по́ле.
Протул, *Ч.* IV. 464.
Протýрити, (-ря́ти), *v. a.* forttreiben, verschlagen, *C.* I. 58.
Проту́рчáти у́ші кому́ jmds Ohren mit e. Gerede, Geplärr, erfüllen, *K.*
Протуха́ти, проту́хнути, *v. n.* anfaulen, dumpfig werden; протухлий, *a.* faulig, dumpfig.
Про́тяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke, *f. Фр.*; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. He.*; 4) про́тягом їздити mehrspännig fahren, *Кн.* (*Пр.* VIII. 629).
Протяга́ти, протягну́ти, *v a.* ausdehnen, ausstrecken, -ziehen; lang dehnen; in die Länge ziehen, verschieben, verschleppen; — ся sich ausstrecken; sich in die Länge ziehen.
Протя́глий, *a.* -а пíсня, *Мл.* in langsamer Weise u. ausführlich gedichtet u. gesungen; s. d. folg.
Протя́глий, *Зар.* протя́жливий, *Кл.* протя́жний *КУ. Фр.* lang gedehnt, l. dauernd; schwer.
Протя́жність, -ости, *f.* Dehnung, Ausdehnung, — тóну Tondauer, *f.*
Прóулок, (*d.* -у́лочок), *m. M.* III. 89 s. Перéулок.
Проучи́ти, s. Провчи́ти.
Профати́н, *m.* § Privatdiener, *m.*
Профáтний, (прохвáтний), *a.* -дорóга Nothweg, über Berg u. Thal, *m.*(*B.*).
Профáчка, *f.*starke Commotion,(*B.*).
Профéс, *m. Ф.* Ordensbruder mit abgelegter Profession, *m.* [werk, *n.*
Профéсия, *f.He.* Profession, *f.* Hand-
Профéсор, *m.* Professor, Schullehrer, *m.*; -орóва, профéсорка, *f.* Gattin des п. Professorin, *f. adj.* профéсорский, *a.* Professors-, Lehrer-. [sein.
Професорува́ти, *v. n.* Professor
Професóрство, *n.* Professoren-, Lehrerdienst, *m.* [ти (ся).
Прохáджувати ся, s. Проходи́-
Прохáжка, *f.*(*B.*)*pl.* -хáжки, *Гол.* III. 737 s. Прохíд 2). [verschlucken.
Прохалáвкнути, *v. a.* § begierig
Прохáльний, *a.* -а книжка *ГБ.* (*Пр.* III. 35) Bittgesuch u. ein Buch zum Sammeln milder Beiträge, *n.*
Прóхань.*f.Ст.*прохáне,*n.*s.Прóзьба.
Прохáрчити ся, seinen харч ganz aufzehren, *C.* [Промáк.
Прохáтар, *Левч.* прохáч, *m.* s.
Прохáтельний, *a.* bittend, *He.*
Прохáти, (-áю, -áсш), *v. a.* s. Проси́ти. [IV. 31.
Прохáтний, *a.* erbettelt, *Ос.* (61)
Прохáчка, *f.* Bettlerin, *f.*
Похваля́ти, s. Перехвали́ти.
Похвати́ти ся, fehlgreifen, sich übereilen, *ОП.*
Прохватня́, *f.* s. Вифатниця.
Прохворости́ти, *v. a.* durchprügeln, *А Г.* 155. [гайнувáти.
Прохейцувáти, *v. a.* § s. Про-
Прохи́бa *f.*Misstritt,Fehltritt,*m.Нар.*
Прохи́ра, *m. f.* прохи́рний, *a.* pfiffig,durchtrieben;naseweis; betriebsam.
Прохíд, -óду, *m.* Durchgang, Durchmarsch, *m. Ке.* 81; 2) Spaziergang, *m.* ви́йти на — spazieren gehen.
Прохíдний, *a.* Durchgangs-, *Мог.*
Прохíдниця, *f.* зóря — die ihren Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*
Прохíр, -óра, *m.* Prochorus.
Прохóдець, -дця, *m.* Wanderer, *m. Гол.* [zieren gehen, lustwandeln.
Прохóджувати ся, (-хож-), spa-
Проходи́мець, -мця, *m.* etwas Zwitterhaftes, Unbeständiges.
Проходи́ти. (-хóджу, -хóдиш), *v.*

*n.*durchgehen, durchmarschieren, -ziehen; vorbeigehen; 2) час & vergehen, verfliessen, verstreichen; s. Перейти́. [Weib.
Проходня́чка, *f.* herumstreichendes
Прохожа́лий, *ІГ.* прохо́жий *Ш.* I. 147. проходя́щий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende, Wanderer, Fremdling, wandernd, fahrend.
Прохоже́ний, *a.* abgenutzt.
Прохоло́да, *f.* Abkühlung, Kühle; (Erfrischung, Erquickung, *f.*; 2) Luftzug, *m.* *Пол.*
Прохолоди́ти, (-джа́ти, -джувати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich abkühlen, s. erfrischen, s. laben. [lend; kühl *Кл.*
Прохоло́дний, *a.* kühlend, abkühProхолону́ти, прохоло́ти, *v.n.* erkälten, kühl, kalt werden *Ш.* I. 328. *Ог.* 92.
Прохо́пити ся, sich aufraffen, *Фр.* vom Schlafe erwachen. [ци́ха Weib des II.
Проць, Про́цько, *m.* s. Прокíп; Про-
Процви́ндрити, (-дрювати), (-циндр-), *v. a.* § s. Прогайнува́ти, *Пот.* III. 102.
Процвита́ти, процви́сти, (цьві-), auf-, erblühen, *zur Blüte kommen.
Про́цьвіт, -іту, *m.* Blüte, *f.* blühender Zustand, *ВВ.* [bemalt.
Процьві́таний, *a.* *АД.* I. 208
Процентува́ти ся, sich procentieren, Procente abwerfen.
Проце́сия, *f.* Procession, *f.*; 2) *pl.* *Kirchenfahnen, *pl.* [tiger.
Процесо́вич, *m.* ein Processüch-
Процесово́да, *m.* *Ст.* Führer einer Procession.
Процесува́ти ся, sich processieren.
Процїди́ти, *v. a.* s. Перецїди́ти.
I. Проч? *adv.* = про щó? weshalb?
II. Проч! *int.* fort! weg! 2) als *adv.* пíти проч.
Про́ча, *f.* *МШ.* s. Пра́ща.
Прочани́н, *m. pl.* прича́не Pilger, Wahlfahrer; -а́нка, *f.* -in, *f.* *Кч.* 91.
Прочахну́ти, *v.n.* s. Прохолону́ти; 2) vertrocknen; 3) verschwinden, +*М.*
Про́чвалЬ, *adv.* im Gallop (*В.*).
Прочвала́ти, (-ля́ти), *v. a.* durchrennen.
Прочва́ра, *m. f.* Ungeheuer, Ungethüm, *n.C.*; 2) Traumgesicht, *n.* *Пот.* III. 35; 3) schlimmer Landstreicher, *Ко.* 142.
Про́черть, *f.* s. Прога́лина, (*В.*); 2) s. Зруб (в лíсї).
Прочéрти, прочéрпати, *v. a.* einwenig ausschöpfen; aufräumen.
Про́чий, *a.* übrig, der andere.
Прочина́ти, *v.n.* s. Прочуня́ти, *Мор.*
Прочини́ти, *v. a.* aufthun, aufräumen, aufschliessen. [chen, *Левиц.*
Прочи́нок, -нку, *m.* das Erwa-
Прочи́стити, прочища́ти, (-щувати), *v. a.* reinigen, säubern; 2) purgieren; — ся sich aufklären, s. aufheitern (нéбо).
Прочи́стник, *m.* лен — Purgir-Lein, *m.* (Linum catarthicum). [helix).
Прочита́н, *m.* Epheu, *m.* (Hedera
Прочи́тане, *n.* das Vorlesen, Verlesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.
Прочита́ти, (и́тувати), *v. a.*
Про́чити, *v. a.* *Ос.* (61) VI. 37 verwahren, aufbewahren, aufbehalten; 2) *Не.* (*хм.* 107) drohen?
Прочи́щене, *n.* Reinigung, *f.*; 2) Purganz, *f.* das Abführen.
Про́чіл, -ола, прочо́лок, -лка, *m.* Vordertheil, *m.* Front, *f.*; 2) Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.* (*В.*).
Прочу́бити, *v. a.* — лïс die höchsten Bäume im Walde aushauen (чуб, Schopf).
Прочува́ти, прочу́ти, *v. a.* hören, vernehmen; 2) Vorgefühl haben, ahnen.
Про́чуд, *m.* прочу́до, *n.* на —, на — *К.* I. 15 zum Erstaunen wunderbar, wunderlich, seltsam; — ди́вний sehr wundervoll *Ш.* II. 13.
Прочу́й, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 42) das Wittern, Vorgefühl, *n.* [wieder kommen.
Прочу́мати ся, zum Bewusstsein
Прочуня́ти, *v.n.* aus dem Schlummer ewachen; прочу́нювати sich nach e. Krankheit laugsam erholen.
Прочути́ти, (-чучу́, -чути́ш), *v. a.* wieder zum Gefühl, zur Besinnung bringen, beleben.
Прочуха́н, прочухра́н, *m.* прочу́ханка, *f.* *C.* I. 188 Prügelei, Züchtigung, *f.* -на зада́ти кому́ jmdn tüchtig durchprügeln.
Прочхати ся, §. s. Прочуня́ти.
Прошáк, *m.* Bettler, *m.*
Прошене, *n.* s. Про́зьба.

Прóшиб, *m.* Hexenschuss, *m.*

Прошибáти, прошибнýти, *v. a.* durchschlagen, -schiessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибло когóсь jmd bekam Durchfall.

Прóшив, *m.* в — mittelst Durchnaht, Durchschlag (pique). [nähen.

Прошивáти, прошúти, *v. a.* durch-

Прóшивка, (-евка), *f.* s. Прúшивка; 2) s. Óбшивка, *Ф.* [*f.* Kaliber, *n.*

Прошúрність, -ости, *f.* Weite,

Прошúтво, *n. Ч.* VII. 430 Striche (*pl.*) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen. [ти ся.

Прошкéпити ся, s. Прошúбети-

Прошкú, на — *adv.* s. Навиравéць.

Прошкóдити, *v. n.* und — ся в чимóсь *C.* II. 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.

Прошкýтити щось, § s. einen Unfug anstellen. [Минýвший).

Прóшлий, *a.* vergangen, +*M.* (s.

Прошлáти ся, herumschlendern, sich müssig umhertreiben. [Прочуня́ти

Прошнýти ся, (-чнý-), *Кч.* 382 s.

Прошопотíти, *v. n.* ausflüstern, lispeln. [дити ся.

Прошпетúти ся, *K.* s. Прошкó-

Прошпúти, прошпитíти, прошпáяти, *v. a.* durchwühlen, -schnüffeln, (*B.*)

Проштóвхувати ся, проштóвхати ся, § sich vorwärtsdrängen.

Проштрúкнути, (-úкувати), *v. a.* durchstossen.

Прóшувати ся, *МШ.* öfters bitten.

Прошýмати ся, nüchtern werden, *Ф.*

Прóща, *f.* Leichenrede, *f.*; 2) Bittgang, *m.* Wallfahrt, Pilgerschaft, *f. Ш.* I. 36.

Прощáва, *f.* gemeines Volk, Pöbel, *m.* Volksmasse, *f.* der grosse Haufen, *У.Бор.*

Прощáльний, *a.* Abschieds-.

Прощáльник, *m.* der Abschied nimmt, *Кч.* 85.

Прóщане, *n.* (*d.* -áнечко), Abschied, *m.* das Abschiednehmen.

Прощáти, *v. a.* verzeihen, vergeben; 2) verabschieden; — ся von jmdm Abschied nehmen.

Прóщене, *n.* Verzeihung, *f.*

Прóщений, *ptc.* dem die Sünden vergeben sind; *gew.* не-.

Прощкú, на — *adv.* s. Прошкú.

Проява, *f.* Erscheinung, *f.* Phäuomen, *n.*; 2) Wunderding, *n.* seltsames Wesen, *C.* I. 145. Ungethüm, *n.* Taugenichts, *m. Гл. б.* 31; 3) Ereignis, *n.* Begebenheit, *f.*; 4) gähnender Abgrund.

Проявúти, проявлáти, *v. a.* erscheinen lassen, zeigen; bekunden; — ся erscheinen, sich zeigen, aufkommen.

Проя́вленє, *n.* das Zeigen, Offenbaren, Kundgeben.

Проясни́ти, проя́снювати, *v. a.* aufhellen, aufklären, Licht wo hineinbringen; — ся hell werden, sich aufheitern.

Пру, преш, & пруть, *praes.* s. Пéрти.

Пруг, *m.* Streif, Striemen; Strich, Rand, *m.* сóнце стоїть на вечíрньому прýзї, *He.* Abendpunkt, *m.* Abendseite, *f.*; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seitenrand des Bettes &, *m.*; 4) Anschlag, *m.* Leiste bei der Leinwand etc.

Пругáти, пругнýти, *v. a. Wgr.* 87. 85. werfen, ausschnellen.

Пругкúй, *a.* expansiv, *Зг.*

Пруд, *m.* Strömung, *f. Фр.*; 2) Kräuterdampfbad, *n. Gr.* 26. *Пот.* III. 118. 120.

Пруди-Вýс, прудиýс, *m. Ч.* I. 213 Riesenmensch mit Riesenschnurbart; 2) Abenteuerer, *m. Кч.* 128. *Пот.* III. 120.

Прудúти, (прýджу, прýдиш), *v. n.* strömen, *Ил.* auftreiben: vom Leichenfluss; 2) stark blasen; 3) räuchern *Gr.* 26. *vgl.* Пруд 2); 4) — ся schmoren; *b*) *Ко.* 205 Flöhe auf glühende Kohlen aus der Wäsche treiben. *Пот.* III. 121.

Прýдість, -ости, *f.* Richtung, *f.*

Прудкúй, (*d.* прудéнький), *a.* schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.

Прýдкість, -ости, *f.* Raschheit, *f.*

Прудкокрилáтий, *a. Ф.* mit schnellen Flügeln versehen.

Прýдно, *adv. M.* II. 36 schnell dahinrieselnd; 2) mit stürmischem Andrang, Anprall, *B.*

Прудну́ти ся, sich eilig woran machen, heranstürzen; 2) Пручáти ся, *Фр.*

Пружúна, (*d.* -úнка), *f.* Springfeder, Feder, Triebfeder, *f.*

Пружúстий, *a. Пол.* elastisch; -стоплúнний, el. flüssig. [cität, *f. B. Пар.*

Пружúстість, -ости, *f.* Elasti-

Пружúти, *v a. Зг.* spannen, spreizen; 2) anreizen, elektrisieren. *Пот.* III. 114.

Пружмо́ кавчуко́ве, Federharzbaum, Kautschukbaum, *m.* (Siphonia elastica).
Пру́жність, -ости, *f. Фр.* s. Пружи́стість.
Пружо́к, -жка, *m. dim.* s. Пруг.
Пруз, s. Проз, *Mi.* IV. 439.
Пру́зик, пруз, *m.* Laubheuschrecke, *f.* (Lacusta) *Пот.* III. 115.
Пру́нї, пру́нький, *pl.* Kriechenpflaumen, *pl.* (Prunus).
Пруса́к, Прус, *m.* Preusse, *m. adj.* пру́ський preussich; 2) Küchenschabe, *f.* (Blatta) *Пот.* III. 117.
Пру́си, *pl.* Kartoffeln, *pl.*
Пруси́не, *n. coll.* Kartoffelstengel, *pl.*
Пруска́ти, *v. n. M.* III. 123 s. Приска́ти.
Прут, *m.* Ruthe, Gerte, *f.*, dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) *N.* des Flusses.
Прута́с, *m.* s. Прудки́й 2), Heissporn, *m.*
Пру́тє, *n. coll.* Ruthen, *pl.* (zum Flechten), Reiser, *pl.*
Пру́тень, -тня, *m.* Knotenmoos, *n.* [(Bryum).
Прутє́ць, -тця, Пру́тчик, *m.* Nbfl. des Прут.
Пру́тик, *m.* dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, *m.*; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лаза́ящий Stabheuschrecke, *f.* (Bacillus Rossii).
Прутикова́тий, *a.* stengelig, *Пол.*
Прути́стий, *a.* reichlich mit пру́тє bedeckt.
Прути́ти, (пручу́, прути́ш), *v. a.* s. Запрути́ти.
Прутник, *m.* s. Погони́ч.
Прутни́чити, *v. n.* прутни́к sein.
Прутну́ти ся, aufschnellen.
Прутня́к, *m.* галузи́стий Klapperschwamm, Scheberling, *m.* (Polyporus frondosus); 2) — ове́чий Schafeuter, *n.* (P. ovinus); 3) — околочний Eichhase, *m.* (P. umbellatus); 4) — лусковáтий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — однолíтий Semmelpilz, *m.* (P. confluens), *Вол.*
Прутня́стий, *a.* ruthenreich: верба́.
Пру́тчик, *m.* s. Пру́тик.
Прутяни́й, *a.* aus Ruthen.
Пручáти ся sich spreizen, s. sträuben, s. spröde zeigen. *Пот.* III. 117.
Пря, *f.* † Streit, Hader, *m. Ш.* II. 56.
Прягчи́, прягти́, *v. a. АД.* I. 289 s. Запряга́ти.
Пря́да, *f.* Setaria viridis.
Пряда́ти, *v. a.* oft spinnen.
Пряде́но, *n.* s. Мо́ток.
Пря́джа, *f.* s. Пря́жа.
Пря́диво, *n.* gehechelter Hanf od. Flachs (flotig zum Spinnen; *opp.* кло́че); 2) Gespinst, *n.* [wespe, *f.* (Lyda).
Прядíвка, *f.* Gespinst-Kiefernblatt-
Прядівля́ний, прядівний, *a.* aus reinem пря́диво; -вне́ повісмо zum Spinnen tauglich; Gespinst-; hanfen.
Прядівне́, *n. Ф.* das Gesponnene.
Прядíльний, *a.* Spinn-, *a.* Spinnerei-, *Под.*
Прядíльня, *f.* Spinnerei, *f.*
Прядíлщик, *m.* Spinner, *m. Под.*
Прядíнка, *f.* drei Ellen der Leinwand (als Mass).
Пря́дка, *f.* — воло́ся Haarflechte, -zotte, *f.*; 2) Spinnrad, *n. M+B.* 407.
Пря́дницї, *pl.* Spinner, *pl.* (Bombyces). *B.*
Пря́доха, *f.* s. Пря́ха.
Пряду́ха, *f.* Equisetum fluviatile, *Вол.*
Пря́жа, *f.* das Gesponnene, Gespinst, Garn, *n.*
Пряжене́, *f.* Plinse, *f.* [III. 114.
Пря́жити, *v. a.* s. Пра́жити. *Пот.*
Пря́жка, (*d.* пря́жечка), *f.* Schnalle, Spange, *f. Пот.* III. 117.
Пря́лка, *f. Ч.* VII. 410 Spinnrad, *n.*; 2) Spinnerin, *f. Ш.* I. 370.
Пря́льня, *f. Це.* s. Прядíльня.
Пря́мено, *n.* Gespinst das an die ничельни́цї angedreht wird.
Пря́мий, (*d.* -е́сенький), *a.* gerade, ohne Krümmung; s. Про́стий.
Пря́мик, *m.* зазули́нець — Orchis militaris. [— ся sich aufrecht stellen, *B.*
Пря́ми́ти, *v. a.* s. Простува́ти 1); Пря́мка, *f.* Kathete, *f.*
Прямкий́, *a.* s. Пря́мий.
Пря́мник, *m.* — рівноо́бочний Quadrat, *n.*; — нерівноо́бочник s. Прямоку́тник.
Пря́мо, *adv.* gerade, gradaus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.
Прямо́ване, (-мув-), *n.* eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, *f.*
Прямовий, прямови́сний, *Пол. a.* senkrecht, lothrecht, scheitelrecht, vertical.
Прямови́д, *m.* Orthotyp, *n. Вол.*

Прямоду́шний, *a.* s. Простоду́шний.

Прямокри́льцї, *pl.* s. Простокри́льцї [*Пол.*

Прямоку́тний, *a.* rechtwinklig.

Прямоку́тник, *m.* Rechteck, *n.*

Прямота́, *f.* Geradheit, *f.* Geradsinn, *m.* на -ту́ offen, ohne Umschweife; 2) **Кч.* 26 einfacher, schlichter Biedermann.

Прямува́ти, *v. n.* — und ся sich richten, Schritte lenken, *ВГ.* 141; eine Richtung einschlagen, einhalten, — до чого́сь zu einem Ziele gelangen wollen, etw. anstreben, wohin trachten, *Кч.* 130.

Прямцю́м, *adv.* gradaus, schlechtwegs, *К.* [(fasciatus).

Пря́ний, пряни́стий, *a.* gestreift

Пря́нка, *f.* Cidaria, *B.*

Пря́нощі, *pl. gr.* *Под.* Gewürze, *pl.*

Пряслиця, пря́стиця, *f.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n*; 2) — пря́сниця, s. Ку́жіль, *Ру.* *Пот.* II. 13.

Пря́сло, пря́смо, *n.* das Fach, der Theil des Zaunes zwischen zwei Pfählen. *Пот.* II. 13. III. 120.

Пря́сти, (пряду́, пряде́ш), *v.a.* spinnen; *кукуру́дзи прядут́ strecken ihre fadenförmigen Kolbenblüten hervor. *Пот.* III. 120. [de, *n.*

Прятани́на, *f.* Sammelholz im Wal-

Пря́тати, [пря́чу, (-таю), пря́чеш, (-таєш)], *v. a.* aufräumen, aufheben; *bestatten; — ся коло чого́сь wobei beschäftigt sein; *b*) sich verbergen.

Пря́ха, *f.* Spinnerin, *f.*; пити́ на пря́хи in die Spinnerinnengesellschaft gehen; 2) Spinner, *m.* (Bombyx) *Пол.*

Прячи́, (пря́жу, пря́жеш), *v. a.* s. Запряга́ти.

Пря́шка, (*d.* пря́шечка) *f.* s. Пря́жка.

Пряшни́к, *m.* Spindel, *f.*

Псальма, *f.* s. Псало́м; 2) *längeres Volkslied ernsten Charakters.

Псальмопівець, -вця, *m.* *К.* Sänger der Psalmen, Psalmist, *m.*

Псало́м, -льма́, *m.* Psalm, *m.*; 2) d. Buchstabe Ψ.

Псало́мник, *m.* Psalmist, *m.*

Псало́мщик, *m.* s. Псалти́рщик.

Псало́нка, *f.* Acronycta Psi, *B.*

Псалти́р, псалти́ра, *f.* Psalter, *f.* Psalmenbuch, *n.* die Psalmen, *pl. adj.* псалти́рний, vom Psalter. [ger, *m.*

Псалти́рщик, *m.* Psalmenleser, -sän-

Псар, *m.* Hundewärter, *m.* *Ко.* 127.

Псарі́вка, *f.* *N.* e. полони́на.

Псарня, *f.* Hundestall, -zwinger, *m.*

Псаря́, -я́ти, *n.* Kind e. Hundewärters, *n.* *III.* II. 259.

Пси, *pl.* s. Пес. [ger Hund.

Пси́на, *f.* *dim.* kleiner, gutmüthi-

Пси́нка, *f.* s. Песли́на.

Пси́ско, *m.* *aug.* s. Пес. (e. schlechter).

Пси́ця, *f.* Hündin, *f.*

Психольоґічний, *a.* psychologisch.

Псїй, пся, пся, (псїв). s. Пе́сїй, (*Фр.*); пся-кров, s. Псяю́ха *Пот.* III. 74.

Псїти, *v.n.* wie ein Hund elend leben.

Псну́ти, *v. n.* § jmdm nachgeben (пе:су́нути ся?).

Псоба́йник, *m.* s. Поба́йпес.

Псова́ти, *v. a.* s. Псува́ти.

Псова́ч, *m.* Verderber, *m.*

Псо́вий, *a.* *Не.* s. Пе́сїй.

Псовидий, *a.* *Ру.* hundsäugig, hündischblickend; schamlos.

Псови́ще, *n.* *Зап.* II. 389.

Псо́вник, *m.* Emphytus, *B.* [вець.

Псьоглавець, -вця, *m.* s. Песиголо-

Псьо́кати, s. Псьо́чити.

Псо́та, *f.* Muthwille, *m.*; 2) muthwilliges, schadenfrohes Wesen, *У.*

Псо́тник, *m.* der Muthwillige.

Псьо́чити, *v. a.* jmdn wie einen Hund schimpfen.

Пстиньокати, *v. n.* s. Пхиньокати.

Псува́ти, (псую, псуе́ш), *v. a.* verderben. [Forelle, *f.* (Salmo fario).

Пструг, (*d.* пстружо́к, -жка), *m.*

Псю́рка, *f.* Hundslaus, *f.* *Пр.* II. 9.; 2) schlechte frühe Pflaumenart; 3) schlechter Pilz. [fott, *m.*

Псявіра, *f.* * Hundebalg, Hunds-

Пся́ка, *f.* s. Пес. [(Nardus stricta).

Пся́нка, псю́га, *f.* steifes Borstengras,

Псяр, пся́рник, *m.* *Мх.* s. Псар.

Пся́рник, *m.* Wolsmilch, *f.* (Euphorbia).

Псярниковець, -вця, *m.* Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae), *B.* [de, *pl. P.* I. 122.

Пся́рня, *f.* s. Пся́рня; 2) *coll.* Hun-

Пся́рство, *coll.* *n.* s. Псявіра.

Пся́чий, *a.* s. Песя́чий.

Пся́чка, *f.* Löwenschwanz, *m.* (Leonurus cardiaca). [blut, *n.* (Schimpfw.).

Псяю́ха, (*d.* -ю́шка), *m. f.* Hunds-

Птáство, *n. coll.* Vögel, *pl.*
Птах, *m.* птáха, *f.* Vogel, *m.* * він до чогóсь птах er ist schnell wozu bereit, ist sehr gern dabei.
Птахогáда, *m.* Vogeldeuter, *m. Кл.*
Пташá-, -áти, пташенá, -áти, (*d.* -áтко), *n.* s. Птáшка.
Пташáрня, *f. B.* Vogelhaus, *n.*
Птáшачий, птáший, птáшин, *a.* Vogel-; -а рýта Fumaria offic.
Птáшити, *v. a.* wie ein diebischer Vogel wegschnappen.
Пташíти, *v.n.II.n.* 59 s. Квáпити ся.
Птáшка, (*d.* птáшечка), пташúна, (-йнка), *f.* птáшок, -шка, *m. dim.* Vögelein, *n. adj.* птáшкин.
Птáшник, *m.* Vogelsteller, -fänger, Vogler, *m.*; 2) Vogelbehälter, Käfig, *m. T.*
Пташнúцтво, *n.* Vogelfang, *m. Пар.*
Птицéвість, -сти, *f.* Aussehen und Eigenthümlichkeit des echten Vogels, *Пол.* [nyssus avium.
Птицемóрик щипýчий, Derma-
Птúця, *f.* Vogel, *m.*; *coll.* Geflügel, *n. Ке.* 61.
Птичáр, *m.* s. Птáшник 1).
Птиченíг, -óга, *m.* — непозíрний kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpusillus).
Птúчий, *a.* s. Птáшачий.
Птичíвка, *f.* Schwalbenmuschel, *f.* (Avicula). [Fall beim Preferencespiel.
Птúчка, *f.* s. Птáшка; 2) gewisser
Птúчник, *m.* Vogelspinne, *f.* (Mygale avicularia).
Птúшниця, (-чн-), *f.* Geflügelzüchterin, s. Дробúнниця, *Не.*
Птишнá, *f. Ст.* Geflügelhof, *m.*
Птру! *int.* s. Тпру!
Публúчний, *a.* öffentlich.
Публíка, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* öffentliche Schande, Pranger, *m.*; 2) публíка, Publicum, *n.*
Пувка, *f.* s. Скýльба; 2) — шерсткá Pippau, *m.* (Crepis biennis), *B.*
I. Пýга, *f. Ф.* s. Пугáч.
II. Пýга *f. Зг. Пр.* II. 195 Schrecken, *m.*
III. Пýга, *f.* grosse Peitsche.
Пугáк, *m.* пýгало, *m. n.* s. Пугáч; 2) s. Пугýтькало. [sal, *n. Пар.*
Пýгало, *n.* Scheuche; *f.*; 2) Scheu-
Пýгане, *n.* das puhu! uhu! -Schreien, *Кч.* 244.
Пугáр, (*d.* пугáрчик), *m.* Becher, *m.* Pokal, *n.*
Пугарéць, -рця, *m.* Steinkauz, *m.* (Surnia noctua). [(Cyathina).
Пугарíвка, *f.* Becherkoralle, *f.*
Пугáрка, *f.* Brachionus urceolaris, *B.*
I. Пýгати, *v. n.* (von der Eule, vom Uhu), „uhu"! schreien. *Ме.* 283. [*Пар.*
II. Пýгати, *v. a.* schrecken, scheuchen,
Пугáч, *m.* grosse Ohreule, Uhu, *m.* (Strix bubo); *adj.* пугачéвий.
Пуглúвий, *a.* s. Пужлúвий.
Пýговиця, *f.* Knopf, *m.*; 2) s. Полунúця; 3) s. d. folg. *Вол.*
Пýголоватиця, пýголовиця, *f.* пýголовач, *m.* Kaulquappe, *f.*
Пýголовка, *f.* Benthophilus macrocephalus. [„uhu".
Пýгу! *int.* vom Schrei der Eule
Пугýкане, *n.* heulendes Geschrei der Eule. [*v.n.* „пугý", „kuwitt" schreien.
Пугýкнути, *C.* II. 14. пугýтькати,
Пугýтькало, *n.* s. Пугарéць; 2) Zwerg-Reiher, *m.* (Ardea minuta).
I. Пуд, *praep. P.* I. 39 s. Під II.
II. Пуд, *m.* russ. Gewicht: 40 russ. Pfunde = 16·38 Kilogr.
III. Пуд, *m.* Schrecken, *m.* W.; — дáти комýсь jmdm Schrecken einjagen; пýдом, пýдами йдé робóта *Фр.* blitzschnell, sehr rasch, flugs. [aquaticus).
Пýдель, -для, *m.* Pudel, *m.* (Canis
Пудéлко, *n.* s. Пýдло, kleinere Schachtel (*d.* -éлочко). [schön.
Пудехíрий, *a.* -а дíвчина, sehr
Пýджати, пýдити, *v. a.* schrekken, scheuchen.
Пýджівно, *n.* s. Пужáк.
Пудúло, *Luts.* 25. пýджало, *n.* Schreckmittel, u. Scheuche, *f.*
Пýдло, *n.* grosse Schachtel.
Пудний, *a.* schrecklich; *adv.* пýдно.
Пудовé, *s. n. a.* Gebühr vom пуд II.; пудóвий, von einem Pud.
Пудофéт, *m. Ко.* 34 schwerfällig, *C.* I. 67. [Peitschenstiel, *m.*
Пужáк, *m.* пýжало, пýжально, *n.*
Пужáр, *m.* s. Пóжар, *Ог.* 43.
Пýжати, *v. a.* s. Пýджати; — ся за ким jmdm nachjagen. [oenas).
Пýжик, *m.* Holztaube, *f.* (Columba
Пужúна, *f.* s. Мякúна und *pl.*
Пужиновáтий, *a.* -е зóíже s. d.

vor. *Pa.* I. 388. [Стерча́ти.

Пу́жити ся, sich aufsträuben, s.

Пу́жка, *f. dim.* s. Пуга́ III.

Пу́жла, *f.* Hund, *m.*

Пужли́вий, *a.* scheu, furchtsam.

Пужни́к, *m.* Thurmkraut, *n.* (Turritis glabra).

Пужну́ти, *v. a. Ko.* 121 mit der пуга́ III. schlagen, dreinschlagen *C.* II. 133.

Пуза́нь, *m.* Dickbauch, Dickwanst, *m. d.* пуза́нчик kleiner dickbäuchiger Knabe, Knirps *Ш.* I. 176.

Пу́зати, *v. a.* § s. Ки́да́ти.

Пуза́тий, *a.* dickbäuchig.

Пуздéрко, *n.* mit Eisen beschlagenes Kistchen, Besteck, *n.*

Пуздракува́тий, *n. M+E.* 53? mit eiterigen Blasen. [III. 88.

Пу́здро, *n.* Schamschlauch, *m. Пот.*

Пузи́р, (*d.* пузи́рок, пузи́рчик), *m.* s. Міху́р. *Пот.* III. 87.

Пузирóвець, -вця, *m.* Blasenträger, *m.* (Physaphora).

Пузиру́ха, *f.* Blasenkirsche, Judenkirsche, *f.* (Physalis alkekengi). [scens.

Пузорча́тка, *f.* Coluthaea arbore-

Пу́зо, *n.* Bauch, Wanst, *m. Ке.* 71.

Пуйда́ти, (пой-), st. Повіда́ти.

Пу́йка, *f.* Hündin, *f.*

I. Пук! *int.* vom Klopfen, Pochen, Picken; vom Sturz *C.* I. 183.

II. Пук, *m.* grösserer Strohbund, s. Околíт; Bund, *m.*; 2) s. Пу́шка 1). *АД.* I. 86.

Пу́кавець, -вця, *m.* Rhodeus sericeus. [weicher Birnen.

Пу́кавка, *f.* Knallbüchse, *f.*; 2) Art

Пука́с, *m.* s. Пу́кавець; 2) s. Пурля́к (*Ф.*).

Пу́кати, пу́кнути, *v. n.* klopfen, pochen, knallen; 2) bersten, platzen; Knospen aufschlagen; 3) s. Пу́чати.

Пука́тий, пука́стий, *a.* dickleibig, dick.

Пука́тка, *f.* Seetulpe, *f.* (Balanus), *B.*

Пу́кель, -кля, *m.* Haarlocke, *f.*

Пуке́нький, *pl. Kol.* I. 165 s. Пу́пінки.

Пукíшка, *f.* dicker Mensch, Knirps *B.*

Пукла́стий, *a.* gewölbt, kugelig.

Пукли́ця, зíвка — *f.* Chama gryphoides. [*pl.* (Lophobranchii).

Пукожабéрні, *pl.* Quastenkiemer,

Пукохвíст, -óста, *m.* Polyxenus lagurus.

Пул, *m. P.* I. 40 s. Піл, *Ог.* 43.

Пульван, *m.* besessen, rappelköpfig.

Пу́лькати, *v. n.* kullern, putern.

Пулька́тий, пульоóкий, *a.* mit herausstehenden Augen.

Пу́льок, *g.* пу́лька, *m.* (*gew. pl.* пу́льки, пульпа́к, Truthahn, Puter, *m.*

Пульс, *m.* Puls, *m.* Lebensader, Schlagader, *f.*; *adj.* пульсóвий, *Пол.*

Пульса́ция, *f.* das Pulsieren, *Фр.*

Пультовúй, *a.* -е па́лене Pultfeuerung, *f.*

Пульца́н, пуля́к, *m.* s. Пу́льок.

Пулю́кати, *v. n.* s. Пу́лькати.

Пуля́, -я́ти, *n.* Gänschen; Entelein, *n.* (in d. Kinderspr.).

Пу́ля, *f. gr.* Flintenkugel, *f.*

Пуля́рес, *m.* Geldtasche, Brieftasche, *f.*

Пумпува́ти, s. Помпува́ти.

Пу́ндик, *m.* Kuchen mit Zwiebel u. Oel gebacken, *m.*

Пунíєць, -íйця, *m.* Punier, *m.* [nisch.

Пунíйский, пуньский, *Ил. a.* pu-

Пункт, *m.* Punkt; 2) Artikel, *m.* Satzung, Bestimmung, *f.* [punctieren.

Пунктува́ти, *v. a.* Punkte machen,

Пунсовий, *a. He.* s. Понсóвий.

Пунт, *m.* lustiger Streich; в пу́нтї in einem Nu, auf einmal.

Пунтува́ти кого́, (*Ф.*) mit List jmdm ein Geheimnis entlocken; *sbst.* пунтівни́к der es thut.

Пуншт, *m.* Punsch, *m.*

Пуня, *f.* s. Клуня, *Сб.* I. 319. *Пот.* III. 90.

Пуняра, *m.* Hund, *m.*

I. Пуп, *m. ungr.* s. Піп. *Ог.* 43.

II, Пуп, *m.* s. Пу́пець 1); 2) Bauch, Magen, *m.* пу́па напня́ти sich anstrengen, angestrengt arbeiten, schreien.

Пу́пель, -пля, *m. B.* s. Пу́пінок, пупля́х.

Пу́пець, *g.* пу́пця, *m.* Nabel; 2) Knopf bei d. Geige, *m.*; 3) s. Роєвни́к, *B.*

Пу́пінок, -нка, *m.* Knospe, *f.*; * від само́го пу́пінку робúти von zarter Kindheit an arbeiten.

Пу́пка, *f. Il.* 210 s. Пу́пець 1); 2) Puppe der Insecten, *f. Пол.*

Пупковáтий, *a.* nabelförmig.

Пу́плик, *m.* Kapsel, *f.* s. Тобíлка.

Пуплúнець, -нця, *m.* Prolifera.

Пу́плишок, пу́плїшок, -шка, *У.* пупля́ночок, пупля́х, *m.* Knospe, *f.*

(bes. Blätterknospe). [sohnur, *f.* *Пар.*
Пуповúна, *f.* (-úнє, *n.*) Nabel-
Пýпóк, -пка, *m.* s. Пýпець 1), 2); пупкóвий, *a.* Nabel-.
Пупорíзка, *f.* *Др.с.* 49 Hebamme, *f.*
Пýпцї, пýпи, *pl.* Art Semmel.
Пупчáк, *m.* Wassernabel, *m.* (Hydrocotyle). [(Natica).
Пупчáтка, *f.* Nebelsohnecke, *f.*
Пýпче, *n.* *coll.* Knospen, *pl.*
Пýпчик, пупшýк, (*Фр.*), *m.* s. Пýпець; пýпчики, *pl.* Art Muster in d. Leinenstickerei. [нáти, пірнýти.
Пуринáти, пурнýти, *IF.* s. Пори-
Пурлáк, *m.* Range, ungezogener Bube.
Пурняти, *v. a.* die Schafherde im Sommer Nachts weiden.
Пурпýр, *m.* (-ýра, *f.*) *Ш.* II. 184 Purpur, *f.* Scharlach, *n.* *adj.* пурпурóвий, purpurn; scharlachroth.
Пурх! *int.* vom schnellen Davonfliegen, *Oг.* 218. [sehend.
Пурхáтий, *a.* zerzaust, elend aus-
Пýрхнути, *v. n.* davonfliegen.
Пýрша, *f.* s. Пóрхавка, *B.*
Пýрявий, *a.* *Ф.* störrisch, launig, keck.
Пускáти, s. Пустúти.
Пýслик, *m.* *Гол.* III. 424 Art Kleid.
Пустáк, *m.* пустаковáтий, *Ков.* пустáчнїй, *Св.* *a.* loser, muthwilliger, flotter, flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.* (*aug.* пустачúско).
Пустáр, *f.* пустáрник, *m.* ödes, brachliegendes Feld, *n*; 2) Wüstenei, Einöde, Leere, *f.* *V.* [1) Waldwiese *f.*?
Пустáя, *f.* *Гол.* III. 59 s. d. vor.
Пустéль, *f.* *Ру.* *Ст.* s. Пустúня.
Пустéльга, *m.* *f.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinnunculus). [стúнний.
Пустéльний, *a.* *М+Б.* 323 s. Пу-
Пустéльник, *m.* -иця, *f.* s. Пустúнник &.
Пустéнник, *m.* Seele, *f.* Manen eines im Walde umgekommenen Menschen.
Пустúзна, *f.* *К.* s. Пустúня.
Пустúй, (*d* пустїсенький), *a.* leer, öde; hohl, *B.*; 2) unnütz, vergeblich, eitel; — гріш, schlechte unbrauchbare, Münze; — орíх taube Nuss; — хлóпець muthwilliger Knabe; пусте говорúти leeres Stroh zusammendreschen, faseln; пустé, *s. a. n.* s. Пустúця; пустé пустúм Schlechtes bleibt schlecht.
Пустúльниця, *f.* s. Пýстка 1).
Пýстинь, *f.* Einsiedelei, *f.* Eremitage, *C.* II. 101.
Пустинúти, *v. n.* *Зг.* zur Wüste werden, öde, leer, wüst werden, veröden.
Пустúнний, *a.* wüst, öde, leer, *Фр.*
Пустúнник, пустинножúтель, *m.* *Кч.* 8. Einsiedler, Anachoret, *m.* (-úнниця, *f.* -in, *f.*).
Пустúня, *f.* Wüste, Wüstenei, Einöde, *f.* *adj.* пустиньский, *К.*
Пýстир, *m.* *Кч.* 62. s. Пустáр.
Пустúти, (пýщу, пýстиш), пускáти, (-áю, -áєш), *v. a.* lassen, loslassen, einlassen; — когó на вóлю jmdn freilassen; — кров zur Ader lassen; — щось в сьвіт etw. in die Welt aussenden; 2) *v. n.* дéрева: Knospen, Blätter treiben, ausschlagen; *b)* пускáє на дворí es tritt Thauwetter ein, -áє морóз lässt nach; *c)* — Farbe lassen, verlieren (v. Tuch &); 3) — ся mit dem *Infinit.* sich aufmachen, anfangen etw. zu thun, zu gehen &; *b)* — ся до когó auf jmdn losgehen, losstürzen; *c)* — ся когó jmdn loslassen; — ся óбрега * allen Halt verlieren; *d)* — ся на злóдїя etc. Dieb etc. werden.
Пустúця, *f* Kleinigkeit, Bagatelle, *f.* nichtige Sache; Albernheit, *f.* *ОБ.*
Пустїй, *m.* loser Schwätzer.
Пустїйка, *f.* lose Schwätzerin.
Пустїлка, *f.* *Вол.* s. Пустéльга.
Пустїти, *v. n.* *ВБ.* s. Пустинúти.
Пýстка, *f.* verlassenes, öde stehendes Haus, Gehöft, Grundstück & (vom Frohnbauer ehemals verlassen und wieder an den Gutsherr zugefallen; 2) Vacuum-pfanne, *f.* *Пол.*
Пýсто, *adv.* — стоя́ти leer, öde stehen; 2) vergebens, umsonst; пустíй, *compar.* s. Пýще. [brauchbare Münze.
Пустóвець, -вця, *m.* schlechte, un-
Пустовíрє, *Не.* пустовíрство, *n.* Aberglaube, *m.* [wohnt.
Пустóвский, *a.* -а земля́ unbe-
Пустоголóвий, *a.* dessen Kopf leer ist, unwissend.
Пустодóмок, -мка, *m.* *Н.* 239 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.
Пустомáха, *m.* Windbeutel, Schlingel, *m.* [schwätz, *Фр.*
Пустомéльство, *n.* leeres Ge-

Пустомéля, *m. f. Ко.* 231 s. Пустя́йка.

Пустомóлка, *f. Ко.* 81. eitle Schwätzerin.

Пустомýдрий, *a.* voll eitler Weisheit, *Иу.* [gehend, weidend,— пусти́ти.

Пустопáш, *adv.* frei, lose umher-

Пустопáшний, *a.* -а худóба das nicht zur Feldarbeit angespannte Vieh (*B.*).

Пустопíле, *n.* пустоплúця, *f. Зар.* ödes Feld, Heideland, *n.* Heide, *f.*

Пустопорóжний, *a.* völlig leer.

Пусторíс, -óса, *m.* s. Пустомáха.

Пусторóгий, *a. Пол.* Hohlhörner, *m.*

Пустослóвити, *v. n.* eitel schwatzen, *K.* [rede, dummes Zeug, Faselei, *f.*

Пустослóвиця, *f. Фр.* eitles Ge-

Пустослóвний, *a.* aus leeren Worten bestehend, schal. [Frömmler, *m.*

Пустосьвя́т, *m.* Scheinheiliger,

Пустотá, *f. M.* II. 7. Leichtfertigkeit, *f.* Leichtsinn, Muthwille, *m.*; 2) *Ш.* II. 17 s. Пусти́ня, Leere, *f. Фр.*

Пустóтний, *a.* ausgelassen, muthwillig. [eitles Ruhmes beflissen.

Пустохвалолюбóний, *a. Мх.*

Пустоцьвíт, пустоцьвіток, -тка, *K. m.* taube Blüte; *Etwas ganz Wertloses.

Пýстóш, *f. Гол. гр.* 50 s. Пусти́ня.

Пустошáк, *m.* s. Пустáр 1); 2) muthwilliger loser Taugenichts, *Фр.*

Пустоши́тель, пустóшник, *Пар. m.* Verwüster, Plünderer, *m.*

Пустóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren, plündern. [muthwillige Streiche.

Пýстощі, *pl.* Ausgelassenheit, *f.*

Пустувáти, *v. n.* sich frei herumtummeln, muthwillig sein, lose Streiche spielen; 2) leer stehen, öde bleiben, brach liegen, *C.* II. 23. *K.*

Пустýн, (*d.* пустýнчик *M.* II. 10), *m.* muthwilliger, flotter Knabe; 2) Kräuterdieb, *m.* (Ptinus), *B.*

Пустя́к, *m.* s. Пустáк; gemeiner Mensch *K.* II. 51; 2) taube Nuss; *dim.* пустячóк, -чка, s. Пусти́ця.

Пустякóване, *n.* albernes, närrisches Treiben, *Зар.*

Путь, *m. f.* Weg, *m.* Reise. *f.* (путь-дорóга *АД.* II. 13); 2) Nutzen, Vortheil, *m.* (*Фр.*); не знáти чомý пýти etw. nicht begreifen u. es nicht gebrauchen können; *vgl.* Путé; з нього бýде путь *Кв.* 42 er wird fortkommen, wird zu etw. bringen: з неї вели́кий і дóбрий путь бýде *Кв.* 269.

Пýта, *f.* — мéду, *Ф. Иоез.* (62) 117. Art Gefäss. [Wirrsal, *n*

Путани́на, (-ни́ця), *f.* Wirrwarr,

Путарáйки, *pl.* Ribiseln, *pl.*

Пýтати, *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) fesseln, koppeln (Pferde &); — ся sich verwickeln; *b*) umherschlendern, sich herumtreiben (*B.*).

Путé, (пуття́), *n.* Weg, *C.* I. 111; Ausgang, *m.* Zweckmässigkeit, Ordnung, *f.* Mass, *n.*; 2) Unterscheidungskraft, Gescheitheit, *f.* немá тóму ні кíвця́ ні путя́ es ist ohne Zweck u. Ziel, *без* путя́ ohne Zweck u. Erfolg *Кч.* 251; він знáє сьвíту путé er versteht die Wege, die Ordnung der Dinge auf der Welt; 3) nützliche u. ordentliche Lebensart. [Führer, *m.*

Путевóдник, *m. Мог.* Wegweiser,

Путéна, *f.* Gelte zum Schafkäse, *f.*

Путéре, *n.* Kufe von 0·61487 Hektoliter, *f.*

Путéрия, (-éря), *f. rum.* § Macht, Kraft, *f.* Muth, *m. Ф.*; 2) *Schnaps als Quelle der Energie.

Путéрний, *a.* vermögend, kräftig.

Пýтерувáти ся, § e. Thatkraft fühlen, sich erkühnen. [Feldweg.

Пути́вець, -вця, *m. Левч.* kleiner

Пути́вочка, *f. Ко.* 4 kleiner Apfel.

Пýтик, *m. dim.* Pfad, *m.* [*Макс.*

Пути́на, *f.* s. Путь 1) *K.*; 2) s. Пýто,

Пути́но, *n.* Gefäss zum Verfertigen des Schafkäses, *n.*

Пýтькало, *n.* s. Пугýтькало.

Пýтник, *m.* Wanderer, Reisender, Pilger, Waller, *m.*; 2) —, пýтний бояри́н verpflichtet zu підвóди.

Пýтній, *a.* tüchtig, tauglich, fähig, brauchbar, nützlich, erspriesslich.

Пýтня, *f.* Büttel, Tränkzober, *m.* (auf den Weg mitgenommen).

Пýто, *n.* Fessel, Koppel, *f.* Spannstrick, *m.* [fahren, Wandern, *n.*

Путóване, *n.* das Wallen, Wall-

Пýтря, *f.* Speise aus gekochter u. versüsster Gerste, *f. Пот.* III. 100.

Путувáти, (путýю, путýеш), *v. n.* reisen, wandern, fahren, wallen, *У. Кл.*

Путя́щий, (-я́чий), *a. Левч.* s. Пýтній.

I. Пух, *m.* s. Сóпух, *Пот.* III. 86.
II. Пух, -у, *m.* Flaum, *m.* Flaumfedern, Dünen, *pl*; 2) Eriophorum vaginatum, *adj.* пухóвий. [locker, zart.
Пухки́й, (*d.* пухке́нький), *a.* weich,
Пухлáтий, *a.* s. Пухнáтий.
Пухлени́на, пухли́на, *f.* Geschwulst, *f.*; 2) вóдна — Wassersucht, *f.*
Пу́хлий, *a.* geschwollen, aufgedunsen, *M.*I.113.; feist; 2)s.Пухки́й *C.*I.108.
Пухлó, *n.* Magen, *m.*; 2) Leber, *f.*
Пухлонíг, -óга, *m.* Dickschenkel, *m.* (Oedemera).
Пу́хля, *f. N.* e. Berges.
Пухлáтина, *f.* s. Пухлени́на.
Пухнáтий, *a.* flaumig; -а кýрка mit Federbüschelchen an den Kopfseiten; 2) s. Пухки́й.
Пухни́й, *a.* weich geschwellt.
Пу́хнути, *v. n.* schwellen, an-, aufschwellen.
Пуховúк, *m. Ko.* 20. пуховúця, *f.* Pfühl von Flaumfedern, Flaumpolster, Federkissen, *m.* [lopterus, *B.*
Пуховýш, *m.* Federling, *m.* (Phi-
Пуць! *int.* vom jähen Falle.
Пу́цьверинок, (-інок), *Ko.* 23. пу́цьвірок, -рка, *m.* der noch nicht flügge Vogel,bes. junger Sperling; 2) * Gelbschnabel, *m.*
Пу́цнути, *v. n.* § bautzen, fallen.
Пуцувáти, *v. a.* putzen, bürsten, reinigen; *sbst.* пуцóване, *n* [hungen,*pl.*
Пу́чене, *n.* das Ausklauben; 2) Blä-
Пу́чечок, *m. dim.* s. Пу́чок.
Пучúна, *f.* † Meer, *n.* Fluten, *pl.*; 2) Abgrund, Schlund, *m. III.* I. 179.
Пу́чити, (-áти), *v. a.* ausklauben; ausweiden (das Gedärme); 2) auseinanderstemmen, -schlagen, -sprengen.
Пу́чка, (*d.* пу́чечка), *f.* s. Пу́шка 1).
Пучковúця, *f.* Knospenkoralle, *f.* (Oculina). [(Lophyropoda).
Пучконóгі, *pl.* Büschelfüsser, *pl.*
Пучнíти, *Пол.* пучнúвіти, *v. n.* s. Пічнúвіти, aufquellen.
Пучнúвий, *a.* bauchig aufgeblasen.
Пу́чок, -чка, *m. dim.* s. Пук II., Bündel, *n.* Strauss, *m.*
Пу́ша, *f. coll.* Stäbchen zu Zündhölzchen; пу́ші тягнýти solche schneiden.
Пушинá, *f.* Mulm, *m.* bröcklige, staubige, leicht zerfallende Masse,Erde &.
Пушúнка, *f.* Psyche bombycella.
Пушúстий, *a.* dicht flaumig, weich, sammtweich, *Пол.*
Пушúти, (пу́шу, пу́шим), *v. a.* aufblähen, (*Фр.*); 2) *v. n.* blasen; *b*) * stolzieren, *H.* 24.
Пу́шка, *f.* Fingerspitze, -kuppe, *f.* * — пáри von e. abgemergeltem, siechem Menschen der sehr wenig Lebensgeist hat; 2) Büchse, *f.*; 3) Kanone, *f.*; 4) *B.* —, пушочка овóщна Fruchtansatz, *m.* (archegonium); *b*) Sporenschlauch, *m.* (ascus).
Пушкáр, *m.* Büchsenschütz, *m.* *Polizist; 2) Jäger, Weidmann; 3) Kanonier, *m. adj.* пушкáрский; 4) *N.* e. Berges.
Пушкáрик, *m.* — óриз/унéць Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus crepitans).
Пушкáрник, *m.* Büchsenmacher, *m.*
Пушкáрня, *f.* Kanonengiesserei, *f*; 2) Arsenal, Zeughaus, *n. C.* II. 188.; Rüstkammer, *f.* [d. Peitschenschlinge.
Пушкóване, *n.* kleine Quaste bei
Пушкувáти, *v.n.* mit Fingerspitzen etw. arbeiten.
Пушник, *m.* Plumatella.
Пу́шóк, -шкý, *m. dim.* s. Пух II. feiner Flaum; 2) Milchhaare, *pl.*
Пу́ща, *f. P.* II. 19. Wald, *m.*; dichte Waldung, Wildnis, Wüstenei, *f.*
Пу́щало, *n.* Lasseisen *n.* (zum Aderlassen), Schnepper, *m.*
Пу́ще, *adv. compar.* ärger, schlimmer, geringer; 2) mehr, lieber, besser, — всьóго vor Allem *III.* I. 379.
Пу́щене, пу́щане, *Ke.* 350. *n.* Fasching, *m.* Fleischwoche, Fastnacht, *f.*
Пу́щий, *a.* (*compar.* zu пустúй) schlechter, geringer. [67. s. Пугáч.
Пу́щик, *m.* Kauz, *m.* (Ulula) *H.*
Пхáти, (пхáю, пхáеш), пхнýти, *v. a.* stossen, schieben. [nichtig, *Зак.*
Пхéльний, *a. Cm.* klein, winzig,
Пхúкати, *III.* I. 42. пхúнькати *v. n.* zeitweilig schluchzen, weinen, wimmern, greinen.
Пхиць! *int.* vom Stoss u. Schub.
Пчелá,-áти *gew.pl.*пчелáта,s.Пчолá.
Пчих, *m.* das einmalige Niesen; 2) *int.* vom Niesen.
Пчúхати, *v. n.* niesen.
Пчíлка, *f. dim.* s. Пчолá.

Пчільний, *a.* Bienen-, -a робóта Arbeiterzellen, *pl.*

Пчільник, *m.* Bienenhof, *m.* (*B.*).

Пчільництво, пчоловóдство, *n. Пар.* Bienenzucht, *f.*

Пчільничий, *a.* die Bienenzucht betreffend, apistisch.

Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*

Пчолáтець, -тця, *Пол.* пчоловéць, -вця, *B. m.* Bienenschwärmer, *m.* (Sesia apiformis). [ник; 2) s. Стебник.

Пчолинець, -вця, *m.* s. Пчільник.

Пчололюбка, *f.* Bienenfreundin, *f. B.*

Пчоляний, (-ячий), *a.* s. Пчільний.

Пчоляр, *m.* s. Пáсічник.

Пшениця, (пшаниця, *Ч.* II. 7), *f.* Weizen, *m.* (Triticum); *pl.* пшениці Weizensaaten, *pl.*

Пшеничка, *f. dim.* s. Пшениця; 2) s. Кукурýдза, *Зап.* I. 323; 3) Art Leinenstickerei; 4) Scilla bifolia.

Пшеничиско, пшеничнище, *n.* Weizenstoppelfeld, *n.*

Пшеничний, *a.* Weizen-. [stroh, *n.*

Пшеничниця, (-шн-), *f.* Weizen-

Пшеничник, (-чн-), *m.* Weizenhalmwespe, *f.* (Cephus pygmaeus).

Пшéнка, *f.* Galium verum.

Пшик, *m.* Glühschlag, Hammerschlag, Schmiedesinter, *m.* (*B.*) *H.* 38. 146.; etw. ganz Wertloses, *Зак.* [*Веч.* I. 215.

Пшиконька, *f. dim.* s. Пшениця,

Пшíнка, *f. Зап.* II. 147. s. Кулéша.

Пшінцé, *n. dim.* s. Пшоно́.

Пшонá, (*gen. pl.* пшін) пшонúна, *f.* ein Hirsekorn.

Пшонáк, *m.* Raphanus raphanistrum.

Пшоно́, *n.* Hirsengrütze, *f.*

Пшономúя, *m. f.* der (die) das пшоно́ zum Kochen reinspült, *Мор.*

Пшоняний, *a.* von Hirse, -á каша Hirsebrei, *m.*

Пшýк, *m.* s. Пшик.

Пю, пеш, & пють, *praes.* s. Пúти.

Пюрце, *n. Ф.* s. Перцé.

Пявúця, *f.* Pferdeegel, *m.*

Пя́вка, *f.* Blutegel, *m.* (Sanguisuga).

Пявýшник, *m.* Wasserschnecke, *f. Левч.*

Пядь. *g.* пя́ди *f.* Spanne, *f. Пот.* III. 121.

Пядéвий, *a.* eine Spanne lang & *Гн.* 78.

Пяденúцї, *pl.* Spanner, *pl.* (Geometrae); пядениця зимовá Winterspanner, *m.* (Acidalia brumata).

Пя́дич, *m.* — мúтник, пя́дики *pl. Вол.* Kolben-Bärlapp, *m.* (Lycopodium clavatum); — тисúнка L. complanatum; пядичевáті, *pl.* Bärlappartige, (Lycopodiaceae).

Пядýн, *m. B.* s. Пяденúцї (*sgl.*).

Пяли́ти, (пялю́, пяли́ш), *v. a.* spannen, bes. * jmdn plagen, martern, *Зак.*

Пя́льцї, (-ця, *sgl.* пя́льце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *m.*

Пяндúга, *m. Веч.* I. 300 s. Пянюга.

Пяне́, (-я́), *d.* пяня́тко, *n.* kleines irdenes Trinkgeschirr.

Пя́ний, *a.* betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) * -e чоло́ der stärkste Meth, *K.*

Пяни́ти, *v. a. Фр.* berauschen.

Пяни́ство, пя́нство, *n.* s. Піяньство.

Пяни́ця, (*d.* пяни́чка, -и́ченька, *aug.* пяничúще), *m.* Trunkenbold, Saufer, *m.*

Пяни́шник космáтий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржаволúстий Rh. ferrugineum, *Вол.*

Пя́нствувати, *v. n. gr.* saufen, zechen.

Пянюга, *aug.* (*d.* пянюжка), *m.* Пяни́ця.

Пя́ст, *n. coll.* s. Пястýк. *Пот.* III. 121.

Пя́сти, *v. n.* s. Пяти, пня́ти.

Пястýк, *m.* Faust, *f.*; 2) Faustschlag, *m.*

Пястукáр, *m.* s. Кулáчник, *Пар.*

Пястукувáти, *v. a.* s. Кулакувáти.

Пять, *gen.* пяти́, *num.* fünf.

Пятá, *f.* Ferse, *f.* *пятáми накúвати, *Ко.* Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.

Пятáк, (*d.* -ачóк), пятáче, *n. coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekenstück, *n.*; 2) der 5-ten Classe angehörig.

Пятакóвий, *a.* einen пятáк wert, giltig.

Пятьдесáть, пятьдесáтеро, *num.* fünfzig; пятьдесáтий, der fünfzigste; -і рокú (лїтá) Fünzigerjahre, *pl.*

Пятьдесáтка, *f.* Fünfziger (50 Guldennote), *m.*

Пятерúк, *m.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *n.*

Пятеричний, пятькрáтний, *a.* fünffach, fünffältig, *ГШ.*

Пятéрка, *f.* верóá — Lorbeerweide, *f.* (Salix pentandra).

Пя́терница, *f.* Pentacta, *B.*
Пятерня́, *f.* alle fünf Finger.
Пя́теро, *num.* s. Пять. [*Пот.* III. 121.
Пя́ти, *v. a.* (пну, пнеш), s. Пня́ти,
Пятивесло́вий, *a.* fünfruderig.
Пятигоди́нний, *a.* fünfstündig.
Пятиголо́вий, *a.* fünfköpfig; mit fünf Kuppeln, *Кч.* 81. [*ГШ.*
Пятиголо́сний, *a.* fünfstimmig,
Пятиді́льний, *a.* fünftheilig.
Пятиднє́вний, *a.* fünftägig. [*Кл.*
Пятизу́бець, -бця, *m.* Fünfzack, *m.*
Пятизу́бний, *a.* fünfzähnig.
Пя́тий, *num.* der fünfte.
Пятикра́тний, s. Пятери́чний.
Пятику́тний, *a.* fünfeckig.
Пятику́тник, *m.* Fünfeck, *n.*
Пятилатча́стий, *f.* fünfblätterig, (Fruchtknoten), *B.* [(Potentilla alba).
Пятили́стник, *m.* Fingerkraut, *n.*
Пятили́тний, *a.* fünfjährig; — дода́ток Quinquennalzulage, *f.*
Пятили́ток, -тка, *m.* хло́пець & — fünf Jahre alt.
Пятимі́сячний, *a.* fünfmonatlich.
Пяти́на, *f.* der fünfte Theil, ein Fünftel. [Пя́тно.
Пяти́нка, *f.* kleiner Flecken, *Пол.* s.
Пятино́гий, (-ножний), *a.* fünfbeinig, fünffüssig.
Пятипальцє́вий, *a.* fünffingerig, *K.*
Пятипе́рстень, (-пе́рстник), *m.* s. Пятили́стник.
Пятира́менний, *a.* fünfarmig.
Пятири́к, *m.* ein Flüssigkeitsmass.
Пятисто́пний, *a.* fünffüssig (von Versen).
Пятисторо́нний, *a.* fünfseitig, *ГШ.*
Пятистру́нний, *a.* fünfsaitig.
Пятича́стний, *a.* s. Пятиді́льний, *ГШ.* [gliedrige Käfer, (Pentamera).
Пятичле́нці, *pl.* Fünfzehige, fünf-
Пя́тїнка, *f.* s. Пя́тниця.
Пятїрни́й, *a.* -е ко́лесо в млині́ *Не.* Trilling, *m.*
Пятїрня́, *f. Не.* s. Пятерня́.
I. Пя́тка, *f.* Füfer; Fünfguldennote, *f.*
II. Пя́тка, *f. dim.* s. Пята́; 2) unterster Theil der чепи́ги; 3) breitester (unterer) Theil der Sensenschneide.
Пятьма́, *num. Instrum.* zu Пять; 2) fünfmal, *K.* (*грам.* 107). [*т. Пар.*
Пятьмірови́й стих, Pentameter,
Пятьна́йцять, -цяти, пятьна́йцятеро, *num.* fünfzehn; пятьна́йцятий, der fünfzehnte (пятн-).
Пятна́йцятка, *f.* 15 Jahre & alt &.
Пятна́тий, *a.* gefleckt.
Пятни́к, *m.* Thor-, Thürangel, *m. Ос.* (61) II. 195.
Пя́тниця, пя́тничка, (-ночка), *f.* Freitag, *m. adj.* пятни́чний, vom Freitag, Freitags-; пятночки, *pl.* Allerseelentage, *pl.*
Пя́тно́, *n.* Flecken, *m.* Mal, *n.*
Пятнува́ти, *v. a.* brandmalen, brandmarken, stempeln. [mestra), *B.*
Пятну́шка, *f.* Gemüseeule, *f.* (Ma-
Пято-, s. Пяти-.
Пятони́й, *a.* Fersen-. [münze.
Пятозло́тник, *m.* Art Scheide-
Пя́ток, -тка, *m. Кн.* s. Пя́тка I.
Пятокі́п, -о́па, *m. Кн.* (*Пр.* IX. 847) e. Erntelohn: 5 Schock Garben.
Пятьсо́т, *num.* fünfhundert; пятьсо́тний der fünfhundertste.
Пятьти́сяч, *num.* fünftausend; пятьти́сячний der fünftausendste.

P.

P, achtzehnter Buchstabe (Рци).
Раб, *m.* Sklave, *m.*
Раба́, *f.* s. Раби́ня. [hobel.
Раба́нок, *m.* ein grosser Tischler-
Раба́та, *f.* Schnur, Schleife, Schlinge am männl. Oberkleid Чама́ра *f.*
Ра́бдати, *v. a. Фр. Пр.* V. 267 усёму?
Рабин, рабі́н, *m.* Rabbiner, *m.*
Раби́на, *f.* Eberesche, *f.* s. Ряби́на.
Раби́ня, *f. asl.* Sklavin, Dienerin, *f. III.* II. 33.
Рабівни́к, *m.* Räuber, Plünderer *m.*
Рабівни́цкий, *a.* Raub-, *Фр.*
Рабівни́цтво, *n.* s. Розби́шацтво.
Рабі́ти, *v. n. gr. P. ч.* 102 den Muth verlieren, verzagen.
Ра́бованне, *n.* Rauben *n.*
Ра́бовець, *m. Ст.* s. Граби́тель.
Работа́ти, *v. a.* † рабо́тіти, arbeiten, schwer, über s. Kräfte arbeiten.

Рабство́, *n.* Sklaverei, *f.*
Рабу́нок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
Ра́бочий (-ря́бочий), *a.* des Sperbers.
Равáш, *m.* s. Карó.
Рáввин, *m.* s. Рáбин. *Ш.* II. 232.
Рáвер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
I. Рáвлик, равль, *m.* s. Слимак.
II. Рáвлик, gew. pl.-ки, *m.* e. Art. Постоли́. [ва́тий.
Равликова́тий, *a.* s. Слимако-
Равли́н, *m.* Helicophanta *B.*
Равли́нник, *m.* -сїйни́й Luzernerklee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee (Medicago sativa). [gurus). *B.*
Равля́к, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Pa-
Ра́глик, ро́ſлик, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus) *B.*
Рагля́к, *m.* s. Рогáч. *B.*
Раſа́ш, *m.* s. Равáш, Kerbholz, *n. Ф.*
Рад, ра́дий, *a.* (*comp.* радні́йший, *sup.* найради-). wohlwollend, gut, -комý́сь jmdm-; -чомý́сь, з чогóсь, sich mit etw. freuend, an etw. Gefallen habend, mit etw. zufrieden; я рад що ich bin froh dass.
I Ра́да, *f.* Rath, *m*; 2) Rathsversammlung; Berathschlagung, *f.* ра́ду ра́дити berathen, sich b.; Чóрна ра́да allgemeine Versammlung des Kosakenheeres zur Wahl e. гетьмáн od. Berathung über andere wichtigere Angelegenheiten; überhaupt Volksversammlung; -генера́льна Parlament, *n.* Congress, *m.*
II. Ра́да, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* s. Ра́дний. [sehr froh.
Радéсенький, *a.* sehr wohlwollend,
Ра́ди, *praep.* *mit d. Genit.* (auch diesem nachgesetzt) halber, wegen.
Ради́вий *a.* günstig, wohlwollend.
Ради́вість, *f.* Gunst, *f.*
Радивóн, Радькó, *m.* Rhodion. [*Кн.*
Ра́дикáльство, *n.* Radicalismus *m.*
Ра́дити, *v. a.* rathen, Rath geben, кому́, кого́ -*K.* I. 229; — собí sich helfen; Rath halten, berathen; -ся кого́ jmdn um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
Ради́ця, *f.* s. Ра́да.
Ра́дич, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m. Шіс.* ра́дичка, *f.* Rathgeberin, *f.*
Ра́дість, -ости, *f.* Freude, Lust, Wonne, *f.* Vergnügen, *n*; Fröhlichkeit, *f.*
Ра́дість-душá, *f.* радість-душéю *Ос.* (62) I. 79 mit inniger, herzlicher Freude.
Ра́дістний (-остн-), ра́дісний, *a.* freudig, froh, fröhlich, voll Freude, s. Рад.
Ра́дїтель, *m.* *ГБ.* der für etw. Sorge trägt, Pfleger, *m.*
Ра́дїти, *v. n.* sich freuen, s. Радувати ся; 2) -комý́сь für jmdn Sorge tragen *ГБ.*
Ра́дішний, *a.* s. Радісний.
Ра́дка, *f. dim.* s. Ра́да *Б.* [Рад.
Раднéнький, *a. dim.* sehr froh & s.
Ра́дний, *a.* Raths-; *subst. a. m.* Rathsherr, *m.* [rathen wird. *Dp.*
Радний, *a.* -á річ das worüber be-
Ра́дник, *m.* Rath, Rathsherr, *m. Пар. Піс.*
Радникóва, *f.* Räthin, *f. Пар.*
Радни́ця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (*Фр.*)
Раднїйш, (-ше) *adv.* lieber.
Ра́дованє, *n.* Jubel, *m.*
Радови́к, рядови́к, *m.* Sanguisorba officinalis. *Піс.*
Ра́дóлка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
Радопоóлúсний, *a.* blitzefroh, *Кл.*
Ра́достицї, *pl. У.* Freuden *pl.* das Jubeln.
Ра́дощ, *f. P. I. 75.* з ра́дощи, на радощах *Ш. I. 143* vor Freude; ра́дощї, *pl.* Freude, *f.* Jubel *m.* s. Ра́дість.
Радува́нє, *n. K.* Rath, *m* Berathung *f.*
Радува́ти, (-ов-), *v. a.* Rathversammlung halten, rathen, *K.* 352 *Піс. Зак.*
Ра́дувати, *v. a.* freuen, erfreuen, Freude machen; -ся sich freuen; jubeln, frohlocken.
Ра́дýга, *f.* s. Дугá. *Пол.*
Радýжка, *f.* Regenbogenhaut, Iris, *f.* -óчна, Augenstern, *m.* s. Дугíвка.
Радужкýючий, irisirend.
Радужний, *a.* Regenbogen-.
Радýжниця, *f.* s. Радýжка.
Ра́дут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2) Hof, Palast, *m.*
Ра́дця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Ра́дше, *adv.* lieber.
Радю́жка, *f.* Ч. III. 381.?
Ра́ець, *m.* Rathgeber, *m. Пар.*
Раз, *m.* 1) Mal, *n.* das erste Mal: в разý сїяти im ersten Jahre; раз на всегда, - на всї разú, часú ein für allemal; раз-враз, -на-раз, -пораз, -повув-раз, раз-за-разом ein Mal um's andere, in einem fort, fortwährend, stets; що-раз jedes Mal, immer; на-

разí vorderhand, vorläufig; сим разом, на сей раз für dies Mal, и́ншим, дру́гим рáзом ein ander Mal, перший раз, по-раз пе́рший zum ersten Mal; відрáзу, на́-рáз, за-рáз gleich; за одним рáзом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в такім разу́ in solchem Falle; 3) Schlag *m.* сухи́ми разáми толо́чити кого́; 4) eins (*num. cardin.*)

Рáзй, *pl.* Art Egge.

Разúти, *v. a.* reizen, rühren; verwunden, stechen, treffen.

Разíвка, *f.* einmal geackertes Feld.

Разкýвати, разувáти, *v. n.* einmal (раз) des Tages essen (am Fasttage,) *Kol.* II. 125.

Разли́вий, *v. Ф.* s. d. f.

Разний, *a.* reizbar, empfindlich; wund; -для кого́ schmerzlich, *Пар.*; durchdringend; *s. a. m.* Krüppel *m.* (bes. der mit Leistenbruch Behaftete).

Разноцвíт, *m. Oc.* (61) XII. 29. Delphinium Ajacis s. Синецвíт, сíкирки.

Разно́ция, *f. Макс.* Auseinanderlaufen *f.*

Разови́й, *a.* einmal, plötzlich geschehend (раз) *Ce.* 2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob; -á мукá;- хлíб aus geschrotenem Mehl.

I. Рáзок, *m.* eine wunde, eimpfindliche Stelle am Körper.

II. Рáзок, *m.* s. Борознá; Spur *f.* Zug. *m.* 2) -намúста eine Schnur Korallen.

Рáзом, *adv.* zusammen, zugleich, beisammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *He.*

Разóчок, *m. dim.* s. Раз. nur bloss einmal und sehr kurz *Ш.* I. 377.

Разтáкий, *a. D. c.* 418 *intens.* = Сáкий-Тáкий.

Разурáзьний, *a. Под.* immerwährend.

Разю́чий, *a.* verwundend; rührend, ergreifend. *Dp.*

Раинúти, *v. a.* s. Роняти.

Раíна, *f. Oc.* (62) VIII. 16. s. Рябúна.

Рáїти, u. -ся, s. Рáдити, -ся.

Рай, *m.* Paradies; Elysium, *n.*

Рáйвидок, *m.* Guckkasten *m.*

Райводá, *f, KV.* Wasser vom Paradies, *n.*

Рáйдати (рейд-, рейдéгати) *v. n.* schwatzen, plappern, plärren. [Cofinus).

Рай-дéрево, *n. He. n.* 291. (Rhus

Рáйка, райкотка *f.* райчáта, *pl.* Frosch, *m.*

Райнó, *n.* s. Керúне. [dies *Кн.*

Райóване, *n.* das Leben im Para-

Рáйский, *a.* paradiesisch, Paradies-, elysisch.

Райтáк, *m.* Sieb, *n.*

Райцé, *n. P.* I. 141 verb. яйцéрайцé Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.

Райцёвáти, *v. a.* Osterwünsche ab-

Райцíвка, *f.* Osterwünsche, *pl. Нар.*

Райцївни́к, *m.* Einer, der Osterwünsche absingt.

Райцíвщина, *f.* Ostergeschenk, *n.*

Рáйця, *m.* Rathsherr, Rathsglied, Rath *m.* s. Рáдця.

Рак, *m.* Krebs, *m.* ставáти рáком, *P.* I. 56. sich auf allen Vieren stellen; лíзти раком wie ein Krebs d. i. langsam herankommen; рáка дéрти, -лáзити, a) Art Knaben-, Bauernspiel; b)* zu Füssen fallen in Demuth; рáка, рáки, рáків печи́ schamroth werden; 2) Krebsgeschwür, *n.* Krebsschaden, *m.* 3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*

Рáки, *pl.* Zehnfüsser *pl.* (Decapoda).

Рáква, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.* s. Ящик.

Ракéта, *f.* Rakete f. [ракитóвий.

Ракúта, ракíта, *f.* s. Вербá, *adj.*

Ракúтичок, *m.* Art Schimmel, *ГБ.*

Ракúтник, ракíтник, *m.* Geissklee, *m.* (Salix rosmarinifolia).

Ракíвка, *f.* Obstart der Birnen; *B.* 2) *dim.* s. Рáква.

I. Рáкля, *f* s. Рáква, ракíвка.

II. Рáкля, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*

Ракóвий, *a.* Krebs-, Krebsen-.

Ракóвина, *f.* Käferschnecke, *f.* (Chiton). *B.* 2) Muschel, *f.*

Раковúне, *n. coll.* Krebsroggen *m.*

Ракóвинки, *pl.* Ostracoda.

Раковúстий, *a.* -вапня́к *Под.* Muschelkalk, *m.*

Ракóвиця звичáйна, gemeine Krabbe (Portunus Maenas); -широ́ка Taschenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -річнá Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).

Рáкотиця, *f. He.* s. Рáтиця.

Ракýн, *m.* Waschbär, *m.*

Ракýниця їдáльна, essbare Miesmuschel (Mytilus edulis).

Рáкша, *f.* Racke, Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula). *B.*

Ралéць, *m.* Rathsversammlung, *f.*

Rath, *m.* 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von páло dem Gutsbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Пік.*

Рáлити, *v. a.* mit dem Hakenpflug (páло) das Feld bearbeiten brechen.

Рáло, *n.* Hakenpflug, Rührhaken *m.*

Рáма, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Рáмат, *m.* рамáте *n.* s. Катрáн 2); Lumpen, Lappen *m.* [Рáвáш.

Рамашúця. *f. Ф.* (*Пр.* III 237) s.

Раменнúчка, *f.* Wappenthierchen, *n.* (Brachionus). *B.* [Рáнець.

Рамець, *m.*, Ranzen *m. P.* I. 70. s.

Рамíнник, *m.* lederner Gürtel.

Рáмка, рáмочка, *f. dim.* s. Рáма.

Рамкóвúй, рамóвий, *a.* Rahmen-, Rähmchen-.

Рамля́, *f.* s. Рáмка.

Рамувáти, *v. a.* -на когó jmdm eine Grube graben. *Фр.*

Рамя́, gen.-мени, *n.* Arm, *m.* Schulter, *f.* Achsel, *m.*; Macht, Gewalt, *f.* з рáмени (-ня) чиёго auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, *m.* (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. *P.* II. 47. 4) *pl.* рáмена Fensterrahmen.

Рáна, *f.* Wunde, *f.*

Рангóвий, *a.* -ґрунт. *Кч.* 198?

Ранéнько, *adv.* sehr frühe. [eisen, *n.*

Рáнець, Ranzen, *m.* Tornister; Fell-

Рáнда, *f.* e. Mass für Füssigkeiten *Пік.*

Рандáр, *m.* s. Арендáр; *adj.* рандáрский.

Ранúти, *v. a.* verwunden; 2) *v. n.* früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Ранúця, *f.* s. Оранúця, оранúна.

Рáнїй, *adv. comp.* s. Рáньше, Рáно.

Рáнїшний, (ранешний) *a.* früh, Morgen-, Früh-, s. Рáний I.

Ранкóвúй, *a.* s. Рáнїшний *Ст.*

Ранкóр, *m.* Hass, *m.* Bosheit, Erbitterung, *f.* [Morgen wo verweilen.

Ранкувáти, *v. n.* Ч. IV. 352 den

Рáний, (auch рáнний), *a.* früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Рáнний, *a.* verwundet, wund.

Рáннúк, *m.* s. Нáворотиш; -бáрбольковáтий, Braunwurz, *f.* (Scrofularia nodosa).

Ранниковáті, *pl.* Braunwurzgewächse, Rachenblüthler (Scrofularineae).

Рáно, *adv.* früh, morgen; Vormittags; *comp.* рáньше, ранїйше.

Рáнок, *m.* Frühe, *f.* Morgen, der frühe Morgen. [сóвий (чóóіт).

Рантóвий, *a.* Ч. VII. 418. s. Па-

Рантувáти *v. a.* s. Рунтувáти.

Рантýх, *m.* weisses Kopftuch der Frauen, s. Завúй 2) Перемітка 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, *n.*

Рантушúна, *f.* s. Рантýх.

Рануля, *f.* бýльба- Гн. 56 s. Рáний.

Рáньшенько, *adv.* sehr früh.

Рáняшний, *a.* s. Рáнїшний. *K.*

Рáпа, *f.* Fels, *m.*

Рáпавий, рóпавий, *a.* rauh.

I. Рáпавка, *f.* Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рапавкú, рінкú, *pl. coll.* Obstart der Aepfel. *B.*

Рапáк. *m.*=рапáтий пень. *B.* [вий.

Рапáтий, *a.* rauh, uneben, s. Рáпа-

Рапáтість, *f*, Rauheit, *f.*

Рáпор, (*eig.* Прапор). *m.* Banner *m.*

Рапотáти, *v. a.* -на когó, s. Роптáти.

Раптовéць, *m.* -дощ, Platzregen *m.*

Раптовúй, *a Не.* heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Раптóвний, *a.* plötzlich; gewaltsam.

Рáптом, рáптї, *adv.* plötzlich.

Раптýх, *m.* Futtersack, m.

Раптáнка, *f.* ein reissender Bach, Wildbach, *m.*

Рапýтє, *n.* Gerumpel, *n.* alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, *n. OB.*

Рáріг, рáрог, *m.* Würgfalke, Blaufussfalke, *f.* (Falco). *Mi.* II. 283.

Рáса, *f.* Race, *f.* Schlag, *m.* 2) Art Kleiderstoff.

Рáспра, рáспря, *f.* Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.* Gezänk, *n.*

Раст, *m.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis). *B.* 2) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa). *B.*

Расть, *f.* -волóся Haarwuchs, *m. Пар.*

Рáстка, *f.* -óіла („пшеничка") doldenblühtiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Растóк, *m. dim.* s. Раст.

Растóпша, *f.* (Silybum marianum Gaerton). *Пік.*

Рáструó, *m.* s. Яструó, *Зак.*

Рать, *f.* Truppe, *f.* Heer, *n. K.* 2) Streit, Kampf, Krieg, *m.*

Ра́та, *f.* Rate, *f.* gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erlegende Summe. *H.* 13; 2) Nbfl. des Буг.

Рата́нко, *m. dim.* s. Рата́й 1).

Рата́й, *m. AD.* I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, *m*; 2) Maulwurf, *m. Пс.* 3) *gr.* Krieger, Soldat, *m.*

Рата́йствувáти, *v. a.* das Feld bebauen, Ackersmann sein. [tan Nord. *B.*

Ратáн, *d.* ратáнчик, *m.* Gobius Ra-

Ра́тельний, *a.* fleissig, emsig, sorgfältig. *Зак.*

Ра́ти, *v.a. D. c.*80.s. Ри́ти, (Копáти).

Ра́тúти, *v. a.* — кому́ schmähen und fluchen *Га.* II. 56; — ся з ким *Це.* kämpfen, Krieg führen.

Ра́тиця, *f.* (*d.* ра́тичка, *f.*) gespaltene Klaue. [Zweihufer, *m.*

Ра́тичний, *a.* zur Ратиця geh; Ра́тище, *n.* Speer, Spiess, *m.* Lanze *f.*

Ра́тіш, *m.* s. Ратище.

Ратішúстий, *a.* spiessig. [träger *m.*

Ра́тішник, *m.* Lanzenträger, Spiess-

Ратішóвий, *a.* lanzenförmig, Lanzen-.

Ра́тка, *f.* Afterzehe, *f.* (bei den Zweihufern).

Ра́тний, *a.* kriegerisch, kriegslustig.

Ра́тник, *m.* s. Рата́й 3).

Ра́тній, *a.* Kriegs-.

Ратувáти. *v. a.* retten, helfen, beistehen; befreien.

Ратýнок, *m.* Rettung, Hilfe, *f.*

Ра́туш, *m.* ратýша, *f.* Rathhaus, *n.*

Ра́тушник, *m.* Schimpfname eines Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Gelegenheit vernachlässigt um zu saufen (von ра́туш, wo gewöhnlich der Propinationsschank sich befindet).

Ратю́га, *f. aug.* s. Ра́тище.

Раф, *m.* der eiserne Reif am Rad.

Рафа, *f.* Raufe, Futterraufe, *f.* 2) Hechel, *f.* eiserner Kamm den Hanfsamen abzustreifen, s. Дергачка.

Ра́фати, *v. a.* hecheln, räufeln, s. Дéрати.

Рафинáд, *m.* Raffiniranstalt, *f. He.*

Рафинóваний, *a.* raffinirt.

Рафинóваність, *f.* Raffinirtheit, *f.*

Ра́фка, *dim.* рафочка, *f.* s. Ящик.

Ра́хавка, (рахк-, рак-,) *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea) *B.*

Ра́хда (ра́кда), *f.* s. Ящик.

Ра́хкавка, *f.* Quacken, *n.*

Ра́хкати, *v.a.* quacken (v. Fröschen).

Рахма́йстер, *m.* Rechenmeister, *m.*

Рахманúн, *pl.* — мáне, *m.* laut Нестор soviel wie Врахманúн (-áне), eine andere Benennung für Baktrier, welche ein friedfertiges, enthaltsames gleichsam heiliges Leben führen sollten; nach Anderen gleichlautend mit Braminen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein enthaltsames Leben führten und von ihren Glaubensgenossen für heilig gehalten wurden. Daher nach dem Volksglauben Рахманúн soviel wie ein friedfertiger, enthaltsamer, heiliger Mensch. *vgl.* „*Правда*“ I. 69, ff. (1867.)

Рахмáнний, *a.* sanft, zahm, milde, gelinde; bedächtig; düster.

Рахмáньский, *a.* des Рахманúн, zum P. geh; — Велúкдень nach dem Volksglauben der 25. Tag nach dem Osternsonntage, welcher Tag in manchen Gegenden mit gewissen Caerimonien gefeiert wird. *vgl. Пр.* I. 69. *ff.*

Рахмистрúня, *f. H.* 49 Rechenmeisterin, *f.*

Рахмúстер, (-містр), *m.* Rechenmeister, Rechenkünstler, *m.*

Рахóване, *n.* Rechnen, Berechnen, *n.* Berechnung, *f.*

Раховúтий, *a.* klug berechnend, bedächtig, umsichtig, gründlich, *K.*

Раховнúчий, *m.* Rechenmeister, Rechner, *m. Пар.* [*Фр.*

Ра́хóте, *n. coll.* Reisig, Astwerk, *n.*

Рахýба, *f.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Рахýбити ся, Rechnung führen, verrechnen, *P.* I.

Рахýбник, *m. Cm.* (*Пр.* V. 156.) Schuldbuch, Contobuch, *n.*

Рахувáне, *n.* (kritische) Auseinandersetzung, Prüfung, *f. K.*

Рахувáти, *v. a.* rechnen, zählen; — на кого́, — щось auf jmdn, etw. zählen; — ся sich berechnen, Rechnung ab-, halten; 2)* — ся frech entgegnen, s. Сварúти ся.

Рахýнок, *m.* Rechnung, Rechenschaft *f.*

Рáцавий, *a.* rauh, geritzt, *B.*

Рáцавка, *f.* Kröte *f. B.*

I. Рáция, *f.* Grund, *m.* 2) Recht. *n.* мáти рáцию Recht haben.

II. Рáция, *f.* s. Орáция, *Зак.*

Рáцки *adv.* s. Рáчки, *Фр.*

Рацькува́ти, *v. n.* s. Рачкува́ти.
Ра́чачий, *a. H.* 302. s. Рако́вий.
Рачена́, *n.* junger Krebs.
Рачи́нець, *m.* Natternknöterich, *m.* (Polygonum bistorta).
Рачи́тель, *m.* Fürsorger, Pfleger, *m.* 2) Liebhaber, *m. I. II.* 84.
Ра́чити, *v. a. pol.* geruhen, belieben, würdigen, für würdig erachten; рач! ра́чте! (*imperat.*) geruhen, belieben Sie! 2) bewirten, traktiren.
I. Ра́чки, *pl.* Wasserknöterich, *m.* (Polygonum amphibium);
II. Ра́чки, рачеши́йки, раковішийки, *pl. Піс.* (Polygonum Bistorta).
Ра́чки, *adv.* auf allen Vieren.
Рачкува́ти, (рачькова́ти *B.*), *v. a.* auf allen Vieren kriechen. [*n. ГБ.*
Ра́чник, *m.* Geräth zum Krebsfang
I. Ра́чок, *n. dim.* s. Рак; 2) Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinerea). *B*; 3) — бло́шка.gemeiner Flohkrebs(Gammarus).
II. Рачо́к, *m.* Korkzieher, *m.*
Рашо́вець, *m. Oc.* (61) XII. 116.?
Ра́шпель, gen. -пля, *m.* Raspel, *f.*
Рашплюва́ти, *v. a.* raspeln.
Раю́ванне, *n. Ст. P.* I. 302. Leben im Paradiese, seliges, glückliches L. 2) Wirken, Handeln, *n. Кн.*
Раюва́ти, *v. n. Кн.* (Пр. XI. I. 232. im Paradiese leben. 2) beobachten, *Кн.*
I. Ра́я, *f.* s. Ра́да. *Mi* II. 49.
II. Ра́я, *f.* -ґальваній́чна (оката) Augenzitterrochen, *m.* (Torpedo acellata); 2) -ко.ю́ча Stachelrochen (Raja clavata).
Ра́яне, *n.* s. Ра́я. I.
Ра́яти. *v. a* s. Ра́дити; vorschlagen.
Рване́, *n.* Reissen, *n.*
Рвану́ти, *v. a.* s. Рвону́ти.
Рва́ти, (рву, рвеш) *v. a.* reissen, pflücken, zupfen, zerzen; — ся, in Stükke gehen, reissen; — ся до чого́ sich wonach reissen, drängen.
Рвачки́й, *a.* reissend, *Цар.* — нитка leicht reissend.
Рве́тес, *m. pol.* Herumreisserei, Rauferei, *f.* Gereisse, *n.* Rips, Raps. *m.*
Рві́йка, *f.* eitler Eifer, *m. B.*
Рві́йність,, *f.* s. Ре́вність *Пар.*
Рві́йно, *adv.* neidisch *Ст.*
Рві́я, *f.* s. Ре́вність, *Піс.*
Рвону́ти, *v. a.* reissen, raufen *Кн.*; —ся sich losreissen *P.* II. 23.
Рвота́, *f.* Brechen, *n.* s. Блювота́.
Рвотне́, *n.* Brechmittel, *n. Пол.*
Рву́чий, *a.* reissend.
Рвяни́й, *a.* ungestüm *ОП.*
Ре́а, *m.* Amerikanischer Strauss (Rhea americana.)
Ребени́чка, *f. Зг.* s. До́нечка.
Ребеня́, *n. Зг.* Kind, *n.*
Реберце́, *n. dim.* s. Ребро́.; 2) Fahne, *f.* an einem Federkiel; 3) Gewinde, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — ли́стне Blattner *v.*, *n.*
Ребе́рча́стий, (-чист-) *a.* mit scharfen u. schraubenartig sich windenden Seiten, Ecken 2) — von einer aus weissen u. schwarzen Fäden zusammengeflochtenen Schnur.
Ребі́нок, *m.* (*gew. pl.*-нки) Sommerfleck, *m.* Sommersprosse *f.*
Ребі́нкова́тий, *a.* sommersprossig, — fleckig. [(Pholadomya). *B.*
Ребра́стка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
Ребра́чка, реброва́чка, *f.* s. Маґлївви́ця.
Ребро́, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
Реброва́тий, *a.* mit scharfen Sei-
Ребросі́й, *m.* (Pleurospermum). *B.*
Ребя́та, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
Рев, *m.* Brüllen, Gebrüll, *n*; lautes Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
Ре́ва, *c.* Heulmeier, Greiner, *m.*
Рева́ниця, *gew. pl.* реваниці, *f.* starkes Brüllen, Weinen, — твори́ти s. Рев'іти. [I. 13. weinen.
Рева́ти, ре́внути *v. a.* brüllen *Ш.*
Ре́ваш, (ро́ваш), *m.* ein kleines Brett od. ein Stock mit Kerben versehen als Zeichen von den Schafhirten in.d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
Рева́га, *m. f.* s. Ре́ва.
Реведо́н, ревезо́н, *m.* s. Рев'ізор.
Реведува́ти, (ревід-), *v. a.* durchsuchen, revidiren. [palmatum).
Рева́нь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
Рев'и́ще, *n.* der Ort wo die Schlachtochsen brüllen, Schlachtbank, *f.*
Рев'і́зия, *f.* Revision, Durchsuchung *f.*
Рев'і́зор, *m.* Revisor, *m.* Finanzwachaufseher *m.*
Ре́в'іт, *m.* Gebrüll, *n. Фр.* s. Рев. 2) Brandung, *f.*
Рев'іти, (реву́, рева́ш), *v. a.* brüllen; schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чимо́сь nach etw. riechen.
Ре́вкати, *v. a.* lärmen; ausrufen; s. Реві́ти 1) 2).
Ревкну́ти, *v. a.* kreischen.
Ревко́, *m.* Vielfrass, *m.*
Ревли́вий, *a.* kläglich, wehmüthig. *Вах.* 2) s. Реву́чий.
Ре́вна, *f. Га.* I. 55 (=гри́вна?)
Ревна́ция, *f.* Eifersucht, *f.* (*Фр.*) [*m.*
Ревни́вець, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
Ревни́вий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
Ре́вний, *a.* eifrig, inbrünstig; flehentlich.
Ревни́тель, *n.* Eiferer, *m.* чому́сь für etw. *К.*; eifriger Vertheidiger, Vorkämpfer, *m. Ш. П.* 241.; eifriger Arbeiter, *Пол.* [Ре́вний *Гол.*
Ревни́тельний, -тильний, *a.* s.
Ревни́тельність, *f.* s. Ре́вність.
Ревни́ця, *f.* die Eifersüchtige. (*Фр.*)
Ревнівли́вий, *a.* eifersüchtig, *Фр.*
Ре́вність, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht, Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
Ре́вно, *adv.* eifrig, inbrünstig; fle-
Ревно́ване, *n.* Eifersucht, *f.*
Ревно́вувати, -внува́ти кому́сь, *v. a.* mit Eifersucht quälen *Фр.*
Ре́вностний, *a.* eifrig *Фр.*
Ре́вностно, *adv.* eifrig, *Ш.* II. 256.
Ревнува́ти, *v. a.* eifern, nachei fern; eifersüchtig sein. 2) дуже=ре́вно пла́кати. [leicht versinkt.
Ре́вня, *f.* sumpfiger Ort, wo man
Ревсти́, ревти́, *Н.* 185 s. Рева́ти, Рича́ти. [rothbrauner Farbe.
Ревта́ня, *f.* (—коро́ва) von hell-
Реву́га, ревуля, *f.* eine die stets stark brüllt (von e. Kuh); E. die laut od. oft weint. [(Mycetes seniculus).
Реву́н, *m.* — руди́й Brüllaffe, *m.*
Ре́гіт, (*gen.*-оту), ре́гот *m.* реготня́ *f.* lautes Lachen.
Ре́гнути, *v. a. Н.* 170 s. Прагну́ти.
Регота́ти ся, реготі́ти, *v. n.* stark lachen. [lacht.
Реготли́вий, *a.* Einer der gerne
Реготу́ха, *f.* Lacherin, Spassmacherin, *f.*
Реґеди́на, *f. Зап.* II. 442.
Ре́ґула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
Редька, редьква, редьков, *f.* Gartenrettig, *m.* (Raphanus sativus).
Ре́дьквиця, *f.* Radieschen, *n.* Monatrettig, *m.* (Raphanus sativus radicula).
Ре́дечка, *f.* s. Ре́дьквиця. [teln. *В.*
Ре́дати, (ряд-), *v. n.* tadeln; krit-
Реєдзу́ля, *f. Н.* 274. Hulde, Popanz *f.*
Ре́єнт, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
Ре́єнтий, *m.* Kirchensänger, *m.*
Ре́єстер, (-стр), *m.* Register, Verzeichnis, *n.*
Реєстро́ване, *n.* Registriren, *n.*
Реєстро́вий, *a.* der in das Register eingetragene: — коза́к, реєстрови́к, im activen Dienste verbleibender коза́к.
Резьви́й, *a.* s. Різви́й. [rata).
Резе́да, *f.* Resede, *f.* (Reseda odo-
Рези́на, *f.* Kork, *m. Ст.*
Резино́вий, *a.* harzig.
Резки́й, *a.* s. Острий 2). [*Зак.*
Резо́вий, режо́вий, *a.* s. Жи́тний
Резо́нити, *v.a.* überzeugen, *К.* I.177.
Ре́зя, *f.* Rebekka, *f. Kol.* II. 15.
Ре́зка, (ря-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
Рей, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Vortanz, *m.*
Ре́йвах, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
Рейвахува́ти, *v. a.* lärmen.
Рейме́нт, *m.* Regiment, *n.* Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
Реймента́р, *m.* Stellvertreter des commandirenden Feldherrn; der commandirende Feldherr.
Рейментарува́ти, (-рюв-) *v. a.* Реймента́р sein, *К.*
Рейта́к, *m.* grobes Bastsieb. [*m. К.*
Рейта́р, *m. gr.* Reiter, Cavallerist,
Рейта́рство, *n.* Reiterei, Cavallerie, *f. К.*
Рейту́за, *f. pl.* — зи, Reithosen.
Ре́к -о́ись, gleichsam.
Ре́киз, *m.* s. Ре́тязь.
Ре́крут, *m.* Rekrute, m.
Рекрута́ция, *f.* s. Рекру́тчина *Фр.*
Рекруто́вка, *f.* Rekrutirung *f. Не.*
Рекру́тчина, *f.* Rekrutirung *f.*
Ректи́, s. Речи́.
Реку́н, *m. Ог.* Redner, *m.*
Рел, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *m.*
Релі́ґія, *f.* Religion, *f.*
Реліґі́йний, *a.* religiös.
Реліґі́йність, *f.* Religiositaet, *f.*
Ре́ля, *Ос.* (61) V. 52. s. Лїра.
Ре́мгати, (ре́мжу, ре́мжеш), *v. a.* *Ч.* VII. 551. s. Шепта́ти.

Ремеґáти, (миґ-) *v. a.* kauen, (von Wiederkäuern).

Рéмез, рéмезь, ремезьóх, ремéзик, ремен, *m.* ремéза *f.* Beutelmeise, *f.* (Parus pendulinus).

Ремéзáти, *v. a.* s. Ремеґáти.

Ремéзин, *a.* des Ремез.

Ремезовáти ся, (врем-), s. Вищýповати ся. *Га.* II. 26.

Ременá, *pl.* Fensterrahmen, s. Раменá, Рáми. *B.*

Ремени́на, (*d.* ременúнка), *f.* ein schlichter Gürtel (vom Leder).

Ремéнниця, *f.* Lederhaut, *f.*

Ременти́на *f. Б.* Frohupflicht *f.*

Ременя́к, *m. pl.* -кú, *H.* 18. Schuhriemen, *pl.*

Ремес— =Реміс—.

Ремеслó, *n.* Handwerk *n.* [werbe.

Ремеслóвий, *a.* Handwerks-, Ge-

Ремéсний, *a.* s. Ремеслóвий.

Ремéсни́к, *m.* Handwerker, *m.* — ниця, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers. [sen, *n. Под.*

Ремесни́цтво, *n.* Handwerkswe-

Ремесничóк, (-міс.), *m. dim.* s. Ремесни́к.

Ремествó, *n.* s. Ремеслó.

Рéмé, *n. coll.* Rahmen, *m.*

Ремидáти, *v. a.* s. Ремеґáти.

Ремúчко, *n. П. n.* 47. ремічко, *n. H.* 62. s. Ремінець.

Ремізувáти, *v. a.* etw. künstlich ausführen. [der, *n.*; Gurt, Gürtel *m.*

Ремінь (-éня), *m.* Riemen, *m.*; Le-

Ремінéць, ременець, *m.* Nestel, *f.*

Ремíнний, *a.* Riemen-, ledern.

Ремінни́к, *m.* Riemengürtel, *m.*

Ремíнникáр, *m.* Nestler *m.*

Ремінячка, *f.* Riemen, *m. ОП.*

Ремісло́, *n.* Handwerk, Gewerbe, *n.*

Ремісни́к, *m.* Handwerker, *m.* — ничка, *f.* s. Ремесни́ця. [sen, *n.*

Ремісни́цтво, *n.* Handwerkswe-

Ремісни́чий, *a.* Handwerker—, handwerksmässig, Handwerks—.

Ремісничýк, (—иччýк), *m.* Handwerksbursche, Handwerksgesell, *m. Фр.*

Ремічкó, *n. dim.* s. Ремінéць. *H.* 62.

Рéмне, *n. D. c.* 126. *eig.* Врéмне.

Рéмня, рéмнонька, *f.* s. Грúвна, гривнонька.

Ремсть, *f.* Ант. 53. 43.

Рéмстний, *a. Ант.* 36.

Ремствó *n.* Eifersucht, *f. Ру.* [*Ст.*

Рéмство, *n.* Widerrede, *f.* Murren, *n.*

Ремствувáти, *v. a.* (*Пр.* II. 211) missgünstig sein, übel aufnehmen, missvergnügt sein; — на когóсь за щось jmdm. etw. verübeln, verargen. [dus).

Рен, *m.* Rennthier. *n.* (Cervus taran-

Рéньґорт, *m.* Reitgurte, *f.*

Рéнда, *f.* zerrissene Kleidung. *B.*

Рендáр, *m. eig.* Арендáр. [land.

Рендéля, *f.* sanft abfallendes Acker-

Рендé, *n. Га.* II. 55 schlechte zerrissene Kleidung, *f.*

Ренджúґло, *n. H.* 221.?

Рендзувáти, *v. a.* sich unterreden, mit jmdm sprechen.

Ренéта, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*

Ренькíв, *n.* s. Вóнькир — піднести на когó *f.*

Рéнта, *f.* Rente, *f.*

Рентовúй, *a*, — á сплáта Ablösungsentschädigung durch Rententitelübernahme, *f.*

Рéпа, рóпа, *f.* Kröte *f.* (Bufo) *B.*

Рéпати ся, s. Порéпати ся. [I. 40.

Рéпет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m. C.*

Репетáти, *v. a. M.* schreien, kreischen. [brochenes Schreien.

Репетувáне, *n. K.* 184. ununter-

Репетувáти, *v. a.* wiederholt, anhaltend rufen, schreien.

Репúня, *f.* Sohnarre, Rassel, *f. Пар.* 2) — скрúня *Ż. P.* I. 89.? [zel *f.*

Репúця, *f. P.* I. 16. Schwanzwur-

Репíжити *v. a.* § (бýком) prügeln.

Репíти, *v. n.* schnarren; schreien.

Репіхáтий, (репях-), *a.* mit vielen репіхú bedeckt, struppig.

Рéпнути, *v. n.* stossen, anstossen, im Falle sich verletzen; auseinanderfallen.

Рептýх, рептюх, s. Балáмут I.

Репухáтий, *a.* bauchig, dickleibig.

Рéпянка, *f.* s. *Люлька Фр.* [zel, *f.*

Репя́х, (—я́к), *m.* Klette, Klettenwur-

Рéреде, *coll.* Blattrippen, *pl.*

Ререпнути, *v. a.* tüchtig dreinschlagen 2) *v. n.* s. Рéпнути.

Рéска, *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *B.*

Респýблика, *f.* Republik, *f.*

Ретéжниця, *f.* Art Staubpilz (Torula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.

Ретéльний, *a.* redlich, rechtschaffen,

Ретéльність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*
Ретикáти ся, ретúти ся, sich raufen, s. herumbalgen. *Пар. В.*
Рéтїж, рáтїзь, *m.* Vorlegeeisen, *n.*
Ретóрта, *f.* Retorte, *f.*
Рéтяга, *f.* Pfütze, Lache *f.*
Ретя́жний, *a.* Ketten—.
Рéтязь, (*dim.* рéтязок) рéтїзь, *m.* Halsband, *n.* Koppel, Kette, *f.* 2) ретязї, Thürkette, *f.*; Vorlegeeisen, *n.* рéтєзи, ретєзки (-язки), Kettchen aus Messing, (als Schmuck). [viridis).
Рéхкавка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla
Рехтéльний, рехтéльність, s. Ретéльний, Ретéльність.
Рехтúти, *v. n.* flimmern.
Рéхий, рúхий, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.
Рéч, *f.* s. Річ. *Піс.*
Реченствó, *n.* s. Веществó, *Піс.*
Речú (рекý, речéш), *v. a.* sagen, sprechen, reden.
Речúнець, (реченець, *Піс.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit. *f.*; Zeitpunkt, *m.* Frist, *f.* Termin, *m.* s. Срок.
Речинцéвий, *a.* — рахýнок Terminrechnung, *f.*
Рéчник, *m.* Wortführer, Sachwalter, Redner, *m.* *ВБ. Кч.* 200.
Речни́цтво, *n.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*
Речня́, *f.* Ausspruch, *m.* *Пар.*
Речувáти, *v. a.* sprechen. *Кл.*
Решетáр, *m.* Bastsiebmacher, *m.*
Решетáрити, (-арувáти), *v. a.* Siebmacher sein.
Решети́на, *f.* Finnigkeit *f.*
Решетиничи́стий, *a.* mit решети́на behaftet, finnig, voll Finnen, s. Вугровáтий.
Решети́ще, *n. aug.* s. Решетó.
Решетó, *n.* Bastsieb, *n.* Rädel, *m.* 2) Art Musikinstrument.
Решетчáтий, *a.* Gitter—. *М.*
Решíтка, (-óтка), *f.* Durchschlag, *m.* durchgeschlagener Löffel; 2) Gitter, *n.* Wehre, quergelegt zum Aufhalten und Aufbewahren der Holzklötze; 3) Art Musikinstrument; 4) Art Spiel.
Решіткóвець, *m.* Landkarte, *f.* (Vanessa Prorsa) *В.*
Решíтник, *m.* s. Решетáр.
Решíтце, *n. dim.* s. Решетó.
Рéшта, *f.* Rest, *m.*; —ємý es ist aus mit ihm.
Рештáк, *m.* s. Жорнíвка I. [*Зак.*
Рештáнт, *m.* eigentlich Арештант.
Рештовáнє, риштовáнє, *n.* *Зак.* s. Руштóванє.
Ржа, ржавина, *f.* Rost, *m.* [stig.
Ржáвий, *a.* rostfarbig; verrostet, ro-
Ржáвїти, *v. n.* rosten.
Ржавосíрий, *a.* rostgrau.
Ржавчи́на, *f.* *Ст. Пол.* s. Ржа.
Ржáти, рзáти, *v. n.* wiehern.
Ржéнець, *m.* Phleum pratense *Піс.*
Ржи́вий, *a.* s. Скупи́й.
Ржий, ржій, *m.* s. Иржíй. *В.*
Ржи́на, *f.* s. Ржа. [sich bildet, *В.*
Ржíя, *f.* Morast, wo Raseneisenstein
Ри́ба, *f.* Fisch, *m.* — золотá Stutzkopf, *m.*; менї́ все ри́ба es gilt mir alles gleichviel.
Рибáк, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*; 3) zweizeilige Gerste (Hordeum distichon) *В.*
Рибáлка, *m.* Fischer, *m.*; 2) s. Риболóв, 2); рибáлчиха, *f.* Fischerin, *f.*
Рибáльский, *a.* Fischer—.
Рибáльство, рибáрство, *n.* Fischerei, *f.* *С.* II. 98.
Рибáлчин, *a.* des Fischers.
Рибáлчити (-льч-), рибалкувáти, *v.a.* Fischer sein, Fischerei treiben, fischen.
Рибáр, *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*
Рибáрити, рибáчити, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, sich mit Fischerei beschäftigen.
Рибáрня, *f.* Fischerhütte, *f.* *Пар.*
Рибáрский, *a.* des Fischers.
Рибáха, *f.* *aug.* s. Ри́ба.
Рибáцкий, *a.* Fischer—.
Рибáч, *m.* s. Рибáк 2).
Рибéць, рибчик, *m.* Zärthe, *f.* (Abramis vimba L.) *В.* [*n.* +*М.*
Риби́на, *f.* kleiner Fisch, Fischlein,
Ри́бка, *f.* *dim.* s. Риби́на; 2) Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharinum) *В.*
Ри́бний, a. Fisch-; — завóд Fischteich, *m.* 2) fischreich.
Ри́бник, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischteich, Fischweiher, *m.*
Ри́бниця, *f.* Nbfl. des Прут.
Рибничóк, *m.* *dim.* Fischer, *m.* *Б.*

Рибовóшка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.

Рибóвчик, *m.* s. Рибáлка, *Гол.*

Рибóжер, *m.* Ohrrobbe, *f.* (Otaria).

Рибоїд, рибоїда, *m.* Fischesser, *m.*

Риболівка, *f.* Fischfang, *m.*

Риболóв, (-лів), *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орéл Fischaar, Flussadler, *m.* (Pandion haliaëtos) *Пол.*

Риболóвець, *m.* Fischer, *m. Kol.* I. 2) риболóвець, риболóвич, риболóвчик, риболóвка, рибáлка, *m.* s. Риболóв 2). [scherei, *f.*

Риболóвля, *f.* Fischfang, *m.* Fi-

Риболóвний, *a.* Fischer-, zum Fischfang gehörig.

Риболóвничок, *m. dim.* Fischfänger, Fischer, *m. Me.* 311.

Риболóвня, *f.* s. Риболóвля.

Рибóпись, *f.* Ichthyologie, *f. Пар.*

Рибоподóбний, *a.* fischähnlich, s. Двуплавчáтий.

Риботвíр, (-ор), *gen.* -óру, *m. coll.* Fische, *pl. K.* 2) Fischgeschöpf, *n. K.*

Риботрóв, *m.* fischtödtender Mondsamen (Anamirta cocculus, Cocculus suberosus).

Риботрýтка, *f.* s. Танцюрка *Вол.*

Рибýлька, *f.* Wimperfischchen, *n.* (Ichthydium). *B.*

Рибя́, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*

Рибя *n. coll.* Fische *pl.*

Рибячий, *n.* Fisch-; 2) —е óчко Mäuseöhrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*

Рибя́чка, *f.* Fischweib, *n.*

Ри́ганє, *n.* ри́ганцї, *pl. Фр.* (*H.*) 9. Rülpsen, Uebergeben, Erbrechen, *n.*

Ри́гати, ри́гнути, *v. n.* rülpsen, sich erbrechen, sich übergeben.

Ри́ґель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—.

Ри́ґнути, *v. n.* § fallen, herab—,

Рида́ти, *v. n.* schluchzen, laut weinen, wehklagen, jammern.

Ридва́н, (*dim.* ридва́нець), *m.* bedeckter Wagen. [Ри́жок 1).

Ридз, *m.* (правди́вий, щирий), s.

Риж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).

Ри́жий, *a.* gelbroth, fuchsroth; —кінь Fuchschecke, *m.*

Рижи́ско, *n.* Reisfeld, *n.*

Ри́жка, *f.* s. Ри́жок.

Ри́жок, ри́жик, *m.* Reizker, *m.* (Agaricus deliciosus). 2) — кіньский giftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. torminosus) 3) — пéстрий, Gelbmilchreizker (A. zonarius); 4) — пекýчий, Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*

Рижиє́вий, *a.* aus Ржíй, +*M.*

Рижíй, *m.* (Camelina sativa). *Піс.*

Рижíти, *v. n.* röthlich werden, sich röthen.

Рижýха, *f.* (Draba nemorosa). *Піс.*

Ри́за, *f.* Kleid, Gewand *n. pl.* ри́зи Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart, *f.* 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew. pl.* ри́зи Holzgerinne zum Hinabbefördern der Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f. verb.* ризувáти, *v. a.* das Holz vermittels der ри́зи hinabbefördern.

Ризкий, *a.* schneidig (was sich leicht schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*

Ри́зниця, *f.* Schatzkammer der Kir-

Ри́йка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* rüsselförmige Schnauze.

Рийковáтий, *a.* rüsselförmig.

Ри́йтя, *f.* s. Копи́то 1).

Рик, *m.* Gebrüll, *n.* s. Рев.

Рикáти, ри́кнути, ричáти, *v. n.* brüllen, heulen.

Рикóвище, *n.* der Ort wo das Vieh zusammenläuft und brüllt.

Рикýн, риклїй, *m.* Schreihals, *m.*

Риль, *m.* s. Рискáль (*Фр.*)

Ри́ля, рилля. *pl.* ри́ллї, *f.* Leier *f.* на ри́ллях грати *KC.* (83) VII. 503.

Рилéць, *m.* durchscharrter Weg, Pfad (im Schnee). [chelomonas).

Ри́лик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Tra-

Ри́лька, *f.* Schnauzenmücke, *f.* (Rhamphidia). *B.*

Ри́лко, *n. dim.* kleiner Rüssel.

Рилковáтий, *a.* rüsselförmig.

Ри́льник, *m. Oc.* (61) V. 52. s. Лїрни́к.

Ри́ло, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* Schnauze. *f.* Maul, *n.*

Рильцé, *n.* Grabmeisel, Grabstichel, Griffel, *m.* s. Долотó.

Рильцевáтий, *a.* griffelförmig.

Рильцерóвий дудич, Furchenrüsselk, *m.* (Cleonus Sulcirostris). *B.*

Рильчáк, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Curculio). *B.*

Риля́ч, *m.* vom e. Thiere das einen

Rüssel (ри́ло) hat, vom Schweine *P.* I. 22.

Рим, *m.* Reim, *m.*

Ри́мар, *m.* Riemer, *m.*

Рима́рщина, *f.* Riemerhandwerk, *n.* Sattlerarbeit, *f.*

Ри́мка, *f.* ā Saite an der Violine.

Римлянии́н, *m.* Römer, *m.* я́нка, *f.* Römerin, *f.*

Римля́нский, *a.* der römischen, (katholischen) Religion, *K.*

Римува́ти, *v. a.* reimen, — ся sich —.

I. Ри́мщина, *f.* alles Römische, Lateinische.

II. Римщина́, *f.* Akelei, *f.* (Aquilegia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.* (Campanula ranunculus).

Ри́нва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*

Ри́нґа, *f.* s. Ри́нка.

Ринґа́ч, ри́ґа, ри́ґа, *m.* schlecht castrirter Ochs; *adj.* ріґова́тий.

I. Ри́нда, *f.* Hemd, *n.*

II. Ри́нда, *f.* Ried, *n.* (Moorlaud).

Ри́нде́, *n. coll.* Hader, Lumpen, *m.*

Риндза́к, *m.* Magen, *m.*

Ри́ндзя, *f.* Kalbsmagen, *m.* s. Пірна́чка; 2) s. Гле́ґ.

Ри́ндя, *f*, Magen, *m.* схитну́ти, вдригну́ти собі ри́ндю sich den Magen, das Innere schädigen, sich verheben.

Ри́ндявий, *a.* lumpig.

Рини́ти, *v. n.* rinnen, ab —. *Пар.*

Ри́нка, *f.* Tiegel, *m.*

Ри́нна, *f.* Rinne, *f.* s. Ри́нва. [tieft. *B.*

Ринночкова́тий, *a.* rinnig, ver-

Ри́нок, *m.* Ringplatz, Marktplatz, *m.*

Ри́ночок, *m. Га.* I. 135, e. Art Osternspiel. [золоти́й, Gulden.

Ри́ньский, *m. a. s. s.* Ре́ньский

Ри́нути, *v. a.* rinnen, fortströmen; übersprudeln, s. Рини́ти, Уроии́ти.

Рип, *m.* ри́пане, *n.* (дверей) Knarren, *n.* черевики́ на ри́пах, Schuhe, welche beim Gehen knistern. s. Скрип.

Ри́па, *f.* ein steiler, überhängender Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Abgrund, *m.* s. Про́вал, 2) *gew. pl. Гол.* =Го́ри, Верхи́.

Рипа́й, *m.* schlechter Geiger.

Ри́пати, ри́пнути, *v. a.* knarren; — двери́ die Thür öffnen, aufmachen (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen (ohne Noth). 2) kratzen, abkratzen (стіну).

Рипе́ць, *m. Не.* (*Пр.* XI. 37,) Band am Dreschflegel, *n.*

Рипіжити. *v. a.* s. Репіжити *B.*

Рипїти, *v. a.* u. *n.* knarren, knistern. *Ш.* I. 279; 2) winseln, stark weinen; mit heiserer Stimme schreien, singen; рипи́ти, рипоти́ти на кого́ schreien (vor Zorn od. Angst); *adj.* рипли́вий.

I. Рис, *m.* Riss, Abriss, *m.*; 2) Zug, Gesichtszug, *m.*

II. Рис, *m.* Trab, Trott, *m. Пар.*

III. Рис, *m.* s. Риж. *Под.*

Рись, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); — вельбло́уд, *m.* Kameelparder, *m.* Giraffe, *f.* (Camelopardalis). ри́сь-коза́, *f.* Saiga, Antilope Saiga. s. Сугак; — рись — мати, *P.* II. 51. e. Fabelwort.

I. Ри́са, *f.* Strich, *m. Пол.*; ані ри́си бі́льше nicht ein Haarbreit mehr. *Ст.* 172. [Ackermass.

II. Ри́са, *f.* s. Ри́за. *Ч.* VI. Art

Риса́к, *m. gr.* Traber. *m. Пар.*

Риса́р, *m.* Wollkämmer, *m.* (*Фр.*)

Рисе́ць, *m.* Griffel, Stift, Zeichenstift, *m. Фр.*

Рискаль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten *m.*

Рискали́ско, *m. augm.* s. Рискаль; 2) Spatengriff, *m.*

Рискати, (ристати) *v. n.* laufen; springen, heranstürmen; рича́ parte. praes. act. *КУ.* II. 98.

Рисова́льник, *m.* Reiszeug, *n.*

Рисо́вник, *m.* Zeichner, *m.*

Ри́сочка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.* Falte, *f. Ст.*

Рист, *interj.* laufe, springe! (hinein!) *B.*

Ристь, *f. Ко.* 22. Ritt, Tritt, *m. Кч.* 150; Marsch, *m.* 2) Marschmusik, *f.*

Ри́стю, *adv.* im schnellen Trab. *Ме.* 410.

Рисува́ти, *v. a.* ritzen, Risse in etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse bekommen.

Рисунко́вий, *a.* Zeichen —.

Рису́нок, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*

Ри́сю, *adv. Марк.* 135, im Trab. *C.* II. 22.

Рить, *f.* Steiss, Hintere, After *m. Wgr.* 39. ри́тю, ри́тьми, nach Hinten, кінь ритю уда́рив das Pferd schlug nach Hinten aus.

Ри́твина, *f.* ein ausgewühltes Loch, e. ausgewühlte Höhlung, *Фр.* — мурашо́к, Ameisenhaufen; *pl.* ритвини́, —ни́ Schutt, *m.*

Ри́твити, *v. a.* wühlen.

*

Ри́ти, *v. a.* wühlen, graben; — ся wühlen und sich einwühlen, s. verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.
I. Рити́ва, *f.* Borkenthier, *n.* Seekuh. *f.* (Rhytina). [stich, *m.* *Пар.*
II. Рити́на, рито́вина, *f.* Kupfer-
Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*
Ритма́ч, рифма́ч, рима́р, *m.* *Пар.* Reimer, Dichterling, *m.* [reimen.
Ритма́чити, ритмува́ти, *v. a.*
Ри́тьма, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.
Ритова́ти, *v. a.* gravieren. *Пар.*
Рито́вник, *m.* Stecher, Gravierer *m.*
Ритовни́цтво, *n.* Gravieren, Stechen, *n.* Gravierkunst, *f.*
Ри́фа, *f*, *У.* Riff, *m.*
Ри́хва, рифа, *f.* eiserner Reif (v. kleinerem Umfange), Bandreif *m.*
Ри́хкавка, ри́чкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* *В.*
Ри́холь, *m.* *Не.* Frühgetreide, *n.*
Ри́хта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*
Ри́хтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herrührt, (auf dem Wege, wenn dieser zugefroren & ist.)
Рихтівни́й, *a.* s. Гото́вий.
Рихтува́ти, *v. a.* richten, ordnen, zurichten, reparieren, rüsten.
Риц, *gen.*-ри́ци, *f.* After, Hinterer *m.*
Риць, *imperat.* s. Речи́.
Ри́цар, рица́рский, рица́рство, s. Ли́цар, &.
Ри́царка, *f.* Heldenfrau, *f.* *Пар.*
Рицарюва́ти, *v. a.* Heldenleben führen *Кч.* 191. [рицка́ль, рискаль).
Ри́цкати, *v. a.* graben (mit dem
Рича́, s. Риска́ти.
Рича́ти, *v. n.* brüllen; — чимо́сь nach etw. riechen.
Ри́чка, *f.* *Ко.* 128 Viehmagd, *f.*
Ришті́к, ришто́к, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.
Ришту́нок, *m.* Rüstung, *f.*
Рищонка, *f.* ein schlechter Besen.
Рия́к, *m.* s. Ри́ло; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Рияки́, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). *Пол.*
Рі́ба, *f*, s. Ряби́на.
Рі́бати, рінати, *v. a.* schaben.
Рібачка, *f.* ein Kleid aus порт.
Рібий, *a.* s. Ряби́й.
Рів, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рі́вен, *a.* *Кч.* 193. s. Рі́вний.
Рі́вень, *m.* *Т.* — ріки́ Niveau, *n.* s. Ровень.
Рі́внанє, *n.* Gleichung, *f.*
Рівна́ти, *v. a.* gleichen, gleich machen, ebnen, -ся кому́, чому́ sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.
Рівна́ч, *m*, Gleicher, *m.*
Рі́вний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; менї все рі́вно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtsdestoweniger. [telkreis, *m.*
Рівни́к, *m.* Aequator, Gleicher, Mit
Рівнина́, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.* [gerade.
Рівни́стий, *a.* *Кл. v.* 306 насад —
Рівни́цї, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* *С.*
Рівнобе́дрий, *a.* gleichschenkelig.
Рівнобі́жний, *a.* parallel.
Рівнобі́жник, *m.* Parallelogramm, *n.*
Рівнова́га, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*
Рівнова́гий, *a.* wagerecht.
Рівноваго́вий, *a.* aequivalent, gleichmässig. *К.* [gleich; wagerecht.
Рівнова́жний, *a.* gleichwiegend;
Рівнова́жність, *f.* Gleichgewicht, *n.* *ВБ.* [41. *Пу.*
Рівнові́сний, *a.* wagerecht, *Гн.*
Рівнову́гол, *gen.* — угла, *m.* Rechteck, *n.*
Рівнодень, *m.* Tagesgleiche, *f.*
Рівноде́ннє, *n.* (-нність *f.*) Nachtgleiche, *f.* *Пар.* [tor, *m.* *Пол.*
Рівноде́нник, *m.* Gleicher, Aequa-
Рівноде́нствіє, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* *Пол.*
Рівнодійству́ючий, a. resultirend, Mittel-, — а си́ла gleichwirkende, resultirende Kraft, Mittelkraft, *f.*
Рівнодо́вгий, *a.* gleichlang.
Рівноду́шний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.
Рівноду́шність, *f.* Gleichgültigkeit *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*
Рівнозву́чний, *a.* gleichtönend; gleichlautend. [Einklang, *m.*
Рівнозву́чність, *f.* Gleichlaut;
Рівнозна́ка, Synonym, *n.* *К.*
Рівнозна́чний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівноіменний, *a.* gleichnamig.
Рівноіменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.*
Рівнокрильці, *pl.* Gleichflügler, [*pl.* (Homoptera.)
Рівнокутний, *a.* gleichwinklig.
Рівнолежний, *a.* parallel.
Рівнолежник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.*
Рівноляглий, *a.* gleichliegend, [gleichlaufend, parallel.
Рівномірний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — förmig.
Рівномірність, *f.* Gleichmass, E- [benmass, *n.*
Рівнонóче, *n.* Aequinoctium, *n. CM.*
Рівнополе, *n.* Blachfeld, *n.*
Рівноправний, gleichberechtigt; gleich, viril, — голос. *Oc.* (61) VIII. 90. *adv.* — но rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, *Под.*
Рівнопрям, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
Рівнораменний, *a.* gleichschen-
Рівнородний, *a.* ebenbürtig *Пар.*
Рівносильний, *a.* gleichkräftig, von derselben Macht, *Св.*
Рівностайність, *f. Пу.* Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
Рівностійність, *f.* Gleichheit, *f.* Gleicbgewicht, *n.*
Рівностóронний, *a.* gleichseitig.
Рівносуд, *m. K.* gleiches Recht, Gleichberechtigung, *f.*
Рівнотá, *f.* Ebenheit, *f.* 2) s. Рівнинá. *Ст.* [mig, lineal. *B.*
Рівноузкий, *a.* лист— linienför-
Рівноцінність, *f.* Gleichheit, *f.* derselbe Wert.
Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
Рівночáсність *f.* Synchronismus *m.*
Рівночéсний, *a.* in gleicher Ehre, *Пу.*
Рівнí, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit, *f.* Gleiches, *n.* рівні не бýло *P.* I. 77, Niemand konnte ihm gleichthun. 2) Ebene, *f.* 3) Gleichung, *f. Пу.* [land, *n. K.*
Рівнíва, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-
Рівнíти, *v. a.* gleichstellen; до чогóсь etw. womit vergleichen.
Рівцювáтий, *a.* voll Einschnitte.
Рівчáк, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.* Thalfurche, *f.* s. Рів.
Ріг, gen. рогá, *m.* Horn, Geweih, *n.* 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.* 3) Vorgebirge. *n. OE.*
Рід, gen. рóду, *m.* Geschlecht, *n.* Art, Gattung, *f.* 2) Gezücht, *n.* Brut *f.* Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.* Herkommen, *n.* Familie, *f. pl.* родú, *Ф.* die Verwandten; 3) Gelichter, *n. Пар.* s. Брак II.
Рíджий, *a. Ог.* 103 s. Рíдший.
Рідúтельний. *a.* verdünnend, Verdünnungs-, — а пóмпа, Verdünnungs-, Luftpumpe.
Рідíти, рідніти, *v. n.* dünner, schütter werden, sich verdünnen.
Рíдкий, *a.* selten, nicht häufig, — чоловíк, e. sonderbarer Mensch; 2) licht; 3) locker, dünn, fliessend.
Рíдкість, (-ость), *f.* Seltenheit; Curiositaet, *f.* Ausbund, *m.*
Рідкозýбий, *a.* mit weit von einander abstehenden Zähnen. *B.*
Рíдколíсе, *n. C.* dünn, schütter bewachsener Waldstrich.
Рíдненький, рíднéсенький, *a.* leiblich; herzlich. [nigst, — любúти.
Рíдненько, *adv. M.* herzlichst, in-
Рíдний, *a.* leiblich; з двох рíдних =стрúечний.
Рíднути, рідшáти, *v. n.* dünner, flüssiger, verdünnter werden, 2) seltener w.
Рíдня, роднá, *f.* Familie, Verwandtschaft, *f.* s. Родúна. 2) Geschlecht, *n.*
Рíдняк, *m. Ч.* III. 29, Verwandter, *m.*
Рíдокóханець, *m.* Liebling der Familie; — рíдокоханка, *f.*; *adj.* рíдокохáний, *Шіс. Ме.*
Рíдýха, *f.* Buchweizen, der nicht dicht gesäet wird. *Пар.*
Рíдчíйшáти. *v. n.* s. Рíдíти.
Ріж, рож, *m.* Roggen, *m. Еф.* 64.
Рíжа, *f.* Wasserlinse, *f.* (Lemna).
Рíжка, *f.* s. Рúжик. *Зак.*
Рíжкáтий, *v.* mit Hörnern, Spitzen versehen, gehörnt; *pl.* Gewürznelke, *f.*
Рíжкий, рóжки, *pl.* Schotte des Johannisbrodbaumes.
Рíжний, *a.* verschieden, mannigfaltig; unterschiedlich.
Рíжнúти *v. a.* unterscheiden, e. Unterschied machen; verfeinden. — рíжнúти ся, sich unterscheiden, abstechen; contrastieren; uneinig sein.
Рíжнúця, *f.* Unterschied, *m.* Differenz, *f.*; Abstand, *m.*
Рíжність, *f.* Unterschied; Abstand *m.* Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*
Рíжноголóсий, *a.* verschieden

lautend, — tönend. — stimmig. *Вах.*

Ріжнолúчний, *a.* mannigfaltig, *Фр.*

Ріжномóва, *f.* Idiom, *n. Пар.*

Ріжнопúсь, *f.* Variante, *f. Пар.*

Ріжнорáкий, *a.* mannigfach-, faltig.

Ріжнорáкість *f.* Mannigfaltigkeit *f.*

Ріжнорóдний, *a.* verschiedenartig, vielfältig.

Ріжнорóдність, *f.* Vielfältigkeit, [Verschiedenheit, *f.*

Ріжностóронний, *a.* verschiedenseitig, mehrseitig.

Ріжнóта, *f.* Mannigfaltigkeit, Verschiedenheit, *f. Пу.*

Ріжнофóрмний, *a.* verschieden-, artig, *Фр.*

Ріжноцвíтний, *a.* verschieden-, buntfärbig.

Ріжноцвíтність, *f.* Buntfärbigkeit, *f. Вах.*

Ріжóк, рожóк, *m. dim.* s. Ріг; — до ковбáс, Wursthorn, *n.* Wurstbügel, *m.*

Ріжýха, *f.* s. Жеруха.

Різь, *f.* s. Різаниúна; 2) Schneiden im Leibe. *Мі.* II. 35. 3) *pl.* різи Arabesken, *pl.* 4) Art Fischernetz. *В.*

Різа, *f. Не. Др.* s. Риза II.?

Різáк, *m.* Spaltklinge, *f.* Schlachtmesser, 2) Grabstichel, Meissel der Bildhauer, *m. Пс.* 3)* Einer der die Antwort nie schuldig bleibt; E. der in einer Sache sehr geübt, s. bewandert ist; 4) Gemeine Wasser-Aloë (Stratiotes Aloides), *Пс.* 5) — степовúй, Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii) *Пс.*

Різáнь, *f.* †50 ster Theil der Гривна.

Різане, *n.* Schneiden, *n.*; — в чéреві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *n*; — в міхурú Blasenstich, *m.*

Різаниúна, різнú, *f.* Schlächterei, Metzelei, *f.* Blutvergiessen, Blutbad, *n.* 2) Fleisch, *n. Пар.* 3) Bauchschmerz, *m.*; 4) *Ос.* (61) XII. 47. s. Хáрківщина.

Різанка, *f.* s. Лóкшина, лóкша; 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).

Різáть бáрвúльник, *m.* Färberscharte, *f.* (Serratula tinctoria).

Різати, *v. a.* schneiden; sägen; schnitzeln; schlachten; різже в животі es reisst im Leibe; — в долонї mit d. Händen klatschen. [zen. +*Б.*

Різáчка, *f.* schneidende Bauchschmer-

Різьбá *f.* Schnitzwerk, *n.* die geschnitzte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauerkunst, *f.*

Різьбúти, рїзьбувáти, *v. a. К.* schnitzen, meisseln.

Різьбúр, *m.* Schnitzer, Bildhauer, *m.*

Різбáрство, *n.* Bildhauerkunst, Bildhauerei, *f.* [lebensvoll, wacker, tüchtig.

Різвúй, *a.* munter, aufgeweckt, frisch,

Різвість, *f.* Munterkeit, Frische, *f.* Spannung, *f.* (d. Muskel) *Ил.*

Різга, *f.* s. Різка. [дество Христóво.

Різдвó, *n.* Weihnachten, *pl.* s. Рождество

Різдвúний, різьдвúньский, *a.* Weihnachts-, -ї свята, s. Різдвó.

Різдвúнка, *f.* s. Пилúпівка. [13.

Різень, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.* Wgr.

Різéць *m.* Grabstichel; Meissel der Bildhauer, *m.* Wirkeisen, Wirkmesser, *n*; 2) — тістовúй, Teigrädchen, *n.*

Різе, (різче, рíще), *n. coll.* Reisholz, Reisig, *n. Пар.* [(Carex).

Різїйка, різóха, *f.* Riedgras, *n.*

I. Різка, *f.* Ruthe, *f.*; Ruthenstreich, *m.* 2) *dim.* s. Рúза. [*P.* II. 27.

II. Різка, *f.* Krume, Brodkrume, *f.*

Різкúй, *a.* grell; scharf, schneidend, * entschlossen, scharf.

Різкість, *f.* Grellheit, Schärfe, *f.*

Різнь,, *f.* Unterschied, Gegensatz, *m.* Divergenz, *f. Не.*

Різнак, *m. Ч.* II. 309?

Різьний, різний, *a.* bunt.

Різнúк, *m.* Schlächter, Metzger, Fleischhauer, *m.* 2) blutiger Kampf *Ф. Иоез.* (62) 134. 3) різнúк, *d.* різничóк, *m.* Schnitt, *m.* Stück *n.* Krume, *f.* (хлíба). *Фр.* 4) Hornblatt, *n.* (Ceratophylum demersum).

Різнúти, *v. n. Не.* nicht stimmen, nicht harmonieren.

Різнúцкий, *a.* Schlacht-, Metzger-.

Різнúцтво, *a.* Fleischerhandwerk, *n.*

Різнúця, *f.* Schlachthof, *m.* — haus, *n.* Schlachtbank, *f.*

Різнúчити, *v. a.* Fleischerhandwerk treiben, Fleischhauer sein.

Різничýк, *m.* Fleischerknecht, *m.*

Різно, *adv. Ме.* 51 nach allen Seiten, auseinander; verschieden; besonders, vereinzelt, einsam. [*m.*

Різноглóс, *m.* Misston, Missklang,

Різноголóсий, *a.* mit verschiedenen, vermischten Stimmen, *Ст.*

Різнóдíр, *m.* Kronenkoralle, *f.* (Heteropora). *В.*

Різнозвýчіе, *n. Гол.* різнозвýчність, *f.* Mannigfaltigkeit der Laute, *f.*

Різноколíрний, *a.* verschiedenfarbig, *Cm.*

Різнокрасáвий, *a.* buntfarbig, *Ле.*

Різнолю́дний, *a. КУ.* mit verschiedenen Leuten.

Різномóва, *f.* Abart der Sprache, *f.* Idiom, *n.* Mundart; Redeart, *f. Пар.*

Різноріче, *n.* s. Різномóва.

Різнорóдний, *a.* fremdartig, s. Ріжнорóдний.

Різнорóдність, *f.* Fremdartigkeit, *f.*

Різность, *f.* Verschiedenheit, Abart, *f. Гол.*

Різнофáрóний, *a.* bunt. *I.* II. 23.

Різноцьвітка, *f. Bein.* einer bunten Blüte. *I.* II. 30.

Різнути, різóнути (*Кч.* 395), *v. a* an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen; treffen.

I. Різня́, *f.* Gemetzel, Morden, *n.*

II. Різня́, *f.* Unterschied, *m.* Uneinigkeit, *f.* Zerwürfnis, *n.*

Різьóваник, *m.* s. Фартýх, Weiberrock mit gestickter Borte. [kresse, *f.*

Різováтка, *f.* — морска, Meer-

Різóха, *f.* Kresse, *f.* (Lepidium).

Різýн, *m.* Schlächter, Raufbold; Renommist, *m.* 2) § schlechter Arzt. [*B*

Різýха, різýля, Riedgras, *n.* (Carex).

Різцї, *pl.* rundes Werkstück zum Aushöhlen der hölzernen Löffel.

Різячкó, *n.* s. Різе.

I. Рій, *gen.* роя́, *m.* Schwarm, Bienenschwarm, Bienenflug, *m.*

II. Рій, *m.* рійниця, *f.* s. Лосýня, Комьчáк, *Вол.*

Рíйка, рійбá, *f.* Schwärmezeit *f.* der Bienen), Schwärmen, *n.*

Рійний, *a.* schwärmend; reich an Bienenschwärmen, günstig für B. (рік &) *adv.* рíйно (в пáсїцї) *Kol.* I. 99.

Рійни́к, *m.* s. Розхідни́к.

Рійни́ця, рійни́чка, *f.* Schwarmsack, *m.* — netz, *n.*; Korb in welchen man den Bienenschwarm einstreicht, *m.*

Рíйта, рóвта, *f.* Haufe *m.* Schaar, *f.* Rote, Abtheilung, *f. B. Нав.*

Рік, *gen.* рóку, *m.* (*pl.* роки́, лїтá, *gen. pl.* років, рік: сíм рік sieben Jahre) Jahr, *n.* рóку óбжого im Jahre des Herrn; так рік, рік тóму es ist jetzt ein Jahr; на óвез рік, на-рік, übers Jahr, künftiges Jahr; що дрýгий рік alle zwei Jahre &; з рóку в рік, від року до рóку von Jahr zu Jahr; рíк від рóку, рік в рік, що рóку Jahr ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік ein Jabr später, nach einem Jahre; зійти́ з рóку в слýжбі inmitten des Jahres den Dienst verlassen; — святий Jubeljahr, *n. Пар.*; — медовúй Flitterjahr, *n.* — голóдний Missjahr, *n*; — віддавáти Todtenamt nach einem Jahre halten, s. Пóминки (в рік); 2) *pl.* рóки Landgerichtstermin, *n.*

Рікá, *f.* Fluss, Strom, *m.*

Рíкля, *f.* alterthümliche Weibertracht (an der Brust ausgeschnitten) *Мл.*

Рікомéт, *m.* рікомéгиця, *f.* рікомéтнище, *n.* s. Зарíнок. [*f. Пар.*

Рікоплáвство, *n.* Flusschiffahrt,

Рікрóчний, (-річн), *a.* alljährlich, Jahr ein Jahr aus. *КУ.*

Рільни́й, *a.* Acker-, —е господáрство Ackerbau, *m.*

Рільни́цкий, *a.* des Ackermanns; Ackerbau-, Feldbau-. [bau, *m.*

Рільни́цтво, *n.* Ackerbau, Land-

Рілá, *f.* Acker, *m.* Feld, *n.*

Рімнáти, *v. a.* рímний, *a* —но, —нéнько, *adv.* s. Рівнáти, &. [сти.

Рімувáти, *v. a.* s. Грúмати, Клá-

Рінь, рінячина, *f.* Gerölle, *n*; Schotter, *m.*; grober Flussand.

Рíнда, *f.* s. Рубáтка. *Фр.*

Рінде́, *n.* abgetragene, zerfetzte Kleider; рінда́вий, *adj.* zerfetzt, zerlumpt.

Рінець *m. Вас.* s. Рінáк.

Рíник, *m.* Quendelblättriges Sandkraut (Arenaria sepillyfolia).

Ріністий, рінний, *a.* mit рінь bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *n.*

Рініско, *n.* Grandablagerung, *f.*

Рінáк, *m.* Rollstein, *m.* Kies, Kieselstein, *m.* Gerölle, *n.* [Gerölle.

Рінякováтий, *a.* wie Rollstein, als

Рінáний, *a. Гол.* III. 554. s. Рінúстий.

Рíпа, *f.* (бíла рíпа) Rübe, *f.* Rübenkohl. *m.* Weisse Rübe, (Brassica rapa) *B.* 2) Kartoffel, (=бýра-) *B.* 3) s. Рúпа.

Рипáк, *m.* Rapps, Rappskohl, *m.* (Brassica napus).

Рíпати ся, Risse, Sprünge bekommen, rissig werden, s. Порéпати ся.

Рíпáчиве, *n. B.* Stengel des рипáк.

Рíпачúйско, *n* das Feld, wo рипак gepflanzt wurde, *B.*

Рíпенúк, *m.* ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. *B.*

Рíпица, *f.* s. Рíпак, 2) — рільнá Ackerrettig, Hederich, Heerk, *m.* (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, *f.*

Рíпка, *f. dim.* s. Рíпа; кубóк-рíпка Trinkglas in Form einer Rübe *Ки.* 43.

Рíплица, *f.* Synapta. *B.*

Рíпля́тка, гáвязка, *f. B.* (Echinospermum lappula).

Рíпнúк, *m.* Arbeiter im Naphtastollen (*vgl.* ропá) & 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina) *B.*

Рíпнúцкий, *a.* des рипник.

I, Рíпница, *f.* Arbeiterin beim Herausschaffen des Petroleum u. drgl. 2) s. Мазнúця.

II. Рíпница, *f.* s. Гірчúця.

Рíповáтий, *a.* rübenförmig.

Рíпочка, *f. dim.* s. Рíпа.

Рíпяк, (-ях) рипéк (éх), *m.* Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).

Рíпячóк, *m.* Leberklette, *f.* (Agrimonia eupatoria).

Рíса, рáса, *f.* Falte, *f.* рiси розпустúти entfalten. рiсú *pl. R.* 43. *Ol.* 5. üppiger Schmuck des Hochzeitskranzes; Wa 5 вінéць з рiсами. 2) Wasserfaden, *m.* (Conferva).

Рiсúти, рéсúти (*B*), рiсувáти, *v. a.* in Falten legen, falten; — ся sich in Falten legen, in F. herabfallen.

Рíска, *f.* Wasserlinse, *f.* Entenflott, *n.* (Lemna), 2) Pfropfreis, *n.* 3) *dim.* s. Росá. Tautröpflein, *n.*

Рісля́к, *m.* Rohrkäfer, *m.* (Donacia) *B.*

Рíонецевáтий, (-ниц-), *a.* gewimpert. [lich, dicht.

Рíсний, *a.* häufig, zahlreich; reich-

Рíснúк, *m.* Sonnenthau, *m.* (Drosera).

Рíснúця, *f.* Augenwimper, *f.*

Рíсно, *adv.* faltig, faltenreich. 2) reichlich, dicht.

Рíснотá, *f.* Fülle, Dichte, Dichtheit, *f.* Menge, Reichlichkeit, *f.* reichlicher Ertrag.

Рíсовáтий, *a.* wimperig. *B.*

Рíсочка, *f.* (різочка?) *He* (*МБ.* 16) Schnitt, *m.* Stück, *n.* 2) *dim.* s. Рiсá.

Рíст, *gen.* рóсту, *m.* Wachsthum, *n.* Wuchs, *m.*; Taille, *f.*

Рíсти, *v. a. Оц.* гр. 98 s. Стрiлúти.

Рíстнй, *f.* Vegetation, *f. B.* [*m. МШ.*

Рíстóк, *m.* Spross, Trieb, Schössling,

Рíсточки, *pl. dim. Ме.* 2. Wuchs, *m.* Gedeihen, *n.*

Рíт, *m. K.* s. Рот.

Рíта, *f.* s. Рійта.

Рíти, *v. n.* fliessen.

Рíтниця, *f.* Ackersternkopf, *m.* (Knautia arvensis). *Пар.* [stickerei.

Рiцькі, *pl.* Art Muster der Leinen-

Рiч, *f.* Sache, *f.* Ding, *n* Gegenstand *m.* That, Handlung *f.* Geschäft, *n.* Pflicht, *f.* недóвга рiч keine schwere Sache, leicht *Oc.* (61) IV. 34; — подíдúчна Erbstück, *n. Пар.* от и в тому́ рiч darum geht es eben hauptsächlich, es liegt daran h. *ВБ.* 2) Rede; Sprache *f.* Inhalt, Text, *m.* — изня́ти = почáти мову *H.* 253; на сю рiч auf d. Thema, + *M.*; рiчей востáти ся, лишити ся *P.* II. 138. die Sprache verlieren.

Річéвий, *a.* gegenständlich, Sachen —; sachlich, real; inhaltsreich.

Річéвість, *f.* Gegenständlichkeit, *f. Пар.*

Рíченька, -ечка, *f. dim.* s. Рікá.

Річúвість, *f.* Wohlredenheit, *f.*

Рíчиско, -чище, *n.* (verlassenes) Flussbett, *n. P.* I. [inhaltsreich, *Пар.*

Річúстий, *a.* flussreich. *Пар.*; 2)

Рíчка, *f.* Fluss, *m. K.*; *dim.* s. Рікá.

Річковúй, *a. M.* II. 74. Fluss-.

I. Річний *a.* Fluss-; 2) concret, sachlich *Пар.*; 3) beredt, beredsam.

II. Річний, *a.* jährlich, Jahres-, jährig.

Річнúця, *f.* Jahrestag, *m.* Jahresfest, *n.*

Річність, *f.* Beredsamkeit, *f.*

Річня́, *pl.* річня́та, *n.* ein jähriges Thier. s. Річня́к.

Річня́к, *m.* Jährling, *m.*

Річчúна, *f. KУ. dim.* s. Рíчка.

Рішéнець, *m. Ки.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.* entscheidende Thatsache, *Cm.*

Рíшене, *n.* Entscheidung, *f.* Entschluss, Beschluss, *m.* Erledigung, *f.*

Рішетичи́на, *f.* s. Решети́на.
Ріши́во, *adv.* entschieden, fest, *Зг.*
Ріши́льність, *f.* Entschiedenheit, Festigkeit, Entschlossenheit, *f. ВШ.*
Ріши́мість, *f.* Entschlossenheit, Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Gefasstheit, *f.*
Рішине́ць, *m. Ал.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.*; 2) *Oc.* (61) IX. 179, Resultat, Ergebnis, *n.*
Ріши́ти, рішáти, *v. a.* entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. sprechen, den Ausspruch thun; beschliessen, e. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. *P.* II. 49, zurücklassen; 3) vergeuden *Кв.* II. 257; — ся entschieden werden, sich entschiessen, e. Entschluss fassen; — чогó sich einer Sache begeben; *prtc.* piшéний, entschieden, erledigt, ausgemacht.
Рішу́чий, рішýщий, *a.* entscheidend. [*Фр.*
Рішу́чість, *f.* Entschiedenheit, *f.*
Рíще, *n.* Reisig, Reissholz, *n.* Ruthen, *pl.*
Рíщик, *m. Oc.* (62) I. 52.?
Роб, *m. plur.* рóби *Ч.* III. 82 das abgesondert stehende Paar im Spiele Хре́щик; 2) *pl.* Angelegenheiten, *pl. Oc.* (62) I. 60. [Arbeiterin, *f.*
Рóба, *f. H.* 47. Sklavin, Dienerin,
Робáк, *d.* робачóк, *m.* Wurm, *m.*; *pl.* робáки s. Глистá.
Робачковáтий, *a.* wurmförmig.
Робúня, *f. Ст.* s. Рабúня.
Робúти, *v. a.* arbeiten; thun, machen; verfertigen; — пóле, bebauen *Фр.*
Робíльний, *a.* Fabriks-. *sbst.* -ник, *m.* Fabriksherr, Fabrikant, *m. Піс.*
Робíльникувáти, -пичáти, *v. a.* herstellen, fabricieren.
Робíльня, *f.* Fabrik, *f. Піс.*
Робíвечко, *n. dim.* s. Рóблене (Робíве) *Ч.* III. 109.
Робíтка, *f. dim.* s. Робóта.
Робíтний, *a.* arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Werkeltag, Werktag, *m.* s. Робýчий.
Робíтник, *m.* Arbeiter, *m.*; -ниця, *f.* — in, *f.* Taglöhnerin, Arbeitsfrau, *f.*
Робíтність, *f. Кл.* Emsigkeit, *f.* *f.* Fleiss, *m.* [stätte, *f.* Laboratorium, *n.*
Робíтня, *f.* Arbeitszimmer, *n.* Werk-
Робкáтий, робковáтий, *a.* benarbt, narbig, s. Рябúй.
Рóблене, *n.* Arbeit, *f.* Thun, Herstellen, *n.*; 2) s. Кúснене, Guhr, *f.*
Роблáти, *v. a.* viel wiederholt arbeiten.
Робóк, gen. робкá (рубóк) *m.* Narbe, *f.*
Рóбом, *adv.* auf die Art. *Піс.*
Робóта, *f.* (роб, *m.* рóба, *f. Зак. Піс.*) Arbeit, Leistung, *f.* Geschäft, *n.* Beschäftigung, *f.*; — майстéрска Meisterarbeit, *f.* Meisterstück, *n.*; — кроснéва Rahmnähterei, *f.*; — в запéрті, під запором Clausurarbeit, *f. Пар.*; — (у пчіл) Wadenbau, *m.*; — набúрана eingelegte Arbeit, *Пар.*; 2) Façon, Art u. Form der Arbeit.
Робóтати, *v. a. M.* arbeiten.
Робóтúзна, *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*
Робóтúця, *f. gew. pl.* Frohnarbeit, *f.*
Робóтливий, (-íтл-), *a.* emsig, arbeitsam. [s. Робíтниця.
Робóтýха, (юха), *f.* Arbeiterin, *f.*
Робóтя́га, *m.* der Arbeitsame *P.* I. rühriger Arbeiter, *Ш.* I. 281.
Робóтя́щий, (-чий), *a.* arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [Arbeits-.
Робóчий, *a.* zur Arbeit bestimmt,
Робýрні, *pl. Ч.* V. 1142.?
Робýчий, *a.* s. Робóчий. [sigkeit, *f.*
Робýчість, *f.* Arbeitsamkeit, Emsig-
Рóвень, рóвінь, *f.* Ebene, *f.* Flachfeld, Flötz, *n.* Gefilde, *n.*; Spiegel, *m.* Niveau, *n.*; — водянá Wasserpass, *m. Пар.*
Ровенúстий, *a.* fast flach, eben, *У.*
Ровéсний, *a.* im gleichen Alter, gleichjährig; *adv.* -но gleichzeitig *ОБ.*
Ровéсник, *m.* Altersgenosse; Zeitgenosse, *m.* -ниця, *f.* — in, *f.*
Ровéць, gen. рівця́, рóвчик, *m.* Grübchen, Grüblein, *n.* kleine Rinne.
Рóвта, *f.* Abtheilung, Militärabtheilung (zur Verfolgung der опри́шки); рóвту зóивáти zusammenbringen, formieren, s. Рóта, Рíйта. [aegyptiacus).
Рогавúця, *f.* Hornviper, *f.* (Cerastes
Рогáн, *m.* Kriegshorn, *m.*
Рогатúзна, (-úна), *f.* Hornvieh, *n. K.*
Рогáтий, *a.* gehörnt, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -силлóгізм *Не.* Syllogismus cornutus; 2) eckig.
Рогатúна, *f.* Jagdspiess, *m.*
Рогатúця, *f.* Hornfisch, *m.* (Bali-

stes vetula). [Sperre, Barriere, *f.*

Рогáтка, -áчка, *f.* Schlagbaum, *m.*

Рогáч, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *Пол.*; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Ochsen; 4) Feuergabel, *f.* ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, *P.* I. 3.

Рогáчики, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ.* [2) Hornhaut, *f. Ил.*

Рогíвка, *f.* Fischbein, *n.* Barte, *f.*;

Рогівни́к, *m.* -и́стий, der echte Johannisbrodbaum (Ceratonia siliqua) *Вол.*

Рогівня́, *f.* Mundstück aus Horn am Dudelsack.

Рогíз, рогóз, *m.* -óза, Scirpus palustris, *Шіс.*; 2) Typha angustifolia, *Шіс.*

Роговáтий, *a.* hornig, hornartig.

Роговéць,(-йк), *m.*Hornstein,*m.Вол.*

Рогóвий, *a.* hörnern; 2) Horn-; -á худóба Hornvieh, *n.* роговé *s. a. n.* † Art Abgabe vom Hornvieh.

Роговúця, *f.* Hornhaut, *f.* [nig.

Роговíт, тур-, *КУ.* II. 34. starkhör-

Роговни́к, *m.* Hornarbeiter, *m.*

Рогóжа, *f.* Matte, *f.*

Рогóженьок, *dim. m.* Attrib. des мíсяць, von dem sichelförmigen („gehörnten") Monde, nur im *Vocat.*

Рогóжка, *f.* рогóжина, *f.* Flechte Binse, (Scirpus lacustris), *f.*; 2)Matte, *f.*

Рогóжник, *m.* Mattenflechter, *m.*

Рогозóвий, *a.* aus Schilf od. Binsen.

Рогонóс, рогýн, *m.* Hahnrei, *m.Шар.*

Рогýлька, *f.* s. Водорíшник.

Рогýля, *f.* e. Kuh mit grossen Hörnern; 2) *pl.* рогулí eiserne Mistgabeln, s. Грáлї.

Рóда, *f. W.* s. Прирóда.

Родáк, *m.* Verwandter, *m. Mi.* II. 242.

Рóдженє, *n.* Erzeugung, Zeugung, *f.*; Gebären, *n.*

Родзúнок, *m.* Rosine, *f.*

Родúво, *n. Ч.* II. 564. Gebärzeit, Geburt, *f.* на родúві bei der Geburt.

Родúлець, *m.* s. Рóдич, родúтель.

Родúля, *f. Сб.* I. 351. Gebärerin, Wöchnerin, *f. Др. с.* 377.

Родúмець, *m.* Landsmann, Mitbürger, *m.* scherzweise: Teufel, *m. Ал.*; 2) Epilepsie, *f. Шіс.*

Родúмий, *a.* angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, *H.* 4. значóк — Muttermal, *n.* родúмее *s. a. n.* das Angeborene, Muttermal, *n. Ос.* (62) VIII. 14.; 2) s. Урожáйний.

Родúчість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f. Госп.* 54.

Родúмка, *f.* Muttermal, *n.*

Родúна, *f.* Familie, *f.* Verwandte, *pl*; 2) Geburtsort, *m.* Heimat, *f.*; 3) seinesgleichen женúся з своéю родúною (Volkslied).

Рóдúни, (*dim.* родúнки *H.* 184), *pl.* Niederkunft, Entbindung, *f.*; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, *n.* Geburtsfeier, *f. Kol.* I. 208. [Familien; heimatlich.

Родúнний, родúній, *a.* Geburts-;

Родúнність, *f.* Verwandtschaft, *f.* — крéвна Blutsverwandtschaft, *f. K.*

Родúньство, *n.* s. Родúнність, *Др.*

Родúтель, *m.* Erzeuger, Vater, *m. pl.* родúтелї, (родúльцї *Шіс.*) Eltern, *pl. M.* II. 161. [*f. Шу.*

Родúтелька, *f.* Gebärerin, Mutter,

Родúтельский, *a.* elterlich; väterlich.

Родúти, *v. a.* gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; *prtc.* родúвший ся по смéрти вітця der Nachgeborene, Posthumus, *m.*

Рóдич, *m.* Erzeuger, Vater; *pl.* 1) рóдичі die Eltern; 2) *P.* I. 74. leibliche Brüder; 3) Verwandte *pl.* 77.

Рóдичка, *f.* Gebärerin, Schöpferin, *f. Мог.*; 2) Verwandte, *f.*

Рóдиш, *m.* Landsmann, *m.*

Родúля, *f.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* Erzeugerin, *f. Шар.*

Родлúвий, *a.* fruchtbar.

Рóдний, *a.* s. Плодний.

Родни́к, *m.*Quelle,*f.C.*I.50.II.13.*Гол.*

Родня́, *f. Ч.* IV. 580. s. Родúна.

Родовúводи, *pl.* Ahnenableitung, *f.* Ahnentafel, *f.*

Родовúй, *a.* Geburts-, Geschlechts-; Stamm-, -а земля́ *Кч.* 198 zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -é прáво Ahnenrecht, Erbrecht, *n*; 2) zeugend, Zeugungs-, (член).

Родовúк, *m.* Landsmann, *m.* +*E.*; 2) Familienhaupt, *n. K.*

Родовúтий, *a.* Leib-; 2) s. Родúмий; 3) von vernehmem Geschlecht.

Родóвище, *n.* Geburtsort, *m. P.* I.

Родовíд, gen. -вóду, *m.* Geschlechts-

register, *n.* s. Родопи́сь.

Родовла́сний, *a.* allodial, freieigen, -е добро́ Allodialgut, Freigut, *n. Нар.*

Родопи́сь, *f.* Genealogie, *f. adj.* родопи́сний, genealogisch.

Родосло́вний, *a.* -де́рево, та́блиця & s. Родопи́сний.

Родува́ти, *v. a.* generalisieren, *Ил.*

Родю́чий, (-ющий), *a.* fruchtbar.

Родю́чість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.*

Росви́й, *a. Не.* (*Пр.* IX. 98) -а́ су́кня?

Росвни́к, (-івн-), *m.* Hauswurz, *f.* Hauslauch, *n.* (Sempervivum tectorum),

Ро́ж, *m.* Roggen, *m.* [*Вол.*

Ро́жа, *f.* Rose, *f.* (Rosa); -ди́ка Feldrose, Hundsrose, *f.* (R. canina); -чо́рна, Pappelrose, *f.* Stockrose, *f.* (Althea rosea); -столи́ста Centifolie, Gartenrose, *f.* (R. centifolia); 2) Rosette, *f.* (als Verziehrung); 3) рожа, ружа, Rothlauf, *m.* heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, *f.* (Erysipelas).

Ро́жай, *m. Макс. п.о.п.* 13. Gedeihen, Leben, *n.*

Рожа́на, *f.* röthliche Kuh.

Рожа́нка, *f.* (Rhodiola rosea). *B.*

Рожа́ти, *v. a. K.* s. Роди́ти.

Рожево́вий, рожа́ний, рожо́вий, *a.* Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.

Рожевіти, *v. n.* sich rosig röthen.

Рожеквітка, *f.* Rose, *f. Ф.*

Рожен, *gen.* ріжна́, *m.* Bratspiess, *m.*; 2) s. Гра́блиско.

Ро́жень, *gen.* ро́жня, *m.* s. Ви́ла; 2) *pl.* ро́жні vier dicke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.

Рожени́ця, *f.* Wöchnerin, *f. Др.*

Рожено́чка, *f. dim.* s. Ро́жа, *КС.* (83) II. 368. [(Rosiflorae).

Рожецві́ті, *pl.* Rosenblütige, *pl.*

Ро́жечка, *f. dim.* Röschen, *n.* s. Ро́жа.

Рожівка, *f. Ч.* IV. 280. s. Ро́жечка.

Рожівний, *a. Ме.* 300. Rosen —.

Ро́жки, *pl.* Johannisbrod, *n.*; 2) Mutterkorn, *n.* (Sclerotium clavus). *Пс.*

Рожкове́ць, *m* Johannisbrodbaum, *m.* (Ceratonia siliqua).

Ро́жник, *m.* Antennularia, *B.*

Рожо́к, *m. dim.* s. Ріжо́к.

Рожо́ний, *a.* leiblich; 2) geboren, *Пс.*

Рожопе́рстий, *a.* rosenfingerig, *Кл.*

Рожоу́стий, *a.* mit dem rothen Mündchen, mit dem Rosenmündchen, *B Ш.*

Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. *Mi.* IV. 242. 243.

Роза́лія, *f.* Caragana. *B.*

Розба́ба, *f. Д. с.* 398. e. Gattung der Ба́ба (Воро́жка).

Розбага́ти, u. — ся s. Забага́ти.

Розба́йкувати, (-ба́йкати), *v. a.* § кого́ u. кому́ що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.

Розбайо́рити ся, (розма-, розмагор-), *H.* 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren.

Розбала́кати ся, recht ins Plaudern kommen.

Розба́лувати, *v. a. gr. C.* I. 25. verzärteln, verziehen.

Розба́рвити, *v. a.* entfärben, *Нар.*

Розба́ркати, *v. a.* e. Verzagenden, Verzweifelnden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, *Ф.* [*f. ОП.*

Ро́збач, *f.* розба́че, *n.* Verzweiflung,

Розбенте́жити, *v. a.* auseinanderwerfen, — wühlen.

Розбести́ти, *v. a.* s. Розпести́ти, *Ст.*

Розбе́стия, *m. Ч.* V. 410. Erzschelm, *m.* Bestie, *f.*

Розбе́штувати, *v. a. Ос.* (62) I. 72. zum schmählichen Verfall bringen, verderben; — ся s. Розледащі́ти.

Розбива́ч, *m. Га.* I. 139. der auseinanderschlägt, -reisst.

Розби́рание, *n.* Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, *n.*; Auseinandersetzung, *f.*

Розбира́ти, *v. a.* auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kristisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, + *M.*; 5) — собі́ sich erkühnen, sich viel erlauben; 6) *impers.* розібра́ло мене́ hat mich ausser sich gebracht; *b)* vom krank werden.

Розбира́ч, (-о́ір-), *m.* Zerleger, Anatom, Untersucher, *m. T.*

Розбите́, *n.* s. Розгро́ма.

Розби́ти, розбива́ти, *v. a.* zerschlagen, einschlagen, zerschmettern; auseinandertreiben; — на дорозі, на мо́рі

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, таб6р, намёт ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette zuschlagen *C.* I. 102; — ся sich — 1); 2) sich eitern.

Розбйтки, *pl.* кораблй, Wrack, *n. Пар.*

Розбйтний, *a. Oc.* (61) VII. 14.?

Розбишáка, *m.* Räuber, Strassenräuber, *m.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розбишáцький, *a.* räuberisch.

Розбишáцтво, *n.* Räuberei, *f.* Raub, Strassenraub, *m.*

Розбишáчиха, *f.* Räuberweib, *n.*

Розбишівна, *f.* Räubermädchen, *n*

Рóзбіг, *m. T.* Auseinanderlaufen, *n.*; 2) Anlauf, *m.*

Розбігáти ся, розбíчи ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розбігнýти ся, s. Розтопúти ся.

Розбігóвиско, *n.* Auseinanderlaufen, *n.* [divergierend.

Розбíжний, *a.* auseinanderlaufend,

Розбíжність, *f.* Auseinanderlaufen, *n.* Divergenz, *f. T.*

Розбíй, *gen.* -óю, *m.* Raub, Strassenraub, *m.* Räuberei, *f.*; 2) *met.* Räuber, *m. Б.* [*m.* Räuber, Wegelagerer, *m.*

Розбíйник, (*dim.* розбíйничок).

Розбíйництво, *n. Oг.* Räuberei, *f.*

Розбíйниця, *f.* Raubmörderin, *f.*

Розбíйничий, *a.* Raub-, Räuber-.

Розбíйський, *a. Ч.* V. 737. s. Розбíйничий. [berei, *f.* Mord, *m.*

Розбíйство, *n. Cm.* Raub, *m.* Räu-

Розбíль, *gen.* -óлу, *m.* Erkrankung, *f.* das schwere Erkranken.

Рóзбір, *gen.* -óру, *m.* Zerlegen, *n.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *f.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *f.*; 2) Unterschied, *m.* Wahl, *f.*; 3) Eigenart, Gattung, *f.* Schlag, *m. OП.* [*Term.*).

Рóзбірка, *f.* Auflösung, *f.* (*musik*

Розбíрний, *a.* verständig, systematisch, ordentlich *OП*; — *adv.* -но, deutlich, prăcis, +*Б.*

Розбíрниця, *f.* Analytik, *f. Пар.*

Розбíрничий, *a.* analytisch, *Пар.*

Розбíрчивість, *f.* Delicatesse, *f. Пар.*

Розбíсити ся, розбíснувáти ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розбíсóцький, *Ч.* V. 1012. розбíсóвский, *a. augm.* teuflisch, s. Бісóвский. [verkünden, *Кн.*

Розблаговістúти, *v. a.* allgemein

Рóзблеск, (-иск), *m. Фр.* strahlender Glanz, Schein, *m.*

Розблéскувати ся, erglänzen.

Розбóвтати, *v. a.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розбóвток, *m.* ein Ei, dessen Weisses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung *K.*

Розбогатúти, *v. n.* reich werden.

Розбóла, *f. Гол.* III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *m. Kol.* II. 123. [kranken.

Розболíти ся, krank werden, er-

Розбóр, *m.* Kategorie, *f.*

Розбóрка, *f.* Scheiden, Sortieren, *n.*

Розбóркати, *v. a.* Розкúнути.

Розборóвий, *a.* Theilungs —, „*Пр*“. VIII. 70. *Ha.* [*n.* (Streitender).

Розборóна, *f.* Auseinanderbringen,

Розборонúти, -нúти, *v. a.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбóрсати, *v. a.* *aufknacken, *H.*

Розбрáннячко, *n. dim. Ч.* V. 623. Schlägerei, Misshandlung, *f.*

Рóзбрат, *m.* Bruch mit jmdm, *m.* Aufhebung der Freundschaft, *f.* Trennung, Entzweiung, *f.*

Розбратáти, *v. a.* verfeinden, entzweien; — ся з кимóсь sich entzweien, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбрехáти, *v. a.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбрикáти ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; scheu werden.

Розбрúсти, розбродúти, *v. a.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Рóзбрід, *m.* в рóзбрід, zerstreut, *Фр.*

Розбрíлий, *a.* всестóронно — allseitswendig, *B.*

Розбрóєнє, *n.* Entwaffnung, *f.*

Розбростúти ся, seine Knospen öffnen, *Зг.*

Розбува́ти ся, розбу́ти ся, *Ме.* 240. s. Роззува́ти ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбуди́ти, розбу́джувати, *v. a* wecken, auf-; — ся, erwachen.

Розбурика́ти, *v. a.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst* розбури́кання, *n.* Zerstörung, *f.*

Розбу́рити, *v. a.* zerstören, demolieren.

Розбу́тїти, *v. n. У.* ausgellassen [werden, ausarten.

Розбу́хати, розбу́хнути, *v. n.* aufquellen, *Под.*; schwellen, strotzen; *adj.* розбу́хлий, aufgequollen, *Пос.*

Розбу́шо́вувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбу́я́ти, u. — ся, übermüthig werden; ausschweifen, lustig leben, ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (v. Gewächsen).

Ро́звага, *m.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *f.* з ро́звагом bedächtig, behutsam.

Розва́га, *f.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreuung, Unterhaltung, *f. I. C.* 45. *Ос.* (61) IX. 43.

I. Розва́дити, *v. a. Ке.* I. 171. s. Розва́жити, beruhigen.

II. Розва́дити ся, *pol.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розва́жанє, (-женє), *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* das in Betrachtziehen, s. Розва́га.

Розважа́ти, розва́жувати, розва́жити, *v. a.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwiegen; 3) кого́, trösten, beruhigen.

Розва́жливий, *a.* beschwichtigend; bedächtig, *ВБ.*

Розва́жний, *a.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt.

Ро́звал, *m. КУ.* Trümmer; *pl.* розва́лини, *Мл.*

Розва́лина, *f.* Einsturz, *m.*; *pl.* розва́лини Trümmer, Ruinen, *pl.*

Розвали́ти, *v. a.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreissen; zerschlagen: го́лову кому́; — ся auseinanderfallen, — gehen, *Ш.* I. 47; einstürzen; 2) müssig daliegen, faulenzen, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розвали́ще, *n.* Abgrund, *m.* Kluft; Ruine, *f.* У.

Ро́звальнї, *pl.* Art grosser Schlitten.

Розвальнюва́тий, (-ви́льн-), *a.* breit gespreizt, b. gestreckt, +*M.*

Розва́ля, *n. pl.* s. Розва́лини, *Мл.*

Розвалю́жений, *a.* ausgelassen.

Ро́звар, *m.* siedende Brühe, *У.*; 2) s. Яво́чанка.

Розвари́ти, розва́рювати, *v. a.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Кух.*

Розве́деня, *n.* Anzucht, *f.*; 2) Trennung, *f.* Resolvieren, *n.* s. Ро́звід.

Розвелича́ти ся, grossthun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розвельмо́жити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розвереди́ти, розвере́джувати, *v. a. C.* I. 246. die Wunde aufreissen.

Розвередува́ти ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Піс.*

Розвереча́й, *v. a.* auseinanderwerfen; 2) theilen.

Розверну́ти, розверта́ти, *v. a.* auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, s. Розвали́ти ся 2).

Розве́рстий, *a.* geöffnet, aufgethan.

Розвертїти, розве́рчувати, *v. a.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Ме.* 210. auswickeln.

Розвеселе́ньский, *a.*-і о́чи *Л.*161. [freudenvoll, frohsinnig.

Розвесели́ти, розвеселювати, розвесели́ти, *v. a.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden.

Розве́сниця, *f.* s. Ровесниця. *Kol.* [II. 117.

Розве́сти, розводи́ти, (-во́джу, -во́диш), *v. a.* führen, anzeigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, schlichten (Streitende); 3) сад, ла́сїку, ґаздівство́ & pflanzen, anlegen, auf-, grossziehen; gründen; fortpflanzen; ого́нь anlegeu, anmachen, aufschüren; 4) * — кому́ щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (то́ску) *КС.* VIII. 269. lindern, beschwichtigen; 5) verhätscheln, *prtc.* розве́дений ausgelassen; 6) verführen, розводи́чий дївча́та (*prtc.*) Mädchenverführer, *m. Пар.*; — ся sich aufthun, aufgehen, рука́ розве́ла ся ist aus dem Gelenk gegangen; 2) з ким sich scheiden, sich scheiden las-

sen; 3) розводи́ти ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розви́днiти, -я́ти ся, *gew. impers.* розвиднює ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розви́клий, *a. Py.* entwöhnt.

Розвикну́ти ся, *I.C.* 61 sich entwöhnen.

Розвили́ти, (-люю, -люеш), *v. a.* [gabelförmig spalten.

Розви́нене, *n.* Entfaltung, Entwickelung, *f.*

Розвину́ти, розви́ти, розвива́ти, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, e. Beweis ausführen.

Розви́рювати ся, s. Розтяга́ти ся; *prtc.* розви́рений, ausgestreckt.

Розвитко́вий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Св.* [faltung, Ausbildung, *f. Ha.*

Ро́звиток, *m.* Entwickelung, Entwickelung, *f.*

Ро́звід, *gen.* -о́ду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, в голові; Erklärung, Auskunft, *f.* — да́ти голові Rath schaffen *Kol.* II. 157; — да́ти чому́сь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — s. Розві́дини. [heit, Zügellosigkeit, *f.*

Ро́звідь, *gen.* -еди. *f.* Ausgelassen-

Розві́дати, розві́дувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen, Erkundigung einholen; з кимо́сь *Кв.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розві́дини, ро́звіди, *pl.* Nachforschen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Ро́звідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* ро́звідки *Cm.* Kundschaft, Recognoscierung, *f.* s. Розві́дини.

II. Ро́звідка, *f.* die Geschiedene.

Розві́дний, *a.* auflösend, lindernd. *B*; Scheide —, *K.*; 2) розві́дний, *a.* luderlich. [Розлу́чниця.

Розві́дниця, *f.* s. Ро́звідка; 2) s.

Розві́дчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Ро́звій, -ою, *m.* Entwickelung; Katastrophe, *f. Пар.*

Розві́йний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фр.*

Розвінча́ти, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I.* II. 101.; — ся von d. Ehescheidung.

Ро́звір, -о́ру, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розві́рити, (-ірюю, -юеш), *v. a.* кого́ jmdm den Glauben benehmen, *Кн.*

Розвісти́ти, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Ро́звіт, *m. K.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розві́тити ся, (sich) verzweigen.

Розві́твлене, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. OБ.* [ästig, verzweigt, *B.*

Розві́тистий, розві́тний, *a.* stark

Розвіша́ти, розві́шувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -ушї *Кч.* 137. aufmerksam zuhören, die Ohren spitzen.

Розві́шний, *a.* -е де́рево, ausgebreitet, verzweigt.

Розві́яти, розвіва́ти, *v. a.* auseinander-, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Ро́звлать поде́рниця, *f. B.* Ackerschmiele, *f.* (Aira caespitosa). [*m. Пар.*

Ро́звоженъ, -дня, *m.* Ausschweifling,

Розво́ди, *pl.* Weitschweiflgkeit, *f. Cm.*; 2) Stickmuster, *n. Кв.* I. 112. II. 328.

Розвози́ти, розве́зти, (-о́жу, -о́зиш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розве́злий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розволїка́ти, розволї́чи, (-а́ю, -а́єш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden. [entkleiden, ausziehen.

Розволїкну́ти, *v. a.* auskleiden,

Розволо́ка, *f.* Weitläufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розволо́ки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.* пити́ у розволо́ки Vagabund werden.

Розво́ля, *f. Cm.* volle Freiheit.

Розво́ра, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворо́вувати, *v. a.* віз mittelst der розво́ра verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворо́тний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворо́тність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчи́ти, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розво́хкнути, (-хнути), *v. n.* feucht werden. [dung, *f.*

Розвя́зане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbin-

Розвяза́ти, -вя́зувати, *v. a.* auf-

binden, lösen, auflösen; розвязáла ся рукá bekam Rheumatismus; 2) auseinandersetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розвяже wann mich Gott entbinden lässt. *Ч.* II. 353; — ся losgehen.

Рóзвязка, *f.* Entwickelung, *f.*; 2) Lösung, *f.* Ausgang, *m.* Ende, *n.*

Розвáзлість, *f. pol. Зг.* Ausgelassenheit, Liederlichkeit, *f.*

Розвáзний, *a.* auflösbar.

Розвáзність, *f.* Auflösbarkeit, *f. Пар.*

Рóзвязок, *m.* Lösung, Auflösung, Entscheidung, *f.*; Klarheit, *f.*; 2) Gescheitheit, *f.* (в головí).

Розгад, *m.* Ueberlegung, *f.* Besinnen, Nachdenken, *n.*; 2) *Зг.* Gedanke, *m.* Phantasie, *f.* Ideal, *n.*; 3) Enträthselung, *f.*

Розгáдане, *n.* -сóну, (сну), *Ст.* [Deutung, *f.*

Розгадкувáти, *v. a.* s. Розгадувати, *Зар.*

Розгáдниця, *f.* (Traum) Deuterin, [Auslegerin, *f. Кн.*

Розгáдувати, розгадáти, *v. a.* überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; *prtc.* розгáдующий beschaulich; розгадáти сóбí sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besinnen; sich anders besinnen; 3) s. entschliessen.

Розгáдуване, *n.* Nachdenken, Erwägen, *n.*; Betrachtung, *f. У.*

Розгадю́чити ся, zur bösen Schlange werden.

Розгáї, *pl.* wüst liegende Gegend, [Wüste, *f.*

Розгаїти, *v. a.* ausleeren, aufräumen; 2) ordnen.

Розгáрдіяш, *m.* Schwelgerei, Völlerei, *f.*; Розгардіяшити, *v. a.* Розгáрдіяш treiben *М+Б.* 128.

Розгáрний, *a Oc.* (61) V. 24. sehr schön, гáрний-розгáрний.

Розгартувáти, *v. a.* erweichen.

Рóзгарш, *m.* Orgie, *f. В.*

Розгатúти, -áчувати, *v. a.* -гáтку den Damm aufreissen, abdämmen.

Розгаяти, *v. a.* frei, licht machen, *У.*

Розгварáти, *v. a.* кому́ s. Розрáджувати.

Розгилáстий, *a. C.* sehr ästig.

Розгинáти, роз(і)гнýти, *v. a.* gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгúрене, *n.* Zerrüttung, *f.*

Розгирúти, *v. a.* zerrütten.

Розглодáти, *v. a.* aufdrücken, s. Глодáти.

Рóзгляд, *m. Ч.* III. 175. Zusehen, Anschauen, Erkennen, *n.* Augenschein, *m.* Durchforschung, Durchsicht, *f. К.* Besichtigung, *f.*; 2) Umsicht, Vorsicht, *f.*

Розглядáне, *n.* Umschauen, *n.* Nachforschung, *f.*

Розглядáти, розглянути, *v. a.* umschauen, besichtigen; nachforschen; — ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядáч, *m.* Kundschafter, *m. Ог.*

Розглядини, *pl.* Beschauung, Besichtigung, *f.* s. Обзóрини.

Розглядний, *a.* umsichtig, bedächtig, denkend, *Зг.*

Розглядність, *f.* s. Рóзгляд 2).

Розглядування, *n.* Betrachtung, *f.* Umschauen, *n.* [drückter Körper), *Пар.*

Розгнéтиця, *f.* Matsch, *m.* (zer-

Розгнúти ся, faulen u. vor Fäulnis auseinanderfallen; eitern, vom Eitern aufschwellen.

Рóзгнїв, *m.* розгнíваність, *f.* Erbitterung, *f.* Ingrimm, *m.*

Розгнíвати, -вúти, *v. a* erbittern, aufbringen, erzürnen, — ся sich erzürnen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгнїтúти, (-етити), *v. a.* zerkneten, zerquetschen, zerdrücken, aufdrücken. [essen nach den Fasten.

Розгóвіни, *pl.* das erste Fleisch-

Рóзговір, -óру, *m.* Gespräch, *n.* Dialog, *m.*

Розговорúти, розговóрювати, *v. a.* ausplaudern; 2) когó *М.* II. 41. jmdn dh Zureden trösten, beschwichtigen; — кому́ *МШ.* ausreden, hinwegdisputieren; s. Відрáджувати, abrathen; — ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhören zu plaudern.

Розговóрливо, *adv.* im Gesprächston, *Зар.* (*Пр.* V. 29).

Розгóда, *f.* Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*

Розгодúни ся, (-вéóо), *М+Б.* 314. s. Вúпогодити ся.

Розгодúти, -гóджувати, *v. a.* entscheiden, *Кл.*; 2) s. Погодúти 1).

Розгóдний, *a.* s. Рішýчий.

Рóзголос, *m.* Widerhall, Nachhall, *m.* Ausbreitung des Schalles, *f.*; 2) Gerücht, *n.* Ruchbarkeit, *f.*; в рóзголос laut.

Розголосúти, -голóшувати,

(-шую, -уєш), *v. a.* (ein Gerücht) aussprengen, ausbreiten; offenbaren; — ся sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.

Розголо́сний, *a* ruchbar, kund,

Розголо́шеннє, *n* Bekanntmachung, Verbreitung, *f.* [Auslagen, *pl.* +*M.*

Розго́н, *m.* Aufwand, *m.* Kosten,

Розго́ниха, *f. H.* 241 die auseinandertreibt. [лесо Schwungrad, *n.*

Розго́нний, *a.* Schwung-, -е ко-

Розгорді́ти, *v. n.* u. — ся, stolz, hochmüthig werden.

Розго́рдіяш, *m.* liederliche Wirtschaft, Zuchtlosigkeit, *f.* Saus u. Braus, *m.* s. Розгардіяш.

Розго́рити, *v. a. M.* II. 50. mit Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwerben, zu Stande bringen, verschaffen, (*Пр.* II. 335).

Розгорі́ти, -а́ти, розга́рювати, (-ор-), u. — ся, розгорі́ти ся, entbrennen, auflodern, Feuer, Flammen fangen, *Фр.*

Розгорну́ти, -горта́ти, *v. a.* auseinanderscharren, -streichen; 2) aufdekken, öffnen; -оді́жу ausziehen; 3) — собі́ überlegen; — кому́ jmdn trösten, aufrichten; — ся das Oberkleid ausziehen, weglegen. [Feindschaft, *f. Ру.*

Ро́згородь, *f.* Scheidung; 2) Fehde,

Розгороди́ти, -ро́джувати, *v. a.* den Zaun auseinandernehmen.

Розго́рша, *f. B.* Trümmerhaufen, *m.*

Розго́стити ся, sich bequem machen; sich an einem Orte einrichten.

Розгра́бити, *v. a.* ausplündern, wegraffen.

Розгра́бленє, *n.* Ausplünderung *f.*

Розграбли́ти, *v. a.* auseinanderharken, aufbarken. [Spaltung, *f. Не.*

Ро́згрань, *f.* Lücke, Kluft, *f. Гол.*

Розгра́ні, *n. Гол.* Grenzlinie, Markscheide, Demarkationslinie, *f.* Grenzstrich, *m.*

Розграни́чєнє, *n.* Abgrenzung, Begrenzung, Scheidung, *f. КУ.*

Розграни́чити, -и́чувати, *v. a.* abgrenzen, ausmarken.

Розгре́бти, розгрі́бати, *v. a.* auseinanderscharren, umscharren, auseinanderharken. [etw. aufbringen.

Розгрижа́ти, *v. a.* kümmerlich

Розгриза́ти, -гри́зти, *v. a.* aufbeissen, zerbeissen, aufknacken.

Ро́згрів, *m.* -іванє, *n.* Erwärmung, *f.*

Розгрівáти, роз(і)гріти, *v. a.* erwärmen; — ся sich —.

Розгрішéнє *n. H.* 137. Entsündigung, *f.* Absolution, *f.* [Niederlage

Розгром, *m.* розгро́ма, *f.* gänzliche

Розгроми́ти, *v. a.* aufs Haupt schlagen, vernichten. [*Фр.*

Розгрохота́ти, *v. a.* zerschmettern,

Розгру́зити, *v. a. Нав.* gut untereinandertreten, — mischen (-оло́то).

Розгубúти ся, *H.* 128 etw. sehr vermissen, viel suchen.

Розгу́дúти, *v. a.* dh Verleumdung, od. Tadel abwendig machen, entzweien, verfeinden, trennen.

Розгу́дця, *m. H.* 206. der Störer z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln u. Widerrathen. [ben; 2) s. Гука́ти ся 3).

Розгука́ти ся, wild werden, to-

Розгу́лька, *f.* Tanzfliege, *f.* (Leptis). *B.* [*Фр.*

Розгу́льний, *a.* leichtsinnig, flott,

Розгуля́ти ся, ausgelassen, recht lustig; liederlich, ausschweifend werden.

Розгу́лювати ся, entwölken, *Пар.*

Розгу́тувати ся, §. sich unterhalten, s. zerstreuen, (*Фр.*).

Роздава́ти, роздáти, *v. a.* austheilen, vertheilen, vergeben, spenden; — ся sich breit machen, geräumiger werden; -голос durchschallen, -tönen.

Роздáванє, *n.* Austheilung, Spendung, Spende, *f.* Vergeben, Verschenken, *n.*

Роздавáтель, *m.* Spender, Geber, Schaffner, *m. K.*

Роздави́ти, -да́влювати, (-а́влю, -юєш), *v. a.* aufdrücken, zerdrücken, einknicken. [schenken, *n.*

Ро́здавка, *f.* das Weggeben, Ver-

Роздавни́к, *m.* Austheiler, *m. Пар.*

Роздáйбіда, *m. Bein.* eines Spenders, Verschwenders; 2) § von willfährigem Weibe.

Роздане́, *n* Weggeben, *n. Тор.*

Роздари́ти, -дарува́ти, -дарóвувати, *v. a.* versohenken, vergeben.

Роздáча, *f.* Verausgabe, *f.* Austheilen, Ausgeben, Freigeben, *n.* Austheilung; Schenkung, Belehnung, *f.*

Ро́здвій, -ою, *m.* роздвíйство, *n. Др.* Entzweiung, Uneinigkeit, *f.* Zwie-

spalt, *m. K.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.* (Dicranum), *B.*

Роздві́чити, *v. a.* halbieren, *Пар.*

Роздвоїти, *v. a.* entzwei spalten, reissen; — ся sich entzwei öffnen.

Роздебéндувати, (-дюв-), *v. a.* dies u. jenes besprechen; plaudern; mit sich selbst sprechen, *ВБ.*

Розденáти, роз(і)дни́ти, розденчи́ти, *v.a.* den Deckel, d. Boden (дно) herausnehmen, entfernen.

Роздéрти, роздерáти, *v. a.* zerreissen, aufreissen; — ся durchreissen.

Роздéяти, *v. a.* theilen, trennen; 2) — ся на чім sich breit machen (на господáрстві).

Розджáпити, *v. a. H.* 128. s. Роззявúти.

Роздивúти ся, -дивля́ти ся, sich genau umsehen, etw. genau betrachten; sich orientieren, s. Розглядáти ся.

Роздимáнчик, *m. Bein.* des Шарáфанчик.

Роздúмати, *v. a.* anfachen, +*M.*

Роздимúкати, -мúчити, *v. a.* zertrümmern, zerschmettern, *Пар.*

Роздирáти, *v. a.* s. Роздéрти.

Роздівáне *n.* Auskleiden, *n. Ч.* V. 490.

Роздівáти, роздíти, *v. a.* auskleiden, entkleiden; 2) — гро́ші herausgeben, verschwenden; — ся sich auskleiden.

Роздівчити, *v. a.* entjungfern.

Роздійняти, (-мáти), *v. a.* aufmachen, ausbreiten (рамена), *ВБ.*

I. Рóзділ, -óлу, рóздол, *m.* Vertiefung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Bergpass, *m. Ш.*

II. Рóздїл, -їлу, *m.* Eintheilung, Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitel, *n.*

Рóздїлень, *m.* s. Роздїл II. *K.*

Роздїлення *n.* Theilen, *n.* Theilung, Trennung, *f.*; 2) s. Рóзклад.

Роздїлúтва, роздїлúтов, *f.* Vertheilung, Influenz, *f. Пол.*

Роздїлúти, -дїля́ти, -дїлювати, *v. a.* aus-, ver-, ein-, -theilen; trennen, absondern.

Рóздїлка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m. Зг.*

Роздíльний, *a.* theilbar; trennbar.

Роздíльність, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Роздїлóвий, *a.* Theilungs-, Abschnitt-. *Ог.*

Роздїля́ч, *m.* Austheiler, *m.*

Роздоба́рити, *v. a.* s. Роздобýти, *Фр.*

Роздоба́рювати, (-рив-), *v. n.* §. sich vertraut unterhalten, *I. C.* 90.

Роздоби́ти, *v. a.* s. Роздобýти, *B.*

Роздоби́ча, *f. Ч.* II. 251. s. Добúча.

Роздобрúти ся, роздобрíти, *v. n.* gut, besser werden; freigebig, leutselig werden, до когó von Güte u. Liebe zu jmdm auf einmal überströmen.

Роздобрýхати, *v. a.* in gute Laune bringen, gut stimmen; — ся in g. L. kommen, gut gelaunt werden.

Роздобувáльник, *m.* Erwerber, Beutemacher, Freibeuter, *m. K.* [d. v.

Роздобýдень, *m.* Abenteuerer, *m.* s.

Роздобýди, *pl.* Auftreiben, Aufbringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*

Роздобувáти, -бýти, *v. a.* aufbringen, auftreiben, ausfinden, erraffen, erbeuten, *K.*; hervorholen, -langen, herausziehen.

Роздобýтє, *n.* Beutemachen, *n. Зг.*

Роздобýтний, *a.* -нóхід *K.* Streifzug, Beutezug, *m.*

Роздобýток, -бýтку, *m.* Ausmittelung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*

Роздóвбати, -дóвбувати, (-бую, -уєш), *v. a.* zerklauben, ausklauben, aushöhlen; auseinandernehmen; aufschroten.

Роздовжúти, *v. a.* verlängern, ausdehnen.

Роздовня́ка, *m. f. H.* 128. s. Розявля́ка.

Роздоймúти, *v. a.* auseinanderlegen, zerlegen.

Роздóлє, *n.* tiefe Höhlung; flaches niedrig gelegenes Land, freies Feld.

Роздомашнúти ся, sich einnisten, sich breit machen, *T.*

Роздоптáти, -дóптувати, (-дóптую, -уєш), *v. a.* auseinandertreten, zertreten, zerstampfen, zerdrücken.

Роздóр, *m.* на — Zerreissen, *n.*; Zertrümmerung, *f. Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.*

Роздóрний, *a.* zerreissend, zerspaltend, eine Spaltung verursachend, *K У*

Роздорóжє, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*; *augm.* розрожúще, *Ф.*

Роздрáпати, -дрáпувати, (-áпую, -уєш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zerreissen; aufreiben.

Роздратувáти, *v. a.* reizen, aufbringen gegen jmdn; — себе *Пр.* VI. 547 seine Gier erregen, s. Begierde

steigern.

Роздрімáти ся, zu schlummern beginnen.

Рóздроб. роздрíб, *gen.* -бóу, *m.* Resolvieren, *n.* Resolvierung, Auflösung, *f.* (der Brüche &).

Роздробúти, -дробóлювати, *v. a.* zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern; Роздробóлене, *n.* Zerstückelung, Zerbröckelung; Verkleinerung; Vereinzelung, *f.*

Рóздробом, *adv.* partieenweise, theilweise.

Роздродúти ся, gereizt, böse werden, worauf verbissen sein, *Кч.* 68.

Роздролúти ся, wüthend, grausam werden, ergrimmen, *Піс.*

Роздрóснути, -дрóскати, *v. a.* aufritzen, *Шар.*

Роздротувáти, -тóвувати, *v. a* die Drahtziehung abnehmen, entfernen.

Роздрочúти, -óчувати, *v. a.* nekken; böse, grimmig machen, aufbringen, erbittern; — ся aufgebracht, grimmig werden, launig werden, *Піс.*

Рóздрух, *m.* Unruhe, *f.* Tumult, Aufruhr, *m.* Getümmel, *n.*

Роздрýхати, *v. a.* aufwecken; aufmuntern; — ся wach, munter werden.

Роздрухотáти, *v. a.* zerschmettern.

Роздувáльничий, *a.* -жар Essenfeuer, *n.*

Роздувáнити, *v. a.* s. Роздúлити, *Піс.*

Роздувáти, роздýти, *v. a.* auseinanderblasen; — wehen, verwehen; 2) anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwellen, sich aufheben.

Рóздум, *m.* Vertiefung in Gedanken, Gedankenfülle, *f.* Sinnen, *n.* [*n.*

Роздýма. *f. M.* Nachdenken, Erwägen,

Роздýмати, роздýмувати, (-мую, -уеш) *v. a.* nachsinnen, -denken; überlegen, erwägen, in Erwägung ziehen; sich besinnen, (— соб́і); — ся sich entschliessen.

Роздýмка, *f.* Nachdenken, *n. Зг.*

Роздýмкувати, *v. a. Зар.* dies u. jenes denken.

Роздýмно, *adv. Кл.* bedenklich.

Роздýмуване, *n.* s. Розгáдуване.

Роздýмувати, роздýмати, *v. a.* s. Розгáдувати &.

Роздýмя, *n.* Bedenken; Wanken im Entschlusse, *n.* Aenderung des Entschlusses, *f.*

Роздусúти, роздýшувати, (-дýшую, -уеш), *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.

Роздухвáн, *m.* Art weibl. Kleidung, *Ч.* V. 668; *scherzh. Bein.* des Шарафáн.

Роздýшенька, *f. Ч.* V. 35. s. Дýшенька.

Роздягáти, роздягнýти, роздягтú, *v. a.* aus-, entkleiden; — ся sich —, die Kleider ablegen.

Роздягнене, роздягане, *n.* Auskleiden, *n.*

Роздякувати ся, sich bedanken; 2) von jmdm Abschied nehmen, *Піс.*

Роз'единúти, -единúчити, -еднáти, -еднáти, *v. a.* entzweien, verfeinden; — ся sich —.

Роз'единúчений *a.* vereinzelt, *Кл.*

Роз'éднане, *f.* Entzweiung, *f.*

Роз'éм, *m.* Waffenstillstand, *m.*

Рóз'éмець, *m. У.* Erlöser, Bezwinger, *m.* — невóлї.

Роз'éмник, *m.* Schiedsmann, Schiedsrichter, Vermittler, *m. Ил.*

Роз'éмчий. *a.* disjunctiv, *Гам.*

Розéрги, *pl.* s. Роз'úгри.

Розéта, *f.* Resede, *f*; 2) Rosette, *f.*

Розжакувáти, *v. a.* s. Роздúлити, *Ра.* I. 377.

Розжалúти, (-лю, -юеш), розжáлувати, *v. a.* rühren, zum Mitleid bewegen; — ся gerührt werden; sich erbarmen.

Розжалóбити, *v. a.* wehmüthig stimmen, rühren; — ся *H.* 91. sich heftig betrüben; viel klagen, bedauern.

Розжáрити, -áрювати, (-áрюю, -юеш), *v. a.* glühend machen, entflammen; — ся, розжарíти, *v. n.* erglühen, glühen.

Розжартувáти ся, zu soherzen anfangen, viel scherzen.

Розжвáкати, (-як-), *v. a.* zerbeissen, zerkauen.

Розжеврíти, *v. n.* u. — ся, entglühen, erglühen, *Ш.* II. 217.

Розжегáти, розжечú, (егчú), *v. a.* anzünden; glühend machen, erhitzen, розжéний, *prtc. K.* angezündet, glühend.

Розжéрти, -ерáти, *v. a.* zerfressen; auffressen; — ся (на кого́) sehr wüthend werden; розжéртий *prtc.* verbissen, *Лїр.*

Розжúва, *f.* Gründung der Wirt-

schaft, *f. Кв.* II. 203.; 2) Geld zur Wirtschaftsanlage, Gründungscapital, *n.*

Розживáти ся, -жúти ся, sich bereichern, reich werden.

Розжúвний, *a.* in voller Lebenskraft; von Gesundheit, von Stärke strotzend, *Зар.* [den rüstig anfangen.

Розжинáти ся, das Getreideschnei-

Розжирíти, *v. n.* fett, feist werden, *Кч.* 138. [res Leben.

Розжúток, *m. Ф.* freieres, leichte-

Розжовáти, -жувáти, -жýти, *v. a.* zerkauen; * kosten, kennen lernen, *Кч.* 397; 2) * = розтолкувáти.

Розжолобáти, *v. a.* zerstochern.

Рóззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.*

Роззúнки продавáти, *H.* 205. d. Maul aufsperren, gaffen.

Роззирáти, — ся, s. Розглядáти &.

Рóззір, -óру, *m.* Anschauung, Beobachtung, *f. Коб.* [*Ст.*

Роззíхнýти, *v. a.* (-пáщу) gähnen,

Роззлúднї, *pl.* sehr unglückliche Tage, s. Злúднї. [den.

Роззлóбити ся, böse, boshaft wer-

Розізнавáти, (-знаю, -аéш), *v. a.* genau kennen lernen, forschen, *Кв.* I. 35. erkennen.

Роззнакóмити ся, gut, recht kennen lernen; bekannt werden.

Роззнáхур, *m. D. c.* 398. e. Gattung des Знáхур. [kelnden Augen.

Роззóристо-óкий, *a. Кл.* mit fun-

Роззувéлáти, *v. a.* entzäumen, s. Розховстáти.

Роззýвало, *n.* Stiefelknecht, *m.*

Роззувáти, роззýти, *v. a.* (чóбіт &) u.— ся das Schuhwerk ausziehen, ablegen.

Роззухвáлити ся, frech werden, sich erfrechen.

Роззявá. роззявлякá, *c. H.* 127. Maulaufsperrer, Gaffer, Maulaffe, *m.*

Роззявúти, роззявлáти, (-зїв-), *v. a.* (рот), aufsperren, öffnen, maulaffen, das Maul aufreissen; — ся d. Maul aufreissen; sich öffnen.

Роззявка, *f.* Ringicula, *B.*

Роззятити, *v. a.* §. aufsperren.

Рóз'игри, *pl.* erster Tag in den St. Petersfasten, = Русалї *H.* 161.; recht lustiges Gastgelage, Zechen; Schäcken, *n*; 2) Quittspielen, *n.*

Розикéй, *m. Ч.* IV. 368?

Роз'имáти ся, роз'имý ся з кимóсь *Зг.* ich mache Frieden mit jmdm, scheide von jmdm friedlich.

Роз'имчáти, *v. a. M.* s. Рознéсти; verschwenden, vergeuden.

Розúнок, *m. pl.* розúнки, Rosinen, *pl.*

Роз'ирдúти ся, geschwürig werden; sich entzünden.

Рóз'иск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Untersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.

Роз'искáти, *v. a.* aufsuchen, aus-

Роз'úскрений, *a.* funkelsprühend,

Розúця, *f. B.* Rosette, *f.* [*Фр.*

Розібгáти, *v. a.* auseinanderwälzen; aufdecken, aufmachen, öffnen; gerade biegen, ausbiegen, *Пис.*

Розібрáти, розбирáти, (-бер-), *v. a.* auseinandernehmen, zerlegen, zertheilen, -мéжи сéбе unter sich vertheilen; 2) auskleiden; — ся sich —; 3) zergliedern, prüfen; erfassen, begreifen; s. Розбирáти.

Розігнáти, розганяти, *v. a.* auseinandertreiben; verscheuchen; 2) — (кóнї) antreiben; — ся Anlauf nehmen, rennen.

Розігнýти, розгинáти, *v. a.* gerade biegen; — ся sich aufrichten, *Ч.* IV. 137.

Розіграти, роз'играти, розгривáти, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt spielen; — ся recht ins Spielen hinein gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht lustig, ausgelassen werden.

Рóз'їд, *pl.* рóз'їди, *dim.* рóз'їдки, *m.* vom Getreide in Garben & welches vom Vieh nicht ganz aufgefressen doch beschädigt ist.

Роз'їдáти, роз'їсти, *v. a.* zerfressen, zernagen; auffressen; — ся gierig fressen; *— на кóго auf jmdn sehr böse werden; gereizt, zornig werden *Мх.*

Розідóбати, *v. a.* s. Роздобýти.

Розідúти, *v. a.* s. Розденáти.

Розíждавий, *a. K.* verzweifelt.

Рóз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschiedene Orte, in versch. Richtungen); Davonreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*

Роз'їзджáти, -їздúти, *v. a.* durchkreutzen, *Пар.* — ся an verschiedene Orte fahren od. reiten, sich trennen; hin u. her fahren od. reiten.

Розізлúти, *v. a.* u. — ся, s. Розгнівати, — ся.

*

Розізнанє, *n.* Unterscheidung; Entscheidung, *f.*

Розізна́ти, *v. a.* unterscheiden, erkennen; erfahren; entscheiden; — ся erfahren, kennen lernen, *prtc.* розізнаний bekannt; bekannt, vertraut gemacht, erfahren, urtheilsfähig, vernünftig (она́ ещé не розізнана та не знає що каза́ти); 2) розізна́ти ся з кимо́сь aufhören einander zu kennen, *K. Пс.* LXXIV. *Кч.* 233. [ти ся.

Розізріти ся, *Пар.* s. Розгляну-

Розійду́щий, *a. Кл.* auseinandergehend, herumirrend.

Розійти́ ся, auseinandergehen; sich trennen; § — з дити́ною s. Породи́ти; 2) bekannt werden, sich verbreiten (vom Gerücht &).

Розімни́-желі́зо, *m. ein Fabelw*: der das Eisen brechen u. kneten kann, *Иг.* 78.

Розімня́ти, -мя́ти, розмина́ти, *v. a.* zerquetschen, zerkneten, zerknütteln.

Розімча́ти, *v. a.* s. Рознести.

Розіпня́ти, розіпну́ти, *v. a.* s. Розстигну́ти. [faulen, *Ф.*

Розіпріти, *v. n.* zersetzt werden,

Розі́р, -о́ру, (розо́р), *m.* Ruin, *n. Кр.*

Розі́рване, *n.* Zerreissen; Sprengen, *n.*

Розірва́ти, розрива́ти, *v. a.* auseinanderreissen, zerreissen, durchreissen; sprengen; 2) *кого́ jmdn zerstreuen; — ся reissen, entzweispringen; 2) sich zerstreuen, s. unterhalten.

Розірви́, *pl.* Zerwürfnis, *n.* на — zum verbissenen Trotz.

I. Розісла́ти, розсила́ти, *v. a.* ausschicken, hier u. dahin schicken, herumschicken; — ся herum-, ausgeschickt werden. [ten, *Ш.* II. 83.

II. Розісла́ти, (-стла-), *v. a.* ausbrei

Розісмі́я́ти, розсмі́я́ти, розсмі́ши́ти, *v. a.* zum Lachen bringen; — ся anfangen zu lachen, viel lachen.

Розісхну́ти ся, розсиха́ти ся, austrocknen, von Trockenheit bersten, auseinanderfallen. [deln.

Розісну́ти, розснува́ти, *v. a.* auffä-

Розісса́ти, розсиса́ти, *v. a.* aufsaugen.

Розітка́ти, розтика́ти, *v. a.* aufpfropfen, aufspünden, öffnen.

Роз'і́хати, *v. a.* überfahren; — ся s. Роз'їзджа́ти ся.

Розкавалкова́нє, *n.* Zerstückelung, *f.*

Розкавалкува́ти, *v. a.* zerstückeln.

Ро́зказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.* Befehl, *m.* [len; 2) befehlen.

Розказа́ти, -а́зувати, *v. a.* erzäh-

Ро́зказка, *f.* Gerede, *n. K.*

Розка́зник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*; -ниця, *f.* -in, *f. Вах.* [Streiche, *pl.*

Ро́зказні, *pl.* Grillen, wunderliche

Розказня́, *f.* Plaudern, Geplauder, *n. Др.* s. Бала́канка; 2) Erzählung, *f. Мор.*

Розкака́рити, *v. a.* § ausbreiten (-ру́ки), *Фр.*

Ро́зкаль *f.* grosser Koth. [glutvoll.

Розка́лений *partc. P.* II. 84. glühend,

Розкали́ти, *v. a.* glühen (*v. a.*), glühend machen; 2) s. Відпусти́ти 3); — ся glühen (*v. n.*), glühend werden, g. sein.

Розкара́чити ся, (-ряч-) = розкра́чити ся, (-кріч-), die Füsse auseinanderspreizen. [leimen.

Розкарукува́ти, *v. a.* auseinander-

Розка́т, *m.* Abschuss, Abhang, *m.*; 2) Bollwerk, Retranchement, *n.* C. II. 55. 148.

Розка́яне, *n.* Reue, Busse; Zerknirschung, *f.* [gereuen lassen.

Розка́яти ся, bereuen, reuen, sich

Ро́зквас, *m.* Einsäuerungsmittel, Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; s. Ро́зчин.

Розква́сити, *v. a.* dh ein Gährungsmittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.

Розквита́не, *n. Кч.* 71. Abrechnung, Quittierung, *f.*

Розквита́ти ся з кимо́сь, mit jmdm abrechnen, quitt werden.

Резквіта́ти ся, s. Розцвита́ти ся.

Розквіта́лий, *a.* s. Розцви́лий.

Розкерва́вити, *v. a.* s. Покерва́вити.

Розкере́нити, (-ри́нити), *v. a.* durcheinanderwühlen, in Unordnung bringen.

Ро́зкид, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang, Bereich, *m.*; н ро́зкид ausgespreizt, breit auseinandergestellt.

Розкида́ти, -йдувати, розки́нути, *v. a.* auseinanderwerfen, umherwerfen, zerwühlen, zerstreuen; niederreissen -ха́ту; 2) verschwenden; — ся sich ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.

Розки́нене, *n.* Zerstreuen, *n.*; Um-

sturz, *m.* Niederreissen, *n.*

Рóзкіл, *m.* Flügel, *pl.* am Аге́л.

Рóзкіп, розскіп, *m. dim.* розкипець, s. Розщіп; 2) кінь пустивъ ся в — im Galopp, *B.*

Розкíшний, *a.* wollüstig; 2) wonnig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm; 3) üppig.

Розкíшник, *m.* Lebemann, Bonvivant; Wollüstling, *n.*

Розкíшниця, *f.* den Vergnügungen, der Genusssucht Ergebene, Wollüstige, *f. Не.*

Рóзклад, *m.* Zerlegen, *n.* Theilung, Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f.* — податків Steuerumlage, *f.* Anschlag, *m.*

Розкладáти, -áсти, *v. a.* zerlegen; ausbreiten; theilen, analysieren; anordnen; -вáтру, огóнь, Feuer schüren; -ворóта auseinandernehmen, *B.*; — ся sich theilen; s. ausbreiten, entfalten; s. zersetzen.

Розкладúстий, *a. Cm.* s. Розлóгий.

Рóзкладка, *f. Др.* Zerlegen, *n.* Eintheilung, *f.*

Розкладний, *a.* zerlegbar.

Розклеветáти, *v. a.* böswillige Gerüchte verbreiten; verleumden, anschwärzen.

Розкленýти, *v. a.* auseinanderstemmen, -reissen.

Розклинúти, *v. a.* aufspreizen, *Пар.*

Розклýбити, *v. a.* aufrollen, *Пар.*

Розклювáти, *v. a.* aufpicken.

Розключúти, *v. a.* auftrennen, auflösen, *Л. n.* 5. [zausen, s. Розбýрити, *B.*

Розкодóвчити, (-куд-), *v. a.* zer-

Розкодóвчатий, *a.* struppig, *B.*

Розкóл, *m.* Spalte, *f.* Riss, *m.*; Spaltung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f.*

Розкóлина, *dim.* розколúнка, *f.* Spalte, Kluft, *f.* Riss, *m. Ко.* 74. *M.* III. 67. *H.* 295.

Розколисáти, (-лихáти), *v. a.* hin u. her schwingen, wiegen, schaukeln.

Розколíпини, *pl.* das лíпнене der „гуски" zur Hochzeit, *Kol.* I. 313.

Розколóти, -колювати, *v. a.* spalten, aufstechen; — ся bersten, Risse bekommen.

Розколотúти, розколóчувати, *v. a.* einrühren, verrühren; einquirlen, s. Розбóвтати.

Розколýпати, *v. a.* s. Розлупáти.

Розкомáрити, *v. a.* aufsuchen, ausfinden, *Пар.*

Розкомíр(д)зати, *v. a.* s. Розтóргати. [*Кв.* II. 196; ersinnen, erdichten.

Розкомпонувáти, *v. a.* begreifen,

Рóзкон, *m.* der letzte Hauch, d. l. Athemzug, Sterbeseufzer, *m. Лїр.*

Рóзкоп, *m.* рóзкопка, *f.* Ausgraben, *n.* Ausgrabung, *f.*

Розкопáти, -óпувати, *v. a.* auseinandergraben; schleifen, abtragen.

Розкоренúти ся, (-корíн-), tiefe Wurzel schlagen; sich ausbreiten; s. fortpflanzen.

Розкорíнювати ся, fortwurzeln.

Розкоркувáти, -коркóвувати, *v. a.* aufpfropfen.

Розкóрпати, *v. a. Фр.* розкорпóлити. *v. a. Зг.* s. Роздобýти (mit Mühe).

Розкосúчити ся, den Blumenschmuck ablegen; * vom Flusse, der sich in Arme theilt.

Розкотúти, -кóчувати, *v. a.* auseinanderrollen; aufrollen, entrollen; — ся sich —.

Розкоторúти ся, † *Шар.* s. Попе-рéчити ся.

Розкошелюбó, *m. M.* III. 62. Wollüstling, Weichling, *m.* der Vergnügungssüchtige.

Розкóшити ся, sich breit machen, [wuchern, *BB.*

Розкóшичі, *pl. H.* 264. *Reimw.* zu Покóшичі, s. Розкíшний.

Розкóшланий, (-шма-), *a. M.* II. 13. ungekämmt, zerzaust.

Розкошлáти, *v. a.* auseinanderbringen, zerzausen.

Розкóшний, Розкóшник, -иця, Розкошнúцтво, *n.* Luxus, *m.* [s. Розкíшний &.

Розкошувáти, *v. n.* vergnügt, lustig, in Ueberfluss leben.

Розкрадáти, -áсти, *v. a.* (alles) [wegstehlen.

Розкрáжа, *f.* Wegstehlen, *n.*

Розкрáкати, *v. a.* auseinanderreissen, *Пар.*

Розкрасавúця, *f* дївúця p. *Л.* 109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасúти, -ашáти, *v. a.* ausmalen, bemalen; illuminieren *Пар.*

Розкрáчити, -áчувати, *v. a.* auseinanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкрúлити, -крúлювати, *v. a.*

Розкрúлле, *n.* Flugweite, *f. B.*

Розкрúти, розкривáти, *v. a.* aufdecken, abdecken, aufschlagen; — ся sich —, sich öffnen.

Розкришúти, -йшувати, *v. a.* zerkrümmeln, zerbrechen, zerstückeln.

Розкрóєнє, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerreissung, *f.* Bruch, *m.*

Розкроїти, -крáяти, -крóювати, *v. a.* zerschneiden.

Розкромúти, *v. a.* auseinanderbringen, *Пар.*

Розкропúти, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.

Розкрýте, *n.* s. Ужéвка.

Розкрутúти, -крýчувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — грошéй aufbringen.

Розкубóлúти ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.

Розкувáти, -кóвувати, *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.

Розкудкудáкати ся, *von d. Henne:* „кудкудáк" schreien; * § zu viel lärmen, kreischen, poltern.

Розкудлáчити, розкудóвчити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *prtc.* розкудóвчений, struppig.

Розкудрявити, *v. a.* s. Розкудóвчити.

Розкузьóмити ся, weinen (v. Kindern) *Зап. В.* I. 42.

Ровкýйдити, розкуёвдити, *v. a.* zerzausen, *P. ч.* 253.

Ровкукурíчити ся, §. die Unschuld verlieren (v. e. Mädchen).

Ровкульбáчити, *v. a.* s. Розсїдлáти.

Розкýмати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.

Рóзкуп, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Ровкупúти, *v. a.* wegkaufen; vergreifen.

Ровкурúти, -кýрювати, *v. a.* -люльку anzünden, anrauchen; 2) *zerstäuben.

Розкурмéдати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.

Розкусúти, -кýшувати, *v. a.* zer-, aufbeissen, durchbeissen; 2) — когóсь jmdm kennen lernen, *K.*

Ровкýтати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich enthüllen, — s. entschleiern.

Розкýшати, *v. a.* горíвку = вúпити.

Розлабýдати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen, aufbringen; s. Роздобýти.

Розлагóда, *f.* Entzweiung, *f.*

I. Рóзлад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Misslaut, Missklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*; Streit, Hader, *m.*

II. Рóзлад, *m.* Ebenmass, *m.* *Пар.*

Розлáдє, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*

Розлáдити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.

Розладувáти, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.

Розлазúти си, розлíзти ся, auseinanderkriechen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.

Розлайдакувáти ся, liederlich werden, Lumpenkerl w.

Розласувáти ся, *Не.* Geschmack an etw. finden.

Розлáяти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.

Розлéглий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Пис.*

Розлéглость, *f.* Entfernung, *f.* [Raum *m.*

Роледащíти, *v. n.* s. Зледащíти.

Розлетíти ся, розлїтáти ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2) ins Fliegen kommen.

Рóзлив, *m.* -úванє, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Ueberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f.* *K.*

Розливáльщик, *m.* Schenk, *m.* *Кв.* I. 128.

Розливáти, розлúти, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) розливáти *v. n.* u. — ся überlaufen, überfliessen, sich ergiessen, übertreten.

Розлúвний, *a.* *M.* III. 115. weit sich ergiessend.

Розлинýти ся, s. Розлетíти ся.

Розлистáти, *v. n.* Blätter sprossen lassen.

Розличáльний, *a.* unterscheidbar, *Пол.*

Розличáти, -ити, *v. a.* unterscheiden; auszeichnen; — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Пис.*

Розлúчний, *a.* verschieden; mancherlei.

Розлíзлий, *a.* nachlässig, schlampig; schwach, nichtsnutzig.

Розлїк, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m.* *Под.*

Рóзлім, -óму, *m.* Bruch, *m.* Erbrechung, *f.* *Ф.*

Розлїнувáти ся, faul werden.

Розлїчúти, -íчувати, *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschliessen; sich mit jmdm abfinden, jmdn bezahlen.

Розло́га, *f.* Disjunction, *f. Ил.*

Розло́гий, розложи́стий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розло́гий го́лос *Кч.* 248. von weitem Umfange.

Розло́гість, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розлогóвина, *f. K.* freies u. weites Thal.

Розложи́ти, *v. a.* s. Розкладáти; -квíжку aufschlagen: — ся табóром das Lager aufschlagen, beziehen.

Розло́жний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*

Розломáти, -и́ти, *v. a.* entzweibrechen, zerbrechen; einreissen, niederreissen.

Розльóпати, -льóпувати, -льóпкáти, *v. a.* ausschütten, vergiessen.

Розлóпати ся, -лóпнути ся, bersten, zerplatzen, zerspringen.

Розлóскувати ся, erglänzen.

Розлýг, *m. pl. K V.* grosser, weiter, Луг.

Розлýка, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до -ки сказáти, klar, verständlich sagen.

Розлупáти, -и́ти, -ýпувати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.

Розлучáти, -и́ти, -ýчувати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — з свíтом abscheiden, verscheiden.

Розлучéн, *a.* на все *V.* auf Alles gefasst, entschlossen.

Розлýченька, *f. dim.* s. Розлýка.

Розлучíнє, -енє, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*

Розлýчка, *f.* Scheidewasser, *n.*

Розлýчний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überzeugend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлýчне, trennend, entfremdend; schnöde — говорúти *B.*; -учно, getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständig, deutlich, klar, prägnant, (*Фр.*)

Розлýчник, (-лушн-), *m. Ч.* III. 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m*, der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця *f.*

Рóзлюб, *m.* der Geliebte, *B.*

Розлюбéзний, *a. Ч.* 35. = Найлюбезнíйший, *superl.* zu Любéзний.

Розлюбúти, *v. a.* aufhören zu lieben, *Ш.* I. 401; 2) das liebende Paar trennen, *B.*; 3) s. Розкохáти.

Розлютити, *v. a.* jmdn böse machen, erbosen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлютóваний, *a. Кв.* II. 311. розлю́чений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.

Розлютувáти, *v. a.* die Löthung abschmelzen; — ся losgehen.

Розлягáти ся, sich erstrecken, s. ausbreiten.

Розлúглий, *a.* ausgebreitet, ausgestreckt.

Розмаéвий, *a.* mit üppigem Laub.

Розмазáти, -áзувати, *v. a.* auseinanderschmieren, aufschmieren; anstreichen; 2) verziehen (d. Kind).

Розмáзень, *m.* ein verzogenes Kind, *Фр.*

Розмáзливий, *a.* weichlich, weinerlich, *Фр.*

Розмаітéнний, *a.* s. d. *f.*

Розмаíтий, *a.* s. Рíжний; розмаíтість, *f.* s. Рíжність.

Розмáй, *m.* Blüthe, *f.* розмáй -гáю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розмáй -зíлє, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreuung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f. Зак.*

Розмáйка, *f.* Verschwendung, Vergeudung; Schwelgerei, *f. Шіс.*

Розмáйний, розмаíтий, *a. Ф.* (*Шр.* II. 43.) душка — reizend, holdselig.

Розмáйран, *m.* s. Майрáн.

Розмакáти, *v. n.* nass werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.

Розманíжити ся, *Кух. Ос.* (61) XI. 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.

Розмарúн, *m.* -марíя, *f.* gemeiner Rosmarin, (Rosmarinus officinalis), *Вол.*

Розмарнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden, aufschwelgen.

Розмастúти, -мáщувати, *v. a.* s. Розмазáти.

Рóзмах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Elongation, *f.* Anlauf, *m.*

Розмахáти, -мáхувати, -махнýти, (-махв- *АД.* I. 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -stöbern, zerstreuen, verwehen *Ш.* I. 2.; schwenken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.

Розмáцати, *v. a.* betasten, umtasten.

Розмáяти, *v. a. Ме.* 85. auseinandertreiben; 2) vergeuden.

Розме́же, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon.

Розмежи́ти, -межо́вувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Raine abgrenzen.

Розме́жний, *a. Кл.* -а годи́на grenzend, epochemachend.

Розме́рвити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen.

Розме́сти, -мета́ти, *v. a.* auseinanderfegen.

Розме́скати, -мещк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.*

Розмета́ти, *v. a.* s. Розки́нути.

Розметикува́ти, *v. a.* соо́і s. Розмі́ркувати.

Розметну́ти ся, sich ausbreiten, *Cm.*

Розмива́ти, -ми́ти, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen.

Ро́змивки, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90.

Розмика́ти, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —.

Розмили́ще, *Me.* 431?

Розмилосердова́ти ся, (-ерди́ти-), barmherzig werden.

Розми́лувати, *v. a. ВБ.* sehr verliebt machen; — ся sich verlieben.

I. Розмина́ти, *v. a.* s. Розімня́ти.

II. Розмина́ти ся, -мину́ти ся з ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdm nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — гро́ші ist fort, weg.

Ро́змир, *m. Ко.* 238. Waffenstillstand, *m.*; 2) — з ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f. К.*

Ро́змисл, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m. Н.* 113.

Розми́слений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, s. Meinung ändert, verwirft, *Фр.*

Розми́слити, розмишля́ти, *v. a.* u. -шля́ти ся, bedenken, erwägen.

Розмі́вдрити, *v. a.* zerquetschen.

Розмізкува́ти, *v. a.* lösen (-пи́тане), entscheiden, *Cm.*

Ро́змін, *m.* Auswechslung, *f. Пар.*

Розміня́ти, *v. a.* umtauschen; wechseln, -гро́ші.

Ро́змір, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Massgabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmetze, Müllermassel, *f. К.* II. 45. *D. c.* 182.

Розмі́рити, -мі́рювати, *v. a.* ausmessen, abmessen.

Розмі́ркова́не, *n.* Ermessen, *n.* Beherzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.*

Розмі́ркува́ти, -ко́вувати, *v. a.* ermessen; beherzigen, überlegen.

Розмі́рний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.*

Розмі́рність, *f.* Ebenmass, *n.* Symmetrie, *f.*

Розмісити, -мішувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (тісто, гли́ну &).

Розмісти́ти, -мі́щувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen.

Ро́змітка, *f.* Zerstreuungslinse, *f.*

Розмі́тнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.*

Розмі́тувати, -мета́ти, *v. a.* s. Розки́да́ти.

Розмі́ша́ти, -мі́шувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen.

Розмі́щене, *n.* s. Ро́ставка.

Розмі́щити, *v. a.* zerkneten, zertreten.

Розмно́гий, *a. W.* mehrend.

Розмно́жене, *n.* Vermehrung, Vervielfältigung; Fortpflanzung, *n.*

Розмно́жний, *a.* Vermehrungs-, *B.*

Розмо́ва, *f.* Gespräch, *n.* Discurs, *m.* Stelldichein, *n.*

Розмо́вини, *pl. ГБ.* Gespräch, *n.* [Plaudereien, *pl.*

Розмовля́ти, *v. a.* u. — ся, розмо́вити ся з кимо́сь sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розмовля́ти, -ити кого́, кому́ jmdn trösten, aufrichten.

Розмо́вний, *a.* Gesprächs-, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *Не.* gesprächig, gern sprechend; — склад Conversations — *ОП.*; -е вікно́ Sprachfenster, Sprachgitter, *n. Пар.* -а кімна́та Sprachzimmer, *n.*

Розмо́га, *f.* Macht, Wucht, *f. У.*

Розмоло́ти, розме́лювати, *v. a.* zermahlen.

Розмолоти́ти, *v. a.* zerdreschen; zerschlagen.

Розмо́ргати ся, — до дівча́т zu blinzeln anfangen.

Розмори́ти, *v. a.* s. Мори́ти, Замо-

Розмо́рщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln.

Розмота́ти, розмо́тувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, loswe ben; — ся sich loswickeln, losgehen.

Розмоту́зувати, -ту́зити, *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *H.* 200.

Розмочи́ти, розмо́чувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмо́кнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen.

Розму́лити, розму́лювати, *v. a.*

Розмурува́ти, розмуро́вувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben.

Розмягчи́ти, *v. a.* erweichen, weich machen; — ся, розмя́кнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen.

Розмя́ʃати, *v. a.* zerquetschen.

Розмя́здрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(·бцк).

Розмя́цкати, *v. a.* s. Розмя́скати,

Рознь, *f. H.* 49?

Рознеду́жати ся, s. Розболі́ти ся.

Рознемочи́ ся, -мігти́ ся, *Кч.* 133. krank werden.

Розне́сти, розноси́ти, -о́шувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreissen, zerstören, vernichten, zerschmettern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, s. aus-, &; розноси́ло кого́ з кимо́сь *Кв.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen.

Рознеха́ти, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen.

Рознива́ти ся, verfallen, verwahrlost sein, *У.*

Ро́зний, *a.* s. Ріжний, *Піс.*

Ро́зниця, *f. Кн.* s. Ріжни́ця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у ро́зницю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail.

Розні́жити, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich v., sich v., zart gestimmt sein.

Розні́тити, *v. a.* — огóнь Feuer anmachen, anzünden, entflammen.

Розноколёрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Піс.* [dener Farbe, bunt.

Рознома́стий, *a.* von verschie-

Розноо́кий, *a.* mit triefenden Augen.

Розно́сець, розноси́тель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m. Пар.*

Розно́ція, *f.* s. Різно́ція *Піс.*

Розний, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.*

Розни́ти, *v. a.* trennen, *Ш.* I. 50.

Розни́тий, *a.* -а во́лоть *B.* allseitswendig. [schnüffeln, *Кч.* 131.

Рознюха́ти, *v. a.* auswittern, aus-

Розови́й, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [*Зг.*

Роз'одежи́ти ся, sich auskleiden,

Роз'оді́ти, — ся s. Роздяга́ти &; Розоді́тий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet.

Розозли́ти, *v. a.* кого́сь jmdn böse machen, aufbringen, кого́сь на кого́сь *K.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, bösartig werden.

Роз'окроми́ти, роз'окро́мити, *v. a.* absondern, separieren; — ся sich—.

Роз'она́чити, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen.

Розопсі́ти, *v. n. Кч.* 108. entar-

Розо́р, *m. Кв.* II. 222. *У. K.* Zerstörung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.*

Роз'ора́ти, -о́рювати, *v. a.* auseinander-, darüberhin pflügen u. dadh ebnen, durchpflügen, durchackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m. Кв.* II. 25.

Розори́тель, *m.* Zerstörer; Ver-

Розори́ти, розори́ти, *v. a. Ме.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren.

Роз'охоти́ти, -охо́чувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чого́ — nach etw.).

Розпада́ти ся, розпа́сти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чим um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für-.

Розпа́дно, *adv.* leidenschaftlich, *Лїр.*

Розпа́док, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f. Мл.* theilung, *f.*

Розпайко́ване, -йо́ване, *n.* Zer-

Ро́зпа́л, (*d.* ро́зпалок), *m.* s. Підпа́л 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самім розпа́лї in der Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *Ст.* [nen, *Ш.* I. 106.

Розпалáти ся, auflodern, entbren-

Розпáлення, *n.* Entzünden, *n.*; Erhitzung; Entzündung *f.*; 2) Ergrimmen, *n.*

Розпáлина, *f. М.* II. 159 Riss, *m.* Kluft, *f.* [schen, *Пар.*

Розпалинúчити, *v. a.* aufquet-

Розпалúти, розпáлювати, розпалúти, *v. a.* anzünden, Feuer anmachen; anfeuern, entflammen; glühend heiss machen; — ся sich erhitzen, erglühen; entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.

Розпáльний, *a.* entzündbar, entzündlich.

Рóзпалок, -алка, *m.* s. Розпáл; на — zum leichten Anzünden, Feuermachen.

Розпамятáти, -мúтувати, *v. a.* überdenken, dhdenken, Betrachtungen anstellen. [*n.* Beschaulichkeit, *f. ВБ.*

Розпамúтування, *n.* Nachdenken,

Розпанáхати, *v. a.* auseinanderstossen, zerfleischen, zerfetzen, in kleine Stücke reissen, *Ш.* II. 11.

Розпáпляти, *v. a.* ausplappern.

Розпáрити, -áрювати, *v. a.* durchwärmen, weich werden lassen; — ся sich —.

Рóзпас, *m.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Розпасáти, розпáсти, *v. a.* gut weiden, nähren; — ся wohlbeleibt, fett werden.

Розпáтлати, *v. a.* zerzausen.

Розпатрóшити, *v. a.* s. Розбúти, *Нос.*

Розпатякати ся, *Ке.* II. 41 s. Патякати.

Розпахáти, *v. a.* s. Роз'орáти.

Розпахнýти, *v. a.* aufreissen. *Фр.*

Рóзпач, *m. М.* II. 43. Verzweiflung, *f.*

Розпáчливий, *a.* verzweifelnd, verzweifelt, *М.* II. 145. [der Verzweiflung.

Розпáчний, *a. Ст.* verzweifelnd,

Розпаювáти, *v. a.* s. Роздíлити.

Розпелéшити, -éхати, *v. a.* s. Розпáтлати.

Розперáти, розпéрти, *v. a.* auseinanderpressen, -dehnen, -spreizen; 2) aufblasen, aufblähen; — ся sich breit machen, s. spreizen.

Розперезáти, -рéзувати, (-piз-), *v. a.* aufgürten, losgürten, den Gurt auflösen; — ся sich aufgürten, den Gürtel ablegen. [(Alcyonella). *B.*

Розпéрка, *f.* Federbuschpolyp, *m.*

Рóзпести, *pl.* Verzärtelung, Verhätschelung, *f. Ф.*

Розпестúти, розпéщувати, *v. a.* verzärteln, verhätscheln, verweichlichen.

Розпетлéшити ся, s. Розхрíстати ся.

Розпечáтання, *n.* Entsiegelung, *f.*

Розпечáтати, -чáтувати, *v. a.* entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Розпечú, розпікáти, *v. a.* erhitzen, glühend heiss machen; — ся glühend heiss werden.

Розпивáти ся, розпúти ся, sich dem Trunke ergeben.

Розпилúти, розпилювáти, *v. a.* zerfeilen, zersägen, durchsägen.

Розпúнання, *n.* Ausspannen; 2) Aufknüpfen, *n.*; Kreuzigung, *f.*

Розпинáтель, *m.* der welcher kreuzigt, Marterer, *m. Ш.* II. 167. Peiniger, Quäler, *m.*

Розпинáти, розпúти, *v. a.* aufhefteln; 2) aus-, spannen; 3) kreuzigen.

Розпиндючити, *v. a. Ст.*?

Розпúрснути ся, auseinanderstieben, -laufen.

Розпúрхлий, *a.* locker.

Рóзпис, *m.* Verzeichnis, Register, Inventar, *n.*; Beschreibung, *f.*

Рóзпись, *f.* Circular, Rundschreiben, *n.*

Розписáти, -пúсувати, *v. a.* ausschreiben, anbefehlen, bekannt machen; 2) anstreichen, malen, — писанкú &; — дíти unter die Kinder das Vermögen verschreiben, vertheilen; — ся den Empfang bescheinigen, quittieren; sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins Schreiben kommen.

Рóзпит, *m.* Nachfragen, *n.* Nachfrage, Erfragung, *f. pl.* -ти, *Ст.* на рóзпити бíгати, um zu fragen, um sich zu erkundigen.

Розпитáти, розпúтувати, *v. a.* u. — ся, aus-, nachfragen, ausforschen, sich erkundigen, auskundschaften.

Рóзпитки, *pl. Ке.* I. 94. Nachfragen, *n* Erkundigung, *f.*

Розпихáгора, *m.* ein Fabelw.: einer der Berge stürzen u. wälzen kann, *Из.* 78. [einanderstossen; hie u. da stellen.

Розпихáти, -розпихáти, *v. a.* aus-

Розпишнúти ся, stolz, prächtig aufblühen.

Розпізна́ти, розпізнава́ти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, prüfen; unterscheiden; *sbst.* розпізнане, *n.* Erkenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*

Розпіли́ти, *v. a.* ab-, aufwickeln; Ро́зпір, -о́ру, der Schlitz am Kleide.

Ро́зпірка, *f.* s. Ро́зпір; 2) Querband der чепи́ги, *n.*

Розпістере́рти, *v. a.* s. Розпростере́рти.

Розпістува́ти, *v. a.* s. Пістува́ти.

Розпла́ва, *f.* Fluss, *m.* (beim Schmelzen); Fritte, *f.*

Розпла́вити, *v. a.* schmelzen, emaillieren, *Пар.* — ся zerrinnen, schmelzen (*v. n.*).

Розпла́вний, *a.* emaillen.

Розпла́вник, *m.* Schmelzer; Emailleur, *m.* [kriechend, *B.*

Розпла́зний, *a.* sich schlängelnd,

Розпла́їти ся, sich zu einem Wege, zu einer Bahn öffnen, s. aufthun, *Зар.*

Розпла́кати ся, in Thränen ausbrechen, zu weinen anfangen.

Розпласта́ти, *v. a.* ausbreiten, кри́ла; — ся sich —.

Розпла́та, *dim.* розпла́тка, *f.* Bezahlung, Auszahlung, *f.*

Розплата́ти, *v. a.* der Länge nach zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalten, aufgeschlitzt werden; 2) *P.* II. 126. sich ausstrecken, *D. c.* 302. s. Розпласта́ти ся.

Розплати́ти, розпла́чувати, *v. a.* versch. Schulden abtragen, bezahlen; — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen, bezahlen. [ge, *pl.* (Dialypetalae).

Розплато́чні, *pl.* Freikronblätteri-

Розпла́щити, *v. a. pol.* flach machen, plattschlagen. [quetschen.

Розпле́скати, *v. a.* abplatten; zer-

Розпли́ва, *f.* Seitenabfluss, *f.*

Розпливати ся, розпли́сти ся, auseinanderschwimmen, -fliessen; zerfliessen, zergehen. [bar.

Розпливча́стий, *a.* elastisch, dehn-

Ро́зплід, -о́ду, *m.* Fortpflanzung; Vermehrung, *f. Пу. Фр.*

Ро́зпліт, *m.* розпліта́не, *n.* Auflechten, *n.* ко́си пусти́ти на — frei lassen *Ф.*

Розплі́та́ти, розпле́сти. *v. a.* das Geflecht lösen, aufflechten; — ся die Haarflechten lösen, sich aufflechten.

Розпло́дити, розпло́джувати, *v. a.* fortpflanzen, vermehren.

Розпло́док, *m.* розпло́дження, *n.* Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *n*; Same; Fasel, *m.*

Розпльо́нтати, *v. a.* s. Розпу́тати.

Ро́зплощ, *m.* Flachkoralle, *f.* (Explanaria), *B.*

Розпло́щене, *n. Зг.* (*Пр.* II. 67) Zertheilung und dann Incarnation (воплощене) einzelner Theile besonders.

Розплу́га, *f. Гн.* 64. offene Furche, Beetfurche, Ausstreiche; Pflugfurche, *f.*

Розплу́тати, *v. a.* abwickeln, entwirren, aufknüpfen *Ст.* [Рознеха́ти ся.

Розплюва́ти ся, з кимось, *Ст.* s.

Розпо́взувати ся, розповзти́ ся, auseinanderkriechen.

Розповити́, розповива́ти, *v. a.* auseinander-, herauswickeln, -windeln (aus den Windeln).

Ро́зповідь, *f. Кн. ОП.* ро́зповідок, *m.* розпові́данка, *f. Ст.* Erzählung, *f.*

Розповіда́ти, розповісти, *v. a.* erzählen, melden; auseinandersetzen, erörtern. [sich entfalten, *M.*

Розповни́ти ся, in ganzer Fülle

Розповни́ти, *v. n.* von Fülle strotzen, triefen, *Макс.* [breitung, *f.*

Розповсю́дження, *n. Кн.* Ver-

Розповсю́дити, -дни́ти, *v. a.* verbreiten; — ся sich —. [Verbreitung.

Розповсю́днене *n. B.* allgemeine

Розповяза́ти, *v. a.* -го́лову, (u. — ся) das Haupt von einer Haube & befreien, entblössen, den Kopfband aufwickeln. [ten, schimpfen, *Зап.* I. 42.

Розпозерни́ти ся, einander schel-

Розпої́ти, *v. a.* ablöthen, *Пар.*

Розполага́ти, *v. a. H.* 2. *gr.* walten, regieren, verfügen.

Розпо́ле, *n. Зар. Вец.* I. 119.?

Розполо́г, *m.* Auseinandersetzung, *f.* Plan, *m.* +*M.*

Розполо́га, *f.* Disposition, *f.* — ра́ти, Ratentheilung, *f. Ра.* I. 373.

Розполо́жене, *n.* розполо́га, *f.* (*Др.*) Stellung, Lage, Einrichtung, *f.* Zustand, *m.* Construction, *f.* Verfügung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang, *m.* -ду́ха Gemüthsstimmung, *f.*

*

Розполо́жений, *a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.

Розполока́ти, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegspülen, ausspülen. [durch-,ausspülen,durchwaschen.

Розполоснýти, розполоска́ти, *v. a.*

Розполоши́ти, розполо́шувати, *v. a.* verscheuchen, verjagen; zerstreuen; *sbst.* розполо́шене, *n.* Verscheuchung, Verjagung, *f.*

Розпомоча́ти, *v. a.* *Ч.* IV. 126.?

Розпопа́дний, *a.* s. Запопа́дний.

Розпопелі́ти, *v. n.* *Фр.* s. Спопелі́ти.

Розпо́рина, *f.* s. Ро́зпір.

Розпоро́ти, розпо́рювати, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [ся zerstieben.

Розпороши́ти, *v. a.* zerstäuben; —

Розпо́рпувати, (-пáрп-), *v. a.* auseinanderscharren. (*Фр.*).

Розпо́рський, *a. a. m.* Haderlump, *m.*

Розпо́рснути, *v. n. B.* zerbrechen.

Розпоряджа́ти, -я́джувати, -ди́ти, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. *P.* I. 80.

Розпоряди́мий, *a.* disponibel.

Розпоряди́мість, *f.* Verfügung, *f.*

Розпоряднóване, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* *Др. adj.* розпорядно́ваний, desorganisiert, *Др.*

Розпоряднувáти, *v. a.* anordnen.

Розпоря́дник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* +*M. Иу.*

Розпоря́док, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* *C.* II. 156. 178. -робúти, давáти; Verwaltung, Leitung, *f.* *pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* *C.* II. 131.

Розпоставити, *v. a.* herumstellen.

Розпотво́рити, *v. a.* s. Спотво́рити.

Розпотро́шити, -тру́ш-, *v. a.* ausweiden.

Розпочáте, *n.* Beginn, Anfang, *m.*

Розпочáти, розпочинáти, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, s. Почáти.

Розпóчин, *m.* Beginn, *m.*; Initiative, *f.*

Розпóчинок, *m.* *Ст.* Vorhaben, Beginnen, *n.*

Розпоясáти, s. Розперезáти.

Ро́зпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Händel, *pl.*

Розпрáва, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судовá gerichtliche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung, *f.*; 4) *Гол.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; b) Scheidungsurkunde, *f.*

Розпрáвити, розправля́ти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinandertrennen; öffnen; -кри́ла ausbreiten *Мор.*; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, *Пар.*; 3) розправля́ти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich — — 1) 2); 2) — з ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, *P.* 1. 12; *b*) sich scheiden.

Розпредíля́ти, розпредíлювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen *ГБ.*

Розпри́ндити ся, sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden *C.* I. 55.

Ро́зприска, (-іска), *f.* s. Ра́спра.

Розпровáдити, розпровáджувати, *v. a.* auseinanderführen s. Розводи́ти, розве́сти; 2) -волóся s. Розчесáти.

Розпроганя́ти, *v. a.* -дíру́ das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.

Розпрóдаж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розпрóдати, розпрóдувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.

Розпрóс, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*

Розпроси́ти ся, *Л.* 109. ausfragen.

Розпости́рание, *n.* Ausbreiten, Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung, *f.*

Розпостира́ти, розпосте́рти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, erweitern — ся sich —.

Розпости́ти ся, sich versöhnen.

Розпостоволóсити, *v. a.* die Kopfbedeckung wegreissen, entfernen u. dadh das Haupt entblössen.

Розпостóр, *m.* *Под.* -óрене, *n.* Verbreitung, *f.*

Розпостóрити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпостóрювати ся, sich ausbreiten, s. erweitern; um sich greifen.

Розпосторóнене, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*

Розпрóщане, *n.* Verabschiedung, *f.*

Розпрощáти ся, sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.

Розпрóщене, *n.* s. Опрóщене.

Розпрýга, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* *Кн.*

Розпру́жний, *a.* dehnbar. s. Пружисто-пли́нний.

Розпру́жність, *f.* Ausdehnbarkeit, *f.* [herausspannen; — ся sich —.

Розпрягчи́, розпряга́ти, *v. a.* aus-,

Розпряда́ти, *v. a.* auflösen (das Gesponnene). [— ся sich —.

Розпряди́вювати, *v. a.* aufdrehen;

Ро́зпряска, *f.* Entzweiung, *f.*

Розпсьо́ти́ти ся, §. auf den Hund kommen, herabkommen.

Розпу́дити, розпу́джувати, *v. a.* auseinandertreiben, verscheuchen, s. Розігна́ти. [я́ти ся zum Bersten.

Ро́зпук, *m.* до розпу́ку і́сти, сьмі-

Розпу́ка, *f.* Verzweiflung, *f.*

Розпука́ти ся, розпу́кувати ся. розпу́кнути ся, zerplatzen, springen, bersten, reissen; 2) aufbrechen, sich öffnen, sprossen, (v. Knospen, Blumen); 3)— над ким, -чим, sich grämen, verzweifeln; *sbst.* розпу́кненє, *n.* Bersten, *n.*

Розпу́клий, *a.* * s. Ки́лавий.

Розпу́клина, *f.* Kluft, Erdkluft, Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*

Розпу́ковка, *f.* die sich entfalten-

Розпундю́чити ся, sich breit machen, *He.*

Ро́зпуск, *m.* Lösung, Auflösung, *f. Под.*; 2) Verziehung, *f.* (der Kinder &) Schwäche gegen jmdn s. Ро́зпуст.

Розпуска́ти, розпусти́ти, *v. a.* entlassen; reducieren; 2) verbreiten; zerlassen, auflösen, verdünnen, anmischen; розпусти́ти шкі́ру, in kleinere Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflösen &; 2) liederlich werden, ausschweifen; *prtc.* розпуще́ний, ausgelassen &; 2) flüssig.

Ро́зпуст, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.* — да́ти alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*

Розпу́ста, *f.* Zügellosigkeit, Ausgelassenheit, Ausschweifung, Liederlichkeit, *f.* Uebermuth, *m.*

Розпу́ство, *n.* s. d. v. *Др.*

Розпу́стка, *f.* s. Розто́па, *Пар.*; 2) Art Osterspiel der Mädchen, *Kol.* I. 153.

Розпу́стний, *a.* auflösbar; 2) liederlich; muthwillig; übermüthig, frech.

Розпу́стник, *m.* ein ausgelassener, ausschweifender Mensch, Wüstling, Wollüstling, *m.*

Розпу́стність, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*

Розпустува́ти, *v. n.* ausgelassen, zügellos sein, liederlich, ausschweifend leben.

Розпу́тати, розпу́тувати, *v. a.* auseinanderwickeln; entfesseln, frei machen; — ся sich losmachen; auseinandergewickelt werden.

Розпутничáти, *v. n. Под.* liederliches Leben führen. [losigkeit, *f. K.*

Розпу́тність. Liederlichkeit; Schamlo-

Розпу́тно, *adv.* verschwenderisch.

Розпу́ство, *n. Кн.* sittliche Verkommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2) *C.* II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*

Розпу́тє, (-ттє, -тя), *n.* Scheideweg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі́ яке́ да́ти *Зар.* sich einen Ausweg finden, s. Rath schaffen, s. helfen; 2) schlechter Weg; die Jahreszeit wo die Wege schlecht sind, *P.* II. 193.

Розпучáти, *v. n. Ф.* verzweifeln.

Розпу́чина, *f.* geborstener Riss, *B.*; Spalte, *f.*

Розпучи́ти, *v. a.* s. Пропучи́ти.

Розпучли́вий, *a.* verzweifelt, *B.*

Розпу́чний, *a.* verzweifelt, verzweifelnd, *Kst.*

Розпущáльний, *a.* auflöslich.

Розпу́щенє, *n.* Entlassung; Verabschiedung, *f.*; 2) s. Ро́зчин.

Розпу́щник, *m.* s. Розчи́нник.

Розпяли́ти, *v. a.* ausspannen, ausbreiten, -strecken.

Розпяни́чити, *v. a.* zu Saufern machen; — ся sich dem Trunke ergeben.

Розпя́тє, (-тиє), *n.* Kreuzigung, *f.*; 2) Crucifix, *n.*

Розра́да, *f.* (*dim.* розра́донька, *f.*), Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*; 2) Abrathen, *n.*

Розра́дити, розра́джувати, (-ра́джую, -уєш), *v. a.* trösten, aufrichten; 2) abrathen; widerrathen; — ся sich abrathen.

Розра́дниця, *f.* die welche розра́джує, d. h. einen Beschluss hintertreibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*

Розрази́ти, *v. a.* zerschlagen; verwunden. [лу́ка.

Розра́і́нє, (-іннє, -я), *n. Ру.* s. Роз-

Розрали́ти, *v. a.* mit dem ра́ло das Feld zwiebrachen, ackern.

Розранúти, розрáнювати, *v. a.* verwunden, schwer v.

Розрахувáти, -хóяувати, *v. a.* berechnen, verrechnen; — ся sich —.

Розрáяти, *v. a.* widerrathen.

Розревíти ся, (-вáти ся), gewaltig zu brüllen anfangen, *Кн.*

Розревнúти ся, розревнувáти ся, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *T.*

Розремствувáти ся, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *Кн.*

Рóзрив, *m.* Zerreissen, *n.* Riss, *m*; 2) -рóзрив-трава́ e. Art Zauberkraut zum Aufreissen aller Ketten u. Schlösser, *Ч.*I.166.; 3)Impatiens noli tangere L.*Шіс.*

Розривáтельний, *a.* zerreissend, destructiv, *У.*

Рóзрий, *m.* Zerstörung, *f. Мі.* II. 6.

Розрилювáти, *v. a.* s. Розралúти, *ОП.*

Розрúти, *v. a.* zerwühlen.

Розрíвнувати, (-нюв-), розрівнáти, *v. a.* eben machen, ebnen.

Розрíдúти, розрíджувати, (-рíджую, -уєш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern. [phnia). *B.*

Рóзрідка, *f.* Wasserfloh, *m.* (Da-

Розрíдníти ся, з рíднéю. *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreissen. [Schnitt; Schlitz, *m.*

Рóзрíз, *m.* Durchschnitt, Aufschnitt,

Розрíзати, розрíзувати, *v. a.* zerschneiden,durchschneiden;anatomisieren.

Розрíжúти, (-я́ти, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — ся sich —.

Розрізúти, (-ня́ти), *v. a. Ш.* I. 251. entzweien, verfeinden; — ся sich trennen, auseinandergehen 404.

Розрíзуване, *n.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *n.*

Розрíсити, (-рíшую, -уєш), *v. a.* entfalten.

Розрішáти. розрішúтя, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, *Ш.* I. 375.

Розрíшене, *n.* Absolution, Dispensation, *f.* Dispens, *m.*

Розрóба, *f.*Ausschürfen,*n.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *f.* (Aokerb.),*Шіс.*

Розробúти, розрóблювати, -робля́ти, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar machen, bearbeiten, *Шіс.*; 3) — щось в чого́, -чим entwickeln, erweitern, vergrössern; 4) verdünnen, auflösen; розробля́ти ся, sich entfalten, s. entwickeln, in Fluss kommen, *Кн.*

Розробля́не, *n.* Zersetzung, Auflösung, *f.*

Розрóбок, -бку, *m* на розрóбок да́ти кому́ що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *n.*

Розрóдити, розрóджувати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — ся sich vermehren, gut gedeihen.

Розрóдник, *m.* s. Бросúнка.

Розрозни́ти, *v. a. Ч.* III. 274. s. Розігна́ти. [gehen, — sich verbreiten.

Розроїти ся, in Schwärmen aus-

Розронúти, розрóнювати, *v.a.* auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, *МШ. АД.* I. 35.

Розрóст, (-іст), *m.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *m.* Aufschiessen, Aufwachsen, *n.* Entfaltung, *f.*

Розрóста, *f.* Art Pflze.

Розростáти ся, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschiessen. [Misshandlung, *f.*

Розругáннячко, *n.dim. Ч.*V. 622.

Рóзруй, *m.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *f.* Umsturz, *m.*

Розруйнувáти, *v. a.* zerstören, niederreissen, umstürzen, zu Grunde richten; *sbst.* розруйнóване, *n.* s. Рóзруй; 2) Trümmer, *pl. Шіс.*

Рóзрух, *m.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *f.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawall, *m.* Getümmel, *n.* Wirren, *pl.*

Розрýхáти, розрушáти, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розрушúтель, *m.* Zerstörer, *m.*

Розрýшити, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Рóзряд, *m.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung, *f.*

Розря́дження, *n.* Entladen, *n.*

Розрядúти, розряджáти, розря́джувати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schmuck abnehmen, ausziehen; auskleiden; — корабéль ab-

thauen; — ся sich einrichten &; 2) s. auskleiden.

Розря́дич, *m.* Auslader, *m.*

Розрядни́ти, (-редн-), *v. a.* beschwichtigen, schlichten.

Розряд о́вий, розря́дний, *a. ГШ.* — число́вник Gattungs- und Doppelungszahlwort, *n.*

Розса́да, *f.* junge versetzte Pflanze; Setzplanze, *f.*; — са́ряча Knollige Fetthenne (Sedum telephium), *Шс.*

Розсади́ти, розса́джувати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zersprengen.

Розсадни́к, *m.* Mistbeet, *n.*; Baumschule, *f.* Pflanzstätte, *f.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina L.), *B.*

Розсадничо́к, *m.dim.* s. Розсадни́к.

Розсадна́, *f. pl.* -ні́, -на те́бе du mögest bersten.

Розсатани́ти, *v. n.* teuflisch egrimmen, *Cm.*

Розсвита́ти, розсвитну́ти, *v. n. gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (v. Tag).

Розсвіну́ти, розсві́сти, *v. n. impers.* розсві́ло es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оц. гр.* 18.

Ро́звсьвіт, *m.* Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.*

Ро́звсьвітка, *f. T.* Beleuchtung, Erörterung, *f.*

Ро́звсьві́ток, *m.* Dämmerung, *f.*

Розсво́рити, *v. a.* abkoppeln.

Розсвя́нути, *v. n.* s. Розсвіну́ти.

Розселя́ти, -се́лювати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — ся sich —.

Розсе́ро́ати, *v. a* ausschöpfen.

Розсе́рдити, розсе́рджувати, *v. a.* zornig machen, erbosen; — ся zornig, erbost, ungehalten werden.

Розсердя́тий, *a. Oc.* (61) V. 23. sehr zornig.

Розси́дїти, розси́джувати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (dh Sitzen); — ся zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розсила́ти, *v. a.* s. Розісла́ти.

Розсилля́ти, розси́лювати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розси́льний, *a. sbst. m. pl.* розси́льні *О. ц. л.* 365. Gerichtsbote, *m.*

Розсип, *m.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *f.*; у ро́зсип *M.* zerstreut, auseinandergeworfen; пітй у- sich flüchten, s. zerstreuen, *T.* ро́зсипом, *adv. Гол.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *n. dim.* ро́зсипок.

Розси́па́ти, розси́пувати, *v. a.* ausstreuen, verstreuen, ausschütten; * — кого́ jmdn zu Grunde richten, vernichten; — ся auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstieben; sich zerbröckeln; s. lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben.

Розсипа́чка, *f.* земля́ — *Гн.* 25. locker, leicht.

Розси́пини, *pl.* Seifen, Seifengebirge, *pl.*

Розсипи́стий, розсипча́стий, *a.* locker; 2) зо́рі -і *M.* III. 58. zerstreut.

Ро́зсипка. *f. BБ.* Zerstreuung, *f.*

Розсиха́ти ся, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розсїва́ти, *v. a.* s. Розсія́ти.

Ро́зсївка, *f.* s. Ро́змітка.

Розсїдла́ти, *v. a.* absatteln.

Ро́звсіл, -о́лу *m.* (Salz)Auflösung *f. ОП.*

Розсі́лина, *f.* Ritze, Spalte, Kluft, Schrunde, *f. Оз.* 92.

Розсі́лниця, (-е), *f.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *B.*

Розсі́пати, *v. a.* zerraufen.

Розсі́сти, розсїда́ти, *v. a.* s. Розси́дїти; — ся sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *Ф.*

Розсі́чи, розсїка́ти, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розсі́шки, *pl. dim.* s. Розсо́хи.

Розсі́янець, *m.* Flatterer, Flattergeist, *m.*

Розсі́яність, *f.* Flatterhaftigkeit, Zerstreuung, Zerstreutheit, *f.* (des Geistes).

Розсі́яний, *a.* ausgesäet, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розсі́яння, *n.* Verstreuen, *n.*; Zerstreuung, *f.* s. Розсі́яність.

Розсі́яти, розсїва́ти, *v. a.* aussäen; ausstreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (z. B. Gerüchte); — ся sich — —.

Розсквери́ти ся, s. Розпла́кати

ся (bes. v. Kindern), *ГБ.*

Розскóчити ся, auseinanderspringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen. [zupfen,zerrupfen,zerren.

Розскýбати. розкýбти, *v. a.* zer-

Розслабля́ти, -би́ти, *v. a. Под.* krank, siech machen, lähmen.

Розсла́вити, розсла́влювати, *v. a.* den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlautbaren, ausposaunen, ruchbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розслизнýти ся, zerfliessen, auseinandergehen, schwinden, *Фр.*

Розслі́дити, розслі́джувати, *v. a.* untersuchen, prüfen, erforschen.

Розслони́ти, розсло́нювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Розслýхати, *v.a.* u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, *Кч.* 185.

Розслюбувáти, *v. a.* vom Gelöbnis dispensieren.

Розсмíкати ся, *D. c.* 79.

Розсмíливити, (-лити), розсмíлювати, *v. a.* ermuthigen, die Schüchternheit benehmen, *Мог.*; — ся kühn werden.

Розсьмíши́ти, *v. a.* zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Рóзсьмія́ти ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсмотрíти, *v. a.* durchmustern.

Розсóтувати, -тáти, *v. a.* s. Розмóтувати.

Розсóха, *f.* Zacken, *m.* gabelförmiger Ast, Gabelast, *m.* Gabelholz, *n. pl.* розсóхи, Pfluggabel, *f.* Pflugwetter, *n.*; 2) hölzerne Mistgabel. [(Milvus), *B.*

Розсоха́ня, (-нє), *f.* Gabelweihe, *f.*

Розсоха́тий, розсохоя́тий, *a.* ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсоха́ч, *m.* s. Рога́ч; 2) Олень. *B.*

Розстáванє, (-ннє), *n.* s. Розлýка, *K. Не.*

Розставáти ся, s. Розлучáти ся.

I. Розстáвити, розстáвлювати, розставля́ти, *v. a.* auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, an-, ausstellen, gehörig aufstellen; — ся sich —. [s. Спусти́ти.

II. Розстáви́ти, *v. a.* (саджівку), Рóзставка, *f.* Dislocation; Aufstellung, *f.*

Рóзстай, *m.* o — гóлоса прилиши́ти ся ausser der Vernehmbarkeit der Stimme zurückbleiben, *Зар.*

Розстáйний, *a.* Scheide-.

Розстáйня, *f. TP.* Scheideweg, *m.*

Рóзстань, *f.* Grenzscheide, *f.*

Розстанови́ти, *v.a.*s. Розстáвити.

Розстáня, *pl.n.H.*74. Scheideweg,*m.*

Розстара́ти, *v. a.* u. — ся besorgen, beschaffen, aufbringen.

Розстáти ся, s. Розлучи́ти ся.

Розстебнýти, (-гн-), *v. a.* aufknöpfen, lüften.

Розстели́ти, розстеля́ти, розстéлювати, *v. a.* ausbreiten, auseinanderlegen; — ся sich —.

Розстерви́ти ся, in Wuth gerathen, wüthen, ergrimmen, *Зак.*

Розстигнýти, *v. a.* abschnallen, aufhäckeln.

Розстóяне, *n.* Abstand, *m. Пол.*

Розсторóнити ся, sich ausdehnen, s. ausbreiten, *ОП.* [tern, *Пар.*

Розсторóнювати, *v. a.* aufblät-

Розстрáпати ся, (-ряп-, -штр-), die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розстри́хнýти ся, mit jmdm brechen.

Рóзстрій, -óю, *m.* Missklang, Misslaut, *m.* Dissonanz, Misstimmung, Disharmonie, *f.*

Розстріля́ти, розстрíлювати, розстрíлити, *v. a.* durch-, erschiessen; zerstreuen; — ся sich zerstreuen.

Рóзстріп, *m.* Rasenkoralle, *f.* (Anthophyllum), *B.*

Розстрíхати ся, розстріхнути ся, sich entzweien, auseinandergehen.

Розстроíтель, *m.* Verderber, Vernichter, *m. Пу.*

Розстроíти, розстрóювати, *v. a.* verstimmen; 2) in Unordnung bringen, zerrütten; — ся sich verstimmen; 2) in Unordnung, in Verwirrung gerathen; aus der Fassung kommen; 3) (рáна) wieder schmerzen.

Розстрóйність, *f. У.* s. Рóзстрій.

Розстрóйство, *n. Под.* Störung, Zerrüttung, *f.*

Розступи́ти ся, розступáти ся, auseinandertreten; 2) sich öffnen, s. aufthun.

Розсува́ти, *v. a.* s. Розсу́нути.
Ро́зсуд, *m.* Ueberlegung, Meinung, *f.* Urtheil, *n.* Beurtheilung, Entscheidung, *f.* [richter, *m.*
Розсу́дець, *m. H.* 142. Schieds-
Розсу́джа́ти, розсу́джувати, розсуди́ти, *v. a.* urtheilen, überlegen, erwägen, bedenken; 2) schlichten, entscheiden, Urtheil fällen, Recht sprechen.
Розсу́дженє, розсу́джуванє, *n.* Ueberlegung, Betrachtung; Beurtheilung, *f.*; 2) Urtheil, *n.* Urtheilsspruch, *m.*
Ро́зсудка, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung; 2) Kritik, *f.*
Розсудко́вий, *a.* judiciös, *Ил.*
Розсудли́вость, (-ість), *f.* Bedächtigkeit, praktische Beurtheilung, Klugheit, *f.* Verstand, *m.*
Розсу́дний, розсудли́вий, *a.* verständig, klug, einsichtsvoll; *adv.* -но.
Розсудничий, *a.* kritisch, *Пар.*
Ро́зсудок, -дку, *m.* Urtheilskraft, *f.* Verstand, *m.* Ueberlegung, *f.*; 2) розсу́док, -дку, *m.* -сва́рки Entscheidung, *f. Ч.* II. 620.
Розсу́дця, *m. H.* 206. s. Розгу́дця.
Розсу́дчик, *m.* Schiedsrichter, Richter, *m.* [von einander drehen, aufdrehen.
Ровсука́ти, розсу́кувати, *v. a.*
Ровсу́кин, *a. Ч.* III. 136. s. Су́кин.
Розсу́нути, розсува́ти, *v. a.* auseinanderrücken, -stellen; hier u. dahin legen, verlegen.
Розсупо́нювати, *v. a.* die Riemenbänder loslösen, s. Супо́ня.
Розсу́чий, *a. P.* II. 76. s. Су́чий.
Ро́зсяг, *m. B.* Ausbreitung, *f.* Umfang, *m*; 2) Flugweite, Flügelweite, *f.*
Розся́глий, *a.* ausgedehnt, ausgebreitet. [nung, *f. Вах. Ил.*
Розся́гліть, -ости, *f.* Ausdeh-
Розта́бо́рити ся, sich lagern, das Lager aufschlagen, beziehen.
Розтава́ти, розта́нути, розта́яти, розта́ти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, zergehen. [wickeln, bewerkstelligen.
Розтала́нити, *v. a.* glücklich ent-
Розталува́ти, *v. a.* auftreten, *Пар.*
Ро́зтань, *Ч.* I. 1. 85?
Розтара́гати ся, s. Розтрясти́ ся.
Розта́скати, *v. a.* s. Рознести́.
Розтача́ти, *v. a.* düun rollen, тісто das Teig mittelst e. Walze dünn machen.
Розташува́ти ся, sich auskramen, seinen Kram, seine Waaren auslegen, sich ausbreiten, *Ш.* II. 232.
Розтвара́ти, *v. a.* verwittert machen.
Ро́зтвір, -бру, *m.* Oeffnung; *f.* двері на — thorweit, angelweit; 2) Schlund, Rachen, *m.* Mundloch, *n. У. pl.* в -бри ins Freie.
Ро́зтво́р, (-ір), -бру, *m.* s. Ро́зчин.
Розтво́ренє, *n.* Oeffnen, *n.* Oeffnung, *f.* -тіла Obduction, *f.*; 2) s. Ро́зчин.
Розтвори́ти, *v. a.* öffnen, aufthun, aufmachen; — ся sich —, s. Отвори́ти.
Розтво́ром, *adv.* weit geöffnet, *Мж.*
Розтворча́тий, *a.* -бо́раз zusammengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder sichtbar werden.
Розтера́ти, *v. a.* s. Розте́рти.
Розтерза́ти, *v. a. altsl.* † *P.* I. 148. auseinanderreissen, zerreissen, *Л* 95.
Розте́рливий, *a.* zerreiblich, *Пол.*
Розтерли́вість, -ости, *f.* Zerreiblichkeit, *f. Пол.*
Розте́рлити, *v. a.* §. -гро́ші vergeben, verschenken; verschwenden.
Розте́рти, розтера́ти, (розтере́ти *B.*), розтира́ти, *v. a.* zerreiben, zerstossen, klein reiben, klein stossen; * — гро́ші vergeuden; — ся zerrieben, klein gerieben werden.
Розтеря́ти, *v. a.* s. Розтра́тити.
Розтечи́ ся, розтіка́ти ся, zerfliessen, auseinanderfliessen; auseinandergehen; verschwinden.
Розтика́ти, *v. a.* s. По́розтика́ти.
Розтина́ти, розта́ти, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden.
Розтира́ч, (-тер-), *m.* Reiber, *m.* Reibekeule, *f.* s. Макогі́н.
Ро́зтирка, *f.* Uneinigkeit, *f.* Zwist, *m.* Fehde, *f.*; 2) Verlust, *m. Зак.*
Ро́зтирх, *m.* Absattelung, Abladung, *f.*
Розти́рханий, *a.* zerzaust.; 2) s. d. f.
Розти́рхати, *v. a.* absatteln, absacken.
Розтиска́ти, розтисну́ти, *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.
Ро́зтік, *m.* розто́ка. *f.* (*d.* розто́чина, *f*) Auseinanderfliessen, *n.*; 2) a) Flussarm, *m.* b) Insel inmitten eines Flusses; 3) Rinne, Kloake, *f. B.*

Розтїкáти ся, auseinanderfliessen, -gehen, -laufen. [kleineres Querthal, *B.*

Рóзтічка, *f. dim.* s. Розтóка; 2)

Розтíчок, *m.* розтічина, *f. dim.* s. Рóзтік, Розтóка 2). [lustig stimmen.

Розтїшити, *v. a.* erfreuen; froh,

Розтлúти, розтлївáти, *v. a.* verderben, vertilgen; schänden, *Ш.* II. 139. 244. *КУ. prtc.* розтлéнний, verdorben, faul, *Ш.* II. 236.

Розтóвпити, *v. a. Кч.* 72 das Gedränge aufräumen.

Розтóвс(т)нути, *v. n.* sehr fett werden; (am Leibe) zunehmen, dick werden. [stossen, *n.*; Aufschlag, *m. Пар.*

Розтóвчене, *n.* Zerstossen, Klein-

Розтовчú, розтовкáти, *v. a.* zerschlagen, klein stossen, auseinanderstossen; zerrühren; aufklopfen; — ся sich entzweien, s. Розбúти ся.

Розтóка, *f.* s. Рóзтік 2); 2) s. Рóзчин, *Пар.*

Розтóком, *adv.* niederwärts auseinander, *K.* [setzen, erklären; entziffern.

Розтолкувáти, *v. a.* auseinander-

Розтолýбити, *v. a.* s. Розлупúти; Розтолóчити, *У.*

Розтомилéний, *a. Гол.* III. 721. allerliebst, liebenswürdig.

Рóзтоп, *m.* s. Рóзтопка; 2) розтопом робúти sehr eifrig, mit Lust.

Розтóпа, *f.* Email, *f. Пар.*

Розтопúрити, *v. a.* s. Одтопúрити.

Розтопúрки, *pl. H.* 293. in d. Räthsel: дві — zwei Hörner.

Розтопúти, *v. a.* heizen, einheizen; 2) schmelzen; — ся brennen, in Brand gerathen; 2) schmelzen, zerschmelzen (*v. n.*), geschmolzen werden.

Розтопíрити, -íрювати, *v. a.* auseinanderspreizen; -strecken, -recken, -spannen.

Рóзтопка, *f.* Schmelzen, *n.*

Розтóпник, *m.* Emailleur, *m. Пар.*

Розтóргати, розтóргувати, *v. a.* zerzausen, zerreissen, s. Розірвáти.

Розторгувáти ся, ausgebreiteten Handel führen, gute Handelsgeschäfte betreiben. [tes (торг), *Кух.*

Розтóрже, *n.* Ende des Jahrmark-

Розтóржниця, *f.* Art Bauchpilz, Didymium, *Вол.*

Розтормóсити, *v. a.* auseinanderwerfen, dh vieles Ziehen u. Zerren verderben; zerstreuen; 2) — когó einen nicht schlafen lassen (dh Rütteln).

Розторóпа, *m. P.* II. 169. von gewandtem, klugem Menschen.

Розторóпати ся, in vieles Geschwätz sich einlassen, viel schwatzen.

Розторóпний, *a.* klug, umsichtig, *Пар.* [sicht, Besonnenheit, *f. Пар.*

Розторóпність, *f.* Klugheit, Um-

Розторóпша, *f. Oc.* (62) I. 80.?

Розторóсити, *v. a.* ausstreuen.

Розторóчити, *v. a.* aufbinden, aufschnüren, auffasen, -faseln; — ся, sich aufdrieseln.

Розточáльний, *a.* entfaltbar.

Розтóче, *a.* Wasserscheide, *f.* s. Дїл вóдний. [ausbreitend, *B.*

Розточúстий, *a.* fächerartig sich

Розточúти, розтóчувати, *v. a.* beim Zapfen vergiessen; 2) verschwenden, vergeuden, durchbringen, *Ко.* 294; 3) zernagen, zerfressen (von Würmern).

Розтóчний, (-шн-). *a.* überflüssig.

Розтóчник, *m.* Milbenspinne, *f.* (Tetranychus), *B.*

Розтрáвити, *v. a.* aufbeizen, *Пар.*

Розтравлáти, *v. a.* verbreiten, steigern. [schleuderung, *f. Ш.* I. 140.

Розтрáта, *f.* Verschwendung, Ver-

Розтрáтити, розтрáчувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden.

Розтрáтний, *a.* verschwenderisch.

Розтратувáти, *v. a.* zertreten, niedertreten.

Розтрéнькати, розтрéнькувати, (-íнькати), *v. a.* verschwenden. [(*Фр.*).

Розтрепáнство, *n.* Leichtsinn, *m.*

Розтрибýха, *f.* liederliche Metze + *B.*

Розтринóжити, *v. a.* s. Розшýтати.

Рóзтріп, *m.* Klugheit, Umsicht, Besonnenheit, *f.* [diger Patron, *m.*

Розтрíпанець, *m.* Flattergeist, win-

Розтрíпаний, *a.* flatterhaft, faselhaft, zerstreut. [schlagen; 2) zerzausen.

Розтрíпати, *v. a.* zerklopfen, zer-

Розтріпíхати, *v. a.* s. Розпелéшити, *Пар.*

Розтрíпний, *a.* verständig, klug.

Розтрíск, *m.* Bersten, *n.* до -ку bis zum B.

Розтрíскати, *v. a.* zerschmettern; einschlagen; — ся aufspringen, bersten,

zerplatzen; 2) — на кого́ jmdn andonnern, mit harten Worten anfahren.

Розтрóнцати ся, §. liederlich werden. [Thätigkeit, Fertigkeit, *f. Зак.*

Розтрóпность, *f.* Gewandtheit,

Розтрóпта, *f.* Sylibum Marianum.

Розтрóщити, *v. a.* zertrümmern, zerschlagen, s. Потрóщити.

Розтрýбити, *v. a.* ausposaunen.

Розтрýсити, *v. a.* zerstreuen, herumstreuen, aufschütteln.

Розтрýтити, розтрýчувати, *v. a.* zerstossen, auseinanderstossen; zerschlagen, zerschmettern.

Розтрýювати, *v. a.* vergiften +*M.*

Розтрáване, *n. Зап.* I. 32. s. Роз ýка.

Розтрявáти, *v. a. Зап.* I. 10. s. Розлучáти.

Розтрясáти, розтрясти́, *v. a.* auseinanderstreuen, herumstreuen, zerstreuen; 2) durchschütteln, -rütteln; 3) untersuchen, prüfen.

Рóзтрясок, (-ес-), *m.* Umkehren, Umschütteln, Umrütteln, *n.* Unordnung, Verwirrung, *f.*; 2) Aufwand, *m.*; Verschwenden, Durchbringen, *n.*

Розтужи́ти ся, vor Sehnsucht vergehen, grosses Herzeleid haben.

Розтручáти, *v. a.* s. Розтручáти. *КС.* IV. 488. [fen, -sprengen, *Ст.*

Розтуráти, *v. a.* auseinanderwer-

Рóзтяг, *m.* Ausdehnung, *f. Пар.*

Розтягáльний, розтяглúвий, розтя́жний, *a.* ausdehnbar.

Розтягáльність, *f.* Streckbarkeit, Dehnbarkeit, *f. Пол.*

Розтя́ганє, *n.* Ausziehen, Strecken, *n.*

Розтяглúвість, розтя́жність, *f.* Dehnbarkeit, Ausdehnbarkeit, *f.*

Розтя́глий, *a.* weit, breit ausgestreckt, -gedehnt, -gezogen.

Розтя́гліcть, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розтягнýти, розтягáти, *v. a.* auseinanderziehen, ausdehnen, ausstrekken, -spannen, -breiten, erstrecken; — ся sich ausdehnen, s. ziehen; s. ausstrecken; 2) s. dehnen, ziehen lassen.

Розтя́млювати, *v. a.* erwägen, überdenken.

Розтя́ти, *v. a.* s. Розтинáти.

Роз'удáлий, *a. superl.* s. Удáлий, *Ч.* V. 629.

Роз'уздáти, (-уздй-), *v. a.* -коня́ den Zaum abnehmen, ab-, entzäumen.

Роз'узнавáти, роз'узнáти, *v. a.* erkennen, *K.* s. Розізнáти.

Рóзум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, Intelligenz, *f.* Sinn, *m.*; 2) Bedeutung, *f.*

Розумéць, *pl.* -цї, *m.* Rationalist, *m. Др.*

Розумíвский, *a.* rationalistisch, *Др.*

Розумíвщина, *f.* Zeit u. Geschichte des letzten гетьмáн Grafen Разумовский 1750—1764.

Розумíнє *n.* Verständnis, Erachten, *n.*

Розумнáк, *m.* der Verständige, Kundige, Gescheidte, *Ф.* [Gelehrtheit, *f.*

Розумнéча. *f. ОП.* Gelehrsamkeit,

Розýмний, *a.* verständig, vernünftig, klug, *adv.*. -но verständig, vernünftig, wohlweislich; 2) verständlich, begreiflich, *Кч.* 182. [dige, Gescheidte.

Розýмник, *m.* der Kluge, Verstän-

Розумниця, *m. f.* kluger, gescheidter, verständiger Mensch; *Ш.* I. 396. die Kluge, Verständige, Gescheidte.

Розýмність, *f. Бор.* Verständigkeit; Weisheit, *f.* [werden.

Розумнí(й)шати. *v. n.* gescheidter

Розумóване, *n.* Ueberlegen, *n.* Berathung, Ansicht, *f.*; Vernunftschluss, *m.* Raisonnement, *n.*

Розумóвець, *m.* Rationalist, *m.*

Розумóвий, *a.* Verstandes-, Geistes-.

Розумувáти, (-ов-), *v. a.* raisonnieren, vernünfteln, schliessen, Schlüsse ziehen.

Роз'учúти ся, verlernen, +*M.*

Розфáяти, *v. a.* § vergeuden, zerstreuen. [werfen.

Розфúркати, *v. a.* auseinander-

Розфíйний, *a.* verschwenderisch.

Розфíйник *m.* Verschwender, *m. Фр.*

Розфíйниця, *f. Пр.* III. 311. Verschwenderin, Vergeuderin, *f.* [buben, *Пар.*

Розфíяти, *v. a.* durchbringen, ver-

Розфлáкнути, (-éкн-), *v. n.* §. (снїг, під ногами &) vom Thauwetter, Koth &.

Розфрéнькати, *v. a.* s. Розтрáтити.

Розфýкати ся, zu schelten anfangen, jmdn anfahren, hart anlassen -на кого́. [sen, *B.*

Розфю́кати, *v. a.* auseinanderbla-

Розхáвити, *v. a. Ч.* IV. 355. рýки — die Hände ausspreizen.

*

Розхамýлити, *v.a.*§. s. Розвари́ти.

Розхвали́ти, розхвáлювати, *v. a.* durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergehen.

Розхвили́ти ся, wogen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, *Зах.* [ordnung, zerzaust.

Розхéмлений, *a.* (волося) in Un-

Розхили́ти, розхиля́ти, *v. a.* nach beiden Seiten auseinander- od. zurückschlagen; — ся *Не.* sich aufrichten.

Розхиля́стий, *a.* sich weit ausbreitend, +*М.*

Розхитáти, розхи́тувати, *v. a.* etw. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.

Рóзхід, -óду, *m.* Auseinandergehen, *n.*; Trennung, *f.* Abschied, *m.* при розхóдї; 2) Absatz an Waaren, *m.* Ausgabe, *f.* Aufwand, Verbrauch, *m.*

Розхідни́й, *a.* auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend *К.* I. 35: дороги -ні: Scheide, Abschied-, *Т.*; 2) — *dim.* розхіднéнький, *Б.* die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) *У.* entscheidend, letzt.

Розхідни́к, розхóдник, *m.* Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (Sedum acre) *В. Вол.* s. Очиток.

Розхíдниця, *f.* Schmaus, *m.* (von der Gesellschaft der an вечерницї Theilnehmenden vor dem Ende der Пили́півка abgehalten) *Kol.* I. 76. [gen, *n.*

Розхíтє, (розхíття), *n. Ст.* Vergnü-

Розхлепíстати, *v. a.* §. locker machen. [*a.* aufschlappern.

Розхлептáти, розхлéптувати, *v.*

Розхлю́пати, *v. a.* verschütten.

Розхóвстаність, *f. Пар.* Zügellosigkeit, *f.*

Розхóвстати, *v. a.* ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d. G. abwerfen; *a.* розхóвстаний zügellos; ausgelassen.

Розхóди, *pl.* в — mit Anlauf *У.*

Розходи́сто, *adv.* divergierend, *В.*

Розходи́ти, розхóджувати, *v. a.* — чóботи dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergehen, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) *Ш.* II. 225. ausgelassen jauchzen, jubeln; toben; 3) *impers.* розходит ся о щось es handelt sich um etw.; 4) *v. n.* umhergehen, -streifen *С.* I. 56. [Auflösung, am Ende.

Розхóдня, *f. У.* на розхóднї in der

Розходýщий, *a.* weit auseinandergehend, sich ausbreitend.

Розхóжий, *a.* -ї сорочки́, Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, *ГБ.*

Розхóпити, розхапáти, розхóплювати, *v. a.* vergreifen, wegraffen, auseinanderreissen. [erkranken.

Розхорувáти ся, krank werden,

Розхотїти ся, *impers.* s. Захотíти ся. [хý, *Ст.* Kreuzweg, *m.*

Розхрéстє, *n.* s. Перехрéстє; -шля-

Рóзхріст, *m.* -одéжї lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, *Т.*

Розхрíстати, *v. a.* aufreissen; entblössen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; розхрíстаний, schlotterig, *Ст.*

Розцарáпати, *v.a.* s. Роздрáпати, Порисовáти, *Пол.*; auseinanderreissen, reissen, *В.*

Розцви́сти, (-цві-), розцвитáти, *v. n.* u. — ся aufblühen; sich entfalten.

Рóзцьвіт, *m.* розцьвíтє, (-íттє), *n.* Blumenflor, *m.* Blüthezeit, *f.*

Розцїкáвити, *v. a* die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden. [thun, öffnen, *Зг.*

Розцíлити, *v. a.* aufmachen, auf-

Розцїлувáти, (-люв-), *v. a.* jmdn recht viel abküssen; — ся viel küssen.

Розцїни́ти, *v. a.* den Preis ansetzen.

Розцїпи́ти, *v. a.* losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.

Розцíпкати, *v. a.* aufpicken, *Пар.*

Розцьмáкати, *v. a.* zerkauen.

Розцурáти ся, *Кн.* s. Рознехáти ся.

Розчави́ти, розчави́чити, (розчáвчити *Кроп.*) *v. a. Кн.* (*Пр.* IX. 849.) zerdrücken, zerschmettern, s. Роздави́ти.

Розчáрка, *f.* Bechersternkoralle, *f.* (Pocillopora), *В.*

Розчарувáти, *v. a.* entzaubern.

Розчáти, розчинáти, *v. a. Кч.* 168. s. Розпочáти.

Розчахнýти, *v.a.* auseinanderreissen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.

Розчвани́ти ся, sehr prahlen.

Розчвертува́ти, *v. a.* viertheilen, *Ш.* I. 135. zertheilen.

Розчеберса́ти, *v. a.* s. Розписа́ти (писанки́) 2). [nes Stück Holz, *B.*

Розчепа́, *f.* ein am Ende gespalte-

Розчепі́рити, *v. a.* auseinanderspreizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen.

Розчерви́ти. *v.a.* zerfressen, wurmstichig machen, *У.* [zerschlagen.

Розчере́пити, *v. a.* in Scherben

Розче́рпати, *v. a.* ausschöpfen.

Розчеса́ти, розчісувати, *v. a.* kämmen, durchkämmen; aufbürsten; — ся sich —.

Розчёт, *m.* Berechnung, *f. У.*

Розчехо́взнути ся, ausgleiten und sich entzweireissen.

Ро́зчи́н, *m.* Flüssigkeit; Lösung, Auflösung, *f. Пол.*; 2) ро́зчи́н, *m.* розчи́на, *f.* der eingerührte, eingemachte Teig, Sauerteig, *m.*

Розчини́ти, розчиня́ти, розчи́нювати, *v. a.* lösen, auflösen; 2) einrühren, anmischen, (-тісто); durchkneten; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4) — кому́сь vom Zauber u. Behexung befreien, entzaubern, *Гол.* III. 438; — ся sich auflösen *Ле.*; 2) s. öffnen.

Розчи́нний, *a.* auflösbar.

Розчи́нник, *m.* Aetzstoff, *m.* Lösungsmittel, *n.*

Розчи́нність, *f.* Auflösbarkeit, *f.*

Розчи́нянє, *n.* Auflösung, *f.*

Розчи́сленє, *n.* Ausrechnung, Berechnung; Liquidation, *f.*

Розчисли́ти, розчи́слювати, *v. a.* berechnen ausrechnen.

Розчита́ти ся, розчи́тувати ся, nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen vertiefen. [reinigen, säubern, aufräumen.

Розчища́ти, розчи́щувати, *v. a.*

Розчіли́ти, *v. a.* s. Ріши́ти, entscheiden.

Розчі́мхну́ти, *v.a.* s. Розчахну́ти.

Розчі́пчити, *v. a.* die Haube, die Kopfbedeckung herunterreissen, *Мх.*

Розчі́храти, *v. a.* s. Розпеле́шити.

Розчленити, *v. a.* zergliedern, *Пар.*

Розчленова́нє, *n.* Zergliederung, *f. Пар.*

Розчо́впати, розчовпти́, *v. a.* erklären; 2) begreifen, errathen, *Кч.* 140; 3) s. Розкуси́ти *Др.*

Розчопи́ти, *v. a.* aufpfropfen, *Пар.*

Розчо́т, *m.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Розчо́хра, *f.* Medusenstern, *m.* (Euryale), *Пол.* [müthig rühren.

Розчувстви́ти, *v. a.* innig, weh-

Розчу́мати, *v. a. Кух.* durch Erkundigung kennen lernen, begreifen, erfahren. [weiter um sich verbreiten, *Ст.*

Розчумля́ти, *v. a.* die Pest (чу́ма)

Розчуру́кати, розчуру́пати, *v. a.* genauer untersuchen, begreifen, verstehen, *Кух Ос.* (61) XI. 33.

Розчу́хати, *v. a Ке.* I. 263. s. Розібра́ти begreifen.

Розчу́храти, *v. a.* zerzausen; zerstreuen, zerschlagen, zerbröckeln, *Зак.*

Розшайну́ти ся, auseinander zerstieben; 2) ausströmen *Гол.* III. 21.

Розшалаши́ти ся, seine Lagerstätte einrichten. [durchsuchen.

Розшарити, *v. a.* durchwühlen,

Розша́рпати, розша́рпувати, *v. a.* zerreissen. [(verm. d. жо́рна).

Розшару́дити, *v.a.* grob zermahlen

Розша́стати, *v. a.* verschwenden, vergeuden, verausgaben.

Розшата́ти, *v. a.* zerreissen.

Розшафува́ти, *v. a.* verschwenden, durchbringen, verthun.

Рошахва́ти, *v. a. АД.* I. 59. auseinanderwickeln.

Розши́о́ванє, *n.* Einwerfung, *f. Пар.*

Розшибáти, розшибну́ти, розши́бости, *v. a.* s. Розби́ти 1); — ся unruhig sich hin u. her stürzen, sich tummeln, sich breit machen.

Розшива́ти, розши́ти, *v. a.* auftrennen, abtrennen.

Розшийну́ти ся, auseinanderstieben, (о́си d. Wespen) *Kol.* I. 329.

Ро́звшир, *m.* Ausdehnung, *f. Пар.*

Розшира́льний, *a.* ausdehnbar.

Розширальність *f.* s. Розпру́жність.

Розши́ренє, *n.* Erweitern, Ausdehnen, *n.* Ausdehnung Verbreitung, *f.*

Розширитель, *m.* Erweiterer, Vergrösserer, Verbreiter, *m.*

Розшири́ти, розширя́ти, *v. a.* ausbreiten, breiter, geräumiger machen, erweitern, ausdehnen; — ся sich ausbreiten, s. verbreiten, s. erweitern.

Розширли́вий, розши́рний,

a. ausdehnbar, s. Розтягли́вий, *adv.* розши́рно weit, breit, weitläufig.

Розшкамáтати, *v. a.* etw. in kleine Stücke zerreissen, zerfetzen.

Розшматáти, розшматкувáти, *v. a.* zerstückeln, zerreissen.

Розшмóргнути, *v. a.* auseinanderschnallen, -schnüren, aufthun

Розшнурувáти, розшнурóвувати, *v. a.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшолóпати, *v. a.* auseinanderwickeln, -stöbern, -klauben; *§. begreifen, *Kv.* 206. [len, -stöbern, *Фр.*

Розшпáти, *v. a.* auseinanderwühl-

Розшпилúти, розшпúлювати, *v. a.* dh Hinwegnahme der Stecknadel aufthun, frei machen.

Розшпóртати, розшпóртувати, *v. a.* §. auseinanderscharren.

Розшрубúти, розшрубувáти, *v. a.* abschrauben, aufschrauben.

Розшукáти, розшýкувати, *v. a. Cm.* aussuchen, aufbringen.

Розщáстя, *n.* Glückseligkeit, *f. Шс.*

Розщебáти, розщебнýти, *v. a.* aufmachen, öffnen, aufreissen; spalten; розщéбаний, gespalten.

Розщедрúти ся, (-рувати ся), *Ko.* 111. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *C.* I. 204.

Розщемúти ся, *D. c.* 94. schwer werden. [terkieferäste, *pl.*

Рóзщеп, *m.* Spalte, *f.* -клю́ва Un-

Розщепáрити, (-нір-), *v. a.* auseinanderspreizen, *Фр.*

Розщепáти, *v. a.* zerspalten.

Розщепúти, розщепнýти, (-úпн-), *v. a.* auftrennen, aufknöpfen, lüften.

Розщехóвзнути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireissen, *Фр.*

Розщибáйло, *m.* Windfall, *m.*

Розщибáти, *v. a.* umherwerfen, ким, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreissen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщúбель, *f. Гуц.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreissen, *n.*

Розщúкати ся, zu schlucken anfangen. [reissen.

Розщúпати, *v. a.* zerzupfen; zer-

Розщúтувати, (рощ-, росч-), розщитáти, *v. a.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщілúна, *f.* Riss, *m.* Spalte, *f. Cm.*

Розщінкáти, *v. a.* abhefteln; — ся sich —.

Рóзщіп, -óну, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщіпúстий, *a.* spaltbar.

Розщіпúти, *v. a.* spalten, aufspalten.

Розщíплення, *n.* Spaltung, *f.*

Розщóтний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. c.* 136.

Розщýпати, *v. a.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Рóз'ю́шити, *v. a.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Рóзя, *f. Kdrspr.* s. Різга.

Роз'ярúти, роз'ярувати, *v. a.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -огóнь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühen; 2) ergrimmen.

Роз'ясни́ти, роз'ясню́вати, *v. a.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятрúти, роз'ятрувати, *v. a. Не.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; огóнь — stärker werden.

Ройбá, *f.* Schwärmezeit, *f.* s. Рійка.

Роїти ся, schwärmen, (v. Bienen); 2) schwärmen, mancherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у головí роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Ройовúй, *a. Зап.* II. 416. s. Ярий.

Рок, *m. gr.* Schicksal, Verhängnis, *n. Не.*; 2) Termin, *m.*

Рóки, рóчки, *pl.* s. Рік 2).

Рокúта, рокúтина, *f.* вербá — Purpurweide, *f.* (Salix purpurea); 2) s. Ива Sahlweide, *f.* (Salix caprea).

Рокúтити, *v. a.* wiederhallen, *Ф.*

Рокúтник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (Cytisus laburnum), *Вол.*

Рокúточка, *f. dim.* s. Рокúта.

Рокúтяний, *a.* aus рокúта, weiden.
Роківщинá, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.*
Роковúй, *a.* jährig, Jahres-; jährlich, s. Річнúй.
Роковúни, *pl.* Jahrgedächtnis, Jahres-Todtenamt, *n.*
Рóкот, *m.* грóмів, — *B.* Krachen, Getöse, *n.* Knall, *m.*
Рокóтане, *n. K.* Erklingen, *n.*
Рокотáти, *v. a.* † erklingen, erschallen.
Рокóш, *m. pol. K.* Aufstand, *m.* Empörung, *f.*; 2) Lärm, *m. Mi.* II. 344.
Рокувáти, *v. a. Зг.* weissagen, verkünden, prophezeien.
Ролíвка, *f.* Wurzeleule, *f.* (Agrotis), *B.*
Рóльник, *m.* s. Рільнúк, *Зак.*
Рóлья, *f.* s. Черпáльня, +*B.*
Рóля, *f.* Feld, *n.* Acker, *m.* s. Ріля́; 2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).
I. Рóмáн, *m.* Roman.
II. Романˊ, роменˊ, *m.* Acker-Hundskamille, *f.* (Anthemis arvensis).
Романéць, *m.* Doldentraubige Wucherblume, (Chrysanthemum corymbosum).
Романúн, *m.* Römer, *m. Cm.* Рим-
Романкóвий, *a.* der Pfl. Романˊ.
Рóманс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Lebens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze, *f.*; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m. adj.* романсóвий, *Ог.* romantisch; verliebt.
Ромáшка, *f.* s. Румáнок, *Піс.*
Ромашкóвий, *a.* Kamillen-.
Ромó, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* рóмóи, Theil des Hemdes unter der Achsel.
Ромóовúд, *m.* Rhomboid, *n.*
Ромодáн, *m.* gewisse Heerstrasse (nach dem Fürsten Ромоданóвский 1708. benannt) *Зак.*
Ромпасóвий, *a.* -чóбіт mil Randpass.
Рóмплик, *m.* Art Mass = $^1/_4$ Quart.
Ромýн-зíля, s. Романˊ-зíля *Ч.* V. 202.
Ромýш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall, Schall, *m.*
Ронд, (*d.* рóндик), *m.* рóнда, *f. pol.* Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug, Reitzeug, *n. K.*
Рóняти, *v. v.* vergiessen (дріóні слéзи) *Мор.*
Ропáˊ, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в очéх Augenbutter, *f.* 2) — сóльна Salzlacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m. Вол.*
Рóпавка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Рóпать, *f.* † Götzentempel, *m.*
Рóпати, *v. n. Зар.* knistern.
Рóпіт, -оту, *m.* Murren, *m.*
Ропíти, *v. n.* eitern, sich zersetzen.
Рóпнути, *v. n.* mit grossem Geräusch & herabfallen.
Ропотíти, *v.* a. murren, brummen.
Роптáти, *v. a. M.* II. 75. murren, rauschen; klagen.
Ропýха, *f.* s. Рóпавка.
Ропýшнúк, *m. B.* Kröten-Simse, *f.* (Juncus bufonis).
Ропчýчий, *a.* dawider murrend, *M.*
Рóпша, *f. Гн.* Torf, *n.* (gründen, *n.*
Ропшáнка, *f.* Sumpfgrass auf Torf-
Рорáти, *pl. H.* 151. h. lat. Messe früh in der Adventzeit nach den Anfangsw: „Rorate coeli" ben.
Росá, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n. B.*
Росáда, росадúна, *f.* Setzling, *m.* Setzpflanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*
Росáдник, *m.* s. Розсадник.
Росáлка, *f.* s. Русáлка.
Росúна, *f. dim.* s. Росá, *K.*
Росúночка, *f. dim.* Thautropfen, *m.*
Росúстий, *a.* mit Thau bedeckt, voll Thau, *Cm.*
Росúти, (рошý, -росиш), *v. a.* mit Thau benetzen, bethauen; -лéн, den Flachs im Thaue liegen lassen, vermittels des Thaues bleichen; *imprs.* росúть (дощ) der Thau (Staubregen) fällt, es thauet.
Росúця, *f.* s. Росá.
Росúчка, *f.* Sonnenthau, *m.* (Drosela).
Росичниковáті, *pl.* Sonnenthaugewächse, *pl.* (Droseraceae).
Рóсí, *pl. Ф. Пов.* 53. s. Росíшкúй.
Росíл, -óлу, (*dim.* росóлок, росóлець), *m.* Lacke, -рибячий Fischlacke, *f.*; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*
Росíльний, *a.* suppig, *Пар.*
Росíльниця, *f. Ф.* (salzige) Brühe, dünne Suppe, *f.*; 2) s. Капусняк.
Росíшкúй, *pl.* Aeste am Hirschgeweih, *pl. Ф.*
Рóска, (ріска), *dim.* s. Росá. *Еф.* 9.
Рóслий, *a.* gross, erwachsen, hoch aufgewachsen.
Рослúна, *f.* s. Ростúна.
Рослúнний, *a.* Pflanzen-, vegetabilisch.
Рослúнниця, *f.* Botanik, *f. Піс.*
Рослúнність, *f.* Vegetation, *f.*
Рослиноáдний, *a.* pflanzenfressend.

Рослинáр, *m.* Botaniker, *m. Пар.*
Росолáнка, *f.* Kohlsänere, *n.* Sauersuppe aus Sauerkraut bereitet; Erdäpfelsuppe, *f.* [*m.* (Gulo borealis), *Пол.*
Росомáк, (-áх. *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
Росóха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger, zweizackiger, zweispaltiger Hauptast (am Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Розсóха.
Росохáтий, (-áстий), *a.* zackig. gabelig; ästig; ausgebreitet.
Росохаторóгий, *a.* mit gabelförmigem Geweih — óлень *Фр.*
Росохáч, *m.*-дýб mit breiten Aesten.
Росóхи, *pl. P.* II. 73. der Theil des Leibes wo die unteren Extremitäten (die Füsse) auseinandergehen; 2) s. Розсóхи, hölzerne Mistgabel.
Росоховáтий, *a.* gabelförmig; 2) vielästig, s. Росохáтий.
Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.* Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.* Procent, *n. Ке.* II. 20; 3) — альпéйский, Homogyne alpina.
Рости́, *v. n.* wachsen, gedeihen, aufkommen; zunehmen, sich vermehren.
Рости́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n. B.*
Ростинни́чий, *a. B.* botanisch.
Рости́ти, *v. a.* wachsen machen, w. lassen, ziehen.
Рóстїч, *f.* wirre, wilde Flucht.
Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m. Пар.* s. Пáросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
Рóстом, *adv. I.* II. 53. unten, hie-
Ростóпасть рогáтий, Glaucium corniculatum, *B.*; 2) s. Зеленозéнь.
Росторóпша, *f.* Gemeine Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *Нік.*
Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwalben-, od. Schöllkraut, (Chelidonium majus). ступець 1).
Рóступець, *m. АД.* II. 53. s. Ви-
Росяни́й, *a. Не.* des Thaues, Thau-; thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* росянó, thauig, reichlich bethaut.
Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar; 2) Formel, *f.*
Ротáтий, *a.* s. Пискáтий.
Роташ, *m.* Art Pflze, *B.*
Ротеня́, *n* рóтик, *m. dim.* s. Рот, Mündchen, Mäulchen, *n.* [мати.
Рóти́ти, *v. a.* s. Проклинáти, Гри-
Рóтман, *m.* Lothse, Lothsmann, *m. Пар.*
Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта).
Ротомóчний, *a. Ч.* IV. 126. mit starkem Schnabel. [ponomeuta), *B.*
Ротячóк, *m.* Schnauzenmotte, *f.* (Hy-
Рóхкане, *n.* Grunzen, *n.*
Рóхкати, *v. n.* grunzen, röcheln.
Рóхкіт, *m.* рохкóтане, *n.* s. Рóхкане.
Рохмáн, *m. H.* 82. s. Плохúй.
Рохмáнний, *a.* zahm, mild, still, *Зак.* s. Рахмáнний. [*Kol.* I. 160.
Рохтїти, *v. n.* knistern (чóботи p.)
Рóчини, *pl. Гол.* s. Рокóвини.
Рочúстий, *a.* -е мїсце verabredet, bestimmt, bezeichnet, *Cm.*; 2) s. Урочúстий, *Зак.*
Рочúти ся, schwören, *Зак.*
Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch, *n.* Annalen, *pl.*
Рочúця, *f. Гол.* III. 164.?
Рочнá́, *f.* Orakel, *n. Пар.*
Рóчок *m. dim.* s. Рік, Jährchen, *n. pl.* рóчки *K.* Termin, *m.* [*Пар.*
Рóшене, *n.* (-льну), Flachsröste, *f.*
Рошт, *m.* Rost, *m.* s. Рушт, *B.*
Рóща, *coll.* s. Рíща.
Рощúна, *f.* s. Розчúна; 2) *K.* Keim, *m.*
Роя́ль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
Роя́ти ся, s. Роїти ся.
Рести́ти, *v. a.* s. Хрести́ти, taufen.
Ртáтий, *a.* s. Ртáтий, Пискáтий.
Ртуть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum, *n.* Mercurius, *m.* [gam, *n.*
Ртутúна, *f.* Verquickung, *f.* Amal-
Ртýчене, *n.* -зéркал, Belegen mit ртуть, *n.*
Рýб, *m.* Hau, *m. Пар.*; 2) schmale, scharfe Seite, Kante, *Не.* * рýба стáти, язúк став — erstarren. [*m. Ог.* 97.
Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
Рубáль, рубáльник, *m.* s. Рубáч.
Рýбань, *f.* gefälltes Holz in Haufen u. Stössen, *У.*; 2) Feldstück mitten im Walde, *n.* (*vgl.* кóпань).
Рýбанець, *m. pl.* рубанцí Scheit Holz, *n.*; 2) меч — *Bein.* des Schwertes; 3) s. Праня́к. [Hacken, Fällen, *n.*
Рýбане, *n.* рýбанка, *f. Зак.* Hauen,
Рубáнок, *m.* s. Рýбанець 1).
Рубáте, (-тя), *n. coll.* die Wäsche; altes Gerümpel.
Рубáти, (рубáю, -áеш), *v. a.* hauen, hacken, fällen; schneiden; — ся sich schlagen (auf den Hieb), s. hauen.

Рубáтка, рубáха, *f.* grobes Hemd, altes Hemd.

Рубáч, *m.* Hauer, Holzhacker, Holzhauer; Schläger, Raufer, Raufbold, *m.*

Рубéль, *gen.* -бля́, *m.* Rubel, *m.* (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*; 3) *Не.* (*Пр.* VIII. 913. *Ко.* s. Маглівниця.

Рубéць, -бця́, *m.* Saum; Rand; Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.* 3) *gew. pl.* рубцí, Lumpen, *pl.* Windeln, *pl. Зак.* [бинóвий, (-ін-), aus Rubin.

Рубúн, (-ін), *m.* Rubin, *m. adj.* ру-

Рубúти, *v. a.* einen Saum machen, säumen; 2) — ся sich zusammenziehen, рáна — vernarbt sich, heilt.

Рублéвий, *a.* zum рубéль 1) gehörig, 1 Rubel giltig. [werth.

Рублевúк, *m.* eine Sache 1 Rubel

Рýблик, *pl.* -ки, *m.* s. Маглівниця.

Рублúти, *v. a.* mittelst eines Heubaumes zubinden, zudrücken.

Рубльовúця позéма, *f.* Peltigera horizontalis, *B.*

Рублúка, *m. augm.* s. Рубéль.

Рубнýти, *v. a.* s. Рубáти.

Рýбок, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2) s. Перéмітка *Нар*; 3) Schramme, *f.* s. Рубéць.

Рубцí, *pl. gr.* s. Фляки. [pen, *pl.*

Рýбця, *n. coll. P.* I. 177. Säume; 2) Lum-

Руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*

I. Ругá, *f.* s. Нарýга.

II. Рýга, *f. Ф.* lautes Schluchzen.

III. Рýга, *f. P.* II. 207. bestimmter Gehalt an Geld od. Getreide, welchen die Eingepfarrten dem Priester jährlich entrichten.

Ругáти, *v. a.* schmähen, schimpfen, lästern; schelten; — ся кому, з кого́, над ким jmdn verhöhnen, über jmdn spotten, schmähen.

Ругатня́, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*

Ругáч, *m.* Kleine Krickelster, (Lanius minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*

Ругéля, *f. D. c.* 241. Werkzeug zum

Рýгóнька, *f. dim.* s. Ругá.

Рудá, *f.* eisenhältiger Morast, sumpfige Wiese; 2) Eisenerz, *n.*; 3) Rost, *m.* s. Ржа, Ржúна, *Вол.*; 4) * Blut, *n. Ш.* II. 10. 119.

Рудáви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.

Рудáвий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,

Рудáвина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpfland, *n.* Moor, Morast, *m.* s. Мóчар.

Рудáк, *m.* dh Hitze verbrannter Buchweizen-Samen.

Рудúй, *a.* roth, rothhaarig, fuchsroth.

Рудúни, *pl.* Chalcohallite, *pl.*

Рудíти, *v. n.* roth, fuchsroth werden.

Рýдка, *f.* Lache, Pfütze, *f.* s. Баюра; 2) Wagenspur, *f.*

Рудний, *a.* erzhaltig, Erz-, *Пол.*

Рудúк, *m. Не.* Bergwerk, *n.* Erzgrube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*

Рудúцкий, *a.* -закóн Bergrecht,

Руднýк, *m.* s. Рундýк. [*n. Ф.*

Рудня́, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisenhammer, *m.*

Рудо, *n. ung.* Deichsel, *m. B.*

Рудобрúвий, (-óв-), *a.* mit rothen Augenbraunen. [s. Рудáвий.

Рудовáтий, *a.* röthlich (v. Haaren),

Рудокóп, *m.* Bergmann, Bergknappe, *m.*

Рудокопáльня, *f.* s. Рудокóпня.

Рудокóпний, *a.* zum Erzgraben gehörig.

Рудокóпник, *m. Ф.* s. Рудокóп.

Рудокóпня́, *n.* Bergwerk, *n.*

Рудокóпство, *n.* Bergwesen, *n.*

Рудоýсий, *a.* +*M.* mit rothem Schnurbart.

Рудоя́в, *m.* s. Рудокóп, *K.*

Рудяний, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut enthaltend; blutroth, *Зак.*

Рудя́нка, *f.* Morasterz, Sumpferz, *n.*

Рýжа, Рýзя, *f.* Rosalia, *f.*; 2) s. Рóжа.

Ружан, *Гол.* I. 171.?

Ружáна, (ружéна), *f.* eine Kuh von röthlich-gelber Farbe.

Рýже, (рýжжя), рýжие, *n.* s. Орýжие.

Ружéйник, *m.* Büchsenmacher, *m. Пол.* [-(віл)- *B.*

Рýжий, *a.* s. Червонúй; *m. a.* s.

Ружúло, *m.* ein Ochs von röthlicher Farbe.

Ружúна, *f.* s. Оружúна.

Рýжний, *a. Ф.* Rosen-.

Ружниця, *f. Wgr.* X. s. Рушниця.

Ружняний, *a.* s. Румяний.

Рýзька, Розúна, *f.* Rosa, Rosine.

Руíна, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2) — велúка Unruhen und Bürgerkriege nach dem Tode des гетьмáн Богдáн Хмельнúцкий.

Руíнити, *v. a.* s. Руйнувáти.

Руі́нний, *a.* der Ruina 2) gehörig.
Руйни́й, *a.* geil, lüstern, *B.*
Руйнови́ни, *pl.Cm.*Ruin, Schutt,*m.*
Руйно́вище, *n.* Trümmerstätte, *f.* Trümmer, *pl.* Trümmerhaufe, *m.*
Руйнува́ти, ро́зруйнувати, *v. a.* ruinieren; verwüsten, vernichten.
Руйнува́ння, *f. K.* Verwirrung, Zerstörung, *f.*
Рука́, *f.* Hand, *f.* Arm, *m.* -по ло́коть Vorderarm, *m.*; ру́ки ста́ли правцем die Hände erstarrten; на ру́ки кому́ дивити ся jmdm auf die Finger sehen (dass er nicht stehle); в руці́, на руках *K.* in der Hand, in der Gewalt, unter der Verwaltung; на ру́ку, recht gelegen, не на ру́ку ungelegen, unbequem; рука́ в ру́ку Hand in Hand, eine Hand; з рук до рук von Hand zu Hand, von einem zum anderen; руко́ю пішло́ ist von Statten gegangen, gieng gut von der Hand, hat geglückt; з вільної руки́ aus freier Hand; те́плою руко́ю bei Lebzeiten; руку тягну́ти за кого́ *Кч.* 10. jmdm Vorschub leisten, gemeinsame Sache mit jmdm machen; ні не рука́ *P.* II. 112. nein es geth nicht, ist nicht genehm; під руко́ю bei der Hand; з пе́ршої руки́ aus der ersten Hand; держа́ти кого́ в рука́х einen unter Zucht halten, einem seinen Willen nicht lassen; да́ти кому щось на ру́ку einem etw. in die Hände geben, jmdm etw. anvertrauen; опусти́ти ру́ки die Hände sinken lassen, den Muth verlieren; заложи́ти ру́ки die Hände in den Schoss legen, müssig sitzen; у не́го довгі ру́ки er hat lange Finger; з до́вгою руко́ю ходи́ти die Hand zum Betteln ausstrekken, betteln, *Кн.*; позбу́ти ся з рук, да́ти з рук aus den Händen geben, abgeben, abliefern; за ру́ку bei der Hand; по під ру́ки unter den Armen; діста́ти ся в чиї ру́ки in jmds Gewalt kommen; взя́ти, бра́ти ся за ру́ки sich bei den Händen fassen, nehmen, mit einander gemeinschaftliche Sache machen; на свою́ ру́ку auf eigene Faust; з поро́жними рука́ми mit leeren Händen, * unbeschenkt; 2) Macht, Gewalt, *f.*; 3) Handschrift, Hand, *f.* Schriftzüge, *pl.*; 4) Hand, Seite auf der etw. ist, Richtung, *f.*; Weiser, *m.*
Рука́в, (*dim.*рукаве́ць, *gen.* -вця́), *m.* Aermel, Muff, *m.*
Рукави́ця, *dim.*рукави́чка.*f.* Handschuh, *m.* -бе́з па́льців Fausthandschuh, *m.*; -визо́вна *Пар.* Fehdehandschuh,*m.*
Рукави́чник, *m.* Handschuhmacher, *m.* [s. Рука́в, *Ш.* II. 87.
Рукавча́, *g.* -а́ти, *pl.* -а́та, *n. dim.*
Ру́ква, *f.* Rauke, *f.* (Sysymbrium).
Руки́ня, *f.* s. Рукійма.
Рукі́вка, *f.* s Пропа́сниця.
Рукі́йма, *f. У.* Geländer, *n.*; 2) s. Руко́йма. [tium offizinale) *Вол.*
Ру́ков, *f.* Brunnenkresse, *f.* (NasturРуко́вини, *pl.* s. Зару́чини.
Руковод́ник, *m.K.*Führer,Leiter,*m.*
Руково́дство, *n.* Leitung, *f.* Leitfaden, *m.* [ко́вини, Зару́чини.
Рукода́іни, *pl. Ч.* IV. 65. s. Ру-
Рукода́йний, *a.* mit dem Handschlage angelobt, auf Treue u. Glauben verpflichtet, -слуга́, *Зак.*
Рукоді́льний, *a.* Manufaktur.
Рукоді́льник, руко́дїль, *m.* Manufakturarbeiter, Handarbeiter, *m.*
Рукоді́льни́цтво, *n.* Manufakturwesen, *n.* [289. Handarbeiterin, *f.*
Рукоді́льниця, (руко́дїля), *f. Ко.*
Рукоді́льня, *f.* Manufaktur, *f. Пар.*
Рукоді́я, *f.* своєї рукоді́ї = своє́ї робо́ти *KC.* (83) VII. 500.
Рукое́ма, *У.* рукойма, руко́йма, *f.* Handgriff, Griff, *m.* Handhabe, *f.* Heft, *n.*; 2) Geländer, *n.* Lehne, *f.* s. Поруче.
Рукое́мство, *n.* Bürgschaft, *f. Пис.*
Рукома́ц, *adv.* s. На-по́мацки.
Рукоме́сний, *a Cm.*s. Ремісни́чий.
Рукоме́ство, *n.* Handwerk, *n.* s. Ремесло́.
Руко́міть, (-еть, -ять), *f.* Griff, *m.* Handhabe, *f.* Handgriff, *m.* на — причини́ти auf eine Handbreite zugeben.
Руко́паш, *Зак.* (-ач), *adv.* handgemein; mit blossen Händen.
Руко́пись, *f.* Handschrift, *f.*
Руко́писний, *a.* handschriftlich.
Рукопла́вки, *pl.* Armflosser, *pl.* (Batrachoidei) *Пол.*
Рукоплеска́ти, *v. a. Макс.* mit den Händen klatschen, jubeln.
Рукополага́ти, рукоположи́ти,

v. a. K. die Hände auflegen, weihen, ordinieren.

Рукоположéніе, рукополагáніе, *n. K.* Auflegung der Hände (zur Weihung), Ordination, *f.*

Рукотвóрний, *a.* von Menschenhänden gemacht, gebildet, geschaffen, *K.*

Рукоя́ть, рукоя́тка, *f.* Handgriff, *m.* Handhabe, *f.*

Руль, *m.* Steuerruder, *n. C.* II. 138.

Рулéта, *dim.* рулéтка, *f.* Roulette, *f.*

Рýлька, *f. dim.* s. Рýля; 2) Wasserstrahl, *m.* (*vgl.* Бурýлька); 3) Zapfen, *m. A Г.* 165.

Рульóвий, *a.* der das Steuerruder

Рýля, *f.* Lauf einer Flinte od. Pistole, *m.*

I. Рум, *m.* Rum, *m.*

II. Рум, *m.* Schutt, Abschlag, Graus, *m.*

III. Рум, *m. АД.* II. 149. Lärm, *m.* Getöse, *n.*; *Ф.* heftiges Weinen u. Lamentieren.

IV. Рум, *m.* румá, *f.* Ort, Raum, *m.*; Richtung, *f.* Weg, Marsch, *m.* Bewegung, *f. Зак.*

Румáк, *m. П. n.* 102. Ross, *n.*

Рýмати, *v. n.* weinen, grinsen.

Румеґáти, (-екá-), *v. a.* wiederkäuen.

Румеґáвцї, *pl.* Wiederkäuer, *pl. Пар.*

Румéн, *m.* s. Румя́нок.

Руменувáти, *v. a.* wiederkauen, *Зак.*

Румінéць, *m.* Röthe, *f.* (am Gesicht) *R.* 73.

Румінúло, *n. Пол.* Rothschminke, *f.*

Румінний, *a.* s. Румя́ний.

Рýмка, *f. H.* 225. Spitzglas, Weinglas, *n.*

Румовúна, *f. Зг.* румóвиско, румóвище, *n.* Schutt, *m.* Trümmer, *pl.*

Рýмса ренова́, *f.* Rennthier-Flechte, *f.* od. -Moss, *n.* (Cladonia rangiferina).

Румсáти, *v. n.* schluchzen, greinen.

Румувáти, *v. a.* seine Wohnung verändern, sich anderswo niederlassen, *Зак.*

Румýшина, *f.* s. Рум II); 2) e. Erdart (Mischung von Kalk u. Kreide) s. Попелúця 2).

Румя́к, *m.* s. Румя́нок.

Румяна́ прóста, *f.* der gemeine Natternkopf, (Echium vulgare), *Вол.*

Румянéць, *m.* Röthe, (am Gesicht), Schamröthe, Frische an den Wangen, *f.*; 2) rothe Schminke, Rouge, *m.*; 3) s. Румя́нок.

Румя́ний, *a.* roth, rothbackig; 2) Schmink-.

Румянúти, *v. a.* röthen; schminken; — ся sich —, erröthen.

Румянíти, *v. n. M.* II. 156. sich röthen, erröthen, rosiges Gesicht bekommen.

Румя́нка, *f. Піс.* румя́н, *m.* Gemeine Ochsenzunge (Anchusa officinalis), s. Вологлóдка. [caria chamomilla).

Румя́нок, -нку, *m.* Kamille, *f.* (Matri-

Румя́нчик, *m.* s. Румя́нка, *B.*

Рунь, *f. W.* grüne Pflanzendecke, *pl.* рýни junge Saat.

Руна́, *f.* s. Рýно, *B*; *P.* II. 194; 2) s. Луна́ *Ш.* II. 223. [cus vellereus), *Вол.*

Руна́тка, *f.* Wollschwamm, *m.* (Agari-

Рунд, *m. Ко.* 169. Runde, Streifwache, Patrouille, *f.*

Рундýк, *m.* Austritt, *m.*; Gallerie, *f.* Gang, *m.*; 2) Kasten, *m.* Kaufladen, *m.*

Рундýчний, *a.* des Рундýк.

Рундучóк, *m. dim.* s. Рундýк.

Рунéти, *v. a.* s. Роня́ти, рони́ти.

Руни́стий, *a.* wie ein Vliess, *Кн.*

Рýнний, *a.* mit üppigem Vliess, *Маке.*

Рýно, *n.* Fell sammt Wolle, Vliess, *n.*; 2) Wolle, *f.*

Рýнок, *m. Wgr.* 28.?

Рýнтáти, рунтувáти, *v. a.* rühren, stören, in Unordnung bringen, durcheinanderwerfen. [Руно.

Рунцé, *n. ГБ.* (*Пр.* III. 26.) *dim.* s.

Руня́нка, *f.* Haarmoos, Widerthon, *n.* (Polytrichum), *B.*

I. Рýпа, *f.* s. Борозня́к, *B.*

II. Рýпа, *f.* e. Grube in welcher Erdäpfel über den Winter aufbewahrt werden.

Рупéха, *f.* s. Руба́тка, *Фр.*

Рýпниця, *f.* рýпник, *m.* Schafbremse, *f.* Schafbiesfliege, *f.* (Cephalomyia ovis) *B.*; 2) Rinderbremse, *f.* (Hypoderma bovis), *B.*

Рýптура, *f.* s. Кила.

Рýра, *f.* Röhre, *f.* s. Рýля; *dim.* рýрка.

Рурáк, *m.* Fistulana, *B.*

Рýрничка, *f.* Röhrenpolyp, *m.* (Tubularia), *B.* [Südrussland, *n.*

Русь, *f.* Russland, bes. Klein-, Roth-,

Рýса, *f.* Erycina, *B.*

Русáвец, *m.* Braunblütiges Knabenkraut, (Orchis variegata), *Вол.*

Русáк, *m. АД.* II. 138. s. Рýсин.

Русáлка, *pl.* Русалки, *f.* in d. sl. Mythol. Wassernymphe, *f.*; 2) русáлка

павúнка, Tagpfauenauge, (Vanessa Jo); — перепáска, Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta); — жалóба Trauermantel, *m.* (V. Antiopa); — кропúвка, kleiner Fuchs, (V. urticae); — цецáтка C Falter, *m.* (V. Calbum); — осéтка Nesselfalter, *m.* (V. cardui); — садівни́чка der grosse Fuchs (V. Polychloros), *Пол.*; 3) Agrion, *B.*

Русáльна, *f.* s. Русáлка 1).

Русáльний, *a.* zur Rusalka 1) geh.; -а недíля s. Клечáльна.

Русáльчин, *a.* s. Русáльний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.

Русáлї, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрівка; 2) Pfingsten, *pl.* [ropus edulis), *Пол.*

Русéта їдáльна, *f.* Kalong, *m.* (Pte-

Рýсий, *a.* blond.

Рýсин, (Руснáк, -нúк), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*

Русíти, *v. n.* blond werden, blondesHaar bekommen; 2) russisch werden.

Рускáль, *m.* s. Рискáль, (*Фр.*).

Рýський, (рускúй), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.

Рýслик, *m.* russische Sardine (*Фр*).

Русли́ця, *f.* очертáста, Tännel, *m.* (Elatine Alsinatrum).

Рýслище, *n. augm. KУ.* s. d. *f.*

Русло́, *n.* -рікú das Flussbett.

Русля́нка, *f.* Nereide, *f.* (Nereis), *B.*

Русобри́вий, *a. W.* mit blonden Brauen.

Русови́ще, *n. K.* altes ehemaliges

Русти́, *v. n. Ф.* s. Рýти, Ридáти.

Руся́вий, *a.* blond.

Русявúна, (-нка), *f.* Blondine, *f.*

Руся́нка-пахнí́вка, *f. B.* s. Половни́чка.

Рýта, *f.* (*dim.* рýтонька, рýточка), *f.* Raute, Garten- od. Weinraute, *f.* (Ruta graveolens).

Рутáвка, рутíвка, *f.* Geiss -od. Ziegenraute, *f.* (Galega officinalis).

Рутвя́ний, *a.* s. Рутя́ний, *Ч.* V. 405.

Рýти, *v. n.* s. Ридáти, ричáти; 2) klingen, *B.*

Рýтин, *a.* der Рýта, aus p. *Ф.*

Рути́ти, *v. a.* verfluchen.

Рýтиця римциновáта, *f.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum aquilegiaefolium).

Рути́чка, невгóда-, *f.* Isopyrum thalictroides. [(Fumaria officinalis), *Піс.*

Рýтка, *f.* — полéва, Feldraute, *f.*

Рутя́ний, *a.* von der Raute, Rauten-.

Рух, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m.*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*

Рухáвий, *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; flink, betriebsam. [weglichkeit, Regsamkeit, *f.*

Рухáвість, рухли́вість, *f.* Be-

Рýхáвка, *f.* Fühlfaden, *m. Пар.*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m. TP.* 11. [bile, *Пол.*

Рýхало, *n.* -вічне, perpetuum mo-

Рýхане, *n.* Rühren, Bewegen; Fühlen, *n. Пар.* [ся sich — —.

Рýхáти, *v. a.* rühren, bewegen; —

Рýхва, *f.* Rinne, *f. Зак.*

Рухлó, *n. KУ.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m. Вол.*

Рухля́к, *m.* Mergel, Mergelboden,

Рухлякóвий, *a.*— ґрунт Mergelboden, *m.* [zen; sich drängen.

Рýхнути, *v. n. M.* hinfallen, -stür-

Рухови́тий, *a. K.* s. d. f.

Рухóмий, *a.* beweglich, mobil.

Рухóмість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*

Руч, *f. P.* 119. Hände, *pl.*; — тягнýти за кимóсь jmds Partei nehmen; під пя́ну руч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Oc.* (61) IV. 31.

Ручáй, *dim.* ручáець, *m.* Bach, *m.*

Ручáйка, *f.* eine Handvoll gehechelten Hanf od. Flachs, s. Жмéня, *Ч.* VII. 408. [I. 137.

Ручáти ся, bürgen, gut stehen, *Ш.*

I. Рýчий. *a.* rasch, behend, geschickt, flink, *M.* I. 137. [menge, *n.*

II. Рýчий, *a. K.* — бій Handge-

Рýчинь, *a. АД.* I. 305.

Ручúна, *f. Га.* I. 128. s. Рукá; 2) (при годúннику) Uhrzeiger, *m. Пар.*

Ручúтель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*

Ручúти, *v. a.* u.— ся s. Поручúти 2); *sbst.* рýчене, *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*

Ручúця, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* s. Рукá, *gew. pl.* Händchen, *Ш.* I. 33.

Ручúще, *n. augm.* s. Рукá.

Рýчка, *f. dim.* s. Рукá; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Mähergang.

Ручковúй, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак. f. a.* s. ручковá, Art Tanz.

Ручнúй, *a.* Hand-. [*dim.* ручничóк.

Ручнúк, (-шн-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручнúця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2) ручнúця, (-шнúця), Flinte, Büchse, *f. dim.* ручнúчка. Faustrohr, *n. Пар.*

Рýчно, *adv. M.* bequem, glatt.

Руччúй, *a. Ко.* 142. tüchtig, wakker, schlagfertig.

Руш! *int.* Marsch! fort! *Ф.*

Рушáти, рýшити, *v. a.* rühren, anrühren; з мíсця etw. von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушáй! packe dich, fort mit dir! vorwärts! рушáє менé лíкарство die Arzenei wirkt, fängt an zu wirken; — рáду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Кч.* 299.; 2) stehlen.

Рýшене, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f. C.*; рушéне посполúте, *pol. K.* Landsturm, *m.*

Рушнúк, *m.* s. Ручнúк.

Рушникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рушникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рушникóвий, *a.* -е нáчине = в 6 насéм, s. Нáчине, насмó.

Рушнúця, *f.* s. Ручнúця.

Рушнúчний, *a.* Flinten , -а кýля Flintenkugel, *f.* -а трýба Flintenlauf, *m.* -ий ремíнь Flintenriemen, *m. Пар.*

Рушт. *m.* Rost, *m.*

Руштóване, (ри-), *n.* Gerüst, *n.*

Рущúна, *f. K.* s. Рущинá.

Рущинá, *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *n.*; 3) Rothrussland, *n.*

Рýя, *f.* Brunstzeit, *f.*

Рýяна, *f.* Insel Rügen.

Рюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* +*Б.*

Рю́ма, *c.* weinerlicher Mensch.

Рю́мати, рю́мсати, *v. n.* schluchzen, weinen, greinen, s. Рýмати &.

Рюричанúн, *m. K.* d. Nachkomme des Рýрик.

Рáóа, *f.* Sommermahl, *n.* Sommersprosse, *f.* — fleck, *m. Пар.*

Рябáтий, *a.* sommersprossig, -fleckig, *Пар.*

Рябéць, рябчик, *m.* Haselhuhn, *n.* (Tetrao bonasia), *Пол.* [ge, *Фр.*

Рябúзна, *f.* das Bunte u. Scheckige.

Рябúй, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2) blatternarbig pockennarbig, *Пар.*

Рябúна, рáóка, *f.* Eberesche, *f.* (Sorbus), *Вол.*; 2) Blatternarbe, *f. Пар.*

Рябинкúй, *a.* s. Рябúй, *Гол.* I. 209.

Рябíнка, *f. Га.* II. 40. Blatternarbe, Pockengrube, *f.*

Рябíти, *v. n.* bunt schimmern.

Рябканúстий, *a.* s. Рябúй, *B.*

Рябкó, *m.* Name e. Hundes, s. Бровко, *Зак.* [litaea), *B.*

Рáбник, *m.* Scheckenfalter, *m.* (Me-

Рябообкий, *a.* mit buntem, schillerndem Gefieder an den Seiten: -а сорóка.

Ряботúне, *n.* Blatternarben, *pl.*

Рябýха *f. Bein.* der Скакýха, s. Рябúй.

Рáчик, *m.* s. Рябéць; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis), *Вол.*

Ряд, (ред). *gen* -ý, *m* Reihe, *f.* Glied, *n.* рядóм, *adv.* in der Reihe, nach der R. p. з ким an der Seite, nebenbei; в рядí помíстити einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f*; через ряд, über das Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.* — дáти, найтú комý чомý Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Krämler; Kritzler, *m. Пар.*

Рáда, рядалúвець, *m.* Grämling,

Рядалúвий, *a.* krittlich, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Пар.*

Рядáти. *v. a* ne geln, tadeln; kritzeln, *B.*

Рядéнцé, *n. dim.* s. Ряднó. [s. Ряд.

Рядú, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f. Ф.*

Рядúтель, *m.* Verwalter, *m. Пар.*

Рядúти. *v. a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гн.* 11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (v. Speisen); 3) kleiden; anspannen & s. Виряджáти; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимóсь) sich etw. zur Richtschnurr nehmen, s. nach etw. richten, s. von etw. leiten lassen; 3) sich kleiden, s. putzen.

Рядна́, *f.* Vetrag, *m.* Verhandlung, *f.* — мировá *K.* Friedensvertrag, *m.*

Рядний, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) *V.* ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.

Рядни́к, *m.* Grasnelke, *f.* (Armeria vulgaris).

Рядни́на, *f.* s. Рядно́.

Ря́дність, (-ость), *f.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *f.*

Рядно́, *n.* Tuch, *n.* Leinwand, *f.* (grob.); Bettuch, *n. pl.* ря́дна *P.* I. 37. Bettzeug, *n.*; Packtuch, *n.*

Рядня́ний, *a.* aus dem von Kardätschenflocken gemachten Zeug, s. Рядно́.

Рядови́й, *a.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *sbst.* gemeiner Soldat; — числівни́к Ordnungszahlwort, *n.* (num. ordinale); 2) — муж *K.* Staatsmann, *m.* Regierungsperson, *f.*

Рядови́на, *f. Oc.* (62) VIII. 32. s. Рядни́на.

Рядо́вич, *m.* s. Рядови́й *sbst.*

Рядо́м, *adv.* s. Ряд 1).

Ряду́ха, *f.* s. Патеру́ха *Pa.* I.

Ря́дчик, *m.* Leiter, Verwalter, *m. C.* II. 145; 2) Lieferant, *m. P.* 253.

Рядю́га, *f.* alter Fetzen.

Рядюжки́, *pl.* Militärkleidung u. Rüstung, *H.* 102.

Ря́жа, *f.* Geräth, Geschirr, *n.* Utensilien, *pl.* — кухо́нна, Küchengeräth, *n.* — риба́рска, Fischzeug, *n.*; *pl.* ря́жи служе́бні Messgeräh, *n. Пар.*; 2) s. Рясá *H.* 17.

Ря́жанка, *f.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.

Ря́жка, *f.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *n. Зак.*

Ря́ме, (-мя́), *n.* Lumpen, *pl.* Bettelsack, *m. Ке.* I. 215. grobes Tuch.

Ря́ми, *pl.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch.

Рямина́, *f. Oc.* (61) VIII. 99. Selstange, *f.*?

Ря́нда, (ре́нда), *f.* alte abgetragene Kleider u. Wäsche, Lappen, Lumpen, *pl.*

Ря́нний, *a.* ordentlich; *sbst.* ря́нна, s. Ґазди́ня, *B.*

Ряну́ти, *v. n.* brüllen, *Кн.* (*Шр.* IX. 850).

Ряпати́на, *f. Зап.* II. 589?

Ряпча́ти, *v. n.* knarren.

Ря́са́, *f.* Falte, *f. pl.* ря́си, Fransen, *pl.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *n.*; 3) s. Ріска 1).

Ряси́стий, *a.* s. Рісúстий.

Ряси́ти, рясува́ти, *v. a.* falten, fälteln, s. Рісúти; 2) *Ч.* III. 401. vergolden, mit Gold sticken, зо́лотом-; 3) *Ме.* schütteln.

Ря́ска, ре́ска, *B. f.* s. Ріска; 2) Rispe, *f.* (panicula).

Ря́сний, *a. KC.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* ря́сно dicht, reichlich.

Ря́сник, *m.* der mit ря́са 2) bekleidet ist (*sc.* пíи). *Др.*

Ряснúстий, *a* s. Ряснúй, *Гол.* III. 3.

Ряснúти ся, *Вас.* s. Рісúти ся.

Ряснúця, *f.* Falte, *f.*

Рясота́, (рiс-), *f.* s. Рісно́та.

Ряст, *m.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Ко.*; 2) s. Рясá 3).

Ряcть, *f. У. Зоря. Гал.* 1850. 543.

Ряф, *m.* Reif, *m.*; 2) Elle, *f.*

Ря́фа, *f.* Hechel, *f.*

Ря́фати, *v. a.* hecheln (лен).

Рях тíти, *v. n.* schimmern; rauschen, *Ф.*

С.

С, neunzehnter Buchstabe (Слово).

С, *praep.* I) *mit dem Genitiv.*; II) *mit dem Accusativ;* III) *mit dem Istrumental;* — IV) *in Zusammensetzungen,* s. З, I) II) III) IV).

Са! -аса́! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Саба́дашки. *pl.* Art kurzer lustiger Lieder; 2) Märchen, Anekdoten, *pl.*

Саба́н, *m. Oc.* (62) IX. 117? [chen.

Сабани́ти. *v. a.* stark schelten, flu-

Са́баш. *m.* Tanzunterhaltung am Feierabend, *Ф. Веч.* II. 110; 2) Sabbath, *m.*

Сабашíвка, *f.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *m*; 3) Sabbathkerze, *f.*

Сабе́изм, *m K.* Sabeismus, *m.* [Gänse.

Сав-сав-сав! -саго́! Lockruf der

Са́ва, Са́вка. *m.* Sabbas.

Сава́н, *m. KУ.* Leichentuch, Sargtuch als Decke, *n.*

Са́вати, *v. a. Wgr.* VI. s. Сýвати, [сóвати.

Са́вити, *v. a. Га.* II. 42. *H.* 78. den Tag des heil. Са́ва feiern.

Са́вкати, *v. n.* entgegenhauchen

(v. der Hitze in e. Krankheit).

Савкй, *pl.* Art grosser Winteräpfel.

Савра́нка, *f.* Nbfl. des Буг.

Саври́тий, *a.* ausgelassen, unbändig, wild.

Савти́ра, *f.* s. Псалти́ра.

Сага́, *f.* Bucht, *f.* Meerbusen, *m.*; 2) Morast, Sumpf, *m.*; 3) tiefer Schnee.

Сага́йда́к, сайда́к, *m.* Köcher; 2) Bogen, *m.* (zum Schiessen); davon

Сагайда́чний, *a. K.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporogerhetmans Петро́ Конаше́вич-Сагайда́чний (1606—1622).

Сагайдачо́к, *m. dim.* s. Сагайда́к.

Сагани́стий, *a.* hoch auf den Füssen (кінь).

Саґа́н, (*dim.* саґа́ник, саґа́нчик, саґане́ць), *m.* Kessel, *m.* grösserer Topf; überhpt: Geschirr, *n.* (auch aus Holz).

Саґівни́ця, *f.* echte Sagopalme (Sagus Rhumphii). [Wochen.

Саґма́л, *m.* der Киси́р nach 1—2

Сад, *m.* Obstgarten, *m.* [си гада́ла.

Сада́в, сада́ла, & = я си гада́в, я

Садьо́а́, *f.* das Pflanzen, *B.*

Са́джа, са́жа, *f.* Russ, Kienruss, *m.*

Саджа́ти, сажа́ти, *v. a.* jmdn sich niedersetzen lassen, sitzen machen, setzen; — ку́ри Hühner auf Eier setzen; — хлїо́ Brot in den Ofen schieben, s. Сади́ти, Посади́ти.

Саджоме́т, *m.* s. Коміня́р.

Сади́о́а, *f. M.* II. 33. s. Соли́тьо́а.

Са́диво, *n. K. Ис.* 22. *coll.* Obstbäume, *pl.?*

Са́дий, *adv.* s. Сюди́.

Сади́ти, *v. a.* setzen, pflanzen, Pflanzen stecken; — ся affektieren, prunken; — на що nach etw. haschen. [-zweig, *m.*

Са́дїльниця, *f.* Setzpflanze, *f.*

Са́дка, *f.* s. Саж.

Садни́ця, *f. B.* Pflanzung, *f.*

Садно́, *n.* Quetschung, wund geriebene Stelle, Quetschwunde am Widerrist des Pferdes, *f.* [bepflanzt, bebaut, *K.*

Садови́й, *a.* des Obstgartens; 2) Садо́ви́на, *f. coll.* Obst, *n. dim.* садови́нка. [Pomonae), *B.*

Садовиня́к, *m.* Obststecher, *m.* (Apion

Садови́ти, *v. a.* setzen, jmdn Platz einnehmen lassen; — ся sich setzen, Platz nehmen.

Садовни́к, (-дівн-), *m. Ст. Не.* Gärtner, Obstgärtner, *m.*; -ни́ця, *f.* Gärtnerin, *f. Ст.*

Садовни́чий, *m.* Obstgärtner, *m.*

Садону́ти, *v. a. C.* I. 29. dreinschlagen.

Саéта, *f.* feines Tuch, od. Atlass, *m.*

Саетóвий, *a.* aus Саéта.

Саж, *m.* Schweinskoben, Mastkoben, — stall, *m.* s. Ко́вец, *Ке.*

I. Са́жа, *f.* s. Са́джа.

II. Са́жа, *f.* Arrest, Verhaft, *m.* +*M.*

Са́жавка, са́жалка, са́жівка, (садж-), *f.* Satzteich, Fischteich, *m.*

Саженицї, саджениці *pl.* s. Розса́да.

Са́жка, *f.* Rost, Brand am Weizen, *m.*

Сажо́вий, *a.* Mast-.

Сажо́к, *m. dim.* s. Саж. [Коміня́р.

Сажомéт, *m. Wgr.* 7. s. Саджомéт,

Сазáн, сазáнь, *m. B.* s. Ко́роп.

I. Сайга́к, *m.* са́йга, *f.* s. Суга́к.

II. Сайга́к, *m.* mannshoher Pfahl.

Сайда́к, *m.* s. Сагайда́к.

Сайда́кер, *m.* mit Köcher versehen, mit Bogen bewaffnet, *Зак.*

I. Сак, *m.* са́ква, *f.* Sack, Hamen, *m.*

II. Сак, Сачо́к, *m.* Isaak.

Сака́. *f.* (türk.) s. Бо́чка.

Са́ква, *pl.* -кви, *f.* Quersack, Doppelsack, *m.* s. Бесáги.

Сакéльня, *f.* Futtersack, *m.*

Сакíвка, *f. dim.* s. Са́ква.

Сакла́, *f.* grosser Sack.

Сакла́к жостели́на, *m.* Kreuzdorn, Wegdorn, *n.* (Rhamnus catharticus)

Саклаковáті, *pl.* Kreuzdorngewächse, *pl.* (Rhamneae).

Сакла́чина, *f.* s. Сакла́к.

Са́клинок, *m.* Börsenthierchen, *n.* (Bursaria) *B.* [im Kaukasus *Ш.* II. 57.

Са́кля, *f.* Hütte der Bergbewohner

I. Са́кма, *f.* enger Weg, Holzweg, *m. K.*

II. Са́кма, *f.* s. Бато́ва, *Зак.* (ити́ са́кмою).

Са́кмар, (сакма́н), *m.* на — бра́ти робо́ту = на гурт, z. B. на—бра́ти траву́ laut Uebereinkunft sich verbinden das Gras abzumähen, zusammenzuharken und zusammenzulegen, *B.*

Сако́мка, *f. dim.* s. Са́кма I. *K.*

Сако́ра, *f, Пис.* Roggen, *m.*

Сакра́мент, *m.* Sacrament, *n.*

Сакраментува́ти, *v. a.* die heil. Sacramente ertheilen, *Ш.* II. 206.

Сакуля́ти, *v. a.* etw. stümpern.

Сала́бай, *m. Bein.* e. Tölpels, *H.* 125.

Саламáха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zukost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зак.*

Саламóн, *m.* Salomon.

Саланґáна їдáльна, *f.* Salangane, *f.* (Collocalia esculenta).

Салáндар, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*

Салáта, *f.* Salat, *m.* (Lactuca sativa).

Салáш, *m.* (*dim.* салашúна, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*

Салашувáти, *v. a.* in einem Салáш wohnen; — ся, салашúти ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.

Сáлба, *f. Ф.* zur weibl. Kleidung geh

Салгáн, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f. Ч.* VI.

Салдáт, *m.* Soldat, *m.*

Салдатнá, *f. coll.* Soldatesca.

Салдáтченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Салдáт.

Салéник, *m.* Engerling, *m.* Maikäfer.

Сáлеп, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der Orchis morio.

Салúнець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*

Салúстий, *a.* fettig.

Салíтра, *f.* Salpeter, *m.* Salpeterlarve, *f. B.*

Салітрáниця, *f.* Salpeterplantage, *f*

Сальмáк, *m.* Salmiak, *m* salzsaures Ammoniak.

Сальмáк спúрит, Salmiakgeist, *m.*

Сальмякóвий, *a.* Salmiak-, -ий

Сальнúй, *a.* (блеск) fettglänzend.

Сальнúк, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.

Сальнúця, *f.* Fettdrüse, *f.*

Сáло, *n.* Schmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сáло солóдке omentum majus; 3) сáло дíдове, *Вол.* s. Сморжíй злов.; 4) * сáло дéрти Art Spiel.

Салогýб, *m.* bausbäckiger, fettwangiger Kerl, *Кч.* 69.; 2) (spöttelnd): Städter, Händler, *m. Зах.*

Саломáк, *m.* s. Сальмáк, *Зак.*

Сáльон, *m.* Salon, *m. adj.* сальоновий.

Салóнний, *a.* s. Сальоновий.

Салотóвка, *f. D. c.* 199. *КС.* (83) VII. Schlägel zum Mürbeschlagen des Сáло.

Салотопéнний, *a.* -завóд Talgschmelzerei, *f. Под.*

Салóха, *f.* feiste, fettwanstige Weibsperson.

Сáльпа, *f.* Salpe, *f.* (Salpa), *B.*

Сáльсин, *m.* s. Ива, *Пл.*

Сальцéсон, *m.* Schweinsmagen gefüllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut; Fettwurst, *f.*

Салúлка, *f.* Becken, Fass für Schmer, *n.*

Салямáндра, *f.* Salamander, Molch, *m.*

Салúнка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyralis Pinguinalis) *B.*

Сам, самá, самó, *pron.* selbst; allein, von selbst; сам нá сам ganz allein; сам по сóбі *P.* I. 131. von selbst; сам ве свíй ausser sich, ausser Fassung, in höchster Beklommenheit; самá річ так, natürlich, wirklich, in der That, wahr ist es so; сáмі свóї lauter seinige, Verwandte &.

Сама, (*in nominat. sing ungebräuchl*), *f.* óрáти у сáму erwägen. *B.*

Саманáти, *v. n.* ähnlich sein, ganz [ähneln.

Самáрь, Самарчýк, *f. m.* (ehem.) Name der Stadt Новомоскóвск am Fl. Самáра.

Самáра, *f.* linker Nbfl. des Дніпрó.

Самáрати, *v. n.* на когóсь jmdm ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B. Зар.*

Самáрно, *adv.* wahrscheinlich (*Ф.*).

Самарчýк, *m.* Nbfl. der Самáра.

Самарáти, *v. n. impers.* von wolkigem u. thauigem Wetter.

Самóір, *m. Ф.* e. Baumart.

Самóірóвий, *a.* -гай, *Ф.*

Самóірчик, *m. Ф. Пр.* III. 181.

Самдвáйцять, *a. Кн.* = 1+19.

Сáме, сáмо, *adv.* just, eben, gerade.

Сáмець, *gen.* сáмця, *m.* Männchen, *n.*

Самúй, *pron.* selbst; allein; gerade, eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),

Самúця, *f.* Weibchen, *n.* [s. Сам.

Самíйло, *m.* Samuel.

Самíра, *f.* Art Pflanze, *B.* [allein.

Самíський, самíсінький, *a.* ganz

Самітнúй, *a.* einsam, vereinsamt.

Самітнúк, *m. K.* der Einsame, vereinsamt.

Сáмка, *f.* s. Самúця, *Фр.*

Самоберéжний, *a.* selbsterhaltend, -schützend, -vertheidigend, *T.*

Самобúт, *m.* Selbständigkeit, *f.* +*B.*

Самобúтний, *a. Пол.* frei; selbständig.

Самобу́тність, (-бу́тність), *f. K.* Selbständigkeit, *f. adj.* -бу́тний.
Самовага́, *f.* Federwage, *f.*
Самова́р, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
Самовби́йство, *n.* Selbstmord, *m.*
Самоверю́док, *m. Б.*?
Самовзна́не, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
Самови́д, *m.* eigenthümliche Gestaltung, *n. хвор.* 4.
Самови́дець, *m.* Augenzeuge, *m.*
Самови́тий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зг.*; einsam *ВБ.*
Самові́да, *f. Не.* s. Самові́жа.
Самовідре́чене, *n.* Selbstverleugnung, *f. Фр.* [topsie, *f.*
Самові́жа, *f.* Selbstsehen, *n.* Au-
Самові́льний, *a.* willkürlich; *adv.* -ві́льно. [end, hochmüthig.
Самові́рний, *a. Ру.* selbstvertrau-
Самові́с, *m.* Federwage, *f.* s. Самовага́.
Самовла́да, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
Самовла́дний, *a. K.* alleinherrschend. [Souverän, *m.*
Самовла́дник, *m.* Alleinherrscher;
Самовла́дність, *f.* Alleinherrschaft; Souveränität, *f.*
Самовла́дно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
Самовла́сть, *f. Ил.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
Самовла́стець, *m.* Alleinherrscher, Tyran, *m. ОБ.*
Самовла́стний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrisch. [Unumschränktheit, *f.*
Самовла́стність, *f.* Despotismus, *m.*
Самово́лець, *m. Ф. М.* II. 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; Despot, *m.*
Самово́ле, *n. У.* s. Свавóля.
Самово́лити, *v.a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *Не.*
Самово́льний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Пр.* 67; absolut.
Самово́льність, *f. Не.* s. Самово́ля.
Самсво́льсто, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.* s. d. f.
Самово́ля, *f.* Wüllkür, *f.* Muthwille, *m.*
Самогла́вний, *a.* einer von den Ersten, Haupt-, *Шл.* [gene Bekümmernis.
Самогризота́, *f. M.* innere, selbstei-
Самогрі́й, *m.* s. Самова́р. [der, *m.*
Самогу́бець, -бця, *m.* Selbstmör-
Самогу́ди, *pl.* гу́слї — selbstspielend, *Ч.* II. 39.
Самогу́жки, *adv. P* I. 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [тий, *B*) = 1+19.
Самодва́йцятий, (самодвадсе́-
Самодержа́вець, *m.* Alleinherrscher, *m. Ш.* II. 245.
Самодержа́вний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f.* s. d. f.
Самодержа́вність, *f.* Willkür,
Самодержа́вство, *n.* Absolutismus, *m.* [schend, *KУ.*
Самоде́ржний, *a.* sellbstherr-
Самодеся́тий, *a.* = 1+9 (*B.*).
Самоді́йство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
Самодїлко́вий, *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, zu Hause verfertigt.
Самоді́льний, *a.* selbstthätig, *Ha.*; 2) selbständig. [keit, *f.*
Самоді́льність, *f.* Selbständig-
Самодові́рність, *f. Кл.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
Самодру́г, самодру́гий, *a.* selbander; самодру́га жена́ schwanger.
Саможе́р, *m. K.* der sich selbst verzehrende. [Aufopferung, *f. Біл.*
Саможе́ртва, *f.* Selbstaufopferung,
Саможи́тний, *a.* -хлїб, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [zündlich, *Пол.*
Самозапа́льний, *a.* selbstent-
Самоза́суд, *m.* Selbstverurtheilung, *f. Ил.* [seiner selbst, *K.*
Самозане́дба не, *n.* Preisgebung
Самозахо́ване, *n.* Selbsterhaltung, *f. Фр.* [grant; Verbrecher, *m. Зак.*
Самозбро́єць, *m.* Flüchtling, Emi-
Самозва́н, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
Самозва́нець, *m.* e. Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasst, der ihm nicht gebührt, Usurpator, *m.* [Vocal, *m.*
Са́мозвук, *m. Д. гр.* Selbstlaut,
Самозе́лень, *f.* Art Giftpflanze.
Самозні́вече не, *n.* Selbstvernichtung, *f. Фр.*
Само́їдка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
Самоїдний, *a.* -цьвіт *ВБ. Пр.* X. 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Пр.* XII. 304. selbstsüchtig.

Самоíлка, *f.* на -ку співáти nicht künstlich nach Noten singen.

Самóíстний, *a. pol.* selbständig, unabhängig.

Самоíстность, *f. pol. C.* s. Самостíйність.

Самоíхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.

Самокáт, *m.* Locomotive, *f.* (?).

Самокúсе, *n.* самóкись, (*B.*), самокúш, самокúша, *f.* saure Milch.

Самокрúтика, *f. T.* Selbstkritik, *f.*

Самокрýтка, *f.* Selbststeuerung, *f.*

Самóкут, *m.* Schmollwinkel, *m.*

Самолéт, (-льóт), *m.* was von selbst fliegt, *Ч.* II. 173.

Самолúтий, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*

Самолúчно, *adv. gr.* persönlich, *Шл.*

Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Fallstrick, *m.*

Самолю́бство, *n.* Eigenliebe, *f. ОП.*

Самолю́бний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch.

Самомáнá, *f. Ст.* Selbsttäuschung, Illusion, *f.*

Самомýченик, *m. Св.* Selbstpeiniger, Selbstquäler, *m.*

Самонадíйний, *a.* selbstvertrauend, *K.*

Самонадíя, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Не.*

Самонадíянний, *a.* selbstvertrauend, voll Eigendünkel.

Самонéтямний, *a. K.* vom natürlichen, eingeborenen Genie.

Самонужнíйший, *a. Кв.* sehr, unbedingt nothwendig.

Самообмéжене, *n. Кл.* Selbstbeschränkung, Enthaltsamkeit, *f.*

Самооборóна, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Вах.*

Самоóден, = Сам одéн. *Вас.*

Самобсьмий, *a. K.* = 1+7 (als der achte).

Самоотвéржене, *n. Тор.* Enthaltsamkeit, *f.*

Самоофíра, *f. Св.* Selbstaufopferung, *f.* Spontaneität, *f.*

Самоохóтність, *f.* freier Wille,

Самопáл, *m.* alterthümliches Feuergewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloss), Luntenflinte, *f.*

Самопáльний, *a.* zum Самопáл gehörig, vom Самопáл.

Самóпас, (-ш), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопáшний, (-сн-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопáшна, *a. a. f.* nicht schwanger.

Самопережúтий, *a.* selbsterlebt, *Нас.*

Самóпись, *f.* Autograph, *n.*

Самопідмóга, *f.* Selbsthilfe, *f. ОП.*

Самопíзнане, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*

Самопíч, (= -чна) дíжá selbstbackend, *Ч.* II. 38.

Самоплóдець. *gen.* -дця, *m.* s. Байструк.

Самоповáга, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. K.*

Самоповáжане, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. Кн.*

Самопóміч, *f.* Selbsthilfe, Selfhelp, *f. Кн.*

Самопострóений, *a.* selbstgebaut, *T.*

Самопрáвда. *f.* Axiom, *n.* Grundsatz, *m. Ис.*

Самопрáвець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *M.* III. 103.

Самопрáвно, *adv.* eigenmächtig, *Др. C.* II. 103. s. Самовлáстно.

Самопрáвство, *n. K.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*

Самопризнáчене, *n. T.* Selbst-

Самопрúйда, *m.* s. Захóжий. *Пр.* II. 153.

Самопрóдаж, *f.* Alleinhandel, Alleinverkauf, *m.* Monopol, *n.*

Самопрослáвлений, *a. K.* durch sich selbst berühmt.

Самóпша, *f.* s. Голóмша, 'Оркіш.

Саморíдний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend &, -мак &; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. Sternmiere (Stellaria graminea) *B.*

Самóрідне-зíлле, *n.* Grassartige

Самóрíдка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *ОП.*

Саморíдник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*

Саморíдство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).

Саморóбний, *a. Не.* s. d. *f.* [258.

Саморóбок, *m.* selbstgemacht, *K.* I.

Саморóдний, *a.* s. Самóрідний; 2) frei.

Саморождéний, *a. KУ.* selbsterzeugt.

Саморóзговор, *m. Пар.* Monolog, *m.*

Саморозрáджене, *n.* Selbstentla-

dung, *f.* [sein, *n. H. c. y. н.* 422.
Саморозумі́нє, *n.* Selbstbewusst-
Само́росль, *f. Пар.* Anflug des Holzes (im Forstwesen). [mat, *m. Піс.*
Само́рух, *m.* Selbstgetriebe, *n.* Auto-
Самору́чний, *a.* eigenhändig, -е письмо́ Autograph, *n.* [Autonomie, *f.*
Саморя́д, *m. Не. Це.* Selbstregierung,
Саморя́дець, *m*, = sui juris.
Саморя́дний, *a. Не.* autonom, frei.
Самосьві́д, *m. Пар.* Selbstbewusstsein, *n.* [sein, *n. Ган.*
Самосьві́дє, *n.* Selbstbewusst-
Самосьві́домість, *f.* Selbstbewusstsein, *n. Вах.*
Самосьві́тло, *n.* eigenes Licht, *T.*
Самоси́ла, *f.* Selbstkraft, eigene Kraft, *T.* [2) Bastard, *m.*
Само́сївка, *m. f.* s. Само́рідний;
Само́сївний, *a.* von selbst aufkommend, selbstaufgegangen, s. Само́рідний; -нї ді́ти unehelich. [Bastard, *m.*
Самосі́й, *m. Ст.* natürlicher Sohn,
Самосі́ч, *Attrib.* zu мі́ч (меч) *P.* I. 98. das selbsthauende Schwert, e. Zauberschwert.
Самосо́бо́ний, *a.* individuell, selbsüchtig; selbständig, *Ну. Кл. ГШ.*
Самосо́бо́ність, *f.* vereinzelte Stellung. [ний, *Зак.*
Самоспосо́бо́ний, *a.* s. Самосо́бо́-
I. Само́стай *adv.* s. Самості́йно *Піс.*
II. Само́стай, *m.* Schmalblättriges Kreuzkraut (Senecio erucaefolius), *Піс.*
Самоста́йний, *a.* selbständig; individuell, *Зак.* [ständigkeit, *f.*
Самоста́йність, (-сто́й-). *f.* Selb-
Самостано́вленє, *n.* Selbstbestimmung, *f. Кл.* [ний.
Самоста́тний, *a. Зар.* s. Самості́й-
Самості́й, *m.* Wasser-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus aquatilis).
Само́сті́йний, *a.* selbständig, unabhängig; individuell.
Само́сті́йність, *f.* Selbständigkeit, Unabhängigkeit, *f.*
Самостоя́нность, *f.* (politische) Selbständigkeit, *f. У.* [сті́йність.
Самостоя́нство, *n. Вас.* s. Само-
Самостоя́тельність, *f.* s. Самості́йність.
Самострі́л, *m. Гол.* III. 223. Hexenschuss, *m.* Apoplexie, *f. adj.* самострі́льний, u. -і́льчий.
Самосу́д, *m.* eigene, selbständige Gerechtsame, *f.* freies Gerichtwesen, *Не.*; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f. К.*
Самосу́дний, *a.* selbstrichtend, selbsturtheilend; 2) autonom, *К.*
Самота́, *f.* Einsamkeit; Zurückgezogenheit, *f.* [*Пар.*
Самотво́рність, *f.* Originalität, *f.*
Самоте́ка, *f. Ки.* 257. *Bein.* zu ри́чка.
Само́теж, (-їж), (самоту́жки), *adv.* mit eigenen Kräften, *B.*
Самоти́на. *f.* Einsamkeit, *f. Ш.* II. 214.
Самоти́нець, *m.* der Einsame, *Вах.*
Самоті́ти, *v. n.* in Einsamkeit leben, einsam dastehen.
Само́тічка, самото́ка, *f.* Weife. *f.*
Само́тний, *a.* einsam, in Einsamkeit lebend, allein, *Ш.* I. 363.
Самотни́чий, *a.* einsiedlerisch.
Самогня́, *f.* Einsamkeit, *f. Піс.*
Само́трас, (-аск), *m.* Vogelfalle, *f.* Fangekäfig, *m.*
Самотре́ть (*Ки.*), самотрі́ть, самотре́тий, *a.* = 1+2, selbdritter, *Б. В.*
Само́тряск, *m.* Sprenkel, *m. Пар.*
Самоту́жки, *adv.* selbst, von selbst, aus freien Stücken, *H.* 194. *Ке.* II. 117. 127. s. Само́теж.
Самоту́жний, *a.* -нї са́ни von Menschenhänden gezogen.
Самоту́ха, *f.* Eremit, *m.*
Самоту́шний, *a.* eingezogen, einsam.
Самотю́г, *pl.* -ги, *m.* spöttische Benennung derjenigen, die kein eigenes Gespann besitzen (*Це.*).
Самотю́чий, *a.* menschenscheu, *Зар.*
Самоти́ж, *adv.* selbstziehend.
Самоти́жки, *pl.* Handschlitten, *m. Гал.* I. 255. [Ziehen vom Menschen.
Самоти́жний, *a.* -нї са́ни zum
Самоуби́йник, *m.* Selbstmörder, *m.*; -ниця, *f.* -rin, *f. Вах.* [rer, *m.*
Самоу́к, *m.* Autodidakt, Selbstleh-
Самоу́кий, *a. Гол.* s. d. v.
Самоукохáний, *a. КУ.* in sich selbst verliebt. [Autonomie, *f. Фр.*
Самоупра́ва, *f.* Selbstverwaltung,
Самоупра́вний, *a.* autonomistisch.
Самоу́цтво, *n.* Selbstbelehren, *n.* Autodidaktik, *f.*
Самоу́чко, *m.* s. Самоу́к. [Lob, *У.*
Самохвальба́, *f.* Selbstlob, *n.* eigenes

*

Самохва́льство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* *Не.*
Самохі́ть, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern.
Самохі́тний, *a.* freiwillig.
Самохі́чний.(самохіч). *a.*freiwillig.
Самохо́дник, *m.* *Ч.* II. 241. von selbst gehend.
Само́цьвіт, *m.* strahlender Glanz, *К.* само́цьвіт-ка́мень, *m.* Krystall, *Шл.* Edelstein, *m.* *С.* I. 34. (mit natürlicher Farbe).
Само́цьві́тний, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, *К.* -ка́мінь Edelstein, *m.* [Selbstgefühl, *n.* *К.*
Самочу́те, *n.* Selbstbewusstsein,
Самочу́тний, *a.* selbstbewusst, *К.*
Самошано́ване, *n.* Egoismus, *m.* *Др.*
Самоші́сть, *adv.* 1+5, selbstsechster, mit fünf anderen.
Сампо́рок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.*
Санджа́к, *m.* *АД.* I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3) Statthalterschaft, Prowinz, *f.*
Санджакі́вна, *f.* Tochter eines Санджа́к 2).
Санджарі́вна, *f.* Name eines Liedes (von Санджари hergeleitet), *Зак Піс.*
Са́ни, *pl.* Schlitten, *m.*
Са́нка, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkufe, *f.* s. По́лоз; *pl.* санки́, *gen.* сано́к kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt).
Санкува́ти ся, im Schlitten fahren.
Санни́й, *a.* -на́ доро́га u. санна́, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.*
Санни́ця, *f.* s. Санна́.
Санова́ти, *v. a. ung.* s. Шанува́ти.
Санови́тий, *a.* *МШ.* ansehnlich von Gestalt; 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, *С.* I. 197. 33.
Санови́то, (сано́вно), *adv.* *С.* II. 207. in der Amtsmiene majestätisch, würdevoll, würdig, *Ш.* I. 335.
Санови́тость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeussere, *Піс.*
Саночки́, *pl. dim.* s. Санки́.
Сану́ти ся, *Ф.* hineinstürzen.
Санч, *m.* Stadt Sandez.
Санча́та, *pl. dim.* kleiner Schlitten.
Са́ня, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.*
II. Сап, *m.* *Ч.* I. 1, 57, Rotz, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim ка́шкет).
I. Са́па, *f.* *Ч.* VII. 413. s. Дашо́к 2)
II. Са́па, *f.* Hacke, *f.* [Räthsel).
Сапа́й, *m.* *Bein.* der Nase (in d.
Сапа́льник, *m.* Reihenfelger, Häufelpflug, *m.* *Гн.* 67.; 2) Behacker, Beroder, *m.*
I. Са́пати, са́пнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarchen; keuchen.
II. Са́пати, *v. a.* beroden, behacken (бараболї etc.). [II. 140.
Сапа́тий, *a.* s. Ди́хавичний, *Кв.*
Сапа́тор, *m.* Art Hakenpflug, *ВБ.*
Сапе́тка, *m.* *Зак. Піс.*?
Са́пивно, *f* Stiel der Са́па II
Са́пка, *f.* *dim.* s. Са́па. [chend.
Сапли́вий, *a.* schwer athmend, keu-
Сапо́г, *pl.* -ги́, *m.* † Stiefel, *m.*
Са́порок, *m.* Sauce vom Braten.
Сапру́н, *m.* Sophronius.
Сапу́га, *f.* Peitschenstiel, *m.* *В.*
Сапя́н, *m.* Saffian, *m.*
Сапя́нцї, *pl.* Schuhe aus Saffian.
Сара́ка, *m.* *f.* armer Schlucker.
Сарана́, *f.* s. Саранча́. [(Squilla) *В.*
Сарані́вка, *f.* Meerheuschrecke, *f.*
Сарановéць, *m.* -копало́вий, Heuschreckenbaum, *m.* (Hymenaea Courbaril).
Саранча́, сарана́, *f.* (-червонокри́лка), Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum); 2) -переле́тна Wanderheuschrecke, *f.* (A. migratorium), *В.*
Саранчу́к, *m.* довгоу́сий, Heuschreckenkrebs, *m.* (Palinurus vulgaris).
Сарапу́к, *m.* Art grüne, rauhe Zwetschken.
Сара́пати, *v. a.* zornig auffahren, *В.*
Сарахкоті́ти, сарахті́ти, *v. n.* s. Сахті́ти.
Сарачи́ще, *m.* *aug.* s. Сара́ка.
Сарде́ля, *f.* Echte Sardelle, Sardine, *f.* (Clupea sardina).
Са́ркати, са́ркнути, сарча́ти, (сарчу́, сарчи́ш), *v. n.* fauchen, *В.*
Сарса́н, *m.* Material für den Bau eines Wagens; 2) Handwerkergeräth, *n.*
Сас, *m.* Deutsche Schabe, *f.* (Blatta germanica) *В.* [ruf für Gänse.
Сау́-сау́-сау́-саго́! *int.* s. Сав- Lock-
Сафя́н, *m.* сафя́нцї, *pl.* s. Сапя́н, сапя́нцї.

Сафяно́вий, *a.* ausSaffian, Saffian-.
Са́хар, *m.* Zucker, *m. Ке.*
Саха́рний, *a.* Zucker, *Ке.*
Саха́рниця, *f.* s. Цукорни́ця, *Не.*
Саха́рня, *f.* Zuckerfabrik, *f.*
Сахарова́р, *m.* Zuckerfabrikant, *m.*
Саха́ти ся, sich einmischen, s. eindrängen, *Oc.* (62) IV. 76.; 2) s. Цу́рати ся *M+B.* 358.
Сахно́чок, *m. Ч.* IV. 132?
Сахті́ти. *v. n.* flammen, lodern; prasseln; sprühen, з очи́й гнів, з гу́би горівка hauchen etc.; 2) schwer athmen.
Сахти́чка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.* Asthma. *n.*
Сачеви́ця, *f.* s. Сочеви́ця. *Зак. Піс.*
Са́ще, *n.* Schoosshündchen. *n.* (*Ф.*).
Сбо́ї́ни, *pl. P. ч.* 19. s. Збо́їще, der Ort wo die Ochsen der Чумаки́ weideten.
Сбо́ром, (*eig.* Збо́ром), *adv.* in Gesellschaft. [muthwillig.
Свавільний, *a.* ausgelassen, lose,
Свавольник, (-вільн-), *m.* der Muthwillige, Lotterbube, *m.*
Свавольство, *n. Ст.* Willkür, *f.*
Сваволя, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.*
Свавольця, сваволець, *m.* s. Свавольник, *Зак.*
Свадьба́, *f. gr.* Hochzeit, *f.*
Свадьби́, *pl.* s. d. *f.*
Сва́дьбини, *pl.* Brautwerbung, *f.* Heiratstiften, *n.* [Braut, *f.*
Свадьби́чка, attrib. zu дівчина, *ung.*
Свадьбова́ти, *v. a.* Hochzeit halten.
Сва́дьбонка, *f.* Hochzeitgäste, *pl.*
Свадьби́ний, *a.* — па́нё Hochzeitvater, *m. Гол.* III. 422. [kisch.
Свадли́вий, *a. Luts. gr.* 155. zänСвайба́, *f. Ч.* I. 1, 24. s. Свадьба́.
Сва́ка, *f.* Stäbchen im Weberkahn, worauf die Spulle sich dreht.
Свальба, *f. Ке.* s. Свадьба́.
Свальби́ни, *pl. Зар.* s. Свадьби́ни.
Сьвалі́ти, *v. n.* s. Сверо́іти.
Свалок, *m.* s. Сво́лок, *Ш.* II. 39.
Сва́нечка, *f.* s. Сва́шечка; 2) *Ме.* 182. Braut, *f.*
Сва́нька, *f.* s. Сва́ха.
Сванюта, *f. dim.* s. Сва́ха.
Сва́ра́, *f.* s. Сва́рка; Fehde, *f.*
Свари́ти, *v. a.* на кого́ jmdn rügen, zurechtweisen; — ся zanken, streiten, handern. [zänk, *n.* Hader, Streit, *m.*
Сва́рка, сварня́, *f.* Zank, *m.* Ge-
Сварки́й, *a.* zänkisch, streitsüchtig, *C.* II. 84. verbissen, grimmig.
Сваркуу́т, *m.* zänkischer Mensch.
Сварли́вець, *m.* Zänker, Haberecht, *m.*
Сва́рли́вий, *a.* s. Сварки́й.
Сварли́вість, *f.* Streitsucht, *f.*
Сварни́й, *a.* widrig, widerstreitend, *Лїр.* 6.
Сва́рник, *m.* s. Зва́дник, *B.*
Сварун, *m* Zänker, Streiter, *m. Пар.*
Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber, *m.*; 2) *pl.* -ти́ Väter des verheiratheten Paares; 3) Schwäger überhaupt; 4) rituelle Hochzeitgäste; 5) überhpt auch von einem fremden Menschen, (*Фр.*).
Сватальник, *m.* Brautwerber, *m.*
Сва́танець, (-анок), *m.* s. Сват 1) *Вах.*
Сва́тане, *n.* Brautwerbung, *f.*
Сва́танки. *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Freierschmaus, *m. Гол.* III. 399.
Сва́тати, *v. a.* werben кого́; — ся до кого́ sich um ein Frauenzimmer bewerben.
Сватач, *m.* s. Сват 1)
Сва́те, *n. coll. Ч.* IV. 171. s. Сва́ти, *pl.*
Сва́тиця, *f. Ч.* IV. 645. s. Сва́ха.
Сватко́, *m. dim.* s. Сват. [-in, *f. Пар.*
Сва́тник, *m.* Kuppler, *m.*; -иця, *f.*
Сватни́цтво, *n.* Kuppelei, *f. Пар.*
Сва́товий, *a.* des Сват, (w. s.)
Сватко́к, *m. dim.* s. Сват, *Не.*
Сва́ха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwägerin, *f.*; 3) auch v. fremder Person, in d. Anrede. [gelage der Сва́хи.
Сва́шини, *pl. Пр.* III. 328. Gast-
Сва́шити, *v. a.* den Dienst einer Сва́ха bei der Hochzeit versehen.
Сва́шка, сва́шечка, *f. dim.* s. Сва́ха; *pl.* свашки́ закосо́ві die nächsten Verwandten, die während der Trauung in der Kirche hinter der Braut stehen; — чупро́ві eben solche, die hinter dem Bräutigam stehen. [2) *Ко.* 17. s. Сва́тати.
Свашкувати, *v. a.* s. Сва́шити;
Сващак, *m. Гол.* III. 372. s. Сват.
Сва́щини, *pl.* ein Theil der Hochzeitfeifer bei der Сва́ха (am letzten Tage-).
Сведеня́, *n.* Halbkind, *n. pl.* -я́та, Halbgeschwister, *pl. Га.* I. 255.
Свеї́ *pron.* = своєї = свої́.
Све́кла, *f. gr.* s. Бура́к.

Свéковка, *f.* Art Pflanze, *B.*
Свéкор, *gen.* -кра, *m.* des Mannes Vater, Schwäher, *m.*
Свéкорок, *m. dim.* s. Свéкор.
Свéкра, *f.* s. Свекрýха.
Свекри́ця, *f.* s. Свекрýха.
Свекрíвонька, *f. dim.* s. Свекрýха, *Ш.*I. 160. [Frauen Schwiegermutter.
Свекрýха, *f.* des Mannes Mutter, der
Свекрýхна, *f.* s. Свекрýха.
Свéпка, свúпка, *f.* s. Сваха.
Сверóéць крóстний áбо шéлудний, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).
Сверóйгуа, *m.* s. d. f. [canina), *B.*
Сверóйло, *n.* Hagebutte, *f.* (Rosa
Сверóíти, *v. n.* jucken. [coptes) *B.*
Сверóля́к, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sar
Сверóя́чка, *f.* Jucken, *n*; 2) Krätze, *f.*
Свердáн, *m.* s. Сверщóк, *B.*
Свéрдел, *m.* Bohrer, *m.*
Свердéлець, *m. dim.* kleiner Bohrer.
Свéрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Bohrer, *m. dim.* -ичок, *m.*
Свéрдлити, *v. a. Под.* bohren.
Сверíпа, *f.* s. Лобóдúнка. [blitzen.
Свéркати, *v. n.* blinken, schimmern,
Сверкнó, *n.* Singapparat der Hausgrille, *B.*
Свéркот, *m. B* Schimmer, *m.* Blitzen, *n.*
Сверл, *m.* s. Свéрдел. [schmied, *m.*
Сверликáр, (-длик-), *m.* Bohr-
Свéрлити, *v a.* s. Свéрдлити.
Свéрло, *n.* Legebohrer, *m.*
Сверля́к кораóéльний, *m.* Pfahlwurm, *m.* (Teredo navalis).
Сверля́чка, *f.* Schiessmundschnekke, *f.* (Clausilia), *B.*
Сверчóк, сверщóк, (-ýк), свíрчýн, *m.* Grille, *f.* -пóльний, Feldgrille, *f.* (Gryllus campestris); -домóвúй, Hausgrille, *f.* (G. domesticus), *B.*
Свéстиї, *pl. Ф. Пов.* 44?
Свигнáти, *v. a.* unter der Nase sich etw. brummen; davon *sbst.* свигнáвець, *m.* einer, der unter d. N. s. e. br. und свúгнавка, *f.* vom Brummen (unter d. N.).
Свид, *m.* свидúна, *f.* Rother Hornstrauch, (Cornus sanguinea) *B.*
Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.
Свидúй, свидовáтий, *a.* roh; rauh, *Пар.* [телька, *f. B.*
Свидíтель, *m.* Zeuge, *m.* свидí-
Свидúй, *a. B.* halbreif.
Свинáр, *m.* Schweinhirt, *m.* свинáрка, *f.* Schweinehüterin, *f.* [be, *m.*
Свинарчýк, *m.* Schweinhirtenkna-
Свинúна, *f.* Schweinfleisch, *n.*
Свинúнець, *m.* Schweinstall, *m.*
Свинúнка, *f. dim.* s. Свинúна; 2) Schweinstall, *m.* [besudeln.
Свинúти, *v. a.* wie ein Schwein
Свинíрка, *f.* Schweinheerde, *f.*
Свúнка, *f. dim.* s. Свинú, junges Schweiu; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, e. Art Kartenspiei; Art Kegelspiel, *Зак.*
Свинкúй, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium), *B.*
Свиноóйй, *m.* Schweineschlächter, *m.*
Свиновáтий, *a.* schweinisch, wie ein Schwein. [-é мáсо Schweinfleisch.
Свиновúй, *a.* vom Schwein, Schwein,
Свиноїзд, *m. Ки.* 339. der auf einem Schweine geritten ist.
Свинопáс, *m.* s. Свинáр.
Свинотá, *f. coll. Ко.* 148. Schweine, *pl.*
Свиньскúй, *a.* schweinisch, Schwein-.
Свинцьóвий, (-цов-), *a. gr.* von Blei, bleiern, *Ке.* [(Salvia verticillata) *B.*
Свинюх, *m.* Wirtelblüthige Salbei
Свинюшник, *m.* Schweinstall, Schweinkoben, *m. Не.*
Свинú, *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio), *B.*
Свинúк, *m.* Körnerassel, *m.* (Por-
Свинúка, *f. aug.* s. Свинú.
Свинúтник, *m.* Schweinkoben, *m.*
Свинúчий, *a.* vom Schwein, Schwein-; schweinisch. [gras, *n.* (Nardus stricta) *B.*
Свинúчка, свинюха, *f.* Borsten-
Свирúд, Свирúдко, *m.* Spiridion.
Свирíль *f. KC.* (82) IV. 170 Flöte, *f.*
Свирíпа, *f.* креслáта, Rauke, *f.* Sophienkraut, *n.* (Sysymbrium sophia).
Свискáти, *v. a.* fauchen.
Свúснути, свистáти, *v. a.* einen Pfiff von sich geben, pfeifen.
Свист, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezische, Sausen, *n.*
Свúставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*
Свúстель, *f. П. n.* 48. Pfeife, *f.*
Свистíлка, *f.* s. Свúставка
Свистóвач, *m.* wurmstichige Haselnuss, *B.*
Свистýн, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss; 4) Windbeutel, — macher, *m.*

Свита, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom groben Tuch). [es wird Tag.
Свитáти, *v. n.* tagen, *impers.* свитáє
Свитник, *m. Н.* 23. *Кв.* I. 9. Kleidermacher, Schneider, *m.*; Händler mit Свити. [geschmeidig.
Свитóйкий, *a. Иг.* 69. biegsam,
Свитя́нка, *f.* weibl. Свита.
Свищ, *m.* Murmelthier, *n.* (Arctomys marmotta); 2) wurmstichige Nuss; 3) sehr dünne Speise.
Сьвíда, *f.* Kunde, *f.* [Zeugin, *f. Зг.*
Сьвіди́тель, *m.* Zeuge, *m.* -ка, *f.*
Сьвідім, *a. Ф.Пов.* 18. s. Сьвíдомий, bewusst, wissend.
Сьвідї́нє, *n. Кл.* Bewusstsein, *n.*
Сьвíдка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certificat, *n Пар.*
Сьвíдок, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augenzeuge, *m.*; 2) *Ос.* (62) V. 35. Ausweis, *m.* Verzeichnis, *n*; 3) *М.* „*Мета*" 1865. 319 для сьвíдку zum Zwecke der Zeugenschaft, als Zeuge(n).
Сьвíдом, *m.* Kunde, Wissen, до сьвíдома довéсти щось zur Kenntnis bringen, *ВБ.*
Сьвíдомець, *m.* Kundiger, Erfahrener, Kenner; Forscher, *m.* [wandert.
Сьвíдомий, *a.* kundig, bewusst, be-
Сьвíдомити ся ким, s. Сьвідчи́ти ся ким.
Сьвідомість, *f.* Bekanntschaft, Kenntnis, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*
Сьвідóмство, *n* Erfahrenheit, *f. Пар.*
Сьвідомувáти, *v. n.* Kunde haben, wissen. [genschaft, *f.*
Сьвідóцтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeu-
Сьвідувáти, *v. n.* wissen.
Сьвідýчий, *a.* s. Сьвíдомий.
Сьвідýщество, *n* Bewusstsein, Gefühl, *n. У.*
Сьвíдченє, *n.* Zeugen, *n.* Zeugenschaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung, *f.*; 3) Verordnung, *f. К.*
Сьвíдчик, *m. Др.* s. Сьвідок.
Сьвíдчи́ти, *v. a.* bezeugen, Zeuge sein. — ся ким, чим jmdn, etw. zum Zeugen anrufen; voraussagen; 2) *Ме.* 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.
Свíєць, *m. dim.* s. Звій, звóєць, -полотнá, *К.* [frischen Windes, *М.* III. 117.
Сьвіжáти, *v. n.* vom Wehen des
Сьвіжени́на, *f.* Erfrischung, *f.*

Сьвіжинá, *f.* Frische, *f.* frische Luft, *Не. хм.* 115; 2) frische, gesunde Gesichtsfarbe, *Не. п.* 123; 3) Schweinfleisch, *n.*
Сьвíжити, *v. a.* erfrischen, frisch machen, *С.* II. 243.
Сьвіжї́ти, *v. n.* dämmern.
Сьвіжопросóльний, *a.* frisch gesalzen, mariniert.
Свізь, *f.* s. Свість.
I. Свій, своя́, своє́, *pron.* sein, seine, sein; eigen; своя́ вóленька, *Ме.* 88. *dim.* s. Сваво́ля. [Звій.
II. Свій, *gen.* свóю, (= сувíй), *m.* s.
Свійня́, *f. coll.* s. Свояки́.
Свійски́й, *a.* Haus-, einheimisch, zahm.
Свінýти, *v. n.* aufleuchten, erglänzen, *Н.* 96. -очи́ма blinken, leuchten, +*М*; 2) dämmern, tagen *А-Г.* 154.
Свірь, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр.
Свіргун, *m.* s. Сверщóк.
Свíрень, *m.* s. Свóрень.
Свірíпа, *f. Ос.* (61) III. 24. s. Свирíпа
Свíрка, *f.* Schnur od. Riemen womit die Peitsche an den Peitschenstiel befestigt wird; 2) s. Сверщóк, *Зак.*
Свíрки. u. вíрки, *Bein.* der Bienen in Zauberformeln, *Ч.* I. 1, 75.
Свíркалка, *f.* s. Сверщóк, *В.*
Свірнéвий, *a.* свéрдлик, Bohrer zum Bohren des Loches im Свóрень.
Свірня́к, *m.* Bohrer zum Свóрень.
Свість, *f.* Schwester des Gatten, Schwägerin; Schwester der Gattin; des Bruders Gemahlin, *f. Кв.*
Свíстин, *a.* der Свість geh.
Свíстонька, *f. dim.* s. Свість.
Сьвіт, *m.* Welt, *f.* иди́ собí в сьвітá (-и́) geh in die Welt wo du willst, *Р.* I. 9; в сьвіт за óчи, за очи́ма weit in d. W.; прийти́ на сьвіт, увидїти сьвіт das Licht der Welt erblicken, auf die Welt kommen; зо сьвíта зійти́, бýти verscheiden, verenden; кількі сьвіти́ собóв тьóпати, кíлький сьвіт ити́ so weite Strecken, so weit; пусти́ти в сьвіт in die Welt hinein, an die Oeffentlichkeit; нїколи в (на) сьвіті nimmermehr; де коли́ в сьвіті, wo, wann in d. Welt; як сьвіт сьвíтом, від сьвіта so lange die W. steht; на весь сьвіт für die ganze W.; сьвіт Oeffentlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від сьвíта дóбрий, красно etc. sehr gut, schön

etc.; 2) сьвіт, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гірки́й сьвіт; сьвіт завяза́ти кому́сь jmdn der Freiheit berauben, unglücklich machen; сьвіт закрив ся vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* до само́го сьвіта (до́сьвіта, *adv.*); Licht, *n.* *Фр.*

Сьвітáня, (-не), *n.* Morgendämmerung. [merung, *f.* *M.* II. 105.

Сьвітáти, *v.* *n.* s. Свитáти, *Зак.*

Сьвітáч, *m.* viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit лучúна, *Ч.* VII. 390.

Сьвітóог, *m.* *У.* Weltgott, *m.*

Сьвітéлка, *f.* s. Сьвітлúця, *Зак.*

Сьвітéлце, *n.* *dim.* s. Сьвíтло.

Світéць, (-сьвя-), *m.* s. 'Óбраз. (*Фр.*).

Сьвітúвка, *f.* s. Зóря сьвітовá.

Сьвітúлень, *m.* Art Hamen, *B.*

Сьвітúлка, (-úвка), *f.* ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, *Зак.*; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), *B.*

Сьвітúлко, *n.* Lichtsauger, *m.* *Пол.*

Сьвітúльний, *a.* Leucht-, Licht-, -é я́вленє Lichterscheinung.

Сьвітúльник, *m.* Hängelampe, *f.*; 2) — суринáмский Laternenträger, *m.* (Fulgora laternaria); — китáйский (F. candellaria); -европейский F. europaea.

Сьвітúльниця, *f.* Blasenqualle, *f.* (Physophora). [Leuchte, *f.* Stern, *m.* *K.*

Сьвітúло, *n.* leuchtender Körper, Сьвітúлочка, *f.* *Ke.* s. Сьвітúлка.

Сьвітúльце, *n.* kleines Licht, *Kst.* Licht, *n.* Lichtglanz, *m.* [mern, +*B.*

Сьвітинíти, *v.* *n.* schwach schim-

Сьвітúтель, *m.* Westindischer Leuchtkäfer, *m.* (Pyrophorus noctilucus).

Сьвітúти, *v.* *a.* leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — в óчи schmeicheln.

Сьвітúч, *m.* Leuchter, *m.*; Ort am прúпічок wo скипúй angezündet werden.

Сьвітúще, *n.* Stern (Mond) *m.* *Cm.*

Сьвітівка, *f.* s. Сьвітúлка. [glänzen.

Сьвітíти, *v.* *n.* *Гол. гр.* 140 leuchten,

Сьвíтка, *f.* Noctiluca, *B.*

Сьвíтлий, *a.* hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а недíля Ostersonntag.

Сьвíтлик, *m.* Solenit, *m.* *Пар.*

Сьвíтлúця, *f.* Lichtraum, *m.*; 2) geräumiges, lichtes Zimmer, Gastzimmer, *n.*

Сьвíтлич, *m.* s. Сьвíтич.

Сьвíтлість, (-ость), *f.* Lichtraum, *m.*; 2) Durchlaucht, Magnificenz, *f.*

Сьвíтлíти, *v.* *n.* klar, licht werden, *Не.*

Сьвíтло, *n.* Licht, *n.* Schimmer, Glanz, *m.* Helle, *f.*

Сьвíтловúй, *a.* Licht-.

Сьвíтлóвина, *f.* Lichtstoff, *m.* *Пар.*

Сьвíтловóдний, *a.* *Макс.* wasserhell. [tes u. der Luft, *Фр.*

Сьвíтловоздýшний, *a.* des Licht-

Сьвíтлоéмний, *a.* lichtempfindlich.

Сьвíтложóвтий, *a.* hellgelb, *Фр.*

Сьвíтлокрúлий, *a.* mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, *Cm.* *Фр.*

Сьвíтлокрýг, *m.* Lichtkreis, *m.*

Сьвíтлонóсний, *a.* lichttragend, -bringend, *Ф.*

Сьвíтлотíнь, *f.* Helldunkel, *n.*

Сьвíтлýха, *f.* Theerausstich, -geist, *m.*

Сьвíтлýшка, *f.* купáйлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (Lampyris noctiluca); 2) Färberdistel, *f.* (Carthanus tinctorius), *B.*

Сьвíтлýщий, *a.* recht licht.

Сьвíтлák, *m.* glänzendes Insect; Johanniswürmchen, *n.* *Cm.*

Сьвíтлянúй, *a.* млинóк Radiometer, *m.* *Пу.*

Сьвíтлянка, *f.* Geophilus.

Сьвíтлячка альпейска, *f.* Adenostyles albifrons; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, *f.* [allerwärts *K.* I. 40.

I. Сьвітовúй, *a.* Welt-, weltlich;

II. Сьвітовúй, *a.* Licht-, des Lichtes, *Не.* -á зóря Morgenröthe, *f.*

Сьвітовúк, *m.* Weltmann, *m.*

Сьвітоглáд, *m.* Weltanschauung *f.*

Світодéржець, *m.* Welterhalter,

Сьвітозáрний, *a.* *K*? [*m.* *Cm.*

Сьвітознáвство, *n.* Weltkenntnis, Weltkunde, *f.*

Сьвітолáд, *m.* Weltordnung, *f.*

Сьвітонóсний, *a.* lichtbringend, lichtspendend. [*f.* *Пар.*

Сьвітопúсь, *f.* Weltbeschreibung,

Сьвітопúсець, *m.* Weltbeschreiber, *m.* *Пар.*

Сьвітоправлене, *n.* Weltregierung, *f.*

Сьвітопредставлéние, *n. scherzh.* = Конéць сьвіта, *M+B.* 274.

Сьвіточ, *m.* Fackel, *f.* Licht, *n. Ш.* I. 179.

Сьвітóчок, *m. dim.* die liebe Welt.

Сьвітський, *a.* weltlich.

Сьвітувáти, *v. n.* draussen, in der Fremde sein *Ч.* III. 262.

Сьвітýн, сьвічник, *m.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca) *B.*

Сьвіцька, *f.* öffentliche Hure.

Сьвіцькувáти, *v. a.* jmdn öffentlich beschimpfen (*Ф.*).

Сьвíця, *f.* s. d. *f.*

I. Сьвíча, *f.* rechter Nbfl. des Днíстéр.

II. Сьвíча, *f.* s. Сьвíчка.

Сьвічáдний, *a.* Spiegel-, Luster-.

Сьвічáдо, *n.* s. Зéркало.

Сьвічáрник, *m.* Maiblume, *f.* Maiglöckchen, *n.* (Convallaria majalis).

Сьвічéне, *n.* Leuchten, *n.*; 2) Beleuchtung, Aufklärung, *f.* [nen, *Зак.*

Сьвíчити ся, sich aufklären, ler-

Сьвíчка, *f.* Kerze, *f.* Licht, *n.*; 2) s. Тóрок; *gew. pl.* -кú, w. s.

Сьвічкáр, *m.* Lichtgiesser, *m*; 2) *Bein.* der Лéмки wegen Сьвічкú (=Тóроки).

Сьвічкáрня, *f.* Kerzenfabrik, *f.*

Сьвічкú, *pl.* weisse Fransen an der Pellerine der Чýга bei den Лéмки.

Сьвічковúй, *a.* Kerzen-, Licht-.

Сьвíчник, *m.* s. Сьвітúльник 1). *Hy.*; 2) s. Паламáр, *Зак.*; 3) Leuchtschnellkäfer, *m.* (Pyrophorus), *B.*

Сьвічурник, *m.* Enzian, *n.* (Gentiana asclepiadea).

Сьвічурниковáті, *pl.* Enzian-Gewächse, *pl.* (Gentianeae). [*m. BБ.*

Сьвíччина *f.* weltlicher Beruf, Stand,

Сьвíща, *f.* s. Сьвíчка.

Сьвіщенóс, *m. Mог.* Kerzenträger, *m.* (der die Kerze dem Priester vorträgt).

Свобíдний, *a.* frei; geschäftlos, müssig; ungezwungen, leicht; bequem; *adv.* свобíдно (слобíдно) — —.

Свобíдність, *f. Кл.* Freiheit; Unbefangenheit, *f.* [heit, *f.*

Свобóда, *f.* Freiheit; Ungezwungen-

Свободолюбúвий, *a.* freiheitsliebend, *K.*

Свободомисленний, *a. Бíл.* freisinnig, freimüthig, liberal.

Своговáсний, *a.* zur rechten Zeit, *K.*

Свод, *m. gr.* Gewölbe, *n. Ш.* II. 52; 2) Zusammenstellung, *f.*

Своé, *n.* (s. Свій etc.) ми собí своé = wir sind Anverwandte, *B. pl.* свої; 2) своé взáти Oberhand nehmen, obsiegen, *M+B.* 371. [bundenheit, *f.*

Своевíльність, *f.* Willkür, Ungebe-

Своевóлець, -бóльця, *m.* Freibeuter, Freischärler, *m. K.* [fug, *m.*

Своевóльство, *n.* Muthwille, Un-

Своевóльствувати, *v. a. K.* Streiche spielen, Unfug, Unwesen treiben.

Своекорúстий, *a.* selbstsüchtig, *K.*

Своенáродний, *a.* volksthümlich, des Volkes.

Своерóдний, *a.* eigenartig, *BБ.*

Своєýмець, -ýмця, *m.* der Eigensinnige. [лива) von eigensinnigem Weibe.

Своєýмка, *f. M.* II. 79. (непокíр-

Своинá, *f. Mог. B.* Familie, *f.*

Своїсть, *gen.* -їсти, Selbstheit, *f. Гал.*

Своїти, *v. a.* zähmen; — ся sich zähmen, zahm werden; 2) *Зг.* verwandt, angehörig werden.

Свойственний, *a.* eigenthümlich.

Свойственність, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* [das Eigenthümliche.

Свóйство, *n.* Eigenschaft, Natur, *f.*

Свóлок, *m.* Tragbalken, Querbalken, *m.*

Свóра, *f.* s. Розвóра; 2) s. Підтóки.

Свóрень, *gen.* свóрня, (свір-), *m.* Spann-, Sperrnagel, *m.*

Свояк, *m.* Schwager; Anverwandte, *m.*

Свояківство, *n. Зар.* Verwandtschaft, *f. coll.* die Verwandten.

Свояси́, у свояси́, *Ф. Пр.* III. 252. Heim, *n.* heim. [Verwandtschaft.

Своятинá, *f.* по -нї wegen der

Свояцтво, *n.* Schwägerschaft, Verwandtschaft, *f.* [Verwandte.

Своячениця, *f. Гол. ер.* 51. die

Своячество, *n. Ле.* s. Свояцтво.

Своячина, *f. Гол. ер.* 51. Familie, *f.*

Своячити ся з ким mit jmdm in Verwandtschaft treten.

Своящий, *a. W.* zahm.

Своящина, *f.* Heimat, *f.* Heimatland, *n. У.*; 2) Sonderinteresse, *n.* Particularität, *f. Hy.* [гóм) peitschen.

Сьвягати, сьвягнути, *v. a.* (бато-

Сьвягну́ти, *v. n.* dürr, trocken werden; s. Засьвягнути.

Сьвя́зка, *f. Wgr.* 132. Copula, *f.* Bindewort, *n.*; *ГШ.* Bindevocal, *m.* Band, *n.*

Сьвя́зник, *m. Д. гр.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f.*

Сьвя́кий, *a. Ч.* VI. 333 s. Всякий.

Сьвя́кнути, *v. a.* spritzen, sprengen; schwirren, zücken.

Сьвя́лий, свядїлий, *a.* ranzig, *Пар.*

Сьвяліти, *v. n.* s. Сверо́їти.

Сьвят, *n.* s. Сьвятий.

Сьвятéць, *m.* Scheinheiliger, *m.*

Сьвятéшний, *a. Ш.* II. 216. s. Сьвято́чний.

Сьвяти́й, сьвят, *a.* heilig *sbst.* ein Heiliger; geheiligt, geweiht; сьвяте́ письмо́ heilige Schrift; сьвяти́й ве́чер Weihnachtsabend, *m.* -á недїла, Pfingsten, der erste Pfingsttag; сьвяти́й спокій, der liebe Friede; сьвяте́ житé heiliges; herrliches, bequemes, sorgenfreies Leben; сьвятá прáвда heilige, unumstössliche, ausgemachte Wahrheit; сьвятá рíчка = Самáра, *K.* wegen ausnehmenden Reichthums an Fischen.

Сьвяти́ня, *f.* Heiligthum, *n.* Tempel, *m.*

Сьвяти́тель, *m.* Weihbischof, Bischof, *m.*

Сьвяти́ти, *v. a.* heiligen, heilig machen, h. halten; weihen, einweihen; — ся geheiligt werden; geweiht werden; *gew. impers.* gesegnet sein, lieb sein.

Сьвяти́ця, *f.* Heilige, *f. Ф. Пр.* III. 125.

Сьвятíйший, *a.* hochheilig, allerheiligst.

Сьвя́тість, (-ость), *f.* Heiligkeit, *f.* — порóжна Bigotterie, *f. Пар.* Heiligthum, *n. Кв.* I. 96. allerheil. Sacrament.

Сьвяткú, *pl.* Feiertage, *pl.* сьвяткáми, *adv.* (*Abl.*) an einem Feiertage, *Пр.* I. 174; 2) Heiligenbilder, *pl. Ф.*

Сьвятковúй, *a.* feierlich, festlich, Fest-, *K. Ст.*

Сьвяткóвище, *n.* Fest, *n. ОП.*

Сьвяткувáти, *v. a.* ein Fest feiern.

Сьвятнúй, *a.* Fest-, Feier-. *Ст.*

Сьвя́то, *n.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.*

Сьвятоблúвий, *a.* heilig; fromm.

Сьвятоблúвость, (-iсть), *f.* Religiosität, *f.* frommes Gefühl.

Сьвятовечíрний, *a.* den Сьвятúй вéчер betreffend.

Сьвятоивáньский, *a.* -червачóк, s. Сьвітлушка купáйлова.

Сьвятокрáдець, *m. K.* Kirchendieb, Kirchenräuber, *m.*

Сьвятокрáдство, *n.* Kirchendiebstahl, Kirchenraub, *m.*

Сьвятóство, *n. Пар.* Muckerei, *f.*

Сьвятотá, *f. Зар.* s. Сьвя́тість.

Сьвятотáтний, *a.* kirchenräuberisch, entheiligend; ruchlos, gottlos, *КУ.*

Сьвятотáтство, *n.* Tempelraub, *m.* Entheiligung, *f. Кн.*

Сьвятóха, *f. P.* I. 177. Scheinheilige, *f.*

Святóчний, *a.* zum Fest geh., Fest-, feierlich, solenn, *На.*

Святóчність, *f.* Festlichkeit, *f.*

Сьвяточýдний, *a* heilig durch Wunder, *B.*

Сьвяти́ш, *f.* Scheinheiligkeit, Gleisnerei, *f. C.* I. 121.

Святóша, *m. f. P.* I. 46 Scheinheiliger (-e), Heuchler, *m.* (-in), Frömmler, *m.*

Сьвятошли́вий, *a.* werkheilig.

Сьвятóшник, *m.* сьвятóшниця, *f.* s. Сьвятóша.

Сьвятóшність, *f.* Andächtelei, *f.*

Сьвятóшок. *m.* Andächtler, *m. Пар.*

Сьвятоя́ньский, *a.* -е зíлє, gemeines Hartheu (Hypericum perforatum), *B.*; 2) -а головá *Ч.* I. 1, 84 fabelh. Wurzel zweier verwachsenen Aehren von Korn.

Сьвятунéзний, *a. aug.* s. Сьвятúй.

Сьвячéний, *a.* geweiht *sbst.* сьвячéне, *n.* Geweihtes, *n.*

Сьвя́щене, *n.* Heiligen, *n.* Heiligung, *f.* Weihen, *n.* Weihung, Consecration, *f.*

Сьвящéнник, *m.* Geistliche, Priester, *m.*

Сьвящéнників, *a.* des Priesters.

Сьвященнúческий, *a.* priesterlich, Priester-, des Priesters.

Сьвящéнність, *f. K.* Heiligkeit, *f.*

Сьвященноначáлiе, *n. gr. K.* Oberaufsicht über die Geistlichkeit.

Сьвященнослужúтель, *m* Priester, *m.*

Сьвященствувáти, *v. a. K.* Priesterdienste versehen.

Сглáз, *m.* s. Урóки.

Сгóвор, *m. Кв.* s. Зарýчини, Сговóренний, *a.* s. Зарýчений; -а = засвáтана, *Кв.*

Сдеблó. *n. Wgr.* IX. s. Стеблó.

І. Се, *adv.* da; чогó се warum denn;

се ó то nämlich. [Ч. VII. 551.
II. Се, *conj.* s. єсли́; сеó, s. єслиби,
Сéбель, себéлик, (сúбиль) *m.* Laube, *f.* (Alburnus lucidus Heckel), *B.*
Себелю́бець, *m. M.* III. 103. der Selbstsüchtige, Egoist, *m.*
Себелю́бний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch, *Ш.* II. 159.
Сéбний, *a.* stark, muthig, *Фр.*
Сéвель, *m.* Kinkhorn, *n.* (Buccinum) *B.*
Северíлька, *f.* Rosmarinhaide, *f.* (Andromeda polifolia), *B.*
Севéрка, *f.* schwarzgraues Schaf.
Сéвок, сéвка, *pl.* сéвки, *m.* grauer Ochs. [*m. Зак.*
Севрю́к, *m. K.?* Aufseher, Hüter,
Сегéльба, *f. Ф.* ausgerodete u. ausgebrannte Waldstrecke.
Сéгінь, *a. ung.* arm.
Сéгла, *f.* kleiner (schöner) Wald.
Сегобíцкий, *a.* diesseitig.
Сегобíчний. *a.* diesseitig.
Сегóдне, (-нї, -ня), *adv.* heute.
Сегоднї́шний, *a.* vom heutigen Tage, heutig. [*Шл.*
Сегóлїтний, *a.* diesjährig, heurig,
Сегóрічний, *a.* s. d. v. [wärtig.
Сёгочáсний, *a.* zeitherig, gegen-
Сёгочáсність, *f.* Gegenwart, *f.*; das Zeitgemässe, *He.*
Седля́к, *m. ung. Wyr.* XX. s. Селяни́н.
Седля́чок, *m. dim.* s. Селяни́н, *Гол.* III. 9.
Седми́нонька, *f. Ż P.* I. 93. Woche, *f.*
Седми́ця, *f. als.* s. Ти́ждень, *Ш.* II. 96.
Седмобóлестний, *a. У. Bein.* der h. Muttergottes als der „Schmerzensreichen".
Седнéвний, *a. Mx.* heutig.
Седнó, *n.* s. Саднó.
Сей, ся, се, *pron.* dieser, -e, -es; сей сьвіт das Diesseits, на сім сьвіті auf dieser Welt. [unterhalten.
Сеймáти, *v. a. ŻP.* sprechen, sich
Сéймня, *f. P. Дн.* 22. s. Семя́.
Сеймувáти, *v. a.* verleumden.
Сеймувáнє, *n. K.* Sitzung des Landtages, *f.* Landtag, *m.*
Сейчáс, *adv.* gleich, auf der Stelle.
Секлéта, *f.* Syncliticia.
Сéкман, *m.* Sectionschef, Partieführer der Arbeiter, (*Ф.*).
Сéкрет, *m.* Geheimnis, *n.*; 2) Sekret, (Lucioperga volgensis) *B.*
Секрéтар, *m.* Secretär, Geheimschreiber, *m.*
Секрéтний, *a.* geheim; секрéтна, *a. a. f. Ощ. л.* 370. geheime Kanzelei.
Сект, *m.* Sect, *m.*; 2) Section, *f.* Revier, *n.*
Сéльбище, *n. Ос.* (61) VII. Ansiedelung, *f.* Wohnort, *m.* s. Осéля.
Селеґóнити, *v. a.* sehr dünn spinnen (*Фр.*). [s. Оселéдець.
Селéдець, -лéдця, *m.* Häring, *m.*
Селéдка, *f.* Clupea pontica, *B.*
Селедцéві, *pl.* Häringartige, *pl.* (Clupeoidei).
Селедя́нка, *a.* Milz, *f.* s. Селезї́нка.
Сéлежінь, сележíнка *f.* s. Селезї́нка.
Сéлезень, *m.* Enterich, *m.* s. Кáчор.
Селезї́нка, *f.* Milz, *f.*
Селéзка, *f.* Gansähnliches Halsthierchen, (Anas), *B.*
Селепи́ти ся, s. Присї́пати ся.
Селєра, *f.* Sellerie, *f.* Eppich, *m.* (Apium graveolens).
Сéлех, *m.* s. Сéлезень. [tifera), *B.*
Селехíвка, *f.* Etenmuschel, *f.* (Ana-
Селéчко, *n. dim.* s. Селó.
Селешок, -шка, *m. dim. Ч.* II. 369. s. Сéлех, сéлезень.
Сели́дьбá, *f. M.* II. 19. Grund u. Boden zum Anbauen, Ansiedeln; 2) *P. ч.* 10 Ansiedelung, Wohnstätte, *f.* Wohnsitz, *m.*
Сéлик, *m.* Enterich, *m.* (Anas (mas)), *B.* s. Сéлезень.
Сели́на, *f. У. Ф.* s. Селó, Сельцé.
Сели́ско, *n. aug.* s. Селó.
Сели́тьба, *f.* s. Сели́дьба.
Сели́ти ся, *H.* 170. sich ansiedeln, e. neuen Wohnsitz aufschlagen.
Сéлище, *n.* Ansiedelung, *f.* Gehöft, *n. Ш.* I. 371; 2) Ort wo ein Dorf gelegen war, *K.*
Селї́нє, *n.* Ansiedelung, *f.* Land, *n. Макс.*
Сéлїток, *m.* heurig, *Mi.* II. 384.
Селó, *n.* Dorf. *n.*; Land, *n.* на селó auf's Land.
Селóвич, *m.* Dorfbewohner, *m.*
Сельцé, *n. dim.* s. Селó.
Селю́к, *m.* Dorfbewohner, Landmann, Bauer, *m.* селю́чка, *f.* Bäuerin, *f.*
Селяни́н, *m.* селя́нка, *f.* s. Селю́к, селю́чка.
Селя́ньский, *a.* laudmännisch, Dorf-
Селя́чка, *f. Веч.* I. 364. Ansiede-

lung, *f.* Dorf, *n.*
Сёма́к, *m.* 20 Kopeken in Silber.
Сема́нь, Семе́н, Се́мко, *m.* Simeon
Сема́ш, *m.* Dreifaltigkeitsblümchen, *n.* Siebenstern, *m.* (Trientalis europaea).
Семо́ри́ля, (-ня) *f.* -ле, *n.* s. Слу́жба; 2) s. Заслужени́на, Dienstlohn, *m.*
Семейка, *f. dim.* kleine Familie.
Семе́йний, *a.* Familien-, der Familie, *Кв.*
Семе́н, *m.* s. Сема́нь.
Семені́вка, *f.* Sameneule, *f.* (Hadena Capsincola) *B.* [fältig.
Семера́кий, *a.* siebenfach, sieben-
Семери́к, *m.* sieben Paare Ochsen.
Семери́ця, *f.* *Ч.* III. 465 Gespann von 7 Paaren Ochsen; семери́цею, *adv.* siebenfach, *K.* siebenmal, *Макс.*
Семері́чка, рі́чка — *Ч.* V. 897?
Семерни́к, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.* (Comarum palustre).
Се́меро, *num.* sieben.
Семиора́тня крівця́, *Зап.* I. 274. Gemeine Orgelkoralle, (Tubipora Chamissonis). [*Ант.* 54.
Семиворі́тний, *a.* siebenthorig,
Семигра́дчина, *f.* Siebenbürgen, *n.* *K.* [Art Münze.
Семигриве́нник, *m.* *Ч.* IV. 593.
Семикрать, -а́ти, *adv.* *Ш.* I. 350. *Ф.* siebenmal.
Семила́тний, *a.* *АД.* I. 172 mit sieben Flicklappen, Flecken, siebenmal geflickt, daher lumpig.
Семилі́тний, *a.* siebenjährig, sieben Jahre alt, von sieben Jahren.
Семилі́ток, *m.* sieben Jahre alt, *Ш.* II. 156; 2) s. Ма́вок.
Семина́, *f.* der siebente Theil ($^1/_7$).
Семина́р, *m.* семина́рія, *f.* Seminarium, *n.* Vorbereitungsanstalt für künftige Priester u. Lehrer.
Семинари́ст, *m.* Seminarist, *m.*
Семина́рщик, *m.* der in e. öffentl. Seminar aufgezogen war, Priester, *m.* *Зг.*
Семипе́рсний, *a.* *Ме.* 441, *АД.* I. 250. -а моги́ла? [geln, *Фр.*
Семипеча́тний, *a.* mit sieben Sie-
Семипі́лка, *f.* *Не. Пр.* XII. 605. s. Пі́лка. [*Ш.* I. 166. s. d. *f.*
Семипяде́льний, (-де́нний), *a.*
Семипя́дний, *a.* sieben Spannen lang, *АД.* I. 250.

Семиро́га пла́хта, *K.* II. 42 e. Art von gesticktem Tuch.
Семиря́га, *f.* s. Семря́га.
Семисо́тний, *num.* *H.* 288. jeder siebenhundertste. [semitisch.
Семити́цкий, семи́цкий, *a.*
Семиурі́ка, *f.* eine Pflanzenart, *B.*
Семи́ця, *f.* s. Седми́ця, Woche, *f.*; 2) siebente Stufe (in d. Musik).
Семишку́рий, *a.* siebenfach behäutet, *Ру.*
Семіря́ка, *f.* s. Сермя́га.
Семко́, *m.* Simeon.
Семненький, *a.* *Не. Пр.* XII. 206?
Семоцьві́тний, *a.* siebenfarbig, *K У.*
Семя́, *f.* Familie, *f.* *Кв.*
Семяни́н, *m.* Mitglied der Familie, zur F. geh.; *Кв.* Familienvater, *m.* Oberhaupt einer Familie, *n.* [Familie hat.
Семяни́стий, *a.* der eine zahlreiche
Сень, Се́нь, *m.* s. Сема́нь.
Се́нат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*
I. Сена́тор, *m.* Senator, *m.*
II. Сенато́ри, *pl.* Schlittenkufen, -läufe, *pl.*
Се́ньга, *f.* Lachs, *m.* *Мак.* [senna).
Сенес, *m.* Sennesblätter, *pl.* (Cassia
Се́ник, *m.* Parus palustris, *B.*
Сепелі́ти, сепеля́віти, *v. n.* lispeln; *adj.* сепеля́вий, der lispelt; *sbst.* сепеля́вець, -я́вця, *m.* Lispeler, *m.B.*
Сера́фим, *m.* Seraph, *m.*
Сера́фский, *a.* *Ф.* seraphisch.
Се́рбавиця, *f.* dünne Brühe, d. Speise (nur zum Schlürfen).
Се́рбанка, *f.* s. d. v.
Се́рбати, се́рбнути, *v. a.* schlürfen.
Се́рбин, *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зап.* II. 503. Art Tanz.
Серби́нчу́к, *m.* junger Serbe, *Ф.*
Серби́я, *f.* Serbien, *n.* [*f.* Tischtuch, *n.*
Серве́та, *dim.* серве́тка, *f.* Serviette,
Серви́й, *a.* s. Сировий, roh. [deckt.
Сервиро́ваний, *a.* *Не.* servirt, ge-
Се́рвис, *m.* Service, *n.*
Се́рга, *f.* *pl.* се́рги, Ohrring, *m.* Ohrringe, Ohrgehänge, *pl.* се́рга — по́лька, Art Ohrringe; 2) *Кв.* II. 292. Perle, *f.*
Се́ргий, *m.* Sergius. [Riemen.
Серґи́й, *m.* *Марк.* 48. Peitsche aus
Серда́к, *m.* сердачи́на, *f.* s. Сїра́к.
Серде́га, *m.* *f.* armer Schlucker, a. Wicht; Elender.

Сéрденько, *n. dim.* s. Сéрце; Liebchen, *n.*
Сердéчко, *n. dim.* s. Сéрце. [s.d. *f.*
Сердешнéнький, (-дéчн-), *a. dim.*
Сердéшний, (-дéчний), *a.* herzlich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.
Сердéчник, *m.* Art Pflze.
Сердечноні́жний, *a.* herzlich-innig, zart, *Гол.* [cundus), der Jähzornige.
Серджýк, *m. Mi.* II. 253. (homo ira-
Сердзéвий, *a.* roth, *Це.*
Сéрдити, *v. a.* umwillig, zornig, ungehalten machen, in Zorn bringen; — ся unwillig, zornig sein.
Серди́тий, *a.* jähzornig, boshaft; серди́тенько, *adv. dim.* einwenig unwillig, zornig.
Серднó, *n.* s. Саднó.
Сердобóльний, *a. gr. Ко.* 243. *Кн.* mitleidsvoll, weichherzig, zärtlich.
Сердопи́шний, *a.* stolzen Herzens, *Гол.* III. 267. [dium), *B.*
Сердýшка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Car-
Сердцеви́на, *f.* s. Стéржень.
Сердю́к, *m. Ко.* 170. *Кч.* 142. zu einer gewissen kleinrussischen Truppengattung gehöriger Leibgardist, s. d. *f.*
Сердю́ччина, *f.* Leibgarde des гетьмáн; gegründet vom гетьмáн Петрó Дорошéнко bestand sie auch unter dem гетьмáн Мазéпа aus vier Regimentern, erhalten auf Kosten des гетьмáн, *Зак. Піс.*
Сердя́га, *f.* s. Сердéга.
Сердя́чко, (-дечко), *n. dim.* s. Сéрце.
Серебрéник, *m.* † e. Art Silbermünze.
Серебристо-бíлий, *a.* silberweiss.
Серéбщина, (-и́зна), *f.* † Grundsteuer, Pflugsteuer für den Landesfürsten, *Шар.* [стéр (bei Залі́щики).
I. Сéред, *m.* linker Nbfl. des Днї-
II. Сéред, *praep. mit d. Genit.* u. *adv.* zwischen, unter, mitten in.
Середá, *f.* Mittwoch, *m.*
Середвагá, середвáжка, *f.* Schrotwage, Bleiwage, *f.*
Середвáжний, *a.* horizontal.
Середгрýде, *n.* s. Межигрýде.
Середéчка, *f.* Hollundermark, *n. B.*
Середзéмний, *a.* mittelländisch.
Середи́зна, *f.* s. Осерéдня.
Середи́на, *dim.* середи́нка, *f.* Mitte, *f.* Mittelstück, *n.* Mittelpunkt, *m.* Mittelstrasse, *f.*
Середи́нний, *a. Te.* die Mitte haltend, mittler; -е мóре Mittelländisches Meer; *sbst.* серединне, *n. Св.* Mittelglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere, die Mitte haltende.
Серéдище, *n.* Mittelpunkt, *m. Пол.*
Середкóвий, *a.* von innen, der innere, inwendig. [sig, ziemlich.
Серéдний, *a.* mittler; mittelmäs-
Серéдник, *m. ГШ.* Strichpunkt, *m.*; 2) Mittel, *n. B.*
Серéдниця, *n.* Mittellinie, *f.*
Середновíчие, *n.* Mittelalter, *n. ОБ.*
Середновíччина, *f.* Mittelalter, *n. Пар.*
Середня́к, *m.* Name einer Полони́на.
Середовéсне, *n.* Mitte des Frühlings, *Фр.*
Середóвий, *a.* im mittleren Alter.
Середóвич, *m. Wgr.* II. ein Mann von mittleren Jahren. [ren, *У.*
Середовíчний, *a.* in mittleren Jah-
Серéдок, *m. Ст.* s. Середи́на; 2) Mittel, *n. Пар.* [ternacht.
Серед-о-пíвночи, *adv.* um Mit-
Середопíсте, *n.* Mittfasten, *f.*
Середопíстний, *a.* die Mittfasten betreffend. [kastenring, *B.*
Середотýле, *n.* mittlerer Brust-
Середохрéсте, *n.* середохрéстний, *a.* s. Середопíсте, середопíстний, *Зак.*
Середрýче, *n.* Handsteller, *m.* flache Hand, Mittelhand, *f.*
Середрýчний, *a.* -ї кóсти Mittelhandknochen, *pl.* [Mittagszeit.
Середýдня, (середóдня), *adv.* zur
Середýльший, *a.* s. d. f.
Середýщий, *a.* der (die, das) mittlere; 2) s. Рівнодíйствýючий.
Серéжка, *f.* kleiner Ohrring.
Серéжник первéнець, *m.* Aurikel, *f.* (Primula auricula).
Сéрен, сéрень, *m. Wgr.* Reif, *m.* s. Инéй; 2) Glatteis, *n. Зак.*; 3) Treibeis, *n. Пол.*
Серéнча, *f. ung.* Glück, *n.*
Сéрет, *m.* Nbfl. des Прут; 2) Stadt in der Bukovina am 1).
Сержáнт, *m. Me.* 465. Sergeant, *m.*
Сéрідь, *praep. adv.* s. Сéред.
Серíтна, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр, *Гол.*

Серми́га, *f.* Art grobes Bauerntuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.

Серми́нець, -нця́, *m.Зг.*s. Серми́га.

Серн, *gen.* сéрна, *m.* Rehbock, *m.* (Cervus capreolus), *B.*

Серна́ *f.*Rehweibchen,Reh,*n.* [ten,*m.*

Серни́на, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbra-

Серви́ця, *f.* s. Серна́. *B.*

Сéрній, *a.* Reh-, des Rehes.

Серню́к, *m.* Rehbock, *m.B.* [kalb *n.*

Серня́, (*gen.* -я́ти), серня́тко, *n.* Reh-

Серп, *m.* Sichel, *f.*

Сéрпанка, *f.* сéрпанок, *m.* Mull od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen ihren Kopfputz bedecken, *Зак.* [latan.

Серпанкóвий, *a.* aus Mull od. Tar-

Серпáчка, *f.* Acker Sicheldolde, *f.* Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii).

Серпéн, *m.* Art Osterreigen, -tanz, -aufzug, *Kol.* I. 149.

Сéрпень, *g.*сéрпня, *m.*Monat August.

Сéрпик, *m. dim.* s. Серп; 2) s. Серпокри́л, *B.*

Серпíй, *m.* s. d. f. *B.*

Сéрпник, *m.* Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum leucanthemum), *B.*; 2) Achillea millefolium. [-áто.

Серповáтий, *a.* sichelförmig; *adv.*

Серповúй, *a.* sichelförmig, krumm, *Ков.*; серповé, *n. a.* s. der erste unentgetliche Arbeitstag in der Erntezeit für den Gutsherrn, dass er hernach Arbeit gibt, *Др.* [(Serratula tinctoria).

Серпóк, -пкá, *m.* Färberscharte, *f.*

Серпокри́л,(серпокри́лик),*m.*Mauersegler, *m.* (Cypselus apus), *B.*

Серпорíзка, *f. B.* s. Серпокри́л.

Серпорóгий, *a.* — мíсяць mit Sichelhörnern.

Серпýн,*m.*Sichelwespe,*f.*(Ophion),*B.*

Серпýха, *f.* s. Серпóк, *Піс.*

Серсáма, (-áна), *f.* Handwerksgeräth; Gepäck etc. eines Huzulen (auf den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).

Серстúна, (*dim.*-úнка).*f.*s.Шерсть; * Vieh, *n.* (*Фр.*).

Сéрце, -ця. *n.* Herz, *n.* Inneres; Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m. Ке.* I. 76. II. 83 — зігнáти den Zorn auslassen; у сéрцях бýти im Zorne sein; 3) Mark, *n.*; 4) *Не. Пр.* XI. 1, 122, s. Медýза (Medusa aurita); 5) серце земляне́ Trüffel, *f.*

Серцевáтий, *a.* herzförmig.

Серцевúд, *m.* Ziegel-Herzmuschel, *f.* (Isocardia), *B.*

Серцéвий, *a.* Herz-.

Серцевúна, *f.* Mitte, *f. K.*

Серцевíдець, *m.* Kenner des menschlichen Herzens. [tangus), *B.*

Серцеíжка, *f.* Herzigel, *m.* (Spa-

Сестрá, *f.* Schwester; — звéдева Stiefschwester, *f.* сéстри у дрýгих Geschwisterkinder, *pl.* [нець, *Зак.*

Сестрéнець, -éнця, *m.* s. Сестрí-

Сéстрики, *pl.* Blauer Wachtelweizen, (Melampyrum nemorosum) *Діс.*

Сéстрин, *a.* der Schwester.

Сестрúна, *f.* s. Сестрá.

Сестрúцин, *a.* der Сестрúця.

Сестрúця, *f.* s. Сестрá, Schwester, liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*; zur kirchlichen Schwesterschaft gehörige Frau.

Сéстрич, *m.* Schwestersohn, *m. Ст.*

Сестрúчка, *f. dim.* Schwesterchen, *n.*; 2) s. Сестрúця 2).

Сестрúчний, *m.* s. Сестрíнець; — на, *f.* s. Сестрíниця.

Сестрíнець, -íнця, *m.* Schwestersohn, Neffe, *m.*; -íниця, *f.* Schwestertochter, Nichte, *f.*

Сестрíнич, *m.* Schwestersohn, *m.*

Сестрíнка, *f.* s. Сестрíниця.

Сестрíнок, -íнка, *m.* s. Сестрíнець.

Сестрíнний, *a.*geschwisterlich, *Пар.*

Сестрінчáтко, *n. dim.* s. Сестрá.

Сестрýня, *f. dim.* s. Сестрá.

Сéтний, *a.* gross; *adv.* сéтно, sehr.

Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*

Зазúркнути ся, *Ко.* 223. einander anschauen, Blicke wechseln, s. Зазирáти ся, взирнýти ся.

Сибíр, *m.* Sibirien, *n.*

Сибíрка, *f.* * Arrest, *m.*

Сибíрский, *a.* sibirisch; — лис Polarfuchs, *m.* (Canis lagopus).

Сивáвий, *a.* graulich.

Сивáк, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.* (Pferd);2)Gemeiner Natternkopf,(Echium vulgare).

Сивáн, (сивáник). *m.* grauer Ochs.

Сивáстий, *a.* s. Сивáвий. [Pferde).

Сивáш, *m. Ме.* 218. Schimmel, *m.* (v.

Сивворóний *a.*— кінь dunkelgrau.

Сивéць, -вця́, *m.Ч.*III.295.s.Сивáш.

Сивúзна, *f. H.* 167. *M.* graue Haare.
Сúвий, *a.* grau.
Сивинá, *f.* graues Haar; *Greis, *m. K.*
Сúвіти, *v. n.* grau werden, ergrauen.
Сúвка, *f. У.* graue Ziege.
Сивлúвий, *a.* (*Фр.*). s. Сивúвий.
Сúвний, *a.* s. Рясний; *adv.* сúвно = рúсно. [II. 174.
Сивобóрóдий, *a.* graubärtig, *Ш.*
Сивовúский, *a. Ч.* III. 182. mit grauen Haaren an den Schläfen. [282.
Сивоволóсий, *a.* grauhaarig, *Ш.* I.
Сивогрáк, *m.* s. d. f. *B.*
Сиводрáка, сиводрáкша, *f. B.* s. Сиворáкша.
Сивозалíзний, (-зелíзний), *a.* eisengrau; — кінь Eisenschimmel, *m.*
Сивокрáк, *m.* s. Сиворáкша, *B.*
Сивоóкий, *a.* mit grauen Augen.
Сивопéрий, *a. АД.* I. 335 grau gefiedert. [racias garrula), *B.*
Сиворáкша, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Co-
Сиворóтка, *f.* s. Сúрватка.
Сиворотчáний *a.* s. Сирватчáний.
Сивоýсий, *a.* mit grauem Schnurbart.
Сúвощі, *pl.* graues Haar; 2) Greisenalter, *n.*
Сивувáтий, *a.* graulich.
Сивувúтий, *a. Не.* graulich, ins Graue schimmernd, *Пр.* XI. 13.
Сивýлька, *f.* Art essbarer Pilz.
Сивýля, *f.* graue Kuh; 2) grauer, unglasirter Topf, *B.*
Сивýха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
Сивúга, *f.* alter Graukopf, *У.*
Сигинá, *gen.* -áти, *n.* s. Відмінчá.
Сúгла, *f.* Bergwald, Hain, *m.*; 2) *Wgr.* 30. s. Багнó. [Holz.
Сиглови́й, *a.* -é дéрево hartes
Сиглáнка, *f.* Agaricus piperatus.
Сиготíти, *v. n.* vom Fallen des Staubregens; nebeln.
Сúгнет, *m.* Siegelring, *m.*
Сúдень, -дня, *m.* der Sitzende, Hokkende, *KC.* (83) VII.
Сидéчня, *f. Св.* müssiges Sitzen.
Сидíлка, *f.* Krankenwärterin, *f.* + *Б.*
Сидíльник, *m. Ос.* (62) II. 61?
Сúдір, *m.* Isidor.
Сидíти, *v. n.* sitzen; wohnen.
Сидьмá, *adv.* fest sitzend. [sitzen, *Кн.*
Сиднéм, *adv.* — сидíти immerfort
Сидниця, *f. H.* 44?
Сидня́, *f.* das Sitzen, Müssigsitzen, *n.*
Сидýля, (-ýлька), *f.* sitzenbleibendes, ältliches Mädchen, *Вах.*
Сидýх, *m.* Hocker, *m.* müssiger, träger Mensch, *ВБ.*
Сидýха, *f.* die Hockende etc.
Сижньовúй, *a.* -і грóмі Gebühr für das Recht der Ansiedelung in der Стáниця.
Сúзий, *a.* blau.
Сизокрúлий, *a.* blauschwingig.
Сизьóн, *m.* Sosontius, *Зак.*
Сизопрозóрий, *a.* blaudurchsichtig, (повíтре), + *M.*
Сик, *m.* Gezisch, *n.*; 2) krumme Linie beim Harnen eines einhergehenden Ochsen, als Muster für Zeichnung an den писанкú. *Kol.* I. 350.
Сúкавка, *f.* Spritze, *f.*
Сúкати, *v. a.* spritzen.
Сúкель, *m. Ч.* I. 315?
Сúкер, *m.* starker Brandwein, *Зак.*
Сúки, *pl.* s. Сикли́ни. [jor) *B.*
Сúкір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus ma-
Сúкле, *n.* s. Сикли́ни.
Сикли́вець, -вця, *m.* Heberwurm, *m.* (Sipunculus), *B.*
Сикли́вий, *a.* der oft brunzt.
Сикли́ни, *pl.* Urin, *f.*
Сикли́новий, *a.* urinhaft, *Пар.*
Сикли́й, *m.* Brunzer, *m.*; 2) s. Сикли́ни.
Сикли́йка, *f.* s. Сикли́ни.
Сúкнути, *v. a.* u. *n.* s. Сúкати.
Сикóрка, *f.* s. Сúкір, *B.*
Сикритúти, *v. a. Еф.* 50.
I. Сúла, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Gewalt, *f.*; на сúлу mit Gewalt, gewaltsam, mit Noth, gezwungen, *P.* I. 3.; взяти по-пíд сúлу когóсь unter die Arme greifen, *Ф. Гол.* I. 58.; 2) Kriegsmacht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl; сúлу знáти велúку в чимóсь worin viel verstehen, wissen, *Кв.* I. 150; 3) сúла?! *adv.* wie viel? sehr viel!
II. Сúла, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
Силáч, *m.* starker Mann, Kraft-
Силéнний, *a.* mächtig *Гл.* 108; 2) сúла силéнна eine unzählige Menge, *Пр.* I. 182.
Сúлза, *f. Гол.* III. 699. s. Слéза.
Силúти ся, sich anstrengen, sich angreifen, bemüht sein, *Пир.*
Сúлище, *n. Св.* Kampfplatz, *m.* Wahl-

stätte, Arene, *f.*

Си́лка, *f. TP.* 193. *У. dim.* s. Си́ла, schwache Kraft, geringe Macht.

Си́лька, *f.* s. Сило́, (*Фр.*).

Силко́вий, *a. P.* I. 133. kräftig, stark.

Си́лком, силкома́, *adv.* mit Gewalt, mit Zwang.

Силкува́нє, *n.* Streben, *n.* Anstrengung, *f. K.*

Силкува́ти, *v. a.* laben; — ся sich (dh Nahrung &) stärken; 2) *K.* sich anstrengen, sich bestreben.

Сильне́нько, *adv. dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.

Си́льний, *a.* kräftig, stark; mächtig.

Си́льник, (си́лник), *m. M.* III. 104. Machthaber, *m.* der Mächtige.

Си́льно, *adv.* stark, fest; sehr, — міцни́й, sehr stark.

Сильново́лен, *a* thatkräftig, energisch, *Ще.*

Сильноду́шний, *a.* stark im Gemüthe, *У.*

Сило́, *n.* Fangschlinge, *f.*

Си́льованка, *f.* Halsband mit angenähten Glaskorallen, *n.* Си́лянка.

Силоми́р, *m.* Kraftmesser, Dynamometer, *m.*

Силоми́ць, *adv.* (mit aller Kraft), mit Gewalt, zwangsweise.

Силоми́цний, *a.* überaus stark, gewaltthätig, *K. adv.* силоміцне gewaltsam.

Си́лувати, *v. a.* nöthigen, zwingen; — ся sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben, s. Силкува́ти ся 2).

Сильце́, *n.* s. Сило́; *pl.* сильці́, Streichgarn, *n.*

Сильча́к, *m. Cm.* kräftiger, rüstiger Junge, Mann.

Силя́к, *m.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus), *B.*

Си́лянка, (си́лєнка), *f.* Band besetzt mit Perlen, Korallenschnur, Halsbinde aus Glaskorallen, *f.*; 2) überhaupt eine Schnur etc. auf der etw. angereiht ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. s. Вінє́ць 1).

Силя́ти, *v. a.* s. Низа́ти.

Симво́л, *m.* Symbol, *n.* [*a.* symbolisch.

Символи́чний, (симболічний),

Симидїлу́ха, *m. f. H.* 195?

Симпати́чний, *a.* sympathisch.

Симпати́чність, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.* sympathisches Wesen, *He.*

Симпа́тия, *f.* Sympathie, *f.*

I. Син, *m.* Sohn, *m.* — поо́ічни́й, непра́вний natürlicher Sohn; — приро́ди Naturmensch, *m. Нар.*

II. Син, до сина = чорт, до чо́рта, *Ке.* I. 137. II. 196.

Синь, *f.* die Bläue, das Blau des Himmels, *Ру.* s. Си́нява.

Си́ньга, синьо́га, *f. B.* s. Синє́ць.

Сина́ш, *m. P.* II. 127. Sohn, *m.*

Синдио́у́рка, *f.* = Фасо́ля.

Синёво́да, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis) *B.* s. Остріжка.

Синёгла́вка, *f.* Blaukopf, *m.* (Episema caeruleocephala), *B.*

Синёгру́дка, *f.* Blaukehlchen, *n.* (Luscinia suecica), *B.*

Синекапта́нник, *m.* im blauen Kaftan, * Stadtbewohner, Bürger, *m. Ки.* 297.

Синемундирний, *a.* in blauer Uniform, *Ш.* II. 104.

Синёо́к, *m.* Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus), *B.*

Синёпля́ма, *f.* Blausieb, *n.* (Cossus Aesculi), *B.*

Синє́сенький, *a. dim.* s. Си́ний, ganz blau.

Синє́та, (сїн-), *f. Гол.* III. 243. 244. dunkler Wald.

Синета́рь, *m. Гол.* III. 240?

Синє́ць, *gen.* синця́, *m.* blauer Fleck (vom Schlagen), Strieme, *f*; 2) Zopfe, *f.* (Abramis ballerus), *B.*; 3) s. Бла́ват; 4) s. Сива́к, *B.*

Си́ник, *m.* Blaugrüne Simse, (Juncus); 2) Glaucoma, *B.*

Сини́льник, *m.* Färberwaid, Waid, *m.* (Isatis tinctoria).

Сини́ско, *m. aug.* s. Син.

Сини́ти, *v. a.* blau färben, blau machen.

Сини́ха, *f. H.* 179. Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.* s. Синова́.

Сини́ця, *d.* сини́чка, *f.* Meise, *f.* (Parus); — вели́ка Kohlmeise, *f.* (P. major); — ре́мез Beutelmeise, *f.* (P. pendulinus); — довгохво́ста Schwanzmeise, *f.* (P. caudatus).

Сині́вский, *a.* s. Сино́вний.

Си́ній-цьвіт, *m.* Anemone hepatica.

Си́нїти, *v. n.* blau werden, blau anlaufen.

Си́нка, (-вька), *f.* Dunkelblau, *n.* dunkelblaue Farbe, Waschbläue, *f.*

Синкліт, *m. griech.* Versammlung, *f. Ш.* II. 172.

Си́нько, *m.* водяни́й, der „bläuliche“ Flussgott.

Си́нко, *m. dim.* Söhnlein, *n.*

Синни́й, *a* des Sohnes, синнї ді́ти —.

Синова́, *f.* Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.*

Синя́вець, -івця, *m.* des Bruders Sohn, Neffe, *m.* [*Ш.* II. 236.
Сино́вний, *a.* Sohnes-, kindlich, *Не.*
Синьоворо́нка кра́ска, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).
Си́нод, *m.* Synod, *m.*
Синодо́вий, *a.* von dem Synod.
Синозолоти́й, *a.* blaugoldig, -é мóре, (*Ф.*).
Синьо́к, *g.* синька́, *m.* e. Art Pilz.
Синьоно́гий, *a.* mit blauen Füssen.
Синьоно́сий, *a.* mit blauer Nase, mit blauem Schnabel, *К.*
Синоо́кий, *a.* blauäugig.
Синофа́лій, *a. Мл.* mit blauen Wellen.
Синьохви́лий, *a. Мл.* s. d. v.
Синоцьві́т, *m.* blaue Blüthe.
Синський, *a.* s. Синиńй.
Синта́ктик, *m.* Schüler der vierten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *Oc.* (61) VI. 21.
Си́нте, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.
Синтети́чний, *a.* synthetisch.
Синюва́тий, *a.* bläulich.
Синю́га, *f. B.* s. Синéць.
Синю́к, *d.* синючо́к, *m.* Blaumeise, *f.* (Parus caeruleus), *B.*
I. Си́нява, *f.* schwarzblaue, dichte, grosse Wolke; 2) Tiefe, *f.*
II. Синя́ва, *dim.* синя́вка, синя́вочка, *f.* Art Fisch, *B.*
Синя́вець, *g.* -вця, *m.* вовчи́нець, Hauhechelfalter, *m.* (Lycaena Alexis); — дука́чик Ducatenvogel, *m.* (L. virgaureae); — коцячи́нець, Schöner Argus (L. Adonis); — крушинець, (L. [Argiolus).
Синя́вий, *a.* bläulich.
Синя́вка, *f.* Acker-Sternkopf, *m.* (Knautia arvensis), *Пс.*
Синя́вна, *f.* stehendes Wasser, Lache, *f.* Tümpel, *m. B.*
Си́ня́во-сі́рий, *a.* bleifarbig.
Синя́во-чо́рний, *a.* blauschwarz.
Синя́вцї, *pl.* Bläulinge od. Argusfalter, *pl.* (Lycaenae).
Синя́к, *m.* blauer Fleck, Strieme, *f*; 2) — свиньский́й, Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — во́вчий, Rothfuss, *m.* (B. erythropus); — за́лячий, Dickfuss, Bitterpilz, *m.* (B. pachypus); — червоностовпча́стий, Schönfuss, (B. calopus); *Вол.*; 3) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare); 4) синя́к = си́ний ка́мінь, ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *B.*
Синя́тка, *f. K.* II. 42. blau gesticktes Tuch. [tis tinctoria) *Пс.*
Синя́чник, *m.* Färberwaid, *m.* (Isa-
Сип, *m.* Schutt, *m. Гн.* 71; 2) Hautausschlag, *m.* Flechte, *f. Под.*
Си́панец, (-ець), -нця, *m.* Speicher, *B.*
Си́панка, *f. Не.* Fass zum Aufschütten des Getreides; Mehlfass, *n. B.* s. Сусі́к.
Си́пати, (си́плю, си́плеш), *v. a.* schütten, aufschütten, (auch vom Giessen der Flüssigkeiten); streuen; -грíшми Geld verschwenden.
Си́пень, -ени, *f.* s. Мілина́, міль.
Сипíти, *v. n.* wispeln, zischen.
I. Сипки́й, *a.* schöpfbar; kleinkörnig, sich schütten lassend, schüter.
II. Сипки́й, *a.* s. Шепеля́вий, *Кч.* 395.
Си́пленє, *n.* das Giessen des Metalls.
Си́ппути, *v. a.* s. Си́пати; *v. n.* in Menge herauströmen, *Ш.* s. Поси́пати ся.
Сипу́ха, *f.* -ржа́ва, Schleiereule, *f.* (Strix flammea).
Сир, *m.* Käse, *m.*
Сира́чія, *f.* s. Ну́жда, бі́да.
Си́рватка, *f.* Molken, *f. adj.* си́рватчаний, Molken-, molkig.
Сирві́ти, *v. n.* s. Си́ровіти, roh, nass werden.
Сире́на, *f.* Sirene, *f*; 2) Seekuh, *f.*
Сире́нький, *a. dim.* s. Сирíсїнький.
Си́рено, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit Käse, *H.* 125.
Сире́ць, *g.* сирця́, *n. dim.* s. Сир.
Сирúй, *a.* roh, ungekocht; 2) nass.
Си́ринний, (си́рінний), *a.* aus Käse.
Сири́тко, *n.* Abgabe für den Oelschläger.
Сири́ця, *f.* s. Сирове́ць; 2) feuchte Erde; 3) Käsefliege, *f.* (Piophila), *B.*
Сирíвка, *f.* ungebrannter Ziegel.
Си́рість, -ости, *f.* (natürliche) Feuchtigkeit, Nässe, *f. Ке.* II. 7; roher Zustand.
Сирíтка, *f. dim.* s. Си́рота; 2) Genseblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*; 3) *gew. pl.* -кй Gänsehaut, *f.*
Сирітли́вий, *a.* verwaist, *Кл.*
Сирíтний, *a.* der Waise, Waisen-.
Сирíтский, (-іцьк-), *a.* s. d. v.
Сирíтство, *n.* Waisenstand, *m.*
Сирíтствувáти, *v. n.* verwaist leben, *ГБ.*
Сирко́м, *adv.* roh, -з'їсти щось.

Си́рний, *a.* von Käse, Käse; — ти́ждень.

I. Сирни́к, *m.* Käsekorb, *m. Пар.*

II. Сирни́к, *m.* Alles Rohe, Nasse.

Си́рниця, *f.* Käsemutter, *f. Пар.*

Си́рно, *n.* e. Art runden, niedrigen Tisches für die auf dem Bodem sitzenden, *Піс.*

Си́роватка, *f.* s. Си́рватка.

I. Сировéць, *g.* -івця́, *m.* Käsemade, Käsemilbe, *f. Пар.*

II. Сировéць, *gen.* сирівця́, *m.* Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.

Сирови́й, *a.* s. Сири́й; 2) -е полотно́, nicht gebleicht.

Сировина́, *f.* Rohproduct, Rohmaterial, *n. T.* [türliches Salzwasser.

Си́рови́ця, *f.* Roheisen, *n.*; 2) na-

Си́рість, -ости, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Rohheit, *f.* (als Zustand) *Фр.*

Сирово́тка, *f.* s. Си́рватка.

Сироїд, *pl.* -ди, *m. Ч.* I. 1, 212. menschenfressende Ungeheuer.

Сироїдка, сировоїдка, сироїжка, *f.* Milchschwamm, *m.* (Agaricus ruber), *B.*

Сиро́ма, сирома́ха, *m. f.* s. Сїро́ма etc.

Сирома́нка, *f.* verwaistes armes Weib, *Зар.*

Сирома́та, *n. Зг.* s. Сїро́ма

Сиропу́тте, *n.* Art Pflanze, *B.*

Си́ростний, *a.* roh, rauh.

Си́рота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind, *n.* 2) Russ. Kaulbarsch, (Acerina rossica), *B.*; 3) *pl.* си́роти, s. Сиріткй 3).

Сироти́н, сироти́нний, *a. TP.* 93. s. Сирітский. [lassene Waise.

Сироти́на, *f.* s. Си́рота, arme, ver-

Сироти́ти, *v. a.* verwaisen, zu Waisen machen, der Eltern, der Kinder berauben. [Waise, verlassen werden, *K.*

Сиротї́ти, *v. n.* als Waise leben, *M.*

Сиротли́вий, *a. Ст.* +*M.* verlassen, verwaist, vereinsamt. [ти́на.

Сиротови́на, *f. Ч.* V. 469. s. Сиро-

Сиротува́ти, *v. n. M.* II. 105. als Waise leben, verwaist sein.

Сиротю́к, *m.* s. Си́рота.

Сирохма́н, *m.* s. Сїро́ма, armer Schlucker, *B. Зг.*

Си́руп, *m.* Syrup, *m.*

Си́савка, *f.* Saugröhre, *f.*

Сиса́вчий, *a.* Saug-.

Сиса́к, *m.* noch saugendes Thier (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*; 3) Salamander, *m.*

Сиса́льний, *a.* Saug-.

Сиса́льце, -ця, *n.* Saugwerkzeug, *n.* Saugrüssel, *m.* [ader, *f.*

Си́сниця, *f.* Lymphgefäss, *n.* Saug-

Си́сонька, *f.* s. Ци́цонька.

Сису́н, *dim.* сисуне́ць, *m.* noch saugendes Fohlen, *Ст.* [Saugpumpe, *f.*

Сису́чний, *a.* saugend, Saug-, -а по́мпа,

Сисю́рка, *f.* s. Мисю́рка, *Зак. Кч.* 38.

Си́ся, *f.* Name e. kleinen Flusses, der Підпо́льна mit Дніпро́ verbindet.

Сить, *g.* си́ти, *f. Фр.* Sattheit, Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*

Сита́, *f.* im Wasser aufgelöster Honig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*

Ситва́, *f.* Handtuch, *n.*

Сите́нький, *a.* fett; сите́ньке, *s. a. n.* fetter Bissen, *P.* I. 1.

Сите́ць, *gen.* ситця́, *m.* tiefe Stelle vom Wasser mit Sand etc. ausgefüllt, Schlammfänger, *m.* [nährt; 2) dick, stark.

Си́тий, *a.* satt; feist, fett, wohlge

Сити́ти, *v. a.* sättigen, fett machen; 2) — мід Meth brauen; 3) ausfüllen.

Сити́ця, *f. Гол.* III. 450. s. Мід сиче́ний. [Sattwerden, *n.*

Си́тість, -ости, *f.* Sättigung, *f.*

Ситї́ти, *v. n.* (дощ сити́т) vom Thauregen. [tacilla alba), *B.*

Си́тка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Mo-

Си́тко, -а, ситце́, -ця́, *n.* Haarsieb, *n.*; — від пчіл Bienenkappe, *f.* [gend.

Ситни́й, *a.* nährend, nahrhaft, sätti-

Ситни́к, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) — купча́стий, Knopfbinse, *f.* (Juncus conglomeratus), s. Сїтни́к.

Си́тниця, *f.* Brod aus feinem, gebeuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*

Си́тнїти, *v. n.* s. Ча́хнути, ни́дїти.

Ситно́шний, *a.* s. Ситни́й.

Ситня́, *f.* Ueberfluss, *m.*

Ситня́г, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f. C.* II. 151.

Си́то, *n.* Sieb, *n.*

Си́то, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.

I. Ситови́й, *a.* mit Honig flüssend, fruchtbar. [*n. B.* s. Ситови́ця.

II. Ситови́й, *a.* -а́ кість Siebbein,

Сито́вина, *f.* Binse, *f.*

Ситови́ця, *f.* Siebbein, *n. B.*

Си́товка, си́товочка, си́точка, *f.* s. Си́тка, *B.*

Ситовни́й, *a.* s. Ситови́й, I. *Пар.*

Си́ток, -тку́, *m.* Saftigkeit, Nahrhaftigkeit, *f.*

Ситу́шка, *f.* Siebwespe, *f.* (Crabro), *B.*

Ситча́нка, *f.* Siebmuschel, *f.* (Aspergillum), *B.*

Сицю́га, *f.* e. Schimpfwort, *Зак.*

I. Сич, *m.* Zwergohreule, *f.* (Strix scops), *B.*

II. Сич, *m.* der nach dem Abbrechen des Astes hinterbleibende Theil am Stamme.

Сича́ти, *v. n.* zischen.

Сичёвский, *a.* des Сич I.

Си́чити ся, *Oc.* (61) III. 18. 21?

Сичівни́к, *m.* Harnblase, *f. B.*

Сия́ти, *v. n.* leuchten, strahlen.

Сі, *pl.* s. Сей; Сі та ті, хай тобі-! *Ч.* II. 115. soll dich der Teufel holen.

Сіо́і́рка, *f.* warme Jacke.

Сіо́і́рний, *a.* reif zur Verbannung nach Sibirien, *Не.*

Сі́о́ра, (сяо́ра), *f.* gemeinschaftlicher Grundbesitz einer Gemeinde od. mehrerer Gemeinden; *pl.* сі́о́ри, Theilnehmer daran, *Др.*

Сїв, *m.* das Säen, *K.* die Saat, Aussaat, *f. Ме.* 28. s. За́сїв, *Щог.*

Сїва́нка, *f.* s. Сївня́, (*Фр.*).

Сїва́ч, *m.* Säemann, *m.* [schine, *f.*

Сїва́чка, *f.* Säetuch, *n.*; 2) Säema-

Сївба́, (сі́йба́). *f.* Aussaat, *f.* Säen, *n.*

Сївби́ця, *f. Гол.* III. 4. Saat, *f.* Getreide, *n.*

Сі́вень, -вня, *m.* Monat September.

Сі́вер, *m.* Nord, Norden, *m.*

Сївє́ць, -вця́, *m.* s. Сїва́ч, *Зг.*

Сі́вка, *f.* 1) rechter Nbfl. des Днїстер; 2) Dorf am 1).

Сі́вкати, *v. n.* s. Ся́вкати.

Сївки́й, *a.* vom Samen, mit welchem in kleinem Quantum ein grosser Acker besäet werden kann (z. B. Hirse).

Сївня́, *f.* Säetuch, *n.* [Haare.

Сїдь, *g.* сі́ди, *f. Мл.* das Grau der

Сі́давка, *f.* s. d. f.

Сїда́к, *m.* Sitzbrett beim Webstuhl.

Сі́дало, *n.* Sitz, *m.*; Aufsitzstange, *f.*; 2) Gesäss, *n. Пар.*

Сїда́ти, *v. n.* sich setzen.

Сі́дати ся, s. Посі́дати ся.

Сїда́ч пеночня́к, *m.* hanfartiger Wasserdost, Wasserhanf, *m.* (Eupatorium cannabinum).

Сїде́лка, *f.* s. Кульо́а́ка.

Сїде́лечко, *n.dim.* s. Сїдло́ 1).

Сі́день, -дня́, *m.* der müssig sitzt, Ofenhocker, *m. Мак.*

Сїде́ць, (-ц), *gen.* сїдця́, *m.* Stuhl, (zum Melken in der Senne) *m.* ein kleiner Sessel, *B.*

Сі́дина, *f.* graue Haare, *H.* 166. *Кч.* 21.

Сїдла́к, *m.* Grundbesitzer, *m.*; Autochthon, *m.* (*Фр.*). [лечко, *Гол.* III. 101.

Сїдла́ненько, *n.dim.* s. Сідло́, Сіде-

Сїдла́чка, *f.* Schaufel, mit der man sitzend das Getreide worfelt. [enthalt, *m.*

Сїдли́ско, *n. Ч.* V. 238. Sitz, Auf-

Сїдло́, *n.* Sattel, *m.*; сїдло́-гора́ Bergsattel, *m.*; 2) Bock am Wagen, *m.*

Сїдлова́тий, *a.* Sattel-, sattelförmig.

Сїдля́р, *m.* Sattler, *m.*

Сїдна́, *f.* Sitzbein, *n. B.* [ба́нти.

Сїдни́й, *a.* worauf man sitzt, -нї

Сїдни́ця, *f.* Sitzbein, *n. B.*

Сїдня́, *f.* (müssiges) Sitzen, не до сїднї тепе́р jezt ist keine Zeit zum Müssigsitzen, *Ки.* [*KC.* IV. 515.

Сїдоборо́дий, *a.* mit grauem Bart,

Сі́догри́вий, *a.* grau.

Сїдоу́сий, *a.* mit grauem Schnurbart.

Сїду́ха, *f.* s. Квочка, *Mi.* II. 290.

Сіе́та, *f.* s. Саета, *Зак.*

Сіетовий, *a.* s. Саетовий, *АД.* I. 256.

Сїе́ць, *g.* сїйця́, *m. Не.* s. Сїва́ч.

Сі́жий, *a.* bläulich, *Пар.*

Сїйба́, *f.* s. Сївба́, *Кв.* II. 32.

Сі́йка, *f. B.* s. Со́йка. [vus), *B.*

Сїйни́й, *a.* was gesäet wird (sati-

Сїйці́, *pl. Не.* Gestell zum Durchsieben des Mehls, *n.*

Сік, *gen.* со́ку, *m.* s. Сок.

Сі́кавка, (си́кавка), сі́кавиця, сїкýнка, *f.* Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*

Сі́калиця, сі́каниця, *f.* s. d. v. *B.*

Сїкани́на, *f.* Gemetzel, *n.*; 2) Gehacktes, Hackfleisch, *n.*

Сі́канка, *f. Пс.* s. d. v.

Сїка́рь, *m.* welcher züchtigt.

Сі́кати ся, § до кого́ auf jmdn losgeben, über jmdn herfallen, jmdn angreifen; 2) *Кв.* I. 247. sich anstrengen.

Сїка́ч, *m.* Hackmesser, *n.*; 2) Schneidezahn, *m.*

Сїкня́г, *m. Cm.* Binse, *f.* s. Ситня́г.
Сі́кти, *v. n.* s. Сі́чи.
Сїку́н, *m.* Sägebock, *m.* (Prionus), *B.*
Сїку́ция, *f. Ke.* II. 104. 112. Ruthenstreiche, *pl.* Züchtigung, *f.*
Сі́ль, *gen.* со́ли, *f.* Salz, *n.* -камінна́, Steinsalz, *n.* — суровичва, Quell-, Sudsalz, *n.*; — мо́рска, Meer-, Seesalz, *n.*; — степова́, Steppensalz, *n.*; — ку хо́нна, Kochsalz, *n.*; — чути́тельна, Riechsalz, *n.*
Сі́ль-краї́на, *f. T.* bewohntes Land.
Сі́лькось, сїлькись, *adv.* gleichgiltig, alles eins, hat nichts zur Sache,
Сі́льний, *a.* Salz-. [*C.* I. 152.
I. Сі́льни́к, *m. Ч.* VII. 391. Speicher, *m.*
II. Сїльни́к. *m. B.* s. Сїнни́к.
Сі́льни́ця, *dim.* сільни́чка. *f.* Salznapf, *m.* Salzbecken, *n.*; 2) Gelenkspfanne, *f.*
Сі́льня́, *f.* s. d. v. [*H.* 76. *K.* Netz, *n.* Schlinge, *f.*
Сїло́, *n.*
Сїльски́й, *a.* Land-, Dorf-, ländlich.
Сїльце́, *n.* Schlinge, *f.*
Сїля́чка, *f.* s. Сїдля́чка.
I. Сїм, *num.* sieben; сїм пя́тниць на тиждень у когось von einem Schwachköpfigen, Dummen, *He.* [то там.
II. Сїм, *adv.* сїм и там *У.* = то ту
Сїма́к, *m. P.* II. 26. siebenjährig
Сі́мга, *f.* Lachs, *m.* [(v. Pferde).
Сїмдеся́ть, (-сятеро), *num.* siebzig; сїмдеся́тий, *num.* der siebzigste.
Сїме́йний, *a.* Familien-, der e. Familie besitzt. (getüpfelt (-а ку́ра), *B.*
Сїмена́стий, (-а́тий), *a.* fein grau
Сїмени́стий, *a.* geperlt, s. d. v.
Сі́менище, *n.* Seminarium, *n.*
Сі́менний, *a.* aus Hanfsamen, (оли́й, молоко́ etc.). [2) s. Конопли́к.
Сі́ме́нник, *m.* Samenschlauch, *m.*;
Сїменуха, *f.* mit gequetschtem Hanfsamen eingemachte Grütze, *B.*
Сі́мка, *f.* Siebener, *m.* [*Kol.* II. 71.
Сїмлі́тка, *f.* siebenjähriges Mädchen,
Сїмна́йцять, (-надц-), *num.* siebzehn; сїмна́йцятий, der siebzehnte.
Сїмоязи́чний, (-шн-), *a. H.* 50?
Сїмря́га, *dim.* сїмря́жка, *f. Kч.* 200. s. Серми́га.
Сі́мсо́т, *num.* siebenhundert; сїмсо́тний, (-тий), der siebenhundertste.
Сі́мя, *n.* Hanfsame, *m.*
Сі́мя́, *f.* Familie, *f.* s. Семя.
Сїмяни́й, *a.* Familien-, *He.*
Сїмяни́стий, *a. H.* 34. mit zahlreicher Familie, kinderreich.
Сі́нечки. *pl. dim.* s. d. f.
Сі́ни. *pl. gen.* сїни́й, (-е́й). Hausflur, *f.* Vorhaus, *n.*
Сі́нка, *f.* (циву́ля) s. Сі́янка.
I. Сїнни́й, *a.* zur Hausflur, zum Vorhaus gehörig.
II. Сїнни́й, *a. H.* 199. vom Pferde, das nur mit Heu (сі́но) allein gefüttert wird.
Сїнни́к, *m.* Strohsack, *m.*
Сі́но, *n.* Heu, *n.* (*pl.* сїна́).
Сїножа́ть, -а́ти, *dim.* сїножа́тка, *f.* Wiese, Heuwiese, *f.*
Сїножа́тний, *a.* Wiesen-.
Сїнокос, *m.* Heumonat, Monat Juli, *m. pl.* -о́си, Heuschlag, *m.*; 2) Bücherscorpion, *m. Пар.*
Сїнокоша, *f.* Heuwiese, *f. Ф.*
Сїнце́, *n. dim.* s. Сі́но.
Сїнці́, *pl.* s. Сі́ни, *P.* I. 39. [führen.
Сїня́нки, *pl.* Wagenleiter zum Heu-
Сїп, *int.* des Reissens, Zerrens.
Сїпа́ка, *m.* s. Посїпа́ка, *ВГ.* 148. *Кн.*
Сі́пати, сі́пнути, *v. a.* zerren, reissen, zausen, zupfen, hin- u. herziehen; — ся до чого́ eitel etw. unternehmen, angreifen; — ся на кого́ sich an jmdm vergreifen.
Сїпа́ч, *m.* s. Häscher, Scherge, *m.*
Сїпа́чество, *n.* Polizeidienst, administrativer Dienst, *Шл.*
Сі́ра, *f. P.* I. 63. Schwefel, *m.*
Сїра́вий, *a.* weisslichgrau. [Tuch.
Сїра́к, *m.* Bauernmantel aus grobem
Сїра́н, *m. dim.* сїра́ник, dunkelgrauer Ochs. [раки́; 2) s. Сїра́к.
Сїрачи́на, *f.* grobes Tuch für Сї-
Сїрачи́ско, *m. aug.* s. Сїра́к.
Сі́рий, *a.* grau; сі́ре зі́ля *Oc.* (61) XII. 29. Trifolium repens. [dämmern.
Сїрі́ти, *v. n.* grau werden, grauen;
Сі́рка, *f.* Schwefel, *m.*; 2) Zündhölzel, *pl.*
Сїрка́ч, *m.* s. Сїрни́к, *B.*
Сїрко́, *m.* Name e. Hundes.
Сїрковий, *a.* Schwefel-.
Сїрни́к, *m.* сїрни́чка, (-е́чка), *f. B.* Zündhölzchen, *n.*
Сїрни́стий, *a. Под.* s. Сїрковий.
Сїробрунатний, *a.* graubraun.
Сїробу́рий, *a.* s. d. v.

Сїрожо́втий, *a.* graugelb.
Сїро́ма, *m.* armer Schlucker, Unglücklicher, *m. coll.* Proletarier, *pl.*
Сїромане́ць,-ньця,*m.*s.Вовк,*Iпск.*
Сїрома́стий, *a.* — вiл stahlgrau.
Сїрома́ха, *m.* s. Сїро́ма, *pl.* -хи, Proletarier, *pl.*
Сїрома́ша, (-шя), *n. coll.* s. Сїрома́ха, *pl. Ме.* 449. *К.* [Tetraëdrit, *n.*
Сїромі́дня́к, *m.* Fahlerz, Grauerz,
Сїро́мний, *a.* elend, unglücklich.
Сїрома́га, *f.* s Серма́га.
Сїро́кий, *a.* grauäugig, *Ш.* II. 187.
Сїропласто́ватий, *a.* grauschiefrig, *Пол.*
Сїропопіля́тий, *a.* grau melirt.
Сїроти́сий, *a* graubraun, *B.*
Сїро́ха, *f.* = сі́ра коро́ва.
Сїрчак, *m.* Schwefelmetall, *n.*
Сїрчаний, *a.* s. Сїрковий.
Сїрчи́стий, *a.*schwefelig, Schwefel-.
Сїрчи́ти, *v. a.* (речи́, реку́), *Гол.* verabreden.
Сїря́к, *m.* сїрячи́на, *f.* s. Сїря́к, &.
Сїря́чка, *f.* gemeine Bäuerin (in grauem Bauernkittel), *f.*
Сі́сти, (сїда́ю, -а́єш), *v.n.*sich setzen.
Сїть, сі́тка, *f.* Garn, Netz, *n.*; — на го́лову Netzhaube, *f.*
Сі́тина, *f.* s. Сїть, +*B.*
Сїтковатий, *a.*netzförmig;*adv.*-а́то.
Сїткокри́льцї, *pl.* Netzflügler, *pl.*
Сїтни́к, *m.* Binse, *f.* [(Neuroptera).
Сїто́ване, *n.* Sorge, Fürsorge, Sorgfalt; Pflege, Bemühung, *f. Зак.* [bein,*n.*
Сїтча́тий, *a.* Netz-; -а кість Sieb-
Сїтча́тка, *f.* Netzhaut, Retina, *f. Под. Ил.*
Сїч, *f.* ausgerodeter Wald so dass nur Stämme zurückgeblieben sind, *B.*; 2) Сїч, *f.* befestigter Ort, wo das Hauptlager der Saporogerkosaken mit ihren Wohnungen sich befand.
Сі́ча, *f.* Schlachtfeld, *n. Ст.*
Сі́чень, -чня, *m.* Monat Jänner; — дру́гий, Monat Februar.
Сі́чи, *v. a.* klein schneiden, klein hacken; mähen; niedermachen.
Сі́чка, *f.* Häcksel, *n.* Siede, *f.*; 2) längliche Glaskorallen; 3) s. Шатківни́ця, (*Фр.*).
Сїчка́р, *m.* Häckselschneider, *m.*
Сїчка́рня, *f.* Häckselkammer, *f.*
Сїчна́, *f.* Secante, *f.*
Сїчни́й, *a.* Schneide-, -зуб Schneidezahn, Vorderzahn, *m.*; 2) -а ра́на Hiebwunde, *f. Пар.* [der Сїч 2).
Сїчови́й, *a.* zur Сїч 2) geh; aus
Сїчови́к, *m.* Kosak aus d. Сїч 2).
Сі́шка, *f. dim.* s. Со́ха; *pl.* сішки́, Gerüst, Querholz, *n.* [*C.* II. 155.
Сїя́льник, *m.* ein Kirchengeräth,
Сі́янець, -нця, *m. Не.* s. Сі́янка.
Сі́яне, *n.* Säen, *n.* [Saat, *f.*
Сїяни́ця, *f.* besäeter Acker, *Гн.* 30.
Сі́янка, *f.* gesäete Bäumchen, gesäeter Wald etc. [laucht, *f.* (als Titel).
Сїя́тельство, *n.* Erlaucht, Durch-
Сі́яти, (сі́ю, сі́єш) *v.a.* säen; beuteln, sichten, sieben; — ся gesäet werden; gebeutelt, gesiebt werden; 2) * сі́яти zum Neujahr gratulieren, *Пар.*
Сїя́ти, (сїя́ю, сїя́єш), *v n.* s. Сия́ти.
Сїя́ч, *m.* s. Сїва́ч. [haliaetos), *B.*
Ска́ба́, *f.* Flussfischadler, *m* (Pandion
Ска́бка, *f.*s.Зано́ja, *Зак.*; 2)s.Ска́лка.
Скаблю́чений, *a.* смик gebogen, gekrümmt, *Мл.*
Ска́бочка, *f. H.* V. Klammer, *f.*
Ска́ворожити, *v. a.* кому́ щось ekelig machen. [ekelt, anwidert.
Ска́ворожний, *a.* den alles an-
Скавуґкати, *v. n.* s. Скавуча́ти.
Скавулі́ти, *v. n.* winseln.
Скавуча́ти, *v. n.* wimmern, winseln, heulen. [Holz.
Ска́дерка, *f.* splittrige Stelle am
Ска́женець, *g.* -нця, ска́женик, *m.* wüthend (v. Menschen); 2) Buthus, *B.*
Ска́жений, *a.* von Wuth befallen, wüthend; rasend; von Wuth betäubt, von Sinnen, *P.* I. 2.
Скаженина́, *f.* Wuthkrankheit, *f.*
Ска́женість, -ости, *f.* Wuth, *f.*
Скаженіти, *v. n.* wüthend werden; wüthen, rasen, *Ш.* I. 15.
Скаженю́ка, *c. aug.* der Tolle, Wüthige.
Скажи́, *imperat. adv.* man könnte sagen, = на́че б gleichsam, gleich als wenn.

I. Сказ, *m.Ч.* I. 1, 117, s. Скаженина.
II. Сказ, *m.* Fehler, Mangel, *m.*
III. Сказ, *m.* Zeiger, *m. Фр.*; Anleitung, *f.* Wink, *m. Д. ер.*; 2) s. Пóказ, на сказ = на пóказ.

Ска́за, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Fäulnis, *f.*).

Ска́зане, *n. Св.* Aeusserung, Annahme, *f.*

Сказа́ти, (ска́жу, ска́жеш), *v. a.* sagen; ска́зано, wie gesagt, wie natürlich.

I. Скази́ти, *v. a.* verderben; — ся verdorben werden.

II. Ска́зити ся, toll, wüthig werden.

Ска́зка, *f.* Märchen, *n.* Märe, *f.*; 2) — ревизьска, *Кв.* I. 63. Familienausweis, *m.* Verzeichnis, *n. C.* I. 230; 3) Conduitenliste, *f.*

Сказо́чник, *m.* Märchenerzähler, *m*; -ица, *f.* — in, *f. ОБ.*

Ска́кавка, *f.* Zirpe, *f.* (Cicada); *B.*; 2) ска́кавка, ска́кавиця, скаку́ца, *f. B.* Frosch, *m.* (Rana).

Скака́ти, (ска́чу, -чеш), скакну́ти, *v. n.* springen; hüpfen.

Скакелю́ха, *f. H.* 177. *B.* s. Ска́кавка 2); 2) s. Скаку́лець, *B.*

Скаки́ць, *interj. Ог.* 217—218; скаки́цькати, *v. n.* springen, hüpfen.

Скако́ха, *f.* s. Жа́ба.

Скаку́лець, -льця, *m.* Springer, *m.* (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Haltica), *B.* [toria), *B.*

Скаку́н, *m.* Grashüpfer, *m.* (Saltа-

Скакуне́ць -нця, *m.* Springmaus, *f.* (Dipus jaculus). [pferdchen, *n.*

Скакуно́чок, -чка, *m. dim. Ha.* Heu-

Скаку́ха, *f. aug.* s. Ска́кавка 2).

Скаку́чий, *a. K.* springend.

Скаль, -ли, *f.* kleine Abtheilung Bienen, die für den Hauptschwarm einen passenden Platz zur Anlegung des Bienenbaues sucht, *B.*

Скала́, *f.* Fels, *m.*; 2) s. Ска́лка; 3) ска́ли, (-лки́) зводи́ти, *Ф.* den Hahn am Feuergewehre spannen.

Скалата́ти, *v. a.* — жите́ = Скапа́рити ж. + *M.* [rühren.

Скаламу́тити, *v. a.* trüben, auf-

I. Ска́ле, *n. coll.* Dauben, Fassdauben. *pl.*; 2) Spleissen, *pl.* [*pl. B.*

II. Ска́ле, *coll.* Felsstücke, Felsen,

Скали́на, скалу́ои́на, *f. Kst.* Riss, *m.* Spalte, *f.*

Скали́нець, -нця, *m.* Feldspathe, *pl.*

Скали́нний, *a.* felsig, *V.*

Скали́ско, *n.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*

Скали́стий, *a.* felsig.

Скали́ти, (скалю́, скали́ш), *v. a.* зу́ои, u. — ся, fletschen, *Гр.* V. 333. 336, die Zähne zeigen, böse werden.

Скалі́вка, *f.* Felsenbewohner, *m.* (Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).

Скалі́чити, *v. a.* verstümmeln,

Скалїчіти, *v. n.* Krüppel werden.

Ска́лка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flintenstein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.

Скалки́, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скалки́, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchifera), *B.*; 2) Muschelschalen, *pl.*

Ска́льний, *a.* felsig, Felsen-.

Скальни́к, *m. coll* Spaltholz, *n. Ру.*

Ска́льня. *f. КС.* (82). III. 613. s. Ска́мя.

Скалоба́кий, *a.* чоловік?

Скалове́рть, *m.* Entenmuschel, *f.*

Скалозо́рий, *a.* spöttisch, satyrisch; чоловік der gern spottet, *IIic.*

Скалозу́б, *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*

Скалозу́би, *pl.* Nacktzähne, (Gymnodontes).

Скалола́з червонокри́лий, *m.* Mauerläufer, *m.* (Tichodorum muraria).

Скалосі́ч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pholas), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).

Скалото́чка пальча́та, *f.* Gemeine

Скалу́ба, (-ина, *dim.* -инка). *f.* Spalte, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypris), *B.*

Скальча́тка, *f.* Musohelkrebs, *m.*

Ска́ля. *f.* Leiter, Tonleiter, *f.* s. Пóдїлка.

Скаля́ти, *v. a.* befiecken, besudeln.

Ска́ма, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).

Скамені́не, *n.* Versteinerung, *f. Зг.*

Скамені́ти, *v. n.* zu Stein werden, versteinern, steinhart werden. [Teufel.

Скаменю́шник, *m.* s. Хóванець,

Ска́мниця, *ZP.* I. 125. s. Ла́виця.

Скандзю́ити, *v. a.* s. Ско́рчити, *Зак.*

Ска'но = Ска́зано, *Ос.* (62) X. 115.

Скап, *m.* Traufe, *f. Пар.*

Скапа́рати, (-а́рити), *v. a.* leidlich zu Stande bringen, verhunzen, verpfuschen; — жите́ sein Leben elend zubringen; — ся in Nichts aufgehen, vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.

Ска́пати, *v. n.* abtriefen; чогóсь einer Gefahr & entkommen, *Ф. Вен.* II. 121. (штокга́вау-); — ся schwinden, zu Grunde gehen.

Скапра́вiти, *v. n.* triefäugig werden.

Ска́пувати, *v. n.* herabtröpfeln;

— ся s. Скапа́рити ся.
Скапу́тити ся, crepieren, *ОП.*
Скапцані́ти, *v. n.* herunterkommen, verarmen, *Не.*
Скара́йний, *a.* strafend, unerbittlich, streng, *Зак.*
Скаралу́ща, *f.* -у́ще, *n.* Eierschale, *f.*
Ска́ране, *n.* Strafe; Bestrafung, Züchtigung; Plage, *f.* [che los werden.
Скара́скати ся чого́сь, einer Sa-
Скара́тель, *m.* Bestrafer, *m. Ант.* 48.
Скара́ти, *v. a.* strafen, bestrafen; ска́раний, *a.* -а годи́на з ким mit jmdm viel Noth haben.
Скаро́, *m.* Schatz, *m.*; Casse, *f.*; 2) Grossgrundbesitz, *m.*
Скаро́ець, -о́ця́, *m. dim.* Topf mit Geld in der Erde vergraben, *M.* I.
Скаро́івня́, *f.* Schatzkammer, *f. K*
Скаро́івцї́, *pl.* Dienerschaft vom Grossgrundbesitz, *f.*
Скаро́ний, *a.* Schatz-, *K.*
Ска́ро́ник, *m.* Schatzmeister; Cassaeinnehmer, *m.*; 2) *Beim.* des Teufels als Reichthumspenders.
Скаро́ни́ця, *f.* Schatzkammer, *f.*
Скаро́ни́чий, *a. m.* s. Ска́ро́ник 1), *Кн.* [ка, Скаро́она.
Скаро́ове́нька, *f. K.* s. Скаро́он-
Скаро́о́вий, *a. M.* III. 104. Schätze enthaltend, wertvoll; 2) ärarial; finanziel; 3) zum Скаро́ 2) gehörig.
Скаро́о́вість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* Finanzsache, *f.*
Скаро́о́вня, *f. K.* Schatzkammer, *f. Не. n.* 177. theueres Pfand.
Скаро́о́на, *dim.* скаро́о́нка *f.* Sparbüchse, *f.* Gotteskasten, *m.*
Скаро́ува́ти, *v. a.* bei Seite etw. (das Geld) legen, sparen, *K.*
Ска́рга, *f.* Klage, Beschwerde, *f.*
Ска́ржити, *v. a.* кого́ einen (vor Gericht) verklagen; — ся на кого́, на що sich beklagen, sich beschweren über jmdn, über etw.
Скарла́т, *m.* Scharlach, *m.*
Скарла́тник, *m.* Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta), *B.* [(Krankheit).
Скарлятї́на, *f.* Scharlach, *m.*
Скарта́ти, *v. a.* кого́ jmdm einen Verweis geben.
Скару́чити, *v. a.* zusammenleimen.
Скасува́ти, *v. a.* s. Касува́ти.
Скат, *m. Ф.* s. d. f.
Ска́терка, ска́терть, *g.* -ти, *f.* Tischtuch, *n.* Tischdecke, *f.* s. Обру́с.
Скатерни́ця, *f.* s. d. v. *Зак.*
Скатерти́на, *f. Ст. Не.* ска́терть-ка, s. Ска́терка.
Ська́ти, *v. a.* lausen, s. Иска́ти.
Скато́ване, *n.* schwere, grässliche Misshandlung. [misshandeln.
Скатува́ти, *v. a.* schwer, grässlich
Скачані́ти, *v. n.* erstarren (vor Kälte).
Скачо́к, -чка́, *m.* Grashüpfer, *m.* (Tettix), *B.* [voreilig, rasch.
Сквапли́вий, *a.* eilig, eilfertig,
Сква́пний, *a.* s. d. v.
Сква́пність, -ости, *f.* Eile, Hast, Raschheit, Beschleunigung, *f.*
Сква́рити ся, s. Вва́дити ся.
Сква́сити ся, sauertöpfische Miene machen.
Сквасні́ти, *v. n.* ganz sauer werden.
Сква́цяти ся, § herunterkommen, sich abmergeln; 2) s. Сква́сити ся.
Скверé́нчати, скверенді́ти, *v. n.* wimmern, weinen, *Фр.*
Скве́рость, *f. H.* 211. Quirren, Winseln, Jammern, Klagen, *n.*
Скверень, скве́рна, *f.*; Unflath, Scheusal; Aas, *n.*; 2) Unreinigkeit, Unsauberkeit, *f. K.* [haft.
Скве́рний, *a.* unrein; obscön; sündСкверни́стий, *a.* fleckicht, *Пар.*
Скверни́ти, *v. a.* verunreinigen, beflecken, bemackeln; — ся, sich —.
Скверность, (-ість), *f.* Garstigkeit; Unzüchtigkeit, Unfläthereі, *f.*
Скверу́ха, *f.* von unfläthigem Weibe, *Кч.* 139.
Скверщу́к, *m.* s. Сверщо́к, *B.*
Сквиля́ти, *v. n.* stöhnen, winseln.
Сквира, *f.* Frost, *m.* schlechtes Wetter, *КС.* (82) I. 224. [що́к, *B.*
Сквиринюк, сквирінець *m.* s. Сверк-
Сквирча́ти, *v. n.* prasseln, zischen.
Сквиря́га, *m.* Knicker, *m.*
Сквита́ти ся, *Кн.* quitt mit jmdm werden, die Rechnung abmachen.
Сквична́ти, *v. n.* s. Скічна́ти.
Сквозь, *adv.* hindurch.
Сквозі́ти, *v. a. gr. M.* III. 10. durchscheinen, sich durch etw. sehen lassen.
Сквозня́к, *m.* вітер Zugwind, *m.*
Скелі́на, *f.* s. Ске́ля.

Скелúстий, *a.* felsig, *Не.*
Скелúще, *n.* Felsengebirge, *n. Ст.*
Скéльний, *a.* Felsen-, felsicht.
Скéльник, *m.* Felsenmann, *m. Пар.*
Скельтувáти ся, s. Минýти ся b).
Скéля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
Скеменíти, *v. a.* drücken, quälen.
I. Скемíти, *v. n.* zwicken, reissen, stechen, скемúт в ушéх, *B.*
II. Скемíти. *v. n.* biesen, summen, *B.*
Скúба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
Скубúстий, *a.* schollig. [stürzen.
Скúбити, (-блю, -бúш), *v. a.* den Acker
Скúбка, *f.* kleine Scholle; Krume, -хлíба Brodkrume, *f.* [III. 95.
Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n. M.*
Скигл, *m.* das Winseln, *K.*
Скигліти, *v. n.* jammern, winseln (vom Geschrei des Kiebitz) *Ш.* II. 1.
Скúгля, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.* [liegen, ächzen, *Га.* II. 55.
Скигнáти, *v. n.* krank sein, krank
Скидáти, скúнути, *v. a.* hinabwerfen; zusammenwerfen; — ся з чогóсь entsagen, sich von etw. losmachen; 2) zusammenwerfen, zusammenlegen, zusammenschiessen, скинулися по грéйцару; 2) скидáти, скúнути, *v. n.* на когóсь чимóсь in etw. jmdm gleichen, ähnlich sein.
Скидний, *a.* zusammengeworfen, zusammengelegt, gebracht, скидні гróші (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
Скúкнути, *v. n.* einen leisen Laut
Скиксувáти, *v. a. Ко.* 169. einen Fehlgriff thun.
Скилúстий, *a.* s. Скелúстий.
Скименíти, скимíти, *v. n.* (*Фр.*) *ВБ.* s. Скемíти.
Скиндáк, *m.* скиндáчка, *f.* Stirnbinde, *f.* (als Kopfschmuck der Mädchen); Band, *n. Ке. Зак.*
Скúнія, *f. griech.* Zelt, *n. K.*
Скúнути, *v. a.* s. Скидáти; скúнути óком mit dem Auge, mit dem Blicke erreichen; — ся очúма den Blick wechseln; 2) скúнути, лошá, телúя & von der Frühgeburt; 3) скúнути ся, *M.* II. 66. sich verwandeln, s. Перекúнути ся.
Скúня, *f. Ф.* Höhle, *f.* s. Яскúня.
I. Скипáти, (скеп-), *v. a.* spleissen, spalten; 2) *v. n.* stechen, reissen, головá скипáє es sticht im Kopfe.
II. Скипáти, *v. n.* s. Скипíти; скипáти ся gerinnen.
Скипенúти, *v. a.* heiss kochen.
Скипíти, скипáти, *v. n.* absieden, abkochen; 2) überlaufen.
Скúпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
Скипнíти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, schwinden (снíг). [Скреготáти.
Скирготíти, *v. n. Ч.* II. 417. s.
Скúрда, (-рта), *f.* s. Стúрта, *Ке.* I. 54.
Скисáти, скúснути, *v. n.* sauer werden, versäuern, gerinnen, abgähren.
Скúслий, *a.* sauer geworden, versäuert. [driker, *m.*
Скисляк, *m.* Sauertopf, Hypochon-
Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
Скитáвий, *a.* wandersüchtig, *Ог.* 71.
Скитáлець, -лця, *m.* der Irrende, Reisende, unstät Umherwandelnde.
Скитáльний, *a.* wandernd, Wander-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
Скитáльство, *n.* Nomadenleben,
Скúтанє, *n. K.* Herumirren, Herumziehen, *n.* [mada), *B.*
Скитáрка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (No-
Скитáти ся, herumirren, -ziehen.
Скитúти, *v. a. Ф.* s. Китúти.
Скитóк, -тка́, *m. dim.* s. Скит.
Скігл, *m. K.* s. Скигл.
Скізáти, *v. a.* (гróші) aufbringen.
Скік, *gen.* скóку, *m.* s. Скок.
Скік, скікíць, *int.* s. Скакíць.
Скíкнути, *v. n.* hüpfen, springen.
Скílечки, нї скílечки, *Пр.* VI. 548. nicht das wenigste.
Скílьки, скílько, *adv.* wie viel? so viel; о скílько in wiefern, insofern.
Скílькість, -ости, *f.* Quantität, *f.* Betrag, *m. Ил.* [= Кílьканайцять.
Скílьконацять, (-нáдцять), *num.*
Скílькось, *num.* einige, etliche, s. Кílька.
Скílькость, *f. B.* s. Скílькість.
Скílьчити, *v. a.* keimen lassen, — ся, keimen.
Скін, *gen.* скóну, *m.* Ende des Lebens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
Скініти ся, *K. ПС.* CXLVI. s. Скінчúти ся. [gang, *m. K. Св.*
Скінча, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
Скінчáнє, *n.* s. d. v.
Скінчúти, *v. a.* s. Закінчúти; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.

Скíп, *gen.* скóна, *m.* Schöps, Hammel, *m.*; Beschnittener, *m.*

Скíплина́, *f.* Erntearbeit für jeden 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*

Скíпщина, *f.* schockweise Theilung des Ertrages vom Getreide, geerntet auf dem Acker des éinen Eigenthümers; 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.

Скíра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*

Скíрен, *a.* s. Скóрий, *Oc.* (61) III. 23.

Скíри́стий, *a.* häutig.

Скíрний, *a.* s. Скíряний; *sbst. pl.* скíрнї = чóботи, *B. Гол.* III. 422.

Скíрниця, *f.* s. Ремéнниця.

Скíроїда салогу́бо, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes lardarius).

Скíс, *m.* на скíс, schräg, schief, überecks.

Скíсний, *a.* schräge, schief, abschüssig, abhängig; *adv.* -но.

Скíснíлий, *a. Oг.* s. Скостенíлий.

Скíсóк, -ска, *m.* Ueberbleibsel von einer Sense als Rasirmesser gebraucht.

Скíт, *gen.* скóту, *m. У.* Vieh, *n.*

Скíтний, *a.* des Viehes, Vieh-; скíтна́, *f.* (sc. дорóга) Weg fürs Vieh.

Скíтник, *m. Фр.* Schindanger, *m.*

Скíтня́, *f.* Weg für das Vieh.

Скíтувáти, *v. a.* kitten.

Скíць, *int*, spring! hop!

Скíчити, *v. n.* winseln.

Скíчка, *f.* Frosch, *m.*

Скíчня́ти, *v. n.* stumpfsinnig sein.

Скíчність, -ости *f.* Abschüssigkeit, *f.*

Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vorrathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander gelegte Erdschollen (beim Ackern); 3) Complexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4) Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Sylbe, *f.*; 6) Takt, *m.*

Складáємий, *a.* der (die, das) zusammenzulegende; 2) der zu addierende; складáєме (числó) *K.* Addend, Posten, *m.*

Склáдання, складування, *n.* Zusammenlegen, Niederlegen; *n*; 2) *Кн. К.* Addieren, *n.* Addition, *f.*

Склáданик, *m.* Einlegemesser, Taschenmesser, *n.*

Складáти, *v. a.* zusammenlegen, niederlegen, zusammenbringen, zusammenschiessen щось; — на когó auf jmdn wälzen (die Schuld &); — ся з чогó zusammengelegt sein, bestehen aus etw.; — ся на когó, (на Бóга &), *Зг.* sich verlassen, bauen auf jmdn; b) — ся (на когó, на що) zusammenschiessen.

Складáч, *m.* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.) *Фр.*

Склáдина, *f.* Falte, *f. Фр.*

Склáдина, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2) Складівня́, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*

Склáдка, *f.* Collecte, Sammlung, Beisteuer, *f.* Beitrag, *m*; 2) Falte, *f. Не.*; 3) складка-нїсенíтниця, *Не.* albernes Hirngespinnst, Erdichtung, *f.*

Склáдний, *a.* zusammenpassend, -stimmend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt, anstellig; 3) compliciert, *Под. р. хв.* 87. *adv.* -но, zusammenpassend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt.

Склáдник, *m.* Element, *n.*; 2) Theilsumme, *f.*

Склáдниця, *f.* Portefeuille, *n. ОП.*

Складнúчий, *a.* organisch, *Фр.*

Склáдність, -ости, *f.* schicklicher, passender Zusammenhang, Uebereinstimmung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f. Пар.*; 3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Complicierthеit, *f. Под. р. хв.* 87. *Др.*

Склáдня, *f.* Zusammensetzung, *f. B.*; Syntaxis, *f.*; 2) s. Клáдня, *Гол.* III. 518.

Складовúй, *a.* Bestand-; 2) syllabisch, *Бор.*; *sbst.* складовé, *n.* Lagergeld, *n.* Lagerzins, *m.*

Скадóвиско, *n.* Lager, *n.* Niederlage, *f.*

Склáдувати, *v. a.* s. Складáти; *K.* addieren.

Складýн, *m.* Auslader, *m. Пар.*

Складчáстий, (-чáтий), *a.* faltig, zusammenlegbar, *Пол.*

Склáдчик, *m.* Schriftsetzer, *m. Пар.*

Склáдчина, *f.* s. Склáдка, *T.*

Склáсти, *v. a.* s. Складáти, Зложúти; — цíну́ чому́сь den Preis von etw. angeben, etw. schätzen wissen; — ся sich ereignen; gereichen, — дóбре gut ausfallen.

Склезь, -зи, *f.* steile Felswand.

Склезь, *adv.* — говóрит er spricht (absichtlich) so, dass man ihn nicht versteht (*Фр.*); 2) на — durch u. durch, *Га.* I. 255.

Склеíти, *v. a.* zusammenleimen.

Склемезúти, *v. a.* zusammenstellen, -fügen; mit Mühe hervorbringen, zu Stande bringen, *Фр.* [*f. Шар.*

Склен, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne,

Скленний бог, *P.* I. 74. любúв

скленнóго óóга brachte gern dem Bacchus Opfer, berauschte sich gern, = склáнний.

Склеп, -у, *m.* Gewölbe, *n.* Laden; Keller, *m.*; 2) Vorrichtung aus Weidengeflecht zum Fischfang, *B.*

Склепáр, *m.* Händler, *m.*

Склепúти, (-плю,-пиш), *v. a.* wölben, umwölben, überwölben; — ся sich zusammenschliessen, -pressen, -drücken устá *C.* I. 5; óчи.

Склепíне, *n.* Wölbung, *f.*

Склéпленe, *n.* s. d. v.

Склéпник, *m.* Hausierer, *m.* (*Бор.*).

Склепнá, *f. B.* Wölbung, *f.*

Скепувáти, *v. a.* — склеп eine Wölbung im Gewölbe mauern.

Склéпшити ся, sich treffen, sich ereignen, *Oc.* (62) X.

Склéсний, (-éсьний-). *a.* schräge, schief, *Фр.* -а дорóга auf eine Seite geneigt. [neigen.

Склесювáти, *v. a.* auf eine Seite

Склéцьок, *m.* (abgehauener) Span, *Піс.* [trina), *B.*

Склúвок, *m.* Glasschnecke, *f.* (Vi-

Склизúти, *v. n.* glitschen, gleiten, *Cm.*

Склизький, *a. Ч.* IV. 118. s. Слизький.

Склизнýти, *v. n.* verschwinden, *Піс.*

Склик, *m.* Zusammenrufen, *n*; 2) *K.* I. 280. ein aufgehängter Kessel, welcher zur Zeit der Гайдамáччина wie eine Glocke angeschlagen wurde, um die Leute zusammenzurufen.

Скликáнчик, (-áньч-), *Bein.* der Glocke: Zusammenrufer, *m. K.*; kleine Glocke, *Кв.* I. 241. [— ся sich —.

Склúкáти, *v. a.* zusammenrufen; —

Скликáч, *m.* Herold, *m. Кл.*

Склúкнути ся, s. Скликáти ся.

Склинáти, *v. a.* s. Клáсти.

Склинýти, *v. a.* зýби fest zusammendrücken. [кувáти, поклинцювáти.

Склинцювáти, *v. a.* s. Поклин-

Склúти ся, glitzern. [(Vitrea), *B.*

Склівка, *f.* Glasartige Lochmuschel,

Склін, *gen.* склóну, *m.* Abhang, *m.* Berglehne, *f. Шар.*; 2) Trieb, *m.* Neigung, *f.*

Склíнний, *a.* geneigt; günstig; 2) demüthig, freundlich, freundschaftlich, (*Фр.*); *adv.* -íнне, *Гол.* III. 341. geneigt, wohlwollend; -íнно, mit Verbeugung, *Фр.*

Склїнтúти, *v. a.* s. Склїтáти.

Склїтáти, *v. a.* zusammenfügen, ausführen, ausrichten; erwerben, sparen.

Склíти, *v. n. H.* 138. s. Скигліти.

Склíти ся, schimmern, flimmern, *Фр.*

Склíщити, *v. a.* eigtl. mittels Zangen festhalten, verbinden, vereinigen, *B.*

Скло, *n.* Glas, *n.*; Glasgeschirr, *n.*

Склокóчений, *a.* verfilzt, *Пол.*

Склóненe, *n.* Neigung, Biegung, Declination, *f.* [gen; declinieren; bestimmen.

Склонúти, -нúти, *v. a.* neigen, bie-

Склóнний, *a. ГШ.* mobil, die Motion habend, flectirt; 2) geneigt.

Склóннiсть, -ости, *f.* Neigung, Geneigtheit, *f.* Hang, *m.*

Склопотáти, *v. a.* s. Клопотáти.

Склочúна, *f.* Filz, *m.*

Склóчити ся, sich verfilzen, *B.*

Склубóченний, *a* zusammengeballt.

Склю́каний, *a. B.* verwickelt, verwirrt. [wirren.

Склю́кати, *v. a.* verwickeln, ver-

Сключúти, (= искл-), *v. a. Кв.* I. 255 ausschliessen.

Склякнути, *v. n.* u. склякáти ся, steif, starr werden, рýки вiд зúмна.

Склянúй, (-янний), *a.* gläsern, aus Glas, Glas-. [siae), *B.*

Склáники, *pl.* Glasflügler, *pl.* (Se-

Склянúчина, *f. coll.* Glasscherben, *pl.*

Склáнка, *f.* Glas, Trinkglas, *n.* Flasche, *f.*; 2) Glasscherbe, *f. Зак.*

Склянниця, *f.* grosses Glas od. Flasche. [2) Glasscherbe, *f.*

Склянчúна, *f. dim.* s. Склáнка;

Скляп, *m.* Holzstück beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 98.

Скляр, *m.* Glaser, *m.*

Скмітúти, *v. a.* s. Покмітити.

Скнáра, *f.* Geizhals, Knicker, *m.*

Скнáрость, -ости, *f.* Geiz, *m.* Knikkerei, *f. Кч.* 43.

Скнип, *m. asl. K. Ис.* CV. Ungeziefer, *n.*

Скнíти, *v. n. ОП. Ру.* ┼*M.* sich abgrämen, im Schmerz vergehen душéю; в невóлї, s. Марнíти, Нúдiти.

Скоба́, *d.* скóбка, *f.* Anwurf, Haken an der Thür, *m.*

Скóбель, *gen.* -бля́, *m.* Ringelha-

ken, *m.*; 2) Beschneidehobel, *m. Пар.*

Скобе́льок, -лька, *m.* Schabeisen, *m.*

Скобзалка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f. Зак.*

Скобза́ти ся, gleiten, *Не.*

Скобзуни́, *pl. Ст.* Schlittschuhe, *pl.*

Скобилкува́ти ся, (von Pferden) störrig werden.

Скобі́тли́вий, (Скоботл-), *a.* kitzelig, empfindsam.

Скобка, *f.* s. Скоба́; скобки́, *pl.* в — чеса́ти ся *Ч.* VII. 412. Art Haarschneiden: horizontal über den Augenbrauen zugeschnitten, an den Schläfen u. auf den Hinterkopfe lang gelassen.

Скоблик, *m. B.* s. Ковблик, Кобе́ль.

Скобли́ти, *v. a.* abschaben, abschälen; radieren, *B. Фр.*

Скобличка, *f.* rundes Schabeisen der Böttcher.

Скобличка, *f.* Art Raspel, Feile (zum Polieren &).

Скоботи́ти, (-бо́чу, -бо́чеш), *v. a.* kitzeln.

Скобо́та, *f. pl.* скобо́ти, Kitzel, *m.*

Сковёрнене, *n.* Umlenkung, *f. Пар.*

Сковерну́ти, *v. a.* umlenken, hinlenken, *Пар.*

Скобзалка, *f.* s. Скобзалка, *Ч.* III. 4.

Скобзати ся, s. Хобзати ся.

Сковза́ти, *v. n. M.* III. 40 sich schlingen.

Сковзко, s. Хобзко.

Сковзки́й, *a.* s. Ховзки́й; *adv.*

Сковийзнути, *v. n.* crepieren, *Фр.*

Сковичане, *n.* Geheul, Gewinsel, *n.*

Сковича́ти, *v. n.* heulen, winseln.

Скобка, *dim.* скобочка, *f.* eiserner Reif, eiserne Zwinge, Beschlag, *m.*

Сковорі́т, (-бт), *gen.* -ро́ту, *m.* Wendung, Umlenkung, *f. Пар.* Richtung, *f. Га.* I. 255.

Сковоро́да, *dim.* -родка *f.* Pfanne *f.*

Сковороді́вка, *f.* Napfschnecke, *f.* (Patella), *B.*

Скобворот, *m.* Richtung, *f. Пар.*

Сковя́знути, *v. n.* s. Заковя́знути (*Фр.*).

Скоголи́ти, *v. n.* s. Скигли́ти.

Сковза́чити ся, (von Mädchen) verführt werden.

Скази́ти ся, *Ос.* (61) VII. 119 s. Скоїти.

Скоїти, *v. a.* щось etw. (Böses) anstellen; — ся sich treffen, sich ereignen, *Ш.* I. 175. *B. Др. c.* 386.

Скойка, *f.* Flussmuschel, *f.* (Unio),

Скок, *m.* Sprung, *m.* Hüpfen, *n. pl.* ско́ки, springende Wellen, *B.*

Скок! *int.* = Гоп! Скі́ць! *H.* 52.

Скока, *f.* Frosch, *m.* (Rana), *B.*

Скокнути, *v. n.* springen, herabspringen.

Скоковий, *a.* Sprung-, *B.* -á кість, Sprungbein, *n.* (astragalus).

Скокошити ся, sich aufblähen.

Сколата́ти, *v. a.* niederwerfen, -schütteln.

Сколихну́ти ся, wanken.

Сколі́нчити ся, сколі́нковати́ти, *v. n.* an den Füssen lahm werden, *B.*

Сколі́ти, *v. n.* crepieren, sterben.

Скола, *f. Ст.* s. Скорка, Искорка.

Сколобити, *v. a.* jmdm mit harten Worten zusetzen, quälen, (*Фр.*).

Сколо́врий, *a.* frühreif, *B.*

Сколопе́ндра щипа́юча, *f.* Bandassel, *f.* (Scolopendra forficata); 2) — ядови́та, grosse Bandassel, (Sc. morsitans).

Сколоска́ти, (-ло́шкати), *v. a.* wecken.

Ско́лотень, -тени, *f.* s. Масля́нка.

Сколо́ти, *v. a.* niederstechen, -stossen; spalten; — ся sich spalten, springen.

Сколо́тини, *pl.* trüb gemachte Flüssigkeit, trüb geschütteltes Getränk, Fusel, *n.* Satz, *m. Ке.* II. 117. *Ф.*; 2) s. Масля́нка, *B.*

Сколо́ти́ти, *v. a.* mischen, schütteln.

Сколо́тчиний, *a.* -кулі́ш, auf сколо́тини gekocht.

Скомандува́ти, *v. a.* commandieren.

Ско́мо́рия, ску́мо́рия, *f.* Makrele, *f.* (Scomber scombrus), *B.*

Скоми́рда, *f.* s. Ба́нуш.

Скомни́ця, *f.* s. Скамни́ця, *Ч.* V. 768.

Скомпонува́ти, *v. a.* componieren, dichten, verfassen.

Скомши́ти ся, *Ко.* 70. sich verfilzen, *B.*

Скон, = коне́ць, *B.* з-по-кон-ві́ка = seit uralter Zeit; не ма́ю скон, total bin ich nicht im Stande.

Ско́нане, *n.* Agonie, *f.* Verscheiden, *n.* die letzten Züge.

Сконати́, *v. n.* verscheiden, sterben.

Коне́ць, *g.* скінця́, *m.* Ende, *n.* -рікий Mündung, *f. Oc.* (62) V. 101.

Сконози́ти, *v. a.* peinigen, quälen.

Скоп, скопе́ць, *m.* s. Бара́н.

Сконопа́дити, *v. a.* кого́сь jmdn dh langes Zureden bewegen, bereden,

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопá, *f. Мак.* II. 42. Fischgeier, *m.*

Скопáти, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben looker machen; * etw. übel zurichten mit den Füssen; — в сéбе кóвдру die Bettdecke mit den Füssen hinwegstossen (bei unruhigem Schlafe).

Скопелúчити, *v.a.* s. Звінчáти; 2)

I. Скопéць, *gen.* скінцá, *m. dim.* s. Скоп.

II. Скопéць, (-ец), *g.* скінця́, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäss.

Скопилúти, *v. a.* krümmen, hängen lassen -ніс *А-Г.* 166; — ся, sich verführen lassen (v. Mädchen).

Скопитáр, *m.* Art Arzenei.

Скóпити, *v. a.* castrieren.

Скопúчити ся, sich anhäufen, *Зг.*

Скопкóвий, *a.* -червóнець *Мак.* zusammengescharrt, erspart.

Скóпщина, *f.* s. Скíпщина.

Скопювáти, *v. a. Зап.* I. 299. niederstechen.

Скóра, *f.* s. Скíра.

Скорб, *m.* скóрба, *f. ВБ.* Kummer, Gram, *m.*

Скорбинá, скорбúня, *f.* s. d. v. *Пар.*

Скорбíти, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grämen, sich abhärmen, *К.*

Скóрбний, *a.* s. Скорóбтний.

Скорóбтá, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n. К.*

Скорóбтнéнько, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *М.* III. 91.

Скорóбтний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Пс.*

Скорбувáти, *v.n. Ме.* 57. betrübt, bekümmert sein, sich grämen, sich härmen.

Скóрен, *a.* s. Скóрий, *Н.* 2. *Ст.*

Скóрий, *a.* schnell, behend, flink, eilig.

Скорúна, *dim.* -úнка, *f.* Brotrinde, *f.*

Скористáти, *v. a.* s. Користáти.

Скорúстий, *a.* schnellsegelnd, *Кл.*

Скорúти, *v.n.* eilen, schneller gehen; — на когóсь jmdn zur Eile antreiben.

Скорíйш, (ше), *adv. comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Скóрість, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в скóрости in Bälde, bald.

Скорлáт, *m.* Bindriemen, *m. Га.* I. 255.

Скорлупáстий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлýпка, *f.* Schale, *f.* -слимáча Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупковáтий, (-повáтий), *a.* rindenförmig, *Пол.*

Скóрний, *a. Н.* 123. klug, listig, fertig.

Скорняти, *v. a.* wecken, aufwekken; treiben, *Ф.*

Скóроб. *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbis), *B.*

Скоробíжний, *a.* schnell laufend, flink.

Скоробíжник, *m.* Schnell-, Raubkäfer, *m.* (Ocypus), *B.*

Скоровíз, *gen.* -óза, *m.* Eilwagen, *m. Пар.*

Скоровóда, *f.* s. Сковорóда, Siedepfanne, *f.*

Скорóда, *f.* скородний к, *m.* Art Pfize, *B.* Carex digitata, *Пс.*

Скорóдити, (-джу, -дить). *v.a.* harken.

Скороздрюбкий, *a.* -овéс, frühreif, früh.

Скорóздри, *f.* früher Hafer.

Скороздрúвий, *a.* s. d. f.

Скорóзрий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скоровримий, *a.* s. d. v.

Скоровріст (підсніжник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Скóром, *m.* скóрома, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скорóмина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скорóмити, (-млю, -мить), *v. a.* стрáву befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скорóмний, *a.* (стрáва) befettet; 2) spärlich, sparsam, *Пар. adv.* -но, fett; 2) spärlich, sparsam.

Скорóмник, *m.* der das Fasten nicht hält.

Скорóнний, *a.* s. Вúсочний.

Скоронóгий, *a.* schnellfüssig.

Скоропáдити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.*

Скоропáдний, *a.* -а ногá schnell, *МШ.*

Скорóпись, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f. Пар.*

Скоропúсець, -сця, *m.* Geschwindschreiber, Schnellschreiber, Stenograph, *m.*

Скороплáвний, *a.* -корабéль, Schnellsegler, *m.*

Скоропостúжно, *adv. Не.* plötzlich, schnell.

Скоропýха, *f.* Schalthier, *n.* (Con-

chylium), *B.* [bend, *Кл.*

Скороме́ртний, *a.* früh hinster-

Скороспі́лий, *a.* frühreif, frühzeitig.

Скороспі́лка, *f.* (весняна́), Frühlings- Knotenblume, *f.* (Leucoium vernum). [Zündnadelgewehr, *n.*

Скоростріл́ка, *f.* Repetiergewehr,

Скороте́чний, *a.* schnell fliessend, schnell sich verbreitend.

Скороти́на, *f.* Abkürzung, *f. Пар.*

Скороти́ти, -ро́чувати, *v. a.* kürzen, abkürzen. [sehr schnell.

Скорохва́том, *adv. Ке.* rasch,

Скорохва́цкий, *a.* schnell greifend, *Ке.* II. 213; rasch, flink; wacker, brav.

Скорохі́д, *gen.* о́да, скорохо́д, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; *P.* II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Ру.* schnellfüssig.

Скорохо́дець, -дця, *m. K.* Läufer, *m.*

Скорохо́ди. *pl.* чо́боти — Siebenmeilenstiefel, *pl. Ст.* [pendium, *n.*

Скоро́чене, *n.* Abkürzung, *f.* Com-

Ско́рпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.

Ско́рпій, *m.* европе́йский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чо́рний (S. afer).

Скорпі́йчик кни́жний, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer cancroides).

Ско́рпіон, *m.* Scorpion, *m. Ф.*

Скорта́ти, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*

Скортї́ти, *v. n. gew. impers.* скортї́ло мене, & ich bekam Lust, das Verlangen. [hart werden; s. d. f.

Скору́жити ся, sich runzeln und

Скорупі́ти, *v. n.* krustig, dürr werden.

Скору́пішний, *a.* -а земля́, скору́піш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.

Скору́х, *m.* скору́ха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), s. Рябина; 2) s. Крушина́.

Ско́рчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammenschrumpfen.

Ско́са, *adv.* schief, schielend, scheel.

Ско́сий, *a.* schief, schräg.

Скоси́рний, *a. M.* „*H.*“ 164?

Скоси́стий, *a.* schief, *B.*

Скоси́ти, *v. a.* abmähen.

Скоси́ти ся, *M.* III. 66 schiefe Lage bekommen; 2) *Oc.* (61) VI. 30 verrückt werden.

Скосі́вка, *f.* dreieckiges Handtuch.

Скосо́ватий, *a.* schief; *adv.* -то, schief. [sel von abgenutzter Sense.

Ско́сок, *m.* s. Скісок, Ueberbleib-

Скосоку́тний, *a.* schiefwinklig.

Ско́сом, *adv.* schief. [Закосни́ти.

Скостені́ти, *v. n.* s. Закостени́ти,

Скот, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*

Ско́та, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m. Oc.* (61) VI. 163. *Зак.*

Скота́р, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*

Скота́рити, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.

Скота́рка, *dim.* -та́рочка, *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*

Скота́рский, *a.* Hirten, Viehzucht-.

Скота́рство, *n.* Viehzucht, *f.*

Скотені́ти, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *ОБ. ВБ.*

Скоти́на, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*

Скоти́ти, ско́чувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.

Скоти́чити, *v. a.* d. Vieh weiden.

Скотопа́с, *m.* Viehhirt, *m.*

Ско́тство, *n. K.* viehisches Wesen, vieh. Leben.

Скоти́, *gen.* -и́ти, *n. У.* s. Скот.

Ско́цень, -ця, *m.* s. Ви́скоцень, Klanglein, *m.*

Скоцю́ро́бити ся, s. Скули́ти ся.

Ско́чки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Нѣс.*

Ско́чком-бо́чком, *adv. Га.* I. 114. von e. Art Körperbewegung bei der Гаївка.

I. Ско́чувати, *v. a.* s. Скоти́ти.

II. Скочува́ти ся, einziehen, übersiedeln.

Скоша́тий, *a.* = скошени́й.

Скоштува́ти, *v. a.* s Поку́шати.

Скошту́нок, -нку, *m. H.* 237. Kosten, Schmecken, *n.* [Закосни́ти.

Скощани́ти, *v. n. У.* s. Скостени́ти.

Скра́вок, -вку, *m.* Abschnitzsel, *n.*

Скра́глї, *pl.* s. Кра́глї, Кру́глї.

Скра́жка, (скря-), *f.* Flussmuschel, (Teichm-), *f.* (Unio), *B.*

Скра́клї, *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. s. Кру́глї; 2) Werkstück zum Verbinden

zweier Deichsel.

Скрамни́ця *f.* s. Скамни́ця, *Ч.* V. 777.

Скране́вий, *a.* Schläfen-, *B.*

Скрани́ця, *f.* Schläfenbein, *n.*

Скрань, *f.* s. Висо́к I. *Ф.*

Скран, *m.* s. 'Окап.

Скраси́ти, скраша́ти, (скра́шую, -шуєш), *v. a.* schön machen, verschönern, zieren, *Kv.* 39.

Скра́яти, скра́ювати, *v. a.* Скроїти.

Скреба́чка, *f.* Werkzeug zum Schaben.

Скре́блини, *pl.* Werg, *n.*

Скре́блити, *v. a.* striegeln.

Скре́бло, *n.* Striegel, *f.* s. Згре́бло.

Скре́бсти, скре́бти, *v. a.* kratzen, *Фр.*

Скребта́льний, *a. Пол.* leicht zu schaben.

Скребта́ти, *v. a.* abschaben.

Скреген ча́ти, *v. n.* wimmern, leise weinen, *Фр.*

Скреги́нцати, *v. n.* schrill knistern, *Фр.* -зуба́ми mit den Zähnen knirschen.

Скре́гіт, *gen.* -оту, *m.* Knirschen, *n.*

Скрегіта́ливий, *a.* kreischend; krächzend. [zen, *n.*

Скрегота́не, *n.* Knirschen; 2) Krächzen, *n.*

Скре́готати, (-го́чу, -о́чеш), *v. n.* knirschen (mit den Zähnen); 2) vom Krächzen der Elster; 3) kreischen; schwatzen. [*Гр.*

Скрегоча́, *adv. prtc.* s. Скреготати,

Скрегу́лець, *gen.* -гу́льця, *m.* Sperber, *m.*

Скрейцати, *v. n. Фр.* s. Скреги́нцати.

Скрекека́ти, *v. n.* schrill schreien (v. d. Elster). [Elster), *K.*

Скре́кот, *m.* schrilles Geschrei (der

Скрекота́ти, *v. n.* schrill schreien; quacken (v. Frosch).

Скрекоту́шка, *f. P.* II. 1. Fabelname des Frosches, s. d. v.

Скре́па, *f.* Fuge, *f. Ст.* розійти́ ся на скре́пах aus den Fugen gehen.

Скрепи́ця, *f.* Fesseln, *pl. Ш.* I. 332.

Скре́плий, *a.* vor Kälte erstarrt, *B.*

Скрептани́на, *f.* das Abschaben, Schälen. [von Kartoffeln &.

Скрептани́не, *n. coll.* Abschabsel

Скрепоті́ти, *v. n.* s. Скрипі́ти.

Скрепта́ти, *v. a.* s. Скребта́ти.

Скреснути, скрести, *v. n.* кри́га скре́сла das Eis ist gebrochen.

Скре́щувати ся, sich durchkreuzen, *Пол.* [beim Schreiben), +*Б.*

Скри́б, *m.* Knistern, *n.* (der Feder

Скриб о́тане, *n.* das Rascheln.

Скрива́ти, скри́ти, *v. a.* verbergen, verstecken; verhehlen, verheimlichen; 2) -дівчину, *Не. Пр.* XI. 32. beim Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem Frauenkopftuche bedecken, s. Накрива́ти; — ся, sich verbergen; dahinterstecken; 2) *Ч.* IV. 591. bedeckt sich waschen (von der Braut u. dem Bräutigam).

Скри́вдити, *v. a.* s. Кри́вдити.

Скри́вити, *v. a.* krümmen, krumm machen od. biegen; 2) * — кому́сь jmdn betrügen, belügen, beirren, *K.* — ся sich krümmen, krumm werden; * ein verdriessliches Gesicht machen -на щось. [krummm gehen.

Скриволі́ти, (-вул-), *v. n.* lahm,

Скригиндза́ти, скригинця́ти, *v. n. Ф.* зуба́ми mit den Zähnen knirschen.

Скриготну́ти, *v. n. B Ш.* s. Заскреготати. [*m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *B.*

Скригу́лець, (-ги́лець), *g.* -у́льця,

Скрижа́ль, *f.* Tafel, Gesetztafel, *f. Ш.* II. 140.

Скрижа́лка, *f.* Honigwabe, *f.*

Скрижи́ти, *v. a.* ру́ки, *Зап.* II. 396. verschränken.

Скрижува́ти, *v. a.* kreuzen; 2) -зе́рно, s. Скружля́ти. [scheibe, *f. B.*

Скрижі́вка, *f.* (капу́сти), Kraut-

Скрик, *m.* Aufschrei, *m. M.*

Скри́кнути, *v. n.* aufschreien.

Скрини́ско, *n. aug.* s. Скри́ня.

Скри́нка, скри́ночка, *f. dim.* s. Скри́ня, Kästchen, *n.*; 2) скри́нка, Kasten für Häckselschneiden; 3) *pl.* скринки́, Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скриньча́стий, *a.* kastenförmig.

Скри́ня, *f.* Kasten, *m.* Lade, *f.* Koffer, *m.*

Скрини́р, *m.* Kastenmacher, *m.*

Скрип, *m.* das Knistern, черевики́ на скри́пах Schuhe welche knistern; das Knarren; 2) — бі́лий, Stoppelschwamm, -pilz, Stachelpilz, *m.* (Hydrum repandum).

Скри́павка, *f.* Rassel, Schnarre, *f.*

Скрипаль, *m. Ч.* IV. 686. Geiger, *m.*

Скрипа́р, *m.* s. d. v.

Скрипе́й, *m.* Art Pilz, s. Скрипу́х.
Скри́пень, -пня, *m.* Schachtelbalm, *m.* (Equisetum). [am Webstuhl hängen.
Скрипи́ці, *pl.* Rollen worauf ни́ти
I. Скрипи́ця, (-пли́ця), *f.* e. Art Fussfessel, *gew. pl.*; auch Handfesseln.
II. Скрипи́ця, *f.* C.I.220.s.Скри́пка.
Скрипі́й, *m.* s. Скри́пень.
Скрипі́ль, *m.* e. Art giftiger Pilz.
Скрипі́ти, *v. n.* knarren, knistern; knirschen.
Скрипі́чник, *m.Ф.*s.Скри́пник 1).
Скри́пка, *f.* auch *pl.* -ки, Geige, Violine, *f.* [*m. У.*
Скрипкогра́й, *m.* Geigenspieler,
Скрипли́вий, *a.* schnarrend, knarrend, knisternd.
Скри́пник, *m.* Geiger, Geigenspieler, *m.*; 2) Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*
Скрипничёнько.*m.dim.*Geiger,*m.*
Скри́поленє, *n.* Gefiedel, *n.*
Скрипоті́ти, *v. n.* s. Скрипі́ти.
Скри́почка, *f. dim.* s. Скри́пка.
Скри́пу-ри́пу, *int.* vom Knarren des Wagens u. dgl. [geschlachte.
Скрипу́га, *f.* alles Knarrende, Un-
Скрипу́ла, *c.* eigentl. Geiger, *m.* Geigerin, *f.* (verächtl.); * ти скрипу́ла! du alte Schachtel! *B.*
Скрипу́н вели́кий, *m.* grosser Pappel-Bockkäfer, (Saperda Carcharias).
Скрипу́нь, *m.* Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*
Скрипу́х, *m.* tödlicher Blätterschwamm, Mordschwamm, *m.* (Agaricus necator), *Вол.*
Скри́тець косма́тий, *m.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).
Скри́ти, *v. a.* s. Скрива́ти.
Скри́тий, *a.* verborgen, versteckt; heimlich; — чоловік zurückhaltend, verschlossen.
Скри́тість, -ости, *f.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *f.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.
Скри́тка, *f. КС.* (82) II. 427. s. По́критка.
Скри́тний, *a.* verborgen, geheim.
Скри́тно, скри́то *adv.* heimlich, *Кв.*
Скритовлоби́вий, *a.* heimtükkisch, *У.* [kel, *m.*
I. Скри́ток, -тку, *m.* Schlupfwin-
II. Скри́ток, -тка, *m.* Tastkäfer, *m.* (Pselaphus), *B.* [*pl.* (Cryptogamae).
Скритоцьвіті, *pl.* Nacktkeimer,
Скрича́ти ся, sich abschreien, *Пар.*
Скриши́ти, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbröckeln.
Скрізь, *adv.* überall, allenthalben; 2) *praep.* u. *adv.* durch u. durch.
Скрізьний, *a.* allgegenwärtig; durch u. durch gehend, -вітер, Zugluft, *f. ОП.*; allgemein empfunden, fühlbar, *Св.*
Скрійне́нький, *a.* s. d. f.
Скрійний, *a. Фр.* niedrig, demüthig, scheinheilig. [Demuth, *f. Фр.*
Скрійність, -ости, *f.* Niedrigkeit,
Скріпа, *f. К.* Bestätigung, Vidimierung (durch Unterschrift), *f.*
Скріпи́ти, скріпля́ти, *v. a.* festigen, befestigen, stark machen, stärken, kräftigen; — ся stark werden, sich fassen, s. erholen, -на се́рці *Кв.* I. 212. Muth
Скріпленє, *n.* Stärkung, *f.* [fassen.
Скріплий, *a.* geronnen.
Скріпну́ти, *v. n.* starr werden, (*Фр.*).
Скроботя́ти, *v. n.* schaben, kratzen.
Скроїти, скря́яти, -ювати, *v. a.* zuschneiden, abschneiden; — ся *impers.* -ило ся ему́ e. Streich spielen. [249.
Скромя́дити, *v. a.* s. Струга́ти, *Кв.* I.
Скругли́ти, *v. a.* ringsum formen, rundmachen, zurunden, *К.*
Скругля́ти, *v. a. B.* s. Скружля́ти.
Скруженіти, *v. a.* s. Скружля́ти.
Скру́жки, скру́жлини, *pl.* Kaff, *n.* (v. Getreide).
Скружля́ти, *v. a.* s. Кружа́ти (зо́іже).
Скрупеніти, *v. n.* s. Крупи́чити ся.
Скрупіти, скрупніти, *v. n.* grobkörnig werden, *К.* I. 319.
Скрут, *m.* Drehung, Windung; Krümmung, *f.* Einbug, *m.*; 2) das Umdrehen, Umkehren des Wagens; der Ort, wo man den Wagen umlenkt, на скру́ті, beim Umlenken; 3) Drehscheibe im Wagen, *f.*; 4) *Ф.* unzugängliche Felsenspitze; 5) * schwere, missliche Zeit, grosse Noth, verhängnissvolle, kritische Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *f.*
Скру́та, *f.* s. Скрут 5) *АД.* II. 137. Drangsal, Ungemach, *n. Фр.*; 2) s. Закрутани́на.
Скру́тель, (-іль), *m.* Windung, *f.* Ring, *m.* (der Schlange), *Фр.*; 2) s. Скру́тінь.

Скрутéлька, *f.* Art Jacke.

Скрутúлець, *gen.* -úльця, *m.* Knoten & auf dem Faden &.

Скрутúти, скрýчувати, *v. a.* zusammendrehen; wegdrehen, wegwenden; — карк, гóлову das Genick, den Kopf brechen; — ся sich drehen, sich wenden; drehkrank werden (v. Schaf); *sich nicht zu helfen wissen; wahnsinnig, verrückt, rasend werden, *Кч.* 151; скрýтит ся тобí, *P.* I. 167. du wirst was kriegen (im bösen Sinne); — на тóбі „du wirst das heisse Bad ausgiessen müssen", wirst am meisten betroffen.

Скрýтінь, (-ень), *m.* Rolle, *f.* тютюнý, бакунý Brief Tabak, *B.*

Скрутний, *a.* schwer, schwierig, peinlich; verzwickt, *M.* III. 43; *Фр.* — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*

Скрýтник, *m.* etw. zusammengerolltes, -gewickeltes; 2) — жáток, *m.* Streptopus amplexifolius.

Скрýтно, *adv.* misslich, schwer, drückend, precär. [schaffen; s. Скрутний.

Скрутнявий, *a. У.* nicht recht-

Скрутняво, *adv. У.* krumm, kreuz u. quer.

Скрутóк, *gen.* -утка́, *m.* s. Скрутíль.

Скрýх, *m.* s. Скорýх; 2) — чóрний, s. Крушинá.

Скрýха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram, Kummer, *m.* Trübsal, *f.*

Скрýхнути, *v. n.* s. Скрушíти (*Фр.*).

Скрýцьок, *gen.* -ýцька, *m.* s. Скрутúлець. [(Vermetus), *B.*

Скручáнь, *m.* Wurmschnecke, *f.*

Скрушúти, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbrechen, zertrümmern, zerbröckeln; — ся zerbrechen (*v. n.*); *sich betrüben, s. grämen; ein zerknirschtes Herz haben, Reue empfinden.

Скрушíти, скрýхнути, *v. n.* mürbe werden; *demüthig werden, demüthige Miene zeigen. [s. Скроботáти

Скряóати, *v. a.* schaben, kratzen;

Скряботýшка, *f. P.* II. 1. Fabelname der Maus, s. d. v. [I. 388.

Скряга, *m.* Knicker, Geizhals, *m. Ш.*

Скýбанка, *f.* Charpie, *f.*

Скýбати, скýбсти, скýбнути, *v. a.* zupfen, rupfen; zerren; * — когó prellen.

Скýбель, -óля, *m.* s. Скобель.

Скубéнт, *m.* vom bestechlichen Beamten, Erpresser, *m.* (скýбнути).

Скубíне, *n.* s. Скýблене.

Скубóка, *f.* s. d. f. *Кв.* I. 156.

Скýблене, скýбане, *n.* Zupfen, Rupfen, *n.* *Erpressen, *n.*

Скýблик, *m.* gröberer Hobel.

Скувáти, *v. a.* zusammenhämmern, -schlagen; fesseln.

Скýгний, *a.* leidig, *Пар.*

Скугнíти, *v. n.* grunzen, *B.*

Скудéлина, *f. K.* irdenes Gefäss, Scherbe, *f.*

Скудúти, *v. a.* sparen, *Пар.*

Скудний, *a.* spärlich, karg, *M.* III. 112.

Скудóвчити, *v. a.* verfilzen.

Скудрявіти, *v. n.* geringelte, krause Haare bekommen, kraus werden.

Скуёвдити, (скуйóвдити), *v. a. Ко.* 238. zerknittern, verfilzen; *anstellen, anrichten, *Кн.*

Скýка, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdruss, *m.*

Скуль, *adv.* von woher?

Скýла, *f.* Abscess, *m.* Geschwür, *n.* Fistel, *f.*; *pl.* скýли, Scropheln, *pl.*

Скýльба, *f.* s. Кульóба.

Скýлити, *v. n.* winseln, (*Ф.*).

Скýлити ся, sich niederbeugen, bücken. [*f.* (Glomeris pustulata).

Скýлиця звичáйна, *f.* Kugelassel,

Скулíти, *v. n.* winseln, s. Скавулíти.

Скулóвий, *a.* -а кість Wangenbein, *n. Bax.*

Скулóкий, *a.* schief, *Kol.* II. 101.

Скýмбрия, (скóм-), *f. Не. Пр.* XI. 1. 120. Makrele, *f.* (Scomber scombrus).

Скундýшити, *v. a.* tüchtig abarbeiten, prügeln.

Скуп, *m.* s. Окуп.

Скупáвий, *a.* s. Скупúй.

Скупавíти, *v. a. Ч.* III. 201. für's Купалофест bereiten, zurichten.

Скупáр, *m.* Geizhals, *m.*

Скупáрити, *v. n.* geizen.

Скупáти, *v. a.* s. Купáти.

Скупердяга, *m.* Knauser, Geizhals, *m. А Г.* 161.

Скупéць, -пця, *m.* s. Скупáр.

Скупúй, *a.* geizig.

Скýпина, *f.* Partie, Masse, *f. Пол.*; 2) — нéрвів, Nervengewebe, *n.*

Скупúндя, *c.* s. Скупáр.

I. Скупúти, *v. n.* u. — ся, geizen, geizig sein.

II. Скупи́ти, скупля́ти, *v. a.* zusammen-, anhäufen, zusammenbringen, -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся sich in Haufen zusammensammeln, sich zusammenrotten, sich vereinigen.

III. Скупи́ти, скупо́вувати, *v. a.* zusammenkaufen; 2) скупи́ти = ви́купити. [*ОП.* Rotte, *f. К.*

Ску́пище, *n.* Haufe, *m.* Masse, *f.*

Ску́пленє, *n.* Gruppe, Verhindung, *f.*

Ску́пленцї, *pl.* Gehäufthlütige, *pl.* (Aggregatae).

Скупля́ти, *v. a.* s. Скупи́ти II. (*Фр.*).

Ску́пниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Marktplatz, *m.* (*Фр.*).

Ску́пність, -ости, *f.* Aggregation, *f.*

Скупова́тий, *a.* geizig, knickerig, *Ие. Біл.*

Скупо́ша, *c.* s. Скупа́р. [serei, *f.*

Ску́пощі, *pl. H.* 91. Geiz, *m.* Knau-

Скупува́ти ся, *Ф.* s. Скупи́ти ся I.

Скупу́ля, *f.* geiziges Weib.

Скупу́н, *m.* Geizhals, *m.*

I. Ску́пчити ся, *M.* II. 188. sich in Haufen ansammeln. [abmachen.

II. Ску́пчити, *v. a. У.* Kaufgeschäft

Ску́пщик, *m. Под.* Aufkäufer, *m.*

Скупи́га, *m.* Geizhals, *m.*

Скупи́р, *m.* s. Скупа́р, *B.* [s. Ску́рати.

Ску́рати, *v. a.* gewinnen, kriegen,

Ску́рвий, *a.* von der Hure, -син Hurensohn, -Kind.

Ску́рвити ся, e. Hure werden.

Ску́ргати, *v. a.* ausrichten, den Zweck erreichen, *B.* s. Ску́рати.

Скус, *m. B.* Geschmack, *m.* Appetit, *m.*

I. Ску́са, *d.* ску́ска *f.* s. Поку́са, Anbiss, *m.* Köder, *m. Пар.*

II. Ску́са, *f.* Keuchhusten, *m. B.*

Скуси́тель, *m.* Verführer, Versucher, *m. Не.*

Скуси́ти, *v. a.* verführen, versuchen.

Скусівни́к, *m.* Arnica montana, Berg-Wohlverlei, *B.* [s. künstlich.

Скусне́нько, *adv. Ке.* sehr geschickt,

Ску́сний, (-сьн-), *a.* schmackhaft, wohlschmeckend, geniessbar; 2) künstlich, kunstfertig, *Ке.* I. 125; geschickt, C. II. 61.; *adv.* ску́сно — —.

Ску́сом, *adv.* künstlich.

Ску́сса, *f.* Convulsion, *f. Пар.*

Скута́ти, *v. a.* zu Wege bringen, ausführen; — ся eine Rechnung, e. Geldangelegenheit ins Reine bringen, *Ф.*

Скуте́чний, *a.* s. Скуто́чний, *Зак.*

Ску́ток, -тку, *m.* Wirkung, *f.* Effekt, *m.* Success, *m.* Resultat, *n.* [voll, wirksam.

Скуто́чний, *a.* wirkend, wirkungs-

Скуто́чність, -ости, *f.* Wirksamkeit, *f.*

Ску́фія, *f.* Käppchen, *n.* Plattmütze, *f.*

Скуч, *m. Ра.* I. 237. s. Стовп.

Скуча́ти, *v. n.* за ким, чим, sich sehnen; sich langweilen, überdrüssig sein.

Скучеря́вити, *v. a.* kraus machen.

Скучеря́віти, *v. n.* kraus werden.

Ску́чний, *a.* langweilig, verdriesslich.

Ску́чність, -ости, *f.* s. Ску́ка.

Скуша́ти, *v. a.* versuchen, verführen, *Не.*

Ску́шно, *adv.* s. Ску́чно.

Слабо́ий, *a.* schwach, matt, kraftlos; schlaff; krank.

Слабина́, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwache, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen (bei Thieren), *B.*

Слаби́тельний, *a. Ко.* 85.

Слаби́ти, *v. a.* s. Ослаби́ти.

Сла́бість, *gen.* -ости, *f.* Schwäche; Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*

Слабі́ти, *v. n. P.* I. 58. *Не.* krank sein; wehe thun.

Слабі́шати, *v. n.* schwächer werden, *M.* II. 180. *Не.*; verfallen.

Слабки́й, *a. B.* schwach, schlaff; — *adv.* сла́бкс.

Слабні́ти, *T.* сла́бнути, *v. n.* schwächer werden, die Kraft verlieren, erlahmen. [wenig, -коли́ selten wann.

Сла́бо, *adv.* schwach, schlaff; 2) слабо

Слабови́тий, *a.* kränklich; schwach.

Слабови́тість, -ости, *f.* Kränklichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.

Сла́бовінь, -ени, *f.* Schwäche, *f.*; Слабо'во́льний, *a.* mit schwachem Willen, *На.*

Слабодух, *m.* der Kleinmüthige.

Слабоду́шний, *a.* kleinmüthig, verzagt.

Слабоду́шність, -ости, *f.* Kleinmüthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.

Слабому́шний, *a.* -пень volkarm,

Слабоо́кий, *a.* hlödsichtig, *Пар.*

Слабоси́ле, *n.* Schwäche, Kraftlosigkeit, *f.* [schwächlich, schwach.

Слабоси́лий, слабоси́льний, *a.*

Слабоу́мний, *a.* schwachsinnig, blödsinnig.
Слабоу́мність, -ости, Schwachsinn, Blödsinn, *m.*
Слабо́ський, *a.* s. Слабки́й.
Слабува́ти, *v. n.* schwach, krank, unpässlich sein.
Сла́ва, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, *f.* Ruf, *m.* Gerücht, *n.*; 2) = Знак, слїд, Zeichen, *n.* Spur, *f.* лише що сла́ва kaum nur.
Славе́тний, *a.* wohllöblich; ehrbar.
Славимий, *a.* gepriesen, glorreich, *Mог.*
Сла́вити, *v. a.* preisen, rühmen, benedeien; 2) *M.* II. 87. *Oc.* (61) IX. 50. viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, s. Повіда́ти.
Сла́виця, *f. dim. K.* eitler Ruhm.
Сла́вка, *f.* садова́, Gartengrasmücke, *f.* (Sylvia hortensis); — чорноголо́вка, schwarzköpfige Grasmücke, (S. atricapilla); — малинівка, Rothkelchen, *n.* (S. rubecula), *Пол.*
Славно́ване, *n.* Juhelfeier, *f. Пар.*
Славожа́дний. *a.* ruhmbegierig, *У.*
Славожа́жда, *f.* Ruhmbegierde, *f. У.*
Славо́лити, *v. n. cig.* свавóлити, schwätzen, *B.*
Славолю́біе, *n.* Ruhmsucht, *f.* Ehrgeiz, *m.* *Шар.*
Славолю́бний, *a.* ehrgeizig.
Славолю́бність, -ости, *f.* Ruhmsucht, *f.* Ehrgeiz, *m.*
Славосло́вити, *v. a.* lobpreisen, lobsingen, *Ш.* II. 181.
Славосло́вленє, (-вїє), *n.* das Lobpreisen.
Славосло́вний, *a.* im Lobe sich ergehend, lobpreisend, Lob.
Славу́т, *m. Кн.* s. Днїпро́ u. Славу́та, *f. Ст.* s. Сла́ва; 2) s. d. v.
Славу́тець, *m. Св.* s. Славу́т (Днїпро́).
Славу́тиця, *f. Bein.* des Днїпро́
Славу́тний, *a.* glorreich.
Славяни́н, *m.* ein Slave.
Славя́нка *f.* eine Slavin; 2) cyrillische Schrift.
Славяновіда́нє, *n.* slavistische Studien.
Славянолю́бець, *m.* Slavophil, *m.*
Славянолю́бство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славянофи́ль, *m.* Slavophil, *m.*
Славянофи́льство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славя́ньский, *a.* slavisch.
Славя́нщик, *m.* Slavist, *m. Др.*
Славя́нщина, *f.* Slavenland, *n.*; 2) Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav. Redensart.
Сладкогла́сний, *a. K.* mit süsser, ergreifender Melodie.
Сладостра́стно, *adv. KУ.* wonnig, wollüstig.
Слаждá, *f.* Wonne, Lust, *f. Ф.*
Сламаза́нник, *m.* Sudler, Taugenichts, *m.*
Сла́нцята ся, herumirren.
Сласни́й, *a.* lecker, fett.
Сласть, *f.* Süssigkeit, *f.*; Ueppigkeit, *f.*
Сластёни, (-тьо́ни) *pl.* s. Ла́сощі, *Кв.*
Сла́стёниця, (-тьо́ниця), *f.* Näschereitrödlerin, *f. Кв.*
Сла́стник, *m.* Wüstling, *m. Вах.*
Сла́ти, (шлю, шлеш) *v. a.* s. Посила́ти.
Слати́на *f. Ф. Вен.* 30. [tzen, plappern.
Слеобезува́ти, *v. a* plaudern, schwa-
Слевé, *adv.* s. Сливé.
Слеж, *m.* s. Слиж.
Слёз-туро́цький, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *B* [Thräne, Zähre, *f.*
Слёза́, (слеза́), *dim.* слёзонька, *f.*
Слеза́вка, *f.* Thränengrube, *f.*
Слези́на, слези́нка, *f. dim.* s. Слеза́, *Ш.* I. 342.
Слезі́ти, *v. n.* langsam hervorquellen, tröpfeln.
Слёзниця, *f. Вах.* Thränengefäss, *n.*
Слезни́чний, *a.* -а кість Thränenknochen, *m.* (os lacrimale).
Слёта́, *f.* anhaltender Regen; 2) Regenbremse, *f.* (Haematopota), *B*; 3) *Oc.* (61) V. 32. zudringlicher Mensch.
Сли, *conj.* wenn; слись, wenn du, *Б.*
Сли́ва, *f.* Pflaume, *f.* Pflaumenbaum, *m.*
Слива́р, *m.* Taugenichts, Faulenzer, *m.*
Сливé, *impers. Verbalausdr.* von слúти, ist allbekannt, bekanntlich, ausgemacht; *adv.* fast, beinahe.
Сливи́на, *f.* Pflaumengarten, *m. Вах.*
Сли́вка, *f.* Pflaume, Zwetschke, *f.*; 2) *pl.* сливки́ Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ. adj.* сливко́вий.
Сливни́й, *a.* Pflaumen. [bäume, *pl.*
Сливни́к, *m.* Pflaumengarten, *m.* —
Сливо́вий, *a.* Pflaumen-.
Сливя́к, *m.* Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis Pruni), *B.*
Сливя́ний, *a.* s. Слив'я́ний.
Сливя́нка, *f.* Sliwowitz, Zwetschkengeist, *m. Ш.* I. 372; 2) Pflaumenbrei, *n.*

Слиґо́нити, *v. a.* sehr dünn spinnen, (*Фр.*).

I. Слиж, *m.* Schleim, *m. Wgr.* 16.

II. Слиж, сли́жик.сли́зик.*m.*Schmerle,*f.*Schmerling, *m.*(Cobitis barbatula),*B.*

I. Слиз, *m.* s. Слиж I.

II. Слиз, *m.* s. Слёз-туро́цький, *B.*; 2) слиз кругколи́стий, Malve, *f.* (Malva rotundifolia). [*Ган.*

I. Слизь *f.* Schleim, *m.* (φλέγμα), *Ил.*

II. Слизь живоро́дний, *m.* Aalmutter, *f.* (Zoarces vel Blennius viviparus), *Пол.*

Сли́зень полёвий, *m.* Acker-Nacktschnecke, *f.* (Limax agrestis); 2) — сі́рий (L. cinereus), *Пол.*

Слизе́нький, *a. dim.* s. Слизький.

Сли́зик, *m.* s. Слиж II.

Слизи́стий, *a.* Schleim absondernd.

Слизи́ти, *v. n.* einen Schleim absondern; 2) thränen; слизи́ти, *v. a.* jmdn weinen machen, thränen.

Слизи́ця, *f.* совегляни́ста, Garten-Lavatere, Pappelrose, *f.* (Lavatera thuringiaca).

Слизі́ти, *v. n.* sickern, träufeln.

Слизки́й, (-зький), *a.* Schleim absondernd; glitzschig, schlüpfrig; * ungewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich, *adv.* сли́зко, schlüpfrig.

Сли́зний, *a.* s. Слизи́стий.

Сли́зниця, *f.* Schleimhaut, *f.*

Слизну́ти, *v. n.* *Ко.* 30. *Фр.* zerfliessen, schwinden.

Слизня́к, *m.* s. Слима́к.

Слизова́ті, *pl.* Pappelrosen, Malvengewächse, *pl.* (Malvaceae).

Слизови́й, *a.* -а́ боло́на, Riechschleimhaut, *f. Ил.*

Слизьо́к,-зька́,-зьке́ *a.* s. Слизький.

Слизота́, *f.* Schleim, *m.*

Слизоті́ти, *v. n.* s. Слизі́ти.

Слизя́к (-зю́к), *m.* Grosse Weg schnecke, *f.* (Arion empiricorum), *B.*

Слима́к, *m.* Schnecke, *f.* (Cochlea); 2) Knochenfortsatz des Stirnbeines, *m. B.*; 3) *Ко.* 177. Klosterdiener. *m.*

Слимаки́, *pl.* Bauchfüssler, *pl.* (Gasteropoda). [mig.

Слимаковáтий, *a.* schneckenför-

Слиму́ж, *m.* s. Слимак 1), *B.*

Слиму́жка, *f.* s. Слима́к 1); 2) Helicina, *B.*

Сли́на, *f.* Speichel, *m.*

Слина́вець, *m.* Geifermaul, *n. Нар.*

Сли́навий, *a.* Schleim absondernd, *B.*; sudelhaft, *Ф.* [schäumen.

Сли́нити. *v. n.* bespeicheln, begeifern;

Сли́нка, (-нька.*He.*). *f.dim* s. Сли́на; сли́нку поліка́є der Mund wässert ihm, ist wässerig im Munde. [cheldrüse, *f.*

Сли́нниця, *f.* чере́вна-, Bauchspei-

Слиното́ка, *f.* Speichelfluss. *m. Пол.*

Сли́ня, *f. K.* I. 147. s. Сли́ча.

Сли́нявий, *a.* mit Speichel bedeckt, +*M.*; der sich viel bespeit, unfläthig ist.

Сли́ти, *v. n.* berühmt sein.

Слих, *m.* Hören, *n.* ні сли́ху за не́го es ist von ihm nichts zu hören.

Слиха́ти, *v. n.* hören, vernehmen; ні сли́хом слиха́ти, ні видом вида́ти nichts zu hören nichts zu sehen.

Сли́чіе, *n. Te.* Wohlklang, *m.* Harmonie, *f.* [nehmbar.

Сли́шно, *adv.* zu hören, hörbar, ver-

Слівце, -вця́, *n. dim.* Wörtchen, *n.*

I. Слїд, *gen.* слода́, *m.* salziger Bach.

II. Слїд, *gen.* слїду́, *m.* Spur, *f* Fussstapfen, *m.* Fährte, *f.* в слїд, слїдо́м, за слїдо́м gleich hinterher, auf den Fusstapfen nach; як слїд folgerecht, wie sich's gebührt, ziemt; 2) — ку́рячий, Herzgespann, *n.* Gemeiner Löwenschwanz, (Leonurus cardiaca).

Слїдє́ць. -дця́, *m. M.* III. 29. Forscher, Nachforscher, Nachspürer, *m.*

Слїди́мий, *a.* der gesuchte.

Слїди́тель, *m.* Späher, Kundschafter, Forscher, *m. B. Ог.*

Слїди́ти, *v. a.* der Spur nachgehen, spähen, kundschaften, forschen; 2) *v. n.* Spuren hinter sich lassen (*Фр.*).

Слїдко́м, *adv.* s. Слїдо́м.

Слїдкува́ти, *v. n.* folgen, за чимо́сь, der Spur nachgehen; 2) folgern.

Слїдьма́, *adv. У.* s. Слїдо́м.

Слїдни́й, *a.* bemerklich, bemerkbar, erkennbar, kenntlich; *adv.* слїдно, deutlich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in die Augen fallend, auffallend; 2) folglich, *Де.* [Mathem.).

Слїдник, *m.* Hinterglied, *n.* (in d.

Слїдованє, *n.* Folgerung, *f.*

Слїдова́тель, *m.* судови́й — Untersuchungsrichter, *m. Кн.* [folglich,also.

Слїдова́тельно, *adv. Ш.* I. 380.

Слїдóю, *adv. Га.* I. 11. s. Слїдóм.
Слїдствéннiсть, -ости, *f. Лїр.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, *n.*
Слíдство, *n.* Untersuchung, *f.* Ver-
Слíдувати, *v. n.* folgen; — очíма хмáри den Lauf der Wolken mit den Augen verfolgen, *ОП.*
Слїз, *m.* Fettmagen, *m. Пар.*
Слїзний, *a.* Thränen-, -á зóвза Thränendrüsse, *f.* [chen Thränen weinen.
Слíзно, *adv.* -плáкати mit reichli-
Слїзобóкий, *a.* triefäugig, *Пар.*
Слїзотíк, *gen.* -óку, *m.* Thränenfistel, *f. Пар.*
Слíй, *gen.* слоя́, *m.* Maser, *n. Пар.*
Слїкотá, *f.* s. Красотá, (*Фр.*).
Слíмень, *m.* Art Schlange, *B.*
Слíмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Слíнкий, *pl.* Salzbrunn, *m.*
Слíп, *gen.* слопá, *m.* grosse Falle, Bärenfalle, *f. Wgr.* VIII. s. Слупéць (сло-).
Слїпáвий, *a.* etwas blind (кертúця).
Слїпáк, *m.* Blinder, *m.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindbremse, *f.* (Chrysops), *B.*; 4) § das Auge, *pl.* -кú, u. слíпи.
Слíпанка, *pl.* -анкú, *f.* s. Манівцí, Бездорож 2), *Га.* I. 255.
Слíпати, *v. n.* mit Mühe, mit Noth schauen, sehen, -над чимóсь fortwährend über etw. sitzen; in der Finsternis tappen, im Finsteren etw. arbeiten, gehen etc. [пáк 1).
Слїпачúско, -чúще, *m. aug.* s. Слїпáчка, *f.* s. Слїпáк 2), *B.*
Слíпень, *m.* -бúчий, Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Пол.* [ganz blind.
Слїпéсенький, *a. dim.* s. Слїпúй,
Слїпéць, *gen.* -пця́, *m.* Blinder, *m.* blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindmaus, *f.* (Spalax typhlus). [Bettler).
Слїпéцкий, *a.* der Слїпцї (blinde
Слїпúй, *a.* blind; -бвад, *B.* Blindbremse, *f.* (Chrysops); -á гáдина Blindschleiche, *f.*
Слїпúти, *v. a.* blind machen, blenden, *M.*; 2) слїпúти, слїпувáти, *v. n.* mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw. tappen, suchen; blindlings gehen, verblendet sein, *H.* 213.
Слїпúцею, *adv. H.* 55. blindlings.
Слїпмú, *adv. H.* 55. blindlings.
Слíпнути, *v. n.* blind werden, erblinden.
Слїпотá, *f.* Blindheit, *f.* -куря́ча 1) Funkeln vor den Augen; 2) Bienensaug, *m.* Taubnessel, *f.* (Lamium maculatum) *Вол.*
Слїпохúтра, *Ч.* VI. 220.
Слїпувáнє, *n.* Verblendung, *f. K.*
Слїпувáти, *v. n. Зап.* I. 320. s. Слїпúти 2). [sops), *B.*
Слїпýн, *m.* Blindbremse, *f.* (Chry-
Слїпýндра, *f.* s. Слїпýха 2), *B.*
Слїпýха, *f.* Blödauge, *n. Пар.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*
Слїпýчий, *a.* blendend, *Ст.*
Слїпцем, *adv. BБ.* blindlings, blind.
Слїпцýля, *f.* §. Blinde, *f.*
Слїпцýн, *m.* §. s. Слїпáк.
Слíти ся, *P.* I. 180. молодúй хлíб слíв ся в печí?
Слíтно, *adv.* regnerisch.
Слíчка, *f.* Band, *n.* s. Стяжка, *B.*
Слобíдка, *f. dim.* s. Слобода́.
Слобíдко, слобíдно, *adv.* lose, frei.
Слобода́, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut, *n.* ein Bauerngut, das von Frohnen u. Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist, das freieigene Gut; Dorf, *n.* Vorstadt, *f.* s. Свобода́. [Слобода́ 2), Freibauer, *m.*
Слободжанúн, *m.* Insasse einer
Слободúти, (-джý, -дúш), *v. a.* nachlassen, freilassen.
Слобóдний, *a.* s. Свобíдний, *Зак.*
Слобóдский, (-бíдский), *a.* -а Украíна = губéрнii хáркiвска, кýрська и. Вороніжска, wohin die leibeigenen Bauern flohen u. sich als Freibauer ansiedelten.
Слободя́н, *m.* freigelassener Einwohner einer слобода́ 2).
Слобожáньский, *a.* -кі товáри Colonialwaaren, *pl. Пар.*
Слобонúти, *v. a.* schwächen, nachlassen; befreien, entsühnen.
Словáк, *m.* Slovake, *m.*
Словáр, *m.* Wörterbuch, Lexikon, *n.*
Словарéць, -рця́, *m. dim.* s. Словáр, kleines Wörterbuch.
Словáрний, *a. Гол.* lexikalisch.
Словенїка, *f.* das Slavische, *Top.*
Словéсний, *a.* literarisch, sprachlich, *C.* I. 128; 2) beredt.
Словéсник, *m.* Schriftsteller, *m.*+*Б.*
Словéсно, *adv. Ме.* 453. *P. и.* 97.

beredt.

Словéсность, *f.* Literatur, *f.*

Словéць, *m.* C-falter, *m.* (Vanessa C. album), *B.*

Слóвини, *pl. Га.* I. 8. *Пр.* III. 270. Zusage, Jawort seitens der geworbenen Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer Eltern dem Freier u. seinem Стáроста gegeben.

Словúнка, *f. dim.* s. Слівцé, *Зг.*

Словúти, *v. a. Кн.* -нáзвищем mit dem Namen bezeichnen.

Слóвіт, *m. Ч.* V. 18. клúкати когóсь на слóвіт zum Gespräch; s. Совіт, 47. 83.

Слóвний, *a.* worthaltend.

Слóвнúк, *m.* s. Словáр.

Словникáр, *m.* Lexikograph, *m.*

Словнúця, *f.* (kleines) Wörterbuch, *n.*

Слóвно, словнісенько, *adv. B.* ganz eben so.

Слóво, *pl.* словá, *n.* Wort, *n.*; eine Rede; крáсне слово *gew. pl.* красні словá schöne Worte, Schmeicheleien, *pl.*; слово колю́че, кусли́ве Stichelei, *f.*; дáти слóво Wort geben, versichern; держáти слóво, додéржати, дотрúмати слóва Wort halten, стáрчити ся в слóві sein Wort halten; слóво в слóво Wort für Wort, wörtlich, genau, eben so; 2) Name des Buchstabens C.

Слововúводи, *pl.* Wortetymologie, *H.* Wortbildung, *f. Пар.* [*Пар.*

Словознáчене, *n.* Nomenclatur, *f.*

Словолáд, *m.* Syntax, *f. Пар.*

Словолúтня, *f.* Schriftgiesserei, *f. H.* VI. [stellung, *f. Пар.*

Словосклáд, *m.* Wortfügung, Wort-

Словосклáдане, *n.* Wortzusammensetzungen, *pl. ОП.*

Словотвíр, *gen.* -твóру, *m.* Wortbildung, *f. Пар.*

Словцé, -вця́, *n. dim.* s. Слівцé.

Словя́к, *m. Гол.* s. Словáк.

Слог, *gen.* слóга, *m.* Sylbe, *f.*; Schreibart, *f.* Stil, *m.*

Слоёвáтий, *a.* maserig.

Слозá, *f.* s. Слезá.

Слозáвіти, *v. n.* thränen, thauen.

Сльоз, *m.* s. Сляз.

Сльоза, *f.* s. Слезá.

Сльозавúй, *a.* Thränen-. *B.*

Слоúстий, *a.* schiefrig, *Пол.*

Слоúти ся, sich blättern.

Слой, *g.* слóя, *m.* Schicht, Lage, *f.* Flötz, *m.*; 2) Napf, *m.*

Слóква, *f.* Waldschnepfe, *f.*

Слонь, *gen.* слóня, *m.* Elephant, *m.*; 2) Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola), *B.*

Слонéвий, *a.* Elephanten-, -а кість Elfenbein, *n.*

Слóник орíшинець, *m.* Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum), *Пол.*

Слонúти, *v. a.* s. Приспáти.

Слóнька, *f. B.* s. Слонь 2).

Слоновéць, -івця, *m.* великоовóщний, grossfrüchtiger Elephantenbaum, (Elephantusia macrocarpa).

Слонóвий, *a.* s. Слонéвий.

Слонúти ся, *Ко.* 9. obdachlos umherirren, streichen, s. Тúняти ся.

Слопéць, -пця́, *m.* Falle, *f.*; 2) Nussknacker, *m.*

Слость, *f. K. Пс.* 10.? [terung.

Слóта́, *f.* Regenwetter, *n.* nasse Witt-

Слотáвець, -вця, *m.* s. Слизя́к, *B.*

Слотáвий, *a.* regnerisch.

Слотúти, *v. n.* слотá слотúла vom Regenwetter.

Слотúще, *n. aug.* s. Слóта́.

Слóя, *f.* Wolken und den Mond.

Слугá, *c.* Diener, *m.* Dienerin, *f.*

Слугúня, *f.* Dienerin, Magd, *f. Ст.*

Слýговати, (-гув-), *v. n. АД.* I. 112. *Кн. Ст.* dienen, dienstbar sein.

Слугóвниця, *f. Др.* s. Слýжниця.

Слýдва, *f.* Felsen, Stalaktit, *m.*

Служáлець, -лця, *m. У.* s. Слугá.

Служáлий, *a.* (*sbst. m.*) *Ф.* s. Слуга.

Служáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stubenmädchen, *n.*

Служáщий, *a.* -хлїó, *Ч.* V. 1020 dh Dienst erworben, Dienstbrod, *n.*; служáщий, *sbst. m.* -ща, *f.* Diener, *m.* -in, *f.*

Слýжба, *f.* Dienst, *m.* -Бóжа der Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hochamt, *n.* [vilismus, *m.*

Службóване, *n. У.* Dienst, Ser-

Службовé, *n.* Messgeld, *n. Пар.*

Службовúй, *a.* Dienst-; Mess-.

Службовнúк, *m.* Officiant, *m. Пар.*

Слýжбонька, (-бонькя, *Гол.* III. 35.), *f. dim.* s. Слýжба.

Слýжебка, *f. У.* s. Слýжба Бóжа; 2) *K.* II. 49. s. Слýжниця.

Служе́бний, *a.* Dienst, *BE.*
Служе́бник, *m. K.* Diener, *m.*; 2) Messbuch, Ritual, *n.*
Служе́бність, -ости, *f.* Dienst, *m.*
Служе́бочка, *f. Ч.* V. 893. s. Слу́жниця.
Служени́ця, *f.* s. Слу́жниця.
Слу́женька, *f. dim. АД.* I. 1. s. Слу́жбонька, Слу́жба.
Служи́тель, *m. АД.* II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, *m.* -та́йни Verwalter des Sacramentes, Priester, *m.* [ferin, *f. K.* Priesterin, *f. Hy.*
Служи́телька, *f.* Dienerin, Hel-
Служи́ти, *v. n.* dienen; -слу́жбу Бо́жу den Gottesdienst verrichten; 2) zusagen (-здоро́вю).
Слу́жка, *c.* Diener, *m.* -in, *f. M.* I. 77.
Слу́жний, *a.* dienend, Dienst-.
Слу́жник, *m. B. KУ. Cm.* Diener, Knecht, *m.* [magd, *f.*
Слу́жниця, *f.* Dienerin, Dienst-
Слукви́, *f.* Brachvogel, *m.* (Numenius arquatus), *B.*
Слуп, *m.* Säule, *f.* Pfeiler, *m*; * etw. unbewegliches, Starren, Erstarren, *n.* стои́т як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; о́чи в слуп starr, stier, s. Стовп.
Слу́пец, (-ць), -пця, *m.* Streif, *m. adj.* слупце́вий, Streifen-, *Га.* I. 255.
Слупова́ти, *v. a. Гол.* III. 271 an den Pfahl binden. [48. 347.
Слу́пчик, *m.* s. Сто́впчик *Kol.* I.
Слута́, *f.* Lähmung eines Gliedes.
Слу́тий, слу́та́вий, *a.* partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.
Слух, *gen.* -у́ху, *m.* Gehörsinn, *m.* Hörkraft, *f.* Gehör, *n.*; 2) Gerücht, *n.* Rumor, *m.*
Слу́хавка, *f.* Hörrohr, *n.*
Слухальня, *f.* Hörsaal, *m.*
Слу́хало, *m. P.* II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat. [liotis), *B.*
Слуха́ня, *f.* Seeohrschnecke, *f.* (Ha-
Слуха́тель, *m.* Hörer, *m.*
Слу́хати, *v. n.* hören, anhören, zuhören, horchen; 2) gehorchen, gehorsam sein, кого́сь. [*f.* Hörerin, *f.*
Слуха́ч, *m.* Hörer, Zuhörer, *m.* -ха́чка,
Слухли́вий, *a.* s. Слухва́ний.
Слухли́вість, -ости, *f.* Lenksamkeit, *f.* [s. Слухня́ний.
Слухмя́ний, *a. Oc.* (61) VIII. 17.
Слухня́вий, *a.* s. Слухва́ний.
Слухня́ненько, *adv. dim.* ganz gehorsam. [lenksam; * biegsam.
Слухня́ний, *a.* gehorsam, folgsam,
Слухо́вий, *a.* Gehör, *B.* -прові́д Gehörgang, *m.* -е ору́дие Gehörorgan, *n.*
Слухьяний, *a. Oc.* (61) III. 14. s. Слухня́ний.
Слу́ча́й, *m.* Vorfall, *m.* Begebenheit, *f.*; Gelegenheit, *f.* про случа́й für den Fall, für jeden Fall.
Слу́ча́йний, *a.* zufällig; gelegentlich; *adv.* -но, zufällig. [heit, *f.*
Слу́ча́йність, -ости, *f.* Gelegen-
Слу́ча́ти ся, слу́чи́ти ся, sich ereignen, sich treffen, vorfallen, s. Лучи́ти ся. [Zeit, passende Gelegenheit.
Слу́чний, *a.* -час rechte, richtige
Слуша́тель, *m.* s. Слуха́тель.
Слуша́ти, *v. n. АД.* I. 35. s. Слу́хати.
Слу́шний, *a.* anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -час s. Слу́чний; *adv.* слу́шно — —.
Слу́шник, *m.* Vasall, *m.* -ниця. *f.* -in, *f. Пар.* [*Пар.*
Слушни́цтво, *n.* Vasallenthum, *n.*
Слу́шність, (-ость), -ости. *f.* Recht, *n.* Gerechtigkeit, *f.*
Слу́я, *f.* Ader, *f.* (im Bergwerke) *Пар.*
Слюб, *m.* Trauung, *f.* Gelübde, *n.*
Слюби́ти, *v. a. Б.* s. Слюбова́ти.
Слю́бний, *a.* ehelich; — з ким ehelich verbunden.
Слюбова́ти, (-ува́ти), *v. a.* geloben; — ся за кого́сь = заручи́ти ся з кимо́сь.
Слю́га, слюгани́ця, *f.* s. Перенсу́г.
Слюдо́вий, *a. Hy.* Glimmer-.
Слюз, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *B.*
Слю́за, *f.* Schleusse, *f.* s. Шлю́за.
Слюна́, *f. H.* 253. s. Сли́на.
Слю́сар, *m.* Schlosser, *m.*
Слюса́рка, *f.* Schlosserhandwerk, *n.*; 2) слю́сарка, Schlossersgattin, *f.*
Слюса́рний, *a.* Schlosser-.
Слязя́к, *m.* Schlesier, *m.*
Смаг, *m.* смага́, *f.* лен був на смагу́, s. Смагнути rösten.
Сма́га́, *f.* Streif, Streifen, *m.*
Смагля́вий, *a.* schwarzbräunlich,

gebräunt, einwenig braun.

Смáгнути, *v. a.* rösten; 2) *v. n.* vom einmaligen peitschen, züchtigen.

Смажáти, *v. a.* bestreichen, s. Помастíти. [schmort, in Butter gebacken.

Смáжений, *a.* gebraten, geröstet, ge-

Смаженúна, *f.* das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.

Смáжениця, *f.* Eierkuchen, *m. B.*

Смáжити, *v. a.* prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сóнци).

Смажний, *a.* brennend, heiss; 2) abgebrannt, s. Спалéний; 3) abgehärmt, entkräftet.

Смак, *m.* Geschmack, *m.*; Gefallen, *n.*

Смакíй, *m.* s. Смакýн.

Смаковúй, *a.* Gewürz, *Под.*

Смаковúтий, *a.* schmackhaft; geschmackvoll.

Смакотá, *f.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Смáкощі, *pl.* Leckerbissen, *pl.* Naschwerk, *n.*

Смакувáти, *v. a.* щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; *v. n.* (смакýє щось) wohlschmecken.

Смакýн, *m.* Leckermaul, *n.* Fein schmecker, *m.*

Смалёвий, *a.* s. Смагля́пий.

Смáлець, -льцю, *m* Schmalz, *m.*

Смалúти, (-лю́. -лúш), *v. a.* anbrennen, sengen; 2) * schlagen.

I. Смалкúй, *a.* schmierig.

II. Смалкúй, *a.* brennend heiss.

Смальцýга, *f.* Pech, Harz, *n. Зак.*

Смаля́вий, *a.* s. Смагля́вий.

Смалятúна, *f.* Geruch von etw. Verbranntem, *Не.* s. Палятúна.

Смáрзель, *m.* s. Сморж, *Вол.*

Смáркати, *v. a.* ніс u. — ся sich schnäuzen. [s. d. f.

Смаркáтий *a.* unfläthig, beschmutzt;

Смаркáч, *m.* Rotzbube, Rotzlöffel, *m.*; -áчка, *f.* rotziges Mädchen; 2) * kleines Talglicht.

Смарколи́за, *m.* s. d. v.

Смаркотúна, *f.* Rotz, Schleim, *m.* (in der Nase).

Смаркýля, *f.* rotziges Mädchen.

Смаровáти, *v. a.* s. Смарувáти.

Смаровúло, *n.* Schmiere, *f.*

Смаровíз, (-вóз), *gen.* -вóза, (смаровóза), *m.* Wagenschmierer, *m*; * unfläthiger Mensch; 2) Pfuscher, *m.*

Смáрок, *pl.* -áрки, смáркля, *pl.* s. Смаркотúна. [ren; bestreichen.

Смарувáти, (-овáти), *v. a.* schmie-

Смачний, *a.* schmackhaft, wohlschmeckend; *adv.* -но — —.

Смерд, *m.* † Leibeigener; gemeiner Mann, *m.*; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa), *B.*

Смердíти, *v n.* übel riechen, stinken.

Смердóта, *f. Кн.* Gestank, *m.*

Смердю́х, *m.* Stänker, *m.*; 2) Landwanze, *f.* (Geocoris), *B.*

Смердю́чий, *a.* s. d. f. [kend.

Смердя́чий, *a.* übel riechend, stin-

Смерéка. *f.* Fichte. *f.* (Abies excelsa).

Смерекóвий, *a.* Fichten-.

Смерéчина, *f.* Fichtenwald, *m.*

Смеречнюк, *m.* Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator), *B.*

Смерк, *m. Ч.* I. 1, 88, Abendsdämon, *m.*; Abenddämmerung, *f.* смеркóм *adv.* abends.

Смеркáнє, *n.* Abenddämmerung, *f.*

Смеркáти ся, *impers.* смеркáє ся, (смéркло ся), es dämmert, es wird dunkel.

Смéркло, *n.* s. Смерк, *Зак.* [(*Фр.*).

Смéркнути, *v. n.* s. Смеркáти ся,

Смерть, *f.* Tod, *m.* на смерть, смерть, *adv.* ganz u. gar, на смерть о чім забýти; *P.* II. 77. нáнови смерть захотíлось напúть ся = п. страх, дуже s. н. gar sehr.

Смертéльний, *a.* sterblich; 2) tödlich, Tod bringend, Todes-.

Смертéльник, *m.* Wasserschierling, Giftwütherich, *m.* (Cicuta virosa), *Вол.*

Смертéльність, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.*

Смертéнний, *a.* tödlich, *Под.*

Смертéнність, -ости. *f. Под.* Sterblichkeit, Mortalität, *f.* [Todes-, *Кч.* 176.

Смéртний, *a.* sterblich; 2) tödlich,

Смéртник, *m. Фр.* der Sterbliche.

Смéртність, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.* [todkrank.

Смертнохóрий, *a.* sterbenskrank,

Смертовúй, *a.* tödlich, *Ст.*

Смертодáвець, -вця, *m.* — Бог, als Spender des Todes, *Ст.*

Смертонóсний, *a.* todbringend, *Лїр.*

Смертоубíйство, *n.* Todschlag, Mord, *m. C.* II. 173.

Смертýшки, *pl. H.* 47. s. Смерть, Reimwort zu Жартýшки.

Смертяний, *a.* Todes-, *K.*

Сметáна, *f.* Rahm, Milchrahm, *m.*

Сметáнник, *m.* Odermennig, *m.* (Agrimonia eupatoria). [ris), *B.*

Смиз, *m.* Läusekraut, *n.* (Pedicula-

Смик, *m.* Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlägers; 3) *pl.* смúки, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смúки von feisten, glatten, starken Pferden.

Смик, *int.* ripps rapps!

Смúкавка, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*

Смикавцевáтий, *a. pl.* -і, Seggen, Halbgräser, *pl.* (Cyperaceae), *B.*

I. Смúкати, смúкнути, *v. a.* reissen, rupfen, zerren.

II. Смикнýти, смикáти, *gr. v. n. P.* I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.

Смирéнний, *a. K.* s. Смúрний.

Смирéнність, *f.* s. Смúрність.

Смиренномýдрость, -и, *f. У.* Demuth, Bescheidenheit, *f.* [ger, *m.*

Смирúтель, *m.* Bezwinger, Besie-

Смирúти, *v. a.* demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.

Смирлúвий, *a. KУ.* s. d. f.

Смúрний, *a.* demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.

Смúрність, -ости, *f.* Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, *f.*

Смирнотá, *f. K. Кв.* I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, *f.*

Смитáна, смитанник, s. Сметáна, сметанник.

Смичáй, *m.* (чорноголóвий), *Сб.* I. 316. e. Art ungeniessbaren Grases.

Смúчіль, *f.* siebenjährige Schlange.

Смúчок, *m. dim. gen.* -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, *m.*

Смишлéний, *a. Oc.* (61) VII. 13. klug, weise, geistreich. [phus), *B.*

Смíвка, *f.* Schwebfliege, *f.* (Syr-

Смíдь, *f.* Moos, *m.*

Смідовáтий, *a.* -ґрунт moosige unbrauchbare Wiese (*Ф.*).

Сміжний, *a. D. c.* 175. grenzend.

Сміíни, *pl.* Hochzeitsschmaus nach der Trauung, *m. Зап.* II. 511.

Сьмілéць, -лця, *m. T.* Wagehals, *m.* dreister, verwegener Mensch.

Сьмілúвець, -вця, *m. Коб. T.* s. d. v.

Сьмíливий, *a.* muthig, kühn, verwegen; frei; *adv.* -во, — —.

Сьмíливість, (-ость), -ости, *f.* Kühnheit, Verwegenheit, Vermessenheit; Freiheit, *f.* [ливий, Сьмíливість.

Сьмíлий, *a.* Сьмíлість, *f.* s. Сьмí-

Сьмíлíти, *v. n. Ру.* sich ermuthigen.

Смíлка, *f. M.* I. 157. Pechnelke, Pechblume, *f.*

Смíлкий, *a.* klebrig-fett. [лá), *П. n.* 27.

Смíльний, *a.* schwärzend (wie Смо-

Смíльниця, *f.* Kien, Kienholz, *n. B.*

Сьмíльність, *f.* s. Сьмíливість.

Сьмілóк, *m.* s. d. f.

Сьмільчáк, *m.* verwegener, tollkühner Mensch, *M. Ко.* 178. Wagehals, *m.*

Сьмілúвий, *a.* s. Сьмíливий, *Ст.*

Сьмíти, *v. n.* sich unterstehen, sich erkühnen.

Сьмітé, (-я́), *n.* Kehricht, Mist, *m.*

Сьмітúще, *n. aug.* s. d. v.

Сьмітúти, *v. n.* einen Ort verunreinigen (mit Kehricht, Unflath).

Сьмітний, *m.* Kehrichthaufen, -winkel, *m.* Gemülle, *n.*

Сьмітнинá, *f.* Abfälle, *pl.* s. Сьмітé.

Сьмíтниця, *f. Ч.* III. 137.

Сьмітю́х, *m.* s. Посьмітю́х, *B.*

Сьмітя́чко, *n. dim.* s. Сьмітé.

Сьміх, *gen.* -хý, *m.* Gelächter, *n.* Lachen, *n.* на сьміх zum Lachen, zum Spott, zum Possen; менé сьміх зóберáє, здúймáє, берé ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; сьміх лю́дем казáти das ist lächerlich; сьміх собí з когóсь робúти jmdn verspotten, mit jmdm Spott treiben; сьміх з сéбе робúти sich dem Gelächter preisgeben; не до сьміхý тепéр jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.

Сьміхá, *f.* Gelächter, *n.* (*Фр.*).

Сьміхонáнець, (-áлець), -нця, *m.* Lachvogel, lustiger Spassvogel, Possenreisser, *m.*

Сьміховúнка, *f. B.* Humoreske, *f.*

Сьміховúнний, *a.* scherzhaft, lustig, lächerlich, spasshaft, witzig.

Сьміхóвище, *n.* Gelächter, *n.* Spott, *m.*; 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.

Сьміхоплíд, *gen.* -óду, *m.* Spottgeburt, *f. Фр.*

Сьміхýн, *m.* Spassmacher, Possenreisser, Lacher, *m. Зар.*

Сьміхýчий, *a.* lachend, lustig, *ВБ.*

Сьмíшки. *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Späße, *Кч.* 112. Humoresken, *pl.*

Сьмішковúй, *a.* s. Підхмíльний.

Сьмішкувáти, *v. a.* когó jmdn auslachen.

Сьмішлúвий, *a.* lachenerregend, lächerlich, komisch, drollig, *Кч.*21. *Пол.*; lustig, *M.* II. 11.

Сьмішóк, *gen.* -шкá, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m.*; 2) *Ф.* s. Усьмішка.

Сьміюн, *m. H.* 249. s. Сьмішóк 1).

I. Сьміяти, *v. n.* = сьмíти, wagen.

II. Сьміяти ся, lachen; -з когó, кому́ (*Кв.* I. 180) jmdn auslachen, verlachen, verspotten. [dich! (*Фр.*).

Смо! смо! *interj.* -на тéбе, pfui über

Смовж, смóвжик, *m.* Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*

Смок, *m.* Pumpe, *f.*; 2) Drache, *m.*

Смóкавка, *f.* Röhre, *f. Пу.*

Смóква, *f.* -шовкóва, Weisser Maulberbaum, (Morus alba).

Смоквúня, *f.* s. Брескúня.

Смоковнúця, *f.* Gemeiner Feigenbaum, (Ficus carica), *Вол.*

Смóктальце, -ця, *n.* s. Сúсальце.

Смоктáти, *v. a.* saugen.

Смоль, *f.* s. d. f.

Смолá, *f.* Pech, Harz, *n.*

Смóле -смо! *int.* schau nur schau! (сóле -со!).

Смолéньске, *n.* Stadt Smolensk.

Смолúнець, -нця, *m.* Pechstein, *m.*

Смолúстий, *a.* harzig.

Смолúти, *v. a.* theeren, pichen; schmieren. [кýрять (Литвúни)?

Смолька, *f. C.* II. 197. смóльки

Смольний, *a.* s. Смоловúй.

Смольнúк, *m.* Schuster, *m.*

Смольнúця, *f.* s. Смільнúця.

Смоловúй, *a. Ч.* III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*

Смолозúти, *v. a. Гол.* III. 427?

Смолоскúп, *m.* смолоскúпа, *f.* Pechfackel, *f. Ф.* [(Pissodes), *B.*

Смолю́х, *m.* Nadelholzrüsselkäfer, *m.*

Смоляк, *m.* Kienholz, *n.*

Смоляний, *a.* harzig, *Щог.*

Смоляни́стий, *a.* Pech-.

Смоляни́ця, *f.* Pechfackel, *f. Ф.*

Смоля́нка, *f. B.* s. Мáзанка 2); 2) s. Смíлка, *B.*

Смоля́р, *m.* Theerbrenner, *m. Пар.*

Смоля́рня, *f.* Theebrennerei, -hütte, *f. Пар.*

Смоля́стий, *a.* harzhaltig, harzig.

Сморж, сморжíй, *m.* Speisemorchel, (Morchella esculenta); 2) — вловóнний, stinkende Giftmorchel, Hexenei, *n.* (Phallus impudicus), *Вол.*

Сморíд, -рóду, *m.* s. Смрíд.

Сморкли́вець, -вця, *m.* Grünschnabel, *m.* [Смарóваний.

Смороватий, *a.* geschmiert, s.

Смóрод, *m. K.* s. Смрíд.

Смородéнь, -дня́, *m.* e. Art Pflze.

Смородéць, -дця́, *m. Гн.* 73. Ammoniak, *n.* [*m.* Johannisbeere, *f. Вол.*

Смородúна, *f.* Johannisbeerstrauch

Смородúник, *m.* Pflanzung der Смородúна, *Ч.* V. 702.

Смородóчок, -чка, *m.* s. d. v.

Смородúх, *m.* Albeere, Gichtbeere, *f.* (Ribes nigrum); 2) Feldwanze, *f.* (Cimex), *B.* [tische Lage, *Ф.*

Смотолóка, *f.* Katarrh, *m.*; *krii-

Смотрíти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.

Смочúдерев драковéць, *m. B.* Drachenbaum, *m.* (Dracaena draco).

Смочíль, *f. B.* s. Смок.

Смочóк, -чка, *m.* Saugheber, *m. Пол.*

Смрíд, *gen.* смрóду, *m.* Gestank, *m.*

Смродúти, (-джу, -диш), *v. n.* stänken, pfarzen.

Смуг, *m.* смýга, *f.* Streifen, Strich, *m.*

Смугля́вий, *a.* brunett; смугля́вка, *sbst. f.* Brunette, *f.*

Смýглий, *a.* braun, bräunlich.

Смýглість, -ости, *f.* schwarzbraune, bräunliche Farbe.

Смугля́вий, *a. He.* gebräunt, s. Смагля́вий, Смугля́вий.

Смугувáти, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, *K.*

Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*

Смужúлка, *f.* schmaler Streifen, -земля́ ein schmales Grundstück, (*Фр.*).

Смýжка, *f. dim.* s. Смуг, *He.*

Смужкáстий, *a.* s. Пасмугóваний, gestreift, mit Streifen.

Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
Смýклий, *a.* schlank.
Смуликáстий, *a.* gestreift.
Смýрий, *a.* trübe.
Смурнýти, *v. a.* draufschlagen.
Смýта, *f.* s. Смýток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
Смути́ти, (смýчу, смýти́ш), *v. a.* bekümmern, traurig machen; — ся sich betrüben. [*n. KC.* (82) IV. 497.
Смýтість, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh,
Смутко́вий, *a.* -é вóраня Traueranzug, *m.* -kleid, *n. Cm.*
Смуткувáти, *v. n.* u. — ся, *M.* II. 10. missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, s. Смути́ти ся.
Смутли́вий, *a. Зап. B.* I. 28. kummervoll, höchst traurig. [gen.
Смутни́й, *a.* traurig, niedergeschla-
Смутні́ти, *v. n.* trauriger werden.
Смутовáти, *v. n.* s. Смутувáти.
Смýток, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübnis, *f.* [s. Смýтість.
Смýтость, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.*
Смутувáти, *v. n. M.* II. 121. *Ч.* V. 583. u. — ся *Зап. B.* I. 32. sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
Смýтчий, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
Смух, *m. АД.* I 262. *Гр.* s. Смýшок; Pelz, *n.*
Смýчий, *a. Гол.* III. 362?
Смуш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
Смушéвий, *a.* aus Смуш.
Смýшити, *v. a.* scheeren.
Смýшок, -шка, *m.* Lammfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch. [дáти.
Снавидáти, *v.n. Кч.* 150. s. Сновидáгá, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f. Кв.* [weisse Rost.
Снадь, *f Ф. Поез.* (62). 127. der
Снáдний, *a.* leicht; nachgebend; freigebig.
Снáдно, *adv.* leicht, bequem.
Снáдоб, -би, *f. Ос.* (61) VIII. 90. s. Надíбв. [Знадоби́ти &.
Снадоби́ти, снадобля́ти, *v. a.* s.
Снáжно, *adv. H.* 194. mit Kraftaufwand, angestrengt.
Снаря́д, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n. Ил.* Werkzeug, *n.*
Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n. pl.* -ти́ Mechanismus, *m.* Geräth, *n.*; 2) Axe, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe, *n.*; 4) *Wgr.* Grundriss, *m.* s. Знак.
Снастúна, *f. Cm.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geräth, *n.*
Снать, *adv.* vielleicht, wohl.
Сни́гир звичáйний, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (Fringilla pyrrhula), *Пол.*
Сни́день, -дня, *m. Пр.* V. 365.
Сни́дїти, *v. n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
Снить, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (Aegopodium podagrarium), *Пар.*
Сни́ти ся, träumen.
Сни́тка, *f.* s. Снить.
Сни́ток, снíток, -тку, *m.* Aehrenfisch, *m.* (Atherina), *B.*
Сни́цар, *m.* Bildhauer, *m.*
Сницáрский, *a.* Bildhauer-.
Сницáрство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
Сни́ця, *f. gew. pl.* сниці, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
Сни́ще, *n. aug.* zu Сон; böser Traum, Traumbild, *n. Ко.* 123. 147.
Сниáти. *v.n.* s. Сиáти. *Kol.* I. 102. 232.
Снівни́ця, *f. Ч.* VII. 411. Pflöcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
Снїг, *gen.* снíгу, *m.* Schnee, *m.*
Снїговéрхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
Снїговúй, *a.* schneeig, Schnee-.
Снїгóвиця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїговíйниця, *f.* s. d. v.
Снїговобíлий, *a.* schneeweiss, *Не.*
Снїгокрáсок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (Protococcus nivalis).
Снїголю́б, *m. B.* s. Снїгýр 1).
Снїгомúрка, *f.* Boreus, *B.*
Снїгоцьвíт, *m. B.* weisse Lilie, (Lilium candidum).
Снїгýр, *d.* -урéць, *m.* Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa), *B.*
Снїгýрка, *f. B.* s. Снїгýр 3).
Снїгýрниця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїдáнв, (-аннв), *n.* Frühstück, *n.*
Снїдáнок, -нку, *m.* s. d. v.
Снідати, *v. n.* das Frühstück einnehmen, frühstücken.
Снїдовéць, -вця́, *m.* крилáстий, geflügelte Yamswurzel od. Igname, (Dioscorea alata).

Сні́док жо́втий, *m.* Gelber Milchstern, (Ornithogalum luteum), *Вол.*
Сні́женица, *f.* Schneegestöber, *n.*
Сні́жи́на, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklümpchen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
Сні́жинкова́тий, *a.* schneeartig,
Сні́жи́стий, *a.* Schnee-.
Сні́жи́ща. *pl* tiefe Schneefelder, *К У.*
I. Сні́жка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f. Ст.* Schneekoppe, *f. Це.*
II. Сні́жка, *f.* Fünffeder, *m.* (Pterophorus Pentadaktylus), *B.*
Сні́жни́й, *a.* Schnee-. [tharis), *B.*
Сні́жник, *m.* Weichkäfer, *m.* (Can-
Сні́жняни́й, *a.* schneeig, *Ст.*
Сні́з, *gen.* сно́за, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
Сні́зка, (сні́жка), *f.* s. Зано́за.
Сні́п, *gen.* снопа́, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
Сні́по́к, (сноп-), -пка, *m. dim.* s. d. v. kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
Сні́ський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
Сні́т, *gen.* сні́та, *m.* Klotz, *m. B.*
Сні́ть, *f. g.* -ти, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).
Сні́тка́, *f. У.* s. d. v. [des.
Сні́те́за. *f.* Art Werkzeug des Schmie-
Сні́ти́й, *m.* s. Сні́ть.
Сні́ти́стий, *a.* Brand-, brandig.
Сні́ти́ти ся, сні́тка́ — der Brand, der Moder breitet sich aus, s. Засні́ти́ти ся.
Сні́тиця, *f. pl.* -ці́, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum), *B.* s. Голо́вня 3).
Сні́ті́й, *m.* s. Сні́ть, *B.*
Сні́тува́ти, *v. a.* Holz fällen.
I. Сні́чний, сні́шний, *a.* von gestern abends, gestrig.
II. Сні́шний, *a.* essbar, geniessbar.
Сні́я́ти, *v. n. Wgr.* XI. *Ф.* s. Сия́ти, Блища́ти.
Сно́бли́вий, *a.* weich, sanft.
Сно́вадь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spulrad, *n.* s. Ови́дла.
Снова́лка, *f.* Weberweife, *f.*
Снова́льниця, *f.* s. d. v.
Сно́вало, *n.* s. Сно́вадь.
Снова́ти, (снув-, сную, снуе́ш), *v. a.* weifen, aufspulen; weben; — ся sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln, irren, *Ке.* II. 252. *vorhaben.
Сновёць, -вця, *m.* Gemeine Milbenspinne, (Tetranychus Telarius), *B.*
Сновиґа́, *f.* Gewitterfliege, *f.* [Anthomyia (meteorica)], *B.*
Сновиґа́ти, *v. n.* s. Сновида́ти.
Сновиґа́, *m. Зар.* Traumbild, *n.* Gaukelgestalt, *f.* [wandler, *m.*; 2) s. Відмі́на.
Сновиґа́, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-
Сновида́ти, *v. n.* wie ein Nachtwandler, wie im Schlafe, unbewusst irren, *Ке.* 150; — ся (*Фр.*).
Сновиґе́, *n BБ.* Traumgesicht, *n.*
Сновиді́не, *n. Ф.* s. d. v.
Сновиґа́ний, *a.* im Schattenbilde, *К.* -а мара́, Traumgebild, *n. Вах.*
Сновиґа́ність, -ости, *f. К.* Traumgesicht, *n.*
Сновіґе, *n. Ст.* Traum, *m.*
Сновійко, *m.* Traumgott als Märchenerzähler, der „Sandmann", *Ст.*
Снога́да, *m.* Traumdeuter, *m. Кл.*
Сно́за, *f.* s. Сніз; 2) За́пясть.
Сноз́ови́й, *a.* -у́лий Stäbchenbeute, *f.*
Сноні́вки́й. *pl.* Gabel zu Garben. (*Фр.*).
Сноно́к, *gen.* сніпка́, *m. У* s. Сніпо́к.
Сно́пчик, *m.* Bündel, *n. M.* III. 127.
Сно́та, *f. Ч.* IV. 447. сно́ток, *m.* 451. Jungferntugend, *f.* [ferndes Mittel.
Снотві́р, *gen.* -о́ру, *m. К.* einschlä-
Сно́ха, *f. Пар.* s. Синова́.
Сно́чи, *adv.* gestern (abends), *B.*
Снува́длї, *pl.* aufgewundene Spulen für den Webstuhl fertig gestellt.
Снува́льниця, *f.* éine die haspelt; 2) s. Снова́лка.
Снува́ти, *v. a.* s. Снова́ти.
Снуровиґцї, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.*
Сну́ти, *v. a.* s. Снова́ти.
Сну́ток, -тку, *m.* Weberbaum, -einschlag, -eintrag, *m.*; 2) снуто́к, *B.* Stoff, Inhalt, *m.*
Сня́гний, *a. Mi.* II. 414.
Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen nach rechts, (взя́ти-).
Со́ба, *f.* Zelle, *f.*
Соба́ка, *c.* Haushund, *m.* (Canis familiaris); *Hund, Hundsfott, *m. P.* I. 1.
Соба́рний, *a.* -каза́н, Hundetopf, *m.*
Собацюга, *m. aug.* s. Соба́ка.
Собача́, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f. Ш.* I. 121. [Hunde-.
Соба́чий, *a.* des Hundes, Hunds-,
Соба́чин, *a.* s. Соба́чий.
Соба́чи́на, *f.* Hundewesen, *n. Оп.*; Hundefleisch, *n. D. c.*

*

Соба́чиця, *f.* s. Соба́ка, *P.* I. 16.
Соба́чка, *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
Собачня́, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
Собі́, *pron. refl. Dativ.* sich.
Собі́й, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
Собі́йний, *a.* selbstsüchtig.
Собі́йниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. Cm.*
Собі́йність, -ости, *f.* s. d. f.
Собі́йство, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Пар.*
Собі́тка, *f. dim.* s. Соба́та.
Собі́тний, *a.* vom Samstag, am —.
Со́бкане, *n.* das „Соб"- Zurufen, s. Соб. [zurufen.
Со́бкати, соб́кнути, *v. n.* „Соб"
Со́бко, *m.* Sebastianus.
Со́блазн, *m.* (*Не. хм.* 317), со́блазнь. *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.*; Anlockung, Verführung, *f.*
Соблазни́тель, *m. asl.* der ein Aergernis gibt, Verführer, *m. K.*
Соблазни́тельний, *a.* Aergernis gebend, verführerisch, schlüpfrig, lockend.
Соблазни́ти, -ня́ти, *v. a.* ein Aergernis geben, ärgern; verleiten; verführen; — ся ein Aergernis nehmen, sich verleiten, verführen lassen.
Соблуди́ти, *v. n.* fehlen, sündigen, *Ш.* II. 261.
Соблюда́ти, соблюсти́, *v. a. asl.* bewahren, beschützen, *Ш.* II. 239.
Собо́ль, *m.* Zobel, *m.* (Mustella zibellina).
Соболе́вий, *a.* Zobel-.
Соболи́ця, *f. Ч. V.* 935. Zobelin, *f.*
Соболїзнува́ти, *v. a. Не.* Beleid äussern, -fühlen.
Собо́р, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f.* Synod, *m.*; 2) Kathedrale, Kathedralkirche, *f.* Dom, *m.* Metropole, *f.*
Собо́рець, -рця, *m. dim.* s. Собо́рчик.
Собо́рище, *n.* Versammlung, *f. K.*
Собо́рний, *a.* von der Kirchenversammlung; algemein; 2) von der Hauptkirche; -а це́рков allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.* [heit, *f. Ил.*
Собо́рність, -ости, *f.* Allgemein-
Соборо́вий, *a.* zur Versammlung, zum Собо́р geh.
Соборува́ти, (-боров-), *v. a.* die letzte Oelung geben; — ся die letzte Oelung empfangen, (— ма́слом, *Не.* —).
Собо́рчик, собо́рщик, *m. dim.* eine kleine Versammlung, s. Собо́р 1).
Со́бственний, *a.* eigen.
Сова́, *f.* Eule, *f.* (Strix).
Со́варог, *m. КУ.* I. 187. Vater aller Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
Со́вати, *v. a.* s. Су́вати.
Со́вгалка, *f. B.* s. Со́вганка.
Со́вгальник, *m.* der auf dem Eise gleitet, glitscht.
Со́вганка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
Со́вгати ся, glitschen.
Со́вгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen, *Kol.* I. 110.
Совершени́ти ся, = соверши́ти ся, sich ereignen; hereinbrechen (vom Unglück). [heit, Vortrefflichkeit, *f.*
Совершеньство́, *n.* Vollkommen-
Соверши́тель, *m.* Vollbringer, *m. У.*
Соверши́ти, *v. a.* bewerkstelligen, vollbringen; — ся erfüllt werden, erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
Со́вершний, *a.* obrigkeitlich; *sbst. m.* s. Старши́й, der Vorgesetzte.
Сове́ршність, -ости, *f.* Obrigkeit *f. Пар.* [eis, *n. B.*
Совзани́на, совзани́ця, *f.* Glatt-
Совзки́й, *a.* s. Ховзки́й.
Сови́нка, *f.* Zwergeule, *f.* (Surnia pygmaea); -домова́, Leichhuhn, *n.* (Surnia noctua); — воробѝнка S. passerina, *Ил.*
Со́вісливий, *a.* s. Со́вістний.
Со́вість, *f.* Gewissen, *n.*
Совісти́ти ся чим, woraus ein Gewissen sich machen.
Со́вістливий, *a.* s. Со́вістний. *Под.*
Совістли́вость, *f. Ос.* (61) VIII. 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
Со́вістний, *a.* gewissenhaft.
Со́вістність, -ости, *f. BE.* Gewissenhaftigkeit, *f.* мені со́вістно ich mache mir ein Gewissen daraus.
Совіт, *m. g.* -ту, *Me.* 242. Rath, *m.* Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж совіта *Кч.* Mann des Rathes, Rathgeber, *m.*; guter Rath; 2) Rathsversammlung, *f.*
Совітник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Совітувати, *v. a.* rathen; — ся sich berathen, einen Rath halten; sich Raths erholen, *Ке.* I. 218.

Совíтчик, *m.* Rath, Berather, *m.*
Совіщува́ти ся, sich berathen, *M.*
Совлада́ти, *v. n.* Oberhand gewinnen, obsiegen, *Макс.*
Совмá, *adv. Ф.* sich hindrängend, losgehend; stracks,gerade; 2)plötzlich(*Фр.*).
Со́внути, *v. a. M.* schieben.
Совоку́пність, -ости, *f.* s. Ску́пність, *Пол.*
Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum Fischfang auf reissenden Strömen.
Со́впати ся, hinschreiten, *Ч.* II. 674.
Со́впух, *m.* s. Со́пух.
Совре́менний, *a* gleichzeitig; modern, *Ш.*
Совти́ра, *f. eigentl.* Псалти́ра.
Совча́сний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*
Совянки́, *pl.* s. Нíчниці.
Совя́тко, *n. dim.* Junge der Eule, *КУ.*
Со́вячий, *a.* Eulen-, eulenähnlich.
Со́глас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*
Согла́сен, -сна, -сне, *a.* einverstanden, übereinstimmend, einwilligend, zufrieden.
Согласи́ти ся, womit übereinstimmen, einverstanden sein, einwilligen; den Vorschlag annehmen, *P.* I. 20.
Согла́ска, *f.* Uebereinkommen, *n.* Einigkeit, *f.*
Согла́сний, *a.* s. Согла́сен.
Со́гра, *f. Сб.* I. 322. s. Гора́.
Согрішáти, согрішúти, *v. a.* sündigen, sich vergehen.
Согрíшний, *a.* sündig, *Зг.*
Содержáти, содéржувати, *v.a. Ме.* 350. zusammenhalten, in Ordnung halten — господáрство; Unterhalt geben, erhalten. [*n. Под.*
Содержúмість, -ости, *f.* Gehalt,
Содéржка, *f.* -охайна reinliches Halten, *ОП.*
Со́дій, -ія, *m.* s. На́трій, *Пол.*
Содíйствіе, *n.* Mitwirkung, *f. Тор.*
Содóма, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2) *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*
Содóмити, *v. a. Ко.* 196. Unfug treiben; lärmen.
Содру́г, *m. Лїр.* s. Друг. [den, *У.*
Содру́жний, *a.* freundlich verbun-
Со́духи, *pl. Кч.* 168. d. i. Со дýхи прáведними скончавту ся u. s. w. Anfangsworte des Begräbnisgesanges Панахúда, s. *v. a.* Tod, *m. B.*
Соєдúненє, *n.* Verbindung, *f. Пол.*
Соєдинéний, *a.* verbunden, *Пол.*
Сожалíвáти, сожалíти, *v. n.* mitleiden, Mitgefühl haben, *У.*
Сожéнний, *a.* s. Сяжнéвий.
Сожитиє, *n.asl.К.* Zusammenleben, *n.*
Созвíдати кого́, *КС.* (82) VIII. 268. jmdn besuchen. [*Пол. СМ.*
Созвíздіє, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*
Созвýчний, *a. КУ.* zusammenstimmend, harmonisch. [Harmonie, *f.*
Созвýчність, -ости, *f.* Consonanz,
Создавáти, создáти, *v. a. asl.* bauen, aufbauen; schaffen, bilden, *Не.*
Создáтель, *m. К.* Schöpfer, *m.*
Созóн, *m.* Sozon. [III. 373.
I. Сой, *Dativ. pron.* = собí, *Гол.*
II. Сой, *m. У.* Geschlecht, *n.* Abkunft, *f.*
Сóйка, *f.* Eichelbäher, *m.* (Garrulus glandarius); — орíхівка Nusshäher, *m.* (Nucifraga coecothraustos).
Сойм, *m.* Landtag, *m.*
Сóйма, *f.* Versammlung, Schaar, *f.*
Соймáк, *m.* Landtagsabgeordneter, *m. Т.* [Versammlungsort, *m. У.*
Сóймище, *n.* Ort der Berathung,
I. Сок, *m.* Saft, *m.* [chung führen.
II. Сок, *m.* † — вéсти е. Untersu-
Сокáвий, *a. В.* s. Сочúстий.
Сокáтний, *a.*s. Сокóтний,(*Фр.*) vor dem man sich hüten muss.
Сокúра, *f.* Axt, Hacke, *f.*
Сокирúще, *n.* s. Топорúско.
Сокúрка, *f. dim.* s. Сокúра; 2) *pl.* сокирки́, Feldrittersporn, *m.* (Delphinium consolida), *B.*
Сокúрник, *m.* Zimmermann, *m.*
Сокирня́, *f.* Art Vorrichtung am Pfluge zur Aufnahme der Axt.
Соківни́ця, *f. АД.* I. 27. Falknerei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die zahmen Falken eingeschlossen sind.
Сóкіл, *gen.* -óла, *m.* Falke, *m.* (Falco); **poët. plur.* соколи = óчи, Augen, *pl. У.*
Сокíлка, *f. D. c.* 171. Weibchen eines Falken, *n.*
Сокíльний, *a.*s. Соколúн, *Ч.* V. 842.
Сокíлок, *m. Ф.* s. Соколúк.
Соковáтий, *a. Не.* saftig.
Соковúк, *m.* Mon. März, *Mi.* II. 250.
Соковúтий, *a.* saftig, saftreich, *Не.*
Соколéць, -лця, *m. Ог.* s. d. f.

Соко́лик, *m.* junger Falke.
Соко́лин, соко́линий, *a.* zum Falken geh., des Falken. [schwärmen, *Ф.*
Соко́лити, *v. n.* als Falke frei
Соколи́ха, *f.* Weibchen des Falken.
Соколи́ця, *f. Гол.* III. 438. s. d. v.
Соко́лко, *m.* s. Сове́лик.
Соко́льник, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd,-beize *f.*
Сокольни́цтво, *n.* Falknerei, Fal-
Соколо́вий, *a.* Falken-.
Соко́лочок, *m. dim.* s. Со́кіл.
Со́кор, *m.* соко́ра, соко́рина, *f.* Schwarzpappel, *m.* (Populus nigra), *B.*
Сокота́ч, *m. B.* Wärter, *m.*
Сокоти́ти, (-кочу́, -ти́ш), *v. a.* hüten; *v. n.* u. — ся sich hüten, sich in Acht nehmen. [ten soll (*Фр.*).
Соко́тний, *a.* dessen man sich hü-
Соко́тно, *adv.* vorsichtig, *У.*
Сокро́вище, *n.* † *Кв.* Reichthum, Schatz, *m.*
Сокруши́на, *f. Ч.* V. 708. Art Pflze.
Сокруши́ти, (-а́ти), *v. a.* zerbrechen, zetrümmern, zerschmettern; bezwingen, zu Boden werfen; ängstigen; — ся zerbrechen, entzweigehen, scheitern; sich grämen, Reue empfinden.
Сокти́цї, *pl.* Burseraceae, *B.*
Сокті́ти, *v. n.* tropfenweise ausfliessen, tröpfeln, *B.*
Солда́т, *m. gr.* Soldat, *m. Кв.*
Соле-со! *int.* da schau!
Солёва́р, *m.* Hallor, *m. Пар.*
Со́леня, *n.* das Salzen.
Солеро́д, *m.* Salzbildner, *m.*
Соле́ць, *m. Пік.* Natrum, *n.* Soda, *f.*
Со́лза, *f. Гол.* III. 432. s. Слёза́.
Соли́ти, *v. a.* salzen.
Со́лище, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz gereicht wird, *Ф.* ві́вцї на — зо́ігаю́т ся.
Соліва, *f.* Salzfass, *n.* Salzbütte, *f.*
Соліма, *f. dim.* s. Соло́ма.
Соліморька, *f.* (-лом-), *dim.* s. Соло́ма. [Edelstein.
Солітер, *m.* s. Цїни́к; 2) einfacher
Сольни́ця, *f. Ч.* IV. 379. s. Сіль.
Соловей, (-ій), соловейко, *m.* Nachtigall, *f.* (Lusciola luscinia). [Nachtigall.
Соловейчин, *a.* Nachtigallen-, der
Соловин, *a.* der Nachtigall, s. d. v.
Соловіе, *n. Ф.* s. Соловій.
Соловій, *m.* s. Соловей.
Солоній, *a.* wie eine Nachtigall; по — ному *Не.* wie eine Nachtigall.
Соловіти, *v. n. Ко.* 39. s. Посоловіти.
I. Со́лод, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*
II. Со́лоди, (шо́луди), *pl. B.* Kopf-
Со́лодь, *f.* Süsse, Süssigkeit, *f.*
Солоди́ти, (-джу,-ди́ш), *v. a.* süssen.
Солоді́й, *adv. comp. Ме.* 127 = Соло́дше.
Солодка́вий, *a.* süsslich. [keit, *f.*
Солодка́вість, -ости, *f.* Süsslich-
Соло́дкий, *a.* süss. [sigkeit, *f.*
Соло́дкість, -ости, *f.* Süsse, Süs-
Солодкова́ді, *pl.* Süsswasserpolypen, *pl.* (Hydrae).
Солодкоголо́сий, *a.* süssklingend, mit süsser Stimme, *К.*
Солодкоме́дний, *a.* honigsüss, *К.*
Солодкомо́вство, *n.* süsses Reden.
Солодкосло́вний, *a.* mit süsser Sprache, *B.*
Солодне́ча, *f.* s. Солодкість, *Пік.*
Соло́дний, *a. B.* Malz-.
Солодни́к, *m.* Wolliges Honiggras, od. Pferdegras, *n.* (Holcus lanatus).
Солодо́вник, *m* Malzbereiter, Malzer, *m.*
Солодовня́, *f.* Malzdarre, *f.*
Со́лодость *f. Ф.* Süssigkeit, *f.* [kern.
Солоду́ха, *f.* s. Ква́ша, (aus Heide-
Солодю́сїнький, *a. dim.* süssest.
Солодя́тко, *n.* Liebkosungswort: meine süsse Wonne.
Соло́ква, *f.* Sumpf, *m.*
Солокія, *f.* Nbfl. des Буг.
Соло́ма, *f.* Stroh, *n.*
Соломаха, *f.* s. Саламаха.
Соло́мин, *m.* ein grosser Korb aus Stroh od. Binsen geflochten zum Aufbewahren von Getreide, *Зак.*
Сольомир содичник, Salzkraut, *n.* (Salsola Kali).
Соло́миця, *f.* s. Ота́виця.
Соло́мка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Соломня́к, *m.* Strohblume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
Соломорізка, *f.* Häckselmaschine, *f.*
Соломя́ний, *a.* aus Stroh, Stroh-, strohern. [Strohsack, *m. B.*
Соло́мя́ник, *m.* Strohkorb, *m.*; 2)
Соломя́ничок, *m. dim.* s. d. v.
Соломя́нка, *f.* s. Соломя́ник, Strohkorb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
Соломáстий, *a.* strohig.
Солонéнький, *a.* gesalzen.
Солонéць, -нця, *m.* Salzstein, *m.*; 2) Ort mit Salzquellen; 3) *Не. Пр.* XI. 1. 117. Art Pflze.
Солóний, *a.* salzig, gesalzen.
Солонúна, *f.* (*d.* -úнка), Speck, *m.*
Солонúця, *f.* s. d. *f.* *Зак.*
Солонúще, *n.* *H.* 272. Salzquelle, *f.*
Солóнка, соля́нка, *f.* Salzquelle, *f.*
Солонцюва́ти, *v. a.* ри́бою *М+Б.* 193. naschen an etw.
Солончáк, *m.* Salzwüste, *f.* [(ґрунт).
Солончакóвий, *a.* salzhältig
Солопúти, *v. a.* s. Ви́солопити.
Солопíй, *m.* Salomon.
Сóлот, *m.* *Wgr.* IX. s. Блазен.
Солóтва, *f.* Mineral-Salzwasser, *n* *Гн.* 40. [Name e. Stadt in Galizien.
Солóтвина, *f.* Salzlache, *f.* *B.*; 2)
Солоти́ти, (-лóчу, -тиш), *v. a.* die Haut abstreifen, schinden, (*Фр.*).
Солотрýк, *m.* runder Stein zum Reiben des Steinsalzes.
Солóха, *f.* Salomonia, Salomea.
Солп, *m.* grosses Flechtwerk zum Fischfange (auf reissenden Strömen) verwendet.
Сóлта, *f.* Schlacke, *f.* *Пар.*
Сóлуд, *m.* Schorf, Grind, *m. pl.* сóлуди = Пáрхи, s. Сóлод II.
Солудúвий, *a.* schorfig, aussätzig.
Соля́ний, *a.* Salz, -на кислотá, Salzsäure, *f.* -гля́нка, Salzthon, *m.*
Соля́нка, *f.* *P.* I. 34. Salzfass, *n.*
Соля́рка, *f.* Salzbottich, *n.*
Соля́рня, *f.* Salzsiederei, *f.*
Сом, *m.* сóма, *f.* *Зап.* *B.* I. 44. s. Сум (ри́ба), Wels, *m.*
Сомарь, (-ар), *m.* *dim.* сомаря́, *n.* *ung.* Esel, *m.* *Гол.* III. 416.
Сьóмий, *num.* s. Сéмий.
Сомúна, *f.* Welsfleisch, *n.*
Сомиря́ти, *v. a.* *Зап.* *B.* 23. s. Смиря́ти, *Пр.* II. 211.
Сомкó, *m.* s. Самíйло. [*Пар.*
Сомнющий, *a.* ungewiss, unsicher,
Сóмощі, *pl.* Zapfen, auf denen die Decke des Kastens sich dreht etc.
Сóмпель. -пля, *m.* Zapfen, *m.* (bes. Eiszapfen); Rotz, *m.*
Сóмплавий, *a.* rotzig.
Сóмплати, *v. n.* weinen (v. Kindern), *Фр.*
I. Сон, *gen.* сну, *m.* Schlaf; Traum, *m.*
II. Сон, *gen.* сóна, *m.* s. Сум II), *B.*
III. Сон прáлїска, *B.* grosse Küchenod. Kuchschelle, *f.* violettes Windröschen, (Anemone pulsatilla).
Сóненько, *n.* s. d. f. 1).
Сóнечко, *n.dim.* s. Сóнце die liebe Sonne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinela), *B.*
Сóнечниця, *f.* Sonnenschuss, Sonnenkoller, *m.* *Пар.*
Сóнїнка, *f.* Sonnenröschen, *n.* (Helianthemum).
Сóнїчний, *a.* Sonnen, sonnig; — путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — микроскóп, Sonnenmikroskop, Bildmikroskop, *n.*
Сóнїчник, (-їшн-), пятнóбокий, *m.* Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Sonnenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3) Sonnenschirm, *m.* *Пар.*
Сóнїшниця, *f.* *gew.* *pl.* *Зап.* II. 391. Magenkrampf, *m.*
Сóнка, *f.* *Bax.* Schläfe, *f.*
Сóнко, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.* III. 456; 2) *dim.* s. Сон I.
Сóнько, *m.* *Ko.* 169. Schläfer, Siebenschläfer, *m.*; 2) *dim.* s. Сон I.
Сóньки-дрíмки, *pl.* *Me.* Schlaf u. Schlummer, *m.*
Сонли́вий, *a.* schläfrig.
Сонли́виця, *f.* *pl.* -вицї, Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*
Сóнний, *a.* schlafend; schläfrig; Traum-, im Traume geschehend, im Schlafe; сóнна óдур Alraun, *m.*; *langsam.
Сонний́ця, *f.* *Ч.* IV. 408. s. Суни́ця.
Сóнність, -ости, *f.* Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*
Сóнце, -ця, *n.* Sonne, *f.*; Sonnenaufgang, *m.*; Sonnenschein, *m.*; сóнце, до сóнця, а) sonniger Platz, Ort an der Sonne; б) до сóнця vor dem Sonnenaufgang; рáзом из сóнцем mit dem Sonnenaufgang; 2) сóнце, сóнечко, *n.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*
Сонцéвий, *a.* der Sonne, Sonnen-.
Сонцї, *pl.* s. Сóняшниця.
Сóнцїв, *a.* Sonnen-.
Сóньчик, *m.* *dim.* s. Сон.
Сончóвий, *a.* -і чóботи, *Ч.* V. 65.

Со́ня, *f.* s. Попи́лиця.
Соня́х, *m. Кн. Гал.* I. 23.
Соня́чий, *a.* schläfrig.
Со́няшний, *a.* s. Со́їчний.
Со́няшник, *m.* s. Сонїчник.
Со́няшниця, *f. pl.* -цї, Magenschmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
Со́няшничина, *f.* Stengel der Sonnenblume, *ГБ.* [förmigkeit, *f.*
Сообра́зність, -ости, *f. Гол.* Gleich-
Соорудити, *v. a. Пр.* II. 223 an-, Соп, *m.* s. Со́пух. [verschaffen.
Сопа́ч, *m.* Percarina Demidoffii, *B.*
Сопі́вка, *f.* s. Сопі́лка.
Сопі́й, сопу́н, *m.* Schnaufer, *m.*
Сопі́лка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte, *f.*; 2) Schienbeim, *n.*
Сопі́лковéць, -вця́, *m.* Orgelkoralle, *f.* (Tubipora), *B.*
Сопі́льник, (-і́лн-), *m.* Flötenspieler, Leichenspieler, *m. K.*; 2) Pfeifenfisch, *m.* (Fistularia).
Сопі́лочка, *f. dim.* s. Сопі́лка.
Со́піт, *gen.* -поту, *m.* Schnarchen, Geröchel, *n.* [schnarchen.
Сопі́ти, *v. n.* schnauben, schnaufen,
Со́плавий, *a.* rotzig, *B.*
Сопля́ва́тий, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
Сопли́вий, *a. Не.* rotzig.
Со́плї, *pl.* s. d. f. 2) *Зак.*
Сопля́к, *m.* Eiszapfen, Eiszacken, *m.*; 2) під но́сом — Rotz, *m. Не.*
Сопоті́ти, *v. n.* schnauben.
Сопочи́ти, *v. n. M.* III. 62. s. Супочи́ти.
Сопрі́н, *m.* Sophronius.
Сопротиве́ньство, *n.* Widerwärtigkeit, *f. Гол.* [*f.* Gemahlin, *f.*
Супру́г, *m.* Gemahl, *m.* супру́га,
Супря́жник, *m.* der mit einem anderen Ochsen & zusammenspannt.
Сопти́, *v. n.* s. Сопі́ти, *Зак.*
Сопу́н, *m.* s. Сопі́й, der stark schnaubt. *B.*; 2) *H.* 297. in d. Räthsel: Nase, *f.*
Супу́тник, *m.* Gefährte, Reisegefährte, *m. Ч.* II. 333. *Ш.* I. 370.
Со́пух, *m.* со́пуха, *f.* Dunst, Qualm, *m. B. Не. H.* 259. [*f. Зак.*
Сопу́ха, *f.* Russ, *m*; 2) Rauchwolke,
Сорива́ти, *v. a.* s. Зрива́ти.
Сьо́рити ся, *Ал.* s. Се́рдити ся.
Сьо́рка, *f. Ал.*
Сороди́й, *a. Гол.* verwandt.
Сорозмі́рний, *a.* verhältnissmässig, proportional; mit Ebenmass; *adv.* -но — —.
Со́рок, *num.* vierzig.
Сорóка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica); 2) *Га.* I. 139. e. Art Osternspiel.
Соркáля, *f.* Name e. gescheckten, getupften Henne. [farbig.
Сорокáтий, *a.* buntscheckig, bunt-
Сорокáч, *m.* Würger, *m.* (Lanius), *B.*; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.*; 3) * хтось відміняв менé на сорокачá bin unwohl, unpässlich geworden.
Сорокі́вка, *f.* s. d. *f.*; 2) s. Сороковá бóчка. [schenstück.
Сорокóвець, -івця́, *m.* ein 40 Gro-
Сороковúй, *a.* der (die, das) vierzigste; сороковá бóчка Fass, das vierzig Eimer enthält.
Сорокóвини, *pl.* s. Сорочи́ни.
Сороколі́тний, *a.* vierzigjährig.
Сороколю́б, *m.* * grosser Weiberfreund.
Сорокопу́д, -пу́ш, *m.* s Сорокáч 1) *B.*
Сорокоу́з, *m. B.* s. Сорокáч 1).
Сорокоу́ст, *m. gew. pl.* -и, das 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die Seele eines Verstorbenen.
Сорокýш, *m. B.* s. Сорокáч 1).
Со́ром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*
Сорóмати ся, s. Сорóмити ся.
Соромúтель, *m.* der die Beschämung herbeiführt, *BБ.*
Сорóмити, *v. a.* beschämen, schamroth machen; — ся sich schämen, schamroth werden.
Сорóмиця, *f.* Schambein, *n.*
Сороміжливий, *a. Ф.* s. Стидли́вий.
Соромітний, *a.* verschämt; 2) zottenhaft, garstig, *Ш.* II. 162. [*Ст.*
Сороміцкий, *a.* s. Сором ницкий,
Соромли́вий, *a.* Scham-, schamhaft, schüchtern. [Schamhaftigkeit, *f.*
Соромли́вість, -ости, *f.* Scham,
Соромля́жий, *a.* schamhaft, verschämt, schüchtern; sittsam, *M.*
Со́ромний, *a.* schändlich, schmählich, unehrlich, obscoen.
Сором ницкий, *a.* entehrend, schmachvoll, schmählich, *A Г.* 159.
Сорóмниця и́ста, *f.* Satanspilz, Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus sanguineus), *Вол.*

Сорóмність, -ости, *f.* Unehrlichkeit, *f.* s. Сóром. [*Зап.* II. 590.
Соромотá, *f.* Scham, Schmach, *f.*
Сороми́жливий, (-я́зл-), *a.* s. Соромли́вий; *adv.* -во, verschämt.
Сороми́зний, *a.* s. Сóромний.
Сорохмáн, *m.* Bergel, Schreihals, *m.* (*Фр.*); 2) s. Сїрóма.
Сорохтувáти, *v. a.* кóло чогóсь wobei fleissig sich anstrengen, etw. besorgen.
Сорочá, *g.* -áти, *n.* Elsterchen, *n.*
Сорóчачий, *a.* von der Elster.
Сорочéня, *g.* -я́ти, *n. dim.* Hemdchen, *n.* *Ш.* II. 223.
Сорóчин, *a.* der Elster.
Сорочи́на (-оччи́на), *f* s. Сорочéня.
Сорочи́ни, *pl.* s. Сорокóвини.
Сорóчка, *f.* (*dim.* сорóчечка, сороччина, *f.*), Hemd, *n.*
Сорóчя, -яти, *n.* kleine Elster.
Сортóвний, *a.* Ordnungssinn habend. [tieren.
Сортувáти, *v. a.* sortieren, assor-
Сосьвíтний, *a.* *МШ.* der ganzen Welt, der g. Menschheit.
Сóска, *f.* Zulp, *m.* *К. Под.*
Соскýчити ся, *Ч.* V. 750. s. Забануváти. [nen, schwinden.
Сосланýти ся, in nichts zerrin-
Сóсна, *f.* Kiefer, *m.*
Сосни́к, *m.* Föhrenwald, *m.*
Сосни́на, *f.* Fichtenholz, *n*; 2) Föhrenwald, Fichtenwald, *m.*
Сóсниця янтарóва, *f.* Bernsteinbaum, *m.* (Pinites succinifer).
Сосновéць, *gen.* -івця́, *m.* Grosser, brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hylobius Pini), *B.*
Соснóвка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Gastropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Trachea Piniperda), *B.*
Сосня́к, *m.* Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo Pini), *B.*; 2) Art Pilz.
Сосóк, -скá, *m.* Brustwarze, Zitze, *f.* *K. pl.* -кй, Brüste, *pl.*
Сосóнка, *f. dim.* s. Сóсна; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum silvestre), *B.* -тївíчка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. arvense); сосóнки, *pl.* Schafthalme, Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).
Сосóночка. *f.dim.* s. Сосóнка, Сóсна.
Соспóлене, *n.* *Гуш.* Суспíльність.
Сосполúтельний, *a.* *Гуш.* s. Суспíльний.
Сосредотóчний, *a.* concentrisch.
Составéць, -вця, *m. dim.* s. Састáв.
Састáвити, -вля́ти, *v. a.* zusammenstellen, herstellen, bilden.
Састáвник, *m.* Bestandtheil, Gemengtheil, *m.* *Пол.*
Сострадáти, *v. n.* mitleiden, *K.*
Состройти, *v. a.* *Ч.* V. 113. s. Построúти; *Ч.* II. 267. bereiten, zustande bringen.
Сострýг, *m.* *Мог.* s. Струг (Schaber).
Сосýля, *f.* *Ч.* I. 1, 32.
Сот, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*
Сотáти, *v. a.* s. Мотáти; — ся, *Не.* sich abwickeln; 2) herum-, vorschweben; 3) sich herumbalgen, *Фр.*
Сотвíр, -óру, *m.* Geschöpf, *n.* *Пар.*
Сотвóрене, *n.* Schöpfung, *f.*
Сотворúтель, *m.* Schöpfer, *m.*
Сотворúти, *v. a.* erschaffen.
Сотворíнє, *n.* Geschöpf, *n.*
Сóтенька, *f.dim.* s. Сóтка, *А-Г.* 156.
Сóтенний, *a.* zur Сóтня geh.
Сотéнство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.* eines Сóтник, *Ке.* II. 52. [mal, *ВБ.К.*
Сóтеро, *num.* hundertfach, hundert-
Сóтець, -тця, *m.* *Ф.* s. d. f.
Сóтка, *f.* ein Hundert.
Соткóвий, *a.* *Т.* s. Сóтний.
Сóтнар, *m.* Centner, *m.*
Сотнарóвий, *a.* Centner-.
Сóтний, сóтий, *a.* der (die, das) hundertste.
Сóтник, *m.* Anführer einer Abtheilung von hundert Mann (im Kosakenheere).
Сотникíвна, *f.* Tochter des Сóтник.
Сотникóва, *f.* Gattin des Сóтник.
Сóтницкий, *a.* des Сóтник.
Сóтниця, *f.* $^1/_{100}$ Theil, *Пс.*; 2) Wachsschabe, *m.* (Galleria), *B.*
Сотничéнко, *m.* Sohn des Сóтник.
Сотничúха, *f.* s. Сотникóва.
Сóтня, *f.* eine Abtheilung von hundert Mann.
Сотня́га, *f. aug.* s. Сóтка, *Кч.* 26.
Сотонíти, *v. n.* *ТР.* 31. dämmern, ergrauen. [nisch, *Пар.*
Сотóнський, *a.* teuflisch, dämo-
Сотрýдник, *m.* Cooperator, Colaborator, *m.*

Сóтський, *m.* Aufseher über 100 Bauern; Wächter welcher die Aufsicht über 100 Bauernhäuser hat.

Сотýга, *f.* Jahresring am Baum; 2) Fassdaube, *f.*; 3) *pl.* сотýги. Luftlöcher, -röhren, das Gebläse, (*Ф.*).

Сотцé, *n.* s. Сóтка, 100 Stück.

Соýзник, *m.* Mitgefangener, Gefängnisgefährte, *f. Ш.* I. 217.

I. Сóфа, Сóфка, *f.* Sophie.

II. Сóфа, *dim.* сóфка, *f.* Sopha, *n.*

Соферáти, *v. a.* кого́ jmdn gern haben, lieben.

Софíвка, *f.* Schienbein, *n.* (tibia), *B.*

I. Софíя, *f.* Sophie. [berus L.), *B.*

II. Софíя, *f.* Kreuzotter, *m.* (Pelias

Софóлї, *pl.* §. Füsse, *pl.*

Сóфрон, *m.* Sophronius.

Сóхá, *f.* Gabelholz, *n.* Gabelstange, *f.* Hakenpflug, *m*; *gew. pl.* Pfeiler, *m.*

Сóхáр, *m.* Hängegestell des Flössers auf dem Floss (*Фр.*); *pl.* сóхари, Geweihsprossen, Gestelle zum Trocknen &.

Сохвалáти, *v. a.* s. Величáти, *К* I. 31.

Сóхнути, (схнýти), *v. n.* trocknen, trocken werden, dürr werden; mager werden, abzehren.

Сохрáна, *f. Под.* Erhaltung, Bewahrung, Conservierung, *f.*

Сохранúти, сохраня́ти, *v. a.* bewahren, verhüten, hüten.

Сохрáнний, *a.* behutsam; sorgfältig.

Сохрáнно, *adv.* gut, ängstlich bewahrend, heilig, *Мог.*; sorgfältig. [stätte, *f.*

Сóхрон, *m. W.* Schutz, *m.* Zuflucht-

Сохтáч, *m.* Geck, Stutzer, *m.*

Сохтовáти, *v. n.* sich beeilen, schnell etw. machen, *B.* [bewandert.

Сохтóвний, *a. Зг.* passend; 2) *Пар.*

Соціолóгія, *f. К.* Sociologie, *f.*

Сóцький, *m.* s. Сóтський

Сочéва, *f. Гн.* 61. s. d. f. [lens).

Сочевúця, *f.* Saatlinse, *f.* (Ervum

Сóчень, *g.* сóчня, *m.* Saftfaden, *m.* (paraphysis).

Сочúвонька, *f. dim.* s. Сочевúця.

Сочúнник, *m.* Coëfficient, *m.*

Сочúстий, *a.* saftig.

I. Сочúти, *v. a. Га.* II. 56. aufhetzen, Zwist u. Hader wieder hineinbringen.

II. Сочúти ся, *Ч.* III. 178. sickern.

Сóчка, *f.* Linse, *f.* (lens crystallina), *B. Мол.*

Сóчний, *a.* saftig, *Фр.*

Сóчничок, -чка, *m. dim. АД.* I. 53. e. Bestandtheil der Сóха. [ferae).

Сóчнї, *pl.* Gutti Gewächse, *pl.* (Gutti-

Сóчок, -чку, *m. dim.* s. Сок.

Сóшки, *pl.* Dreifuss, *m. Зак.*

Сóшник, *m.* s. Леміш. *АД.* I. 53.

Сощепúти ся, *Ч.* V. 713. sich zusammenheften. [liirte, *m.*

Союжанúн, *m. К.* Verbündete, Al-

Союз, *m.* Bund, *m.* Verbindung, *f.* Verein, *m.* [sein, verbündet sein.

Союзити, *v n. Сн.* 124. verbunden

Союзний, *a.* verbündet.

Союзник, *m.* Verbündete, Alliant, *m.*

Сóя, *f.* Eichelhäher, *m.* (Corvus glandarius), *B.* [сóяшно, sonnig.

Сóяшний, *a* s. Сóнячний; *adv.*

Сóяшницї, *pl. Ч.* I. 1, 114. Sonnenstich, *m.* (?) [Fall, Niederfall, *m. Ст.*

Спад, *m.* (üppiger, reicher, voller)

Спадь, *f.* Honigthau, *m.*; 2) * unerwartete Durchsuchung, (*Фр.*).

Спадáти, спáдувати, спáсти, *v a.* abfallen, herunterfallen; fallen, sinken (vom Preise); — з лиця́, з тíла, im Gesichte einfallen, am Leibe verfallen; — з гóлосу, die Stimme verlieren; — в лад, s. Йти́ в лад, до ладу́; спадáє дýмка кому́ jmd kommt auf den Gedanken, *ОП.*; 2) *impers.* спадáє мені́ по вітцí mir kommt eine Erbschaft zu, (*Фр.*).

Спáдень, -дня, *m.* Westen, *m. Пар.*

Спáдúна, *f. К.* Abfall, Wasserfall, *m.* Stufe, *f.*

Спáдистий, *a.* abschüssig, steil, бéрiг &; 2) — кінь ein Pferd das viel frisst und dennoch mager ist, *B.*

Спáдисто, *adv.* abschüssig, steil.

Спадкíвщина, *f.* s. Спáдщина.

Спадковúй, *a. К* erblich.

Спадкодáвець, -вця, *m.* Erblasser, *m. T.*

Спáдок, -дку, *m.* Fallen, Senken des Wassers (водú), *n.*; воробчику спадку, спáдку! Zuruf in der Гáївка, *Га.* I. 123; 2) Erbverlassenschaft, *f.* Nachlass, *m.* Erbe, *n.* спáдком лишúти комýсь щось, *Baг.* als Erbe zurücklassen, vermachen, s. Спáдщина.

Спадóчний, *a.* lothrecht, vertical.

Спáдщина, *f.* Nachlass, *m.* Erb-

Спаз, *m.* = зліть. [schaft, *f.*

Спа́йка, *f.* +*B.* Bindemittel, Band, *n.* Kitt, *m.*; 2) Löthstelle, *f.*

Спа́костити, *v. a.* arg zurichten, beschädigen, verletzen, *K.*

Спаль, *f.* ausgebrannter Waldstrich zum Zwecke des Getreideanbaues, *B.*; 2) Heizung, *f.* Brennmaterial, *n.*

Спалазува́ти, *v. n.* ermüden.

Спалахкоті́ти, спалахну́ти, *v. n.* aufflackern (v. der Flamme).

Спаленина́, *f.* Anbrennen, *n.* (der Speisen beim Kochen); Angebranntes, *n.*

Спали́ти, *v. a.* verbrennen, sengen.

Спали́ще, *n* Feuerstätte, *f.* Ackerland auf ausgebranntem Waldstrich.

Спалїнни́к, *m.* Brandleger, Brandstifter, *m.*

Спа́льня, *f.* Schlafkammer, *f.* -zimmer, *n.*

Спамята́ти, спами́тувати, *v. a.* s. Памята́ти; 2) — кого́, beruhigen; — ся s. Памята́ти ся, sich beruhigen.

Спанїлий, *a.* s. Спанбшений.

Спанїлість, -ости, *f.* Herrlichkeit, *f. Cm.*

Спаніти, *v. n.* vornehmer Herr werden, *Зг.* s. d. f.

Спанбшити, *v. a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn machen; — ся, vornehm, reich werden, ein grosser Herr werden; спанбшений, *a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn geworden, Parvenü.

Спантели́чити, *v. a.* кого́ jmdn aus dem rechten Wege schlagen, verführen, *Кч.* 138.

Спаплю́жити, *v. a.* arg beschimpfen.

Спар, *m.* s. Садно́. *B.*

Спарени́на, *f.* Wunde vom Verbrühen; — ся sich —.

Спа́рити, *v. a.* verbrennen, verbrühen; — ся sich —.

I. Спа́рний, *a. B.* schwül, heiss; *adv.* спа́рно, schwül.

II. Спарни́й, *a. Cm.* harmonisch.

Спаровля́ти, *v. a. Me.* 416. kaufen, verschaffen.

Спартблити, *v. a.* leidlich zustande bringen, flicken; verhudeln.

Спаруббчити, *v. a.* вік *Зг.* als Па́руббк verleben.

Спарува́ти, *v. a.* paaren; — ся sich —, *C.* I. 218.

Спарувіти, *v. n.* räudig werden.

Спари́ти, *v. a. Cm.* hoch heben.

Спас, *m.* s. Спаси́тель; 2) Fest der Verklärung Christi, s. Преображе́ние Христа́ Спа́са. [Saat, Viehschaden, *m.*

Спась, *f.* abgeweideter Strich, -te

Спасе́ние, *n.* Heil, *n.* Wohlfahrt, *f.*

Спасе́нний, *a.* heilbringend; selig, — путь der Weg des Heils.

Спасе́нник, *m.* der sich retten will, *Др.* der selig, erlöst werden soll, der nach Seelenheil trachtet, *K.*

Спаси́бі, (-бір), спаси́бу, *Oc.* (61) III. 18. *int.* Gott sei Dank! vergelt's Gott! спаси́бі-Бо́гови, *P.* I. 4. *id*; за спаси́бір für eine leere Vertröstung, für umsonst, *C.* II. 195.

Спаси́тель, *m.* Retter, Erlöser; Heiland, *m*; -ка, *f.* -in, *f.*

Спаси́тельний, *a.* s. Спасе́нний; Спаси́тельність, -ости, *f.* Erspriesslichkeit, *f.*

Спаси́бкати, *v. a.* danken, *Mi.* II. 474.

Спасівка, *f.* Fasten vor Mariä Himmelfahrt; 2) спасівки *pl.* (грушки́) frühe Birnen um die Zeit des h. Спас d. i. des Festes der Verklärung Christi.

Спасівский, *a.* um die Zeit des Festes Спас (w. s.).

Спасі́не, *n.* Wohlfahrt, *f. Пар.*

Спасі́нячко, *n. dim.* s. d. v.

Спаску́дити, *v. a.* beschmutzen, verunreinigen; verhunzen.

Спа́сне́. (-сьне), *gen.* спасно́го, *n.* Hutgeld, Weidegeld, *n. Пс.*

Спасни́й, (-сьн-), *a.* fett, gemästet.

I. Спа́сти, *v. a.* s. Спада́ти.

II. Спа́сти, спаса́ти, *v. a.* abweiden.

III. Спасти́, спаса́ти, *v. a.* erlösen, retten.

Спасува́ти, *v. a.* § spassen.

Спа́ти, (сплю, спиш), *v. n.* schlafen.

Спа́тлати, *v. a.* in Büschel zusammenschlagen.

Спа́тоньки, -очки, *dim. v. n.* s. Спа́ти.

Спаха́ти, *v. a.* das Feld bestellen.

Спа́хнути, (спа́хувати, *M.* II. 94.) *v. n.* auflodern, aufflammen, *He.*; 2) auffahren (im Zorn); verpuffen, *M.* II. 82; румяне́ць густи́й — на ли́чку, überfliegen, s. Спалахну́ти.

Спа́чити ся, sich werfen, krumm werden, krummlaufen (wie nasse od. feuchte Bretter von der Sonne od. der Ofenhitze).

Спаш, *m.* Weideland, *n.* (üppige) Weide, *f. Кч.* 374; 2) Feldschaden, *m.*

(dh Abweiden) *C.* II. 173.; 3) *H.* 79. Falle, Schlinge, *f.* [Змарни́ти.

Спашíти, спашувáти, *v. n.* s.

Спаю́н, *m.* Collodium, *n.*

Спая́ти, *v. a.* verbinden; — ся, *K.* sich vereinigen, s. verbinden.

Спая́ч, *m.* Löther, *m. Нар.*

Спевни́ти, *v. a.* sicher, positiv stellen, *T.* — слóво erfüllen, *Ст.*

Спéка, *f.* Hitze, *f.* [когóсь. чогóсь.

Спéкати ся, los werden, abfertigen,

Спеколáт, *m.* Unmensch, Tyrann, *m.* -áтка, *f.* Tyrannin, *f. Нар.*

Спеколáтский, *a.* tyrannisch, *Нар.*

Спеколáцтво, *n.* Tyrannei, *f. Нар.*

Спекотня́, *f.* s. Спéка.

Спекти́, *v. a.* s. Спечи́.

Спектрáльний, *a.* Spectral-, -a аналíза Spectraluntersuchung, *f.*

Спелена́ти, *v. a.* umwickeln, umhüllen, bedecken, *Кн.*

Спенз, *m.* Helleborus?

Спеник, *m.* Zunge in der Schnalle.

Спéрва, *adv. Кв.* I. 85. allererst, noch gleich anfangs. [zuvörderst.

Спервонáперву, *adv.* vorallererst,

Спéрву, *adv.* anfangs, von Anfang, *M.*

Спереджáти, *v. a. Ме.* 57. s. Вигерéджувати. [vorkommen, *Гол.* I. 313.

Спередúти, *v. a.* когóсь jmdm zu-

Спережáти, *v. a.* (um die Wette) voranlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen.

Спереча́ти, *v. a.* abrathen; verbieten; — ся einen Streit, e. Wortwechsel mit jmdm haben, führen.

Сперéчка, *f. Др.* s. Суперéчка.

Спермацет, *m.* Wallrath, *m.* (sperma ceti), *Пис.* [geschwulst, *f.*

Спéрте́, *n.* Anlehnung, *f.*; 2) Wind-

Спéрти, спера́ти, *v. a.* anlehnen, stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух спéрло у нéго der Athem ist ihm ausgegangen, kann nicht mehr athmen; 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw. in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся sich anlehnen, stützen, sich drängen, sich zusammendrücken, -pressen, sich stopfen. [ursprünglich, erstlich.

Спершу́, *adv.* zuerst, anfänglich,

Спершу́нку, *adv.* s. d. v. (*Фр.*).

Спесúвий, *a.* stolz, hochmüthig.

Спесúвити ся до когó, jmdn stolz verschmähen, *ГБ.*

Специфíчний, *a.* spezifisch.

Спéциял, *m.* Specialitaet, *f.* 2) Art Münze: Thaler, *m. Зах.* [trüben.

Спечалúти, *v. a.* bekümmern, be-

Спечи́, *v. a.* s. Печи́.

Спéчний, *a.* -день. hitziger Tag; *adv.* спéчно, schwül, heiss.

Спещéний, *a. Ст.* verzärtelt.

Спивáти, *v. a.* wacker trinken, es sich schmecken lassen; — ся, спúти ся. sich betrinken, sich berauschen.

Спиж, *m.* Erz, *n.* [rathskammer, *f.*

Спижáрня, *f.* Speisekammer, Vor-

Спижóвий, *a.* ehern. [meln.

Спúкати ся, sich häufen, sich sam-

Спилáти, *v. a.* schöpfen; 2) *flink, rasch, fleissig thun, gehen &. [тáнка.

Спилки, *pl.* das Abgeschöpfte, s. Спе-

Спильна, *adv.* fleissig.

Спин, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m*; Hindernis, *n.* бéз спúну ohne Einhalt; unbeanstandet.

Спúна, *f.* Rücken, Rückgrat, *m.*

Спинáти, *v. a.* zusammenknöpfen, heften, verbinden; 2) коня́ (остроґами), *pol.* spornen; — ся aufstreben, klettern, s. Пня́ти ся. [Helleborus (?).

Спиндз. спинз, полонúньский, *m.*

Спинúтель, *m.* Abhalter, *m. Пол.*

Спинúти, спиня́ти, спúнювати, *v. a.* aufhalten, zurückhalten, abhalten; bezähmen; — ся Halt machen, einhalten; 2) спинúти ся на дúóки = спúсти ся на дúóки (w. s.).

Спúнка, *f. dim.* s. Спúна; 2) Abwehr, *f.* Abhalten, *n.*

Спинкóвий, *a.* самé спинкóве пáньство, *М+Б.* 418?

Спúнний, *a.* Rücken-; Schulter-.

Спúнок, *gen.* спúнку, *m.* Einhalt, *m.* Abwehr, *f.*

Спинтóчити, *v. a. Ко.* 409. nieder-, eindrücken, schlagen, beugen.

Спúнцювати ся, s. Спинáти ся.

Спúнювати. *v. a.* s. Спинúти.

Спиня́ка, *f. aug.* s. Спúна.

Спиня́ти. *v. a.* aufhalten, hemmen, hindern; wehren; s. Спинúти.

Спира́ти, *v. a.* щось кому́ jmdm etw. streitig machen, absprechen, vorenthalten; verwehren, verbieten; — ся sich widersetzen, s. Спéрти.

Спирíт, *m.* Adept des Spiritualis-

mus, -ка, *f.* Adeptin d. S. *Не.*

Спирону́ти, *v. n.* abspringen.

I. Спис, *m.* Spiess, Speer, *m.* Lanze, *f.*

II. Спис, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.* Namensregister, *n.* Musterrolle, *f.*

Спи́са, *f.* s. Спис I.

Списа́ти, спи́сувати, *v. a.* niederschreiben, aufschreiben; verzeichen; abmalen, malen; — ся з ким про що́сь in Briefwechsel mit jmdm treten, *Кн.*; — ся з чим sich mit etw. od. dh etw. hervorthun, auszeichnen.

Списка́ти, *v. a. H.* 64.

Списко́вий, *a.* in die (Militär-) Liste eingetragen, militärpflichtig, *K.*

Списне́, *n. a.* s. ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, *f.* [ger, -träger, *m. Ил.*

Списоб о́рець, *m.* Lanzenschwin-

Списова́тий, *a.* lanzeltförmig.

Списо́вий, *a.* Lanzen-. [*Пйс.*

Списови́дий, *a.* spitzig, zugespitzt,

Спи́сок, *gen.* спи́ску, *m.* Abschrift, Copie; Skizze, *f. K.*; 2) s. Спис II.

Списоно́сний, *a.* speertragend, *Кл.*

Спи́сувати, *v. a.* s. Списа́ти.

Спи́сувач, *m.* Concipist, *m. Пар.*

Спи́ти, *v. a.* trinken, austrinken; — ся, s. Спива́ти ся, ganz besoffen sein.

Спиткува́ти, *v. a.* e. Versuch anstellen.

Спитлюва́ти, *v. a.* s. Питлюва́ти.

I. Спи́ток, *gen.* -тку, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.* [*m.* Zechen, *n.*

II. Спи́ток, *g.* -тку, *m. H.* 83. Trunk,

Спи́тувати ся, *M.* versuchen.

Спиха́ти, *v. a.* herab-, hinab-, herunter-, wegstossen.

Спи́хнути, *v. n.* Спалахну́ти.

Спихо́йка, (-о́вька), *adv. Гол.* I. 325. s. Ни́шпо.

Спи́ця, *f. pl* -ці, s. Спри́ха.

Спичаки́, *pl.* junge Wurzeln des Schilfes.

Спи́чка, *f. Кв.* I. 41. s. Шпи́лька.

Спи́шний, *a. Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Пишний; *adv.* спи́шна.

Спів-, *in Zusammensetzungen:* Mit-.

Спів, *g.* -ву, *m.* Gesang; Gesangsunterricht, *m.* [Muse, *f.*; 2) s. Спів, *Кн.*

Спі́ва, *f. Ру.* Göttin des Gesanges,

Співа́к, *m.* Sänger, *m.*; 2) -рі́й, Sängerschwarm, Tütschwarm, *m.*; 3) Grasmücke, *f.* (Sylvia), *B.*

Співа́нє, *n.* Singen, *n.* Gesang, *m.*

Співа́нка, *dim.* співано́чка, *f.* Lied, *n.* Gesang, *m.* [вучість.

Співанні́сть, -ости, *f. ЛД.* s. Спі-

Співанчи́на, *f.* ein geringes Lied.

Співа́чик, *m. dim.* s. Співа́к.

Співа́ти, *v. a.* singen; то́нко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen.

Співачи́ха, *f.* s. d. f.

Співа́чка, *f.* Sängerin, *f.*

Співвинова́тий, *a.* mitschuldig.

Співві́домість, -ости, *f.* Mitwissen, *n.*

Співвла́дник, *m.* Mitregent, *m.*

Співвладни́цтво, *n.* Mitregentschaft, *f. Пар.*

Співвла́стник, *m.* Mitbesitzer, *m.*

Співволода́р, *m.* Mitregent, *m. ОБ.*

Співворохо́бник, *m.* der Mitverschworene.

Співдї́дич, *m.* Erbgenoss, Miterbe, *m.*

Співдїди́цтво, *m.* Erbgenossenschaft, *f.* [wirken, *Пар.*

Співдїла́ти, співдія́ти, *v. a.* mit-

Співдія́нє, *n.* Mitwirkung, *f. Пар.*

Співе́ць, -вця́, *m.* Sänger, *m.*

Співе́цький, *a.* des Sängers, liederreich, *ОП.*

Співжалі́нє, *n.* Mitleid, *n. Ил.*

Співзвук, *m. Д. гр.* Mitlaut, Consonant, *m.*

Співзна́тель, *m.* Mitwisser, *m. Пар.*

Співистно́ванє, *n.* s. Співча́сність, *Ил.*

Спі́вка, *f.* Cantate, *f.* Lied, *n.* [bend.

Співли́вий, *a.* singend, gesanglie-

Співме́шканець, -нця, *m.* Mitbewohner, Miteinwohner; Stubengenosse, *m.*

Співмі́рний, *a.* gemeinschaftliches Mass habend.

Співнасліди́к, *m.* Miterbe, *m.*

Співни́й, *a. Га.* I. 72. gesangkundig, -lustig, -reich.

Співнина́, *f.* Gemeinschaft, *f.* gemeinschaftlicher Besitz, g. Nutzniessung, &.

Співоби́ва́тель, *m.* Mitbürger, *m.*

Співону́ти, *v. a.* zu singen anfangen, *M.* [sanglustig, s. Співу́чий.

Співо́чий, *a. M.* I. 92. singend, ge-

Співо́чість, -чости, *f.* s. Співу́чість.

Співочка, *f.* птáшка-, singend.
Співпоручник, *m.* Mitbürge, *m. Пар.*
Співпосїдáтель, *m.* Mitbesitzer, *m.*
Співпростýпник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [-ниця, *f.* -in, *f.*
Співробітник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
Співрядний, *a.* coordiniert.
Співрядність, -ности, *f.* Coordination, *f. Ил.* [ner eines Dorfes, *m.*
Співселянúн, *m. W.* Mitbewoh-
Співстрадáлець, -лця, *m.* Leidensgefährte, *m. Пар.* [*m. ОБ.*
Співтвóрець, -рця, *m.* Mitschöpfer,
Співýнка, *f. B.* s. Співáчка.
Співýченик, *m.* Mitschüler, *m.*
Співýчий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
Співýчість, -чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
Співцїв, *a.* des Sängers. [zeitig.
Співчáсний, *a.* mitzeitig, gleich-
Співчáсник, *m. pl.* -ки, Mitwelt, *f.*
Співчáсність, -ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coëxistenz, *f. Ил.*
Співчúнник, *m.* Coëfficient, *m.*
Співчутé *n.* Mitgefühl, *n.*
Співчýти, *v. a.* mitempfinden.
Спід, *gen.* споду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на спóдї, unten; 2) спід, у спóду Erdschacht, Stollen, *m.*
Спíдка *f. He.* 197. Unterlage, *f* s. d. v. 1).
Спідлúти, *v. a. K.* entwürdigen, erniedrigen; — ся sich erniedrigen, sich herabwürdigen, sich schänden.
Спíдний, *a.* der untere, von unten.
Спíдниця, *f.* Unterrock der Frauen; 2) спíдниця, *f.* s. Помíстниця.
Спідняк, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зап.* I. 344. der gewölbte Boden der Банду́ра.
Спідня́рка, *f.* s. Помíстниця.
Спідóк, *gen.* -дкá, *m.* hölzerne Unterlage für Holzbauten (= підвáлина).
Спідрýчний, *a.* bequem, handhablich.
Спізнáти, спізнавáти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; — ся einander kennen lernen, Bekauntschaft machen.
Спізнúлий, *a.* s. Пíзний, *Ст.*
Спізнúти, *v. a.* verspäten; — ся, sich —.
Спíйка, *f.* Fügewort, *n. Пар.*
Спíйманий, *a.* gefangen.
Спíймáти, *v a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
Спíйний, *a.* bindig.
Спíйнúк, *m.* Bundesgenosse, *m. Пар.*
Спíйнúцтво, *n.* Bundesgenossenshaft, *f. Пар.*
Спíйність, -ости, *f.* Cohäsion, *f.* сúла -сти Cohäsionskraft, *f.*
Спíйнóчити, *v. a.* föderalisieren, *Пар.*
Спíйня, *f.* Bund, *m.* s. Союз.
Спíка, *f.* s. Спéка, *M.*
Спíл, *g.* спóлу, *m.* до спóлу, *Ф.* zusammen, s. Поспóлу.
Спілéнький, *a. dim.* s. d. f.
Спíлий, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
Спíлість, -ости, *f.* Zustand der
Спíлка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спíлку завязáти, -тримáти, у — ся звязáти & sich wozu vereinen.
Спілковúй, *a.* Association-. [eint.
Спíльний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
Спíльнúк, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
Спíльнúчити з ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
Спíльність, -ности, *f.* Gemeinschaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
Спíльнолюдний, *a.* alle allge-
Спíльнóта, *f.* s. Спíлка.
Спíльщик, *m. Др.* s. Спíльник.
Спíльщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
Спíмка, *f.* Erwähnung, *f.* [verfallen.
Спімнýти, *v. a.* erwähnen, auf etw.
Спíнити ся, s. Пíнити ся.
Спíнúчка, *f. D. c.* 7.
Спінúк, *m.* s. Спíльнúк.
Спіннóта, *f.* s. Спíлка.
Спір, *gen.* спóру, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f. B.*; 2) s. Дúхавиця; 3) Streit, Hader, *m.*
Спірка, *f.* Streit, Hader, *m.* +*M. Кн.*
Спірлúвий, *a.* widerstreitend, hadernd, *K.*
I. Спірнúй, *a.* streitig, strittig.
II. Спірнúй, *a.* reichlich, voll, üppig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, ausrichtsam, *Пар.*
Спірнúк, *m.* Nebenbuhler, *m. Пар.*
I. Спíрність, -ости, *f.* Streitigkeit, *f.*
II. Спíрність, -ости, *f.* Reichlichkeit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Спіснічáти, *v. a.* Diät halten.

Спісоóбрець, -рця, *m.* s. Списоóбрець.

Спíти, *v. n.* reifen, znr Reife kommen; 2) fortschreiten, sich vervollkommnen.

Спíтка, *f.* s. Пригóда.

Спíткáти, *v. a.* begegnen, betreffen.

Спíткнýти ся, straucheln, на кóго wegen jmds straucheln, *Кч.* 124.

Спітнáпіти, спітнíти, *v. n. B.* schwitzen.

I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успíх.

II. Спіх, *m. Кв.* I. 181. Erfolg, *m.* s.

Спішúти, *v. n.* на кóго zur Eile antreiben; 2) спíшити, u. — ся, eilen, sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.

Спішнúй, *a. M.* eilig, rasch, schnell,

Спішóк, *m. H.* 200.

Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f. Ф.*; Moor, Morast, *m.*; 2) Insel, *f. TP.* 125; 3) Floss, *n*; 4) Zusammenschmelzung, Legierung, Mischung, *f. Под.*

Сплавóá, *f.* Abflössung, *f.*

Сплавéць, *gen.*-цá, *m.* Schwimmhölzchen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I. 255.

Сплáвúне, сплавúско, *n.* Holzstücke, ausgewurzelte Baumstämme & welche das Hochwasser nach dem Abfallen hinterlässt. [*adv.* -сто, schief, *Па.*

Сплавúстий, *a.* geneigt, schief;

Сплáвити, сплавлáти, *v. a.* weg-, abspülen; flössen, schwemmen; *У.*; 2) überströmen, übergiessen, *У.*; 3) legieren.

Сплавúще, *n.* Flossplatz, *m.*

Сплáвка, *f.* Abschwemmung, Abführung, *f. Под.*

Сплáвний, *a.* schiffbar. [mann, *m.*

Сплавник, *m. КУ.* Flösser, Fähr-

Сплавнúцтво, *n.* Flosswesen, *n.*

Сплáвно, *n.* Legierung, *f.*

Сплáвняне, *n.* Legieren, *n.*

Сплáво, *adv.* птах летúт — fliegt so wie schwimmend.

I. Сплáвок, *m.* шклáнний Glasfluss, *m.*

II. Сплавóк, *m.* сплáвка. *f.* s. Сéбель, *B.*

Сплáвці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*

Сплавчýк, *m.* Flossjunge, *m.* [(*Фр.*).

Сплани́стий, *a.* s. Сплавистий,

Спласáти, *v. n.* von d. Geschwulst: abnehmen.

Сплат, *m.* сплáта, *f.* Auszahlung, Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f*

Сплатúмий, *a.* zahlbar, tilgbar.

Сплатúмість, -ости, *f.* Zahlbarkeit, *f.*

Сплатúти, сплáчувати, *v. a.* bezahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.

Сплáтне *n.* das Abbezahlen, Abfinden.

Сплескáти, *v. a.* abplatten; 2) *viel zusammenplauschen, *Ф.*

Сплéснути, *v. a.* klatschen.

Сплет, *m.* Geflecht, *n. Фр.*

Сплéтене, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*

Сплéтка, *f.* дротянá Drahtseil, *n.*

Сплечúти ся, sich verrenken, s. lähmen.

Сплéювати ся, s. Сяялúти ся.

Сплúвáти, сплинýти, сплúсти, *v. n.* herabschwimmen; * з розуму — wahnsinnig werden. eine Thorheit begehen, *B.*; 2) auf der Oberfläche schwimmen; * моя́ річ сплúла на змію́ ich kam im Fluss der Rede auf die Schlange, *P.* I. 130. — ся zusammenfliessen.

Сплúвти́ ся, *Мор.* s. d. v.

Сплигнýти, *v. n.* hin-, heraufspringen.

Сплигóнути, *v. n.* niederspringen, *Cm.* [heiser werden.

Сплúпúти ся, Schnupfen haben,

Сплúснýти, *v. n. Гр.* schwinden, sich fort machen.

Сплід, *gen.* сплóду, *m.* Geburt, *f. Ру.*

Сплíснїти, *v n.* schimmeln, schimmelig werden. [Bund, *m.*

Сплíт, *g.* сплéту, *m. B.* Flechte, *f.*

Сплїтáти, *v. a.* flechten, zusammenflechten. [ben einander.

Сплíш, *adv. M.* III. 121. dicht ne-

Сплíшник, *m.* Art Krankheit, *Еф.* 33.

Спльóвувати, *v. a.* oft spucken.

Сплóдженє, *n.* Schwängerung, Erzeugung, *f. Пар.*

Сплóдити, *v. a.* erzeugen, *Кч.* 139; — ся (земля́) — unfruchtbar werden, entkräftet werden (dh zu starke Produktion), *M+E.* 399.

Сплох, *adv.* flugs, *Пар.*

Сплочáти, *v. a.* zusammenzimmern, -fügen, -binden, *C.* II. 134. [gedrückt, *B.*

Сплóщений, *a.* abgeplattet, platt-

Спощéнність, -ности, *f.* Abplattung, *f. Пол.* [drücken.

Сплóщити, *v. a.* abplatten, platt-

Сплóщка, *f.* abgeplattete Halb Herzmuschel, *f.* (Cardissa), *B.* [cher, *m.*

Слýтник, *m.* Ränkeschmied, -ma-

Сплýтнї, *pl.* Ränke, *pl. Пар.*
Сплювáти, *v a.* spucken. [napf,*m.*
Сплювáчка, *f.* Spuckkasten, Spuck-
Сплюгáвити, (-гáнити), *v. a.* abschmähen; entheiligen.
Сплюндрувáти, *v. a.* ausplündern.
Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) s. Зáяць, *B.*
Сплюхa, *f.* Langschläferin, *f.*; 2) Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europaeus), *B.*
Сплю́ща, *f.* Platzregen, *m. B.*
Сплю́щений, *a.* s. d. f. *C.* I. 228.
Сплю́щити, *v. a.* zusammendrükken, -pressen, -schliessen.
Сплясáти, *v. a. TP.* 63. klatschen.
Сплячкú, *pl.* gutes Schlafen.
Спобíгчи, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38. несподíване лúхо спобíгло unverhofftes Unglück hat sich zugetroffen, hat ereilt. [лáти ся.
Спобратúмити ся, *Зг.* s. Зóбра-
Сповáга, сповáгу, *adv.* gemächlich, langsam, schonend, rücksichtsvoll, *K.*
Сповáдити ся, verwöhnt, verzogen werden, +*M.*
Споважнíти, *v. n.* ernst werden, in ernste Gedanken sich vertiefen u. ernste, gewichtige Fragen sich stellen, *Cв.* würdevoll, feierlich werden, *K.*
Споважнохúльний, *a.* „Мета“ (63) 32.?
Сповенúти, *v. a.* erfüllen, sättigen, *Гол.* III. 34.; überfluten, überströmen.
Сповéрху, *adv.* von Aussen.
Спóвзнути, *v. n.* verfliessen, schwinden, *Фр.*; 2) verschiessen (v. Farben).
Сповивáти, спови́ти, *v. a.* einwindeln. [Wickelband, *n.* Windel, *f.*
Спонивáч, *dim.* споливáчик, *m.*
Спови́дїти, *v. a.* erblicken, *Зг.*
Спови́ток, -тку, *dim.* спови́точок. *M.* I. 44. *m.* у спови́точку, in den Windeln, in zartester Kindheit, *Mi.* II. 261. *OБ.*
Повитýха, *f.* Hebamme, *f.*
Спóвідь, *gen.* -іди, *f.* Beichte, *f.*
Спові́дальниця, *f.* Beichtstuhl, *m.*
Спові́даний, *a.* der gebeichtet hat.
Спові́дати. *v. a.* Beichte hören, beichten; * ausforschen; rügen; — ся beichten, bekennen. [anlassung, *f.*
Спові́дка, *f. Зг. Пр.* II. 259. Ver-
Спові́дник, *m.* Beichtvater, *m.*; 2) Beichtgänger, *m.*
Спові́рити, *v. a.* anvertrauen, +*M.*
Спові́сти, *v. a.* hersagen, aussagen; — щось на кого́ jmdm etw. abtreten, cedieren; — ся bekennen, eingestehen, s. Спові́дати ся.
Спові́стúти, спові́щáти, *v. a.* benachrichtigen, melden, *Кч.* 239. [wittern.
Спові́трíти. *v. n.* ausdunsten, ver-
Спóвка, *f. Ие. Пр.* VIII. 959?
Сповназýбий, *a.* -е кýсало vollständiges u. geschlossenes Gebiss.
Спóвний, *a.* vollkommen, vollständig; *adv.* спóвна.
Сповнúти, сповня́ти, *v. a.* ausfüllen, erfüllen, ausführen, vollführen, vollenden; leisten, *III.* I. 380; — довг die Schuld tilgen; — ся erfüllt werden, in Erfüllung gehen. [ниця.
Спóвничка, *f.* Trinkglas, *n.* s. Пов-
Споповнювáтель, *m. Пар.* Vollbringer, *m.*
Спóвщити, *v. a.* Schulden tilgen.
Спóгад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f. Cm.* Andenken, *n. OП.*
Спогадáти, *v. n.* denken, sich erinnern; — ся sich plötzlich erinnern.
Спóгадка, *f.* Vermuthung, Hypothese, Ansicht, *f. Зг*; 2) s. Згáдка, *Фр.*
Спогáнити, *v. a.* verunstalten, entstellen, *Фр.* [hinblicken.
Споглядáти, спогля́нути, *v. a.*
Спогонúти, *v. a.* heraustreiben; 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
Спогордúти, *v. a.* чимóсь stolz über etw. sich hinwegsetzen, etw. verachten, *T.* [überwinden.
Спограти, *v. a. АД.* I. 23. besiegen,
Спогудúти, *v. a.* tadeln, verwerfen, *Kol.* I. 108.
Сподáвний, *a. Cm.* herkömmlich, alt.
Спóдар, *m.* s. Господáр.
Сподáрка, *f.* s. Господúня, *Пс.*
Сподáрский, *a.* = господáрский.
Сподáти ся, *B.* sich anvertrauen, — на кого́ jmdm —.
Сподвигнýти, *v. a.* heben, aufrichten; — ся, sich — —.
Сподвúжник. *m.* Mitkämpfer, Gefährte, *m.*; -иця, *f.* Mitgefährtin, Mitarbeiterin in e. Sache, *f. У.* [unten.
С-под-испóдда, *adv. Ч.* V 918. von
Сподíбність, -ости, *f.* Schönheit, *f. B.*

Сподіване, (-ання), *n.* Erwarten, Hoffen, *n.* Erwartung, *f.*
Сподіванка, *f.* Erwartung, Hoff-
Сподівáти ся, hoffen, erwarten.
Сподівка, *f. B.* der untere Theil.
Сподінýти ся, *АД.* I. 160. sich wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.
Сподія, *f.* Hoffnung, *f. Зак.*
Сподіяти, *v. a.* s. Заподіяти; — ся, sich begeben, s. ereignen, *Ш.* I. 331.
Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*
Сподóба, *f* Wohlgefallen; Behagen, *n.*
Спсдóбане, *n.* Wohlgefallen, *n. Ил.*
Сподóбати, — ся, s. Подóбати, — ся.
Сподобúти, *v. a. Гол.* III. 127. schmücken, gefällig, schön machen; 2) nachbilden; 3) † *K.* I. 19. würdigen, würdig achten; Glück bringen.
Сподóбка, *f.* Putzfliege, *f.* (Tinia), *B.*
Сподóбляне, *n.* Nachbilden, *n.*
Сподóбний, *a. Ч.* V. 259. gefällig, wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподобним бýти комýсь gefallen, *M.*
Сподовúй, *a.* der untere; 2) -горнець: drei Garnetz fassend.
Сподовúна, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe, *f.* Niedersohlag, *m. Ф.*
Сподовúне, *n.* s. Подéне (*Фр.*).
Сподóк, *m. dim.* s. Спід.
Сподорóжний, *a.* Mitreisender, *Кл.*
Сподрýже, *n.* Ehe, *f.* Ehebündnis, *n. Ог.*
Сподрýжене, *n.* Freundschaftsbündnis, *n.*
Сподружúти, *v. a.* vermählen, *Зг.*
Сподрýжний, *a. ОБ.* ehelich.
Сподсíсти, *v. n. Ч.* VI. 20. auf jmds Stelle sich setzen, ersetzen, vertreten.
Сподýга, *f.* Aufkunft, *f. Пар.* [*Гол.*
Споедúничити, *v. a.* vereinfachen,
Спóжаль, *f.* спожалíне, *n* Beileid, *n. Пар.* [beklagenswert.
Спожáльний, *a.* mitleidenswert,
Спожáлуване, *n.* Beileid, *n.*
Спожáлувати, *v. a.* bemitleiden, sich erbarmen.
Спожéрти, *v. a.* auffressen.
Спóжив, *m.* спожúва, *f.* Consum, *m.* Consumtion, *f.* Verbrauch, *m.* Genuss, *m. B. ВБ.* [niessen, Verzehren, *n.*
Спожúване, *n.* Verbrauchen, Ge-
Споживáти, *v. a.* geniessen, essen, verzehren.
Споживáч, *m.* Consument, *m. ВБ.*
Споживнé, *n.* Accise, *f. Пар.*
Спожúвок, -вку, *m.* Verspeisen, *n.* Nahrung, *f.*
Спожидáти, *v. a. M.* -днї и нóчи verharren, im sehnlichsten Warten verweilen.
Спожúране, *n.* Auffressen, *n.*
Спожитé, (-итté), *n.* Leben, Fristen, *n.*; 2) Verbrauch, *m. M.*
Спожúти, *v. a.* s. Споживáти; 2) *M.* III. 105. erleben.
Спожúток, -тку, *m.* Consum, Verbrauch, Gebrauch, *m.*
Спожóга, *f.* Abbrennung, *f. Пар.*
Спожóжити, *v. a.* verbrennen (als Brandopfer), *Кл.*
Сповадáвна, *adv.* seit lange her, *Зак.*
Сповадáвний, *a.* sehr alt, ehemalig.
Споваколíшний, *a.* s. d. v.
Спозарáнок, -нку, *m.* sehr früher Morgen, *Зак.*
Спознавáне, *n. K.* Bekanntschaft, *f.*
Спознавáти, *v. a.* kennen lernen; — ся e. Bekanntschaft machen, *K.*
Сповóрити, *v. a.* mit Schmach bedecken.
Споврíти, *v. a.* hinblicken, *Зг.*
Споїсти, *v. a.* aufzehren, aufessen.
I. Споїти, *v. a.* besäufen.
II. Споїти, *v. a.* zusammenkitten, -leimen, verbinden, (*Фр.*), *У.*
Споквóла, споквóля, *adv.* langsam, gemach, *K.*
Спóки, *pl.* Riffe in den Стаціви, *pl.*
Спóки час, *adv.* von Anfang, seit Beginn.
Спокíй, *gen.*-óю, *m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*
Спокíйний, *a.* ruhig; friedfertig.
Спокíйничка, *f. dim. Б.*?
Спокíйність, -ости, *f.* Ruhe, Gemächlichkeit, *f.*
Спокладáти, *v. a.* s. Покладáти.
Спокоїти, *v. a.* beruhigen; — ся, *Мог. Кн.* sich beruhigen, Ruhe finden.
Споконáти, *v. a.* s. Поконáти, *Зг.*
Споконвíк, *m.* graues Alterthum, *Пар.* споконвíку, *adv.* seit Uranfang, aus der Urzeit her, *Ш.* I. 177.
Споконвíчний, *a.* seit uralter Zeit, *K.*
Спокохáти, *v. a.* liebgewinnen.
Спокревнúти ся, sich verschwiegern, s. Посвоячити ся.
Спокрúвджений, *a.* der Unrecht

gelitten hat,geschädigt,verletzt wurde, *У.*

Спокри́вдити, *v. a. Св.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.

Споку́са, *f.* Versuchung, *f. К.*

Споку́сити, спокуша́ти, *v. a.* in Versuchung führen,versuchen,verführen.

Споку́сник, *m.* Versucher, Verführer, *m.*; -ица, *f.* Verführerin, Versucherin, *f. Кч.* 326.

Споку́та, *f.*Abbüssung,Busse,Reue,*f.*

Споку́тє, *n. Зг.* s. d. f.

Спокутова́нє, *n.Не.* Abbüssung, *f.*

Споку́тувати, (-ов-), споку́тати, *D. c.* 130, *v.a.*abbüssen, bereuen, *Ш.* I. 408.

Спола́ть, *adv. Кв.* II. 256. 295 (*eig.* = εἰς πολλὰ ἔτη на многі лїтá) = здоро́в бу́в, здорові бу́ли.

Сполечова́ти, *v. a.* abprügeln, *Кн.*

Споли́ти, *v.a.*begiessen, *Pa.* I. 6.

Споличкова́ти, *v. a. Гол.* III. 158. ins Gesicht schlagen.

Споло́вание, *n.* Begattung, *f.* Beischlaf, *m.* час — ня Paarungszeit, *f. B.*

I. Споло́віти, *v. a.* зóїже das Getreide mittels Schwemme reinigen.

II. Сполові́ти, *v. n.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschiessen.

Спложи́ти, *v. a.* на ру́ки комý́сь c. inf. *Ч.* II. 291. jmdm anvertrauen,überweisen. [abspülen,wegspülen.

Сполока́ти, споло́кувати, *v. a.*

Спо́лом, *adv.* з кимóсь *M.* II. 75. zusammen mit.

Споломіни́ти ся, erröthen, *Пар.*

I. Сполони́ти, *v. a. Зап.* II. 579. röthen; — ся sich —; *B.* кро́вцев сéмлю сполони́ла, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Kol.* II. 13.

II. Сполони́ти, *v.a.*s.Полони́ти 1).

Сполені́ти, *v. n.* s. Спалені́ти, *Фр.*

Сполоска́ти, сполоснýти, *v. a.* abspülen, wegspülen. [-streichen, *Кн.*

Сполосува́ти, *v. a.* durchstreifen,

Сполотні́ти, *v. n.* s. Пополотні́ти.

Сполоха́ти, сполохнýти, спола́шити, *v. a.* schrecken, verscheuchen; — ся erschrecken; scheu werden.

Сполува́ти, *v. n.* з ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *B.* [mittag, *m.*

Сполу́денок, *gen.* -нка, *m.* Nach-

Сполудї́а́ч, *m.* Mitwirker, *m. Кл.*

Сполу́ка, *f.* Vereinbarung, Vereinigung, *f.* [beiter an e. Zeitschrift, *m.*

Сполуписа́тель, *m. Ваг.* Mitar-

Сполу́чене, *n.* Vereinigung, Verbindung, *f.* Verein, *m.*

Сполучи́мий,*a.*vereinbarlich,*Пар.*

Сполучи́ти, *v. a.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.

Сполу́чний, *a.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.

Сполу́чник, *m.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f. Бор.*

Сполу́ччість, -ости, *f.* Verhindung, *f.* Zusammenhang, *m. Св.*

Спома́ганє, *n.* Unterstützung, *f.*

Спомага́ти,*v.a.*unterstützen,helfen.

Спомикну́ти, *v. a.* о чимóсь *Ф.* s. Згада́ти. [rung, *f.* Andenken, *n.*

Спо́мин, *m.* спомúна, *f.* Erinne-

Спомина́ти, *v. a.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.

Спо́минка, *f.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis, Andenken, *n.* на спо́минку zum —; 2) Erwähnung, *f. A-Г.* 155.

Спо́минок, *m. dim.* s. Спо́мин.

Спомину́ти, *v. a. Ме.* 256. s. Спомяну́ти. [gen, *Зг.*

Спомири́ти, *v. a.* imFrieden einigen,

Спомічни́к, *m.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *m. T.*

Спо́мка, *f.*s.Спо́минка,Andeutung,*f.*

Спомо́га, *f.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *f. Cm.*; 2) Beisteuer, *f. Пар.*

Спомога́ти, *v. a.* s. Спомага́ти.

Спомо́гий, *a. Ру.* комý́сь zur Hilfeleistung verpflichtet, unterthan.

Спомо́жіне, *n.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *m.* Segen, *m. R.*62.

Спомо́жник, *m. Вах.* Gehilfe, Bundesgenosse, *m.*

Спомороки́ти, *v. a.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *МШ.*

Спомочи́, *v. a.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.

Спомяну́ти, *v. a.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комý́сь когóсь *Мт.* s. Пригада́ти. [ken, misshandeln.

Споневажа́ти, *v. a.* an Ehre krän-

Спонижа́ти, *v. a.* s. Понижа́ти.

Спони́зе, *n.* Abplattung, *f.* (eines Berges), *Пар.*

Спонýкане, *n.* Ermuthigung, Anstiftung, *f.*
Спонýкати, *v. a.* ermuthigen, bewegen, anstiften.
Спонýкач, *m.* Anstifter, *m. Пар.*
Спообрáження, *n.* спообрáз, *m.* Abbild, *n. Пар.*
Спообразúти, *v. a.* abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, *Пар.*
Споосíбна, *adv.* einzeln, besonders.
Спопелúти, *v. a.* in Asche verwandeln, *Мог.*
Спопелíти, *v. n.* zu Asche werden.
Спопідрíзувати, *v. a.* darunter weg schneiden, *B.*
I. Спор, *m.* s. Спíр, *Кн. С.* I. 104.
II. Спор, *m.* s. Дúхавиця.
Спорéць, -рця, *m.* Mutterkorn, *n.* (im Roggen).
Спóрзний, *a. B.* fett; 2) unrein, unkeusch.
Спорзнúти ся, sich beschmieren; 2) s. Поскерóмити ся, *B.*
Спóрий, *a.* ergiebig; bedeutend, gross; 2) *У.* s. Скóрий.
Спóриско, *n.* Menstruation, *f. ОБ.*
I. Спорúти, *v. a.* streiten, *C.* I. 107; — ся unter einander streiten.
II. Спорúти, *v. a.* комýсь jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beeilen.
Спорúш, *m. Вол.* Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus, Secale cornutum); 2) Vogel-Knöterich, *m.* (Polygonum aviculare), *Нс.*
Спорíвнуване, *n.* Vergleichung, Zusammenstellung, *f.*
Спорідúти, *v a* lockern.
Спорідненúй, *a.* verwandt.
Спорідненíсть, -ости, *f.* Verwandtschaft, *f. T.*
Спорідníти, *v. a.* verschwägern, verwandt machen.
Спорікáти, *v. n.* на когó, s. Наріκáти на к.
Спóрінь, -ени, *f.* s. Спірність II. [Ausgiebigkeit, *f.*
Спорíне, *n.* ausgiebiger Ertrag,
Спорíчка, *f. gew. pl.* s. Порíчка.
Спорішúти, *v. a.* s. Порішáти, abmachen, ausmachen, entscheiden.
Спорлúвець, -вця, *m.* Federfechter, *m. Пар.* [haberisch; 2) streitig.
Спорливúй, *a.* streitsüchtig, rechtСпóрний, *a.* streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.
Спóрник, *m. Wgr.* 25. s. Сопéрник.
Спóрність, -ости, *f.* Fertigkeit, Flinkheit, *f.*
Спóро, *adv.* reichlich, vollauf; 2) rasch.
Споровáтий, *a.* s. Дúхавичний.
Споровúй, *a.* -і кóшта Streit-, Gerichts-, Processkosten, *pl. ВБ.*
Споровíз, -óза, *m.* Eilwagen, *m. Пар.*
Спорожнúти, -рóжнювати, *v. a.* ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde.
Спорозумлíння, *n. У.* Verständigung, *f.*
Спóрок, -рку, *m.* Spergel, *m. Пар.*
Спорóкати, *v. a.* beflecken, besudeln, *Мх.*
Спороснúти ся, §. Gestank lassen, farzen.
Спорóти, спóрювати, *v. a.* (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, *А-Г.* 156.
Спорохнáвілий, *a.* moderig, morsch.
Спорохнáвіти, (-нав-), *v. n.* verfaulen, vermodern.
Спорошúти, *v. a.* s. Запорошúти.
Спóрскати, *v. a.* spritzen, sprühen.
Спóрснути, *v. n.* herabfallen, *B.*
Спортúти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.
Спорýда, *f.* Bau, *m.* Erbauung, Bildung; Machination, *f.* Machwerk, *n.* Ränke, *pl. K.* [fassung, Abfassung, *f.*
Спорýдження, *n.* Verfertigung; Ver-
Спорýдити, *v. a.* verfertigen; verfassen. [steller; Verfasser, *m.*
Спорýдник, *m.* Verfertiger, Her-
Спорýдувати, *v. a* schaffen, wirken.
Споружúти, *v. a. Зап.* II. 112. ausstatten, versehen; — ся *Ч.* II. 543. s. Спромочú ся. [Hand.
Спорýка, *f.* на спорýці bei der
Спорýчник, *m.* -иця, *f.* s. Помічнúк, -ниця, *f. Акт.* 25.
Спорчúти, *v. a. У.* verderben.
Спóрше, *adv. comp.* s. Спорíйше, спірнíйше, *У.*
Споряднúти, споряжáти, *v. a.* herrichten, herstellen, ausrüsten, *Кч.* 198; ausbessern; — ся hergerichtet, hergestellt werden; sich ausrüsten, sich versehen.
Спóсіб, собý, *m.* Art, Weise, *f.*; Modus, *m.* (in d. Grammat.).
Спосíбний, *a.* geschickt, gewandt; tauglich; 2) bequem; спосíбно, *adv.*

geschickt, gewandt; 2) handlich, s. На́ручно.

Спосі́бність, -ости, *f.* Geschick, *n.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f*; 2) Gelegenheit, *f.*

Спосі́тити, *v. a.* s. Посі́тити; wi[derfahren.

Спосі́щене, *n.* Besuch, *m.*

Спослушні́ти, *v. n.* gehorsam werden.

Спосо́ба, *f.* Fähigkeit, Fertigkeit, *f. Др*

Спосо́бити, (-блю, -бим), *v. a.* vorbereiten, vor-, zurichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чого́сь; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten &; 2) sich verständigen.

Спосо́блений, *a.* vorbereitet, ausgestattet, qualificirt, die Fähigkeit habend, *B.*

Спосо́бувати, *v. n.* до робо́ти. *Ha.* entsprechend, tüchtig sein, behilflich sein.

Спосо́чити, *v. a.* mit Blut beflek ken (beim Raufen). [*f. Илл.*

Спостере́жене, *n.* Wahrnehmung,

Спостерегти́, *v. a.* s. Спостері́гати

Спостері́га́емий, *a.* wahrnehmbar.

Спостері́га́ти, *v. a.* wahrnehmen, beobachten.

Спостері́га́ч, *m.* Beobachter, *m. Фр.*

Спостигну́ти, спости́(г)чи, *v. a. mit. d. Inf.* können, vermögen; 2) ко́го́сь, що́сь ereilen, einholen; — з чим womit fertig werden, *КС.* (83) II. 468.

Спости́жний, *a.* erreichbar.

Спо́стити, *v. a.* abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhärmen.

Спостува́ти, *v. a.* s. Постува́ти, По́стити, *Зап.* II. 116. [*К.* II. 285.

Спосужа́ти, *v. a.* leihen, aushelfen,

Спота́ння, *Не. хм.* 136?

Спотві́рний, *a.* missgestaltet.

Спотво́ра, *f.* Monstrum, *n.*

Спотво́рити, *v. a. H.* 41. entstellen, verunstalten.

Спотво́рувати, *v. a. M. Oc.* (62) I. 93. blosslegen, znr Schau stellen.

Спотика́йло, *n.* s. Спотика́ч.

Спотика́ти ся, stolpern, straucheln, anstossen.

Спотика́ч, *m.* -мід stark berauschender Meth, der das Stolpern verursacht; *Ко.* 387. starker würziger Brantwein od. Meth, *К.*

Спотикну́ти ся, спіткну́ти ся, s. Спотика́ти ся. [verhofft, unversehens.

Спо́тиньга, *adv. Ко.* 239. *Мор.* un-

Споти́ти, *v. a.* beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [fecht, *n.*

Спо́тичка, *f.* s. * За́чіпка (*Фр.*), Ge-

Споти́чність, -ости, *f.* das Zusammentreffen, die Gelegenheit (*Фр.*).

Спотреби́ти, *v. a.* verbrauchen; aufessen.

Спотре́бник, *m.* Consument, *m.*

Спотре́бно, *adv.* s. Потрі́бно, *Гол.* III. 523. [s. Спотреби́ти.

Спотребува́ти, *v. a.* verbrauchen,

Спотру́шити, *v. a.* ausschlachten, s. Спра́вити.

Споту́жене, *n.* Erstarkung, *f. Св.*

Спохвати́ти ся, s. Спамята́ти ся, Оба́чити ся с).

Спохи́лий, *a.* s. Похи́лий.

Спохи́лість, -ости. *f.* s. Похи́лість.

Спо́хів, -о́ву, *m.* горі́ Gebirgsabhang, *m Фр.* [sich absenkend, schief, *Фр.*

Спохова́стий, спохова́тий, *a.*

Спохова́тість, -ости, *f.* Abdachung, *f.* Gesenke, *n. Фр.*

Спохо́лий, *a.* geneigt, schief, abhängig, -а гора́ ein Berg mit sanften Abhängen, *B.*

Спо́хом, *adv.* abschüssig hinab.

Спочасо́вий, *m. Зг.* Zeitgenosse, *m.*

Спочи́в, -ву, *m. АД.* I. 125. s. Спочи́нок.

Спочива́льня, *f.* Schlafzimmer, *n. ОП.* [Rast, *f.*

Спочи́ване, *n.* Ausruhen, *n.* Ruhe,

Спочива́ти, *v. n.* ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.

Спочи́вище, *n. К.* Ruhestätte, *f.*

Спочи́вок, -вку, *m.* s. Спочи́нок.

Спочи́н, спочи́нок, *gen.* -нку, *m.* Ruhe, *f.* Ausruhen, *n.* Rast, *f.* Schlafen, *n.*

Спочи́ти, *v. n.* ausruhen; schlafen.

Спо́чув, -у, *m.* Sympathie, *f. Пар.*

Спочува́ти, *v. a.* mitfühlen, mitempfinden; 2) ahnen, *Ст.*

Спочувствува́ти, *v. n.* sympathisieren, *Пар.*

Спочу́йливий, *a.* empfindsam, empfindlich, von weichem Gefühl, *M.* III. 103.

Спочу́йний, *a.* feinfühlend, *Ст.*

Спочуте́, *n.* Mitgefühl, *n.* Sympathie, *f. Ган.*

Спочу́ти, *v. a. M.* II. 37. fühlen, empfinden; *v. n.* комýсь *M.* II. 36. mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.

Спочутни́й, *a.* sympathisch, *K.*

Спошéв, *f.* на спошéві in Bereitschaft, (*Ф.*).

Спошéвий, *a.* -вершóк, *У.*?

Спошевúти ся, з ким mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.

Спошéдїти, *v. n.* verwahrlost werden, auf den Hund kommen (*Ф.*).

Спошептáти, *v. a.* flüstern.

Спошнéпити, *v. a.* § комý willfahren. [тувáти.

Споштувáти, *v. a.* kosten, s. Скош-

Споштýнок, -нку, *m.* Beköstigung, *f.*

Спóювати. споїти, *v. a.* zusammenfügen, binden, vereinigen.

Спояснúти, *v. a.* erklären, veranschaulichen.

Споя́ти ся чогó etw. begreifen.

Спрáва, *f.* Handlung, That, *f.* Geschäft, *n.* Operation, Rechnungsspecies, *K. f.*; Vorgang, *m.* Angelegenheit, *f.*; 2) Sache, Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.* зробúти спрáву комýсь nach dem Rechte richten, entscheiden, Recht walten lassen; нема спрáви ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, *Ш.* I. 47; не в спрáві in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, *f.*; 4) gute Bebauung, нóля; 5) Zubehör, *n.* nöthiges Zeug, *C.* I. 64.

С-прáва, *adv. K.* von rechter Seite.

Справдáти, *v. a.* controlieren.

Справдéшний, *a.* wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.

Справдéшність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, *f.*

Справдúти, справджáти, спрáвджувати, *v. a.* bewähren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, *P.* II. 117; — слóво *Не.* Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, *K.*; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.

Спрáвдї? *adv.* wirklich? wahrlich? in der That? 2) wirklich, wahrlich, in der That. [keit, *f.*

Спрáвдїжь, *f.* Probe der Richtig-

Спрáндний, *a. Зар.* echt.

Справдóвувати ся, s. Справдúти ся, *Ст.*

Справедлúвий, *a.* gerecht; 2) [echt; *adv.* -йво, gerecht.

Справедлúвість, -ости. *f.* Gerechtigkeit, *f.* Recht, *n.* [wahrhaftig, *B.*

Спрáведний, *a.* wahr, ecbt, wirklich,

Спрáвець, *g.* -вця. *m.* Meister, *m.* der Beste in seinem Fach, (*Фр*).

Спрáвити, справлáти, *v. a.* richten, aufrichten; 2) urbar machen (вéмлю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — когó кудá jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich — 1) 2); 2) — ся кудá die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (з ким, з чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) *Кв.* II. 5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) *ib.* 232 sich fassen.

I. Спрáвка, *f. D. c.* That, *f* Streich, Schelmenstreich, *m.*

II. Спрáвка, *f. gr.* Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, *f.*

Спрáвленє, *n.* Aufrichten, *n.*; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, *f.* Urbarmachung, *f.*; 3) Anschaffung, *f.*; 4) Weisung, *f.*

Спрáвний, *a.* geschickt, betriebsam, gescheit, klug; 2) pünktlich, *Ст.*; 3) -е пóле gut bebaut.

Спрáвник, *m.* Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, *m.*; 2) Kreishauptmann, *n. Кв.* I. 93.

I. Спрáвниця, *f.* Stifterin, Urheberin, Thäterin, *f.* [Kanzelei, *f. Ф.*

II. Спрáвниця, *f.* Gerichtsstube,

Справнúче *n.* Vergütung des Спрáвник: Provision, *f.* [lichkeit, *f.*

Спрáвність, -ости, *f.* Geschick-

Спрáвно, *adv.* geschickt, passend, klug.

Спрáвность, *f. Гол.* III. 268. s. d. f.

Справóване, *n.* Gebrauch, *m.* Benützung, *f. Зак.*; 2) Führen, *n.* Verwalten, *n.* Verwaltung, *f.*; — ся das sich Gebahren, Conduite, *f.*

Справоздáвець, *m.* s. d. f.

Справоздáвник, *m.* Berichterstatter, *f.* [stattung, *f.* Bericht, *m.*

Справоздáвство, *n.* Berichter-

Справоздáтель, *m. Гол.* Berichterstatter, *m.*

Справосла́вленє, *n.* Bekebrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*
Справува́ти, (-ова́ти), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — кому́ jmdm zuträglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, s. führen. [Geschäft, *n.*
Справу́нок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;
Справцюва́ти, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся, geraden Weg einschlagen.
Спра́нщик, *m. gr.* Corrector, *m.* -иця, *f. Пис.*
Спра́га, *f.* Durst, *m.*
Спра́глий, *a.* schmachtend, *Фр.*
Спрагну́ти ся чого́ ь, *ВБ.* s. Забага́ти ся.
Спрагота́, *f.* s. Спра́га, *Kst.*
Спра́жний, *a.* echt, wahrhaftig.
Спразни́ти, *v. a.* неді́лю — feiern, *Ч.* V. 525.
Спра́нути, *v.a. Ч.* II. 183. ausroden.
Спрацюва́ти. (испрацюв), *v. a.* ausarheiten, ausbilden; 2) urbar machen, (*Фр.*); — ся, s. Зроби́ти ся а).
Спраща́ти, *v.a Мог.* s. Попраща́ти.
Спре́жа. спре́жду, спре́жу, *adv. Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormals.
Спреча́ти ся кому́сь, *К.* jmdm Widerstand leisten.
Спри́крити, *v. n.* — собі́ überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — кому́ jmdm lästig werden.
Спри́са. *f.* Spreize, Spreizstange, *f.* etw. zum Stemmen Dienendes
Сприсїда́ти, *v. a.* кого́ jmdn anfallen, s. Обсїда́ти. [sprengen.
Спри́снути, *v. a.* bespritzen, be-
Сприсува́ти, *v. a.* stemmen mittels einer Spreizstange.
Сприсяга́ти ся, сприсягну́ти ся, heimlich abreden, sich verschwören.
Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *n.* [präcis.
Спри́тисний, *a.* nachdrücklich,
Спри́тїчний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(*Ф.*).
Спри́тїчно, *adv.* zierlich, geschickt,
Сприткий, *a.* flink, *Кроп.* [I. 32.
Спри́тний. *a.* geschickt, gewandt, *C.*
Спри́тність, (-ость), *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебі́глости, *T.* Pfiffigkeit, *f.*

Спритóмний, *a.* s. Притóмний, *Зак.*
Спритя́мкувати, *v. a. Веч.* II. 6. verstehen, begreifen.
Спри́ха, *f.* Speiche, *f.*
Сприхтї́ти, *v. a.* на кого́ jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.
Сприча́ти ся, s. Спреча́ти ся, *C.* I.192.II.202. sich sträuben, sich weigern.
Спричини́ти ся, *Ст. Н.* verstörrt, verrückt, wahnsinnig werden.
Спри́чки, *pl.* Convulsionen, *pl.*
Сприя́їти, *v. n.* кому́ jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*
Спри́янє, *n.* Wohlwollen, *n.* Be-
Сприя́ти, *v. n.* кому́, wohlwollen; 2) — кому́ щось = Нара́їти.
Спрі́чкати ся, спрі́чний, *a.* s. Спереча́ти ся, Супере́чний.
Спрія́ти, *v. a.* кого́сь *Ч.* V. 46? -до кого́сь jmdm empfehlen, (*Фр.*).
Спро́ба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. T.* [III. 725.
Спроби́ваний, *a.* durchbohrt, *Гол.*
Спро́бний, *a.* Versuchs-.
Спробува́ти, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f. ОП.*
Спробу́нок, *gen.* -у́нку, *m.* Probe,
Спрова́дити, спрова́джувати, *v.a.* herbeiführen, herbeischaffen.
Спрові́дати, *v. n.* erfahren. [*m.*
Спровідни́к, *m. T.* Ableiter, Führer,
Спрово́дниця, *f. Кл.* Gefährtin, *f.*
Спрово́ла, *adv.* langsam.
Спро́волока, *adv.* s. d. v. [fen.
Спродава́ти, спрода́ти, *v.a.* verkau-
Спрода́вець, *gen.* -вця, *m.* Verkäufer, *m.*
Спрода́жний, *a.* verkäuflich, feil.
Спрода́жність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käuflich.
Спрода́йний, *a.* veräusserlich, ver-
Спрода́йність, -ости, *f.* s. Спрода́жність.
Спрожи́ток, -тку, *m. Ме.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibgedinge, *n.*
Спроку́дити, *v. a.* s. Розлако́мити, розпаску́дити, üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *B.*
Спрома́ганє, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*
Спромага́ч, *m.* Förderer, *m. Пар.*
Спроміжни́й, *a.* Hilfs-.

Спромóга, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* (etw. zu thun). *Ст. К. Вах.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aushelfen, *n. Пар.*

Спромóжність, (-ость), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.*; 2) Verhältnis, *n.*

Спромочи́й, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось etw. aufbringen können, vermögen, *А Г.* 158.

Спроневíрене, *n. Зг.* Veruntreuung, *f.* das Untreuwerden.

Спроневíрити, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —.

Спроневíрник, *m.* Treuloser, *m.*

Спропасти́ти, *v. a.* s. Запропасти́ти.

Спропу́дити ся, s. Спроку́дити ся (*Фр.*). [um Erlaubnis, *f.*

Спрос, *m. Ко.* 296. *gr.* Frage, Bitte

Спро́сини, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*

Спроси́ти, спро́шувати, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся s. Ви́просити ся.

Спро́ста, *adv.* auf schlichte, gewöhnliche, einfache Weise, *Кч.* 115.

Спрости́ти, *v. a. Гол.* verzeihen, entsühnen. [fig; langsam, gemach.

Спростоволо́ка, *adv.* weitschweifig; langsam, gemach.

Спростя́га, *adv.* gedehnt, weit ausholend, *К.*

Спро́тив, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f. Пар.*

Спроти́вити, *v. a.* coći feindlich stimmen, zum Feinde machen; -сла́бість лїко́м entgegentreten; — ся entgegen sein, widerstreiten, sich widersetzen. [verhasst werden, *Ру.*

Спроти́вітн, *v. n.* комусь zuwider,

Спруд, *m.* Blähung, *f. B.*

Спру́дити ся, s. Здути ся, *B.*

Спружи́стий, *a.* elastisch, spannkräftig.

Спружи́стість, -ости, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f. СМ.*

Спру́жка, *f.* Springfeder, *f. Пар.*

Спру́жність, -ости, *f.* s. Спружи́стість. [stemmen.

Спрутну́ти ся, ногáми sich an-

Спряг, *m.* Gespann, *n.*

Спря́га, *f.* Bespannung, *f. Пар.*

Спряга́ти, спрягти́, (-гчи́), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.

Спря́гнути, спрягти́, спря́жити, *v. a. К. Ш.* II. 120. s. Сма́жити, Спра́жити.

Спряготá, *f. Зг.* s. Спра́га.

Спря́женє, *n.* Conjugation, *f.*

Спря́жка, *f.* Spange, *f.*

Спря́нути, *v. a.* s. Спря́тати.

Спря́сти, *v. a* ausspinnen.

I. Спрят, *m. H.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geräth, *n.* Munition, *f. Зак.*

II. Спрят, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f. Пар.*

Спря́тати, спря́тувати, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; aufräumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, s. verbergen, *B.*

Спря́тний, *a.* behend, gewandt, *Пар.*

Спря́тні, *pl.* ordentliche Einrichtungen.

Спря́ток, *gen.* -тку, *m.* Aufbewahrung, Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (z. B. Milch &); 3) Geräth, *n.*

Спря́точний, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.

Спряшка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*

Спуг, *m. Мог.* heisse Asche.

Спу́гати, *v. a.* s. Сполóшити.

Спу́да, *f.* Schrecken, *m.* s. Пере́стра́х.

Спу́дати, *v. a.* свій вік s. Скапа́рити.

Спудéй, спудéя, *m. griech.* Schüler, *m. Кч.* 84.

Спу́жити, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen. [дити ся.

Спужну́ти ся, *D. c.* 147. s. Напу́-

Спу́за, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) Russ, *m.*; 3) Staub, *m. B.*

Спуза́вітн, *v. n.* s. Змарні́ти.

Спузири́ти, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*

Спу́пку, *adv. Ко.* 142. von Kindheit an.

Спу́рдза, *f.* s. Спу́за 1).

Спуск, *m. Не.* Hinablassen, Herunterlassen, *n.*; Fahrweg bergab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f. Ко.* 144. не дава́ти спу́ску

кому́сь jmdn nicht schonen, jmdm nicht nachgeben, *Не.*; 4) das Belegen der Mutterschafe.

Спу́скалка, *f. Ч.* IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спускани́стий, *a.* leicht abschüssig.

Спу́сканка, *f.* Rutschplatz, *m. Гал.* I. 255.

Спуска́ти, s. Спусти́ти, *v. a.* herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на кого́ auf jmdn sich verlassen.

Спускова́тий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спуст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -води́ Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Sohneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горівки der ganze Brantweinabzug; 6) = drei Eimer; 7) ein Draht Garn, *Гал.* I. 255. [werden, veröden.

Спустині́ти, *v. n. TP.* 115. wüste

Спусти́ти, *v a.* herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -во́ду ablassen; -стру́ну niedriger stimmen; — в ці́ні herabsetzen, wohlfeiler lassen; — го́лову den Kopf hängen lassen; — воло́се die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — това́р von der Krippe losbinden; -з чо́го nachlassen; -з о́ка aus den Augen lassen; — пря́диво на мотузе́ das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -о́ич immer dünner zu Ende flechten; — кому́ щось etw. jmdm abtreten; — до́шку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на кого́, на що́ auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спустíне, *n.* Verödung, Verwüstung, *f. K.*

Спустковáти, *v. n. Гр.* leer werden.

Спу́стний, *a.* -а пружи́на Schnappfeder, *f. Пир.* [stück.

Спу́сток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спустошáлий, *a.* verödet, *Ки.* 62.

Спустошáлость, *f.* Verödung, *f.*

Спустóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren.

Спу́тати, *v. a.* s. Пу́тати.

Спутерувáти, *v. n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спу́тник, *m.* Reisegefährte, *m. Пар.*

Спу́тниця, *f.* Gefährtin, *f. K.*

Спу́тно, *n.* s. Спя́тка, *B.*

Спутнóвий, *a. B.* -а кість, s. Спятковá к. [locker gemacht.

Спухковатíлий, *a.* s. Пухки́й,

Спу́хнути, *v. n.* anschwellen.

Спу́хченє, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спу́шити, *v. a.* gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepper, *m.*

Спущáдло, *n.* Instrument zum

Спу́щенє, *n.* Senkung, Thesis, *f. Оз.*

Спюх, *m.* verschlafener Mensch, * Schlafmütze, *f.*; 2) s. Спя́чка, *B.*

Спю́шок, *m. dim.* s. Спюх 1); 2) Tagschläfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (Caprimulgus europaeus), *B.*

Спяли́ти, *v. a.* leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, aneinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спя́нчити ся, *M.* II. 35. trunksüchtig werden, sich betrinken, s. berauschen. [sich heben, *Oll.*

Спя́ти. *v. a.* s. Спинáти; — ся,

Спя́тка, *f.* Fessel, *m. B.* [*n. B.*

Спятковúй, *a.* -á кість, Fesselbein,

Спя́чка, *f.* Schlafsucht, *f*; 2) Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger), *B.*

Срами́ти ся, sich entehren, sich eine Schmach anthun.

Срáмний, *a. Др.* s. Срамóтний.

Срáмно, *adv.* s. Сóромно, *Мор.*

Срамóвище, *n.* Schande, *f. Ст.*

Срамóтний, *a.* schändlich, schmählich, zottig.

Срамóтниця, *f.* s. Безстúда, +*B.*

Сребráний, (-брй-), *a.* silbern.

Сребрúстий, *a. M.* III. 56. silberfarbig, Silber-.

Сребро, *n.* Silber, *n.*

Сребронóсний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Сребропíний, *a. Ha.* silberschäumend.

Средохрéстний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк.* 3.

Средотóчка, *f.* Mittelpunkt, *m. Мог.*

Средотóчний, *a.* im Mittelpunkte liegend, central, *У.*

Срéдство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срéмя *n.* — днїпровé *KC.* (82) I. 24?

Сріблéльник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Сріблúстий, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Сріблистобілий, *a.* silberweiss, Сріблити, *v. a.* versilbern. [*Фр.*
Срібло, *n.* Silber, *n.* [mig, +*М.*
Сріблогологосий, *a.* silberstim-
Сріблолитий, *a. КУ.* aus geschmolzenem u. gegossenem Silber.
Сріблолюбець, -бця, *m.* der Habsüchtige. [sucht, Habsucht, *f.*
Сріблолюбство, *n. К.* Gewinn-
Сріблоногий, *a.* silberfüssig, *Кл.*
Сріблорогий, *a.* mit silbernen Hörnern.
Сріблохвилёвастий, *a.*-змій *Гр.* mit silbernen wellenförmigen Streifen.
Сріблохвилий, *a. Шіс.* mit silbernen Wellen. [*К.* I. 204.
Срібляник, *m.* von e. Reichen,
Сріблястий, *a.* silberschimmernd,
Срібний, *a.* silbern, Silber-. [*ОП.*
Срібнолукий, *a.* mit silbernem Bogen, *Ие.* [gehaucht, mit Silberflaum.
Срібнопухий, *a. Нае.* silberan-
Срібноструйний, *a.* mit silbernen Wellen, *Макс.* [(Argyrostomus), *B.*
Срібноустка, *f.* Silbermund, *m.*
Срібнохвилий, *a.* s. Сріблохвилий.
Сріброистий, *a.* silbern, Silber-, *Шіс.*
Сріборяний, *a.* s. Срібний.
Срік, *g.* срóку, *m. П.* 107. s. Срок.
Срімний, *a.* = срібний, (*Фр.*).
Срóгий, *a.* срóго, *adv.* s. Строгий, строго, *Зак.*
Срóдство, *n.* s. Вúбір 2).
Срок, *m. gr.* Frist, *f.* Termin, *m.*
Сромóтний, *a.* schändlich, *Ш.*
Срюбá, *f.* Schraube, *f.*
Срюбовáтий, *a.* schraubenförmig.
Срюбштак, (сруб), *m.* Schraubstock, *m.* [Saugwarze, *f.*
Сáвень, -вня, *m. B.* Saugwurzel,
Сáнути, *v. a.* ansaugen, *Иг.* 74.
Сáти, *v. a.* saugen.
Сач, *m.* Säugethier, *n. B.*
Сéбний, *a.* verbissen, tückisch, gewissenlos (*Фр.*).
Силáти, *v. a.* s. Заслáти; — ся на що sich berufen auf etw., citieren.
Сúлка, *f.* Landesverweisung, Verbannung, Deportation, *f. M.* III. 35; 2) Citat, *n.* [wiesene, Deportirte, *M.* III. 34.
Сúльний, *m. a. sbst.* der Ver-
Сúпати, *v. a.* zusammenschütten, s. Зсúпати.

Ссипкóвий, *a.* -мазáзúн Schütt.
Сúпок, -пку, *m.* s. Зсип.
Сївáти, *v. a.* aussäen; sieben.
Сíвки, *pl.* Auskehr, *f.* Kaff, *n.*
Сїдáти, сісти, *v. a.* absitzen, sich heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) сісти на коня́, *К.* das Pferd besteigen; — ся gerinnen, sich setzen, dick, käsig werden (Milch etc.).
Сливáти, сслизнýти, s. Зслив — &.
Сóра, *f. gr.* Hader, Zank, Streit, *m.*
Сóчка, *f.* Saugwarze, *f.*
Становúти, (встан-), *v. a.* -сорóчку, das Leib (im Hemd) fertigstellen, -nähen. [zusammenschieben.
Сунýти, *v. a.* herunterschieben;
Сучúти, *v. a.* s. Зсукáти. [fassen.
Сягнýти, *v. a. M.* II. 77. III. 89. um-
Ста, *adv.* s. Сюдá.
Стабúця, *f.* s. Стóбиця.
Став, *m.* Teich, *m.*; 2) *ung.* s. Стан.
Стáва, *f.* s. Постáва, *Пар.*
Ставáти, *v. n.* sich stellen; 2) werden, beginnen, anfangen.
Ставéць, *gen.* -вця́, *m.* Unterlage zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3) Gelenk, *n.* (*Фр.*).
Ставúдло, *n.* verlassener Teich, *Ч.* VI.
Стáвити, ставля́ти, *v. a.* stellen, aufstellen, setzen; aufführen, bauen; — кого́ перéд суд jmdn vor Gericht stellen, erscheinen lassen; — ся sich stellen &; — ся кому́ jmdm die Stirn bieten, sich wehren.
Ставúця, *f.* Falle, *f.*
Ставúще, *n.* Teichgrund, *m. B.*
Стáвка, *f.* Einsatz im Spiel; 2) *П.* 143 das Erscheinen vor Gericht; 3) Knoten im Halm; 4) Zaunfach, *m.*
Стáвлене, (-вля́не), *n.* das Aufstellen.
I. Стáвний *a.* wohlgewachsen, hoch; wohlgestaltet, schön; ansehnlich.
II. Ставний, *a.* im Teich, des Teiches, Teich-, -á водá, *Под. М.*
Стáвник, *m.* Reif zum Zurechtlegen der Fassdauben; 2) Blumentopf, *m. ОП.*; 3) grosser Kirchenleuchter; 4) grosse Standkerze. [Тацка, *ОП.*
Стáвниця, *dim.* стáвничка, *f.* s.
Ставничий, *m.* Teichmeister, *m. Пар.*
Ставовé, *n.* Teichgeld, *n. Пар.*
Ставовúй, *a.* Teich-.
Стáновка, *f.* s. Стáнов, (-овка).

Ставóк, -вкá, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiher; 2) Ständer, *m.* (Gefäss), *Пар.*

Ставокóп, *m.* Teichgräber, *m. Пар.*

Ставцí, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*

Ставчáтий, *a. B.* gegliedert.

Стáвчики, *pl. dim.* s. Ставцї, *B.*

Стáнчин, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mopsea), *B.*

Стáвщина, *f. Пар.* ставщúзна, *f.* † *АД.* II. 145. 146. Steuer von Teichen u. Weihern.

Стагóлка, *f.* Fass zum Säuern des [Krauts, *n.*

Стад, *m.* Flug, *m. Пар.*

Стáда, *f. Ч.* III. 274. s. Стáдо.

Стадáрня, *f.* Hürde, *f.*

Стадинá, *f.* s. Стадúна.

Стáдник, *m.* Herdenhüter, *m. K.*; Pferdehüter, -züchter, *m. Oc.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*

Стадúна, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*

Стадúцкий, *a.* zum Стáдник geh.

Стадúця, *f.* Mutterstutte, *f.*; 2) *Me.* 74. s. Стáйня. [Pferdes, s. Стáдник.

Стадничéнко, *m. dim. Bein.* des

Стáдо, *n.* Herde, *f.* [Stall.

Стаéнка, стáнка, *f. dim.* kleiner

Стáйка, *f. dim.* s. Стáя, Ackertheil.

Стáйниця, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. s. Стáйня

Стайнúчий, *m.* Stallknecht, *m. Ст.*

Стáйня, *f.* Stall, *m.*

С-так, *adv.* s. З так. [Humpen, *m.*

Стакáн, *dim.* стакáнчик, *Кв. m.*

Стакувáти, *v. a. D. c.* 228. s. Руйнувáти.

Сталь, *f.* Stahl, *m.* [

Сталéвий, *a.* stählern, Stahl-.

Сталевосúний, *a.* stahlblau.

Сталéний, (-éнний), *a.* gestählt; stählern, *BE.*; 2) ausdauernd, *Пар.*

Стáлий, *a.* beständig, stettig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а цїнá *Кв.* I. 130.

Сталúти, *v. a.* stählen, s. Насталúти.

Сталúти ся, *Гр.* 333. sich ungeberdig sträuben.

Стáлість, -ости, *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*

Стáлка, *f. Не.* Quirl, *m.* bei d. Pflzen; 2) стáлка, стáлька, *f.* Faden, *m.*; 3) Bestandtheil des Seiles, *Зак.*; 4) Pазóк, Schnur, Reihe, *f.*

Стáлька, *f.* Wetzstahl, *m.*

Стальносíрий, *a.* stahlgrau.

Стальцú, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Häckselkastens.

Стáмóул, *m.* Constantinopol.

Стамвідтам. *adv. Ce.* von dorther.

Стан, *gen.* -нý, *m.* Stand, Zustand, *m.* Lage, *f.*; дíвка на станý reife Jungfrau; 2) Verfassung, *f.*; 3) Station; Einkehr, *f. Ш.* II. 34.; 4) Lager, *n.* станóм стáти ein Lager aufschlagen; 5) Leibesgestalt, Statur, Taille, *f.*; Leibstück, Hemd, Mieder, *n. Me.* 41; 6) in Russland Name des Theiles eines Bezirkes.

Стáнва, *f.* Ständer, *m.* Gefäss, grösseres Fass, *n.*

Стáне, *n. Под.* Zustand, *m.*

Стáник, *m. dim.* s. Стан 5).

Стáниця, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.*; 2) *Me.* 75. s. Стáйня.

Станúшний, *a.* zur Стáниця 1) geh; 2) Commandant einer Станúця 1).

Стáнище, *n.* Standort, *m.* Stätte, *f.*

Станівнúй, *a.* gesetzt, gesittet, *Пар.*

Станúти, *v. n.* feil, wolfeil werden, billiger werden. [*M*+*B.* 131.

Станкúй, *a.* mit schöner Taille,

Стáнля, *f. РД.* 2. s. Стремá; 2) *МШ.* s. Трéнзля.

Стáнов, *gen.* стáнви, *f.* s. Стáнва.

Станóва, *f.* Gesetz, *n. Пар.*

Становúй, *a.* des Standes, ständisch, der Standesclassen, *BE.*; 2) *m. a. sbst.* Vorgesetzter, (polit.) Aufseher eines Стан, *m.* s. Спрáвник.

Станóвиско, *n.* Standort, -punkt, -platz, *m.* Lager, *n.*; 2) Stellung, *f.* Rang, *m.*

Становúти, *v. a.* aufstellen; 2) aufhalten; 3) nach der Taille zuschneiden; 4) beschälen.

Становúтий, *a.* s. Стоячий.

Станóвище, *n.* der Ort, wo man steht od. zusammenkommt, Stand, Lagerplatz, *m.* Niederlage, *f.*; 2) Stellung, Lage, *f.* s. Станóвиско. [*n. Кн. Кв.*

I. Станóк, -нкý, *m.* Rekrutenmass,

II. Стáнок, -нку, *m. АД.* I. 216. s. Остáнок.

Станóчок, -чку, *m. dim.* s. Стан 5), -ильняний Hemd, Mieder, *n. Me.* 41.

Стáнути, стáти, ставáти, *v. n.*

sich auf-,s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum*: ста́неш їсти s. *v. a.* бу́деш їсти *P.* I. 3. od. = anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; ста́ти ся geschehen, sich ereignen.

Ста́нця, *pl.* Fassdauben, *pl.*

Ста́ня, *f.* s. Ста́йня, *Зак*; 2) Stehen, *n.* (für etw.), за вíру Христову в одній ста́нї ста́ти, *КС* (82) IV. 513.

Стар, -рá, -рé. *a.* s. Старий.

Старь, *f. coll M.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl.*; 2) Trödelkram, *m. Пар.*

Старá, *f. a. s.* s. Старий. Alte, *f.*

Старáльно, *adv. Ст.* s. Старáнно.

Ста́ране. *n.* Sorge, Bemühung, Bewerbung, *f.* Sorgetragen, *n.* [sig, *Гол.*

Старанли́вий, *a.* fürsorglich, fleissig.

Старáнний, *a.* sorglich, sorgfältig.

Старáнник, *m.* Pfleger, Versorger, *m. Ф.* [sorgtheit; Sorgfalt, *f.*

Старáннiсть, -ости, *f.* Sorge, Be-

Старáтель, *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdn sich verwendet, *Кв.* II. 43.

Старáтельний, *a. Зап.* I. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Старáти, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Старéзний, старéнезний, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Ста́рець, *gen.* ста́рця *m.* Greis, *m.*; 2) Bettler, *m.*; 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Вол.*

Старéцкий, (-éцьк-), *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler-.

Старéцтво, *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m.*; *coll.* Bettler, *pl.*

Старéчий, *a.* alt, greis, altehrwürdig, *Ш.* I. 227; 2) Bettler, des Bettlers.

Старéчина, (-éччина, *Ф.*), *f. Гн.* 32. s. Старéцтво. [Alter, Greis, *m.*

Стариган, (-гáнь, -ґáн), *m. aug.*

Старий, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -мíсяць, das letzte Mondviertel.

Ста́рик, *m.* ein Alter, Greis, *m. Кв.* II 11; 2) *Ч.* I. 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Старинá, *f.* Vorzeit; Antiquitaet, *f.*

Стари́нка, *f. Ш.* II. 113. alte Leinwand; alte Mode, (*oppos.* новинка).

Стари́нний, *a.* uralt, alterthümlich, Alterthums-.

Старинá, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute. [chen, *Кн.*

Стари́ти, *v. a.* frühzeitig alt ma-

Ста́рица, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26; 2) Bettlerin, *f.*

Старичи́ще, *m. aug.* alter Mann.

Старівни́к, *m.* Fürsorger, Versorger, *m.*

Ста́рість, -сти, *f.* Greisenalter, Alter, *n.*; 2) *Ф. Пов.* 25. s. Старинá.

Ста́рiство, *n.* s. Ста́роство.

Ста́рiти, *v. n.* u. — ся, altern, alt werden.

Старкова́тий, *a.* ältlich.

Старне́че, *n. coll.* alte Sachen.

I. Старни́к, *m.* alte Person; 2) *coll.* ältere Zuchtthiere, *Фр.* [*Пар.*

II. Ста́рник, *m.* Amtsbewerber, *m.*

Староби́лість, -ости, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Староби́тність, -ости, *f.* s. d. v.

Старова́ти, *v. a.* s. Стара́ти ся; 2) s. Старшува́ти; 3) das Alter zubringen, das Leben zuEnde führen, *Зак.*

Старови́й, *a. Ст.* s. Старий.

Старовинá, *f. D. c.* 106. das Alte; alte Zeiten, Vorzeit, *f.*; 2) *coll.* alte Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl.*; 3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Старови́нник, *m. B* Archaeolog, *m.*

Старовíр, (-íрець, íрця), *m.* Altgläubige, *m.*

Старовíрский, *a.* altgläubig, *Нав.*

Старовíрщина, *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Старовíчина, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Старовíчний, *a.* alterthümlich, uralt.

Старовли́вий, *a.* sorgsam, *Фр.*; -по, *adv.* sorgsam. [Fürsorge, *f. Фр.*

Старовли́вість, -ости, *f.* Sorge,

Стародáвний, *a.* alterthümlich; alt.

Стародавнинá, *f.* s. Старосьвíчина.

Стародáвність, -ости, *f.* alte Zeiten, *До*; Alterthümlichkeit, *f.*; стародáвности, *pl. C.* II. 123. Alterthümer, *pl.* [betagt, *Ш.* I. 90. л.; *Кн.*

Стародéнний, *a.* alt, betagt, hoch-

Стародрéвний, *a. Ос.* (61) VI. 169. alterthümlich.

Стародýб, *m.* Breitblättriges Laserkraut, (Laserpitium latifolium); 2) Stadt im Czernigovschen Gouvernement, *Пс.*

Старожи́л, *m.* s. Старик, *Мак.* II. 35.

Старожи́лий, *a.* hochbetagt, *He.*
Старожи́тний, *a.* alt, aus alter Zeit, antik, *C.* II. 131. *Кч.* 197.
Старожи́тник, *m.* Antiquar, *m. Пар.*
Старожи́тність, -ости, *f.* Antiquitaet, *f. Пар.*
Старозаві́тний, *a.* alttestamentlich.
Старопе́нний, *a.* altstämmig, *B.*
Старосьві́тний, *a.* alt, aus alter Zeit; altehrwürdig, *M.*
Старосьві́тский, старосьві́цький, *a.* altväterisch.
Старосьві́тчина, (-ічч-), *f.* Vorwelt, Vorzeit, *f.*; alte Sitten, Gebräuche &.
Старосві́льский, *a.* altmodisch, *Пар.*
Старосла́вний. *a. Cm.* altehrwürdig.
Ста́рость, *f.* s. Ста́рість; ста́рость-лїта́ на ста́рости-лїта́х, *M.* I. 79. = на старі́ лїта́.
Ста́роста, *m.* Brautwerber, *m.*; 2) *He.* s. Ста́рший бра́т; 3) Starost, Schlosshauptmann; Bezirkshauptmann, *m.*
Старосте́цкий, старости́ньский, *a. Кч.* 258. des Ста́роста, dem ст. geh.
Старости́ха, *f.* Gattin des Ста́роста.
Ста́ростка, *m. verächtlich,* s. Ста́роста 3), *Зак.*
Старостува́ти, ста́ростити, *v. n.* Brautwerber sein. [роста 3) *Зак.*
Старости́нка, *f.* Tochter des Ста́-
Старосці́на, *f. pol.* s. Сва́ха, *Б.*
Старосці́ньский, *a.* -а пісня, *R.* 106. den Ста́роста 1) betreffend.
Ста́рощине, *n. Ф.* s. Сва́тане.
Ста́рощі, *pl.* Alter, *n.* Altersschwäche, *f. ГБ.*
I. Старува́ти, *v. n. H.* 127. 166. sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich als Greis geberden. [ра́ти ся.
II. Старува́ти, *v. a. Мак.* s. Ста-
Старува́тий, *a.* ältlich, *ОП.*
Старуга́н, *m.* Greis, *m.*
Стару́н, *m.* ein Alter, Greis, *m.*
Стару́нок, -нку, *m.* Vorsorge, *f.* Aufwand, *m.* [*f.* altes Weib, Greisin, *f.*
Стару́х, *m.* Greis, *m.* стару́ха,
Стару́шка, *f.* alte Frau, Greisin, *f.*
Стару́шний, *a. Кл. Веч.* I. 147. s. Старе́нький. [ein Alter.
Стару́шок, -шка, *m.* Greis, *m.*
Старцьови́й. *a.* Bettler-. [Bettler, *m.*
Старцу́н, *m.* (*verächtl.*) Greis, *m.*; 2)
Старцюва́не, *n.* Bettelei, *f. Ст.*
Старцюва́ти, *v. n. H.* 192. betteln gehen.
Старча́. (-я́ти), старчена́, (-я́ти), *n.* junger Bettler, Bettlerkind, *n. Ш.* I. 103. II. 13.
Ста́рчик, *m.* s. Стари́к, *Зг.*
Ста́рчити, *v. n.* ausreichen, hinreichen; — ся в сло́ві Wort halten.
Старчи́ха, *f.* altes Weib, die Alte, alte Kachel; 2) Bettlerin, *f.*
Старчо́вий, *a Oc.* (62) VIII. 15?
Старчо́та, *f. coll.* die greisen Bettler, die Greise, *Кч.* 32.
Старчук, *m. verächtl.* der Bettler.
Старчя́, (-я́ти), *n.* s. Старча́, *Ш.*
Старше́нний, *a.* s. d. f.
Ста́рший, *a. comp.* der Aeltere; 2) *sbst. m.* der Aelteste, Senior, Vorgesetzte, Obere, *m.*
Старшина́, *f.* das höhere Alter, der Vorrang nach dem Alter, no старши́ні nach dem Rechte des Aelteren; 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älteren Verwandten; die Vorgesetzten, die Charge.
Старши́нник, *m. B.* s. Старшина́ 2).
Старшино́ване, *n.* Oberherrschaft, *f. Кч.* 186. Führerschaft, *f.*
Старши́ньский, *a.* der Старшина́ 2) der Oberen, ihnen zukommend, *Кч.* 357.
Старшиньство́, *n.* höheres Alter, der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*
Старшинува́ти, старшува́ти, *v. n.* der Aelteste, Oberste sein, Oberbefehl haben, anführen; herrschen; sich als Herr gebahren.
Ста́сько, *m. dim.* Eustachius, s. Стах.
Стасьмува́ти, *v. a.* tüchtig abprügeln.
Стасува́ти, *v. a.* s. Тасува́ти.
Стасу́нок, -нку, *m.* ein Roulon, (*Фр.*).
Стать, -ти, *f.* Gestalt, Form, Gestaltung; Beschaffenheit, *f.* Wesen, *n. Зар Гол. Біл.*; 2) *Кух.* Stand, Beruf, *m.* Bestimmung, Lage, *f.* [mögen, *n.*
Стате́чко, *n. dim.* s. Ста́ток, Ver-
Стате́чний, *a.* gesetzt, solid; entscheidend, *K.*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist es recht u. billig?
Ста́ти, ста́нути, *v. n.* stehen, stehen bleiben; 2) werden, anfangen, *mit dem*

infinit. став її вечір *P.* I. 14. der Abend überraschte sie; 3) ausreichen; 4) sich begatten, вівцї стаю́т = пару́ют ся, *B.*; — ся sich ereignen, geschehen; — ся на чім worauf bewenden, womit aufhören.

Стати́ва, *f.* Bestandtheil des Webstuhles.

Стати́ста, *m.* Statist, *m.*

Стати́стика, *f.* Statistik, *f.*

Ста́тиця, *f.* *B.* s. Ста́туа.

Статкови́й, *a.* wohlhabend.

Ста́тком, *adv.* *Мог.* s. Подоста́тком.

Статкува́ти, *v. n.* aushalten, bebarren, standhaft sein; beständig, artig bleiben, sich gut aufführen.

Ста́тний, *a.* fest, fest stehend, *B.*; 2) geräumig, genügend, -чо́їт bequem, genug weit; 3) — ро́стом schlank, hochgewachsen, von schönem Wuchs; 4) wohlhabend.

Ста́товцї, *pl.* mittlere Fensterrahmen, *pl.*

Ста́ток, -тку, *m.* bewegliche Habe, b. Güter; Viehstand, *m.* Vieh, *n.* *Pa.* I. 379; 2) *pol.* Fahrzeug, Schiff, *n*; 3) Gesetztheit, *f.* gesetztes Wesen; Standhaftigkeit, Festigkeit, *f.*

Ста́точний, *a.* standhaftig, gesetzt.

Ста́точність, -ости, *f.* s. Ста́ток 3).

Ста́туа, *f.* Standbild, *n.* Statue, *f.*

Ста́турний, *a.* *Pa.* I. 254. hochgewachsen.

Стах, *m.* Eustachius.

Стахве́та, *f.* s. Штафе́та.

Стацїва́, *f.* Ständer des Webstuhles.

Ста́ція, *f.* Station, *f.*

Ста́чити, *v. n.* s. Ста́рчити; *impers.* не ста́чит сил es fehlt an Kraft, *Св.*

Ста́я, *f.* *Иг.* 1. Standort, *m.* (für Schafe); *Wgr.* s. Лего́вище; eingenommener Platz, Umfang (beim Mähen, Getreideschneiden &) зайти́ ста́ю; 2) querliegendes Ackerland, *dim.* ста́йка, (*pl.* ста́йцї); 3) Sennenhütte, *f.* *B.*

Ста́ння, *f.* s. Го́ни.

Ста́яти, *v. n.* abschmelzen.

Стверджа́ти, *v. a.* *K.* щось bestätigen; festhalten.

Ство́рдженє, *n.* Bestätigung, Bestärkung, *f.*

Ствердї́ти, *v. a.* s. Стверджа́ти.

Ствердї́лий, *a.* fest, hart geworden; starr.

Ствердї́нє, *n.* Verhärtung, *f.* *B.*

Ство́рдлий, *a.* hart, starr geworden, *Фр.*

Ство́рднути, ствердї́ти, *v. n.* verhärten, hart, fest werden; starr werden.

Ствіл, *m.* *Под.* s. Цївка, Lauf, *m.*

Ствір, -о́ру, *m.* Erzeugnis, *n.* *Вах.*; 2) Gerippe, *n.*; Ansehen, *n.* *Пар.*; Monstrum, *n.*

Ствол, *m.* s. Ствіл.

Ство́лик, *m.* Stengel, *m.* *Пар.*

Ство́лок, -лока, *m.* s. Сво́лок.

Створенї́тко, *n.* *Ст.* niedliches Thierchen.

Створи́ти, *v. a.* erschaffen, *Ш.* II. 237; — ся sich zutragen, geschehen, *Ш.* I. 339.

Створі́ння, *n.* *Ст.* Geschöpf, *n.*

Створча́тий, *a.* *M.* II. 32. mit zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).

Сте́бе́ле, (-лле), стебели́нє, *n.* *coll.* Halme, *pl.*

Сте́бели́ти ся, halmen, *Пар.*

Сте́бельце́, -ця́, *n.* *dim.* s. Сте́бло́.

Сте́бен, -бну, *m.* Steppnaht, *f.* s. Сте́нівка.

Сте́бичі́, *pl.* Bananengewächse, *pl.* [(Scitamineae).

Сте́бле́вий, *a.* s. Стебловатий, *Гн.* 61.

Сте́бли́на, *f.* *dim.* s. Сте́бло́, *Ш.* I. 75.

Сте́бли́стий, *a.* -е жи́то mit starkem Halm.

Сте́бли́ти ся, *Ч.* V. 1166. in den Halm aufschiessen.

Сте́бло́, *n.* Halm, Stengel, *m.* Spelze, *f.* *Пар.*

Сте́бловатий, *a.* Halm-.

Сте́блоно́гий, *a.* steckenfüssig, dünnbeinig.

Сте́бля́к, *m.* Getreidehalmwespe, *f.* (Cephus), *B.*

Сте́ни́к, *m.* *Гол.* I. 218. Getreidekammer, *f.* Speicher, *m.*; 2) Bienenhaus, *n.*

Сте́нівка, *f.* Steppnaht, *f.*

Стебнувати, *v. a.* Naht an Naht dicht nähen, steppen.

Сте́бну́ти, *v. a.* streichen, schlagen; 2) steppen.

Стёбонути, *v. a.* aufschnappen, e. Schluck machen.

Стевель, *m.* *Гол.* *ер.* 50.?

Стег, *m.* Stich im Nähen, *m.* *Пар.*

Стегенце́, *n.* *dim.* s. Стегно́.

Сте́гнати, *v. a.* steppen, *Пар.*

Сте́гнище, *n.* *aug.* s. d. f.

Стегно́, *n.* Oberschenkel, *m.*

Стегнови́й, *a.* -а кість Oberschenkelbein, *n.* *B.*

Стегня́ка, *f. aug.* s. Стегно́, *H.* 118.
Сте́жечка, *f. dim.* s. Сте́жка.
Стежи́на *f. Пол.* s. Сте́жка.
Сте́жи́ти, *v. a.* begleiten, *Ст.* ver-folgen.
Сте́жір, *m.* umzäunter Ort wo die Heuschober sich befinden, *B.*; 2) — сі́на = сто́ріг.
I. Сте́жка, *f.* Steg, Pfad, *m.*
II. Сте́жка, *f.* Band, *n.*
Сте́йки, *adv.* vom Stehenbleiben.
Стека́ти, *v. a.* s. Стіка́ти.
Стекли́зна, *f.* s. Скажени́на.
Сте́клий, *a.* s. Ска́жений.
Стекольця́, *pl.* Gläser, *pl. OH.*
Стелепну́ти, *v. a.* s. Стрясти́; 2) *v. n. Гол.* III. 348. s. Стрясти́ ся.
Сте́ливо, *n.* Streu, *n.*
Стели́на, *f.* s. Сте́ля, *B.*
Стели́ночка, *f. dim.* s. d. v.
Стели́ти, *v. a.* ausbreiten, zurechtlegen; betten, das Bett machen (по́стіль); — ся sich —; доро́га сте́лит ся der Weg zur bevorstehenden Reise macht sich zurecht (*gew.* beim Schneefall von Schlittenfahrt); die Reise steht bevor.
Сте́лька, *f.* Brandsohle, *f.*
Сте́льмах, *m.* Wagenbauer, -meister, Wagner, *m.*
Стельма́шня, *f.* Wagnerei, *f.*
Стельма́ский, *a.* Wagner-.
Сте́льник, *m. Сб.* I. 323. Scheibe, Honigscheibe, *f.*
Сте́ля, *f.* Stubendecke, Zimmerdecke, *f. B.*; Fussboden, *m. M+E.* 148.
Стемені́ти, *v. n.* betroffen, verdutzt werden.
Сте́ме́нно, *adv.* namentlich, im Besonderen; 2) — стеменю́сенько, ganz so, genau so, accurat, *K. Др.*
Стемні́ти ся, dunkel, finster werden.
Сте́мпка, *f.* der Querbalken auf dem Hauptpfeiler der Windmühle.
Стена́, *f. Кч.* 38. s. Стіна́. Wand, *f.*
Стена́ти, *v. n.* † *III.* II. 252. s. Стогна́ти.
Стенета́ти, *v. a. K. Макс.* mit Netzen umstricken, umgarnen, m. N. einfangen, fesseln.
Стену́ти ся, *M. H.* 183. sich schütteln; 2) sich wozu anmachen, s. Схо́пити ся.
Стеня́ти, *v. n. Зг.* s. Стогна́ти.
Степ, -пу, *m.* Steppe, *f.*
Сте́па, *f.* Abgrund, *m.*; степи́ ми́ му ся стали, den Hals soll er brechen, *B.*
Степа́к, *m.* Lycosa infernalis, *Пол.*
Степа́н, *m.* s. Стефа́н.
Степа́нчик, *m.* s. За́яць, *B.*
Сте́пень, -пеня, *m.* Stufe, *f.* Grad, *m.*; 2) сте́пень, *f.* Potenz, *f.* (in d. Mathem.).
Степени́ти, *v. a.* schonen, hüten.
Степені́ти, *v. n.* над чим, s. Піклува́ти ся.
Степе́нний, *a. gr.* gesetzt, ehrbar, ernst; mässig, massvoll; 2) -им бу́ти над ким jmdn bevormunden.
Степина́, *f.* Steppe, *f.*
Сте́пка, *f.* hölzerne mit Moos ausgefütterte Vorrathskammer, *Зап.* II. 142.
Степли́ти ся, степлі́ти, *v. n.* warm werden; lau werden, *B.*
Сте́пний, *a.* Steppen-.
Степо́ви́й, *a.* Steppen-.
Степовик, *m.* Steppenbewohner, *m.*
Степови́ще, *n. aug. K.* s. Степ.
Степовни́чий, *m.* Feldhüter, -aufseher, *m. Pa.* I. 382.
Степу́н, *m.* s. Дику́н.
Стеро́елькува́тий (-ков-), *a.* von kleinem Wuchs.
Стервина́, *f.* Aas, *n. verächtlich*: das Fleisch, (*Фр.*).
Сте́рвиско, *n.* Aas, *n.* Aasgrube, *f.*
Сте́рво, *n.* Aas, *n.*; ungeniessbares Fleisch, Luder, *n.*; кінь набра́в сте́рва das Pferd wurde fett; * Pferd, *n.* Mähre, *f.*
Стервоїда *f.* (му́ха) Aasfliege, *f. Нар.*
Стервови́й, *a.* aasig, aashaft, *Нар.*
Стерва́к, *m.* инди́йский, Cuntur, *m.* (Sarcorbamphus gryphus); — бі́лий, Neophron percnopterus, *Пол.*
Стере́бити, *v. a.* reinigen, das Unreine aussondern; 2) ausweiden; verschneiden, entmannen, *Нар.*
Сте́рево, *n. H.* 212. s. Сте́рво.
Стереви́ж, *m.* linker Nbfls des Сян.
Стерегти́, (-егчи́, -ечи́, -режу, -режёш), *v. a.* bewachen, hüten, beschützen; 2) *v. n.* lauern, warten, *C.* I. 162. ли́хо стерегло́; — ся sich hüten, auf der Hut sein, sich in Acht nehmen.
Стере́женє, *n.* Hut, Acht, Achtsamkeit; Bewachung, *f.*
Стереоско́п, *m.* Stereoskop, *n.*
Сте́ржень, -жня, *m.* Mark, Herz des Holzes, *n.*; Eiterstock, *m.*

Сте́рка, *f.* äussere Rinde an gekochter Speise, s. Ста́рка.

Сте́ркавка, *f.* Libellula, *B.*

Сте́рля, стерлядь, *f.* Sterlet, *m.* (Acipenser Ruthenus), *B.*

Стермезува́ти, *v. a. Ф.* zu Tode erschüttern, mit Gewalt vernichten.

Сте́рмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Unglück, *n.*; а) — бере́ гро́ші das Geld schwindet; — бери́ тя — hol dich d. Teufel; б) гра́ти сте́рмо (кому́) aufreiben, zu Grunde richten, Schläge geben, zu Tode martern; в) да́ти в — verlieren, verschwenden (гро́ші &); г) ма́ти — einen Verweis, Schläge bekommen; д) приходи́ти в — Niederlage erleiden, zu Grunde gehen, Schläge bekommen; е) пуска́ти в — verschwenden; ausplündern, zerrütten; ж) ити́ в — s. unter д) *Гал.* I. 255.

Стерн, *m.* s. Стерви́, *Зак.*

Стерне́вий, *a.* Stoppel-.

I. Стерни́к, *m.* Gersten-, Grauammer, *m.* (Emberiza miliaria), *Hic.* s. Стрена́дка, *B.*

II. Сте́рник, *m. Ф.* Steuermann, *m.*

Стерни́ночка, *f. dim.* s. Стерни́.

Стерни́чий, *m. Cm.* s. Сте́рник II.

Стерни́ще, *n. aug.* s. Стерни́.

Стерно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzes Steuerruder mit breitem, schaufelförmigem Ende, *He. C.* II. 125.

Стернова́ти, *v. a. Ч.* V. 523.

Стерню́к, *m.* grober Stoppelhalm.

Стерню́х, *m.* Gugemuke, *f.* (Agaricus edulis), *Вол.*

Стерни́, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*

Стерни́нка, *f.* s. Стерни́; 2) s. Стерню́х; 3) — пі́на Stoppelrübe, *f.*

Стерни́стий, *a.* Stoppel.

Стерни́тка, *f.* вівси́нка, Goldammer od. Ammerling, *m.* (Emberiza citrinella).

Сте́рпі́ти, *v. a.* leiden, erdulden, ertragen, aushalten.

Сте́рпнути, *v. n.* s. Зате́рпнути.

Сте́рти, стера́ти, (стир-), *v. a.* abwischen, abfegen; abreiben, abschaben; *Ha.* (in Bretter) sägen.

Стерусі́ти, *v. a.* s. Струси́ти.

Стера́ти, *v. a.* verlieren; verderben, abnützen, vergeuden, verschwenden; — дити́ну = поронити, *ОБ.*; — сло́во, das Wort nicht halten, brechen; — ся sich abnützen, hinschwinden, sich auflösen.

Ствердити, *v. a. H.* 130. s. Потверди́ти.

Ствердну́ти, *v. n.* s. Затверднути.

Стетері́ти, *v. n.* von Tabaksblättern: verkümmern.

Стефа́н, *dim.* Сте́фко, Сте́фцьо, *m.*

Сте́ха, *f.* Stephanie, Stephanida.

Стець, Стецько́, *m.* Eustachius.

Сте́чене, *n.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenstoss, *m.*

Стечи́, *v. n.* abfliessen, herabfliessen; 2) *Oc.* (61) IV. 34. schwinden, verkommen.

Стиг, *m.* в еди́н — in einem Nu.

Сти́гнути, *v. n.* s. Сти́нути.

Стиґа́тор, *m. T.* Instigator, Aufreger, *m.*

Стиґува́ти, *v. a.* на кого́ jmdn verleumden.

Стид, *m.* s. Встид, *Me.* 259.

Стидки́й, *a. Me.* 67. abscheulich, ekelhaft; schimpflich, *Cm.*

Стидли́вий, *a.* schüchtern; blöde.

Стидни́й, *a.* schimpflich, schändlich.

Стидо́вишний, *a. Oc.* (62) VII. 62?

Стидо́вище, *n.* наробити —, s. Встид, Со́ром.

Стидо́та, *f.* Scham; Schande, *f. Cm.*

Стижі́ти, *v. a. H.* 260?

Стика́ти, *v. n.* u. — ся s. Сходи́ти ся; in Berührung kommen; zusammenpassen; 2) — на кого́сь *He.* sich auf jmdn berufen, seine Schuld auf einen anderen wälzen.

Сти́ки, *pl.* s. Су́головки; 2) s. Сутичі.

Стикну́ти, *v. a.* zusammenbringen, in Berührung bringen, *T.* [weise, *f.*

Стиль, *g.* -лю, *m.* Stil, *m.* Schreib-

Сти́лий, *a.* erkaltet; starr, todt; до сти́лої ма́тери! (ein Fluch), *B. Ф.*

Стина́ти, сти́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden, hinweghauen; köpfen, enthaupten; 2) steif machen, gerinnen, starren machen, моро́з во́ду: der Frost macht das Wasser gefrieren; — ся gerinnen; krystallisieren, *Пол.*; 2) *He. Пр.* XI. 1. 163. s. Скита́ти ся, Тиня́ти ся.

Сти́нути, *v. n.* kalt, kühl werden, erkalten, kühler werden; * sich verringern, erschlaffen (v. Eifer etc.).

Стину́ти ся, *Л.* 43. 165. sich rühren.

Сти́ня, *f.* rechter Nbfls des Днїпро́.

Сти́па, *f.* сти́пи стаю́т кому́ jmd wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

ser sich, (*Фр.*).

Стир, *m.* rechter Nbfls der Прип'ять.

Стира́к, *m.* Storax, *m. Пар.*

Сти́ране, *n.* Abschaben, Abreiben; Abwischen, *n.*

Сти́ранка, *f.* eingerührte Mehlsuppe, *f.*

Стиранча́, -а́ти, *n.* s. Страча́.

Стира́ти, сте́рти, *v. a.* abwischen, wegwischen; abreiben, abschaben, aufreiben.

Стира́ч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*

Стирачи́на, *f.* Storaxbaum, *m.* (Styrax officinalis).

Стирачинова́ті, *pl.* Storaxbäume, *pl.* (Styraceae).

Сти́рвати, *v. n.* ein wenig warten, sich gedulden; dulden; nachgeben, nachlassen; — ся s. Стри́мати ся.

Сти́рка, *f.* Wischlappen, *m.* [*Пар.*

Сти́рно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*

Сти́рса, *f. Гол.* III. 16. s. d. f.

Сти́рта, (ски́рта), *f.* Haufen, *m.* -сі́на Heuschober, Heufeimen, Heustock, *m.*

Сти́ртник, *m.* Feimenmeister, Schobermeister, *m.* [hervorragende Klippe. *Ще.*

Стирч, *m.* alles was hervorragt;

Стирча́ти, (-чи́ти), *v. n.* hervorragen; in die Höhe ragen, emporstarren, aufrecht gerichtet stehen.

Стис, *m. Зак.* s. d. f.

Стиск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*

Стиска́льний, *a.* zusammendrückbar.

Стиска́льність, -ости, *f.* Zusammendrückbarkeit, *f.*

Стиска́ти, стисну́ти, *v. a.* drücken, zusammendrücken, -pressen, zuhalten.

Сти́ски, *pl.* Brustbeklemmung, *f.*

Сти́слий, *a. Ст.* zusammengedrückt, -gepresst, *f.*

Сти́снене, *n.* Zusammendrückung, *f.*

Сти́сний, *a. B.* compact.

Стисньо́ва, *f.* s. Стиск, Глота́.

Стисну́ти, *v. a.* s. Стиска́ти.

Сти́ти, *v. n.* s. Сти́нути (*Фр.*).

Стих, *m.* Vers; Spruch, *m.*

Сти́ха, *adv.* still, lautlos, s. Сти́хий.

Стиха́р, *m.* Chorrock, *m.* Chorhemd, *n.*

Стиха́ти, *v. n.* s. Притиха́ти, still werden; ruhen, *Ш.* I. 375.

Сти́хий, *a. Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Ти́хий, (*adj.* statt d. *adv.*).

Стихі́йний, *a.* der Elemente, elementär, Natur- *Не. У.*

Сти́хія, (-хия, *K.*) *f.* Element, *n. Пол.*

Стихола́т, *m. Мог.* Reimer, Reimschmied, Poëtaster, *m.*

Стихопи́сець, *gen.* -и́сця, *m.* Verseschreiber, *m.*

Стихотво́рець, -рця, стихотвори́тель, *m.* Versemacher, Poët, Dichter, *m. Пар.*

Стихотво́рний, *a. K.* in Versen.

Стихотво́рниця, *f.* Versemacherin, Dichterin, *f. Пар.*

Стихотво́рство, *n.* Dichtkunst, *f.* [*Пар.*

Стихотво́рчий, *a.* dichterisch, Dichter-, *Пар.*

Стич, *m.* etw. Spitziges.

Сти́ча, *f.* Berührungs- u. Verbindungspunkt, *m.* (im Reif).

Сти́чень, -чня, *m.* s. Сі́чень, *Ш.* I. 355.

Сти́чка, *f.* Treffen, *n. ОБ.*

Сти́чний, *a.* tangential, *subst.* сти́чна, *f.* Tangente, *f.*

Сти́чність, -ости, *f.* Berührung, Verbindung, Zusammenstellung, *f. Ф.*

Стиша́ти ся, стиши́ти ся, *M.* still werden, sich beruhigen, sich legen.

Стїо́, *dim.* стїо́бок, -о́ка, *m.* Nadelstich, Nähstich, *m.*

Стїо́ати, *v. a.* picken, mit der Nadel stechen, nähen.

Стїо́ель, -о́ля, *m.* s. Тио́ель.

Стіг, *gen.* сто́га, *m.* Stock, *m.* -сі́на Heustock, *m.* s. Оде́нок.

Стіже́чок, *m. dim.* s. d. v.

Стіжкова́тий, *a.* kegelförmig, konisch, *Пол.*

Стіжкоклю́ві, *pl.* Kegelschnäbler, *pl.* (Conirostres).

Стіжо́к, -жка́, *m. dim.* s. Стіг; 2) Kegel, *m.*; 3) — мрамори́стий, Marmor-Kegelschnecke, *f.* (Conus marmoreus); — тканча́тий, Conus textilis.

Сті́йка, *f.* Stand, Standort, *m.* Station, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit; 3) offener Kramladen.

Сті́йкий, *a.* aufrecht, gerade stehend, steif воло́се &; 2) stabil.

Сті́йло, *n.* Standort, Standpunkt; Ruheplatz; Stall, *m. K. Ч.* III. 206. *Не. Wgr.* 26.

Сті́йля́гати, *v. n.* hinken, *Пар.*

Сті́йма, *adv.* — стоя́ти beständig, unverrückt dastehen, *Мак.*

Сті́йний, *a. Зг. Пр.* I. 85. würdig, wert.

Сті́йність, -ости, *f.* Geltung, *f.* Wert, *m.*; 2) Cohäsion, *f.*

Сті́йно, *n. T.* Stellung, Bedeutung, Geltung, *f.*

Сті́йчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стїк, *m.* *Ф.* Spur des Abflusses e. Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammenfluss, *m.*

Стíки, *adv.* s. Скíльки, *Ч.* II. 292.

I. Стїкáти, *v. n.* herabträufeln; — ся, zusammenfliessen. [krank werden.

II. Стїкáти ся, wüthend, toll, wuth-

Стїкли́зна, *f. Еф.* 15. s. Скаженúна.

Стíл, *gen.* столá, *m.* Tisch, *m.*; 2) Tafel, *f.*

Стíлечки, *adv.* *Кн.* so ein bischen.

Стíлькáр, *m.* Stuhlmacher, *m.* *Пар.*

Стїльний, *a.* wasserdicht, s. Сцїльний.

Стíльникъ, *m.* s. Стельникъ. [ний.

Стíльниця, *f.* Tischbrett, Nudelbrett, *n.*

Стíльчик, *m.* *dim.* s. Столéць.

Стíльчики, *pl.* pfirsichblättriger Knöterich (Polygonum persicaria).

Стїнá, *f.* Wand, *f.*

Стíнка, *f.* *dim.* s. d. v.; за стíнкою жúти in grösster Zurückgezogenheit leben; 2) *Ос.* (61) III. 63. Ufergesträuch, Gebüsch am Berggesenke, *n.* *Зак.*; 3) Bestandtheil der Прáжа; 4) Art Osterspiel; 5) *pl.* стíнки Art Fischfang mittelst der grossen Netze quer über den ganzen Fluss gespannt, *B.*

Стíнникъ, *m.* *К.* s. Сцíльникъ.

Стíнница, *f.* Mauerkraut, *n.* *Пар.*

Стїновúтий, *a.* wohlummauert.

Стїнолóм, *m.* Mauerbrecher, *m.* *Фр.*

Стíпнúй, *a.* fähig, bewandert, geschickt, geistreich, verständig, *H.* 104. *Зг.*

Стíс, *g.* стóса, *m.* Haufen, *m.*; 2) Scheiterhaufen, *m.* *У.* 3) -дров = Лáтра; 4) *pl.* стóси Stosseisen in den Wagenachsen. [gen, drücken.

Стїснúти, -нúти, *v. a.* *Фр.* beenСтїснúч, *m.* Condensator, *m.*

Стíшити ся, *D. c.* 2. sich zu freuen beginnen. [(Sesia), *B.*

Стекляникъ, *m.* Glasschwärmer, *m.*

Стклáнка, *f.* s. Склáнка.

Стлáнка, *f.* Lager, *n.* (thallus), *B.*

Стланкóвий, *a.* -ві ростúни, stammlose Gewächse (Thallophyta).

Стлíти, *v. n.* verglimmen, s. Зітлíти.

Стлýмити, *v. a.* dämpfen.

Стлумлéний, *a.* gedämpft, *У.*

Стлуп, *m.* *Ч.* IV. 612. s. Слуп, Стовп.

Сто, *num.* hundert; сто з óком = сто одéн; отрячити сто з оком = віддáти з лúхвою, відомстúти. *Ко.* (*Зак.*).

Стобáрвний, *a.* hundertfarbig.

Стьобáти, *v. a.* stechen, s. Стíбати.

Стóбиця, *f.* s. Стóвбиця.

Стоваришене, *n.* Association, *f.* *Ил.* Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*

Стовáришний, *a.* zünftig, *Пар.*

Стовáришник, *m.* Zunftgenosse, *m.* *Пар.*

Стоваришувати ся, sich vereinigen, — з ким jmdn sich zum Genossen machen.

Стовб, *m.* s. Стовп, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 89. s. Капітáл, Истиня.

Стóвба, *f.* s. Стóвбиця.

Стовбенíти. *v. n.* *КУ.* s. Стовпíти.

Стóвбиця, *f.* Pflughaupt, *n.* *Гал.* I. 255.

Стовбичáти. *v. n.* als Hindernis stehen, *Pa.* I. 379. 385; 2) stutzen, *H.* 253.

Стовбнúк, *m.* *Кн.* *Пр.* IX. 157?

Стовбовáтий, *a.* *Не.* pfahlförmig; -а шáпка konische Pelzmütze.

Стовбовúй, *a.* Pfahl-, Pfeiler-, Säulen-; — шлях Hauptstrasse, Chausse; Heerstrasse, *f.*; -і дворúне (бояре) die Grossen, die Edelleute des ersten Ranges im Civil von d. achten, im Militär von d. vierzehnten Classe an, *Кн.*

Стóвбул, *m.* *Мор.* s. d. f.; -ла стáти = до горú стáти; -ла перекидáти ся sich werfen, das Gesicht verzerren, Grimassen machen. *Зак.*

Стóвбур, *m.* Pfahl, *m.* *Ш.* I. 22; 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.

Стовбурчáстий, *a.* gipfelig, *Фр.*

Стовбцí, *pl.* s. Стовпцí, *Нс.*

Стовкмúти ся, Platz, Raum finden.

Стовкóвище, (-виско), *n.* Tummelplatz, *m.* *B.*; 2) (was von allen zertreten wird), * öffentliche Lustdirne.

Стовктú, стовчú, *v. a.* untereinander stossen, klein stossen.

Стовмá, *adv.* stehend, *Ог.* 115. *B.*

Стоволóвий, *a.* hundert Ochsen wert. [2) Stockkapital, *n.* *Pa.* I.

Стовп, *m.* Pfahl, Pflock, *m.* Säule. *f.*;

Стовпáк, *m.* Art Topf mit ausgebuchtetem Rand. [*n.* (columella).

Стовпéнь, -пня, *m.* Mittelsäulchen,

Стовпéць, -пця, *m.* *dim.* s. Стовп; 2) *Кв.* I. 134. grosse Pfannnudel aus Heidekornmehl.

Стóвпик, *m.* Stempel, Pistillum, *n.* *B.*

Стовпи́на, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни s. Обзо́рини.

Сто́впи́ти ся, sich dicht zusammendrängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стовпі́ти, *v. n. W.*betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стовпкова́тий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylinderförmig, *Пол.*

Стовпови́й, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — дворяни́н, s. Стовбови́й.

Стовпо́к, -пка́, *m. dim.* s. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стовпоряди́, *pl.* Colonnade, *f. Пар.*

Стовпча́стий, *a.* -і уставки́ Art Leinenstickerei, *Kol.* I. 48.

Стовпча́сті, *pl. sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Сто́впчик, *m.dim.*s.Стовп. [werden.

Стовсті́ти, *v. n.* fett werden; dick

Стовчи́, *v. a.* s. Стовкти́.

Сто́гін, -о́ну, стогн, *g.* сто́гну, *m.*Stöhnen,Gestöhne,Aechzen,Geächze,*n.*

Сто́гна, *m.* * Faulenzer, *m. Пар.*

Стогна́ти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Сто́гниця, *f.* Faulenzerin, *f. Пар.*

Стогови́на, *f.* s. Остро́ва, *B.*

Стогоде́, *n. У.* s. Столі́тє.

Стогоди́ний, *a.* s. Столі́тний.

Стоголо́сий, (-сний), *a.* hundert stimmig, *У.*

Сто́гон, *m. Ст.* s Сто́гін.

Стода́ла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Сто́жар, *m.*стожа́ра *f. Шіо.*s.Сте́жір.

Сто́жарище, *n.* Platz wo ein стіжо́к gestanden.

Сто́жиро, сто́жириско, *n.* Holzstücke die unter den стіг gelegt werden als Fundament; 2) s. d. v.

Сто́жи́ти, *v. a.* -сі́но = кла́сти в стіжки́.

Стожкова́тий, *a.* kegelförmig, konisch, *B.*

Стожо́к, (стіжо́к), -жка́, *m.* Schober, *m.* s. Стіг. [Сто́жір.

Стожо́риско, *n.* s. Стожа́рище.

Стоя́ти, стоя́ти, *v. n.* — ся, kosten.

Стойки́й, *a.* stettig, standhaft, *У.*

Сто́йла, *f. Ме.* 105. s. Ста́йня.

Стоймя́, (-мя́), *adv. Ч.* I. 1, 108. aufrecht stehend.

Сто́йня, *f. Ф. Поез.* (67) 29. Wachposten,*m.*; 2) *Л.*51. *Ч.*II. 167. s. Ста́йня.

Сток, *m.* Abfluss, *m.* У. Mündung des Flusses, *f. Мак.*; Strom, *m. W.*; Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стока́посний, *a.* schlimm, *Ст.*

Стоковий, *a.* östlich.

Стоко́вище, *n.*Wassergebiet,*n. Вах.*

Стокми́ти, *v. a.* s. Токми́ти, abthun; — ся übereinkommen, *B.*

Стоколо́са, (-о́сь), *f.* Roggentrespe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [*n. Пар.*

Сто́короть, -ти, *f.* Tausendschön,

Стократ, *adv.* hundertmal, in hundert Theile, *Ш.* II. 108.

Сто́крать, (-оть, *Піс.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стократний, *a.* hundertfach, *Пар.*

Столе́ць, *gen.* стільця́, *m.* Sessel, Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.* (Bank mit einem beweglichen Tritte um Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стільці́ їздити, verschiedenes Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столе́чний, (-ли́чн-), *a.* -е мі́сто Residenzstadt, Hauptstadt, *f. Кч.* 208.

Сто́лик, *m dim.*s Стіл, kleiner Tisch.

Столи́на, *f.* столи́не, *n.* Tischgestell, *n.*; 2) Schublade, *f.*

Столи́ця, *f.* Residenzstadt, Residenz, *f.*; 2) пшени́ця як столи́ця, *Ф. Кол.* 38?

Сто́личок, *m. dim.* Tischchen, *n.*

Столівни́к, *m.* Tischgänger, Kostgänger, *m.*

Столі́тє, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столі́тний, *a.* hundertjährig.

Столі́тник, *m. Не. n.* 157. hundertjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Сто́льник, *m.* Stolnik, Truchsess, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Bestellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt blos ein Ehrenamt).

Столове́, *n.* Tischgeld, *n.*

Столови́й, *a.* Tisch-, -а́ ха́та *Не.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столовни́к, *m M.*II.33.s.Столівни́к.

Столонасліднік, *m.* Thronnachfolger, *m. КУ.*

Столонача́льник, *m.* Vorsteher einer Kanzelei, *Не.*; Verwalter, *m. ОП.*

Столяни́н, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m.* *Ф. Кол.* 21.

Столя́р, *m.* Tischler, *m.* [lerei, *f.*

Столя́рка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tisch-

Столя́рний, *a.* vom Tischler verfertigt. [Tischlers.

Столя́рский, *a.* Tischler-, des

Столя́рство, *n.* Tischlerhandwerk *n.*

Столярчу́к, *m.* Tischlerbube, *m.*

Сто́ма, *f.* Ermüdung, Ermattung, *f.*

Стоми́ти, сто́млювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся s. Утоми́ти ся.

Стон, *m.* Aechzen, Gestöhn, *n.*

Стона́дцять, *num.* *А Г.* 150 = кільканайцять сот, überhaupt eine grosse Zahl; 2) *Cm.* = hundert. [Band.

Сто́нга, *dim.* сто́нжка, *f.* (breites)

Сто́нжечка, *f* *dim.* s. Сто́нжка. schmales Band.

Стони́ти, *v. a.* s. Потони́ти.

Сто́ніг, -о́га, *m.* сто́нга, стоно́га, *f.* стоно́жник, *m.* Mauerassel, *m.* (Oniscus murarius), *B.*

Сто́няво, *adv.* *Лїр.* 7. stöhnend.

Сто́кий, *a.* *M.* hundertäugig.

Стоп, *dim.* стопо́к, *m.* s. Стовп &.

I. Стопа́, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; Fuss, *m.* (in Versen).

II. Стопа́, *f.* *gr.* Ries Papier, *n.*

Стопи́рений, *a.* sträubig.

Стопи́ти, (сто́плювати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.

Стопла́ння, *n.* *Ру.* Verschmelzung, *f.*

Стопні́ти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Стопохо́дний, *a.* Schlengänger, *m.* *Пол.* [Пуд II.

Стопудо́вий, *a.* = 100 Pud, s.

Стопта́ти, сто́птувати, сто́пцёвати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.

Стопча́стий, *a.* — ку́сик, Stenus Tarsalis, *B.*

Сто́ра, *f.* *M.* III. 56. Herde, *f.*

Стора́менний, *a.* *У.* hundertarmig.

Сторгува́ти, сторжи́ти, *v. a.* u. сторжи́ти ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Ке.* I. 78.

I. Сто́рити, *v. a.* reizen.

II. Стори́ти, сторо́чити, (-шити), *v. a.* -у́ха (die Ohren) spitzen.

Стори́цею, *adv.* † hundertmal, hundertfältig. [dertfach.

Стори́чний, *a.* hundertfältig, hun-

Сто-ріка́ми, *adv.* mit hundert Strömen, *Ш.* II. 66.

Сторі́чний, *a.* hundertjährig.

Сторка́ч, *m.* s. Сторча́к, *Не.* -да́ти. (w. s). [punkt, *m.*

Сторкнове́ння, *n* *Пар.* Berührungs-

Сто́ркнути ся, zusammenstossen, sich berühren.

Сторо́га, *f* *K.* s. Сторо́жа.

Сторога́чка, *f.* *Bein.* der Шапочка mit „hundert“ Hörnern od. Ecken.

Сторо́гий, *a.* *K.* s. Стро́гий.

Сторогови́тий, *a.* s. Сторожки́й, wachsam.

Сто́рож, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehrennamen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: пішов на ца́ринку коси́ти а сто́рожа лишив коло ха́ти), *B.* [Wächter, *m.*

Сторо́жа, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)

Сторожево́вий, *a.* Wacht-, Wart-.

Сторожево́вщина, *f.* сторожево́ве, *n.* *a.* s. † Art Abgabe. [halten.

Сторо́жити, *v. a.* wachen, Wache

Сторожи́ця, *f.* * Hündin, *f.*

Сторожі́, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hackenförmige Holzstück (моти́чка) bei der Sense angebunden werden.

Сторожі́вня, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n.* *K.*

Сторо́жка, *f.* Wächterhäuschen, *n.* *He.Pa.* II.; 2) — пти́ця *C.* II. 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wachsam, vorsichtig, s. d. f; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*

Сторожки́й, *a.* wachsam; vorsichtig.

Сторо́жко, *adv.* *K.* *Др.* behutsam, wachsam.

Сторо́жник, *m.* *B.* s. Сто́рож.

Сторо́жно, *adv.* vorsichtig.

Сторожове́, *n.* Wachgeld, *n.*

Сто́рона́, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*

Сторонє́ць, -нця́. *m.* на — зверта́ти den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Oc.* (62) V. 45.

Стороня́ти, *v. a.* meiden, — від кого́; 2) blättern, *Пар.*; — ся когось *M.* від когось, *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

zögern.

Сторонiй, *a. Ш.* II. 263. s. Сторо́ньский.

Сторо́нка, *f.* Fach, *m.* Abtheilung, *f.*; 2) *pl.* сторо́нки Theilschnüre e. Peitsche.

Сторо́нний, *a.* aus der Umgegend; [2) parteiisch, *Ст.*

Сторо́нник, *m.* Parteigänger, *m ГШ.*

Сторонни́чий, *a.* parteiisch, *Зг.*

Сторо́ннiй, *a.* fremd, *Не.*; 2) parteiisch, *Ст.*

Сторо́ннiсть, ости. *f.* Parteilichkeit, *f.*

Сторо́ньский, *a.* fremd.

Сторо́ньщина, *f.* Fremde, *f.*

Сторо́пати, *v. a.* ermüden, plagen, *B.*

Сторопiлий, *a.* entsetzt, betroffen, erschrocken.

Сторопíти, *v. n.* betroffen werden, die Fassung verlieren, stutzen, *M.* II 203. *Ф.*

Сторо́чити, *v. a.* s. Торо́чити.

Стору́кий, стору́чний, *a.* hundertarmig, -händig, *Ш.* I. 98 *C.*

Сторц, *m.* на - = сто́рцом, *adv* gestürzt, auf den Sturz gestellt, scharf aufrecht.

Сторцува́ти, *v. a.* aufrecht (сто́рцом) stellen; сторцува́ти, *v. n.* u. — ся aufrecht (сто́рцом) stehen.

Сторч, *m. Oc.* (61) I 320. Grundklotz, *m.* (unter ein Gebäude), s. Ко́ти (*pl.*); *Кн.* „Слово" 1862. *ч.* 50. Pfeiler, *m.*

Сторч, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Кв.* II. 68; 2) kopfüber, *К.*

Сторча́к, *m.* сторчака́ да́ти, *К.* jählings umstürzen, kopfüber sich umwerfen; сторчако́м *adv.*; 2) *Не. Пр.* XI. 1, 123. Art Fischsuppe.

Сторча́ти, *v. n.* s. Стирча́ти, *Зак.*

Сторчови́й, *a.* jäh, abschüssig, steil, +*Б.* [*f.*; Scheiterhaufen, *m.*

Сто́с, *m.* Stoss; Haufen, *m.* Stapel,

Сто́сик, *m. dim.* s. d. v.

Стосильний, *a.* übermächtig, allgewaltig, *Ру.*

Стосо́ткроть, *num.* = 10.000 *Зак.*

Стосо́тний, *a.* hundertfach, tausendfach, *Фр.*

Стосува́ти, *v. a.* s. Застосува́ти; — ся sich richten, s. bequemen.

Стосунко́вий, *a.* relativ.

Стосу́нок, -нку, *m.* Beziehung, *f.* Verhältnis, *n.*

Сто́та, *f. M.* I. 99. s. Исто́та.

Сто́тно, *adv. Кл.* gerade, genau.

Сточа́ти, сточи́ти, *v. a.* herabströmen lassen, *Ант.* 49; verzapfen; 2) s. Скоти́ти, herabrollen, abwälzen; — ся niederrollen, sich abrollen; 3) abdrechseln; 4) * — бо́ї Kämpfe bestehen, *К.*

Сто́чений, *a.* abgerollt; 2) abgezapft; 3) * бій die Schlacht geschlagen.

Сточи́стий, *a.* abschüssig; -и́сто, *adv.*

Сто́чки, *pl.* die Neige eines Getränkes, *H.* 176. (*vgl.* Сточи́ти 1).

Сто́чно. *adv.* rhythmisch (*Фр*); -вкла́дати слова́ reimen.

Сто́чок, *gen.* -о́чка, *m.* Geschiebe, *n. Пол.*; 2) Wachsstock, *m. Пар.*

Сто́я, *f. T.* перестоя́ти сто́ю auf dem Posten ausharren

Стоя́к, *m.* Ständer, *m.*; 2) stehender Bienenstock; 3) Aufseher bei den Arbeitern, *m.*

Сто́яне, *n.* Stehen, *n*; Stillstand, *m.*

Сто́ячий, *a* steif, *Пар.* s. Сто́яти I

Сто́янка, *f.* das müssige Stehen.

I Сто́яти, *v. a.* stehend machen, steifen; — ся steif werden, *Гал.* I 255.

II. Стоя́ти, *v n.* stehen, aufrecht stehen; на чимо́сь, при чім worauf bestehen, beharren; на своє́му сло́ві sein Wort halten; stehen bleiben (beim Anbieten des Preises); стоя́ти u. — ся zu stehen kommen, kosten, *Ко.*

Стоя́чий, *a.* stehend.

Стоячо́к, -чка́, (стовч-), *m dim.* s. Стоя́к; verfaultes, vermodertes, morsches Stück Holz.

Стра́ва, *f.* Speise, *f.* Gericht, Essen, *n.*

Стравє́ць, -вця́, *m. Ч.* III. 269. der das Wild anhetzt; Hetzhund, *m.*

Стра́вити, *v. a.* verdauen; 2) стра́вити, стравува́ти, *v. a.* verköstigen; — ся у кого́ sich bei jmdm beköstigen.

Стра́вленє, *n.* Verdauung, *f.*

Стра́вне, *n.* Kostgeld, Zehrgeld, *n. К.*

Стра́вний, *a.* verdaulich; 2) verköstigend, nährend; -а ло́жка Esslöffel, *m.*; 3) kostspielig.

Стравуно́к, -нку, *m.* Kost, *f.*

Страда́лець, -а́лця, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*

Страда́льний, *a. Oc.* (61) IX. 47. leidend, viel gelitten; *ГШ.* leidend, passiv.

Страдальни́цтво, *n.* Märtyrer-[thum *n. Пар.*

Страда́льница, *f. V.* Märtyrerin, *f.*
Страда́нний, *a. Ч.* II. 452. viel gelitten.
Страда́ти, *v. a.* leiden; 2) *Ф.* verlieren.
Стра́ене, (стро-), *n. P.* I. 75. Gebäude, *n.*
Страж, *f. C.* I. 122. s. Сто́рожа.
Стража́р, *m.* Wächter, *m.*
Страждáне, *n.* Leiden, *n. Кн.*
Страждáти, *v. a.* leiden, dulden, *Кв.*
Страждéний, (-éнний), *a. Ст.* viel gelitten, viel geplagt.
Страждíти, *v. n.* leiden. [*Пар.*
Стражíти, *v. n.* auf sein, aufsitzen,
Стра́жник, *m.* Wächter, *m.*; 2) Besucher, *m. Нар.*
Стражни́ця, *f.* Schilderhaus, *n.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* [ter, *m.*
Стражни́чий, *a. sbst. m. К.* Wächter
Стражнувáти, стражувáти, *v. a.* wachen, Wache halten, Obacht geben, s. Сторóжити.
Стракáтий, *a.* scheckig, *Пис.*
Стракувáти ся. sich strecken, s. recken, s. anstrengen.
I. Страм. *m. Не.* s. Сóром.
II. Страм, *m.* (*dim.* стрáмик), стрáма, *f.* s. Копи́ло. [steil Liegendes.
Стрáмець, -мця, *m.* etw. hoch u.
Страми́на, *f. Ч.* VII. 551. s. Драми́на.
I. Стрáмний, *a.* s. Сóромний; -но, *adv.* mit Scham. [gelt.
II. Страмни́й, *a.* siech, abgemer-
Стрáнний, *a.* fremd; 2) wunderbar, sonderbar, *Кв.*
Стрáнник, *m. W.* Wanderer, Pilgrim, *m.*; Fremdling, *m. Макс.*
Стрáнница, *f.* Pilgerin, *f. Не.*
Стрáнность, *f.* Sonderbarkeit, *f. Кв.*
Страну́ти ся. *Ч.* IV. 242. s. Стену́ти ся. [зі́ля *Ос.* (61), XII. 29.
Страпáтий, *a.* s. Стрипáтий, -е
Стрáпи. *pl.* unordentlich gewachsene Haarflechten, *Фр.*
Стрáпити ся, *Кн. Пр.* IX. 377. vorfallen, sich treffen, s. ereignen.
Страпу́ля, *f.* eine die mit zerzaustem Haupthaar umhergeht, *Фр.* s. Стрáпи.
Страсть, *f.* Leiden, *n.*; стрáсти (*pl.*) Христóві das Leiden Christi, Leidensgeschichte Chr. *f.*; 2) Leideuschaft, *f.* Affeckt, *m.* [*pl.* (Passiflorae), *B.*
Страстúнцї, *pl.* Passionsblumen,
Стрáстний, *a.* zu Стрáсти geh.; -четвéр Donnerstag in d. Charwoche, *m.*
Стрáстник, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*; -ица, *f.* -in, *f. Пис.*
Стрáстно, *adv Кв.* s. Прúстрастно.
Страстовúдець, -дця, *m. У.* Augenzeuge der Leiden Christi, *m.*
Страстотéрпець, -пця, *m.* † der viel Leiden ertragen, gelitten.
Страстотéрпний, *a.* leidensvoll, viel gelitten, *ВБ.* [Stelle.
Страт, *m.* zertretene, zerstampfte
Стрáта, *f.* Verlust, *m.*; Nachtheil, *m.*; 2) Hinrichtung, *f.*
Стратéнець, *m. К.* der zum Tode Verurtheilte; 2) *Вас. Рус.* XIV. Kämpfer, *m.*
Стрáтити, *v. a.* verlieren; 2) hinrichten; — ся s. Затрáтити ся; 2) viele Ausgaben haben, sich ruinieren.
Стрáтище, *n. Ф.* s. d. f.
Стрáтница, *f. Ф.* Richtstätte, *f.*
Стрáток, -тку. *m.* s. Стрáта.
Стратувáти, *v. a.* s. Тратувáти, zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, *f.*
Страх, *m.* Schreck, Schrecken, *m.*
Страх, *adv.* schrecklich, fürchterlich; 2) sehr, viel, sehr viel; auch verstärkend: страх мнóго sehr viel &.
Страхáти, *v. a. M.* II. 165. schrekken; — ся erschrecken (*v n.*), in Schrekken, in Furcht gerathen.
Страхíть, *f. Ос.* (62) VI. 62?
Страхíття, *n. coll. Не.* Schrecken, *pl.*; Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* Popanz, *f.* [cherungs, *Пар.*
Страховáльний, *a.* Feuerversi-
Страхóване, *n.* Feuerversicherung, *f. Пар.*
Страхóвина, *f. Пр.* II. 430. Gespensterspuck, *m.* Ungeheuerlichkeiten, *pl.* Schreckmittel, *n.* Popanz, *f. Ш.* I. 398.
Страховúнний, *a. Н.* 285. schreckhaft.
Страховúночка, *f. dim. Bein.* einer кáзка: Gespenstergeschichte, *f.* schreckliches, grauenhaftes Mährchen, *Ш.* I. 397.
Страховúтий, *a. Фр.* furchtsam; 2) schreckensvoll, furchtbar, schreckenerregend, *Кн.*
Страхóвище, *n.* Schrecknis, *n.*
Страхопíльне, *n. B.* s. Страхопýд.
Страхóполох, *m. Ко.* 47. der Furcht-

same, Hasenherz, *n.* feige Memme; 2) Spitzklette, *f.* (Xanthium spinosum), *B.*

Страхополо́хий, *a. Ст.* schwach, feig. [Gespenst, *n.*; 2) Feigling, *m.*

Страхопу́д, *m.* Vogelscheuche, *f.*

Страхопу́дик, *m.* Gespensterheuschrecke, *f.* [samkeit, Feigheit, *f.*

Страхопу́дство, *n. K.* Furcht-

Страхота́, *f.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Страху́нок, -нку, *m.* s. Страх.

Страч, *m.* Abortus, *m.*

Стра́ча, *f.* s. Стра́та.

Стра́че, (-а́чче), страча́, -а́ти. *n.* Frühgeburt, *f.* (im 4. od. 5. Monate).

Стра́чувати, *v. a.* verlieren, s. Тра́тити; — ся *M.* 44. verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben.

Страччу́к, *m.* s. Стра́че; 2) *Фр.* ein gänzlich verlassenes u. vernachlässigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, *m.*

Страше́зний, *a. Ст.* schrecklich.

Страшеле́зний, *a. Ст.* sehr schrecklich.

Страши́ло, *n.* Schreckbild, *n.* Schreckspuck, *m.*; Ungeheuer, *n.*; 2) *Kol.* I. 73. Scheuchklapper, *m.*

Стра́шити, *v. a.* schrecken; spukken; — ся sich fürchten, Schreck empfinden, s. Страха́ти ся. *Ко.* 345; *Ш.* I. 333.

Страши́ще, *n.* Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m. У.*

Страшли́вий, *a.* schreckhaft.

I. Стра́шний, *a.* schrecklich, schauderhaft; 2) страшна́ моли́тва ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens.

II. Стра́шний, *a.* s. Стра́стний; -а неді́ля, Charwoche; — сьві́чка, = стра́стна сьв. Kerze die während des Gottesdienstes Стра́сти Христо́ві in den Händen gehalten wird.

Стра́шність, -ости, *f.* Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, *f.*

Стребо́йти, стребля́ти, *v. a. D. c.* 301. vernichten, s. Истребо́йти.

Стревожити, *v. a.* erschrecken; — ся *Кч.* 129. bange werden, sich ängstigen. [(Libellula), *B.*

Стре́кавка, *f.* Wasserjungfer, *f.*

Стреконі́ти, *v. n.* frieren.

Стрелі́на, *f. K.* Waldlichtung, *f.*

Стре́кот, *gen.* -ту, *m.* Zirpen, Schwirren, *n. Ру.*

Стрекота, *f.* Cicade, Baumzirpe, *f. Ру.*

Стрекота́ти, *v. a* plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б.* 53. schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien.

Стрекоту́лька, *f.* s. Саранча́ червонокри́лка, *Пол.*

Стрель, *m.* s. Стріла́, Schuss, *m.*

Стрельба́, (стріль6а́), *f. K.* das Schiessen, Gewehrfeuer, *n.*; 2) Feuerwaffe, *f.* Schiessgewehr, *n.*

Стрелиця, *f.* dünner Hain.

Стрелькува́тий, *a.* -а цибу́ля mit hohen Stengeln. [*Ч.* II. 157.

Стрелячик, *m. dim.* s. Стріле́ць,

Стреля́ти, *v. a.* s. Стріля́ти.

Стре́мень, -меня, *m.* Steigbügel, *m.*

Стремена́, *f. МШ.* s. Стромина́.

Стреме́нечки, *pl. dim.* s. Стре́мено II.

Стременистий, *a.* bügelfest, *Пар.*

Стреме́нний, *a. a. m. Ко.* 127. Reitknecht; 2) berittener Jäger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, *m.*

I. Стременó, стре́ме, *n. B.* ein jäher, steiler Felsabhang, s. Стромина́.

II. Стре́мено, *n. pl.* -ме́на, s. Стре́мень; 2) Stegreif, *m. Пар.*

Стреміти, (стремлю́, -ми́ш), *v. n.* stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen.

Стремінце́, *n dim.* Steigbügel, *m. Ил.*

Стремінна́р, *m.* Sporer, *m. Пар.*

Стре́мка, *f.* — однобульви́ста Herminium monorchis.

Стремли́вий, *a.* strebend, strebsam, *Пар.* [samkeit, *f. Пар.*

Стремли́вість, -ости, *f.* Streb-

Стремни́стий, *a. Гуц.* steil, schroff. [Abhang.

Стре́мно, *n.* Abgrund, *m.*; steiler

Стремну́ти, *v. n.* hinstürzen, -sinken, *Гуц.* [s. Струси́ти ся.

Стремтіти, s. Тремтіти; — ся,

Стре́мя, *n.* Steigbügel, *m.*; 2) Fussstapfe, *m. Зак.* [riza), *B.*

Стрена́дка, *f.* Ammer, *m.* (Embe-

Стрени́ця, *f.* ein Schusterwerkzeug.

Стрено́жити, *v. a.* drei Füsse zusammenkoppeln.

Стрепену́ти ся, sich bewegen,

sich schütteln; eine Erschütterung erleiden, erschüttert werden; сéрце стрепенýло ся das Herz erbebte.

Стрéпéт, стрéпетень, *m.* стрéпетка, *f.* Zwergtrappe, *m.* (Otis tetrax), *B. Щог.*

Стрепехáти ся, *M.* II. 196. erbeben, erzittern.

Стрепúй, *a.* zerzaust, zottig.

Стрепіхú, *pl.* kraus Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стрибú, *m. H.* 268. Sprung, Satz, *m.*

Стрибáйчик, (-аньчик), *m.* s. Зáяць, *B.*; 2) Flohkäfer, *m.* (Haltica), *B.*

Стрибáти, *v. n.* Reissaus nehmen, fortlaufen, springen.

Стрибáч, *m. M.* III. 145. Springer, *m.*

Стрибкúй, *a. He.* hurtig, flink.

Стрибнути, (-бон-), *v. n.* schnell sich auf u. davon machen; springend fortgehen, forthuschen.

Стрúбок, *gen.* -бка, *m.* Sprung, *m. OII.*

Стрибонóгий, *a. Bax.* schnellfüssig, hüpfend.

Стрибохвóстка, *f.* Springschwanz, *m.* (Podura), *B.*

Стривáти, *v. n.* harren, warten.

Стрúга, *f.* (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt, *Ш.* II. 198.

Стрúгавка, *f. B.* Moorboden, Morast, *m.*

Стригнýти, *v. n.* s. Стрибнýти.

Стригýн, *m.* Haarschneider, *m.*; 2) стригýн, *m.* -ýнка, *f.* junges éin, — zweijähriges Pferd dem die Mähne zugeschnitten wird.

Стрúечний, *a. pl.* -чнї, Bruderskinder, Geschwisterkinder, *pl.*

Стриж, *m.* Schur, *f.*

Стрижáй, *m.* Schafscherer, *m. Лекц*

Стрижáк, *m.* s. Стригýн; *Bein.* der Soldaten wegen der kurz geschnittenen Haare.

Стрижáчка, *f.* (-пшеníця), unbegrannter Weizen, *B.*

Стрижóá, *f.* Schur, *f. Фр.*

Стрúжень, *gen.* -жня, *m.* Herz, Mark eines Baumes, *n.*; Mitte, *f.*; 2) Strom, Fluss, *m.*

Стрúженє, *n.* Schur, *f.*

Стриженúстий, *a.* -а дóшка gerades, glattes Brett.

Стрижéчок, -чка, *m. dim. Вес.* [I. 215?

Стрúжик, *m.* -муровúй, Segler, *m.* (Cypselus apus), *Пол.*

Стрижíнь, *m.* s. Стрúжень.

Стрúжка, *f.* Scheren, *n.* Schur, *f.*; 2) *gew. pl.* стрúжки, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, *f.*; 4) Schaf, *n.* (*Фр.*).

Стрижнéвий, *a.* Mark-.

Стрижнíвка, *f.* Mark, *n. B.*

Стрижчá, -áти, *n.* s. Стригýн, Fohlen, *n.*

Стрижчáтий, *a.* mit beschnittenen Haaren, *Гл. б.* 69.

Стрижчáтко, *n. dim.* Стригýн.

I. Стрúй, *m.* Oheim, Vetter, *m.*

II. Стрúй, *m.* rechter Nbfls des Днїстéр; 2) Stadt am 1).

Стрúйна, *f.* des Vaters Schwester, Tante, *f.*; 2) des Oheims Gemahlin.

Стрúйний, *a.* s. Стрúечний.

Стрúйчáник, *m. У.* s. d. f. [Oheims.

Стрúйчинок, -нка, *m.* Sohn des

Стрúкати, -кнути, *v. a.* spritzen; 2) *gew. impers.* стрúкає в ýсї vom Ohrenreissen.

Стрикáч, *m.* s. Тарáн; 2) Streitaxt, *f.*; 3) Feuerwaffe, *f.*

Стрúкоза, *dim.* стрúкізка, *f.* Libelle, *f. Пар.*; 2) Wagebalken, *m. Зак.*

Стрúку-брúку, *int. Fabelw.* vom Springen der Ziege, *P.* I. 50.

Стрим, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Hemnis, *f. Ф.*

Стримáлий, *a.* enthaltsam, sparsam.

Стрúмати, стрúмувати, *v. a.* zurückhalten, abhalten, aufhalten.

Стрúминї, стрéменї, *pl.* Blattrippen, *pl. B.*

Стрúна, *f.* s. Стрúйна.

Стринóжити, *v. a.* s. Стреножити, koppeln, fesseln.

Стрúпа, *f.* linker Nbfls des Днїстéр.

I. Стрипíти, *v. n. Ф.* s. Струпíтити.

II. Стрипíти, *v. n.* (*Ф.*) dastehen wie ein Ochs am Berge.

Стрих, *m.* Dachboden, *m.*; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders.

Стрихувáти, *v. a.* збíже mit dem Streichholze streichen, abstreichen (beim Einmessen von Getreide &); -снiпкú, zuschneiden, zustutzen; 2) Striche machen; — ся (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den anderen anschlagen.

Стрихýлець, -лця, *m.* Streichholz, *n. B.*

Стрицéвий, (-цóвий), *a. АД.* I. 46. s. Струсевий.

Стрúця, *f. Ос.* (61) III. 27?

Стричаńик, *m.* Sohn des Onkels,

Стри́чок, чка, *m.* Galgenschlinge, *f.*
Стріба́тий, *a.* s. Стрепіха́тий, *Фр.*
Стріба́ло, *n.* s. Сріба́ло.
Стрі́бний, *a.* s. Сріби́ний. [Probe, *f.*
Стрібо́вок, -вку, *m.* Versuch, *m.*
Стрібува́ти, *v. a.* versuchen, probieren. Probe, *f.*
Стрібу́нок, -нку, *m* Versuch, *m.*
Стрівáти, *v. n. n.* Стрива́ти.
Стрівáти ся, begegnen, s. Стрінýти ся.
Стрівóа. *f. Ф.* das Schiessen, Schüsse, *pl.*
Стрівка. *f.* s. Стрілка.
Стрівóжити, *v. a.* erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
Стрій, *gen.* стрóю, *m.* Schmuck, *m.* Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art, Einrichtung, *f.*; кóжди свóїм стрóйом jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m. Пар.*
Стрійний, *a. МШ.* geschmückt, zierlich; 2) gut componiert, *ОП*; -но, *adv. Kol.* I. 98.
Стрійни́к, *m.* Stutzer, Zieraffe, *m Пар.*
Стрійниця, *f.* Mauerbiene, *f.* (Anthophora), *B.* [*f. Пар.*
Стрíйність, -ости, *f.* Harmonie,
Стрíкати, *v. a.* Стри́кати.
Стріла́, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.* am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n.*
Стрільбá, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
Стріле́ць, -льця, *m.* Schütze, Jäger, Waidmann, *m.*
Стрíливо, *n.* Munition, *f.*
Стріли́на. *f. K.* Schusswunde, *f.*
Стріли́ця, *f. KУ.* s. Стріла́.
Стрíлка, *f. dim.* s. Стріла́; 2) Strahl, *m. Зар.*; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein, *n. B.*; 5) Zünglein in der Wage, *n.*; Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -магнети́чна Magnetnadel, *f.* [chend, (очі).
Стрілки́й, *a. ВБ Пр.* XII. 250. ste
Стрíльний, *a.* Schiess.
Стрíльник, *m.* Pfeilenschmied, *m.*
Стрілобíй, -бóя, *m. Ру.* der weitwerfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
Стріловéць, -вця́, *m.* Pfeilschwanz,
Стрілóвка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acronysta), *B.* [führen.
Стрільцюва́ти, *v. n.* Jägerleben
Стрíльчáтий, *a. gr.* pfeilförmig.
Стрíльчий, *a.* -пóрох Schiesspulver, *n. Ил.*

Стрíльчити, *v. n.* Jäger sein, Jagd betreiben, *Ф. B.*
Стріля́ти, стрíлити, *v. a.* schiessen; *-очи́ма die Augen herumschiessen lassen, — на когóсь jmdm einen verstohlenen Blick zuwerfen; *impers.* стріля́є (в ýсї, в тїлї) Stiche im Körper empfinden, — ся sich schiessen; sich duellieren.
Стрім, -óму, *m.* alles höher Gelegene, *pl.* стрóми alles Hervorragende u dadh Behindernde; 2) das von der Flut Angeschwemmte; 3) Richtung, *f*; стрім-вдíл, *adv.* lothrecht abwärts; стрім-вгорý *adv.* l. aufwärts. *Пол.*; стрім-голóв, *adv.* kopfüber.
Стрíмка, *f.* s. Стрýнка.
Стрíмкий, *a.* steil, schroff.
Стрíмкість, ости, *f.* Abschüssigkeit, Steilheit, Schroffheit, *f.*
Стрімкóване, *n.* Lothen, *n. Пол.*
Стрімля́ти, *v. a.* Стрéмити.
Стрíмниця, *f.* Lothrechte, *f. Пол.*
Стрімнýти, *v. n. Иг.* 49. sich begeben, rasch wohin eilen.
Стрімчáстий, *a.* jäh, abschüssig. steil, *M.* III. 138.
Стрíнути, *v. a.* s. Стрітúти.
Стрíп, -óлу, *m. W.* Decke, *f.* Himmelgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*
Стрíпати, стрíпнути, *v. a.* abschütteln; — ся erzittern, erbeben.
Стріпáтий, *a.* fasericht, fasicht; 2) mit gesträubtem Haar.
Стрíпихи, *pl.* s. d. f.
Стрíпки, *pl.* Fransen, *pl.*
Стріпотáти, *v. a.* u. — ся, sich schütteln; aufflattern.
Стріпчáстий, *a.* gefranst, *Пар.*
Стріт, -ту, *m.* Begegnung, *f.* Zusammenstoss, *m. Еф.* 55. [Lichtmesse, *f.*
Стрíтенє. (ниє), *n.* — Госпóдне,
Стрíти, (*P.* I. 5.), стрíтити, стрічáти, *v. a.* begegnen.
Стрíха, *f.* Strohdach, Dach, *n.*; *Haus, *n.*
Стріхáтий, *a.* einem Strohdach ähnlich, buschig.
Стріхáч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Strohbündel zum Dachdecken.
Стріходéр, *m.* вíтер — starker Wind, der die Dächer ruiniert, *Нав.*
Стріцóвий, *a. Гол.* s. Струсевий.
Стрíча, *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стрічáти, *v. a.* s. Стрíтити.
Стрíчечка, *f. dim.* s. d. f.; *Ш.* I. 214. eine gestiokte Zeile. [Zeile, *f.*
Стрíчка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
Стрічковéць, -вця́, *m.* кружалúстий, Schleifenblume, *f.* (Iberis umbellata).
Стрíчний, *a.* entgegen kommend, in den Weg kommend, begegnend, entgegen liegend, dem man begegnet.
Стрíшка, *f. dim.* s. Стріха.
Стровúти, *v. a.* vergiften.
Стрóвус, *m. K.* Strauss, *m.* s. Струсь.
Строг, *m. Шй.* I. 1, 62.?
Стрóгати, *v. a.* zwicken, stechen (von Wunden), *B.*
Стрóгий, *a.* streng, hart, ernst.
Стрóгість, -ости, *f.* Strenge, *f.* Ernst, *m. Кн.*
Стрóжень, -жня́, *m.* s. Стéржінь.
Строжúти, *v. a.* — пліт den Zaun oben mit spitzigen Dornen & versehen.
Строикóвий, *a.* Stimm-, -і вúлочки Stimmgabeln, *pl.*
Строúтель, *m. Др.* Baumeister, Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kirchendiener, *m.*
Строúти, (строíти), *v. a.* stimmen; 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufputzen, schmücken; 4) anstiften, anrichten; -жáрти Spass machen, treiben; — ся sich schmücken, s. putzen, — ся на когó jmdn androhen; — з ким *P.* I. 113. begegnen (?)
Строíтель, *m.* s. Строúтель 1) 2) 3).
Строíти, *v. a.* vergiften, s. Отруúти.
Строй, *m. Пс.* Maschine, *f. pl.* стрóї, Maschinerie, *f. Пар.*
Стрóйний, *a. Кн.* s. Склáдний; 2) geneigt zu bösen Streichen.
Стрóйник, *m.* Stimmer, *m.*; 2) Maschinenmeister, *m. Пар.*
Стройóк, *m.* ein Zierstrauss aus künstlichen Blumen.
I. Стрóка, *f. gr.* Termin, *m.*
II. Стрóка, *f. H.* 149. die Kammer an der Giebelseite des Hauses.
Строкáтий, *a. M.* III. 51. scheckig.
Стрьóкати, *v. n.* s. Стрóгати.
Строковúй, *a.* Termin-, auf Termin, *Не.*; periodisch, *Др.* [haftem Weibe.
Строкóта, *f. Ко.* 108. von grillen-
Стром, *m. У.* s. Строминá.
Строманúстий, *a.* dünnbauchig, schlank, *B.*
Стрóмий, *a.* jäh, steil. [49. *Ф.*
Стромúна, *f.* steiler Abhang, *Гн.*
Стромúти, *v. a.* s. Простромúти, *Wgr.* 93.
Стромлúний, *a. Гуц.* s. Стрімкúй.
Стромлúти, *v. a.* einsetzen, -heften.
Стромовúна, *f.* Steile, Jähe, *f. Фр.*; schroffe Zinke am steilen Felsen, *Ф.*
Стронáдля, *f.* Goldammer, *m. Пар.*
Стронт, стрóнцій, *m.* Strontium, *n. Пол.*
Стропá, *f.* aufgeschütteter Haufen.
Стропúна, *f.* стропúне, *n.* Stück Plankenholz, *n.*
Строптúвий, *a.* -е письмó unheimlich verzerrte Schriftzüge, *У.*
Строфувáти, *v. a.* §. strafen.
I. Строчúти, *v. a. M.* III. 81. durchnähen, abnähen.
II. Стрóчити, *v. a.* на когó aufhetzen, aufwiegeln; — ся streben, trachten (*mit d. Infinit*). [malmen.
Стрóщити, *v. a.* zerbrechen, zer-
I. Строя́, *f. Wgr.* VII. s. Струя́.
II. Стрóя, *f.* Verziehrung, *f.* Schmuck, *m.*
Струбóвати, *v. a.* = стрібувáти.
Струг, *m.* Hobel, *m.*; Messer, *n. Ш.* II. 216; Fügebank, *f. Пар.*; Werkzeug der Töpfer, *Пар.*; 2) Waldbach, Strom, *m. W. Фр.*; 3) s. Пструг, (Salmo fario); 4) Böschung, *f. Пар.*; 5) s. d. f.
Стругá, *f.* струг, *m. Oc.* (61) I. 230. Art Boot, Struse, *f.*
Стругáти, *v. a.* schnitzeln, schnitzen, schneiden. [*Ч.* II. 223.
Стругáч, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
Стругáчка, *f.* s. d. v.
Стругло́, *n.* Glattholz, *n. Пар.*
Стругнути, *v. a.* s. Стругáти; 2) *v. n.* dahinlaufen.
Стругель, -гля, *m.* Hobel, *m.*; — долóбний Nuthhobel, *m.*; — ковáльский Wirkeisen, *n. Пар.*
Стругóльня, *f.* Hobelbank, *f.*
Струджéний, *a. Ф.* s. Втомлéний.
Струдúти, *v. a.* ermüden, — ся sehr ermüden (*v. n.*). [werden.
Струдовáтїти, *v. n.* aufgedunsen
Струéне, *n.* s. Струминá, *Пол.*
Стружка, *f.* Span, *m.* Spleisse, *f.*
Стружóк, -жкá, *m.* s. d. v.

Струїти, (строї-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.

Струйка, *f. dim.* s. Струя, *Фр.*

Струйний, *a.* fliessend; angenehm tönend, melodisch *M.* II. 93.

Струйчатий, *a.* wellenförmig.

Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [schotig.

Стручатий, *a.* Hülsen-, Schoten-,

Струковатий, *a.* Hülsen-; mit vielen u. grossen Hülsen -горох; *pl.* стручаті, Schotenfrüchtige, *pl.* (Siliquosae).

Струм, *m.* Geist, *m. ОП.*

Струма, *f. У.* Welle, Woge, *f.*

Струмень, (-мінь), *m. pol.* Strom, Bach, *m. Пар.*

Струмент, *m. eigentl.* Инструмент; 2) *pl.* струмента, *АД.* I. 189. s. Стремена *pl.* s. Стремено.

Струмина, *f.* Strömung, *f. Пол.*

Струмок, -мка, *m.* Bächlein, *n. ОП.*

Струмочок, *gen.* -чка, *m.* Bach, *m. М.*

Струнь, *m.* Schmalbock, *m.* (Leptura), *B.*

Струна, *f.* Darmsaite, Saite, *f.*; 2) *He.* Wollschlägerwerkstätte, Streiche, *f.*

Струнва, *f.* s. Струна 1).

Струнина, *f. Ст.* s. Струна 1).

Струнистий, *a.* lang gestreckt, lang gezogen wie eine Saite.

Струнити, *v. a.* auf den Saiten spielen, *ОП.*

Струниця, *f.* Griffbrett, *n. Пар.*

Струнінки, *pl.* dünne Würstel; Krennwürstel, *pl. B.*

Струнка, *f.* Arm eines Flusses; 2) Scheidewand in der Комара; 3) s. Сутич; 4) — мединьска, s. Волос підскірник.

Струнький, (-уньк-, *M.* II. 19), *a.* saitenähnlich: dünn u. ebenmässig; schmächtig, schlank. [-treffen.

Струнути ся, zusammenstossen,

Струнчити, *v. a.* rügen, schelten.

Струнинка, *f.* Dünndarm, *m.*

Струп, *m.* Struppe, *f.*

Струпехнути, *v. n.* s. Струпіщити.

Струпинистий, *a.* schorfig, *Пар.*

Струпіти, *v. n.* den Schorf bekommen. [den, modern.

Струпіщити, *v. n.* morsch wer-

Струповатий, *a.* schorfig. [*m. Пар.*

Струповатість, -ости, *f.* Erbgrind,

Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm, *m.*; — підняти Getümmel erregen; 2) *He.* Nachsuchen, Aufspüren mit Durchstöbern, *n.* [melus).

Струсь, *m.* Strauss, *m.* (Strutio ca-

Струсити, струснути, *v. a.* schütteln, s. Стрясти; — ся sich schütteln, schauern, schaudern, erzittern, erbeben.

Струсунути, *v. a.* s. d. v.

Струтити, стручати, *v. a.* herabstossen, -werfen.

Струхліти, *v. n.* vor Furcht, vor Staunen erstarren, starr werden.

Струхнути, *v. n.* vermodern.

Стручастий, *a.* Hülsen-.

Стручечок, -чка, *m. dim.* s. Стручок.

Стручняк, *m.* горошник, Erbsenmuffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *B.*

Стручок, -чка, *m.* Schötchen, *n.* (silicula), *B.*

Струшувати, *v. a.* abschütteln.

Струя, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m.*; 2) — боброва Bibergeil, *n. Пар.*

Стрягнути, *v. n.* einsinken.

Стрягучка, *f.* Stelle wo man einsinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.

Стрямбавий, *a.* faserig, voller

Стрямбати, *v. a.* faserig machen, auffasern; zottig machen; kraus machen.

Стрямби *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стряпанина, *f. He. n.* 256 Dienstbeflissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f.*; 2) *He. coll.* Speisen, *pl.*

Стряснути, стрясати, стрясти, *v. a.* abschütteln, abwerfen; — ся erzittern, erbeben.

Стряски, *pl.* was beim Schütteln von Stroh, Getreide & herabfällt, gestreut wird, *B.*

Стряхати, *v. n.* langsam trocknen.

Стряхнути, *v. a. P.* I. 131. schütteln; — ся *Кн.* sich erschüttern, erbeben.

I. Стуга, *f. H.* 30. grosses Mehlfass.

II. Стуга, *f. Ме.* 425. s. Туга.

Стуга, *adv.* fest gespannt, steif.

Стугва, *f.* Wasserständer, *m. Пар.*

Стугнути, *v. n.* sich verhärten, hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*

Стугоніти, *v. n.* dröhnen, erdröh-

Студ, *m.* s. Стид, *Ос.* (61) X. 53.

Студь, *f. Лір.* s. Стужа, Kälte, *f.*

Студа, *f.* Kälte, *f.*

Студень, -дня, *m.* Mon. December.

Студенéць,-нця́,*m.*Gallerte,Sulze,*f.*
Студéний, *a.* kalt, kühl.
Студени́на, *f.* Gallerte, *f.*
Студени́стий, *a.* gallertartig, *Пол.*
Студени́ця, *f.* s. Сту́дінь; 2) kühler Verlass, *m.*; 3)s. Сту́дня. *Гол.* I. 121.
Сту́дент, *m.* Student, Schüler; Hörer, *m. Ш.* II. 79.
Студеня́тина, *f.* s. Студенéць.
Студи́ти, *v. a.* kühlen; *impers.* сту́дить менé es fröstelt mich.
Сту́дня, *f.* Brunnen, Born, *m.*
Стужа́вiти, *v. n.* gerinnen, erstarren, sich verdichten, fest werden.
Стужа́ти, *v. a. K.* когóсь betrüben; 2) s. Му́чити к.
Сту́жка, *f.* Band, *n.*; 2) *Кч.* 282. [Korb, *m.*
Стук, *gen.* -ку,*m.* Gepolter, *n.*Lärm,*m.*
Сту́кало, *n.* Thürhammer, *m. Ст.*
Сту́кальце, -ця, *n. dim.* Anklopfer, *m. Пар.* [klopfen, anstossen.
Сту́кати, *v. a.* poltern, anschlagen,
Стука́ч, *m. K.* Specht, *m.*
Стука́чка, *f.*Klopfer,*m.* (an e. Thür).
Сту́кiт, -оту, *m.* Gepolter, Geklapper, *n.* Lärm, *m.*
Стуккату́рний, *a.* Stuccatur-.
Сту́кнути, *v. a.* s. Сту́кати.
Стукота́ти, стукотíти, *v. a.* poltern, anstürmen.
Стукотня́, *f.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
Сту́лень,-ля,-лья,*m.* gebakkener пирíг; 2)Armvoll, *m.*; s. Обéремок(*Фр.*).
Стули́ти, сту́лювати, стуля́ти, *v. a.* zusammenhalten,-drücken,-schliessen.
Стулї́ру́ч, *adv.* mit leeren Händen, unbeschenkt, s. Голї́ру́ч.
Сту́ма, *f. Ст.* Finsternis, *f.* s. Мра́ка.
Стумані́ти, *v. n.* bethört, stumpfsinnig, blöde, dumm werden.
Сту́п, *m.* das Gestampfe, der Tritt, *M.*
Сту́па, *f.* Stampfe, Stampfmühle, *f.*; Stempel, *m.* in der Stampfmühle; 2) Tritt, Schritt, *Кч.* 152. Gang, *m.*
Ступа́к, *m. Ч.* II. 322. *Кч.* 150. Pferd, das den Passgang geht, *n.* Zelter, Passgänger, *m.* [*m. Не.*
Сту́пане, *n.* Treten, *n.* Tritt, Gang,
Ступакува́ти, *v. n.* = ити́ сту́ною 2). [schreiten,treten,gehen,steigen.
Ступа́ти, ступи́ти, ступну́ти, *v. n.*
Ступача́к, -чка́, *m. dim. Bein.* des schnellen, rüstigen Rosses, s. Ступа́к.
Сту́пень, -пня, *m.* Tritt, Schritt, Fusstritt, *m.*; Stufe einer Treppe, Staffel, *f.*; 2) Fuss, *m.* (als Mass) дéсять ступнiв = 10 Fuss.
Сту́пенниця, *f.* Tonleiter, *f.*
Сту́пеньок, -нька, *m. dim.* jeder kleinste Schritt, Tritt, *m.*
Ступерна́к, *m.* s. Сгупíр.
Ступе́ць, -пця́, *m.* Stufe, Sprosse, *f.*
Сту́пина, *f.* Stöppine, *f. Пар.*
Ступи́ця, *f.* Tritt, *m. Кн. Пр.* IX. 849.; 2) Loch im Schnee v. Pferden ausgetreten; 3) Speiche,*f.* (am Rad), *K.*
Сту́пiнь, -пня, *m.* s. Сту́пень.
Сту́пiр, *m.* Stämpfel, *m. B.*
Сту́пка, *f.* Handstampfe, *f.*
Ступкота́ти, *v. a.* aufstampfen,*Пар.*
Ступне́ване, *n.* Steigerung, *f.*
Ступнева́ти, *v. a.* steigern, abstufen, *Пар.*
Ступне́во, *adv.* stufenweise, *Пар.*
Сту́пник, *m. gew. pl.* -ки, *Зап.* I. 286. Walkmühle, *f.*
Ступоми́р, *m.* Schrittzähler, *m. Пар.*
Ступ, *m.* сту́пом, *adv.* (= кро́ком) kleiner Trab (des Pferdes), сту́пом ити́ traben, im Trab (кiнь) *B.*
Стуро́ва́ти ся, sich grämen, s. abmühen. [Runzelige, Schäbige.
Стури́не, *n. coll.* alles Garstige,
Стуса́к, стуса́н, *m.*Stoss,Schlag,*m.*
Сту́сати, стусо́нути, *v. a.* stossen, *C.* I. 23. *B.*
Стусува́ти, *v. a.* s. d. v. *C.* I. 45.
Стуха́ти, сту́хнути, *v. n.* erlöschen, nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst), s. Потаха́ти.
Сту́хлий, *a.* eiuen dumpfigen, muffigen Geruch habend, muffig, anbrüchig.
Сту́хлиця, *f.* Art Schimmel (Sepedonium) *Вол.*
Сту́хлiсть, -ости. стухля́тина, *f.* dumpfer, dumpfiger Geruch, *m.*
Сту́хнути, *v. n. B.* s. Стуха́ти; 2) müfflig, auriechig werden, riechen; — ся crepieren.
Стуча́ти, *v.a. H.* 291. klopfen, schlagen, poltern. [sel aus Binsen geflochten.
Стяо́ло́, *n. C* II. 150. Mittelschüs-
Стяг, *m.* Schnürband, *n. Пар*; 2) Sehne, *f. Пол.*; 3) Streifen, *m.* +*M.*; -землí längliches Grundstück, (*Фр.*); 4) Zwang, *m. Фр.*

Стя́га́, *f.* Streif, Strich, *m. M.*; -гір Gebirgszug, *m. ОП.*; Strahl, *m. M.* II. 159.; 2) Zucht, Disciplin, *f.*

Стя́гало, *n.* Ziehband, *n. Пар.*

Стяга́ти, стягну́ти, *v. a.* zusammenziehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammenziehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стягач, *m.* s. Нашийник 1).

Стя́гель, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* стя́глї, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehband, *n. Гал.* I. 255.

Стягівка, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala) *B.*

Стя́гність, -ости, *f.* s. Стяж.

Стягнути, *v. a.* s. Стягати.

Стя́гувати, *v. a.* schleifen, (-соки́ру), *Гал.* I. 255.

Стягу́щий, *a. B.* zusammenziehend.

I. Стяж, стя́жа, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disciplin, *f. Мх.* [kunde).

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-

Стяжа́не, *n.* † das Erarbeitete, *K.*

Стяжа́ти, *v. a.* † *Ш.* II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стя́женний, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжі́ти, *v. n.* schwer werden.

Стя́жка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich (*Фр.*).

Стя́жне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стязь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m. Ш.* I. 361. *Kst.*

Стя́зька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (Lithosia Jacobeae) *B.*

Стякну́ти, *v. n. Ф. Пр.* II. 415?

Стям, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *Ст.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стя́мити ся, стя́мувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, s. mässigen; sich besinnen. [sichtig.

Стямли́вий, *a. Зг.* denkend, um-

Стя́мок, -мку, *m.* s. Стям 1).

Стя́ти, *v. a.* s. Стинáти; 2) s. Чарувáти; — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gerinnen (молокó).

Суб'ір, *m.* Собóр.

Суб'ітка, *f.* Feuer das a) am Charsamstag abends angezündet u. dh den Ostersonntag unterhalten wird; b) am Vorabende des Johannisfestes angezündet wird; 2) Züchtigung der Dorfschüler jeden Samstag, *Ке.* II. 68.

Суб'ітний, *a.* zum Samstag geh.

Суб'ітник, *m. Не. n.* 274. Verzeichnis der Abgeschiedenen, welche der frommen Fürsprache beim Seelenamte empfohlen werden, s. Помяни́к.

Субóр, *m. Ф.* s. Собóр. [(Donax), *B.*

Сублю́дка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Субóта, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*; — велика Osterabend, Charsamstag, *m.*

Суботовáне, *n.* Sabbathsfeier, *f. K.*

Сув, *m.* Lavine, *f. Зоря Гал.* 1849—50.

Сувáвка, *f.* s. Сóвгалка.

Сувáлка, *f.* Steuerung, *f. Пол.*

Сувáло, *n* Schiefer, *m.*; 2) s. Осóвня, *B.*

Сувати, сýнути, *v. a.* schieben, rükken, fortschieben; 2) *schreiten; -ногáми schleppen; — ся sich schleppen.

Сувéрток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f. ОП.*

Сувершкóвий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Сувéршность, *f. Wgr.* 160. s. Звéрхність.

Сувéршок, -шка, *m.* Wipfel, *m. B.*

Сувíйчик, *m. Ме.* 213. Weberkamm, *m.*

Сувíй, -вóю, *m.* Rolle, *f. B.* s. Звій.

Сувмá, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Сýвний, *a.* verschiebbar, Schub-; -а стінá Coulisse, *f. Пар.*

Сувóра, *f. M.* I. 36. Ueberredung, *f.*; Verweis, *m.*

Сувóрий, *a. Ст.* streng.

Сугáк, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga) *B.*; 2) s. Патúк, (*Фр.*). [Schlosses.

Сýгальт, *m.* Bestandtheil eines

Суглинúстий, *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Сýглинок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Суговóра, *f. M. Oc.* (62) I. 99. ernste Vorstellung, Verweis, *m.*

Сýголовок, -вка, *m. gew. pl.* -вки, Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m. B.*

Сýголос, -су, *m.* Harmonie, *f. Пар.*

Сýголосний, *a.* harmonisch; *sbst.* сýголосна, *f.* Mitlaut, *m Пар.*

Сýгорб, *m.* +*M.* Anhöhe, *f.*

Сýгорбок, -бка, *m. dim.* s. d. v.; 2) — кістяни́й, *Фр.* Gelenkhöcker, *m.*

Сýгурт, *m. Пу.* Gesammtsumme, Gesammtheit, *f.*

Суд, *m.* Gericht, Richten, Gericht-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* суд ма́ти в кимо́сь Mitschuldiger sein; 2) Urtheil, *n.*; -ви́сший Obersatz, *m.* (propositio major) -ни́зший Untersatz, *m.* (pr. minor).

Суда́к, *m.* Sander, *m.* (Lucioperca Sandra), — мо́рський, лиманьский L. marina, *B.*; 2) Art volksthüml. Tanzes.

Суда́р, суда́тор, *m.* s. Су́дія.

Судачи́на, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Суда́чити, *v. a.* *M+B.* 417. hin u. her reden, aburtheilen, meinen, hin u. her rathen.

Судьба́. *f.* Loos, Schicksal, Geschick, Verhängnis, *n.*; * Gemahl, *m.*; 2) *Гол. B* II. 323. s. Посу́д II.; 3) *P.*84.s. Судія

Судьба́рник, *m.* Fatalist, *m.*

Судьба́рство, *n.*Fatalismus,*m.Пар.*

Судьо́йна, *f.*s. Судьба́ 1); -у устро́ити — schmieden.

Суде́бний, *a.* gerichtlich, Richter-, Rechts-, Justiz-; *sbst.* суде́бне, *n.* Gerichtsgebühren, *pl. Пар.*

Су́дденко, *m. Кв.* Sohn (Nachkomme) des Суддя́.

Суддя́, *m.* s. Суди́. [-stand, *m.*

Суде́бництво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Суде́бничий, *a.* Gerichts-; *sbst. m.* Gerichtsherr, *m. Пар.*

Суде́бничість, -ости, *f.* Gerichtsherrschaft, *f. Пар.*

Суде́бність, -ости, *f.* Gerechtsame, Jurisdiction, *f. Кл.*

Суде́йство, *n.* Richterstand, *m.*

Суде́ць, -дця́, *m. H.* 142. *Ф.* Richter; Kritiker, *m. Пар.*

Су́дженє, *n.* Urtheilen, *n.* Beurtheilung, *f.*; Richten, *n.*

Су́дженый, *a.* vom Schicksale bestimmt; *sbst.m.*(vom Schicksale bestimmter) Bräutigam; су́дженa, *f.* Braut, *f.*

Суди́, *adv.* s. Сюди́. [Gericht, *n.*

Суди́лище, *n.* Gerichtsstätte, *f.*

Суди́на, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug, *n.* Barke, *f.* s. Судно́; 3) * *Зг.* Ausbund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris), *B.*

Судино́вий, *a.* Gefäss-, (vascula-

Су́дир, *m. Кв.* Richter, *m.*

Суди́тель, *m.Luts.gr.* 157. Richter; *ЛД.* Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Суди́ти, *v. a.* richten; 2) urtheilen; calculieren, combinieren (*Фр.*); 3) verfluchen; 4) * а́нї суди́ Бо́же! von etw. was nicht geschieht, nicht geschehen kann &; — ся beschwören, betheuern; 2) für schlecht halten, übel nehmen, sich weigern; суди́во́им ся каза́ти ich würde mir das selbst verübeln, wenn ich das sagen würde.

Суди́ця, *f. АД.* II. 84. -ю су́дять сенато́ри halten Gericht. [theiler,*m.Пар.*

Су́дич, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Су́дище, *n.* Gerichtsort, Gerichtstag, *m.* Gericht, Tribunal, *n. К. Ш.* II.25.

Судівни́цтво, *n.* Gerichtsbarkeit,*f.*

Суди́йство, (-де́й-), *n. Др.* s. d. v.

Судїми́ця, *c.* Verleumder, Lästerer, *m. Гол.* III. 379.

Су́дїн, *a.* des Richters, *Кн.*

Судїни́ця, *f* Schicksalsgöttin, *f. Ф.*

Су́дія, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкува́ти, *v. a.* (im Geiste) er-

Су́дний, *a.* Gerichts-, -день Gerichtstag, das jüngste Gericht; -я ра́да *Кч.* 194. Gerichtsrath, *m.*; 2) fatal.

Судни́к, *m.* Geschirr, Geräth, *n.* Böttchererzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *n.*; 2) offener Schrank für Küchengeschirr.

Судни́на, *f. К.* Fahrzeug, *n.*

Судни́ця, *f. Ч.* IV. 652. Richterin, Beurtheilerin, *f.* [*pl.* Geschirr, *n. Зар.*

Судни́чє, *gen.* -и́чя, *n. coll.* Gefässe,

Судно́, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Су́дно, *adv.* am jüngsten Tage, *H.*148.

Судня́, *f. H.* 130. Verleumdung, *f.* Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобни́чий, *a. Пар.* s. d. f.

Судови́й, *a.* gerichtlich, Gerichts-; *pl.* судові, Gerichtsbeamten, Richter, *pl. Ш.* II. 149. [II. 85. 131.

Судови́к, *m.* Gerichtsbeamte, *m. Ш.*

Судовла́дство, *n.* Jurisdiction, Gerechtsame, *f. Шар.*

Судо́вний, *a.* gerichtlich, *Пар.*

Судопи́с, *m.* gerichtliche Verschreibung, *Зак.* [Zuckung, *f.*

Су́дорога, *f. pl.* -ги, Krampf, *m.*

Су́дорожний, *a.* spasmatisch, krampfig.

Судоси́ти ся, *Ч.* II. 113. 230. з ким mit jmdm zusammenkommen, jmdm begegnen.

Судохо́дний, *a.* schiffbar, *Под.*

Судоща́ти, *v. a. АД.* I. 149.?

Судро́га, *f.* s. Судорога; 2) Schauer, *m. Фр.*

Судро́гий, *a. Кл.* krampfhaft.
Су́дрожь, *f.* Schauer, *m. Фр.*
Су́дський, *a. М.* II. 190. vom Gericht.
Судчи́ня, *f.* Richterin, *f. Пар.*
Суддя́, суддя́, *m.* Richter, *m.*
Суддя́щий, *a.* -гріб, *Гол.* III. 273.; *sbst. m.* Richter, *m. Кв.* II. 211.
Суевíре, *n.* Aberglaube, *m. Кн.*
Суевíрство, *n. Тор.* s. d. v.
Суесло́в, *m.* eitler Schwätzer, *Ш.* II. 59.
Суесло́вити, *v. n. K.* thöricht lästern.
Суесло́вний, *a. K.* eitel.
Су́єть, *f.* s. Суята́, суятня́.
Суєта́, *f.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *f. Ш.* I. 349. [hin u. her werfen.
Суєта́ти, *v. a.* собо́ю sich unruhig
I. Суе́тний, *a.* eitel. [worum.
II. Суе́тний, *a.* ewig bekümmert
Суе́тник, *m.* -ниця, *f.* der (die) sich u. andere beunruhigt. [de, Genoss, *m.*
Сужи́тель, *m. Пу.* der Mitwohnen-
Сук, *m.* Ast, Knorren im Holze, *m.*; 2) Rolle, Düte, *f. Зак.*
Су́ка, *f.* Hündin, Döhle, *f.*; 2) Werkstück beim Webstuhl, *n.*
Сука́ти, сукота́ти, *v. a.* drehen, zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *B.*
Сука́ч, *m. Зг.* knorriger Stab.
Су́кервиця, *f.* böser Stoff, Eiter, *m.* s. Су́кровиця.
Су́кір, *m.* сукірність, -ости, *f.* Widerwille, Widerstand, Trotz, *m.*
Су́клень, (-клінь), *m.* Feldahorn, *n.*
Суклятий, *a. Ос.* (62) X. 114; суклятский, *Мор.* s. Прокля́тий.
Сукма́на, *dim.* сукма́нка, *f.* tuchener Bauerkittel.
Сукма́нич, *m.* Anführer der Holzschläger im Holzschlag (бу́тина), *B.*
Сукни́на, *f.* Tuchlappen, *m.*
Сукно́, *n.* Tuch, Zeug, Lacken, *n.* Stoff, *m.*
Сукнова́льский, *a.* Walker-.
I. Су́кня, *f.* Kleid, *n.* [Tuch.
II. Сукня́, -я́ти, *n.* kleines Stück
Сукняний, *a.* aus Tuch, Tuch-.
Сукня́нка, *f.* Tuchfetzen, *m.* (*Фр.*).
Суко́ватий, *a.* knorrig, astig; knottig.
Суко́нник, *m.* Tuchfabrikant, *m. T.*; 2) Tuchhändler, *m. Пар.* [*Пар.*
Суконни́цтво, *n.* Tuchmacherei, *f.*
Суко́нце, -ця, *n.* leichtes Tuch, Halbtuch, *n.*; feines Tuch.
Суко́нщик, *m.* Tuchweber, *m. Под.*
Сукота́ти, *v. a.* abspülen, wegspülen.
Сукоти́ти ся, *КУ.* s. Сокоти́ти ся.
Сукоті́ти, *v. n.* tröpfeln, triefen.
Сукри́стий, *a.* aufbrausend, grimmig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
Сукри́тий, *a.* versteckt, heimlich; 2) zügellos, unbändig.
Сукри́тити ся, lästig werden.
Сукрова́тий, *a.* -а кров faules, cariöses Blut. [Blut, Eiter, *m.*
Сукро́виця, *f.* zersetztes, faules
Сукро́мий, *a.* vereinzelt, *Пол.*
Сукро́мо, *adv.* einzeln; besonders.
Сукупний, *a.* = совокупний; angrenzend, *Не.*; сукупність, *f.* = совок. (w. s.). [з сулою.
I. Сула́, *f.* e. Fischart, *Зак.* борщ
II. Су́ла, су́лиця, *f.* † Lanze, *f. КУ.*
Сулди́га, *f.* d. Bein vom Knie bis zur Ferse, *Mi.* II. 285.
Сулема́, *f.* ätzendes Quecksilber, Quecksilbersublimat, *n. Зап.* I. 274.
Сули́стник, *m.* Psalterkoralle, *f.* (Desmophyllum) *B.*
Сули́ти, *v. n.* springen; — ся, сулятися ся angreifen (vom Hund), *У.*
Сули́ця, *f.* s. Су́ла II.
Сулі́ти, *v. n.* springen, (*Фр.*).
Сулó, *n.* Ruderstange, *f. Ф.*
Су́лтан, *m.* Sultan, *m.*; -а́нка. *f.* -in, *f.*
Султа́нка, *f.* Seebarbe, *f.* (Mullus barbatus), *B.* [andrängen, ко́ло кого́.
Су́ляти ся, sich drängen, sich her-
I. Сум, -му, *m. Ме.* 159. s. Сму́ток.
II. Сум, -ма. Wels, *m.* (Silurus glanis) *B.*
I. Су́ма, *dim.* сумка, *f.* Summe, *f.*
II. Су́ма, *dim.* су́мка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f. H.* 97.; — ни́щеньска, Bettelsack, *m.* до су́ми нищеньскоі довести zum Bettler machen, *Кв.*
Сума́к, *m.* s. Сумéць; 2) — оцтовéць Rhus typhinus, *B.*; — остросо́чь, Gift-Sumach, *m.* (Rhus toxicondendron).
Сума́р, *m.* steinreicher Capitalist.
Сумату́ха, *f.* Melancholie, *f. Пар.*
Сумату́хий, *a.* melancholisch, *Пар.*
Су́мед, *f. Beim.* eines honigsüssen Apfels.
Суме́жний, *a.* angrenzend, *Пу.*
Суме́жник, *m.* der Angrenzende.
Суме́н, -мна́, -мне, *a.* s. Сумний.
Суме́нний, *a.* сум — übergrosser

Kummer; су́ма — eine sehr grosse Summe.

Суме́ння, *n. Ст.* Namenszug, *m.* verzogener Name, Namenschiffre, *f.*

Су́мерки, *pl.* Abenddämmerung, *f.* в — bei Abenddäm.

Суме́ць, -мця́, *m.* kurzes Bauholz.

Су́мир, *a. H.* 65. s. Сумі́рний.

Сумири́ти ся, *M.* II. 40. sich ruhig ergeben.

Сумі́рний, *a.* ruhig, friedfertig.

Сумі́рність, -ости, *f.* ruhiges Verhalten, Friedfertigkeit, *f.*

Сумі́рно, *adv.* ruhig, friedlich.

Суміжність, -ости, *f.* nächste Nachbarschaft, *f.* [s. Сомні́не.

Суміне, *n.* Zweifel, *m. Pa.* I. 374.

Сумі́рний, *a.* s. Розмі́рний.

Сумі́рно, *praep. mit d. Genit.* чого́ in Anbetracht, *Pa.* I. 376. [stossende.

Сумі́стний, *m.* † der Zusammen-

Су́містно, *adv. Pa.* I. 373. gemeinschaftlich.

Суміти, *v. n. W.* trauern.

Сумітува́ти, *v.n.* überlegen; — ся schwören. [су́міш, *adv.* Mischmasch.

Су́міш, *f.* Gemenge, *n.* в су́міш,

Су́мішка, *f.* Mischung, Vermengung, *f.* Gemenge, *n.*; gemengtes Getreide.

Су́мішний, *a.* vermischt, vermengt; legirt, -а гри́вна rauhe Mark.

Су́мішниця, *f. Гн.* 42. Kompost, Kompostdünger, *m.*

Сумли́вий, *a. Ч.* III. 206?

Сумлі́не, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Кн.* Zweifel, *m.* Bedenken, *n*; 3) Denkungsart, Stimmung, *f.*; 4) Eid, Schwur, *m.*

Сумлі́нний, *a.* gewissenhaft.

Сумлі́нність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Treue, *f.* [verbleiben.

Сумлі́ти ся, *ГБ.* in bangem Zweifel

Сумлі́щий, *a. Ру.* verständig.

Сумни́нний, *a.* misslich, *Пар.*

Сумни́вість, -ости, *f.* Misslichkeit, *f. Пар.*

Сумни́й, *a.* traurig; misslich, unglücklich.

Су́мно, *adv.* traurig; misslich.

Сумни́ти ся, *K.* zweifeln; 2) verzweifeln, verzagen, *K.*

Су́мнів, *m.* Zweifel, *m.* Schwanken, *n.*

Сумнівáне, *n. Шу.* Zweifel, *m.* Verzweifeln, *n.*

Сумнівáти ся, zweifeln, bezweifeln; schwanken.

Сумні́вний, *a. Ог.* zweifelhaft; unzuverlässig. [Zweifel, *m.*

Сумні́не, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Ог.*

Сумні́нка, *f.* Zweifel, *m. Зг.*

Сумні́ти, *v. n. Лїр. Фр.* trauern.

Сумноли́ций, *a. КУ.* traurigen Angesichtes. [ruhigend, *Шу.*

Сумня́щий, *a.* mit Zweifeln beun-

Сумовате́ньский, *a.* sehr traurig, *K.*

Сумова́ти, *v. n.* s. Сумува́ти.

Сумови́тий, (-ва́тий), *a.* traurig, *Ш.* II. 235.

Сумогля́д, *m.* Tragoedie, *f. Пар.*

Сумогля́дний, *a.* traurig, düster blickend, *КУ.*

Сумо́гра, *f.* s. Сумогля́д, *Пар.*

Сумота́, *f.* Traurigkeit, *f.*

Сумо́тка, *f.* Trauerspanner, *m.* (Cidaria Tristata), *B.*

Сумра́к, *m.* Dämmerung, *f.* Dämmerschein, *m.* Dunkel, *n.*

Сумра́чний, *a.* dunkel, *B.*

Сумра́чники, *pl.* Dämmerungsfalter, *pl.* (Crepuscularia).

Сумря́вий, *a. B.* s. Сумра́чний.

Сумя́те, *n. Ос.* (61) VIII. 90. Verwirrung, Gährung, Unordnung, *f.*

Сумятня́, *f. Мі.* II. 122. Verwirrung, Bestürzung, *f.*; Aufruhr, *m.*

Суньголо́в, *adv.* kopfüber, s. Стрімголо́в, *Ог.* 118. *Зар. B.*

Сунду́к, *m. dim.* сундучо́к, *D. c.* 128. *gr.* Koffer; Kasten; 2) Schlauch, *m.*

Суне́ць, -нця́, *m.* kurzes Stück Holz, kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, *B.*

Суни́ця, *dim.* суни́ченька, *f.* Erdbeere, *f.* (Fragaria).

Суничкова́тий, *a.* -а конюши́на, *f.* Erdbeerklee, *m.* (Trifolium fragiferum).

Суни́чник, *m. Ме.* 163. Erdbeerpflanze, *f.* -strauch, *m.*

Су́ніж, *adv.* -лячи́, -спа́ти, von zwei & liegenden die mit den Füssen sich berühren etc.

Су́нка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f.*

Су́нути, су́вати, *v. a.* schieben, rücken, fortbewegen; 2) *v. n.* ziehen, schreiten, hervorkommen, ankommen, *P.* I. 3. 17. s. Су́вати.

Суп, *m.* Geier, *m.* (Vultur).

Cý перек, на — zum Trotz.

Супере́ка, *f. У.* Widerspruch, *m.*; супере́ки бра́ти Widerspruch erheben, sich weigern; без супере́ки *До.* unstreitig; innerer Streit, *У.* Супере́чка.

Суперека́нт, *m.* Gegner im Process, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*

Супере́чє, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*;

Супере́чити, *v. a. M.* II. 77. streiten, dawider reden.

Супере́чка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*

Супере́чний, *a.* streitig; entgegengesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüchtig, *Mог.* [süchtiger, Zänker, *m.*

Супере́чник, *m.* Streiter, Streit-

Супере́чність, -ости, *f.* Entgegensetzung, *f. Ил.* [*f.* -in, *f.*

Супе́рник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -ниця,

Суперни́цтво, *n.* Wetteifer, *m.*

Супи́ти, *v. a.* -бро́ви, *M.* I. 155. die Brauen niederlassen u. zusammenziehen; — ся finster aussehen.

Cý пір, *m.* все робúти на сýпір zum Trotz, s. Cýпра, Супере́чка.

Cýпірець, -рця, *m.* s. Супе́рник, *Фр.*

Cý пісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger Landstrich. [*ГБ.* Geräth, *n.*

Суплáтє, *n. coll. K.* Kleidung, *f.*; 2)

Суплéмінний, *a.* verwandt, *ОБ.*

Cýплíка, *f.* (*lat.*) *А-Г.* 157. Bitte, Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*

Cýплїтка, *f.* сýплїток, (*g.* -тка), *m.* Stück Zaunes, das zwei andere Zäune verbindet; 2) s. Cýтич.

Cý плотиця, *f.* Theil des Zaunes (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.

Супокíй, *gen.* -бю, *m.* s. Спокíй.

Супокíйний, *a.* s. Спокíйний.

Супокíрно, *adv. Ст.* s. Покíрно.

Супокоїти, *v. a.* s. Успокоїти.

Cý полити, *v. a.* im Munde etw. kneten.

Супóнити, *v. a.* mit dem Riemen zusammenziehen, -schnüren; 2) *Ко.* 217. *C.* I. 189. mit einem Riemen schlagen, züchtigen.

Супóня, *f. gr.* Riemen, *m.* [рéка.

Супорóк, -ркá, *m. АД.* I. 334. s. Супе-

Супостáт, *m.* Feind, Widersacher, *m. Ш.* II. 169.

Супочúвок, -вку, *m.* Ruhe, Rast, *f. B.*

I. Супочúти, *v. a.* s. Спочúти.

II. Супóчити, *v. a.* щось worüber mühsam picheln.

Cý пра, *f.* s. Супе́чка.

Супечáти ся, *K.* streiten, kämpfen; прóтив когó Widerstand leisten, *K.*

Супровíт, *m. Зап.* II. 558. Superarbitrierung, *f.*

Cý проть, супрóги, *adv.* entgegen, gegenüber; 2) *praep. mit. d. genit.* gegen, gegenüber. [*Ст.*

Супротúвець, -вця, *m.* Gegner, *m.*

Супротúвити ся, sich widersetzen, s. spreizen; entgegentreten, opponieren.

Супротúвка, *f.* s. d. f. [nieren.

Супротúвленє, *n.* Widerstand, *m.*

Супротивлáти ся, s. Супротúвити ся [widrig, unartig, *B.*

Супротúвний, *a.* entgegentretend;

Супротúвник, *m. МШ.* s. Протúвник, Widersacher, Gegner, Feind, *m.*; -ниця, *f.* Gegnerin, *f.* +*M.*

Супротúвність, -ости, *f. ВБ. Ил.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Супротúвня, *f.* в супротúвню комýсь стáти jmdm Widerstand leisten, jmdm sich entgegenstellen.

Супротúвство, *n.* Widerstand, *m.*

Супротилежáти, *v. n.* gegenüberliegen. [liegend.

Супротилéжний, *a.* gegenüber-

Cýпрýг, *m.* супрýга, *f.* paarweise Verbindung; — волíв Ochsengespann, zusammengejochtes Paar Ochsen; 2) супрýг, *pl.* супрýги, *m.* Bauer die zusammen in ein Gespann ihre Ochsen spannen, *Ке.* II. 6. в супрýги итú ein Gespann zusammen mit einem anderen bilden; 3) супрýг, *m.* Verkehr (im Leben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* супрýга, *f.* Gemahlin, *f.*

Супрýжеский, *a.* Ehe-, Heirats-.

Супрýжити, *v. a.* je zwei Paare Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.

Супрýжний, *a. ВБ.* Heirats-, Ehe-.

Супрýжниця, *f.* † *Не.* Gemahlin, *f.*

Супрýн, *m.* Sophronius. [dium), *Вол.*

Супрýтка, *f.* Art Bauchpilz, (Dicty-

Cý пряж, *f.* держáти в -жи zusammenhalten, *У.* [helfend.

Супряжний, *a. Пу* gegenseitig mit-

Cý пшен, *m. M.* II. 365. Dinkel, Spelt, *m.*

Супятúти ся, zurückweichen; 2) sich anhalten, anlehnen, *ГБ.*

Сурáжний, *a.* gemischt, unreiu, *Зак.*

Сургáч, *m.* (*gr.*) Siegellack, *m. Зак.*

Сургій, *pl.* Schulden, *pl.*
Суре́лї, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
Суре́мка, *f. dim.* s. Сýрма.
Сýржик, *m.* gemischter Getreidesamen(aus heurigem u. vorjährigem), *Зак.*
Сýржиця, *f. Mi.* II. 414. Gemenge aus Roggen u. Weizen.
Сýржка, *f. Oc.* (61) XII. 60?
Сýрик, *m. Под.* Mennig, *m.*
Сýрма, *f.* Trompete, Kriegstrompete, *f.*
Сýрьма, *f.* Spiessglanz, Antimon, *m.*
Сурмáч, *m.* Trompeter, *m.*
Сурмúти, *v. a.* in Trompeten stossen, -у сурéмку *Cm.* blasen, spielen.
Сурмíти, *v. n.* von Trompeten: geblasen werden, schallen.
Суровúй, *a.* streng, *K.*
Суровúця, *f.* Soole, Salzsoole, *f. Пол.*
Суровíти, *v. n.* ernst, strenge werden, *У.*
Суродний, *a.* verwandt, *Ил.* [gras.
Сýрсавиця, *f.* ungemähetes Nach-
Сурýмий, *a. M. Oc.* (62) I. 93?
I. Сус, *m.* s. Исýс, *Л.* 54.
II. Сус, *m.* Satz, *m.* одним сýсом mit einem Satz, *Фр.* [bar, *m.*
Сусíд, (*gen.* íда), сусíда, *m.* Nach-
Сусíда, *m.* s. Підсусíдок; 2) сусíда, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar-.
Сусíдин, *a.* des Nachbars, der Nach-
Сусíдиця, *f.* s. Сусíда.
I. Сусíдка, *f.* Nachbarin, *f.*
II. Сусíдка, *f.* Alauda cristata.
Сусíдний, *a.* nachbarlich, benachbart.
Сусíдство, *n.* Nachbarschaft, *f*; 2) *coll.* die Nachbarn.
Сусíдувáти, *v. a.* anwohnen, in der Nachbarschaft wohnen.
Сусíдчин, *a.* der Nachbarin.
Сусíдщина, *f.* Nachbarschaft *f. У.*
Сусíк, *m.* s. Зáсік.
Сусíль, *adv. Ko.* 210. plötzlich, in einem Nu erscheinend. [*Зак.*
Сусíлка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
Сýсíлком, *adv.* in Masse, in compactem Kern, *ОП.*
Сусíчниця, *f.* s. Зáсік, *B.*
Сýслик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermophilas), *B.*; 2) Art Pfefferkuchen, *Зак.*
Суспíльний, *a.* gemein, gemeinschaftlich.
Суспíльність, -ости, *f.* Gemeinschaft; Communication, *f.* зáкон -сти, Communicationsgesetz, *n. Пол.*
Суспíция, *f.* (*lat.*) *H.* 143. Verdacht, *m.*
Сустáв, *dim.* сустáвець, -вця, *m.* Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
Сустáвний, *a.* Glied-, Bestand-,
Сустáвник, *m.* Bestandtheil, *m.*
Сустáвність, -ости, *f.* Gliederbau, *m. Пар.*
Сýставці, *pl.* Gelenke, *pl.*
Суставчáтий, *a.* -і (звірі) *pl. Фр.* Gliederfüsser, *pl.* (Arthropoda).
Суставчáтці, *pl.* Gliederthiere, *pl*, (Articulata seu Arthrozoa).
Сустáвчик, *m. dim.* s. Сустáв, Glied, Gelenk, *n. H.*
Сусýль, *adv* s. Сусíль. [Cigarette, *f.*
Сусýлька, *f. Кн.* s. Сусíлка; 2)
Сут, *m.* grosse Menge. [s. Суттé.
Суте́, *n.* суть, *f.* Wesen, *n. Пар.*
Сýтемно, *adv.* nahe vor Dunkelwerden, halbdunkel, *Cm.* [licht, *n.* + *M.*
Сутенúна, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
Сутенíти, *v. n.* dämmern, *Пс.*
Сýти, сувати, *v. a.* s. Сýнути, *H.* 186; 2) *Гл.б.* 84. verschwenden, vergeuden.
Сýтий, *a.* seiend, wesentlich, *Зак.*; 2) *Б. С.* II. 156. reichlich.
Сýтич, сýтіч, *B. m.* Zusammenfluss, *m.*; 2) *pl.* сýтичі, s. Сýтки.
Сýтїнь, *f.* сýтїнок, *m.* (-нку), Halbschatten, *m.* Schattirung, *f. ОП. Cm.*
Сутíнний, *a.* schattig; -íнно, *adv.* schattig, *ОП.*
Сýтка, *f.* enger Weg zwischen Zäunen (*Фр.*); *pl.* сýткú, „Winkel", der Ort wo zwei Gebäude, Zäune & zusammenstosseu; enge Quergasse; 2) *gr.* сýтки, Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3) сýтка, *f. B.* Axenglied, *n.* (internodium).
Сутковúй, *a.* zu den Сутки geh.
Сутозлóтий, *a.* -а пáрча *M.* I. 137. reich mit Gold gestickter Stoff.
Сутоловáтий, *a.* rüstig, *D. c.* 422.
Сýтолока, сутолоч, (-очь), *f.* Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Verwirrung; gedrängte Schar, *f. Фр.* s. Глотá.
Сутоráти ся, sich abmühen.
Сýточки, *pl. dim* s. Сýтки.
Сýточний, *a. gr.* éinen Tag u. éine Nacht dauernd.
Суттé, (-тя́), *gen.* суття́, *n.* Dasein, Wesen, *n.* Substanz, *f.*; Bestand, *m. He.*
Сутýга, *f.* drückende Armut, *Pa.*

I. 383; 2) s. Ужéвка. [gedrungen, *K.*

Сутýгуватий, *a.* nervig, musculös,

Сутýжний, *a. K.* wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД.* I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.

Сутýжно, *adv.* beschwerlich, lästig, drückend, *KC.* IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *Ст.* — комýсь, *C.* jmd hat schweren Stand.

Сутýлий, *a.* schmächtig, hager, +*Б. Пр.* VII. 697. [(*Фр.*).

Сутурцувáти ся, s. Борóти ся,

Сýтчик, *m.* Zöpfchen, *n.* (Textilaria), *B.*

Сутя́га, *m.* Rabulist; Rechtsverdreher, Processsüchtige, *m.*

Сутя́жний, *a. K.* von streitenden, Process führenden Parteien.

Сутя́жно, *adv. АД.* I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.

Сух, *m.* на сýсї, в сýсї im, auf Trocke-

Сухáр, *m.* Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *m.* Biscuit, *m*; * von hagerem Menschen.

Сухáрина, *f.* dürres Holz; 2) trokkene Stätte, *Фр.*

Сухарни́к, *m.* dürres Brennholz.

Сухи́й, *a.* trocken, dürr; * mager, hager; — четвéр *Сб.* I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а водá *Ч.* V. 201. итú сухóю-водóю?; сухí-дни *pl. Ф.* gänzliches Fasten.

Сухи́ньский, *a.* — син Sohn der „Сухи́ня", mager, *Ч.* II. 40.

Сухи́ня, *f.* die Magere. [trocken.

Сухíненький, (-íсенький), *a.* ganz

Сухíненько, (-íсенько), *adv.* ganz trocken.

Сухíтник, *m.* s. Сухóтник; 2) * e. Pflanzenart, *B.* (als Heilmittel gegen сухóти).

Сухля́вий, *a.* s. Сухорля́вий.

Сухлячóк, -чкá, *m.* kleiner Buntspecht, (Picus minor), *B.*

Сухмéнь, *f.* Dürre, *f. Mi.* II. 237.

Сухмéне, *n.* trockene Stelle, *Зак.*

Суховáтий, *a.* schmächtig, hager.

Суховéрх, *m.* Brunelle, *f.* (Prunella vulgaris), *B.*

Суховéрхи, *pl.* dürre Baumgipfel.

Суховéрхий, *a.* mit dürrem Wipfel (v. Bäumen), *K.*

Суховéршки, *pl. Шс.* s. Лóйок 2).

Суховúли, *pl.* Mistgabel, *f. Пар.*

Суховúльщина, *f. Сб.* I. 296?

Суховíйниця, суховíя, *f.* trokkener Ostwind; Sturm, *m.*

Сухóвчик, *m.* s. Суховéрх.

Суходíл, *gen.* -дóлу, (суходóл), *m.* trockenes, festes Land, Gestade, *n.* Continent, *m.*

Суходóле, *n.* s. d. v.

Сухозéме, сухозéмле, *n. Ог. Н.* 141. Festland, *n.* Continent, *m.*

Сухозéмний, *a.* -звір Landthier, *n.*

Сухозлíтка, *f. Не.* Rauschgold, *n.* s. Позлíтка.

Сухозлóтиця, *f. Зап.* I. 345. Cantille, *f.* Lahn, Gold- od. Silberdrath, *m.*; 2) Rauschgold, *n.*

Сухóзолот, *m.* сухозóлото, *n.* Goldfäden, *pl.* Goldtresse, *f.*

Сухолíс, *m.* сухолíсь, *f. B. У.* dürrer Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.

Сухóлїсний, *a. У.* zum сухолíс geh.

Сухóлїсок, -ска, *m.* Wald am trokkenen Ort. [Jahreszeit.

Сухолíте, *n.* Dürre, *f.* trockene

Сухолóб, *m.* Strohkopf, *m.* (*Ф.*).

Сухомéльщина, (-мельщúзна). *f. АД.* II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.

Сухóмлявий, *a.* schmächtig, hager.

Сугонóгий, *a.* dürrbeinig. [*m.*

Сухопáлка, *f. К У.* I. 156. Dummkopf,

Сухопáрий, *a. Ос.* (62) VIII. 16?

Сухопéрий, (-пéрний, *Ос.* (61) III. 18), *a. Зак.* nicht in Lauge gewaschen.

Сухопéрцї, *pl.* von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (*Фр.*).

Сухóперцї, *adv.* vom Waschen ohne Lauge. [з сухопýтя zu Lande, *K.*

Сухопýте, *n.* trockenes, festes Land;

Сухопýтний, *a.* auf trockenem Lande, zu Lande, Land-, *ОБ.*

Сухорéбрий, *a.* so hager, dass die Rippen durchscheinen.

Сухорéбриця, *f.* Weib mit mageren, dürren Rippen; 2) Sichling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [Mensch.

Сухорля́вець, -вця, *m.* hagerer

Сухорля́вий, (-хірл-), *a.* hager,

schmächtig. [keit, Hagerkeit, *f.*
Сухорля́вість, -ости, *f.* Mager-
Сухоро́гий, *a.* mit dünnen Hörnern, — віл. [rer Hand, *K.*
Сухору́кий, *a.* mit dürrer, star-
Сухо́руч, *adv.* mit trockenen, leeren Händen; — пусти́ти кого́ ohne dass man ihn mit Essen u. Trank bewirtet hat, *ВБ.*
Су́хость, *f. K.* Trockenheit, Dürre, *f.*
Сухо́та́, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*; 2) * Kummer, Gram, *m.* (*Фр.*); *pl.* сухо́ти, Lungensucht, *f.*
Сухо́тка, *f. dim.* Schwindsucht, *f.*
Сухо́тни́к, (-хітви́к), *m.* Schwindsüchtiger, *m.* [render Gram.
Сухо́тонька, *f. dim. Me.* 43. zeh-
Сухото́чний, *a.* schwindsüchtig, *Под.*
Сухохре́бник, *m.* s. Сухоре́брий, von hagerem Menschen. [blume, *f.*
Сухоцьві́т, *m. КУ.* I. 302. Stroh-
Сухоща́вий, *a.* s. Сухорля́вий.
Сухтува́ти, *v. a.* s. Сохтува́ти.
Сухце́м, *adv. Св.* s. На су́хо.
Суферя́ти, *v. a. Ф.* ertragen, (*vgl.* sufferre).
Суфраґа́н, *m.* Suffraganbischof, *m.*
Су́ций, *a.* fähig, tüchtig.
Суці́га, *m.* Hundskerl, *m. Ко.* 5.
Суці́лина, *f. K.* zusammenhängendes Ganze, einheitlicher Inhalt.
Су́цїлком, *adv.* in Masse, im Complex etc. *ОП.*
Суці́льний, *a. K.* fest zusammenhängend; *D. c.* 5. einheitlich, solid, massiv, ohne Gelenke, unarticulirt.
Суч, *f.* s. Осно́ва, Aufzug des Webers.
Сучави́ця, *f.* Nbfls des Прут.
Суча́сний, *a.* gleichzeitig.
Суча́сник, *m.* Zeitgenosse, *m. K.*
Су́че, *n. coll.* (= су́ки), Knorren, knorrige Aeste, *pl.*
Су́чечка, *f. dim.* s. Су́ка.
Суче́чкова́тий, *a. Пол.* höckerig.
Су́чий, *a.* von der Hündin.
Сучи́стий, *a.* s. Суко́ватий.
*Су́чити ся, *М+Б.* 260. s. Чі́пати ся.
Су́чка, *f. dim.* junge Hündin.
Сучче́нко, *m.* Sohn der Hündin, *Ч.* II. 252.
Суш, *m.* Land, *n.* (*oppos.* Meer); 2) gedörrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock.
Су́ша, *f.* Festland, festes, trockenes Land, s. Суш 1). [haus, *n.*
Суша́льня, суша́рня, *f.* Darr-
Сушба́, *f. B.* s. d. f.
Су́шене, *n.* das Trocknen, Dörren.
Сушери́бок, -и́бка, *m.* Helvella esculenta.
Суши́голова, *c.* Plagegeist, *m.*
Суши́жний, *a.* schwer zu bekommen.
Суши́льня, *f.* s. Суша́льня.
Сушина́, *f. coll.* dürres Reisig, dürres Holz.
Суши́сько, *n.* Trockenheit, *f.*
Суши́ти, *a. a.* trocknen, dörren.
Суши́ця, *f.* dürrer Baumstamm (im Walde, noch nicht gefällt); *coll.* dürrer Wald, *B.*
Сушни́к, *m.* abgefallene dürre Zweige, Abfall, *m.* Reisig, *n. B.*; dürres Gras.
Сушни́ця, *f.* alles zum Dörren des Obstes Nöthige. [*B.*; 2) *He.* Dürre, *f.*
Су́шня́, *f.* Darrofen, Dürrofen, *m.*
Су́шня́вий, *a.* s. 'Утлий, hager.
Сушня́к, *m.* s. Гриб щи́рий.
Су́щий, *a.* seiend, bestehend, anwesend, leibhaftig, *Шар. ГШ.*; echt, wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen, lauter, *Н.* 227. *Мак. Ш.* I. 391. *Ос.* (61) X. 37.
Существо́, *n.* Wesen, *n.* das Wesentliche, die Natur.
Су́щик, *m. Ст.* Wesen, *n.*; 2) s. Бу́блик. [sächlich.
Су́щний, *a. Ил.* wesentlich, haupt-
Су́щник, *m.* Substantivum, *n.*
Су́щність, -ости, *f.* Wesenheit, *f.* Wesen, *n. Ил.*
Суя́т, *m.* Beunruhigung, Unruhe, Gefährdung, *f.* Missbehagen, *n. Зг.* — бере́ ся кого́сь jmd wird unruhig, verdriesslich, missgestimmt.
Суять, *f.* Marter, *f. Пар.*
Суята́, *f.* Unruhe, *f.* Missbehagen, *n.*; Bedrängnis, *f*; Angst, Aengstlichkeit, *f.*
Суяти́ти, *v. a.* beunruhigen; — ся unruhig, bekümmert sein, sich abhärmen, s. plagen; elend das Leben fristen, *B.* [kritisch, *B.*
Суятни́й, *a.* schlecht; misslich;
Суятни́к, *m.* der jmdn belästigt; 2) der Unruhige, Aengstliche, *m.*; -ни́ця, *f.*
Сфати́ти, *v. a.* s. Схо́пити.
Сфери́чний, *a.* sphärisch; сферично-випу́клий, sphärisch-convex, *Пол.*
Сфи́вкати, *v. a.* s. Стрясти́.

*

Сфу́кати, *v. a.* § ausschelten.
Сфури́чити ся, grimmig werden.
Схаб́, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Schöps). [kunft, *f. Зак.*
Схадзка, *pol.* схáжка, *f.* Zusammen-
Схаласува́ти, *v. a.* aufessen.
Схамани́ти ся, s. d. f.
Схамену́ти, *v. a.* besänftigen; — ся sich besinnen, s. Сти́мити ся.
Схами́ти, *v. a.* Оха́морити.
Схамули́ти ся, zerkocht werden.
Схарапу́дити ся, scheu werden, *Не.* [lachen.
Схара́тати, *v. a.* entmannen, wal-
Схнат, *m. Зг.* Handgemenge, *n.*
Схвати́ти, *v. a.* s. Схо́пити.
Схва́тка, *f. Ко.* 151. Scharmützel, Gefecht, *n.* [пити ся з ким-ъсь.
Схва́чувати ся, *Кв.* I. 108. s. Схо́-
Схвилюва́ти, *v. n.* auftoben.
Схе́да, *f.* s. Спа́дьщина.
Схибі́ти, схибну́ти, *v. n.* fehlen, abirren; против чого́сь — gegen etw. verstossen; — ро́зумом irrsinnig werden.
Схижи́ти, *v. a.* abrauben, *Пар.*
Схи́змат, (*Ш.* I. 73.), схизма́тик, *m.* Schismatiker, *m.* [smatisch.
Схизмати́цкий, (·и́цьк-), *a.* schi-
Схи́лий, *a.* geneigt.
Схили́стий, схильчи́стий, *a.* abschüssig, (*Фр.*).
Схи́листо, *adv.* schief.
Схили́ти, схиля́ти, *v. a.* neigen; — ся sich neigen; — ся на чію ра́ду jmdm gehorchen, *Др.*
Схи́льний, *a.* geneigt.
Схи́льність, -ости, *f. Ст.* Zuneigung, Gunst; Liebe, *f.*
Схи́льно, *adv. Ст.* s. Прихи́льно.
Схи́лок, *gen.* схи́лку, *m.* Neige, *f. B.*
Схильчи́вий, *a.* nachgiebig, *Пар.*
Схильчи́вість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f. Пар.*
Схи́мник, *m.* Ascet, *m.* [orden.
Схимни́цтво, *n.* strengster Mönchs-
Схи́рити, *v. a.* §. erwähnen; aus-
Схи́тний, *a.* unstät. [plaudern.
Схитну́ти, *v. a.* erschüttern, wanken machen, umwerfen; — ся wanken.
Схи́трити, *v. a.* überlisten.
Схитрі́лий, *a.* abgefeimt, *B.*
Схід, *gen.* схо́ду, *m.* Aufgehen, *n.* (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne); Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), *Ф.*; 2) Zusammenkommen, *n* Versammlung, *f. Под.*; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen, *n.* Neige, *f.* на схо́дї щось auf der Neige, wird bald ausgehen; Abgang, Absatz, *m. Ч.* II. 666; — душі́ das Verscheiden; схід-мі́сяць, *Ч.* I. 1, 10. letztes Mondsviertel.
Схі́день, -дня, *m.* s. Схід 1) *Пар.*; 2) Spross, Pflanzentrieb, *m. B.*
Схі́дка, *f.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.* -ку ма́ти.
Схі́дний, *a.* östlich, orientalisch; 2) zusammentreffend, -kommend, analog, ähnlich. [lichkeit, *f.*
Схі́дність, -ости, *f.* Analogie, Aehn-
Східня́к, *m.* Morgenländer, *m. Пар.*
Схі́душний, *a. Ог.* 102. -а моли́тва Todtengebet beim Sterbenden.
Схіпний, *a. B.* s. Похо́пний.
Схі́пність, -ости, *f.* s. Сна́гá, Спосі́бність, — до чого́ Ansatz zu etw. *Пар.*
Схіщї, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*
Схли́пуване, *n.* das Schluchzen.
Схли́пувати, *v. n.* oft schluchzen.
Схлопі́ти, *v. n.* Bauer werden; grobe, gemeine Sitten annehmen.
Схля́нути, схля́ти, *v. n.* s. Охля́нути, Охля́ти, *TP.* 95. ohnmächtig werden.
Схмі́лити, *v. a.* s. Спої́ти.
Схню́рити ся, das Gesicht verziehen, sich verdüstern, *МШ.* [*ОП. Ст.*
Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.*
Схо́вало, *n.* s. Схо́вня.
Схо́ванець, -нця, *m.* der Verborgene, Versteckte. [*n.*; 2) Versteck, *n.*
Схо́ване, *n.* Verbergen, Verstecken,
Схо́ванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrnis, *n.* [ken; — ся sich —.
Сховáти, *v. a.* verbergen, verstek-
Сховáч, *m.* Diebshehler, *m.*
Схо́ввнути ся, ausgleiten. [bergen.
Схо́вище, *n. K.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.* Kammer, *f.*
Схо́вник, *m.* Behälter, *m.* Schachtel, *f.* Futteral, *n. Ст.*; Schlupfwinkel, *m. B.*
Схо́вниця, *f.* Versteck, *n.* Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.* Magazin, *n. Ст.*
Схо́вно, *adv.* verbergend, heimlich, *Ст.*; verborgen, incognito, *ОП.*

Схо́вня, *f.* Versteck, *n.* [rungsort, *m.*
Схо́вок, *gen.* схо́вку, *m.* Aufbewah-
Сход, *m.* Versammlung, Zusammenkunft, *f.* *Не.* *Пр.* XII. 689; 2) Herabkommen, Hinabsteigen, *n*; *pl.* схо́ди, Treppenstufen, *pl.* Treppe, *f.* 3) Abgang, Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden der Seele vom Leibe, сход душі *P.* I. 4.
Схо́да, *f.* Stiege, *f.* s. Сход 2).
Сходата́й, *m.* *К.* der zur Rathsversammlung zusammenkommt, Rathsherr, *m.*; Theilnehmer an der Koná, s. Ко́пний судя́, *Не.* (*хм.* 17).
Схо́дьбо́ище, *n.* Zusammenkunft, Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.* *Кв.* I. 193.
Схо́день, -дня, *m.* s. Схід 1) Morgen, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m.* *Пар.*
Схо́дець, -дця, *m.* Stufe, Stiege, Treppe, *f.*
Схо́ди, *pl.* s. Сход 2), Схо́да.
Схо́дини, *pl.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.*
Сходи́ти, *v.* *n.* herabkommen, herunterkommen; 2) durchgehen, weggehen, *M.* II. 119.; 3) до когóсь *M.* II. 126. zu jmdm hingehen; 4) aufschiessen, spriessen; 5) abtragen, abnutzen (чóботи, бдїж); 6) noch übrig bleiben (що вам збіжа схóдит, продáйте менí); — ся zusammenkommen, fallen.
Схо́дка, *f.* *Кв.* s. Східка.
Схо́дний, *a.* *Не.* *Гол.* s. Всхідний.
Схо́дно, *adv.* *Ч.* V. 1023. zutreffend, billig.
Сходова́тий, *a.* treppenförmig, *Пол.*
Сходове́ць, -івця́, *m.* Ostwind, *m.* *Пар.*
Сходови́й, *a.* -е со́нце, *ВБ.* aufgehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orientalisch, *Пар.*
Схо́дці, *pl.* *dim.* *АД.* I. 44. s. Схо́ди.
Схо́жий, (схож), *a.* ähnlich, gleichkommend, vergleichbar до чогóсь, на щось. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f.* *Не.*
Схо́жість, -ости, *f.* vollkommene
Схолиба́ти, *v.* *a.* erschüttern, *Пар.*
Схо́пити, *v.* *a.* aufgreifen, auffangen, erhaschen, packen; — ся sich aufraffen, aufspringen; — ся з ким mit jmdm anbinden, aufnehmen, sich messen, in die Haare geraten.
Схо́пний, *a.* gelehrig, *Пар.*
Схорíлий, *a.* s. d. f. *Пар.*
Схоро́ваний, *a.* durch die Krankheit sehr geschwächt. [rer, *m.*
Схорони́тель, *m.* Erhalter, Bewah-
Схорони́ти, *v.a.* erhalten, bewahren.
Схотíти, *v.* *n.* wollen, belieben; — ся *impers.* Lust, Appetit, Neigung, Verlangen nach etw. haben, s. Хотíти.
Схоч, *m.* *Под.* (*р.* *хв.* 77) Wille, *m.* Neigung, *f.* до схóчу nach Herzenslust.
Схрести́ти ся, *Ст.* sich kreuzweise falten.
Схуда́ти, *v.n.* *D.* *c.* 354. s. Схудíти.
Схуди́ти, *v.* *a.* *Гн.* 60. mager machen, auszehren.
Схудíлий, *a.* abgemagert.
Схудíти, схуднíти, схýднути, *v.* *n.* mager werden, abmagern. [schmähen.
Схули́ти, *v.* *a.* *Пар.* ausschelten;
Сцáпати, *v.a.* §. aufgreifen, ergreifen, ertappen, *Кч.* 372.
Сцáти, *v.* *a.* s. Сеáти, *B.*
Сцéти, (сцяги; щу, щиш), *v.* *a.* brunzen, *B.* [taenia), *B.*
Сци́калка, *f.* Dorngrundel (Cobitis
Сцикли́ни, *pl.* s. Сикли́ни, *Еф.* 31.
Сци́ркати, *v.* *a.* abmelken.
Сцїбга́ти, *v.* *a.* s. Стебнувáти.
Сцїди́ти, *v.* *a.* abseihen.
Сцїле́ня, *n.* *К.* Heilung, *f.*
Сцїли́ти, сцíлювати, *v.* *a.* zum Ganzen verwachsen lassen, vereinigen, zusammenfügen; — ся zum Ganzen sich vereinigen. verwachsen, zusammenwachsen, *ТР.* 91, *Ф.* *Р.* I. 128.
Сцїлíти, *v.* *n.* gerettet werden.
Сцїльни́й, *a.* einheitlich, compact, *Др.*; wasserdicht.
Сцíльник, *dim.* сцíльничок.(-чка); *m.* Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [I. 177.
Сцїлю́щий, *a.* heilsam, heilend, *Ш.*
Сцїни́ти, сцїня́ти, *v.* *a.* abschätzen, licitieren, *Пар.*
Сцíнка, *f.* Licitation, *f.* *Пар.*
Сцíнний, *a.* Auctions-.
Сцїня́ч, *m.* Auctionär, *m.* *Пар.*
Сцíпа, *f.* Kette, *f.* — Во́лтова Volta'sche Kette, *Пол.*
Сцїпенíлий, *a.* starr.
Сцїпенíти, *v.* *n.* erstarren.
Сцїпи́ти, сцїпля́ти, *v.* *a.* zusammenverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Лїр.*; — ся an einander befestigt werden, zusammengekettet werden, sich eng verknüpfen.

Сцїпíти. сцíпнути, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Kst.*; stumpf werden (v. Zähnen), *Пар.* [perbau, ungelenk.

Сцíплий, *a.* von gedrungenem Kör-

Сцíпність, -ости, *f.* s. Спíйність.

Сцїппя́, *f. Пол.* s. Сцíпа.

Сцьóбати, *v. a.* s. Стíбати; *schlagen.

Сцьóпати, *v. a.* — сокúрою = стесáти трóха.

Сцýпити, *v. a.* ertappen, erhaschen.

Сцýрати ся, s. Спéкати ся.

Сцúти, *v. a.* harnen, pissen, brunzen.

Счáзник, *m.* Teufel, *m. Ф. B.*

Счáзнути, *v. n. Зап.* II. 385. s. Счéзнути. [чáти ся, *Ке.* I. 166.

Счáти, *v. a.* anfangen; — ся s. По-

Счахáти, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Піс.* [den, entschwinden.

Счезáти, счéзнути, *v. n.* verschwin-

Счéзник, *m.* s. Счáзник, *B.*

Счемерúти ся, Magenkrampf bekommen.

Счепúти, *a. a.* s. Сцїпúти; — ся &.

Счепóвзнути, *v. n.* u. счепóвзати ся, счепóвзнути ся, weggleiten, ausgleiten.

Счервúвіти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Maden od. Würmer bekommen. [werden.

Червонíти, *v. n.* sich röthen, roth

Счéркáти, счéркнути, *v. a.* niederstreichen, abstreichen. [schöpfen.

Счéрпати, счéрпувати, *v. a.* ab-

Счéрти *v. a. B.* s. Счирáти.

Счесáти, счíсувати, *v. a.* abkämen.

Счет, *m.* Rechnung, *f.* [*KC.*(82)IV.589.

Счúгати, *v. a.* erhaschen, erwischen,

I. Счинáти, счинúти, счиняти, *v. a.* anfangen; thun, zustande bringen, війнý з кимóсь Krieg mit jmdm aufnehmen, führen, *K.*; — ся *Me.* 385. anfangen (*v. n.*), sich erheben, війнá — entbrennen.

II Счинúти, счиня́ти, *v. a.* -збíже = чúстити.

Счúнки, *pl. B.* Kaff, *n.*

Счирáти, *v. a.* abstreichen. *B.*

Счúрка, *f.* angemeisselte Stelle.

Счислúти, счúслювати, *v. a.* zusammenzählen.

Счúстини, *pl.* счúстиско, *n.* Mutterkuchen, *m.* (placenta) *B.*

Счúстити, счищáти, *v. a.* reinigen; 2) entmannen, castrieren.

Счíплене *n.* Cohärenz, Cohäsion, *f. Пу.*

Счíпний, *a.* -вíз Beiwagen, *m. Пар.*

Счóрнíти, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.

Счот, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen.

Счóхмати ся, §. auf eine Reise

Счýбити ся, einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.

Счувáти, счýти, *v. n.* u. — ся

Счупурнíти, *v. n.* aufgeregt werden, *Зг.*; 4) übermüthig, stolz, eingebildet werden.

Счутúти ся, s. Стúмити ся.

Сшúбнути, *v. a.* herabstürzen, herabreissen; s. Скúнути.

Сшиванúна, *f.* Geflicke, *n.*

Сшивáти, сшúти, *v. a.* zusammennähen, flicken. [abnehmen.

Сшумовáти, *v. a.* den Schaum

Сюд, *adv.* s. d. f. [herwärts.

Сюдá, сюдú, *adv.* herda, hieher, hie-

Сюдóю, *adv.* dahier vorbei.

Сюпати, сюпкати, *v. n. in der Kinderspr:* sich setzen, sitzen.

Сюря, *f. B.* = сíрий сердáк.

Сюрчанє, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.

Сюрчáти, сюркати, *v. n.* schwir-

Сюсяти, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.

Сючáсний, *a. M.* III.38.s. Сучáсний.

Ся-б, а ся-б, *Ч.* II. 50. = А єслú бu, колú бu.

Сябер, *m. H.* 181. Feind, *m.* (?)

Сябра, *f.* Gemeinde-Ackerland; сябри, *pl.* die auf сябра Anbauenden.

Сябрó, *m.* Nachbar, *m. Піс.*

Сявканє, *n.* Geschnatter, *n. Пар.*

Сявкати, *v. n.* schnattern.

Сяг, *m.* Klafter, *n.*

Сягáти, сягнýти, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чимóсь; — в чужý грáдку in fremdes Beet greifen, d. i. stehlen, *B.*

Сягва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis), *B.*

Сяговúй, *a.* klafterlang.

Сягонýти, *v. a. K.* s. Сягнýти. сягáти.

Сядкати, *v. n. in d. Kinderspr:* sitzen, sich setzen.

Сядовúти ся, *M.* I.14.s. Садовúти ся.

Ся́ево, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.*
Ся́жень, -жня, *m.* Klafter, *n.*
Ся́йво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl. Ст.*
Ся́йний, *a.* licht, glänzend, *Щог.*
Сяйну́ти, *v. n. K.* erglänzen.
Ся́кати, *v. a.* -ніс и. ся́кати ся, sich schneuzen.
Сякий, *a.* solcher, so ein (im bösen Sinne); *gew.* сякий — такий beim Ueberhäufen mit allen möglichen Schimpfwörtern, etw. „vermaledeit".

I. Сян, *m. Baг.* Schlange, *f.* Drache, *m.*
II. Сян, *m.* rechter Nbfls der Weichsel.
Ся́ник, *m.* s. Колю́чка 2).
Ся́нка, *f.* Naide, *f.* (Nais), *B.*
Ся́нки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quelle des Сян). [zien am Сян.
Сяні́к, (-нóк), *m.* Stadt in Ostgali-
Ся́ра, *f.* Biestmilch, *f.*
Сяч, *c.* Harn, *m. B.*
Ся́яти, *v. n.* s. Сия́ти, *Зак.*

T.

T, zwanzigster Buchstabe, (Твердо).
T, *praep. mit. d. Dat.* = д, *Шй.*
I. Та, *conj.* und; 2) doch, та ópешеш, da lügst du doch, вовá знáе та не хóче сказáти, *Шй.*; 3) nun, та вже nun denn.
II. Та, *pron. fem.* = тáя, s. Той.
III. Та! *Vocat.* s. Тáто, *Шй.*
Таба́к, *m.* (*Шй.*), таба́ка, *f.* Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechtsglied, *n. Шй.*
Табакéрка, (*dim.* -éронька, éрочка), табакúрка, *f.* Tabaksdose, *f.*
Табакерчúна, *dim.* -чúнка, *f.* elende Tabaksdose, *f. Шй.*
Табакерчúско, *f. aug.* s. Табакéрка, *Шй.*
Табáнити, (ню, -ниш), *v. a.* vom Rudern in entgegengesetzter Richtung, als das Schiff läuft, um dessen Lauf zu ändern, *Шй.*
Табахéрка, *f.* s. Табакéрка, *Шй.*
Табачáрка, *f. B.* s. Табакéрка.
Табачéньция, *f.* s. Табáка 1)2), *Шй.*
Табáчити, *v. a.* Tabak schnupfen, *Шй.*
Табáчка, *f. dim.* s. Табáка; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*
Табачкóвий, *a.* röthlichbraun.
Табáчний, (-шн-), *a.* von Tabak.
Табáчник, (-áшн-), *m.* Schnupftabakerzeuger, *m. KC.* (82) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f. Др.*; 3) Tabakhändler, *m*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -иця, *f.*; 5) Moschusbock, *m.* (Aromia moschata), *B.* [Табачник, ihm geh, *Шй.*
Табáчникiв, -кова, -ове, *a.* des

Табачóк, *m. dim.* Rauchtabak; 2) Schnupftabak, *m. Шй.*
I. Тáбель, *m.* Tag, an dem keine Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und in der Schule keine Lectionen stattfinden, *Шй.* [бéля, *Шй.*
II. Тáбель, *gen.* -ели, *f. gr.* s. Та-
Табéлька, *f. dim.* s. Табéля. [*Шй.*
Табéльний, *a.* -день, s. Тáбель, I.
Табéля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Verzeichnis, *n.*
Табелярний, *a.* tabellarisch.
Табíвка, *f.* lederne Tasche, (*Фр.*).
Тáбiн, *m.* e. Art Stoff, *Зак.*
Тáбip, *gen.* -óру, *m.* Lager, Feldlager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*
Тáбла, *f.* s. Табíвка, *B.*
Тáблиця, *f.* s. Табéля; 2) Tafel, Schultafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *n. Шй.*
Тáбличка, *f. dim.* s. d. v.
Таблички́ватий, таблички́вий, *a.* tafelförmig.
Тáбор, *m.* s. Тáбip.
Тáборик, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*
Тáбориско, тáборище, *n.* Lagerplatz, (wo früher ein Lager gewesen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*
Тáборити ся, Lager aufschlagen, sich lagern; sich befestigen.
Таборóване, *n.* das Nomadenleben, das Herumziehen. *Шй.*
Табóрувáти, (-увáти), *v a.* herumziehen, ein Nomadenleben führen, *Шй.*
Табóрóвий, *a.* Lager-, zum Lager geh, *Кч.* 309. *Нав.*
Таббрщина, *f.* Kriegslager, *n.* Felddienst, *m.*; Feldzüge, *pl. K.*; 2) Schlacht, *f. K.*

Табу́н, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schar, *f.* Табуне́ць, *m. dim.* s. d. v. [Табу́н, *Шй.* Табуни́ско, табуни́ще, *n. aug.* s. Табу́нний, *a.* zum Табу́н geh., aus e. *T.* [Табу́н, *Шй.* Табу́нник, *m.* Eigenthümer eines Табуно́вий, *a.* s. Табу́нний. Табу́ньский, *a.* zum Табу́н geh. Табу́нщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossebändiger, *m. C.* II. 137. Та́бур, *m.* s. Та́бір, *Шй.* Табуре́т, *m.* (*dim.* табуре́тик, *m.* табуре́тка, -ре́точка, табуре́тчина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m. Шй.* Тавле́тка, *f.* Schieferplatte, *f. Шй.* Тавли́нка, тавли́ночка, *f. Ч.* II. 573. s. Табаке́рка. Тавматро́п, *m.* Thaumatrop, *m.* Wunderscheibe, *f. Пол.* [*f.* (Spirea). Та́волга, *f. АД.* I. 210. Spirstaude, Та́волговець, *gen.* -вця, *m.* Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *B.* Та́волговий, *a.* zur Та́волга geh, *Шй.* Та́волжаний, *a.* s. d. v.; 2) Benennung eines von den Поро́ги des Дніпро́, *Шй.* [maedryfolia, *Шй.* Таволжа́нник, *m.* Spiraea chaТаволо́жник, *m.* Spiraea crenata; -пу́жний Sp. hypericifolia, *Шй.* [rien. Таври́цький, *a.* taurisch, von TauТа́врия, *f.* Taurien, *n.* Таврó, *n.* eingebranntes Gestütezeichen. [Kinder, *Шй.* Таврóт, *m.* Art Versteckspiel der Таврóт, *interj.* s. d. v. *Шй.* Тага́н, (*dim.* -анóк), *m.* Dreifuss, Feuerbock, *m.* Таганува́ти, *v. a.* Rast nehmen, sich aufhalten um das Essen zu bereiten (kochen), *Шй.* Тад, тади́, *adv.* s. Туда́; 2) s. Тогди́. Тадь, *conj.* da sieh! *Шй.* Тади́вай, *adv.* s. Туди́, *B.* Тадéй, Тадíй, *m.* Thaddaeus. Тадь-же, *conj.* s. Тадь, doch wol, ja doch, *Шй.* [*adv.* -éнько, *Шй.* Таємнéнький, *a. dim.* s. d. f.; Таéмний, *a.* geheim; *adv.* таéмно, geheim, verborgen, verstohlen. Таємни́ця, *f.* s. Та́йна; 2) Versteck, *n. Шй.* Таємни́чий, *a.* geheimnissvoll, geheim; * zauberhaft; bezaubernd, entzückend, *Шй.* Таéмність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* verstecktes Wesen, *K.* [haltung, *f.* Та́єне, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-

I. Таж, *pron. f.* = таже, s. Тойже.

II. Таж, та́же, та́жеж, *conj.* doch, ja doch, doch wol.

Таз, (*dim.* та́зик, -зичок), *m.* ein metallenes od. irdenes breites Geschirr von runder Form, *Шй.* Та́інство, *n.* Geheimnis, alles Geheime, *n.*; Sacrament, *n. Шй.* Таíтель, *m.* Hehler, *m.* Таíти, *v. a.* verbergen, verhehlen, verheimlichen; verschweigen, geheim halten; — ся sich — —. Тай, та й, *conj.* und, und noch, und noch dazu; und nun, da nun. Та́йкóм, *adv.* s. Та́йно. Та́йна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlichkeit, *f.*; Sacrament, *n.* Тайнéнький, -нéсенький, *a. dim.* s. Та́йний; *adv.* -éнько, -éсенько, *Шй.* Та́йний, *a.* heimlich, geheim, Geheim-, verborgen, verstohlen; -а вечéра heiliges Abendmahl. Та́йни́к, *m.* geheimer Ort, verborgener Winkel, Schlupfwinkel, *m. Кч.* 53. *Фр.* Тайника́р, *m.* Geheimniskrämer, *m. Пар.* [dort verborgen, *Шй.* Тайникóвий, *a.* zu Тайник geh., Та́йниця, *f.* s. Та́йна, *Фр.* Та́йність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.* verstecktes Wesen. Тайнíстра, *f.* s. Торнíстра, *Ф.* Та́йно, *adv.* heimlich, im Geheimen, verborgen, *III.* II. 57. Та́йнощі, *pl.* Geheimnisse, *pl. ОП.* Та́йня, *f.* s. d. v. *У.* Та́йстра, *f. dim.* тайстри́на, -и́нка, -и́нонька, -и́ночка, та́йстрочка, -онька, *f.* s. Та́йстра, *Шй.* Так, *adv.* so, also; так бíжи́ть! er läuft so schnell! *P.* I. 1.; так соóí, ziemlich gut, leidlich; так-он, so, also, *Зар.*; 2) *conj.* da, nun; так щó? nun was denn? так отсюди́ дивúсь, *P.* I. 74. da hast du gleich fertig.

Та́кане, *n.* das „Ja“ Sagen, Bejahen, *n.*

Та́кати, *v. a.* zu allem „ja“ sagen, beipflichten.

Так-бо́! таба́! *interj.* nun ja! *Шй.*

Таке́лецький, *a.* sehr gross, *Шй.*

Таке́нький, таке́сенький, *a. dim.* s. Таки́й, *Шй.*

Таке́нний, *a.* so gross, *Шй.*

Та́кечки, *adv. dim.* s. Так, *Шй.*

Та́кже, та́кжень, *adv.* noch, gleichfalls, eben so.

Таки, *conj.* doch, wohl doch; dennoch; таки-та́к, ganz so, doch so; 2) umsonst, да́ти та́ки так.

Таки́й, *a.* solcher, ein solcher, so ein; -е́ що на́! *Гл. б.* 17. solches, dass es seltsam ist; 2) *unrein, schmutzig, hässlich, unwissend, dumm *Шй.*; тако́го! *mit d. Genit.* so viel, eine solche Menge! — яки́й-таки́й, was für immer, w. f. einer; сяки́й-таки́й, als Schimpfwort: Lump; таки́й-то, (-ка́-то, -ке́-то), ungewöhnlich, ausserordentlich; таке́-то! so ist's! [ein solcher.

Таки́вський, (-кі́ський), *a.* eben

Таки́синьский, -і́сичкий, *a.* s. d. v. *Шй.* [gut, leidlich.

Та́ко, *adv.* so; я́ко-та́ко, ziemlich

Тако́в, *a.* s. d. f.

Тако́вий, *a.* s. Таки́й, *Б.*

Та́кож, *adv.* s. Та́кже.

Та́кой, *adv.* s. d. v.; 2) s. Та́ки.

Такрі́к, *adv.* s. Торі́к.

Такрі́чний, *a.* s. Торі́чний, *B.*

Та́кса, *f.* Taxe, *f.*; Preis, *m.*

Таксато́р, *m.* Schätzer, *m.*

Таксато́рский, *a.* des Schätzers, dem Schätzer eigenthümlich.

Таксація, *f.* Abschätzung, *f.*

Таксува́ти, *v. a.* abschätzen, taxieren.

Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*

Та́ктика, *f.* Taktik, *f.*

Такти́чний, *a.* taktisch. [*Шй.*

Такува́ти, *v. a.* zerstören, vernichten,

I. Тал, *m.* Salix cinerea, *Шй.*

II. Тал, *m.* der Ort wo der Schnee geschmolzen ist, *Шй.*

Таль, *f.* Loos, *n. Wgr.* 16.

Та́ла́, *f.* s. Пятёрка верба́, *B.*; *pl.* та́ли́, Ort mit Weiden bedeckt, *Шй.*

Талаба́іти, *v. a.* bewegen, trüben? *Шй.* (*Ч.* IV. 334).

Талаба́н, *m.* Acker Hellerkraut, *n.* Thlaspi arvense; 2) Knollenwurzlige Spirstaude, Spiraea filipendula, *Шй.*

Талаба́нити, *v. a. eig.* Тараба́нити, *Шй.*

Талаба́ньский, *a.* aus Талаба́н, zum T. geh. *Шй.* [stossen.

Тала́бати, *v. a.* mit Füssen treten,

Та́лабор, *m.* nördl. Nbfls der Ти́са.

Талабува́ти, *v. a.* s. Тала́бати.

Талавіра, *f.* e. Art Lied, *Шй.*

Талажча́ник, *m.* Korb-Weide, *f.* (Salix viminalis) *Шй.* [eigenthümlich.

Талала́їв, *a.* des Талала́й, diesem

Талала́й, *m.* Schwätzer; Lügner, *m. Шй.*

Талала́йка, *f. pl.* -ки, Art Lieder, die beinahe nicht verschieden sind von шумки́, коломийки́, *Шй.*

Талала́йко, *m. dim.* s. Талала́й; талала́йків, *a.*

Талала́йство, *n* Gesindel, *n. Ф.*

Таламба́с, *m.* † Art Musikinstrument, Trommel, Pauke, *f. Шй.*

Тала́н, тала́нт, *m.* Talent als glückliche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.* glückliches, gutes Schicksal, Loos, тала́н-до́ля. *Ш.* I. 169.; 3) Leben, *n.* тала́н свій тала́нити sein Leben führen, (*Фр.*).

Тала́ндати, -дува́ти, *v. a.* trippeln; herumgehen u. beaufsichtigen, ко́ло худо́би, к. хазя́йства, *B.*

Талану ва́ти, *v. a.* ко́ло чого́ etw. hüten, pflegen, um etw. besorgt sein (*Фр.*), s. d. v. [2) glücklich, *Шл.*

Талани́вий, *a.* talentvoll, begabt;

Тала́нний, *a.* s. d. v. *Шй.*

Тала́нниця, *f.* die Begabte; 2) die Glückliche, *Шй.* [2) glücklich.

Талановити́й, *a. Не.* talentvoll;

Талановитість, -ости, *f.* Begabtheit, *f.* Talent, *n. Шй.*

Тала́нонько, *m. dim.* s. Тала́н, *Шй.*

Тала́п! *int.* von Hineinfallen in eine Flüssigkeit.

Тала́пати, *v. a.* plätschern, eine Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssigkeit dh Umrühren & verunreinigen; 3) etw. mit Koth & beschmutzen; — ся (in einer Flüssigkeit) plätschern, *v. n.*; 2) sich mit Koth & besudeln, *Шй.*

Та́ле́, та́ле́ж, *conj.* und doch, dennoch.

Та́лий, *a.* -свїг geschmolzen, +*M.*

Талимбáш, *m. K.* s. Таламбáс.
Талúна, *f.* Weidenstrauch, *m. Шй.*
Тáлїг, *m.* s. Телíга? *Шй.*
Тáлíй, *m.* Triticum dasyanthum Lebed, *Шй.* [Präsentirbrett, *n. Шй.*
Тáлїр, *m.* Teller, *m.* Schüssel, *f.*
Талíрка, *f.* s. d. v.; *pl.* -кú, zwei Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, *Шй.*
Талїркóвий, *a.* Teller-. [*Шй.*
Талїрóване, *n.* Kartenmischen, *n.*
Талїровáти, *v. a.* die Karten mischen.
Талíронка, -очка, *f. dim.* s. Талíрка.
Тáлїя, *f.* Spiel Karten, *n.*; 2) Statur, Taille, *f.*; 3) *eig.* Итáлїя, Italien.
Талїя́н, Талїя́нець, *m. eig.* Італїя́н, -ець, Italiener, *m.*
Талїя́ньський, *a.* italienisch.
Тальк, *m. Пол.* Talk, *m.*
Тáльмуд, (тáлмуд), *m.* Talmud, *m.*
Тальмудóвий, *a.* zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
Тальмудúст, u. -дúста, *m.* Talmudist, *m.*
Тальмудúчний, *a.* talmudisch.
Талóване, *n.* Niedertreten, Stampfen, *n.*; *Verachten, *n.* Geringschätzung, *f. Шй.*
Тáловий, *a.* aus Тал I. *Шй.*
Таловíрка *f.* Art Häring; od. überhpt gesalzener Fisch, *Шй.* [Garn, *Шй.*
Тáлька, *f.* eine gewisse Menge von
Тáльма, *f.* Art weibliches leichtes Oberkleid, *Шй.*
Тáльмочка, *f. dim.* s. d. v.
Тáльник, *m.* s. Тал I. *Шй.*
Тальникóвий, *a.* aus Тал I. *Шй.*
Тáльок, *m.* s. Боля́чка.
Талувáти, *v. a.* s. Талáбати.
Тáля, *f.* s. Італїя; 2) *dim.* s. Натáля.
Таля́га, *f.* alter schlechter Wagen.
Таля́н, *m.* s. Талїя́н; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), *Шй.* [ка, *f.* Italienerin, *Шй.*
Таля́нець, *m.* s. Талїя́нець; Таля́нщина *f.* alles Italienische, *Шй.*
Таля́ньський, *a.* italienisch.
Таля́п, *int.* s. Талáп.
Таля́палка, *f. Bein.* eines Weibes, welches plätschert, mit irgend einer Flüsssigkeit zu thun hat, wäscht &; 2) unreinliche, unfläthige Frauensperson, *Шй.*
Таля́пало, *m.* von einem solchen Mann. [Beschmieren, Besudeln, *n.*
Таля́паня, (-нє), *n.* das Plätschern;
Таляпаня́на, *f.* die Beschäftigung mit einer Flüssigkeit; das Beschmieren, *Шй.*
Таля́пати, *v. a.* s. Талáпати.
Таля́пи, *pl.* s. Помúї.
Таляпу́-таляпу́! *int.* zum Ausdruck von längerem gleichmässigen Plätschern, *Шй.*
Таляпу́щий, *a.* der gerne plätschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, *Шй.* [ciestbaler, *m.*
Тáляр, *m.* Thaler, *m.* -бúтий, Spe-
Таля́рик, (*dim.* -ричок), *m. dim.* s. d. v.
Таляróвий, *a.* zum Thaler geh., vom Werthe éines Thalers, *Шй.*
Таля́ройко, таля́рочок, *m. dim.* s. Тáляр, *Шй.*
Там. *adv.* dort; dorthin.
I. Тáма, *f.* Damm, *m.* [von dort, *Шй.*
II. Тáма, *adv. ugr.* dort, от тáма
Тамáрикс, *m.* Pflze Tamarix tentandra, *Шй.* [*m.* (Tamarindus indica).
Тамарúнд, *m.* Tamarindenbaum,
Тáмбор, *m.* Trommelschläger, Tambour, *m. Ф.*
Тáмбур, *m. Зап.* II. 467. -ом зарастáє рiкá, Rauhes Hornblatt, (Ceratophyllum demersum), *Шй.*
Тамбурковий, *a.* zum Тамбýрок geh., darauf genäht, *Шй.*
Тамбýрок, -ýрка, (*dim.* -ýрочок), *m.* Art Nährahmen, Stickrahmen, *m. Шй.*
Тамдúй, *adv.* = Тамтудú.
Тáменька, тáменьки, *adv.* dort.
Тáмечка, -чки, *adv.* dort.
Тáмецький, *a.* s. Тамóшний.
Тáмiй, (-мой), *adv.* eben dort, *Фр.*
Тáмка, тáмки, тамкúва, тáмiка, *adv.* dort, *Шй.*
Тáмо, *adv.* dort, *Шй.*
Тамóпане, *n.* Hemmen, Abdammen, *n.*; Hindernis (beim Fliessen), *n.*; 2) Festtreten, Stampfen, *n.* der Erde, *Шй.*
Тамóженний, *a.* zur Тамóжня geh, *Шй.*
Тамóжня, *f.* Zollhaus, *n.* [*Шй.*
Тáмонь, -онька, -оньки, *adv.* dort,
Тамóшний, (-нiй), *a.* dortig, dasig.
Тамтадúй, тамтадúль, *adv.* s. Тамтудá, *Шй.*

Тамте́йший, тамте́шний, *a.* auf der anderen Seite befindlich; 2) s. Тамошний, *Шй.*

Тамті́ль, *adv.* von dorther, *Шй.* (*Ч.* III. 137).

Там-то! *adv.* dort! dort eben! dort erst! там-то десь! *ellipt. Ausdr.* da muss es gut & sein, da ist dir erst! *P.* I. 21. [seitig.

Тамтобі́цкий, (-бо́цкий), *a.* jen-

Тамто́й, тамта́, тамто́, *pron.* jener.

Тамторі́чний, *a.* vorjährig.

Тамто́т, (-той), тамтота́, тамтото́, *pron.* jener.

Тамто́чний, *a.*s. Тамо́шний, *МШ.*

Тамтуда́, (-а́й, *Ч.* IV. 168), тамтуди́, (-и́й, *Ч.* IV. 250), тамтудо́ю, (-о́й), *adv.* dorthin, dahin, in jener Richtung, *Шй.*

Тамува́ти, (-му́ю, -уєш), *v. a.* hemmen; dämmen; 2) festtreten, stam-

Тан, *m.* s. Та́нець, *Фр.* [pfen, *Шй.*

Тань, *f.H.*211.Tiefe, bodenlose Tiefe.*f.*

Тана́, *m.* s. Тана́с, *B.*; 2) Тана́! *Vocativ.* von Тана́с, *Шй.*

Танана́, *f.* gebraucht blos im folg. Räthsel: оттака́ танана́, оттаки́й прупруте́нь! *Шй.* [Verwunderung, *Шй.*

Танана́! *interj.* zum Ausdrucke der

Тана́с, *m.* Athanasius.

Танасе́нко, *m.*Sohn des Тана́с; *adj.* танасе́нків, dem Танасе́нко geh.

Танасеня́, (*dim.* -ня́тко, -я́точко), *n.* Kind des Тана́с, *Шй.* [Тана́с.

Тана́сів, *a.* dem Тана́с geh., des

Танасі́вна, *f.* Tochter des Тана́с.

Тана́сик, *m. dim.* s. Тана́с.

Тана́сиха, *f.* Frau des Тава́с.

Тана́ско, *m. dim.* s. Тана́с, *Шй.*

Танасю́к, *m.* Enkel des Тана́с, *Шй.*

Та́нва, *f.*Nbfl. des Ся́н, *Гол. B.*II.176.

Танде́та, танди́та, *f.* Trödel, Trödelmarkt, *m.*; 2) alte Kleider, Trödelkram, *m.*

Танди́тний, *a.* zur Танди́та geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.

Танди́тник, *m.* Trödler, *m.*; 2) §. Haderlump, *m. Шй.*

Танди́тників, *a.* des Trödlers.

Тандитнико́ванє, *n.* das Trödeln, *Шй.* [*Шй.*

Тандитникува́ти, *v. a.* trödeln,

Танди́тницин, *a.* der Танди́тниця, ihr geh, *Шй.* [delfrau, *f.*

Танди́тниця, *f.* Trödlerin, Trö-

Танди́тничка, *f.* s. d. v.; 2) Gemahlin des Танди́тник, *Шй.*

Танев, *m.* s. Та́нва, *Шй.*

Тане́нький, *a. dim.* s. Та́ний, sehr wohlfeil, billig, *Шй.*

Тане́сенький, *a. dim.* s. d. v. *Шй.*

Та́нець, *gen.* та́ньця, *m.* Tanz, *m.*

Тане́чний, *a.* Tanz-.

Тане́чник, *m.* Tänzer, *m. Зар.*

Тане́чниця, *f.* Tänzerin, *f. Зар.*

Танжі́р, *m.* s. Тарі́ль, *B.*

Та́ний, (-ній), *a.* billig, wohlfeil.

Тани́стра, *f.* Tornister, *n.*

Тани́ти, (-ню́, -ни́ш), *v. a.* billig machen; billig lassen, b. verkaufen.

Тані́й, тані́йш, тані́йше, *adv. comp.* s. Та́но, *Шй.* [-інько-.

Тані́сїнький, *a.* sehr billig; *adv.*

Тані́сїчкий, *a.*s. d.v.; *adv.* -ісїчко-*Шй.* [feiler w.

Тані́ти, *v. n.* billiger werden, wohl-

Тані́ш, *adv. comp.* s. Та́но *Шй.*

Тані́шати, *v. n.* s. Тані́ти, *Шй.*

Тані́ший, тані́шчий, *a.* s. Таньший, *Шй.*

Та́нька, *f. dim.* s. Татя́на, *Шй.*

Танови́ти, (-вю́, -ви́ш), *v. a.* s. Глуби́ти.

Та́но, *adv.* billig, wohlfeil.

Таньова́ти, *v. n.* s. Таньцюва́ти, *Шй.* (*Ч.* IV. 241). [Tänzchen, *n.*

Тано́к, *gen.* танка́, *m.* Tanz, *m.*

Тано́чник, *m.* s. Тане́чник, *B.*

Тано́чок, -о́чка, *m. dim.* s. Тано́к.

Танту́ри, *pl.* verdorben aus Торту́ри, *Шй.*

I. Тану́-тану́! *int.* s. Ну! *B.*

II. Та́ну-та́ну! *int.* bei der Гаївка.

Тану́бо! тану́жбо! *int.*verstärkt:Ну!

I. Та́ну́ти, *v. n.* s. Тону́ти.

II Та́нути, *v. n.* s. Та́яти; 2) verschwinden, *Шй.*

Танце́рник, *m.* Ross, od. wilde Malve, *f.* (Malva silvestris), *Шй.*

Танцьо́ванє, *n.* das Tanzen.

Таньцува́ти, *v. n.* s. d. f. *Шй.*

Танцюва́ти, *v. n.* tanzen.

Танцю́ра, *m.* der viel tanzt.

Танцюри́стий, *a.* tanzlustig, *He.*; froh, lustig.

*

Танцюри́стка, *f.* s. Тане́чниця, *Шй.*

Танцю́рка, *f.* s. Гадю́чка бор. *Вол.*

Та́нчик, *ш. dim.* s. Та́нець.

Танчи́ти, *v. n.* s. Танцюва́ти, *Шй.*

Та́ньше, *adv. comp.* s. Та́но.

Та́ньший, *a. comp.* s. Та́ний.

Та́ня, *f. dim.* s. Тати́на, *Шй.*

Тапе́р, *adv.* s. Тепе́р, *Шй.*

Тапча́н, *dim.* танча́ник, -а́нчик, *m.* Schlafbank, *f.*

Тапча́нник, *m.* der die Тапчани́ [verfertigt, *Шй.*

Тапчани́на, *f.* ein schlechter Тапча́н, *Шй.*

Тапчани́ско, *m. aug.* s. Тапча́н.

Та́пшати, *v. n. ung.* weinen.

Тараба́н, *m.* Trommel, *f.*; 2) als Schimpfwort; 3) = grosser Topf; = grosser Ochs, *B.*

Тарабане́ць, *gen.* -анця, *m.* Trommelschläger, *m.*

Тараба́ник, *m. dim.* s. Тараба́н 1).

Тараба́нити, *v. a.* die Trommel schlagen; 2) laut sprechen; eins u. dasselbe stets sprechen; 3) tragen (eine grössere Last), *Шй.*

Тараба́нище. *m. aug.* s. Тараба́н.

Тараба́ньщик, *m.* Trommelschläger, *m. Шй.* [ба́ньщик, ihm geh., *Шй.*

Тараба́ньщикі́в, *a.* des Тараба́ньщик.

Тараба́ри, *pl. P.* II. 172. vertraute Unterhaltung; leeres Geschwätz.

Тараба́риня, (-не), *n.* s. d. v. *Шй.*

Тараба́рити, *v. a.* schwatzen, *Шй.*

Тараба́рський, *a.* kauderwelsch; unverständlich, *Шй.*

Тараба́рщина, *f.* s. Тараба́ри. *Шй.*

Тарада́йка, (-рата́йка), *f.* schlechte Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes, zerbrochenes Hausgeräth, *Шй.* [s. d. v.

Тарада́йочка, тарада́йчина. *f. dim.*

Тарада́йчи́ско, *n. aug.* s. Тарада́йка, *Шй.*

Тарада́нка, *f.* ein loses Liedchen.

Тарака́н, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*

Тара́кати ся, plaudern, (*Фр.*).

Тарако́тка. *f.* s. Тиква 3), *Шй.*

Тарала́й, gebr. in der Verbindnng: „ґедз, ґедз тарала́й, задери́ хвіст та втіка́й!“ *B.*

Тарали́шник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (Gentiana cruciata L.), *Шй.*

Таратити́, *v. a.* mit Dröhnen hin u. her werfen, rütteln, *C.* II. 135.

Тара́н, *m.* Sturmbock, Mauerbrecher; Klöppel, *m.*; 2) Schlägel in der Oelmühle, *m. Шй.*; 3) s. d. f. *Шй.*

Тара́нь, *f.* Weissfisch, *m.* (Leuciscus Heckelii Nordmann.), *B.*

Тарани́, *pl.* s. Тара́нь; 2) Pockennarben, *pl. Шй.* [*Шй.*

Тарани́на, *f.* Fleisch der Тара́нь,

Тарани́ско, -ни́ще, *n. aug.* s. Тара́нь, *Шй.*

Тара́нка, *f.* s. Тара́нь, *B.*

Таранкува́тий, *a.* pockennarbig; 2) scheckig, (кінь) *Шй.*; 3) dick, plump, + *M.*

Таранни́к, *m.* gemeine Flussbrasse, *f.* (Abramis brama), *Шй.* [*f. Шй.*

Тарановате́нький, *a. dim.* s. d.

Таранова́тий, *a.* scheckig, *B.*

Тарано́вий, *a.* zum Тара́н geh. *Шй.*

Тара́нтля, *f.* s. Зе́мний пав'у́к, *B.*

Тарантýла, *f.* Tarantel, *f.* (Lycosa Tarantula), *B.*

Тара́ня, *f.* s. Тара́нь, *Шй.*

Тарапа́н, *m.* so wird genannt in Krim ein steinerner Trog, in dem die Weintrauben ausgetreten werden, *Шй.*

Тарапа́та, *f. pl.* -ти, *Mx. H.* 140. Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapatzen, grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm, *m.*; 3) Art Ballspiel, *n. Шй.*; 4) e. Art Osterspiel, *Oc.* (61) XII. 36.

Тарапа́тка, *f. dim.* s. d. v.

Тарапа́точка, *f. dim.* s. Тарапа́тка.

Тарапу́нька, *f.* Gemeiner Kürbiss, (Cucurbita ovifera L. od. Cucurbita Pepo var. Citriformis), *Шй.*

Тарапа́! *int.* vom Gackern der Henne.

Тарапа́кане, (-ня), *n.* das Hervorbringen des Lautes Тарапа́!; 2) das Wiederholen von einem u. demselben, *Шй.*

Тарапа́кати, *v. a.* vom Hervorbringen des Lautes „Тарапа́;“ 2) stets eins u. dasselbe wiederholen; Ungereimtheiten reden, *Шй.* [Henne, *Шй.*

Тара-па-па! *int.* vom Gackern e.

Тарапа́х! *int.* s. Тарáх! *Шй.* [*Шй.*

Тарапа́хнути, *v. a.* s. Тарáхнути,

Тарари́нка, *f.* s. Трари́нок.

I. Тара́с. *g.* -са́, *m.* Tarasius; 2) e. Schimpfwort, ма́тери твоїй Тара́с! *Шй.*

II. Тара́с, *g.* -су́, *m.* Reisig, Astwerk, *n.* das zum Verrammeln von Koth,

Sümpfen & Dienende.

Тарасе́нко, *m.* Sohn des Тарáс, *adj.* -се́нків, des Тарасе́нко, *Шй.*

Тарасúна, *f.* s. Тарáс II. *B.*

Тарасúха, *f.* Gattin des Тарáс, *Шй.*

Тарасúшин, *a.* der Тарасúха, ihr geh. *Шй.*

Тарáсів, *a.* des Тарáс, ihm geh. *Шй.*

Тарасíвна, *f.* Tochter des Тарáс, *Шй.* [ihr geh. *Шй.*

Тарасíвнин, *a.* der Тарасíвна,

Тарáскавка, *f.* s. Тарáхкавка, *Шй.*

Тарáскало, *n.* s. Тарáхкало, *Шй.*

Тарасувáти, *v. a.* vermittels des тарáс II. den Sumpf & verrammeln; den Weg ebnen; 2) ein Gerüste machen, *Шй.*

Тарата́йка, *f.* s. Тарада́йка.

Тарато́риня, (-нѣ), *n.* Geschwätz, *n. Шй.* [Geschwätz vorbringen, *Шй.*

Тарато́рити, *v.a.* schwatzen, leeres

Тарато́рка, *f.* Schwätzerin, *f. Шй.*

Тарато́рчин, *a.* der Тарато́рка eigenthümlich, ihr geh. *Шй.*

Тарато́тити, (-то́чу, -чиш), *v. a.* einen Laut, e. Schall & von sich geben, *Шй.*

Тарату́ра, *f. Ч.* VII. 440. Art Fastengericht (Gemisch aus gekochten rothen Rüben, saueren Gurken, Rettig, Zwiebel u. Oel).

Тарату́та, Bezeichnung des Lautes, der von einer Stampfe herrührt, *Шй.*

Тарáх! *int.* zum Ausdrucke eines Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &.

Тарáхкавець, -вця, *m.* Klapperschlange, *f.* (Crotalus durissus).

Тарáхкавка, (-алка), *f.* ein Brett, auf welches man schlägt, um die Leute zur Kirche zu rufen (gebr. während der grossen Fasten, wann das Läuten verboten ist) *B. Шй.* [*n.* Klapper, *f.*

Тарáхкало, *dim.* -áлко, -альце,

Тарахканúна, *f.* anhaltendes Getöse, anhaltendes Klopfen, *Шй.*

Тарáхканя, (-нѣ), *n.* Schlagen, Klopfen; Geräusch, Getöse, *n.*

Тарáхкати, -котáти, -котíти, *v. n.* schlagen, stossen, ein Getöse machen, klopfen; klappern. [нúна, *Шй.*

Тарахкоганúна, *f.* s. Тарахка-

Тарáхнути, *v. a.* schlagen; heftig, stark etw. zu Boden werfen, schleudern.

Тарáхта, *f.* Bezeichnung e. Gegenstandes, der aus Holz verfertigt ist u. bei seiner Bewegung ein Geräusch von sich gibt, z. B. im Räthsel: тарáхта, -бараxта по нóлю скáче (sc. боронá), *Шй.* [seln; 2) s. Торохтíти, *Шй.*

Тарахтíти, *v. n.* klappern, ras-

I. Тарáщити *v.a. ung.* s. Тáщити, *B.*

II. Тарáщити, *v.a.* s. Тріщити, *Шй.*

Тарг! *int.* zum Ausdrucke des Moments des Erfassens od. Beissens: собáка тарг егó за полý! *Шй.*

Таргáн, *m.* Schabe, *m.* (Blatta), *B.*; 2) Fluss im Kiever Gouvernement, *Шй.*

Тарганéць, *gen.* -ньцá, *m. dim.* s. Таргáн 1); 2) *R.* 115. e. Art Tanz.

Тарганúна, (*dim.* -нúнка), *f.* das Schleppen, Zerren, *Шй.*

Тарганúня, *f.* Germer, *m.* (Veratrum); 2) s. Веснушки? *Шй.* [Таргáн.

Тарганúско, -нище, *m. aug.* s.

Таргáнити, *v. a.* schleppen, gewaltsam führen, *Шй.*; 2) — ся, *Зап. B.* I. 50. по щось mit viel Mühe nach etw. suchen; sich schleppen, gehen, *Шй.*

Тáргання, (-нѣ), *n.* s. Тарганúна. *Шй.*

Тáргати, *v. a.* schleppen, zerren, reissen (mit den Zähnen), *Шй.*

Таргýн, *m.* s. Тургýн, *Шй.*

I. Тáрель, *m.* s. Тáляр, *Шй.*

II. Таре́ль, *dim.* таре́лець, *m.* таре́льчина, *f.* Teller, *m.* Schüssel, *f. Шй.*

Тарúфа, *f.* Tarif, *f.*

Тарíвка, *f.* Scheibenigel, *m.* (Scutella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.* (Aster chinensis), *B.*

Тарíль, *m.* Teller, *m.*

Тарíлка, *f.* s. d. v.

Тарілковáтий, *a.* tellerförmig.

Тарíлочка, *f. dim.* s. Тарíль; 2) Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [kleiner Teller.

Тарíльчик, *m.* тарíльчина, *f. dim.*

Тáрка, *f.* s. Тúрка, *B.*

Таркáн, *m.* s. Тараканá, *B.*

Тарканúстий, *a.* scheckig, *B.*

Тарканúще, *m. aug.* s. Таркáн, *Шй.*

Таркáстий, *a.* scheckig, (птах).

Таркáтий, *a.* s. d. v. *Шй.*

Таркáч, *m.* scheckiges Pferd, Schekke, *m. B.* [Hundes, *B.*

Тáрко, *m.* Name eines (scheckigen)

Таркýца, *f.* s. Тараку́ца, *Шй.*

Тарлабáн, *m.* s. Талабáн 2), *Шй.*

Тарлатáн, (-лятáн), *m.* durchsichtiges Nesseltuch aus Hanf, *Шй.*

Тарлатанóвий, (-лят-), *a.* aus Тарлатáн.

Тарманúна, (*dim.* тарманúнка), *f.* verworrenes Zwirn; * verworrenes Zeug, *Шй.*

Тармáня, (-нє), *n.* Verwicklung, Verwirrung, *f*; das Reissen, Zerren an den Haaren &, *Шй.*

Тáрмати, *v. a.* verwickeln, verwirren; reissen, zerren, *Шй.*

Тáрниця, *f.* s. Тéрлиця, primitiver Sattel aus Holz, s. Кульбáка.

Тарóвиско, *n.* der Ort wo das Vieh sich wälzt, *B.* [pferd, *n.*

Тарпáн, *m.* wildes Pferd, Steppen-

Тартáк, *m.* Schneidemühle, Sägemühle, *f.*

Тартакóвий, *a.* zum Тартáк geh.

Тартачúна, (*d.* -чúнка), *f.* e. elende Sägemühle, *Шй.*

Тартачúско, *m. aug.* s. Тартáк.

Тартачóк, *m. dim.* s. Тартáк.

Тáртар, *m.* Hölle, *f. Шй.*

Тáртарський, *a.* höllisch, *Шй.*

Тáртарщина, *f.* Lärm, *m.* Geräusch, (Spectakel), *n.* Zwietracht, *f.* (Eigenschaften des Тáртар), *Шй.*

Тартáс, *m.* das Lärmen u. Toben.

Тартасувáти, *v. n.* streiten, hadern; lärmen, toben.

Тарч, *m.* scheckiger Ochs, *B.*

Тáрчá, *f.* † e. Art Schild, verwendet bei der Vertheidigung einer belagerten Stadt, *Шй.* [(Anisoplia), *B.*

Тарчáк, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.*

Тарчáстий, *a.* scheckig, *Бор.*

Тарчúстий, *a.* von der Form eines Schildes (тáрча); 2) ausgebreitet, schattig, *Шй.*

Тарювáти ся, mit Koth zu thun haben, viel damit umgehen, sich darin wälzen, *Шй.* [&), *B.*

Тарúти ся, sich wälzen (im Koth

Тасéмка, *f.* Zwirn od. Wollenband, *n.*

Тасéмочка. *f.* schmales Zwirnband, *n.*

Тасемчúна, (*dim.* тасемчúнка), *f.* e. schlichtes Zwirnband.

Тáсїнька, -їчка. *f. dim.* s. Тáся, *Шй.*

Тáска, *f.* Schlag in's Genick, *m.*; Reissen an den Haaren u. Schlagen dabei, *Шй.* [s. d. v. *Шй.*

Тасканúна, (*dim.* тасканúнка), *f.*

Тáсканя, (-нє), *n.* Ziehen, Schleppen, *n.*

Таскáти, тáщити, *v. a.* ziehen, schleppen; — ся, sich schleppen, s. herum ziehen, umherziehen; raufen.

Тáська, *f. dim.* s. Тася.

Тáськало, *c.* der (die) „тáсь-тась“ Rufende (an die Enten).

Тáськанє, *n.* das „тась-тась“ Rufen.

Тáськати, *v. a.* „тáсь-тась!“ rufen,

Тáсьма, *f.* Band, *n.* [*Шй.*

Тасьмúнець солїтер, *m.* Langgliedriger Bandwurm, (Taenia solium); 2) т. широкий, Breiter Bandwurm, (Bethriocephalus latus).

Тасьмúстий, *a.* bandförmig.

Тасóванє, *n.* Mischen, *n.* (v. Karten).

Тасóвщик, *m.* Sortierer, Ordner, *m.* -иця, *f.* -in, *f.*

Тасувáти, (-ов-), *v. a.* legen; 2) fest, glatt, hart treten; 3) sortieren, classificieren, ordnen; 4) mischen (Karten); 5) — щось з чимóсь, T. zusammenwerfen, auf eine und dieselbe Stufe stellen. [treiben von Enten, *Шй.*

Тасю-тасю! *int.* gebr. beim Ein-

Тасюкати, *v. a.* s. Тáськати, *Шй.*

Тáся, *f.* (*Kindersp.*) Ente, *f.*

Тат, тать, *conj.* s. Та, таж, тáже, *У.*

Тáта, *m.* s. Тáто, *Зак. Мі.*

Тáтар, *m.* s. Татарúн, *Шй.*

Татáра, *f.* s. Татáрка (грéчка).

Татарáк, *m.* Gemeiner Kalmus, (Acorus calamus), *Шй.*

Татаракóвий, *a.* des Татарáк, zum Татарáк geh. *Шй.*

Татарвá, *f.* ein Haufe Tartaren; Tartaren, *pl. Шй.*

Татарéнків, *a.* des Татарéнко, *Шй.*

Татарéнко, *m.* ein Nachkomme des Татарúн, *Шй.* [тарéнко, *Шй.*

Татарéнчиха, *f.* Gattin des Та-

Татарéнчишин, *a.* der Татарéнчиха, ihr geh. *Шй.*

Татарúн, *m.* Tartar, *m.* * e. grausamer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, *m.* (Allium fistulosum), *Шй.*

Татáрка, *f.* eine Tartarin; 2) Buchweizen, *m.* (Polygonum fagopyrum); 3) Jacobs-Zwiebel, *m.*; 4) Marienkäfer, *m.* (Coccinella septempunctata), *B.*; 5) Benennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, *Шй.*

Татарни́к, *m.* Gemeine Eselsdistel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon pratensis), *Шй.* [та́рка.

Тата́ронька, -очка, *f. dim.* s. Та-

Тата́рський, (-ский), *a.* tartarisch, den Tartaren eigenthümlich; -е зі́лє, gemeiner Kalmus (Acorus calamus); -а душа́ od. -е пота́ gemeiner Kiebitz (Vanellus cristatus), *Шй.*

Татарча́, -а́ти, (*dim.* татарча́тко), *n.* ein Tartarenkind, *Шй.*

Татарча́к, *m.* s. Тарча́к, *B.*

Татарчена́, *d.* -чена́тко, *n.* s. Татарча́, *Шй.* [geh.

Тата́рчин, *a.* der Тата́рка 1), ihr

Тата́рщина, *f.* alles Tartarische; Tartarenland, *n. Шй.*

Та́теньків, (-ечків), *a.* des Та́тенько (-ечко) des Vaters, väterlich, *Шй.*

Та́тенько, (-ечко), *n. dim.* s. Та́то.

Та́ти, (та́ну, -неш), *v. n.* sinken, s. Та́нути, *Шй.* [130. зі́лячком-тат.?

Тати́ва, *f.* Art Geschoss; 2) *Ч.* III.

Та́тин, *a.* s. d. f.

Та́тів, -ова, -ове, *a.* des Vaters, väterlich. Та́тівський, *a.* väterlich.

Та́тіньо, (-ічко), *m. dim.* s. Та́то, *Шй.* (*Гол.* III. 338; II. 229, 726).

Та́тків, *a.* des Та́тко.

Та́тко, *m. dim.* s. Та́то; 2) geistlicher Vater, der Geistliche (*Гол.* IV. 347).

Татляти, *v. a.* s. Таля́пати, (*Фр.*).

Та́то, *m.* Vater, *m.*

Та́тьо, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*

Та́-то, *pron. f.* = та́я то.

Та́тоньків, (-очків), *a.* des Та́тонько, *Шй.*

Та́тонько, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Та́точко, та́точка, (*Ч.* IV. 311) та́точок, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тато́шник, *m.* Ranunculus Cassubicus, *Шй.* [tragebirge, *n.*

Та́тра, *f.* s. Скала́, *pl.* Та́три, Та-

Татра́нець, -нця, *m.* der Bewohner des Tatragebirges, *Шй.*

Татра́ньський, *a.* zum Tatragebirge geh. *Шй.* [нець, *B.*

Татрі́вець, -івця, *m.* s. Татра́-

Татува́ти, (-у́ю, -уєш), *v. n.* Vater sein, Kinder haben, *Шй.*

Тату́ленькі в, *a.* s. Та́теньків, *Шй.*

Тату́ленько, *m. dim.* s. Тату́льо, *Шй.*

Тату́лїв, *a.* des Татульо, *Шй.*

Тату́льо, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́нь, тату́ньо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.*

Тату́нейко, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́неньків, -нечків, *a.* des Тату́ненько &, *Шй.* [Тату́ньо, *Шй.*

Тату́ненько, (-у́нечко), *m. dim.* s.

Тату́нин, *a.* s. d. f.

Тату́нїв, *a.* des Тату́ньо.

Татуньцїв, *a.* des Тату́ньцьо, *Шй.*

Тату́ньцьо, *m dim.* s. Тату́нь, *Шй.*

Тату́сеньків, -сечків, *a.* des Тату́сенько & *Шй.* [тусьо, *Шй.*

Тату́сенько, -сечко, *m. dim.* s. Та-

Тату́син, *a.* des Тату́сь, *Шй.*

Тату́сїв, *a.* des Татусь.

Татусь, тату́сьо, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́хна, *m. Ч.* IV. 132. s. Та́тонько.

Та́тцейко, *m. dim.* s. Та́тцьо, *Шй.* (*Гол.* II. 125).

Та́тцїв, *a.* des Та́тцьо, *Шй.*

Та́тцо, та́тцьо, *m. dim.* s. Та́тко, *Шй.* (*Гол.* III. 228; I. 335).

Та́тчин, *a.* des Та́тко.

Та́фа, *f. P. ч.* 11. e. Partie der zum Fischfange gemieteten Arbeiter; eine Gesellschaft Fischer, *B.*

Та́фелька, *f. dim.* s. Та́фля.

Тафе́льник, *m.* so wird in der Glashütte derjenige genannt, der die Glastafeln verfertigt.

Та́фія, *f.* s. Ратафія́н.

Тафльо́ваний, *a* getäfelt; -а підло́га Täfelwerk, Parket, *n. Шй.*

Тафльо́ване, *n.* das Täfeln, *Шй.*

Тафлюва́ти, *v. a.* täfeln; Fensterscheiben einsetzen, *Шй.*

Та́фля, *f.* Tafel, *f.*; Fensterglas, *n.*

Та́фта, *f.* leichter seidener Stoff.

Та́фтичка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*; 2) *H.* 218. s. Ти́фтик.

Тафтяни́й, *a.* aus Та́фта, *Шй.* [ка.

Та́хелька, *f. dim.* s. d. f. *Cm.* s. Та́блич-

Та́хля, *f.* s. Та́фля, *He. Шй.*

Та́хмати ся, sich winden.

Та́хнути, *v. n.* langsam verlöschen; 2) trocknen; am Leibe verfallen. [*Шй.*

Тахта́рити, *v. a.* schleppen, tragen,

Та́ца, *dim.* та́цка, та́цочка, *f.* Präsentirteller, *m.*

Тáцька, *f. dim.* s. Тáця.
Тацýня, Тацýненька, *f. dim.* s. Тáця.
Тáцьчин, *a.* der Тáцька, *Шй.*
Тáця, *f.* Tatianna.
Тáчавка, *f.* s. Вáлок; s. Кáчалка.
Тáчало, *n.* s. Маґлївни́ця.
Тачани́на, *f.* das Mangeln (v. Wäsche), *Шй.* [Wäsche).
Тáчаня, (-нє). *n.* das Mangeln (v.
Тачáти, (-чéти). *v. a.* mangeln, rollen.
Тáчечка, *f. dim.* s. Тáчка, *Шй.*
Тáчівка, (-чев-), *f.* Mangelholz, *n.*; s. Вáлок. [karren, *m.*
Тáчка, *f. gew. pl.* тачкú, Schieb-
Тачкáр, *m.* Karrenschieber, *m.*
Тачкувáти, *v. a.* mit e. Schiebkarren führen, *Шй.*
Тáшка, *f.* lederne Tasche, Beutel, *m.*
Ташувáти, *v. a.* etw. in d. Tasche legen od. aus d. T. herausnehmen; ташувáти ся (-шов-), *Ко.* 107. sich bequem machen.
Тáщити, *v a.* s. Таскáти.
Тáя, *pron. f.* s. Той; 2) * § тáя, *f.* Gebärmutter bei Menschen u. Thieren, *Шй.*
Тáяти, *v. n.* schmelzen.
Тва, *pron. f.* = твóя, *Шй.*
Твале́т, *m. dim.* твале́тка, *f.* eine Schachtel besonders mit einem Spiegel, *Шй.* [d. v. *Шй.*
Твале́тонька, -очка, *f. dim.* s.
Твале́тчи́на *f.* eine schlichte Schachtel, *Шй.*
Твань, твáня, *f.* grosser Koth; Sumpf, *m.*; Schlamm, *m. C.* II. 69. 114; 2) grundloser Schlund, tiefer Abgrund, *TP.* 25.; 3) s. Жаборúнє.
Тваню́ка, *f. aug.* s. d. v.
Твар, тварь, *f.* Geschöpf, *n.* Creatur, *f. C.* I. 124; 2) Gesicht, Antlitz, *n.*; 3) Form, Gestalt, *f*; 4) Thier, зла — wildes Thier, Raubthier, *n.*
Тварúна, *f.* éin lebendes Geschöpf; тварúва, *coll. Шй.*
Тварúнка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*
Тварúнонька, -очка, *f. dim.* s. Тварúна, *Шй.*
Твáрити, *v. a.* s. Твараáти, *Пар.*
Твáрічка, *f.* Gesichtchen, *n. Шй.* (*Гол.* II. 714).
Твáрний, *a.* hübsch, *Пар.*
Твáрність, -ости, *f.* Gesichtsbildung, *f. Пар.*
Твáрог, *m.* Streichkäse, *m. Пар.*
Тварю́ка, тварáка, *f. aug.* s. Тварь; *C.* I. 100. Ungethüm, *n.*
Тварáти, *v. a.* bilden, formen.
Тве, *pron. n.* = твóє. *Шй.*
Твéї, *pron. f.* = твоéї, твóї, *Шй.*
Твердь, *f. У.* Härte, Starrheit, *f.*; Schwere, *f.*; 2) Himmelswölbung, *f.* Firmament, *n. K.*; 3) — маґнети́чна magnetische Anziehungskraft der Erdmasse, *У.*
Твердáвий, *a.* härtlich, ein wenig hart. [IV. 502).
Твердéйкий, *a.* s. d. f. *Шй.* (*Гол.*
Твердéнький, *a. dim.* s. Твердúй; *adv.* -дéнько. [-éсенько, *adv.*
Твердéсенький, *a. dim.* s. Твердúй;
Твердúй, *a.* hart, solid; 2) fest, stark, streng; — до робóти ausdauernd; * -дá нау́ка = Positivismus, *m. Др.*; -а óсінь = пізна ос. *B.*
Твердúна, *f. МШ.* s. Твердь 1).
Твердúня, *f.* Festung, Veste, *f. Ш.* II. 23; 2) Fundament, *n.* Grundfeste, *f. K.*
Твердúтельний, *a. ГШ.* bejahend, positiv.
Твердúти, (тверджу́, -дúш), *v. a.* hart machen, härten; 2) — гóрод *K.* eine Stadt befestigen; * — щось на пáмять etw. dem Gedächtnis einprägen, auswendig lernen.
Твердíвка, *f.* Sehnenhaut, *f. Ил.*
Твердíсїнький, -ісїчкий, *a.* sehr hart, vollkommen hart; -сїнько, (-ісїчко), *adv. Шй.* [s. d. v.
Твердíський, *a.* твердíсько, *adv.*
Твéрдість, -ости, *f.* Härte; Festigkeit; *f.* * Energie, *f.*; 2) Festung, *f. Шй. pl.* твéрдощі, alles Harte.
Твердíти, *v. n.* hart werden, sich verhärten; rauh werden, *Шй.*
Твердíйш, твердíш, твердíше, *adv. comp.* s. Твéрдо, *Шй.*
Твердíшати, *v. n.* mehr hart werden, härter werden; rauher werden, *Шй.*
Твердíшенький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*
Твердíший, *a. comp.* s. Твердúй,
Твердїшч... = твердіш... [*Шй.*
Твердкúй, *a.* s. Твердúй, *Шй.*
Твéрдко, *adv.* s. Твéрдо, *Шй.*
Твéрднути, *v. n.* hart werden, sich verhärten.
I. Твéрдо, *adv.* hart; fest, stark; standhaft; genau, gründlich, ohne Anstoss.

II. Твéрдо, *n.* Name des Buchstab. *T.*

Твердовáтий, *a.* hart.

Твердовéць, *gen.* -дівця́, Hammerschmied, *m.* (Aglia Tau), *B.* [*МШ.*

Твердогóрод, *m.* befestige Stadt,

Твердогýбий, *a.* hartmäulig.

Твердодýх, *m. Др.* der Seelenstarke, Standhafte, Feste, Unerschütterliche, (*oppos.* Слабодýх).

Твердокóжий, *a.* harthäutig.

Твердокри́льцї, *pl.* s. Хрущі́.

Твердолóбий, *a.* eigensinnig, *Фр.*

Твердосéрдіе, *n. МШ.* Hartherzigkeit, *f.* [hartherzig.

Твердосéрдний, *a. МШ. Ил.*

Твердосердність, -ости, *f.* Hartherzigkeit, *f.* [hartschalig, *Пол.*

Твердоскорлýпий, (-пний), *a.*

Твердошкýрий, *a.* dickhäutig.

Твердýшка, *f.* Brotranft, *m.*

Твéрдше, *adv. comp* s. Твердíше.

Твéрдший, *a. comp.* s. Твердíший.

Твердя́к, *m.* Kernholz, *n. B.*; 2) Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria); 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpf-Läusekraut, *n.* (Pedicularis palustris), *Шй.*

Твердя́чий, *a.* bejahend, affirmativ.

Тверезáти ся, — Бóгом, — рóзумом, s. Опамятáти ся.

Тверезéнький, *a. dim.* s. Тверéзий; *adv.* -éнько, *Шй.*

Тверéзий, *a.* nüchtern.

Тверéзи́ти, *v. a.* nüchtern machen; zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüchtern werden.

Тверезíсїнький, (-сїчкий), *a.* ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тверезíсїнько (-íсїчко), — *Шй.*

Тверéзість, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*

Тверезíш, -íше, *adv. comp.* s. Тверéзо, *Шй.*

Тверéзо, *adv.* nüchtern.

Твéржа, *f. K.* s. Твердиня.

Твéржший, *a. comp.* s. Твердий, *Шй.* (*Ч.* V. 352).

Твій, твóя́, (тва), твóé, (тве), *pron.* dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.* твóя́, *f.* = Gemahlin, *f. Шй.*

Твір, *gen.* твóру, *m.* Geschöpf, *n.*

Твíський, *a.* dein eigen, dir geh. *Шй.*

Твор, *m.* s. Твір.

Твóра, *f. Кн.* s. Твір, 'Утвір.

Творóа́, *f.* s. Твóрене, *B.*

Твóрене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*

Твóрéць, *gen.* твóрця́, *m.* Schöpfer; Urheber; Verfasser, *m.*

Творúвність, -ости, *f.* s. Твóрчість, *Вах.* [*f.* Werk, Gebilde, *n. K.*

Твóриво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,

Творúлко, *n.* Lichtform, *f. Пар.*

Творúло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f. B.*

Твóрини, *pl.* Gebilde, *pl.*

Творúтель, *m.* Schöpfer, *m. Ш.* II. 260.

Творúти, (-ру, u. -рю, -риш), *v. a.* schaffen, erschaffen; machen, thun; hervorbringen, erzeugen, tragen, bringen; — ся geschaffen, erschaffen, gemacht werden; 2) на щось sich hinein mischen, *B.*; — на когóсь auf jmdn abzielen, *У.* [dem Schöpfer.

Твóрческий, *a.* schöpferisch, von

Твóрческість, -ости, *f.* s. Твóрчість, *Пол.*

Твóрчівский, *a.* s. Твóрческий, *K.*

Твóрчість, -ости, *f.* die schöpferische Kraft, das Schaffende, Schöpferische. [lin, *f. Др.*

Твóя́, *pron. f.* deine; 2) = Gemah-

Твуй, *pron.* = Твій, *Шй.* (*Гол.* III. 244).

'Тдавáти, ('тдаю́, 'тдаéш), *v. a. eig.* Отдавáти, s. Віддавáти, *Шй.*

'Тдалíк, *adv. eig.* Отдалíк, *M.* I. 70. s. Оддалíк, von weitem, von fern.

'Тдáти, ('тдаю́, 'тдаéш), *v. a. eig.* отдáти, s. Віддáти, *Шй.*

'Тдирáти, *v. a. eig.* Отдирáти, s. Віддирáти, *Шй.*

Те, *pron. n.* = тóе, тéе.

Теáтер, *gen.* теáтру, *m.* Theater, *n.*

Театрáльний, *a.* theatralisch, Theater.

Тебé, *pron. pers. Accus:* dich, s. Ти.

Тебí, s. Тобí, *Шй.*

Тéвкало, *c.* der (die) gierig frisst u. dabei schmatzt; * Schwein, *n. Шй.*

Тéвканє, *n.* gieriges Fressen u. Schmatzen dabei, *Шй.*

Тéвкати, *v. a.* viel u. gierig essen u. dabei schmatzen; wie ein Schwein fressen, (*Фр.*).

Тéвкнути, тéвхати, *v. a.* hart zu Boden schleudern, (*Фр.*).

Тегдúй, *adv.* s. Тéди, *Шй.* (*Гол.* III. 446).

Тегéпати ся, sich auslehren, zu Stuhle gehen, *Шй.*

Тегтй, *v. a.* s. Тягтй, *Ч.* VII. 539.
Тéди, *adv.* † s. Тогдй, *Шй.*
Тéе, *pron. n.* s. Той.
I. Теж. *pron. n.* = тóе ж, dasselbe, *Шй.*
II. Теж, *conj.* auch.
Тей, *pron.* = той, *Шй.*
Тейн, *Ч.* III. 284?
Тéка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
Текáч, *m.* Echte Hirse, (Panicum miliaceum), *Шй.*
Тéкла, Тéкля, *f.* Thecla.
Тéклин, Тéклїн, *a.* der Thecla, ihr [geh.
Текло́, *n.* s. Острева́.
Текст, *m.* Text, *m.*
Тексто́ване, *n. Гуц.* Textierung, *f.*
Тектй, *v. a.* s. Течй. [gehend.
Теку́чий, *a.* fliessend, flüssig; ver-
Теку́чка, *f.* Erdöl, *n. B.*
Теку́щий, *a. Гол.* flüssig (von Cons. р, л, liquidus). [übhpt Eingeweide.
Тéльбу́х, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.*
Тельбухáтий, *a.* fettbäuchig, -wanstig. [herauslassen.
Тельбу́шити, *v. a.* das Eingeweide
Тельбушóк, -шкá, *m. dim.* s. Тéльбух, *Шй.* [Bauch.
Телевáтий, *a.* mit einem grossen
Телевáч, *m.* Schmerbauch, *m.*
Тéлево, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
Телéвхати, *v. a.* s. Тéвхати, (*Фр.*)
Телегíз, *int. H.* 12. in d. Verbind: „телегíз, покúнь сáни, берú вíз".
Телéграм, *m.* -áма, *f.* Telegramm, *n.*
Телéграф, *m.* Telegraph, *m.*
Телеграфíста, *m.* Telegraphist, *m.*
Телеграфíчний, *a.* telegraphisch.
Телеграфский, *a.* s. d. v. *Шй.*
Телеграфувáти, *v. a.* telegraphieren.
Телембáс, *m.* s. Талимбáс, *Шй.*
I. Тéлень, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf, *m.*; áнї — keinen Laut, keine Sylbe, *Ш.*
II. Телéнь, *int.* zum Ausdr. des Klanges, Schalles, den ein klingender Gegenstand hervorbringt, *Шй.*
Телéни, *pl.* = на коркóші, на баранá, *Шй.*
Телéнити, *v. a.* etw. leicht erwähnen; oft eins u. dasselbe reden, schwatzen, (*Фр.*). [müssig hocken.
Теленíти, *v. n. Ф. Пр.* V. 215.
Телéнка, *dim.* телéночка, *f.* s. Тилúнка, *B.*
Телéнькати, -éнькнути, *v. n.* klingeln; tik-tak schlagen (v. d. Uhr) *Ш.* II. 23.
Телéп! *int.* z. Ausdr. des Fallens.
Телепáйло, *c.* alles, was wankt; * von demjenigen der langsam geht, *Шй.*
Телéпало, *c.* s. d. v. *Шй.*
Телéпати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) klatschen; *Шй.*; 3) *v. n.* langsam gehen, *Шй.*; — ся wanken, wackeln; 2) langsam gehen.
Телепéнь, пня, *m.* alles was wakkelt, wankt; *D. c.* 167. *Bein.* des Дзвін; 2) Bengel, Trottel, *m.*
Телéпнути, *v. a.* s. Телéпати; 2) einen starken Schlag versetzen; fallen; 3) einen Schuss abfeuern, (*Ч.* II. 578), *Шй.*
Телесá, (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
Телéсик, *dim.* -ичок, *m.* Heros in kleinruss. Sagen, *Шй.*
Телéсикíв, *a.* des Телесик.
Телескóп, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
Телесовáтий, *a.* dick, bauchig, *Шй.*
Телесовáти ся, *Мак.* s. Конопáдити ся.
Телéтник, *m.* s. Телятник.
Телéхнути, *v. a.* stark schlagen, s. klopfen, *Шй.*
Тéлець, -лця, *m. K.* junger Stier.
Телéшик, *m.* s. Телéсик.
Телúнка, *f.* s. Тилúнка.
Телúти, *v. a. K. Пс.* XXIX. gebären lassen; — ся kalben. [d. T. *Шй.*
Телúцин, *a.* der Телúця geh., von
Телúця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
Телúченька, -ечка, *f. dim.* s. Телúчка, *Шй.* [телúччин.
Телúчка, *f. dim.* s. Телúця; *adj.*
Телíга, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Телї-голї! *int.* zum Ausdr. des Gesanges der Телíга 2), *B.*
Телíжка, телíжечка, *f. dim.* s. Телíга, *Шй.*
Телíш, *m. H.* 295. Holz, Material, ? *Шй.*
Телíщити, *v. a.* s. Теrénати; 2) mit Mühe tragen, *Шй.*
Тельмóм, *adv.* blind darauf los, spornstreichs, wild hinstürzend; sehr schnell, rasch.
Тéльний, *a.* s. Тúльний, *Шй.*
Телóнь! Телóнь! *int.* Lockruf der

Kälber, *Шй.*

Телóхно! *int.* s. d. v. *Шй.*

Тель6, *adv.* so viel, *Шй.* (*Гол.* III. 415).

Телýшечка, *f. dim.* s. Телúця.

Телýшка, *f.* s. Телúця, +*M.*

Телю́га, *f.* s. Колїсни́ця.

Телюжкий, *pl.* s. d. v.

Телю́пати ся, *Кн.* s. Теле́пати ся.

Телю́шкати ся, s. Кача́ти ся (*Фр.*).

Телю́щити, *v. a.* s. Тете́пати, *Шй.*

Теля́, *n.* Kalb, *n.*; 2) * Dummkopf, *m.*

Теля́тина, *dim.* -инка, *f.* Kalbfleisch, *n.*

Теля́тúско, -ище, *n. aug.* s. Теля́.

Теля́тко, *n. dim.* s. Теля́.

Телятни́к, *dim.* -ичóк, *m.* s. Яліви́к; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler mit Kalbfleisch, *m. Шй.*

Теля́тникíв, *a.* zum Телятни́к, geh. *Шй.*

Теля́тойко, теля́тонько, (-очко), *n. dim.* s. Теля́, *Шй.*

Теля́чий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-.

Теля́чки, чóк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*

Те́ма, *f.* те́мат, *m.* Thema, *n.*

Те́мбак, *m.* s. Тóмбак, *adj.* темба-ко́вий, *Шй.*

Теме́й, *pl.* теме́ї, -їв grosse Wälder, *B.*

Те́мен, те́мна, те́мне, *a.* s. Те́мний.

Теме́нженє, *n.* † (*pol.*) Bedrückung, *f. Шй.*

Теме́нжити, *v. a.* † (*pol.*) bedrücken, *Шй.*

Теменíти, *v. n.* starr werden (vor Furcht &). [рява -a tiefe Finsternis.

Теме́нний, *a.* s. Те́мний, *Ф.* те́м-

Те́метів, *gen.* -това, *m.* Friedhof, Gottesacker, *m.*

Теметíвє, *n. ung.* s. d. v. [muthen.

Теме́шити, *v. n.* muthmassen, ver-

Темкó, *m.* s. Тóмко, *Шй.*

Темливúти, *v. a.* gierig essen, fressen, — в сéбе.

Темля́ґати, *v. a.* s. d. v.

Темнéжити, *v. a. Ру.* müde treiben, verfolgen.

Темне́нький, *a. dim.* s. Те́мний, ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко-.

Темне́сенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* -ко. [Темне́нький.

Темнїсїнький, *a.* -ко, *adv.* s.

Темнїський, *a.* -ко, *adv.* ganz, sehr dunkel, finster, *Шй.*

Те́мний, *a.* dunkel, finster, nicht hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.

Те́мник, *m. Ч.* IV. 498. dunkler Ort; Keller, *m. Шй.*; 2) * Blinder, *m.*

Темнина́ *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Св.*

Темни́ти, (-ню́, -ни́ш), *v. a.* verdunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz machen, *C.* I. 23; verblenden; — ся s. Те́мнїти.

Темни́ця, *f.* dunkles Zimmer, -оптúчна dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*

Темничáрь, -рá, *m.* Gefängnisverwalter, Kerkermeister, *m.*

Темни́ченька, темни́чка, *f. dim.* s. Темни́ця.

Темни́ченько, *m. dim.* s. Те́мник.

Темни́чний, *a.* zur Темни́ця geh.; im dunkeln Gefängnis, *ОП.*; *m. a. s.* s. Темничáрь, *Шй.*

Темни́чник, *m.* Kerkermeister, *m. K.*

Темничóк, -чкá, *m. dim.* s. Те́мник, *Шй.*

Те́мність, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dunkelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit, *f. Шй.*

Те́мнїти, *v. n.* u. — ся sich verdunkeln, s. verfinstern; *impers.* стéмнїло ся es wurde finster, dunkel; 2) те́мнїти, *v. n.* blind werden, erblinden.

Темнїш, *adv. comp.* s. Те́мно, *Шй.*

Темнїшати, *v. n.* dunkler, finsterer werden, *Шй.* [dunkler, finsterer.

Темнїше, (їйше), -їще, *adv. comp.*

Темнїшéнький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*

Темнїший, (-їйший), -їщий, *a. comp.* s. Те́мний.

Те́мно, *adv.* finster, dunkel.

Темнобронзóвий, (*dim.* -вéнький), *a. Шй.* dunkelbraun.

Темнобрунáтний, *a.* dunkelbraun.

Темнувáтий, (-тéнький), *a.* dunkelhaft, etwas dunkel, halbdunkel; dunkelfarbig, *He.* [Dunkelheit, *Шй.*

Темнувáтість, -ости, *f.* geringe

Темновéрхий, *a.* mit dunklem Scheitel, Wipfel.

Темножóвтий, (*dim.* -жовтéнький, -жовтувáтий, -ватéнький), *a.* dunkelgelb, *Шй.*

Темнозелéний, (*dim.* -зеленéнький), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.

Темнозелéність, -ости, *f.* Dunkelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.

Темнокóсий, *a.* -а ніч *Гуц.* mit

Темнолúстий, *a.* mit dunkelgrü-

nen Blättern, *Щог.* [Auen, Matten.
Темнолу́гий, *a.* mit dunkelgrünen
Темноо́кий, *a.* dunkeläugig; 2) *blind, *Шй.*
Темноо́чка, *f. W.* dunkeläugig.
Темнорудий, (*dim.* -руде́нький), *a.* dunkelfuchsroth, *Шй.*
Темнорудя́вий, (-а́вий), *dim.* -рудяве́нький, (-ав-), *a.* s. d. v. *Шй.*
Темноружо́вий, *dim.* -ружове́нький, *a.* dunkelroth, *Шй.*
Темнору́сий, темноруся́вий, *dim.* -руся́нький, -русяве́нький, *a.* kastanienbraun, *Шй.* [dunkelgrau, *B.*
Темносиво́ватий, *dim.* -ве́нький, *a.*
Темносиній, *dim.* -сине́нький, *a.* dunkelblau.
Темносїрачкова́тий, *a.* s. d.f. *Шй.*
Темносїрий, *dim.* -ре́нький, *a.* dunkelgrau.
Темнота́, *f.* Finsternis, Dunkelheit, *f.* Dunkel, *n.*; * Obscurantismus, *m.*; *coll.* * ungebildete Leute.
Темночервоно́ватий, *dim.* -червоне́нький, *a.* dunkelroth.
Те́мнощ, *f. Ч.* V. 102. s. Те́мність, те́мнощі, *pl.* alles Dunkle, *Шй.*
Темню́щий, *a.* dunkel, *Кл.*
Темня́, -ні́, *f.* Dunkelheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Шй.*
Те́мнява, *f.* Helldunkel, *n. Пар.*
Темня́вий, *a.* halbdunkel; kastanienbraun. [79 im Dunkeln.
Темо́к, *m.* в темку́ *Вас.* „Рус“,
Температу́ра, *f.* Temperatur, *f.*
Темперо́ване, *n.* das Schneiden, der Schnitt einer Feder, *Шй.*
Темперува́ти, *v. a.* schneiden (eine Feder, od. einen Bleistift), *Шй.*
Темри́ти, *v. a. Kst.* verdunkeln; — ся sich verdunkeln, *Ст.*
Те́мріва, *f. in d. Verb.* тьма те́мріва eine unzählige Menge, *Шй.*
Те́мріти, *v. n.* s. Те́мніти 1) *Ст.*
Те́мря, -рі, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Nacht, *f.*
Те́мрява, темря́виця, *f.* s. d. v.
Те́мрявий, *a.* dunkel, finster, *У.*
Темря́вити, *v. a.* verdunkeln; dämpfen, *Ст.*
Темря́віти, *v. n.* dunkel werden, *Ст.*
Темря́к, *m.* Finsterling, Unwissender, *m.*
Тена́р, *m.* s. Те́нор, *Шй.*
Тенара́, *adv.* s. Те́нором, *Шй.*
Тенарі́в, -ро́ва, -ро́ве, *a.* dem Те́нор eigenthümlich, *Шй.*
Тенґери́ця, *ung.* тендери́ця, *f.* s. Кукуру́дза.
Тендери́чка, *f. dim.* s. d. v.
Тендери́чний, *a.* s. Кукуру́дзяний, *Шй.*
Тенді́тний, *a. Ко.* 82. fein. [heit, *f.*
Тенді́тність, -ости, *f. ОП.* Feinheit, *f.*
Тенеса́, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedärme, *pl.* (*Бор.*). s. Телеса́
Тенесо́вий, *a.* Darm-; — са́клинок Darm-, Börsenthierchen, *n.* (Bursaria intestinalis), *B.*
Тене́та, *pl. n. Пр.* II. 335. Schlingen, *pl.* Netz, Jägergarn, *n.*
Тене́тка, *f.* männl. Kleidungstück, *Зап.* II. 112; 2) ärmliche Kleidung aus grober Leinwand, *H.* 50.; тенетки́, *pl. K.* I. 11. Lumpen, *pl.*
Тене́тник, *m.* Strickerspinne, *f.* (Tetragnatha), *B. Пол.*
Тене́то, *n.* Jägergarn, Netz, *n. Шй.*
Тене́тря, -рі, *f.* Waldkluft, *f.* s. Нетря, *Ш.* II. 14. [Те́мити.
Тене́шити, *v. a.* — за щось, s.
Тени́ти, *v. Ч.* III. 348? [ster, *pl.*
Те́нї, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-
Тень-тень! *int.* zum Ausdr. eines regelmässigen Klanges, Schalles; 2) z. Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens, *Шй.* [Ausdr. des Glockenklanges, *Шй.*
Тень-теле́нь! *int.* s. d. v.; 2) z.
Те́ньґий, *a.* stark, fest, kräftig; gross; wacker, *Шй.*; *adv.* те́ньґо, *id.*
Те́нькати, те́нькнути, *v. n.* schlagen, pochen, klopfen, (v. Herzen, v. der Uhr).
Те́нько, *adv.* s. Те́ньґо, *Шй.*
Те́нор, *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*
Тенори́ст, *m.* Tenorist, *m.*
Теодо́зия, *f.* Theodosia. [odora.
Теодо́р, *m.* Теодо́ра, *f.* Theodor, The-
Теоро́а́н, *m. W.* s. Торба́н.
Теофа́н, *m.* Theophanes.
Теофа́нство. *n. K.* Theophanie.
Теофі́ль, *m.* Theophil.
Теофі́лїн, *a.* des Theophil.
Тепе́р, (-е́рь), тепе́ра, тепе́ре, (*P.*), тепе́ренька, (-еньки), тепе́речка. (-ечки), тепе́рка, *adv.* jetzt.

Тепере́шний, (-нїй, -я, -е), *a.* s. Тепері́шний. [Тепері́шний.
Тепері́йший, *a. M.* III. 38. s.
Тепері́нька, *adv. dim.* s. Тепе́р, *Шй.* (*Гол.* III. 162).
Тепері́сїнько, (-ісїчко), -іньки, (-чки), *adv.* gerade, eben jetzt, *Шй.*
Тепері́шний, *a.* jetzig, gegenwärtig.
Тепері́шність, -ости, *f.* Gegenwart, *f.* [пе́р, *Л. гр.* 136.
Тепе́рки, тепе́ркиля, *adv.* s. Те-
Тепе́ря, *adv.* s. Тепе́ра, тепе́р, *Шй.*
Тепі́лькати, *v. a.* schütteln.
Те́пінь, *f. У.* Feuermeer, *n.*; 2) Thauwind, *m.* Thauwetter, *n. Пар.*
Те́плень, -ня, *m.* lauer Frühlingswind, *T.*
Тепле́нький, *a. dim.* s. Те́плий; *adv.* тепле́нько, (-е́йко), *Шй.*
Тепленьо́к, *a.* s. d. v. *Шй.* (*Ч.* IV. 469).
Тепле́сенький, *a. dim.* s. Те́плий, lauwarm; -е́сенько, *adv. Шй.*
Тепле́ць, *gen.* -ецю́, *m. Шй.* Wärmestoff, *m.*
Те́плий, *a.* lau, lauwarm, erwärmt; те́плї во́ди = вира́й; те́плий край, wärmeres, südliches Land, Troppenland, *n.*; те́плого Оле́кси h. Alexius am 17 März a. St. *Шй.*
Тепли́на́, (-ни́), *f. У.* Wärme, *f.*; 2) der Ort, wo das Wasser im Winter nicht friert, *B.* [(*Ч.* II. 658).
Тепли́ня, *f.* zu grosse Hitze, *Шй.*
Тепли́ти, *v. a.* wärmen; -боли́чку, warme Umschläge machen.
Тепли́ця, *f.* s. Тепли́на́ 2); 2) Treibhaus, Gewächsehaus, *n. Ш.* I. 205.
Тепли́ченька, *f. dim.* s. d. v.
Тепли́чин, *a.* Treibhaus, *He.*
Тепли́чина, *dim.* тепли́чинка, *f.* nasser, nie gefrierender Boden, nie gefrierende sog. warme Stelle auf Gewässern u. Sümpfen; 2) Troppenland, *n. Шй.*
Тепли́чка, *f. dim.* s. Тепли́ця.
Тепліївня́, *f.* Treibhaus, *n. B.*
Тепліївщина, *f. B.* heisse Zone, Troppenland, *n.* [*pl.* Wollpelz, *m.*
Теплі́ж, *f.* Grundhaare, Wollhaare,
Тепліїнь, *f.* тепліїня, (-є), *n.* warme Zeit, warmer Ort; Wärme, *f. Пар.*
Теплі́сїнький, *a.* ganz, vollkommen warm; *adv.* -ко. [d. v. *Шй.*
Теплі́сїчкий, *a.* -ісїчко, *adv.* s.
Теплі́ський, *a.* теплісько, *adv.* s. Теплі́сїнький & *Шй.*
Те́пліть, -ости, *f.* Wärme, *f. pl.* те́площі, warme Gegenstände, Körper welche die Wärme behalten, *Шй.*
Те́пліти, (-плію, -ієш). *v. n.* warm werden, sich erwärmen, *Шй.*
Теплі́ш, (-ійш), -іше, (-ійше), *adv. comp.* s. Те́пло́, (*adv.*) *Шй.*
Теплі́шати, (-ішами), *v. n.* wärmer, erwärmter werden, *Шй.* [Те́плий.
Теплі́ший, (-ійший), *a. comp.* s.
Теплі́щати, *v. n.* s. Теплі́йшати, *Шй.*
Теплі́ще, *adv. comp.* wärmer.
Те́пло́, *n.* Wärme, *f.*
Те́пло́, *adv.* warm.
Тепловина́, *f.* Wärmestoff, *m.*; 2) *K.* s. Тепли́чина. [Capacität, *f. Пол.*
Теплое́мність, -ости, *f.* Wärme-
Теплоза́рність, -ости, *f.* Ausstrahlungsvermögen, *n. Пол.*
Теплокро́вний, *a.* warmblütig.
Тепломі́р, *m.* Thermometer, *n. Пол.*
Тепломі́рний, *a.* zum Thermometer geh. *Шй.* [man, *Пол.*
Теплонепропу́щий, *a.* ather-
Теплопрово́дність, -ости, *f.* Wärmeleitung, *f. Пол.* [*Пол.*
Теплопропу́щий, *a.* diathermau,
Теплота́, *f.* Wärme, *f.*; 2) * laues Wasser, welches vor dem Genusse des h. Abendmahles in eine Schale gegossen wird, *Шй.*
Теплотво́р *m. Шй.* Wärmestoff, *m.*
Теплотво́рний, *a.* Wärmestoff-.
Тепло́тний, *a.* Wärme-.
Тепля́рня, *gen.* -нї, *f.* Orangerie, *f.*
Те́порити, *v. a.* mit Mühe etw. tragen, schleppen.
Тепре́, *adv.* Тепе́р, *Шй.* (*H.* 224).
Тепти́, (тепу́, тепе́ш), *v. a.* schlagen, rütteln, quälen, *Шй.* [nosa), *B.*
Тер, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spi-
Тер, те́рла, те́рло, s. Те́рти.
Тер! Тер! *int.* zum Ausdr. des Geschreies der Schnarre, od. des Misteldrossels, (Turdus viscivorus), *Шй.*
Те́ра, *f.* Theresia, *Шй.* [III. 118).
Те́рась, *adv. pol.* s. Тепе́р, *Шй.* (*Гол.*
Те́ро́ати, *v. a.* s. Тормо́сити.
Тероїчити, *v. a.* anziehen, auf sich nehmen, *Шй.* (*H.* 9), *Ч.* III. 12.

Терва́к, *m.* Birkhuhn, *n.* Birkhahn, *m.*
Терво́га, *f.* = Трево́га.
Терга́ч, *m.* s. Дерга́ч.
Те́ре́б, *m.* Bauch, *m. Шй.*
Тереби́люлька, *m.* §. Spottname der Finanzwache.
Тере́би́ти, (-блю, -биш), *v. a.* schälen, enthülsen; 2) ausroden (лїс), *B.*; 3) s. Хара́пати.
Тереві́вля, *n.* der Ort wo das Gesträuch ausgerodet ist, *Шй.*
Тереві́ж, *f. Мх.* s. d. v.
Тере́бка, *f.* s. Бала́мут, *B.*
Тере́бнути, *v. a.* stossen.
Тере́бу́х, *m.* Fresser, *m*; 2) *gew. pl.* -хи unreife wurmstichige Fruoht, die herabfällt, тереб́ухи паду́т = овочі чи́стят ся.
Тереве́нити, *v. a.* faseln, plauschen, Lügen vortragen; 2) erwägen, *He.*
Тереве́нї, *pl.* Albernheiten, *pl.* albernes, dummes Zeug, — гву́ти plauschen, Spässe erzählen.
Тереве́нї-ве́нї, *pl.* s. d. v. *Шй.*
Те́рез, *praep.* s. Че́рез, По́над. *Шй.* (*H.* 101). [balken, *m*; 2) Wage, *f. Кч.* 71.
Терези́, *dim.* терезки́, *pl.* Wage.
Тере́зка, *f.* Theresia, *Шй.*
Терезо́вий, *a.* zu Терези́ geh. *Шй.*
Терезо́чки, *pl. dim.* s. Терезки́, Терези́, *Шй.*
Тере́м, *m.* grosses, schönes Gemach.
Теремкоті́ти, *v. n.* rasseln, donnern; на кого́ jmdn andonnern.
Теремо́к, -мка́, *m. dim.* s. Тере́м; 2) Kartenhaus, *n. übrhpt.* Spielzeug, Spielwerk, *n. Шй.* (*H.* 99. 151); 3) *pl.* теремки́, Papierblumen, *pl. Зап.* II. 140.
Теремо́чок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Тере́н, *gen.* -ну́ u. -рну́, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht v. d.), *f.*; 2) Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 3) s. Тере́м, *Пр.* IX. 215.
Тере́нь, -я́, *m.* s. Тере́н 1), *Шй.* (*Гол.* II. 744). [*Шй.*
Терене́ць, -нцю́, *m. dim.* s. d. v. 1),
Тере́нин, *a.* der Тереня.
Терени́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* Schlehe (Frucht v. d.) *f. Шй.*
Терено́к, -нку́, *m. dim.* s. Тере́н, *Шй.*
Терено́чок, -чку, *m. dim.* s. d. v.
Тере́ня, *f.* Theresia. [Тере́н 1), *Шй.*
Тереня́к, *m.* Brandweinaufguss auf
Терняко́вий, *a.* zum Тереня́к, geh., vom T. *Шй.*
Те́рес, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuzdorn, (Rhamnus cathartica), *Шй.*
Тере́сва, *f.* Name e. Flusses, *Шй.*
Тере́син. *a.* der Theresia, ihr geh.
Тересува́ти, *v. a.* denken, erwägen, *Шй.* (*Гол.* IV. 471).
Тере́ся, *f.* Theresia.
Терефе́ри, *pl.* s. Терифе́ри.
Те́рех, *m.* Terentius, *Шй.*
Тере́хів, -ова, -ове, *a.* des Те́рех. *Шй.*
Тере́шків, -ова, -ове, *a.* des Тере́шко.
Тере́шко, *dim.* Тере́шечко, *m.* Terentius. [ре́шко, *Шй. adj.* Терещенків.
Терещенко, *m.* Nachkomme des Те-
Терещенчиха, *f.* Gattin des Терещенко, *Шй. adj.* Терещенчишин, der Терещенчиха. [*Шй.*
Тере́щиха, *f.* Gattin des Тере́шко,
Терза́ти, *v. a. Кн.* zerreissen, nagen, quälen, peinigen.
Те́рка, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) pockennarbig, -grubig; *Шй*; 3) Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus), *B.*
Терканисти́й, терка́тий, *a.* bunt, scheckig, gefleckt, *B.* [päck, *n. B.*
Терки́ла, *dim.* терки́лка, *f.* Ge-
Те́рко, *n.* s. Те́рка.
Теркота́ти, теркоті́ти, *v. n.* klappern, rasseln, schnarren, *Шй.*
Терли́кати, *v. a.* zwitschern, trillern; *davon. sbst.* Терли́канє, *n. B.*
Терли́ц, *m.* Wald-Läusekraut, *n.* (Pedicularis comosa), *Шй.*
Те́рлиця, *f.* Hanfbreche, *f.*; 2) primitiver Holzsattel, *m.*; 3) *m.* u. f. Schwätzer, *m.* -in, *f. Шй.*
Те́рлич, *m.* Kreuz Euzian, *m.* (Gentiana cruciata) *Шй.*; 2) Nickendes Leimkraut, (Silene nutans), *B.*
Те́рличка, *f. dim.* s. Те́рлиця.
Терличо́вий. *a.* zum Те́рлич geh., aus T. bereitet, *Шй.*
Те́рлище, *n. aug.* s. Те́рло, *B.*
Те́рло, *n.* der Ort wo die Fische befruchtet werden, *Шй.*; 2) Streichzeit, *f. Пар.*; 3) Weidebezirk, Weideplatz, *m.* Revier, *n. C.* II. 170.
Терловий, *a.* zum Терло́ geh.; dort befindlich; 2) Терлова́ ри́ба, Pfrille,

Ellritze, *f.* (Cyprinus phoxinus), *B.*

Терло́виско, терло́вище, *n. aug.* s. Те́рло, *B.*

Термели́на, *f.* s. d. f. *Шй.*

Терментиля, терменти́на, *f.* Aufrechte Rothwurz, (Tormentilla erecta), *B.*

Те́рми, *pl. griech.* warme Bäder.

Те́рмит вре́дний, *m.* kriegerische Termite, (Termes bellicosus).

Те́рмін, *m.* eine festgesetzte Zeit, Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehrburschen bei den Handwerkern; 3) Kunstausdruck, *m. Шй.*; 4) = * шту́ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (*Бор.*) -ви́тримати, es ist schwer, e. Kunst, auszuhalten.

Терміна́тор, *m.* Lehrbursch, *m.*

Терміно́ване, *n.* die Zeit, verwendet auf die Erlernung eines Handwerks, Lehrzeit, *f.*

Терміноло́гия, *f.* Terminologie, *f.*

Терміну ва́ти, *v. a.* in der Lehre sein.

Термі́те́, (-тя). *n.* Schäbe, Achel, *f.* (von Hanf od. Flachs), *B.*; 2) schales Zeug, *Фр.*

Термі́ті́вка, *f.* spätes Huhn, Herbsthuhn, *n.*

Термі́тьова́тий. *a.* mit vielem Термі́те, z. B. полотно́, клубо́ки́.

Термі́тя́ча, *n. aug.* s. Термі́те; 2) *coll. Шй.*

Термі́тя́чко, *n. dim.* s. Термі́тя, *Шй.*

Термоеле́ктризм, *m.* Thermo-Elektricität, *f. Пол.*

Термоелектри́чний, *a.* thermoelektrisch, -ий стовп Thermosäule, thermoelektrische, Kette, *Пол.*

Термоли́ти, *v. n.* muthwillig, unruhig sein, Muthwillen treiben, *Шй.*

Термоме́тер, *m.* Thermometer, *n.*

Термо́сити, термусува́ти, *v. a.* stark rütteln, schütteln; * — куде́лю spinnen, *Шй.*

Терн, *m.* s. Тере́н; 2) — свиня́чий, Lanzettblättrige Kratzdistel, (Cirsium lanceolatum), *Шй.*

Терна́вка, *f.* s. Терно́слива. *B.*

Терне́нький, *a. ung.* aus Те́рне gemacht, -пліт, *Шй.* (*Гол.* II. 486).

Те́рненько, *n.* s. Тере́н.

Терне́ць, -ця́, *m.* Dornzirpe, *f.* (Centrotus), *B.*

Те́рне, *n.* s. Те́рня.

Терни́к, *dim.* терничо́к, *m.* Schlehendorngesträuch, *n.*

Терни́на, *dim.* терни́нка, терни́нонька, -ночка, *f.* Dornenstrauch, *m.*

Терни́стий, *a.* dornig, voll Dornen, mit Dornen bewachsen.

Терни́ти, *v. a.* mit Dornen bepflanzen; m. D. umzäunen.

I. Те́рниця, *f.* s. Те́рлиця.

II. Терни́ця, *f.* Dornen-, Schlehenholz, *n. Шй.*

Те́рничка, *f. dim.* s. Те́рниця I.

Терни́вка, *d.* терни́вочка, *f.* Schlehenbrantwein, *m.*; 2) *pl.* терни́вки́, Kreiken, Früchte der Kriechenpflaume, (Prunus insititia), namentl. der verwilderten, sogenannten Haferschlehe, *B.*

Те́рнї́чко, (-нячко, -нечко), *n. dim.* s. Те́рня. *Шй.*

Тернки́, *pl.* Schlehen, *pl. Шй.*

Те́рно, *n.* e. Art Wollstoff bes. von schwarzer Farbe, *Шй.*; 2) Terne, *f.*; 3) s. Те́рня, *Ч.* V. 754.

Терновене́нький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*

Терно́вий, *a.* aus Те́рня gemacht, dazu geh.; 2) aus Те́рно 1) gemacht; 3) s. Теремо́вий, *Шй.*

Терновни́к, *dim.* терновичо́к, *m.* Brachsen, *m.*

Терновина, *f.* s. Терни́на.

Терно́к, *g.* терну́, *m.* s. Тере́н.

Терно́слив, *m.* терно́слива, *f.* Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (Prunus insititia), *B.*

Терносливи́на, (*dim.* -ви́нка), *f.* jede Baumart zur Gattung der Терно́слива geh., od. die Frucht derselben, *Шй.*

Терно́сливка, *f.* jede einzelne Baumart zur Gattung der Терно́слива geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim.* s. Терно́слива, *Шй.*

Терносливо́вий, *a.* zur Терно́слива geh.

Терносли́вонька, *f. dim.* s. Терно́слива, *Шй.*

Терно́ха, *f.* s. Терни́нка. *Шй.*

Терно́чок, -чка, *m. dim.* s. Терн, *Шй.*

Терну́ти, *v. a.* s. Те́рти; 2) терну́ти, u. — ся, schnell, sogleich wirken; etw. schnell machen, *Шй.*

Терну́шка, *f. Зар. Вец.* I. 176?

Терню́шка, *f.* Stachelkäfer, *m.* (Hispa), *B.*

Те́рня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, *Шй.*

Терняни́й, *a.* zum Тернь geh. *Шй.*

Терня́нка, *f.* s. Терно́слива, *B.*

Те́рнянько, *n. dim.* s. Те́рня, *Шй.*

Те́ронька, те́рочка, *f. dim.* s. Те́рка, *Шй.*

Терону́ти, *v. a.* s. Терну́ти, *Шй.*

Терпели́вець, -и́вця, *m. K.* Märtyrer, *m.*

Терпели́вий, (*dim.* терпеливе́нький), *a.* geduldig.

Терпели́вість, -ости, *f.* Geduld, *f.*

Терпели́во, (*dim.* терпеливе́нько), *adv.* geduldig.

Терпеливі́йший, (-ві́ший), *a. comp.* терпеливі́йше, (-ві́ше), *adv. comp.* s. Терпели́вий, *Шй.*

Терпе́н, -а, -е, *a.* s. d. f. *Шй.*

Терпе́нний, *a. Зар.* leidend, viel geprüft, geduldig.

Терпенти́на, (*dim.* -ти́нка), *f.* Terpentin, *m.*

Терпенти́нний, терпентино́вий, *a.* von Terpentin, *Шй.*

Терпенти́нцї, *pl.* Balsamgewächse, *pl.* (Terebinthaceae).

Терпе́ць, *gen.* -пця́, u. -пцю́, *m. KУ.* Geduld, *f.* Ausharren, *n.*

Терпи́бі́да, *f.* Scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris), *B.*

Терпи́ло, *n.* Geduld, *f.*

Терпі́жка, *f. P.* I. 132. Geduld, *f.* не в терпі́жку ста́ло es gieng die Geduld aus.

Терпіливоду́шний, *a. M.* geduldig, gutmüthig.

Терпі́ве, (-ня), *n.* Geduld, *f.*; Dulden, Ertragen, *n.*

Терпі́нячко, (-і́не-), *n. dim.* s. I. Терпі́ти, (-плю́, -пи́ш), *v. a.* dulden, leiden.

II. Те́рпіти, (те́рпію, -і́еш), *v. n.* s. Терпи́ти 1).

Терпка́вий, *a.* herblich.

Терпки́й, *a.* herb, rauh, sauer.

Те́рпкість, -ости, *f.* Herbe, (Herbigkeit), *f.*

Терпкі́ш, -і́ше, -і́ще, *adv. comp.* s. Терпки́й.

Терпкі́щий, *a. comp.* s. Терпки́й.

Те́рпко, *adv.* herb, rauh, sauer.

Терпкова́тий, (*dim.* терпковате́нький), *a.* nicht ganz herb, herblich.

Терпли́вий, терпли́вість, терпли́во, & s. Терпели́вий, &.

Терпля́чий, *a.* s. Терпя́чий, *Шй.*

Терпля́чка, *f.* Geduld, *f.*; Dulden, *n.*

Те́рпнути, (-пну, -пнеш), *v. n.* erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein).

Терпу́г, *m.* Feile, Raspel; Handsäge, *f. Крон. Шй.*

Терпужи́ння, *n.* Sägespäne, *pl.*

Терпу́жити, *v. a.* reiben, feilen; waschen, *Ф.*; 2) stark schütteln, schlagen.

Терпу́чий, *a. Шй* geduldig, duldsam.

Те́рпти, (-пну, -пнеш), *v. n.* s. Те́рпнути, *Шй.* [tolerant.

Терпя́чий, *a.* leidend; geduldig;

Терта́к, *dim.* тертачо́к, *m.* s. Тарта́к, *Нар.*

Тертако́вий, *a.* s. Тартако́вий.

Те́ртє, *n.* Reiben, *n.* Reibung, *f.*

Те́рти, (тру, треш), *v. a.* reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (v. den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, *Шй.*

Терти́ння, *n.* s. Трачи́ння.

Те́ртиця, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*

Терти́ченька, -чечка, *f. dim.* s. Те́ртичка, *Шй.*

Тертичи́на, (*d.* -и́нка), *f.* éine Diele; 2) eine schlichte Diele, *Шй.*

Те́ртичка, *f. dim.* s. Те́ртиця.

Терти́чник, (-шн-), *m.* Säger, *m. Шй.* [Терти́чник, *Шй.*

Терти́чників, -ова, -ове, *a.* des

Терти́чничок, -чка́, *m. dim.* s. Терти́чник, *Шй.*

Те́ртка, *dim.* те́рточка, *f.* s. Те́рка.

Тертýшка, *f.* Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, *f.*

Теру́сити, (-у́шу, -у́сиш), *v. a.* s. Тру́сити.

Терх, *m.* Gepäck, *n.* welches ein Pferd trägt, die Ladung, *B.*; 2) Packpferd, *n. Шй.* (*Гол.* I. 562).

Терха́ти, *v. a.* beladen, -коня́, *B.*

Терха́ч, *m.* Bagageaufseher, Proviantmeister, *m. Ф.*

Терхі́вка, *dim.* терхі́вочка, *f.* s. Терх, *Шй.* (*Гол.* II. 250).

Терьх, *f.* Mass für Flüssigkeiten? *Шй.* (*Гол.* III. 224).

Те́рцет, *m.* Terzett, *n.*

Те́рцєчка, *f.* s. Те́рлиця 1).

Те́рция, *f. Зап.* I. 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Банду́ра.

Те́ршить, *f.* Schäbe, Achel, *f. Шй.*

Терю́сити, (-рю́шу, -рю́сиш), *v. a.* leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (сні́гом, поло́вою &).

Теря́ти, (-я́ю, -я́єш), *v. a.* verlieren; veräussern; schleudern.

Тес, *m.* ein nicht gesägtes sondern behauenes u. glatt gemachtes Brett; 2) s. Тис, *Шй.*

Теса́к, *m.* Hacke, *f.*; 2) Hackmesser, *n.*; 3) Kurzgewehr, *n. Пар.*; 4) * Haudegen, Schläger, Raufer, *m. Шй.*

Теса́ка, *c.* s. d. v. 4) *Шй.*

Тесако́вий, *a.* des Теса́к, ihm eigenthümlich. *Шй.*

Теса́н, *m* irgend etw. Behauenes, *Шй.*

Те́сане, (-ня), *n* das Hauen, Behauen. [Zimmern.

Тесани́на *dim.*-и́нка *f.* das Behauen,

Теса́ти, (те́шу, те́шеш), *v. a.* behauen, zimmern. [ter Теса́к, *Шй.*

Тесачи́на, (*d.* -и́нка), *f.* ein schlech-

Тесачи́ско, *n. aug.* s. Теса́к.

Тесачо́к, -чка́, *m. dim.* s. Теса́к.

Тесе́льский, *a.* vom Zimmermanne, Zimmermanns-, *Шй.*

Тесе́льчик, *m. dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Тесївни́цї, *pl.* steile, glatte Felsen, *B.*

Тескó, *m.* Gleichbenannter, *m. B.*

Те́сла, *f.* s. d. f. *Ш.* II. 215.

Те́сле, (-я), *f.* eine breite Axt, von Zimmerleuten gebr. *B.*

Тесля́р ь, *m.* Zimmermann, *m. B.* [*n. B.*

Тесля́рство, *n.* Zimmerhandwerk,

Те́слик, *m. dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Те́слице, (-я), *f.* s. Те́сле, *B.*; 2) ein gebogenes, meisselartiges Instrument, mit welchem gewöhnlich Holzlöffeln verfertigt werden, *B.*

Те́слїв, *a.* des Тесля, ihm geh.

Тесловáти, теслювáти, *v. a.* zimmern, behauen.

Те́сля, *m.* Zimmermann, *m.*

Тесля́р, (-рь), *m.* Zimmermann, *m. Ш.* II. 215.

Тесля́рка, *f.* s. Тесля́рство.

Тесля́рский, *a.* Zimmermanns-.

Тесля́рство, *n.* Zimmerhandwerk, *n.*

Теслярувáти, (-ру́ю, -у́єш), *v. a.* das Zimmerhandwerk treiben, Zimmermann sein.

Теслярчу́к, *m.* Zimmergesell, *m.*

Те́сник, *m.* Zimmermann, *m. Ż. P.*

Тесови́й, *dim.* тесове́нький, *a.* aus Tec 1) gemacht, zum Tec 1) gehörig; 2) zum Tec 2) geh &; 3) -ка́мінь Quaderstein, *m.*

Тесть, *m.* Schwiegervater, *m.*

Тестáмент, *m.* Testament, *n.*; тестаментóвий, *a.* zum Testam. geh., auf dem T. beruhend.

Те́стенько, тестенька, (*Ч.* IV. 324), те́стечко, *m. dim.* s. Тесть.

Тести́ско, *m. aug.* s. Тесть.

Те́стїв, -ёва, -ёве, *a.* des Schwiegervaters. [Тесть, *Ст.*

Тестї́вщина, *f.* Haus u. Gut des

Тестьови́й, *a.* s. Те́стїв.

Те́сцейка, *f. dim.* s. Те́ща, *Шй.* (*Гол.* II. 124).

Те́та, *f.* Tante, *f.*

Те́тва, *f.* s. Тетї́вка, *КУ.*

Тете́ра, *f.* Waldhuhn, *n.* (Tetrao), *B.*

Тетерва́к, *m.* Birkhahn, *m.* (Tetrao tetrix), *B.* [s. Тетерва́к.

Те́терев, *m.* Nbfl. des Днїпро́; 2)

Те́теревский, *a.* zum Те́терев 1) geh. *Шй.*

Тетере́ць, -рця́, *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́речка, *f. dim.* s. Тете́ра.

Тете́рица, *f.* das Weibchen des Тетере́ць, *B.*

Тете́рка, тетірка, *f. dim.* s. Тете́ра; 2) Name e. Baches im Kiever Gouvernem. *Шй.*

Тете́ронька, -очка, *f. dim.* s. Тете́ра.

Тетеру́к, (-рю́к), *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́рчин, *a.* der Тете́рка, aus T.

Тете́ря, *f.* s. Тете́ра; 2) Тетеря́, *n.* das Junge einer Тете́ра.

Тети́ва, *f.* s. Тятива́.

Тетї́вка, *f. dim.* s. Тятива́. Sehne, *f.*

Те́тка, *f. dim.* s. Те́та; 2) s. Тетю́ха, *B.*

Тетьо́рка, *dim.* тетьо́рочка, *f.* s. Тете́рка, *Шй.* [ensperson, *Шй.*

Тетьо́ха, *f.* e. wohlbeleibte Frau-

Тетра́дь, *dim.* тетра́дка, *f.* Heft, Schreibheft, *n. Шй.*

Тетра́донька, -очка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.* [ber, *n.*

Тетю́ха, *f. Зар. Вес.* I. 112; *B.* Fie-

I. Те́тя, *f.* Thekla, *Шй.*

II. Те́тя, *f.* s. Тьо́тя, *Шй.* (*Гол.* I. 232).

III. Тетя́! *abgekürzt. Vocativ.* = Тетя́но! *Шй.*

Тетя́на, *f.* Tatianna.

Тетя́нин, *a.* der Тетя́на, ihr geh.

Тетя́нка, Тетя́нонька, -очка, *f. dim.* s. Тетя́на.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f. B.*

Тéча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Auslaufen, *n. Шй.*

Тéчва, *f.* Strömung, *f. Фр.* [nen, *n.*

Тече́нe, *n.* Lauf, Verlauf, *m. Зг.*; Rin-

Течéй, *f.* Bach, *m. Шй.*

Течú, (течý, течéш), *v. n.* fliessen, rinnen; * verlaufen, vergehen, verfliessen, verstreichen, (v. der Zeit); — ся fortgehen, sich fortschleppen.

Течúй, течíй, *f.* fliessendes Wasser, Strom, *m. C.* I. 90; Flussarm, *m. Не. Пр.* XII. 686; * Fluss, Lauf, *m.* (der Rede), *Фр.*

Тéща, *f.* Schwiegermutter, *f.*

Тéщенька, -ечка, *f. dim.* s. d. v.

Тéщенько, (-онько), *m.* s. Тéстенько *Гол.* II. 686.

Тéщин, *a.* der Тéща geh.

Тещúско, *f. aug.* s. Тéща, *Шй.*

Тещýхна, *f. Ч.* III. 191. *aug.* s. Тéща.

Тéю, *pron. Instrum. f.* = тóю, *Шй.*

Ти, *pron.* du; 2) ти = тоí.

Тúбель, -бля, *m.* Bandpflock, *m.* grosser Pflock.

Тивíн, *m.* Ausrufer, *m. Пар.* [*m.*

Тивóн, (-вýн), *m. Мх.* Aufseher, Frohn,

Тúгель, -гля, *m.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*

Тигúтка, *f.* тúгод, *m.* s. d. v. *B.*

Тигодéнь, -днá, *pl.* -днí, *Oc.* (62) I. 41. s. Тúждень.

Тигр, тúгрис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).

Тúгрин, тúгрів, -ова, -ове, *a.* des Tigers.

Тúгриця, *f.* Weibchen des Tigers.

Тигровéць, -івцá, *m.* Kaisermantel, *m.* (Argynnis Paphia), *B.*

Тидемáнка, *f.* Tiedemanns Zapfenqualle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*

Ти-ди-дú! Mitsingen, zum Ausdruck der Lust, *davon. verb.* тидидúкати, das „ти-ди-дú" mitsingen; 2) sich freuen, *Шй.*

Тидри-тидри-тáна, Mitsingen, *n. Шй.*

Тúждень, -ж(д)ня, *m.* Woche, *f.*; — бíлий, стрáстний, велúкий, Charwoche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*

Тиждневник, *m.* Wochenschrift,

Тúже, *adv.* s. Такóж.

Тúжик, *m.* s. Тúгель, *B.*

Тижневий, *a.* Wochen-, für die Woche, wöchentlich, eine Woche dauernd, e. W. alt; тижнéве, *sbst. n.* Wochengeld, *n.*

Тижнéво, *adv.* wöchentlich.

Тúжник, *m.* s. Тúждень, *Шй.*

Тижнíвка, *f.* Wochenfrist, eine Wochenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches bestimmt ist eine Woche lang zu arbeiten, *Шй.*

Тижньóвання, *n.* das Verbleiben eine Woche lang an irgend einem Ort, *Шй.*

Тижньовáти, (-жнювати), *v. a.* eine Woche lang irgend wo verbleiben, *Шй.*

Тижньóвий, *a.* s. Тижнéвий; 2) von einem, der abkommandiert ist zur Arbeit auf eine Woche lang, *Шй.*

Тижнúка, *f.* s. Тúждень.

Тúжнями, *eig. instrument. plur.* s. Тúждень = wochenlang.

Тизáна, *f.* Tisanne, *f.*

Тизкéнї, *pl.* Zügel, *pl. Зак.*

Тий, тáя, тóе, *pron.* = той, *Шй.*

Тик! *int.* zum Ausdr. von einmaligem Stecken od. Einstecken.

Тúка, *f.* Stange, Stake, *f. B.*

I. Тúкало, *n. Пр.* IX. 217. Art Frühlingsspiel, (Stäbchen-); 2) *Ч.* III. 88. e. Holzstäbchen beim Spiele gl. Namens. [*Шй.*

II. Тúкало, *m.* von einem der dutzt,

I. Тúкати, (тúчу, тúчиш), *v. a.* stecken, einstecken; 2) reichen, geben, *Шй.*; — ся кого́, чого́ sich beziehen, betreffen, *Пар.*; — до кого́, до чого́ sich einmischen, *Др. davon. sbst.* тúкане, *n.*

II. Тúкати, (тúкаю, -аєш), *v. a.* dutzen, *Ог.* 111. *davon. sbst.* тúкане, *n.*

Тикáч, *m.* derjenige, welcher einsteckt, & *Шй.*

Тúква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucurbita pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Calabasse, *f.* (C. lagenaria); 3) e. Krug, e. Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht; 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäss.

Тúквиця, *f.* Kürbisflasche, *f. Пар.*

Тúквонька, -очка, *f. dim.* s. Тúква, *Шй.* [*m. Пар.*

Тúкіт, -оту, *m.* Stümmel, Stumpf,

I. Тикнýти, *v. a.* s. Тúкати I.

II. Тúкнути, *v. a.* s. Тúкати II.

Тúковка, *f. dim.* s. Тúква.

Тил, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite, *f.* *Шй.*

Тиль-тúль, *adv.* fast, beinahe, kaum.

Тилé, *n.* *Ф.* s. Тило 1).

Тили-ли-чки, *int.* beim Nachahmen des Violinespieles.

Тилúнка, *dim.* -лúночка, *f.* eine offene aus Weiden od. Hollunderzweig verfertigte Pfeife ohne Seitenlöcher, *B.*

Тилїпати ся, wackeln, wedeln, herabhängen, *Не.* 10.

Тúльний. *a.* s. Зáдний, *Шй.*

Тило́, *n.* Rücken, *m.* eines scharfen Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) übrhpt Rücken, *m.* *Шй.*

Тúлок, *dim.* тúлóчок, *m.* s. Тил; 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* *Шй.*

Тилягú, *pl.* *Кч.* 332. Plättchen aus Stahl od. Silber aufgenäht auf Kleidern od. Gürtel.

Тим, тимóнь, *conj.* s. Томý, dadurch, deswegen, deshalb; тúм бо й бá! so ist es recht, ohne weiters, *Ш.* I. 373; тим, що *Кч.* 127. eben nun kann nichts dagegen, mit Nichten gar, gerade nun geht es nicht.

Тимáха, *m.* *Ко.* 35. Galgenstrick, [Bengel, *m.*

Тимíш, *m.* s. Тимкó.

Тимкíв, óва, -óве, *a.* des Тимкó.

Тимкó, *m.* Timotheus.

Тимкувáти. *v. a.* tünchen. [motheus.

Тимóсь, Тимотéй, Тимóха, *m.* Ti-

Тúмошів, -ева, -еве, *a.* dem Timotheus (Тимíш) geh. *Шй.*

Тúмпа, *f.* Name e. Berges in Galizien, *Шй.* (*Гол.* I. 568). [II. 272.

Тимпáн, *m.* Trommel, Pauke, *f.* *Ш.*

Тимпанúк, *m.* Cymbel- od. Trommelschläger, *m.* *Кч.* 335; -ниця, *f.* Paukenschlägerin, *f.*

Тимуль! *int.* des Wegtreibens einer Kuh, *Шй.* (*Ч.* V. 1089).

Тúмуш, *adv.* s. Мов, *Ог.* 210.

Тúмфа, *f.* s. Фінфа; 2) † alterthümliche kleine Münze, *Зак.* *Шй.*

Тимчасóвий, *a.* vorübergehend; interimistisch, zeitlich, vergänglich; gleichzeitig, *Шй.* [dessen, vorderhand.

Тимчасóм, *adv.* unterdessen, in-

Тимчéнків, -ова, -ове, *a.* dem Тимчéнко geh.

Тимчéнко, *m.* Sohn des Тимкó.

Тимчéнчиха, *f.* Gattin des Тимчéнко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*

Тимчéнчишин, *a.* der Тимчéнчиха geh.

Тимчúха, *f.* Gattin des Тимкó.

Тимчúшин, *a.* der Тимчúха geh.

Тин, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erdaufwurf, *m.* Befestigung, *f.* *Шй.*

Тúна, *f.* versch. Species der Conferven (Confervae), *Шй.*

Тúндель, -для, *m.* s. Підтóки.

Тúнди-рúнди, *int.* vom Saus u. Braus, leeren Geschwätz etc.

Тиндíтний, *a.* *Cm.* zart, fein.

Тúне, *n.* *coll.* = плотú, Zäune, *pl.* *Ш.*; 2) s. Прýте. [trifft sich, es kommt.

Тинéть ся, *v.* *imprs.* *M.* II. 82. es

Ти-ни-ни! *int.* vom Tanz, *Ш.* I. 88.

Тинúти, (-ню́, -нúш), *v. a.* umzäunen, *Шй.* [Gypsmörtel, *m.* Tünche, *f.*

Тинк, (тинь́к, *Шй.*), *m.* Mörtel,

Тúнка, *Ч.* IV. 468. з тúнкою туптанкою? [*n.* *Шй.*

Тинкóване, (тинь́к-), *n.* Tünchen,

Тинкувáти, (-кýю, -ýеш), *v. a.* tünchen.

Тúньня, *n.* *coll.* s. Тин, *Шй.*

Тинóк, -нкý, *m.* *dim.* kleiner Zaun.

Тúночок, (тинéчок, *Ч.* V. 99), *m.* *dim.* s. d. v.

Тúнфа, *f.* s. Фінфа, *Шй.*

Тинянкú, *pl.* Bretter, mittels welcher die Zaunfächer der Hürden verlegt werden, *B.*

Тúнúти ся, umherirren, umherstreifen, umherschlendern, *K.* [schrift, *f.* *Шй.*

Тип, *m.* Typus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-

Тúпати, *v. n.* langsam hintrotteln.

Тúпик, *m.* s. Устáв церкóвний.

Тир, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae), *B*; 2) Deilephila, *B.*

Тúран, *m.* Tyrann, *m.*

Тирáнити, (-рáню, -рáниш), *v. a.* tyrannisieren, *K.*

Тирáньский, *a.* tyrannisch.

Тирáньство, *n.* Tyrannei, *f.*

Тúрóа, *f.* s. Чир; 2) s. Кров, Blut, *n.* *Ф.*

Тирúкане, (-ня), *n.* schlechtes Spielen auf der Violine; * Spielen auf einer Walze, *Шй.*

Тирúкати, *v. a.* schlecht spielen auf der Violine; * vom Spielen mit einer Walze auf dem Handmangel, *Шй.*

Тирúпочки, *Ч.* III. 306?

Ти-ри-ри-ри! *int.* vom Spielen

auf der Violine, *Шй.* [рúкане, & *Шй.*
Тирирúкане, тирирúкати, s. Ти-
Тúрити, *v. a.* hineinschieben, -stekken, *Не.*
Тирифéри, *pl.* Gemenge, verschiedene Dinge mit einander vermengt; * verschiedenes Hausgeräth; Verziehrungen, *pl. Шй.*
Тúрка, *f.* Flecken, *m. B.*
Тиркáтий, *a.* пíвень *Кух.* gefleckt, scheckig. [*Шй.* (*Гол.* III. 458).
Тиркотáти, *v. a.* s. Теркотáти,
Тиркýта, тиркýшка, *f.* Glareola melanoptera, *B.* [Geiger, *m.*
Тирлúґач, *m.* elender, schlechter
Тирлúкати, (-лúґати), *v. a.* fiedeln, (*Фр.*).
Тирлúч, *m.* s. Терлúч; -дúкий, Abend-Lichtnelke, *f.* (Lychnis vespertina), *B.*; 2) Bitterer Enzian, (Gentiana Amarella).
Тúрло, *n.* s. Тéрло, *Шй.*
Тирлувáти, *v. n.* u. — ся auf dem Тúрло (тéрло) ausruhen, übernachten.
Тирмóсити, (-мóшу, -мóсиш). *v. a.* s. Термóсити, *Шй.* (*Гол.* II. 703).
Тúрса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.* Feilspäne, *pl.*; 2) Stipa capillata; 3) Stipa pennata; *Шй.*
Тирсúна, *f.* Art Pflnze, *B.*
Тúртир, *m.* Art Raupe, die Weintrauben vernichtet, *Шй.*
Тирх, *m.* s. Терх.
Тúрхавіти, *v. n.* verkommen, abzehren, mager werden, s. Стúрхавіти.
I. Тúрхати, *v. a.* aufladen, s. Терхати.
II. Тúрхати, *v. a.* zermudeln, auseinanderwerfen, *B.*
Тирхáтий, *a.* mit zerstreuten Aesten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul, träge, *Шй.*
Тирчáти, (-чý, -чúш), *v. n.* hervorragen, hervorstehen; 2) sichtbar werden, *Шй.* [baum, (Taxus baccata).
Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-
Тúса, *f.* linker Nbfls der Donau [a) Т. Біла, u. б) Т. Чóрна] Theiss, *f.*
Тисáвий, *a.* eibenbaumfarbig, weissgelb, *B.*
Тисáк, *m.* s. Тесáк. *Шй.* [гохвóста
Тисáнка, *f.* s. Однодéнниця дов-
Тúсий, *a. АД.* I. 305. s. Тисóвий.
Тúсина, *f.* s. Тис; 2) Lycopodium complanatum), *B.*
Тисинúна, *f.* Taxusholz, *n.*
Тиск, *m.* Drücken; Erstieken, *n.*; 2) Druck, *m.* Presse, *f*; 3) Gedränge, *n. Шй,*
Тúскавка, *f.* Nussknacker, *m. B.*
Тúскане, (-ня), *n.* Drücken, Pressen, *n. Шй.* [drucker, Typograph, *m.*
Тискáрь, (-áр), *m.* Drucker, Buch-
Тискáретво, *n.* Buchdruckerei, *f.*
Тискáрня. *f.* Druckerei, *f.*; 2) Weinkelter, *m.* Weinpresse, *f.* [drängen.
Тискáти ся, (тиськ-), § sich zu-
Тископúсець, -сця, *m.* Buchdrukker, *m.* (Bostrychus Typographus), *B.*
Тúсьмениця, *f.* Nbfls der Бúстриця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.
Тиснúна, *f. Аст.* 361. drückende, beklemmende Enge.
Тиснýти, (тúсну, тúснеш), *v a.* drücken, pressen; stossen; * bedrücken; — собóю sich werfen, sich stürzen, *У.*; — ся sich drängen, wimmeln.
Тиснúва, *f.* s. Стиск, (*Бор.*).
Тисовáті, *pl.* Eibenartige, *pl.* (Taxineae).
Тисóвий, *a.* eiben, Eiben-.
Тúсти, *v. a.* s. Тиснýти; — ся, тиснýти ся; 2) tragen, *Шй.*
Тисяцкий, *m.* der Vorgesetzte von Сóцкі, *Шй.*
Тúсяч, *m.* Tausend, *n.*
Тúсяча, *f.* Tausend, *n. Шй.*
Тúсяче, *n.* — Петрóве *Б.* Chiliasmus (nach d. Offenbarung des h. Petri).
Тисячеголóвий, *a.* mit tausend Köpfen, *Шй.*
Тúсячина, *f.* Tausendtheil, *m*
Тисячúнний, *a.* tausendtheilig.
Тисячлíтний, *a.* tausendjährig, von tausend Jahren.
Тúсячний, *a.* tausendfach, der (die, das) tausendste, Tausend-, *C.* I. 99.
Тúсячник, *m.* ein reicher Mann der nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m. Шй.*
Тисячникíв. -ова. -ове, *a.* dem Тúсячник geh. [nach Tausenden zählt.
Тúсячниця, *f.* reiche Frau, die
Тисячоголóв, *m.* Vaccaria vulgaris Host, *Шй.*
Тисячолíтте, *n.* Jahrtausend, *n.*
Тисячостежкóвий, *a.* mit tausend Pfäden, *K.*

Тисячьча́стний, *a.* s. Тисячи́нний.
Ти́сяшня, *f. Зг.* Tausend, *n.*
Тит, Титко́, *m.* Titus.
Ти́тар, (-рь), *m.* Messner, *m.*
Татаре́нків, -ова, ове, *a.* des Титаре́нко, *Шй.*
Тита́ренька, *f. dim.* s. Тита́рня *Шй.*
Титаре́нко, *m.* der Sohn des Ти́тар, *Шй.*
Титаре́нчиха, *f.* Gattin des Титаре́нко, *Шй.*
Титаре́нчишин, *a.* der Титаре́нчиха geh. *Шй.*
Ти́тариха, *f.* Gattin des Ти́тар.
Ти́таришин, *a.* der Ти́тариха geh. *Шй.*
Ти́тарів, -ова, -ове, *a.* des Ти́тар, [ihm geh.
Титарі́вна, *dim.* титарі́вонька, -очка, *f.* Tochter des Ти́тар. [geh. *Шй.*
Титарі́внин, *a.* der Титарі́вна
Тита́рня, *f.* Gehöft u. Wohnung des Ти́тар; 2) der Ort in d. Kirche wo der Ти́тар die Kerzen verkauft; 3) Schatzkammer der Kirche, *f.*; 4) Name eines von den куренї in der Сїч, *Шй.*
Тита́рство, *n.* das Amt des Ти́тар, *Шй.*
Титарува́ти, (-ру́ю, -ру́еш), *v. a.* Ти́тар sein; 2) eine Kirche bauen; 3) die Ordnung in der Kirche halten, *Шй.*
Ти́ти, (ти́ю, ти́еш), *v. n.* fett werden, *B.*
Ти́тиха, *f.* Gattin des Тит, *Шй.*
Ти́тишин, *a.* der Ти́тиха geh. *Шй.*
Ти́тла, *f.* Abbreviatur, *f.*
Ти́тло, *n.* Titel, *m. ОВ.*
Ти́тул, *m.* Titel, *m.*; Würde, *f.*
Титу́льний, *a.* -ві бу́кви Anfangsbuchstaben, *pl. Шй.* [tulatur, *f.*
Титулува́ння, *n.* Titulieren, *n.* Титулюва́ти, *v. a.* titulieren, betiteln.
Титуля́рний, *a.* titulär.
Титулату́ра, *f.* Titulatur, *f.*
Ти́фтик, *m.* Art Wollstoff, *m. Шй.*
Тифтико́вий, (*dim.* тифтикове́нький), *a.* aus Ти́фтик *Шй.*
Тиф, ти́фус, *m.* Typhus, *m.*
Тихе́нький, *a. dim.* s. Ти́хий, sehr still, ganz still, sehr, ganz ruhig.
Тихе́нько, *adv. dim.* s. Ти́хо.
Тихе́севький, *a. dim.* тихе́сенько, *adv. dim.* s. Ти́хий, Ти́хо.
Ти́хий, *a.* ruhig, still; sanft; leise; ти́хим ду́мом спочи́ти, *M.* II. 9. sanft u. ruhig einschlafen; * eingezogen.
Тихісі́нький, (-сїчкий), *a.* sehr ruhig, still etc.
Тихісі́нько, (-сїчко), *adv.* s. d. v.
Ти́хість, -ости, *f.* Ruhe, Stille, *f.*; * Sanftmuth, Milde, *f.* [(*Гол.* I. 235).
Тихі́цький, *a.* sehr ruhig &, *Шй.*
Тихі́ш, (-іше), *adv. comp.* s. Ти́хо, *Шй.*
Тихі́шати, *v. n.* ruhiger, stiller werden, *Не.* [*comp.* s. Ти́хий, *Шй.*
Тихі́ший, (*dim.* тихі́шенький), *a.*
Ти́хно, *m.* s. Тихо́н. [den, *Шй.*
Ти́хнути, *v. n.* stiller, ruhiger wer-
Ти́хо, *n.* alles Ruhige, Ruhe, *f. Шй.* (*H.* 61). [langsam.
Ти́хо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,
Тихобере́жний, *a.* ruhig an den Gestaden fliessend, *КУ.*
Ти́хо́йко, *adv. dim* s. Тихо́нько, *Шй.*
Тихолю́бець, -бця, *m.* friedliebender, friedfertiger Mensch, *III.* II. 240.
Тихоми́рє, *n.* stiller Friede, *МШ.*
Тихоми́рити, (-рю, -риш), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, *B.*
Тихоми́рний, *a.* ruhig, friedfertig, *МШ.*; *B.*; *adv.* тихоми́рно, — —.
Тихоми́ром, *adv. Cm.* ganz ruhig.
Тихомо́лком. *adv.* in aller Stille, *КУ.*
Тихо́н, *m.* Tycho. [хоне́нко, *Шй.*
Тихоненків, -ова, ове, *a.* des Тихоне́нко, *m.* Sohn des Тихо́н.
Тихоне́нчиха, *f.* Gattin des Тихоне́нко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*
Тихоне́нчишин, *a.* der Тихоне́нТи́хово, bloss in d. Räthsel: = Bratpfanne, *f. Шй.*
Тихо́ниха, *f.* Gattin des Тихо́н, *Шй.*
Ти́хо́нишин, *a.* der Тихо́ниха geh.
Тихо́нько, (-хе́нько), *adv.* ganz still & s. Ти́хо. [ten, *K.*
Тихострунний, *a.* mit stillen Sai-
Тихосу́мний, *a.* mit stiller Wehmuth, wehmüthig.
Тиху́тко, *adv. Шй.* s. Тихо́нько.
Тихцем, *adv.* im Stillen.
Тихш, *adv. comp.* zu Ти́хо, *M.* I. 100.
Тихшати *v. n.* stiller werden, *M.* II. 51.
Ти́хше, *adv. comp.* s. Ти́хо.
Ти́хший, *dim.* тихше́нький, *a. comp.* s. Ти́хий.
Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdringen); 2) vom plötzlichen, unverhofften Erscheinen; 3) vom plötzl. unverhofften Zusammenkommen, *Шй.*

Тициненький, *a. dim. Гол.* III. 465. s. Тіцький. [gen, *B.*

Тицкати, тицнути, *v. n.* ausschlagen; 2) sich einmischen; *Шй.*

Тичба, *f. M.* III. 29. dichter Haufen (?).

Тиче, *n. coll.* Stangen, *pl. B.*

Тичечка, *f. dim.* s. Тичка.

Тичина, *f.* s. Тика. *Ш.* I. 241.

Тичине, *n. coll.* s. Тиче.

Тичинка, тичинонька, тичиночка, *f. dim.* Тичка, *Шй.* [stocken.

I. Тичити, (тичу, тичиш), *v. a.*

II. Тичити, *v. n.* u. ся, s. Дотичити.

Тичка, *f.* Stange, Stütze, *f.*; * тичкою ходити за ким = невідступно, невідлучно ход. за к. *ІБ.* [dend.

Тичний, *a.* an der Stange sich win-

Тичня, *f.* Paarungszeit, *f. B.*

Тичок, -чка, *m.* Stoss (unter die Rippen), *m.* тичка надути *C.* im Zweikampf die Kräfte messen.

Тиш, *f.* Stille, *f. Мак.*

Тиша, *f.* Stille, Ruhe, *f.*

Тишина, *f.* Stille, Ruhe, *f.*

Тишити, (-шу, -шиш), *v. a.* beruhigen, die Ruhe herstellen.

Тишка, *m. dim.* s. Тихон.

Тишків, -ова, -ове, *a.* dem Тишко geh. *Шй.*

Тишко, *m.* s. Тихон.

Тишком, *adv.* s. Нишком.

Тишкувати ся, *K.* unter einander flüstern.

Тишний, *a.* leise, *Пар.*

Тищенків, -ова, -ове, *a.* dem Тищенко geh. *Шй.* [Тихон. *Шй.*

Тищенко, *m.* Sohn des Тишко, Тищин, *a.* dem Тишко geh. *Шй.* Тищиха, *f.* Gattin des Тишко, *Шй.* Тищишин, *a.* der Тищиха geh. *Шй.*

Ті, *pron.* = тобі; 2) = тії; 3) = тій, *Шй.*

Ті, *conj.* ob, oder, *Шй.*

Тібити, (тіблю, тібиш), *v. a.* wenig geben, zum Spott geben, *Шй.*

Тівко, *adv.* = тілько. *Шй.* (*Гол.* II. 35.).

Тівний, *a.* s. Тільний.

Тївун, *m.* † Kreisrichter, *m.*; Oberhaupt, *n. Шй.* [drang, *m*

Тіжба, *f. D. c.* 258. Gedränge, *n.* Antій, *pron.* = Той, *Ч.* V. 718.

I. Тік, *gen.* току, *m.* Dresch-Tenne, *f.*

II. Тік, току, *m.* Strom, *m.* Strömung, *f. Ил.*; 2) Lauf, Verlauf, *m. T.*

Тікальниця, *f.* von e. Hündin in d. Streichzeit.

Тікане, *n.* Flucht, *f.*; 2) Streichzeit, *f.*

Тїкати, *v. n.* s. Утїкати, davonlaufen.

Тікати ся, herumstreichen, *Зг.*; 2) sich begatten wollen, streichen.

Тїкач, *m.* Ausreisser, *m. Шй.*

Тіки, *adv. D. c.* 11. s. Тільки.

Тіки-притіки, *adv. Ке.* I. 84. vom Strome der Zeit.

Тїки-пратіки, *Oc.* (61) XII. 60. e. Art Unkraut, s. Чортове зіле.

Тіко, *adv.* s. Тілько, *Шй.* (*H.* 3).

Тіленьки, тіленько, *adv. dim.* s. Тілько, *Шй.*

Тіленький, *a.* so klein, nichtig.

Тїлесний, *a.* körperlich, Körper-, Fleisch-.

Тїлесник, *m.* der Miteinverleibte, *K.*

Тілечко, *n. dim.* s. Тіло.

Тілечки, тілечко, *adv. dim.* s. Тілько, *Шй.*

Тілечкий, *a.* so klein, *Шй.*

Тїлистий, *a.* zum Körper geh.; fleischfarbig. [spiel, *Шй.*

Тілї-тілї! *int.* für das Geigen-

Тілїкати, *v. n.* s. Терликати; *davon. sbst.* тілїкане, *n. Шй.* [Winden, *Шй.*

Тілїп-тілїп! *int.* für Schütteln,

Тілїпан, *dim.* тілїпаник, тілїпанчик, -панчичок, *m.* тілїпанівий, *a.* s. Тулїпан etc. *Шй.*

Тілїпати, *v. n.* schütteln, bewegen, durchrütteln; — ся sich-, *davon. sbst.* тілїпане, *n.* Schütteln, Rütteln, *n. Шй.*

Тільно, *n. dim.* s. Тіло, *Шй.*

Тільний, *a.* so gross, so oft, *Ф.*

Тільно, тільки, (тілко, тілки), *adv.* so viel, nur so viel; тільки що eben, kaum als; nur.

Тільний, *a.* trächtig.

Тіло, *n.* Leib, Körper, *m.* Fleisch, *n.*; спасти з тіла am Leibe abfallen, mager werden; набрати тіла, am Leibe zunehmen, wohlbeleibt werden; 2) Leiche, *f.* Leichnam, *m.*; 3) — Боже, Breitblättriges Wollgras, (Eriophorum latifolium); 4) — вовче, Sumpf Blutauge, *n.* (Comarum palustre), *Шй.*

Тїловитий, *a.* wohlbeleibt, *Пар.*

Тїлопа́лене, *n. Bax.* Leichenverbrennung, *f.* [chenverbrennung geh.
Тїлопа́льний, *a. Bax.* zur Lei-
Тїльцé, *gen.* -ця́, *n. dim.* s. Тїло.
Тїльча́стий, *a.* massiv, *Шй.*
Тїма́ха, *m. Кч.* 274. der viel erfahren hat, Kenner, *m.*; 2) s. Бурла́ка, Нетя́га, *К.*
Тї́мениця, (тїменниця), *pl.* тї́мениці, (*dim.* тїменичка), *f.* s. Тїмя; 2) Unreinigkeit am Тїмя der Neugebornen, *Шй.*; Unreinigkeit am Leibe, *f.* Schorf, Grind, *m. Ко.* 126; 3) тї́менниці, *pl.* Scheitelbein, *n.*
Тїме́нний, *a.* Scheitel-, Stirn-, -а кість Scheitelbein, *n. B.*; 2) *H.* 123. = mit grossem Тїмя, dumm.
Тї́мя, (тїмня), *f.* Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, *m.*; 2) die bei Kindern ausgeschwitzten Schuppen am Vorderkopfe; він не в тїмя би́тий er ist nicht auf den Kopf gefallen.
Тї́мячко, *n. dim.* s. Тїмя.
Тїнь, *gen.* тїни, *f.* Schatten, *m.*; тїньмолокó = си́рватка, *Шй.*
Тїни́стий, *a.* schattenreich, schattig.
Тїни́ти, *v. a.* schattieren *Шй.*; — ся, sich schattig brechen, *Зар.* [*n. B.*
Тїнни́к, *m.* Laube, *f.*; Lusthäuschen,
Тїно́к, -нкý, *m.* schattiger Ort, schattiges Plätzchen, *M.* I. 17. [deckt, *K.*
Тїня́вий, *a.* schattig, geschattet, ge-
Тїпане, *n.* тїпани́на, *f.* das Brechen des Hanfes od. Flachses, *Шй.*
Тїпанка, *f.* e. kluge, saubere Frau *Ч.* V. 1137. [— ся zittern, *Шй.*
Тї́пáти, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen;
Тїпе́ц, -пця́, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.*
Тїпча́к. *m.* s. d. v. *Шй.*
Тї́сар, *m.* = Ці́сар, *Шй.* (*Гол.* II. 460; III. 41.).
Тїси́на, *f. Гол.* II. 60. (*Шй.*) s. Тис.
Тї́ска, *f.* = Кі́ска, *dim.* s. Коса́, Flechte, *f. Kol.* I. 7.
Тїснéнький, *a. dim.* gar eng, s. Тїсни́й; *adv.* тїснéнько-.
Тїснéсенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* тїснéсенько, *Шй.*
Тїсни́й, *a.* eng, knapp; в тїсний кут загна́ти in die Enge, in d. Sackgasse treiben. *Гол.* I. 144.; 2) dürftig, elend *У.*; — рік, тісні́ рокú упáли, Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *B.*; тїсна́ бáба, *P.* I. 199. *Ко.* 97. e. Art Spiel.
Тїснина́, *f.* Engpass, *m. Фр.*
Тїсни́ти, (-сню́, -сни́ш), *v. a.* eng machen; * bedrängen, bedrücken, *К.*; — ся sich drängen, *Шй.* [Тї́сно, *Шй.*
Тїсні́йш, -і́йше, (-і́ш), *adv. comp.* s.
Тїсні́йший, (-і́ший), *a. comp.* s. Тїсни́й.
Тїсні́сінький, (-їчкий), *a. superl.* gar eng, sehr eng; *adv.* тїсні́сінько. (-їчко) — — *Шй.* [d. v. *Шй.*
Тїсні́ський, *a.* тїсні́сько, *adv.* s.
Тїсні́шáти, тїсні́щати, *v. n.* enger werden. [elend, schwierig.
Тї́сно, *adv.* eng, knapp; 2) dürftig,
Тїсновáтий, (*dim.* тїсновáтенький), *a.* nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; *adv.* -вáто, (*dim.* -вáтенько, *Шй.*
Тїсносéрдний, *a.* engherzig, *Top.*
Тїснóтá, *f.* Enge, Bedrückung, Noth, *f.* Bedrängnis, Drangsal, *n. Ш.* II. 268; Menge, *f.* Haufen, *m. Шй.*
Тїсня́ва, *f.* s. Тїснóтá; тїснá — Klemme, *f. К.*
Тї́стейко, тї́стенько, (-сто́нько), тї́стечко, (-сточко), тї́стко, *n. dim.* s. Тїсто, *Шй.*
Тїстúско, *n. aug.* s. d. f.
Тї́сто, *n.* Teig, *m.*; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, *m.*
Тїстовáтий, *a.* teigicht, *Пар.*
Тїстови́й, *a.* teigig, *Пар.*
Тї́та, *f.* s. Тéта (*Фр.*).
Тї́течко, *adv.* s. Тї́цько.
Тї́тка, *f.* Tante, *f.*; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, *Шй.*
Тї́тко, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*
Тї́тонька, *f. dim.* s. Тї́тка.
Тї́тоньчин, *a.* der Тї́тонька geh. *Шй.*
Тї́точка, *f. dim.* s. Тї́тка.
Тї́точчин, *a.* der Тї́точка geh. *Шй.*
Тїтýнин, *a.* der Тїтýня geh. *Шй.*
Тїтýньця, *f. dim.* s. d. f.
Тїтýня, *f. dim.* s. Тї́тка, *Шй.*
Тїтýсенька, тїтýсечка, *f. dim.* s. Тїтýси; *dav. adj.* тїтýсенчин, тїтýсеччин, *Шй.*
Тїтýсин, *a.* der Тїтýся geh. *Шй.*

Тїтýся, *f. dim.* s. Тíтка.
Тíтчин, *a.* der Тíтка geh.
Тíценький, тíцечкий, тíцький, *a.* ein solcher, so klein, so nichtig.
Тíценьки, (-ко), тíцечки, (-ко), тíцьки, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, *Шй.* [fluss, *m. Пар.*
Тїч, *f.* s. Теч; — з очéй Augen-
I. Тíчка, (*dim.* тíчечка), *f.* Rudel, *n.* in der Brunstzeit, *Не. Ш.* I. 406. *Н.*12.
II. Тíчка, *f pl.* тíчки, Rädergestell, *n.*
Тíчкати ся. s. Тíкати ся.
Тїчнй, *f.* s. Тíчка I.
Тíчок, -чка, *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, s. 'Улиця, Майдáн 1).
Тíшильниця, *f.* s. Пістýнка.
Тíшити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; дитúну *М.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, s. ergötzen.
Тíщити, *v. a Фр.* wegschnappen, davontragen; — ся *Иг.* 79. sich heranwälzen, drängen. [fache Krone.
Тіáра, *f.* Tiara, *f.* päpstliche dreiТкáля, *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
Ткань, *f. Ру.* Inhalt, *m.* s. Основа.
Тканé, (-нá), *n.* Weben, *n.* das Gewobene; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), *Шй*; 3) Knäuel, *m.* (*Фр.*).
Тканúна, *dim.* тканúнка, *f.* Gewebe, *n*; 2) Spinnengewebe, *n.*
Тканúнонька, -ночка, *f. dim.* s. Тканúнка, *Шй.*
Тканúця, *f. Под.* Netz, *n.*
Ткáнка, (*dim.* ткáнонька, ткáночка), *f.* Gewebe, *n.*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, *Шй.* (*Гол.* II. 50).
Ткáти, *v. a.* weben.
Ткáха, *f. Ч.* IV. 179. Weberin, *f.*
Ткáцкий, (ткáцький), *a.* des Webers, Webe-.
Ткáцтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Weberei, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl. Шй.*
Ткач, *m.* Weber, *m.*; 2) ткач пошивáч, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (Ploccus socius).
Ткачéнків, -ова, -ове, *a.* dem Ткачéнко geh. *Шй.*
Ткачéнко, *m.* Sohn e. Webers, *Шй.*
Ткачéнчиха, *f.* Gattin des Ткачéнко, *Шй.*
Ткачéнчишин, *a.* der Ткачéнчиха geh. *Шй.*
Ткáчик, *m. dim.* s. Ткач.
Ткачúха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
Ткачúшин *a.* der Ткачúха geh. *Шй.*
Ткачíв, -éва, (óва), -éве, (-óве), *a.* dem Weber geh.
Ткáчка, *f.* Weberin, *f.* [Ткач, *Шй.*
Ткачóване, *n.* das Geschäft eines
Ткачувáти, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, *Шй.*
Ткачýк, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, *Шй.* [чýк geh. *Шй.*
Ткачукíв, -óва, -óве, *a.* dem Тка-
Ткéна, *f.* s. d. f.
Ткúна, *f. К У.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (Lycium barbarum).
Ткнýти, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stochen; 2) etw. nicht auf s. eigentl. Stelle legen; 3) rühren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, *Шй.*
Тлáка, *f.* Mondschnecke, *f.* (Nerita), *B.*
Тлаковúнка, *f.* Flussschwimmschnecke, *f.* (Neritina), *B.*
Тлаковúчка, *f.* Neritella, *B.*
Тлáчувати, *v. a.* stossen, zerstossen, stampfen, *Шй.* (*Гол.* III. 502).
Тлень, *m.* Кúсень. *Ил.*
Тлетвóрний, *a.* Fäulnis bringend, verdeblich, *К.*
Тлúво, *n.* glimmender Funke, У.
Тлúти, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
Тлїн, *m.* тлїнь, *f. Ос.* (61) II. 233. Fäulnis, *f.* Moder, *m. К.* Verwesung. *f. Ст.* Asche, *f.* Staub, *m.*
Тлíнний, *a.* verweslich; * vergänglich, hinfällig; 2) лиш трóшки — *Мог.* kaum noch athmend.
Тлíнниця, *f.* бульóúна, s. Шолудíвка, *Вол.* [vermodern.
Тлíти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen,
Тло, *n.* Grund, *m.* Grundlage, *f. Шй.*
Тломúти, (-млю́, -мúш), *v. a.* verzehren, vernichten, *Мак.*
Тломóк, *m.* † *Зак.* s. Тлýмок.
Тлук, *m.* Haufen, *m.* Gezücht, *n.* Bande, Rotte, *f.* злодíйский — *Ф.*
Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl. Шй.*; 2) Haufen, *m.* Gedränge, *n.*

Тлумáк, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*

Тлумáч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.* -áчка, *f.* — in, *f. Шй.* [klären, *Шй.*

Тлумáчити, *v. a.* übersetzen; erklären, *Шй.*

Тлýмити, (-млю, -миш), *v. a.* dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.

Тлýмка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зак.*

Тлýмлене, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n. Шй.*

Тлумлúвий, *a. Cm.* gedämpft, dumpf.

Тлýмно, *adv.* zahlreich, gedrängt.

Тлумóвиско, *n. BE* s. Стовкóвиско.

Тлýмок, *gen.* -ока, (*pl.* -моки, -мки), *dim.* тлумóчок, *m.* Ranzen, *m.* Gepäck, *n.* s. Тлýмак.

Тлýнок, -нка, *m.* Magen, *m. Шй.*

Тлуст, — alle übrigen mit тлуст — beginnenden Worte s. unter Товст-.

Тлýстий, (*dim.* тлустéнький), *a.* s. Товстúй, *Шй.*

Тлýстити, *v. a.* befetten, *Шй.*

Тлýстість, -ости, *f.* Fett, *n.* Fettigkeit, *f. Шй.*

Тлустíти, *v. n.* fett werden.

Тлýща, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*

Тлýчок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*

I. Тля, *g.* тли, *f.* Verderbnis, *f.*

II. Тля *g.* тли *f.* Blattfloh, *m.* (Psylla), *B.*

Тьма, *f.* Dunkelkeit, *f.* Dunkel, *n.* Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.* (Pyralis), *B.* [licht, *n. Kst.*

Тьмáва, *f.* Halbdunkel, Dämmer-

Тьмáвий, *a. Kst.* halbdunkel, dämmernd; finster, düster, *МШ.*

Тьмáнний, *a.* s. Тьмяний, „*Сн*“. 180.

Тьмáстий, *a.* von dunkler Farbe, dunkelfärbig, *Шй.*

Тьмúстий, *a. МШ.* düster, finster.

Тьмúти, (тьмлю, тьмиш), *v. a.* finster machen, blenden, verdunkeln; 2) schmauchen, stark rauchen; — ся dunkel werden.

Тмій, *conj. У.* s. Тому́, для тóго.

Тмíнник, *m.* Asperula galioides, *Шй.*

Тьмíти, *v. n.* dunkel, fiuster werden; sich umnebeln, *Шй.*

Тьмýщий, *a.* unzählig, тьма -а, unzählige Menge.

Тьмья, *f.* Metallzünsler, *m.* (Pyralis), *B.*

Тьмяний, *a. Кн.* glanzlos, matt; 2) betrübt, traurig; lästig, *Шй.*

Тьмянность, *f.* geringe Dunkelheit, Dunkelheit, *f. Шй.* [schwer, *Шй.*

Тьмяно, *adv.* düster; 2) traurig,

То, *conj.* so; то-то entweder-oder, bald-bald.

То, *pron. n.* s. Той.

Тоб, тóби, *conj.* so, (correlat. zu як-би, слú-би, колúб, коúй), *Шй.*

Тобáшник, *m.* s. Табáчник.

Тобí, *pron. dat.* s. Ти, dir, für dich.

Тобівка, тобілка *f.* Tasche, Schachtel, Kapsel, *f. B.* Felleisen, Tornister, *n. Гол.* III. 108.

Тобíцкий, (-бíцьк-), *a.* diesseitig.

Тобóя, = тобóю.

Тобóлець, *gen.* -бóльця, *m.* kleiner Sack, Säckchen, *n. Шй.*

Тоболóчник, *m.* рольовúй Acker-Hellerkraut, Täschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense).

Тобóю, *pron. instrumental.* s. Ти.

Тóбто, *conj.* s. Тóби; *M.* II. 184. s. Нíби.

Тобýрчити, *v. a.* ausbreiten, *Шй.*

Товáльня, *f.* s. Тувáльня, *Шй.*

Товáр, *m.* Vieh, bes. Hornvieh, *n.*; 2) Leder, *n.*; 3) Waare, *f.* Kaufmannsgut, *n.*

Товáрець, -рцю́, *m. dim.* s. Товáр.

Товарúна, *dim.* -рúнка, *f. verächtl.* das Vieh. [s. d. v.

Товарúнонька, (-рúночка), *f. dim.*

Товáриский, (-ський), *a. M+B.* чоловік gesellschaftlich, leutselig; 2) gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* товáриски, по- freundschaftlich, als Freund. [Товáриш.

Товáрист, *m. Oc.* (62) II. 55. s.

Товáриство, *n.* Gesellschaft, Kameradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken; 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freundschaftliche Beziehungen, *pl. Шй.*

Товáриш, *m.* Freund, *m.*; 2) Gefährte, Genosse, Gesellschafter, *m.*; 2) — войсковúй, † Kriegsadjutant in e. Сóтня der Kosaken; 4) — значковúй † Hüter der Kriegsfahne, *Шй.* [*Пар.*

Товарúшеский, *a.* s. Товáриский,

Товарúшескість, -ости, *f.* Geselligkeit, *f. Пар.* [*f.* Verein, *m. Пар.*

Товарúшество, *n.* Genossenschaft,

Товáришів, -ова, -ове, *a.* dem

Товáриш geh. [fährtin, Gespielin, *f. Б.*
Товáришка, *f. Ч.* I. 1, 202. Ge-
Товáришня, *f. Зг.* s. Товáриство.
Товари́шоване, *n. Зар.* Gesellschaft, Freundschaft, Kameradschaft, *f.*
Товаришувáти, *v. a.* gesellig, im Verein leben, gehen; Gesellschaft pflegen, *D. c.* 197.
Товáрка, *f.* s. Товáришка, *Шй.*
Товáрний, *a.* einer der viel Vieh (Товáр) besitzt; 2) dem товáр 3) geh; — пóїзд Lastzug, *m. Пар.*
Товарови́к кочови́к, *m. Не.* = nomadisches Hirtenvolk. [Товáрка, *Шй.*
Товáронька, (-рочка), *f. dim.* s.
Товаря́ка, *f. aug.* s. Товáр 1).
Товáря́та, *pl.* elendes, kleines Vieh.
Товáрячий, *a.* des Viehes, Vieh-; 2) товáрича бýрчимýха, *f.* Ochsen od. Rinderbiesfliege, *f.* (Oestrus bovis); 3) товáрячий бомóк, Rindsbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Шй.*
Тóвóа, *dim.* тóвóчка, *f.* von ungelenkem, ungeschicktem, fettwanstigem Weibe, *Шй.*
Товги́й, *a. R.* 130. s. Тугúй (?).
Товдú, *adv.* s. Тогдú. *Шй.* (*Ч.* IV. 387).
Товк, *m.* Verstand, Sinn, *m. Кч.* 237; 2) Erklärung, *f. Шй.*
Товк! *int.* vom Stossen.
Тóвкане, *n.* Stossen, Stampfen, *n. Шй.*
Товкáти, *v. a.* stossen, schlagen; 2) — волá den Ochsen castrieren (*Фр.*).
Товкáч, *m.* Mörserkeule; Stampfe, *f.*; 2) Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*
Товкачíв, -óва, (-éва), -óве, (-éве), *a.* dem Товкáч geh. *Шй.*
Товкáчик, *m. dim.* s. Товкáч.
Товкачи́ско, *m. aug.* s. Товкáч.
Товкáчка, *dim.* товкáчечка. *f.* Schlägel, Stössel, *m.*
Товкíтня́, *f.* Stossen, Gedränge, *n.*
Товкмáсити, *v. a.* kneten, treten, stossen, *Ш.* II. 126.
Товкмáчити, *v. a.* treten, stampfen, kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklären; *Шй.*
Товкóване, *n.* Erklären, *n.* Erklärung, *f.*; 2) Geschwätz, *n. Шй.*
Тóвком, *adv. Кв.* II. 243. verständig, klar. [schlagen, bewegen, *Шй.*
Товкóнути, *v. a.* stark stossen,
Товкти́, *v. a.* s. Товчи́.
Товкувáти, *v. a.* s. Толкувáти, *Шй.*
Товкýн, *m.* Marktplatz, *m. Шй*; 2) Federmücke, *f.* (Chironomus), *B.*
Товкýчий, *a.* mit vielem Schlagen u. Stossen &, — ри́нок, der Marktplatz, Ringplatz wo viele Leute versammelt sind, *Шй.*
Товкýчка, *f. Шй.* Ringplatz, Ring, *m.*
Товкýщий, *a. Мак.* mit товк 1), verständig; geschäftig, emsig, *Шй.*
Товмáч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.*
Товмáчене, *n.* s. Толкóване, *Шй.*
Товмáчити, *v. a.* übersetzen, *K. Шй.*
Товмáчів, -óва, -óве, *a.* des Товмáч.
Товпá, *f.* Haufen, *m.* Menge, *f.* Trupp, *m.*
Товпáми, *adv.* haufenweise, truppenweise. [drängen; beständig hinzutreten.
Тóвпити ся, sich drängen, sich durch-
Товпíга, *c.* ein dicker, ungeschickter, unbeholfener Mensch, *Шй.*
Тóвпний, *a.* massenhaft, *Ил.*
Товпня́, *f. B.* s. Глотá.
Товсть, *n.* Fett, *n. Пар.*
Товстéнький, *a. dim.* s. d. f.
Товсти́й, *a.* fett, feist; 2) dick, stark; — голóс tiefe, starke Stimme *Ко.* 352. — сóн harter Schlaf; товсти́й кóрінь Hauptwurzel, *f.* (radix palaris), *B.*; 3) * -á schwanger.
Тóвстина, *f.* grobe Leinwand.
Товстиші́, *pl.* dickblättrige Pflanzen (Crassulaceae). [Fettigkeit, *B.*
Тóвстїнь, -ни, *f.* das Fette, die
Товстíсїнький, *a.* gar, sehr fett, vollkommen fett, *adv.* -ко — —.
Товстíти, *v. n.* fett werden, zunehmen (am Leibe); 2) schwanger werden, *Шй.*
Товстíш, (-íйш), товстíше, (-íйше), *adv. comp.* s. Товсто, *Шй.* [werden.
Товстíшати, *v. n.* fetter, dicker
Товстíший, (-íйший), *a. comp.* s. Товстий [tiefer, starker Stimme, *Шй.*
Тóвсто, *adv.* fett; 2) dick; 3) mit
Товстолéзний, *a.* sehr dick, *K.*
Товстонóгий, *a.* dickbeinig.
Товстопи́кий, *a.* mit feisten Backen.
Товстопи́сок, -ска, *m.* Kernbeisser, Kirschfink, *m.* (Fringilla coccothraustes), *B.*
Товстопýзий, *a.* dickbäuchig, *Шй.*
Товстопýзник, *m.* Schmerbauch, *m. Фр.*

Товстоскúбний, *a.* mit fetter Scholle, *Фр.*

Товстотá, *f. Не.* Dicke; Beleibtheit, *f.*

Товстувáтий, (*dim.* товстувáтенький), *a.* etwas dick, *Шй.*

Товстýля, *f.* von einer wohlbeleibten Weibsperson, *Шй.*

Товстýн, *m.* Gelbe Teichrose, (Nuphar luteum), *Шй.*

Товстýха, *f.* s. Товстýля, *Шй.*

Товстýшка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Kreuz-Enzian, *m.* (Gentiana cruciata) *Шй.*

Товстю́чий, *a.* recht dick, schr fett, *Щог.*

Товстя́к, *m.* Schmerbauch, *m Фр.*

Товстя́нка, *f.* Fettkraut, *n.* (Pinguicula vulgaris).

Товт, *m.* Ruticilla tithys? *B.*

Тóвтри, *pl.* (Felsen-) Steine am Boden eines Flusses, *Фр.* [Korn, *Шй.*

Товч, *f.* alles klein Gestossene, bes.

Тóвчене, *n.* Stossen, *n.*

Товчéник, *m.* Stoss, Schlag, *m.*; 2) *pl.* товчéники, (*dim.* товчéнички), Art gefüllter Hecht, *Шй.*

Товчú. *v. a.* stossen, zerschlagen, stampfen; 2) * — про кого́ von jmdm viel u. oft sprechen; 3) * § sich schnäuzen, *Шй.*; — ся sich herumtreiben; herumschlendern.

Товчíльниця, *f. Ч.* V. 34. die Magd welche die Stampfe tritt.

Товчка, *f.* s. Стýпа.

Товчóк, -чкá, *m.* Pochstempel, *m.* Mörserkeule, *f.*; 2) Schlag, Stoss, *m. Пол.*; 3) s. Товкýчка, *Шй.*

Товщ, *c.* Fett, *n*; Fettigkeit, *f. B.*

Тóвща, *f.* Dicke, Wohlbeleibtheit, *f. Шй.*; 2) dicke u. dichte Decke, *Cm.*; 3) Landgut, *n.* mit allen seinen Nutzbarkeiten; 4) Eichenwaldung, *f.*

Тóвще, *adv. comp* s. Тóвсто.

Тóвщий, *a. comp.* s. Товстúй.

Товщинá, *f. Не. Пу.* Dicke, *f.*

Тогдá, тогдú, тогдí, *adv.* damals, zu der Zeit; 2) *conj. als correlat.* zu колú, як, *Шй.*

Тогдáшний, тогдúшний, тогдíшний, *a.* damalig.

Тогдúй, *adv.* s. Тогдú, *Шй.*

Тогíд, (-íдь), *adv.* des vorigen Jahres.

Тóго, *pron. gen. m. n.* s. Той; 2) *als. genit. causae*: deswegen, darum, *Шй.*

Тогобíчанúн, *m.* Bewohner von jenseitigem Ufer.

Тогобíцький, (-óóцьк-), тогобíчний, *a.* an jenseitigem Ufer befindlich, wohnend, jenseitig. [*Шй.*

Тогобóчáнин, *m.* s. Тогобíчанúн,

Тогобóчáнка, (*dim.* -чáночка), *f.* Bewohnerin von jenseitigem Ufer, *Шй.*

Тогобóчáньський, *a.* dem Тогобóчáнин geh. *Шй.*

Тогобóчний, *a.* s. Тогобíцький, тогобíчний; 2) am linken Dnepr-Ufer befindlich, *Шй.* [VII. 554).

Тогодú, *adv.* s. Тогдú, *Шй.* (*Ч.*

Тогóдьний, *a.* alt, ehemalig, vor langer Zeit geschehen, *Шй.*

Тогóж, *conj.* darum eben, *Шй.*

Тогóкало, von einem, der oft das Wort „тогó“ spricht; *verb. n.* тогóкати, das „тогó“ oft sprechen, *Шй.*

Тоголíтний, (-лíтьн-), von vorigem Jahre. [Jahre.

Тоголíток, -тка, *m.* von vorigem

Тогорíчний, (-рóчний), *a.* s. Сегóрічний.

Тогочáсний, *a.* damalig, *K.*

Тодí, *adv.* s. Тогдú, dann; nachher.

Тóдір, -ора, *m.* Theodor.

Тодірéнків, -ова, -ове, *a.* dem Тодірéнко geh. *Шй.* [des Тóдір, *Шй.*

Тодірéнко, *m.* Sohn, Nachkomme

Тодірéнчиха, *f.* Gattin des Тодірéнко; *dav. adj.* [ха geh. *Шй.*

Тодірéнчишин, der Тодірéнчи-

Тодірцíв, -ева, -еве, *a.* dem Тодірцьо geh.

Тодірцьó, *m. dim.* s Тóдір.

Тодірчýк, *m.* Enkel des Тóдір, *adj.* Тодірчукíв, -ова, -ове, *Шй.*

Тодірчýчка, Тодірчучúха, *f.* Frau des Тодірчýк; *adj.* Тодірчýччин, Тодірчучúшин, *Шй.* [etc.

Тодíшний, (-нїй), *a.* s. Тогдáшний

Тодíшність, -ости, *f.* die damalige Zeit, *T.*

Тóдор, *m.* Theodor.

Тодóра, *f.* Theodora.

Тодорéць, -дірцú, *m. dim.* s. Тóдор.

Тóдориха, *f.* Frau des Тóдор.

Тóдоришин, *a.* der Тóдориха geh.

Тóдорів, -ова, -ове, *a.* dem Тóдор geh.

Тóдорівна, *f.* Tochter des Тóдор.

Тодóрка, *f.* s. Тодóра, *Шй.*
Тодóрків, -ова,-ове, *a.* dem Тодóрко geh. *Шй.*
Тодóрко, *m. dim.* s. Тóдор, *Шй.*
Тодóрця, *f. dim.* s. Тодóрка, *Шй.*
Тодóс, *m.* Theodosius, *Шй.*
Тодосéнко, *m.* Sohn des Тодóс; *adj.* Тодосéнків, *Шй.*
Тодосéнчиха, *f.* Frau des Тодосенко; *adj.* Тодосéнчишин, ihr geh. *Шй.*
Тодосúха, *f.* Frau des Тодóс; *adj.* Тодисúшин, ihr geh. *Шй.* [geh. *Шй.*
Тодóсїв, -ева, -ево, *a.* dem Тодóс
Тодóсин, *a.* der Тодóся geh.
Тодóска, *f.* Theodosia.
Тодóсчин, *a.* der Тодóска geh.
Тодосчýк, *m.* Enkel des Тодóс, *Шй.*
Тодóся, *f. dim.* s. Тодóска.
Тóє, *pron. n.* s. Той, das, dieses.
Тож, *adv.* da, nun, ja, so.
Тож бáк! noch was! *Шй.*
Тóжесь, da siehst du; тóжесьмо da sehen wir; тóжесьте, da sehet ihr, *Шй.*
Тожсáмість, -ости, *f.* Identität, *f. Ган.* [ja wohl.
Тóжто! *int.* da, da sieh, nun eben,
Тоїнíчний, *a. Ф.* in der vergangenen Nacht.
I. Той, тáя, (ıа), тóє, (то, тéе, те). *pron.* dieser, diese, dieses; 2) *als oppos. zu* сей: той сьвíт, das Jenseits, das zukünftige Leben (= тамтóй сьвíт); на той год *P.* I. 34. auf's Jahr, nach einem Jahre; той бік jene Seite, — рікú das jenseitige Ufer; 3) Той = Чорт; 4) § = das männl. Glied, *Шй.*
II. Той, *conj.* = то и, nun so, so nun, so ja, nun denn.
Тóйже, тáяже, тóєже, (тóже, тéєже, тéже), *pron.* derselbe, dieselbe, dasselbe, *Шй.* [ser, (-e, -es), *Шй.*
Той сь, тáясь, тóєсь, *pron.* der, die-
Той-то, тáя-то, (тá-то), тóє-то, (тóто), *pron.* eben dieser, eben derjenige, *Шй.*
I. Ток, *m.* Verlauf, *m. Ил.*
II. Ток, *m.* s. Тік, *Шй.*
Тóкáй, -áя, *m.* Stadt in Ungarn; 2) e. Weingattung.
Токáйский, *a.* aus Токáй 1) gebürtig; dort bereitet, -е винó, *Шй.* (*Гол.* II. 221).
Токáн, *m.* s. Мамалúга, *B.* [wälzen.
Токáнити ся, sich hervor-, heraus-
Токáр, (-рь), *m.* Drechsler, *m*; 2) Auerhahn, *m.* (Tetrao urogallus), *Шй.*
Токарúха, *f.* Frau eines Drechslers, *Шй.* [geh. *Шй.*
Тóкарів,-ова, -ове, *a.* dem Drechsler
Токáрня, *f.* Drechselbank, *f.*
Токáрський, (-ський), *a.* zum Drechseln geh., Drechsler-.
Токáрство, *n.* Drechslerhandwerk, Drechseln, *n.*
Токарувáти, *v. a.* Drechslerhandwerk treiben, Drechsler sein, *Шй.*
Токлúк, *m.* Allium rotundum, *Шй.*
Тóкма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не пáдало до тóкми es stimmte mit dem Vertrage nicht überein, *B.*; 2) Brauch, *m.*
Тóкма, *adv. Ф. Пов.* 19. 23. desto mehr, noch mehr, vor Allem; — не desto weniger, schon gar nicht mehr, vollends nicht.
Токмáчене, *n.* das Einpressen, Hineinpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n.*; 2) Erklären, *n. Шй.*
Токмáчити, *v. a.* einpressen, hineinpressen, eindrücken; einmeisseln, einschlagen, hineintreiben, einrammen; 2) erklären, *Шй.* [lamentarier, *m. У.*
Токмúтель, *m.* Unterhändler, Par-
Токмúти, *v. a.* s. Годúти; 2) anweisen, bestimmen, sortieren, gruppieren, vertheilen, *Шй.*; — ся übereinkommen, *B.*
Тóкнути, *v. a.* s. Тúкнути. *Зар.*
Токовúй, *a.* Aufseher auf der Dreschtenne, *m.* [Auerhahns).
Токóвиско, *n.* Balzort, *m.* (des
Тóкот, *m.* -сéрця, Herz-Pulsschlag, *m.* Herzpochen, *n.*
Токотáти, токотíти, *v. a.* (gleichmässig) schlagen (vom Herzen).
Токóтниця, *f.* плуцнá — Lungenpulsader, Lungenarterie, *f.*; тїлéсна — Körperpulsader, grosse Schlagader, Aorta, *f.* [(*Гол.* II. 568).
Толь, *adv.* so viel, so sehr, *Шй.*
Толáн, *m.* толáнь, *f.* Bertorea incana, *Шй.*
Толúти, *v. a. Ф.* dämpfen, stillen.
Толíчка, *f. dim.* s. Толокá.
Толíччина, (*d.*-чинка), *f. dim.* s d. v.
Толк, *m.* Sinn, Verstand, *m.*; 2) Ordnung, *f.*
Толкóване, *n.* Erklären, *n.* Er-

klärung,*f.*; Ubersetzung,*f.* Uebersetzen,*n.*

Толковитий, *a.* verständig, *Др.*

Толковник, *m.* Ausleger, Erklärer, Deuter, *m.* [zeugend, *Кч.* 184.

Толком, *adv.* verständig, klar, über-

Толкувати, (-ков-), *v. a.* auseinanderlegen, auslegen, auseinandersetzen, erklären; 2) sich besprechen, verhandeln, *H.* 255; 3) übersetzen.

Толкучий, *a.* einsehend; altklug, *Нар.*

Толмач, *m.* Dolmetscher, Uebersetzer, *m. C.* II. 55.

Толнига, *m* feister Mensch, *Мі.* II. 285.

Толо, *n. Ч.* III. 95. e. Art Frühlingsspiel.

Толоб, *m.* s. Кадоб.; 2) s. Тулуб, *B.*

Толсвірство, *n.* heisst das Geschäft u. die Industrie derjenigen Unternehmer, welche die von den Fischern eingekauften Fische einsalzen lassen, *Шй.*

Толовірщик, *m.* ein solcher Unternehmer, s. d. v. *Шй.*; *davon.* толовірщиків, *a.*

Толок, *m.* grosser Stössel zum Ebnen der Tenne; Kolben, *m.*; 2) *Зг. Пр.* I. 53. s. Глота; 3) *Шй.* s. Толк.

Толока, *f.* das Brachfeld als gemeinsamer Weideplatz; Trift, *f*; 2) gesellschaftliche Feldarbeit ohne Geldentschädigung für Gastgelage u. Musik; 3) Kampfplatz, *m. Шй.* (*Гол.* II. 30).

Толокно *n. Wgr.* 30. getrocknetes Brod klein gerieben zu Mehl welches mit Wasser und Oel od. Milch eingemacht genossen wird; *Шй.*

Толокувати, *v. n.* als Brachfeld liegen; 2) in der Толока 2) arbeiten.

Толокти *v. a.* s. Товчи, *Шй.*

Толочанин, *m.* Theilnehmer an einer Толока 2); -чанка, *f.*

Толочаньский, *a.* dem Толочанин & eigenthümlich, von den Толочане gemacht, *Шй.*

Толочити, *v. a.* treten, niedertreten, zertreten; *sbst.* толочень, *n.*

Толочний, *a. M.* I. 98. zur Толока geh.

Толочник, *m.* ein grosser Stempel, Pumpenstempel, *m.*

Толошний, *a.* zur Толока geh., gegen die T. gerichtet; 2) als Brache, *Pa.* I.

Толпа, *f.* s. Товпа. [dringend, *У.*

Толпавий, *a.* in dichten Haufen

Толстогуб, *m.* Hain-Kreuzkraut, *n.* (Senecio macrophyllus), *Шй.*

Толстуха, *f.* Haariger Günsel, (Ajuga genevensis); 2) Kreuz-Enzian (Gentiana cruciata); 3) Sumpf-Ruhrkraut, *n.* (Gnaphalium uliginosum); 4) Flohkraut, *n.* (Inula Pulicaria); 5) Wegerich, *m.* (Plantago arenaria), *Шй.*

Толуб, *m.* s. Тулуб; 2) Blatt vom Kohl welches zum Gericht „толубець" (w. s. 2) verwendet wurde, *Шй.*

Толубець, -бця. *m. dim.* s. d. v.

Толубити, *v. a. У.* s. Толочити.

Толчка, (товчка), *f.* eine Handstampfe für Flachs etc.

Толщина. *f.* Dicke, *f. Шл.*

Тома, *m.* Thomas.

Томаківка, *f.* Nbfls des Дніпро; 2) eine Insel im Dniepr unweit der Mündung des Fl. Томаківка, wo öfters die Saporoger-Sič sich befand, *Шй.*

Томас, *m.* Thomas.

Томасенко, *m* Sohn, Nachkomme des Томас; *adj.* Томасенків, ihm geh. *Шй.*

Томасенчиха, *f.* Frau des Томасенко; *adj.* [чиха geh. *Шй.*

Томасенчишин, *a.* der Томасен-

Томасів, *a.* dem Тома geh.

Томаш, *m.* Thomas.

Томашиха, *f.* Frau des Томаш.

Томашишин, *a.* der Томашиха geh.

Томашів, -ова, -ове, *a.* dem Томаш geh. [drücker, *m.*

Томитель, *m.* Quäler, Peiniger, Be-

Томительство, *n.* Bedrückung, *f.* Zwang, *m. У.*

Томити, (-млю, -миш), *v. a.* quälen, plagen; abmatten, ermüden; — ся sich quälen, s. abmatten.

Томків, -ова, -ове, *a.* dem Томко geh.

Томко, *m.* Thomas; 2) Timotheus, *Шй.*

Томлючий, *a. B.* ermüdend.

Томнатик, *m.* Gipfel der Karpathengebirge in d. Bukowina, *Шй.* (*Гол.* I. 564). [*adv.* томненько, *Шй.*

Томненький, *a. dim.* s. Томний;

Томний, *a.* ermüdet, abgemattet, müde, schwach, *Нар.*; *adv.* томно.

Тьомний, *a.* s. Темний, *Шй.*

Томність, -ости, *f.* der Zustand der Ermüdung, *Шй.*

Томнійший, *a. comp.* s. Томний; томніше, *adv.* s. Томно, *Шй.*

Тóмý, *pron. dat. m. n.* s. Той; 2) томý als *conj.* daher, deswegen, deshalb.
Томувáти, *v. a. H.* 51?
Томýньо, *m. dim.* s. Томá.
Томчúха, *f.* Frau des Тóмко.
Томчúшин, *a.* der Томчúха geh. *Шй.*
Тон, *m.* Ton, *m.*; 2) Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vorzug, Vorrang, *m. Шй.*
Тонéнький, тонéсенький. *a. dim.* sehr dünn, s. fein, *adv.* тонéнько, -éсенько.
Тонзýра, *f.* Tonsur, *f.*
Тонинá, *f. Oc.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.*
Тонúти, (-ню́, -нишь), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden.
Тонíсїнький, (-нíсїчкий), *a.* тонíсїнько, (-нíсїчко), *adv.* sehr, vollkommen dünn.
Тонíчкий, *a.* s. Тонéнький; тонíчко, *adv.* s. тонéнько, *Шй.* (*Гол.* II. 219). [*comp.* s. Тонкúй, *Шй.*
Тонíщий, *a. comp.*; тонíще, *adv.*
Тонкúй, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), *Шй.*
Тóнкість, -ости, *f.* Dünnheit, Feinheit, *f.*
Тóнко, *adv.* düun, fein; * тóнко прядé = er wird bald strerben, *Шй.*
Тóнько, *m.* Antonius; *adj.* Тóньків, -ова -ове, dem Тóнько geh.
Тонкоóкий, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *K.* [Grammatik), *Шй.*
Тонкóване, *n.* Erweichung, *f.* (in d.
Тонковéрхий, *a.* mit dünnem Wipfel (топóля).
Тонконúтний, *a.* feinfädig, *Пар.*
Тонконíг, -нóга, *m.* mit dünnen, schwachen Füssen; 2) Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina); 3) Koeleria cristata Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (Poa trivialis), *Шй.*
Тонконóжка. *f.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.* [nern. *Шй.*
Тонкорóгий, *a.* mit dünnen Hör-
Тонкослíзка, *c.* e. weinerlicher Mensch, *Кух. H.* 47.
Тонкошéрстий, *a.* feinwollig.
Тонкошкýрий, *a.* mit dünner Haut, *Шй.*
Тонкувáти, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), *Шй.*
Тонóйкий, *a.* s. Тонéнький, *Шй.* (*Гол.* II. 6).
Тонýсенький, -нýський, *a.* s. Тонéсенький. [ertrinken, *Шй.*
Тóнýти, *v. n.* untergehen, sinken;
Тонýчий, *a.* der Untersinkende.
Тóнчий, *a. comp.* тóнче, *adv.* s. Тóнший &.
Тончúти, *v. a. H.* 275. dünner machen.
Тоншáти, (тоньш-), *v. n.* dünner werden, *Шй.* [*Шй.*
Тоншéнький, *a. dim.* s. Тóнший,
Тóнший, *a. comp.* s. Тонкúй, dünner, feiner; *adv.* тóнше — —.
Тóня, *f.* s. Полóнка; 2) *Не.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *C.* II. 25; der Zug, soviel Fische als mit éinem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, *Шй.*
Топ! *int.* des Stampfens mit den Füssen, *Шй.* [& *Шй.*
Тьоп! *int.* des Klatschens, Schalles
I. Топá, *f. H.* 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (тóпить).
II. Топá, *f.* s. Стопá, ногá, *Шй.* (*Ч.* III. 268).
Тьóпа, *c.* einer (-не), der (die) mit Geräusch tritt, geht, *Шй.*; 2) von e. liederlichen, unsauberen, unfläthigen Menschen.
Тóпаня, (-не), *n.* s. Тýпане, *Шй.*
Тóпас, *m.* Topas, *m.*
I. Тóпати, *v. n.* s. Тýпати, *Шй.*
II. Топáти, *v. n.* s. Топúти ся, *Шй.* (*Ч.* V. 162).
Тьóпати, *v. n.* s. Шкандибáти; beim Gehen ein Geräusch verursachen; 2) *P.* II. 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlingen. [Wasserschlund, *m.*
Тóпель, -ли. *f.* Abgrund im
Топéльник, *m.* Cybister, *B.*
Топéць, -пцá, *m. Kst. Пар.* Nix, *m.* Nixe, *f.*
Топúлище, *n.* bodenlose Tiefe, *B.*
Топúло, *n.* Pfütze, Lache, *f. Шй.*
Топúрити, (-ру, -рить), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —.
I. Топúти, (-плю, -пить), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen.
II. Топúти, (-плю, -пить), *v. a.*
III. Топúти, (-плю, -пить), *v. a.* heizen, Feuer anmachen.
Топичóк, *m. Шй.* (*Ч.* IV. 373)?

Топі́лька, *f.* Sandkraut, *n.* (Arenaria serpyllifolia), *B.*

Топі́нка, *f. Oc.* (61) VI. 29. Feueranlegen, *n.* Feuerung, *f.*

То́пір, *gen.* -о́ра, *m.* Beil, *n.*

Топі́рити, *v. a.* s. Топи́рити.

Топірни́к, *m.* Axtkämpfer, *m. Фр.*

Топірня́, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitze zur Aufnahme der Axt, *n. Ч.* VII. 399.

Топі́ро, *adv.* s. Допі́ро. Допе́рва, *Шй.*

Топі́рчик, *m. dim.* s. То́пір, Топоре́ц.

То́піт, -оту, *m.* Stampfen, *n.* (u. Gepolter davon). [s. Гурма́н.

То́пка, *f. Под.* Heizung *f.*; 2) — со́ли,

То́пкати, *v. a.* s. Топта́ти, *Шй.*

Тьо́пкати ся, hin u. her gehen, *Шй.* (*Ч.* II. 664).

Топки́й, *a.* schmelzbar.

Тьо́пко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfläthiger Mensch, *Шй.*

То́плене, (-ня), *n.* Schmelzen, *n.*

Топлени́на, (*dim.* -ни́нка). *f.* Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmolzene; *Шй.*

То́пливо, *n.* Heizmaterial, Brenn-

То́пля, *f.* s. d. v. [holz, *n.*

То́пник, *m.* -бі́лий, Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [giebig.

Топи́стий, *a.* beim Schmelzen er-

То́пница, *dim.* то́пничка *f.* Schmelzhütte, *f. Шй.*

Топні́ти, *v. n.* aufthauen, *Пар.*

Топну́ти, *v. n.* s. Тону́ти.

Тьо́пнути, *v. a.* u. *n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, *Шй.*

Топо́ль, *m.* s. Топо́ля, *Шй.* (*Ч.* II. 51).

Тополе́вець, -вця, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (Smerinthus Populi), *B.*

Топо́ленька, *f. dim.* s. Топо́ля, *Шй.*

Тополе́вий, (-лёв-), *a.* aus Pappel, Pappel-. [по́ля.

Тополи́на, (*d.* -ли́нка), *f.* s. То-

Тополи́ноньк а, -очка, *f. dim.* s. Тополи́чка.

Топо́лька, *f. dim.* s. Топо́ля.

Топо́ля, *f.* Pappel, *f.* (Populus).

Тополи́к, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (Saperda Carcharias), *B.*

Топо́р, *m.* s. То́пір, *Шй.*

Топоре́ц, (-ць), -рця, *m.* Handbeil, *n.*

Топо́рик, *m.* s. d. v.

Топори́ско, топори́ще, *n.* Axtstiel, *m. B.*; 2) *aug.* s. То́пір, *Шй.*

Топо́ричок, -чка, *m. dim.* s. Топо́рик, *Шй.* [Coronilla, *Шй.*

Топо́рник, *m.* (Pflze) Securigera

Топо́рщити, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten, 2) nachlässig nähen, *Шй.*

Топота́ти, топоті́ти, (-по́чу, -по́чеш), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall.

Топотня́, *f.* s. То́піт. *Шй.*

То́почка, *f. dim.* s. То́пка 2), *Шй.*

То́птане, *n.* Zertreten, Niedertreten, *n.*

Топтани́на, *f.* das Hin- u. Herlaufen, *Шй.*

Топта́ти, (то́пчу, то́пчеш), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3) *v. a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) dh Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (v. Hahn &) *B.*; *Шй.*

Топтува́тий, *a. H.* 104. s. Нао́итий.

Топу́-топу́! *int.* des Stampfens, *Шй.*

Топцьо́ване, *n.* Zertreten, Verthun, *n. Шй.*

Топцюва́ти, *v. n.* u. *a.* oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, *Шй.*

Топча́к, *m. Под.* Pferdemühle, *f.* [*Шй.*

Топчако́вий, *a.* zum Топча́к geh.

Топча́н, *m.* s. Тапча́н, *Шй.*

Топчачо́к, -чка́, *m. dim.* s. Топча́к.

Топчи́ти ся, sich unnütze Sorgen machen, sich zu sehr bekümmern, *Шй.*

Топчи́ло, *n.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben zerdrückt werden, *Шй.*

Тор, *m.* Spur, Bahn, *f.*; 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f. Щог*; 3) ein unbestimmtes Mass, *Шй.*

Тора́, *f. pl.* то́ри, Fassdauben, *pl.*

Тора́нити, *v. a. Ф.* о́рехнї — s. Торо́чити.

То́ро́а, *f.* Sack, Ranzen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; * шкі́ряна то́ро́а = жолу́док, Magen, *m. Шй.*

Торо́а́н, *m.* e. Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), *Шй.*

Торо́ані́ста, торо́ані́стий, *m.* ein Торо́ан-Spieler, *Шй.*

Тораба́ні́стів, -ова, -ове, *a.* dem Торо́ані́ста geh. *Шй.*

Торо́а́р, -ря́, *m.* Bettler, *m. Мх.*

Торо́а́ч, *m.* Beutelthier, *n. Пол.*

Торо́е́й, *gen.* -бея́, *m.* Lumpenpack,

n. Bettler, *m. Фр.*

Торбе́шка, *f. dim.* s. Тóрба, *Шй.*

Торбúна, *dim.* торбúнка, торбúнонька, торбúночка, *f.* s. Тóрба.

Торбúнковий, *a.* zur Торбúна geh.

Тóрбúско, тóрбúще, *n. aug.* s. Тóрба.

Тóрбонька, *f. dim.* s. Тóрба.

Торбонóша, *c.* der (die) Säcke trägt, Bettler, *m.* Bettlerin, *f. Шй.*

Торботрáс, (торботрасúско, *aug.*), *m.* s. Торбéй, *Шй.*

Торботрáсів, -ова, -ове, *a.* dem Торботрáс geh. *Шй.*

Тóрбочка, *f. dim.* s. Тóрба.

Торбувáти, *v. a.* s. Турбувáти, *Шл.*

Тóрбушка, *f. dim.* s. Тóрба, *Шй.*

Торг, *m.* Markt, Marktplatz, *m.*; 2) Handeln, Feilschen, *n.*; 3) * Wirrwarr, Lärm, *m.*

Торг! *int.* vom Reissen, Zupfen.

Торгáн, *m.* s. Тарáн.

Тóргане, *n.* das Reissen, Zerren, *n.*

Тóргати, *v. a.* reissen, zerren; raufen.

Торгáш, *m.* Kaufmann, Trödler, Mäkler, *m. Нс.* [гáш geh. *Шй.*

Торгашíв, -óва, -óве, *a.* dem Торгáщий, *a.* ausgezackt.

Тóргнути, *v. a.* s. Тóргати.

Торгóване, *n.* Handeln, *n.*

Торгувáти, *v. a.* s. Торгувáти.

Торгове́, *n.* Marktgeld, *n.*

Торгове́льний, *a.* Markt-, Handels-; — збíр, *У.* s. Ярмарок.

Торгове́льник, *m.* Handelsmann, Kaufmann, *m. Вах.* [II. 137.

Торговúзна, *f.* Marktwaare, *f. Mi.*

Торгóвий, *a.* vom Handel, Handels, Markt-.

Торгóвиця, *f.* Marktplatz, *m*; — грошевá, *f.* Börse, *f.*; 2) Handel, *m.* Handeln, *n* Markt, *m.*

Торгóвка, *d.* торгóвочка, *f.* Trödlerin, Verkäuferin, *f. Шй.*

Торгóвля́, *f.* Handel, *m.*

Торговни́к, *m.* Handelsmann, Händler, Trödler, *m.* [männin, *f. Ч.* V. 529.

Торговни́ця, *f.* Verkäuferin, Kauf-

Торговни́чий, *a* Handels-. [*Шй.*

Торгóвчин, *a.* der Торгóвка geh.

Торготíти, *v. a.* an der Thüre rütteln, pochen.

Торгувáти, *v. a.* handeln, Handel treiben; — ся handeln, feilschen.

Торгýн, *m.* Ptarmica cartilaginea, *Шй.*

Торе́лець, *m. Ч.* IV. 146. s. Тарéлець.

Торжестве́нний, *a.* feierlich, prächtig. [*f.*; Triumph, *m.*

Торжествó, *n.* Feierlichkeit, Feier,

Торжествýючий, *a.* triumphirend, *Тор.* [ся — —.

Тóржити, *v. a.* s. Торгувáти; —

Тóржище, *n.* Marktplatz, *m. Ш.* II. 178. [delsmann, *m.*

Тóржник, *m. У.* Kaufmann, Han-

Торжóк, -жкá, торжóчок, -чка, (торжéчок), *m. dim.* s. Торг.

Тóрити, *v. a.* den Weg ebnen, *Шй.*

Торúця, *f.* Aeker-Spark, *m.* (Spergula arvensis), *Шй.* [vorigen Jahres.

Торíк, *adv.* im vorigen Jahre, des

Торíчний, (-íпний), *a.* vorjährig, vom vorigen Jahre; торíчного рóку des vorigen Jahres.

Торк! *int.* des Stossens.

Тьóрка, *f.* Rüben-Reibmaschine, *f.*

Тóркало, *n.* Stange, an welche der Weinbeerstrauch angebunden wird, *Шй.*

Тóркане, *n.* Stossen; Anrühren, Berühren, Bewegen, *n. Шй.*

Тóркати, тóркнути, *v. a.* stossen; anrühren, berühren; bewegen; — кóнї s. Поганяти, *Кн.*; trinken, zutrinken, in's Glas stossen; — ся anrühren, berühren, tüpfen; sich beziehen, anlangen.

Тóркнене, *n.* s. Тóркане.

Торкотáти, *v. a.* stossen, klopfen, ein Getöse machen; knarren; 2) plappern, schwatzen; *sbst.* торкóтане, *n.*

Торкотли́вий, (-кітли́вий), *a.* geschwätzig.

Торме́ɾати, *v. a.* s. Тормóсити.

Тормóсити, *v. a.* hin u. her ziehen, zerren; schütteln, rütteln.

Тормóшити, *v. a.* s. d. v. *Шй.*

Тóрник, *m.* Werkstück des Böttchers (zum Einlassen des Bodens).

Торнóсити, *v. a.* s. Тормóсити, *Зар.*

Торня́к, *m.* s. Тóрник.

Тороба́нт, *m.* e. Art Musikinstrument, *Шй.* (*Гол.* III. 498).

Торóка, (*dim.* торóчка), *f.* Faser, *f.*

Торокáстий, *a.* zerfasert; fächerartig.

Тóрóки, *pl. gen.* -кíв, Riemen, *pl.* hinten am Sattel; 2) Riemen bei den Постолú, *Шй.*; 3) Fransen, Zipfeln, *pl.*

Тóронь, *f.* Blütenschweif, *m.* (anthurus), *B.*

Торóнка синя, *f.* Sperrkraut, Leiterblatt, *n.* (Polemonium caeruleum).

Торонки́й, *a.* dicht, reichlich, zahllos, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*

Торóнко, *adv. B.* zahlreich, viel, dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.

Торóнний, *a. Ф. Пр.* III. 189. unzählig, reichlich.

Торóнци, *adv.* dicht, торóнци обмóтано dicht umstrickt, *B.*

Торóпа. *c.* e. Ungeschickter, Unbeholfener, *Шй.*

Торóпало, *c.* s. d. v.; 2)Plauderer, *B.*

Торопáта *c.*Schwätzer,*m.*(-in,*f.*);2)s. Тараnáта, *Шй.* (*Н.* 140).

Торóпати,*v.a.*plaudern,plauschen,*B.*

Торопáтливий, *a.* geschwätzig, schwatzhaft.

Торóпити, *v. a.* jmdn antreiben, anhalten (zu etw.) *Шй.*; 2) s. Полóхати, Лякáти; 3) jmdn beunruhigen, quälen, plagen, *Фр.*; — ся eilen, eilfertig sein, *Шй.* [en, *n.Пар.*

Тóропіт, -оту, *m.* Graus, *m.* Grauen.

Торопíти, *v. n.* murren, viel plauschen, *Зар.*; 2) verzagen, *Шй.*; (*Ч.*II.46).

Тороплéний, *a.* erschrocken, in Schrecken gesetzt, *Шй.* (*Ко.* 22).

Торорóх! *int.* zum Ausdr. des Anfkochens, Aufwallens von etw. Dichtem, *Шй.* (*Н.* 132). [Nachtigall, *Шй.*

Тьорорóх, *int.* des Schlagens e. Тóрос, *m.* s. Тарáс, *Шй.* [*Шй.*

Тороcувáти, *v. a.* s. Тарасувáти,

Торотóчити, *v. n.* rasseln, klappern. [Rasseln.

Тóрох, *m.* das anhaltende Rollen,

Торóх-торóх! *int.* vom Rasseln, Klingen; vom Getrabe u. Gedröhn.

Торóхкати, *v. n.* klappern, klopfen, anschlagen.

Торохкотáти, торохкотíти, *v. n.* Тарахкотáти, *Шй.* [*Шй.*

Торохкотíйка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Торохнéча, *f.* das Hin- u. Herreden, Schererei, *f.*

Торóхнути, *v. a.* einschlagen, einbrausen, s. Тарáхнути. [(*Фр.*)

Торóхтайло, *c.* Plaudermaul, *n.*

Торохтíй, *m.* Schreihals, *m.*; 2) dumpfes Getöse, торохтíя вéзти = ein leeres Fass führen, *Шй.* [dertasche, *f.*

Торохтíйка, *f.* Plauscherin, Plau-

Торохтíти, *v.n.* klappern; 2) *plaudern; *Фр.*; 3) erdröhnen; * fahren, *Шй.*

Торóчене, (-ня), *n.* das Ausfädeln, Auszupfen; 2) * Plaudern, Plauschen. *n. Шй.*

Торóчини, *pl. Ч.* IV. 95. das Annähen der Fransen an die hochzeitlichen Handtücher.

Торóчúти, *v. a.* ausfädeln, auszupfen; — ручникú Fransen an den Enden machen, hinzunähen; — ся sich ausfasern, s. fäsern, s. faseln; * faseln, plauschen; — ся над чимóсь necken, reizen womit.

Торочкáстий, *a.* gefranst.

Торочкú, *pl. dim.* s. Тóроки, kleine Fransen; 2) Charpie, *f.*

Тóрсати, торсóнути, *v. a.* stossen; rütteln, in Bewegung setzen, *Не.*

Торт, *m.* Torte, *f.*

Тортовúй, *a.* zur Torte geh. *Шй.*

Тортýри, *pl.* Tortur, Folter, *f.*

Торувáти, *v. a.* bahnen, e. Weg machen, *Шй.*

Торф, *m.* Torf, *m.*

Торфúстий, *a.*torfig,Torf-. [gnum).

Тóрфник, *m.* Torfmoos, *n.* (Sphа-

Торфóвий, *a.* Torf-.

Торхвáний, *a.* s. d. v.

Торчáти, торчíти, *v. n.* hervorragen, hervorstehen.

Тóрчма, *adv.* gerade stehend, aufrecht stehend, *Шй.*

Торчóк, -чкá, *m.* Steinmorchel, *f.* (Helvella esculenta), *Шй.*

Тóсї! тосїньки, тосїчки, тóсонькu! *int.* vom Händeklatschen (in d. Kinderspr.).

Тоск, *m.* (*Пар.*) тóскá, *f.* Angst, Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*

Тóська, *f. dim.* s. Тóся, *Шй.*

Тоскли́вий,*a.*s.Тужли́вий,*Мог.Мх.*

Тоскли́вість, -ости, *f.* Aengstlichkeit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*

Тóскний, *a.* ängstlich, bange, beklemmt; *adv.* тóскно, bange, ängstlich, *Шй.*

Тóскнути, *v. n.* s. Тужúги, *У.*

Тоскóване, (-ньне), *n.* s. Тугá, *Пт.*

Тоскувáти, *v. n.* s. Тужúти.

Тосни́ти, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Тóсьчин, *a.* der Tóська geh. *Шй.*
Тóся, *f.* Antonine, od. Theodosia, *Шй.*
Тóсяти, *v. n.* in die Hände klatschen (in d. Kinderspr.).
Тот, тотá, тотó, *pron.* s. Той.
Тотéж = якóй нáрочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, *Шй.* (*Нс.*).
Тотóжний, *a.* identisch, *Ил.*
Тотóжність,-ости. *f.* Identität, *f. Ил.*
Тотóй, тотáя, тотóе, *pron. Гол.* III. 470. dieser da; 2) derselbe.
Тотóк-тотóк! *int.* vom Gackern des Hahnes [des Hahnes
Тотóт, *pron.* s. Тотóй, *Гол.* II. 335.
Тотчáс, *adv.* sogleich, den Augenblick, *Шй.* (*Гол.* III. 407).
Тьох! *int.* vom Pochen des Herzens; 2) тьох, тьорорóх! vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), *Шй.*
Тьóхати, тьóхкати, *v. n.* pochen, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, *Шй. davon sbst.* тьóхане, тьóхкане, *n.* das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, *n.* (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, *Шй.*
Точ, *m.* Kernkäfer, *m.* (Platypus), *B.*
Точ-точ, точ в точ, *adv. Ausdr.* ganz genau so, eben so, gerade so, *Шй.* (*Ч.* II. 73).
Тóченька, *f. dim.* s. Тóчка, *Шй.*
Точéний, *a.* gedreht, gedrechselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, *Шй.*
Тóчечка, *f. dim.* s. Тóчка.
Точечкóваний, *a.* punktirt; похвúнець — Vaginulus punctulatus, *B.*
Точúлиско, *n. aug.* s. Точúло *Шй.*
Точúльний, *a.* Wetz , Schleif-, *Пол.*
Точúло, *n.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*
Точúльце, *n. dim.* s. d. v.
Точúльщик, *m.* Schleifer, *m. Под.*
Точúльщиків, -ова, -ове, *a.* dem Точúльщик geh. *Шй.*
Точúльщицький, *a.* s. d. v. *Шй.*
Точúтель, *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychns).
Точúти, *v. a.* drechseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кров Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälzen, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fliessen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge s. ziehen, sich fortsetzen, fortdauern, *Шй.*
Тóчка, *f.* Punkt, *m.*; — тáяння лéду, — замéрзання водú, Eis-, Gefrierpunkt, *m.*; — кипíня Siedepunkt, *m. Пол.*; 2) — живá kleinstes Punktthierchen, (Monas Termo). [*n. Шй.*
Точкóване, (-ня), *n.* Punktieren,
Точковúтий, *a.* der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, *Шй.*
Точкóвиця, *f.* Punktkoralle, *f.* (Millepora), *B.*
Точкувáти, *v. a.* punktieren, *Шй.*
Точлúвий, *a.* nagend, fressend, -рак II. *Мл.*
Тóчний, *a.* wahr, gewiss, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) ähnlich, gleich, *Шй.*
Точнíсінький, *a. superl.* s. Тóчний; *adv.* точнíсінько.
Тóчність, -ости. *f.* Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, *f.*
Тóчно, *adv.* wahr, gewiss, sicher; genau, eben.
Точóк,-чкá, *m. dim.* s. Тік Tenne; 2) s. Тоцчóк, *Шй*; 3) s. Кýшка, *B*; 4) kleiner Bach, *Шй.* (*Гол.* IV. 268); 5) — (Подóльский) *M.* I. 23. Ringplatz, *m.*
I. Тóшно, *dim.* тошнéнько, *adv.* übel, schlimm, менí — mir ist übel, schlimm, *Мс.* 249; 2) traurig, kummervoll.
II. Тóшно, *adv.* s. Тóчно.
Тошнúти, *v. a. impers.* менé тошнúт, mir wird übel, *Шй.*
Тóщний, *a. B.* fad. [anderes, *Шй.*
Тóщо, = u. so weiter, u. so fort, u.
То щó ще не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, das nicht.... *P.* II. 80.
Тóя, тóядь. *f. B.* Eisenhut, Sturmhut, *m.* (Aconitum Stoerkeanum).
Тпрру! *int.* Haltruf für Pferde.
Тпрýкати, *v. a.* Тпрру! den Pferden zurufen.
Тра, = трéба. [im Trab, *B.*
Трaб, *m.* Trab, *m.*; *adv.* трáбом,
Травá, *f.* Gras, *n.*; вýдкова? *B.*; — пúсана Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea); — трéба Thalictrum minus, *Шй.*
Трáвень, -вня, *m.* Mon. Mai; — малúй Mon. September, *Шй.*
Травéць, -вця, *m.* gewöhnlicher Grasfalter, (Hiparchia Janina), *B.*
Травúна, *f. dim.* Gräschen, Gras, *n.*

Травúнка, *f. dim.* s. d. v.

Травúско, *f. aug.* s. Трава́, *Шй.*

Травúстий, *a.* grasartig; 2) grasreich, *Шй.*

Травúстка *f.* Tofieldia calyculata, *B.*

Травúтельний, *a.* Verdauungs, *Вол.*

Трáвúти, (-влю́, -ьúш), *v. a.* verdauen; beizen, ausheizen, wegbeizen; 2) zehren, vergeuden, verschwenden; 3) s. Тровúти, *Шй.*

Травúця, травúчка, травúченька, (*P.* 132), *f. dim.* s. Трава́.

Травíнка, *f.* Grasmücke, *f.* (Sylvia), *B.*

Травíчка, *f.* s. Травúчка, *Шй.* (*Гол.* II. 219).

Трáвка, *f. dim.* s. Трава́; 2) Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea), *B.*

Трáвлене, *n.* Verdauung; Beizung, *f.*

Травлó *n.* Beizkraft, *f. Пар.*

I. Трáвний, *a.* beizend, verdaulich.

II. Трáвний, *a.* grasreich, *Макс.*

Трáвник, *m.* Grasgarten, *m.*; 2) s. Трáвень малúй Mon. September, *Шй*

Травникóвий, *a.* zum Травúк geh. *Шй.*

Травнúстий, *a.* grasreich.

Травнúця, *f.* Graseule, *f.* (Xylina graminis), *B.* [(Psyche graminella), *B.*

Травнúчка, *f.* Grassackspinner, *m.*

Травничóк, -чка́, *m. dim.* s. Травнúк.

Травнúк, *dim.* травничóк, *m.* Aufguss auf verschiedene Gräser, *Шй.*

Травогнóїне, *n. Гн.* 30. s. Зеленогнóїне. [Gras sich nährend, *Шй.*

Травоїдний, *a.* grasfressend, mit

Трáвойка, трáвонька, трáвочка, *f. dim.* s. Трава́, *Шй.*

Травомóр, *m.* Grasrost, *m.* (Puccinia graminis), *Вол.* [s. Травоїдний.

Травоядний, *a. Кн. Пр.* VIII. 636.

Травýшка, *f. dim.* s. Трава́. *Ч.* V. 805.

Травянéць, -нця́, *m.* Topf- od. Garten Nelke, *f.* (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleckige Nelke, (D. deltoides), *Шй.*

Травянúй, *a.* grasartig, grasgrün, Gras; — кóник, *m.* Grashüpfer, *m.* od. Landheuschrecke, *f.* (Locusta); -á жáба Grüner, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), *Шй.*

Травянúк, *m.* Hemerocallis graminea; 2) бичóк — Gobius ophiocephalus, *Шй.*

Травянúстий, *a.* grasreich, *Пол.*

Травúнка, *f.* s. Травянéць; 2) Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meeräsche, (Mugil cephalus Cuv.), *B.*; 5) s. Травíнка, *B.*; 6) liederliche Dirne; *Шй.*

Травянкувáтий, *a. Под.* Gras-.

Травяновелéний, *a.* grasgrün, *B.*

Травúнчик, *m.* Pflze Hyacinthus leucophaeus, *Шй.*

Травúстий, *a.* s. Травянúстий, *Шй.*

Трададáм, *m.* Stoff, *m.* Tuch, *n.* für weibl. Kleidung, *adj.* трададамóвий, *dim.* трададамéнький, zu Трададáм geh., daraus verfertigt, *Шй.*

Традúция, *f.* Tradition, *f.*; † Uebergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, *Шй.*

Трай, *m.* Geschick; Gelingen, Glück, *n. Шй.*; *Зап.* II. 484. s. Трив, трúвок.

Тракт, *m.* Hauptstrasse, Chaussée, *f.*

Трактáмент, (трахт-), *m.* Traktament, *n.*

Трáктат, *m.* Tractat, *m.*

Трактúр, *m.* s. Трахтúр.

Трактúрня, *f.* s. Трахтéрня.

Трактóване, *n.* Bewirtung, *f.* Traktament, *n.*

Трактовáти, (-тувáти), *v. a.* bewirten; 2) * когó jmdn behandeln, *Шй.*

Тра-ла-лá! тра-ля-ля́! *int.* der Lust, Freude, *Шй.*

Трам, (*dim.* трамóк), *m.* Balken, *m.*; Tragbalken, Querbalken, *m.*; 2) Last, *f.*

Трам! *int.* Lockruf der Schafe.

Тран, *m.* Thran, *m.*

Трандаром! *int.* als Mitsingen bei e. Liede *Шй.* (*Гол.* III. 472).

Трандáхил, *m.* Gemeine Syringe, Lilak, spanischer Flieder, (Syringa vulgaris); *adj.* трандахилóвий, *Шй.*

Транзáкция, *f. lat. K.* Verhandlung, *f.* [Lappen, *pl. Шй.*

Трант, *m. gew. pl.* -ти, Lumpen,

Трап, *m.* трáпа, *f.* (*Пар.*), Zufall, *m.*; Art, Weise, *f. Шй.*

Трапéза, *f.* Tisch, *m.*; Tafel, *f.* Essen, *n.*; 2) Speisezimmer, *n. Шй.*

Трапéзний, *a.* -а сьвітлúця, *Ф.* Speisezimmer, *n.*

Трапезува́ти, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C.* II. 150; 2) Todtenmal halten, *Ke.* I. 86.

I. Тра́пити, (-плю, -пиш), *v. a.*; — ся, s. Тра́фити, — ся.

II. Тра́пити, (-плю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — ся sich quälen; 2) einander belästigen; sich vereinigen, s. entzweien, s. zanken. [*Шй.*

Трапи́ця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Трапи́чка, *f.* s. d. v. *Шй.* (*H.* 218).

Трапля́ння, (-ня), *n.* Kummer, *m.* Betrübnis, *f.* Gram, Harm, *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl. Шй.* (*Гол.* III. 248).

Тра́пля, *f.* s. Трап, *Шй.*

Трапля́ти, (-фля́ти), *v. a.* treffen; — ся *impers.* трапля́ється es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такóї бідú менí ще не трапля́лось *P.* I. 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Трапо́к, -пкý, *m.* s. Трап; на трапкý *H.* 149. wo es sich trifft.

Траптова́ти, *v. a.* zertreten, niedertreten, vernichten, *Шй.* [III. 461).

Трарарá! *int.* beim Singen (*Гол.*

Трарарí! *int.* s. d. v.

Трас, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *Шй.* [Sägen? *Шй.*

Трас, *m.*? (= трач?; 2) Schall beim

Трасúборода, *c.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *scherzh.* vom Essenden, *Шй.* [*n.* Schläge, *f.*

Траск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen,

Тра́скало, *n.* Klapper, *f. Фр.*

Тра́скати, тра́снути, *v. n.* dh das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & e. Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit e. Peitche & hauen; *sbst.* тра́сканє, *n.* [Тра́скати.

Трасúй, *a.* = тра́скаючий, s.

Тра́скіт, -оту, *m.* s. Траск.

Траскота́ти, траскоти́ти, (-кóчу, -кóчеш), *v. n.* s. Тра́скати, *Шй.*

Трасовúна, *dim.* трасовúнка, *f.* s. Трясавúця, *Шй.*

Трасогýз, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an e. Stelle bleiben kann) *adj.* трасогýзів, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.*

Трасогýзка, *f.* e. unruhiges Weib; 2) трясогýзки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (Motacilla), *Шй.*

Трасогýзковúй, *a.* zu dieser Gattung der Vögel geh.

Трасогýзчин, *a.* der Трасогýзка 1) eigenthümlich, *Шй.*

Тра́сти, *v. a.* s. Трясти, *Шй.*

Тра́сьтя, *f.* u. *n.* Fieber, *n.*

I. Трат, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [selbrief, *m.*

II. Трат, *m.* Tratte, *f.* Wechsel, Wech-

Тра́та, *f. K.* Verlust, *m.* [gen, *Шй.*

Тра́та-та́! *int.* vom Trommelsohla-

Тра́тва, *f.* s. Сплав, Floss, *n.*

Тра́тити, (тра́чу, тра́тиш), *v. a.* verlieren, einbüssen, um etw. kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — ся sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *Шй.*

Тра́тка, *f.* s. Трат II.

Тратова́ти, тратува́ти, (-тýю, -тýєш), *v. a.* s. Таловáти, *B.* [treffen.

I. Траф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Траф, *m. Шй.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Траф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *Шй.*

I Тра́фити, *v. a.* u. *n.* treffen; antreffen; — ся sich treffen, *impers.* sich ereignen; s. Трапля́ти &.

II. Трафúти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Трафля́ти, *v. a. s.* Трапля́ти.

Трафнúй, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Кошéрний). [Unglücksfall, *m. Шй.*

Трафýнок, -нку. *m. Ф.* Zufall, *m.*;

Трафя́ти, *v. a.* s. Трафля́ти, *Шй.* (*Гол.* II. 602). [Schlages, *Шй.*

Трах! *int.* des Krachens; 2) des

I. Тра́хнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) s. Тараxнути, schlagen.

II. Тра́хнути *v. n.* s. Трúхнути, *Шй.*

Трахт, *m.* s. Тракт, *Шй.*

Тра́хта, *f.* s. Тараxта, *Шй.*

Трахтéрня, *f.* s. Трахтúр, *Шй.*

Тра́хти, *v. n.* s. Трúхнути, *Шй.*

Трахтúр, *m. P. ч.* 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*Шй.*

Трахтúрний, *a.* vom Speisehause,

Трахтúрник, *m.* Gastwirt, Speisewirt, *m. Шй.*

Трахтúрників, -ова, -ове, *a.* dem Трахтúрник geh., des T.

Трахтúрницький, *a.* dem Трахтúрник eigenthümlich.

Трахти́рщик, *m.* s. Трахти́рник. *Шй.*

Трахти́рщиків, -ова, -ово, *a.* s. Трахти́рників, *Шй.*

Трахти́рщицький, *a.* s. Трахти́р-[ницький, *Шй.*

Трахто́ване, *n.* s. Тракто́ване.

Трахтови́й, *a.* fahrbar, zum Trakt geh. *Шй.*

Трахтови́тий, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *Шй.*

Трахто́чок, *m. dim.* s. Трахт, *Шй.*

Трахтува́ти, *a. a.* s. Тракту́вати.

Трач, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* трачі́, Sägehörnige *pl.* (Serricornia).

Тра́чене, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Трачи́ни, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.* [geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Тра́чів, ева, -еве, *a.* dem Трач

Трачі́й, *m.* Zimmermann, *m.* (Lamia Aedilis), *B.*

Тра́чка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f. B.*; 3) — чуба́та grosser Sägetaucher, (Mergus merganser).

Тре, *v. impers.* = тре́ба, *Шй.*

Тре́а = тра, тре, тре́ба, *Шй.*

Треб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n. Шй.* (*И.* 189).

Тре́ба, *f.* s. Треб, *C.* II. 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m. Шй.*

Тре́ба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.

Тре́бен, -бна, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *Шй.* (*Гол.* III. 523); dürftig.

Тре́біж, *m.* Auswurf, *m. Шй.*

Треблаже́нний, *a.* -е дре́во † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.

Тре́бник, *m.* Kirchenagende, *f.*

Требува́ти, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; sehr bitten; *Шй.*; 3) prüfen, versuchen, *Шй.*

Требу́лька, *f.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum), *B.*; 2) Schalotte, *f.* (Allium ascalonicum), *Шй.*

Требу́х, *m.* требу́ха, *f.* s. Тельбу́х.

Требухува́тий, *a.* bauchig, dick, *B.*

Трева́лий, *a.* dauerhaft; beständig, continuirlich.

Трева́лість, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.*

Трева́ло, *adv.* dauerhaft; beständig.

Трева́ти, *v. n.* dauern; * leben, s. Жи́ти, *Гол.* III. 509; 2) leiden, dulden.

Тревки́й, *a.* s. Трева́лий.

Тре́вний, *a* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. nährend, nahrhaft.

Тре́вність, -ости *f.* Nahrhaftigkeit, *f.*

Трево́га, *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*

Тревожи́тель, *m.* Lärmbläser, *m.*

Трево́жити, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — ся sich ängstigen, sich fürchten.

Тревожли́вий, *a.* ängstlich, angstvoll, furchtsam.

Тревожли́вість, -ости, *f.* У. Bangigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*

Трево́жний, *a.* s. Тревожли́вий.

Тревольне́нний, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е мо́ре *Макс.*

Тре́звий, *a.* тре́звість, *f. Пар.* s. Тверёзий, тверёзість.

Тре́йки, тре́йчи, *adv.* dreimal, *Шй.*

Тре́йтий, *a.* s. Тре́тий, *Шй.*

Трейти́на, *f.* s. Третина, *Шй.*

Трейтя́кий, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -а теля́ця, *Шй.* [(*Ч.* IV. 232).

Трейча́тий, *a.* s. Тройча́тий, *Шй.*

Трекля́тий, *a.* verruchtest.

Тре́ля, *f.* Triller, *m.* (musik. Term.).

Тремо́іта, *f.* s. Тримо́іта. [*Шй.*

Тремо́ітати, *v. a.* s. Трумо́ітати,

Тремо́ітка, тремо́іточка, *f. dim.* s. Тримо́іта. [*f.* s. Требу́лька, *Шй.*

Тремо́у́лька, *dim.* тремо́у́льочка,

Тремо́улько́вий, *a.* zur Тремо́у́лька geh., aus Тр. *Шй.*

Тременталь, *f.* Sumpf-Storchschnabel, *m.* (Geranium palustre), *Шй.*

Тремки́й, *a.* zitternd, schwibgend, *Не.* (*хм.* 192).

Тремпу́й, *m.* e. Pflock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *Шй.*

Тремтіти, (тремчу́, тремти́ш), *v. n.* zittern, beben, *sbst.* тремті́нне, *n.* das Zittern, Dröhnen, *n.*

Тре́нзель, тренза́лька, тре́нзля, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [— гро́ші, (*Фр.*).

Тре́нькати, *v. a.* verschwenden,

Трено́ги, *pl.* dreifüssiges Gestell.

Трено́жити, *v. a.* drei Füsse zusammenbinden, einem Pferde die Füsse

binden, *Шй.* [cus vulgaris), *B.*

Трепь, трепа́къ, *m.* Hasel, (Leucis-

Тре́панъ, *m.* Trepang, (Holothuria edulis), *B.*

Тре́пати, *v. a.* s. Тріпати; 2) gierig essen; — ся s. Тріпота́ти ся, *Фр.*

Трепачо́къ, -чка́, *m. dim.* s. Тропачо́къ, *Ч.* V. 20. [er, *m*

Тре́петъ, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-

Трепе́та, *f.* Zitterpappel, *f.* (Populus tremula).

Трепета́ти, (-епе́чу, -е́чешъ), *v. n.* erzittern, erbeben, schauern, schaudern; fürchten, *Шй.* [*Ч.* III. 273. Binse, *f.*

Трепе́тя, *n.* alles Zitternde, зи́лв —

Трепети́вець, -вця, *m.* e. Art Pilz, der unter den Zitterpappeln (трепе́та) wächst, (*Фр.*). [*Ш.* II. 268.

Трепе́тный, *a.* zitternd, bebend,

Трепе́товый, *a* von der Zitterpappel.

Трепетокри́лый, *a.* -моти́ль mit zitternden Flügeln, *Фр.*

Трепетоли́стый, *a.* mit zitternden Blättern, espenblättrig, *Фр.*

Трепетю́къ, *m.* s. Трепети́вець. (*Фр.*)

Трепетя́нникъ, *m.* s. Підосі́нникъ. *Вол.* [Ungeduld zittern, (*Фр.*).

Трепещі́ти, *v. n.* vor Angst, od.

Трепі́тка, *f. dim.* s. Трепе́та.

Трепі́токъ, -тка, *m.* вино́къ — *Гол.* II. 56. *Пр.* IX. 98. *Bein.* des immerwährend zitternden Kranzes.

Трепі́тъ, (-тя), *n.* s. Трепе́тъ, *Шй.* (*Гол.* IV. 130). [*f. Шй.*

Трепло́, *n.* Ruderstange bei e. Floss,

Трепля́мый, *a.* mit drei Flecken, клювопу́чъ — Rhyncholophus Trimaculatus, *B.* [teln; 2) schleudern, werfen.

Тре́пну́ти, *v. a.* ausstäuben, schüt

Трепоста́вка *f.* einfache Regeldetri.

Трепота́ти, трепоті́ти, *v n.* s. Трепета́ти, *Шй.* (*Гол.* II. 56); — ся mit den Flügeln schlagen, flattern.

Тре́пцї, *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. Нд.*

Трепя́х, *m.* Franse, *f.* [per, *f.*

Тре́скало, тресто́тало, *n.* Klap

Трескота́ти, трескоті́ти, *v. n.* krachen, prasseln. [(*Гол.* III. 417).

Тре́снути, *v. n.* s. Тра́снути, *Шй.*

Трести́, *v. a.* s. Трясти́, *Шй.* (*Гол.* II. 468).

Тресува́ти, *v a.* dressieren.

Треть, *f. Под.* Drittheil, Drittel, *n.*

Тре́тий, -а, -е, (тре́тїй, -я, -е), *a.* dritter, der (die, das) dritte.

Третина, (*dim.* третинка, *dim.* третиночка), *f.* Dritttheil, Drittel, *n.*; *pl.* третини, Seelenamt nach 3 Tagen.

Третичный, *a. Под.* tertiär.

Тре́тный, *a.* zum Drittel geh. *Шй.*

Третьонадцятий, *a* s. Тринадцятий, *Шй.* (*Гол.* I. 169).

Третьопро́о́ний, *a. Ко.* 92. -а горівка, destillirt? *Шй.*

Третьосьві́тний, *a.* -а формація, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Кн.*

Тре́тчик, *m.* Schiedsrichter, Ver-

Третя́къ, *m.* ein Thier drei Jahre alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) s. Бичівни́къ; 4) *Ко.* 12. e. Tanzfigur, -ка́ бі́ти; 5) третяка́ зубо́ами вибива́ти mit den Zähnen klappern.

Третячо́къ, -чка́, *m. dim.* s. Третя́къ; *P.* II. 6. drei Jahre alt (von Stieren).

Треуго́льникъ, *dim.* треуго́льничокъ, *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).

I. Треф, *n.* тре́фа, *f.* Treff, *m.* (im

II. Треф, *m.* s. Траф II.

I. Тре́фити, (-флю, -фиш), *v. a.* frisieren, kräuseln, *Шй.*

II. Трефи́ти, *v. a.* s. Трафи́ти.

I. Тре́фний, *a.* s Трефо́вий.

II. Трефний, *a.* s. Трафний.

Трефо́вий, *a.* Treff, (im Kartenspiel).

Трехра́менний, *a. Св.* dreiarmig.

Трець *gen.*-ця, *m.* einer der reibt, *Шй.*

Тре́чи, *adv.* s. Три́чи, *Шй.*

Треш-треш-треш! *int* beim Zusammentreiben der Schafe.

Трещо́тка, *f.* Klapper. *f.*

Три, *num.* drei; три бра́ти: 1) Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.* [Wachtelkönigs, *B.*

Три-три! *int.* vom Geschrei des

Три́о, *m.* Trieb, *m. Ган.*; 2) Treibwerk, *n. B.*; 3) Werkstück des Webers.

Три́о́а, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.

Трио́арви́стий, *a.* dreifarbig, *B.*

Три́о́лик, *m.* s. Кии́нка.

Трио́ра́тнїй, *a. Ш.* II. 102. -ї моги́ли Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.

Трио́у́лька, *f.* s. Требу́лька.

Трио́у́на, *f.* Tribüne, Rednerbühne, *f. K.*

Трио́у́нал, *m.* Tribunal, Appellationsgericht, *n. adj.* трибуна́льский.

Три́бу́х, *dim.* трибу́шо́к, *m.* Eingeweide, *n.*; Magen, *m.* *Шй.*; 2) s. Буя́х, *B.*

Трибухя́тий, *a.* dickbäuchig, dick, *Шй.*

Трибу́шо́к цівкя́тий, *m.* Gemeine Wurmschnecke, (Vermetus lumbricalis).

Трибу́шо́ч, *m.* Korkzieher, *m.*

Трибушйско, *m.aug.* s. Трибу́х. *Шй.*

Тривя́й, *m.* der Zögernde, Säumselige, *Шй.*

Тривя́лий, *a.* s. Трева́лий, *Шй.*

Трива́ти, *v. n.* s. Трева́ти, *Шй.*; 2) erwarten, warten, *Ст.* [vulgär, *K.*

Тривія́льний, *a.* trivial, gemein, Три́вко, *adv.* dauernd. [Тревни́й.

Тривни́й, *a.* satt; 2) nahrhaft, s.

Три́вність, -ости, *f.* s. Тре́вність Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*

Тривожний, *a.* sich ängstigend, bange, *M.* II. 51. s. Трево́жний.

Тривожно, *adv.* bange, ängstlich.

Три́вок, -вку, *m.* Leben, *n.* *Ф.*

Тригля́вий, *m.* *W.* Triglav (Terglou).

Тригода́к, *m.* — кінь dreijährig.

Тригольник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Триграння́стий, *a.* dreikantig.

Тригу́бий, *a.* *Шй.* mit einer Hasenscharte. [Schneller, *pl.* (Tricoccae).

Тригузовáті, *pl.* Dreiknöpfige,

Тридевять, *num.* = 3 × 9 = 27. *Ш.* I. 381.

Тридеви́тий *a.* = 3 × 9 = der 27-ste; 2) *Ф.* in fernster Ferne gelegen.

Тридеся́тий, *a.* s. Три́йця́тий, *Ч.* V. 132.

Тридíльник, *m.* *B.* Juncus trifidus.

Тридні́вка, *f.* die Dauer von drei Tagen. [dreissig.

Тридьцять, (*Шй.*), три́йцять, *num.*

Три́дьцятеро, три́йцятеро, *num.* s. d. v. [(die, das) dreissigste.

Три́дьцятий, (три́йц-), *a.* der

Три́дьцятка, (три́йц-), *dim.* три́дьцяточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden bestehend), *Шй.*

Тридьцятóвий, (трийц-), *a.* aus dreissig bestehend, *Шй.*

Три́дьцяток, -тка, *m.* s. Три́дьцять, *Шй.* (*H.* 230).

Три́жди, *adv.* † *K.* s. Три́чи.

Тризнаме́нний, *a.* — сто́впик *B.* Griffel mit dreifädlichen Narben.

Три́зна, *f.* s. По́минки, *Нс.*

Три́знище, *n.* Kampfplatz? *Шй.*

Тризнува́ти, *v. a.* kämpfen; 2) nach der Schlacht schmausen? *Шй.*

Тризу́бец, -бця, *m.* Dreizack, *m.* *Фр.*

Тризу́бий, *a.* mit drei Zacken, *Шй.*

Три́йцять, & s. Три́дьцять &.

Три́кане, (-ня), *n.* lautes Pfarzen.

Три́кати, *v. n.* laut pfarzen.

Триконе́чний, *a.* dreispitzig, *Фр.*

Три́корт, *m.* *Шй.* Strickwaare, *f.* Strickzeug, *n.*

Трикортóвий, (*dim.* трикортове́нький), *a.* *Шй.* aus Три́корт.

Три́кроть, *f.* das Dreifache.

Три́кут, (*Шй.*), трику́тник, *m.* Dreieck, *n.*

Трикутóвий, *a.* dreieckig.

Три́куток, (*dim.* трикутóчок), *m.* *dim.* s. Три́кут.

Триль, *f.* Triller, *m.* *Пар.* [pig, *B.*

Трилаточковáтий, *a.* dreilap-

Три-листá, e. Art Kartenspiel.

Трили́стник, *m.* Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *B.*

Трилистникóвий, *a.* zum Трили́стник geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Трилíтний, *a.* dreijährig.

Трилущкóвий, *a.* dreiklappig, *B.*

Трима́ти, *v. a.* halten, erhalten; für etw. halten, erachten; — ся sich halten, sich fest anhalten, sich anklammern.

Тримбíта, *f.* ein oft über zwei Meter langes Blasinstrument, einer Trompete nicht unähnlich, mit dessen Schall der Huzule seine Schafe zusammen zu rufen pflegt. Oft spielen die Hirten auch recht hübsche, wenn auch melancholische Melodien auf der s. g. тримбíта, welche aus entsprechender, innen ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrinde umwickelter Fichtenspleisse verfertigt wird, *B.* Andere mit Тримб — beginnenden Worte s. unter Тремб-.

Три́на, *f.* *pl.* три́ни, zerriebenes Heu od. Futter, welches in d. Krippe nachbleit; 2) s. Зчи́нки. [dreizehn.

Тринáдьцять, (тринáйц-), *num.*

Тринáдьцятеро, (тринáйц-), *num.* dreizehn. [der dreizehnte.

Тринáдьцятий, (тринáйц-), *a.*

Тринáдьцятка, (тринáйц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *Шй.*

Тринáцник, *m. ung.* e. Art Silbermünze = $^1/_3$ österr. Gulden, *Гол.*IV.418.

Тринди́кати, *v. n.* „тринди́“ schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *Шй.*

Три́ни, *pl.* s. Три́на.

Три́нити, *v. a.* Heu od. Futter zerreiben; 2) *gierig fressen, verschlingen, *Шй.*

Трини́ця, *f. Гол.* III. 44. s. Три́ни.

Три́ніг, -ноıа, *m.* Dreifuss, *m.*

Три́ніжок, (-ножок), *m.* Dreifuss, *m.*

Тринк, *m.* Tünche, *f. Пар.*

Три́нкаль, *m.* Trinkgeld, *n. Пар.*

Три́нькало, *n.* Verschwender, *m. Шй.*

Тринкáр, *m.* Tüncher, *m. Пар.*

Три́нькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das r schlecht aussprechen, *B.*; *sbst.* **три́ньканє**, *n.*

Тринкувáти, *v. a.* tünchen, *Пар.*

Трино́ги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füsse (bei Pferden).

Трино́жити, *v. a.* s. Треножити.

Трино́жник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Три́нпіль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüsse des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).

Три́пля, *f.* Tripel, *f.*

Три́путень, -тня, *m.* Grosser Wegerich, (Plantago major), *Шй.*

Трипу́тник, *m.* (Pflze) Plantago arenaria, *Шй.* [*Шй.* (*H.* 12).

Три́пять, *num.* = пятвáдьцять,

Трисьвяти́й, *a.* hochheilig, *Шй.*

Три́скавець, -вця, *m.* Springbrunnen, *m. B.*

Три́скати, **три́снути**, *v. n.* spritzen.

Трисóнячний, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.

Трисусíчний, *a. B.* dreiklappig,

Три-три́йцять, *num.* = 3 × 30 = 90, neunzig, *C.* I. 96.

Триу́голь, -гла, *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* **триугóльний**, dreieckig.

Три́хи, *pl.* Reiben, *n.*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f. H.* 214.

Трихи́на, *f.* s. Волоси́чка.

Три́хон, *m.* Tryphon, *Шй.*

Трицьві́тний, *a.* dreiblütig, *B.*

Три́чі, **три́чи**, *adv.* dreimal.

Три́член, *m.* Trinom, *n.* [mera).

Тричлéнцї, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-

Триши́й, *m. Ko.* 30. Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden.

Три́шкати ся, sich unruhig ge-

Тришíпний, *a.* dreispaltig, *B.*

Тріóа, *f.* s. Потрéóа. *B.*; 2) Probe, *f. Пар.*

Тріóен, -на, -не, **тріóний**, *a.* erprobt, erfahren.

Тріóник, *m. Ст.* Necessaire, *n.*

Тріóувáти, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*

Тріóу́нок, -нку, *m.* Versuch, *m.*

Тріванья, (-нє), *n.* Erwartung, *f. Шй.*

Тріváти, *v. n.* verweilen, sich aufhalten, warten; *leben, *B.* **трівáй!** warte!

Тріво́жити, *v. a.* s. Трево́жити. *Шй.*

Тріво́к, -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f. Шй.*

Трійзу́óка, *f.* Dreizähnige Krystallschnecke, (Hyalea tridentata) *B*; 2) Kleine Pfeileule od. Aprikosenеule, (Acronycta tridens), *B.* [Dreigespann, *n.*

I. **Трійка**, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)

II. **Трійка**, *f.* Fischtödtender Mondsamen, (Cocculus suberosus); 2) Gift, *n.*

Трійло, *n.* s. Трійка II. 1), *B.*

Трійни́к, *m.* e. Fischart (der Підýства ähnlich) *B.* [(von Hanf &).

Трійня́, *f.* die Zeit des Hechelns

Трійсíчний, *a. У.* dreischneidig.

Трійця, *f.* die heilige Dreieinigkeit; 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuchter mit drei Armen; 3) Бóжа-трійця, Berg-Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum), *B.* [theilig, dreifaltig, *ОП.*

Трійчáстий, *a.* dreisprossig, drei-

Трійчечка, *f. dim.* s. Трійця, *Шй.*

Трійчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*

Тріля, *f.* Weib, welches hechelt, (*Фр.*).

Трін, *gen.* трóну. *m.* s. Тран, *Шй.*

Тріолéт, *m.* Triolet, *n.*

Трін! *int.* des Zerrens, Ausreissens, *Шй.*

Тріпáйло, *m.* Flatterer, *m. Пар.*

Тріпáлка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *Шй.*

Тріпане, (-ня), *n.* **тріпанúна**, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prügeln, *Шй.*

Тріпати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — ся s. Трепотáти ся, *Шй.*

Тріпачка, *f.* Bläuel, *m. Пар.*

Тріпотáти, тріпотíти, *v. n.* zittern, beben; flattern; — ся s. Трепотáти ся.

Тріпотли́вий, *a.* flatterhaft, *Пар.*

Тріпотли́вість, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f. Пар.*

Тріпофóстик, -ика, *m.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*

Тріпу́! *int.* des Klopfens, od. des Zitterns, *Шй.*

Тріск, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) s. Тріска, *Шй.*

Тріска, *f.* Span, Splitter, *m.*; Scherben, *pl.*; 2) s. Каóлїóн, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Тріскавець, -вця, *m.* s. Зїркáч.

Тріскавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium), *B.*

Тріскане, (-ня), *n.* s. Тріск; 2) Fressen, Schlingen, *n. Шй.*

Тріскати, *v. a.* fressen, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krachen, knistern, knallen; * schelten, *Ф.*; 3) sich aufreissen, bersten; — ся sich aufreissen, Sprünge, Risse bekommen, *Шй.*

Тріскáтий, *a.* polternd, zwitschernd, *B.*; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), *B.*

Тріскáч, *dim.* тріскáчик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, s. d. v. (*Ч.* I. 311), *Шй.*

Тріскачíв, -óва, -óне, *a.* dem Тріскáч eigenthümlich, ihm geh. *Шй.*

Тріскáчка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, *B.* [Gekrache, *n. Пар.*

Тріскот, *m.* тріскотня́, *f.* Gerassel, Тріскотáти, тріскотíти, *v. n.* knistern, poltern.

Тріскýч, *m.* s. Скóцень.

Тріскýчий, *a.* stark, heftig (z. B. Frost морóз); 2) s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Тріснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — ся gegen etw. stossen, schlagen; 2) *v. n.* s. Тріскати 2) 3), *Шй.* [Тріска.

Трісонька, трісочка, *f. dim.* s.

Трісочок, -чку, *m.* s. Тріскúй, Рíще, *Шй.* (*Гол.* IV. 468).

Трісýщий, *a.* s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Трісьтя́, (-тé), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m. Шй.*

Тріскúйско, *n. aug.* s. Тріска.

Тріумф, *m.* Triumph, *m.* [geh. *Шй.*

Тріумфáльний, *a.* zum Triumph

Тріумфувáти, *v. n.* triumphieren.

Тріфóль, тріфóлїя, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-. Bitter, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *Шй.*

Трішки, *dim.* трішечки, *adv.* ein wenig, ein Bischen, *B.* s. Трóшки.

Тріщáти, *v. n.* krachen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, головá &; 3) vergehen, zu Grunde gehen; *sbst.* тріщане, *n. Шй.*

Тріще, *n. coll.* s. Ріще.

Тріщýк, *dim.* тріщучóк, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), *B.*

Трóви, *pl. Ф.* Jagd mit Hunden, *f.*

Тропúти, (-влю́, -вúш), *v. a.* hetzen, anhetzen, *B.*

Тропля́, *n.* Thierhetze, *f.*

Трогáтельний, *a.* s. Трогáючий.

Трогáти, тронýти, *v. a.* anrühren, berühren; rühren, bewegen; behelligen *KC.* (83) VII. 502.

Трогáючий, *a* rührend, ergreifend.

Трóє, *num.* drei; п трóя *adv.* dreifach, на трóє in drei Theile.

Троєжéнець, -нця, *m. Гл. б.* 63 Mann der in Trigamie lebt.

Троєзíлле, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*

Троєзýóка, *f.* s. Трійзýóка, *Шй.*

Троéнка, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), *B.*

Трóєчка, *f. dim.* s. Трóйка, *Шй.*

Трóєчко, *num. dim.* s. Трóє, *Шй.*

Трóзїль, *m.* трозíлля, (-є), *n.* s. Троєзїлле, *Шй.* [blatt).

Троúнка, *f. dim. V.* s. Трóйця, (Klee-

Трóисть, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), *B.*

Троúстий, *a.* dreifach; 2) рогáнчик-, Dreihörniges Horn-Kranzthierchen, (Ceratium tripus), *B.*

Трóї = трóє, *Шй.* (*Гол.* II. 8).

Троїстий, *a.* s. Троúстий, *Шй.*

I. Троїти, *v. a.* vergiften.

II. Троїти, *v. a.* verdreifachen — ся, *impers.* троїт ся в очéх alles dreifach

sehen, +*M.*

Трóїцький *a.* s. d. f. *Шй.*

Троїчний, *a.* Dreifaltigkeits-, *Пу.*

Трóйверх, *m. W.* s. Тригláвий.

Тройгúле, *n.* dreispaltiger, gabeliger Ast, *У.* [schel, *f.* (Tridacna gigas).

Трóйдáнка велúка, *f.* Riesenmu-

Трóйзвін, -она, *m.* Dreiklang, *m.* (musik. Term.).

Трóйзїль, *m.* троїзїлле, *dim.* тройзїллечко, *n.* = *Любúсток*, Барвінок, Васúльок.

Трóйка, *f.* s. Трійка, *Шй.*

Тройко, *num.* drei, s. Трóє; 2) * Triumvirat, *m. Шй.*

Трóйний, *a.* ·а спрáва, *Кн.* Regeldetri, *f.*; 2) — складовá zusammengesetzte Reg; 3) — товáриства Gesellschaftsrechnung, *f.* [strigosus, *Шй.*

Тройноголовúк *m.* Pflze Dipsacus

Тройняг, *m.* Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.*

Тройнячóк, -чкá, -чкý, *m.* Weisser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), *Шй.*

Тройсьвічник, *m.* Trikerion, *n.* dreiarmiger Leuchter.

Трóйцин, *a.* zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.

Трóйця, *f.* s. Трійця; 2) Pfze Veronica prostrata, *Шй.*

Тройчáк, *m.* Gemeiner Weiderich, Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria), *Шй.*

Тройчáтий, *a.* dreifach.

Тройчáтка, *f. Ко.* 112. e. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenen Riemen, od. mit drei Enden, *Шй.*

Тройчúстий, *a.* s. Трóйцин; -е зїлле Gemeiner Schotenklee, Hornklee, *m.* (Lotus corniculatus), *Шй.*

Трóки, *pl.* Riemen am Sattelzeug, *Зак.*

Трóмпати ся, hintrotteln.

Тромсúн, *m.* ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; *adj.* тромсúнів, -ова, -ове, dem Тромсúн geh. *Шй.*

Трон, *m.* Thron, *m.*

Тронýти, *v. a.* anrühren, stossen; rühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, *B.*; — ýма, з ýма *Ке.* I. 217. — ýмом *Pa.* I. verrückt werden, den Verstand verlieren.

Тронýтий, *a.* ergriffen, gerührt.

Троп, *m.* Tropus, *m.* tropische Redensart; 2) Trab, *m.* кінь иде у троп, *B.*; 3) s. d. f.

Тропá, *f.* Fusstapfe, Spur, *f.* Pfad, *m. K.*

Тропáк, *dim.* тропачóк, *m.* e. Art lustigen Tanzes; davon: тропакá, тропакóм, *adv.*

Тропáр, *m.* (griech.) kurzer Lobgesang auf die Werke Gottes od. der Heiligen.

Тропáти, *v. n.* traben, *B.*; — норáми mit Füssen stampfen, laut auftreten; 2) den Тровáк tanzen.

Тропачкóвий, *a.* zum Тропачóк geh., den троп. tanzend, *Шй.*

Трóпечка, *f.* Acker-Filzkraut, *n.* (Filago arvensis), *Шй.*

Трóпúти, (-плю́, -пúш), *v. a.* treten; 2) die Spur verfolgen. [*n. Ф.*

Трóпіт, -оту, *m.* Dröhnen, Getrabe,

Трóпка, *f.* Pfad, *m. Me.* 293.

Троплї, *pl. H.* 259?

Трóпник, *m.* Frühlings-Walderve, od. Fasanenkraut, *n.* (Orobus vernus), *Шй.*

Тропóта, *f.* Tanz, *m.* (?) *Шй.*

Тропцювáти, *v. n.* trippeln.

Троск, *m.* s. Траск; трóском, *adv.* in Unordnung hingeworfen, *Шй.* s. Лóском.

Трóска, *f.* Sorge, *f.* Kummer, *m.*; 2) трóска, *eigentl.* трáсть, Fieber, *n. Kol* II. 152.

Трóскати, *v. n.* s. Траскати, *Шй.* — ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, *B.*

Троскіт, -ету, *m.* Knall, *m.*; 2) das Gackern der Hühner, *Шй.*

Трoскливий, *a.* sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. *Шй.* (*Гол.* I. 245). [schrei der Hühner, *Шй.*

Троскóтанє, *n.* das Gackern, Ge-

Троскотáти, троскотíти, *v. n.* schreien (wie ein Hahn &); троскотáти ся, s. Трóскати ся, *B.*

Тросьть, (трость), *f.* Rohrschilf, Teichrohr, Schilf, *n.* (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, *n.*; 3) Stock, *m. Шй.*

Трóсти = трúста? *Шй.* (*Гол.* III. 25).

Тростúна, *f.* Rohr, Schilfrohr, *n.* spanisches Rohr.

Тростинúско, *n.* Geröhr, *n. Пар.*

Тростúнка, *f. dim.* s. Тростúна; 2) Teichrohrsänger, *m.* (Salicaria arun-

dinacea), *B.* [Rohr.

Тростинóвий, *a.* von Schilf, von

Тростúнонька, тростúночка, *f. dim.* s. Тростúна, *Шй.*

Тростиняк, *m.* лунь — Rohr — od. Sumpfweihe, *f.* (Cirus rufus).

Тростíлка, *f.* Halm, *m. Шар.*

Тростíнняк, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoeniculus), *B.*

Трóстка, *f.* Klappe, *f. B.*

Тростняк (трóсник), *m.* Röhricht, *n.*

Тростовáтий, *a.* schilfartig, *B.*

Тростовáтка, *f.* рурнúчка — einfacher Röhrenpolyp, (Tubularia cala maris), *B.*

Тростовáчка, *f.* Geröhr, *n. B.*

Тростовúй, *a.* von Rohr, Rohr-, einem Rohr ähnlich, *Шй.*

Тростовнúк, *m.* s. Очерéт, *B.*

Тростóмолочь, *f.* Chondrilla juncea, *B.*

Трóсточка, *f. K.* II. 241?

Трóстя, *f. Гол. гр.* 48. s. Тросьть.

Тростяний, *a.* von Schilf, von Rohr.

Тростúнка, *f.* Teichrohrsänger, *m.* (Sylvia arundinacea), *B.*

Тротúна, *f.* s. Трутинá, *Гол.* I. 186.

Тротúнниця ивóва, *f.* Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda); 2) — каштанóва, Rosskastanienspinner, *m.* (Cossus aesculi).

Тротуáр, *m.* Trotoir, *n.*

Трофúм, *m.* s. Трохúм.

Трóха, трóхи, *adv.* wenig, ein wenig; — не fast, beinahe.

Трохúм, *m.* Trophimus. [*Шй.*

Трохимéнко, *m.* Sohn des Трохúм,

Трохимéць, -мця *m. dim.* s. Трохúм.

Трохúмиха, *f.* Gattin des Трохúм; *adj.* Трохúмишин, der Трохúмиха geh.

Трохúмів, -ова, -ове, трохúмівський, -а -е, *a.* dem Трохúм geh. *Шй.*

Трохúмцїв, -ёва, -ёве, *a.* dem Трохимéць geh. *Шй.* [hundertste.

Трохсóтий, *a.* der (die, das) drei-

Трóху, *adv.* s. Трóха.

Троць, *m. dim.* s. Трохúм, *Шй.*

Трóчки, *pl.* = тóрочки, *Шй.* (*Гол.* I. 325). [*adv. dim.* s. Трóшка &.

Трóшечка, трóшечки, трóшéчку, Трошúцу, *adv. Гол.* I. 210. s. Трóха.

Трóшка, трóшки, трóшку, *adv. dim.* s. Трóха.

Трóшком, *adv.* s. Трóшка, *Шй.* (*Ч.* VII. 576).

Трощ. трóща, *f.* Schilf, Schilfrohr, *n.*

Трощáк, *m.* Warziger Spindelbaum, (Evonymus verrucosus), *Шй.*

Трóщити, *v. a.* zerknittern, zerbrechen; * vom gierigen Essen, Verschlingen.

Троюда, *f.* Giftmischerin, *f. Ф.*

Троюрóдний, *a.* ander Geschwisterkind (Sohn od. Tochter von Geschwisterkindern), *Кв.* II. 135.

Трóя, *f.* s. Отрýта, *Ф.*

Трояга, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, (*Гол.* I. 567).

I. Трояк, *m.* e. Art Münze = 3 Kopeken; 2) dreijähriges Vieh; 3) *Га.* I. 136. e. Art Osterspiel; 4) *gew. pl.* троякú, Dreizack, *m.* dreizäckige Gabel; 5) s. Трíйка, *B.*

II. Трояк, *m. Ко.* 231. Trojaner, *m.*

Троякий, *a.* dreierlei, dreifach.

Трояко, *adv.* auf dreierlei Art, dreifach.

I. Трояковий, *a.* s. Троякий; *adv.* трояково = трояко, *Шй.* [*Шй.*

II. Трояковий, *a.* zum Троякú I. geh.

I. Троян, *m.* (кóней), *Кн.* Dreigespann, *n.*; 2) *Ос.* (61) III. 18. e. Art Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*

II. Троян, *m. B.* Gift, *n.*

Трояндá, *d.* трояндочка, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina); 2) Gartenrose, *f.* (R. centifolia), *Шй.*

Трояндóвий, *a.* zur Трояндá geh., ihr eigenthüml. *Шй.* [*Шй.*

Троячка. *f.* трячóк. *m.* s. Троякú I. 1), Трояченóк, *a.* zum Трячóк geh., dafür gekauft, *Шй.*

Трýбá, *f.* Posaune, Trompete, *f.*; 2) Röhre, *f.*; 3) Rauchfang, *m. Кв.* II. 83.

Трубáйло. *m.* Nbfls des Днiпрó, *Шй.*

Трубáнка, *f.* Posthörnchen, *n.* (Spirula), *B.*

Трубáр, (рь), *m. Luts. gr.* 158. s. d. f.

Трубáч, *m.* Trompeter, *m.*

Трубачíв, -ова, -ове, *a.* zum Трубáч geh. *Шй.* [*Шй.*

Трубачувáти, *v. n.* Трубáч sein,

Трубáш, *m. Гол.* II. 721. s. Трубáч.

Трубéта, *f.* s. Тримбíта, *Шй.* (*Гол.* I. 8).

Трýбити, (-блю, -биш), *v. a.* die

Trompete blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *Шйк.*

Трýбівкй, *pl.* Röhrenschnecken, *pl.* (Protopoda), *B.* [бити 1) 2) 3).

Трýбíти, (-блю, -биш), *v. a.* s. Трýбити 2) 3).

Трýбка, *f. dim.* s. Трýба; 2) s. Лю́лька, *Шйк.*; 3) Enddarm, *n. B*; 4) — Тритóнова, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* трýбки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B.*; 6) трýбки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).

Трýбкоротик, *m.* Trompetenfisch, *m.*

Трýбний, *a.* Posaunen-, *Ш.* II. 170.

Трýбниця, *f.* Rauchfang, *m.*

Трýбничóк, -чкá, *m.* Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*

Трýбойка, *f.* (*Гол.* II. 59), трýбонька, трýбочка, *f. dim.* s. Трýбá.

Трýбця, *f. dim.* s. Трýбá, *Шйк.* (*Гол.* IV. 532). [pula), *B.*

Трýбчáк, *m.* Wurmröhre, *f.* (Ser-

Трýбчáтий, *a.* — прóвід Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* [(Tubicola), *B.*

Трýбчаткй, *pl.* Röhrenmuscheln, *pl.*

Трув, *m.* — лíсовúй, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).

Труд, *m.* Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Пар.*

Трудúти, (трýджу, -диш), *v. a.* müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen кóло чогó, при чім.

Трудлúвий, *a.* arbeitsam.

Трудлúвість, -ости, *f. МШ.* Arbeitsamkeit, *f.* [rigkeit, *f.*

Трудна́ция, *f. М+Е.* 75. Schwie-

Трудне́нький, *a. dim.* s. Трудний.

Трудне́нько, *adv. dim.* s. Трýдно.

Трудне́сенький, *a. dim.* s. Трудне́нький, *Шйк.*; *adv.* трудне́сенько.

Трудний, *a.* schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *Ш.* II. 11; 4) kümmerlich. [*comp.* s. Трýдно.

Трудníйше, (-ш), трудníш, *adv.*

Трýдність, -ости, *f.* Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *Шйк.*

Трудні́шати, *v. n.* schwieriger

Трудні́ще, *adv.* s. Трудні́йше.

Трýдно, *adv.* schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.

Трудновáтий, *a.* beschwerlich, schwierig, mühsam.

Труднóта, *f. K.* Schwierigkeit, *f.*

Труднотóпний, *a* schwer schmelzbar, *Пол.*

Трудовáтїти, *v. n.* aufschwellen; breiter werden, sich ausdehneu.

Трудовúй, *a.* dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Кв.* II. 41, *Ч.* III. 15. *C.* I. 20.; mühevoll, *C.* I. 182.

Трудовúк, *m.* der Arbeitsame, *Бíл.*

Трудовúтий, *a.* mit Mühe erarbeitet.

Трудолю́бець, -бця, *m.* der Arbeitsame. [sig, emsig.

Трудолюбúвий, *a.* arbeitsam, fleis-

Трудолюбúмість, (-вість), *g.* -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f. Пар.* [schäftig.

Трудолю́бний, *a.* arbeitsam, ge-

Трудя́чий, *a.* s. Трудолюбúвий, *Шйк.*

Трудя́щий, *a.* s. d. v.; 2) mit Mühe erworben, *Шйк.*

Труждáти ся, arbeiten. [*Шйк.*

Трýíти, (трую́, -уéш), *v. a.* vergiften,

Трулáти, *v. a.* § stossen, s. Друлáти.

Трумóéта, *dim.* трумóéточка, *f.* s. Тримóíта, *Шйк.* (*Гол.* II. 611). [blasen.

Трумóітáти, *v. a.* die Тримóíта

Трýмна, *f.* трýмно, *n.* s. Трýнва.

Трýнá, *f.* s. d. *f.*

Трýнва, *f.* Sarg, *m.* [Sarg-, *Шйк.*

Трунвóвий, *a.* zum Sarge geh.,

Трýнвонька, трýнвочка, *f. dim.* s. Трýнва.

Трýнене, *n.* Stossen, *n* Anstoss, *m.*

Трунúна, трунвúна, *f. dim.* kleiner Sarg, *Ст.*

Трунúти, *Мак.* I. 35? [*Ч.*V.792.

Трýнка, *f. dim.* kleiner Sarg, *Щог.*

Трункóвий, *a.* zum Трýнок geh.; trinkend, *Шйк.*

Трýно, *n. Фр.* s. Трýнва. [ва, *B.*

Трýнов. *gen.*-нви, *f.* Sarg, *m.* s. Трýн-

Трýновка, трýновця, *f. dim.* s. d. v.

I. Трýнок, -нка, -нку, *dim.* трýночок, *m.* Getränk, *n.*; Trank, *m.*

II. Трýнок, *m.* Unterleib, *m.* Bauch, *m. B.*

Трýнонька, трýночка, *f. dim.* s. Трýнка, *Ч.* V. 451, 367.

Трýнути, *v. a.* stossen. [V. 781).

Трýнце, *n. dim.* s. Трýнка, *Шйк.* (*Ч.*

Тру́нчик, *m. dim. Ф.* Tränkchen, *n.*
Трун, *m.* Leichnam, *m.* Leiche, *f.* todter Körper.
Трупа́рня, *f.* Leichenkammer, *f.*
Тру́пе, *n. coll.* Leichen, *pl. Шй.*
Трупи́ця *f.* Leichenweib, *n.* Schimpfn. e. alten Hexe, *У.*
Тру́пій, -пъя, -пъе, *a.* dem Leichnam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2) — я голо́вка *f.* Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus), *B.*
Трупі́не, *n.* s. Гнитé, *Пол.*
Тру́піш, *m.* Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *B.*
Тру́пішати, тру́пішіти, *v. n.* verfaulen, verwesen, vermodern, *Шй.*
Тру́пно, *adv. Ст.* todt.
Трупови́й, *a.* zur Leiche geh., mit Leichen gefüllt, -а могúла, *Шй.* (*Гол.* III. 90).
Трупої́д, *m.* Leichenfresser, *m.*
Трупої́дний, *a.* dem Трупоїд eigenthüml. *Шй.*
Трус, *m. TP.* 19. Zittern, *n.* Bestürzung, *f.*; Erdbeben, *n. Шй.*; 2) *TP.* 33. Feigling, *m.* Memme, *f.*; 3) Durchsuchung, gerichtliche Untersuchung, *f.*; 4) s. Струсь. *Шй.* [niculus), *B.*
Трусь, *m.* Kaninchen, *n.* (Lepus cu-
Трусь-трусь! *int.* Lockruf für Kaninchen, *Шй.*
Трусá, *f. K.* I. 168. *Кч.* 190. *M.* Verwirrung, Bestürzung, *f.* Schrecken; Wirrwarr, *m.*; 2) *ВШ.* s. Трусли́вість.
Трусáк, *m. K У.* s. Трус; 2) *B.* s. Трусь.
Трусе́вий, *a.* vom Strausse, Strauss-, *Шй.* (*Гол.* II. 58). [Revision, *f.*
Трусени́дя, *f.* Hausdurchsuchung,
Тру́сик, *m.* s. Трусь, *B.*
Тру́сим, *m.* Mon. December.
Тру́сини, *pl.* Ueberbleibsel, *pl.* Abraum, *m. Пар.*
Трусúнка, *f.* Bröckchen, *n. Пар*
Тру́сúти, (-у́шу, -у́сиш), *v. a.* schütteln, rütteln; 2) bröckeln, *Пар.*; 3) durchsuchen; — ся zittern.
Трусї́й, *gen.* -сїя́, *m.* derjenige welcher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht, w. e. Durchsuchung unternimmt, *Шй.*
Тру́сїнька, *f. dim.* s. Трусь, *Шй.*
Труск, *m. H.* 69. s. Тріск; 2) dürres Astwerk, *Шй.*; 3) *D. c.* 194. *pl.* s. Тру́скапка. [*Шй.*
Труск! *int.* des Krachens, Knitterns,
Тру́скавка, *f.* Hügel-Erdbeere, *f.* (Fragaria collina), *Шй.*
Трускапко́пий, *a.* der Тру́скапка eigenthüml; aus Тр.
Тру́скапонька, тру́скавочка, *f. dim.* s. Тру́скавка.
Тру́скати, *v. n.* krachen, knistern, laut schlagen; 2) собо́ю, s. Оти́пати собо́ю. (*Фр*). [*C.* II. 135. *Др.*
Труськи́й, *a.* schüttelnd, rüttelnd,
Трусько́м, *adv.* im Trab, *B.*
Трусли́вий, *dim.* трусливе́нький, *a.* furchtsam, feig. [Feigherzigkeit, *f.*
Трусли́вість, -ости, *f.* Feigheit,
Трусли́во, *adv.* furchtsam, feig.
Трусли́н, *m.* Scabiosenartige Flokkenblume, (Centaurea scabiosa), *Шй.*
Трусни́к, *m.* s. За́яць, *B.*
Трусни́ця. *f.* Fieber, *n. B.* [*Лїр.* 6.
Тру́сно, *adv.* furchtsam, *Зг.* zitternd,
Тру́снути, *v. a.* s. Тру́сити.
Трусопа́тий, *a* furchtsam, feig, *Зар.*
Тру́сок, *m.* s. Труск, *Шй.* [802.
Трусюва́ти, *v. a.* s. Тру́сити, *Ч.* V.
I. Трут, *m.* Drohne, *f*; 2) fauler, sorgloser Mensch.
II. Трут, *m.* Sternschuss, *m.* Sternschuppe, *f. B.*; 2) Zunderpilz, *m.* echter Zunderschwamm, (Polyporus igniarius), *Шй.*
III. Трут, *m.* Haufen, *m.* Schaar, *f. Ф.*
Тру́та́, *f.* Gift, *n. Фр.*; — зі́лля giftiges Kraut *Ш.* I. 185.
Тру́тень, -тня, *m.* Drohne, *f. B.*
Тру́ти, (тру́ю, тру́еш). *v. a.* s. Троїти, *Шй. Гол.* II. 811).
Трути́дерев порonóч, *m.* Krähenaugenbaum, Brechnussbaum, *m.* (Strychnos nux vomica).
Трути́зна, *f.* Gift, *n.*
Тру́тик, *m. dim.* Трут I.
Трути́на́, *dim.* трутинойка, (-онька), *f.* s. Трути́зна. [Bohrstaub, *m.*
Тру́тини, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilstaub,
Тру́тити, (тру́чу, -тиш), *v. a.* stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.
Трутї́вка, *f.* Gifttrank, *m. Гол.* I. 290.
Тру́тка, *f. dim.* s. Тру́та, *Шй.*
Трутни́й, *a.* giftig, vergiftet, *Ст. ОП.*
Тру́тник, *m.* s. *Шй.* Трут II. 2). *Шй.*
Трутобі́йна, *f.* Drohnenschlacht, *f.*
Трутове́ць, -тівця́, *m.* Dröhnenschwärmer, *m.* (Macroglossa fucifor-

mis), *B.* [Drohnenzellen, *pl.*

Трутовий, *a.* Drohnen-, -á робóта

Трýфель. *gen.* -фля, *m.* (*Шй.*), трýфля, *f.* -чóрний, (-на), Speise-Trüffel, *f.* Erdschwamm, *m.* (Tuber cibarium).

Трýфлик, *m.* Trüffelk, *m.* (Cinamomea).

Трух, *m.* Trab, *m. B.* [лик. *B.*

Трухá, *f.* s. Патерýха; 2) s. Крíлик, *B.*

Трухáн, *m.* Truthahn, *m.* s. Индик. *B*

Трухáня, *f.* s. Крíлик, *B.*

Трýхáти, *v. n.* traben, *B.*

Трýхлий, *a.* ausgemergelt, ausgedorrt; welk; 2) verfault, vermodert, morsch, *Кч.* 214.

Трухлúна, *f.* s. Трухлó, *Шй.*

Трухлíти, *v. n.* erstarren (vor Schrecken). [Holz &, *Шй.*

Трухлó, *n.* etw. Verfaultes, faules

Трухлúвий, *dim.* трухлявéнький, *a.* moderig, morsch, *He. C.* I. 89.

Трухлúвина, *f.* s. Трухлó, *Шй.*

Трухлявíти, *v. n.* verfaulen, vermodern, morsch werden. [*m.* Moder, *n. He.*

Трухлятина, *f.* Geruch vom Moder,

Трухнíти, *v. n.* verfaulen, vermodern, *Шй.*

Трýхнути, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Трухцéм, *adv.* im Trab.

Тручáти, *v. a.* stossen, wegstossen, hinabstossen.

Труш, *m.* Moder, *n. B.* [geh. *Шй.*

Трýшкíв, -óва, -óве, *a.* dem Трушкó

Трушкó, *m.* s. Трохúм, *Шй.*

Трушкóм, *adv.* im Trab, eilig.

Трущóба, *f.* dichter Wald; 2) Engpass, *m.*; e. Vertiefung; * Räuberhöhle, *f. Шй.* [(Hippomane mancinella).

Трýя б, *m.* Manschinellebaum, *m.*

Трюх-трюх! трюхú-трюхú! *int.* Nachahmung des Geräusches beim Laufen, *P.* I. 1. beim Trotten, Traben.

Трюхáти, *v n.* traben, *Шй.*

Трюхú, *adv.* — óчи im Trab, *КС.* IV. 171. [*Ч.* II. 154.

Трюхúкати, *v. n.* s. Трюхати,

Трюхлий, *a.* moderig, *Ст.*

I. Трюхнути, *v. n.* faulen, *Ст.*

II Трюхнýти, *v. a.* schütteln, *C.* I. 145. [*Шй.* (*Ч.* II. 590).

Трюшкóм. *adv.* im Trab, trippelnd,

Тряд, *m.* Krankheit, *f. Нс.*

Трямóк, -мкá, *m.* kleiner Balken, Querbalken unter der Zimmerdecke, *Кч.* 153.

Трúпичка, *f.* s. d. f. *Шй.*

Трúпка, *f. pl.* тряпкú, krause Faser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2) Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*

Тряпчинá, *f.* Lappen, *m.*

Трúпя, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Трясáпúна, *f.* s. Трясáпúця, *B.*

Трясáвúця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf, *m.* Quebbe, *f. B.*

Трясанúця, трясенúця, *f.* Schüttstroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh, *f.*; 3) s. Гишкúй. [cilla), *B.*

Трясúдупа *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Трясúна, *f.* Wassergewächse, — Linse, *f.* [ternden Händen, *B.*

Трясирýкий, (трес-), *a.* mit zit-

Трясúфíст, *m. B.* s. d. f.

Трясúхвостка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*

Трúска, *f.* Rütteln, *n. Под.*; 2) s. Сосóнка.

Трúскати, *v. n.* s. Трáскати, *Шй.*

Трискотíти, *v. n.* knistern, knittern, *B.* [grund, *m.*

Трясопúна, *f. Ч.* IV. 523. Moor-

Трясовúця, *f.* Fieber, *n. Еф.* 11.

Трясолýпки, *pl.* Hirtentäschelkraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa pastoris), *B.* [ся zittern; sich bewegen.

Трúстú, *v. a* schütteln, rütteln; — Трясýлька, *f.* Thalictrum angustifolium, *Шй.* [Трястú.

Трясýха, *f. Bein.* des Fiebers, s.

Трясýчка, *f.* Mittleres Zitter — od. Flittergras, (Briza media), *Шй.*

Трúсця *f. Ко.* 15. Fieberkrankheit, *f.*

Трúхнути, (трúхти, *Шй.*), *v. n.* trocken werden, trocknen.

Тс! *int.* als Aufforderung zum Stillschweigen &; 2) zum Ausdruck der Verwunderung, *Шй.*

Тсе = отсé, *M.* I. 24.

Тсей, тся, тсе, *pron.* = Отсéй &, *P.* I. 84. *Гол.* III. 150.

Тти = тотú, *Ф.*

I. Ту, *adv.* hier, da.

II. Ту = тýю, s. Тóй, *Шй.*

Тýба, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*

Тубúлець, -льця, *m. K.* Hiesiger, Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубúльний, *a.* einheimisch, eingeboren, *Шй.*

Тубóлець, -льця, *m.* s. Тубúлець.

Тубóлка, *f.* eine Einheimische, *Пс.*

Тубóльний, *a.* s. Тубúльний, *Шй.*

Тýбус, *m.* Tubus, *m.* (ein mittleres Fernrohr), *Пол.*

Тувáльня, *f.* Handtuch, Rolltuch, [Schnupftuch, *n. B.*

I. Тугá, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kummer, *m.*

II. Тýгá, *f. K. Пр.* III. 23. Spannung; Festigkeit, Energie, *f.*; в тузí fest (*Бор.*).

Тугúй, *dim.* тугéнький, *a.* steif, stramm, straff; stark, ausdauernd, *Кч.* 105; 2) langsam, schwerfällig, *K.*

Тýгнути, *v. n.* an Consistenz gewinnen; derb werden.

Тýго, *dim.* тугéнько, *adv.* steif, stramm; fest, stark, *Ш.* I. 142.

Туговáти, *v. n.* s. Тужúти, *K.*

Тýговка, *f.* Achyrophorus maculatus, *Шй.*

Тугонíти, *v. n.* klopfen, ein Getöse machen, *Шй.*

Тýгонька, *f. dim.* s. Тугá I. *Шй.* (*Ч.* V. 607).

Тугóнько, *adv. dim.* s. Тýго.

Тугошúйий, *a.* mit starkem vorgerecktem Halse; 2) *hartnäckig, *K.*

Тýгший, *a. comp.* s. Тугúй, *Шй.* (*Гол.* IV. 128).

Туд, (*Ч.* V. 1146), тудá, тудáй, тудúй, тудúма, тудúйка, *adv.* dahin; dorthin.

Тудéж. *conj.* † dabei, sogleich, *Шй.*

Тудíка, *adv.* hierdurch, *B.*

Тудóю, *adv.* s. Тудá. *P.* I. 145.

Туéї = тóї, *pron genit. fem.* s. Той, *Шй.* (*Ч.* II. 333).

Туж, *adv.* gleich hinterher; тужтуж, bald-bald, *Кч.* 75.

Тужáвіти, *v. n.* fest werden; steif werden; sich einziehen, einlaufen; gerinnen, *Шй.*

Тужéóний, *a. V.* s. Тужлúвий.

Тýженька, *f. dim.* s. Тугá I.

Тужúти, *v. n.* sich betrüben, sich härmen, sich grämen.

Тужнúй, *dim.* тужнéнький, *a.* traurig, betrübt, schwermüthig, bange; kummervoll.

Тýжно, *adv.* traurig, bange, verzagter Weise.

Тужлúвий, *a. Ф.* s. Тужнúй; *adv.* тужлúво.

Тужнóчка, *f. W. Bein.* der Zaзýля, mit schmachtenden Aeuglein.

Тужурóк, -ркá, *m.* kurzes Pelzkleid.

Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2) Schlag, Stoss, *m. Ш.* II. 12; 3) s. Dyk, Богатúр, *Шй.*

Тузáти, *v. a.* e. Schlag versetzen, [stossen, *Ш.*

Тузéмець, -мця, *m.* s. Тубúлець.

Тýзик, *m.* тузинá *n. dim.* s. Туз, *Шй.*

Тузúло, *m.* einer der gern stosst, (s. d. f.) *Шй.*

Тузúти, (тýжу, тýзиш), *v. a. Ко.* 202. stossen, schlagen; 2) *trumpfen, Trumpf spielen; — ся sich raufen, Händel suchen, *Шй.*

Тýзін, (-нь), *dim.* тýзінок, тýзин, [*m.* Dutzend, *n. Шй.*

Тузлýк, *m.* Salzlacke zum Einsalzen der Fische, *Шй.*

Тузúка, *m. aug.* s. Туз, *Шй.*

Туй, *adv.* da, hier; туй-туй, bald, sogleich.

Туй, туй-туй! *int.* beim Hetzen der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe etc.; *Шй.*

Тýйóіч, *adv. Це.* s. Тогóбіч.

Тýйкати, *v. a.* dem Wolfe od. den Hunden das „туй, туй!“ zuschreien, *B.*; *sbst.* тýйканє, *n. Шй.*

Тук, *m.* Fett, *n*; *Dünger, *m.*

Тук! *int.* des Zusammenstosses der Köpfe, *Шй.*

Тýкан перцéйда, *m.* Pfefferfresser, *m.* [(Rhamphastus Toco), *Пол.*

Тýканє. (-на), *n.* das Stossen mit einem Kopfe an einen anderen Kopf; *Klopfen, *n. Шй.*

I. Тýкати, *v. a.* schlagen, stossen, [klopfen, *Шй.*

II. Тýкати, *v. a.* „Ту“ („hier“) — rufen, *Ч.* V. 173.

Туковúй, *a.* Fett-.

Туковúтий, *a.* fetticht, *Пар.*

Тукраéвий, *a.* hierländisch, *Пар.*

Тул, *m.* e. Art Kopfbedeckung, Mütze.

Тулáн, *m.* (Pflze) Statice tatarica, *Шй.*

Тулáч, *m. Ф.* s. Скитáлець.

Тýлєнє, *n.* s. d. f.

Тýлинє, (-ня), *n.* Andrücken, Anpressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis, *n. Шй.*

Тулúти. *v. a.* anpressen, andrücken, an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen; zufügen; zusammenhalten; — ся sich an etw. drängen, sich anschmiegen кóло когó, чогó, seine Zuflucht zu einem nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

ken; 3) ankleben, kleben bleiben, sich anheften, *Шй.*

Тулі́й, *m. pl.* тулії, Blutfedern, *pl. B.*

Тулі́йка, *f.* Werkstück des Töpfers.

Тулі́йниця, *f.* Federpolyp, *m.* (Plumularia), *B.*

Тулк, *m.* s. Толк, *Шй.* (*H.* 122).

Ту́льки, ту́лько, *adv. P.* I. 39. s. Тільки.

Туловáти ся, sich einander küssen? liebkosen? *Шй.* (*Гол.* III. 240).

Тулóвище, *n.* Rumpf, Leib, *m.*

Туловóвий, *a.* des Brustkastens, *B.*

Тульпáн, *m.* Tulpe, *f.* (Tulipa); — півник Gartentulpe, *f.* (Tulipa Gesneriana), *B.* [Tulpen-, *Шй.*

Тульпанóвий, *a.* von der Tulpe,

Ту́луб, *dim.* тулубéць, *m.* Rumpf, *m.*; 2) Schafpelz, *m.* (ohne Taillenschnitt).

Тулубáстий, *a.* nach Art des Ту́луб, *Ч.* VII. 420.

Ту́лубок, -бка, *m. dim.* s. Ту́луб, *Шй.*

I. Ту́лук, *pl.* тулукú, *m.* Junge der Bären und der Wölfe, *B. Ф.*

II. Ту́лук, ту́луп, *m.* Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Тулумбáс, *m.* † Art Pauke zur

Тулучá, (-чé), *n.* s. Ту́лук I. *B.*

Тульчúнка, *f.* Nbfl. des Буг, *Шй.*

Тулáк, *m.* s. Тулі́й, *B.*

Ту́ляти ся, s. Скитáти ся, *Шй.*

Тум, *pron. Locat. sing. m.* u. *n.* = тім, *Шй.*

Тум! Mitsingen, — *Шй.*

Тумá, *f.* Mischling, Bastard, *m. Шй.*; 2) Betäubung, Bethörung, *f.* Trug, *m. P.* I. 197; *H.* 45. s. Тумáн; козáк — *Me.* 83. *K.* Verführer, *m.*

Тумáк, *m.* Baum, od. Edelmarder, *m.* (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, *m. Шй.*

Тумакóвий, *a.* Edelmarder-, vom Ed.

Ту́мáн, *m.* Nebel, *m.*; * e. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpfsinnige, Dummkopf, *m.*

Тумáник, *m. dim.* s. Тумáн, *Шй.*

Тумáнúти, *v. a.* betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Туманúско, *m. aug.* s. Тумáн 2).

Туманúще, *n. Ф.* Irrlicht, *n.*

Туманíти, *v. n.* nebelig, finster werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, *M.* II. 16; 3) unthätig sitzen.

Тумáнний, *a.* nebelig, nebelhaft, Nebel-, — óбраз Nebelbild, *ОП.*

Тумáньство, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f. Пар.* [betrügerisch, *Пар.*

Туманя́рский, *a.* marktschreierisch,

Туманя́рство, *n.* Marktschreierei, *f. Пар.*

Тумачóк, -чкá *m. dim.* s. Тумáк.

Тумісцéвий, *a.* hierortig, hiesig, *Пар.*

Тумýльт, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Tumult, *m. Шй.*

Тун, *Ф. Вец.* I. 321?

Ту́нем = утонéм? *Шй.* (*Ч.* IV. 327).

Ту́нець, -нця, *m.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulgaris).

Ту́ний, *a.* s. Táний. [II. 254)?

Ту́нути, *v. n.* ту́ну, *Шй.* (*Гол.*

Туп! *int.* des Stampfens mit den Füssen.

Тупá, *f. M.* III. 53. Tritt; Hufschlag, *m.*

Тупáк, *m.* stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stümper, *m. B.*

Ту́пало, *m.* derjenige, der mit den Füssen stampft, *Шй.*

Ту́панє, (-ня), *n.* das Stampfen, Auftreten mit den Füssen; Hin — u. Herlaufen, *n.*

Тупанкú, *pl. ung.* Schuhe, *pl.*

Ту́пати, ту́пнути, *v. n.* mit den Füssen stampfen; hin u. her gehen; * кóло чогó Sorge für etw. tragen, sich um etw. bekümmern, etw. bewirtschaften, *Шй.*

Тупéрь, *m.* Stümper, *m. Шй.*

Тупéсенький, *a. dim.* s. Тупúй.

Тупéць, *m.* s. Тупáк, *B.*

Тупúй, *dim.* тупéнький, *a.* stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Тупúрь, *m.* s. Тупéрь, *Піс.*

Тупúти, (ту́плю, -пúш), *v. a.* stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, *Шй.*

Тупúця, *f. H.* 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Тупúчка, *f. dim.* s. d. v. [gen.

Тупілáти, *v. a.* когó auf jmdn drän-

Тупісíнький, (-їчкий), *a.* ganz stumpf; *adv.* тупісíнько, (-їчко), *Шй.*

Ту́пість, -ости, *f.* Stumpfsinn, *m.*

Тупíти, *v. n.* stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.

Тупíш, (-ше), *adv comp.* s. Тýпо, *Шй.*

Тупíшати, *v. n.* stumpfer werden, *Шй.* [*comp.* s. Тупúй, *Шй.*

Тупíший, *dim.* тупíшенький, *a.*

Тупíщий, *a. comp.* s. Тупúй; *adv.* тупíще.

Тýпкати, *v. n.* s. Тýпати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, *Шй.* [schwach; schwierig, langsam.

Тýпо, *adv.* stumpf; 2) stumpfsinnig,

Тупóвáтий, *a.* ein wenig stumpf & s. Тупúй; *adv.* -то.

Тупоголóвий, *dim.* тупоголовéнький, *a.* beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, *Шй.*

Туподýмство, *n.* Bornirtheit, *f. K.*

Тупокýтний, *a.* stumpfwinkelig, *CM.*

Туполистáтий, *a.* mit stumpfen Blättern, *Шй.* [nase, *f. Шй.*

Тупонóсий, *a.* stumpfnasig, Stumpf-

Тупонýти, *v. n.* s. Тýпнути, Тýпати, *Шй.*

Тупорúлий, *a.* mit stumpfem Rüssel; *Ш.* II. 21. * stumpf, blasiert, verschroben. [(*Ч.* VII. 569).

Тупорúще, *n.* s. Топорúще, *Шй.*

Тупосучкáтий, *a.* — вуó stumpfer Höckerzahn, *m. Пол.*

Тýпот, *m.* Stampfen, Getrampel, *n.*

Тупотáти, тупотíти, *v. n.* stampfen mit den Füssen, laut auftreten; * schnell laufen, *Шй.*

Тупотнявá, тупотнúва, *f.* dumpfer Schall v. Stampfen, Dröhnen, *n. Кч.* 84.

Туптáнка, *f. Ч.* IV. 468. s. d. v.

Тýпу-тýпу! *int.* beim Stampfen mit d. Füssen.

Тупцьóване, *n.* s. Тýпцяне, *Шй.*

Тупцьовáти, *v. n.* s. Тýпцяти.

Тýпцяне, *n. Не.* emsiges Tummeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, *Фр.*

Тýпцяти, *v. n.* hin u. her gehen,

Тур, *m.* Auerochs, *m.* (Bosurus), *B.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *B.*; 3) *pl.* тýри, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, *n.* Schanzkorb, *m. C.* II. 134. [*Шй.*

Тур! *int.* des Geschreis e. Turteltaube,

Турáлий, *a.* acht gebend, achtsam, *Гол.* III. 39.

Тýране, *n.* Fortjagen, *n.* Verweisung, *f.*; Nachsicht, *f. Шй.* [mer, *m.*

Турáтель, *m. Kst* Schwärmer, Träu-

I. Турáти, *v. a.* verjagen; verachten, vernachlässigen, nicht achten; — ся zögern, *Шй.*

II. Турáти, *v. n. Kst.* schwärmen, träumen; — ся s. Втручáти ся *Фр.*

Турó, *gen.* тýрóу, *m.* Kummer, *m. Oc.* (61) VI. 23.

Турóá, *f.* s. Журóá, *Ш.* I. 355; 2) Belästigung, *f. K.*

Турóáн, *m.* Turban, *m.*

Турóáт, *m.* Турóáта, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, *Шй.* (*Гол.* I. 568. 572). [*f.* Zerwürfnis, *n. Кн.*

Турóáция, *f.* Sorge, Verwirrung,

Турóúль, *m. Иг.* 75. Schwarm, *m.*

Турóíна, *f.* Turbine, *f.* Kreiselrad, *n. Пол.*

Турóóване, (ня), *n.* das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, *m. M.* III. 97; *Кв.* I. 225.

Турóовáти, турóувáти, *v. a.* beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.

Турóóта, *f. K.* Drangsal, *f.* Kummer, *m.*

Турóóтний, *a.* sorgenvoll, *OII.*

Турготíти, *v. n.* klopfen, rütteln.

Тургýн, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia dracunculus), *Шй.*

Турéнка, *f. dim.* s. Тýрня, kleiner Thurm, *Шй.* (*Гол.* III. 250).

Турéц, (-éць), -рцá, *m. dim.* s. Тур.

Турéцький, (-ецк-), *a.* türkisch; 2) -е прóсо Amarantus caudatus, *Шй.*; 3) -ий сльоз Ross- od. wilde Malve, (Malva silvestris), *Шй.*; 4) — вінóк Schande e. Mädchens. [kische.

Турéччина, *f.* Türkei, *f.*; alles Tür-

Турúст, *m.* Tourist, *m.*

Турúти, (-рю, u. -ру, -риш), *v. a. Oc.* (62) V. 78. verjagen, vertreiben.

Турúця, *f.* Weibchen des Typ 1) *B.*; 2) Nbfl. des Byſ; 3) Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium). [des Typ.

Тýрів, -ова, -ове, *a.* zum Typ geh.,

Тýрій, *a.* турі язúки e. Pflanzenart, *B.*

Тýрія, *f.* Nbfl. des Byſ.

Тýркавка, (*dim.* тýркавонька, -очка). *f.* Turteltaube, *f.* (Columba turtur), *B.*

Тýркавчин, *a.* der Turteltaube.

Тýркало, *c.* s. d. v. *B.*; 2) Schwätzer, *m.Шй.* [teltaube; 2)Schwatzen,*n.Шй.*

Тýркане, *n.* das Geschrei e. Tur-

Тýркати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) *v. n.* vom Geschrei e. Turteltaube, *Шй.*

Туркáч, *m.* s. Тýркавка, *B.*

Туркéня, *f.* s. Туркúня, *Шй.*

Туркéнин, (-кúнин), *a.* zur Туркúня geh., der T. *Шй.*

Туркúниця, *f.* s. d. f.

Туркúня, *f.* Türkin, *f.*; 2) Art grosse Zwetschken, *Шй.* [T. geh.

Тýрків, -ова, -ове, des Türken, dem

Тýркіт, -оту, *m.* s. Тóркіт, Getöse,*n.*

Тýркот, *m.* s. d. v.; 2) Trommeltaube, *f.* (Columba dasypus v. tympanisans), *B.*; 3) mürrischer Mensch, Brummbär, *m.*; ein zänkischer Mensch, *Шй.*

Туркóта, *f. coll.* Türken, *pl. C.*

Туркотáти, туркотíти, *v. n.* girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, *Шй.*

Туркýн, *m.* s. Тýркавка, *B.*

Тýркус, *m.* Türkiss, *m.*

Турлáш, *m.* Eisstoss, Eisgang, *m.* s. Турнáш. [ряти I.

Турлúти, турлятú, *v. a. M.* s. Ту-

Турлýк, *m.* Ziegelstein, *m. Шй.*

Турлýчний, *a.* aus Турлýк, aus Lehm, Lehm, *Шй.*

Турлáти, *v. a.* stossen, *Шй.*

I. Тýрма, *f.*Schar, Herde,*f.*s. Гýрма.

II. Турмá, *f.* s. Тюрмá, *H.* 283.

Тýрман, *dim.* турманéць, *m.* Tummler, *m.* Purzeltaube, *f. Шй.*

Тýрманів, -ова, -ове, *a.* dem Тýрман eigenthüml., der Purzeltaube, *Шй.*

Тýрманщик, *m.* der Züchter der Purzeltauben, *Шй.*; *adj.* Турмáнщиків, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.* [ма I.

Тýрмонька, (-очка), *f. dim.*s. Тýр-

Турнáш, *m.* grosse Eisschollen, *B.*

Турнúр, турнíй, *m.* Turnier, *n. C.* II. 206. ritterliches Kampfspiel.

Тýрнути, *v. a.* s. Трýнути, трýтити, *C.* II. 57.

Тýрня, *f. Гол.* II. 444. Thurm, *m.*

Туровéць, -вця, *m.* Herkuleskäfer, *m.*(Dynastes),*B.* [heimisch(v.Pflanzen).

Турóдский, *a.* hier geboren, ein-

Тýрок, -рка, *m.* Türke, *m.*; 2) Rosengimpel, *m.* (Fringilla rosea), *B.*

Туросá, *f.H.* 271. Klatsch,*m.* Lüge, *f.*

Турпáн, *m.* Leinwandstreifen, -lappen, *m.*? *Шй.* (*Гол.* IV. 540); 2) *Зап.* II. 411. s. Турóáн.

Тýрський, *a.* s. Турéцький, *Шй.*

Тýртавка, *f.* s. Тýркавка, *B.*

Туртýри, *pl.* s. Тортýри, *Шй.*

Тýртýс, *m. D. c.* 64. s. Тáртас.

Турýкати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) s.Туркотáти, *Шй.*

Турýн, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 2) Laufkäfer, *m.* (Carabus), *B.*

Турурý! *int.* v. Gackern der Henne.

Турурýкати, *v. n.* gackern; *s. Турýкати 1) 2), *Шй.*

Турухтáн, *m.* Kampfhahn, *m.* (Machetes pugnax), *B.*; *adj.* турухтáнів, -ова, -ове.

Турчá, -áти, *n.* s. Турченя́.

Турчáни́н, *m.* Türke, *m. Шй.* (*Гол.* II. 245). [derholen, oft reden, *Шй.*

Турчáти, *v. n.* girren; 2) etw. wie-

Турченя́, *n.* Kind eines Türken, *n.*

Тýрчик, *m. dim.* s. Тýрок, *Шй.*

Тýрчин, *m.* Türke, *m.*

Турчúнойко, *m. dim.* s. Тýрчин, *Гол.* I. 50.

Турчúня, *f.* s. Туркúня, *Шй.*

Тýрчити, *v. a.* zum Türken machen.

Туршýк, *m.* krummes, verkümmertes, Gesträuch, *B.*; 2) elend, kümmerlich aussehender Mensch, verkümmerter Mensch; *adj.* туршуковáтий.

I. Тýря, *f.* Nbfl. der Прúпеть, *Шй.*

II. Туря́, -я́ти, *n.* Junges v. Auerochsen, *B.*

Туря́ка, *f. K. Пр.* III. 101?

Туря́не, *n. У.* Träumen, *n.* Phantasie, *f.* Träume, *pl.*

I. Туря́ти, *v. a.* forttreiben, -schieben, *M.*; stossen, stürzen, *Cm.*; — ся *Ч.* III. 46. s. Вганя́ти ся. [водúти.

II. Туря́ти, *v. a.* s. Наклоня́ти, На-

Тусь = ту + сь = ту єсй, da bist du; тýсьмо = ту єсьмо; тýсьте = ту єсьте, *Шй.*

Тусáн, *m.*starker Schlag,Stoss,*m.Шй.*

Тусáти, *v. a.* stossen, schlagen, *Шй.*

Тусьвíтний, *a.* v. dieser Welt, diesseitig, *Шу.*

Туск, *m.* тýска, *f.* s. Тóска, *Me.* 423; *H.* 30.

Тýскливий, *a.* s. Мутнúй, Млáвий, *Пол.*; 2) wehmüthig, tranrig, *Ч.* V. 1053.

Тускувáти, *v. n. D. c.* 139. s. Тоскувáти.

Тут, тýта, тýт-же, *adv.* hier, allda; sogleich; dahier, daher; sieh da.

Тýтавка, *f.* s. Тýркавка, *B.*

Тутáр, *m. Гол.* IV. 310. ein Hiesiger, Einheimischer.

Тутéйший, тутéйшний, *a. Ч.* IV. 244. s. Тутéшний.

Тýтень, (*Зг.*), тýтенька, (-ки), тýтечка, (-ки), *adv.* s. Тут.

Тутéский, *a.* hiesig, *B.* [hierortig.

Тутéшний, (тутóшн-), *a.* hiesig,

Тути, *adv.* s. Тут, *Шй.* (*H.* 207).

Тутúрчити ся, sich ausbreiten, s. ausdehnen, s. herausziehen, *Шй.*

Тýтка, тýтки, тутки́ва, *adv. B.* hier.

Тутнó, *n. Wgr.* 31. s. Тýтон, Дýдон.

Тух, *m. H.* 240. s. Тук.

Тýхлий *a.* faul, riechend; * träge, *Пар.*

Тухлинá, *f.* Gestank, *m. Пар.*

Тýхлість, -ости, *f.* Fäulnis, *f.* das Faule; Gestank, *m. Шй.* [*Шй.*

Тухлятина, *f.* das Verfaulte, Faule,

Тýхнути, *v. n.* erlöschen; abnehmen (v. e. Geschwulst).

Туц! *int.* vom Stossen des Widders.

Тýцати, *v. a.* stossen (v. Widder).

Тýча, *f.* Gewitter, Ungewitter, *n.* Sturm, Platzregen, *m.*; 2) eine ungeheuere Menge, *Ko.* 40.

Тучевúй, *a.* Gewitter-, Sturm .

Тýченє, *n.* Mästung, *f.*

Тýчéний, *a.* gemästet, genährt; bewirtet *H.* 233.

Тýченька, тýчечка, *f. dim.* s. d. f.

Тýчка, *f. dim.* s. Тýча.

Тýчиско, *f. aug.* s. Тýча, *Шй.*

Тýчúти, *v. a.* mästen, nähren.

I. Тучнúй, *a.* s. Тучевúй.

II. Тучнúй, *a.* feist, gemästet.

Тучнúк, *m.* Speckstein, *m. Пар.*

Туш, *m.* Tusche, *f.*

Тýшá, *f.* geschlachtetes u. ausgenommenes Schwein, od. anderes Thier; 2) Fleisch, *n.*; 3) *pol.* Beleibtheit, Corpulenz, *f. Ки.* 122; 4) ein aufgeblasener, stolzer Mensch, *Шй.*

Тушúра, *f.* Schafwolle von der zweiten Schur, *B.* [scheren (die Schafe), *B.*

Тушúрити, *v. a.* zum zweitenmale

I. Тушúти, *v. a.* löschen, dämpfen; 2) in einem verschlossenen Gefässe kochen, dämpfen, s. Душúти, *Шй.*

II. Тýшити, *v. a.* meinen, eine Hoffnung hegen, *Зак.*

Тýшка, *f. dim.* s. d. f.

Тýша, зáяча — *C.* II. 211.; geschlachtetes Hausthier.

Тушковáти, (-кýю, -ýєш), *v. a.* etw. in einem gedeckten Geschirr kochen; * jmdn bedecken, einhüllen dass er schwitzt, *Шй.*

Тушовáти, *v. a.* tuschen.

Тушáка, *f. aug.* s. Тýша, *Шй.* (*Ч.* VII. 372).

Тýя, *f.* Wahrer Eisenhut, blauer Sturmhut, (Aconitum napellus), *Шй.*

Тфе, (тьфе, тфу, (тьфу)! *int.* pfui!

Тфéканє, (тфýк-), *n.* das „тфе (тфу)“ Rufen. [rufen, *Шй.*

Тфéкати, (тфук-), *v. n.* „тфе (тфу)“

Тхір, *gen.* тхорá, *m.* Iltis, *m.* (Mustella putorius), *B*; 2) Feigling, *m.*

Тхнíнє, (-ни), *n.* Athmen, Hauchen, *n.* Hauch, *m.* Geist, *m. He.* [chen, *B.*

Тхнýти, *v. n* hauchen; stinken, rie-

Тхоренй, *n.* das Junge e. Iltis, *Шй.*

Тхорúна, *f.* s. Тхір; 2) Fleisch vom Iltis, *Шй.* [sein, sich fürchten.

Тхорúти, *v. n.* stänkern; 2) feig

Тхорíв, -ева, -еве, *a.* des Iltis,

Тьху! *int.* pfui! [vom Iltis.

Тьху дáти комýсь *Ko.* 183. jmdn tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.

Тцей, тця, тце, *pron.* = Отсéй &, *Ф.*

Тщалúвий, *a.* † sorgfältig, sorgsam, emsig, *Шй.* [sam, *Шй.*

Тщалúво, *adv.* † sorgfältig, sorg-

Тще, тщо, *in d. Verbind.* на тще, -тщо (mit u. ohne сéрця), *adv.* nüchtern, ohne gegessen zu haben, *Шй.*

Тщеá, *f.* leerer, fruchtloser Buchweizen, *B.*

Тщéтний, *a.* leer; eitel, unnütz, vergeblich, *Шй.* (*Гол.* II. 569).

Тщий, *a.* nüchtern; eitel, unnütz, *Шй.*

Тю! *int.* holla! lass doch! тю-тю! *int.* bei Verwunderung u. Spott. [*Шй.*

Тюгý! *int.* Scheuchruf gegen Wölfe,

Тюгýкати, *v. n.* dem Wolfe das „тюгý“ zuschreien, *Шй.*

*

Тю́жити, *v. a.* schelten.
Тюй! *int.* s. Тю! тюгу́! *Шй.*
Тюк, *m. gr.* Pack, *n.* Ballen, *m. Шй.*
Тю́кати, тютю́кати, *v. a.* — звіря́ Raubthiere dh Geschrei тю! тютю! verscheuchen; 2) *Н.* 53. zudringlich zureden.
Тюль, *m.* Tüll, *m. Не.*
Тю́лень, -льня, *m.* Seehund, *m.* Meerkalb, *n.* (Phoca vitulina).
Тюли́пан, *m.* s. Тульпа́н.
Тю́лька, *f.* Alausa cultriventris, *Шй.*
Тюльо́вий, *a.* aus Tüll; * sehr lokker, porös, *Шй.*
Тю-лю! *int.* Larifari, *К.*
Тюп! *int.* des Trippelns der Kinder, *Шй.*
Тю́пати, *v. n.* trippeln (v. Kindern); *sbst.* тю́пане, *n.* Trippeln, *n. Шй.*
Тю́пки, *adv.* trippelnd, *Кн.*
Тюпоті́ти, *v. n.* trippeln.
Тюре́мний, *a.* zur Тюрма́ geh., in der Тюрма́ befindlich, dort eingeschlossen, *Шй.*
Тюре́мщик, *m.* Kerkermeister, *m. Фр.*
Тюрма́, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis, Zuchthaus, *n.*
Тю́ру! *int.* vom langsamen Fahren.
Тю́рити, *v. a.* die Тю́ра bereiten, kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *Шй.*
Тюря́га, *f. aug. Ст.* s. Тюрма́.
Тютї́нька, (-ї́чка), *f. dim.* s. Ту́тя, *Шй.*
Тю́тка, *f. Ч.* IV. 599. s. Ті́тка.
Тю́тьки, и не тю́тьки, *Кух.* gar nicht woran denkend, nicht im mindesten ahnend. [ringschätzung, *Шй.*
Тютю! *int.* des Spottes u. der Ge-
Тю-тю! *int.* s. Тюй!
Тютю́кати, *v. n.* „Тю-тю!" schreien.
Тютю́н, *dim.* тютюне́ць, *m.* Gemeiner Tabak, (Nicotiana tabacum); Rauchtabak, *m.*
Тютюни́на, *f.* тютюни́ве, *n. coll.* Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
Тютюни́ско, тютюни́ще, *m. aug.* s. Тютю́н.
Тютюнки́, *pl.* e. Art Muster auf Geweben, (in d. Form einer Gurke), *Шй.*
Тютюнко́вий, *a.* von der Form der „тютюнки"; 2) nach Brantwein riechend, *Шй.*
Тютю́нний, *a.* s. Тютюво́вий, *Шй.*
Тютю́нник, *m.* Arbeiter bei der Tabakpflanzung, *m.* -ниця, -и́чка, *f.* -in, *f. В.*; 2) тютюнни́к, *m.* Tabakpflanzer, *m. Кн.*; 3) тютюнни́к, *m* Tabakpflanzung, *f. Кн.*
Тютю́нників, -ова, -ове, *a.* zum Тютю́нни́к geh., des Т. *Шй.*
Тютю́нницин, тютю́нниччин, *a.* der Тютю́нниця, (-ичка), geh. *Шй.*
Тютюно́вий, *a.* von Tabak.
Тютюнови́на, *f. coll.* Tabakstengel, *pl.*
Тютюня́ка, *m. aug.* s. Тютю́н, *Шй.*
Тютюня́р, *m* s. Таба́чник.
Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
Тю́тя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt Vogel, *m. Н.* 58. s. Личи́на.
Тюхті́й, *m.* der Unbeholfene, Ungeschickte, Langsame; тю́хтя, *f. Шй.*
Тюча́ти, *v. a.* schelten, *Шй.* (*Н.* 253).
Тя = тебе́, *pron.* [о́лиця, *Шй.*
Тиоли́ця, (*d.* тяоли́чка), *f.* s. Та́-
Тяо́ри́чити, *v. a.* ausspannen; anziehen, anlegen (Kleider &); *Шй.* (*Н.* 9).
Тяв! *int.* des Winselns eines Hundes; 2) des Piepens eines Küchleins, *Шй.*
Тя́вкало, *n.* alles Winselnde, Pfeifende, Piepende, *Шй.*
Тя́вкане, *n.* Winseln, Piepen, *n. Шй.*
Тя́вкати, тя́вкнути, *v. n.* winseln, piepen, *Шй.*
Тя́га, *f.* Flucht, *f.* тя́гу да́ти *Ко.* 3. sich fort machen, Reissaus nehmen, die Flucht ergreifen.
Тяга́льник, *m.* s. Громаді́льник, *Зак.*
Тя́гане *n.* das Schleppen; Zerren; * Processführen, *n. Шй.*
Тя́ганець, -нця, *m.* Supplikant, der Process Führende; Zänker, *m. В.*
Тягани́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* das Führen eines Processes; Schererei, *f.*
Тя́ганка, *f.* s. Пози́ване, *В.*
Тяга́р, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram, Kummer, *m. Шй.*
Тягаро́к, -рка́, *m. dim.* s. Тяга́р; Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
Тя́гати, тягну́ти, *v. a.* herumziehen, herumschleppen, -treiben, -reissen, -zerren; heraus-, hervorziehen; о́дїж fortwährend tragen; — пра́во на кого́сь mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht belangen; — ся schweifen, sich herumtreiben, s. herumschleppen; — по су́дах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, *Шй.*

Тя́гель, *m. Зап. В.* I. 19. e. Art Waffenrock, -anzug, *m.*

Тягельцé, *n. dim.* s. Тягло́; 2) e. schlichte Tabakspfeife mit e. kurzen Rohr, *Шй.*

Тя́гиль, *m.* starker lederner Kürass.

Тягúлко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schuhen), *Пар.*

Тягúнь, -ня, *f.* ehem. Name der Stadt Бендéри am Dniester, *Не.* (*хм.* 25).

Тя́гістний, *a. КУ.* -а, schwanger.

Тягітнéйка, *n. pl.* Schwangerschaft, *f. Шй.* (*Гол.* I. 90).

Тягітний, *dim.* тягітнéйкий, (-éньский). *a.* -а, schwanger, *Шй.*

Тя́глий, *a.* lang gestreckt, *МШ.*; 2) von einem Wirt der sein eigenes Zugvieh (тягло́) besitzt.

Тяглúстий, *a.* zähe.

Тяглúстість, -ости, *f.* Zähigkeit, *f.*

Тягло́, *n.* Zugvieh, Gespann, *n.*; 2) oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins, *m.* Steuer, *f.*; 4) государне — Staatsmaschine, -regie, *f. К.* [Тя́глий 2).

Тяглóвий, *a.* тяглóвик, *m.* s. Тягнúверета, *m.* §. Spottname des Steuerexecutors. [macher, *m. Шй.*

Тягнишкíра, (-шкýра), *m.* §. Schuh-

Тягнýти, *v. a.* ziehen, schleppen; * ausnützen, exploatieren; — за ким jmdm beistimmen; b) nachsingen, mitsingen, accompagnieren; — ся sich schleppen, wohin ziehen, gehen; * -з остáтного das Letzte hergeben; *Шй.*

Тягóм, *adv. Се.* immerfort, immerwährend.

Тя́гость, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.* у — комýсь стáти jmdm zur Last fallen, schwer fallen; 2) * Schwangerschaft, *f. Ч.* II. 353. в — ті ходúти.

Тяготá, *f.* Bürde, Last, Beschwerlichkeit, *f. Кн.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготíнє, *n.* Gravitation, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготíти, *v. n.* gravitieren.

Тяготувáти, *v. n.* u. — ся, zögern, sich bedenken, zaudern, Bedenken tragen, *Ф.*

Тягтú! *v. a.* s. Тягнýти; 2) führen, treiben; verrichten, thun слýжбу; 3) rauchen; 4) trinken; 5) saugen; *Шй.*

Тягýня, *f.* kleines Zugnetz, *Шй.*

Тягýчий, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*

Тягчúти, *v. a. К.* schwer drücken, lasten.

I. Тяжь, (-ж), *f.* Kette zum Befestigen des грядíль an die колíсниці; *B.*; 2) Fuhrwerk, *n. Мл.*

II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайтú в — schwanger werden, в тяжú (бýти) schwanger sein.

Тя́жа, *f. Св.* Last, Schwere, Bürde, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.* у тяжú.

Тяжáр, *m.* s. Тягáр, *У. К.*

Тяжбá. *f.* Streit, Rechtsstreit, Process, *m.* Processache, *f. C.* II. 175.

Тяжéнний, *a. Св.* schwerfällig.

Тяжéйкий, тяжéнький, *a. dim.* s. Тяжкúй. [Тя́жко, *Шй.*

Тяжéйко, тяжéнько, *adv. dim.* s.

Тяжéлий, *a. gr. У.* s. Тяжкúй.

Тяжéнний, *a. Ст.* sehr schwer.

I. Тяжúна, *f.* buntgestreifte Leinwand, *Зах.* [Last, Bürde, *f.*

II. Тяжинá, *f. Мі.* II. 137. Schwere;

Тяжинóвий, *a.* aus Тяжúна I. gemacht, *Шй.*

Тя́жити, *v. a.* beschweren, überladen.

Тя́жище, *n.* Schwerpunkt, *m. Пол.*

Тяжíти, *v. n. МШ.* schwer werden.

Тяжкúй, *a.* schwer, nicht leicht, schwierig; * тяжкá schwanger.

Тя́жкість, -ости, *f.* Schwere, *f.*; Schwierigkeit, *f.*

Тя́жко, *adv.* schwer, schwierig; sehr, überaus, *P.* I. 11. — старúй; *Кв.* I. 156.

Тяжкó, *m.* Name e. Hundes, *Шй.*

Тяжкомóвний, *a.* stotternd, stammelnd, *Пу.* [starken Füssen, *Кч.* 213.

Тяжконóгий, *a.* mit schweren,

Тяжкорóб, *m.* einer, der schwierige Arbeiten verrichtet.

Тяжкорýкий, *a.* mit schwerer, wuchtiger Hand, *Мх.* [schwerleibig, *B.*

Тяжкотíлий, *a.* schwerfällig,

Тяжкотóпний, *a.* strengflüssig.

Тяжлúвий, *a. Мл.* sehr lastend.

Тяжóвий, *a.* s. Тяжинóвий; 2) aus einem Stück Leder gemacht (чóботи), *Шй.* [cesse Liegende, Streitende.

Тяжýщий, *a. C.* I. 33. der im Pro-

Тя́жче, тя́жше, *adv. comp.* s. Тя́жко.

Тя́жчий, тя́жший, *a. comp.* s. Тяжкúй. [chen, *Шй.*

Тяжчúти, *v. a.* schwieriger ma-

Тязь, *f.* s. Ужéяка, Тяж I. 1).

Тя́кати, тя́кнути, *v. a.* s. Натя́кати, (*Фр.*); 2) тякти́, тякну́ти, *v. a. Ф.* berühren, treffen, stossen.

Тям, *m. M.* III. 19. Sinn, *m.* Besinnung, Fassung, *f.* Bewusstsein, *n.*

Тя́ма, *f.* Bewusstsein, *n.* Zurechnungsfähigkeit, не по тя́мі im unzurechnungsfähigen Zustand, *M.* „*Mema*“ 1865. 318; 2) Mass, *n.* бе́з тя́ми = бе́в мі́ри, *ІБ.*

Тя́мити (тя́млю, тя́миш), *v. a.* begreifen, kennen, wissen, verstehen; 2) im Gedächnis behalten, sich erinnern; — ся sich besinnen; *Шй.*

Тя́мка, *f. dim.* s. Тяма; * s. Па́мять, Gedächtnis. *n.*; тямки́, *pl.* чи менї в — ? = чи я памята́ю?

Тямки́й, *a.* einsehend, vernünftig. überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis habend, *Шй.*

Тямли́вий, *a.* eingedenk. s. d. v.

Тя́мний, *a. Oc.* (62) X. verständlich.

Тямува́ти, *v. a.* gedenken, *B.*

Тямýха, *c. Кн.* s. Тямýщий

Тямýчий, тямýщий, *a.* einsehend, einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *Шй.*

Тянýти, *v. a.* s. Тягнýти, *P.* I. 18.

Тяп! *int.* des Schlages, Stosses, *Шй.*

Тя́пань, (-ня), *n.* das Hacken mit e. Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *Шй.*

Тя́пати, *v. a.* langsam u. still mit einem Beil hacken; schlagen; * schwatzen, *Шй.*

Тяпка́рь, *m.* s. Киптáр.

Тяр, *adv. Ф.* wahrlich, wohl auch, а тяр und nun gar, ой тяр!

Тясма́, *f.* s. Тáсьма, *B.*

Тясьми́н, *m.* Nbfl. des Днїпрó.

Тясми́ця, *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*

Тясóмка, *f. Ко.* 50. s. Тасóмка. *Шй.*

Тя́ти, (тну, тнеш), *v. a.* schneiden, hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beissen, комарí тнут; 4) eins u. dasselbe stets wiederholen; *Шй.*

Тятúва, *f.* Sehne, *f.*

Тях, тях, тях! *int.* des Schlagens einer Nachtigall, *Шй.* (*Гол.* III. 344).

Тячи́нка, *f.* Stange, *f. Шй.* (*Ч.* IV. 281).

Тя́щий, *a. comp* s. Тяжкúй, *Шй.*

Тя́ще, *adv. comp.* s. Тя́жко, *Шй.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).

У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei; у ха́ти = бíля ха́ти nahe beim Hause; не ставáло сúли у (в) козакíв, *K.*; *Oг.* 187—188; 2) У = В (въ), *mit d. Accus.* namentlich wenn das vorhergehende Wort consonantisch schliesst u. das folgende mit einem od. zwei Consonanten anlautet, козакú не дýже вдавáлись у любóщі (*Кч.* 149) die Kosaken befassten sich nicht viel mit Liebschaften; ведú-ж гостéй у сьвітлúцю. (*Кч.* 37), führe die Gäste in's Zimmer! увалúвсь у хáту (*Кч.* 39) er stürzte in die Stube hinein, *Oг.* 176—177; у-порáд, nach der Reihe; у-слíд nachfolgend, begleitend, *K.*; у-вúшень in die Höhe, *M.* III. 40; у-рáз *M.* II. 120. auf einmal, sogleich; 2) zusammen, zugleich; у-тéмiч „*Сн.*“ 154 = у тéмну нiч; у крик laut; у вóлю satt; у пóсiль zusammen *M.* III. 121; у вiдвiт znr Antwort, entgegnend, *Зар.*; у двýрядь in zwei Reihen, *M.* in zwei Abtheilungen; у дві бцї *M.* unter vier Augen *Oc.* (62) I. 99; пшенúця такá гáрна, кóлос у кóлос d. Weizen ist so schön, jede Aehre sieht der anderen gleich; всї вiсїм бýдут однакóвi, вóлос у вóлос, гóлос у гóлос alle acht werden einander ganz ähnlich sein, indem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stimme haben werden (*P.* II. 90). *Oг.* 177; у вóлю *Кв.* I. 88. nach Belieben, wie viel man will, satt; уя очевúдьки, *K.* augenscheinlich; 3) *mit d. Local. Oг.* 194—195. у кочергáх *Зар.* beim Ofen, wo die Ofenkrüken gestellt werden; у зiмкý *Кн.* = в зимí; у кýрях, *Гол.* I. 76. zur Zeit des frühesten Hahnengeschreis; у трíйвї *M.* II. 123. alle drei zusammen; у трóпі *M.* II. 176. nach der Spur; у довóлї, — бýти sich glücklich fühlen; у подóбі стáти комýсь jmdm gefallen; у мнóвї *Me.* 185. in, mit e. Menge; у млї бка augenblick-

lich, in einem Nu! у пе́рвих, бра́т — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).

Уба́ва, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f. Пис.*

I. Уба́вити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Пис.*

II. Уба́вити, убавля́ти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, s. vergnügen, — з ким mit jmdm *У.*

Уба́вленє, *n. Пис.* s. Уба́ва.

Уба́влений, *a.* verringert, vermindert, *Пис.*

Убагря́нка, *f.* s. Багря́нка 1), *B.*

Убара́тати, *v. a.* s. Опиха́ти (про со &). [greifen; verzehren, *Зак.*

Убга́ти, *v. a.* s. Бо́га́ти, *Не.*; 2) er-

Убе́звві́чити, *v. a.* s. Обе́звічити; verstümmeln, stark beschädigen, *B.*

Убе́зпеча́ти, убе́зпе́чити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, s. vergewissern, — на щось auf etw. als sicher rechnen.

Убера́ти, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.

Убере́же, *n.* Gestade, *n. K. Ков.*

Убереч и́, *v. a. K.* s. Устереч и́.

Убе́речко, *n. dim.* s. Убра́нечко.

Убзду́рити ся, *gew. imprs.* убзду́рило ся ему́ es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.

Уби́ва́ти, уби́ти, *v. a.* todtschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то є́го́ уби́ло das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) уби́ва́ти ся за ким, -чим s. Поби́ва́ти ся 2).

Уби́йство, *n. Кв.* I. 56. Ringen, Trachten, *n.* s. Поби́ване 2).

Уби́йник, *m.* Mörder, *m. M.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.

'Убиль, *f.* s. Уби́ток.

Убира́ти, *a. a.* s. Убера́ти.

Убира́ч, *m.* Ausputzer, *m. Пар.*

Уби́рок, -рку, *m.* Aufputz, *m. Пар.*

Уби́ря, *f.* Kleidung, *f. Фр.*

Убите́, *n.* Tödtung, *f.*

Уби́ток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheil, *m.* [Verlust.

Убито́чно, *adv.* mit Nachtheil, mit

Уби́йсник, *m. D. c.* 44. *Bein.* des Teufels.

Убіга́тель, *m.* Bewerber, Candidat, *m.*

Убіга́ти ся, sich bewerben, o щось.

Убіга́ч, *m.* s. Убіга́тель.

Убіглє́ць, *m.* s. Біглє́ць, *Пар.*

'Убіж, *f. coll.* die armen Leute, *Pa.* I. 371.

Убі́й, *m.* Todtschlag, *m. Не. Ф.*

Убі́йний, *a.* mörderisch, *Пис.*

Убі́йник, *m.* Mörder, *m. M.* II. 193.

Убі́йство, *m.* s. Убі́й.

Убі́йчий, *a.* tödlich, mörderisch, *B.*

'Убір, *gen.* убо́ру, *pl.* убо́ри, *Б.* (*Фр.*), Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*

Убіра́ти, *v. a.* s. Убера́ти; 2) nach einander nehmen, *A-Г.* 155; * auffressen 157. [Garderobezimmer, *n. Не.*

Убі́рний, *a.* -а кімна́та Boudoir,

'Убі́ч, *gen.* у́бочи, *f.* s. 'Убоч.

Убла́га́ти, *v. a.* erbitten, erflehen, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.

Убла́готвори́ти, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *MШ.*

Убла́жа́ти, *v. a.* segnen, beglücken,

Убо́га, *f. Ос.* (61) VII. s. Небо́га.

Убогати́ти, убогача́ти, *v. a. Пол.* s. Збогати́ти.

Убога́чєнє, *n.* Bereicherung, *f. Зак.*

Убо́генько, *adv.* ärmlich, *Кч.* 100.

Убо́гий, *a* arm, dürftig.

I. Убожа́ти, *v. n.* s. Убожі́ти, *Пис.*

II. Убожа́ти, *v. a.* s. Обожа́ти.

Убожествє́нний, *a. Ф.* vergöttert.

Убо́жество, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*

Убожина́, *f.* s. Бідно́та.

Убожі́ти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Убо́жший, *a. comp.* s. Убо́гий; *adv.* убо́жше.

Убо́ї́ще, *n. M+Б.* 360. der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).

Уболїва́нє, *n. K.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*

Уболїва́ти, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.

Убо́р, -бо́ру, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f.*; — на ко́ні Geschirr, Pferdegeschirr, *n.*

Убо́ркати, *v. a.* beruhigen, stillen.

Убосо́ніж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.

'Убоч, *adv.* — від те́бе *Ме.* 376. aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

'У б о ч, *m.* Ort, *m.* Stelle, *f.* an d. Seite; Seite, *f.* *Пс.*

У б о я́ т и ся, erschrecken; 2) — чо-го́сь sich einer Sache versehen.

У б р а н е, (-а́нне, -ня), *n.* Kleidung, *f.* Putz, Schmuck, *m.*; 2) dunkelblaue Beinkleider der Huzulen.

У б р а́ н ь с т в о, *n.* s. d. v. 1); Livree, *Пар.*

У б р а́ т и, у б е р а́ т и, *v. a.* kleiden, schmücken; * в ш о́ р и к о г о́ jmdn betrügen, überlisten, *Зак.*; — ся sich kleiden, sich schmücken; 2) * sich davonmachen, entlaufen, *P.* I. 42; у б р а́ т и ся д о́ к и wohin gelangen.

У б р і к н у́ т и. *v. a. D. c.* 376. s. К о́ п н у т и.

У б у́ в а н ц ї, *pl.* s. В о л о́ к и, *B.*

I. У б у в а́ т и, у б у́ т и, *v. a.* -ч о́ б о т и & s. В з у в а́ т и, в з у́ т и.

II. У б у в а́ т и, у б у́ т и, *v. n.* abnehmen, sich vermindern, sich verringern, sich verkleinern. [sich wo einleben.

III. У б у в а́ т и ся, у б у́ т и ся, -д е с ь

У б у́ р ю в а т и ся, s. В с и к а́ т и ся, *H.* 280. [Verlust, *m.* Lücke, *f.* s. У б и́ т о к.

У б у́ т о к, -т к у, *m.* *T.* Abnahme, *f.*

У в а́ г а, *f.* Abwägen, Schätzen, *n.* *K.*; 2) Erwägung, *f.* на у в а́ г у в з я́ т и in Erwägung ziehen; Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht, Vorsicht, *f.* у в а́ г у м а́ т и = у в а ж а́ г и; у в а́ г у з в е р н у́ т и d. Aufmerksamkeit richten, Rücksicht nehmen; 3) Ehre, *f.* Respect, *n.* *Ч.* III. 271; 4) Anmerkung, *f.*

У в а́ ж а н е, *n.* das Achtgeben, Aufmerksamkeit, Beobachtung, *f.*; 2) Ansehen, *n.* Rücksicht, *f.* *K.*

У в а ж а́ т и, *v. a.* achten, Acht geben, beobachten; 2) berücksichtigen. [geführt.

У в а́ ж и с т и й, *a.* *C.* sorgfältig aus

У в а́ ж и т и, *v. a.* *Ko.* 150. berücksichtigen, auf etw. Rücksicht nehmen, achten; 2) — к о м у́ jmdn respectieren, gegen jmdn sich rücksichtsvoll benehmen. [nehmend, *He.*

У в а́ ж л и в и й, *a.* aufmerksam, theil-

У в а́ ж н и й, *a.* überlegt, bedächtig, bedachtsam; *adv.* у в а́ ж н о.

У в а́ ж н и к, *m.* *У.* Beobachter, *m.*

У в а́ ж н і с т ь, -о с т и, *f.* *Ф.* Aufmerksamkeit, Vorsicht, Umsicht, *f.* [л и́ т и.

У в а л и́ т и, у в а л ю в а т и, *v. a.* s. П о в а-

'У в а р, *m.* Absud, *n.*

У в а р и́ т и, *v. a.* absieden, abkochen, gar kochen, s. З в а р и́ т и.

У в е́ з д е, *adv.* *Ф.* s. В с ю́ д а.

У в е́ з е н е, *n.* Fortführung, *f.*

У в е́ з т и, (у в о́ ж у, -в о́ з и ш), *v. a.* zu Wagen, zu Schiffe & weg, fortführen, fortschaffen.

У в е н т ю́ х, *m.* *Ko.* 388. Windbeutel, *m.*

У в е р е́ д ж е н е, *n.* Beschädigung, *f.*

У в е р е д и́ т и, *v. a.* Schaden anthun, schädigen; — ся sich sch. *C.* II. 139. sich verheben.

У в е́ р ж у в а т и ся, sich aufwerfen.

У в е р н у́ т и, *v. a.* s. З в е р н у́ т и 1); beim Gespräch entgegnen; — ся *Ko.* 296. ausweichen; sich geschmeidig zeigen.

'У в е р т ь, *f.* mit Wurzeln herausgerissener u. umgeworfener Baum, *У.*

У в е р т и́ т и ся, sich einbohren; sich hinein einwickeln.

У в е́ р х, *adv.* aufwärts, *C.* II. 131.

У в е р ш е́ н и й, *a.* *Зг.* vollkommen.

У в е́ с ь, (в е с ь), у с и́, в с я, у с ь о́, у с е́, в с ь о, (в с е), *a.* ganz, s. Ц ї л и́ й, *Кв.* I. 6.

У в е с ь д е́ н и ч к и, *adv.* überall, *Кв.* I. 263; alle Tage *ГБ.*

У в е́ с т и, (-у в о́ д ж у, -д и ш), *v. a.* wegführen, entführen; — ся s. З а д а в н и́ т и ся.

У в и в а́ т и, *v. a.* s. У в и́ т и; — ся, s. У в и х а́ т и ся. [gelena), *B.*

У в и в а́ ч, *m.* Labyrinthspinne, *f.* (A-

У в и д ж а́ т и ся, erscheinen, s. П р и в и́ д ж у в а т и ся.

У в и д н и́ т и ся, *T.* у в и д н я́ т и ся, sichtbar, ersichtlich, augenscheinlich werden; sich ausprägen.

У в и́ к н у т и, *v. n.* sich angewöhnen, *B.*

У в и л ё в а́ т и, у в и л ь н у́ т и, *v. n.* *Ko.* 106. entkommen, entgehen.

У в и л я́ т и, *v. a.* s. В и л я́ т и.

У в и н и́ т и ся, *Зап.* II. 525?

У в и н у́ т и й, *a.* einwärts gebogen, *B.*

У в и о б р а́ ж е н и й, *a.* imaginär.

У в и о б р а́ з н я, *f.* Imagination, *f.*

У в и́ с и л и т и ся, *M.* III. 49. sich hoch aufrichten.

У в и с ш и́ т и, *v. a. B.* erhöhen, erheben.

У в и х а́ т и ся, у в и х н у т и ся, *B. Мл.* sich sputen, sich tummeln.

У в і г н у́ т и й, *a.* *He.* concav.

У в і д а т и, *v. a.* за к о г о́ с ь erfahren, *У.*

У в і д о в а т и, *v. a. У.* s. З в і д у в а т и ся.

У в і д о́ м и т и, *v. a.* benachrichtigen, verständigen.

Увідóмлене, *n.* Benachrichtigung, Verständigung, Nachricht, *f.*

Ўвіз, *g.* ўвозу, *m.* Hohlweg, *m. B.*

Увіймáти ся, s. Унимáти ся, ruhiger, folgsamer werden.

Увійтú, *v. n.* hineingehen, eintreten; einrücken; in etw. eingehen, sich in etw. einlassen; — в сéбе in sich gehen, zur Erkenntnis kommen; zu sich kommen; — в свóю дýмку всемý ganz dem Gedanken, dem Entschlusse sich ergeben; 2) entkommen, entgehen.

Увільнúти, увільняти, *v. a.* befreien, freimachen; 2) s. Звільнúти.

Увінчáти, (-чúти), *v. a.* bekränzen, bekrönen.

Увíрванець, -нця, *m.* Galgenstrick, liederlicher Mensch, *m. Oz.* 205. *B.*

Увíрене, (-нне), *n.* Beglaubigung, Versicherung, Ueberzeugung, Probe, Gewähr, *f.*; 2) Glauben, *m.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Zg.*

Увíрéний, *a.* gewiss, versichert.

Увíрити, увíрувати, *v. a.* glauben, Glauben schenken, *Ill.* I. 350; — ся sich überzeugen; 2) — ся комý jmdm sich anvertrauen; 3) jmdm schwer fallen.

Увірúти, *v. a.* на когóсь auf jmdn sich verlassen, jmdm vertrauen.

Увістúти, увіщáти, *v. a.* benachrichtigen. [tritt, *m. Dr.*

Увіхóд, *m.* — в що Zutritt, Ein-

Увіходúти, *v. a.* s. Увійтú, *Hic.*

Увíче, *n. Ko.* 139. Verstümmelung, *f.*

Увíчити, *v. a.* s. Скалíчити, verstümmeln, *C.* [leutselig, s. Ввічлúвий.

Увічлúвий, *a. K.* zuvorkommend,

Увластúти, *v. a.* bevollmächtigen, die Macht zu etw. geben, ertheilen.

Уво, *praep.* = уві = ві = в, in.

Увображéне, *n. K.* Einbildung, Phantasie, *f.* [Anschauung, *f.*

Увображíне, *n. T.* Vorstellung,

Увóд, *m.* (у що) Introduction, *f. Dr.*

Увóдина, *f.* +*B.* Einleitung, *f.*

Уводúтель, *m.* Entführer, *m.*; 2) Verführer, *m.*

Уводúти, (увóджу, увóдиш), *v. a. M.* wegführen, beseitigen — пріч; entführen; 2) verführen, betrügen.

Увольнúти, *v. a.* — вóлю *Л.* 70. s. Вволúти вóлю. [Joch.

Ўволока, *f.* e. Art Feldmass = 40

Увопéрти, *v. a.* s. Впéрти.

Увядáти, *v. n.* (an der Luft) trocknen, dürr werden.

Ўвязь, ўвязка, (*B.*), *f.* Anbinden, Gebundensein, Band, *n.* Bandschnur, *f.* Bandriemen, *m.*

Увязáти, *v. a.* anbinden.

Увязлúвий, *a.* zudringlich.

Увязнéний, *a.* verhaftet.

Увязнúти, *v. a.* verhaften.

Увáзнути, *v. n.* stecken bleiben.

Увáсло, *n.* das Gehänge als Kleinod, Schmuck, *m. B.* [*Pa.* I.

Угáв, *m.* без угáву ohne Unterlass,

Угáда, *f. P.* I. 131?

Угадáти, *v. a.* s. Вгадáти.

Угáдько, *m. H.* 111. ein Gescheiter, ein verständiger Löser der Räthsel.

Угáдно, *adv.* treffend; trefflich, *B.*

Угáдувати, (-овати), *v. a.* s. Вгáдувати.

Угáдчиця, *f.* Witzlerin, *f.* +*M.*

Угáм, *m. K.* II. 288. Ruhe, *f.*

Угамувáти, (-мов-), *v. a.* — ся, s. Гамувáти, — ся.

Угáна, *f.* s. Догáна.

Уганáти, *v. a.* treiben, wegtreiben; 2) *v. n.* u. ся tummeln; за ким, чим jagen nach etw.

Ўгар, *m.* Abbrand, *m. Par.*

Угáрок, -рка, *m.* s. Ўгарок.

Угарáти, *v. n.* verbrennen; угарáючий, *a.* verbrennbar, *Tor.*

Угасúти, *v. a.* auslöschen.

Угатúти, *v. a.* s. Загатúти; 2) * einen Schlag versetzen, schlagen.

Угáшене, *n.* das Auslöschen.

Угашáти, *v. a.* s. Угасúти.

I. Угáяти, *v. a.* — час vergeuden, verpassen.

II. Угáяти, *v. n.* sich viel Mühe machen, ängstlich geschäftig sein, *Zak.*

Угинáти, *v. a.* beugen, niederbeugen, krummbeugen; — ся sich beugen, s. krümmen; * nachgeben.

Ўгідь, *m.* Günstling, *m. Par.*

Угідя, *f.* Favoritin, *f. Par.*

Углáстий, *a.* winkelig. [len, *M.*

Углебáти, *v. n.* versinken, tief fal-

Угледíти, (-джý, -дúш), *v. a.* s. Увидíти. [ere, *f.*

Углекислотá, *f. Pod.* Kohlensäu-

Углечевáті, *pl.* Federkrautartige,

pl. (Haloragеae). [*n. Пол.*

'Углечок, -чка, *m.* Kohlenoxydgas, *n.*

'Углє, *n. coll.* Kohlen, *pl.*

'Углик, *m. dim.* s. 'Уголь; 2) s. 'Угол. I. Угли́на, *f. P.* II. 109. Kohle, *f.* II. Угли́на, *f.* s. 'Угол.

Угли́ни, *pl. Гол.* III. 413. 414. s. Огля́дини.

Угли́стий, *a.* kohlenhältig, *Пол.*

'Угло, *n.* s. 'Угол, *B.*

Углóва, *f.* Schleife; Dreschflegelkappe, *f.* Dreschflegelkopf, *m. B.*

Угловáтий, *a. Гол. гр.* 103. eckig.

Угловéць, івця́, *m.* Winkelspinne, *f.* (Tegenaria), *B.* [Grundstein, *m. K.*

Угловúй, *a.* von der Ecke, — кáмінь

Углóни, *pl.* s. Огло́ни.

Углорóт, *m.* Eckmund, *m.* (Trochus), *B.*

Углостíнка, *f.* Plattenmiesmuschel, *f.* (Tichogonia), *B.*

Углубúти ся, sich vertiefen, *Фр. Т.*

'Угнавий, *a.* у́гнавець, угнáк, *m.* у́гнати, угнáвіти, *v. n. B.* s. unter Вуги — &. [bereinkommen, *n.*

'Уговір, -вóру, *m.* Vertrag, *m.* Ue-

Угóвкати, *v. a. Ф.* zähmen, kirre machen. [II. 22. s. Уговір.

Уговóр, *m. P.* I. 31. *H.* 208. *Кв.*

Уговорúти, уговóрювати, *v. a.* bereden, überreden; — ся sich bereden, unter sich abmachen, eins werden.

Угóвтати, *v. a.* bereden, gefügig machen.

Угóда, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen, *n. Ш.* I. 385. *K.* s. Вигóда; 2) Vertrag, *m.* Uebereinkommen, *n.* Uebereinkunft, *f.* [дúти; 2) угодúти, s. Згодúти.

Угодúти, угожáти, *v. a.* s. Вго-

Угóдливий, *a.* gut, tauglich; gefällig, gelegen; bemerkenswert, beachtenswert, *Зак.*

Угóжий, *a.* bequem, passend, *K.*

'Угол, *gen.* у́гла, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* s. Вýгол.

'Уголь, *gen.* у́гля, *m.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*; 2) Kohlenstoff, *m.* (Carboneum), *Пол.* s. Вýголь.

Угóльє, *n. coll. P.* I. 75. s. 'Углє.

Угóльний, *a.* s. Угловúй.

'Уголов, уголова, *f.* s. Углóва; -стрільбúй Flintenkolben, *m. Пар.*

'Уголовний, *a.* Criminal-, Blut-.

'Уголоски, *pl. ung.* s. Зáповіди.

Угомонúти, *v. a.* beschwichtigen, einschränken. [лóвний.

Угомóнний, *a. Кв.* II. 243. s. Уго-

Угонзáти, угонзнýти, *v. n.* davonwischen, entwischen, entlaufen, *Зак.*

Угóнка, *f.* дáти -ку, *Ст. „Л.“* 96. vom Jagdhunde.

Угонóбити, *v. a.* überwältigen.

Угóнщик, *m.* Läufer, *m. H.* 84.

I. 'Угор, *gen.* у́гра, *m.* Flussaal, *m.* (Murena anguilla); 2) Finne, *f.* (Cysticercus cellulosae), *B.*

II. 'Угор, *g.* у́гору, *m.* Brachacker, *m.* Brachfeld, *n.* Brache, *f.*

Угориня́к, *m.* Juni- od. Brachkäfer, *m.* (Rhizotrogus solstitialis). [baum.

Угóрка, *f. Не.* ungarischer Pflaumen-

Угóрно, *adv. M.* III. 129. s. Упóрно.

Угорóвий, *a.* brach.

Угородúти, *v. a.* s. Вгородúти; 2) hineinstossen, -schlagen, +*M.*

Угóрский, *a.* ungarisch.

Угорщáк, *m.* Nam. e. ungar. Ochsen.

Угóрщина, *f.* Ungarland, Ungarn, *n.*

Угóстити, угóщáти, *v. a.* jmdn als Gast aufnehmen u. speisen, bewirten, tractieren; — ся ein Gastgelage halten, schmausen, *У.*; 2) — (в) дóма sich zu Hause einfinden. [ment, *n.*

Угóщенє, *n.* Bewirtung, *f.* Tracta-

Угóщений, *a.* bewirtet, tractiert.

Угрáк, *m.* уграки́ *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (die von d. Larven der Rinderbremse: Oestrus bovis, verursachten Beulen); auch die Larven selbst, *B.*

'Угризка, *f.* (у́гризок, *m.*?) *Ф.* s. Грижá, гризá.

Угриковáтий, *a.* — волосúнок, Längliches Mufthierchen, (Pantotrichum enchelys), *B.*

'Угрин, *m.* ein Ungar.

'Угринка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Walzenthierchen, *n.* (Enchelys); *pl.* угринки́, Walzenthierchen, *pl.* (Encheleina), *B.*

Угринчу́к, *m. Ф.* Ungar, *m.*

Угріба́ти, *v. a.* (= вгріба́ти) гній, den Dünger beim Ackern in die Furchen harken.

Угрішúти ся, einen Fehler machen, sich versehen; sich verreden, sich versprechen, *H.* 281. s. Прогрішúти ся.

Угровáтий, *a.* finnig.

Угрожáти, *v. a.* drohen, bedrohen, *Под.*

Угро́за, *f.* Androhung, *f. Top.*
Угрущáти, *v. a.* betrüben, *ГБ.*
Угýкати, *v. n.* „Uhu“ schreien (v. d. Eule). [müthig; halsstarrig.
Угýрний, *a. Зг. Пр.* I. 54. über-
Удáване, *n.* Verstellung, *f.* Nachahmung, *f.* Nachahmen, *n.*
Удавáти, *v. a.* s. Удáти.
Удавúти, *v. a.* erwürgen, ersticken; — ся sich — —; чим ersticken.
Удáвлене, *n.* Erwürgung, Erstickung, *f.*
Удáка, *f.* s. Удáча, Gelingen, Glück, *n. C.*
'Удаль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
Удáлене, *n.* Fortschaffen, Entfernen, *n.*
Удáлець, -лця, *m.* tüchtig, wacker; Held, *m. H.* 200. Wagehals, *m.*
Удáлий, *a.* gelungen, gut gerathen, wohlgestaltet, *Л.*; 2) tüchtig, wacker.
Удалúти, удаля́ти, *v. a.* entfernen, fortschaffen; — ся sich —; meiden.
I. Удáне, *n.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kunst, *f. H.* 23. [Lüge, *f. Зак. Пс.*
II. Удáне, *n.* Erfindung, Erdichtung,
Удáний, *a. К.* s. Удáлий.
'Удáр, *m.* Stoss, Schlag, *m.* — самострíльчий, Apoplexie, *f. Пар.*
Удáрити, ударя́ти, *v. a.* stossen, schlagen, einschlagen; — об зéмлю zu Boden werfen; — на когóсь auf jmdn losgehen, losschlagen; — ся anstossen, stossen, anschlagen; 2) удáрити до когóсь sich an jmdn wenden; ударя́ти на щось auf etw. pochen, vertrauen, *М+В.* 300.; кров удáрила до голови́ d. Blut stieg in den Kopf; то мя удáрило das fiel mir auf.
Ударувáти, (-ров-) *v a.* beschenken.
Удáти, удавáти, *v. a.* nachahmen, sich verstellen, e. Rolle spielen, sich stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, erdichten, lügen; 2) vermögen, können, treffen; 3) — когó jmdn (Unannehmlichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über jmdn falsch berichten, *Зак.*; — ся gerathen, gelingen; 2) — ся в когó jmdm ähnlich werden; 3) — ся до когó sich an jmdn wenden, s. zu jmdm verfügen.
Удáтний, *a.* s. Здáтний, *Зак.*
Удáча, *f.* Gelingen, *n.*; 2) Fertigkeit, Kunst; Fähigkeit, *f. H.*
Удáшний, *a. Не.* s. Удáлий; 2) *Ч.* IV. 461. s. Удáтний.
Удвоéний, *a.* verdoppelt, doppelt.
Удвориúти ся, *Зг.* sich niederlassen, wo einziehen. [verdoppeln.
Удвóювати, удвоя́ти, удвоíти, *v. a.*
Удвоя́ющий, *a.* doppeltbrechend, *Пол.* [*Еф.* 13.
Удéнно, *adv.* den ganzen Tag über,
'Удерж, *m.* Einhalt, *m.* нема слёзам удержу *Ант.* 37.
Удéржане, *n.* s. Утримане.
Удержáти, удéржувати, *v. a.* s. Утримувати.
'Удержка, *f.* Halter, *m.*; 2) Aehrenaxe, Aehrenspindel, *f. B.*
Удéржувати, *v. a.* s. Утримувати; — ся s. Утримувати ся; 2) — ся від чогóсь *К.* sich enthalten.
Удéржувач, *m.* Erhalter, *m.* (сьвíта etc.).
Удéрти, удерáти, *v. a.* abreissen, abbrechen; * — когó jmdn betrügen, übervortheilen; 2) * hauen, schlagen; 3) * davon laufen, laufen.
Уджигнýти, *v. n.* entkommen, entwischen; 2) * *v. a.* etw. leichtsinnig thun, *Зак.*
Удивúти, удúвлювати, удивля́ти, *v. a.* in Staunen setzen, verwundern; — ся erstaunen; 2) — ся в когó, в щó seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen, s. Вдивúти.
Удúвлене, (-нє, *Ч.* IV. 3.), *n.* Erstaunen, Staunen, *n.* Verwunderung, *f.*
Удивлíне, *n. До.* s. d. v.
Удивля́ти, *v. a.* s. Удивúти; — когó jmdn bewundern, s. Подивля́ти.
Удúльний, *a.* Zaum-.
Удúло, *n. pl.* удúла, *Не. Макс.* Gebiss, *n.* am Pferdezaume. [*Нав.*
Удúнець, -нця, *m.* der wilde Eber,
Удúти, *v. a.* рúбу angeln.
'Удиця, *f.* Angel, *f.*
'Удíд, *m.* s. Удод, Вýдвуд.
'Удíй, *gen.* удóю, *m.* s. Вúдій.
Удїлáти, *v. a.* когóсь mit jmdm fertig werden; — щось etw. thun, machen, verfertigen; — нóле bearbeiten, bebauen.
Удїлúти, удїля́ти, удїлювати, *v. a.* abtheilen, zutheilen, mittheilen, abgeben, bescheiden.
Удíльний, *a.* selbständig, souverän.
Удїлóвувати, *v. n. Пар.* theilnehmen.

Удїльствóване, *n.Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*

'Удка, *f.* Angel, *f. B.*

'Удлище, *n.* Angelruthe, *f.*

'Удница, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *B.*

'Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n. B.*

Удóбний, *a. АД.* I. 121. bequem, gut, passend.

Удóбрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f*; 2) Besänftigung, *f. Пар.*

Удобри́ти, удóбрювати, *v. a.* verbessern; 2)besänftigen; 3)s.Одобри́ти.*Ог.*

Удобрíти, *v. n.* u. — ся s. d. f.

Удобрýхати ся, sich besänftigen, wieder gut werden.

Удовá, *f.* s. Вдовá.

Удовéць, *g.* удівця́, *m.* s. Вдовéць.

Удóвж, *adv.* s. В-довж, *Пс.*

Удови́н, удови́ний, *a.* s. Вдови́н.

Удовли́ти, удонля́ти, *v. a. Кв.* I. 103. s. Удоволи́ти.

Удóволь, (-віль), *adv.* genügend viel, satt, *Кв.* II. 18.

Удоволи́ти, (удовольни́ти), удоволя́ти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГШ. Кв. С.* I. 117; — ся sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).

Удовувáти, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зак.*

'Удод, *m.* s. Вýдвуд.

Удóльний, *a. Гол.* tüchtig, wacker.

Удóля, *f.* Tüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f. Ил.*

Удомашни́ти, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — ся sich einheimisch machen.

Удóнити, *v. a. Н.* 288. ewig geben.

Удоптáти, удóптувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (z. B. die Erde, den Steg &); — ся fest, hart, glatt getreten werden.

[3) wegfliehen, +*M.*

Удьóрити, *v. n.* s. Удрáти, удéрти,

Удостовíрене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*

Удостовíрений, *a.* beglaubigt.

Удостовíрити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accredieren, *Пар.*

Удостойня́ти, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Де.*

Удостоíти, *v. a.* s. d. v.; — ся würdig werden.

[lentirt.

Удотéплений, *a. К.* befähigt, ta-

'Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula), *B.*

[davon machen, *B.*

Удрáти, *v.a.* * schlagen; 2)*v.n.* * sich

Удружи́ти, *v. a.* комýсь *Кв.* II. 149. *Кн.* jmdm freundschaftlichen Dienst erweisen, s. Прислужи́ти ся к.

Удрухні́ти, *v. n.* vermodern, *B.*

Удувáти, удýти, *v. a.* aufblähen, aufschwellen; — ся auf-, anschwellen.

'Удуд, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*

'Удудок, *m. dim.* s. d. v. *B.*

Удýше, (-шья), *n.* Asthma, *n.*

Удуши́ти, удуси́ти, *v. a.* ersticken; erwürgen; erdrücken, s. Задуши́ти.

Удýшли́вий, *a.* erstickend, erdrükkend, *Кн.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.

Уéмний, *a.* negativ.

Уж, ужáка, *m.* Wasserschlange, Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix),*B.*

Ужáлене, *n.* Stich, *m.* (e. Insektes).

Ужали́ти, *v.a.* stechen (v. e. Insekt).

Ужалíне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Klage, *f. Зг.*

'Ужално, *n.* s. Пужáк, Пýжально.

Ужаля́ти ся, s. Жáлувати ся.

Ужáнція, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.* (62) II. 54. (l' usance).

Ужáс, *m. У.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* Graus, *m.* Gräuel, Grauen, *n.*

Ужасáти ся, ужаснýти ся, когóсь, чогóсь vor jmdm (etw.) erschrekken, zurückschaudern.

Ужáти, *v. a.* s. Нажáти; — ся mit der Sichel sich eine Schnittwunde beibringen.

Ужáх, *m.* s. Жах, Ужáс, *Оц. гр.* 33.

Ужахáти ся, ужахнýти ся, s. Ужасáти ся &.

'Ужва, ужéвка, *f.* ein aus Zweigen geflochtenes Band, B. Bindgerte, -weide, *f.*

Ужé, ужéнь, *adv.* schon.

Ужéн, *m.* soviel man vom Getreide auf einmal mit der Sichel fasst.

Уживáльний, *a.* brauchbar.

Уживáльність, -ости, *f.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m. Пар.*

Ужúване, *n.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*

Уживáти, ужúти, *v. a.* gebrauchen,

anwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) geniessen. [*n. B.*

Ужилочкóване, *n.* Nervensystem,

Ужúн, *m.* s. Ужúнок.

Ужúна, *f.* s. Ожúна, *B.*

Ужинáти, *v. a.* absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужúнник, *m.* Brombeerstrauch, *m.*

Ужúнок, -нку, *m.* eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Abschneiden, Einernten, *n.* (von Getreide); Erträgnis an Getreide, *n.* Zuwachs, *m. Зак.*

Ужúско, *n.* Heuseil, langes starkes Seil, *n.* (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужúстка, *f.* Ophiolepis, *B.*

Ужитé, *n.* Anwendung, *f.* Gebrauch, *m.*

Ужúти, *v. a.* s. Уживáти.

Ужúти ся, з кимóсь sich einleben, *Кн.* s. Вжúти ся. [Gebrauch, *m.*

Ужиткóване, *n.* Nutzniessung, *f.*

Ужиткувáти, *v. a.* Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужúтний, *a.* brauchbar; nützlich, *B.*

Ужúток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Gebrauch, *m.* s. Пожúток.

Ужитóчний, *a.* nützlich.

Ужитóчність, -ости, *f.* Nutzen, *m.* Nützlichkeit, *f.*

Ужúще, *n.* s. Ужúско.

Ужльóпати ся, § sich voll saufen.

Ужов, *f.* s. 'Ужва, *B.*

'Уза, *f.* Stopfwachs, Vorwachs, *n.*

Узагáльнене, *n.* Verallgemeinerung, *f. Фр.*

Узáдкати, *v. a. Зг.* Цóфнути.

Узаконúти, *v. a.* gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узапáсити ся, sich versorgen, s. versehen (mit etw.), *Зак.*

Узбéрáти, *v. a.* s. Узбирáти. узбірáти.

'Узбéріж, *adv.* dem Ufer entlang, *K.*

Узбéрíже, *n.* Gestade, Uferland, *n. K.*

Узбúрáти, узбірáти, *v. a.* einsammeln, zusammenbringen.

Узбíчний, *a. K.* von der Seite, Seiten-, Grenz-.

Узброїти, узброювати, *v. a.* bewaffnen, ausrüsten; — ся sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвалúти, *v. a.* s. Повалúти.

Узвáр, *m. K.* II. 24. e. Art Gericht aus gedörrtem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, *Зак.*; — родúнний, e. узвáр der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegenheit der Geburt eines Kindes.

Узвáти, *v. a.* hineinrufen, -bescheiden.

Узвелúчене, *n. Пар.* Erhöhung, *f.* Aufschwung, *m.*

Узвéршина, *f. Кл.* s. Вершúна.

Узвислянщина, *f.* Weichselland, *n. K.*

Узвичаїти, *v. a.* angewöhnen, *Зг.*

Узвóз, -ózу, *m. K.* I. 152. Schlucht, *f.* Engpass, Berg, *m.*

Узвóлити, *v. a.* erlauben.

'Узворот, *m.* Rückkehr, *f.*

Узгíрє, *n.* Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* Gesenke e. Berges, *n. K.*

Узголóвє, *n.* ein entsprechend zusammengelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, *n. B. M.* II. 159.

Узголóвечко, *n. dim. M.* s. d. v.

Узграничанúн, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

Узгряníчє *n.* Grenze, Grenzmarke, *f.*

Узгряníшник, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

'Узда, *f.* s. Уздéчка. [geben, *Oz.* 205.

I. Уздáти, *v. a.* vergelten, statt etw.

II. Уздáти, *v. a.* zäumen, den Zaum anlegen. [нýти ся.

Уздвигнýти ся, *Макс.* s. Здвигнýти ся.

Уздéла, *pl.* Zügel, *pl.*

Уздéчка, *f.* Zaum, Zügel, Halfter, *m.*

Уздїníця, *f.* Halfter, *m. B.*

Уздníпрє, *n.* Dnieperland, *n. K.*

Уздоровúтельний, *a.* heilbar.

Уздоровúти, уздоровлáти, *v. a.* gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздрівáти, уздрíти, (узрíти), *v. a.* erblicken, bemerken. [bedecken.

Узеленáти, *v. a. Вас.* mit Grünem

Узивáти, *v. a. Пр.* II. 202. 204. s. Називáти, Прозивáти, nennen *M.* II. 192.

I. 'Узир, *m. He.* Hintergrund, *m.* Hinteransicht, *f.*

II. 'Узирь, *m. He.* s. Гýзір.

Узúця, *f.* Kappe am Dreschflegel, *f. Пар.*

'Узич, *m.* Knotenkoralle, *f.* (Melitaea), *B.*

Узи́чити, *v. a.* wünschen, *Зак.*
Узи́ще, *n.* s. Ужи́ще.
Узі́мку, *adv. H.* 275. im Winter.
Узі́р, -зо́ру, *m.* Muster, *n. pl.* узо́ри золоті́ *Me.* 306. goldene Stickmuster, *pl.* s. Взір 2).
Узкарпа́те, *n.* Karpathenland, *n. K.*
Узки́й, *a.* s. Вузки́й, *B.*
Узкокри́льцї, *pl.* Engflügler, *pl.* (Stenelytra), *B.*
Узкри́ле, *n.* Flügel, Saum, Rand, *m.* Ecke, *f. Oz.*; Grenze, Mark, *f. K.*
'Узлик, (вузл-), *m.* Knoten, *m.*; 2) Bündel, *n.*
Узли́ти ся, erbosen, ergrimmen, на кого́сь *K.* gegen jmdn böse werden.
Узлі́сє, *n.* Waldrand, *m.*
Узлова́тий, *a.* knotig, *Ш.* II. 60.; 2) bündig, verschroben, verzwickt, bornirt, *Ш.* II. 67; räthselhaft, unerforscht, *K. B.*
Узлова́тка, *f.* Spindelassel, *f.* (Pycnogonum), *B.*
Узмисло́вити, узмисловля́ти, *v. a.* versinnlichen, anschaulich machen.
Узьмі́нь, *m.* tiefste u. reissendste Flusstelle die nie zufriert.
Узнава́ти, узна́ти, *v. a.* erkennen, erfahren, einsehen; 2) anerkennen; urtheilen; — за до́бре für gut finden; — себе́ в чім einer Sache bewusst sein; — ся = познако́мити ся.
'Узник, *m. Гуш.* Gefangener, *m.*
Узноби́ти ся, s. Озноби́ти ся, (*Фр.*).
'Узов, *m.* s. 'Узол.
'Узол, *m.* Knoten, *m. B.*
Узоли́ти, *v. a.* einlaugen, beuchen, (шма́те); 2) * §. einen Schlag versetzen, hauen (пру́том &).
Узольцева́тий *a.* knotenähnlich, *B.*
Узо́ля, (-е), *n. coll.* s. 'Узол.
Узоре́ць, -ірця́, *m. Ф.* Muster, *n.* zum Sticken.
Узрі́ти, *v. a.* erblicken, sehen, wahrnehmen.
Узрі́че, *n.* Uferland, Flussgebiet, *n. Oz.* 205.
Узто́к, *m. Гол.* Osten, *m.*
Узу́бленє, *n.* das Gezähneltsein, *B.*
Узуте́, *n.* Beschuhung, *f.* +*M.*
Узя́те, *n.* Nehmen, *n. Кч.* 301.
Узя́ти, *v. a.* s. Взя́ти.
Уї́да, *c.* Peiniger, *m.* ein zudringlicher, lästiger Mensch, *Cm.*
Уї́да́ти, *v. a.* * на кого́, jmdn mit beissenden od. stichelnden Reden verletzen; — ся * zanken; sich ärgern, sich giften.
Уї́дли́вий, *a.* bissig, bösartig, zänkisch, *A-Г.* 159.
Уї́дливо, *adv.* bissig, verbissen, *T.*
Уїзджа́ти, уї́здити, *v. a.* bereiten, zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* davonfahren, abreiten.
Уї́сти ся, sich hineinfressen.
Уйдé, *adv. Verbalausdr.* es wird genügen; genügt, genügend.
'Уйма, *f.* Verkleinerung, Verkürzung, Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на у́йму, *Гол.*
Уйма́ти, уйми́ти, *v. a.* fassen, anfassen; 2) abnehmen; schmälern, Abbruch thun, abziehen, verringern; — че́сти кому́ jmds Ehre Abbruch thun, schmälern; — ся за ким, чим, за кого́, sich jmds annehmen.
Уйти́, *v. a.* s. Уходи́ти.
Ука́з, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Machtspruch, *m.* [*f. Пол.*
Ука́зане, *n.* Weisung, Unterweisung,
Указа́тель, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
Указа́ти, ука́зувати, *v. a.* zeigen, verweisen, weisen; befehlen.
'Ука́зка, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* Anleitung, *f. ГШ.*
Ука́зний, *a.* -е сло́во Parole, *f.* Schlagwort, *n.*
Ука́зник, *m.* Register, *n.* Index, *m. Пар.*
Укаля́ти, *v. a.* besudeln, beschmieren, *Зак.*
Укача́ти, *v. a.* ebnen, glatt machen, glatt rollen.
Ква́сити, *v. a.* gut säuern, durchsäuern.
Ква́шений, *a.* durchgesäuert.
Квілити, *v. a.* empfindlich verkürzen, *Ф.*
Квітчаний, *a.* mit Blumen geschmückt, im Blumenschmuck.
Квітча́ти, (укві́ч-), *v. a.* mit Blumen schmücken; — ся sich —.
Уки́дати, уки́дувати, *v. a.* s. Проки́нути; 2) hineinwerfen.
'Уки́й, *a.* geschult, abgerichtet, dressirt, кінь & (*oppos.* Не́ук, неу́кий).
Укипа́ти, *v. n.* weich gekocht, gesotten werden.
'Укір, *g.* -о́ру, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*
Укісни́й, (укісьн-), *a.* schräg, überzwerch.

Ўклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contrakt, *m.*; 2) = звúчай, Brauch, *m.* Sitte, *f.* якúй де ўклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтúжше взяти до чогó ўклад = вложúти ся, звúкнути; 6) ўклад до чогó взяти собí = постановúти, beschliessen; 4) Anlage, *f.* System, *n.*

Уклáда, *f.* уклáду мати на когó gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im Shilde führen, *Kol.* I. 113.

Укладáне, *n.* das Zurechtlegen, Ordnen [dnen.

Укладáти, *v. a.* s. Уложúти; — суд *Кч.* 194. Recht sprechen.

Укладúстий, *a.* -а óéсїда gewandte Rede, Sprache.

Уклáдник, *m.* Componist, *m.* (in d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse, (Orobus niger L.), *B.*

Уклáндати, *v. a.* §. *P.* I. 134. (mit Zähnen) zerreissen; 2) * *M*+*E.* 287. bewegen, bereden.

Укланúти, уклóнювати, уклонúти, *v. a.* senken, beugen; abwenden; 2) — ся, sich senken, s. beugen; einlenken; *АД.* I. 215. sich verbeugen, s. verneigen.

Уклáсти, *v. a.* s. Уложúти.

Уклéпати, *v. a.* hämmern; — ся * mit etw. bekannt werden, *Зак.*

Уклéва, *f. Мл.* s. Уклíй.

Уклúкати, *v. a.* s. Заклúкати.

Уклинáти, *v. a.* viel fluchen.

Уклíй, уклíя úлець, Laube, *f.* (Leuciscus vulgaris und L. alburnus, Alburnus lucidus).

Уклíн, -óну, *m.* Beugung, Verbeugung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*; 2) Biegung, Declination; Abweichung, Aberration, *f. Шар.* [уклíнно — *Ф.*

Уклíнний, *a.* höflich, ergebenst; *adv.*

Уклóна, *f.* s. Поклíн, *Пс.*

Уклонéний, *a.* gebeugt, geneigt, gesenkt; 2) * gerührt, bewogen, *Пс.*

Уклóнний, *a. К У.* I. 292. nachgiebig.

Уклонúти, *v. a.* u. *n.* s. Укланáти; — ся e. Verbeugung machen, sich verbeugen. [клононько.

Уклонýхна, *f. Ч.* IV. 280. s. По-

Уклюнути, *v. a.* s. Дзьóбнути; 2) — ся * sich hineindrängen.

Укмíтити, *v. a.* s. Помітúти.

Укнóваний, *a.* angezettelt, *Пс.*

Укновáти, *v. a.* anzetteln, etw. im Schilde führen, schmieden.

Укняженúй, *a.* gefürstet.

Укóваний, *a.* geschmiedet.

Ковáти, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укоíти, *v. a.* lindern; 2) thun, machen; — ся, s. Скоíти ся.

Укóлене, *n.* Stich, *m.* [Колóти.

Уколóти, (укóлю, -леш), *v. a.* s.

Уколóшкати, *v. a.* bändigen, zähmen, kirre machen, *C.* II. 9.

Уконáти ся, sich abmühen, *Гол.* I. 84.

Уконопáдити ся до когó, jmdn belästigen (mit e. Bitte &).

Уконтентувáти, *v. a. Кч.* 245. vergnügen, Vergnügen bereiten; bewirten; beschenken.

Укорúзна, *f.* Demüthigung, *f. Шар.*

Укóрищі, *pl.* на — zum Trotz.

Укорінúти, *v. a.* u. — ся s. Вкорінúти, — ся. [gend, *C. У.*

Укорлúво, *adv.* vorwurfsvoll, rü-

Укоротúти, укорóчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen, verkürzen, kürzer machen; einhalten; — ся sich verkürzen; aufhören. [складáти, (*Фр*).

Укóрпати, *v. a.* s. Призбирáти, На-

Укорпнýти, *v. a.* abreissen, abbrechen, abtrennen, *Пс.* [*n.* (Loxodes), *B.*

Укóсець, -сця, *m.* Lippenthierchen,

Укóсистий, *a.* schräg.

Укосúти, *v. a.* s. Косúти. [chen.

Укóськати, *v. a.* zähmen, kirre ma-

Укóсний, *a.* schief, *Пол.*

Укóсник, *m.* schiefwinkliges Parallelogramm, *Шар.* [einwälzen, -rollen.

I. Укотúти, укóчувати, *v. a.* hin-

II. Укотúти ся, Junge werfen (vom Schaf, e. Katze &).

Укохáти, *v. a.* s. Покохáти; — ся у когóсь s. Влюбúти ся.

Укоштувáти ся, verkosten, Geschmack gewinnen.

Укóювати, *v. a.* s. Укоíти.

Укравок, -вку, *dim.* укравóчок, *m.* e. Stück, das Abgeschnittene, Abschnitzsel, *m.*

Украíна, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukraine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit entlegene, entfernte Gegend.

Украíнець, -нця, *m.* Bewohner der Украíна 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Украíнка, *f.* Bewohnerin von Украíна 1). Klein-Russin, *f.*

Украíнний, *a.* Grenz-, Grenzlands-, -а земля́ Grenzland, *n.* Grenzstrich, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*

Украíногро́бний, *a.* die Ukraine

Украíньський, (-ский), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*

Украíньство, *n.* Ukrainenthum, *n.*

Украси́ти, *v. a.* s. Украша́ти.

Украсни́ти ся, sich ausheitern (v. Himmel). [ren, verzieren.

Украша́ти, *v. a.* schmücken, zie-

Украше́нє, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*

Украща́ти, *v. a.* zähmen, *K.*

Укри́вало, *n.* Decke, *f.*

Укрива́ти, укри́ти, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.

Укривджа́ти, укри́вдити, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kräuken.

Укри́вдженє, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f. Зак.*

Укри́вдже́ний, (-джо́н-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*

I. Укри́й, *a.* s. Крутий.

II. Укри́й, *a.* süss (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Це.*

Укрите́, *n.* Versteck, *m. B.*

Укри́ти, *v. a.* s. Укрива́ти.

Укрича́ти ся, кому́сь mit Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.

Укрівля́, *f.* s. Вкрівля.

I. Укрíп, -о́пу, *m.* s. Окрíп.

II. Укрíп водяни́й Ross-Wasserfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).

Укріпе́ць, -ця́, *m. dim.* s. d. v. I.

Укріпи́ти, укріпля́ти, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — ся sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; s. Покріпи́ти ся, *Ш.* II. 224.

Укрíпленє, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*

Укріпле́ний, *a.* befestigt; gestärkt.

Укро́ї, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m.* s. Крій.

Укроїти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — ся sich schneiden, s. verwunden; 2) *ahnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроїло ся ему́.

Укро́ма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschiedenheit, *f.* bequemes Plätzchen, *Ос.* (61) VII. *Пар.*

Укро́ме, *adv.* s. Окре́мо, осíбно.

Укро́п, *m.* s. Укрíп II. *Зак.*

Укроти́ти, укроча́ти, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — ся sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.

Укрути́ти, *v. a.* s. Вкрути́ти.

Укува́ти, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укуси́ти, *v. a.* s. Вкуси́ти.

Уку́тати, уку́тувати, *v. a. Ко.* 287. verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwikkeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн. Зак.*

Уку́шений, *a.* gebissen; gestochen.

Ула́годити, *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P.* I. 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.

Ула́днанє, *n.* Ordnen, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *ОП.*

Ула́днати, ула́днувати, *v. a.* ordnen,

'Ула́мок, -мку, *m. Мог.* s. Відло́мок, Stück, *n.* Theil, *m.*

'Улан, уланúн, *m.* Ulan, *m.*

Ула́ньський, *a.* des Ulanen, Ulanen-.

Ула́с, *m.* Blasius.

Ула́сиха, *f.* Gattin des Ула́с.

Ула́сів, -ева, -еве, *a.* des Ула́с, dem У. geh. [tert werden, nachlassen.

Улега́ти, *v. n.* s. Легша́ти; erleich-

Уле́гченє, (-ннє), *n.* Erleichterung, *f. B.*

Улежа́ти, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — ся teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.

Улекша́ти, улекшúти, *v. a.* er-

'Улень, -ня, *m.* s. 'Улий.

Улену́ти, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*

Уле́сливий, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Крон.*

Улести́ти, *v. a.* schmeicheln, *M.* II. 173.

'Улеть, *f. У.* e. Strich Landes, Gegend, *f.*

Улетíти, улiтáти, *v n.* weg-, fort-, verfliegen; verfliessen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.* [*Пол.*

Улетуча́ти ся, sich verflüchtigen,

Уле́щанє, *n. K.* List, Verführung, *f.*

Улеща́ти, уле́щувати, *v. a. Ко.* 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *Ст.*

Улúва, *f. TP.* 93. Regenflut, *f.*

Уливáти, *v. a.* begiessen; — ся sich begiessen; 2) * уливáти, *v.n.* schnell fliehen, пес уливáв = утікав скóро. *B.*

Улúвень, -вня, *m.* s. Лúвень.

'Улий, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.* 'Улик, (ýлїк), *m. dim. P.* II. 15. s. 'Улий, Улúка, *f. Макс.* Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.

Улипáти, улúпнути, *v. n.* s. Прилипáти.

Улúскувати ся, schimmern, glänI. Улúта, *f.* Julitta.

II. Улúта, *f.* Totanus calibris, *B.*

Улúтин, *a.* der U. gehörig, *ГБ.*

'Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. a. Spiele.

Уличáти, *v. a.* überführen, überweisen, чимóсь, *Кн.*

'Уличка, *f. dim.* s. 'Улиця.

Улúчний, *a.* Gassen-.

Улúчник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.*

Улїтáти, *v. n.* davon fliegen, entfliehen.

Улїтеплити ся, (водá-), lauwarm werden.

Улїчúти, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.

Улóв, *m. H.* 149. s. Ловля́; Лóви, *pl.*

Уловúти, уловля́ти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *Ш.* II. 237; * — в сíти bestricken.

Улóга, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* улóги, Улóгий, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; -е пóле ebenes Feld; -а горá e. Berg von sanften Abhängen; -е земли́ще e. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*

Улóженє, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f. Гол.*

Уложúти, укладáти, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) з ким mit jmdm unterhandeln, sich vergleichen.

Уколóкати, *v. a. H.* 217. s. d. v.

Уломúти, (уломáти), *v. a.* brechen, abbrechen.

Улóмний, *a.* gebrechlich, schwach;

Улóмність, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*

Улóмок, -мку, *m.* s. Уламок, *Піс.*

'Улонька, *f. dim.* s. 'Улиця, *Зак.*

Улýда, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f. B.* (*Фр.*).

Улудлúвий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.*

Улýзáти, *v. n.* s. Уйти́, zurücklegen (e. Weg), *Зак.*

'Улус, *m.* Tartarendorf, *n. Ш.* I. 313.

Улучúти, *v. a.* s. Влучúти, Влучáти.

Улучшáти, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.*

Улюблéний, *a. M.* II. 73. geliebt; Улюблáти, улюбúти, *v. a.* liebgewinnen, sich gefallen, *Кч.* 225; — ся *P.* I. 184. sich lieben, s. verlieben.

Улю́ня, *f. dim.* s. 'Юлька.

Улягáти, улячú, *v. n.* u. — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся s. Улéжати ся.

Улúглий, *a.* nachgiebig, fügsam.

Улúглість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f. Фр.*

Улúна, 'Уля, *dim.* 'Улька, 'Улечка, *f.* Julianna, Julia.

Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*

Умалúмок, -мку, *m.* Minnend, *m.*

Умалúти, умáлювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H.* 137.

Умалькувáти, *v. a. Иг.* 13. s. Уменшúти.

Умандатóваний, *a.* mit e. Man-

'Уманець, *g.* -нця, *m.* Einwohner der Stadt 'Умань. [dat versehen.

Умáнка, *f.* Benennung eines Liedes

'Умати, *H.* 281.?

Умелáти, *v. n. Зг.* davonlaufen.

'Умен, *a. H.* 65. s. 'Умний.

Уменшáти, уменшúти, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.

Умерéжáти, *v. a.* sticken; 2) *H.* 239. * auffressen.

Умерлéць, *gen.* умерця́, *m.* Todter, *m.* Leiche, *f.*

Умерлúй, *a.* todt; (*m. sbst.*) der Todte, Verstorbene.

Умертвúти, умертвлúти, *v. a.* tödten, tilgen.

Умéрти, умирáти, *v. n.* sterben.

Умéрчик, *m.* s. Умерлéць, (*Фр.*).

Умéць, *gen.* умця́, *m. Ваг.* Künstler, Dichter, *m.*

Умивáльниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Уми́ва́нє, *dim.* умива́нєчко, *n.* Waschen, *n.* [— ся sich —.
Умива́ти, уми́ти, *v. a.* waschen;
Умига́ти ся.geläufig,gemein werden.
Умигну́ти, *v. a.* о́ком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).
Умиле́нний, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.
Умиле́нно, *adv. У.* inbrünstig.
I. Умили́ти, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *T.*; — ся innigst gerührt werden, *Нс.* [22. müde treiben.
II. Умили́ти, *v. a.* — коня́ *С.* II.
Умилосерди́ти ся, Mitleiden haben, sich erbarmen. [-а офі́ра *ОБ.*
Умилостиви́тельний, *a.* Sühn-,
Умилостиви́ти, умилостивля́ти, *v. a. Кн. С.* II. 139. mitleidig stimmen, zum Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.
Умилости́вленє, *n.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n. T.* [*Зак.*
Умина́ти, *v.a.*s. Умя́ти; 2) * fressen,
Уми́ренє, *n. T.* Beruhigung, Friedensstiftung, *f.*
Умири́ти, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.* [*m.*
'Умисл, *m.K.*Vorhaben, *n.* Entschluss,
Уми́слити, *v. a. Кч.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.
Уми́ти, умива́ти, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.
'Умич, *m.* Seerose, *f.* (Nymphaea); -бі́лий, weisse Seerose, (N. alba); *B.*
Умичева́ті, *pl.* Seerosen, *pl.* (Nymphaeaceae).
Умишля́ти, *v. a.* щось *Кч.* 161. worauf sinnen, etw. im Schilde führen.
Уміє́тний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.
Умі́лець, -лця, *m.* s. Артист, *Др.*
Умі́лий, *a. Кн. Н.* 117. kundig; gescheit, verständig, weise.
Умі́лость,*f.K.*Kenntnis,Fertigkeit,*f.*
Умі́нє,*n.Пр.*II.270.Wissen,Kennen,*n.*
Умі́нний, *a.* s. Умі́лий.
'Умір,*m.*Erschöpfung bis zum Tod,*f.B.*
Умірє́ний, умірє́нний, *a.* mässig; 2) genügsam.
Умірко́ваний, *a.* s. d. v.; billig.
Умі́рний, *a.* regelmässig, *B.*
Умісти́ти, уміща́ти, *v. a.* unterbringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.
'Умі́стка, *f.* Inserat, *n.* Insertion, *f.*
Умі́ти, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.
'Умі́шка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f. B.*
Умі́щенє, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) s. 'Умістка.
Умкну́ти, умика́ти, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *А-Г.* 154; 2) *v. a.* — мо́ву s. Відня́ти, відойми́ти.
Умлї́ва́ти, умлї́ти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.
'Умний, *a.* intellectuell, gescheit.
Умни́тельний, *a. Гуш.* wissenschaftlich. [scheiter.
'Умниця, *m.* ein Verständiger, Ge-
Умни́чество, *n. У.* Wissenschaft, *f.*
'Умність, -ости, *f.* Verstand, *m.* Wissen, *n. У.*
Умо́ва, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *m.*; Bedingung, *f. Кн. А-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f. М.*
Умо́вина, *f. Под.* s. d. v.
Умо́вини, *pl.* s. Розгля́дини.
Умо́вити, умовля́ти, *v. a.* кого́сь überreden, *С.* II. 264; — ся з ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2)mit Worten beschwichtigen, *М.* II. 110.
I. Умо́вка, *f.* Vertrag, *m.* Stipulation; Bedingung, *f. Ко.* 152.
II. Умо́вка,*f.*Stillschweigen,*n.Ко.*68.
Умо́влений,*a.*verabredet,bedungen.
Умо́вно, *adv.* beredt, gewinnend, *М.* II. 109.
Умоло́ти, *v. a.* s. Змоло́ти.
Умолоти́ти, *v. a.* s. Молоти́ти, Намолоти́ти.
Умоло́тний, *a.* s. На́молотний.
Умоля́ти, умоли́ти, *v. a.* erflehen, erbeten, *Тор.*
'Умор, *m.* Tod, *m. Зак.*
Умо́ра, *f.* drückendes Verderben, Abtödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *m. B. К.* I. 289; 2) s. Змо́ра, *Мак.*
Умо́ренє, *n.* Hungertod, *m.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*
Умори́ти, умо́рювати, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (го́лодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся s. Замо-

ри́ти ся; 2) s. Утоми́ти ся.

Умости́ти ся, sich einnisten, sich bequem machen, *Не.*

Умота́ти, умо́тувати, *v. a.* einwickeln, *P.* I. 5.; verwickeln.

Умотво́рство, *n.* das Schaffen des Verstandes, *Нав.* (*Пр.* VIII. 26).

Умоцня́ти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, *Зак.*

Умоцо́ваний, *a.* befestigt; * bevollmächtigt, *Зак.*

Умочи́ти, умочи́ти, умо́чувати, *v. a.* nass machen, benetzen; eintauchen.

Умудри́ти, умудря́ти, умудру ва́ти, *v. a.* unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, *У.*: — ся weise, klug, klüger werden, *А-Г.* 165, *D. c.* 18; nachdenken, erwägen, *Мак.*; sich klug besinnen; 2) умудри́ти що́сь weise aussinnen, klug anstellen (*Це.*); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, *Не.*

Уми́ти, *v. a. Гл. б.* 34. auffressen, (bewältigen).

Уна́да, *f.* Gewohnheit, Angewohnheit

Уна́дити ся, s. Вна́дити ся.

Уна́очнене, *n.* Veranschaulichung, *f.*

Ународови́ти ся, sich einbürgern, *Гол.*

Унасл і́дувати, *v. a.* erben, ererben, als Nachlass bekommen, *К. Біл.*

Уневісти́ти, *v. a.* zur Frau machen, *Пу. sbst.* уневіщене, *n. Пу.*

Унеподо́бле́не, *n. Бор.* Dissimilation, *f.*

Унести, *v. a.* s. Уноси́ти.

Унещасли́вити, *v. a.* unglücklich machen, *Ф.* [Muthlosigkeit, *f. Пу.*

Уни́ване, *n.* Niedergeschlagenheit,

Унива́ти, *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, *К. Зар.* [all-, weltumfassend, *К.*

Универза́льний, *a.* universell,

Универса́л, (-зал), *m.* das Rundschreiben, Circular, *n.* fürstlicher & offener an Alle gerichteter Brief.

У-ни́зу, *adv.* unten, unterwärts.

Уника́ти, *v. a.* meiden, fliehen, кого́сь, чого́сь, від кого́сь, чого́сь, *К.*

Унима́ти, *v. a.* Einhalt thun, wehren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, *В.*

Унимли́вий, *a.* schüchtern, *В.*

Уни́ніе, *n.* † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, *f. Ш.* II. 235.

Унит, уни́та, *m.* der Unirte (griechisch-katholisch), *К.*

Уни́шкнути, *v. a.* nachlassen, nachgeben, sich beruhigen, *Зак.*

Універза́льний, *a.* allgemein, universell, die Gesammtheit betreffend.

Університа́нт, *m.* Universitätshörer, *m. Не.*

Університе́т, *m.* Universität, *f.*

Уні́ма́ти, *v. n.* verstummen, *КС.* IV. 488.

Уні́т, *g.* -і́та, уні́та, *m.* s. Уни́т.

Унія, *f.* Union, Vereinigung, *f.* Bund, *m.* Föderation, *f.* [in, *f. Піс.*

Уні́я́р, *m.* Föderalist, *m.*; -я́рка, *f.*

Уні́я́рний, *a.* verbindet, föderirt, *Піс.*

Уні́я́т, *m.* s. Уні́т; уні́я́тка, *f.* die Unirte, *Піс.* [unirten Ritus.

Уні́я́тский, *a.* unirt, vom griechisch-

Уноровити, уноровля́ти, *v. a.* zähmen, zahm machen, abrichten; — ся gesittet, civilisiert werden, *Зг.*

Уну́дити, *v. a.* abmüden, abquälen.

Уну́к, *m.* уну́ка, *f.* s. Внук, вну́ка.

Уни́ти, *v. a.* s. Унима́ти, уйма́ти; — ся за ким, s. Оста́ва́ти за к.

Уни́тливий, *a.* aufmerksam, zart, rücksichtsvoll, zuvorkommend, gewinnend, *М.* II. 153. 172.

Унятли́вость, *f.* Aufmerksamkeit, Zuvorkommenheit, *f. Піс.*

Уору́жи́ти, *v. a.* bewaffnen, *Фр.*

Уочиви́дячки, уочиви́дьки, *adv.* vor den Augen, angesichts; vor aller Augen, öffentlich, *Кч.* 96.

Упа́вий, *a. Зап. В.* I. 38.?

Упа́д, *m. Ко.* 296. Fall, Untergang, *m.*; 2) Schaden, Verlust, *m.*

Упада́ти, упа́сти, *v. n.* fallen, niederfallen, umfallen, hinfallen; einfallen; * verfallen, in Verfall kommen, in Abnahme kommen, schwächer werden; упа́сти ся, fallen, hineinfallen, gerathen, (-межи кого́, що); 2) упа́сти u. — ся, zufallen, zutreffen, sich zutreffen, (кому́).

Упа́дливий, *a.* s. Запопа́дливий, *Ст.*

Упа́дний, *a.* -а годи́на s. Оста́тна годи́на. [vorkommend, dienstfertig.

Упа́дник, *m. Ст.* го́стям sehr zu-

Упа́док, -дку, *m.* Fall, Sturz; Untergang, Verfall, *m.* Neige, *f.*

*

Упáдчий, *a.* -а Гуцулія, *Гол.* I. 695. unglücklich (?).

Упáлий, *a.* gefallen; an Muth ge-[sunken.

Упáлість, -ости, *f.* Falliment, *n.* Concurs, *m.*

Упановáти ся, Besitzer von e. Herr-[schaftsgut werden, *Зак.*

Упáртий, *a. H.* 53. *pol.* s. Упéртий.

Упáсти, *v. a.* s. Упадáти; § упáла в глухúй кут, *sc.* жінка = зляглá.

Упевнúти, упевнятú, *v. a.* versichern; — ся versichert sein, überzeugt sein, *M.* II. 145.

Упéкати ся з чим, (mit etw.) fertig werden.

Упелюскати ся, — чого́, до кого́, [до чого́ §. s. Учепити ся.

Упередáти ся, sich stemmen; sich sträuben, s. weigern; — при чимóсь hartnäckig worauf bestehen, *D. c.* 118.

Упереджáти, упередúти, *v. n.* zuvorkommen (im Laufen, Fahren &; *auch in Erreichung e. Zweckes); 2) кого́ jmdn im Voraus warnen.

Упередженє, *n.* Vorurtheil, *n.*

Упéдженій, *a. K.* voreingenommen.

Упéдній, *a.* Vor-, vorläufig.

Упéрід, *adv.* künftighin.

Упéрти ся. s. Упирáти ся.

Упéртий, *a.* eigensinnig, starrköpfig, starrsinnig, hartnäckig, halsstarrig.

Упéртість, -ости, *f.* Eigensinn, Starrsinn, *m.* Halsstarrigkeit, Hartnäckigkeit, *f.*

Упéрто, *adv.* hartnäckig; hartnäckigerweise.

Упестрúти, *v. a.* bunt färben.

Упечалúти, *v. a. Ф.* s. Опечалúти.

Упечáтливий, *a.* s. Вражлúвий, *K.*

Упилúти ся, *Ф.* s. Впялúти ся.

Упильнóваний, *a.* fleissig ausgeführt, *ОП.*

Упúн, *m.* Halt, Einhalt, *m.*

Упинúти, упинятú, *v. a.* anhalten, zurückhalten, hemmen, verhindern; stillen; *im Zaume halten, mässigen, *K.*

Упинка, *f. Д. ер.* Beistrich, *m.*

Упúр, (*aug.* упирúга) *m.* Vampyr, *m.*

Упирúстий, *a.* s. Упéртий, *Піс.*

Упирúка, *m. K.* Trotzkopf, Starrkopf, *m.*

Упúс, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.*; Inhalt, *m. Зак.*

Уписáти, *v. a.* s. Вписáти; 2) *Ф.* bestreichen, beschreiben; 3) *aufessen, *Піс.*

Упúти ся, sich berauschen, sich betrinken.

Упій, *gen.* упóю, *m.* Rausch, *m.* Berauschung, *f. ВБ.*

Упільний, *a.* beiderseitig, wechselseitig, (*Фр.*).

Упімненє, *n.* s. Упóмненє.

Упімнýти, *v. a.* s. Упоминáти.

Упíн, *gen.* -óну, *m.* Bandseil zum Anbinden, *n.*

Упір, *gen.* -óру, *m.* Eigensinn, Starrsinn, *m. B.*

Упірений, *a.* befiedert.

Упірливо, *adv. T.* s. Упéрто.

Упірний, *a.* s. Упéртий.

Упірчивий, *a.* упірчиво, *adv. Фр.* hartnäckig, unverwandt.

Упісяний, *a. H.* 267.?

Уплáта *f.* Entrichtung, Zahlung, *f. KУ.*

Уплекáти, *v. a.* u. — ся, s. Вúплекати, — ся.

Уплéти, *pl.* s. Зáплїтки, Прúплїтки.

I. Уплúв, *m. B.* Verlauf, Ablauf, *m.* Verfluss, *m.* [s. Вплив.

II. Уплúв, *m. Гол. K.* Einfluss, *m.*

Упливáти, *v. a.* davonschwimmen; wegfliessen; *verfliessen, vergehen; 2) *v. n.* — в що Ueberfluss an etw. haben.

Уплúвний, *a.* decursiv.

Уплúсти, *v. n.* verfliessen, verlaufen.

Уплїнúти, *v. a. У. Гуш.* gefangen nehmen.

Уплїтка, *f.* s. Зáплїтка.

Уплоднúти, *v. a.* befruchten, *T.*

Упльóт, *gew. pl.* -ти, уплїткúй, das Band etc. zum Einflechten in den Haarzopf, Haarflechte, *f.*

Уплотúти, *v. a.* verkörpern, *Зар.*; — ся sich verkörpern, incarnirt werden, *Зг.*

Упнятú, упятú, *v. a.* an-, binden; 2) — ся на свóїх мúслях *K.* fest bei seinem Entschlusse beharren, auf etw. dringend bestehen.

Уповáнiе, *n.* Vertrauen, *n.* Hoffnung, *f. III.* II. 215.

Уповáтельно, *a. gr.* hoffentlich, vermeintlich, *Шл.*

Уповáти, *v. n.* hoffen, vermuthen; vertrauen, *Ме.* 237.

Упóвень, -вня, *m. Ф.* s. Пóвня, [Vollmond, *m.*

Упóвзати, *v. n.* fortkriechen.

Уповúти, уповивáти, *v. a.* einwickeln, einwindeln,

Уповісти, *v. a.* s. Повісти.

Уповнúти, *v. a.* vervollständigen, vermehren.

Уповновлáстити, *v. a.* bevollmächtigen.

Уповодовáти, *v. a.* begründen, *B.*
Упод6́6а, *f.* Gefallen, Wohlgefallen, *n.*; 2) Willkür, *f. Фр.*
Упод6́6ане, *n.* s. d. v. 1).
Упод6́6ати, *v. a.* an etw. Gefallen finden, etw. liebgewinnen, -собí; — ся s. Под6́6ати ся.
Уподоби́ти, *v. a.* vergleichen, gleich machen; — ся sich gleich machen, gleich werden.
Упод6́6лене, *n.* Assimilation, *f.*
Упод6́вж, *adv.* derLänge nach, längs.
Упое́ний, *a.* betrunken, trunken.
Упоїти, упóювати, *v. a.* betrunken machen, berauschen.
Упокíй, (-кóй), *m. P.* I. 133. Ruhe, *f.* з упокóем, *АД.* II. 11. in Ruhe, in Frieden, friedlich; на упокóї почивáти *АД.* I. 216. Ruhe pflegen, ausruhen; за упокíй (-кóй), für die Ruhe der Seele eines Verstorbenen.
Упокíйний, *a. K.* Friedens-,friedlich.
Упокоїти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; — ся sterben.
Упокори́ти, упокоря́ти, *v. a.* demüthigen; — ся sich —.
Упоминáти, упімну́ти, *v. a.* warnen, ermahnen; — ся mahnen, erinnern чогó від когó, у когó von jmdm etw. fordern, verlangen, ihn darum mahnen.
Упоми́нок, -нку, *m. K.* I. 155. Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*; 2) Andenken, *n.* ein Geschenk zum Andenken, zur Erinnerung, *K.* [*f.* Verweis, *m. Зак.*
Упóмнене, *n.* Warnung, Ermahnung,
Упóна, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*
Упóр, *m. M.* II. 80. s. ′Упір.
Упóрати ся, fertig werden mit e. Arbeit, zu Ende bringen, beendigen.
Упóрний, *a.* hartnäckig, halsstarrig.
Упóрність, -ости, *f.* Hartnäckigkeit, *f.* Starrsinn, *m.*
Упóрство, *n.* Hartnäckigkeit, *f. КУ.*
Упору́ч, *adv.* daneben, nahe bei, bei einander.
Упóрхати, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen.
Упорчи́вий, *a.* s. Упéртий; упорчи́вость, *f.* s. Упір.
Упоряди́ти, упорядкувáти, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen; — ся solider, stett werden, цíна *Pa.* I. 377.
Упоря́дний, *a.* -е вíйско, *K.* ausgerüstetes, schlagfertiges (stehendes) Heer.
Упóслíд, *adv.* zuletzt; endlich; nachher, *B.*
Упослíджувати, упослíдити, *v. a. K. BB.* zurücksetzen, hintansetzen, verunglimpfen; — ся sich unterschätzen.
Упостáчувати, *v. a.* personificieren, verbildlichen, veranschaulichen, *BB.*
Употреби́ти, употребля́ти, *v. a.* gebrauchen, brauchen, anwenden, verwenden, verbrauchen, sich bedienen.
Употребля́не, *n. Зг.* Gebrauch, *m.* Benutzung, *f.*
Употужи́ти ся, sich kräftigen, machtvoll auftreten.
I. Упрáва, *f.* Leitung, *f.*; Ausschuss, *m.* s. Ви́дíл, *M*+*B.* 374.
II. Упрáва, *f. Ф. „H.“* (65) 202. вíз кóваний з упрáвою?
Управильни́ти, *v. a.* regulieren.
Управи́тель, *m.* Verwalter, Intendant, Leiter, *m. Ш.* I. 256.
Управи́телíв. -ева, -еве, *a.* des Управи́тель, dem У. gehörig.
Управи́тельский, *a.* des Verwalters, vom Verwalter, *He.*
Управи́тельша, *f. He.* Gattin des Управи́тель, Frau Verwalterin, *f.*
Управити ся, sich Rath schaffen; fertig werden, +*M.* s. Упóрати ся.
Управля́ти, *v. a.* regieren, (ein Amt, e. Geschäft) führen, verwalten, (einem Amte, e. Geschäfte) vorstehen; — ким, чим beherrschen, lenken.
Управне́ний, *a.* berechtigt, berufen, competent.
Упрáвник, *m.* s. Управи́тель.
Управни́цтво, *n.* Leitung, Direction, *f.*
Упрáвство, *n.* Administration, *f. Пар.*
Упрáжити, *v. a.* schmoren, braten.
Упрацёваний, (упрацóв-), *a.* müde, matt, ermüdet, ermattet; beladen, gedrückt, *Зак.* [*Pa.* I. 376.
Упрети́ти, *v. a.* s. Заборони́ти,
Упривемни́ти, уприе́мнювати, *v. a.* angenehm machen.
Уприрóднене, *n.* Naturalisation, *f.*
Уприроднúти, *v. a.* naturalisieren.
Упритóмнити, *v. a.* vergegenwärtigen.
Упрíти, упрівáти, *v. n.* schwitzen, schweissig, schweissig werden.
Упродóвж, *adv.* der ganzen Länge nach, *M.* III. 67.

Упроси́ти, упро́шувати, *v. a.* erbitten; — ся sich einbetteln.

Упро́стяж, *adv.* nacheinander, hintereinander paarweise angespannt.

Упру́г, *m* e. Art Feldmas, = $^1/_3$ дня о́раня, *Др*; — лі́са, *Кн.* „*Пр.*" VIII. 94; 2) e. Zeitmass, *P.* II. 172. 175. об тре́тьому упру́зї; *Ш.* I. 111. з пів упру́га; *Ш.* II. 11.

Упру́гий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*

Упру́гість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f.* *Под.*

Упря́га, *f.* Einspannung, *f.* *Ф.*

Упряга́ти, *v. a.* s. Запряга́ти.

Упря́мий, (упре́мий), *a.* stützig; fest haltend; — ко́рінь eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgspflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2) hartnäckig, eigensinnig, rechthaberisch.

Упря́миця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Anobium Pertinax), *B.*

Упря́мство, *n.* *Ко.* 302. Halsstarrigkeit, *f.* Eigensinn, *n.*

Упря́тати, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упря́ток, *pl.* -тки, *m.* das Zusammengelegte, Zusammengehäufte, Ersparte.

Упусти́ти, *v. a* s. Впусти́ти; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упу́хнути, упуха́ти, *v. n.* *Wgr.* 111. s. Спу́хнути.

Упу́шити, *v. a.* *Н.* 243. aufblähen.

Упяли́ти, (упє-), *v. a.* stechen, beissen, сороку́ля го упєлила die Kreuzotter hat ihn gebissen, *B.*

Упяни́ти, *v. a.* berauschen.

Упя́ть, *adv.* wiederum.

Упя́ти, *v. a.* anbinden, s. Упня́ти.

I. Упя́тий, *a.* angebunden.

II. Упя́тий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah!

Ура́дити, *v. a* etw. beschliessen, berathschlagen.

Ура́з, *adv.* s. Враз.

Ура́за, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Урази́ти, уража́ти, *v. a.* beleidigen, kränken.

Ура́зка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f.* *С. М.* II. 82.

Уразли́вий, *a.* beleidigend, anzüglich, schmerzhaft, stechend, *С.*; 2) verdriesslich, gereizt, *М.* reizbar.

Ура́зне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Ура́зний, *a.* не ура́звї ко́нї von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Ура́зовий, *a* verwundet, leidend, *Зак.*

Ура́чити, ура́чувати, *v. a.* reichlich bewirten; — ся sich gütlich thun.

Урва́ти, урива́ти, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — ся reissen (*v. n*), sich reissen.

'Урвень, -еня, *m.* Lotterbube, *m.* *Пар.*

Урви́голова, *m.* *Піс.* s. Урви́тель.

Урви́пола, *m.* *В.* s. Урви́тель.

Урви́слава, *m.* Calumnant, *m.* *Пар.*

Урви́тель, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, Galgenschwengel, *m.* *В.*

Урви́ще, урви́ско, *n.* Felsabhang, *m.*

'Урда, *f.* s. Ву́рда, *Зак.*

Уребро́ване, *n.* Nervenbildung, *f.* *В.*

Урезони́ти, *v. a.* *М.* III. 14. überzeugen, für etw. einnehmen.

Уре́мня, уре́мя, *n.* s. Вре́мя (*Др.*); ско́рим уре́мням schleunig.

Уре́тно, *adv.* niederschlagend; traurig; langweilig; само́му уре́тно в ха́тї, *В.*

Уречи́, *v. a.* besprechen, beschreien, beschwören, bezaubern.

Урива́ти, (врива́ти), *v. a.* (heimlich) reissen, rupfen, raufen, pflücken; — кому́ abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen, *Кв.* I. 131.

Уриви́сто, *adv.* abgerissen, lakonisch, *Фр.*

Ури́вком, *adv* fragmentarisch, aphoristisch, *К.*

Ури́вний, *a.* der (die, das) sich leicht reisst.

Ури́вок, -вка, *m.* *Ч.* II. 641. *В.* Bruchstück, *n*; 2) *М+Б.* 105. s. Вере́вка.

Уриво́чний, *a.* abgerissen, fragmentarisch.

Уриво́чно, *adv.* s. Уриви́сто, ури́вком; staccato (musik. Term.).

Уривча́тий, *a.* *Не.* abgerissen.

Ури́ти ся, sich hineinwühlen, s. Ври́ти ся.

Ури́тний, *a.* чолові́к — abstossender, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) s. Влізли́вий, докучли́вий.

Урівна́тельний, *a.* *Гол. гр.* 99. Vergleichungs-, — сту́пень gradus comparativus.

Урі́же, *n.* Randstrich, *m.* *В.*

Уріз, *m.* e. Art Feldmass, *Pa.* I. 373.

Урі́зати, *v. a.* abschneiden; — ся sich schneiden; 2)*sich tüchtig besaufen.
Урі́зити, *v. a. Ко.* 316? [fe, *Ф.*
Ўрізки, *pl.* о́ез -ків, ohne Umschwei-
Урі́зок, -зка, *m.* Abschnitzsel, *m.*
Уріка́ти, урікну́ти, *v. a.* когóсь чимóсь jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, *Oc.* (61), V. 29.
Урі́сник, *m.* — коралько́вець Corallorhiza innata.
Уріча́ливий, *a.* dem Beschreien, dem Zauber ausgesetzt.
Ўрльоп, *m.* Urlaub, *m.*
Урльо́пник, *m.* Urlauber, *m.*
Ўрма, *f.* Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.
Ўрна, *f.* Urne, *f.* Aschkrug, *m.*
Уробúти, уробля́ти, *v. a.* thun, ausführen, *P.* I. 173.
Ўров, *m.* Hängekluft, *f. Ф.*
Уровúще, *n. Зг.* s. Урвúще(?); 2) *Зап.* II. 389. e. Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [Tölpel, *m.*
Ўрод, *m.* Missgeburt, *f.*; 2) Narr,
Уро́да, (вро́да), *f.* Gestalt, Schönheit, *f.* das wohlgefällige Aeussere; 2) s. Уро́жай.
Уродáй, *m. H.* 280. s. Уродли́вий.
Уродúни, *pl.* Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* [bringen, hervorbringen.
Уродúти, *v. a.* gebären, zur Welt
Уродли́вий, *a.* schön, hübsch, wohlgestaltet.
Уро́донька, *f. dim.* s. Уро́да.
Уро́дник, *m.* schöner Mann; уро́дниця, *f.* schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, *Пс.*
Уродува́ти, *v. a.* verunstalten, *Под.*
Уроéний, *a.* imaginär, erdichtet.
Уро́жа, *f. Ф.* s. d. f. [reiche Ernte.
Уро́жай, *m.* gutes Jahr, fruchtbare,
Урожáйний, *a.* fruchtbar, ergiebig.
Урожáйність, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, *f.* [Gestaltung, *B.*
Урозли́чненє, *n.* mannigfaltige
Урозли́чнити, *v. a. B.* mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.
Урозумíнє, *n. Кн.* Verständnis, *n.* Begriff, *m.* дáти собí — sich Rechnung wovon geben.
Урозумíти, *v. a.* begreifen, er-, einsehen, verstehen.

I. Уро́к, *m. gr.* aufgegebene Arbeit, Lection, *f. K.*
II. Уро́к, *pl.* уро́ки, (вро́ки), Beschreien, *n.* (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Abergläubiger von einem Lobe od. Blicke eines Neiders entsteht); Bezaubern, *m.*
Уро́н, *m.* Schade, Verlust, *m. До.*
Уронúти, *v. a.* verlieren, verwerfen, vergiessen.
Уронóвина, *f.* s. Уро́н, *Зак.*
Уростú, уростáти, *v. n.* wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) *M.* III. 102. s. Поростú.
Уро́че, *n. У.* Reiz; Zauber, Bann, *m.*
Урочúна, *f. Ч.* I. 1. 43. s. Уро́ки, Уро́к II.
Урочúстий, *a.* feierlich, festlich.
Урочúстість, -ости, *f.* Feierlichkeit, *f.* das feierliche Begängnis, Feier, *f.*
Урочúти, *v. a.* beschreien, behexen, bezaubern. [2) Wiese, *f.* Thal, *n. Пар.*
Уро́чище, *n.* Gegend, *f.* District, *m.*;
Уро́чний, *a.* aufgegeben, bestimmt, abgemessen.
Уро́чо, *adv.* bezaubernd, *ОП.*
Ўрсів, *m. ungr.* s. Панúч, *Тор.*
Уру́бок, -бка, *m.* s. Поли́но, *В.*
Уругáнє, *n.* Scheltwort, Schimpfwort, *n.* Schmähung, *f. Зак.*
Уру́на, *f. Ос.* (62) X. 110. e. Pflze.
Уру́нити ся, sich wie ein Vliess verdichten, жúто уру́нило ся, *Пу.*
Уруч, *adv. Гр.* — схóпити ся handgemein werden.
Уручáти, *v. a.* s. Вручáти.
Ўряд, *m.* Amt, *n.*; в ýряду von Amtswegen.
Уряджáти, уря́джувати, урядúти, *v. a.* ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstalten; — ся sich einrichten. [*C.* II. 131.
Урядковáти ся, sich verwalten,
Урядник, *m.* der Beamte; урядниця, *f. Др.*
Урядничий, *a.* Beamten-, Amts-.
Урядно, (уре́дно), *adv.* gut, ordentlich, dauerhaft, урядно зробúти що, *B.*
Урядувати, *v. a.* кимóсь, leiten, dirigieren, verwalten.
Урядовець, -вця, *m.* der Beamte, *ОП.*
Урядовий, *a.* amtlich, Amts-.
Урядчик, *m Ч.* II. 568. s. Урядник.

Уря́жник, *m.* Stutzer, süsser Herr, *m. Піс.*

Уса́жувати, (уса́джувати, -жов-), усади́ти, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.

Усамовільни́ти, (-во́льн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.

Усамово́льненє, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*

Уса́ня, *f.* s. Корса́тка.

Уса́ч, *m.* s. Мере́на.

Усвирі́пити ся, *Н.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zusetzen, quälen.

Усьвідо́мити, *v. a.* s. Увідо́ми́ти.

Усьвідо́мленє, *n.* s. Увідо́мленє.

Усе́ = все.

Усёбо́чний, *a. Не.* allseitig.

Уселе́нний, *a. Wgr.* XI. s. Зага́льний.

Усе́льник, *m.* Seeraupe, *f.* (Aphrodite), *B.*

'Усень, *m.* благово́нний, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).

Усе́нький, *a.* allesammt, *M.*

Усе́рдиє, (-дє), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f. К.* I. 40. aufrichtige Hingebung.

Усе́рдство, *n.* s. Щи́рість.

Усердствува́ти, *v. n.* кому́сь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Кч.* 258.

'Уси, *pl.* s. Ву́си, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) у́си вилкова́ті, Gabelranken, Wickelranken, *pl. B.*

Уси́дїти, (вси́д-), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.

'Усик, *m. dim.* s. Ус, Вус.

Усили́ти, *v. a.* s. Всили́ти; 2) s. Присили́ти, *B.*

Усилко́вувати ся, sich anstrengen, sich abmühen, *M+Б.* 236.; 2) dringend fragen.

Уси́льний, *a.* dringend, inständig, -а про́зьба inständige Bitte, *Фр.*

Уси́льно, *adv.* dringend, inständig; eifrig.

Усило́вувати ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*

'Усилок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftäusserung, *f.*

Усинови́ти, усиновля́ти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.

Усино́вленє. *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*

Усипа́лище, *n.* Grabhügel, *m. C.* II. 12.

Усипа́льний, *a.* zur Todtengruft geh. *К.*

Усипа́льня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n. Щог.*

Уси́пати, *v. a.* bestreuen, bewerfen; 2) schütten, abschütten.

Усипли́вий, *a.* einschläfernd.

Усипля́ти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.

'Усипок, -пку, *m.* s. Си́панка.

Усити́ти, *v. a.* Meth bereiten.

Усїда́ти, *v. n.* s. Усі́сти.

Усі́й, уся́я, усе́є, s. Ве́сь, вся, все.

Усїка́ти, *v. a.* s. Усі́чи.

Усїкнове́ниє, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвято́го Ивана Хрести́теля die Enthauptung Johannis des Täufers.

Усі́ль, усі́лка, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усі́льниця, (усі́лниця), *f.* s. d. v.; 2) e. Art Viekrankheit, *Term.*

Усі́нниця, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усі́сти, усїда́ти, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рій усїда́є s. anlegen.

Усі́чи, усїка́ти, *v. a.* kleinhacken; abhhauen; enthaupten (го́лову).

I. Усі́яти, *v. a.* besäen.

II. Усїя́ти, *v. n.* glänzen, *КС.* IV. 513.

Ускаржа́ти ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen.

Ускобли́ти, *v. a.* abschaben (ein wenig).

Ускóка, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporogerkosaken sich gesellte, *Зак.*

'Ускоро́, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* з у́скоро́ом auf Kosten, *Гол.*

Ускоро́ити, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen.

Ускóчити, (вск-), *v. n.* hineinspringen; 2) entkommen, entfliehen.

Ускро́бати, *v. a.* abschaben; 2) * entkommen, entwischen, *Зак.*

Ускроми́ти, ускромля́ти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.

Уску́бнути, уску́бости, *v. a.* zupfen, rupfen, zerren, pflücken.

Усла́вити, *v. a.* s. Всла́вити.

Усла́да, *f.* s. Осоло́да, *Не.*

Услиха́ти, *v. a. Ч.* V. 270. s. Учу́ти.

Услі́вє, *n.* Bedingung, *f. ОБ.*

Услóяа, *f.* Capitulation, *f. Пар.*

Услóвина, *f. pl.* услóяини, Bedingung, *f.*; Capitulation, *f.*

Услóвити, условля́ти, *v. a.* bedingen, — соóї sich ausbedingen, *Пар.*

Услóво, *n.* Stipulation; Clausel, *f. Пар.*

Услóвний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-.

Услýга, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*

Услýгувати, услужи́ти, услугóвувати, *v. a.* кóмусь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen.

Услýжливий, *a.* dienstfertig, zuvorkommend, *У.*

Услýжливість, -ости, *f. Вах.* Dienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*

Услýжний, *a.* s. Услýжливий.

Услýжність, -ости, *f.* s. Услýжливість.

Услути́ти, *v. n. gew. impers.* услути́ло когóвom Schlagflus, v.d. Epilepsie.

Услýхати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen.

Услухи́нний, *a. Ф.* „*Пр.*“ V. 307.

Услухли́вий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig.

Усмáркати ся, sich berotzen, sich mit Rotz beschmieren.

Усмерти́ти, *v. a.* tödten.

Усмири́ти, усмиря́ти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *T. III.* I. 227. [*Пар.*

Усмирли́вий, *a.* niederschlagend,

Усмиря́ючий, *prtc.* s. Усмири́ти.

'Усьмівка, *f.* Ironie, *f. Пар.*

'Усьміх, *m.* das Lächeln.

Усьміха́ти ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.

Усьміхли́вий, *a.* lächelnd.

'Усьмішка, *f.* s. 'Усьміх.

Усьмíшний, *a* scherzhaft, lustig, *Др.*

Усни́чка, *f.* Bartmundmoos, *n.* (Barbula), *B.*

'Устній, *a. K.* s. 'Устний.

Устнова́ти, (уснув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; * karten.

Уснýти, *v. n.* einschlafen.

Усóбиця, *f. III.* I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.

Усóбник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg), *III.* II. 100.

Усóвити ся, * finster werden (wie e. Eule).

Усовісти́ти, *v. a.* когóсь jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *C.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч.* V. 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.

Усовітова́ти, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.

Усовіща́ти, *v. a. K.* dh Vorstellungen zu bewegen suchen, beherzigen lassen, jmdm einschärfen.

Усоли́ти, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.

Усолоди́ти ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.

Усомни́ти ся, wanken, sohwanken; die Hoffnung verlieren.

Усоно́гі, *pl.* Rankenfüsser, *pl.* (Cirropoda), *B.*

Усоно́жка гла́дка, *f.* Entenmuschel, *f.* (Anatifa laevis).

Усóтка, *f.* s. Відсóтка, *Др.*

Усóхнути, *v. n.* s. Усхнýти.

Успáти, *v. a.* einschläfern.

Успела́ти, *v. a.* schöpfen, s. Спела́ти.

Успение, *n.* Entschlaffen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пресьвятóї Богорóдиці Mariä Himmelfahrt, *f.*

Успíв, *m.* Erfolg, *m. Пар.*

Успíваве, *n.* das Gedeihen.

Успівáти, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen.

Успíх, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fortschritte, *pl.*

Успіха́ти, *v. a.* befördern, *Де.* 71.

Успíти, *v. n.* s. Успівáти; nicht zurückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.

Успíшний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.

Успíшно, *adv.* mit gutem Erfolge.

Успíшность, -ости, *f.* das Gelingen.

Усподоби́ти, *v a.* theilhaftig machen, *Oc.* (62) IV. 73.; — ся th. werden.

Успокóїти, успокóювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen,

Успори́ти, успо́рювати, *v.a.* чого́сь *У.* verschaffen, eintragen, vermehren.

Успосо́бити, успособля́ти, *v. a.* geschickt, tüchtig, fähig machen, heranbilden, befähigen; — ся sich befähigen.

Успосо́блене, *n.* Geschicklichkeit, Fähigkeit, *f.*; 2) Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*

Усправедли́вити, усправедливля́ти, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зак.*

Успроможни́ти, *v. a.* ermöglichen, *B.*

Уста́, *pl.* der Mund.

Уста́в, *m.* vorgeschriebene Ordnung, Einrichtung, *f.* Gesetz, *n.*; -церко́вний, Kirchenordnung, *f.*; — держа́ви = конституу́ция, *Др.*-тїла, Constitution, *f. Пар.*

Уста́ва, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung, Verfassung, *f.*

Устава́ти, *v. a.* s. Вставля́ти.

Уста́вити, уставля́ти, *v. a.* etw. an seine Stelle setzen, zurecht stellen, aufstellen; 2) anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen.

Устави́чний, *a.* beständig, unablässig; *adv.* устави́чне, immerwährend, *B.*

'Уставка, *f.* у́ставки, *pl.* gesticktes Axelstück am weibl. Hemd ärmel.

Уста́вний, *a. Мх.* constitutionell, verfassungsmässig, legal. [treu.

Уставовірний, *a. Кл.* verfassungs

'Уставок, -вка, *m.* s. 'Уставка.

'Уставцї, *pl.* s. 'Уставки, у́ставка.

Уставча́нка, *f.* ein Hemd mit у́ставки.

Усталя́ти, Уста́лювати, *v. a.* befestigen, fest machen, sicher stellen, *К У.*; — ся befestigt werden, wo fest sitzen.

'Устань, *f. pl.* у́стани, gleich nachdem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*

Устано́ва, *f.* Anordnung, Einrichtung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Установи́ти, установля́ти, *v. a.* anordnen, bestimmen, festsetzen, verordnen.

Устано́вленя, *n.* s. Устано́ва.

Установле́ний, *a.* angeordnet, verordnet, festgesetzt, bestimmt; eingesetzt. [(*Фр.*).

Устано́вок, -вку, *m.* s. Устано́ва,

Устано́вчий, *a. Зг.* s. Уста́вний.

Уста́нок, -нку, *m.* Aufhören, *n.*

Устара́ти, *v. a. Ф.* s. Постара́ти.

Устатко́ване, *n* Gestaltung, *f.*; 2) Antritt eines geordneten Lebenswandels, *m.*

Устаткува́ти ся, solid werden, ordentlich werden, e. ordentlichen Lebenswandel zu führen anfangen.

Устаточни́ти, *v. n.* s. d. v.

Устели́ти, усте́лювати, *v. a.* bedecken, belegen, auslegen; — ся bedeckt werden; * zu Boden fallen зо́ре устели́ло ся. [für Schafe im Arél.

Усте́нок, -нка, *m.* enger Eingang

Устерегти́, *v. a.* behüten, bewahren, bewachen; — ся (чого́) sich vor etw. in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit einem Schaden od. Nachtheil entgehen.

'Усте, *n.* Mündung, *f.*

Устері́ки, *pl.* Zusammenfluss, *m. Ще.*

Устиджа́ти, *v. a.* beschämen, *Ч.* V. 582.

'Усти́н, *m.* s. 'Юсти́н.

Усти́на, Устя, *f.* s. Юсти́на.

'Устиск, *m. У.* Umarmung, *f.* Umfassen, *n.* [fassen, umarmen.

Устиска́ти, устисну́ти, *v. a.* um-

Усті́йний, *a.* stett, ununterbrochen, *Др.*

Усті́йність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, *f. У.*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n. Др.*

Усті́йчи́вий, *a.* standhaftig, standfest, *Пол.* [festigkeit, *f. Пол.*

Усті́йчи́вість, -ости, *f.* Stand-

'Устїлка, *f. Не. Ч.* I. 1. 114. Einlagestroh, *n.*

'Устний, *a.* mündlich, Mund-.

'Устнї, *pl. К У.* I. 69. Mund, *m.* Lippen, *pl.* [dung, *f.* (e. Flusses).

'Устня, *f. АД.* I. 244. *Макс.* Mün-

Усто́вка, *f.* der untere Theil von e. Aermel im weibl. Hemd, *Зак.*

Усто́й, *m.* Gerüst, Gestell, *n. Под.*

'Усторонь, *f.* abgelegener Ort, Einsamkeit; Einöde, *f.* [*f.* У.

Усторо́нене, *n.* Abgeschiedenheit,

Устороня́ти, устороня́ти, *v. a.* beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.

Усторо́нний, *a.* abgelegen, abgeschieden, einsam. [*Bax.*

'Усторонок, -нка, *m.* s. 'Усторонь,

'Усточка, *pl. dim.* s. Уста́.

Усто́чний, *a.* s. Восто́чний, *Wgr.* III.

Усто́яти, *v. n.* u. — ся, sich ablie-

gen, s. abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против кому́, чому́ Stand halten.

Устрада́ти, *v.a. Зг.* leiden, erleiden, [erdulden.

Устрахну́ти ся, s. Устра́шити ся, *Зак.*

Устра́шити, *v. a.* erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устра́шити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.

Устре(г)чи, *v. n.* за чимо́сь, *Зг.*?

Устреми́ти, *v. a.* о́чи в когó́сь, в щось den Blick auf jmdn scharf richten.

Устри́гти, *v. a.* ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, *Зак.*

Устри́ця, *f.* Auster, *f.* (Ostrea), *B.*

Устри́чи, *v. a.* mit der Scheere abschneiden, abscheeren.

Устри́чний, *a.* Auster-.

Устрівáти, *v. a.* s. Стрічáти.

Устрій, *gen.* устрóю, *m.* Ordnung, *f.* Organisation, Einrichtung, *f.*

Устрíйність, -ости *f.* Organisation, *f.*

Устрíч, *adv.* entgegen.

Устроїти, устрóювати, *v. a.* in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründen.

Устрóйство, *n.* Einrichtung; Bildung, *f.*; Bau, *m.*

Устроми́ти, устромля́ти, *v.a.* hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.

Устрóювати, *v. a.* s. Устроїти.

Устря́вити, *v. a.* hineinheften, *Зг.*

Уступ, *m.* Cession, *f.*; 2) Digression, *f.*; 3) Vorsprung, Abhang, *m.* (einer Mauer, eines Berges), *C.* I. 120.; 3) Absatz, *m.* (Unterbrechung, *f.*).

Уступáти, уступи́ти, *v. a.* weichen, nachgeben; 2) — кому́ щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, *Кв.* I. 24. за ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.

Уступець, -пця, *m. dim.* s. Уступ.

Уступка, *f.* Concession, *f.*

Уступлене, *n.* Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, *n.*

I. Уступний, *a. K.* s. Вступний.

II. Уступна, *f.* (*sc.* грамотá уступна), *Кн.* Cession, *f.*

Уступчи́вий, *a.* nachgiebig, *T.*

Уступчи́вість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, *f.*

Устя, *f.* s. Юстúна.

Усувáти, *v. a.* s. Усу́нути.

Усукáти, *v. a.* s. Сукáти.

Усумни́ти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlüssig sein, *Кух. Кч.* 411.

Усу́нути, усувáти, *v. a.* wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [кóїти. — ся.

Усупокóїти, *v. a.* u. — ся, s. Успо-

Усхну́ти, (усóхнути), *v. n.* vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.

Усхóд, *m.* Aufgang, Sonnenaufgang, *m.*

Усцíóский, *a.* gern sich dreinmischend, naseweis, *Мх.*

Усюгда, *adv.* (*Фр.*) s. d. f.

Усюда, усюди, усюденьки, усюдечки, *adv.* überall, allenthalben.

Усюдíй, *a.* überall, allgemein herrschend, *Под.*

Усюнóшна, *f.* s. Всеночне, +*M.*

Усюський, -а, -е, *H.* 11. s. Весь.

Усякий, *a.* all, jede Art von —, von welcher immer Art.

Усяко, *adv.* verschieden.

Усякóвий, *a.* s. Усякий.

Утáєне, *n.* Verheimlichung, *f.*; Unterschleif, *m. Пар.*

Утаїти, *v. a.* s. Затаїти. [treten.

Уталовáти, *v. a.* niedertreten, zer-

Утвáрь, *f.* Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, *n. C.* II. 136.; Schmuck, Zierrat, *m. K.*

Утверджáти, утверди́ти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.

Утверéзити ся, s. Вúтверезити ся.

Утвор, *m.* Gebilde, *n. Пол.*

Утвóрений, *a.* gebildet.

Утвори́ти, утвóрювати, *v. a.* bilden, schaffen.

Утвóрний, *a.* wohlgestaltet, von schöner Gestalt, *Гол.* I. 260.

Утéглий, *a.* schwerfällig, *B.*

Утéка, *f.* s. Утéча.

Утéком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
Утелéпати, *v. a.* s. Натрясти́ 1).
Утели́ха, *f. H.* 261. eine die zahm, kirre, ruhig gemacht werden kann.
Утеня́, (-ення́), *gen.* -я́ти, *n. dim.* s. 'Утка, Entchen, *n.*
Утепени́ти ся, *Фр.* sich gewaltig [ermüden.
Утера́ти, *v. a.* s. Утéрти.
Утерéбити, *v. a.* s. Терéбити.
Утерíпє, *n.* s. Отруби́, *Wgr.* IX.
Утерпі́ти, *v. a.* erleiden, leiden.
Утéрти, утера́ти, (утира́ти), *v. a.* reiben, klein reiben; glätten, ebnen; 2) abwischen, wischen, abtrocknen.
Утеря́ти, *v. a.* verlieren; *P.* II. 78. пі́дем на обі́д: утеря́ть — ні́чого не втеря́ємо.
'Утес, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &.
Утéча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n*
Утéчений, *a.* від когóсь jmdm entlaufen, entwischen.
Утика́ти, *v. a.* s. Втика́ти; — кому́ щось, s. Витика́ти 2).
Ути́на, *f. Ч.* V. 461. s. 'Утка.
Утинас, *Гол.* I. 148.?
Утина́ти, ути́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden; zerhauen, zerschneiden; 2) plötzlich abbrechen (z. B. e. Rede).
Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m. Пар.*
Ути́рало, *n.* Wischtuch, Handtuch, *n. Зар. В.*
Утира́ти, *a. a.* s. Утéрти.
'Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*
Утиска́ти, утисну́ти, *v. a.* eng machen, verengen; 2) * drücken, bedrücken, verfolgen, unterdrücken.
Утиска́ч, *m.* Verfolger, Unterdrücker, *m.*
Утиха́ти, *v. n.* s. Притиха́ти.
Утихоми́рити, утихомиря́ти, (-мір-), утихомо́рити, (*B.*), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся sich legen, still werden, sich lindern, gelinder werden, nachlassen, s. Утиха́ти, притиха́ти.
'Утиця, *f.* s. 'Утка.
'Ути́к, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спира́є ся у́тїк es sammelt sich der Eiter an, *B.* s. Су́кровиця.
Ути́канка, *f. Ч.* I. 278. s. Утéча.
Утїка́ти, утечи́, ути́кнути, (*Фр.*), *v. n.* weggehen, fortgehen; entkommen, entfliehen; (v. d. Zeit) verfliessen, vergehen; verstreichen, dahin sein; 2) vermeiden, meiden, fliehen.
Утїка́ч, *m.* der Fliehende, Flüchtige, Flüchtling, *m. D. c.* 218. *K.*
Утїка́чка, *f.* die Flüchtige, *Піс.*
Утїле́ний, *a.* verkörpert.
Утїли́ти, *v. a.* s. Втїли́ти, s. Воплоти́ти.
'Утінка, *f. dim.* s. 'Утка.
Утїпа́ти, *v. a.* s. Отїпа́ти; — со-бóю viel schaffen u. arbeiten; unruhig, geschäftig hin u. her laufen; -кíньми, s. Угани́ти; — жóрнами sehr schnell u. rüstig mahlen.
Утїсня́ти, *v. a.* s. Утиска́ти.
Утíха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Belustigung, Ergötzung, *f.*; 2) Trost, *m.*
Утїша́ти, ути́шити, *v. a.* erfreuen, freuen, Freude, Vergnügen machen; 2) trösten, aufrichten; erquicken; — ся, sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnügen, Freude woran empfinden, sich freuen; 2) sich trösten, sich beruhigen.
Утїша́тель, *m.* Tröster, *m.*
Ути́шка, *f. dim.* Freude, *f.* (harmlose Freude), *M.* II. 193.
Ути́шний, *a.* ergötzend, belustigend, scherzhaft; drollig.
'Утка, *f.* Ente, *f.*
Утка́ти, *v. a.* weben.
Уткну́ти, *v. a.* einstecken, hineinstecken, hineinstossen; 2) óчи & (irgendwo hin) kehren, wenden, richten, на що, в що die Augen, den Blick auf etw. richten, auf etw. heften; — в óчи jmdm etw. vorwerfen; ніс hineinstecken, * sich einmischen.
Утковúй, *a.* -á пря́жа, Einschussgespinnst, *n. Пар.* s. Уто́к 2).
'Утлий, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.
Утлу́мити, утлумля́ти, *v. a.* niederschlagen, — machen; unterdrücken.
Утну́ти, *v. a.* s. Утина́ти, Ути́ти, *Зак.*
Уто́впити ся, sich in's Gedränge hineindrängen *Pa.* II. 211.
Утовчи́, *v. a.* stark schlagen, stossen, stampfen, zerschlagen, knacken (Nüsse).
Уто́к, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Ataque, *f. V.*; 2) Einschlag, Einschuss, *m. Пар.*; 3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. K.*
Утокми́ти ся, s. Угоди́ти ся, Умóвити ся.

Утоли́ти, *v. a. M.* III. 66. stillen, beschwichtigen, trösten. [*Ш.* I. 56.

Утóма, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*

Умоми́ти, умомля́ти, *v. a.* ermüden, abmatten, müde machen; 2) утоми́ти слёзи, s. Утоли́ти, *B.* — ся matt werden, müde werden, ermatten, sich ermüden.

Утони́ти, *v. a.* s. Потони́ти.

'Утонька, *f. dim.* s. 'Утка.

Утону́ти, *v. n.* versinken, untergehen, ertrinken, (ersaufen).

Утóнчéне, *n.* Verfeinerung, *f. Зг.*

Утончи́ти, *v. a.* s. Потони́ти; verfeinern, *Зг.*

Утопцёвáти, *v. a.* feststampfen.

'Утор, *gew. pl.* утóри, Zarge, Kimme, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fassboden, *f. B.* s. Втóри.

Уторгувáти, *v. a.* abhandeln, erhandeln, einnehmen. [ser, *n. B.*

Утóрник, (утíрник), *m.* Zargemes-

Уторóпати, *v. a.* s. Второ́пати.

Уточи́ти, (вточ-), *v. a.* abzapfen; abgiessen.

'Уточка, *f. dim.* s. 'Утка.

Утрактувáти, *v. a.* s. Угóстити.

I. Утрáпити, *v. a.* treffen; — ся sich treffen. [bedrängen.

II. Утрáпити, *v. a.* plagen, quälen,

Утрáпленe, утрапля́не, *n.* Plage, Bedrängnis, *f.*

Утрáта, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Утрáтити, *v. a.* verlieren; — ся sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel aufwenden. [bringend, *ЛД.*

Утрáтний, *a.* Schaden, Verlust

Утратувáти, *v. a.* s. Стратувáти.

Утрачáти ся, s. Утрáтити ся 2), +*M.*

'Утредня, s. 'Утреня, *Ч.* IV. 594.

I. 'Утреня, *n.* Frühmette, *f.* Frühgottesdienst, *m.*

II. 'Утреня, *f.* (пóля) = 2 Joch.

Утри́мувати, утри́мати, *v. a.* erhalten, unterhalten, bewahren; 2) behaupten; 3) nähren, Unterhalt geben, U. verschaffen; — ся sich behaupten; 2)sich ernähren, seinen Unterhalt finden.

'Утрióки, *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) e. Art Gericht. *Зак.*

Утрíйний, *a.* giftig, *B.*

Утрóба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide,*n.*;Mutterleib,*m.*; Gebärmutter,*f.B.*

Утрóбний, *a.*der(die,das) innere,*Мж.*

I. Утроїти, *v. a.* verdreifachen, *C.*

II. Утроїти, *v. a.* s. Строїти.

Утрофи́м, *m. Не.* e. Art Kleiderstoff.

Утрýдженe, *n.* Anstrengung, Ermüdung, *f.*

Утрудúти, утруджáти, *v. a.* beschweren, bemühen, Mühe bereiten; — ся müde werden, sich abarbeiten.

Утрудли́вий, *a.* schwierig, beschwerlich, *B.*

Утрудни́ти, утрудня́ти, *v. a.* erschweren, schwierig machen.

Утупи́ти, *v. a.* óчи в зéмлю die Augen niederschlagen, *Кух.* [*Зг.*

Утуря́ти, *v. a.* aussinnen, aushecken,

Утюря́ха, *f. КС.* IV. 69.?

Утýчити, *v. a.* mästen, fett machen.

Утя́, утя́тко, *n. dim.* s. 'Утка, kleine Ente, junge Ente. [ну́ти.

Утягнýти, утяга́ти, *v. a.* s. Потягнути.

Утягчéне, *n. Зак.* s. Утяженe.

Утяжáти, *v. a.* erschweren, *Кн.*

Утяжéне, *n.* Unterdrückung, Bedrückung, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*

Утяжли́вий, *a.* beschwerlich.

Утяжли́вість, -сти, *f.* Beschwerlichkeit, *f.*

Утя́мити, *v.n.* s. Затя́мити, *Щог.B.*

Утя́нка, *f.* Gemeine Entenmuschel, *f.* (Anatifera levis), *B.*

Утя́ти, *v. a.* s. Утинáти, abhauen, abschneiden; zerschneiden; 2) * kennen, verstehen, kunstvoll verfertigen; 3) * schlagen; * von der Musik: wacker, brav spielen.

Утя́тина, *f.* Entenfleisch, *n.*

У-тя-тя́! у-тя-тя́! у-тя-тя́! *int.* vom Gesang der Nachtigall, *B.*

Уфатúти, *v. a.* s. Ухóпити.

Ух! *int.* des Schmerzes, *M.*; ух! ух! des Grauens *Ш.* I. 22.

'Уха! *int.* die Ohren spitzen!

Ухá́б, *m.H.* 166. (ausgefahrenes) Loch, *n.* Grube, *f.* (auf dem Wege), s. Вúбiй.

Ухáн, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Plecotus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-.

Ухáтий, *a.* mit grossen Ohren, gross-

Ухáтка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricula), *B.*

Ухáч, *m.* Langohr, *n.*; 2) — гривá-

стий, Lövenrobbe, Ohrenrobbe, *f.* (Otaria jubata).

Ухва́ла, *f.* Beschluss, *m.* Verordnung, *f.*

Ухвале́ний, *a.* beschlossen.

Ухвали́ти, ухваля́ти, ухва́лювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

'Ухват, *m.* Art Hausgeräth, s. Хва́тка.

Ухвати́ти, *v. a.* ergreifen.

Ухва́тка, *f. H.* 169. *Кч.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede, *f.*

Ухе́кати, *v. n.* ermatten, ermüdet sein.

'Ухи да о́хи справля́ти, *P.* I. 77. ächzen u. stöhnen.

Ухибі́йти, ухиба́ти, ухибну́ти, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. versehen; — кому́ jmdn beleidigen.

'Ухил, *m. Кн.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirrung, *f.*

Ухиле́ний, *a.* s. Відхиле́ний.

Ухили́ти, ухиля́ти, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, weg bringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чого́сь.

Ухи́льно, *adv. Ст.* s. Прихи́льно.

Ухильну́ти ся, ausweichen.

Ухитри́ти ся, ухитря́ти ся, klug werden, mit List vorgehen, *K.*

Ухі́ття, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f Пс.*

Ухли́пати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухми́лка, (-мілка, *Ст.*), *f.* s. Усьмі́шка, *Зак.* [lächeln, schmunzeln.

Ухмильну́ти ся, ухмиля́ти ся,

Ухна́ль, *m. eigentl.* Hufnagel, *m.*

'Ухнути, *v n.* den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!“ ausstosen, *M.*

'Ухо, *n.* Ohr, *n.* у́хом не ве́сти про щось, *Не.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Henkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. drgl.).

Ухова́ти, *v. a.* s. Схова́ти, ви́ховати; — ся s. Ви́ховати ся.

Ухове́рт, *m.* e. Art Bohrer; 2) ухове́рт, *m.* ухове́ртка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *B.*

Ухо́д, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m. K*; 2) ухо́д за сла́бим = до́зір.., *Др.*; 3) Revier, *n.* -ри́ний, Gebiet der Fischerei, *n. K.*

Ухо́дець, -дця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m. У.*

Уходи́ни, *pl. Ч.* I. 238. s. За́хід (?).

Уходи́ти, *v. a.* s. Ви́ходити, *B.*; 2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren; 3) sich ergiessen, münden (v. Fluss); 4) — за кого́, що für etw gelten, wofür gehalten werden; 5) — zurücklegen мно́го миль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Уходу́хна, *f.* s. Похо́донька, *Ч.*

Ухожа́й, *m.* Revier, Rayon, *n.* (Jagd-, Waldbienen — u. a.), *K.*

Ухо́пити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухо́ркати ся, keuchend sich abmühen, sich überanstrengen, +*M.*

Ухристиянизува́ти, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *K.*

Уцьвіто́ване, *n. B.* Blütenstand, *m.*

Уцї́ли́ти, *v. a.* treffen. [*C.* II. 159.

Уцї́лі́ти, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцї́ря́ти ся, *Kol.* II. 107.?

Уцо́ркати, *v. a.* s. Поби́ти, (град зо́їже, *Фр.*). [*Ле.* 105.

Уцти́вець, -вця, *m.* biederer Mann,

Уцти́вий, *a.* ehrlich, redlich, rechtschaffen, brav, wacker.

Уцти́вість, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, Bravheit, *f.*

Уцю́кати, уцю́кнути, *v. a.* einhauen, einhacken, s. Уті́ти, (v. d. Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Кух.*).

Учади́ти, *v. a. Ру.* betäuben.

Учади́ти, *v. n.* vom Чад (w. s.) betäubt werden, berauscht werden, *H.* 157; ersticken, ohnmächtig werden, *Ш.* I. 406.

Учака́ти, *v. a.* s. Навіду́вати ся.

'Участь, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheiligung, *f.* [theilnehmen.

Участвува́ти, *v. a.* theilhaben,

'Участка, *f.* s. 'Уча́сть, *D. c.* 423.

Уча́стливо, *adv. M.* II. 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

'Участний, *a.* theilhaftig, theilhabend.

Уча́стник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haberin, Genossin, *f.*

Уча́стниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Уча́стність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f. Пар.*

'Участок, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f. У.*

Участува́ти, *v. a. C.* I. 73. s. Почастува́ти.

Уча́ти, учну́ти, *v. a.* s. Зача́ти, По[чáти, *Др.*

Уча́щане, уча́щоване, *n.* Besuch, *m.* — до шко́ли Schulbesuch, *m.*

Уча́щати, *v. a.* oft besuchen, oft wohin gehen; — ся sich mehren, zahlreicher vorkommen, *Baг.*

Уча́щий, *prtc.* lehrend, *sbst.* der Lehrende; уча́щий ся, lernend, der

Уче́бний, *a.* Lehr-. [Lernende.

Уче́бник, *m* Lehrbuch, *n.*

Уче́вний, *a.* -а мо́ва Unterrichtssprache, *f. K. Біл.* [ling, *m. C.* I. 192. *K.*

'Ученъ, *gen.* у́чня, *m.* Schüler, Lehr-

Уче́не, *n.* Lehren, Unterrichten; Lernen, *n. Шй.* I. 1. 50. Exercieren, *n.*

'Ученик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehrbursche, *m.* [chen, *n.*

'Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulmäd-

Учепи́ти, *v. a.* anheften; — ся sich anheften; * — кого́ mit jmdm anbinden, Händel suchen, Ränke machen; jmdm nicht von der Seite gehen, einem immer auf dem Halse liegen.

Учеса́ти, *v. a.* kämmen, ordentlich kämmen. [terrichts-.

Учи́льний, *a.* Lehr-, Schul-, Un-

Учина́ти, *v. a.* s. Зачина́ти, *Зах.*

Учини́ти, *v. a.* thun, machen; verrichten; begehen, zufügen; — гро́ші aufbringen.

Учинко́вий, *a.* actuell, wirklich.

Учи́нок, -нку, *m.* That, Handlung, *f.*; Verfahren, *n.*

Учиня́ти, *v. a.* verursachen, veranlassen; zufügen; 2) s. Розчиня́ти (тїсто, хлі́б &). [auflegen, besteuern, *K.*

Учиншо́вувати, *v. a.* Zins, Steuer

Учи́стити, *v. a.* aufräumen; * wegfressen, wegessen; 2) * vom Wege: zurücklegen, *Кв.* II. 306.

Учи́тель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*

Учи́телїв, -ева, -еве, *a.* des Lehrers, dem L. geh. [sterin, *f.*

Учи́телька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-

Учи́тельский, *a.* vom Lehrer, Lehrer-. [*Кн.*

Учителюва́ти, *v. n.* Lehrer sein,

Учи́ти, *v. a.* lehren, unterrichten, unterweisen; — ся lernen, erlernen, studieren.

Учища́ти, *v. a.* s. Учи́стити.

Учи́не, *n. M.* Lernen, *n.* Unterricht, *m.*

'Учко, *n. dim. ung.* s. 'Очко.

Учку́р, *m.* s. Очку́р, *Зах.*

Учли́вий, *a.* höflich, *Зах.*

Учо́впати, *v. n.* s. Утоpо́пати, *Зах.*

Учолові́чити, *v. a.* civilisieren, gesittet, human machen; — ся sich civilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*

Учо́ра, *adv.* s. Вчо́ра, *Зах.*

'Учот, *m. Кн.* Eskonto, *n.*

'Учта, *f.* s. Пир, *Ру.* [чува́ти ся.

Учува́ти ся, *P.* II. 43. +*M.* s. При-

'Учут, *m.* Gerücht, *n. Mi.* II. 160.

Учу́ти, *v. a.* hören, erhören; 2) empfinden, fühlen. [den.

Учу́тий, *a.* gehört, erhört; 2) empfun-

Уш! у́ша! ау́ш! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.

Уш-ужч, scherzh. Benennung der Militäristen, *Oc.* (61) III. 60.

Уша́к, *m. gew. pl.* ушаки́, Oberschwelle (einer Thür), *f.*

Ушано́ване, *n. Ко.* 196. Ehre, Verehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*

Ушанува́ти, *v. a.* ehren, achten; 2) schonen.

Уша́тка, *f.* вербá — Salbei- od. geöhrte Weide, (Salix aurita).

Уше́стя, (-е) *n.* s. Вше́сте, *Зах.*(*Кв.*).

'Ушечко, *n. dim.* s. 'Ухо.

Ушибну́ти, *v. a.* schädigen, verletzen.

Уши́ёк, *gen.* ушийка, *m.* Nackenleder, *n. Mi.* II. 415; 2) schmaler Waldtheil, überhpt ein schmaler Theil, der zwei grössere verbindet, *B.* s. d. f.

Уши́йка, *f.* Nacken, *n.* * -ку да́ти, einen Schlag auf's Genick versetzen.

Ушико́ваний, *a.* geordnet, in Ordnung gestellt.

Ушикова́ти, (-кув-), *v. a.* in Ordnung bringen, in Ordnung stellen, in Reihe u. Glied stellen.

Уши́ти, *v. a.* nähen.

'Ушицї, *pl. Ч.* III. 295. s. 'Уха.

Уши́ще, *n. aug.* s. 'Ухо.

'Ушка, *f.* Nbfls der Уши́ця im russischen Podolien. [*Шс.* s. Ушку́йник.

Ушка́л, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*

'Ушкати, *v. a.* das russ. „ужь" sprechen, seine kleinruss. Sprache damit verderben.

Ушква́рити, *v. a.* pregeln, krü-

schen; 2) * stark schlagen; 3) * knnstvoll, schön vollführen, *B.*

'Ушки, *pl.* e. Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) V. 32. аж — сьміются?

'Ушко, *n. dim.* s. 'Ухо; 2) — мóрске, Gemeines Seeohr, (Haliotis tuberculata).

Ушковéць, -івця́, *m.* Haliotoidea, *B.*

Ушкóда, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f*, *Ст.* [theil, *m. B.*

Ушкóдженє, *n.* Schädigung, *f.* Nach-

Ушкóдженє, *n.* s. d. v. s. Ушкóда.

Ушкóджений, *a.* beschädigt.

Ушкóдина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.

Ушкóдити, ушкóджувати, *v. a.*

Ушкýйник, (ушкýй), *m. АД.* I. 257. Räuber, *m.*

Ушкулúти, *v. a.* s. Удéрти, (*Фр.*).

Ушляхотня́ти, *v. a. pol. K.* veredeln.

'Ушний, *a.* Ohren-.

Ушнúпити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*

Ушпúгнути, *v. a.* stechen, verletzen, *Пс.* [stecken.

Ушпилúти, *v. a.* einheften, ein

'Уштa, *f.* s. 'Учта, *Зак.*

Уштúвий, *a.* höflich, artig, *Не.*

Уштрикнýти, *v. a.* hineinstossen, *С.* II. 35.

Ушýл, *m. Кч.* 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*

Ушýстати, *v. a.* s. Шýстати.

Ущаслúвити, ущасливля́ти, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.

Ущаслúвлений, *a.* beglückt, glück-

Ущедря́ти, ущедря́ти, *v. a. K.* reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

'Ущерб, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m. У.*

Ущерóйти, ущербнýти, *v. a.* abbrechen; — гóнор *Б.* die Ehre verkürzen; — ся (мíсяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*

Ущерíпити ся, s. Учепúти ся, *K.*

'Ущипка, *f. Ч.* VI. Schaden, *m.*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; ýщипки, *pl.* Anzüglichkeit, *f. Пар.*

Ущипливий, *a.* beissend, stechend, *Не.*; stichelnd, anzüglich, *M.* II. 81.

Ущипнýти, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.

'Ущінка, *f.* s. Зáщінка.

'Ущовб, (ýщолб), *m. Гол.* Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*

Ущолочáти, *v. n. Ч.* V. 898. s. Устóяти ся, (v. d. Flüssigkeit). [*Зак.*

I. Ущýхати, *v. n.* empfinden, fühlen,

II. Ущухáти, ущýхнути, *v. n. Ко.* 103. vom Winde: sich legen. [Gepäck, *n.*

Ююк, *m. K. Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*

Ююкóвий, *a.* — кінь, Packpferd, *n.*

Ююн, *m.* s. Вюн. [Phantasie, *f.*

Уя́ва, *f. Фр.* Einbildung, Vorstellung,

Уявúти, уявля́ти, *v. a.* соб́і щось sich einbilden; — ся *M.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.

Уявлíнє, *n.* Einbildung, Phantasie, *f. Не.* [lungsvermögen, *n. Фр.*

Уя́влюванє, *n.* сúла -ня Vorstel-

Уя́вонька, *f. dim.* s. Уя́ва, *M.* III. 101.

Уязвúти, *v. a. У.* s. Зранúти.

Уярмúти, *v. a.* unterjochen.

Уя́рмленє, *n.* Unterjochung, *f. Зг.*

Уя́ти, *v. a.* s. Унúти, уймúти.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe

Фа́брика, *f.* Fabrik, *f.* [(Фертъ).

Фабрикáнт, *m.* Fabrikant, *m.*

Фабрикáнтка, *f.* Fabrikantin, *f.*

Фабрикувáти, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.

Фабрúчний, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-.

Фабýлити, *v. n.* fabulieren, plauschen, s. Плéсти 2). [(beim Gärben).

Фаґовáти, *v. a.* скíру — abkratzen

Фаґовник, (фаґівн-), *m.* Kratzmesser, *n. B.*

Фáґот, *m.* Fagott, *n.*

Фáдик, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta orientalis L.) *B.* [*n. Зак.*

Фаéрка, *f.* Feurbecken, Kohlenbecken,

Фаетóн, (хва-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — óілохвóстий, *m.* Weissschwänziger Tropikvogel, (Phaeton aethereus).

Фазáн, *m.* Fasan, *m.* (Phasianus).

Фазанéрія, *f.* Fasanerie, *f.*

Фазаний, *a.* des Fasanen, *Пол.*
Фай! *int. in d. Verbind.* фай би му! eine Verwünschung etwa: Krankheit über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хоробa на нéго, пек-за-пек! пек-осина!), *B.*
Файдá, *f.* s. Фандá.
Фáйка, *f.* Tabakspfeife, *f.*
Файнéнький, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —.
Фáйний, *a.* fein, schön; *adv.* фáйФайстрíгати, *v. a.* in lange Stücke reissen, zerreissen.
Файт, *m.* s. Фель. [s. Цíва.
Фáйфа, *f.* e. Werkstück des Webers,
Файфýрка, *f.* Porzellan, *n.*
Файфурóвий, *a.* porzellanen, Porzellan —.
Факíв, *m.* weisser Ochs.
Фáкля, *f.* Fackel, *f. Пар.*
Фáкнути, *v.a.*s. Загасúти. [keit, *f.*
Факт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-
Фактúчний, *a.*factisch, thatsächlich.
Фактовúй, *a.* s. d. v. *K.*
Фáктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*
Фактóрне, -нóго, *n.* Mäklerlohn, *m.*
Фактóрский, *a.* Factors-, Mäkler-.
Фактóрство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*
Факторувáти, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.
Фалá, *f.* = Хвалá.
Фалáт, *dim.* фалáток, *m.* Stück, *n.*
Фалáтати, фалáтнути, *v. a.* in Stücke reissen, zerstückeln, zerreissen, (*Фр.*). [Fetzen. *pl.*
Фалáте, *n. coll.* s. Дрáнте, Lumpen,
Фальбá, *f.* = Хвальбá. [bel, *f.*
Фальбáна, *dim.* фальбáнка, *f.* Fal-
Фалд, *m.* фалдá, *f.* Falte, *f.*
Фалдúстий, *a.* faltig, faltenreich.
Фалдíвка, *f.* Faltenmuschel, *f.* (Plicatula), *B.* [telt, in Falten gelegt.
Фалдóваний, *a.* gefaltet; gefälFалдувáти, *v. a.* falten, in Falten legen, fälteln. [Зухвáлий, Упéртий.
Фалéчний, *a.* s. Фалшúвий; 2) s.
Фалúстий, *a.* wellenartig, wogig.
Фалúти, *v. a.* = Хвалúти.
Фалýда, *f.* s. Патерúця, (*Фр.*).
Фáльча, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Десятúна).
Фальчáрь, *m.* Bearbeiter einer Фáльча. [вий.
Фальчúвий, (фалч-), *a.* s. ФалшúФальчувáти, *v. a.* s. Фалшувáти; 2) etw. zum Trotz machen, reden, &.
Фáльшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m. Зах.*
Фалш, фальш, *m.* u. *f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m.*; 2) Fehler, Mangel, *m. Кв.* I. 126.
Фальшúвий, (фалшив-), *a.* falsch, unwahr; 2) verfälscht. [cheln, *Фр.*
Фальшúвити, *v. a.* vorlügen, heuФальшúвість, (-фалш-), -ости, *f.* Falschheit; Unwahrheit; Unredlichkeit, *f.*
Фалшивосéрдий, *a.*falschherzig, *K.*
Фальшúне, *n.* s. Фашúне.
Фальшівник, (фалш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*
Фальшувáти, (фалшув-), *v.a.* fälschen, verfälschen.
Фалювáти, *v. n.* wogen.
Фáля, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-.
Фамілíйний, *a.* von d. Familie,
Фамíлія, (хвам-), *m.* Familie, *f.* Geschlecht, *n.* [liär; -но, *adv.* — —.
Фамілíярний, *a.* vertraut, famiФамілíярність, -ости, *f.* vertrauter Umgang, Familiarität, *f.*
Фамýла, *m.*ein abscheulicher Mensch, s. Хамýла, (*Фр.*).
Фáна, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m.* Ф.
Фанабéрия, *f.* Ziererei, Verstellung, *f. Не.*
Фанабéрний, *a.* zierlich.
Фаналéвий, *a.* s. Флянелéвий.
Фанáтизм, *m.*Fanatismus, *m.*Schwärmerei, *f.*
Фанатизувáти, *v. a.* fanatisieren.
Фанáтик, *m.* Fanatiker, Schwärmer, *m.*
Фанатúцтво, *n.* Fanatismus, *m. K.*
Фандá, *f.* lange Peitsche.
Фандóля, *f. H.* 36. s. Бандóля.
Фант, *m.* Pfand, Unterpfand, *m.*; *pl.* фáнти, забáва в — Pfänderspiel, *n.*; 2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n. Зах.*
Фáнта, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n.B.*
Фантáзия, *f.* Phantasie, *f.* Einbildungskraft, *f.*; 2) * Einfall, *m.* Laune, *f.*; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*
Фантазувáти, *v. a.* schwärmen, phantasieren. [schwärmerisch.
Фантастúчний, *a.* phantastisch,
Фантастúчність, -ости, *f.* das Phantastische.

Фáнте, (-тя), *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*

Фантувáти, *v.a.* pfänden, verpfänden.

I. Фáра, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Oc.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.

II. Фáра! *int.* Obacht! aus dem Weg!

Фарáсів, *gen.* -сова, *m.* Beil, *n. B.*

Фарáсівча, *n. dim.* kleines Handbeil. *B.*

Фараóн, *m.* Pharao, *m.*

Фáрóа, *f.* Farbe, *f.*

Фарóваниця, *f. Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.

Фарóáня, *f.* s. d. v. [arbeit, *f.*

Фарóíтки, *gen.* -óíток, *pl.* Häkel-

Фарóóване, *n.* Färben, *n.* [chen.

Фарóóваний, *a.* gefärbt; angestri

Фарóóти, *pl.* schöne Schuhe, *Піс.*

Фарóувáти, *v. a.* färben; anstreichen; 2) abfärben, die Farbe abschmutzen.

Фарóяр, *m.* Färber, *m.*

Фарóярка, *f.* Färberin, *f.*

Фарóярня, *f.* Färberei, *f.*

Фарóярський, *a.* Färber-, Färbe-.

Фарóярство, *n.* Färberkunst, *f.*

Фарúна, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.* [dler, *m.*

Фарúнник, *m.* Gaukler, Schwin-

Фарисéй, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*

Фарисéйський, *a.* pharisäisch; * scheinheilig. [isch benehmen.

Фарисеювáти, *v.a. T.* sich pharisä-

Фарúст, Фарúста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, s. Фáра.

Фармазóн, *m.* (Franc-maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*

Фармазóньский, *a.* freimaurerisch.

Фармацéвт, *m.* Pharmaceut, *m.*

Фармацéвтика, *f.* Pharmaceutik, Apothekerkunst, *f.*

Фармýза, *f.* Alkoven, *m. Піс.*

Фарнýти, *v. a.* s. Вкрáсти, (*Фр.*).

Фартýх, *m.* Vortuch, *n.*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*

Фартухóвий, *a.* -ві містéрії, *Ф.*?

Фартушúна, *f.* Фартушóк, -шкá, *m. dim.* s. Фартýх.

Фáрча, *f.* s. Пáрча; *adj.* Фарчóвий, s. Парчéвий, *Піс.*

Фáса, *f.* Fass, *n.*

Фаска, *f. dim.* Fässchen, *n.* kleines Fass.

Фаськовáти, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren, ein Gewerbe treiben; suchen, *Зах.*

Фасолúне, *n. coll.* Fisolenstengel, *pl.*

Фасóлька, *f. dim.* s. Фасóля.

Фасольковáтий, *a.* fisolenförmig.

Фасóля, *f.* Fisole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*

Фáсон, *m.* Façon, *f.*

Фáсочка, *f. dim.* s. Фáска.

Фáстиско, *n.* Unkraut, *n. B.*

Фастрúга, *f.* Anschlagfaden, *m.*

Фастрúгувáти, *v. a.* heften, anschlagen.

I. Фасувáти, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben. [kommen, erhalten, beheben.

II. Фасувáти, *v. a.* § fassen, be-

Фасýнок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (v. Proviant &), s. d. v. [гарах), *B.*

Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius

Фать, Фáтка, *f.* e. Art Fischnetz, Senke, *f. B.*

Фаталáшки, *pl.* Lumpen, Lappen, *pl.*

Фатáльний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.

Фатáльність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.

Фатáти, Фатúти, *v. a.* s. Хапáти, zugreifen, zulangen; -зубáми happen, *Нар.*

Фáтёл, *m. Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*

Фатúга, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*

Фатигувáти, *v.a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.

Фатíв, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*

Фатьó, *m.* Knecht, *m.*

Фафýла, *m.* §. Taugenichts, Müssiggänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.* III. 203.

Фафýлица, *f.* schlechte Speise, *f.*

Фацáкати, *v. a.* s. Фúцкати.

Фацáлий, *a.* s. Фацéрний.

Фацáрити, *v. a.* s. Капáрити, (*Фр.*).

Фацáрний, *a.* stützig, boshaft, *B.*; 2) s. Капáрний, (*Фр.*). [Лемчáнка.

Фацéлик, *m.* weisses Kopftuch einer

Фацéрний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch. [sen.

Фацéрність, -ости, *f.* diebisches We-

Фацéция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фаци́ґати, *v. a.* ausschlagen, *B.*
Фа́цка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*).
Фа́цкати, фацкува́ти, фа́цнути, *v. a.* ohrfeigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*
Фаши́на, *f.* фаши́не, *n.* (*coll.*), Faschine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*
Фа́шкати, *v. a.* besudeln, beschmutzen,
Фащи́нка, *f. dim.* s. Фа́ска. [(*Фр.*).
Фа́яти, *v. a.* чимо́сь hin u. her bewegen, schwingen.
Февро́нька, *f.* Pheuronia.
Федь, Фе́дір, Федько́, Фе́дор, Федуньо́, Федуньо́, *m.* Theodor.
Феди́ха, *f.* Gattin des Федь.
Фе́дориха, *f.* Gattin des Фе́дор.
Фе́дорів, -ева, -еве, *a.* des Фе́дор, dem Ф. geh.
Феді́в, -е́ва, -е́ве, *a.* dem Федь geh.
Фез, *m.* e. Art rothes Käppchen, welches in manchen Gegenden die Bäuerinnen unter der Kopfbinde & zu tragen pflegen.
Фель, *m. Wgr.* IX. s. Ґату́нок, Art, Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зах.*
Фелéґа, *f.* abgetragener Bauernkittel; *pl.* фелéґи, zerrissene Kleider, Fetzen, *pl.* [bürgen, *B.*
Фелелува́ти, (фелелюв-), *v. a.*
Фелете́ник, *m. ung.* Sanguiniker, *m.*
Фело́н, *m.* Ornat, *m.* Messgewand, *n.* des Messe lesenden Priesters.
Фельфе́бер, *m.* Feldwebel, *m. Ф.*
Фе́ма, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*
Фенделе́нка, *f.* ein zerlumptes
Фе́нна, *f.* Euphemia.
Фе́нчир, *m. eig.* = фе́льчер, Feldscheer, Wundarzt, *m. Гол.* I. 142.
Фердели́нка, *f.* ein viertel Koretz, s. Дїле́тка, *B.* [*n.*), *B.*
Фе́рділь, *f.* s. Дїле́тка, (*vgl.* Viertel,
Фере́зия, *f.* e. weiter, offener Oberrock, e. Art Livrée. [s. Бреза́лїя.
Фернамбуко́вий, *a.* -е де́рево,
Феровáти, *v. a* † verabreden, bestimmen, *Зах.*
Ферт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у бо́ки фе́ртом взя́ти ся die Hände in die Hüften stemmen nach der Figur des Ф.
Фе́ртик, *m.* Geck, Zierbengel, Hasenfuss, *m.*
Ферфе́ла, *f.* Schneegestöber, *n.* (*Фр.*).
Ферфе́лити, *v. n.* vom Schnee: dicht fallen, (*Фр.*).
Ферфе́лиця, *f.* s. Ферфе́ла.
Ферфелі́ти, *v. n.* s. Ферфе́лити, *B.*
Ершáл. *m. eigentl.* Фе́льчер, s. Фе́н-
Фе́ська, Фе́ся, *f.* Theodosia. [чир.
Фе́ськів, -ова, -ове. *a.* dem Феськó geh.
Феськó, *m.* Theodosius.
Фе́сьчин, *a.* der Фе́ська geh.
Фестýнок, -нку, *m.* Festung, *f.*
Фе́ся, *f.* s. Фе́ська; 2) Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris L.), *B.*
Фе́тер. (фе́тор), *m. D. c.* 63. Gestank, *m.*
Фи́ґель, *m.* s. Фі́ґель.
Фиґлькóваний, *a.* mit Фи́ґлї (Schnörkeln u. drgl.) gesohmückt, (vom Коровáй, *Гол.* III. 381).
Фиґýра, *f.* s. Фіґýра.
Фиґýрно, *adv. Ко.* 175. in einer seltsamen Gestalt.
Фи́жа, *f.* Schneegestöber, *m. K.*
Фи́їн, (фі́їн), *m.* Taufkind des Taufpathen, *Kol.* I. 153.
Фик. *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*
Фикáти, *v. a.* aufbrausen, *B.*
Филактéрия, *pl. K.* (φυλακτήριον) Gebetstreifen der Juden, Denkzettel, *pl.* (Thephillim).
Филелёвáти, (филельóв-, филелю́в-), *v. a. ungr.* verantworten, bürgen für etw. s. Фелелувáти. [thus), *Зах.*
Филéнщики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-
Фи́лечка, *f. dim.* s. Фи́ля.
Фили́на, *f.* s. Похре́стник, *Kol.* II. 9.
Фили́нник, *m.* Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *B.*
Филі́ґа, *f.* Фили́ґон, *m.* Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Фили́йник, *m.* s. Фили́нник, *B.*
Фи́лька, *f.* Bube, *m.* (in den Karten); 2) e. Art Kartenspiel für 4 Personen, *Пис.* [der Wellen, das Wogen.
Фильóване, *n.* heftige Bewegung
Филювáти, *v. a.* bewegen, in Wallung bringen; — ся, wogen, in Wellen sich wälzen, *K.*
Филю́ґа, *f.* s. Филі́ґа, *B.*
Фи́ля, *f.* Welle, Woge, *f.*
Фили́стий, *a.* Wellen-, wellenreich, *B.*
Фимия́м. *m.* Thymian, Weihrauch, *m. K.*
Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).
Фи́на, *f.* s. Фили́на, Tauftochter, *f.* -kind, *n.*
Финáрь, *m. D. c.* 240. s. Фонáрь.
Финджáл, *m.* Becher, *m. Зах.*

*

Фи́нд|ю́рка, *f.* liederliches Weib, *Зак.*
Фи́ндюрова́ти, *v. n.* liederliches Leben führen, *Нс.*
Фи́ник, *m. gr.* Dattel, *f.*
Фи́нти́ти, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.
Фири́нка, *f.* Eichwald, *m.* (Atherina pontica), *B.*
Фи́ркати, *v. a.* ausschlagen. [guss).
Фи́рмаш, *m.* Modell, *n.* zum Metall-
Фи́скавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*
Фистіти, *v. n.* s. Квича́ти, (*Фр.*).
Фити́ль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*
Фи́цати, фи́цкати, *v. a.* ausschlagen.
Фи́ща, *f.* Ungewitter, *n.* Sturm, *m. Ос.* (62) X. 13.
Фі́ґа, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigenbaumes; Feigenbaum, *m.*; показа́ти кому́ фі́ґу, jmdm die Feige weisen, jmdn höhnen, hänseln; діста́ти фі́ґу nichts bekommen, mit einer langen Nase abziehen.
Фі́ґовий, *a.* von der Feige, Feigen-.
Фі́ґель, -ґля, *pl.* фі́ґлї, *m. D. c.* 181. Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*; 2) * Schnörkel, *pl.*
Фі́ґлюва́ти, *v. a.* Possen treiben, Streiche machen, spassen.
Фі́ґля́вий, *a.* lustig, zum Possenreissen aufgelegt, possenhaft, muthwillig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswillig; falsch.
Фі́ґля́р, *m.* Possenreisser, *m. Ф.*
Фі́ґля́рний, *a.* s. Фі́ґля́вий.
Фі́ґля́рність, -ости, *f.* Lustigkeit, Possierlichkeit, *f.*
Фі́ґу́ра, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das Crucifix an Wegen.
Фі́гурова́ти, *v. a.* eine Figur spielen, Aufsehen machen; figürlich vorstellen. [2) Kreisphysikus, *m.* (Arzt).
Фі́зик, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;
Фі́зика, *f.* Physik, Naturlehre, *f.*
Фі́зика́льний, *a.* physikalisch.
Фі́зиоль|о́ґ, *m* Physiolog, *m.*
Фі́зиоль|о́ґія, *f.* Physiologie, *f. adj.* фі́зиоль|о́ґічний, physiologisch.
Фі́зионо́мія, *f.* Physiognomie, *f.*
Фі́зи́чний, *a.* physisch, natürlich; 2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.
Фі́ль,-лю, *m.* Art, Gattung; Race, *f. B. Ф.*
Фі́лїстер, *m.* Philister, *m.*
Фі́лїсте́рія, *f.* Philisterie, selbstsüchtige, spiessbürgerliche Lebensweise, *f.*
Фі́льо́зоф, *m.* Philosoph, *m.*
Фі́льозофі́ста, *m.* Philosoph, *m. B.*
Фі́льозофі́чний, *a.* philosophisch.
Фі́льозо́фія, *f.* Philosophie, Weltweisheit, *f.* [schlau, *B.*
Фі́льозо́фний, *a.* klug, studiert;
Фі́льозофува́ти, *v. a.* philosophieren.
Фі́льоль|о́ґ, *m.* Philolog, *m.*
Фі́льоль|о́ґічний, *a.* philologisch.
Фі́льоль|о́ґія, *f.* Philologie, *f.*
Фі́льтифіке́тний, *a. Ко.* 69?
Фі́льтра́ція, *f.* Filtrirung, *f. Под.*
Фі́льтрува́ти, *v. a.* filtrieren.
Фіна́нси, *pl.* Finanzen, *pl.*
Фінансо́вий, *a.* die Finanzen betreffend, von den Finanzen, Finanz-.
Фінансо́вість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* -verwaltung, *f. T.*
Фі́нда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
Фіно́вщина, *f.* s. Кри́жмо.
Фі́нфа, *f.* der Rauch in die Augen, unter die Nase; blauer Dunst, Blendwerk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-.
Фіоле́тний, Фіолето́вий, *a.* violett,
Фі́ра, *f.* Fuhr, *f.*
Фі́рас, *m.* Sägemühle, *f.* s. Терта́к, *B.*
Фі́рма, *f.* Firma, *f.* (d. Kaufl.); 2) ein einer Bretzel nicht unähnliches, glasirtes Gefäss, das als Leuchter gebraucht wird, *B.* [Kutscher, *m.*
Фі́рман, Фірмани́на, *m.* Fuhrmann,
Фірма́нити, *v. n.* Fuhrmann sein, e. Fuhrmann abgeben.
Фірма́нка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe eines Fuhrmanns, *n.*
Фірма́ньский, *a.* Fuhrmanns-.
Фі́рмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*
Фіро́вшина, *f.* Vieh, welches die Taufpathen ihrem Täuflinge schenken, (*Фр.*). [Pförtchen, *n.*
Фі́ртка, *dim.* фі́рточка, *f.* Pforte, *f.*
Фіст, *gen.* Фо́ста́, *m.* s. Хвіст.
Фіть! *int.* beim raschen Wegfliegen.
Фі́тик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wisperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*
Фі́тька, *f.* §. s. Чир 1).
Фі́тькавка, *f.* s. Фі́тик, *B.*
Фіцїо́брний, *a.* stutzermässig; stolz, vornehm, (*Фр*).
Фі́цька, *f.* Rotztasche, *f*; leichtfertige, junge Weibsperson, *B.*

Фіялівка, *f.* Veilchenschnecke, *f.* (Janthina), *B.*

Фіялка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2) Benennung eines kleinen Vogels, *B.*

Фіялковáті, *pl.* Veilchengewächse, *pl.* (Violaceae).

Фіялкóвий, *a.* von Veilchen, Veilchen-

Фіялок, -лка, *m.* s. Фіялка 1).

Фіяти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*

Флáскати, *v. a.* schlagen (ins Gesicht) *Гол.* III. 703.

Флекéв, *m. pl.* флекéї, s. Фик, *B.*; 2) s. Пáруóок. [mulgus europaeus L.), *B.*

Флёкер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri

Флёр, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зах.*

Флёрка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-

Флёрникáр, *m.* Florweber, *m.*

Флет, *m.* Flöte, *f.*

Флетúст, *m.* Flötenspieler, *m.*

Флéцнути, *v. n.* § mit Geräusch fallen. [*Піс.*

Флúнка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*

Флúнькати, *v. n.* schluchzen.

Флúнта, *f.* Flinte, *f.*

Флúсник, *m.* Flösser, *m. B.* [*B.*

Флúстка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla),

Флíньокати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*), s. Пхúньокати. [tile, *f.*

Фльóта, фльотúля, *f.* Flotte, Flot-

Флоя́ра, (флоéра), *dim.* флоя́рка, *f.* Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit sechs Seitenlöchern, *B.* [des Webstuhls.

Флудéць, -дця́, *m.* e. Bestandtheil

Флýор, *m.* Fluor, *n.* (Fluor), *Пол.*

Флуоресцéнция, *f.* Fluorescenz, *f.*

Флуоровóденъ, -дня, *m.* Fluorwasserstoff, *m. Пол.*

Флуоровóдний, *a.* Fluorwasserstoff-, -а кислотá, *f.* Fluorwasserstoffsäure, Flussäure, *f. Пол.*

Флут, *m.* s. d. f.

Флутýр, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Backfischchen, *n. Ф.* [Zeug dreschen.

Флюкувáти, *v. n.* schwatzen, leeres

Флюкутýри, *pl.* s. Нїсенїтниці

Флю́та, *f.* nasser Schnee, Schneeregen, *m.* s. Плю́та, *B.*

Фля́вора, *f.* eine, die unanständige Worte spricht (*Фр.*).

Фля́ворити, *v. n.* schwatzen, schwadronieren, in den Tag hinein reden, *Ф.*

Фляжеолетóвий, *a.* Flageolet, *Пол.*

Фляк, *m. pl.* фля́ки, Flecke, Kuttelflecke, *m.*; * фля́ки в голові * Stroh im Kopfe. [dler, *m.* — кáрка, *f.* -in, *f.*

Флякáр, *m.* Kuttler, Kaldaunenhän-

Флянелéвий, *a.* flanellen, von Flanell.

Флянéля, (*dim.* флянéлька), *f.* Flanell, *m.* [kischer Mensch.

Фля́ра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-

Фля́рити, *v. n.* lästern.

Фля́скати, Фля́цкати, *v. a.* mit einem Klatscher, Platscher woran schlagen, *B.* [Фля́шка, *f.* Flasche, *f.*

Фля́ша, *f.* (grössere) Flasche, *f. dim.*

Фля́шочка, фляшчúна, *f. dim.* s. Фля́шка, eine kleine Flasche, ein Fläschchen.

Фóкус, *m* s. Жáрище, *Пол.*

Фольваркóвий, фольварóчний, *a.* Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.

Фольварóк, -рку, u. -а, *m.* Vorwerk, *n.* Meierhof, *m.*

I. Фóльґа, *f.* Linderung. *f.* Nachlass, *m* -ґу дáти, nachgeben, nachlassen.

II. Фóльґа, *f.* s. Пристрýнник.

III. Фóльґа, *f.* Marienglas, *n.*

Фольґувáти, *v. a.* nachgeben, nachlassen; schonen кому-.

Фолїянт, *m.* ein Foliant.

Фолькотíти, *v. n.* unverständlich reden, lispeln, *B.*

Фолосúти, *v. a.* wirken, Wirkung thun (z. B. e. Arzenei), helfen; *Ф.*; — ся glücken, gelingen, не фолóсит ся = не веде́ ся, es glückt nicht, *B.*

Фолувáти, *v. a* s. Нúщити, Трáтити.

Фóлюш, *m.* Walkmühle, *f.*

Фолюшáрь, -ря́, *m.* Walker, Walkmüller, *m. T.* [eines Bildes).

Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*

Фонáр, *m.* Laterne, *f.*

Фонд, *m.* Fond, *m.* [L.), *B.*

Фóрель, *m.* Forelle, *f.* (Salino fario

Форéмний, *a.* der Form gemäss, regelmässig, schön gestaltet.

Фóрес, *m.* Vorreiter, *m. Зах.*

Фóрий, *a.* s. Хóрий, *Гол.* III. 250.

Фóркане, *n.* Schnauben, *n.*

Фóркати, *v. n.* schnauben.

Фóрма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; * Art, Weise; Gattung, *f*; 2) Format, *n.*; 3) Model, *n.* Musterform, *f.*

Формáльний, *a.* formell, förmlich.

Формáльність, -ости, *f.* Förmlichkeit, Formalität, *f.*

Фóрмат, *m.* Format, *n.*
Формáция, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
Формéнний, *a.* der Form gemäss, nach der Form, *III.* II. 52.
Формóване, *n.* Formieren, Bilden, *n*; Gestaltung, *f.* [Former, *m. Под.*
Формóвщик, *m.* Formschneider,
Формувáти, *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
Фóрмуляр, *m.* Formular, *n.*
Фóрналь, *m.* Pferdeknecht, *m.*
Форнáлька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
Форóст, *m.* s. Хворóст.
Форостíль, *m.* Schnarrwachtel, *f.*
Форс, *m.* s. Бутá, (*Фр.*), *Кн.*
Фóрса, *f.* Force, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
Форскáля, *f.* Forskal's Scheibenqualle, *f.* (Forskalina), *B.*
Форсувáти, *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
Фóртель, *m.* Gewinn, Vortheil, Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
Фортéпян, *m.* Clavier, *n.* Pianoforte, *n.*
Фортéца, *f.* Festung, *f.*
Фортýна, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; * Glück, *n.*; * Habe, *f.* Vermögen, *n. B.*
Фортунúна, *f.* s. d. v. *K.*
Фóсá, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
Фóскати, фóснути, *v. n.* fauchen, *B.*
Фостáтий, *a.* mit grossem Schweif; -а синúця, Schwanzmeise, *f.*
Фостáч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit e. grossen Schwanz; 2) e. Art Osterspiel der Knaben (грáти фостачá).
Фостачкúй, *pl.* Art Birnen, *pl. B*
Фостовé, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankaufe von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
Фостóвúй, *a.* Schwanz-, -а кість, Schwanzbein, *n.*
Фóсфор, *m.* Phosphor, *m.* (Phosphorus).
Фосфорискувáти, *v. n.* phosphorescieren, *Пол.*
Фóта, *dim.* фóтка, *f.* Wollenschürze, *f.*
Фотóграф, *m.* Photograph, *m.*
Фотографíчний, *a.* photographisch.
Фотографíя, *f.* Photographie, *f.*
Фотографувáти, *v. a.* photographieren.
Фóфлавий, *a.* lispelnd, *B.*
Фóфлати, *v. n.* lispeln.
Фофлáтий, *a.* buschig.
Фóшкавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lycoperdon), *B.* [*pl. B.*; 2) Föhre, *f.*
Фóя, *f. coll.* Aeste der Nadelbäume,
Фрáир, *m.* der Geliebte; фрáирка, *f.* die Geliebte, *B.*
Фрáйтер, *m.* Gefreite, *m. Ф.*
Фрак, *m.* Frack, *m.*
Фрáло, *n. Wgr.* VI. Flöte, *f.*
Фрáнка, *f.* Francisca.
Фрáньо, *m. dim.* Franz.
Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.* [Stutzer spielen.
Франтувáти, *v. a.* schwätzen; den
Фрáнция, *f.* Frankreich, *n.*
Францїскáн, (францїшк-), *m.* Franciskaner, *m.*
Францíшок, -шка, *m.* Franz; Францíшка, *f.* Francisca.
Фрáнцуз, *m.* Franzose, *m.*
Францýзка, *f.* Französin, *f.*
Францýзкий, *a.* französisch.
Францювáтий, *a.* venerisch.
I. Фрас, *m.* Bügeleisen, *n*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (*Фр.*).
II. Фрас! *int* vom Schlag; -в пúсок!
Фráснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen. [und kümmern.
Фрасувáти ся, sich sehr betrüben
Фрасýнок, -нку, *m. pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
Фрáшка, *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фрáшки, Titel kleiner Gedichte.
Фрегáта, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — велúка, Fregattenvogel, *m.* (Tachypetus aquila).
Фрéйда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
Фрéла, фрéля, *dim.* фрéлочка, *f.* s. Флоя́ра, *B.*
Фремóія, *f.* Schnur beim Vortuch, *f. B.*
Фрéнзель, *g.* -зля, *m.* (фрéндзель), Franze, *f.*
Фривóльний, *a.* frivol.
Фривóльность, *f. Зг.* Frivolität, *f.*
Фрúга, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz, *B.*
Фрúка, *f. Ф.* Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
Фрúтов, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
Фрúчно, *adv.* s. Скóро.

Фрíчка, *f.* geziertes Weibsbild.
Фрíшний, *a. ungr.* frisch, hurtig, schnell,
Фрíшно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*
Фрóська. *f.* Euphrosyne.
Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Weg fliegens-, -fliehens.
Фруз, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Prionus coriarius), *B.*
Фрýзька, Фрýзя, *f.* s. Фрóська.
Фрунтáш, *m.* Hauswirt, *m.*
Фтодóха, *f.* Theodora, Theodosia.
Фтомá, *m.* Thomas.
I. Фýга, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*
II. Фýга, *f.* Schneegestöber, *n. III.*
Фугáти, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.
Фýдити, *v. a.* schmeissen, werfen (*Фр.*).
Фудýлити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*
Фудýлїя, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.
Фудýльний, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*
Фуждíти, фуждели́ти, *v. n.* brausen (vom Winde) *Фр.*
Фýжела, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*
Фуз, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*
Фýзія, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*
I. Фук, *m.* Schelten, Anfahren, Anschnauben, *n.*
II. Фук (*m.*?), фýка (*f.*?), *in der Verbind.* на фýки роздроби́ти, in kleine Stücke zerreissen.
Фýкати, фýкнути, *v. a.* schelten, schmälen, wettern, anschnauben, на кого́; — ся aufbrausen, auffahren.
Фýксия, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia coccinea).
Фýма, *f. Ф.* Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*
Фундáмент, *m.* Fundament, *n.* Grund, *m.*
Фундаментáльний, *a.* fundamental, gründlich.
Фундáтор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*
Фундáция, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*
Фундувáти, *v. a.* gründen, stiften.
Фýндуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*
Фунт, *m.* Pfund, *n.* [länglich), *B.*
Фунтівки́, *pl.* Art Birnen (gross,
Фунтóвий, *a.* Pfund-, pfündig.
Фýраж, *m.* s. Недобíр I. не дам вам всю бри́ндзю, бо сéго рóку був фýраж в полони́нї.
Фурóн, *m.* Packwagen, *m. Не.*
Фýрда, *f.* §. Dummheit, Kleinigkeit, *f.*
Фурделíти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверýха фурдели́т. [ти.
Фýрити, фýрнути, *v. a.* s. Шпýри-
Фýркало, *m.* Kreisel, *m.* Pfirre, *f.*
Фýркальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.
Фýркати, фýркнути, фýрнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (*Фр.*).
Фýрман, *m.* s. Фíрман.
Фурр! *int.* vom Aufflattern, s. Фррр!
Фýрфантє, *n. coll.* s. Стрíпихи.
Фурцювáти, *v. n. Ко.* 45. trippeln, tanzen.
Фурчáти, фурчíти, *v. n.* schnurren, schwirren, (*Фр.*).
Фýрщик, *m.* Fuhrmann, *m.*
Фуряти, *v. a.* s. Шпуряти.
Фýси, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).
Фýста, *f. pl.* фýсти, Wäsche, *pl.*
Фустúна, *f.* s. Хустúна.
Фýстка, *f.* s. Хýстка. [Pelz.
Футéрко, *n. dim.* kleiner, leichter
Фýтити, футíти, *v. n.* schnauben; blasen; на все фýтит er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*
Фýтькало, *m.* Brausekopf, *m.* (*Фр.*); 2) футькало, *n.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea Schneid.), *B.*
Фýтко, *adv.* s. Хýтко.
Фýтор, *m.* s. Хýтор.
Футрáрь, *m.* s. Кушнíр, *Йол.*
Футрúна *f. dim.* s. Фýтро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürgerüst, *n.*
Фýтро, *n.* Pelz, *m.*
Фýфеля, Фýфелиця, фýфловиця, *f.* Ungestüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*
Фýферне, *n.* s. d. v. *B.*
Фуфýлиця, *f.* s. Фýфела.
Фуч! *int.* pfutsch!
Фучáти, *v. n.* s. Футíти.
Фýшкавка, *f.* Spritze, *f.*
Фуя́ра, (*dim.* фуя́рка), *f.* Hirtenflöte, *f*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.
Фуя́рити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*
Фю́кати, *v. n.* flattern, *BB.*
Фю́ркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster L.), *B.*

X.

X, drei und zwanzigster Buchstabe, (Хіръ). [Lachen).
Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim
Ха́ба, *f.* s. Хабе́га.
Хабáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).
Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.*
Хабалúця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f. Ф.*
Хабáлка, *f.* s. d. v.
Хабáльний, *a.* buhlerisch.
Хабáльниця, *f.* s. Хабалúця.
Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.*
Хабáр, *m.* Sportel, *f. Ко.*
Хабарíй, хабáрник, *m.* der Gewinnsüchtige, Erpresser, *m. He.*
Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Sporteln, *pl. Кн.* [рóст (*Фр.*).
Хабáче, *n. coll.* = хабúнк, хво-
Хабéта, *f.* Schindmähre, *f.*
Хáбза, *f.* s. Бзинá.
Хабзúна, *f.* Gemeiner Holunder, (Sambucus nigra), *B.* [Ruthe, *f. B.*
Хабúна, *dim.* хабúнка, *f.* Gerte,
Хаблáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).
Хабнúк, *m.* Gestrüpp, *n. B.*
Хаборнúк, *m.* Mäkler, *m.*
Хабужáти, (-жети), *v. a.* durcheinanderwerfen, durcheinanderwirren, (*Фр.*).
Хабýз, *m.* хабýзе, *n. coll.* gröberes Unkraut; 2) s. Хворóст, (*Фр.*).
Хáва, хáвка, *f. gew. pl.* Kinnbacke, -lade, *f. Ф.* [des Wachtelmännchens.
Хавáвкати, *v. n.* vom Geschrei
Хавдíй, *m.* ein Gefrässiger, Vielfrass, *m.* [Мóрда.
Хáвка, хавчýра, *f.* §. Maul, *n.* s.
Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen athmen; 2) s. Халасувáти, (*Фр.*).
Хавкú, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mundwerk, *n.* s. Хáвка, *Фр.*
Хавкýн, *m.* Vielfrass, *m.*
Хавтýр, *m.* s. Хабáр, *Шс.*
Хавтýра, *f. Ш.* II. 163. *Зап. B.* I. 35. s. Пóминки, Todtenfeier u. ein Gastgelage dabei, *Зак.*
Хавтурувáти, (-ров-), *v. a.* von einem Pfarrer gesagt, der an grösseren Feiertagen von den Eingepfarrten Geschenke (gew. Lebensmittel) bekommt, *Зак.*
Хавтурнúй, *a.* habsüchtig, *K.*
Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.
Хажáй, хажаíн, хажáйка, хажайствувáти &, = Хаз- &.
Хазяíн, (-úн), *m.* s. Хозяíн.
Хазяíновúтий, *a.* s. Господáрний.
Хазяíнувáти, (хозяйнув-), *v. a.* s. Господáрити.
Хазяй, *m. H.* 197. s. Хозяíн.
Хазяйка, *f.* s. Господúня.
Хазяйлúвий, *a. M.* s. Господáрний.
Хазяйновúтий, *a.* wirtschaftlich, haushälterisch. [ство.
Хазяйствечко, *n. dim.* s. Хазяй-
Хазяйство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haushalt, *m.*
Хазяювáти, *v. a.* s. Господáрити.
Хай, (= нехáй), *e. Verbalwort*: „mag, soll, lass", es mag sein.
Хáйний, *a.* sauber, reinlich.
Хáкати, *v. n.* keuchen, *Шс.*
Халабáйдати, *v. a.* mit einander mischen, (*Фр*).
Халабýда, (*dim.* халабýдка), *f.* elende Schilfhütte. Strohhütte, *f. C.* I. 50.; Kiosk, *m.* Laube, *f.*; 2) Wagen, *m.* bedeckt mit Schilfmatte; Fuhre, *f.*
Халáвкати, *v. a.* §. s. Халасувáти.
Халáзія, *f. Ко.* 19. Ruthenstreiche, *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f. C.* I. 56.
Халáйстра, *f.* §. s. Халáстра.
Халамáн, (харам-), *m.* -нá закрутúти, гнýти jmdn dh listige od. dumme Ausflüchte verwirren, jmdm etw. vormachen, (*Фр.*). [*m. M+B.* 296.
Халамúдник, *m.* Vagabund, Lump,
Халамýжник, *m.* Nixohen, *n.* (Chlorogonium), *B.*
Халáндрусь, *m.* §. Vielfrass, *m.*
Халасáти, халасувáти, *v. a.* gierig verschlingen.
Халáстати, (хар-), *v. a.* durcheinandermengen, zerdrücken, zerknüllen, (*Фр.*).
Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pöbelvolk, *n. Зак.*
Халасýн, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*
Халáт, *m. gr.* Schlafrock, *m.*; gemeines Kleid.
Халáш, *m.* s. Салáш, *B.*
Халéпа, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Unglück, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*

Халимóн, *m.* Philemo.
Халувáти, *v. a.* s. Халасувáти.
Халýга міхурчáста, *f.* Blasentang, *m.* (Fucus vesiculosus), *B.*
Халугóві, *pl.* knorpelige Seealgen, (Fucoideae), *B.*
Халýпа, *dim.* халýпина, халýпка, *f. pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
Халýпник. *m.* Hintersass, Häusler, *m.*
Хáлус, *m.* Nascher, *m.* (*Фр.*).
Халява, *f.* s. Холява.
Халявище, *n. aug.* s. d. v.; 2) *Ч.* IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
Халяндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кв.* I. 139. халяндри скакáти den Халяндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зак.* [(*Фр.*).
Халяпа, *f.* ein alter morscher Pilz,
Халясувáти, *v. n. M*+*Б.* 258. hüpfen.
Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [моїда, (*Фр.*).
Хамáйда, *m.* u. *f.* s. Волоцюга. Дар-
Хамáркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зак.*
Хамéлити, *v. a. Н.* 157. s. Хáмляти.
Хаменúти ся, *Ф.* sich zusammen fassen. [reinigen, (*Фр.*).
Хамúти, (хамлю́, -мúш), *v a.* putzen,
Хáмінок, *m. Н.* 274. *К.* („*Хата*“ 198) vom Teufel (?).
Хамкотíти, *v. n.* näseln.
Хáмлати, *v. a.* mühsam essen, kauen.
Хамлó, *n.* s. Хворóст; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch, *Зак. Пис. Р.* I. 24.
Хамлюга, *m. aug.* Bauer, *m. D. c.* 115.
Хáмний, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
Хамнúк, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n. B.*
Хáмно, *adv.* rein, reinlich, (*Фр.*).
Хамрáн, *m.* Schwarzkünstler, *m. B.*
Хамрúло, хамрíй, *m.* § von einem unfläthigen Menschen, = Sau, *f.* (*Фр.*).
Хáмродь, *f.* s. Хúмородь.
Хамýз, *m.* хамýзе, *n.* (*B.*), Brei, *m.* (потрóщив на хамýз, зóив на —, zu Brei schlagen, zu Schanden hauen, *B.*).
Хамýла, *f.* sehr schlechte Kost; namentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
Хáн, *m.* Chan, *m.*
Хáндра, *f. Вес.* I. 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m. B.*
Хандрíжний, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypochondrisch, *Пис.*
Хандрíжниця, хандрíжка, *f.* Heuchlerin, *f. Пис.*
Хáньки́й, *pl.* -мняти, *Ф.* Ziererei, Scherererei machen, Umschweife thun; 2) *Кв.* II. 128. gaffen, Allotrien treiben.
Ханóжити, *v. a.* vergeuden, verschwenden. [betreffend.
Хáньский, *a.* des Chan, den Chan
Хануváти, *v. n. К.* Chan sein, als Chan herrschen.
Хáнша, *f.* Frau des Хан, *Не.*
I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
II. Хап! *int.* rapps! [gen, *pl. Ст.*
Хапáк, *pl.* хапакú, *m.* Diebszan-
Хáпалка, *f.* Fangorgan, *n. Под.*
Хáпанє, *n.* Aufgreifen, Raffen; Entwenden, Rauben, *n.*
Хáпаний, *a.* -е весїлá aus dem Stegreif, improvisiert, schnell u. schlechthin aufgegriffen, *Не.*
Хáпанка. *f.* Erpressung; Sportel, *f. Зак.*
Хапáти, *v. a.* greifen, ergreifen, raffen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (за що) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чогó; 2) s. Квáпити ся, *Не.*
Хапатнá, *f.* raschesVergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserei, *f.*; 2) Zeohgelage, *n.*
Хáпка. *f.* Fangfliege, *f.* (Ochthera), *B.*
Хапкúй, *a. M.* II. 200. frisch zugreifend, naschhaft; 2) diebisch.
Хапкó. *m.* Dieb, *m. B.*; 2) *Bein.* des Teufels, *H.* 79.
Хапкóм, *adv.* schnell, *Шу.* [sig, *Ст.*
Хаплúвий, *a.* -а прáця eilig, fleis-
Хáпнути, *v. a.* s. Хапáти.
Хаповúця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
Хаптéль, *m. Ф. Вес.* II. 126. Langfinger, *m.*
Хаптýр, *m.* s. Хабáр, *Др. Зак.*
Хаптýрний, *a.* besteohlich, verkäuflich, *Ко.* 225.
Хаптýрник. *m.* Sporteljäger, *m. Не.*
Хапýга, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Erpresser, *m.* [*m. Ст.*
Хапýжество, *n.* Diebstahl; Betrug,
Хапýн, *m.* Dieb, *m.* (*Фр.*).
Хапчúвий, *a.* habsüchtig; diebisch.
Харáктер, *m.* Charakter, *m.*; Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f.*

Характеризувáти, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.

Характерúстка, *f.* Charakteristik, *f.*

Характеристúчний, *a.* charakteristisch.

Характерúчний, *a. K.* charakteristisch.

Характерúчно, *adv. K.* charakteristisch.

Характéрний, *a.* zauberisch, Zauber-, Hexen-.

Характéрник, *m.* Hexenmeister, Zauberer, Zaubermeister, *m.*

Характернúчити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч.* II. 21.

Характéрство, *n.* Zauberei, Hexerei, *f.*

Характерствувáти, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Кч.* 144.

Харалýжний, *a.* ebern, *Фр.*

Харамáн, *m.* Beutler, Schwindler, *m*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — мавá гнýти, solche Erzählungen vorbringen, *ОБ.* [рúти. *B.*

Харамáнити, *v. a.* s. Манúти, Дурити.

Харамáркане, *n.* Geplärr, *n.*

Харамáркати, *v. a.* plärren, Kauderwelsch sprechen, *Ш.* I. 162. (*Фр.*).

Хараóн, *m.* хараóньский, *a.* s. Фараóн, &.

Харапýдити ся, scheu werden; *P.* I. 99 von schnaubendem, störrigem Pferde.

Харапýтно, *adv.* reinlich, ordentlich, *(Фр.).*

Харáтати, *v. a.* wallachen.

Хáрене, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f.*

Хáрий, *a. Ko.* 139. hässlich, fratzenhaft.

Харúсто, *adv.* reinlich.

Харúта, Харитúна, *f.* Charitina.

Хáрити, *v. a.* reinigen, putzen, *B.*

Харитúн, *m.* Charitinus.

Харкáвити, *v. n.* schnarren.

Хáркати, *v. n.* sich räuspern, aufhusten (um auszuspucken).

Хáрки, *pl.* Spucken, *n.*

Хáрьківщина. *f.* so wurde benannt der Aufstand der Kleinrussen im J. 1766. gegen den polnischen Adel unter der Führung des Сóтник Харькó, *Зак.*

Хáркіт, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*)

Харькó *m.* Chariton.

Харкотúна, *f.* харкотúне, *n.* dicker Speichel, Auswurf, *m.*

Харкотíти, *v. n.* röcheln.

Харкотóвине, *n.* s. Харкотúне.

Харлáй, харлáнь, *m.* s. Харлáк, *Oc.* (61) XII. 33.; 2) e. Art gymnast. Gesellschaftsspiel der Jünglinge.

Харлáк, *m.* armer Schlucker, bettelarmer Mensch; 2) kranker, elender Mensch.

Харлáцкий, *a.* krank, elend.

Хáрний, *a.* rein, reinlich.

Хáрність, -ости, *f.* Reinheit, Reinlichkeit, *f.*

Харпáк, *m.* s. Харлáк.

Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes Gesindel, *C.* II. 242.

Харпáчка, *f.* bettelarme Frau, Bettlerin, *f. Шс.*

Харсýн, *m. Кух. Oc.* (61) XI. 16. s. Борсýк.

Хархарúти, *v. a. aus d. Bettlerspr.* [* leuchten.

Хархірováти, *v. a.* listig handeln, List brauchen, *Зах.* [*C.* II. 242.

Харцúз, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*

Харцúзство, *n.* Räuberei, *f. Зах.*

Харцизáка, *m.* s. Харцúз.

Харцизáцтво, *n. K.* s. Харцúство.

Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f.*

Харчéвний, *a. Под.* Nahrungs-.

Харчéвник, *m.* Gastwirt, *m.*

Харчéвня, *f.* Garküche, *f.* Restaurant, *m.*

Харчúти, *v. a.* s. Кормúти, *Ст.*

Харчівнá, *f.* Restauration, *f. Пар.*

Харчíти, *v. n.* röcheln.

Харчовé, *n.* s. Стрáвне.

Харчовнúк, *m.* Koch, Garkoch, *m. K.*

Харчуváне, *n. K.* Nährpflicht, Beköstigung, *f.* [ren; — ся in Kost sein.

Харчувáти, *v. a.* beköstigen, näh-

Харчуварúмий, *a.* verdaulich, *Под.*

Харчýнок, -нку, *m.* s. Їдá.

Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung, *f.*; Local, *n.*

Хатúна, *f. dim.* (*dim.* хатúнка), s. d. v. eine kleine, e. elende Hütte.

Хатíй, *m.* Stubenhocker, *m. Пар.*

Хáтка, *f. dim.* s. Хáта, kleine Hütte.

Хатнúй, *a.* zur Hütte, zum Zimmer gehörig; häuslich, Haus — хатнúй пес, Haushund, *m.* — злóдій Hausdieb, *m.*; — нí двéрі Hausthür, *f*; 2) * Hausgenoss, *m.* бý и сами хатнí lauter Hausgenossen.

Хáтонька, хáточка, *f. dim.* s. Хáта.

Хахолькúй, *pl. H.* 214.?

Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* bes.

beim Pferde (*Фр.*). [кóнї (*Фр.*).
Хáхоротий, *a.* ermüdet, müde, -ті
Хáщі, *pl.* Gestrüpp, Gestäude, *n.*
Хáяти, *v. a.* saubern, *Ф.*; 2) * tadeln; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
Хвáбрий, *a.* s. Хорóбрий, *КС.* (83) VII. 507. [spielen, *Пар.*
Хвабрувáти, *v. n.* den tapferen
Хвáйда, *f.* s. Пи́тка, *Н.* 247.
Хвалá, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -бóжа Gottesverehrung; Andacht, *f.*
Хвалáбо! Gottlob!
Хвальбá, *f.* Prahlen, *n.* Prahlerei, *f.*
Хвалéбен, -бна, -бне, *a. К.* I. 27. s. Слáвний.
Хвалéбний, *a.* lobend, preisend Lob-, Lobes-, -а пісня Lobgesang, *m. К. III.* II. 240.
Хвáлення, *n.* Loben, Lob, *n. III.* II. 267.
Хвалетор, *m. Р.* I. 33.?
Хвалúбі, *f.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *В.*
Хвалúтель, *m.* s. Хвальни́к.
Хвалúти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; — ся sich rühmen, sich loben; -чим womit prahlen, sich brüsten, grosssprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
Хвалúй, *m.* Lobredner; Schmeichler, *m. Ст.* [*f.* Ruhm, *m.*
Хвáлість, -ости, *f. Б.* Lob, *n.* Ehre,
Хвалкá, *f.* Prahlerei, Grossprecherei, Eitelkeit, *f. Зак.* [Prahler, Aufschneider, *m.*
Хвалкó, (хвалькó), *m.* Grossprecher,
Хвáльний, *a.* achtbar.
Хвальни́к, *m.* Lobredner, Lobpreiser; Schmeichler, *m.* [schneiderei, *f.*
Хвальпúцтво, *n.* Prahlerei, Auf-
Хвальш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m. Зак.*
Хвасóля, *f.* s. Фасóля, *Зак.*
Хваст, *m.* Unkraut, *n. Зак.*
Хвасть, *f. Н.* 265. Prahlerei, Aufschneiderei, *f.* [len, brüsten, *Ра.* I.
Хвастáти, *v. n.* чим, womit prah-
Хвáстик, *m.* s. Хвастýн, *Не.*
Хвáстиця, *f.* писáчка, Löwenschwanz, *m* Herzgespann, *n.* (Leonurus cardiaca), *В.*
Хвáстка, *f. Не.* s. Фáска.
Хвастлúвий, *a.* prahlerisch, eitel, stolz, *М.* III. 14. [Eitelkeit, *f.* Stolz, *m.*
Хвастлúвість, -ости, *f.* Prahlerei,
Хвáстник тревáлий, *m.* ausdauerndes od. Waldbingel, (Mercurialis perennis). *В.*

Хвастýн, *m.* Prahler, Prahlhans, Aufschneider, *m.*
Хват, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl, ein kühner, entschlossener Mensch.
Хвать! *int.* beim Ergreifen.
Хватанúна, *f.* das Zugreifen, Schnappen, Haschen, Reissen. [spiel, *n.*
Хвáтанка, *f.* Fangspiel, Häscher-
Хватáти, *v. a.* ergreifen, nehmen, fassen, packen; auffangen, haschen; — ся чогó nach etw. greifen, sich anklammern; 2) sich tummeln, *Р.* I. 42.
Хвáтка, *f.* **Ч.** IV. 530. Fangreuse, *f.* Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хваткú, Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Herausnehmen der Töpfe.
Хваткúй, *a.* greifend, fassend; 2) geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft, munter, *Зак.*
Хвáтко, хвáтком, *adv.* in der Eile aufgegriffen, eiligst errafft; 2) gesohwind, schnell, eilfertig, *Зак.*
Хватнúй, *a.* -хвіст, Greifschwanz, Fangschwanz, *m. Пол.*
Хвáтский, (хвáтськ-), *a.* wacker.
Хвáцкий, (хвацьк-), *a.* s. d. v. *С.* II. 193.
Хвашія, *Н.* 117. e. Streifen abgezogener Haut (?).
Хведóс, *m.* Theodosius.
Хведóт, *m.* Theodatus.
Хвéна, *f.* Theodosia, *Зак.*
Хверт, *m Кв. Н.* 49. s. Ферт (Buchst. Ф.).
Хверцювáти, *v. n.* die Pracht lieben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
Хверя́зя, *f. Н.* 33. s. Ферéзия.
Хвест, *m. Гол.* III. 497. s. Храм, Комашня́.
Хвиґýрний, *a.* künstlich ausgeführt od. gezeichnet, *С.* II. 159.
Хвіґа, *f.* s. Фіґа, *Зак.*
Хвúжа, *f. Н.* 132. Schneegestöber, *n.*
Хвилéвий, *a.* plötzlich, augenblicklich, momentan.
Хвилúна, хвилúнка, хвилúнонька, хвилúночка, *f. dim.* s. Хвúля I. II. Weilchen, *n.* kleine Weile.
Хвилúти, *v. n.* wellen, (wogen).
Хвúлька, *f. dim.* s. Хвúля I. II.
Хвúльний, *a.* wogig.
Хвильóване, *n. Кн.* Wogen, *n.*
I. Хвúля, *f.* Weile, gewisse Zeitdauer, *f.* Augenblick, *m.*; на хвúлю auf einen Augenblick, a. eine Minute; по

хви́ли eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хви́ля́ми einen Augenblick; що хви́ля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хви́лю, хви́льку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, *n.* s. Ве́реме, Пого́да, *B.*

II. Хви́ля, *f.* Woge, Welle, *f.*

Хвиля́стий, *a.* wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвилюва́ти, *v. n.* u. — ся, wogen.

Хви́нтик, *m.* Geck, *m. Mop.*

Хви́нтити, *v. n. Mop.* sich hoffärtig betragen.

Хвирткий, *a.* abgefeimt, *ОП.*

Хви́ськати, *v. a. C.* I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвистки́й, *a. Ko.* 97. elastisch.

Хвить, *int.* von schneller Schwenkung.

Хвитки́й, *a. M.* rasch, flink.

Хви́цати, хви́цнути, *v. a.* s. Фи́цати, ausschlagen, (v. Pferden).

Хви́ща, *f.* s. Хви́жа. [sen, *B.*

Хвійни́й, *a.* wankend; unentschlos-

I. Хві́ра, *f.* s. Фі́ра.

II. Хві́ра, *f. K.* II. 33. s. Офі́ра.

Хві́ртка, *f.* s. Фі́ртка, *Зак.*

Хвіст, *gen.* хвоста́, *m.* Schweif, Schwanz, *m.*

Хвіста́тий, *a.* s. Хвоста́тий.

Хвістни́й, *a.* Schweif-, -ні́ хре́бти Schweifwirbel, *pl. B.*

Хвіть, *f. Wgr.* XVI. s. Хіть.

Хвіті́ль, *m.* s. Фити́ль, *He.*

Хвія́лка, *dim.* хвия́лочка, *f.* хвіялко́вий, *a.* s. Фіялка, &.

Хві́яти, *v. n. Гол.* I. 269 до кого́сь sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, *Зак.*

Хвоєви́й, *a.* Nadelbaum-, Nadel.

Хвоїна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Fichtenwald, *m.* [Nadelbaum.

Хвоїнка, *f. dim. M.* I. 156. junger

Хвоїти, *v. a. H.* 78. schlagen, fuchteln.

Хвойні́вка грубоу́дка, *f.* Gemeiner Dickschenkel, (Pachymerus Pini), *B.*

Хвойнове́ць крицня́к, *m.* Chalkophora Mariana, *B.*

Хвойня́к бі́локрапча́тий, *m.* weiss punktirter Rüsselkäfer, (Pissodes notatus), *B.*

Хво́льга, *f.* s. Фо́льга, *Ш.* I. 150.

Хво́лий, *a. M.* III. 113. s. Хво́рий, хо́рий.

Хво́нар, *m.* хвона́рний, *a.* s. Фо́на́р &.

Хво́рати, *v. n.* krank sein.

Хво́рий, *a.* s. Хо́рий.

Хворі́ón, *m. Ч.* II. 183. 184. s. Дия́вол.

Хво́рість, -ости, *f.* s. Хоро́ба, *M.*

Хво́ркати, *v. n.* schnauben (v. Pferden), s. Фо́ркати.

Хворо́ба, *f.* s. Хоро́ба, *Зак.*

Хворо́ст, *m. dim.* хворости́на, *f.* Reisig, Reisholz, *n.* Strauchwerk, *n.*

Хворости́ль, *m.* s. Хоростíль.

Хворостня́к, *m.* niederes Gehölz.

Хворо́та, *f. Гол.* III. 269. s. Хворо́ба.

Хворту́на, *dim.* хвортуни́на, *f.* s. Форту́на.

Хвоста́тий, *a.* mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz-.

Хвоста́ті, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *B.*

Хвоста́тки, *pl.* Molche, *pl.* (Caudata).

Хво́стик, *m. dim.* s. Хвіст, Schwänzchen, *n.* Schwanz, *m.*; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, *B.*; 2) * Grossprahler, *m. Пар.* [monade, *f.* (Bodo), *B.*

Хвости́нець, -нця, *m.* Schwanz-

Хвости́ще, *n. aug.* s. Хвіст.

Хвостівка, *f.* Sshwanzspanner, *m.* (Acaena), *B.*

Хвостня́к, *m.* Gemeiner Tannenwedel, (Hippuris vulgaris), *Піс.*

Хвостове́, *n.* s. Фостове́.

Хвостови́й, *a.* Schwanz-.

Хвостови́к, *m.* einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des Грядíль in der чепи́га fest eingerammt wird, *Ч.* VII. 399. [(Uropoda), *B.*

Хвостоно́га, *f.* Schwanzfuss, *m.*

Хвостю́шок, *m.* Thecla, *B.*

Хвости́га, *m. aug.* s. Хвіст.

Хвоти́на, *f.* Photinia.

Хвощ сосо́нка, *f.* Winterschafthalm, Schachtelhalm, *m.* (Equisetum hiemale), *B.*

Хвоща́й, *m.* e. Art Pflanze, *Цар.*

Хвоща́нка, *f.* Bündel, *n.* aus Хвощ.

Хво́я, *f.* Nadelbaum, *m.* Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, *f.*

Хвояни́к, *m.* Schwarzwald, *m.*

Хву́га, *f.* s. Ху́га, *Піс.*

Хвук, *m. H.* 196. s. Верете́но.

Хву́ста, *f. pl.* хву́сти, s. Ху́ста, ху́сти, *Kol.* II. 57.

Хе́вкати, *v. n.* keuchen.

Хе́кати, *v. a.* s. Фе́кати, Пога́нити.

Хе́мородь, *f.* s. Хи́мородь, *Нав.*

Херуви́м, *m. pl.* -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub-, Cherubs-.

Херуви́мий, -мский, *a. TP.* 155. des

Хи́б, *m.* Sturz, Stoss, *m.* Erschütterung, *f. Ф.*

I. Хи́ба, *f.* Mangel, *m.* Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, Uebelstand, *m.*

II. Хи́бá, *conj.* es sei denn; ausser dass; хи́бá що ausser dass nur *Ш.* I. 200; vielleicht nur, *К.*

Хи́бáль, *conj.* s. Хи́бá. [sig sein.

Хи́бáти, *v. n. Не.* zweifeln, unschlüs-

Хи́бати ся, *М.* II. 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.

Хи́бéта, *f.* Gelegenheit, Anlage, Fähigkeit, *f.* Glück, *n. К.*

Хи́бити, хи́бнути, хибáти, хибувáти, *v. n.* mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хи́бло жи́то das Korn ist missraten.

Хи́бкий, *a.* wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човнóк, *ОП.*; * wankelmüthig; сéрце weich, *М.* I. 22.

Хи́бкість, -ости, *f.* Geschmeidigkeit, *f.* [2)schnell, rasch(водá плинé-).

Хи́бко, *adv.* wankend, schwankend, *К.*; Хи́бний, *a.* schwankend; irrig, unrichtig, *К.* [Fehler, *m.* Schattenseite, *f. Не.*

Хи́бность, *f.* Mangel, *m.* Mängel, *pl.*

Хи́бнути, *v. n.* s. Хи́бити; — ся s. Похитну́ти ся. [aura), *В.*

Хибóтка, *f.* Sieb-Gorgonie, *f.* (Plex-

Хибувáти, *v. n.* s. Хи́бити, fehlen, mangeln.

Хи́бча, *f. Н.* 163. s. Хи́ба I.

Хи́вкати, *v. n.* s. Хéвкати.

Хи́вря, *f.* Pheuronia.

Хи́дня, *f. Н.* 77. Fieber, *n.*

Хи́жа. *f.* Hütte, *f.* Haus, *n. Ш.* I. 328.

Хижáк, *m.* Räuber, *m. К. Ра.* I. 383; 2) Raubvogel, *m. Пол.* [süchtig.

Хижакувáтий, *a.* raubgierig, raub-

Хижáти ся, чимóсь *Ст.* womit prahlen. [wild, *К.*

Хижáцкий, *a.* Raub-, räuberisch,

Хижáцтво, *n.* Raub, *m.* Rauben, *n.*

Хи́жий, *a.* s. Хи́щний; mörderisch.

Хи́жість, -ости, *f.* Wildheit, Raubgier, *f.*

Хи́жка, *f. dim.* s. Хи́жа; — слимакóва, Schneckengehäuse, *n. В.*; 2) Schnepfenfliege, *f.* (Empis), *В.*

I. Хи́жний, *a.* s. Хи́щний, — звір.

II. Хи́жний, *a.* zur Хи́жа geh., Haus-, -нї двéрі Hausthür, *f.*

Хи́жник, *m.* s. Хижáк.

Хи́жо, *adv.* wild, mit wilder Gier, *Кч.* 90.

Хижокри́лий, *a. W.* mit schnellen Flügeln.

Хижу́н, *m.* Räuber, Raubvogel, *m. В.*

Хижчи́на. *f. dim.* s. Хи́жа.

Хиз, хи́зи й охи́зи *М+Е.* 125?

Хизувáти, *v. n. Піс.* prahlen, stolz sein; — ся *Н.* 50. prahlen, grossthun.

Хиль, *int.* vom Neigen des Trinkglases.

Хи́лий, *a.* niedergebeugt, *С.* I. 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.

Хилитáти ся, s. Холитáти ся, *Ру.*

Хили́ти, хиля́ти, *v. a.* neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.

Хи́льний, *a* wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, *adv.* хи́льне, gebeugt, demüthig, (*Фр.*).

Хильну́ти, *v. a. Кух. Ст.* herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, s. Напи́ти ся. [114. gebeugt, gebückt.

Хильцéм, *Не.* хи́льцї, *adv. Ог.*

Хи́лю-хи́лю! *int.* zum Verb. Хили́ти.

Хиля́ти, *v. a.* s. Хили́ти; — ся, s. Хили́ти ся; 2) ausweichen, entgehen, vermeiden, *Зах.*

Хи́ма, *dim.* Хи́мка, *f.* Euphemia.

Химéра, *f.* Chimaere, Phantasie, Grille, *f.*; Einbildung, *f.* Trugbild; Hirngespinst, *n.* abgeschmacktes Zeug, Ungereimtheit, *f.*

Химéрити, *v. n.* s. Химерувáти.

Химерúстий, *a.* s. Химéрний.

Химерúчка, *f.* Grillenfängerin, *f. Пар.*

Химéрний, *a.* launisch, wunderlich, abgeschmackt; zänkisch; 2) unmöglich, unnütz, eitel.

Химéрник, *m.* Grillenfänger, Sonderling, Schwärmer, Träumer, *m.*

Химéрниця, *f.* Schwärmerin, die Grillenhafte, *f.*

Химерувáти, химéрити, *v. n.* sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capriciös sein.

Химлу́шечка, *f. Ме.* 209?

Хи́мородь, *f.* Schatten, *m.* das Dunkel, ein dunkler Ort, *В.*

Хи́морода, *f.* Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хи́мородою хи́мороди́ти, *K. Oг.* 192. Gauklerkünste treiben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinst, *n.* leerer Wahn, *K. B. pl.* хи́мороди, *Cm.* Wunderlichkeiten, *pl.*.

Хи́мородє, *n. coll.* Lumpen, *pl.* unnützes Zeug, (*Фр.*).

Хи́мороди́ти, *v. a.* zaubern, hexen, Taschenspielereien, Gaukeleien machen. [ber-, Hexen, gauklerisch, *Пс.*

Хи́мороди́вний, *a.* zauberisch, Zau

Хи́мороди́вник, *m.* Gaukler, Taschenspieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m.B.*

Химороди́вниця, *f.* Zauberin, Hexe, *f. Пс.* [мороди́ти.

Химородничáти, *v. a.* s. Хи-

Хи́мський, *a. Шл.* s. Хемі́чний.

Хи́на, *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хинíна, *f.* Chinin, *n.*

Хиновéць, *m.* Fieberrindenbaum, *m.* (Cinchona officinalis), *B.*

Хи́ньский, *a.* chinesisch.

Хи́нчик, Хинчу́к, *m.* Chinese, *m.*

Хирéнний, *a.* krank, siech, *Ш.* I. 320. 96. II. 211.

Хи́рий, *a.* kränklich, *B.* [schlafen.

Хи́ріти, *v.n.* kränkeln; 2) § * liegen,

Хи́рлати, хи́рлїти, хи́рляти, *v. n.* kränkeln, *B.* [lich, *B.*

Хирля́вий, (хирлéв-), *a.* kränk-

Хирля́к, *aug.* хирлячи́ско, *m.* kranker, elender Mensch. [kränklich.

Хирнéнький, *a. dim.* s. d. f. sehr

Хирни́й, *a.* kränklich; niedergeschlagen.

Хи́ря, *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n. Ш.* I. 96.; 2) kranker Mensch, *Пс.*

Хи́рявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Пс.*

Хист, *m.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f. Ко.* 162. *C.* II. 141; 2) etw. Stichhältiges, Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хи́сту, *Ш.* II. 44. 50.

Хисть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand, *m.* äussere Gestalt, Habitus, *m. Ш.* I. 386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кч.* 128; 3) Raub, Diebstahl, *m. K. Oc.* IV. 154.

Хи́ста, *f.* Lust, *f.* [schützen, *Wgr.* 95.

Хисти́ти, *v. a.* verdecken, verwahren,

Хи́стка, *f.* Fadennassel, *f.* (Leptomera), *B.*

Хистки́й, *a.* wankend, schwankend; lose; gebrechlich, *He.*; 2) geschmeidig, gewandt, *Кч.* 166.

Хита́ти, хи́тнути, *v. a.* wiegen, hin u. her bewegen, schaukeln, erschüttern, wankend machen, bewegen; — головóю mit dem Kopfe schüttelu; — ся sich bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хитвáнїти, *v. n.* kränkeln, (*Фр.*).

Хитвáнний, *a.* wankend, *B.*

Хи́тер, -тра, -тре, *a.* s. Хи́трий, *Гол. гр.* 90.

Хитки́й, *a.* s. Хистки́й; beweglich.

Хитли́вий, *a.* wankend, unstät.

Хитля́нець, *m.* der Flatterhafte, Leichtsinnige, Windbeutel, *m. Пс.*

Хитля́нка, *f.* die Flatterhafte, Leichtsinnige, *Пс.* [terhaftigkeit, *f.*

Хитля́ньство, *n.* Leichtsinn, *m.* Flat-

Хи́тнїти, *v. n.* s. Хитвáнїти, (*Фр.*).

Хи́тну́ти, *v. a.* s. Хита́ти; — ся aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хитóн, *m.* (*griech.*) Kleid, *n.* Mantel, Rock, *m. Ш.* II. 233. [medes), *B.*

Хитрáк, *m.* Jagdspinne, *f.* (Dolo-

Хитрéвний, *a.* sehr listig, *T.*

Хитрéць, -éця, *m.* listiger Mensch, Schwindler, *m.*; 2) — лóвчий, Wollkrebs, *m.* (Dromia vulgaris), *Пол.*

Хи́трий, *a.* listig, arglistig, schlau, verschmitzt; verfänglich.

Хи́три́ти, *v. a.* listig handeln, List brauchen; — ся (*mit d. Infinit.*) an etw. listig herantreten um es zu nehmen.

Хи́трица, *f. Фр.* die Listige, Schalkhafte. [genheit, Schlauheit, *f.*

Хи́трість, -ости, *f.* List, Verschla-

Хи́тро, *adv.* listig, schlau.

Хитрóво, *adv. M.* II. 82. sinnig, listig, klug. [redner, *m. Пу.*

Хи́тромóвець, -вця, *m.* Kunst-

Хитроши́тий, *a.* künstlich genäht, gestickt, *Ш.* I. 350.

Хи́трощі, *pl.* listige Anschläge, List, *f.* взя́ти ся, пусти́ти ся на хи́трощі List anwenden.

Хитрувáти, хи́три́ти, *v. a.* listig sinnen u. handeln, List brauchen, auf List sinnen. [dler, *m.*

Хитрýга, *m. Мл.* der Listige, Schwin-

Хитрýха, *f.* listiges Weib, *Oг.* 98.

Хитýн, *m.* Pumpenstempel, *m.*; 2) Pendel, *m. Пс.*

Хи́хати, *v. n.* schwer hauchen, (*Фр.*).

Хихлáтий, *a.* buschig, хвіст у ли́-

ca хихла́тий, *B.*

Хихота́ти ся, kichern, laut lachen.

Хихотня́, *f.* Kichern, Gelache, *n.*

Хихоту́н, *m.* хихоту́ля, *f.* der (die) aus vollem Halse lacht.

Хицькова́ти, *v. n. ЛД.* hüpfen.

Хи́щий, *Зг.* хи́щний, *a.* räuberisch, raubsüchtig, raubgierig, Raub-.

Хів, *gen.* хо́ву, *m.* Zucht, Pflege, *f.*

Хі́вря, *f.* Phebronia.

Хід, *gen.* хо́ду, *m.* Gang, *m.* Gehen, *n.* Tritt, *m.*; Weg, *m.*

Хі́длї, *pl.* Stelzen, Stelzfüsse, *pl. B.*

Хі́дня́, *f.* Gang, *m.* Gehen, *n. A-Г.* 160.

Хі́ндя, *f. P.* II. 176. Fieber, *n.*

Хіп! *int.* zum *verb.* Хапа́ти, greifen, *Ог.* 217. 218. ripps! [beit), *Га.* II. 56.

Хіпкки́й, *a.* emsig, flink (zur Ar-

I. Хір, *m.* Iltis, *m.* (Foetorius putorius), *B.* s. Тхір.

II. Хір, *m.* Name des Buchst. X.

Хі́ра, *f. Ф. Пр.* III. 244. ?

Хі́рлий, *a.* schwächlich, *Пар.*

Хірхи́льний, *a.* listig.

Хісно́, *n.* s. Хосе́н.

Хіснова́ч, *m.* Nutzniesser, *m.*

Хісновитий, *a. МШ.* nützlich, erspriesslich.

Хісно́вний, *a. Wgr.* 39. nützlich.

Хіснолю́бець, -бця, *m.* der Gewinnsüchtige, *Вас.*

Хі́снувати, *v. a.* u. — ся чимо́сь, в чого́сь Nutzen ziehen.

Хіть, *f.* Gier, Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* Sucht, *f. С. Ил.*; хіть або́ й не́хіть *K.* = хоч не хоч.

Хіта́рь, *m.* Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f. Ф.*; 2) Rayon, *n.* [(*Фр.*).

Хіткий, *a.* — до чого́ s. Жва́вий,

Хіхота́ти ся, хіхотня́ & s. Хихота́ти ся &.

Хлак, *m. D. c.* 240. Flagge, *f.*

Хлам, *m.* Gerümpel, *n.*

Хла́мати, *v. a.* fressen (v. Schweinen).

Хлами́да, *f.* (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m.*

Хлань, *f.* s. Про́пасть *Kst*; 2) * eine grosse Menge, хла́нею налїта́ти in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *ВБ.*; 3) * Vielfrass, *m.* [mus), *B.*

Хла́ник, *m.* Frasschnecke, *f.* (Bulimus),

Хла́нути, *v. n.* gierig sein.

Хлебесну́ти, *v. a.* saufen (v. e. Trunkenbold), +*M.* [canadense), *B.*

Хлед, *m.* Berufkraut, *n.* (Erigeron

Хле́вінь (*m.*? *f.*?), Art Pflze, *B.*

Хлепі́стати, *v. a.* etwas wanken machen, (*Фр.*). [pern, schlappen.

Хле́пнути, хлепта́ти, *v. a.* schlap-

Хлио́сень, *m. f.* Seerinde, *f.* (Flustra); *pl.* хлио́нї, Rindenpolypen, *pl.* (Flustraceae), *B.* [*f.* (Arion), *B.*

Хли́зець, -зця, *m.* Wegschnecke,

Хли́нути, *v. n.* hervorrieseln, brechen (v. Thränen), *Ш.* I. 75. *C.* I. 248.

Хлиня́к, *m.* Schirmqualle, *f.* (Medusa Aurelia), *B.*

Хлип, *m.* das Schluchzen, Weinen.

Хли́па, *f.* Gurkenqualle, *f.* (Beroë), *B.*

Хли́павка, *f.* s. Кля́па, Ventil, *n.*

Хли́пань, (-нне), *n.* Schluchzen, *n.*

Хли́пати, хли́пнути, *v. n.* schluchzen, weinen.

Хли́скати, *v. a.* plätschern, spritzen.

Хли́ставка, *f* e ArtTäubling, (*Фр.*).

Хлиста́ти, *v. a. Ко.* 7. saufen, schlürfen.

Хли́стик, *m.* eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др.*; 2) Reitpeitsche, -gerte, *f. Не.*

Хлїб, *m.* Brot, *n.*; Nahrung, *f*; 2) Getreide, *n.* Feldfrüchte, *pl.* Saat, *f.* Getreidefeld, *n.*; 3) Unterhalt, *m.* Erwerb, *n.* +*M.* хлїб-сіль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).

Хлїбний, *a.* Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — ря́д ergiebiges Amt, *K.*

Хлїбник, *m.* Bäcker, *m. Пс.*

Хлїбниця, *f* Bäckerin, *f. Пс.*

Хлїбничо́к, -ка́, *m. Б.* Bäcker, *m.*

Хлїбно, *adv. Гол.* III. 37. reichlich an Getreide.

Хлїбня́, *f.* Getreidekammer, Brotkammer, *f.*; 2) Backhaus, *n.* Bäckerei, *f Пс.*

Хлїбовець, -вця́, *m.* Brotbaum, *m.* (Artocarpus incisa), *B.*

Хлїбовцёвати, *pl.* Brotfruchtbäume, *pl.* (Artocarpeae), *B.* [бобо́.

Хлїбовчик, *m. Гол.* III. 480. s. Хлї-

Хлїбода́р, *m.* Bäcker, *m.*

Хлїбоїдець, -дця, *m.* Brodesser, *m*; 2) Schmarotzer, *m. K.*

Хлїбонько, *m. dim.* s. Хлїб.

Хлїбопе́ка, *m.* Bäcker, *m.*

Хлїборідний, (-ро́д-), *a.* fruchtbar an Getreide.

Хлїборо́б, *m.* Ackermann, Ackerbauer, *m*; Landmann, *m.*

Хлїборо́бів, -ова, -ове, *a.* des Хлїборо́б. [Хлїборо́б

Хлїборо́бничок, -чка, *m. dim.* s.

Хлїборо́бський, *a.* zum Feldbau gehörig. [bau, *m.*

Хлїборо́бство, *n.* Ackerbau, Feld-

Хлїборо́дний, *a. Bar.* fruchtbar.

Хлїбосо́лка, *f.* gastfreie Frau, *M+B.* 108. (*vgl* хлїб-сіль).

Хлїв, *m.* Stall, Schweinestall, *m.*

Хлївéць, -вця́, *m. dim.* s. d. v.

Хлі́вний, *a.* Stall-, *B.*

Хлївóк, -вка́, *m. dim.* s. Хлїв.

Хлі́вчик, *m. dim.* s. Хлїв, kleiner Viehstall, kl. Schweinestall.

Хлі́павка, *f.* Wimper, *f.*

Хлі́пати, *v. a.* s. Кліпати. [хлóпе!

I. Хло! *verkürzt. Vocat.* = хлóпче!

II. Хло = óто, óтже. *Kol.* I. 153. 155.

Хлóмий, *a. H.* 153. s. Хрóмий.

Хлóню! *Vocat.* = Хлóпче, *K.*

Хлоп, *m.* Bauer, Bauersmann, *m.*; 2) Mann, *m.* Mannsperson, *f.*; * ein braver Kerl; хлоп в хлóпа auserlesene Mannschaft; на хлóпа so gross wie ein Mann; — висóко, глубóко mannshoch, mannstief. [Lehrjunge, *m.*

Хлопáк, *m.* ein Junge, Bursche; Хлóпати, *v. n.* schnalzen.

Хлóпець, -пця, *m.* Bursche, Bub, Knabe, Junge; Lehrbursche, *m.*

Хлопи́ця, *f.* §. s. Хлоп.

Хлопи́ско, хлопи́ще, *m. aug.* s. Хлоп.

Хлопі́ти, *v. n.* bäurische Sitten annehmen, verbauern, bäurisch, grob, ungesittet werden, s. Схлопі́ти.

Хлóпка, *f.* Bäuerin, Bauersfrau, *f.*

Хлопкува́ти, *Me.* 403.?

Хлóпнути, *v. a.* -рукáми klatschen.

Хлопóвич, *m.* Bauernsohn, *m.*

Хлопóк, -пкá, *m. Me.* 75. s. Хлóпець; *id.* 403. s. Хлоп.

Хлопотá. *f. Ke.* I. 71. s. Клóпіт.

Хлопота́ти, *v. a.* s. Клопота́ти; — ся, sich viel Mühe machen ängstlich geschäftig sein. [bunden, *Под.*

Хлопóтно, *adv.* mit viel Mühe ver-

Хлóпський, (хлопськ-), *a.* bäuerisch, Bauern-. (*coll.* die Bauern.

Хлóпство, *n.* Bauernstand, *m*; 2) Хлопчáк, *m.* s. Хлопáк.

Хлопчáчий, *a.* s. Хлопя́чий, *He.*

Хлóпчик, *m. dim.* ein kleiner Junge, Knabe. [Knäblein, *n.*

Хлопчи́на. *m.* ein armer guter Knabe,

Хлопчи́ско, хлопчи́ще, *m. aug.* ein erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.

Хлопчíвня́, *f. coll.* die Burschen, *pl.*

Хлопчíя, *f. H.* 125. = хлóпець der Bursch, der Junge.

Хлопя́, хлопя́тко, *n. dim.* das Knäblein, ein kleiner Knabe, Bürschchen, *n.*

Хлопя́чий, *a.* Knaben-, Jugend-, jung.

I. Хлор, *m.* Florus.

II. Хлор, (хльор), *m.* Chlor, *n.* (chlorum); 2) * хльóру дáти комý jmdm tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.

Хлоранóвий, *a.* chlorsauer, *Пол.*

Хлоровóдень, -дня, *m.* Chlorwasserstoff, *m. Пол.*

Хлóснути, *v. a.* (derb) schlagen.

Хлóста, *f. H.* 75 *Me.* 406. Ruthenhiebe, *pl* Geisselung, Züchtigung, Strafe, *f.*

Хлостáти, *v. a.* züchtigen, geisseln.

Хльóсткий, *a.* sinnig, trefflich, *Pacs.*

Хльóстко, *adv.* geschickt, treffend, *Pacs.*

Хлóцї! *Vocat. pl.* = Хлóпцї! *Кч.* 215.

Хлю́йний, *a.* reinlich.

Хлю́йність, -ости, *f.* Reinlichkeit, *f.*

Хлюп! *int.* platsch! patsch!

Хлю́пати, *v. a.* plätschern; — ся, plätschern (*v. n.*).

Хлю́пкати, *v. a.* s. d. v.

Хлю́пнути, *v. a.* s. Хлю́снути.

Хлю́птати, *v. a.* s. Хлепта́ти.

Хлюрóк, -ркá, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*

Хлю́снути, *v. a.* plätschern; spritzen, (mit Geräusch), giessen; 2) *v. n.* дорóга хлю́сла beim Thauwetter.

Хлюсня́к, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria); хлюсняки́, *pl.* Wurmwalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.* [2) Daus, *n. C.* I. 221.

Хлюст, *m. Ko.* 15. e. Art Kartenspiel;

Хлюсть! *int.* platsch! patsch!

Хлюстни́, *pl.* Seewalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.*

Хлю́щ, *m.* хлю́ща, *m.* u. *f.* triefend von Nässe; 2) хлю́ща, *f.* Gussregen, Platzregen, *m.* [щи́т zischen.

Хлющáти, *v. n.* в чóботах аж хлю-

Хлю́щник, *m.* Gemeiner Wasserläufer, (Limnobates stagnorum), *B.*

Хля́бати, *v. a.* s. Хля́пати, (*Фр.*); 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen,(*Фр.*).

Хля́ґа, *f.* nasses, nasskaltes Wetter,

Хля́ґоза, *f.* s. d. v. *ОП.*

Хляк, *m.* Rand, *m.* Borte, *f. Пар.*; 2) s. Фляк, *Зак.*

Хля́ка, *f.* nasses Wetter, s. Слота́.

Хляп! *int.* patsch! klatsch!

Хля́па, *m.* u. *f.* eine unfläthige Person.

Хля́павиця, *f.* s. Хля́ґа.

Хля́павка, *f.* d. d. v.

Хляпа́йло, *m.* **Beiname* eines Plauderes.

Хляпани́на, *f.* Schmiererei, Matzerei, *f.*

Хля́пати, *v. a.* bespritzen; giessen; plätschern; * plauschen, plaudern; — ся plätschern (*v. n.*), sich mit Koth beschlumpern, besudeln.

Хляпиту́ра, *f.* e. Schmähwort.

Хля́ти, *v. n. Пр.* II. 429. *Ф.* ohnmächtig hinsinken, s. Охля́ти.

Хмала́стати, хмала́снути, *v. a.* wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln, züchtigen.

Хма́ра́, *f.* Wolke, *f*; 2) e. grosse Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).

Хма́рати, *v. n.* s. Хра́мати.

Хма́рий, *a.* finster, umwölkt.

Хмари́нка, хмари́ночка, *f. dim.* Wölkchen, Wölklein, *n. Ш.* I. 141.

Хмари́стий, *a.* s. Хмарни́й.

Хма́рити, *v. a.* umwölken, umnebeln; trüben; verfinstern; — ся, sich trüben, s. bewölken, s. umwölken; 2) * ein finsteres Gesicht machen.

Хма́рка, *f. dim.* s. Хма́ра́,Wölklein,*n.*

Хмарли́вий, *a.* wolkig, umwölkt.

Хмарне́сенький, *a. dim.* s. Хма́рни́й; *adv.*хмарне́сенько, *dim.*s.Хма́рно.

Хма́рни́й, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, dunkel, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch — чоловік.

Хма́рно, *adv.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch.

Хмарня́к, *m.* Gewölk, *n. B.*

Хмарови́ще, *n. Cm.* dichte u. grosse wolkenähnliche Schar, Haufen, *m.*

Хмарого́нець, -нця, *m.* Wolkentreiber, *m. Кл.*

Хмарозбо́рець, -рця, *m.* Wolkensammler, *m. Кл.*

Хмароло́м, *m.* Wolkenbruch, *m.*

Хмарохо́дний, *a.* (*sbst.*) Wolkenwandler, *m. Ру.*

Хмарочорня́га, *m.* der Schwarzwolkige, *m. Кл.*

Хмель, *m.* s. Хміль.

Хмеле́вий, *a.* Hopfen-.

Хмели́на, *f.*Hopfen,*m.*; 2)Hopfenranke, *f.Пар.*; 3)Flachsseide,*f.* (Cuscuta),*B.*

Хмели́нє, *n.* Hopfenranke, *f. Пар.*

Хмели́ськo, хмели́ще, *n.* Hopfenfeld, *n.* -acker, *m. Пар.*

Хмели́ти, *v. a.* mit Hopfen anmachen, den Hopfen geben; 2) — ся * herumstreichen, herumschlendern, *Пар.*

Хмельни́й, *a.* Hopfen enthaltend; berauschend; 2) *АД.* I. 214. berauscht, trunken.

Хмельни́к, *m.* Hopfengarten, *m.Пар.*

Хмельни́на, *f.* s. Хмели́на.

Хмельни́цтво,*n.*Hopfenbau,*m.Пар.*

Хмельни́ця, *f.АД.*II.135.s. Хміль.

Хмельничани́н, *m. К.* Kampfgenosse des Хмельни́цкий.

Хмельни́чик, *m. АД.* II. 137. e. Soldat des Хмельни́цкий.

Хмельми́ччина, (-ни́щина), *f.* die Zeit und die Geschichte des гетьма́н Хмельни́цкий, *К.*

Хмеля́к, *m.* короткоріг, Hopfen-Spinner, *m.* (Hepialus Humuli), *B.*

Хмеля́р, *m.* Hopfenbauer, Hopfensammler, *m. Пар.*

Хметели́нє, *n.* trockenes Unkraut.

Хмиз,*m.*Unkraut,niedriges Gesträuch, Gestrüpp, *n.*; 2) * elender kriechender Mensch, Kriechwurm, Balg, *m. B.*

Хми́за, *f.* s. Хворо́ст; 2) ein kleines, unansehnliches Pferd, *Зак.*

Хмизани́й, *a.* aus Хмиз 1) gebaut.

Хми́лати, *v.a.*s. Ни́пати,(*Фр.*), — ся s. Шви́ндати ся.

Хміль.(хмель) *gen.*хме́лю,*m.*Hopfen, *m.* (Humulus Lupulus); * Rausch, *m.* під хмілько́м *P.* I. 74. beim kleinen Rausch.

Хмілина́, *f.* хмілинє, *n.* s. Ги́чка.

Хмільни́й, *a.* s. Хмельни́й, *Пар.*

Хмола́, *f.* Unkraut, *n.*; Kaff, *n.* (*Фр.*).

I. Хмула́, *f.* s. d. v.

II. Хму́ла, *m.* u. *f.* Phlegmatiker, *m.*

Хму́лавий, *a.* welk, matt; 2) unrein -ва вода́. [mit viel Spreu.

Хмулі́стий, *a.* unrein, -е зо́ріже

Хму́ра, *f.* s. Хма́ра. [mürrisch.

Хмура́вий, *a. У.* düster, finster,

Хму́рий, хму́рний, *a.* umwölkt,

düster; finster.

Хму́рити, *v. a.* wölken, bewölken, mit trüben Wolken umziehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finsteres Gesicht machen, schmollen, ungehalten werden.

Хмурні́ти, хмурні́шáти, *v. n.* düster werden.

Хмурово́кій, (*B.*), хмуроо́кий, *a.* mit düsterem Auge; mürrisch.

Хмура́вий, *a. KУ.* wolkig, düster.

Хни́кати, *v. a.* greinen, schluchzen *Kв.* II. 219. *Кн.*

Хню́пити ся, s. Похню́пити ся.

Хню́ра, хню́рко, *m.* mürrischer Mensch, *B.*

Хнюрова́тий, *a.* mürrisch, *B.*

Хо́бда, *f.* s. Хо́пта, (*Фр.*).

Хо́бза *f.* Attich, *m.* (Sambucus ebulus L.), *B.*

Хобо́т [zum Fischfang, *B.*

I. Хобо́т, *m.* Rüssel, *m.*; 2) Art Geräth

II. Хобо́т, *gen.* хобтý, *m.* grünes Viehfutter.

Хобо́тень, *m.* Gemeine Stielqualle, [(Proboscidalis), *B.*

Хобо́тник, *m.* Rüsselthier, *n.*

Хова́к, *m.* Rüsselverberger, *m.* (Ceutorhynchus), *B.*

Хо́ван, *m.* s. Ви́хованок.

Хо́ванець, -нця, *m.* ein Teufelswesen als Schutzgeist u. Gönner des Hanshaltes, *Ч.* I. 1, 208, Kobold, Incubus, *m.* (*Фр.*); 2) — мягкохво́стий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (Pagurus Bernhardus), *Пол.*

Хо́ване, *n.* das Bergen, Verbergen, [Verstecken; 2) Zucht, *f.*

Хо́ванка, *f.* Versteck, *n.*; 2) Versteckspiel, *n.*

Хова́ти, *v. a.* verwahren, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —.

Хо́взалка, хо́взанка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* Eisbahn, *f.*

Ховзани́на, *f.* Glatteis, *n.*

Хо́взати ся, gleiten, glitschen.

Хо́взїнь, *f.* s. Ховзани́на.

Ховзки́й, *a.* schlüpfrig, glatt; *adv.* хо́взко, — —.

Хо́взнути, *v. n.* ausgleiten. [rus), *B.*

Ховзя́к, *m.* Flohkrebs, *m* (Gamma-

Ховзу́н, *m.* Wasserläufer, *m.* (Limnobates), *B.* [ptocephalus), *B.*

Ховогла́вка, *m.* Fallkäfer, *m.* (Cry-

Ховпа́к, *m. Гол.* III. 438. s. Колпа́к.

Ховрашок, *m. Ш.* I. 34?

Хо́вснути, *v. a.* s. Хмала́стати.

Ховст, *m.* dumpfer, gepresster Schall,

Хо́вста́. *f.* Zaum, Zügel, *m.* [(*Фр.*).

Хо́встало, *n.* s. d. v. [gen, (*Фр.*).

Ховста́ти, *v. a.* zäumen; 2) schla-

Ховсти́ти, *v. n.* sausen.

Хо́всто́, *n.* Zaum, *m.* [(*Фр.*).

Хо́вшень, *m.* Lotterbub, Raufbold, *m.*

I. Хода́, *f.* Gang, Tritt, Schritt, *m. C.* I. 122; Marsch, *m.* (Marschmelodie) *M.* II. 191; Auftreten, *n. Кч.* 87; * Fluss, Verlauf, *m.* — ре́чи *K. Oc.* IX. 81.

II. Хода́, *adv. D. c.* 354. 384. тай хода́ з ха́ти fort, weg, *Ш.* I. 103.

Хода́к, *m.* Fürsprecher, Sachwalter, Anwalt, *m. Pa.* I. 391; 2) *Oc.* (61) X. 21. *Кух.* Fussgänger, *m.*; 3) хода́к, *pl.* ходаки́, Bastschuhe, übrhpt: schlechte

Хо́дар, *m.* s. Пліт. [Schuhe, *pl.*

Ходаче́нник, *m.* (spöttelnd) von jmdm der stets in ходаки́ einhergeht: Lumpenkerl, *m.* (*Фр.*). [Schuhflicker, *m.*

Ходачни́к, *m.* Bastschuhmacher;

Ходачо́к, *m. dim.* s. Хода́к 3).

Ходачи́, (-че́), *n. dim.* s. Хода́к 3).

Ходьба́. *f.* Gehen, Wandern, *n.* Gang, *m.* Reise, *f. Кв.* I. 213. *Wgr.* 30. *M.*

Хо́денько, *m. dim.* s. Хід.

Хо́джений, *a.* -а я́ма = пивни́ця.

Хо́ди, *pl.* Gänge, Spaziergänge, *pl.* s. Хід.

Ходи́вний, *a.* -а соро́чка Alltagshemd, *n.* [Stelzfüsse, *pl. B.*

Ходи́лиці, ходи́льниці, *pl.* Stelzen,

Ходи́льце, *n pl.* ходи́льця, heisst alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt, z. B. Füsse bei einer Wiege; dann überhpt alles Schwache, Bewegliche, стіл як на хиди́льци, зуб як на ходи́льци &.

Ходи́ти, (хо́джу, хо́диш), *v. n.* gehen, einhergehen, wandeln; гро́мі хо́дят *Зап.* I. 321. gehen, im Course sein, cursieren; 2) sich kleiden, хоро́шо ходи́ти.

Ходи́льниця, *f. pl.* -ці́, Stelzen, Stelzfüsse, *pl.*

Хо́дько, *m.* Theodor.

Хо́дний, *a.* -ні но́ги Schreitfüsse, *pl.*

Ходни́к, *m. Гол.* Gang, *m.* Alee, *f.*; 2) Fusssteppich, *m. Kol* I. 68. [*Гол.*

Ходниче́нько, *m. dim.* s. Ходни́к 1)

Ходня́, *f.* Gehen, *n.* Gang, *m. Кн.*

Ходови́й, *a.* -а сте́жка, Gangsteg, *m.*

Ходо́к, -дка́, *m. gr.* Fussgänger, Fussbote, *m. Др.*

Хóдом, *adv.* *Ф.* im Gang (ohne zu verweilen), хóдом тай назáд hin und zurück.

Хóдонько, *m.dim.АД.* I. 306. s. Хід.

I. Ходóр, *m.* Theodor.

II. Хóдор, *m.* Alee, *f.* *Пар.*

Хóдором ходúти, *adv.* wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, хáта хóдит хóдором, головá — —, стіл — —; б) хóдором = rasch, *Щог.*

Ходýсеньки, *pl.Me.2.dim.* Gehen, *n.*

Ходúчий, *a.* gehend, gangbar.

Хожáлий. *a.* zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, *B.* [*Ст.*

Хожáти, *v. n.* einhergehen, wandeln,

Хóжувати. *v. n.* öfters gehen, *B.*

Хожéне, *n.* Geld für den Gang, Meilengeld, *n.*

Хозяúн, хозяíн, *m.* der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, *m*; 2) * der erste Bienenstock.

Хозяíнувáти, *v a.* s. Ґосподáрити.

Хозяúка, *f.* Hausfrau, Wirtin, *f.*

Хозяйновúтий, *a.* wirtschaftlich, sparsam, *Не.*

Хозяйнувáти, *v. a.* Ґосподáрити.

Хозяúйский, *a.* dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.

Хозяúйство, *n.* Wirtschaft, Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.* Oekonomie, *f.*

Хозяйстлúвий. *a.* s. Ґосподáрний.

Хóлá. *f.* Zucht, Pflege, *f.* „*Сн.*“ 194.

Холéра, *f.* Cholera, *f.*

Холéрний. *a.* cholerakrank; verpestet.

Холибáти, *v. a.* s. Холїбáти.

Холúва. *f.* s. Кýрень 2) Кýрінь, *Зак.*

Холúти, *v. a.* reinigen, putzen.

Холїбáти, холїбогáти. *v. a.* hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.

Холїв, *m.* *K.* s. Хлїв.

Холїтáти, *v. a.* schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.

Холм, *m.* Hügel, *m.*

Холмéць, *m. dim.* *B.* s. Горóбок.

Холмíвка. *f.* Buckelstern, *m.* (Oreaster), *B.*

Холмовúна, *f.* *Макс.* Hügel, *m.* [te, *f.*

Хóлод, *m.* Kühle, Schattenkühle, Kälte, Холодéць, -дця́, *m. dim.* s. Хóлод, sanfte Kühle, *ГШ.*; 2) kaltes Essen, Gallerte, *f.* *Зак.*; 3) — зáячий, wilde Spargel. [*Под.*

Холодúльник, *m.* Kühlapparat, *m.*

Холодúна, *f.* s. Хóлод. [abkühlen.

Холодúти, (-джý.-дúш) *v.a.* kühlen,

Холоднáвий, *a.* kühl, *Фр.*

Холоднéча, *f.* s. Хóлод, Kälte, *f.* *K.*

Холóдний, *a.* kühl, ziemlich kalt; холóдна, *f.* *a. subst.* Arrest, *m.* Gefängnis, *n.*

Холодníк. *m.* Laube, *f.* Schattengang, *m* ein kühler Ort; 2) Kühlofen, *m.*; 3) s. Холóдна.

Холодníця, *f.* s. Холóдна.

Холодничéнька, *f. dim. Bein.* der Темнúченька, Темнúця, s. Холóдна.

Холоднїсїнький, *a. dim.* ganz kühl, sehr kühl.

Холóдність, -ости, *f.* Kühle, Kälte, *f.*

Холоднувáтий, *a.* zu kühl, kühler, zu kalt, frostig; * kalt, gefühllos, *M.* II. 151.

Холодóк, -дка, *m. dim.* s. Хóлод; 2) Vorhang, Schattenspender, *m.* *Ч.* III. 173.; 3) — зáячий, вóвчий, s. Шпáрaґ.

Холóдошно, *adv.* kühl, *Кл.*

Холодю́щий, *a.* kühlend, *B.*

Холонýти, (-лодн-), *v. n.* kühl werden; 2) vor Kälte starren, *Шл.* I. 79.

Холóп, *m.* Leibeigener, Bauer, *m.*

Холóст. *a. gr.* ledig, *Л.* 136.

Холостáти. *v. a.* s. Опіхáти.

Холóша, *f. D. c.* 241. eine Hälfte der Hosen, s. Штáнка; *pl.* холóші, *Ко.* 21. Hosen, *pl.* s. Холóшнї.

Холóшнї. *pl.* Hosen, *pl.* (aus Wolltuch).

Холщúнка, *f. gr.* Leinwandtüchel, *n.*

Хóля, *f. Oc.* (61) V. 15. s. Нїгá.

Холя́ва, *dim.* холя́вка, (-лéвка), *f.* Stiefelschaft, *m.*

I. Хомá, *m.* Thomas.

II. Хомá, *m.* Hamster, *m.* (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hausgrille, *f.* (Gryllus domesticus), *B.*

Хомéвка, хомéлка, *f.* s. Киб́áлка.

Хомéука, *f.* s. Пáрча.

Хóми, *pl.* Art Kuchen aus gekneteter abgekochter Erbse u. zerschlagenen Hanfsamen.

Хомúк, *m.* Hamster, *m.* s. Хомá II. 1), *B.*

Хóмин, *a.* des Хомá (Thomas), — на недíлю der erste Sonntag nach Ostern.

Хомíвка, *f.* s. Хомéвка, *B.*

Хóмля, *f.* s. Киб́áлка, *B.*

Хóмнути, хомонýти, *v. a.* stark

*

schlagen, (*Фр.*).

Хому́т, *dim.*хомутéць,*m.* Kummet,*n.*

Хомутний, *a.* im Kummet.

Хомя́к, *m.* s. Хомá II. 1).

Хомя́ть, *adv.* s. Стóрцом.

Хоп = лоп, *Ч.* II. 20.

Хóпта́, *f.*s. Хóóза,*B.*; 2) Unkraut,*n.B.*

Хор, *m.* Chor, *n.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хóри; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Сухозóлото.

Хóра, *f. Ф.* s. Хорóба.

Хорóáк, *m.* s. Хрóбáк, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зак.* [*pl.*Rückgrat, *n.*Rippen, *pl.B.*

Хорóýри, *pl.* (verächtl.) Knochen,

Хóрий, *a.* krank; *sbst.* хóрий, der Kranke.

Хóріти, *v. n.* s. Хорувáти, *Зак.*

Хóркавець, -вця, *m.* Räusperer, *m.*

Хóркáвий, *a.* heiser, kreischend, *Кл.*

Хóркало, *m.* s. Хóркавець.

Хóркати, *v. n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.

Хорóба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!

Хоробли́вий, *a.* s. d. f.

Хорóбний, *a.* krankhaft, kränklich.

Хорóбрий, *a.*tapfer,muthig,herzhaft.

Хорóбрість, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Хоровáти, *v. n.* s. Хорувáти.

Хоровитий, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоровитість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*

Хоровóд, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*

Хоровóдити, (-вóджу, -вóдиш), *v. a.* den Reigen führen, vortanzen.

Хорóм, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хорóми = сíни, *ОБ.*

Хорóма, *f. H.* 261. Haus, Gemach, *n.*

Хорóмина, *f. Ч.* III. 12. s. d. v. Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, *n.* [Zimmer.

Хорóмочка, *f. dim. Мс.* 13. kleines

Хорóнення, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*

Хорóни, *pl.* s. Хорóми, *Wgr.* IX.

Хоронúтель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*

Хоронúтелька, *f.* Beschützerin, *f. Пу.* Bewahrerin, *f.*

Хоронúти, *v. a.* bewahren, verwahren; hüten, beschützen; conservieren; 2) begraben, beerdigen.

Хорóство, *n. Ч.* V. 221?

Хоростíль, *m.* s. Хорустíль. [*B.*

Хорóш, *m.*Prachtkäfer,*m.* (Buprestis),

Хорóше, *adv.* s. Хорóшо.

Хорóший, *a.* schön, hübsch; 2) gut, ausgezeichnet, *Зак.* [похорош-).

Хорóшіти,*v.n.*schöner werden(gew.

Хорóшо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.

Хорошýн, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Крол.* [(Canis leporarius).

Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*

Хортúця, *f.* Windhündin, *f.*

Хортúще, *m. aug.* s. Хорт. [*Шс.*

Хортовúй, *a.* schnell, rasch, hurtig,

Хортувáтий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.

Хорувáти, *v. n.* krank sein, k. liegen; * — на пáна den grossen Herrn spielen.

Хоругóв, *g.* -гвú, *f.* Fahne, *f.*

Хоругóвка, *f. dim.* s. d. v. Fahne, *f.*; -вітровá, Windfahne, *f. Пол.*

Хорýжий, хорýнжий, *a.* Fahnenträger, *m.* (im Kosakenheer), -полковúй, der die Fahne eines Regiments (полк) trägt; — генерáльний, Hüter der Standarte des гетьмáн, *Зак.*

Хорунжéвнин, *a.* der Хорунжíвна, *Кв.* II. 126. [рýнжий.

Хорунжíвна, *f.* Tochter eines Хо-

Хорустíль, хорустíльник, *m.* Wasserralle, *f.* (Rallus aquaticus), *B.*

Хорчúвий, *a.* -чоловíк ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, *Ф.*

Хорющий, *a. Ч.* II. 11. *comp.* s. Хорóший,(хорóшший), хорóщий 779; хорющший 195. [lich, *Шс.*

Хорáвий, *a.* schmerzhaft, schmerz-

Хосéн, *gen.* хснá,u. хснý,*m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

Хосéнний, *a.* vortheilhaft, nützlich.

Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wiewohl, wenngleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть óи и тóе, so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, *Ш.* II. 61; якúй хотá wer beliebig, *К.*; хоть-хоть entweder-oder.

Хотá, *f. КУ.* хотóю-вздохáми, *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Leidenschaft, *f.* Trieb, *m.* Begierde, *f.*

Хотáр, *m.* Land, *n. Пар.*

Хотїне, *n.* Wollen, Streben, *n. Ил. Ган.* Willen, *m. К.* s. Пóхоть.

Хотїти, *v. a.* wollen, begehren, verlangen; *impers.* — ся, менї хóче ся es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хóче ся ему́ er will nicht, er mag nicht, hat genug.

Хотя́й, хотя́, *conj.* s. Хоть.

Хотя́чка, (хотéчка), *f.* Gelüst, *n.* Begierde, *f.* [dende Kokette.

Хóха, *f. Н.* 276. auffallend sich klei-

Хохітва, *f.* Lachmöve, *f.* (Larus ridibundus), *В.*

Хóхличок, -чка, *m. dim.* s. Хохóл.

Хохóл, *m.* Schopf, *m.*; * bei den Gross-Russen Spottname der Bewohner Klein-Russlands.

Хохóлик, *m.* Doldentraube, *f.*

Хохотáти ся, laut lachen, aus vollem Halse lachen.

Хохотїти, *v. n.* laut lachen, kichern.

Хоху́ль, *m.* Bisamratte, *f.* (Myogale moschata), *В.*

Хоць, *conj.* s. Хоть.

I. Хоч, хочá, *conj.* wiewohl, gleichwohl, obgleich, wenngleich; wenigstens; хоч до лу́ка, хоч до дрю́ка, *Кух. Ос.* (61), XI. 37. s. хоть-хоть.

II. Хоч = хóчеш; хоч не хоч (хочá не хочá) man mag wollen od. nicht (*lat.* volens nolens).

Хоч-би, *conj.* gesetzt, wenn auch.

Хóчень, *conj.* s. Хоч I.

Хработїти, *v. n.* s. Хроботїти.

Храбрéнний, *a.* sehr tapfer, *Ру.*

Хрáбрий, *a.* s. Хорóбрий. [вáти.

Храбри́ти ся, *С.* II. 213. s. Храбру-

Храбрíй, *m.* Maulheld, *m.*

Храбрувáти, *v. n.* den tapferen spielen, grossthun, bramarbasieren.

Храбу́ст, *m.* храбу́сте, *n. coll.* Blätter vom Kohl; unentwickelte Kohlköpfe; 2) Art Speise aus Kohlblättern mit Molken u. Mehl bereitet, *В.*; 3) Kohl-Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum), *В.*

Храм, *m.* Kirche, *f.*; 2) Kirchweihfest, *n.* Kirchmesse, *f.*

Хрáмати, *v. n.* hinken.

Храминá, *f.* Haus, Gebäude, *n. Ш.* II, 252. *Н.* 201.

Храмни́ця, *f.* s. d. v.

Храмови́й, *a.* das Kirchweihfest betreffend, *С.* II. 155.

Храмотá, *f. coll.* lahme Schafe.

Храму́вáне, *n. Н.* 125. das Feiern des Kirchweihfestes. [(*Фр.*).

Храмувáти, *v. n.* s. Празникувáти,

Хрань, *imperat.* s. Храни́ти, хрань Бóже! Gott behüte!

Хрáна, *f. Ф. Пр.* III. 181?

Храни́ло, *n. К.* Wache, *f.* Schutz, *m.*

Храни́мий, *a.* beschützt, beschirmt, *Ш.* II. 249. [*m. Ш.* I. 236.

Храни́тель, *m.* Beschützer, Hüter,

Храни́ти, *v. a.* s. Хорони́ти.

Храп, *m.* Schnauben des Pferdes, *n. КУ.*; 2) e. lange Stange von den Fischern gebraucht zum Scheuchen der Fische, *В.* s. Бовт.

Хрáпа, *f.* festgefrorene Erdschollen, *В.*

I. Храпáвий, *a.* rauh, uneben, *В.* s. Рáпавий.

II. Хрáпавий, *a.* s. Хрипли́вий, *ВБ.*

Хрáпи, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* (bei Pferden), *vgl.* Храп 1). [*m.* (*Фр.*).

Храпíй, храпкó, *m.* Schnarcher,

Хрáпле, *n. coll.* s. Хрáпа, *В.*

Храпли́вий, *a.* rauh, heiser.

Храпу́н, *m.* Schnarcher, *m.*

Хреб, *m.* Wirbel, *m.* [grat, *m.*

Хребéт, *gen.* -бтá, *m.* Rücken, Rück-

Хребети́на *f.* Columna vertebralis, *В.*

Хребéтний, *a.* Rücken-, — стóвпчик, *Фр.* Rückensaite, *f.* Wirbel-, Rückenstrang, *m.* (Chorda dorsalis).

Хребéтник, *m.* Wirbelthier, Rückgratthier, *n. Фр.* [Rückgrat, *m. В.*

Хребéтниця, *f.* Wirbelsäule. *f.*

Хребови́й, *a.* Wirbel-, -стовп, Wirbelsäule, *f. В.*

Хребтови́й, *a.* Rücken-.

Хребтови́на, *f.* Rückenstück, *n. Ру.*

Хребтонóжки, *pl.* Notopoda.

Хребтонóс, *m.* дидельф Beutelratte, *f.* (Didelphys dorsigera).

Хребтоóчок, -чка, *m.* Nackenauge, *m.* (Notoommata), *В.* [*m.* (Notonecta), *В.*

Хребтоплáв, *m.* Rückenschwimmer,

Хребтоплáвка сїрожóвта, *f.* Ruderwanze, *f.* (Notonecta glauca), *Пол.*

Хребторóдний, *a.* -дна піпа, *f.* Wabenkröte, *f.* (Pipa dorsigera). [*pl.*

Хревти́. *pl.* s. Хребти́, Gebirgsrücken,

Хрéлївна, *f. К.* II. 76. viell. verdorb. aus Фрейлїна, *gr.* Hofdame, *f.*

Хрéпнути, *v. a. Не.* s. Трíснути.

Хрест, *m.* Kreuz, *n.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хрестý тримáти, держáти, aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-в-хрест, на-о-хрест, хрестна-в-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Oz.* 116.

Хрестьóйни, *pl.* s. Хрестúни.

Хрéстe, *n.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten

Хрéстик, *m. dim.* s. Хрест 1); 2) *pl.* хрéстики, Trifolium repens. *Hic.*

Хрестикóвий, *a.* mit kleinen Kreuzen. [becken, -stein, *m.*

Хрестúльниця, (-тíльн-) *f.* Taufхрестúни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f.* Taufen, *n.*

Хрестúти, (хрещý, хрестúш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хрéстний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -отéць Taufpathe, *m.*; -на мáти Pathin, *f.* — тúждень, die vierte Woche der grossen Fasten, *Зак.*

Хрестопáльник, *m.* der mit „Христос воскрéс“ zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хрестовúй, *a.* Kreuz; -вí уставки. *Kol.* I. 49. e. Art Leinenstickerei.

Хрестовúк, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polygala vulgaris), *B.* [Kreuzes. *Pa.* II. 211.

Хрестовúна, *f.* Querbalken eines

Хрестомáтія, *f.* Chrestomathie, Auswahl, *f.* [*m.* Kreuzfahrer, *m.*

Хрестонóс, хрестонóсець, -сця.

Хрестонóска музúчка, *f.* Dorcadion cruciatum, *B.*

Хрестоцьвíті, *pl.* Kreuzblüttler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестувáти, *v. a.* zu Ostern mit „Христóс воскрéс“ grüssen, *Кн.* [*B.*

Хрестúк, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Epeira),

Хрéстцї, *pl.* s. Хрéстний тúждень. *Зак.* [Хрещáтий, *Гол.* III. 100.

Хрещáк, *m. Beim.* des Барвíнок, s.

Хрещáстний, *a. Ч.* IV. 99. s. Хрещáтий.

Хрещáтий, *a.* kreuzförmig; -барвíнок ästig; -те полотнó kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хрещáтик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, (jetzt eine der grössten u. schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew). [тнó, *B.*

Хрещáтина, *f.* s. Хрещáте полоХрещáчий, *a.* s. Хрещáтий.

Хрещéний, *a.* getauft; 2) -отéць Pathe, Taufzeuge, *m.* -на мáти, Pathin, *f.*

Хрéщик, *m. Ч.* III. 82. e. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хрúпавка, хрúпавиця, хрúпка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f. B.* [werden.

Хрúпати, *v. n.* heiser sein, heiser

Хрúпiт, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хрипíти, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хрипкáвий, *a.* heiser, rauh.

Хрипкúй, *a.* heiser, rauh.

Хрúплий, *a.* s. d. v.

Хрúповиця, *f.* s. Хрúпка.

Хрипотá, *f.* s. Хрúпавка.

Христарáдник, *m.* *Bettler, *m. Cm.*

Християнúн, *m.* Christ, *m.*; христиáнка, *f.* Christin, *f.*

Христиáньский, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; думá хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele. [stianisieren.

Християнізувáти. *v. a. Hc.* chri-

Христувáне, *n.* s. Христосувáне.

Христóвий, христóв, *a.* von Christus, Christus. [ти ся.

Христувáти ся, s. Христосувá-

Христопродáвець, -вця, *m.* Verräther u. Verkäufer des Christus, *m. Cm.*

Христóс, *m.* Christus.

Христосувáти ся, sich am Osterfeste gegenseitig küssen; davon *sbst.* христосувáне, *n.*

Хрúстя, *f.* Christina.

Хрич, *m. B.* s. Хрунь.

Хрищ, *m. B.* s. Хрищик; 2) хрищ очертóвий, *m.* Quirlblättrige Knorpelblume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хрищéник, *m.* Täufling, *m.*

Хрищéниця, *f.* Täufling, *m.*

Хрúщик, *m.* Knorpel, *m. Нав.*

Хрíкавий, *a.* s. Хорчúвий, *Ф.*

Хрін, *gen.* хрóну, (хрінь, *gen.* хрéню), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armoracia rusticana, Cochlearia arm.).

Хріниця (пéся), *f.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderale); 2) — жерúха, Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хрíщ шийовúй, *m.* Halswirbel, *m.*
Хрíщик, *m.pl.* хрíщики, Knorpel, *m.*
Хрíя, *f.* Chrie, *f.* *Фр.* [Schweines.
Хро-хро! *int.* vom Grunzen des
Хробáк, *m* Wurm, *m.*; 2) Regenwurm, *m.* (Lumbricus), *B*; *pl.* хробáкú, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
Хробáтий, хробовáтий, *a.* rauh, uneben, *B.*
Хробачливий, *a.* wurmstichig.
Хробачнá, *f. coll.* Würmer, *pl.*
Хрóбіт, -оту, *m.* Geklirre, Gerassel, Geräusch, *n.*
Хробовáтий. *a.* uneben, rauh, *B.*
Хробовáтка, *f.* s. крýжниця, Runzlige Kreiselschnecke, (Turbo Rugosus), *B.*
Хрóбот, *m.* s. Хрóбіт.
Хроботíти, *v. n.* rasseln.
I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).
II. Хром, *Ш.* II. 76.?
Хромáк, *m.* hinkendes Schaf, *B.*
Хрóмий, *a.* lahm. [erlahmen.
Хромнýти, *v. n.* hinkend werden,
Хромолáба, *m* u *f.* §. der (die) Lahme.
Хрон, *m.* s. Хрíн. [*pl.* Chronik, *f.* *Зак.*
Хронопúсь, *m.* Jahrbücher, Annalen,
Хронопúсець, -сця, *m.* Annalist, *m.* *Піс.* [hörig; annalistisch, *Піс.*
Хронопúсний, *a.* zur Chronik ge-
Хрóпіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*
Хропíти, *v. n.* schnarchen.
Хрóпнути, *v. n.* *Ру.* niederstürzen.
Хропóк, -пкá, *m.* Schnarchen (im festen Schlaf), *n.*
Хропостúти, *v. a.* knuppern, s. Хрýпати, хропостúт яблока, knuppernd isst er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*
Хропостíти, *v. n.* knarren, kni-
Хроптú, *v. n.* schnarchen, *Ш.*
Хропýн, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).
Хросúна, *f.* Фрóська. [Körper, *Піс.*
Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen
Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch beim Nagen u. Fressen.
Хрýмати, *v. a.* Хрýпати. *М.*
Хрýмка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).
Хрýмкати, хрýмсати, хрýмцати, *v. a.* s. Хрýпати, (*Фр.*), *B.*
Хрумтíти, *v. n.* knistern.
Хрýмчати. *v. a.* s. Хрýпати, *Зак.*
Хрунь, *m.* § Beiname des Schweines; * Trottel, *m.*
Хрýнькати, *v. n.* grunzen.
Хрунькíт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*
Хрýнцати, *v. n.* grunzen.
Хрун, *int.* vom Brechen u. Nagen.
Хрýпавка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*); 2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*
Хрýпати, *v. a.* knuppern, *B.*
I. Хрупíль. *m.* Fries, *m.* *Пар.*
II. Хрýпіль, *m.* чóрний, s. Трýфля; 2) бíлий, weisse Trüffel, (Rhizopogon albus), *Вол.* [mürbe.
Хрупкúй, *a.* knorpelig, knackerig,
Хрупостíти, *v. n.* knacken, knistern, *K.*; 2) * на кого́ mit Drohungen jmdn anfahren, (*Фр.*)
Хрупостнá, *f.* Knistern, *n.*
Хрупотíти, (хрупóчу, -потúш), *v. n.* krachen, knistern, knirschen.
Хрýскіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*
Хрýско, *adv.* *М.* III. 124.?
Хрýснути, *v. n.* knistern, knatternd brechen. [stern, *Зак.*
Хрýст, *m.* s. Хворóст; 2) das Kni-
Хрусть, *int.* vom Knistern, Krachen.
Хрýставець, -вця, *m.* s. Тріскавець.
Хрýстапка, *f. gew. pl.* хруставкú, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*
Хрустáль, *m.* Krystall, *n.*; 2) * = пацьóрка.
Хрустáлик, *m.dim.* s. d. v.; 2) knorpeliger Horntheil des Auges, *P.* 254.
Хрýсталка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрустáльний, *a.* krystall, *Фр.*
Хрýстати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).
Хрустíти, *v. n.* s. d. v.; 2) *v. a.* пáльцями die Finger brechen u. dadurch einen besonderen Schall hervorbringen.
Хрýстка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрýстниця, *f.* Knorpelqualle, *f.* (Porpita), *B.*
Хруштáль, *m.* Krystall, *n.* *Пар.*?
Хрушталéвий, *a.* krystall.
Хрушталізáция, *f.* Krystallisation, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*
Хрушталювáти, *v. a.* krystallisieren.
Хрущ, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris), *B.*; 2) — волóський, Brachkäfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B.*; 3) überhpt. Käfer, *m.* *pl.* хрущí, Käfer, *pl.* (Coleoptera), *B.*
Хрущáк мучнúй, *m.* Müller od,

Mahlkäfer, *m.* (Tenebrio molitor).

Хрущівна, *f.* Tochter des Käfers, *Cm.*

Хрюкати, *v. n.* grunzen. [g. essen.

Хряв кати, *v. a.* gierig verschlingen,

Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.* Schnupfen, *m. Пар.*

Хряка ти, *v. a.* schneuzen.

Хряпнути ся, sich niederwerfen, *C.* I. 132, stürzen, anprallen.

Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n. Фр.*

Хряскіт, -оту, *m.* s. d. v.

Хрястка, *f.* Knorpel, *m. B.*

I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*

II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m. B.*

Хрящикові й, *a.* knorpelig.

Хрящковатий, *a.* knorpelig. [*Фр.*

Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,

Хтивость, -ости. *f. pol. K.* Habgier, *f*

Хтіти, *v. n.* s. Хотіти.

Хто, *pron.* wer; хто-нехто, *K.* kaum der Eine od. d. Andere.

Хтодонт, Хтодос, *m.* Theodat.

Хтокало, *m.* der „хто" gesagt hat, *M+B.* 256.

Хтокати, *v. a.* „хто" sagen. [Фуга.

Хуга, *f.* Schneegestöber, *n. III.* I. 40. s.

Хторий, *a. D. c.* 232. s. Второй.

Худавий, *a.* etwas schmächtig, hager.

Худак, *m.* vom mageren Vieh; 2) armer Schlucker.

Худерлявий, *a.* mager, eingezogen.

Худий, *a.* mager, hager; 2) * armselig.

Худібка, *f. dim.* s. Худоба.

Худібний, *a.* s. Худобний.

Худібність, -ости, *f.* Armut, *f.*

Худібчина, *f. dim.* s. Худоба.

Худіти, *v. n.* mager werden.

Худнути, худнути, *v. n.* mager werden, am Leibe abfallen.

I. Худо, *n.* das Böse, Schlechte, das Uebel, *Ke.* I. 59. [2) schlecht, übel.

II. Худо, *adv.* mager; wenig, dürftig;

Худоба, *f.* Vieh, *n.* Hausthier, *n*; * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f. III.* I. 40. *P.* II. 12; 3) Armut, *f. Зак.*

Худобиця, *f.* s. Худоба, *Зг.*

Худобіти, *v. n.* viehisch, thierisch werden, *KУ.* [*MIII. B.*

Худобний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.

Худобнити. *v. n. D. c.* 403. s. Убожіти.

Худога, *m. Ст.* s. Художник.

Художний, *a. Біл.* kunstgerecht.

Художник, *m.* Künstler, *m.*

Художницький, *a. K.* von dem Künstler, künstlerisch.

Художничий, *a.* künstlerisch, *T.*

Художничість, -ости, *f.* Kunst, *f.* Kunstwert, *m. T.*

Худопахолок, -лка, *m.* ein armer Schlucker, ein armer Teufel; unansehnlich dem Körper od. dem Vermögen nach.

Худорба, *f. H.* 47. magere, hagere Person. [ger, schwach.

Худорлявий, *a.* abgemagert, ha-

Худородний, *a.* von niedriger Abkunft, *Зак.* [*III.* II. 244.

Худосилий, *a.* kraftlos, schwach,

Худосочний, *a.* trocken, *Фр.*

Худощавий, *a.* hager, mager.

Хук, *m. H.* 71. ? хука дати на вовка *M+B.* 82. ?

Хукати, *v. a.* s. Хухати, *Зак.*

Хул, *m. Kst.* s. Хула.

Хула, *f.* Lästerung, *f. III.* II. 66.

Хулитель, *m.* Lästerer, *m. K.*

Хулити, *v. a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*

Хульний, *a.* lästernd, *K.* [*m. Пар.*

Хульник, *m.* Spötter, *m.*; 2) Krittler,

Хундамент, *m.* s. Фундамент, *Зак.*

Хунт, *m.* s. Фунт, *Зак.* хунтовий, *a.* s. Фунтовий, *Шіс.*

Хунути, *v. n. Под.* s. Худнути.

Хупавий, *a. Me.* 323. *Ч.* III. 235. *M.* III. 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Щог.*

Хупаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зак.*

Хупавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.* Hoffart, *f. Зак.*

I. Хура, *f.* s. Фіра.

II. Хура, *f.* s. Заверуха.

Хураго, *Luts. gr.* 165. ?

Хурба, *f.* Vergehen, Verbrechen, *n.*

Хурбет, *m. Oc.* (61) I. 73. ein schlechter Mensch. [trügerisch, *Шіс.*

Хурбетський, *a.* spitzbübisch, be-

Хурбетство, *n.* Spitzbüberei, *f. Шіс.*

Хурда, *f.* e. Schar kranker od. magerer Schafe. [*m. III.* I. 15.

Хурдига, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,

Хурдник. *m.* abgegrenzte Räumlichkeit für die Хурда.

Хуріти, *v. n.* wogen, wallen, *Шіс.*

Хурія, (Фурія), *f. P.* II. 130. Wuth, *f.* Toben, *n.* хурію підняти, rasend werden; 2) Sturmwind, *m. Oc.* 81.

Хуркотій, *m.* Rüsselschwärmer, *m.* (Macroglossa), *B.*

Хуронáнє, *n.* s. Фірмáнка.
Хуртéча, *f.* s. Хуртовúнá, *Щог.*
Хуртúна, *f. C.* I. 89. s. Хуртовúнá.
Хуртовúнá, *f.* Schneegestöber, *n.* Sturm, *m.* [ren, überführen (von Frachten).
Хурувáти, *v. a. Oc.* (61) VII. ausführ-
Хурчáти, *v. n.* s. Гудíти, *Зах.*
Хýрщик, *m.* Mietskutscher, Fuhrmann, *m. Зах.* [Wäsche, *f.*
Хýста, *f. gew. pl.* хýсти, Weisszeug, *n.*
Хýстє, *n. coll. Ч.* III. 300. s. Хýсти.
Хустúна, (*dim.* хустúнка, хустúнонька, хустúночка), *f. dim.* s. Хýстка.
Хустúця, *f. aug.* s. Хýстка.
Хýстка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch, *n.*; Halstuch, Kopftuch, *n.*
Хýсточка, *f. dim.* s. d. v.
Хустóчник, *m.* Erzeuger der (Kopf-, Hals-, Schnupf-) Tücher, *m. T.*
Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Begierde, *f. Зах.*
Хýтір, -ора, *m.* s. Хýтор.
Хуткúй, *a.* gesohwind, schnell, hurtig, eilfertig.
Хýткість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Schnelligkeit, Eile, Eilfertigkeit, *f.*
Хýтко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig, sogleich.
Хутнíйше, *adv. comp.* eher, lieber.
Хýтор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Landgut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
Хýторець, -рця, хýторик, *m. dim.*
Хуторнúй, *a.* zum Хýтор geh.; ländlich, *K.*
Хуторнúк, *m.* Meier, *m.*
Хýторок, -рка, *m. dim.* s. Хýтор.
Хýторский, *a.* zum Хýтор geh.
Хуторянúн, *m.* Bewohner eines Хýтор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
Хуторянка, *f.* Landbewohnerin, Bäuerin, *f.* [*Шс.*
Хуторянський, *a.* s. Хýторский,
Хýтро, *n.* s. Фýтро; хутрóваний, *a.* s. Футров. хутрóванє, *n.* s. Футров. *Шс.* [§. zurecht machen.
Хутрувáти, *v. a.* s. Футровáти; 2)
Хутрянка, *f.* Pelzkleid, *n.*
Хух, *m.* Hauch, Wind, *m. TP.* 183.
Хýхати, *v. a.* hauchen, anhauchen; warm hauchen.
Хýхри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
Цабáнúти, *v. a.* s. Двúгати; 2) etw. Ungeheuerliches vorbringen, цíнý & einen zu hohen Preis fordern; 3) schmollen, schimpfen; fluchen, (*Фр.*).
Цабé! *int.* beim Lenken der Ochsen nach links.
Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
Цалéвий, *a.* éinen Zoll dick, breit, lang, &. [Däumenlinchen, *n.*
Цалúнка, *f. Ст.* Daumenliese, *f.*
Цалíвка, *f.* zolldickes Bret, *n.*
Цанíстра, *f. ungr.* Reisetasche an d. Seite.
Цанцýра, *f.* §. s. Осýда.
Цанцýрити, *v. a.* §. s. Осудúти.
I. Цап, *m.* Bock, Ziegenbock, *m.*; 2) * Mann mit einem grossen Barte; Spottname der Grossrussen, *Шс.*; 3) e. Art Spiel, *Зах.* [s. Цáпати, *Зах.*
II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
Цапáр, *m.* ästiger Holzstock zum Heutragen (ein Art Heugabel).
Цáпати, *v. a.* reissen, wegreissen, schnell ergreifen, packen; * wegstehlen, *Зах.* [zelbaum, *m.*
Цáпень, -пня, *m.* Bockssprung; Bur-
Цáпити, *v. a.* s. Цáпати. [*m. Ф.*
Цапíстрах, *m. eigentl.* Zapfenstreich,
Цáпки, *adv.* — ставáти, стáти, sich auf den Kopf stellen.
Цапкувáти, *v. n.* s. Цáпки стáти.
Цаплéний, *a.* bocksartig; * dumm, albern; 2) toll, rasend, *Зах.*
Цáпля, *f.* Grauer Fischreiher, (Ardea cinerea), *B.*
Цáповий, *a.* des Ziegenbockes, Bocks-; пропáв нї за цáпову дýшу *sprchw.*: er ging unter elend, umsonst.
Цапóк, -пкá, *m. dim.* s. Цап 1) 2); 2) Name eines Ochsen dessen Hörner nach Hinten eingebogen sind, *B.*; 3) s. Цáпень.
Цапонóгий, *a.* bocksfüssig, *Пар.*

Цáпячий, *a.* bocksartig, Bocks-, -а борода́ Bocksbart, *m.*

Цар, (царь), *gen.* царя́, *m.* Herrscher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-зíлє, *n.* a) Wasserklette, *f.* (Petasites officinalis Moench.), *B.*; б) царь-зíлє, *n.* Stinkender Hauheohel, (Ononis hiroina), *B.*; в) царь-зíлє, *n.* Gift Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *Піс.*; г) царь-зíлє, *n.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (Aconitum lycoctonum), *Зак.*; 3) царь-огóнь, *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Кур.* 35.

Цáра, *f.* Menge, *f.*

Цáргати, цáргнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*

Царгорóд, *m.* Stadt Constantinopel.

Царгорóдець, -дця, *m. Фр.* Einwohner der Stadt Царгорóд.

Цардвóйца, *f. У.* Kaiserpaar, *n.*

Царéвич, *m.* czarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz.

Царедвóрець, -рця, *m.* Hofmann, [*m. K.*

Царéнко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.*

Царенá *gen.* -я́ти, *n.* Kind eines Czaren.

Цариградá, *m.* Constantinopel.

Цариградка, *f. K. Beiname* der Tabakspfeife (aus Цариградá).

Цáрик, *m. dim.* Chan, *m.*; 2) e. Fischgattung (Aoerina?), *B.*

Цáрина, *dim.* цáринка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B.*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в цáрину скакáти Unzucht, Ehebruch treiben (v. Weibe).

Царúнний, *a.* zur Цáрина geh. *У.*; -е сíно Heu von angebautem Felde; 2) царинний, *sbst. m.* Feldhüter, *m.*

Цáрити, *v. a.* Цар sein.

Царúцин, *a.* der Czarin, *C.* I. 71.

Царúця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czar; Kaiserin, Königin, *f.*

Царівéць, -вця́, *pl.* царівцí, *m.* Monarchist, *m. Др.*

Царівна, *f.* des Czaren Tochter, [Prinzessin.

Царівний, *a.* czarisch, kaiserlich; *sbst. m.* = царéвич, *Kol.* II. 231.

Царівщина, *f.* Regale, *n.*

Цáрка исúда, *f.* Königskoralle, *f.* (Isis hippuris), *B.*

Царьковáти, *v. a. in d Verbind.* обцарьковáти, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царóвич, *m.* s. Царéвич.

I. Царóк, *gen.* царкá, *m. dim.* s. Цар, kleiner König od. Czar.

II. Цáрок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber &, Zwinger, *m. B.*

Цáрьский, (цáрский), *a.* des Czaren, czarisch; kaiserlich, königlich; -кі врáта, -двéрі die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий вінéць, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борíдка, *Не.* Gemeine Wunderblume, (Mirabilis jalapa), 3) царська скóиця, königliche Klappermuschel, (Regius Spondylus), *B.*

Цáрственко, *n. dim.* s. Цáрство.

Цáрство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небéсне Himmelreich, *n.*

Царствóване, *n.* Regierung, *f.*

Царствувáти, *v. a.* regieren, herrschen.

Царстолúця, *f. У.* Residenz, Kaiserstadt, *f.*

Царувáти, (царюв-), *v. a. Ч.* II. 171. s. Царствувáти.

Царя́, *n.* Czarenkind, *n. Ш.* II. 13.

Цáфати, — ся, s. Цóфати, — ся.

Цáхнути, *v. n.* fallen.

Цвáйка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.*

Цвáркати, *v. n.* zwitschern; unverständlich sprechen, *B.*

Цвéнькати, *v. n.* zwitschern, *Ф.*; plappern, unverständlich sprechen, *Ш.* II. 27. s. d. v.

Цвенькáч, *m. K.* der mit dem Säbel klirrend dareinschlägt.

Цвéркати, *v. a.* s. Цéркати.

Цвúга, *f. Ф. Вес.* 44.?

Цвúгати, *v. a.* klopfen, schlagen, *Піс.*

Цвúкля, *f.* Betterave, *f.* (Beta cicla), *B.*

Цвиковнúк, *m.* Pflanze, *B.* [(*Фр.*).

Цвúколь, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*

Цвинду́х, *m.* Unechte Bärenklau, (Heracleum spondylium), *B.*

Цвúнтáр, *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*

Цвинтарúще, *n.* Platz wo e. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m. Ф.*

Цвúсти, (цвиту́, -тéш), *v. n.* blühen.

Цьвíг, *m.* Geissel, *f. Пар.*

Цьвíганє, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*

Цьвíгати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.

Цьвігáч, *m.* Geissler, *m. Пар.*

Цьвіль, *f.* s. Пліснь, Schimmel, Moder, *m.* *Ш.* II. 9.

Цьвілий, *a.* schimmelig; -а голова́ *K.* bemoostes Haupt; bornirter Kopf.

Цьвіли́ти, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B.*

Цьвілля, *n. P.* II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*

Цьвірінькати, цьвірінькота́ти, (-тї́ти), цьвірка́ти, цвірінькати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.

Цьвірінчу́к, *m.* s. Цьвіркун.

Цьвірк. *m.* цьвіркітний. *f.* das Gezirpe.

Цьвірка́р, *m.* Flussrohrsänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*

Цьвірка́ти (цвір-), *v. n.* s. Цьвірінькати; 2) — в о́чи кому́ jmdm lästig, frech etw. aussetzen. [*n. Фр.*

Цьвірки́т, -коту (цвір-), *m.* Zirpen,

Цьвіркота́ти (цвір-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.

Цьвіркуля (цвір-), *f.* s. Щебету́ха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.

Цьвіркун (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* цьвіркуни́, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.

Цьвірчити (цвір-), *v. n.* s. Цьвір-

Цьвіт, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -житя́ die besten Jahre, *Пар.*; 2) -безсме́ртний. Strohblume, *f.* (Helichrysum), *B.*; 3) *pl.* цьвіти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl. Пар.* [nia), *B.*

Цьвіта́нь, *f.* Meeranemone, *f.* (Acti-

Цьвіта́рня, *f.* Blumenhaus, *n. B.*

Цьвітень, -тня, *m.* Mon. April.

Цьвіти́н, *m. Me.* 120. s. Цьвіт.

Цьвіти́нне, *n. coll.* Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*

Цьвіти́стий, *a.* blumenreich, blumig, *Bax.*

Цьві́тка, *f.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвіткова́ний, *a.* mit Blumen bemalt, *АД.* I. 210.

Цьвіткова́тий, *a.* blumicht.

Цьвітмако́вий, *a.* -сьвіт *Ф.* vergänglich, kurz dauernd wie die Mohnblüte.

Цьвітни́й, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*M.*; frisch am Gesicht; -а неді́ля Palmsonntag, *m.*

Цьвітни́к, *m.* Blumenbeet, *n.* Blumengarten, *m.*

Цьвітника́р, *m.* Florist, *m. Пар.*

Цьвіто́ве, *n.* Flor, *m. Пар.*

Цьвітозо́бри *pl.* Blumenlese, *f. Пар.*

Цьві́ток. *gen.* -тка, *m.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітоли́стий, *a.* bunt.

Цьвітолю́б, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [käfer, *m.* (Anticus), *B.*

Цьвітоми́рок, -рка, *m.* Blumen-

Цьвітомура́вий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenteppich bedeckt, *У.*

Цьвіто́нний, *a.* -на неді́ля = цьвітна́ нед. *Kol.* I. 147.

Цьвітоно́сний, *a. Ф.* blumentragend, geschmückt; -ва неді́ля Palmsonntag, *m.* [(inflorescentia).

Цьвітоста́н, *m.* Blütenstand, *m.*

Цьвіточанки́, *pl.* s. Мо́рські поліпи.

Цьвіто́чниця, *f.* Florfliege, *f. Пар.*

Цьвітува́ти, *v. a.* -тю́ю die Blüte wegreissen.

Цьвіту́ля, *f.* e. Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*

Цьвіту́ха, *f.* s. Каля́фіор.

Цьвіту́чий, *a.* blühend.

Цьві́чене, *n. pol.* Uebung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *H.* 160.

Цьві́чити, *v. a.* üben, abrichten; 1)

Цьвок, цьвьок, *m.* Nagel, *m.* (*Фр.*).

Цьвох, *int.* vom Peitschen.

Цьвьох, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*

Цьвьохки́й, *a.* stachelig (ди́чка), +*M.*

Цьвя́гнути, *v. a.* s. Сьвя́гнути, (*Фр.*).

Цьвях, (цьвяк), *m.* Nagel, *m.*

Цьвяха́р, *m.* Nagelschmied, *m.*

Цьвяхо́ваний, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Кч.* 5.

Цьвяхова́ти, (цьвяхув-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цьвях.

Цьвя́чок, -чка, (цьвя́шок), *m. dim.* s.

Цьвя́шечок, -чка, *m. dim.* s. d. v.

Цьвяшкова́ний, *a.* цьвяшкува́ти. *v. a.* s. Цьвяхо́ваний, цьвяхува́ти, *Зак.* [stark fliessen.

Цебеніти, *v. n. Oc.* (61) IV. 62.

Цебе́ньки, *v. n.* кому́ в о́чи s. Цьвіркати к. в о.

Цебе́р, -бра́, *m.* Zober, Eimer, *m.*

Це́бре́ць, *m.* Thymus serpyllum, *B.*

Це́бри́к, *m. dim.* s. Цебе́р.

Цебри́на, *f.* e. Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten, *m.* -einfassung, *f.*

*

Це́бри́ти, *v. a.* -бо́ду, *eigentl.* in e. Zober tragen, übrhpt tragen.
Це́бри́чок, -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) s. Це́брець, *B.*
Це́бру́ва́ти, *v. a.* s. Цемо́ру́ва́ти.
Цегі́ллє, *n. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [s. Цегі́льний, цегі́льник.
Цегі́льний, *a.* цегі́льник, *m. Зак.*
Цегі́льня, *f.* s. Цегі́льня, *Зак.*
Ці́гла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.*; *coll.* Ziegeln, *pl.*
Цегли́на, *f.* Ziegelstein, *m.*
Цегли́нє, *n. coll.* s. Цегі́ллє.
Цегли́нка, *f.* Stück v. einem Ziegel, *Ш.* I. 399.
Цегли́стий, *a.* ziegelförmig.
Цегло́ви́й, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-.
Цегляни́й, *a.* s. d. v. *Зак.*
Цегля́р, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, -streicher, *m. Пар.*
Цегля́рський, *a.* Ziegler-.
Цегля́рство, *n.* Zieglerhandwerk, *n.*
Цегля́стий, *a.* ziegelroth, -kінь, *B.*
Цегі́лка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*
Цегі́льний, *a.* Ziegel-.
Цегі́льник, *m.* s. Цегля́р. [*f.*
Цегі́льня, *f.* Ziegelei, Ziegelbrennerei,
Цегі́льство, *n.* s. Цегля́рство, *Пар.*
Цедри́на, *f.* s. Кедри́на.
Цеду́ла, *dim.* цеду́лка, *f. eigentl.* Zettel, *m.*; Handschrift, *f.* Schein, *m.* Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Піс.*
Цей, ця (ця́я), це (цє́є), *pron.* = сей,
Це́кіт, -оту, *m.* Feld mit Schotter, Gerölle bedeckt.
Цекота́ти, *v. a.* s. Цокоти́ти.
Це́конї́ти, *v. n.* abträufeln.
Цель, *f. K.* s. Ці́ль. [*n.* s. Цебри́на.
Цемо́ри́на, (цимо́р-), *f.* цемо́ри́нє,
Цемо́ро́ва, *f.* s. d. v.
Цемо́ру́ва́ти, *v. a.* den Brunnen einfassen, e. Brunnenkasten verfertigen.
Це́мент, *m.* Cement, hydraulischer Mörtel.
I. Цент, *m.* = 1 Kreuzer österr. Währ.
II. Цент, *m. Ф.* Treffer in der Zielscheibe. [Centrum, *n.* Mittelpunkt, *m.*
Центр, *m.* це́нтро, це́нтрум, *n. Не.*
Центра́льний, *a.* central.
Центротя́жний, *a.* centripetal, *Др.*
Центу́рія, *f.* s. Жа́рка.
Цеп, *m. D. c.* 384. s. Ланьцу́х.
Цепа́, *f.* s. d. v. *Зак.*
Цепа́к, *m.* grosser Knopf mit dem die Kinder spielen, *B.*
Це́пати, *v. n.* schlagen, дїду́нь це́пає до па́льця: скрип! der Musikkäfer (Dorcadion holosericeum) schlägt an den Finger mit einem knarrenden Geräusch an, *B.*
Цепеніти, *v. n.* zittern.
Це́пер, *adv. ungr.* s. Тепе́р.
Цепера́к, *m.* s. Ава́к. [I. 64.
Цепи́ло, цепи́лє, *n.* s. Цїпи́ло, *Kol.*
Це́пати, *v. n.* piepen.
Це́пята, (це́пята), *pl.* s. Ку́рята.
Цёпка, *f.* Goldammer, *f.* (Emberiza citrinella), *B.*
Цёпку, *dim.* цёпи́нку, цёпи́ночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*
Це́ра, *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. Ст.*
Цера́та, *f.* Wachstuch, *n.*
Цереґе́лї, *pl.* übertriebene Complimente, Faxen; Umstände, *pl. Піс.*
Цереґлёва́ти, *v. a.* wechseln; 2) ausklauben, auswählen, цереґлю́й ві́вцї, *B.*
Церемо́нити ся, (*Кв.* II. 147. царам-), viel Ziererei, Schererei machen.
Церемо́нія, *f.* Ceremonie, *f.*; 2) Umstände, *pl.*
Церемо́ніял, *m.* Ceremoniel, *n.*
Це́ркати, (церьк-), *v. a.* melken, *B.*
Це́ркви, це́рков, *f.* Kirche, *f.*
Церко́вний, *a.* zur Kirche gehörig, Kirchen-, kirchlich.
Церко́вник, *m.* Kirchenfürst, Hierarch, *m. K.*; 2) Kirchendiener, Küster, *m. Мог. ГШ.*; 3) Haussperling, *m.* (Fringilla domestica), *B.*
Церко́вниця, *f.* Sonntagskleid, *n.*
Церковноприхо́дский, *a. Не.* Kirchen, Pfarr-. [ко́вник 2).
Церковнослужи́тель, *m.* s. Цер-
Це́рковця, *f. dim.* kleine Kirche.
Церко́вщина, *f.* Kirchenwesen, *n.*; 2) die kirchenslavische Sprache.
Цеса́рець, -рця, *m.* zur Цеса́рщина gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus d. Цеса́рщина, +*M.*
Цеса́рчик, *m.* s. d. v. *Зак.*
Цеса́рщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes. Oesterreich, *Піс.*
Це́ссія, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n.* Abtretung, Ueberlassung, *f.*
Цет, *in der Verbind.* цет ци ли́шка im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n. Нар.*

Цех, *m.* Zunft, Innung, *f.*; 2) * Zeichen (Fahne) der Zunft, *P.* I. 167. *Кв.* I. 133.; überhpt: Fahne, *f.* bes. *pl.* цехй, *Не.* s. Хоругóв.

Цехлíти, *v. n. Н.* 275. vom Kreischen der Elster.

Цехмúстер, *m.* Zunftmeister, Obermeister, *m. Ко.* 77.

Цеховúй, *a.* Zunft-, zünftig, zur Zunft gehörig.

I. Ци, *conj.* = чи.

II. Ци! *int.* mit diesem Ruf wird das Pferd aufgemuntert, *B.*

Цибó, *m.* Kopfbinde der Frauen auf Papier gespannt, *B.*; 2) Schlinge, Schleife, *f.* am Рубóк, рантýх.

Цибáтий, *a. Н.* 165. *М.* III. 68. mit langen Füssen.

Цибáх, *m.* s. Буáх.

Цибéта лáша, *f.* Zibethkatze, *f.* (Viverra Zibetha), *Пол.*

Цибí, *int.* s. Цу.

Цибýлёвий, *a.* Zwiebel-.

Цибýлина, *f.* Zwiebelschale, *f.* welche ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).

Цибýлинє, (-ннє), *n.* Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sagitaefolia), *B.*

Цибýлиця, *f.* s. Цибýля.

Цибýлька, *f. dim.* kleine Zwiebel, Bolle, *f.*; цибýлькою нагодувáти, *C.* I. 53. abprügeln (?).

Цибýльковáтий, *a.* bollig.

Цибýльóвище, *n.* ein Ackerstück, worauf im Vorjahre Zwiebel angebaut war, (*Фр.*).

Цибýля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle, *f.* (Allium cepa), *B.*

Цибýлянúк, *m.* Zwiebelfresser, *m. Ф.*

Цибýлястий, *a.* gezwiebelt; 2) zwiebelartig.

Цибýх, *m.* Pfeifenrohr, *n.*

Цúган, *m.* Zigeuner, *m.*; 2) * Betrüger, Gauner, *m.*; 3) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.*

Цигане́, (-ня́), *gen.* -е́ти, (-я́ти), *n.* Zigeunerkind, *n.*

Цигáнити, *v. a.* schwindeln, betrügen; 2) *Ч.* IV. 465. sich als Zigeuner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.

Циганíя, *f.* Zigeunergesindel, *n.*

Цигáнка, *f.* Zigeunerin, *f.*; 2) *pl.* цигáнки, e. Gattung Aepfel von röthlicher Farbe, mittelgross, *B.*; 3) (Pflnze) Teufelszwirn, *m.* (Clematis integrifolia), *Нс.*

Цúганок, -нка, *m.* § e. kleines einfaches Messer.

Цигáньский, *a.* Zigeuner, zigeunerisch; -а гóлка Stopfnadel, *f. adv.* цигáньски, по —.

Цигáньство, *n.* * Schwindelei, Betrügerei, *f.*

Циганчá. *gen.*-áти, *n.* Zigeunerkind, *n.*

Циганчýк, *m.* ein junger Ziegeuner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.*

Цигáнщина, *f. Ч.* IV. 580. s. Цигáнити 2).

Цигúкати, *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden; 2) * auf der Geige schlecht spielen.

Цигáро, *n.* Cigarre, *f.*

Цик! *int.* halt!

Цúка, цúкало, *m.* der nach u. nach in kleinen Raten, läpperweise zahlt, *Га.* I. 258.

Цикáта, *f. coll.* Pomeranzenschalen in Zucker geröstet, *pl.*

Цúкати, *v. a.* in kleinem Quantum ausscheiden, melken; läppern; * -дóвг läpperweise, in kleinen Raten zahlen.

Циканúна, цúканка, *f.* Läpperschuld, *f. Нар.*

Цикéрка, *f.* der letzte Tropfen, *V.*

Цикláстер, *m.* Schraubenzieher, *m.* (den die Kosaken neben dem Esslöffel im Sacke trugen), *Зах.*

Цúконiти, *v. n.* zittern (vor Kälte).

Цикóрия, *f.* Cichorie, *f.* (Cichorium intybus); 2) Cichorienkaffee, *m.*

Цикýн, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis taenia), *B.*

Цикутúна, *f.* Cicutin, *n B.*

Цилю́рик, *m.* s. Цирýлик.

Цúмбал, *m.* Cymbel, *f.*; цимбáл, *pl.* цимбáли Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.*; 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*

Цимбалíста, цимбалíстий, *m.* Cymbelspieler, -schläger, *m.*

Цимбрúна, *f.* s. Цебрúна.

Цинь *f.* Blattzinn, *n.* Zinnfolie, *f. Ме.* 137.

Цúна, *f.* Zinn, *n.* (Stannum).

Цинамкóвий, *a.* Zimmet-, *Ст.*

Цинамóк, -мкá, *m.* s. Цинáмон.

Цинáмон, *m.* Zimmtbaum, *m.* (Persea cinnamomum); Zimmetrinde, *f.*

Цинамонóвий, *a.* Zimmet-.

Цингакóра, *f.* s. Шиндокóра.

Цúндра, цúндря, *f.* Feilspäne, *pl. Нс.*; 2) die beim Schmieden von Eisen abfallenden Stückchen, Funken, *pl.* (*Фр.*).

Цúндрити, *v. a. Шл.* vergeuden, durchbringen.

Ци́ник, *m.* Zinnoxydul, *n.* Zinnkrätze, *f.*

Цинíвка, *f.* § * ein Gefäss aus Zinn, Blech.

Цинк, *m.* Zink, *m.* (Zincum).

Цинковéць, -івця́, *m.* Kieselgalmei, *f.* Hemimorphit, *n.*

Цинкóвий, *a.* Zink-, aus Zink.

Цинóбер, *m.* Zinnober, *m.*

Цинóване, *n.* Verzinnen, *n.* *Пол.*

Цинóваний, *a.* s. Циновúй, *Зак.*

Циновéць, -івця́, *m.* Zinnerz, *n.*

Циновúй, *a.* zinnern, Zinn-.

Циноля́й, *m.* Zinngiesser, *m.*

Ци́нчок. *m.* Zinkoxyd, weisses Nichts, *n.*

Ци́пи, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*

Ципкúй, *pl.* *Кн.* на ципкáх ходúти = на пáльцях ходúти, auf den Zehen gehen.

Ципли́к, *m.* Zipfel, *m.* *Bax.*

Ципля́, *n.* *gr.* Küchlein, *n.*

Ципри́нки, *pl.* s. Ракóвинки.

Ци́прис, *m.* Cypresse, *f.*

Циприсóвий, *a.* Cypressen-.

Цирáнка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), *B.*

Цираночка, *f.* Krichente, *f.* (Annas crecca).

Цирк, *m.* Circus, *m.*

Ци́рка *f* Art Stickmuster für d. Hemd, *Ф.* сорóчка в три ци́рки.

Ци́ркати, *v. n.* schnattern (v. wilden Enten), *K.*

Ци́ркель, -кля, *m.* Zirkel, *m.*

Цирклювáти, *v. a.* abzirkeln; 2) * zustutzen, *Ал.*

Циркóвий, *a.* des Circus; *K.* гóни циркóві die Laufbahn im Circus.

Циркувáти, *v. a.* sticken (mit Mustern).

Ци́ркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis, *m.* Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreisamt, *n.*; *davon.adj.* циркуля́рний, Kreis-, Kreisamt-.

Циркуля́ция, *f.* Umlauf, *m.* Circulation, *f.*

Цирýлик, цирýльник, *m.* Wundarzt, Chirurg, *m.*; Bader, Barbier, *m.*; 2) — s. Снїжник бýрий.

Цит, цить, цúтьже, (*sgl.*), цúтьте, цúтьтеже, (*pl.*)! still!

Цúткати, *v. a.* stillsein lassen.

Цитри́на, *f.* Zitronenbaum, *m.* Zitronenfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).

Цитри́нець, -нця, *m.* Zitronenvogel, *m.* fliegendes Blatt, (Colias Rhamni), *B.*

Цитри́нка, *f.* Zitronenfalter, *m.* *B.* s. d. v.

Цитринóвий, *a* Zitronen-; 2) -силя́к Zitronengelbe Krabbenspinne, (Thomisus citreus), *B.*

Цифéрний. *a.* -а громáда Zifferklasse, *f.*

Ци́фра, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*

Цифрóвий, *a.* Ziffer-. [струвáти.

Цихмістувáти, *v. a.* § s. Секве-

Цицáк, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa, *Піс.*

Цицáтий. *a.* stark von Brüsten.

Цицеронíвщина, *f.* ciceronianische Schreibart, *K.*

Цицерóньский, *a.* ciceronianisch.

Цициндéлька, *f.* s. Бігунець пісóчний.

Цицíй, *m.* Muttersöhnchen, *n.*

Ци́цка, (ци́цька), *f.* eine der Brüste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.* *pl.* цицкú, Brustwarzen, Weiberbrüste, *pl.*

Цїóа! *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*

Цїóáтий, *a.* *B.* s. Циóáтий.

Цíва, *f.* grosse Walze, Spindel, Spule, *f.*

Цívати, *v. n.* piepen, *B.*

Цívка, *f.* Röhre, *f.* Röhrchen, *n.*; -прóдушна Windpfeife, *f.* *Пол.*; 2) Flintenlauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f*; 4) Baumstamm, *m.* *C.* I. 63. s. Відвéмок.

Цївкáстий *a.* rundlich, spindelförmig.

Цївковáтий, *a.* röhrig, *Пол.*

Цївкýн, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Charadrius), *B.*

Цívничка вигинчáта, *f.* Wurmröhre, *f.* (Serpula contortuplicata).

Цївóчниці, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.* (Inclusa).

Цívочні, *pl.* Röhrenquallen, *pl.* (Siphonophora), *B.*

Цївýниці, *pl.* s. d. v.

Цїд, *m.* Sauerteig, *n.* *Под.*

Цíдженe, *n.* Durchseihung, Filtrirung, *f.*

Цíджка, *f.* s. Цїдúлко.

Цїдúлко, (цїдúвко), цїдúльце, *n.* Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durchschlag, *m.*; 2) grosser Knoten gebunden hinten dh das Kopftuch.

Цїдúти, (цíджу, -диш), *v. a.* seihen, durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen, strömen lassen; * -словá eine affektirte Aussprache haben.

Цїдíлка, *f.* s. Цїдúлко, *Піс.*

Цїдýла, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.* *Ш.* I. 245. s. Цедýла.

Цїкáвий, *a.* neugierig; 2) die Neugierde od. Wissbegierde anreizend, interessant; 3) leicht errathend, durchdringend, * begabt, talentvoll.

Цїкавúна, *f.* neugierige Person, *Зг.*

Цїкáвість, -ости, (-вость), *f.* Neugierde, Wissbegierde, *f.*

Цїль, *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck, *m.* Absicht, *f.*; 2) Zielpunkt, Schiesspunkt, *m.* (Scheibe).

Цїльбá, *f.* Heilung, Genesung, *f.*

Цíле, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl, *Вас. Luts. gr.* 158; wirklich; та óо й цíле! ja freilich, (*Фр.*). [stet, *Це.*

Цíлевá, *f.* в цíлевí ist unangeta-

Цíлец, *m.* Schütze, *m. Га.* I. 258.

Цíлéць, (-ец), -лця́. *m.* s. Цїлúна.

Цíлечкий, *a. M.* II. 9. s. Цїлúський.

Цíли, *adv.* s. Цїлком, ganz, wohl, wirklich.

Цїлúй, *a.* ganz, vollständig; unversehrt, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.

Цїлúна. *f.* ein mehrere Jahre hindurch brachgelegenes Feld, Brachfeld, *n. B.*

Цїлúнний, *a.* brach.

Цїлúтель, *m.* Heilor, Arzt, *m. Еф.* 7.

I. Цїлúти, *v. a.* unverletzt erhalten, retten, erhalten, *Ру.*; 2) ganz machen; fügen.

II. Цíлити, *v. a.* zielen wonach, wohin, auf etw. zielen; * anspiolen.

Цїлíти, *v. n.* ganz bleiben, unverletzt bleiben; heilen, páна; 2) hart, bindig werden (v. d. Scholle), *Ги.* 65.

Цїлíсїнький, цїлíський, *a.* vollkommen unversehrt; wohlbehalten.

Цíлість, -ости, *f.* Ganzheit, Unversehrtheit, Völligkeit, *f.*; guter Zustand, Wohlfart, *f.* Heil, *n.*

Цíлка, *f.* Fuge, *f.*

Цїлковúй. *a.* integral; ganz.

Цíльма, *adv.* durch u. durch, ganz.

I. Цїльнúй, *a.* selbständig, unversehrt, vollkommen, ganz, -нí чóóоти Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).

II. Цїльнúй. *a.* gut zielend, gut treffend, *TP.* 103.; 2) durchgreifend, entscheidend, *Св.*; 3) s. Чільнúй.

Цíльність. -ости, *f.* Ganzheit, Gesammtheit, *f. Св.*

Цíло. *adv.* ganz, *MIII.*

Цíлова, (*f.*?) *in d. Verbind.* в цíлові корóва = trächtig.

Цїловáжний, *a. MIII. До. V.* hochwichtig, überaus wichtig.

Цїловáльник, *m. Кв.* I. 251. Brantweinschenk, Schenkwirt, *m.*

Цїлóване, *n.* Küssen, *n.*

Цїловáнка, *f. W.* Kuss, *m.*

Цїловáти, *v. a.* s. Цїлувáти.

Цїловúтий, *a. Гол.* ganz, vollständig.

Цїлогодúнний, *a.* stundenlang.

Цїлодéнне. *adv.* den ganzen Tag über.

Цїлодéнний, *a.* den ganzen Tag während, ganztägig.

Цїлокрáїй, *a. B.* ganzrandig.

Цїломýдріе, *n. asl.* Keuschheit, Reinheit, *f. Ш.* II. 261.

Цїлонíг, -óга, *m.* Holopus, *B.*

Цїлосьвíтний, *a.* aller Welt.

Цїлóстний, *a.* ohne Rest, дíлене; 2) universell, Gesammt-, *Ил.*

Цїлотижнéвий, *a.* wochenlang.

Цїлошúбний, *a. M.* окнó -е Fenster mit nur einer Glasscheibe.

Цїлувáти, *v. a.* küssen.

Цїлýй, *m.* Kuss, *m. Лїр.* 14.

Цїлýн, цїлýнок. -нку, *m. Kst* Kuss, *m.*

Цїлýшка, *f.* Ranft, *m.* (beim Brot).

Цїлюрня, *f.* Baderstube, Barbierstube, *f.* [derthätig.

Цїлющий, *a.* heilend, heilsam, wun-

Цїляти, *v. a.* s. Цíлити II.

Цїмóра, цїмóрúна, *f.* цїмóрúне, *n.* dicke eichene Bretter od. Balken mit denen man die Wände eines Brunnens auszimmert, (*Фр.*).

Цїмурець, -рця, *m.* модробкий, Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus); 2) -лúповий, Lindenschwärmer, *m.* (Sm. tiliae); 3) -тополéвий, Pappelschwärmer, *m.* (S. populi), *Пол.*

Цїнь, *f. K.* Zinn, *n.*

Цїнá, *f.* Preis, Wert, *m.*; * Schätzung, Achtung. *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert, *m.* Bedeutung, *f.*

Цїнúти, *v. a.* bieten, den Preis sagen, fordern; 2) schätzen, taxieron; * schätzen, achten, hochhalten.

Цíнькало, *n. Bein.* des Finken, (*Фр.*); 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), (*Фр.*). [Finken, (*Фр.*).

Цíнькати, *v. n.* vom Laute des

Цїнкóвий. *a. Ру.* kostbar, preiswürdig.

Цїнний, *a.* schätzbar, wert.

Цíнність, -ости, *f.* Schätzbarkeit,

f.; Wert, *m.* [bar, *Піс.*

I. Цїнóваний, *a.* geschätzt; schätz-

II. Цїнóваний, *a.* s. Цинóваний, *Зак.*

Цїнóвий, *a.* aus Zinn, zinnern.

Цїнóвка, *f.* Doppelmatte, *f. Не. Пр.* XI. 1. 109. *И.* 142.

Цїнóвний, *a. Ст.* s. Цїнний.

Цїнóвщик, *m.* Schätzer, Taxator, *m. Кв.* II. 269.

Цїнок, -нку, *m.* Zinn, *n. Піс.*

Цїнонька, *f. R.* 24. zinnerner Krug.

Цїнотá, *f.* Wert, Preis, *m. Пол.*; Vorzug, *m. К.*; 2) Schätzung, *f. К.*

Цїнувáнє, *n. Не.* Urtheil, *n.* Erkenntnis, *f.*

Цїнувáти, *v. a. M.* II. 88. *И.* 206. zu kaufen suchen, kaufen, den Preis angeben; 2) schätzen, taxieren, *Ч.* V. 1019. *P. ч.* 129. [Flegel, *m.*

I. Цїп, *gen.* цїпа, *m.* Dreschflegel,

II. Цїп! цїп! *int.* Lockruf der Küchlein, Hühner. [Hühner, *pl.*

Цїпаньки, *pl.* Hühnchen, junge

Цїпенé, *n.* junges Huhn. [ren.

Цїпенíти, *v. n.* starr werden, erstar-

Цїпи́льно, (цїпи́лно, цїпи́вно, цїпи́вино), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*

Цїпи́на, *f.* s. d. v. *B.*

Цїпка, *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*

Цїпкати, *v. n.* piepen, piepsen.

Цїпкий, *a.* starr, erstarrt; fest, steif, stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*

Цїпкіт, -оту, *m.* Gepiepe, Gepiepse, *n.*

Ціпля́ти ся, an etw. fest sich klammern, halten, *И.* 55.

Цїпний́ця осóка, *f. B.* Carex frigida.

Цїповáя, *m.* der mit Ketten fesselt.

Цїпóк, -пкá, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.* цїпки́, Leitersprossen, *pl. B.*

Цїпонíти, *v. n.* s. Цїпкати.

Цїпóчок, -чка, *m. dim.* s. Цїпóк.

Цїпу́ра, *f. aug.* s. Цїп, 2) Цїпóк.

Цїпя́к, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.* цїпякú, Bandwürmer, *pl.* (Cestoidea), *B.*

Цíрити ся, *Ф.* (*нов.* 79) sich zieren, Ziererei machen.

Цїркóваник, *m.* s. Мерéжка.

Цїсáвий, *a.* kastanienbraun, nussbraun, -кінь, *B.*

Цíсарь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*

Цїсарéва, *f.* Kaiserin, *f.*

Цїсарéвич, *m.* kaiserlicher Prinz.

Цїсарíвна, *f.* kaiserliche Prinzessin.

Цїсáрька, *f.* Heerstrasse, *f.* = цїсарска дорóга, *B.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Numida meleagris), *B.*

Цїсáрский, *a.* kaiserlich, des Kaisers, Kaiser-; -а дорóга Heerstrasse, *f.*

Цїсáрство, *n.* Kaiserthum, Kaiserreich, *n.* [reich, *Др.*

Цїсáрщина, *f.* Kaiserthum Oester-

Цíсий, *a.* s. Цїсáвий.

Цїтáти ся, Scherererei machen, sich lange bedenken. [vollends, gänzlich.

Цїти́на, *f. in d. Verbind.* до цїти́ни

Цїти́ти, *v. a.* starr, erstarrt machen, *Зг.*

Цíткати, *v. a.* s. Доíти.

Цíтка, *gew. pl.* цїткú, *f.* s. Цяткú; 2) s. Пацьóрки, *ОБ.*

Цїфорити ся, s. Строíти ся, sich putzen, sich schmücken u. zieren.

Цїхá, *f.* Zeichen, Unterscheidungszeichen, *n.*; Gepräge, *n.* Stempel, *m.*; Brandmal, *n.* Brandeisen, *n. Пар.*; Typus, *m.*

Цїхувáти, *v. a.* bezeichnen, ein Zeichen aufdrücken, brandmarken; charakterisieren, *У.* [pilio, *B.*

Цíцик мотúль, *m.* Lepidopteron Pa-

Цїцїбáба, *f. Ос.* (61) VI. 36. Blindekuhspiel, *n.* [(Alauda cristata L.), *B.*

Цїцїбéнька, *f.* Haubenlerche, *f.*

Цїцїрíк, *m.* Graukehlchen, *n.* (Accentor modularis).

Цíцький, цíцíнький, *a.* so klein.

Цíша, *f. Гол.* III. 340. Цíшиця, *Гол.*

Цíшенька, *f. R.* 89.? [III. 351.?

Цькóване, *n.* Verhetzung, *f.*

Цькувáти, *v. a. Ш.* II. 56. anhetzen, verhetzen.

Цмакувáти, *v. a.* s. Смакувáти.

Цьмак трýпя голóвка, *m.* Todtenkopfschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos); 2) -соснóвий, Kiefernschwärmer, *m.* (Sphinx Pinastri); 3) -вовчомолóчий; Wolfsmilchsschwärmer, *m.* (Sphinx Euphorbiae); 4) -бирю́чний або калинóвий, Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *B.*

Цмин жóвтий, *m.* Strohblume, *f.* (He-

Цмок, *m.* Saugpumpe, *f. T.*; Spritze, *f.* Heber, *m. Зак.*; 2) Kuss, *m.*

Цмóкати, цмóкнути, *v. a.* mit den Lippen schmatzen; schlürfen; -на кóнї mit diesem Laute die Pferde antreiben; 2) * -когó jmdn schmatzen (d. i. küssen dass es schmatzt); — ся з ким

sich mit jmdm küssen, * sich schnäbeln.

Цмóком, *adv.* gleichsam hineinschlürfend.

Цьмок, *m.* Glattschwärmer, *m.* [(Sphinx), *B.*

Цьмóком, *adv.* ohne Absatz, ohne Unterlass, *Пар.*

Цмоли́ти, *v. a.* s. Цмули́ти.

Цмонтáр, *m. Зар.* s. Цвинтáр.

Цмóчок, -чка, *m. dim.* Kuss, *m.*

Цмули́ти, *v. a.* saufen, schlürfen, *Кч.* 291.

Цний, *a.* schätzbar; achtungswert, ehrlich; tugendhaft, *Зак.*

Цни́ти, *v. n.* — з гóлоду s. Ни́дїти.

Цно, *adv.* — менí = скýчно, mir ist ängstlich.

Цнóта, *f. pol.* Tugend, *f. Зак.*

Цнотли́вий, *a.* tugendhaft, *M.* III. 21.

Цнотли́вість, -ости, *f.* Tugendhaftigkeit, *f.*

Цнýти ся, s. Кýчити ся; менї цне ся ich habe Langeweile, (*Фр.*)

Цо! цо! *int.* Lockruf des Stammwidders.

Цоб! *int.* s. Соб! *Зак.*

Цок! *int.* beim Einschlagen.

Цóкане, *n.* das Anschlagen der bemalten Eier.

Цóкати ся, кóнї цóкают ся die Pferde werden störrig, stätisch, (*Бор.*).

Цокотáйло, *n.* Plaudermaul, *n.*

Цокотáти, (-цокóчу, -отúш), цокотíти, *v. n.* gackern (v. d. Henne); mit den Zähnen klappern; * plappern, schwatzen, plaudern, *Зак.*

Цокотýн, *m.* Schwätzer, *m. Шіс.*

Цокотýха, *dim.* цокотýшка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Цóмоґи, *pl.* Eingeweide, *pl.* (*Фр.*).

Цьóмати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.

Цьонь! цьонь! *int.* Lockruf der Pferde; 2) der Schweine.

Цьóнька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.*; 2) [Schwein, *n* (*Фр.*).

Цьóпати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Цорк, *int.* vom Klirren des Eisens.

Цóркати, цóркнути, *v. a.* leicht klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*

Цóркіт, (-от), -оту, *m. B.* Klirren, Geklirre, *n.*

Цоркотíти, *v. n.* klirren, rasseln; — ґóтур цоркотúт der Auerhahn schleift d. h. gibt von sich ein zwitscherndes Getöne, gleich dem Geräusch, wenn man eine Sense wetzt, *B.*

Цьóра, *f.* s. Сýка.

Цьось! *int.* Lockruf der Pferde.

Цотáти ся, з ким mit jmdm streiten, hadern, zanken, (*Фр.*).

Цóфати, цóфнути, *v. a.* zurückschieben; zurücknehmen; — ся zurückweichen.

Цьóхля, *f. Ко.* 120. schnippisches Mädchen.

Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.

Цýбірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus vulgaris), *B.*

Цуґ, *m. Не.* Zug, *m.* Pferdegespann, *n.* Fahrt, *f.* Paradefahrt, *f.*

Цýґель, *pl.* цýґлї, *m.* Zügel, *m.* [Lenkseil, *n.*

Цуґóвий, *a.* -кінь Paradepferd, *n.*

Цукáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f. Oc.* (62) I. 60.; 2) Zuckerbäckerladen, *m.*

Цýкор, -кру, *m.* Zucker, *m.*; 2) Lachtaube, *f. Зак.*

Цукóрник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*

Цукорнúцтво, *m.* Zuckerbäckerei, *f. Пар.*

Цукорнúця, *dim.* цукорнúчка, *f.* [Zuckerbüchse, -dose, *f.*

Цукрíвка, *f.* s. Мóрон; 2) *pl.* цукрíвкú, e. Birnengattung süss u. ziemlich gross, *B.*

Цукровáр, *m.* Zuckersieder, *m. Пар.*

Цукроварня *f.* Zuckersiederei, *f Пар.*

Цукровáтий, *a.* zuckerartig, *Пар.*

Цукрóвий, *a.* Zucker-, zuckern.

Цукровúна *f.* Zuckerbackwerk, *n. B.*

Цукровúнка, *f.* Bonbon, *m. Пар.*

Цукроїдка лускáта, *f.* Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharina), *Пол.*

Цукрувáти, *v. a.* zuckern.

Цýкур, *m.* s. Цýкор 1) 2) *Пар.*

Цýндра, *f.* s. Цýндре, (*Фр.*).

Цýндравий, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*

Цýндравка, *f.* altes zerrissenes od. geflicktes Hemd.

Цундрáк, *m. coll.* alte zerrissene Wäsche, Kleider.

Цýндре, *n. coll.* цýндри, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.* zerrissene und in Streifen herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*).

Цундрúна, *f.* s. d. v. [Mensch).

Цундрíй, *m.* Lump, *m.* (armseliger

Цýпер, *m. Wgr.* VI. Spitze, *f.* Grat, *n.*

Цýпити, (цýплю, цýпиш), *v. a* §. fassen, haschen nach etw., greifen.

Цýпкати, цýпнути, *v. n.* mit Geräusch herabfallen (грушкú з дéрева).

Цупкúй, *a.* behend, geschmeidig, *C.* I. 257.; 2) stark, fest; *adv.* цýпко — —.

Цýппа! *int.* vom Hüpfen.

Цу́прик, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Felsenspitze, *f. B.* [*He.*

Цуприкува́ти, *v.a.* zausen, reissen,

I. Цур, *m. ЛД.* цу́ром врагу́ в о́чи глянь?

II. Цур! *int.* weg davon! hüte dich!

Цур-пе́ка, *pl.* späte Lämmer.

Цу́ра, *H.* 39.?

Цу́ра́ти ся, sich absondern, meiden; sich zurückziehen, sich entziehen, sich lossagen, einer Sache entsagen.

Цура́ха, *B.* = nicht zu behexen! (*vgl.* нівро́ку).

Цурика́ти ся, цурика́ют ся з дівчиною Schererei, viele Umstände machen.

Цу́рка, *f.* Spange, *f. He. Пр.* XI. 1. 119. Haft, *m.* Enterhaken, *m. Ч.* I. 1. 94; 2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten zugespitzt; 3) s. Перевесно́, *Зак.*; 4) Art Knabenspiel, *He.* (*хм.* 150) mit Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach denen man mit einem Stocke wirft, *Зак.*

Цурка́нок, -нка, *m.* s. Гуцуля́чок, гуцуля́к. [Суре́мка.

Цуро́ма, *dim.* цуро́мка, *f. Ме.* 398. s.

Цурпа́лє, *n.* zerbrochene Eierschalen, *He.*

Цу́рпалок, -лка, *m.* s. Цуру́палок, *B.*

Цурпели́ти, *v. a.* schleppen.

Цуру́палок, -лка, *m.* Spleisse, *f.* dünnes Stück Holz, Spänchen, *n. B.*

Цухки́й, *a.* faul riechend, müffend, angegangen. [stinken, müffen.

Цу́хнути, *v. n.* angehen, anfaulen;

Цу-цу! *int.* Lockruf des Hundes.

Цуценя́, -яти, *n. dim.* Hündchen, *n.*; Haushund, *m. B.*

Цу́цик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m. B.*; 2) Gobius marmoratus, *B.*

Цуцу́кати, *v. n.* „Цу-цу" als Lockwort des Hundes rufen.

Цюк! *int.* vom Hauen mit der Axt.

Цю́кати, *v. a.* leicht hauen (mit e. Axt); leicht schlagen, stechen, *Зак.*

Цю́мприк, *m.* s. Цю́прик, (*Фр.*).

Цю́ник, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoeniclus), *B.*; 2) e. kleine silberne Münze die öfters ausgegraben wird, *B.*

Цю́нка, *f.* = ка́лка, кри́хта, -води́ &.

Цю́па, *dim.* цю́пка, *f.* finsteres enges Loch, finstere enge Stube; ärmliches kleines Stübchen; Gefängnisstube, *f.*

Цю́пати, цю́пкати, *v. a.* s. Цю́кати; 2) *v. n.* trippeln.

Цюпота́ти, (-ті́ти), *v. n.* plätschern, leicht schlagen; 2) plappern.

Цю́прик, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.* (z. B. eines Berges), *B.*

Цю́пцяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.

Цю́ра, *m.* u. *f.* Haushund, *m.* (Canis familiaris), *B.*

Цю́рити, цюрі́ти, цюркоті́ти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich ergiessen, fliessen, дощ цюркоти́т vom starken Regenguss, *B. Ф.*

Цю́рком, *adv.* mit Geräusch träufelnd, sprudelnd.

Цюрма́, *f. W.* s. Тюрма́.

Цю́цька, *f.* Insect, *n.* (Insectum), *B.*

Цюцюба́ба́ка, *f.* s. Цїцїба́ба.

Цю́ця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*

Цяка́вий, *a.* neugierig; 2) witzig; 3) merkwürdig, *B.*

Ця́мкати, *v. n.* schmatzen mit den Lippen (beim Essen), *B.*

Цямри́на, *f.* gezimmerte Brunneneinfassung, *f. III.* I. 337.; 2) s. Журавель, *Зак.*

Ця́нути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, herabträufeln, *B.*

Ця́пати, ця́пнути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, tropfen; 2) ця́пати (це́пати), *v. a.* eintröpfeln, tropfenweise fallen lassen; * melken, (коро́ву). [chen, *n.*

I. Ця́пка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Tröpf-

II. Ця́пка (цепка), *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*

I. Ця́пкати, *v. n.* tröpfeln, träufeln.

II. Ця́пкати (це́пк-), *v. n.* piepen, piepsen.

Ця́пку, цяпу́сю, *adv.* ein Bischen.

Цяпотї́ти, (очу́, -ти́ш), *v. n.* träufeln.

Цята́, *f.* sprudelnder u. schäumender Tropfen, *Ф.* (*нов.* 20.); 2) цят, цята́, ein Bischen; до цяти́ ganz u. gar, *B.*

Ця́тати ся, s. Чечова́ти ся.

Цяти́на, цяти́нка, *f.* Fleck, *m. B. Ф.* s. Ця́тка.

Цяти́нок, -нка, *m.* Guttulina, *B.*

Ця́тка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*; 2) *pl.* цятки́, kleine Korallen.

Цяткя́тий, *a.* gefleckt, getüpft.

Цяткова́ний, *a.* betüpfelt, sprenklig; -а поропни́ця mit Nägeln & beschlagen (als Verzierung).

Цяткувáти, *v. a.* betüpfeln, sprenkeln.
Цятокрúлка, *f.* Syntomis phegea.
Цяту, цяткý, *adv.* ein Bischen.
Цяцька, цяця, *f.* Spielzeug, Kinderspielzeug, *n. Ш.*; 2) * Schöne, *f.*
Цяцькóваний, *a.* gemodelt, gemustert (vom Zeug), *Зак.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe, (Червь).
I. Ча! *int.* still! pst! *Ф.*
II. Ча! *int.* = Цабé! *Kol.* I. 65.
Чабáк, *m.* e. Gattung des Cyprinus *Марк.* 164.
Чабáн, *dim.* чабанéць, *m.* Schafhirt, Hirt, *m.*; 2) Ochs, *m. Зак.*
Чабáний, *a.* s. Чабáньский. *Зак.*
Чабанúстий, *a.* -віл. *Гол.* III. 45.?
Чабáнка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines Hirten, *f.*; 2) eine grosse Kuh, *Зак.*
Чабáньский, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-, Rind-, *Зак.*
Чабанувáнє, *n.* Hirtenleben, *n.*
Чабанувáти, *v. n.* e. Hirtenleben führen, Hirt sein.
Чабáра, *f.* s. Чáра. [lustige Lieder.
Чабарáшка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze
Чáбер, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis L.), *Піс.* [249. fest halten.
Чáвити (чáвлю, -виш), *v. a. D. c.*
Чáвкати, *v. n.* langsam gehen, sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, *Зак.*
Чавýн, *dim.* чавунéць, чавýнчик, *m.* Gusseisen, Roheisen, *n. Под.*; 2) Topf aus Gusseisen, *m. Зак.* [Gusseisen.
Чавýнний, *a. Не.* aus Чавýн, aus
Чагáй, *P.* I. 64.?
Чагáр, *pl.* -рí, *m.* Gesträuch, Gebüsch, *n.* junges Holz, kleiner Wald von jungem Holze; Schilfrohr, *n. Зак.*
Чагáрда, *f.* s. Шагардай.
Чагарéць, -рця, *m. dim.* s. Чагáр.
Чагарник, чагарняк, *m. pl.* -кú. *K.* II. 35. *B.* Röhricht, Gestrüpp, *n.* dichtes Gebüsch.
Чагýн, *m.* s. Чавýн, 1) 2).
Чад, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas, bes. Kohlengas, *n. C.* I. 248; 2) * Betäubung, *f.*
Чадь, *f. coll.* † = чáда, *pl.* s. Чáдо.
Чáденько, *n. dim. Гол.* III. 75. Чáдо.
Чадíти, *v. n.* u. — ся, dampfen, Dampf machen, qualmen; 2) vom Dunst betäubt werden. [Dampf (von Kohlen), *Cm.*
Чадний, *a.* qualmig, dunstig, voll
Чáдо, *n.* † Kind, *n. У. Ш.* II. 137.
Чадовúй, *a. КУ.* von betäubendem Qualm. [hamedanischen Frauen).
Чáдра, *f. Не.* Schleier, *m.* (der mo-
Чаєвнúк китáйский, *m.* Theestrauch, *m.* (Thea chinensis), *B.*
Чаєм, *adv.* приховáти ся, *Ф.* lauernd (sich verstecken).
Чаєня, *n.* das Junge des Kiebitz.
Чáїний, *a.* des Kiebitz, *Ч.* II. 36.
Чай, *gen.* чáю, *m.* Thee, *m.*
Чáйка, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*; 2) *gr.* Möve, *f. Зак.*; 3) Barke, *f.* Boot, *n.* der Saporoger- Kosaken; 4) Titel eines kleinrussichen Liedes, *Піс.*
Чайкóвий, *a.* von der Barke, *Піс.*
Чáйма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n. K.* I. 176. *B.*
Чáйний, *a.* vom Thee, Thee-; -а лóжечка, Theelöffel, *m. Оп.*; чáйна, *f. sbst.* Ort wo abgekochter Thee verkauft wird, *Др.*
Чáйник, *dim.* чáйничок, -чка, *m.* Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*
Чáйниця, *f.* Theebüchse, *f.*
Чáйно, *adv.* не чáйно *M.* unverhofft.
Чак, *m.* Grosser Steinschmätzer, [Saxicola (oenanthe Bechst.)], *B.* [ter, *m.*
Чáканьош, *m. ungr.* Polizeiwäch-
Чаклівнúця, *f.* s. Чарівнúця. *Крол.*
Чáкло колосóве, *n.* Christophskraut, *n.* (Actaea spicata), *B.* [II. 106.
Чакловáнє, *n.* s. Чаровáнє. *Кв.*
Чакловáти (-клув), *v. a.* s. Чарувáти, *Кв.* II. 89.
Чаклýн, *m.* s. Чарівник, *Кв.* II. 98.
Чáла! *int.* s. Цабé.
Чалáндати, *v. n.* s. d. f.
Чалáпати, чалáпкати, чалапкотíти, *v. n.* traben, *B.*; 2) im Kothe waten.

Чáлий, *a.* scheckig; 2) falb, (v. Pferde, *Шс.*

Чалївний, *a.* betrügerisch.

Чалмá *f.M.* Turban, türkischer Bund, *m.*

Чалювáти, *v. a.* betrügen.

Чамáра, *f. dim.* чамáрка, langer Rock, manchmal bis unter'm Hals zugeheftet; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Чáмóул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken, *Зак.*

Чáмкати, *v. a.* s. Цáмкати.

Чáмяний, *a. D. c.* 404. s. Крáсний.

Чáпавка, *f. B.* Art Fischernetz.

Чапáра, *f.* e. Art Kartenspiel.

Чáпати, *v. n.* gehen; — ся (wankend) gehen, s. Хитáти ся.

Чапáш, *m.* Steg, *m. B.*

Чáпити ся, s. Чíпати ся.

Чапúцї, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Кух.*

Чапкéнько, *adv. dim.* s. Скорéнько,

Чáпко, *adv. Кух.* s. Скóро, Швúдко.

Чаплїя, *f. Ко.* 128. s. Сковорóда.

Чáпля, *f.* Fischreiher, *m.* (Ardea); *B.*; — сереóрúста, Silberreiher, *m.* (A. egretta); — гýпало, s. Бугáй 2); — квáква, Nacht-Rabe, *m.* (A. nycticorax), *Пол.*

Чáплин, *a.* Reiher-, *Пол.*

Чáпов, *m. Гол.* III. 492. *ungr.*?

Чáполоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (Calamagrostis epigaeos L), *Шс.* [Grasart.

Чáполочь, *m. Oc.* (61) XI. 139. eine

Чапóха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl.* чáпати).

Чапрúга, *f.* Spange, *f.*

Чапýга, *f.* s. Чáполоть, *Шс.*

Чапýра, *f.* s. Чáпля, *B.*

Чарá, *f.* Zauber. *m.* чарóю мя чарýе, *Ф. pl.* чáри, Zauberei, Hexerei, *f.*

Чараńка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula L.), *B.* [Hiebes.

Чарáх! *int.* eines wuchtigen Stosses,

Чарахнýти, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit e. Hiebe verwunden.

Чарівка, *f. B.* s. Чарівнúця.

Чарівлúвий, *a.* bezaubernd, *ОП.*

Чарівнúй, *a.* verzaubert, behext, *Ко.* 373.; zauberisch, bezaubernd, zaubervoll, *Ш.* I. 403. [ster, *m.*

Чарівнúк, *m.* Zauberer, Hexenmei-

Чарівнúцкий, *a.* Zauber-, zauberhaft, *K.* [berei, *f.*

Чарівнúцтво, *n.* Zauberkunst, Zau-

Чарівнúця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Чарівнúченька, *f. dim.* s. d. v.

Чарівнúчий, *a.* Zauber-, zauberhaft, bezaubernd.

Чарівно, *adv.* bezaubernd, *Св.*

Чáрка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Чáркати, *v. a.* s. Чéркати, (*Фр.*).

Чаркувáти, *v. a.* u. — ся den Trinkbecher herumgehen lassen, zechen.

Чаровúна, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол.* III. 164.

Чарóда, *f.* Nbfls der Боржáва.

Чародíй, *m.* Zauberer, Hexenmeister, Schwarzkünstler, *m.* [künstlerisch.

Чародíйний, *a.* zauberisch, schwarz-

Чародíйетво, *n.* Zauberei, Hexerei, Schwarzkünstelei, *f.*

Чародíя, *m.* s. Чародíй, *Шс.*

Чаромáнтія, *f. Cm.* schwarze Kunst, Zauberei, *f.*

Чáронька, *f. dim.* s. Чáрка.

Чаросóн, *m.* Zaubertraum, *m. KV.*

Чáрочка, *f. dim.* s. Чáрка; 2) — однозýбиця, Modulus, *B.* [Zauberei treiben.

Чарувáти, *a. a.* zaubern, hexen,

Чарунúна, *dim.* чарунúнка, *f. Oc.* (61) IV. 33. kleines Trinkgläschen.

Час, *m* Zeit, *f.*; на час: a) zur bestimmten, rechten Zeit; б) auf eine kurze Weile; в сам час zur rechten Zeit, gerade recht; не в час, не на часí zur Unzeit; кóждого часý jederzeit, immer; до часý eine Zeit lang, einige Zeit; пíд той час, um die Zeit; 2) hohe Zeit, höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene Zeit, (сам час), в бóжий час zur glücklichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Musse, Zeit, *f.* не мáю часý; 4) Witterung, *f.* Wetter, *n.*; *pl.* часú, * Menstruation, *f.* на часáх schwanger, guter Hoffnung; 2) часú. * *gr.* Uhrwerk, *n.* Uhr, *f. Ш.* I. 253.

Часúна, *dim.* часúнка, часúночка, *f.* Weile, *f.* Weilchen, *n.* Minute, *f.* Augenblick, *m.*

Часлóвець, -вця, *m.* s. Часослóв, *Зак.*

Чáсний, *a.* zeitlich, irdisch, *Зап. В.* I. 27.
Часни́к, *m.* s. Чіснúк.
Часóване, *n.* Agonie, *f.*
Часовúй, *a. H.* 140. zeitig, recht zeitig; — перегля́д = хрóніка, *Др.*; 2) *sbst. m.* Schildwache, Wache, *f.*
Часовúна, *f.* Zeitgrösse, *f.*
Часóвщик, *m. Под.* s Годивникáр.
Часóк, *m.* e. freier Augenblick, -мáти.
Часóм, *adv.* zuweilon, bisweilen, zu Zeiten; часóм тим *Л.* 9. = тимчасóм.
Часомíр, *m.* Chronometer, *n. Пар.*
Часомóре, *n. Ф.* Zeitenmeer, *n.*
Часóпись, *f.* Zeitung, *f.*
Часописець. -сця. *m.* Chronolog, *m.*
Часописний, *a.* Zeitungs-.
Часослóв, *dim.* часослóвець, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*
Часослóво, *n.* Zeitwort, *n. Пар.*
Часóчок, *m. dim.* s. Часóк.
Часть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.*; Partie, *f.*; в чáсти, по чáсти zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *M.* Schicksal, Los, *n.* [weise.
Частéво, *adv. K.* theilweise, stück-
Частéнький, *a. dim.* частéнько, *adv.* s. d. f. [fig; *adv.* частéсенько.
Частéсенький, *a. dim.* sehr häu-
Чáстий, *a.* häufig, öfter.
Частúна, *dim.* частúнка. *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m. K.* [mentarisch, *Пол.*
Частинкóвий, *a.* lückenhaft, frag-
Частúнний, *a.* theilig, Theil-, theilweise, partitiv; individuell; differentiell, *K.*
Частúти, (чащý, частúш), *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).
Частúця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n. Пол.*; 2) Partikel, *f.*
Чáстка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f. ГШ.*
Часткóване. *n.* Theilung, *f.* [Theil-.
Частковúй, *a.* zu kleinen Theilen,
Чáстний, *a.* partiell, particular, *B.*; чáстне, *n. sbst.* (*sc.* числó) Quotient, *m.* (in d. Mathem.).
Чáстник, *m.* Theiler, *m.*
Чáстно, *adv.* speciell, *Др.* [*Ил.*
Частносуперéчний, *a.* conträr,
Частóване, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Частовáти, *v. a.* s. Частувáти.
Частокíл, -кола, *m.* Pallisade, *f.* Pallisadenverhau, *m.* Stakenzaun, Pfahlzaun, *m. B.*
Частоколúстий, *a. АД.* I. 59. aus Частокíл gebildet; mit dichten Latten.
Чáстонь, *adv.* wohl oft, *Зар.*
Чáсточка, *f. dim.* Theilchen, Stückchen, *n.* [*Тор.*
Чáсточний, *a.* particulär (відпуст),
Частувáти, *v. a.* bewirten, tractieren, — ся sich wechselseitig bewirten, tractieren.
Частýха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (Alisma plantago), *Шіс.*
Часувáти, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, s. Конáти, (*ОБ.*).
Часýнка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *B.*
Чáта, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nachtwache, *f.*; *pl.* чáти Lauern, Spioniren, *n.* на чáтах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschickte Soldaten, Streifpartieen, *pl.*
Чатúна *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).
Чатúнничка, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (Coccyx), *B.*
Чатівúк, *m.* s. Чатовúк.
Чáтки-зачáтки, *pl. H.* 258. s. Зачáток. [Vorposten, *m.*
Чатовúй, *a* Lauer-, Streif-, *sbst. m.*
Чатóвник, *m.* Auflaurer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m. K.*
Чатувáти, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) recognoscieren, *Зак.*
Чаýн, *m.* Gusseisen, *n.* s. Чавýн.
Чаýнка, *f.* Eisenbahn, *f.*
Чаýнний, *a. K.* eisern.
Чаýс, чаýш, *m.* (*türk.*) türkischer Höfling, Kammerjunker, *m*; türk. Gerichtsdiener; 2) Eilhote, *m.*
I. Чахáти, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр*).
II. Чахáти, *v. n. Гуц.* forteilen.
Чáхлий, *a.* schwächlich, schwach.
Чахнúця, *f. B.* s. Сухóти; 2) s. Грýдниця 2) *Шіс.* [schwinden, vergehen.
Чáхнути, *v. n.* abzehren, welken,
Чахóнь, чахóня, *f. Марк.* 164. Cyprinus caltratus, *Зак.* [tig.
Чахотóчний, *a. Под.* schwindsüch-
Чáша, *f.* Schale, *f.*; Napf, Kelch, *m.*
Чáшка, *f. dim.* s. Чáша, *C.* I. 96.;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *TP.* 27. Säbel, *m.*

Ча́шник, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m. Пар.*; 2) Kelch-Zinkenkoralle, *f.* (Calyenlaris Cladocora), *B.*

Чашови́на, *f.* oberer Theil des Joches (Doppeljoches).

Чашого́ртки *pl.* Hüllblättchen, *pl. B.*

Ча́яти, *v. a. У.* s. Чека́ти; 2) lauern.

Чва́йний, *a.* s. Ско́рий, (-до робо́ти)

Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*

Чваль, *f.* s. Жва́вість.

Чвала́й, *m.* mit schlotterndem Gang.

Чвала́ти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*

Чва́лий, *a.* rasch u. listig.

Чвалки́й, *a.* galoppierend.

Чвало́м, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [Galopp rennen, laufen.

Чвалува́ти, *v. n.* galoppieren, im

Чва́ля, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m. Вах.* s. Бистрина́.

Чван, *m. ГШ.* s. Зба́н.

Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerei, Selbstüberhebung, *f. H.* 50 *Гл. б.* 106.

Чванько́, *f.* Prahlerei, *f.*

Чва́нець, -нця, *m.* † Gefäss, Geschirr, *n.* Kelch, *m. Зак.*

Чва́нити ся, prahlen, *Ш.*

Чва́нька, *m.* u. *f. Ч.* IV. 480. чва́нько́, *m. C.* II. 68. Prahler, Prahlhans, Grossprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.

Чванькови́тий, *a.* prahlerisch,

Чванькува́тий, *a.* prahlerisch, grossthuerisch.

Чванли́вець, -вця, *m.* s. Чва́нько́.

Чванли́вий, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufschneiderei, *f.*

Чванли́вість, -ости, *f.* Prahlerei,

Чванний, *a.* stolz, prahlerisch.

Чва́нство, *n.* Prahlerei, Grossthuerei, *f. C.* I. 181. [Tumult, *m.*

Чва́ра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*

Чварний, *a.* zänkisch, *Ст.*

Чваровитий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *K.*

Чварсну́ти, *v. n. Ф.* s. Шваркоти́ти.

Чва́ти, *v. a.* s. Тровити, — псами; * чва́в оде́н на дру́гого mit beissenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*).

Чверенько́, *m.* Grille, *f.* (Gryllus), *B.*

Чвере́нькати, *v. n.* s. Чвиріньκати.

Чверский, *a.* (хлїб) s. Черствий,

Чверть, *f.* Viertel, *n.* [(*Фр.*).

Чве́ртень, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n. Пар.* [toliter.

Чвертівка, *f.* = ¼ Fass; = ¼ Hek-

Чве́ртка, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.* vierter Theil; -папе́ру Quartblatt, *n.* Papier; -мя́са Viertel, *n.* (von einem geschlachteten Thiere): пере́дна Vorderviertel, *n.* за́дна Hinterviertel, *n.*; Mass für Getränke (Wein, Brantwein) = ½ Quart; 2) † e. poln. Münze = Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberkopeken), *Зак.* [*a.* viertheilen, vierteln.

Чверткувати, чвертува́ти, *v.*

Чвертни́к, *m.* s. Чвертівка.

Чвертьро́чний, *a.* vierteljährig.

Чвир, чвирк, *m.* чви́ра, *f.* Schneegestöber, *n. Зак.*; 2) *C.* I. 237. *Ко.* 5. Fusel, Bodensatz nach der Destillation des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.* trunkener Muth, *Зак.*; 4) s. Ба́ґа, *Шс.*

Чвірінькати, *v. n.* zirpen; zwitschern.

Чви́рінок, -нка, *m.* Grille, *f. B.*

Чви́ркнути, чви́ркати, *v. n.* hervorspritzen, hervorschiessen, *Шс.*

Чвірінок, -нка, *m. Мл.* s. Чвирінок.

Чві́рка, *f.* Zahl Vier, *f.*; 2) vier Stück, Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergespann, *n.*; у чві́рку zu Vieren, vier vereint, vier mit einander.

Чві́ркати, *v. n.* s. Цьвірκати.

Чві́ртка, *f. Ч.* II. 50. s. Чве́ртка.

Чеберя́чка, *f.* das Austrinken des Bechers bis auf den Boden, *ГБ.*; 2) e. Art Tanz, *H.* 245. *Шс.*

Чебре́ць, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), oder 2) Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum), *Зак. Шс.*

Чебрик матери́нка, *m.* Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum L.), *B.*

Чебричок, -чка, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.*

Чебура, *f.* s. Чагар, (*Фр.*).

Чевернця. *f.* Pyrochroa coccinca, *B.*

Чеглик, *m.* s. Кобуз.

Чезнути, *v n. TP.* 67. s. Счезати.

Чей, *conj.* vielleicht, vielleicht doch.

Чек, *m.* Wache, *f.* на чеку́ auf d. Wache, *Mi.* II. 48. жити як на чеку́ *M.* II. 194.

Чека́, *f.* s. Сторожка, *Зак.*

Чека́во, *adv.* s. Цїка́во, *C.* I. 36.

Чека́лий, *a.* erwartet, *Hic.*

Чека́ло, *n.* e. Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.

Чека́н, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägestock, Prägestempel, *m.* (in d. Münze).

Чека́не, *n.* Warten, *n.*

Чека́нене, *n.* Prägen, *n.*

Чека́нити, *v. a.* prägen, schlagen, *У.*

Чека́р, *m. H.* 125. 164. 237.?

Чека́ти, *v. n.* u. *a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на кого́, на що, кого́, чого́; -чека́є кого́сь es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.

Чéкіт, -оту, *m.* Grosse Krickelster, (Lanins excubitor), *B.*

Чеккáнчик чорнохвóстий, *m.* Schwarzkehlchen, *n.* (Saxicola rubicola L.), *B.*

Чекли́ти, *v. a.* s. Четверúти.

Чеклóня, *f. He.* Art männliches Kleid.

Чеклувáти, *v. a.* s. Четверúти.

Чекмáн, чекмéнь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зак.*

Чéконїти, *v. n.* s. Цéконїти.

Чекотáти, *v. a.* zitschern, kreischen, krächzen.

Челеди́н, *m.* Knecht, Diener, *m. B.*

Челéн, *m. Ст.* s. Член.

Челéпати, *v. n.* s. Чалáпати, waten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зак.*

Челлéний, *a.* s. Черлéний, червéний, *Гол.* III. 513. 514.

Чéльний, *a. Зг.* Haupt, vorzüglich.

Чéлюсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горíшна Oberkiefer, *m.*; — долíшна Unterkiefer, *m.*; чéлюсть, *pl.* чéлюсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rachen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*

Чéлядь, (чéлядь), *f. coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; бíла ч. Weiber, *pl.*

Челяди́н, *m.* Diener, Knecht, *m*; 2) *Марк.* 103. junger Mann; 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 37. Familienglied, *n.* (* v. der Tochter); 4) челяди́н überhpt = чоловíк der Mensch = я.

Челяди́на, *f.* s. Чéлядь; Diener, *m.* Dienerin, *f.*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f. Ч.* V. 12. *Ме.* 350.; 3) = (überhpt) Frauenzimmer, *n.*

Челяди́нець, -нця, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, *Ш.* I. 406.

Челя́ди́ньский, *a.* der Чéлядь, d. i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*

Челя́дний, (челéдний), *a.* Gesinde-; -хлíб ordinäres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*

Челя́дник, (челед-) *m.* Handwerksgesell, Handwerksbursche, Gesell, *m.*; Handlungsdiener, *m.*

Челя́дниця (челед-), *f. Ч.* V. 847. Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Hausgesinde, *f.*

Челя́дно, (челéдно), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d.i. jungen Personen angehörig.

Челя́дочий (челед-), *a.* der Чéлядь,

Челядчá, *m.* Familienmitglied, *n.*

Чемайда́нчик, *m. dim.* s. Чемодáн, Reisetasche, *f.*

Чемелúна, *f.* e. Baumart.

Чéмер, *m. Ч.* I. 1. 57. e. Krankheit der Pferde; *pl.* чéмери e. Krankheit des Rückgrats; §. чéмери зломúти = den Rückgrat so fest zudrücken, dass es

Чемéра, *f.* s. Чамáра. [kracht.

Чемерúця жовтáва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (Veratrum Lobelianum Moench); 2) — чóрна, Schwarzer Germer, (V. nigrun L.), *B.*

Чемерíвка, *f.* Gifttrank aus weisser Niesswurz, *m. Ч.* V. 715.

Чемéрка, *f. dim.* s. Чемéра, Чамáра.

Чемерний́к, *m.* чемерúця. *f.* Weisse Niesswurz, (Veratrum album), *B.*; 2) — чóрний, Schwarze Niesswurz, (Helleborus niger); 3) — зелéний, Grüne N. (H. viridis), *B.*

Чемéрснути, *v. a.* s. Чéркати.

Чемерствá, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кíлька чемарствá! = як бóгáго!

Чемерýха, *f.* s. Чемерúця, *Kol* I. 144.

Чéмір, *f.* s. Насéрдниця, (*Фр.*).

Чемлíт, *m.* Kleid aus weissem Wolltuch, *n.*

Чéмний, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф.* s. Придáтний.

Чéмність, ости. *f.* Artigkeit; Höflichkeit, *f.* [gehen, eilen, laufen.

Чемсáти, чемхáти, *v. n.* schnell

Чемшúти, *v. n.* hinschleichen, (*Фр.*).
Чемчиковáти, (-кувати), *v. n.* trippeln; mit kleinen Schritten schnell gehen od. laufen, *Ко.* 74. *B.*
Чень, *conj.* s. Чей, *B.* doch.
Ченáр, *m.* Art italien. Tanz, *C.*
Ченéць, -ньцá, *m. Wgr.* IX. s. Черенéць; * ченьцá пектú = eine kupferne Theekanne an's Feuer stellen, *Зак.*
Ченúця, *f.* s. Черниця, *Піс.*
Чéнчик, *m. dim.* s. Черенéць, чéрчик.
Ченчикувáти, *v. n.* Чемчикувáти.
Чепáк, *m.* s. Чепéць.
Чепáш, *m.* Steg, *m. B.*
Чепéлик, *m.* kleines schlechtes Mes [ser.
Чепелúнка, *f.* s. d. v.
Чепелятú, *v. a.* mit Mühe etw. thun, schneiden, spielen, *P.* I. 75. [*B.*
Чеперáтий, *a.* sich weit verästelnd,
Чепéри, *pl.* s. Сохá.
Чеперúти ся. sich ausputzen, sich schön kleiden, *Kol.* II. 119.
Чепéць, *gen.* чепцá, *m.* Haube, *f.*; 2) Netzmagen, *m.* [sterze, *f.*
Чепúга, *f. gew. pl.* чепúги, Pflug-
Чепúти ся, sich an etw. ansetzen, anklammern, an etw. kleben.
Чепíга, *f.* s. Чепúга; 2) Himmelswagen, grosser Bär, *m. Зак.*
Чепíль, *m.* s. Чепéлик. [rosum, *B.*
Чепíр моріжнúк, *m.* Hypnum squar-
Чепірґáтий, *a.* knorrig; mit vielen Aesten u. verschlungenen Zweigen. (*Фр.*).
Чепірнáтий, *a.* federartig gespalten, gefranst, *B.*
Чепірнáтка, *f.* Federmotte, *f.* (Pterophorus); *pl.* чепірнáтки, Geistchen, *pl.* (Pterophoridae), *B.*
Чепірхáтий. *a.* s. Чепірґáтий. (*Фр.*).
Чепíти, *v. n.* hocken, müssig sitzen.
Чепкúй, *a.* rasch, hurtig, конї -кí; *adv.* чéпко, = скóро rasch, schnell, hurtig, *Ч.* I. 246. *Ос.* (62) VI. 42.
Чепляти, *v. a.* angreifen, anrühren, anfassen; — ся sich anhalten, s. anhängen, sich anklammern, sich an etw. ansetzen, sich ranken.
Чéпнути, *v. n.* sich niederkauen, sich niederbücken, sich hinhocken.
Чепóвзати, чепóвзнути, *v. n.* u. чепóвзати ся kriechen.
Чепорýха, *f.* Franenzimmer, *n.* das den Putz liebt; ein reinliches, sauberes Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitzglas voll Brantwein, *Зак.*
Чепráга, чепрúга, *f.* Spange, Klammer, *f. Ф. B.*
Чепуляти (-лéти), *v. n.* hinkend gehen, *B.*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden. [trabend.
Чепурúстий, *a.* geckenhaft, hoch-
Чепýрити, *v. a.* aufputzen, schmücken; in Ordnung bringen; aufräumen; — ся sich putzen, sich ankleiden, sich schmücken; 2) * stolz sich geberden, stolz sein.
Чепýриця. *f.* Stutzerin, *f. Ч.* V. 495.
Чéпурка, *f.* s. Чепурýха.
Чепурковáтий, *a.* geziert, gespreizt, manierirt, *K. B.*
Чепýрний, *a.* geziert, zierlich, affectiert; nett, hübsch; 2) aufbrausend, capriciös, *Зак.*
Чепурнíти. *v. n. Зг.* s. Чепýрити ся.
Чепурýха, *dim.* чепурýшечка, *f.* s. Чепýрний.
Чéпчик, *m.* Pflze, *He.* (*хм* 97) родúний, Garten-Thymian, (Thymus vulgaris); 2) — степовúй, Feld-Thymian, *m.* (Th. serpyllum), *Піс.*
I. Черь, *f.* s. Чир *Wgr.* 14. [*Фр.*
II. Черь, *f.* Baummark, *n.* (der Eiche),
Черв, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; чéрви, *pl.* Würmer, *pl.*
I. Червь, *f.* die Biene im Larvenzustande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens Ч.
II. Червь, *m.* Benennung des Buch-
I. Чéрва, *f.* s. Черв, Червь I.
II. Чéрва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spielkarten).
Червáк, *m.* Wurm, *m.*; 2) Fruchtwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*; 3) * -лихúй, Kreuzotter, *f. B.* [wurmförmig.
Червакováтий, (-кувáтий), *a.*
Червакóвий, *a.* wurmfrässig.
Червачнúк óлощник, *m.* Apfelwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*
Червачóк, -чкá, *m dim.* s. Червáк, Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — óликýчий, Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca), *B.*
I. Чéрвень, -вня, *m.* s. Черв; 2) Schildlaus, *f.* (Coccus); Johannisblut, *n.* (Coccus polonicus), *B.*; 3) der Monat Juni, *III.*
II. Чéрвень, *f.* Röthe, *f. Кос.*; 2) das

Blut vom Jungfernhäutchen, *Марк.* 141.

III. Чéрвень, *gen.* чéрвню, Schminke, *f. Пар.*

Червéний, *a.* s. Червóний.

Червеня́ця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Pyrochroa coccinea), *B.*

Червеня́к, черненячóк, -чкá, *m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*

Чéрвець, -вця, *m.* — кактусóвий, Cochenille, *f.* (Coccus cacti); 2) — лякóвий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca); 3) — кермесóвий, (C. ilicis), *Пол.*; 4) — річни́й, jähriger Knäul, (Scleranthus annuus); 5) — тревáлий, ausdauernder Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Monat Juni.

Черви́вий, *a. P.* II. 58. voll von Würmern, madig, wurmig, wurmstichig.

Черви́вiти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Würmer, Maden bekommen.

Черви́на, *f.* unansehnliches Insect, Würmchen, *n. MIII.*

Чéрвити, *v. a.* u. чéрвити ся, Brut erzeugen, sich vermehren, мáтка чéрвит die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*

Чéрвиця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus); Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda), *B.*; 2) übrhpt: Wurm, *m. Га.* I. 258.

Чéрвiнь, *f.* Coeur, *n.* (in d. Spielkarten).

Червíнити, *v. a.* schminken, *Пар.*

Червíнка, *f.* Bauchtyphus, *m.*; 2) Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthalmus), *B.*; 3) — зéмна, Erdmilhe, *f.* (Trombidium holosericeum), *Пол.*; 4) червíнкий, *pl.* e. Aepfelgattung, roth, weinig, *B.*

Чéрвонь, *f.* Röthe, *f. Фр.*

Червонáвий, *a.* röthlich.

Червонавосíрий, *a.* röthlichgrau.

Червонéнький, *a. dim.* schön roth; röthlich, rothfarbig.

Червóний, *a.* roth; 2) * als *sbst. m.* = Ducaten, *m.*; 3) * als *sbst. f.* червóна = кров; 4) — щир Rother Fuchsschwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*

Червонúти, *v. a.* röthen, roth machen, *III.* I. 18. 90.

Червóнiсть, -ости, *f.* Röthe, *f.*

Червонíти, *v. n.* u. — ся, sich röthen, erröthen, roth werden; rothe Farbe haben; * schamroth werden.

Червонобóкий, *a.* mit rothen Seiten.

Червонобýрий, *a.* rostbraun, rothbraun.

Червоноватий, *a.* röthlich, +*M.*

Червоновúдий, *a.* rothwangig.

Червоножóвтий, *a.* gelbroth.

Червонокрапчáтий, *a.* roth getüpft.

Червоновлóтий, *a.* goldroth.

Червонокрúлий, *a.* -а щúпавка, Rothflügliger Raubkäfer, (Staphilinus Erythropterus), *B.* [wangig, *III.* I. 325.

Червонолúций, *a.* rothbackig, roth-

Червономóрдий, *a.* rothbackig, *He.*

Червононогий, червоногий, *a.* mit rothen Füssen.

Червононосий, *a.* rothnasig.

Червонопúкий, *a.* rothbackig, +*M.*

Червоноплáвка, *f.* Rothauge, *n.* (Leuciscus rutilus).

Червоноріг (дрюх), *m.* Rothhornkäfer, *m.* (Harpalus Ruciformis), *B.*

Червоноріжка (скитáрка), *f.* Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada Ruficornis), *B.*

Червоночлéннї, *pl.* Gliedleibige Spinnenthiere, *pl.* (Arthrogastra), *B.*

Червоношúй (-шíй) муравéль, *m.* Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*; 2) — пригýн, Elater Thoracicus, *B.*

Червонувáтий, *a. He.* röthlich.

Червонюк, *m. pl.* -кú, Art rothe essbare Pilze, *B.*

Червонюх, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris), *B.*

Червонúвий, *a.* röthlich. [braun.

Червонявобýрий, *a.* röthlich-

Червоняк, *m.* s. Потюх.

Червонястий, *a.* hellroth.

Червотóка, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium); — упрáмка, Trotzkopf, *m.* (Anobium pertinax), *B.*; 2) * Bücherwurm, *m. Пар.*

Червотóча, чернотóчина, *f.* Wurmstich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*

Червотóчка хлíбнúчка. *f.* Brot- od. Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*

Червотóчний, *a.* wurmfrässig, stichig.

Червчáтий, *a.* scharlachroth.

Червяк, *m. pl.* червякú. s. Черв'як, Wurm, *m*; 2) Art Fasten-Gericht aus Erbsenmehl bereitet, *Зак.* [grütze.

Червячкий, *pl.* e. Art Buchweizen-

Червáчник, *m.* s. Свирíпа.

Чéрга, *f.* Ordnnng, Reihe, *f.*; чéргою, за-, по чéрзї, der Reihe nach; 2) Gefolge, *n. B.* [Rotation, *f.*

Черго́ване, *n.* Nachfolge, *f.* -зáсїву

Чергови́й, *a.* nach der Reihe folgend, Reihen-, *Cm*; 2) aus Reih u. Glied, -козáк gemeiner K.

Чергува́ти, *v. n.* nach der Reihe etw. thun, die Reihe einhalten; — ся nach der Reihe einander ablösen, mit einander nach der Reihe abwechseln.

Чердáк, *m. АД.* I. 216. Boden, Oberboden, *m.* Verdeck, *n.* (auf dem Schiffe).

Чердáн, *m.* Ring aus Strohflechte mit bunten Glasperlen besetzt u. an die Haarflechten angepasst, *m.*

Чердáш, *m. ungr.* Hirt, *m.* (einer Herde, *vgl.* чередá), *B.*

Черевáйко, *m.* Schmerbauch, *m.*

I. Черевáн, *m.* Bitterling, *m.* Plätteln, *n.* (Rhodeus amarus), *B.*

II. Черевáн, черевáнь, *m.* Dickbauch, Schmerbauch, *m.*

Черевани́стий, *a.* grossbäuchig.

Черевáтець,-тця,*m.*Bauch Schleimthier, *n.* (Myxozoon vel Gastrozoon).

Черевáтий, *a.* dickbäuchig, mit grossem Bauch; черевáта, schwanger.

Черевáтки, *pl.* s. Брюхáтки, *Вол.*

Черевáч, *m.* Schmerbauch, Dickbauch, *m.*

Черевéць, *m. КУ.* I. 303. s. Чобрéць.

Черевúк, *m.* Schuh, *m.*

Черевúчник, *m.* Schuhmacher, *m.* (bes. Frauenschuhmacher), *Га.* I. 258.

Черевúчок,-чка,*m.dim.*s.Черевúк; 2) Pantoffelblume, *f.* Gemeiner Frauenschuh, (Cypripedium calceolus), *B.*

Черевíй, *m.* s. Черевáч.

Черéвка, *f.* Flachs-, od. Leinseide, *f.* (Cusouta epilinum), *B.*

I. Черéвний, *a.* Darm-.

II. Черевний, *a.*s.Черенний.(*Фр.*).

Чéрево, *n.* Bauch, Leib, *m.*; Mutterleib, *m*; 2) Magen, *m.*

Черевонóгі. *pl.* Bauchfüsser od. Schnecken, *pl.* (Gasteropoda), *B.*

Черевоплáвчі, *pl.* Bauchflosser, *pl.* (Abdominales), *Пол.*

Черевýля, *f.* s. Черевáч.

Черевýха, *f.* s. Черевáн I. *B.*

Чéрег, *m.* s. Чéрга, в свій — *ОП.* wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.

Чередá, *m.* Reihe, *f. Ш.* I. 381.; свóїм чередóм in besonderer Abtheilung, *K.*; чередóм, *adv.* nach der Reihe; nach der logischen Folge.

Чередá, *f.* Reihe, Ordnung, *f.*; 2) Herde, *f.* Rudel, *m.*; 3) чередá werden genannt die Falsenkatarakte im Dniestr bei Jampol. [Schaft, *m.* (soapus).

Чéредень, -дня, *m. B.* Stengel;

Чередúй, *a.* zur Чередá 1) geh.; — бáран Leithammel, *m.* [gend, *Зак.*

Чередúльний, *a.* nach der Reihe fol-

Чередник, (чередник, *B.*), *m.* Hüter einer чередá. Gemeindehirt, Hirt, *m. Не. Н.* 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter einer Herde.

Чередúця, *f.* Hirtin, *f. Щог.*

Чередувáти (-дов-), *v. a.* einreihen, *K.*; — ся nach der Reihe einander ablösen, *Фр.*; 2) scharenweise sich verbinden, *K.*

Чéрез, *praep. mit d. Accus.* durch, über, mittels, während; a) *örtlich:* чéрез пліт перелíз er stieg über einen Zaum; чéрез селó їхати durch das Dorf fahren, &; б) *zeitlich:* чéрез місяць einen Monat hindurch, während eines Monats; чéрез нiч über die Nacht, die Nacht hindurch; чéрез кілька часý dh so lange Zeit; nach einiger Zeit, *Кн.* в) *übertragen causal:* чéрез нéго durch ihn; чéрез тóе dadurch; чéрез щó, wodurch, weswegen; чéрез край, *Ке.* über die Massen, &. [Mass.

Черезвéршний, *a.* über das volle

Черезéнь, *W.* = чéрез нéго (*vgl. pol.* przezeń).

Черезмíрний, *a.* übermässig, ausserordentlich, überaus gross.

Черезнíчний, *a.* übernächtig.

Черезплíчник, *m.* Schulterriemen, Patrontascheriemen, *m.* Bandelier, *n.*

Черезсúльний, *a.* übermässig, die Kräfte übersteigend, *Под.*

Черезсíделень, *m. Ч.* II. 674. e. Bestandtheil des Хомýт.

Черезсїдéльник, *m. C.*I.93. s.d.v.

Черéмний, *a.* s. Череннúй, (*Фр.*).

Чéремош, (Чéремш, *f. B.*), *m.* а) бíлий, u. б) чóрний, Nebenfl. des Прут.

Черéмуха, *f.* s. Черéмха, *Пс.*

Черемýшки, *pl.* s. Черенкú, Mes-

serschalen, *pl.* +*M.* [nus padus), *B.*

Черéмха, *f.* Traubenkirsche, *f.* (Pru-

Чéрен, *m.* Strunk, Stiel, *m. B.*

Чéрень, чéрінь, *m.* der Boden des Backofens; Feuerherd, *n. Га.* I. 258.

I. Черéнка, *f.* u. *pl.* черенкú, Messersohale, *f.* Griff, *m.*; 2) *pl.* черенкú, Teichmuschel, Malermuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*; 3) черенкú, Typen, *pl. Пар.*

II. Черéнка, *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [zahn, *m. B.*

Черенний (-нíй), *a.* -яуó Backen-

Черенúк, *m.* Stielqualle, *f.* (Geryonia), *B.*

Черенóк, -нкá, *m.* Schaft, *m.*

Черенорýжник, *m.* Waffenthierchen, *n.* (Stylonychia), *B.*

Черенá, *n.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), u. 2) Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.*

Черенáк, *m.* Backenzahn, *m. pl.* черенкú, Backenzähne, *pl. B. Пол.*

Чéреп, *m.* Hirnschale, *f.* Hirnschädel, *m.*; 2) Scherbe, *f.* Thonscherbe, *f.*; * Gefäss aus Thon, *n.*

Черепáнька, *f. B.* s. d. v. 1) u. 2).

Черепáни, *f.* thönerne Pfeife zum Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), *B.*; 2) — вé йка, Grosse Teichmuschel,(Anodonta cygnea); — малá, Enten-Teichmuschel, *f.* (A. anatina), *Пол. B.*

Черепáха. *f.* Teichmuschel, *f.* (Anodonta), *B.*; 2) Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea), *B.*

Черепаховáтий, *a.* muschelförmig.

Черепáшечка вохчáтка, *f.* Schildkröten-Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium testudo), *B.*

Черепáший, *a.* der Teichauster.

Черепáшина, *f.* Schildpatt, *n. Пол.*

Черепáшка, *f. dim.* s. Черепáха *B.*

Черéпє, *n. coll.* Scherben, *pl.* (von zerbrochenen Thongefässen).

Черепúця, *f. gr.* Dachziegel, *m. Пар.*

Черепкóвий, *a.* Scherben-, -суд. Scherbengericht, *n. Ил.*

Черéпний, *a.* -а я́ма Schädelhöhle, *f.*

Черéпниця *f.* Muschelschale, *f. Фр*; *pl.* черéпницї, Muscheln, *pl.* (Conchifera), *Пол.* [-чка), *m. dim.* s. Чéреп 2)

Черепóк, (*g.* -пкá), черепóчóк, (*g.*

Черепольóґ, *m.* Kraniolog, *m. Шл.*

Черепýлька, *f.* s. Черепáня 1).

Черепýха, *f.* Schwanen- Teichmuschel, *f.* (Anodonta cygnea), *B.*; 2) Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Черепýшка, *f.* = черéпє, *Вах.*

Черéпяний, *a.* thönern, aus Thon, Thon-.

Черепáнка, *f.* s. Черепáня 1).

Чéрес, *m.* lederner breiter Gürtel, Geldkatze, *f.* [eisen, Sech, *n.*

I. Чересло́, *n.* Pflugmesser, Pflug-

II. Чересла́, *pl.* Lenden, *pl. Пар.*

Чересля́к, *m.* Randassel, *f.* (Polydesmus), *B.*

Чересóк, -скá, *m. dim.* s. Чéрес.

Черéт, *m.* s. Очерéт. [agrostis), *B.*

Черетнúця, *f.* Reithgras, *n.* (Calam-

Черéточка, *f.* черéточка конопля́ночка, *Ч.* V. 749.?

Черéха, *f.* Art grössere, fleischige Kirschen, (Prunus duracina).

Черéць, -рця́, *m.* das Scharlachroth, e. Art rothes Zeug.

Чéреш, *m.* s. Чéрес, (*Макс.*).

Черешúна, *f.* Süsskirsche, Vogelkirsche, *f.* (Prunus avium), *Нік.*

Черешковáтий. *a.* mit gestielter Blüte,(pedunculatus), *B.* [pflanzung. *f.*(?).

Черешнúк, *m. M.* I. 106. Kirschen-

Черешнúна, *f.* Kirschenholz, *n.* Kirschbaum, *m.* [avium), *B.*

Черéшня, *f.* Süsskirsche, *f.* (Prunus

Черéшок, -шка, *dim.* черешéчок, -чка, *m. B.* Blütenstiel, Blattstiel, *n.*

Чéржити ся, nach der Reihe bei einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.

Черúчка, *f. Ч.* III. 427. e. Art kleine

Чéрінь, *f.* Boden des Back-, n. Kochofens, *m.* — набúвáти einstampfen, ausbessern, *P.* I. 134. III. 101.

I. Черк, *m.* у той самúй черк, *M.* III. 12. in demselben Augenblicke.

II. Черк, *m. Не.* s. Чéрта, s. d. f.

Чéрка, *f.* Streifen, *m.* Linie, *f. Пу.* Umriss, *m.* Grenzlinie, *f. Гол.*

Чéркас, *m.* черкасúна, *f.* Circassienne, *f.* (wollener Kleiderstoff).

Чéркати, *v. a.* streichen, streifen, anstossen щось до чогóсь; * schlagen черк єгó у пúку, *Зак.*; 2) * sich aufmachen, sich wohin begeben; — ся з ким sich mit jmdm berühren.

Чéркес, *m.* Tscherkess, *m.*

Черкéска, *f.* Tscherkessin, *f.*; 2)

*

Oberkleid, *n. C.* II. 164.
Черкíтка, *f.* водá — rieselndes [Wasser.
Чéркнути, *v. a.* s. Чéркати.
Черкотáти, *v. n.* s. Тарахкотíти.
Черкóти, *pl.* Art Sporen mit Schellen, von ungarischen Ruthenen an den Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.
Черкотíти (-кочу, -тиш), *v. n.* rieseln, gelind rauschen. [sicht).
Черленéцкий, *a. Ф.* roth (im Ge-
Черлéний, *a.* roth, *B.*
Черленяк дюк, *m.* Kleiner Weinschwärmer, (Sphinx poroellus), *B.*
Черлянка, *f.* Sammetmilbe, *f.* (Trombidium), *B.*
Чéрмань (кампéтіяньска). *f.* Blut-Blau-Campecheholz, *n.* (Haematoxylon campechianum), *B.*
Чермнувáти ся, s. Червонíти ся, *K.*
Чермóха, чермýха, *f.* Rothauge, *n.* (Scardinius erythrophthalmus), *B.*
Чернь, *f.* Schwarzes, *n.* Schwärze, *f.* schwarze Farbe; 2) *Ч. V.* 489. schwarzes Stickgarn; 3) * gemeines Volk, Pöbel, *m.*; 4) * grosse, dichte Menge; 5) Mark, *n.*
Чернéтка, *f. Др.* Brouillon, *n.*
Чернéць, *gen.* черцá, *pl.* черцí, *m.* Mönch, *m.*; 2) Verleumder, *m.*
Чернéцтво, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchthum, *n.*
Чернéча, *f. coll.* Mönche, *pl. Mi.* II. 173.
Чернéчество, *n.* Mönchthum, *n. He.*
Чернéчий, *a.* vom Mönche, Mönchs-; 2) -а рáда *He.* s. Чóрна рáда.
Чернéччина, *f.* Klostervermögen, *n.* Klostergrund, *m.* Klosterpfründe, *f. B.*
Чернúльниця, *f.* s. Каламáр, *M+E.* 360. [lanthaceae), *B.*
Чернильовáті, *pl.* Giftlilien, (Me-
Чернúти, *v. a.* schwärzen, schwarz machen; beschmutzen; 2) * — когó jmdn anschwärzen, verleumden.
Чернúця, *f.* Nonne, *f.*; 2) Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*
Чернúченько, *m. dim.* s. Чернéць.
Чернúчити, *v. n.* zum Theil ein mönchähnliches Leben führen, *Mak.*
Чернúчник, *m.* Heidelbeerstrauch, *m.*
Чернíтка, *f.* плáхта, alltäglich, ordinär, gemein, *Пт.* [boden, *m.*
Чернóзем, *m.* Schwarzerde, *f.* Acker-
Чернóклён, *m.* чернóклина, *f.* s. Чорноклéн, *Піс.*
Чернýха, *f.* s. Чермóха, *B.*
Чернýшка, (чорн-), *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella sativa); — ролéвá, Acker-Schwarzkümmel, *m.* (N. arvensis), *B.*
Чéрня, *f.* schwarze Ziege. [*f. У.*
Черняáва, *f.* dichter Schwarm, Horde,
Черняáдка, *f.* Trauerente, *f.* (Anas Oedemia), *B.*
Черпáк, *m.* Schöpfgeschirr, *n.*; 2) e. Art Fischnetz, (= Hamen, *m.*?), *B.*
Черпáльня, *f.* Gebäude in der Papierfabrik, worin die Papiermasse geschöpft wird, *n.*
Чéрпало, *n.* s. Черпáк 1).
Черпітúха, черпíта, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
Черпýчий, *a.* Schöpf-, *Пар.* [*B.*
Черсáк, *m.* Kardendistel, *f.* (Dipsacus),
Черсаковáті, *pl.* Karden Gewächse, *pl.* (Dipsaceae), *B.*
Черсáти, чéрснути, *v. a.* kratzen, anstreichen, *B. Or.* 49.
Черствáк, *m. Вол.* s. Грúб щирáк.
Черствúй, *a.* derb, hart, frisch, stark, kräftig; 2) хлíб — nicht mehr frisch, trocken, rösch. [den (v. Brot).
Чéрствіти, *v. n.* trooken, hart wer-
Черт, *m.* Teufel, *m. K.* s. Чорт.
I. Черть, *f.* Strich, *m.* Linie, *f. Кн.*
II. Черть! *int.* patsch! *B.*
Чéртá, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* Zug, *m.*
Чертáк, *m.* Grenzwachthaus, *m. Пар.*
Чéртаний, *a.* — пригýн Gemeiner Saatschnellkäfer, (Elater lineatus), *B.*
Чертáстий, *a.* лéгко — vom Stengel des Buchweizens, *B.*
Чертвовáти, *v. a. У.* — мóлотом hämmern, hauen, prägen.
Чертéж, *m.* Ackergrund, *m.* gewonnen dh Vernichtung des Waldstandes.
Чертéжник, *m.* s. d. f. *B.*
Чертéц, *m.* Grosse Haselmaus, (Myoxus nitela), *B.*
Чертúнка, *f.* kleiner, feiner Strich.
Чертúти, *Гол. гр.* 20.?
Чертúця, (-ця), *f.* Baum ringsum abgeschält, *m. B.*
Чéртїж, *m.* s. Чертéц, *B.*
Чертíжна, *Гол. гр.* 20.?
Чертóнаний, *a.* mit Strichen versehen, *B.* [Gebändes, *m. III.* II. 174.
Чертóг, *m.* † der innere Theil eines
Чéрточка, *f. dim.* s. Чéрта; 2)

чéрточка дрожúнка, *f.* Zitterthierchen, *n.* (Lineola vibrio), *B.* [óуква-, *V.*
Чертувáти ся, sich aufzeichnen,
Черýн, *m.* Kessel, *m.*; 2) s. Чертéц, *B.*
Чéрхавий, *a.* knorrig, (*Фр.*).
Черцёвий, *a.* s. Червчáтий.
Черчáти, *v. n.* rieseln, *Лїр.* 18.
Черчáтий, *a.* -пóяс, breit gewoben, *Kol.* I. 46. [чéрвець.
Черчéстий, *a. Me.* 58. aus Черéць,
I. Чéрчик, *m.* Pfrille, Ellritze, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis), *B.*
II. Чéрчик, *m.* schmucker schöner Junge, *Kol.* I. 122. [*n. Марк.* 141.
Чéрчичок, *m.dim.* Jungferhäutchen,
Чéршля, *f.* heisst der Ort wo der Wald ausgehauen wurde u. bloss einige junge Bäume übrig geblieben sind; 2) abgebrannter Feldraum.
Чершошúще, *n. ŻP.* s. Шúшка.
Чесáлка, *f.* Wollkrämpel, *f.*; 2) Streicherin, *f. Пар.* [cher, *m. Пар.*
Чесáльник, *m.* Wollkrämpler, Streich
Чесáльниця, *f.* s. Чесáлка 2), *Пар.*
Чесáти, (чéшу, чéшеш), *v.a.* auskämmen, die Haare kämmen; -лен, вóвну hecheln, krämpeln; bürsten щíткою чесáти; 2) * когó jmdn durchhauen, prügeln; 3) * reden; 4) *v. n.* laufen, rennen; — ся sich kämmen; 2) *Кн.* jucken.
Чéский, *a.* tschechisch, böhmisch.
Чéсний, *a.* ehrlich, rechtschaffen, redlich; achtbar; Чéсного Хрéста, на — —, s. Воздвижéне *Ч. К.*
Чесний, *a.* zeitlich, zur rechten Zeit, wann die Zeit kommt (не вмирáє старúй але чесний).
Чесник, *m.* s. Чісник.
Чéсність, -ости. *f.* Redlichkeit, Ehrlichkeit, *f.*; *Ч.* IV. 695. Unbefleckheit, Reinheit, *f.* [245; чествóче *Кв.* I. 262.
Чеснóче! *vocat.* bei Панóтче, *Кв.* I.
Честь, *f.* Ehre, Achtung, Hochschätzung, *f.* Ansehen, *n.* Verehrung, *f.*; 2) Ruhm, *m.*; — на сóбі клáсти, поклáсти auf seine Ehre Rücksicht nehmen, seine Ehre, sein Ansehen wahren, *Кч.* 106. *Не. Пр.* XI. 50. [verehren, *K.*
Чествовáти (-вув-), *v. a.* † ehren,
Чéстен, чéстна, -не, *a. Ч.* V. 940. s. Чéстний. [Biedermann, *m.*
Честúвець, -вця, *m.* Ehrenmann,
Честúвий, *a.* rechtschaffen, ehrlich; 2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, *K. Пу.*; 3) ehrsüchtig. [Tugend, *f. Пу. Ст.*
Честúвість, -ости, *f.* Ehrlichkeit;
Честúвно, (-во), *adv.* moralisch, sittlich, *Не.*; 2) ehrfurchtsvoll, *ОП.*
Честилю́бець, -бця, *m.* der Ehrsüchtige, *B.* [geizig.
Честилюбúвий, *a.* ehrsüchtig, ehr-
Честúтель, *m.* Verehrer, *m.*; -телька, *f.* -in, *f. Пар.* [Ehre erweisen, (*Фр.*).
Честúти, *v. a.* ehren, verehren, jmdm
Честúти, *v.a.* oft besuchen, s. Частúти.
Чéстний, *a.* s. Чéсний.
Честнотá, *f.* Redlichkeit, Rechtschaffenheit, Ehrlichkeit; Tugend, *f.*
Честнотлúвий, *a.* tugendhaft, *Вах.*
Честувáти, (-ув-), *v.a.* s. Частувáти.
Честолюбúвий, *a.* ehrsüchtig, ehrgeizig, *Top.* [sucht, *f.* Ehrgeiz, *m. Top.*
Честолюбúвість, -ости, *f.* Ehr-
Честолю́бів, *n.* s. d. v.
Честолю́бність, -ости, *f.* Ehrgeiz, *m.* Ehrbegierde, Ehrsucht, *f. Не.*
Чéстію, чéстю, чéстев, *adv.* mit Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege, gütlich.
Чет, *m.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n. Зак.*
Четвéр, *gen.* четвергá, *m.* Donnerstag, *m.*; велúкий, Gründonnerstag, *m.*
Четвергá, *f. МШ.* s. Чвірка, Viergespann, *n.*
Четвергóвий, *a.* zum Donnerstag geh.; am Donnerstag, Donnerstags-.
Четвéрень, *a.* -bis Viergespann, *n. Фр.*
Четвéреньки, *pl.* на четвéреньках auf allen Vieren.
Четвéрець, -рця, *m.dim.* s. Четвéр.
Четверúк, *m.* на четверикý, *M.* im Viergespann; четверикóм, *adv.* mit Viergespann. [auf allen Vieren.
Четверинкúй, *pl.* на четверинкáх,
Четверúти, *v. a.* zu éinem Paare Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu spannen, (*Бор.*). [zu 4. *K.*
Четверúця, *f.* Anzahl von 4, je 4,
Четвéрка. *f.* s. Чвірка, Viergespann, *n.*
Чéтвернь, *f.* kleiner aus vier Theilen bestehender Deichsel am Pfluge.
Четверняк (ячмінь), *m. B.* gemeine Gerste (Hordeum vulgare).
Чéтверо, *num.* vier. [Tetrarch, *m.*
Четверовлáстник, *m.* Vierfürst,

Четверогра́нний, *a.* viereckig, quadratisch.
Четвероугло́вий, *a.* viereckig.
Четвероя́кий, *a.* vierfach, vierlei, *Oz.*
Четверта́к, *m.* = ¼ Rubel = 25 Kopeken; 2) Viergroschenstück, *n.*
Четве́ртий, *num.* vierter.
Четверти́на, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemass in Russland = 2·099 Hektolitr. = 3·4137 W. Metzen.
Четвертівка, *f.* s Чвертівка. (*Фр.*).
Четвертовий, *a.* Viertel-, ein Viertel eines Masses od. Gewichtes enthaltend, *Др.*
Четверто́к, -тка́, *m.* e. Mass, *B.*
Четвертува́ти, *v. a.* viertheilen, vierteln.
Четверти́к, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*
Четві́рний, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.
Чете́н, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Arél, *f.*
Чете́ць, -тця́, *m.* s. Читатель, *ОП.*
Четина́, *f.* s. Щетина.
Четинний, *a.* aus Четина, borstig, mit Borsten.
Четири, *num.* s. Чотири.
Четирохріжка́тий, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.
Четирха, *f.* Rauhfliege, *f.* (Coelopa), *B.*
Четирха́тий, *a.* gewimpert, rauh, *B.*
Четирха́тість, -ости, *f.* Rauheit, *f.*
Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol.* I. 38.; 3) чехи́, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*
Че́хлик, *m.* kurzes Männerhemd.
Чехо́л, *gen.* чехла́, *m.* Ueberzug, *m.* Decke, *f. C.* II. 201.
Чехоли́ти, *v. a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*
Чехо́нь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [2] s. Мла́ка.
Че́чва, *f.* rechter Nbfls des Дністе́р;
Чечеви́ця, *f.* s. Сочеви́ця, *Шіс.*
Чечека́ти, *v. n.* zirpen.
Че́чір, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*
Че́чіт, e. Vogelgattung, *B.*
Чечова́ти ся, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [penser ruthenus), *B.*
Чечу́га, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Acipenser ruthenus), *B.*
Чечу́ра, *f.* *Ч.* III. 441. e. Fischart.
Че́ша, *f.* s. Чехо́нь, *B.*
Че́шка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.
Чешушатий, *a.* *Ч.* IV. 547. schuppicht.
Че́шка, *f.* *dim.* s. Ча́шка.
Чи, *conj.* Fragepartikel: ob?; es brancht aber im Deutschen meist nicht ausgedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж та́ки? ist's möglich dass-? чи мо́же бу́ти? ist das möglich? Чи ти бá? = чи ти бáчиш? ist's möglich? wie so gar? *Не. жм.* 233; 2) oder: чи ти хо́чеш, чи не хо́чеш du magst wollen od. nicht; чи сяк чи так es sei nun so oder anders.
Чиба́рка, *f.* Trinkschale, *f.* *Га.* I. 258.
Чи́брик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Scomber scombrus L.), *B.* s. Ску́мбрия. [sen, на кого́, на що.
Чи́гати, *v. n.* lauern, auf etw. pas-
Чигота́ти, *v. n.* den Laut „чиги́" hervorbringen (v. Kiebitz), ча́йка чигóче, *B.*
Чигу́н, *m.* Auflauerer, *m.* *Пар.*
Чиж, чи́жик, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*
Чижма́к, *d.* чижмачо́к, -чка́, *m.* ordinärer Schuh, Kamasche, *f.*
Чи́жми, *pl.* Schuhe, *pl.* *Зак.* [gehörig.
Чий, чи́я, чи́е, *pron.* wessen, wem
I. Чик, *m.* *Гол.* III. 431. s. Вюн.
II. Чик, *int.* vom Schneiden.
Чи́кавиця, *f.* набра́ти ся з ким -ці. *Oc.* (61) X. 35.? [кіт, *B.*
Чи́кавка, *f.* s. Щи́кавка; 2) s. Че-
Чи́кайло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*
Чи́кало, *n.* Art Fischnetz, *B.*
Чи́кане, *n.* Ticken, *n.* *Пол.*
Чи́кати, *v. n.* s. Щи́кати, *Зг.* zwitschern.
Чика́ч, *m.* *B.* s. Че́кіт. [Brantwein.
Чики́лдиха, *f.* *Ко.* 30. schlechter
Чикирде́й, *m.* s. Чукурде́ль, *B.*
Чи́кір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parns major), *B.* [schneiden.
Чи́кнути, *v. a.* *D. c.* 2. einschneiden,
Чи́колонок, -нка, чи́колоток, -тка, (чи́колодок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n.* *B.*
Чику́ливка, *f.* Baumpieper-Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus), *B.* [(*Бор*).
Чи́лий, *a.* gesund, stark, makellos,
Чили́кнути, *v. n.* zwitschern.

Чи́льця, *n. coll.* Diadem, *n. Ф.*

Чильчи́бель, (?) *Зак.* Echter Krähenaugenbaum, (Strychnos nux vomica).

Чим, *pron. Instrum.* s. що; 2) *adv.* beim comparat. dient zur Bildung des superlat: чим бо́рше auf's geschwindeste; чим дуж = чим бо́рше, = чим бі́льше, *Зак.*; чим-тим, je desto.

Чимайда́н, *m. vgl. gr.* Чемода́н, Mantelsack, *m.*

Чимали́й, *a.* genug gross, eben nicht klein; *adv.* чима́ло, nicht wenig, genug.

Чимба́рство, *n.* Gärberei, *f.*

Чимбі́р, -бо́ру, *m.* s. Кра́йка, *B.*

Чимбо́рик, *m.* s. d. v. *B.*

Чимо́ра́с, *m.* Saat-Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum segetum), *B.*

Чимиру́ха, *f.* Bein. des Brantweins.

Чи́мсати, *v. a.* zupfen, rupfen; 2) s. Чімха́ти, *B. Oг.* 71.

Чи́мха, *f.* Büschel, *n. B.*

Чи́мхати, *v. a.* s. Чи́мсати, *Oг.* 71.

Чимчикува́ти, *v. n.* s. Чемчикува́ти, *Зак.*

Чин, *m.* Rang, *m.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* и́ншим чи́ном, auf e. ganz andere Weise, von e. ganz anderen Art; 3) Ceremoniel, *n.*

Чина́р, *m.* morgenländischer Platanus.

Чина́ти, *v. a. Ч.* II. 16. s. Почина́ти.

Чинь6а́, (чино́а́), *f.* Gärben, *n.* Zubereitung des Leders, *f.* s. Випра́ва, *H.* 206.; 2) Zurichtung, *f.* Abprügeln, *n. H.* 78.

Чино́а́р, *m.* Gärber, *m. Зак.*

Чино́а́рский. *a.* Gärber-, vom Gärber.

Чиня́л, *m. C.* II. 12. s. Кинджа́л (?).

Чинджеру́шка, *f.* чинджи́р, *m.* kleiner Weidenzeisig, (Sylvia rufa), *B.*

Чине́ць, -нця́, *m.* s. Чене́ць, черве́ць, *Зак.*

Чинжи́рочка, *f. dim. H.* 292. (in dem Räthsel) von der Elster gesagt.

Чини́тель, *m.* — зако́ну Vollzieher, *m. K.*

Чини́ти, *v. a.* thun, machen; handeln; hervorbringen; veranstalten; — одпра́ву *M.* I. 16. den Gottesdienst abhalten; 2) — зві́же s. Підчини́ти 1); — ся gemacht, gethan werden; geschehen werden; 2) sich für etw. ausgeben, sich verstellen; — ся чимо́сь sich zu etw. od. wozu machen, etw. aus sich machen; — ся комусь чимо́сь für jmdn etw. gelten.

Чиніта, *m.* s. Чарівни́к.

Чинки́. *pl.* s. Ча́ри, *B.*

Чи́нний, *a.* thätig, beschäftigt.

Чи́нно, *adv.* thätig; 2) gut ausgearbeitet, *Pa.* II. 211.

Чи́новатий, *a.* gewirkt.

Чино́вий, *a.* mit e. Range (чин) bekleidet, (hoch) angestellt, *He.* zum Beamtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Ko.* 93. 173.

Чино́вник, *m.* der eine Würde, einen [Rang hat, Beamte, *m.*

Чино́к, -нка́, *m. dim.* s. Чин, *Ko.* 355.

Чи́нча, *f.* s. d. f.

Чинш, *m.* Zins, *m.* Geldabgabe (übrhpt), *f.*; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschaftsgefälle, *n.*; Miethzins, *m.*

Чиншівник, чиншови́к, *m. K.* Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger, Zinsbauer; Miethsmann, *m.*

Чиншо́вий, *a.* Zins-, Zins zahlend, auf Zins sitzend.

Чипе́ра, *f.* Gabelast, *m.*

Чипи́жка, *f. dim.* s. Чепи́га.

Чипі́ти, *v. n.* worin stecken, woran kleben, haften; — над чимо́сь unverdrossen woran sitzen, kauern, hocken.

Чипія, *f. Ч.* V. 698. s. Чепи́га.

Чипра́га, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus Messing welche die Korallenreihen etc. zusammenhält), *Нав.*

Чир, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunder- [schwamm, *m.*

Чирь, *f. Ф.* Ungeziefer, *n.*

Чира́к, *m.* s. Чи́рка.

I. Чира́ти, *v. a. У.* s. Че́рпати.

II. Чира́ти, *v. a.* austauschen, auswechseln, (*Фр.*).

Чирачи́ця, *f.* s. Чи́рка.

Чире́нка, (-ри́нка), *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [Anas querquedula), *B.*

Чиріца, *f.* s. d. v.; 2) Schnärrente, *f.*

Чи́рка, *f.* Geschwür, *n. B.*; 2) s. Чиріца 2) *B.*

Чиркун, *m.* s. Цівкун, *B.*

Чирлі́й, *m.* Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypolencos), *B.*

Чировати́й, *a.* breiig.

Чи́рочка, *f.* s. Чиріца 1) u. 2), *B.*

Чирса́к, *m. Ф. Пр.* III. 238.?

Чиру́н, *m.* Pfanne, Südpfanne, *f. B.*

Чиря́, *n.* s. Чиріца 1) u. 2), *B.*

Чиря́нка, *f.* s. Чире́нка, *B.*

Чиря́ти, *v. a.* s. Че́рпати.

Чисе́льний, *a.* -а величина́ Zahlengrösse, Zahl, *f.*
Чисе́льник, *m.* Zähler, *m.*
Чи́сленє, *n.* Zählen, Rechnen, *n.*
Числе́нний, *a.* zahlreich; *adv.* числе́нно.
Численни́к, *m.* der Zählende, *Др.*
Числе́нність, -ости, *f.* Anzahl, Menge, *f. Пол.*
Числи́мий, *a.* zählbar.
Числи́ти, *v.a.* zählen, rechnen; * halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden. [*n.* (numerale).
Числівни́к, *m.* Zähler, *m.* Zahlwort,
Число́, *n.* Zahl; Anzahl, Menge, *f.*; Ziffer, *f.*; Nummer, *f.*; — одини́чне Einzahl, einfache Zahl, *f.* Singular, *m.*; — мно́ге Mehrzahl, merfache Zahl, *f.* Plural, *m.*
Число́ванє, *n.* Numerieren, *n.*
Числова́ти, (-слув-), *v. a.* numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, *Пар.*
Числови́й, *a.* Zahlen-; statistisch, *Др.*
Чи́смо, *n.* e. Anzahl Faden im Пасмо́.
Чисни́ця, *f. P.* II. 17. три чисни́ці до сме́рти, ? *Не. Пр.* VIII. 911. XII. 345. чисни́ці, *pl. Ч.* I. 289. ?
Чи́ста, (?) повиходи́ли Москалі́ в чи́сту *Oc.* (62) V. 88.
Чиста́ш, *m. ungr.* s. Зруб.
Чисть бá, *f.* Reinigung, *f.* Klären, Raffinieren, *n. B.*
Чисте́ньки́й, *a. dim.* schön rein, ganz rein, sehr rein; nett; *adv.* чисте́нько.
Чисте́ць, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta); — болотни́й, Sumpfziest, *m.* (S. palustris); — нїме́цкий, Deutscher Z. (S. germanica); — лїсови́й Wald-Ziest, *m.* (S. silvatica); — річни́й, Jähriger Ziest, (S. annua), *B.*; 2) Mauerpfeffer, *m.* (Sedum acre), *B.* [ral, *f.*
Чисти́вость, *f. K.* Sittlichkeit, Mo-
Чи́стий, *a.* rein, reinlich, sauber; * keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser); rein, weiss, unbeschrieben (z. B. Papier &); чи́стий зиск reiner Gewinn; чи́ста пра́вда reine, unverfälschte Wahrheit; чи́стий припадок reiner Zufall, blosser Zufall; чисте по́ле offenes, freies Feld; чи́стий го́лос reine, helle Stimme; чи́стий дощ ein Regen ohne Donner od. Hagel, *B.*; чи́стий четве́р, *Марк.* 4. s. Жи́вний ч.; ви́вести кого́ на чи́сту во́ду jmdn blamieren, blosstellen, *Oc.* (61) IX. 40.
Чи́стик, *m.* s. Чисте́ць 2), *Пс.*
Чисти́лище, *n.* Fegefeuer, *n.*
Чисти́ло, *n.* Mutterkuchen, *m. B.*
Чистина́, *f.* vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; *dav. adj.* чистинянни́й, — хлїб Brot daraus. [*f.* Mutterkuchen, *m. B.*
Чисти́сько, (-и́ско), *n.* Nachgeburt,
Чи́стити (чи́щу, чи́стиш), *v. a.* reinigen, rein machen, säubern, rein fegen, auskehren; щи́ткою ausbürsten; 2) reinigen, abführen (v. Arzeneien); 3) abnehmen (z. B. Fische); 4) castrieren; — ся sich reinigen, sich säubern; sich putzen; 2) sich aufheitern, s. kläreп.
Чисти́нє, *n.* s. Чи́щенє.
Чи́стість, -ости, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*
Чистня́к, *m.* s. Чисте́ць 1) *Пс.*
Чи́сто, *adv.* rein; 2) ganz, vollständig.
Чистобре́ха, *f.* geschickter Aufschneider, Lügner, *m. Oc.* (61) V.
Чистокро́вний, *a.* — кінь, vollblütig, *K. Фр.*
Чи́стонь-то, *conj.* wie wenn, als wenn, als ob, чи́стонь-то він не зна́є.
Чистота́, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*; вже на чистоту́ пішло́, *Кн. Пр.* XI. II. 83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).
Чи́стрити, *v. a.* die Wolle kämmen.
Чисту́ха, *f.* sauberes, reinliches Weib.
Чистю́ньки́й, *a.* s. Чисте́ньки́й, (*Фр.*). [pa cinerea), *B.*
Чистю́х, *m.* Wasserscorpion, *m.* (Ne-
Чиста́к, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta), *B.*; 2) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus), *B.* [(radicans), *B.*
Чита́вий, *a.* -а вісь wurzelnde Axe
Чита́льник, (-льн-), *m. Не. ОП.* Leser, *m.*
Чита́льня, *f.* Lesehalle, *f.* Lesesaal, *m.*
Чи́танка, *f.* Lesebuch, *n.*
Чита́тель, *m.* Leser, *m.*; чита́телька. *f.* Leserin, *f.* [cum, *n.* Lesewelt, *f.*
Чита́тельство, *n. Гол.* Lesepubli-
Чита́ти, *v. a.* lesen; 2) *Гол.* III. 702. rechnen, zählen.
Чита́ч, *m.* Leser, *m. Кч.* 100.

Читéць, -тця́, *m.* Leser, *m. B.*
Читни́й, читли́вий, *a.* leserlich, *Пар.*
Чи́тниця, *f.* Ranken-Koralle, *f.* (Zoanthus), *B.*
Чи́хавка, *f.* чи́хане, *n.* Niesen, *n.*
Чи́хати, *v. n.* niesen.
Чи́чва, чич, *f.* schlechtes, auf Sumpfboden wachsendes Futtergras, *B.*
Чичека́ти, *v. n.* schwätzen, (v. der Elster), *Га.* I. 12. *B.*
Чичи́нчик, *m. Reimw.* zu Васи́ль-чик (васи́льок).
Чичи́рк! *in d. Verbind.* ні чичи́рк! still! schweig!
Чичі́тка, *f.* Leinfink, *m.* (Fringilla linaria), *B.*
Чичо́та, *f.* s. d. v. *B.*
Чичу́рка, *f.* Reiher, *m.* (Ardea), *B.*
Чиш-чиш, *int.* vom Geräusch beim Schneiden des Getreides.
Чиш-то-мак, *D. c.* 404. s. На́че, Мов.
Чи́щенє, *n.* Reinigung, *f.* das Reinigen.
Чі́вка, *f.* Schopf, *m. B*; 2) Aehren, *pl.* (in einer Garbe, *oppos.* гу́зїр). [*m. B.*
Чі́лка, *f.* Vorderkopf, *m. Зг.*; 2) Schopf,
Чільни́й, *a.* Stirn-; Front-, — відря́д Vorhut, *f. Фр.*; чільне́ воло́сє die über der Stirn wachsenden Haare, (*Фр.*); 2) *B.* vorzüglich, ausgezeichnet.
Чі́льность, *f.* Vorzug, *m. B.*
Чільцé (чілцé *B.*), *n.* Stirnbinde, Kopfbinde, *f.* Kopfdiadem, *n. Ф. Нав.*
Чі́мка, *f.* lange Wollzotte, *f.*
Чі́мкати, *v. a.* ausziehen (lange Wolle).
Чімха́ти, *v. a.* s. Чемса́ти; beschneiden, abreissen.
Чінджéк, *m.* Name für einen kleinen affectirten Menschen, *B.*
Чині́ти ся, s. Чини́ти ся, werden, *B.*
I. Чіп, *gen.* чопа́, *m.* Zapfen, Stöpsel, *m.*; * Tölpel, *m.*; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.* [kel u. Hunde.
II Чіп! *int.* Scheuchruf gegen Fer-
Чі́пати, *v. a.* anhängen, anheften; 2) angreifen, ergreifen, fassen; — кого́ u. — ся кого́ jmdn antasten, mit jmdm anbinden; sich an jmdn hängen; an jmdm haften bleiben.
Чіпéць, -пця́, *m.* Haube, Frauenhaube, *f.*; 2) Fettnetz beim Magen (beim Hausvieh), *n.* s. Здір.
Чіпі́ти, *v. n.* s. Чипі́ти, kauen, hocken; 2) jmdm auf dem Halse sitzen.
Чіпка́р, *m.* Haubenmacher, *m. Пар.*
Чіпки́й, *a.* sich leicht an etw. ansetzend, an etw. hängend, klebend, haftend; -а хоро́ба ansteckend.
Чіпля́нє, *n.* Anhängen, *n.*
Чіпна́рь, *m. ungr.* Mundschenk, *m. B.*
Чіпни́й, *a.* s. Хватни́й, *Пол.*
Чі́порня, *f.* Art Spiel, welches darin besteht, dass Stöcke zum Ziele geworfen werden.
Чіпо́чник, *m.* Haubenstock, *m. Пар.*
Чіпо́чниця, *f.* Haubenmacherin, *f.*
Чіпра́га, *f.* s. Чипра́га. [*Пар.*
Чіпу́рний, *a.* чіпу́рити ся, s. Чепу́рний, чепу́рити ся.
Чі́пчик, *m. dim.* Haube, *f. B.*
Чі́пчити, *v. a.* die Haube aufsetzen.
Чірва, *f.* s Че́рвіяь (in Karten), Coeur.
Чірзік, *H.* 32. e. Scherzwort, (?).
Чі́ркати, *v. n.* s. Цьвіркати.
Чірхавий, *a.* uneben, nicht glatt, rauh, struppig, (*Фр.*).
Чірхати ся, s. Чухрати ся.
Чісни́ця, *f.* = drei Fäden, *Kol* I. 68.
Чістни́ця, *dim.* чістни́чка, *f. Ф.*?
Чісто́йно, *conj.* s. Ні́би, ні́би то.
Чістри́нка, *f.* Hechelthierchen, *n.* (Oxytricha); чістринки́, *pl.* Hechelthierchen, *pl.* (Oxytrichina), *B.*
Чістрити, *v. a.* hecheln.
Чіт, beim Spiel Чіт чи лі́шка Paar od. Unpaar, gleich od. ungleich, (*vgl. gr.* чётъ; четá Paar, *n.*).
Чіту́ра, *f.* Blechbüchse, *f*, *B.*
Чіхати, чіхрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) kraus machen, zerzausen; § * bei den Haaren raufen; — ся sich kratzen.
Чіхра́тий, *a.* behaart, zottig, *B.*
Чі́ча, *dim.* чі́чка, *f.* (in d. Kinderspr.) e. Blume; übrhpt e. schöne Sache, Spielzeug, *n.* &.; * von einer verzärtelten Person; 2) чі́ча, als *int.* schön! (zu kleinen Kindern beim Vorzeigen hübscher Sachen).
Чічаний, *a.* schön (Kinderspr.).
Чічє, *n. coll.* Blumen, *pl.*
Чічник, *m.* Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum), *B.*
Чкурну́ти, чкури́ти, *v. n.* §. davonlaufen, *Др.* (*Фр.*), s. Поду́ти 1).
Члано́к, -нка́, *m. Ч.* I. 281. e. Trinkgeschirr.
Член, *m.* Glied, Gliedmass, *n.*; 2) Mitglied, *n.* (einer Gesellsohaft); 3) Glied einer Periode, *n.* Satz, *m.*; 4) Artikel,

Punkt, *m.* (-віри &).

Членистий, *a.* gegliedert, Glieder-.

Членистість, -ости, *f.* Gliederung, Küstenentwickelung, *f. Ил.*

Членити, *v. a.* anatomieren, anatomisieren, *Пар.*

Членівство, *n.* Mitgliedschaft, *f.* Angehören zu e. Vereine, *n. T.*

Чліневий, *a.* anatomisch, *Пар.*

Чліниця. *f.* чліновання, *n.* Anatomie, *f. Пар.*

Чліновати, *v. a.* s. Членити, *Пар.*

Чля, *adv. H.* 272. es ziemt, es passt; — комусь es ziemt, ist geziemend, *ВБ. Пр.* X. 4. 51.

Чмакане, *n.* Schnalzen, *n.*

Чмакати, *v. n.* schnalzen.

Чмалений, *a.* neblig, finster, trübe; * mürrisch, *Піс.* („*Сн.*“ 105). [*f. Зак.*

Чмара, *f.* Scheuche, Vogelscheuche,

Чмелений, *a. M+Б.* 17.?

Чмелик, *m. dim.* s. Чміль.

Чмига, *f.* не до чмиги *C.* II. 192. s. Шмига. [*f. Зак.*

Чмир, *m.* Rausch, *m.* Berauschung,

I. Чмих, *m. H.* 38. Flucht, *f.*; 2) *Oc.* (61) VI. 37. e. Art Gesellschaftsspiel: Enthalten des Lachens. [fliehens.

II. Чмих! *int.* des Fortlaufens, Ent-

Чмихати, *v. n.* schnauben, *B.*

Чмихнути. *v.n.* schnell davonlaufen; 2) mucken, muoksen (v. Lachen).

Чміль, *m.* Hummel, *m.* (Bombus), *B.*

Чмовж, чмовжик, *m.* Spechtmeise, *f.* Kleiber, *m.* (Sitta europaea), *B.*

Чмокнути, *v. a.* küssen; чмокнути ся, einander küssen, *Ш.* I. 342.

Чмола, *f.* Holzbiene, *f.* (Xylocopa violacea), *B.* [скуда 2).

Чмуд, *m.* als Schimpfwort: s. Па-

Чмутний, *m.* muthwilliger, ausgelassener Mensch, Spassmacher, *m. Зак.*

Чмутовати, *v a.* liebkosen, caressieren, *Мак.*

Чмутовитий, *a. H.* 233. klug (?).

Чмутовиха, *f.* Schäckerin, *f. Мак*

Чо, *adv.* = чого? warum? *Ф.*

Чобак, *m. C.* Behälter für Getränke, *m.*

Чобан, *m.* s. Чабан. 1) Ochs, *m. Kol.* II. 181.; 2) Hirt, *m. Kol.* II. 256.

Чобана, *f.* e. Kuh mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.* [cilla), *B.*

Чобаник, *m.* Bachstelze, *f.* (Motacilla),

Чобіт, *gen.* чобота, *m.* Stiefel, *m.*; чоботи настáвити auf's Stiefelbrett nehmen; — застояти die auf's Stiefelbrett genommenen Stiefel an der Sonne aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif werden, *B.* [Чоботець.

Чобітки, чобітці, *pl.dim.* s. Чоботок,

Чобітник, *dim.* чобітничок, *m.* s. Чоботар.

Чобітók, -тка, *m. dim.* Stiefelchen, *n.*

Чоботар, *m.* Schubmacher, *m. Ш.* I. 124.

Чоботаренко, *m.* Sohn des Чоботар, *Піс.* [*f. Зак.*

Чоботариха, *f.* Schuhmachersfrau,

Чоботарівна, *f.* Tochter eines Чоботар, *Піс.* [*dim.* s. Чобіт, kleiner Stiefel.

Чоботець, бітця, *pl.* чобітці, *m.*

Чоботок, *gen.* чобітка. *pl.* чобітки, *m. dim.* s. d. v.

Човг, *int.* vom Kratzfuss, *M.*

Чóвганка, *f.* s. Собганка.

Чóвгати, *v. n.* schlendern, *He.*; — ся s. Хóвзати ся.

Човен, *gen.* човна, *m.* Kahn, *m.* Boot, *n.*

Чóвник, *m. dim.* s. d. v. Schiffchen, Kiel, *n. B.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina), *B.*

Човникопáтий. *a.* kahnförmig, *B.*

Човнóк, *m.* Schiffchen, *n.*

Чóвпити, *v. a.* — гóлову s. Сушити гóлову; — ся *H.* 52. s. Носити ся.

Човпíти, *v. a.* in einem fort reden; jmdm etw. einreden, beweisen, (*Фр.*).

Човпстий, *v. n. D. c.* 179. trottelnd gehen; — ся *Ч.* III. 425.

Човпти, *v.a.* begreifen, verstehen, *Зак.*

Чóгнути, *v. n. W.* s. Чахнути.

Чого. *pron. gen. n.* s. Що; 2) *adv.* warum? weswegen?; чого дóброго wenn es gut geht, leicht möglich, sehr wahrscheinlich.

Чогось, *pron. gen. n.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt warum. [Schakal, *m.* (?).

Чокалок, -лка, *m. KC.* (83) VII. 508.

Чокнітка, *f.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*

Чóко. *int.* vom Klirren des Stiefeleisens.

Чолак, *m.* Stirnblatt mit Stacheln versehen kleinen Kälbern angelegt damit sie nicht saugen.

Чолан, *m.* s. Дзвін 3), Radfelge, *f.*

Чолатий, *a.* grosstirnig.

Чóлний, *a.* Stirn-; Haupt; vornehmst, *Зак.*

Чоло́, *n.* Stirn, *f*; на чолí мáти напúсане auf der Stirn geschrieben stehen; óез чола́ unverschämt, frech; 2) Fronte, *f.* vorderer, höherer, erhabener Theil verschiedener Gegenstände, — óудúнку Vorderseite eines Gebäudes, Façade, *f.*; — вíйска Front, *m.* Spitze der Armee; на чолí an der Spitze; 3) das Vornehmste, Auserlesenste; чоло́м е́йти auf sein Angesicht niederfallen, tiefe Unterthänigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthigen, demüthig anbeten; чоло́м! unterthänigster Diener! Gehorsamster! *Кч.* 210.

Чолоби́тний, *a.* ehrerbietig, *Пар.*

Чолоби́тність, -ости, *f.* Ehrerbietigkeit, *f. Пар.*

Чоловúй, *a.* Stirn-, -а кість Stirnbein, *n. B.*

Чоловíк, *m.* Mensch; Mann, ein ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann, Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche: man, чоловíк ро́бит man arbeitet

Чоловíковгóдник, *m. K.* der sich bei den Menschen einschmeichelt. [*m. K.*

Чоловíкогу́бець, -бця, *m.* Mörder,

Чоловíкогу́бство, *n.* Menschenmord, Mord, *m. Пар.*

Чоловíколю́бний, *a* menschenliebend, menschenfreundlich, leutselig.

Чоловíколю́бність, -ости *f.* Menschenliebe, *f. Пар.*

Чоловíколю́бство, *n.* Menschenfreundlichkeit, Humanität, *f. K.*

Чоловíцтво, *n.* Mensohlichkeit, Humanität, *f. Ф.* [*f. Top.*

Чоловíчество, *n.* Menschennatur,

Чоловíче, *n.* (*nur im Nominat.*) s. Чоловíк. [schen-.

Чоловíчий. *a.* menschlich, Men-

Чоловíчина, *m. H* 59. *Кч* 318. „ein Mensch", Männlein, *n.* Homunculus *m.*

Чоловíчити, *v. a. Вих.* vermenschlichen, personificieren.

Чоловíчúско, чоловíчúще, *m. aug.* s. Чоловíк. *Wgr.* 34.

Чоловíчний, *a.* human, *K.*

Чоловíчник, *m.* Mittelraum der Kirche (wo die Männer gew. stehen, *oppos.* Бáбúнець), *m.*

Чоловíчок, -чка, *m dim.* s. Чоловíк, Männlein, *n.* kleiner Mensch, Menschlein, *n.*; 2) Sehloch, *n.* Pupille, *f B.*

I. Чоло́м, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*

II. Чоло́м, *adv.* s. Чоло́.

Чоло́мкати, чоло́мкнути, *v. a.* küssen; 2) grüssen; — ся sich küssen, einander küssen, *C.* I. 221. 100; 2) einander grüssen. [Gruss, *m. Пар.*

Чо́ломок, -мка, *m.* Empfehlung, *f.*

Чом *adv.* s. d. f. 2).

Чому́, *pron. Dat. n. sing.* s. Що; 2) *adv.* warum, u. warum?

Чому́сь. *pron. Dat. n. sing.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt aus welchem Grunde, unbekannt warum.

Чóпик, *m. dim.* s. Чіп; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*

Чопиковáтий, *a.* zapfenförmig.

Чопíвка, *f.* Zapfenqualle, *f.* (Eucharis), *B.*

Чопнáрь, *m.* s. Чішнáрь.

Чóпнути, *v. a.* s. Удáрити.

Чоповúй, *a* Zapfen-; *sbst. m.* Kellermeister, *m*; чоповé, *sbst. n.* Zapfengeld, *n.* [Чепýрний &.

Чопýрний, *a.* чопýрити ся, s.

Чóрóа, *f.* s. Дяга, (*Фр.*).

Чорнáвий, *a.* s. Чорнúвий.

Чорнéнечкий, *a. dim.* s. Чóрний, *B.*

Чорнéнький, *dim.* чорнéсенький, *a.* schwarz, sehr, ganz, vollkommen schwarz.

Чорнéцький, *a.* -а рáда = Чóрна Рáда, *Не.* (*хм* 35) s. Рада (чóрна).

Чóрний, *a.* schwarz; * finster; чóрна рáда, s. Рáда Чóрна; чóрна рóжа Stockrose, *f.* (Althaea rosea), *B.*; чóрнї ріжкú, Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus), *Пс.*; * чóрна кíшка (кíтка) пробíгла мíж подрýжем zwischen den Eheleuten ist ein Zerwürfnis eingetreten; *sbst. f.* чóрна = Тюрмá, Темнúця, *Oc* (61) VIII. 95.

Чорнúлиця, *f.* Tintenfass, *n. C.* I. 163; 2) — каламýтка або сéпія. *f.* Tintenfisch, *m.* (Sepia officinalis), *Пол.*

Чорнúльниця *f.* Tintenfass, *n.* (*Фр.*).

Чорнúло, *f.* Tinte, *f. C.* I. 164.

Чорнúтель, *m.* Anschwärzer, Verleumder, *m.*

Чорнúти. *v. a.* schwarz machen, schwärzen; beschmutzen; * jmdn anschwärzen, verleumden.

Чорнúця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (Ru-

*

bus caesius), *B.*

Чорниші, *pl.* Schwarzkäfer, *pl.* (Melanosomata), *Пол.*

Чорни́ш острогу́зець, *m.* Todtenkäfer, *m.* (Blaps mortisaga), *Пол.*; 2) s. Чо́рний, *H.* 90.

Чо́рні́ти, *v. n.* sich schwärzen, schwarz werden; schwarz erscheinen.

Чорно́биль (чорно́бі́ль), *m.* Beifuss, *m.* (Artemisia vulgaris), *B.*

Чорно́бі́лка, *f.* Penthina, *B.*

Чорнобри́вець, -вця, *m.* s. Чорнобри́вий, *Ш.* I. 356; 2) s. Чорноголо́вець, *Oc.* (61) XII. 28; 3) Aufrechte Sammtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4) auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*H.*) *Зак.*

Чорнобри́вий, чорнобро́вий, *a.* mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобрива́ньки́й, чорнобро́в-, *a. dim.* s. d. v.

Чорнобри́вка, *f.* ein Frauenzimmer mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобро́вець, -вця, *m.* (e. Mann) mit schwarzen Augenbraunen, *B.*

Чорнобруна́тний, *a.* dunkelbraun.

Чорнобу́рий, *a.* schwarzbraun, dunkelbraun.

Чорнова́тий, *a.* schwärzlich.

Чорноголо́вець, -вця, *m. Oc.* (61) XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwarzem Leder. [Kopf, schwarzköpfig, *B.*

Чорноголо́вий, *a.* mit schwarzem

Чорноголо́вка, *f.* Sumpfmeise, Mönchmeise, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2) Schwarzplatte, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*

Чорногри́вий, *a.* schwarzmähnig, *Фр.* [conia alba), *B.*

Чорногу́з, *m.* Weisser Storch, (Ci-

Чорногу́зка, *f. Spottname*: mit schwarzem Hinteren, +*M.*

Чорногуня́ник, *m.* der schwarze Гу́ня trägt.

Чорножо́втий, *a.* schwarzgelb.

Чорно́земля, *f.* Humus, *m. B.*

Чорно́зем, -му, *m.* s. d. v. [reich.

Чорнозе́мний, *a.* humos, humus-

Чорно́земок, -мка, *m.* Dammerde, *f. Пол.* [*m.* (Acer campestre), *B.*

Чорно́клен (-клин), *m.* Feldahorn,

Чорнокле́но́вий (-клинов-), *a.* aus Чорно́клен.

Чорно́кмін, *Не.*? [stler, *m. K.*

Чорнокни́жник, *m.* Schwarzkün-

Чорнокни́жництво, *n.* Schwarzkunst, *f. Пар.*

Чорноколо́ска, *f.* -пшени́ця, Art Weizen. [Haarflechten.

Чорнокоси́й, *a.* mit schwarzen

Чорнокрапи́стий, *a.* schwarztüpfelig, *Пар.* [gler, *pl.* (Melanosomata), *B.*

Чорнокри́льці́, *pl.* Schwarzflü-

Чорноли́ций, *a.* schwarz von Gesicht.

Чорнома́зий, *a.* schwarz, schwärzlich, mit schwarzem Haar, *Зак.*; schwarz vom Schmutz, *M*+*B.* 187.

Чорномо́рець, -рця, *m.* Küstenbewohner, *m.* am Schwarzen Meer.

Чорномо́рский, *a.* Schwarzmeer-, am od. auf dem Schwarzen Meere befindlich. [melanops, *B.*

Чорноо́чка пірна́чка, *f.* Tanypus

Чорнопасми́стий, *a.* schwarzstreifig, mit schwarzen Streifen.

Чорнопе́рий, *a.* schwarzfederig, schwarzgefiedert.

Чорнопі́рочка, *f. dim. Bein.* der Га́лочка, schwarz befiedert, *Ч.* V. 459.

Чорноріжка полёвка, *f.* Schwarzfühlerige Feldwanze, (Cimex nigrocornis), *B.*

Чорноро́б, *m.* gewöhnlicher Arbeiter, Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Др.*

Чорноро́бство, *n. coll.* Arbeiter, *pl.* welche schwer arbeiten, *Др.*

Чорноро́тий, *a.* mit schwarzem Mund, *B.* [ze spielend.

Чорнору́сий, *a.* braun in's Schwar-

Чорноря́бий, *a.* schwarz getupft.

Чорноси́вий, *a.* schwarzgrau; -кінь Schwarzschimmel, *m. Пар.*

Чорноси́ний, *a.* schwarzblau.

Чорноси́рий, *a.* schwarzgrau.

Чорно́слив, *m. coll.* gedörrte Zwetschken, *B.*

Чорнострука́тий, *a.* schwarzgefleckt; -кінь Schwarzschecke, *Пар.*

Чорноу́сий, *a.* mit schwarzem Schnurbart.

Чорно́ха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*

Чорнохрёба, *m.* e. falbes Pferd mit schwarzem Rücken, *B.* [*Пар.*

Чорночерво́ний, *a.* schwarzroth,

Чорнува́тий, *a.* schwärzlich, *He.*

Чорну́шка, *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella arvensis).

Чорню́лька, *f.* -дівчина Brünette, *f.*

Чорню́х, *m.* Melandrya, *B.*
Чорню́ха, *f.* Brünette, *f.*
Чорня́вий, *a.* schwärzlich.
Чорня́вка (чорне́вка), *f.* Brünette, *f.*
Чорня́та, *f.* Reiherente, *f.* (Fuligula cristata).
Чорпі́та, чорпі́тка, *f.* Haubenlerche, Kothlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
Чорствіти, *v. n.* -се́рцем verhärten, hartherzig werden.
Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*
Чортві́ть що = чортві́сть (?) *P.* I. 75. der Teufel weiss was —.
Чортеня́, *gen.* -я́ти, *n. dim.* kleiner Teufel; * böser Bube.
Чо́ртик, *m.* s. d. v. [II. 312.
Чорти́нець, -нця, *m.* Hölle, *f. Mi.*
Чорти́ний (-ній), *a. TP.* s. Чо́ртовий.
Чорти́ско, чорти́ще, *m. aug.* s. Чорт. [(vom Weibe).
Чорти́ха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*
Чорти́ця, *f.* s. d. v. teuflisches, böses Weib.
Чо́ртів, -това, -тове, *a.* s. Чо́ртовий.
Чортівня́, *f.* Teufelsunwesen, *n.* Teufel, *pl. Cm.*
Чо́ртівский, *a.* s. d. f.
Чо́ртовий, *a.* Teufels, teuflisch.
Чортови́нє, *n.* Teufelsbrut, *f.*
Чорто́к, -тка́, *m. dim.* s. Чорт. *Еф.* 67.
Чорто́ла смердю́ча, *f.* stinkendes Steckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula assa foetida), *B.*
Чорто́полох, *m.* s. Чукурде́ль. *B.*; 2) Xanthium spinosum, *Пис.* [pend, *Ф.*
Чортополо́шений. *a.* Teufel ban-
Чортопо́рох, *m.* Blätterschwamm, *m. Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *Шл.*
Чортопха́йка, *f. Ко.* 18. Teufel-
Чортори́й, *m.* Wirbel u. Strudel im Wasser (vom Teufel aufgewirbelt), *Кч.* 351.
Чорта́, чорта́тко, *n. dim.* kleiner Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl. Зак.*
Чорта́тство, *n.* Teufel, *pl.*; Teufelei-
Чорта́чий, *a.* Teufels-, teuflisch.
Чос, *m.* Schlag, Stos, *m.* зада́ти чо́су кому́сь jmdn weidlich durchprügeln, *C.* I. 251.
Чосни́к, *m.* s. Чісни́к, *Пар.*
Чосни́чка, *f.* Knoblauchshederich, *m.* (Alliaria officinalis), *B.*
Чотирегра́нний, *a.* vierkantig, *B.*
Чотирезу́бка колю́ча, *f.* Kropfiger Stachelbauch, (Tetraodon hispida), *Пол.*
Чотирезя́вні, *pl.* Vierkiemer, *pl.* (Tetrabranchiata), *B.* [коно́жний.
Чотирепла́вчатий, *a.* s. Плав-
Чотирерогий, *a.* vierhörnig; -а оле́стня, vierhörniger Meerschirm, (Quadricornia lucernaria), *B.*
Чотирерукий, *a.* vierhändig; *pl.* -кі, Vierhänder, *pl.* (Quadrumana), *Пол.*
Чотиреси́льний, *a.* viermächtig, tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*
Чотиречле́нці, *pl.* Vierzehige, *pl.*
Чоти́ри, *num.* vier.
Чотири́жди, *num.* viermal, *K.* [*Пол.*
Чотирипальцевий, *a.* vierzehig,
Чоти́риста, *num.* vierhundert.
Чотирна́дцять (-на́йц-), *num.* vierzehn. [der vierzehnte.
Чотирна́дцятий (-найц-), *num.*
Чоти́рники, *pl. in d Räthsel:* die vier kleinen Finger, *Крол.*
Чотиробі́к, -бо́ку, *m.* Carré, *n. Пар.*
Чотиробо́кий, *a.* vierseitig, *Ст.*
Чотиробо́чник, *m.* s. Чотирокýтник. [hunderte dauernd.
Чотировічний, *a. Мог.* vier Jahr-
Чотирогра́нний, *a. B.* vierkantig, vierzeilig.
Чотирогранча́стий, *a.* viereckig.
Чотирозу́б, *m.* Tetraphis, *B.*
Чотирокýтник, *m.* Viereck, *n.*
Чотирохлі́тний, *a.* vier Jahre dauernd, vierjährig.
Чотки́, *pl.* Rosenkranz, *m. Ш.* I. 228.
Чотковáтий, *a.* perlschnurförmig, rosenkranzförmig.
Чо́хла, *f. M.* II. 77. breite Ausgänge der weibl. Hemdärmel; *pl.* чо́хли, *B.* Manchetten, *pl.*
Чохла́тий, *a.*? [spielen, *Зак.*
Чочова́ти ся, das „Чіт" (w. s.)
Чочу́рник, *m.* s. Сьвічу́рник, *B.*
Чре́сти, *v. a.* abrinden. [I. 222.
Чтене́ць, -нця́, *m.* s. Чита́тель, *Вец.*
Чтири́чи, *num. Ру.* vierfach.
Чтироплу́жний, *a.* -нї воли́ *Зорл*, IV. 108.? [*Св.*
Чтиропове́рхнїй, *a.* vierstöckig,
Чти́ти, (ччу, чтиш), *v. a.* ehren.
Чтірня́, *f.* в -ню молоти́ти zu Vieren.
Чу-чу! *int.* von Behorchen.
Чу = чу́вш, чи чу хло? ей чу!
Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Kopfe; * Kopf, *m.* взяти за чуб in die Haare fahren, bei den Haaren zausen; 2) * Kopfzierat, Kopfputz, *m.*

Чубáсечка, *f. Bein.* der Чáйка.

Чубáйка, *f.* s. Чуб, Busch, *m. Hic.*

Чубáн, *m.* e. Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*

Чубанúна, *f.* Rauferei, *f.*

Чубáрка, *f.* Brantweinglas, *n. Пар.*

Чубáрний, *a.* getigert, *Пар.*

Чýбатень, *m.* Sperber, *m. ОП.*

Чýбати, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren.

Чубáтий, *a.* geschopft, schopfig, gehaubt, buschig, bauschig.

Чубáтка, *f.* Haubenmeise, *f.* (Parus cristatus), *Пар.* [europaea), *B.*

Чубáтник, *m.* Lärche, *f.* (Larix

Чубéрка, *f. dim.* s. Цéбрик. *Нав.*

Чубернáстий, *a.* drollig, seltsam, *H.* 32.

Чýбити, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.

Чубíй, *m.* Raufer, *m. Пар.*

Чýбок, -óка, *m. dim.* s. Чуб; чýбок, з чýбком, Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; мáти в чýбку betrunken sein; 2) *pl.* чубкú, Art Aepfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, buschig, *B.*

Чубливий, *a.* raufsüchtig, *Пар.*

Чýбрик, *m.* s. Чýбок, Чýпер, *B.*

Чубрúкáти ся, *Ал.* s. Клáняти ся.

Чубрíй, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Oc.* (61) VIII. 16.

Чубýк, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *n. B.*

Чубýковець, -вця, *m.* s. Яемин.

Чувáл, *m.* s. Мішóк.

Чувáлий, *a.* gehört, wovon man schon gehört hat, +*M.* [fahren.

Чувáти, *v. n.* hören, vernehmen, er

Чувний, *a.* empfindlich, *Пол.*

Чувстéнний, *a.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.

Чувствéнник, *m.* Interjection, *f Пар.*

Чувствéнно, *adv.* innig, mit Gefühl, *У.* [gefühlvoll.

Чувствúтельний, *a.* empfindsam,

Чувствúтельність, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*

Чувствúтельно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Oc.* (61) VI. 44.

Чувствó *n.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*

Чувствовáнє, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* [den; 2) spüren, merken.

Чувствовáти, *v. n.* fühlen, empfin-

Чýга, *f.* s. Чугáня.

Чугаíна, *f.* s. d. f. [Свúта, Опанчá.

Чугáй, *m.* e. Art Männerkleid, s.

Чугáн, *m.* Tasche, *f.*

Чугáня, *f.* wollenes Oberkleid (Mantel) mit einer Pelerine bei den Лéмки.

Чугýнний, *a. gr.* eisern (чугýн, *gr.* Eisen, *n.*).

Чугýнка. *f. gr.* Eisenbahn, *f.*

Чуд. *m.* s. Чýдо; чуд-зíлє, *n. Зар.*?

Чудáк, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*

Чудáр, *m.* Sonderling, Narr, *m. Ст.*

Чудáсїя, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*

Чудáцкий, (-дáцьк-), *a.* wunderlich, seltsam, sonderbar.

Чудáчний, *a.* possirlich, *К У.* s. d. v.

Чудéнний, *a.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.* [seltsam.

Чудерняцкий. *a. Не.* wunderlich,

Чудéсний, *a.* wunderbar, wundervoll; wunderlich, seltsam; *adv.* чудéсно.

Чудúти. *v. n.* mit stiller Bewunderung da sitzen. [wunderlich.

Чуденéнький, *a. dim.* sehr seltsam,

Чýдний, *a.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderlich, seltsam; *adv.* чýдно.]Bizarrerie, *f.*

Чýдність, -ости, *f.* Wunderlichkeit,

Чудновáтий. *a* wunderlich, seltsam.

Чýдо, *g* чýда, *pl.* чудесá *n.* Wunder, *n*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо-юдо, *n. К.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n. К.*

Чýдувати ся. sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.

Чудóвий, *a.* s. Чудéсний. *Зак.*

Чýдовиско, чýдовище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*

Чудóвний, *a.* wundervoll, *Ш.* II.

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*

Чудоди́вний, *a. Ст.* wundervoll.

Чудоді́ець, -дія, *m. K.* Wunderthäter, *m.*

Чудоді́йний, *a.* wunderthätig, wunderwirkend, Zauber-, *Фр.*

Чу́докрам, *m.* reiche Fülle der Wunder.

Чу́донько, *n. dim* s. Чу́до.

Чудотво́рець, -рця, *m.* Wunderthäter, *m. Ш.* II. 166.

Чудотво́рний, *a.* wunderthätig, wunderwirkend.

Чудотво́рник. *m.* Buch, *n.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*

Чу́жа, *f. Ф. Пр.* III. 239.?

Чужа́к, *m.* Fremdling, *m. K. Кн.*

Чужани́на, (-жен-), *f. АД.* I. 197. s. Чужени́ця.

Чужа́ти ся, s. Цу́рати ся, *H.* 180.

Чужо́йна́, *f. Ч.* V. 198. s. Чужи́на́.

Чуждáти, *v. a.* злодії́ до́ре чуждáют etwa: wirtschaften (als fremde Leute); — ся, s. Цу́рати ся.

Чужезе́мний, (чужоз-), *a.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *K.*

Чуженик. *m* der Fremde, Fremdling, *m*; чужени́ця, *f.* eine Fremde.

Чуже́нний, *a.* fremd. [rasita), *Пол*

Чужепа́си, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Pa-

Чужепа́сний, *a.* schmarotzend, *Пол.*

Чужепа́сні, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Parasitica), *Пол.*

Чужеродо́вість, -сти, *f. Пар.* [fremde Abstammung

Чужесторо́нець, -нця, *m.* Fremdling, *m. Др.* [von auswärts; fremd.

Чужесторо́нний, *a.* ausländisch,

Чужестра́нний, *a. gr.* s. d. v.

Чужеязи́чний, *a.* fremdsprachig, *Гол.*

Чужи́й, *a.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen gehörig; 2) anderer, *K.* I. 31.

Чужи́на́, *f.* Fremde, *f.* Ausland, *n*; 2) *m.* u. *f.* Fremdling, *m.* eine Fremde.

Чужине́цький, *a.* fremd, ausländisch.

Чужи́нка, *f. P.* II. 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *KУ.* fremdes Weib.

Чужовíрий, *a. K.* andersgläubig.

Чужовла́дство, *n.* Fremdherrschaft, *f. Фр.*

Чужого́родний, *a.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Др.*

Чужозе́мець, -мця, *m.* Fremder, Ausländer, *m. Kol.* II. 76.

Чужозе́мка. *f.* Ausländerin, Fremde, *f. K.* [*Пар.*

Чужозе́млець, *m.* Ausländer, *m.*

Чужозе́мний, *a.* ausländisch, fremd.

Чужозе́мниця, *f.* s. Чужозе́мка, *Пар.* [Fremde, *f.*

Чужозе́мщина, *f.* Ausland, *n.*

Чужоїдний, *a.* parasitisch, schmarotzend.

Чужолюбóити, *v. a.* ehebrechen, *Пар.*

Чужолюбóний. *a.* ehebrecherisch, *Пар.* [-ниця, *f.* Ehebrecherin, *f. Пар.*

Чужолюбóник, *m.* Ehebrecher, *m.*;

Чужолюбóство, *n.* Ehebruch, *m. Пар.*

Чужомóвний, *a.* fremder Sprache.

Чужонáродний, *a. Пар.* fremd.

Чужоро́дний, *a.* fremdartig, *Зар.*

Чужосїльний, *a.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).

Чужосїльский, *a.* s. d. v.

Чужослóвний, *a.* fremder Sprache.

Чужосторо́нець, -нця, *m.* Fremdling, Fremde, *m.*

Чужоя́дник, *m. K.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *m.*

I. Чу́йка, *f. У.* Ohr, *n.*; 2) Fühler, *m.*

II Чу́йка, *f.* Mantel mit Aermeln, *m. Зак.*

Чуйкó, *m.* Name eines Hundes.

Чуйний, *a.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (v. Hunden); 2) s. Чутвий, (*Фр.*).

Чук! *int.* hop! *Шс.*

Чукáн, *m.* s. Чокáн, Keilhaue, *f. B.*

Чу́кати, *v. a.* s. Цúмкати.

Чукú, *int.* hop! ой гоп . . . та чукú, *Reimw.* zu козакú.

Чукурдéль, чукурдíль, *m.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Чукурлíй, *m.* s. d. v. *B.*; 2) Haubenlerche, *f.* (Alanda cristata), *B.*; 3) Wasserstar, *m.* (Cinclus aquaticus) *B.*; 4) Totanus cinclus, *B*; 5) — річнúй, Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чуланъ, *m. gr. C.* 59. Verwahrungskammer, *f.* Verschlag, *m.*

Чуларь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*

Чулий, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; zart; 2) zärtlich.

Чулинда, *f. H.* 174.?

Чулити, *v.a.* -ýха, die Ohren spitzen, s. Щýрити, *Пар.*

Чулість, (-ость), -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*

Чýлко, *n.* (чýлок, -лка, *m. Фр.*), ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittag) den Brautkranz anlegt, *B.* [Strumpf, *m.*

Чулóчок, -чка, *m. dim. Л.* 2.

Чýма, *f.* Pest, Seuche, *f.*

Чумáк, *m. pl.* чумакú, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Ochsen nach der Krim od. an den Don fuhren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.

Чумакувáти, *v. a.* ein Чумáк sein, als Чумáк die Reise unternehmen, (s.d.v.).

Чуманíти, *v. n.* betäubt sein, +*M.*

Чумáрка, *f.* s. Чамáрка, Чемéрка.

Чумáство, *n. coll.* s. Чумакú, *Кух.*

Чумáцкий, *a.* zum Чумáк geh.; -а дорóга Milchstrasse, *f.*; -а вáлка das Lager der Чумакú. [tigung der Чумакú.

Чумáцтво, *n.* Geschäft, *n.* Beschäf-

Чумачúна, *f. Me.* 21. e. Abtheilung od. Gesellschaft der Чумакú; 2) s. Чумáк.

Чумачíя, *f. P. ч.* 190. *aug. coll.* s. Чумакú.

Чумáчка, *f.* s. Чумáцтво, *Под. Др.*

Чýмище, *n. aug.* s. Чýма.

Чýмів, *gen.* чýмова, *m.* тютювý, бакунý Brief Tabak, *m. B.*

Чумний, *a.* verpestet, siech, *Ст.*; -а годúна Pestzeit, *f. Мор.*

Чуне́, *n. У.* krankhaftes Schlummern, Marasmus, *m.*

Чýнний, *a.* s. Чýдний, *B.*

Чýнявий, *a.* kränklich, schläfrig, *У.*

Чýпати, *v. n.* s. Шкандибáти.

Чýпер, -пра, *m. Ф.* s. Чупрúна.

Чупірдáти, *v. n.* vom langsamen unsicheren Gehen eines Kindes.

Чýпкати, *v. a.* schlagen, stampfen mit d. Füssen, laut treten, ногáми об зéмлю.

Чупóрний, *a. B.* von der Henne. (?)

Чупрúна, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; взяти за чупрúну in die Haarer fahren; s. Оселéдець, bei den Saporogerkosaken, *Зак.*

Чуприндúр, *m. Ко.* 107. Haarraufer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чупрúна hat, *Зак.*

Чуприндíй, *m.* s. Чукурдéль, *B.*

Чупрíй, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*

Чупровúй, *a.* -вí свашкú die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Kol.* I. 237.

Чупрýн, *m. Ко.* 203. gemeiner Bauer.

Чупудрíй, *m.* s. Чукурдель, *B.*

Чупýрний, *a.* s. Чепýрний.

Чупурýн, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*

Чур, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.

Чýра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*

Чýрек, *m.* Haferkuchen, *m. Ш.* II. 57.

Чурúти, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*

Чурíти, *v. n.* rinnen, rieseln; auf-

Чýркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*

Чýркати, чуркотíти, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*

Чурхáти, *v.a.* s. Чýхрати, *Ке.* I. 147.

Чурхнýти, *v. n* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimoseae), *B.*

Чуствицьовáті, *pl.* Sinnpflanzen,

Чуствúця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (Mimosa sentitiva od. pudica), *B.*

Чуствó, *n. K.* s. Чувствó.

Чýстрий, *Ч.* III. 52.? [prügeln, *He.*

Чýстрити, *v.a.* peitschen, züchtigen,

Чýстря, *f. H.* 129.?

Чуть, *adv.* auch: чуть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P.* I. 25. *Ш.* I. 94. 125.

Чутé, *n.* Gefühl, *n.*; Empfindung, *f.*

Чýти, (чýю, чýєш), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чýти чим riechen; — ся Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — ся в сúлї sich bei Kräften fühlen; sich bewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чутли́вий, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*
Чутли́во, *n. K.* Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*
Чутли́тельний, *a.* Riech-, *Пол.*
Чутли́ти (чучу́, чутиш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Ил.*
Чутѣ́ти, *v. n.* s. Гудѣ́ти, (*Фр.*).
Чу́тка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*
Чуткий, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) scharf, = їдкий; 4) кі́ уши scharfhörend, *Еф.* 9.
Чу́ткість, -ости, *f.* Gernch, *m. ВЕ*
I. Чу́тко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *M.* II. 24.; 2) empfindlich, *Фр.*
II. Чутко́, *m.* Name eines Hundes.
Чутли́вий, *a.* empfindlich; zart, *Фр. Ил.*
Чутли́вість, -ости, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*
Чутний, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.
Чутні́сько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), s. Чу́тно. [sein, *n. ВЕ.*
Чу́тність, -ости. *f.* Gefühl, Bewusst-
Чу́тно, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.
Чутня́, *f. Te.* s. Сто́рожа.
Чу́точка, *f. dim.* s. Чу́тка; чу́точку, *adv. Ausdr. Oc.* (61) XII. 42. ein wenig, ein Bischen.
Чух *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*
Чу́хати, *v. a.* s. Чіхати, чу́храти.
Чухи́рчити, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зах.*
Чухма́рити ся, s. Чу́храти ся.
Чу́хна, смерть-чу́хна, чу́хно-мачу́хно. *Ч.* V. 573. ? [los werden, (*Фр.*).
I. Чу́хнути, *v. n.* den üblen Geruch
II. Чу́хнути, *v. a.* treffen, *B.*
Чу́храти, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — ся sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зах.*
Чухрі́й, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m. B.*
Чу́чва, чучве́ра, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *B.*
Чу́чвері́ти, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *B.*
Чучело́, *n.* vermummte Larve.
Чу́чверевіти, *v. n.* s. Чу́чверіти.
Чучу́га, *f.* s. Чечу́га. *B.* [pfindsam.
Чу́ющий, *a. M.* II. 37. fühlend, em-
Чу́яти, *v. n. M.* III. 91. fühlen, empfinden.
Чха́ти, *v. n.* s. Чіхати. *Зах.*
Чхну́ти, *v. n.* s. Чáхнути, *M.* I. 42.
Чюркало, *n. Гол.* s. Чу́ркало.
Чя́кнути, *v. n.* sich niederducken, sich niederlegen, *Фр.* [miliaris), *B*
Чя́кра, *m.* Haushund, *m.* (Canis fa-
Чя́павка *f.* Art Geräth znm Fischfang.
Чяпа́йло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.* [Fischfang, *B.*
Чястоня́ть, *f.* Art Geräth zum

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша). [bieten).
Ша! *int.* st! (Stillschweigen zu ge-
Ша́ба, *f.* §. s. Струга́ч.
Шабальня́к, *m.* s. Шувáр.
Ша́бас, *m.* Sabbath, *m.* s. Са́баш.
Шабасі́вка, *f.* s. Саба́шівка.
Шабасо́вий, *a* Sabbath-, den Sabbath betreffend. [feiern.
Шабасува́ти, *v. n.* den Sabbath
Шабату́ра, *dim.* шабату́рка, *f.* §. Kapsel, Schachtel, *f.*
I. Ша́баш, *m.* s. Ша́бас.
II. Шабáш! *int.* = genug! *Сб.* III. 37.
Шабашко́вий, *a.* s. Шабасо́вий.
Ша́бель, -бля, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.*
Шабе́лька, *f. dim.* s. Ша́бля.
Шабе́льний, *a. Гр.* Säbel-.
Шабе́льник, *m.* Säbelschmied, *m.*
Шабельта́с, *m. eig.* Säbeltasche, Scheide, *f. K.*
Шабинкува́ти, *v. n. Oc.* (62) VI. 14.?
Шаблёваний (-бльо́в-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Recht hat den Säbel zu tragen, *K. Ст.*
Шаблёвий, *a.* s. Шабе́льний, *Нс.*
Шаблю́ка. *f. aug.* s. d. f. 1).
Ша́бля, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Ша́бель. *B.*
Ша́вка, *f.* Ко. 238. Spitz, Spitzhund, *m.*

Шáвлїя, *f.* s. Шалвія, *Зак.*

Шаг, *m.* e. Art Münze = 2 Kopeken, *Зак.*; 2) übrhpt eine kleine Münze, Heller, *m.* [spiel der Knaben, *Ч.*III.103.

Шагардáй, *m.* e. Art Gesellschafts-

Шагáти, *v. n.* wandeln, *Мор.*

Шагнýти, *v. n.* auflodern.

Шаговúй, *a.* was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, *Шіс.*

Шáдий, *a* grau, graulichweiss, -óик, *B.*

Шадкúй, *a.*-тютóн Art Tabak, *Ч.*VI.

Шадýля, *f.* eine graue, graulichweisse Kuh (s. Шáдий), *B.*

Шажóк, -жкá, *m. dim.* s. Шаг.

Шáйдвассер, *m.* Scheidewasser, *n. Пол.* [дїїв &).

Шáйка, *f.* Bande, *f.* (опрúшків, зло-

Шáйний, *a.* heftig, entsetzlich, *МШ.*

Шáйность, *f. И.* 220.?

Шайнýти, *v. a.* aufschnellen, *Пар*; 2) heftig schneiden.

Шайтáн, *m.* Teufel, *m. Зак.*

Шáйтур, *m.* Scheiterholz, *n. B.* [reus).

Шакáль, *m.* Schakal, *m.* (Canis au-

Шáкша, *f.* Milz des Schafes, *f.*

Шал, *m.* Raserei, *f.* Anfall von Tollheit, *m.*; * Feuer, *n.*

Шаль, *m.* Shawl, *m. Ш.* II. 144.

Шалавúла, шалавúло, *m.* leichtsinniger, unbeständiger Bub, Mensch, *W.* s. Шалапýта. [(*Фр*).

Шаламáнте, *n. coll.* §. s. Дрáнте.

Шаламéйка, *f.* §. jüdische Mütze.

Шаланá, *f.* s. Шувáр.

Шалáп! *int.* s. Чалáп.

Шалапýта, *m.* Wirrkopf; Brausekopf; toller, unruhiger Kopf, *m.*

Шалáта, *f.* s. Салáта, *Пар.*

Шалáш, *m.* s. Салáш, Hütte, *f. Пар.*

Шальбíр, *m. Б.* Betrüger, Schwindler, Charlatan, *m.*

Шальвíрь, *m. Wgr.* IX. s. d. v.

Шальвія, (шалвія), *f.* Salbei, *f.* (Salvia officinalis), *B.*

Шальгá, *f.* Wuth, Wasserscheu, *f. B. Mi.* II. 280; 2) Wahnsinn, *m. Фр.*

Шалéвий, *a. К.* I. 252. пóяс — s. Шалїнóвий.

Шалевíрство, *n.* Betrug, Schwindel, *m.*; Charlatanerie, *f. КС.* V. 353.

Шалёвка, *f.* s. Шалúвка, *Зак.*

Шалён, *m. Ч.* III. 404. e. Art Frauenkleid.

Шалéний, *a.* wahnsinnig, rasend, toll, verrückt.

Шалúти ся, wüthend sein, пес шалúг ся der Hund ist wüthend, *B.*

Шалúвка, *f.* dünnes Brett zur Verschalung.

Шалївлúвий, *a.* muthwillig, ausgelassen, leichtsinnig, flott, *C.* I. 17.

Шалúй, *m.* s. Смертéльник.

Шалїнíвка, *f.* ein wollenes Kopftuch od. Umhängetuch.

Шалїнóвий, *a.* shawlartig.

Шалїслúвий, *a.* s. Шалївлúвий.

Шалíти, *v. n.* verrückt sein, nicht recht bei Sinnen sein; rasen, toben, wüthen; ausgelassen sein, tollen; — за ким, за чим heftig verlangen nach jmdm (etw.), heftig streben, wahnsinnig schmachten.

I. Шáлька *f.* Tollkorn, *n.* Taumellolch, *m.* (Lolium temulentum), *B.*

II. Шáлька, *pl.* шальки́, *f.* Wagschale, Wage, *f. Зак.*

Шальвúй, *a.* wahnsinnig, rasend, toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.

Шальник, *m.* Wahnsinniger, *m. B.*

Шаловúна, *f.* Tollkirsche, *f. Цар.*

Шаловлúвий, *a.* lustig, muthwillig, drollig, flott.

Шалтáн, *m.* s. Султáн.

Шалювáти, *v. a.* verschalen, mit Brettern verschlagen.

Шáля, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Насáд.

Шамáйка, шамáя, *f.* Aspius clupeoides, *B.* [II. 158.

Шамóш, *m.* = Гáссан Бáша, *C.*

Шáмка, *f.* Aelchen, *n.* (Anguillula), *B.*

Шáмкати, *v. a.* Geräusch machen; 2) leise sprechen, lispeln (vor Alter), (*Фр.*).

Шамкúй, *a.* flink, hurtig, *M.* II. 37.

Шамнýти, *v. a.* mit dem Ruder schlagen; 2) *v. n.* * entwischen, entfliehen.

Шамотáти (шамóчу, -чеш), *v. a.* herumreissen, herumschütteln, -rütteln; — ся sich herumreissen; — ся з ким mit jmdm sich herumbalgen.

Шамотíти (шамочý, -тúш), *v. n.* rauschen; säuseln, *Зак.* [Unruhe, *f. Зак.*

Шамотня́, *f.* Geräusch, Rauschen, *n.*

Шамрáшка, *f.* Werkstück des Webers: zum Glätten der Leinwand.

Шанá, *f.* Hochachtung, Achtung, Ehrerbietung, *f.*; 2) Bewirtung, *f. Шіс.*

Шáндра, *f.* Andorn, *n.* (Marrubium vulgare, *B.*

Шанéóний, *a.* ehrenvoll, *ОП.*

Шанéóність, -ости, *f.* Decenz, *f. ОП.*

Шанівний, *a.* achtbar, ehrwürdig.

Шáність, -ости, *f. У. Де.* 81. s. Пошанóване.

Шанóбa, *f.* Achtung, Ehrfurcht; Schonung, *f.* Ehre, *f. Зар. Н.* 225.

Шанобли́вий, *a.* achtbar, ehrwürdig, *Пар.*

Шанобли́вість, -ости, *f.* Ehrfurcht, [Achtbarkeit, *f. Пар.*

Шанóбний, *a* ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig.

Шанóбність, -ости, *f.* Ehre und [Würde, *Ст.*

Шанóбно, *adv.* ehrerbietig, *Зар.*

Шановáти, *v. a.* s. Шанувáти.

Шановитий, *a.* ehrbar, geehrt, *Ст.*

Шановитість, -ости, *f.* Ehrfurcht, Achtung, *f.*

Шановли́вий, *a.* ehrwürdig, *Бíл.*

Шанóвний, *a.* ehrwürdig, achtbar, geehrt, *М.* I. 139.

Шáнок, -нку, *m.* s. Шинóк, шинк.

Шанолю́б, *m. ОП.* der Ehrgeizige.

Шанолю́бний, *a.* ehrgeizig.

Шанолю́бство, *n.* Ehrgeiz, *m. ОП*

Шáнта, *f.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria), *B*; 2) Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*

Шанталáвець, -вця, *m.* Lump, *m.*

Шанталáвий, *a.* lumpig. [*f. К.*

Шануванé, *n.* Achtung, Ehrfurcht, Шанувáтель, *m. К.* s. Почитáтель.

Шанувáти, *v. a.* schonen; 2) * ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, a. leben.

Шанýвемий *prtc.* geehrt, verehrt, *Шл.*

Шанц, *m. Гол.* III. 445. *ungr.* Schanze, *f.* Wall, *m.*

Шáпа, *f. aug. Зг.* s. Шáпка.

I. Шапáрь, *m. Н.* 119 s. Шапкáрь

II. Шáпар, *m.* s. Шáфар, *Зак.*

Шапúще, *n. aug.* s. Шáпка.

Шапінéць, -нця, *m. D. c.* 360. e. Art Zaubermütze. [zen), *B.*

Шáпка, *f.* Mütze, *f.*; Hut, *m.* (bei Pil-

Шапкáрь, *m.* Mützenfabrikant, Mützenmacher, *m.*

Шапкобранé, *n. Не.* das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe nehmen.

Шапкувáти (-ков-), *v. a.* die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) * jmdm hofieren, schmeicheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, *Зак.*

Шаплúк, *m.* s. Шафлúк.

Шановáл, *m.* Walker, Walkmüller, *m.*

Шановáлка, *f.* Walkerin, Walkersfrau, *f. Піс.* [земля́ Walkenerde, *f. Пар.*

Шановáльний, *a.* Walken, -a

Шановáльня, *f.* Walkmühle, *f. Пар.*

Шановáльский, *a.* -e сукнó, wollen, *Піс.* [spiel (das Mützenaufheben).

Шáнорня, *f. Га.* I. 142. e. Art Oster-

Шáночка, *f dim.* Mützchen, *n.* kleine Mütze. [tzenfabrikant, *m.*

Шапóчник, *m.* Mützenmacher, Mü-

Шáпошки, *pl.* s. d. f.

Шáпошник, *m.* Art Spiel mit Stabwerfen, *Ч.* IV. 41.

Шапрáн, *m.* s. Шафрáн, *Зак.*

Шапрáнчик (жовтóх). *m.* Myrmidone, (Colias Myrmidone), *B.* [s. Шáпка.

Шапýрка, *f.* Hut, *m.* (bei Pilzen),

Шапчерúна, *f.* s. d. f.

Шапчúна, *f. dim.* s. Шáпка, Mützchen, *n.* eine einfache, schlechte Mütze.

Шапчурúна, *f. aug.* s. Шáпка.

Шар, *m.* Schichte; Reihe, *f.*; 2) Platz, Ringplatz, *m. B.*; 3) Stück, *n.* шар землí, (*Фр.*); 4) Kugel, *f.* — зéмний Erdball, *m. Пар.*

Шараóáн, *m.* Kutsche, *f Не.* (*n.* 138).

Шаравáри. *pl* lange weile Hosen, *pl.*

Шарáвий, *a.* etwas grau, graulich, *Зак.*

Шарáда *f.* Sylbenräthsel, *n.* Charade, *f.*

Шарáн, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus), *B.*

Шаранá, шаранчá, *f.* s. Сарана́, ca-

Шарапýт, *m.* s. Шалапýта. [ранчá.

Шарáсть! *int.* s. Шарáх! [schen.

Шарáх! *int.* vom schnellen Forthu-

Шарáхкати, шарахнýти, *v. n.* geräuschvoll forthuschen, *К.*; zahlreich sich wohin eilends begeben, *Ке.* II. 23.

Шáрварка, *f. Зах.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Hin- u. Herlaufen, *n.*

Шáрварок, -рка, *m.* Scharwerk, *n.* öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) s. d. v.

Шарвáрщина, *f.* s. Шáрварок 1).

Шáрга. шáрга, *f.* nasses, stürmisches Wetter, *Kst.*

*

Шáрſіт, -оту, *m.* s. Овиńдла.
Шáржа, *f.* Charge, *f.*
Шáрий, *a.* grau; dunkelgrau; wolfsgrau.
Шáрик, *m. dim.* s. Шар 2) Kügelchen, *n.*
Шáрити, *v. a* stöbern, suchen, durchsuchen, *P.* I. 184.
Шарíти, *v. n.* grau werden; 2) dämmern, dunkel werden.
Шарлáт, *m. Cm.* scharlachfarbenes Gewand.
Шарлáтан, *m.* Charlatan, Marktschreier, Quacksalber, *m.*
Шарнýти, *v. a.* anstossen, anreiben; schneiden; 2) hineinlangen; — по пíд unter etw. mit einem Stock & hineinfahren um es hervorzulangen, *Ч.* IV. 514.; s. Шáрити; — ся sich anstossen, anreiben; s. schneiden.
Шаровáти, *v. a.* s. Шарувáти.
Шáрок, -рка, *m. dim.* s. Шар, Reihe, Zeile, *f. Гол.* I. 333.
Шарпáк, *m. Ш.* I. 279. ein ärmlich, lumpig gekleidetes Individuum, bettelarmer Schlucker; 2) Dieb, *m. Шіс.*
Шарпаниńна, *f.* Reissen, Zausen; Getümmel, *n.* Rauferei, Hetze, *f*; 2) *Ко.* 118. was zum Zerfleischen preisgegeben wird, der Antheil des Leithundes von e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht, a) von Wild, *Зак.*; b) von Fischen, *Шіс.*
Шáрпати. *v. a.* reissen, zausen, zupfen; rütteln; zerfleischen; * чию слáву, jmds gutem Rufe schaden, verleumden; — ся reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
Шарпатиńне, *n.* Charpie, *f.* (*Фр.*).
Шарпиńна, *f.* s. d. v.
Шáрпнути, *v. a.* s. Шáрпати.
Шáртий, *a.* -і дождóве *Гол.* II. 69. heftig (?).
I. Шарувáти, *v. a.* -стíнý grau anstreichen, grau übertünchen.
II. Шарувáти, *v. a.* s. Шурувáти. *Зак.* reiben, waschen.
Шарýſа, *f.* s. Шáрſа, (*Фр.*).
Шарýдити (шарýджу, -диш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 640.
Шарудíти, *v. n. Oc.* (62) I. 69.?
Шаснýти, *v. n. M.* in einem Nu fortschwinden; überfliegen, überstreichen.
Шасть! *int.* vom Hineinschleichen, vom schnellen Hineintreten.
Шáстанє, *n* Hin- und Herlaufen, Tummeln, *n.*
Шáстати, *v. a.* umherwerfen, etw. hin u. her bewegen, mit Geräusch bewegen; 2) verschwenden, unnütz ausgeben, грíшми; — ся herumlaufen, sich herumtummeln.
Шат, *m. ungr. Гол.* III. 516. s. Сад.
Шáта, *f. pol.* Kleid, Gewand, *n. K.*
Шáтан, *m.* Satan, Teufel, *m.*
Шатаниńна, *f.* Getümmel, *n.* Verwirrung, *f.* das Hin- u. Herlaufen.
Шатáньский, *a.* satanisch, Teufels-.
Шатáти ся, sich tummeln, sich sputen; 2) s. Здригáти ся.
Шáтер, -тра, *m.* s. Шатрó. [193.
Шатéрник, *m.* e. Zeltbewohner, *Ко.*
Шатíрити, *v. a.* stöbern. [bel, *m.*
Шаткíвниńця (-ковн-), *f.* Krauthо-
Шаткувáти (-ков-). *v. a.* klein schneiden, klein hacken (капýсту, тíсто).
Шáтно, *adv.* gut gekleidet, in voller Ausstattung, *Кч.* 330. (*vgl.* Шáта).
Шатнýти ся, hin u. her sich werfen etw. nachsuchend; 2) sich beeilen, sich sputen.
Шáтрик, *m.* (Regen-, Sonnen-), Schirm, *m.*
Шатрó, *n.* Zelt, *n.*
Шатровíй, *a.* Zelt-.
Шáфа, *f.* Schrank, *m.*
Шáфар, *m.* Schaffner; Ausgeber, Vertheiler, *m.*
Шафáрка, *f.* Schaffnerin; Haushälterin, Vertheilerin, *f.* [seschrank, *m.*
Шафáрня, *f.* Speisekammer, *f.*; Speи-
Шафáрский, *a.* Schaffners.
Шáфер, *m. Не.* (*хм.* 45) Schaffer, *m* s. Дружóа.
Шáфір, *m.* Sapphir, *m.*
Шафірóвий, *a.* Sapphir-, aus, von, mit Sapphir; 2) sapphirblau
Шáфка, *f. dim.* s. Шáфа, kleiner Schrank.
Шафлíк, *m.* Schaff, Fass, Spülschaff, Scheuerschaff, *n.*
Шáфран, *m.* Saffran, *m.*
Шафравóвий, *a.* Saffran-, aus Saffran; 2) saffrangelb.
Шафувáти, *v. a.* verschaffen, liefern, geben; -чим etw. austheilen, ausspenden; * verschwenderisch mit etw. umgehen, freigebig sein.
Шафýнок, -нку, *m.* Verwaltung, *f.*; Recht, *n.* etw. zu vertheilen, zu geben, *Зак.*
Шафýрка, *f.* Becherhülle, *f.* (z. B. bei der Haselnuss), *B.*; 2) Hut, *m.* (bei d. Pilzen), (*Фр.*).
Шахвáрь, *m. Cm.* s. Шáфар.

Шáхи, *pl.* Schachspiel, *n.*; 2) Schachstein, *m.*

Шахівни́ця, *f.* Schachbrett, *n.*

Шáховка, *f.* kleiner Schrein.

Шахрáй, *m.* Schacherer, *m.*; * Schwindler, *m.*

Шахрáйка, *f.* Schachrerin; Schwindlerin, *f.*

Шахрáйский, *a.* Schacherer, Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.

Шахрáйство, *n* Schacherei, Schwindelei, *f.* Betrug, *m.*

Шахрувáти, *v. a.* schachern; betrügen; täuschen.

Шахт, *m.* шáхта, *f.* Schacht, *m.*

Шацувáти, *v. a.* schätzen, abschätzen, taxieren; 2) * achten, schätzen.

Шацýнок, -нку, *m pol.* Schätzung *f.*

Шáшель, -шля, *m.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium), *B.*; 2) Schiffbohrer, *m.* (Teredo navalis), *III.* II. 259. (?)

Шáшелиця, *f.* Holzgewürm, *n. Ч.* I. 1. 11.

Шашúна, *f. Гол.* III. 401. хáтка з шашúни-, ? Schachfigur, *f.*

Шáшка, *f.* Stein im Damenspiel, *m.*

Шашкóваний, *a. Не. Пр.* XI. 2. 26. gewürfelt, gescheckt, bunt, (?).

Шáшлик, *m.* Bratspiess, *m. Ко.*; 2) Шáшель 1), *B.*

Шáшнї, *pl.* lustige Streiche, Schelmenstreiche, *pl. Цт.* 102.

Шáшок, -шка, *m. Ос.* (62) V. 81. чóрний?

Шаштóвий, *a.* -черевúчок, *Ч.* IV. 175.?

Шва, *f.* Naht, *f. Пар.*

I. Шваб, *m.* Schwabe, *m.*; verächtl. = Deutsche, *m.*

II. Шваб, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B*; 2) Carabus Scheidleri, *B.*

Швáба, *f.* -бу дáти, задáти viel zu schaffen geben, übel zurichten; tüchtig abprügeln, *C.* I. 188.

Швáбка, *f.* Schwäbin, *f.*; Deutsche, *f.*

Швáбнути, *v. a.* §. stehlen.

Швáбський (швáбский), *a.* schwäbisch; 2) ausländischer Fabrik; fein; -е полотнó Florleinwand, *f. Пар.*

Швабщинá, *f.* (von deutschen Krämern gekaufte) feine Leinwand.

Швáрати, *v. a.* mit einer Peitsche hauen, schlagen.

Швáгер, -ґра, *m.* Schwager, *m.*

Швáгра, *f.* Escadre, *f.* Geschwader, *n. Піс.* I. 264. Anführer einer Escadron.

Швáгрова, *f.* Frau des Schwagers, Schwägerin, *f.*

Швагрóнистий (швадр-), *a. K.*

Швáйка, *f.* Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.*; 2) s. Прóтичка; 3) übrhpt etw. Spitziges, Schmales, Dürres: стремúт в горý як швáйка; корóва худá як швайка, (*Фр.*); 4) Alandblecke, *f.* (Aspius bipunctatus), *B.*

Швáйца, *f.* s. Швáйка 1), *Зак.*

Швакотíти, *v. n.* vom „Швау, швау!“ des Enterichs.

Швáля, *f. Ф.* s. Швáчка.

Швандигáти, *v. n* fliegen, *Зак.*

Швáндяти, *v. n.* s. Швéндяти, *Зак.*

Швар, *m.* Segge, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*; 2) -тютюнý = шнýр *m.* (*Фр.*).

Швáра, *f.* Tau, *n. W.*

Шварґотáти, шварґотíти, *v. n.* schwatzend, laut, in widerlichem, unangenehmem Tone sprechen; plauschen, plärren.

Шварґотлúвий, *a.* plärrend, plauschend; zwitschernd, *Де.*

Шваркúй, *a.* -а осóка s. Різóха.

Швáркіт, -оту, *m.* Geplapper, *n. Ф.*

Швáркнути, *v. a.* § werfen, schmeissen, (*Фр.*). [s. Шварґотíти.

Шваркотíти (-кóчу, -óчеш), *v. n.*

Швáрний, *a.* s. Мотóрний.

Швáрочок, -чка, *m. dim.* s. Швар.

Шварц, *m.* Schwärze, Schuhwichse, *f.*

Швáцький (швáцк-), *a.* Nähe-, Näh-, *Піс.*

Швáчка, *f.* Näherin, *f.*

I. Швед. *m.* Schwede, *m.*

II. Швед. *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*

Швéдчина. *f.* Schweden, *n.*; 2) der schwedische Krieg: Karl XII. Mazepa u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. *K.*

Швéльгіт, -оту, *m.* Geschwätz, *n Пар.*

Швéндати ся, herumschweifen.

Швéндяти, *v. n.* schlendern, schweifen.

Швéткий, *a.* biegsam, -óич, *B.*

Швець, *gen.* шевця́, *m.* Schuhmacher, Schuster, *m.*

Швéя, *f.* s. Швáйка 3). *B.*

Швигáлка, *f.* Wurfspiess, *m. Под.*

Швúґар, *m.* Ende der Peitsche, *B.*

Швидкúй, *a.* schnell; jäh, hastig; geschwind, flink; 2) * jäh, hitzig, vorschnell, unbedachtsam.

Швúдкість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, *f.*; 2) Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*

Швúдко, *adv.* eilig, geschwind; на

швидку́ in der Eile, *Шл.* [gehend.
Швидкойду́чий, *a Не.* schnellver-
Швидконі́г, -ога, *m.* Oxypoda, *B.*
Швидконо́гий, *a.* schnellfüssig.
Швидч, *adv. comp.* zu Швидко, s.d.f.
Швидче, швидше, *adv.comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald, schnell; швидче - ніж eher als, *Под.*
Швийкнути, *v.a.* s Швáґати (*Фр.*).
Швиргáти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf.
Швиргома́, *adv. H.* 272. vom weit
Швиргону́ти, швирну́ти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Ст.*
Швúркати, *v. n.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *B.*
Швирчáти, *v. n.* s. d. v. 1).
Швúя, *f.* s. Швáйка 3), *B.*
Швíкати (швíґ-), *v. a.* s. Швáґати, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen.
Швíрень, -рня, *m. Ч.* I. 1. 94. ?
Швóвий, *a.* Naht-, *B.*
Швор! швор! *int.* vom dumpfen Tritt.
Швóра, *f.* (свóра). Koppel, *f.C.* II. 205.
Швóрка, *dim.* швóрочка, *f.* Faden, *m.* Schnürchen, *n.* [у драбúну &
Шворýжити, *v.a.* reiben, *Ф.* кóлесо
Швяткúй, *a.* locker, haltlos, *B.*
Ше, *adv.* s. Ще, (*Фр.*).
Шеберну́ти, *v. n.* rascheln.
Шев, *gen.* шву, *m. H.* 41. Naht, *f.*
Шéвелень, *f. У.* Rauschen, Lispeln, Säuseln, *n.* [sich-, *Фр.*
Шевели́ти, *v.a.* rühren, regen; — ся
Шеверю́га, *f. e. Scherzw. Зап.* II. 599. s. d. f. [beinig, s. Кривонóгий
Шевернóгий, *a. Ч.* V. 1127. *Ф.* säbel-
Шевкúня, *f.* s. Шевчúха; 2) s. Швáчка.
Шевкó, *m.* Schuster, *m. Ог.* 97.
Шевлíя, *f.* s. Шильвíя, *B.*
Шевлю́га, *m.* Gauner, abscheulicher, verabscheuungswürdiger Mensch, *m. Зак.* [sters, *f. Зак.*
Шéвня, *f.* Werkstätte eines Schu
Шéвский, (шéвський), *a.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *f.*
Шéвство, *n.* Schusterhandwerk, *n.*;
Шевцевúк, *a.* Sohn des Швець.
Шевцíв, -éва, -éве, *a.* Schuster-, Schuhmachers-, dem Schuster geh.
Шевцíвна, *f.* Tochter des Schuhmachers. [s. Швець.
Шевцю́га, шевпю́ра, *m. aug verächtl.*
Шевчéнко, *m.* Sohn des Швець.
Шéвчик, *m. dim.* s. Швець.
Шевчúна, *m. verächtl.* s. Швець.
Шевчúха, *f.* Frau des Schuhmachers, *f.*
Шевчýк, *m.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *m.*
Шедúвий, *a* bereift; grau, weiss, *Зак.*
Шездáра, *f. Ф.* Zither, *f.*
Шейма, *f.* s. Шéльма, *Ч.* V. 841.
Шéкало (ше-), *n.* Plumpsack, *m. Kol.* I. 191. [sener Tanz.
Шекéня, *f. Кух.* e. Art ausgelas-
Шекувáти, *v.a. Ф.* in Reihe u. Glied stellen, s. Шикувáти.
Шельвáрок, -рку, *m.* s. Шарвáрок.
Шелевúло, *n.* s. Шалапýга.
Шелевíти (-вію, -вíш), *v. n.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.*; 2) säuseln, вíтер шелевíе, *Фр.*
Шелевíя, *m.* Flatterer; Wollüstling, *m.*
Шелéвки, *pl.* -млинá? *Цар.*
Шелеґáти ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*).
Шелéнди, *pl.* s. Храбýсг.
Шеленéтиха, *f.* Klatschschwester, *f.*; 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
Шелéп, *int.* vom Säuseln und Schleichen. [пóчеш), *v. n.* rascheln.
Шелепíти, шелепотíти. (-пóчу,
Шелеснáтий *a. Гол.* III. 56. ясíнь-?
Шéлест, -сту, *m.* Säuseln, Rascheln, *n. Ш.* I. 22; Gelispel, *n*; 2) Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Papaver rhoeas), *B.*
Шелéсть! *int.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen.
Шелестíти (шелещу́, -стúш), *v. n.* säuseln, rascheln; lispeln.
Шелехпу́ти, *v. n.* fortschwinden.
Шелевúло, *n.* s. d. f.
Шелúхвіст, -оста, *m. H.* 19. Windbeutel, Galgenvogel, Lotterbub, *m.*
Шелúхвостка, *f. Ст.* ?
Шéльма, *m.* u. *f.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *m.*
Шéльмин, *a.* Schelmen.
Шельмовáнець, -нця, *m.* Schelm, Strolch, *m.*
Шелóм, -ма, *m.* Helm, *m.*
Шеломéнний, *a.* helmschüttelnd, *Ру.*

Шелу́шний, *a. Гн.* 61. s. Стручко́вий.
I. Шелю́г, *m.* Schilling, *m.*; *Heller, *m.*
II. Шелю́г, *m.* шелю́га, Zugespitzte Weide, (Salix acuminata), *Зак.*
Шелюжи́на *f. dim.* s. d. v. II. *Шс. Щог.*
Шелюжко́вий, *a.* -ві у́ставки e. Art Stickerei, *Kol.* I. 48.
Шеля́г, *m. dim.* шеляжо́к, шеляжо́чок, s. Шелю́г, I. *Зак.*
Ше́мат, *m.* Schema, Model, Muster, *n.*
Шема́тизм, *m.* Schematismus, *m.*
Шемену́ти, *v. a.* s. Уда́рити, schlagen, einen Schlag versetzen, (*Фр.*).
Шемеро́ваний, *a.* mit Gold u. Silber ausgenäht, *Зак.*
Шемерува́ти, *v. a.* ausnähen mit Gold u. Silber, *Шс.*
Шемета́ти, *v. a.* werfen, schleudern; — ся sich heftig hin u. her bewegen, *Фр.*
Шемр, *m. Св.* Gemurmel, Rieseln, *n.*
Ше́мрання, *n.* Gemurre, Murren; Murmeln, *n.* [murmeln.
Ше́мрати, *v. n.* brummen, murren;
Шендере́нда, *f. Ч.* IV. 499. *Bein* der weibl. Scham.
Ше(н)до́рити (шад-), *v. a. Wgr.* VIII. s. Переверта́ти. [spler, *m.* (*Фр.*).
Шепеле́вець-ль, (-ля-), -вця, *m.* Li-
Шепеле́вка, (-ля-) *f.* eine die lispelt.
Шепеля́вий, *a.* der (die) lispelt, lispelnd; *adv.* шепеля́во, lispelnd.
Шепеля́ти, *v. n.* lispeln, lispelnd sprechen. [*Га.* I. 258.
Шепе́ц, шепету́х, *m.* Lispeler, *m.*
Шепечи́на, *f.* faules Holz, *Га.* I. 258.
Ше́піт, -оту, *m.* Geflüster; Lispeln, *n.*; *pl.* ше́поти, s. Зашептуване; 2) seichte rauschende Bachströmung, *Га.* I. 258.
Ше́пкати, *v. n.* s. d. f.
Ше́ппнути, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern, zuflüstern.
Шепота́ти, шепоти́ти, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern; шепота́ти ся з ким mit jmdm lispeln. [raunen, *Ст.*
Ше́потнути, *v. n.* u. *a.* lispeln,
Ше́пти, *pl.* Flüstern; Geflüster, *n.*
Шепту́н, *m.* Lispeler, Flüsterer, *m.*
Шепту́ха, *f.* die Lispelnde; 2) Weissagerin, *f.* s. Воро́жка. [canina), *B.*
Ше́пшина, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa
Шепшино́вий, шепшо́вий, *a.* aus Ше́пшина.

Шера́ль, *f.* s. Плини́ця.
Ше́рвет, *m.* gesticktes Halstuch.
Шеремо́рко, *m.* § ein obdachloser Mensch, Vagabund, *m.* (*Фр.*).
Шере́н (шере́нь), *m. MIII. Wgr.* X. s. Се́рен (-нь).
Шерени́к, *m.* Gebirgspitze der Karpathen unter 49° n. B von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, *Гол.* [decken.
Шерени́ти. *v. n.* sich mit Шере́н be-
Шере́па, *f.* feile, garstige Dirne, *Шл. К.*
Шерести́ти (шерещу́, -сти́ш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 557.
Ше́рех, *m.* sehr dünne Eiskruste.
Шере́ха, *f.* Feilenmuschel *f.* (Lima), *B.*
Шерехати́й, *a.* rauh, chagrinartig, *B.*
Шерехова́тий, *a.* rauh, nicht glatt, *Пар.* [heit, *f. Пар.*
Шерехова́тість, -ости, *f.* Rau-
Шере́шт. *f.* s. Кри́га.
Шере́шити ся, ріка́ шере́шит ся vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht und an den Seiten noch festgefroren steht.
Ше́ржень, *f.* s. Ине́й, *Пар.*
Шерженіти, *v. n. impers.* шерженіє es reift, *Пар.* [*Кч.* 167.
Щерміце́рия, *f.* Fechtkunst, *f.*
Шерсть, *f.* Thierhaare, *pl.* Flocken, *pl.* (von Wolle).
Шерсти́на, *f.* s. d. v.
Шерстїнний, *a.* s. Шерстяни́й.
Шерстїнни́к (шерстен-), *m.* Filzdeckel, *m.* den man unter den Sattel legt.
Шерстка́вий, *a. B.* ein wenig rauh.
Шерстки́й, *a.* rauh, nicht glatt, steifhaarig; *rauh, hart, unfreundlich.
Шерстколи́сті, *pl.* Rauhblätterige, *pl.* (Asperifoliae), *B.* [schläger, *m.*
Шерстоби́т, *m. Зап.* I. 385. Woll-
Шерстяни́й, *a.* von, aus Flocken od. Haaren der Thiere gemacht.
Шерстяни́к, *m.* Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, *f.*
Шерсти́нка, *f.* s. Пеня́нка.
Ше́рхнути, *v. n.* leicht zufrieren.
Ше́рцо. *n. Гол.* III. 254. *ungr.* s. Се́рце.
Шершави́й, (*dim.* -ве́нький), *a. K.* straubig, rauh, zottig. [beln, *M.*
Шершавіти, *v. n.* kriebeln u. wie-
Ше́ршень, -ня, *m.* шерщу́н, -ня́,

m. Hornisse, *f.* (Vespa crabro), *B.*

Шесть, *f.* Excremente, *pl.* (*Фр.*).

Шестáк, *m.* Art Münze: Sechser, *m.* = 10 Kr. östr. Währ.; 2) 50 Kopeken, *Зак.*; 3) der sechste Theil von etw. *Зак.*

Шестачúско, *m. aug.* s. d. v.

Шествувáти, *v. n.* gehen, reisen, ziehen, *C.* II. 99. [*Пар.*

Шестерéць, -ірця́, *m.* Hexaeder, *n.*

Шестерúк, *m.* Sechsgespann, *n. adv.* шестерикóм, mit Sechsgespann.

Шестéрка, *f.* s. Шестїрня́; шестéркою, *adv* s. Шестїрнéю.

Шéстеро, *num.* sechs.

Шéсте *n. ungr.* s. Щáсте.

Шéстий, *num.* der (die, das) sechste.

Шестикýтник, *m.* Sechseck, *n.*

Шестилїтний, *a.* sechsjährig; alle sechs Jahre vorkommend &.

Шестимíр, *m.* Hexameter, *m.* *Пар.*

Шестипазýрний, *a.* mit sechs Krallen, *Ч.* II. 281. [*Кч.* 356 (?).

Шестирúк, *m.* sechsdrähtiger Strick,

Шестирóчний, *a. Зг.* s. Шестилїтний.

Шестишаговúк, *m.* e. Scheidemünze = 6 máriв (w. s.) *D. c.* 189.

Шéстїн, *m.* Kubus, Würfel, *m. Пар.*

Шестїньовáтий, *a.* würfelförmig; -а кість Würfelbein, *n. B.*

Шестíрка, *f.* Sechsgespann, *n.*; *adv.* шестíркою mit Sechsgespann.

Шестїрнúця, *f.* s. d. v. (*Фр.*).

Шестїрня́, *f.* Sechsgespann, Gespann von 6 Ochsen, *n.*; *adv.* шестїрнúцею, шестїрнéю mit Sechsgespann; 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Marquiren des Zargenkreises am Fass, Zargzieher, Bodenzieher, *m. B.*

Шéстéчко, *n. dim. ungr.* s. Шéсте.

Шестокрúлий, *a.* mit sechs Flügeln, sechsflügelig.

Шиб, *gen.* шúби, *f.* Gestalt, *f.* на тóтý шиб von dieser Gestalt, *B.*

Шúба, *f.* Schacht, *m.*; 2) Glasscheibe, Fensterscheibe, *f.*

Шúбавий, *a.* der hin u. her geht.

Шúбай-голова́, (шúбайголова), *m.* Brausekopf, Abenteuerer, *m.*

Шúбák, *m.* Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*

Шúбанець, -нця, *m.* Ochs, *m.* von einem anderen Paar, *Пар.*

Шúбанúна, *f.* das Hin- u. Hergehen.

I. Шúбати ся, § hin u. her gehen.

II. Шúбати, *v. n.* на кого́ jmdm ähnlich sehen, *B.*; 2) -чим, nach etw. riechen.

Шúбень, -бня, *m.* s. Шúбеница.

Шúбеник, шúбеничник, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, *m.*; Gehenkter, (der am Galgen hängt).

Шúбеница, *f.* Galgen; Galgentod, *m.*

Шúбеничний, *a.* Galgen-.

Шúбка. *f. dim.* s. Шúба.

Шúбкий, *a.* flink, schnell; rege, hin u. her eilend, *M+B.* 353; 2) reissend, шúбка́ вода́ reissendes Wasser, *B.*

Шúбколéтний, *a. Мог.* schnellfliegend.

Шúбнути, *v. a.* s. d. f.

I. Шúбости, *v. a.* hin u. her bewegen; werfen; шúблоби им на ум *У.* sie sollen von Sinnen werden. [chen, (*Фр.*).

II. Шúбости, *v. n.* чим nach etw. rie-

I. Шúворот, *m. H.* 145. Kragen, *m.*

II. Шúворот, *adv.* s. Навúворот.

Шúдравий, *a.* s. Порóхнавий.

Шийóá, *f.* s. Шитé.

Шúйка, *f. dim.* s. Шúя; Hälschen, *n.*; у рáка Krebsschwanz, *m.*; -фля́шки Hals, *m.* an der Flasche; 2) Griffel, Stanbweg, *m.* (bei den Pflanzen), *B.*; 3) enger Durchweg; Landenge, *f.* Isthmus, *m. Вах.*; 4) *pl.* шúйкú раковí, Krebswurzel, *f.* (Polygonum bistorta), *B.*

Шúйкúй, *a. Кл.* -вір schneidend, durchbohrend.

Шúйний, *a.* des Halses, Hals, *B. Под.*

Шúйчакúй, *pl.* Halskäfer, *pl.* (Trachelophora), *B.*

I. Шик, *m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* Ordnung, *f.* до шúку in Reihe u. Glied, *Кч.* 343.

II. Шик, *m.* Chic, *m. ГБ.*

Шикáрний, *a.* s. Шикóвний, *Щог.*

Шúкати, *v. n.* s. Сичáти, zischen.

Шикóвний, *a.* geschickt; passend.

Шикóвність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Geschicktheit, *f.*

Шикувáльник, *m.* Ordner, *m. Кл.*

Шикувáти, *v. a.* ordnen, in gewisse Ordnung bringen; in Reihe u. Glied anfstellen. [krötenschale, *f.*

Шúльдкрет, шúлькрет, *m* Schild-

Шильдкретóвий, (шилькр-), *a.* Schildkröten-, *Фр.*

Шильник, *m. H.* 23.?

Шило, *n.* Ahle, *f.* Pfrieme, *f.* Pfriem, *m.*; * шилом їхати, *B.* mit zwei od. drei Pferden fahren indem vor ein Pferd ein zweites, od. vor ein Paar Pferde ein drittes angespannt ist.

Шиловайка кривоклювка, *f.* Säbelschnäbler, *m.* (Recurvirostra avocetta), *Пол.*

Шилоклювки, *pl.* Pfriemschnäbler, *pl.* (Subulirostres), *Пол.*

Шилохвостиця *f.* Thurmschwalbe, *f.* Mauer-Segler, *m.* (Cypselus apus), *B.*; 2) Spiessente, *f.* (Anas acuta), *B.*

Шильцьоватий, *a. B.* pfriemenförmig.

Шиля́га, *f. Кн.* s. Шелюга I.

Шимбалка, *f.* e. Vorrichtung in der Ecke beim Ofen in der Wohnstube des Huzulen wo die Ofenkrüke gestellt wird.

Шимшевий, *a. Ч.* IV. 73. sämisch.

Шина, *f.* Stange, Schiene; eiserne Stange, *f.*

Шинда, *f.* s. Перестріч. [Калита.

Шиндокора (чинд-). *f. Ч.* III. 425. s.

Шинк, *m.* Schank, *m.* Schenke, *f.*

Шинка, *f.* Schinken, *m.*

Шинкар (-кáрь), *m.* Schenk, Schenkwirt, Schankwirt, *m.*

Шинкарити, *v. a.* Schenkwirt sein, schenken, Getränke auftischen.

Шинкарка, *dim.* шинкáрочка, шинкáронька. *f.* Schenkerin, Schenkwirtin, *f.*

Шинкарский, *a.* Schenk-, Schenkwirts-. [wirtschaft, *f.*

Шинкарство, *n* Schank, *m.* Schenk-

Шинкарувати. *v. a.* s. Шинкáрити.

Шинóваний, *a.* mit Schienen beschlagen, umfasst, *Зак.* [Schieneneisen, *n.*

Шинóвий, *a.* Schienen-, -е желíзо

Шинувáти, *v. a.* mit Schienen umfassen, beschlagen.

Шип, *m. Ф.* Flasche, *f.*; 2) e. Art Tischlerwerkzeug, *Щог.* [*n. Пол.*

Шипíнє, *n.* Aufbrausen, Brausen,

Шипіт, -оту, *m.* Zischen; Brausen, *n.*; 2) reissend fliessendes Wasser; 3) ein kleiner Wasserfall.

Шипíти, *v. n.* brausen.

Шипкати, *v. n.* ein heiseres Zwitschern von sich geben, ґóтур шипкає der Auerhahn zwitschert, *B.*

Шипля, *f.* s. Фéбра.

Шипнути, *v. n.* s. Шéпнути.

Шипóвій, *m.* Stechwinde, *f.* (Smilax medica), *B.*

Шиповóві, *pl.* Spargelartige od. Smilaxgewächse, Stechwindenartige, *pl.* (Smilaceae), *B.* [lispeln.

Шипоти, *v. n.* heiser sprechen,

Шипóрнї, *pl.* Art Osterspiel mit einem Hut der zerrissen wird, *Kol.* I. 195.

Шипот, *m.* s. Шипіт.

Шипотúнник, *m.* шипотúнниця, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus), *B.*; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch (Frau), *Шіс.* [*v. n.* zischen.

Шипотíти (шипочý, шипотúш),

Шипчáк, *m.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina), *B.*

Шипшáнка золотúста, *f.* Rosenod. Goldkäfer, *m.* (Cetonia aurata), *Пол.*

Шипшúна, *f.* s. Рóжа дúка, Свербúгуз, *Пол.*

Шиптúнець, -нця, *m.* Rosengallwespe, *f.* (Rhodites Rosae), *B.*

Шир, *m.* Reihe, *f.* два ширú кáмениць, (*Фр.*); 2) Schichte, *f.*

Ширачúти, s. Ширíти 1) *Зак.*

Шúрий, *a. МШ.* s. Широкий.

Ширúна́, *f.* Breite; 2) *АД.* I. 84. s. Ширúнка. [Хустúна, *B.*

Ширúнка, (*dim.* ширúночка), *f.* s.

Ширúтвас, *m.* Kufe, *f.*; ein aus zwei Theilen bestehendes Fass, *Зак.*

Ширúтель, *m.* Verbreiter, Propagator, *m. T.*; Träger, *m.*

Ширúти (шúрю, шúрить), *v. a.* ausbreiten, verbreiten.

I. Ширíнь, *f.* Breite, *f.*

II. Ширíнь, *a.* s. Широкий.

Ширíнє, *n.* der freie Flug, *Ст.*

Ширíти, *v. n.* immer breiter werden, *МШ.*; sich breit machen, *H.* 188; 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), *Шіс.*

Ширлéчка, *f. dim.* s. Ширúнка.

Ширм, *m.* Schirm, *m. Не.*

Ширмúчка, *f. Ч.* III. 394.?

Ширмíрство, *n.* † Fechtkunst, *f. Зак.*

Ширмувáти. *v. a.* † fechten; schützen, *Зак.* [gewissen Form (широкий?), *Зак.*

Широкáнчик, *m.* Topf von einer

Широкий, *a.* breit; weit; * weitläufig; * umständlich, ausführlich.

Широкість, -ости, *f.* Breite; Weite;

* Grösse, Geräumigkeit, *f.*; *pl.* широ́кости, weite Felder, *Cm.*

Широ́ко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчи́стий, *a.* breitschulterig, *Ле.* 90.

Широковіща́тельний, *a.* laut [tönend, laut schallend, *K.*

Широковла́дний, *a.* weitherrschend, *Кл.*

Широкодержа́вний, *a.* weitherrschend, *КУ.*

Ширококля́вий, *a.* mit dem latus clavus (von d. römischen Senatoren), *K.*

Ширококо́стий, *a.* mit breiten Knochen, +*M.*

Ширококра́їй, *a.* weite Länder- [gebiete habend, *K.*

Ширококри́лий, *a.* breitflügelig, *B.*

Широколи́стий, *a.* breitblätterig, *Ш.* II. 84.

Широконо́сий, *a.* breitnasig.

Широкопи́ский, *a.* breitmäulig; * klatschsüchtig.

Широкоплéчий, *a.* hreitschultrig.

Широкопо́лїй, *a.* mit breiten Fluren, Aeckern, *Ш.* II. 72.

Широкорука́вний, *a.* mit breiten Aermeln, *M.*

Широкосла́вний, *a.* weit berühmt, *K.*

Широкосяглий, *a. ВБ.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Широкува́тий, *a.* breitlich.

Широпу́та, широпу́тник, *m.* Landläufer, *m. Га.* I. 258.

Ши́рот на́рлист, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (Platanthera bifolia), *B.*

Широцёзний, широцёстий, *a.* sehr breit, *Га.* I. 258.

Широчéнь, широчина́, *f.* Breite, [*f. Га.* I. 258.

Широ́чити, *v. v. Ч.* III. 158. breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum Aufsohwung bringen, *Не. Пр.* XII. 687.; — ся sich ausbreiten, *Не.*; 2) fortschreiten.

Широчéнний, *a.* sehr breit; sehr

Ши́рочінь, *f.* Breite, *f.* [weit.

Широчо́лий, *a. Cm.* mit breiter Stirn; -дуб́ mit weit ausgebreiteten Aesten.

Ширш, *in d. Verbind.* в ширш in [die Breite.

Ширша́ти, *v. n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *Ш.*

Ширя́нє, *n.* -фанза́зиї kühner Flug der Phantasie.

Ширя́ти, *v. n.* sich ausbreiten; auf u. abwallen, *Фр.*; 2) schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьбá, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.*

Шитво́, *n.* das Genähete, Naht, *f. Не.*; das Nähen, *M.* II. 169.

Шите́, *n.* Nähen, *n.*; 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, бíле — Weisszeug, *n.*

Ши́ти, *v. a.* nähen; 2) * § камíнём [dicht, stark werfen.

Шитíнка, *f.* Nähen u. Sticken, *n. ŻP.*; s. Шите́.

Ши́ткати, *v. a.* schaukeln.

Шито́к, -тка́, *pl.* шитки́, *m.* Näharbeit, *f. ГБ. M. Oc.* (62) I. 89. Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шиту́н, *m. Ч.* IV. 66. ?

Ши́фра, *f.* Chiffre, *f.*

Шифри́н, *m.* s. Шафра́я.

Шифрува́ти, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шихо, (?) *Га.* I. 42.

Шишáк, *m.* Helm, *m.*; 2) — лéду Eiszapfen, *m. Га.* I. 258.

Шишаковáтий, *a.* helmförmig, *Пар.*

Шишáльничка, *f. Ч.* IV. 683. Weib, welches die шишки́ zur Hochzeit aus Teig formt.

Шиши́рхнути, *v. n.* mit leisem Geräusch flattern, rascheln, *А-Г.* 153.

Ши́шлати, *v. a.* benagen, kauen, (*Фр.*).

Ши́шка, *f.* Tannenzapfen, Fichtenzapfen, *m.*; Kätzchen, *n.* (an Weiden &); 2) e. Art Hochzeitzwieback, *P.* I. 149.; Art Verzierung des Коровáй; 3) *pl.* шишки́ Blutgeschwür, *n.* Hemorrhoidalknoten, *pl.*

Шишковáтий, *a.* tannen-, fichten- [zapfenähnlich.

Шишкóвий, *a.* Tannenzapfen-; *pl.* шишкóві, Zapfenbäume, Nadelhölzer, *pl.* (Coniferae), *B.*

Шишкóрниця, *f. Ч.* IV. 685. s. Шишáльничка.

Шишлáк, *f.* Mütze aus Schafpelz, *f.*

Ши́шлати, *v. a.* § kauen.

Шишýлка, *f.* Schote, *f. Пар.*

Ши́я, *f.* Hals, *m.*; на лоб́ на ши́ю über Hals u. Kopf; ши́я! her da den Hals! (beim Anspannen der Ochsen in das Joch); Hals, *m.* (an der Flasche; an der Geige); — в пивни́ци Kellerhals, Vorkeller, *m.*; * enger Durchweg.

Ши́йка, *f. aug.* s. Ши́я, *Кч.* 73.

Ши́йничка, *f.* Halsthierchen, *n.* (Trachelius); *pl.* ши́йничкй, Halsthier-

chen, *pl.* (Tracheliina), *B.*

Шівáр, *m.* s. Шувáр.

Шíльгá, *f.* Wassersucht, *f.* (*Фр.*); 2) Verrücktheit, *f.* (*Фр.*).

Шілцувáти, *v. a.* — волú на три плýги, кóні на три óрóнї, вівцї на три струнцї, *Kol.* I. 97. ?

Шíмки, *in d. Verbind.:* шімки-олїмки, а грóші віддáй! *Ф.* dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шінéль, *f gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шíпавий, *a.* schäbig, *B.*

Шíпати ся, § sich kratzen, schaben, *B.*

Шісдесáть, *num.* sechzig; шісдесáтий, *num.* der sechzigste.

Шіснáдьцять, шіснáйцять, *num.* sechzehn; шіснáдьцятий, (шіснáй-), *num.* der sechzehnte.

Шіснацятилíтє, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Кн. Пр.* VIII. 634.

Шіснáйцятка, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шість, *num.* sechs.

Шістернú (шест-), *f. C.* II. 210. Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelarm schlägt. [sechszeilig, *B.*

Шістёгрáнний, *a.* sechskantig,

Шістёдíрний, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, -а тарíвка sechslöcheriger Scheibenigel, (Sexforis scutella), *B.*

Шістёóкий, *a.* sechsäugig; — обновáк, Gemeine Zellenspinne, (Segestria senoculata), *B.*

Шістёплям (красáвчик), *m.* Rothfleck mit sechs Puncten, *m.* (Zygaena filipendulae), *B.*

Шістерняк (ячмíнь), *m* sechszeilige Gerste, (Hordeum hexastichon), *B.*

Шістка, *f.* s. Шýстка.

Шіфýрка, *f.* s. Шафýрка 2). (*Фр.*).

Шкáóа, *f.* Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos), *B.* [Шапóшник, *Ч.* IV. 41.

Шкаóáлка, *f.* Stab, *m.* im Spiele

Шкáóати, *v. a.* beim Spiele Шапóшник, s. d. v. [Stück, Splitter, *n.*

Шкаóуртúна, *f.* abgebrochenes

Шкаóýртнути, *v. a.* § werfen.

Шкáворожити ся, Ekel haben.

Шкáворонок, -нка, *m.* -весняний, Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis); — зимовúй Baum-, Kothlerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Шкал, шкаль, *n. Ф.* grobe Zotten mit Acheln, (Hanf-) Flachssplittern, *pl.*

Шкáлє, *n. coll.* Fassdauben, *pl.*

Шкалёвáти, *v. a.* s. Шкалювáти.

Шкалéшник, *m.* Glashändler, *m. Пс.*

Шкáлик, *m.* Trinkglas, *n. Pa.* II. 211.

Шкáлї, *pl.* Fassdauben, *pl. B.*

Шкалубáти, *v. a.* stochern; hasteln, *B.*

Шкалýбина, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шкам, *m. Ф.* feinste Wolle.

Шкамáтє, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шкандибáл, *m.* § der Lahme; 2) * alles was jmdn hinken macht (z. B. Brantwein &), *Зак.*

Шкандибáти, *v. n.* §. keuchend, mit Mühe hingehen, sich hinschleppen, zotteln; hinken.

Шкáндра, *f.* s. Тріска, (*Фр.*).

Шкап, шкаф, *m. gr.* Schrank, *m.*

I. Шкáпа, *f.* s. d. v. *Зак.*

II. Шкáпа, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шкапé, -єти, *n. verächtl.* s. d. v.; *pl.* шкапéта = elende, schwache Pferde, *pl.*

Шкапúна, шкапíйчина, *f. dim.* s. Шкáпа, + *M.*; 2) Pferdehaut, *f. Га.* I. 258.

I. Шкапóвий, *a.* zum Schranke gehörig, Schrank-, *Пс.*

II. Шкапóвий, *a.* vom Pferde, Pferde-, Ross-, -а шкíра Pferdehaut, Rosshaut, *f.*; -вí чóóоти Stiefel aus Pferdehaut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зак.*

Шкаповúтий, *a.* abgemattet, ab-

Шкаравáть, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.*

Шкарáдний, *a.* hässlich.

Шкаралýпа, *dim.* шкаралýпка, *f.* Schale, Eierschale, *f.*

Шкаралýпник, *m.* шкаралýпники *pl.* Krustenthiere, *pl.* (Crustacea), *B.*

Шкаралýпцї, *pl.* s. d. v. *Пол.*

Шкаралýщник, *m.* Testacella, *B.*

Шкаралю́щина, *f.* Hülse, Schale, *f.*

Шкарапáня (-не), *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Шкарóáн (-óýн), *m.* alter abgetragener Stiefel, *P.* I. 213. *C.* I. 245.

Шкарíдь, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.* [ben, (*Фр.*).

Шкарідувáти, *v. n.* чим Ekel ha-

Шкарпова́ти, *v. a.* gegen das Ende hin obenauf enger machen (-піч).
Шкарт, *m.* s. Перескóк.
Шкаруби́на, *f.* s. Шкалубúна.
Шкарупи́ний, *a. КС.* I. 26. ?
Шкатýла, *dim.* шкатýлка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *n.*
Шка́фа, *f.* e. Art Kratzmesser, Schabmesser, *n.* (der Kürschner), *B.*
Шкварéць, -рця, *m. B.* s. Шпак.
Шкварúти, *v. a.* kröschen, kreischen, etw. Fettes prägeln, abbraten; — ся braten (*v. n.*); — ся на сóнци in der Sonne braten.
Шкварки́й, *a.* — моро́з schneidend, *Ст.*
Шкваркли́вий, *a. Ч.* II. 40. ?
Шкваркотня́, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зак.*
Шквáрок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*
Шкварчáти, *v. n.* quirren, schwirren.
Шкверендíти, *v. n. Фр.* sich tummeln, spucken (v. Geistern).
Шквúря, *f. Кв.* I. 53. Schneegestöber, Unwetter, *n.*
Шкворівщина, *Ч.* I. 1. 94. ?
Шкельцé, *n.* Opernglas, *n. ОП.*
Шкéля, *f.* s. Скалá, *Зак.*
Шкепúтя, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl. B.*
Шкереберть, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, *Ш.* I. 377.
Шкеребертя, *n. Ч.* III. 52. ?
Шкирúнка, *f.* Brotrinde, *f. Гол.* I. 220.
Шкúтавий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Ог.* 71.
Шкитúльг, *int.* vom Hinken.
Шкитильгáти, *v. n.* hinken, *Зак.*
Шкíбля, *f.* s. Скóблиця, Скóбличка.
Шкідли́вий, *a.* schädlich, nachtheilig.
Шкідли́вість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*
Шкідний, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.
Шкідник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. B.*
Шкíдність, -ости, *f.* Schädlichkeit, *f. B.*
Шкíлка, *f. dim.* s. Шкóла; 2) Baumschule, Pflanzschule, *f.*
Шкільний, *a.* Schul-, die Schule betreffend.
Шкільник, *m.* Schüler, *m. B.*; 2) Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Jugendschule).
Шкíра, *f.* s. Скíра.
Шкірúстий, *a.* lederartig, *B.*
Шкíрити, *v. a.* — зýби die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — ся die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, *Ф.*
Шкíрка, *f. dim.* s. Шкíра, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — хлíба Brotrinde, Brotkruste, *f.*
Шкірни́цтво, *n.* Lohgärberei, *f. Пар.*
Шкíрочка, *f. dim.* s. Шкíрка.
Шкірчúна, (*dim.* шкірчúнка), *f. dim.* s. Шкíра.
Шкíряний, *a.* ledern, Leder-, von, aus Leder.
Шкля́вий, *a.* glasig, *Пол.*
Шкли́во, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m. Пол.*
Шкло, *n.* s. Скло.
Шкловúна, *f.* Glaskörper, *m.* (-óчна).
Шкляни́стий, *a.* glasartig, *Пол.*
Шкля́нка, *f.* s. Склянка.
Шкляний, *a.* gläsern, aus Glas, Glas-.
Шкляноло́щі, *pl.* Schmelzschupper, *pl.* (Ganoidei vel Accipenserini), *Пол.*
Шкляр, *m.* Glaser, *m.*
Шкóда, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкóда! leider! o! шкóда! *Св.* ach leider!
Шкóдити (шкóджу, -диш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкóду — *К.* I. 215. Schaden anrichten.
Шкодíйше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*
Шкодíти, *v. a.* s. Шкодувáти.
Шкóдка, *f. dim.* s. Шкóда.
Шкодли́вий, *a.* schädlich, nachtheilig.
Шкодли́вість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*
Шкодли́вка, *f.* кíтка, — Schadenmacherin, Schadenstifterin, *f. Крон.*
Шкодли́во, *adv.* schädlich, nachtheilig.
Шкодли́вость, *f.* Schadenersatz, *m.*
Шкóдник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. К. На.*
Шкодníйш (-ше), *adv. comp. Ч.* I. 1. 63. менí чогóсь — es ist mir mehr leid um etw.
Шкодорóб (-рíб), -óба, *m.* Schadenstifter, *m. B.*
Шкодорóбниця, *f.* Schadenstifterin, *f.*
Шкодувáти, *v. a.* — чогóсь etw.

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.

Шкóдца (-ця), *m.* † Schadenstifter, *m. Зак.*

Шкóла, *f.* Schule, *f.* ходúти до шкóли die Schule besuchen; посилáти до шкóли in die Schule schicken; скінчúти шкóлу seine Schulstudien beendigen; розпустúти шкóлу die Schule (Schüler) entlassen; нúнї немá шкóли heute findet kein Unterricht statt; пéред шкóлою, по шкóлї vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); пóза шкóлу ходúти um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — жидíвска; a) Judenschule, *f.*; б) Synagoge, *f.*; 2) Schule, *f.* (Manier, Disciplin, *f.*).

Шкóлити, *v. a. M.* II. 43. schulen, abrichten.

Шкóлка, *f. dim.* s. Шкíлка.

Шкóльний, *a.* s. Шкільнúй.

Школя́р, *m.* Schüler, *m.*; 2) Schulfuchs, Pedant, *m.*

Школя́рик, *m. dim.* s. d. v.

Школя́рский, *a.* schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bübisch, kindisch *He.* (*хм.* 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.

Школя́рство, *n. coll.* Schüler, *pl.*; 2) Schulgelehrten, *pl. A-Г.* 159.; 3) Schulfuchserei, Pedanterei, *f.* flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Schulkram, *m. Зак.*

Шкомáтє, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шкоматя́р, *m.* Lumpensammler, *m.*

Шкорúнка, *f. dim.* Brotrinde, *f.*

Шкорлáт, *m.* Шкарóáн.

Шкорóдити (шкорóджу, -óдиш), *v. a.* s. Скорóдити, (*Фр.*). [pio), *B.*

Шкорпióн, *m.* Scorpion, *m.* (Scor-

Шкорýпа, *f.* s. Шкаралýпа.

Шкраó, *m.* alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, *m.*

Шкрáóати, *v. a.* kratzen; abschaben; 2) — чоóітьмú s. Шлáмпати.

Шкрáóість. *adv.* чóботи взувáти в — s. Голóбість.

Шкребáчка, *f.* s. Шкрибáк.

Шкреботúти (-бóчу, -ботúш), *v. n.* rasseln. [abschaben; abschälen.

Шкребтáти, *v. a.* kratzen, abkratzen,

Шкребтáч, *m.* Kratzer, *m.* (Echinorhynchus), *B.*

Шкребтáчка, *f.* Kratze, *f. B.*

Шкретóк, -ткá, *m.* Feldstück von grösserem Complex abgerissen, *n. Фр.*

Шкрибáк, *m.* Streicheisen, *n. Пар.*

Шкрíбати, *v. a.* s. Шкрáóати.

Шкрíбнути, *v. a.* *s. Удáрити, (*Фр.*).

Шкрóбати, *v. a.* kratzen; schaben, schrapen.

I. Шкрум, *m.* Geruch, *m.* von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &.

II. Шкрум, на — *adv. Ф.* gänzlich.

Шкрумíть, *f.* шкрумíте, *n.* etw. ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &.

Шкряáбати, *v. a.* kratzen; kehren.

Шкрябáчка, *f.* § ein alter, schlechter Besen. [*v. a.* kratzen, schaben.

Шкряботíти (-бóчу, -ботúш),

Шкýла, *f.* s. Скýла, *Ilic.*

Шкýлити, *v. a.* die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (*Фр.*).

Шкýлька, *f. Ч.* V. 595. 600.?

Шкýльний, *a.* belästigend, arg zusetzend, *Зак.*

Шкýра, *f.* Haut, *f.*; Leder, *n.*

Шкурáт (-лáт), *m.* e. Stück Haut od. Leder. [2) Rinde, Brotrinde, *f. C.* I. 13.

Шкуратóк, -ткá, *m. dim.* s. d. v.;

Шкуратяний, *a.* s. Шкíряний,

Шкургáт, *m.* s. Шкурáт; шкургáтє, *n. coll.* alte, unnütze Hautlappen, *pl.*

Шкурúнка, *f.* s. Скорúна, скорúнка.

Шкурлáт, *m.* Hautläppel, *n.* Stück Haut od. Leder, *B.* s. Шкурáт. [*m. T.*

Шкурлáтина, *f.* Kruste, *f.* Schorf,

Шкуряк. *gew. pl.* шкурякúй, Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, *B.*

Шкурятяний, *a.* ledern, s. Шкíряний. [geln, *n. Зак.*

Шкут, *m.* шкýта, *f.* Boot mit Se-

Шкутильгáти, *v. n.* s. Штильгукáти, *He.* [Tuche.

Шлак, шляк, *m.* Sahlleiste, *f.* am

Шлампáк, *m.* § alter zerrissener Stiefel, Schuh.

Шлáмпати, *v. n.* § schlappen, schlarfen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.

Шлапáк, *m.* §. s. Шлампáк; 2) * (hintrottelnder) Bummler.

Шлáпати, *v. n.* § s. Шлáмпати.

Шлáптю, *adv. Кух.* im Trab.

Шлафíр, *m.Кн.Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *m.* (?).

Шлúйка, *f.pl.* -кú, Hosenträger, *pl.*

Шлик, *m.* hohe, spitzige Pelzmütze, *B.*

Шликíвка, *f.* Kappenmuschel, *f.* (Cucullaea), *B.*

Шлифовáльщик, *m.* Polirer, *m.Под.*

Шличóк, -чкá, *m. dim.* s. Шлик.

Шлúй, *f.* Pferdegeschirr, *n.*

Шлúйка, *f.* (у óичá) Schlinge, Schleife, *f.*; 2) Hosenträger, *m. Га.* I. 258.

Шлúхта, *f.* geschlichtete Partie der Tabakblätter.

Шльóнка, *f. C.* I. 91. Schaf schlesischer Race, *n.*; 2) Wolle, *f.* dieser Schafe, *Зак.*

Шльоп, *int.* vom Klatsch ins Wasser.

Шльóха, *f. Ко.* 7. liederliches Weib, das sich in schlechten Orten herumtreibt, (*vergl.* Шлúти ся).

Шльóхати, *v. n.* schluchzen, laut [weinen.

Шлунк, *m. Кн.Пр.* XI. II. 49. 50. Magen, *m.*; Rachenhöhle, *f. Зак.*

Шлюб, *m.* Gelöbnis, Gelübde, *n*; 2) Ehegelübde, *n.* Trauung, *f.*

Шлюбний, *a.* Gelübde-, gelobt, angelobt; 2) ehelich, Ehe; — пéрстінь Ehering, Trauring, *m.*; -на жінка Ehefrau, *f.*

Шлюбувáти (-бов-), *v. a.* geloben, angeloben, ein feierliches Gelübde thun; — кому́ jmdm etw. angeloben, versprechen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen

Шлю́за, *f.* Schleuse, *f.* [lassen.

Шлю́сар, *m.* Schlosser, *m.*

Шлюсáрка, *f.* Schlosserin, *f.*; 2) Schlosserhandwerk, *n.*

Шлюсáрский, *a.* Schlosser-.

Шлюсáрство, *n.* Schlosserhandwerk, *n.* Schlosserei, *f.*

Шлю́фа, *f.* s. Шлю́фка.

Шлю́фір, *m.* Schleifer, *m. Ков.*

Шлю́фка, *f. dim.* Schleife, *f.*

Шлюфóваний, шлюхóваний, *a.* geschliffen.

Шлюфувáти, (-фов-), *v. a.* schleifen, scharf machen.

Шля, *f. МШ.* Weg, *m.* Richtung des Weges, *f.* (*vgl.* Шлях).

Шляк, *m.* Rand, Saum, *m.*; Sahlleiste, *f.* am Tuch; 2) Spur, *f.*

Шлямпáк, *m.* s. Шлампáк.

Шлямпати, *v. n.* §. s. Шлáмпати; — ся *Зг.* hin u. her trotteln.

Шлям, *m.* Schlamm, Schmutz, Unrath, *m.* Unreinlichkeit, *f.* [Schlamme reinigen.

Шлямувáти, *v. a.* schlämen, vom

Шляпáк, *m.* шляпати, *v. n.* §. s. Шлапáк &.

Шлятися, hin u. her trotteln, bummeln; — пóруч з ким mit jmdm Arm in Arm lustwandeln, dahergehen, *M.*

Шляфрок, *dim.* шляфрóчок, *m.* Schlafrock, *m.*

Шляфрокóвий, шляфрочкóвий, *a.* Schlafrocks; -а пáнна Fräulein das nunmehr vornehmere Kleider trägt.

Шлях, *gen.* шляхý, *m.* Strasse, Heerstrasse, *f.*; 2) Spur, *f.*; чóрний шлях der Weg auf welchem die Tartaren u. Türken ihre Einfälle machten und sengten; * всї шляхú погубúти, *M.* II. 116. die Besinnung u. die Fassung verlieren.

Шляховúй, *a.* zum Шлях geh.

Шляхóтний, *a.* edel. [muth, *m.*

Шляхóтність, -ости, *f.* Adel; Edel-

Шляхóцкий, *a.* Adel-; adelig, adlig; по шляхóцки, *adv.* wie ein Edelmann, adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.

Шляхóцтво, *n.* Adel, Adelstand, *m.* Adelschaft, *f.* [herrschaft, *f.*

Шляхóччина (шляхéчч-). *f.* Adel-

Шляхта, *f. coll.* Adel, *m.* Edelleute, *pl.*

Шляхтич, *m.* Edelmann, Adeliger, *m.*

Шляхтун, *m.* s. d. v.

Шляхтянка, *dim.* шляхтя́ночка, *f.* adeliges Fräulein; Adelige, *f. Ш.* I. 77.

Шляхцюра, *m.* (verächtl.) s. Шляхтич.

Шлячóк, -чкá, *m. dim.* s. Шляк; шлячóк-колпачóк, *Га.* I. 42. von der Mütze des Дружóа.

Шляшóк, -шкý, *m. dim.* s. Шлях, kleiner Weg, Holzweg, *m.* [peitschen.

Шмáгати, *v. a.* streichen, schlagen,

Шмаíлів, -лова, *m.* Stadt Ismailow.

Шмальцю́га, (шмальцýга, *Зак.*), *f. K.* Waidasche, *f.*; 2) Waidaschefabrik, *f.*

Шмаináти, *v. n. Мор.* s. Шляти ся.

Шмарáґд, *m.* Smaragd, *m.*

Шмарáґдик (олúскавець), *m.* Gewöhnlicher Türkisschwärmer, (Atychia Statices), *B.* [ragdgrün, Smaragd-.

Шмараґдóвий, *a.* smaragden, sma-

Шмáрити, *v. a.* werfen, schleudern, (*Бор.*). [geln, rotzen.

Шмáркати, *v. a.* schnüffeln, schnur-

Шмаркáтий, *a.* rotzig.

Шмаркáч, *m.* Rotzbube, *m.*; -áчка, *f.* 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglicht, *n.*
Шмáрколь, -кля, *m.* s. d. f. 1).
Шмаркотúне, *n.* Rotz, Schleim, *m.* (in d. Nase); 2) Schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum), *B.*
Шмаровóз, *m.* s. Смаровíз.
Шмáрок, -рка, *m.* s. Смáрок.
Шмарувáти (-овá-), *v. a.* s. Смарувáти; 2) §. **v. n.* einhergehen, *M*+*E.*25.
Шмат, *m.* abgerissenes Stück von etw., Fleck, *m.* Bruchstück, *n.* Theil, *m*; 2) e. grosse Menge, e. grosse Anzahl.
Шмáта, *f.* Lappen, Flecken, Fleck, *m.*
Шматáти, *v. a.* stückeln.
Шмáтє, *n. coll.* Stücke, *pl.* на — in Stücke; 2) Wäsche, *pl.*
Шмáтка, *f. dim.* s. Шмáта.
Шматóк, -ткá, *m. dim.* ein Stück von etw. (von Tuch, Brot &). [ler, *m.*
Шматóшник, *m. M.* Lumpensamm-
Шмáточка, *f. dim.* s. Шмáтка.
Шматувáти, *v. a.* in Stücke reissen, stückeln, *Cm.*
Шмачúти, *v. a.* -кáшу́, *Ч.* IV. 82.?
Шмéрґель, -ґля, *m.* Schmergel, *m.*; Butterblume, Dotterblume, *f. Пар.*
Шмéрдавка, *f.* §. Katarrh, *m.*
Шмúґа, *f.* e. Art Schlingen für Vögel, *B.*; 2) Windmühlenflügel, *m. Зак.*; 3) * liederliches Weib, *Зак.*
Шмúгати, *v. n.* s. Шмúгнути.
Шмиглéнький, *a.* schmächtig, (*Фр.*). [rührig, (*Фр.*).
Шмúглий, *a.* dünn u. biegsam;
Шмигláти, *v. n.* dahintrotteln, dahingehen, *Ш.* I. 71.
Шмиґнúй, *a.* flink, hurtig, щупáк шмиґнúй: ту є, ту го немá, (*Фр.*).
Шмигнýти, *v. n.* schnell vorüberlaufen; entwischen, *B.*
Шмиґóла, *f.* Krammetsvogel, *m.* (Turdus pilaris L.), *B.*
Шмúкати, *v. a.* §. -таóáку s. Нюхати.
Шмир, *m.* Geräusch, *n. Зг.*
Шмóндя, *f.* eine unsittliche Weibsperson; ein unreines Mensch, *B.*
Шморг, *int.* vom Geräusch u. Schnurren.
Шмóрга, *f.* Streif, Streifen, *m. Пар.*
Шморгáнистий, *a.* gestreift, *B.*
Шморгáтий, *a.* bunt, buntfarbig.
Шморгéль, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl in Oel geschmorrt. [*A-Г.*
Шмóргнути, *v. n.* s. Шмигнýти,
Шморшóк, -шкá, *m. Не.* Falte, Furche, *f.*
Шмýга, *f.* s. Смýга, *Зак.*
Шмуклáр (-клер), *m.* Posamentirer, Bortenwirker, Bandweber, *m.*; -áрка, *f.* Frau des Шмуклáр; Posamentirarbeiterin, *f.*
Шмуклáрский (-клéрский), *a.* Posamentirers-, Bortenwirkers-.
Шмуклáрство (-клéр-), *n.* Posamentirgeschäft, *n.* Bortenwirkerei, *f.*
Шмулáнка (-лéнка), *f.* eine Handvoll von reinem Hanf od. Flachs.
Шмулáти, *v. a.* reiben; 2) * den Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.
Шнéпа, *f.* Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola, L.), *B.*
Шнúпорити, *v. a.* s. Нúшпорити, emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*
Шнирáти, *v. a.* grübeln, nachsuchen; 2) *v. n.* eilen, davonfliegen, *B.*
Шнúти, *v. n.* s. d. v. 2) *МШ.*
Шнýпорити, *v. a.* s. Шнúпорити, (*Фр.*).
Шнур, *m.* Schnur, *f.*; Seil, *n.*; 2) als Mass: = etw. mehr als ein Joch, шнур пóля, *ОБ.* [brust, *f.*
Шнурíвка, *f.* Schnürleib, *m.* Schnür-
Шнурковáний, *a. Ст.* плащ — mit Schnüren versehen, besetzt.
Шнурковáти, *v. a.* mit Schnüren einfassen, besetzen. [Faden-.
Шнурковúй, *a.* Schnur-, Schnüren-,
Шнурóване, *n.* das Schnüren; 2) die Schnüre. [Шнурíвка, *Зак.*
Шнýровиця, *f.* Schnürband, *n.*; 2) s.
Шнурóк, -ркá, *m. dim.* Шнур.
Шнурóчок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Шнурувáти (-ров-), *v. a.* schnüren; zuschnüren, zusammenschnüren; 2) — дóску & mit der Schnur zeichnen.
Шнúвка, *f.* e. Froschart.
Шнúґа, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Шо, = що, шоб́и́, = щоб́и́, (*Фр.*).
Шоóбртати, *v. a.* kratzen, (*Фр.*); 2) s. Шуóбртати.
Шовóбль, *int.* s. Шуóбвсть.
Шовк, *m.* Seide, *f.*
Шовкíнка, *f. Ч.* IV. 195. seidene Mütze; 2) * eine Grasart, *B.*
Шовковáть, *f.* Wasserfaden, *m.*

(Conferva rivularis), *B.*; 2) Cladophora viadrina, *B.*; 3) — сїтковáта, Wassernetztang, *m.* (Hydrodictyon utriculatum), *B.*

Шовковáтий, *a.* seidenartig.

Шовковатицьовáті, *pl.* Fadentange, *pl.* (Confervaceae), *B.*

Шовковáтиця річнá, *f.* Bach-Wasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (Conferva rivularis), *B.*

Шовковéнький, *a. dim.* s. Шовкóвий.

Шовкóвий, *a.* seiden, Seide-; 2) -ва травá, Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *Піс.*

Шовкóвина, *f.* Seidenstoff, *m. B.*; 2) Faden Seide, *m. Піс.*

Шовковúстий, *a.* seidenartig, Seiden-; -а вáта Seidenwatte, *f. Пол.*

Шовковистоблестúчий, *a.* seidenglänzend.

Шовкóвиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (Conferva), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m. Не.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*

Шовковúстий, *a.* seidenartig; -а мокля́ха, Gemeine Sumpfmilbe, (Trombidium aquaticum), *B.*; 2) -а ховогля́вка, Seidenglänzender Fallkäfer, (Cryptocephalus sericeus), *B.*

Шовкóвниця, *f.* s. Пря́жа шовкóва.

Шовкотрáв очеретовáтий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *B.*

Шовкýн, *m.* Maulbeerbaum, *m. Пар.*

Шовчáтка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (Trombidium holosericeum), *B.*

Шóвчина, *f.* seidenes Garn, *Ст.*

Шовчиновáті, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (Asclepiadeae), *B.*

Шовчóк, -чкá, *m. dim.* s. Шовк.

Шóгнути, *v. n.* s. Шýснути.

I. Шóкати, *v. a.* flehend bitten, *Ко.* 167.

II. Шокáти, *v. n.* undeutlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Піс.*

Шóльвар (?) *Ст.* (*серб.* 306)?

Шоловíя, *f.* s. Шальвíя, *B.*

Шоловорíг, -рóга, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (Tritonium), *B.*

Шолóм, *m.* s. Шелóм.

Шоломúвий, *a.* verblüfft.

Шоломúстий, *a.* helmartig; -губóвýбець Helmartiger Seitenschnabel (Chilidon cucullus), *B.*

Шолóмка, *f.* Grosse Tonne, (Galea), *B.*; 2) Cassis, *B.*; 3) s. Чáрка.

Шоломóк, -мкá, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Käppchen, *n. Пар.*

Шолопáй, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m. Зак.* (*Гр.*).

Шолóпати, *v. a.* stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.

Шолопотíти (-пóчу, -потúш), *v. n.* rauschen, ein Geräusch verursachen.

Шолопýти, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Піс.*

Шолопутíти, *v. a.* einen Шолопáй hinters Licht führen, betrügen, *Зак.*

Шолопýтня, шолопутнúва, *f.* Betrügerei, Schelmerei, *f.* Schelmstück, *n. Зак.*

Шолóстати, *v. a.* — ячмíнь reinigen dh Stampfen.

Шóлуди, *pl.* Schorf, *m.* [kopf, *m.*

Шолудúвець, *gen.* -вця, *m.* Grind-

Шолудúвий, *a.* räudig.

Шолудíвка, *f.* Kartoffel-Spindelschimmel, *m.* Kartoffelfäule, *f.* (Rhizosporium, Fusisporium solani), *Вол.*

Шолудúк, *m.* Gallmücke, *f.* (Cecidomyia), *B.*; 2) — пшенúчний Getreideverwüster, *m.* (Cecidomyia destructor), *B.*

Шолудáй, *m.* s. Шолудúвець.

Шолýпайка, *f.* s. Шкаралýпа, *K.*

Шолупúна, *f.* Hülse; Schale, *f. Пар.*

Шóнтавий, *a. B.* lumpicht, zerrissen.

Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (Procyon lotor); *pl.* шóпи, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n. Пол.*

Шóпа, *f.* Schuppen, *m.* blos mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*

Шóпка, *f. dim.* s. d. v.

Шопóртати, *v. n.* rascheln.

Шопóт, -óту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n. Ш.* II. 35.

Шопотíти, *v. n.* lispeln, murmeln.

Шопотня́, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*

Шóра, *f. gew. pl.* шóри, Pferdegeschirr, *n.*; * уóрáти в шóри betrügen.

Шóрити, *v. a.* s. Шáрити.

Шóрник, *m. H.* 23. Riemer, *m.*

Шорóнка, *f. KC.* I. 25.?

Шороховáтий, *a.* spröde, *Пар.*

Шороховáтість, -ости, *f.* Sprödigkeit, *f.*

Шóрош, *m.* Gesäusel, Gelispel, Rauschen, Rascheln, *n.*

Шост, *m.* Stange, *f. Зак.*

Шостáк, *m.* s. Шестáк, *Зак.*

Шостачо́к, -чка́, *m. dim.* s. d. v.; 2) sechsjährig.

Шо́стий, *num.* s. Шéстий, (*Фр.*).

Шостоголо́вий (шест-), *a.* sehsköpfig.

Шпа́да, *f.* Degen, *m.*

Шпа́дер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпак, *gen.* шпа́ка, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*. 2) * graugesprenkeltes Pferd; * шпа́ками годо́ваний, pfiffig, alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпа́ка злапа́ти, (scherzh) = спа́ти, fest schlafen.

Шпакова́тий, *a.* bunt wie ein Star; — кінь graugesprenkelt, Eisen-, Stahlschimmel, *m. B.*

Шпако́вий, *a.* vom Star; 2) gefleckt, bunt.

Шпако́вня, *f.* Käfig für Stare, *m.*; Höhlung (in einem Baume &) wo die Stare nisten, *Піс.*; 2) * Kasematte, *f.* Gefängnis, *n. K.* I. 74.

Шпа́лер, *m. pl.* шпале́ри, Spalier, *n.* Allee, *f. Кв.* I. 144; 2) *Кн.* buntbemaltes Papier, Tapete, *f.*; Wandteppich, *m.*

Шпа́льта, *f.* Spalte, *f.* lange schmale Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.

Шпа́нка, *f.* во́вна — spanische Wolle.

I. Шпара́, *f.* Spalte, Ritze, *f.*

II. Шпа́ра. *f. pl.* шпа́ри, s. Кро́ква, *Зак.*

Шпара́ґ, *m.* Spargel, *m.* (Asparagus), *B.*

Шпараґо́вий, *a.* Spargel-.

Шпа́рґал, *m.* Skarteke, *f.* altes beschriebenes od. bedrucktes Papier; *pl.* шпарґа́ли alter Skartekenkram, *Зак.*

Шпарґа́льник, *m.* Sammler von Skarteken, *m. Піс.*

Шпарґа́льниця, *f.* Sammlerin von Skarteken, *f.*; 2) Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, *f.* von alten Skarteken, *Піс.*

Шпа́рити, *v. a.* rösten, schmoren.

Шпа́рка, *f.* s. Шпара́ I.

Шпарки́й, *a.* frisch; rüstig, behend, hurtig, flink, schnell; *adv.* шпа́рко — —, *B.*

Шпа́ркість, -ости, *f.* Rüstigkeit, Hurtigkeit, Behendigkeit, *f.*

Шпаркове́ць, -ківця́, *m.* Hüpferling, *m.* (Cyclops), *B.*

Шпаркос, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*

I. Шпарува́ти, *v. a.* sparen.

II. Шпарува́ти. *v. a.* Risse ausfüllen.

Шпару́н, *m. Кв.* II. 6. Stütze, *f.* Stützpfeiler, *m.* [2) eine Pferdekrankheit.

Шпат, *m.* полеви́й, Feldspath, *m. Вол.*;

Шпа́та́р, *m.* Spleisse, *f.*; 2) Daubenbrett zum Verschliessen einer Hürde, *n. B.*

Шпа́тер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпа́ти, *v. a.* ко́ло чого́сь, в чимо́сь wühlen, stöbern; 2) *v. n.* sich tummeln.

Шпаченя́, *n.* Junges des Stares, *n.*

Шпа́чок, -чка, *m.* junger Star.

Шпа́яти, *v. a.* stöbern, krabbeln.

Шпень, *m.* s. d. Шпе́ник.

Шпене́т, *m.* Bischen, Stückchen, *n.* нема́ ні́ шпене́та хлі́ба es ist kein Bischen Brot, (*Фр.*).

Шпе́ник, *m.* Splitter, *n.*; 2) abgebrochene Spitze, z. B. eines Nagels & *B.*; Spitze eines Geschosses, od. Messers, *Ко.* 240.; 3) kleiner Kolben, Stempel, *m.*; 4) Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle.

Шпе́та, *f.* не до шпе́ти *C.* II. 111. etw. Unschickliches, Ungeziemendes.

Шпети́ти (шпечу́, шпети́ш), *v. a.* entstellen, hässlich machen; zur Schande gereichen, *K.*; 2) schelten, schmähen, *H.* 69.

Шпетне́нько, *Кв.* I. 147.

Шпетне́нький, *a. dim.* s. d. f. I. *adv.* I. Шпе́тний, *a.* hübsch, stattlich, *Кв.* II. 141.

II. Шпе́тний, *a.* hässlich, abscheulich, *B.*

Шпе́тність, -ости, *f.* Hässlichkeit, *f. Зак.*

Шпек, *in d. Verbind.*: до шпека́ bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.

Шпе́ти, *v. a.* s. Шпа́ти, свиня́ зе́млю шпет, durchwühlen.

Шпиго́н, *m. Ко.* 140. Spion, *m.*

Шпи́ґати, шпи́гати, *v. a.* s. Шпі́ґати &. (Fettem beschmieren, *Га.* I. 258.

Шпикова́ти, *v. a.* чо́бо́ти mit etw.

Шпиль, *m.* Spitze, *f.*; Bergspitze, *f. BБ.*; scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (*Фр.*).

Шпи́лень, -ля, *m.* s. d. v. +*M.*

Шпи́лечок, -чка, *m. dim.* Bergspitze, *f. BБ.*

Шпили́ти, *v. a.* durchstechen, durchbohren.

Шпи́лька, *f.* Stecknadel, *f.* [*Фр.*

Шпилька́тий, *a.* nadelig, -a ялина,

Шпильну́ти, *v. a.* s. Шпирну́ти.

Шпиля́стий, *a.* spitz wie eine Stecknadel; 2) konisch, *Піс.* [Messers, *B.*

Шпинь, *m.* Hals, *m.* z. B. eines

Шпина́т, *m.* волоко́вий, Spinat, *m.* (Spinacia oleracea), *B.*

Шпира́ка, *m.* Grübler, *m.*

Шпи́рати, *v. a.* grübeln, nachsuchen, spüren. [кóник — ?
Шпиримúстий, *a. Гол.* III. 464.
Шпи́рка, *f.* Speckgriebe, *f.* geröstetes Stückchen Speck. *n.*
Шпирнýти, *v. a.* stossen, *Кч.* 212.
Шпитáль, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-.
Шпитáльний, *a.* Spital-, Kran-
I. Шпúти, шпитíти, *v. a.* wühlen, *B.*
II. Шпúти, *v. n. Ф. Пр.* III. 284. zischen.
Шпиткó, *m.* Wühler, Grübler, *m. B.*
Шпихлéр, *m.* s. Шпіхлéр.
Шпúця, *f.* s. Спúця.
Шпичáк, *m* Stengel, *m. Не.* (*n.* 241).
Шпúчка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, Gespitztes.
Шпіг. *m.* Spion, *m. Кч.* 142.
Шпігувáти, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
Шпігýн, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
Шпігýнити, *v. a.* s. Шпігувáти. *Пар.*
Шпігýнка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
Шпігýньский, *a.* Spions-; einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
Шпігýньство, *n.* Spioniren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
Шпік, -ку, *m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
Шпікмáр, *m.* s. Шпіхлéр, *Ч. V.* 657.
Шпікувáти, *v. a.* spicken. [*Пар.*
Шпікýлець, -лця. *m.* Spicknadel, *f.*
Шпін, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (*Фр.*). [Spindel, *He.*
Шпíнька, *f.* das spitzige Ende der
Шпірувáти, *v. a.* züchtigen, quälen, *M.* I. 45.
Шпіц, *m.* §. Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (e. Hundegattung).
Шпічáстий, *a.* spitz, spitzig.
Шпóнька, *f.* Hemdeknopf, *m. Зак.*
Шпóри, *pl.* Sporen, *pl. Ш.* I. 41.
Шпóртало (шпóртайло), *m.* § Grübler, Nachsucher, *m.* [rascheln; grübeln.
Шпóртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
Шпортонýти, *v. a.* einstossen.
Шпóтане, *n.* Straucheln, *n. Мх.*
Шпóтати ся, stolpern, straucheln, *B.*
Шпувáти, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wogen мóре шпýє, *Зак.*
Шпýвці, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Turbellaria), *B.*
Шпýга, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *B.*
Шпýний, *a.* durchdringend, schneidend (v. Winde), *Зак.* [Drehen der Spule.
Шпýлер, *m.* Art Vorrichtung zum
Шпýлька, *f.* Spule, *f.*
Шпýндер, -дра, *m.* шпýндра, *f.* Schweinbruststück, *n. Ко.*
I. Шпунт, шпýнтуш, *m. Ос.* (61) I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
II. Шпунт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
Шпунтóвий, *a.* Spund; *sbst. n.* шпунтовé, s. Чоповé. [spünden.
Шпунтувáти, *v. a.* spünden, zu-
Шпýргати, шпýрити, шпурáти, шпýрляти, шпýрнути, *v. a.* werfen, schleudern, schmeissen, *C.* I. 17.
Шпýти, *v. a. Ко.* 28. s. Шпáяти.
Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
Шрамувáти, *v. a.* schrammen, eine Schramme, e. Schmarre verursachen.
Шріт, *gen.* шрóту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
Шрот, *m.* — солонúни ein länglich geschnittenes Stück Speck, (*Це.*).
Шротовúй, *a.* Schiesschrot; 2) geschroten. [mahlen (d. Getreide).
Шротувáти, *v. a.* schroten, grob
Шрýба, *dim.* шрýбка. *f.* Schraube, *f.*; — бéзконéчна Schraube ohne Ende, *Пол.*
Шрýбовий, *a.* Schrauben-, — вúток Schraubengang, *m.*; -е веретéно Schraubenspindel, *f. Пол.* [*m.*
Шрýбок, *m.* Schraubenstöpsel, -pfropf,
Штаб, *m.* Stab, *m.* Gesammtheit der höheren Officiere.
Штáба, *f.* Stab, Zain, *m.* Stange, *f.*
Штáга, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *B.*
Штáга, *f.* Querstange am Webstul, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
Штайфірки, *pl.* e. Erdäpfelgattung (mit einer harten Schale), *B.*
Шталт, *m.* (*pol.*) Gestalt, *f.* Modell, *n. Ш.* I. 379. [fiedert, -a кýрка.
Штанáтий, *a.* *an den Füssen be-
Штáндар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Trag- od. Stützbalken), *ОБ.*; 3) *pl.* штандáри,

leerer Platz unter dem Ofen, *P.* I. 9. лiзь пiд штандáри.

Штанéта, *pl. dim.* s. d. f.

Штáний, *pl.* Hosen, *pl.*

Штáнка, *f.* eine Hosenhälfte.

Штанцí, *pl. dim.* s. Штáний.

Штáпний, *a.* geschickt; 2) niedlich; schön, *B.* [ти, +*M.*

Штапувáти, *v. a.* s. Штемплювáти.

Штат, *m. gr.* Staat, Etat, *m.* Status, *m.*; Zunft, *f. K.*

Штафéта, *f.* Staffette, *f.*; Eilbote, *m.*

Штахéта. *f. gew. pl.* штахéти, Stacket, *n.* Pfahlzaun, Lattenzaun, *m.*

Штахéтки, *pl. dim.* s. Штахéти.

Штельвáга, *f.* штéльваг, *m.* Vorderwage, Wage, *f.* auf dem Deichsel.

Штемп, *m.* Stempel, *m.* Brandmarke, *f. III.* II. 19. [brandmarken.

Штемплювáти, *v. a.* stempeln,

Штемпля́рня, *f.* Prägwerk, *n. Пол.*

Штемпóваний, *a.* gestempelt, gebrandmarkt, *III.* II. 19.

Штемповáти, *v. a.* s. Штемплювáти, *III.* [ний I.

Штéпний, *a. Ф.Кв.* II. 141. s. Шпéт-

Штепýрний, *a.* s. Чепýрний, *B.*

Штéредець, *num. ungr. Гол.* III. 417. vierzig, s. Сóрок.

Штéфан, *m.* Stephan.

Штефáнка, Штефáня, Штефáньця, Штéфна. Штéфтенька. *f.* Stephanie.

Шти, *gen.* v. шеть, s. Честь, *H.* 57.

Штиб, *m. T.* Bauart, *f.*; 2) Charakter, Inhalt, *m.* +*E.*; 3) Form, *f.*; Schlag, *m.* не тóго штúбу nicht von diesem Schlag.

Штúба, *f.* s. Штáба.

Штигýлькати, *v. n.* hinken.

Штúґати. *v. a.* stechen, stossen, *B.*

Штикýльгати, *v. n.* s. Шкатýльгати.

Штикýн, *m.* Meuchelmörder, *m.*

Штиль, *m.* s. Стиль, *Ст.*

Штильгý-штильгý, *int.* von hinkendem Gang. [lahm gehen, hinken.

Штильгýкáти, штúльгати, *v. n.*

Штúлет, *m.* Dolch, *m.*

Штилетовáтий, *a.* dolchförmig, *B.*

Штилí, *pl.* Art Heugabeln (zum Wegtragen des ausgedroschenen Strohes), *Зак.*

Штúля (-ле), *n. P.* I. 53. Spiess, *m.*

Штим, *m.* krause Grundwolle, *Нас.*; 2) Schopf, Pferdeschopf, *m. Oc.* (61) X. 25. *Кух.*

Штимовáтий, *a.* von Thieren: mit nackten, unbewachsenen Körpertheilen, *Hic.* [Strahl, *m.* (an d. Federfahne).

Штипíрець, -рця, *m.* Faser, *f.*

Штúри, *num.* vier.

Штирíвка, *f.* Art Münze = éin Vierkreuzerstück österr. Währ. (*Фр.*).

Штирк, *m. H.* 52. Grossthuer, Aufschneider, *m.*

Штúркати, *v. a.* s. Штýркати.

Штиробíк, -бку, *m.* Viereck, *n.* (*Фр.*).

Штиробóчний, *a.* viereckig, vierseitig. [bohren, *Hic.*

Штирхонýти, *v. a.* heftig durch-

Штúря, *f.* unfruchtbares Schaf, *KC.* (83) 907. [Шануváти, *ГВ.*

Штúти (шчу, штиш), *v. a.* s. Чтúти,

Штих, *m.* Nähstich, *m.* Naht, *f.*; * *sprichwörtl:* пúхи на чотúри штúхи viel eitel Stolz.

Штúханець, -нця, *m.* Stoss, *m. B.*

Штúхати, *v. a.* stechen; stossen, *B.*

Штишóк, -шкá, (*dim.* штúшонько, *m. R.* 47), *m. dim.* s. Штих.

Штовó, *m.* hohler od. fauler Baumstrunk; Strunk, *m. B.*

Штóвкати, штóвхати, *v. a.* stossen; — ся sich durchbrechen (dh Stösse), *III.* [217—218.

Штовхíць, *int.* vom Stoss, *Oc.*

Штóвхнути, штовхóнути, *v. a.* stossen.

Штóкати, *v. n.* das russische „что“ (што) sprechen u. damit seine kleinrussische Sprache verderben.

I. Штóла, *f.* Stollen, Schacht, *m. B.*

II. Штолá, *f.* Fels, *m. B.*

Штóле, *n. coll.* grössere Felsstücke, grössere Steine, *B.*

Штóльна, штóльне, (*B.*), *f.* Stollen, *m.*

Штóльний, *a.* Stollen-.

Штóльник, *m.* Stöllner, *m. Пар.*

Штóльня, *f.* Stollen, Schacht, *m.*

Штоп, *m. KC.* (83) VII. 506. viereckige Flasche; 2) Stof, *m.* (Mass für Getränke). [(Blatta orientalis), *B.*

Шторгáн, *m.* Küchenschabe, *m.*

Штóрпати, *v. a.* s. Шпóртати.

Штóрхати, *v. a. M.* III. 58. s. Штýркати.

Шторц, *m.* Sturz, *m.*; на шторц щось постáвити etw. aufrecht in die Höhe stellen.

Шторцóм, *adv.* s. d. v. = на штóрц.
Шторцувáти, *v. a.* etw. aufrecht in die Höhe stellen.
Штохмáль, *m.* Mehlstaub, *m.*
Штрáмати, *v. n.* reissen, stechen, (vom Schmerz in Gliedern).
Штри́кати, *v. n.* stechen, (*Фр.*).
Штрик, *int.* vom Hinaufspringen.
Штри́кати, штри́кнути, *v.n.* u.*a.*§. springen, (*Фр.*); 2) spiessen, stechen, hineinstossen.
Штрихóване, *n.* Schraffierung, Штрихувáти, *v.a.*schraffieren, *Пар.*
Штрóбати, штрóкати, (штрьóкати), *v. n.* s. Штрáмати, reissen (in Gliedern).
Штуб, *m.* s. Штовб, *B.*
Штýба, *f.* § *Elementarschule, *f.*
Штубáк, *m.* § *Schüler der Elementarschule, Schulbub, *m.*; 2) s. Штовб, *B.*
Штýдер, *m.* §. Speculant, *m. Пар.*
Штудéрний, *a.* §. speculativ, *Пар.* arglistig, verschmitzt, (*Фр.*). [ren, *Пар.*
Штудерувáти, *v. a.* §. speculie-
Штузувáти, *v. a.* stossen, s. Стýсати, (*Фр.*).
Штýка, *f.* Stück, Stückchen, *n.* Theil, *m.*; — полотнá Stück, *n.* Leinwand (e. bestimmte Anzahl Ellen); — мáса Stück, *n.* Portion, *f.*; 2) Meisterstück, *n.* Kunst, *f.* Kunststück, *n.*; 3) Kunstgriff, *m.* List, *f.* підíйти когó штýкою mit List; Streich, *m.*
Штукáр (-рь), *m.* Künstler, *m. T. ОБ.*; 2) Streichmacher, Spassvogel, *m. Не.*
Штукáрка, *f.* Künstlerin, *f. Пар.*
Штукатýра, *f.* Stuccaturarbeit, *f.* Verzierung in Gips & an Zimmerdecken, Gebäuden &.
Штукатýрний, *a.* Stuccatur-.
Штукéрія, *f.* Kunststück, *n.*; 2) Spass, Streich, *m. C.* I. 262.
Штукувáти, *v. a.* stücken; anstücken, zusammenstücken, -setzen; 2) künsteln. [Dahintrotteln.
Штульгýк, *int.* von hinkendem
Штýнда, *f.* evangelischer Verein „die Stunde" unter den Kleinrussen; 2) dessen Religionslehren.
Штундáр, штундúст, *n.* Anhänger der Штýнда.
Штундóвий, *a.* zur Штýнда geh.
Штурбáк, *m.* ein ungeschickter Mensch, Trottel, *m. B.*
Штýрканець, -нця, *m.* Stoss, *m.*
Штýркати, *v. a.* stossen.
Штýрма, *f.* Uebel, Ungemach, *n.* (*л. св.* 29).
Штурмáк, *m.* s. Штурбáк, *B.*
Штурмануváти, *v. a. Ко.* 72. Steuermannsdienst versehen. [angriff, *m.*
Штурм, *m.* Sturm, heftiger Massen-
Штурмувáти, *v. a.* stürmen; 2) — кúм jmdn nach seinem Willen bewegen, (*Фр.*). [s. Штурбáк.
Штурпáк, *m. aug.* штурпачúско,
Штýрхати, *v. a.* s. Штýркати.
Штурхобóчний, *a.* -бой vom Stoss in die Seiten, *Ко.* 129.
Штусувáти, *v. a.* stossen (*Фр.*).
Штýхати, штýхнути, *v.a.*s. Штýркати, stossen, (*Фр.*).
Штýчний, *a.* künstlich, kunstvoll; künstlich gemacht, mit Kunst ausgeführt; 2) *erkünstelt.
Штýчно, *adv.* s. d. v.
Штýчність (-ость), -ости, *f.* Kunst, Künstlichkeit, *f.*; 2) *Не.* Kunst, Kunstlehre, Aesthetik, *f.* [Pelz, *n.*
Шýба, *f.* Pelzrock, Pelzmantel, *m.*
Шубалёвий, *a.* s. Соболéвий.
Шубéйка, *f. dim.* kleiner, kurzer Pelzrock. [I. 134.
Шубельóвий, *a.*s. Соболéвий, *Kol.*
Шубóвснути (шубóвсьн-), *v. n.* jäh hineinfallen, hineinstürzen, *C.* II. 128.
Шубóвсть, *int.* von jähem Sturze, *Ш.* I. 43. [fallen, -stürzen.
Шубóвстнути, *v. n.* jäh hinein-
Шубóвть, *int.* von jähem Sturze (in's Wasser &). [(im Wasser).
Шубóвтати ся, sich herumwälzen
Шубóвтнути, *v. n.* sich hineinstürzen, *Кн.*
Шýбонька, *f. dim.* s. Шýба.
Шубóртати, *v. a.* grübeln, wühlen; suchen. [Lumpenhund, *m.*
Шубрáвець, -вця, *m.* Lumpenkerl,
Шубрáвий, *a.* lumpig, zerlumpt.
Шубрáвство, *n.*Lumpengesindel, *n.*
Шувáлий, *a* s. Цíкавий.
Шувáр, -рý, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus), *B.*
Шуварóвий, *a.* Binsen-.
Шýверднця, шýверниця, *f.* s. Заверýха, (*Фр.*).

Шýверть, *f.* s. d. v.
Шýвір, (*m.*? *f.*?) Sturm, *m. B.*
Шýвний, *a. ungr.* schön, *Гол.* III. 228.
Шугалíя, *f. Oc.* (61) I. 230. Art Boot, *Зах.*
Шугáти, шýгнути, *v. n.* hinhuschen, -flattern, -fliehen, (*Фр.*); 2) *v. a.* — лопáтою worfeln, *Pa.* I. 372.
Шуглóни, *pl.* Art Kleiderstaat, +*M.*
Шýгля, *f.* Fieber, *n.*
Шýгнути, *v. n.* losgehen, eilen, s. Шýгáти 1).
Шýдра, *f. Kol.* II. 154. Kebsweib, *n.*
Шýйóіч, *adv.* links, *Oe.* 115.
Шуйóічний, *a.* an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, *Зах.*
Шукáти, *v. a.* suchen; 2) vermissen.
Шукáч, *m. M.* III. 29. Sucher, Nachspürer, Häscher, *m.*
Шул, *m. Ч.* VII. 378. s. Стовп, слуп.
Шуль, *int.* s. Плюсь, *B.*
I. Шульгá, *m.* u. *f.* der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, *Ko.* 137.
II. Шульгá, *f.* Phallusia, *B.*
Шýлєр, *m.* Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, *m.* [3) s. Шулєрство.
Шулéрка, *f.* Spielerin, *f.*; 2) s. d. f.;
Шулéрня, *f.* Spielwinkel, *m.* Spielhölle, *f.*
Шулéрский, *a.* Spiel-.
Шулéрство, *n.* beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, *n.* [lich) spielen, hazardieren.
Шулєрувáти, *v. a.* (leidenschaft-
Шýлий, *a. Wgr.* X. s. Скóсий; 2) s. Шýтий.
Шýлик, *m.* Stossvogel, *m. B.*; 2) Honigkuchen mit Mohn, *Ko. Зах.*
Шýлити, *v. a.* s. Шпýрити.
Шулíк, *m.* geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, *Пс.*
Шулíка, *m.* s. Шуляк, Habicht, *m.*
Шуліченя́, *n.* Junges eines Habichts.
Шýлька, *f.* Kolben, *m.* (Blütenstand), spadix, *B.*
Шýлькати, *v. n.* im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, *B.*
Шульківцí, *pl.* Kolbenblütler (Spadiciflorae), *B.* [käfer, *m.* (Claviger), *B.*
Шулькорíг, *gen.* -рóга, *m.* Keulen-
Шýльнути, *v. n.* s. Скóчити, springen, sich werfen, hineinfallen, (*Фр.*).
Шýльок, -лька, *m.* s. Шýлька; 2) s. Кýшка.
Шульпíка, *m. C.* I. 54. s. Шуляк 2.
Шуля́й, *m.* der dem anderen Stösse gibt, *Га.* I. 258.
Шуляк, *m.* Stoss, *m.* -ká дáти einen Stoss geben, *Га.* I. 258.; 2) Sperber, *m.* (Astur nisus), *B*; — голýбячий, Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*; 3) s. Шýлька. [Sperbers.
Шулякóвий, *a.* des Habichts; des
Шýляти, *v. a.* stossen, (*ОБ.*).
Шуля́чка, *f.* Habichtsfliege, *f.* (Dioctria), *B.*
Шум, *m.* schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, *n.* Schleuse, *f. Не.*; schäumender Wasserfall, *Цар.*; 2) Geräusch, Rauschen, *n.* Lärm, *m.*; Toben, *n.*; 3) * s. Гультáй, *Oc.* (61) XII. 46.; 4) e. Art Frühlingsspiel, *Нр.* IX. 217.; 5) s. Пінá, Schaum, *m. Ф.* [*Ме.* 300.
Шýмá, *f.* Schaum, *m.*; 2) s. Тума 2)
Шумáва, *f.* Böhmerwald, *m.*
Шумéла, шумелúна, *f.* шумелúнє, *n. coll.* Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, *pl. B.* [*ВБ.*
Шумúвітер, -тру, *m.* s. Вітрогóн,
Шумúголова, *m.* Brausekopf, Brausewind, *m. Пар.* [*n. Пар.*
Шумúха, *f.* Rauschgold, Flittergold,
Шумíвє, *n.* Schaum, *m.* Hefe, *f. Фр.*
Шумíвка, *f.* Brausepulver, *n. Пар.*
Шумíти, *v. n.* sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шумúт в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen *Ф.*; 3) * viel Aufsehen machen; grossthun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.
Шýмка, *f.* fröhliches Volkslied.
Шумкúй, *a.* schäumend, kochend, *Не.*
Шумлúвий, *a.* rauschend, geräuschvoll, *Фр.*
Шумлúва, *f.* Geräusch, *n. Ст.*; 2) lustiges, brausendes Gelage, *Ст.*
Шумнúй, *a.* brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.
Шумнúстий, *a.* rauschend, *ВБ.*
Шýмно. *adv.* s. Шумнúй.
Шумновесéлий, *a.* rauschend u. fleissig, *Вах.* [schaum, Schaum, *m.*
Шумовúна, *f.* шумовúнє, *n.* Ab-

Шумовиний̀стий, *a.* schaumig.
Шумоті́ти (шумо́чу, -моти́ш), *v.n.* rauschen.
Шумува́ти (шумов-), *v. a.* den Schaum abnehmen, schäumen, abschäumen, abfäumen; 2) *v.n.* schäumen, moussieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*
Шундра́к, *m.* wildes Ferkel, Frischling, *m.* [ren, *pl. B.*
Шуни́ця, *f. pl.* шуни́ці, Erdbee-
Шупе́ня, *f.* Art Gericht aus geknetetеn Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.
Шу́пити, *v. a. Біл. Пр.* II. 177. *K.* verstehen, wissen. [begreifen, s. d. v.
Шупі́ти, *v. a. A Г.* 162. verstehen,
Шу́пнути. *v. n.* rauschen, *A Г.* 166.
Шупо́ня, *f.* Art Gericht: mit Mehl od. Hirse eingemachte Fisolen, *Cm.*; 2) Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen, *f. Га.* I. 258.
Шур, *int.* von schnellem Wurf.
Шу́ра, *f.* Gebäude zum Trocknen der Tabakblätter, *n.* [74. s. Шу́рин.
Шура́к, *dim.* шурачо́к, -чка́, *m. Ч.* V.
Шу́ро́іт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*
Шургани́на, (шурґ-) *f* §. s. Бі́йка,
Шургі́ч, *int.* s. Шур. [(*Фр.*).
Шурґо́те, *n. coll.* unnütze grüne Kohlblätter, (*Фр.*). [des Truthahnes.
Шу́ру-о́у́ру, *int.* vom Geschrei
Шуренє́ць, -нця́, *m. dim.* s. Шу́рин.
Шу́рий-о́у́рий-попиля́тий, *a.* grau, *H.* 259. [ger, *m.*
Шу́рин, *m.* Frauen Bruder, Schwa-
Шуринє́ць, -нця́, *m. dim.* s. d. v.; 2) *gew. pl.* шуринці́ vier kleine Buben mit Stäbchen als Ehrenwache bei der Braut, *Ч.* IV. 625. [ris), *B.*
Шу́риця, *f.* Wollspinner, *m.* (Lipa-
Шу́ркати, *v. a.* §. — ногáми, s. Су́вати; 2) в о́чи frech jmdm etw. aussetzen, s. Цьвірка́ти в о́чи.
Шурмува́ти, *v. a.* toben; lärmen, *Зак.*
Шурну́ти, *v. a.* s. Шу́ркати; 2) *v. n.* u. — ся rasch hineinlaufen, sich fortmachen, losgehen, *P.* I. 10.
Шуруо́е́йник, *m.* Taugenichts, Müssiggänger; Landstreicher; Raufbold, *m. B.*
Шуруо́у́рити, *v. n.* s. Вередува́ти, (*Фр.*).
Шурува́ти (шуров-), *v. a.* scheuern, rein scheuern; putzen, rein, blank machen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schritten einhergehen, schnell laufen.
Шу́рхати, шу́рхнути, *v. n.* hinbrausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hineinwerfen, *C.* I. 30.
Шу́рша, *f.* Haufen, *m.* тасува́ти у шу́ршу in's Ganze, in den Haufen hineinbringen.
Шуря́к, *m.* s. Шу́рин, *Кн. Кч.* 183.
Шу́ря, *f.* шу́ря-бу́ря, *K.* Gestöber, heftiges Ungewitter. [(*Фр.*).
Шу́славець, -вця, *m.* s. Смарка́ч,
Шу́снути (шу́сьнути), *v. n.* huschen, davonlaufen.
Шусть, *int.* von rascher Bewegung, v. Huschen, миш шусть у нору́; 2) vom raschen Wurf.
Шу́стати, *v. a.* s. Опиха́ти.
Шуствáль, *m.* Schürze eines Schusters, *f.* (*Фр.*).
Шу́стка, шу́ска, шустíль, *f.* eine Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (*Фр.*).
Шустри́й, *a.* geschickt, geschult.
Шут, *m.* Spott, *m.*; на шут пі́дніма́ти кого́, *Ко.* mit jmdm Spott treiben; 2) Narr, *m. Ст.*
Шу́та́, *f.* (*sc.* коро́ва). Kuh ohne Hörner, *f. B*; 2) s. Серна́, (*Бор.*).
Шу́тер, -тру, *m* Schotter, *m.*
Шу́ти́й, *a.* verstümmelt, abgestutzt, abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Шй.* I. 2. 63.
Шу́тити, *v. n.* plauschen, *K.*; 2) bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.
Шути́ця, *f.* e. Art volksthümlicher
I. Шу́тка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurzweil, *f.* [Palme, *f.*
II. Шу́тка, *f.* s. Багнїтка, *B.*; 2)
III. Шу́тка, *f.* s. Ягня́, *B.*
Шутко́вий, *a.* -а неді́ля Palmsonntag, *m.* [spassen, um zu scherzen.
Шуткома́, *adv.* im Spass, um zu
Шуткува́ти, *v. n.* spassen, scherzen.
Шутли́вий, *a.* spasshaft, lustig, drollig, witzig. [tigkeit, *f. Пар.*
Шутли́вість, -ости, *f.* Spasshaf-
Шу́тник, *m.* Spassmacher, *m. K.*
Шу́точка, *f. H.* 257. s. Шу́тий.
Шутрова́тий, *a.* mit Geröll.
Шутрува́ти (шутров-), *v. a.* schottern; 2) s. Шурува́ти.
Шути́к, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*
Шуфа́та, *f.* Greuerwathe, Schere, *f.* (zum Fischfang), *B.*

Шу́флюва́ти, *v. a.* durchschaufeln.
Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
Шу́шва́ль, *m.* Gesindel, *n.* +*B.*
Шу́шерепі́ти, *v. n.* ganz vertrocknen, g. dörren, (*Фр.*).
Шу́шерепка, *f.* Morchel, *f.* (Morchella), *B.*
Шу́шо́н, шушу́н, *m.* e. Art weibl. Ueberkleid, *Кв.* I. 133.
Шу́шу-шу́шу, *int.* vom Geflüster.
Шу́шу́каннє, *n.* Flüstern, Lispeln, Raunen, *n.*
Шу́шу́кати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
Шуюва́ти, *v. n.* §. ein ausgelassenes Leben führen.
Шу́я, *m.* §. Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe, (Ща).
Ща́бе́ль, -бля́, *m. Не.* s. Щебе́ль.
Ща́бля́стий, *a.* mit Sprossen, voll Sprossen.
Ща́бра боло́тяна́, *f.* Afterquendel, [*m.* (Peplis portula), *B.*
Ща́ва́, *f.* Ampfer, *m.* (Rumex), *B.*
Ща́вель, *m. Wgr.* 14. Sauerampfer, *m.*; — водяни́й Flussampfer, *m.* (Rumex hydrolapathum); — кіньский, Stumpfblättriger Ampfer, (R. obtusifolius); — на́ський, Gemeiner Ampfer, (R. acetosa), *Пс.*
Ща́вельний, *a.* Ampfer-, *B.*
Ща́вій пу́тятни́к, *m.* Gemeiner Ampfer, (Rumex acetosa), *B.*; — куде́ря́вий, Krauser Ampfer (R. crispus); — купча́стий, Geknäuelter A. (R. conglomeratus); — водяни́й, Fluss Ampfer (R. hydrolophatum); — туполи́стий Stumpfblättriger A. (R. obtusifolius); — мо́рский, Schmalblättriger A. (R. maritimus); — альпе́йский, (R. alpinus), *B.*
Ща́вій ниця (опере́зка), *f.* Sauerampfereule, *f.* (Triphaena pronuba), *B.*
Ща́вний, *m.* Ampfer, *m.* (Rumex acetosa), *Вол.*
Ща́вокну́ти, *v. n.* e. Laut von sich geben, e. Geräusch machen, *Кн.*
Ща́ву́х за́ячий, *m. Пс.* s. Квасени́ця.
Ща́ди́ти (щаджу́, щади́ш), *v. a.* sparen; schonen.
Ща́дний, *a.* s. Ощадний, *МШ. Фр.*
Ща́дність, -ности. *f.* s. Ощадність. *Пар.*
Ща́док, -дка, *m.* Nachkomme, Sprössling, *m. K. pl.* ща́дки, Nachkommen, Kinder, *pl. Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Reliquien, *pl. TP.* 9. [Щедрува́ти.
Ща́ндрова́ти, *v. a. Гол.* III. 145. s.
Ща́ни́ти, *v. a.* s. Щепи́ти.
Ща́сли́вець, -вця, *m.* glücklicher Mensch, Glückskind, *n. Пар.*
Ща́сли́вий, *a.* glücklich, beglückt; 2) glückbringend, beglückend; щасли́ві по́ступки Wohlergehen, *n.*
Ща́сли́вити, *v. a.* beglücken, glücklich machen, *K.*; — ся Glück finden, selig, glücklich sein, *Зг.*
Ща́сли́вість (-ость), -ости, *f.* Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *n.*
Ща́сни́ця, *m.* u. *f. M.* II. 135. glücklicher Mensch, Glückskind, *n.*; *H.* 35. glückliches Weib.
Ща́снорід, -ду, *m. W.* glückliche Nachkommenschaft.
Ща́сте, *n.* Glück, *n.*; * сліпе́ ща́сте blindes, dummes Glück; проба́ти ща́стя sein Glück versuchen; ма́ти ща́сте Glück haben, — до кого́ bei jmdm Glück haben; ма́єш ща́сте! das ist dein Glück!; то ще́ ща́сте man kann sich noch glücklich schätzen dass...; на ща́сте zum Glück, glücklicherweise.
Ща́сти́ти, *v. a.* Glück, Gedeihen geben; G., G. verheissen, *Кч.* 148; segnen; щасти́ Бі́г! щасти́ Бо́же! Glück auf! (Gott gebe Glück!), *B.*; 2) *impers.* щасти́ть *K.* II. 36. u. — ся es glückt, gedeihet, gelingt. [Ща́сте.
Ща́стячко (ща́стеч-), *n. dim.* s.
Щвила́ти ся, *Зг.* s. Напада́ти на кого́, находи́ти на к.
Ще, *adv.* noch. [sprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
Щебе́ль -бля́, *m.* Sprosse, Leiter-
Щебельча́стий, *a.* -і но́ги Stelzenbeine, *pl. B.* (Пи́снути, (*Фр.*).
Щеберну́ти, *v. a.* s. Обізва́ти ся,
Щебета́нє, *n.* Plappern, Schwatzen, *n.* Geschwätz; Gezwitscher, Gezirp, *n.* (der Vögel).

Щебетáня́чко, *n.dim.* s. Щебетáнє.
Щебетáти, *v. n.* plaudern, plappern (v. kleinen Kindern); zwitschern, schwirren (v. Vögeln); * schwatzen, plaudern.
Щебетíй, *m.* Schwätzer, *m.*; guter Redner, Sänger, *m.*; *Beiname* des Соловíй, *Bax.*
Щебетли́вий, *a.* plauderhaft, plapperhaft; schwirrend, zwitschernd; schwatzend.
Щебетли́вість, -ости, *f.* Plauderhaftigkeit, *f.*
Щебетни́ця, *f.* s. Цокоту́ха, *Mx.*
Щебéтонька, *f.dim.* s. Щебетю́шка.
Щебету́н, *m.* Schwätzer, Plauderer, *m. Hic.*
Щебетю́ха, (-ту́ха), *dim.* щебетю́шка, щебету́шка, *f.* plauderhaftes, plapperhaftes, geschwätziges Weib, Mädchen, Schwätzerin, *f.*; auch als Beiname der пта́шка.
Щебру́шка, *f.* Acynos vulgaris, *B.*
Щéвій, *m.* s. Щáвій, *B.*
Щéголь, *m.* Grosser Weinschwärmer, (Sphinx Elpenor), *B.*
Щéґлий, щеґлéнний, *a.* §. einzeln; besonderer.
Щедренéць, -нця́, *m. B.* s. Рокúт-
Щедрéць, -éця, *m.* milder Geber, *Ч.* II. 666.
Щéдрий, *a.* freigebig; reichlich; — вéчер Vorabend des Neujahrs, od. des Festes des heil. Basilius, *He.* auch des Festes der Erscheinung od. der drei Könige.
Щéдрик, *m.* Girlitz, *m.* (Fringilla serinus), *B.*; 2) Marienkälbchen, Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella), *B.*
Щедри́ти, *v. a.* когóсь *K.* jmdn freigebig, reichlich beschenken.
Щедрíвка, *f. pl.* Art Lied, (Weihnachtslied), *pl.* welches am Щедри́й вечер (w. s.) gesungen wird.
Щедрівни́ця, *f. Ч.* III. 476. zum Щéдри́й вéчер geh.
Щедрівча́ний, *a. He.* der Щедрівки́, in diesen enthalten.
Щéдрість, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*; Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*
Щéдро, *adv.* freigebig; reichlich.
Щедровúй, *a. Ч.* III. 472. zum Щедри́й вéчер geh.
Щедролюбúвий, *a. KУ.* freigebig, mit Munificenz.
Щедрорáни, *pl.* Morgenstunden am Tage des Щедри́й вéчер.
Щедрувáти, *v. a.* am Щедри́й вéчер die щедрівки́ singen.
Щедрýха, *f.* — весна́ *KУ.* freigebig.
Щедушéний, *a. Kн.* щедýшний, *a. Ke.* I. 234. schwächlich, siech.
Щезáк, *m.* s. Чорт.
Щезáти, щéзнути, *v. n.* verschwinden, vergehen, untergehen.
Щéзник, *m.* s. Чорт.
Щекавúка, *f.* Name eines Stadthügels in Kijew.
Щеко́взати, щеко́взнути, *v. n.* ausgleiten.
Щéлеп, *m.* s. Щóка, Kiefer, *m.*; 2) Wange, *f. B.*
Щелúна, *f.* Ritze, Spalte, *f.*
Щелúпак, *m.* Cheyletus, *B.*
Щелúти, *v. n. gew. impers.* щелúт z. B. — зуó = бóлит; — ся aufspringen, *Пар.*
Щелóк, *m.* s. Луговúна, *Пол.*
Щемелúна сúня, *f.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis), *B.*
Щенé, *n.* s. Щеня́.
Щенúти, *v. a.* Junge werfen (v. Hunde), *III.* II. 256; — ся, Junge werfen, *B.*
Щéнтність, -ости, *f.* s. Вúдержка.
Щенюк, *m.* junger Hund od. junger Wolf, *B.*; auch als Schimpfwort.
I. Щеня́, *dim.* щеня́тко, *n.* Junges vom Hunde, Hündchen, *n.* Junges vom Wolf, *B.*
II. Щеня́, *n. D. c.* 31. Bläschen mit Eiter.
Щéпа, *f.* Pfropfreiss, *n.*; junges gepfropftes Bäumchen.
Щéпане, *n.* s. Лýпане, *Пол.*
Щепáр, *m.* Impfarzt, *m.*
Щепáти, *v. a.* spalten.
Щепúна, *f.* Bandholz an den Dachsparren, *n.*
Щепúти, *v. a.* e. Baum pfropfen, oculieren; — вíсну Blattern einimpfen.
Щепíй, *m.* Impfarzt, *m.* +*M.*
Щéплене, *n.* Pfropfen, Oculieren; (-вíсни) Impfung, *f.*
Щеплéний, *a.* gepfropft, oculiert; geimpft.
Щеплувáтий, *a.* hager, schmächtig, *Hic.*
Щеплувáтість, -ости, *f.* Hagerkeit, *f. Hic.*
Щепýн, *m.* Impfarzt, *m.*
Щерб, *m.* Scharte, *f.*; Schmarre, Zahnlücke, *f.*

Щéрба, *f.* s. d. v.; 2) dünne sauere Fischbrühe aus Roggenmehl, (Gericht der Saporogerkosaken), *H.* 235. *Зак.*

Щербáк, *m.* stumpfes schartiges Messer, *Шіс.*; * Mensch, der Zahnlücken hat, *m.*; 2) — прúдорожник, *m.* Endivie, *f.* (Cichorium endivia), *B.*

Щербáн, *m.* велúкий, Wassergrabenkratzdistel, *f.* (Cirsium rivulare), *B.*; 2) — малúй Stinkender Rainkohl, (Hyoseris foetida), *B.* [2), *B.*

Щербанéць, -нця́, *m.* малúй, s. d. v.

Щербáтий, *a.* schartig, voll Scharten (z. B. ніж); — зуб ausgebrochener Zahn; — кóлос nicht voll.

Щербáч, *m.* Bärenklau, *f.* (Heracleum spondylium).

Щербéць, -бця́, *m.* горóдний, *a.* Pfefferkraut, Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.* [*m.* Kluft, *f.*

Щербúна, *f.* kleine Scharte; Riss,

Щербúчка, *f.* (= Серóйчка, *vgl.* сéрбати?), Brühe, Suppe, *f. K.* I. 230. dünner Brei.

Щéрбка, *f. M.* Töpfelchen, *n.*

Щербовúй, *a.* — зуб Lückenzahn, *m.*

Щербóк, -бкá, *m.* Scharte, *f.*

Щербóязь, *f. coll.* abgenützte Wirtschaftsgeräthe, *pl.*

Щеринá, *f.* s. Щелúна, *Ог.* 70.

Щерлáтий, *a.* -е гнíздо, ? *KC.* IV. 493.

Щерть, *f.* Höhepunkt, *m. K.*; у щерть gestrichen voll, *Крон.*

Щерць, *in d. Verbind.* все до щéрця Alles bis zu Ende, „*Сн*“. 107.

Щет, *m.* s. Щот.

Щетенúстий, *a.* borstig, Borsten.

Щетúна, *f.* Borste, Schweinsborste, *f.*; 2) * Nadeln, *pl.* bei Nadelhölzern.

Щетúнець, -нця, *m.* Borstenthierchen, *n.* (Chaetonotus), *B.*

Щетинúстий, *a.* borstig, Borsten-, *B.*

Щетинúти, *v. a.* aufsträuben.

Щетúнка, *f. dim.* s. Щетúна.

Щетинохвóстки, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *Пол.*

Щетúстий, *a.* -і вýси Schnurborsten, *pl. Пол.*

Щетовóдець, -дця, *m.* Buchhalter, Rechnungsführer, *m. Пар.*]*Пар.*

Щетовóдство, *n.* Buchhalterei, *f.*

Щетовóдчий, *a.* Buchhalter-, *Пар.*

Щетя́к, *m. pl.* -кú, Borstenthiere, *pl.* (Setigera), *Пол.*

Щетя́чка, *f.* -сïрúця steifes Borstengras, (Nardus stricta), *B.*

Щей, *f.* unbrauchbarer Buchweizen *B.*

I. Щúбати, *v. n.* Jucken verursachen, нóги щúбают, s. Лоптíти 2), *B.*

II. Щибáти, *v. a.* abschlagen, — úблока бýком, *B.* [fer, (Tringa), *B.*

Щúбелець, -белця, *m.* Strandläu-

Щúблик, *m.* Zwergstrandläufer, *m.* (Tringa minuta Leisl.), *B.*

Щибóрогий, *a.* (— вíл) mit abgebrochenem Horn, *B.*

Щúглик, *m.* Stieglitz od. Distelfink, *m.* (Fringilla carduelis), *Пол.*

Щúголь, -гля, *m.* s. d. v. *B.*

Щúкавица, *f.* Art Pfize. [cken, *m.*

Щúкавка, *f.* Schlucksen, *n.* Schlu-

Щúкати, *v. n.* schlucken, schluchzen, Schlucken haben; auch *impers.* щúкає ся кому́.

Щикнíти, *v. n.* geizig sein.

Щúкнути, *v. n.* s. Щúкати.

Щиколоток, -тка, *m.* s. Чúколоток, *Зак.*

Щúкор, *m.* Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra Bechst.), *B.*

Щикотýрка, *f.* Schminke, *f. Ст.*

Щилúна, *f.* s. Щелúна, *Зак.*

Щúльне, щúльно, *adv.* dicht, nahe bei einander, *Зак. Ме.* 315.

Щимíти, *v. n.* s. Скемíти.

Щúмка, *f.* Klemme, Presse, Zwinge, *f. H.* 195.

Щúна, *f. pl.* щúни, s. Сúклини.

Щúпа, *f.* Spleisse, *f.*

Щúпавка, (— клïщáта, *Пол.*), *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.*; 2) Raubkäfer, *m.* (Staphilinus), *B.*; 3) Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*; 4) щúпавка воднá, Schwimmkäfer, *m.* (Ditiscus), *B.*; 5) — вóдна Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinera), *Пол.*

Щипáк, *m.* Impfarzt, *m.*; 2) *pl.* щипакú Laufkäfer, *pl.* (Carabidae), *Пол.*

Щúпальцї, *pl.* Kiefer, *pl.* (bei Insecten), *B.*

Щúпанка, *f.* s. Стúранка.

Щипáти, *v. a.* kneipen, kneifen, abkneipen; beissen, schneiden, пéрец щипáє (за) язúк der Pfeffer beisst in die Zunge; морóз щипáє der Frost schneidet; * sticheln, mit beissenden Worten

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*

Щипа́тий, *a.* kneipend, *B.*

Щипачо́к, -чка́, *m.* — золоти́стий Goldschmidt, *m.* (Carabus auratus); — мідяни́й Kupferrother Laufkäfer, (C. cancellatus); — фіолето́вий Veilchenblauer Laufkäfer, (C. violaceus); — скіри́стий, Mattschwarzer Leder- Laufkäfer, (C. coriaceus), *Пол.*

Щипе́ць, -пця́, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Піс.*

Щипи́ця, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auriculata), *B.*

Щи́пка, *f.* das Kneipen, Kneifen; 2) Spleissen, *n. Зах.*; 3) *dim.* s. Щи́па, Spleisse, *f.*; 4) *Beiname* der Ри́бка, *Б.*

Щипки́й, *a.* spleissig, *Пар.*

Щи́плик, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer), *B.*

Щи́пці, *pl.* Kneipzange, Beisszange, *f.*; 2) Lichtschere, Lichtputze, *f.*

Щи́пчики *pl.dim.* s.d.v.; Zange, *f. Пол.*

Щир, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.*

Щира́н, *m. Ф. Пр.* III. 188?

Щире́нький, *a. dim.*; **щире́нько**, *adv. dim.* s. Щи́рий; Щи́ро.

Щире́ць, -рця́, *m.* alles Gediegene, Lautere, *Oc.* (61) IV. 33.; Quintessenz, *f. Cm.*; 2) echterSand, *B.*; 3) sandiger Landstrich.

Щи́рий, *a.* rein, lauter; unvermischt, unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, redlich; ernst. [56. *Б.*

Щири́на́, *f.* die Mitte selbst, *M.* III.

Щири́ця, *f.* s. Щир, *B.*

Щи́рість, -ости, *f.* Unverfälschheit, Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Treuherzigkeit, *f. Пар.*

Щи́ро, *adv.* aufrichtig, offenherzig.

Щироблакі́тний, *a.* rein blau.

Щиродру́жеский, *a. У.* in aufrichtiger Freundschaft. [Gold, *Кч.* 101.

Щирозло́тий, *a.* aus gediegenem

Щиролю́дский, *a.* echt human, menschlich, *Фр.* [*Пар.*

Щиромисли́чий, *a.* treugesinnt,

Щи́ронька, *f. dim. АД.* I. 270. s. **Щи́рість**. [gen Herzens, *K.*

Щиросерде́чний, *a.* aufrichti-

Щиросерде́чність, -ости, *f.* s. **Щи́рість**, *Пар.*

Щиросе́рдний, *a.* reinen, aufrichtigen Herzens, offenherzig, *K.*; redlich.

Щиросе́рдно, *adv.* aufrichtigen Herzens, aufrichtig, treuherzig, *Cm.*; redlich, rechtschaffen.

Щи́рость, *f.* s. **Щи́рість**, *Зах.*

Щирота́, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit, *f. W.* [ция reine Zahlenproportion.

Щирочисе́льний, *a.* пропо́р-

Щи́рчик *m.* linker Nbfls des Дністе́р.

Щит, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Dachzinne, *f. Кч.* 5. Dach- Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*

Щить, *in d. Verbind.* усёго 6 тут у три щи́тї *M. Oc.* (62) I. 97.?

Щита́ти, *v. a.* zählen, an-, rechnen; — ся sich anrechnen, angesehen werden.

Щите́чниця, *f.* Deckwanze, *f.* (Tetyra), *B.*

Щи́тик, *m. dim.* Beschlag beim Schloss mit einem Loch zur Aufnahme des Schlüssels, *m.* [drüse, *f.*

Щитико́вий, *a.* -а зеле́зка Schild-

Щити́нок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*

Щити́ти ся, sich schirmen, schützen, *K.* (*vgl.* щит Schild, *m.*).

Щити́ще, *n. aug.* spitziger Bergrücken; 2) e. grosser Schild. [cken, *K.*

Щитова́ти, *v. a.* scharfkantig de-

Щитови́дний, *a.* schildförmig; 2) Schilddrüsen-, *Под.* 71.

Щито́вий, *a.* Schild; -а хря́щка Schildknorpel, *m. Пол.*

Щитоде́ржець, -жця, *m.* Wappenhalter, *m. Пар.* [ster), *B.*

Щитозо́р, *m.* Schildigel, *m.* (Clypea-

Щито́к, -тка́, *m. dim.* s. Щит.

Щитоно́сець, -сця, *m.* Schildträger, Schildhalter, *m. Пар.*

Щито́чник постíнний, *m.* Wand-Baumflechte, *f.* (Parmelia parietina), *B.*

Щи́тчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (Cassida), *B.*

Щівни́к, *m.* s. Щáвій, *B.*

Щі́кнїти, *v. n.* kargen, darben.

Щі́лка, *f.* Pore, *f. Под.* Riss, *m.* Ritzchen, *n.* Spalte, *f. Кч.* 228; 2) Zeile, *f.* Vers, *m. ОП. Ру.*

Щілкова́тий, *a.* porös, *Под.*

Щіли́на́, *f.* s. Щели́на.

Щільний, *a. D. c.* 68. dicht, genau zusammenpassend, luftdicht verschlossen.

Щілни́к, *m.* (ме́ду) Honigscheibe, -wabe, *f. B.*

Щі́льно, *adv.* s. Щільний.

Щільня́к, *m.* Holzlaus, *f.* (Psocus), *B.*
Щілочка, *f. dim. Py.* s. Щілка, Zeile, *f.*
Щінкий, *pl.* s. За́щінка.
Щіп, *gen.* щéпу, *m.* Stamm, Volksstamm, *m. Bux.* [*n.* Einleger, *m. Пар.*
Щіпа, *f.* Sprössling, Spross, *m.* Reiss,
Щіпéр, *m.* Impfarzt, *m.*
I. Щíпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.* Holzspan, *m.*
II. Щíпка, *f.* Agraffe, *f. Пар.*
Щіпний, *a.* spaltbar, *Пар.*
Щіпýн, *m.* Impfarzt, *m. OE.*
Щіть, *f.* Borste, *f.*
Щітúна, *f.* s. Щетúна.
Щітúнник, *m. Oc.* (61) II. 71. Borstenviehhändler, *m.* (?).
Щíтка, *f.* Bürste, *f.*; Kamm, *m.* Raufe, *f.* (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber Keulenpilz, (Clavaria flava), *B.*
Щіткáн, *m.* щіткáня, *f* s. d. v. 2) *B.*
Щіткáр, *m.* Bürstenmacher, *m.*
Щітковáтий, *a.* -а осóка *B* weissstachlige Segge, (Carex muricata), *B.*
Щіточка, *f. dim.* s. Щітка; 2) *pl.* щіточкú, Kardendistel, *f.* (Dipsacus silvestris), *B.*
Щіточковáтий, *a.* bürstenartig.
Щітóчниця, *f.* Bürstenspinner, *m.* (Orgyia), *B.*
Щіхóвзнути ся, ausgleiten.
I. Що, *pron. interr. neutr.* was? welcher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat. n.* was, welcher, -e, -es, (*singl.* u. *pl.*); що-тó was nur immer, auch das Geringste; що-но = що-инo kaum dass, eben — *Лїр.* 19; що дáти то дáти es mag kosten was es will; що мож, möglichst; що мóга, що могú, aus allen Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що годúни, що дня, що рóку alle Stunden, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre, jedes Jahr, що вівтíрка, jeden Dienstag, *B.* &.; що рáзу jedes Mal, mit jedem Mal; що тíлько, що лишé, лишé що sobald nur, kaum; um ein Weniges, um ein Haar, nur einen Augenblick; що до мéне, що до нéго, що до тогó & was mich, jenen, dieses anbetrifft, anlangt, &; що не мíра eine unermessliche Menge; що пан то пан, що хлóпець то хлóпець, ähnlich dem Deutschen: jeder Zoll ein König, od. sprichwörtl: vom Scheitel bis zur Zehe; що старíї и молодíї so alte wie junge, alle: Jung u. Alt; що найкрáсний jeder Schönste, *pl.* що — ші alle die Schönsten; 3) als *int.* was für! wie gross! wie sehr! що то за чóловік!
II. Що, *conj.* dass, so dass; *P.* I. 112. и каже, що: — дай менí нодú; що хибá, що й хибáби wie denn anders, wie doch, vollends gar, was fehlte noch, такé крáсне, дóбре & що й хибáби es kann nichts Schöneres, Besseres & geben; що гóді *Фр.* was etwa, vielleicht was; 2) = wie, що той *Кч.* wie, gleichwie der; 3) als, = нїж, як; бóрше що = бóрше нїж, як.
Щоб, щобú, *conj.* dass, auf dass, damit; щоб ти знав, parenthetisch: „sollst wissen", „wisse es". [бо, щóсь бо.
Щóбо, *adv. Oc.* (61) IX. 50. = Чогóсь
Щовб, *m.* Fels, *m.*; *pl.* щóвбú, Felsengebirge, *n. Пар.*
Щовковúк (прáдка), *m.* Maulbeerspinne, *f.* (Bombyx Mori), *B.*
Щóвпати, *v. a.* glätten, ebnen; — ся sich ebnen, s. glätten, щóвпає ся дорóга, es ebnet sich der Weg (der zugefroren ist).
Щогíд, *adv. W.* s. Що-рóку.
Щóгла, *f. K.* I. 56. Stange, *f.*; Stange, die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зак.*; 2) Mastbaum, Mast, *m.*
Щоглúстий, *a.* mit hohen Mastbäumen, mastbaumreich, *Ш.* I. 16.
Щогóднiй, *a.* s. Щорóчний.
Щогóдно, *adv.* alljährig, *Акт.* 43.
Щоденний, *a.* alltäglich, tagtäglich.
Щоденник, *m.* Tageszeitung, *f.* Tagesblatt, Journal, *n.* [keit, *f. Пар.*
Щоденність, -ости, *f.* Alltäglich-
Щоденно, *adv.* täglich, alltäglich, tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.
Щоднéвий, *a.* s. Щоденний, *Пар.*
Щóка, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*
Щóкати, *v. n.* „was" (що) fragen, *B. Oz.* 111. [mit grossen Backen, *He.*
Щокáтий, *a.* backig, fettwangig,
Щóкнути, *v. n.* mit Zähnen klappern, *M.* III. 142. [ferbein, *n. B.*
Щоковúй, *a.* Backen-; -á кість Kie-
Щокóльвек, *adv. pol. Ga.* I. 36. ein wenig, etwas.
Щóлок, *m. K.* Lauge, *f.*
Щóлока, *f. D. c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

Щомісячний, *a.* alle Monate, jeden Monat.
Щонь-тонь, *Mx.* wenigstens doch ein wenig, doch etwas.
Щорічний, щорóчний, *a.* alljährlich.
Щось, *pron. indef. n.* was, etwas; 2) *adv.* etwas, ein wenig; щось не при сóбі, мов, *P.* I. 190. nicht bei gesunden Sinnen, wie man sagt; щось днів після тóго не в-скількóх, *Oc.* (61) IX. 48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke.
Щот, *m.* Rechnung, *f.*; *pl.* щóти, [Rechenbrett, *n. Пар.*
Щóтник, *m.* Arithmetiker, *m. Пар.*
Щóтниця, *f.* Rechenkunst; Arithmetik, *f. Пар.*
Щотни́чий, *a.* arithmetisch, Rechen-, *Пар.*
Щóтом, *adv.* der Zahl nach, *Др.*
Щотопи́сь, *f.* +*Б. Пр.* VI. 74. Statistik, *f.* (?).
Щóтчик, *m.* Rechenmeister, *m. Др.*
Щочáсний, *a. M.* II. 100. 150. von jederzeit, immerwährend, jeweilig.
Щочéнй, *n. dim.* s. Щóка.
Щýбрати, *v. a.* zusammenlegen; aufsuchen, (*Фр.*).
Щувáч, *m.* Anhetzer, *m. Пар.*
Щуд, *m.* † s. Чýдо; 2) Missgeburt, *f.* Ungeheuer, *n. Зак.*
Щýдла, *pl.* Stelzen, *pl.* [*Пол.*
Щудлáтий, *a.* stelzenartig, -ті нóги.
Щудлачóк (червононóжка), *m.* der rothfüssige Strandreiter, (Himantopus rufipes), *Пол.*
Щýка, *f.* Hecht, *m.*; 2) — мóрська, Hornhecht, *m.* (Belone rostrata), *B.*
Щукáшечка, *f. dim.* s. Щýка.
Щýлити, *v. a.* drücken, andrücken, senken, *Зак.*; — ся sich niederduoken, *B. Оп.*; 2) — ся. *Не.* (*n.* 138) die Augen zusammenziehen, s. Жмýрити ся.
Щýпа, *f.* щупáк, *m.* Hecht, *m.* (Esox lucius), *B.*
Щупáльце, *n.* Tastkörperchen, *n.*; *pl.* щупáльцї Tasterpaar, *n.* (palpi).
Щýпати, *v. a.* betasten, befühlen.
Щупелй, *m.* kleiner Hecht, *Oc.* (61) V. 53.
Щупéць, -пцй, *m.* der betastet um etw. zu prüfen.
Щупíль, *m.* s. Щуцáк, *B.*
Щýплий, *a.* dünn, zart, schmächtig; klein, gering, winzig, *Зак.*
Щýплик, *m.* kleiner Hecht, *B.*
Щýпний, *a.* s. Щýплий.
Щýптати, *v. a.* berühren, betasten; streicheln, *B.*
I Щур, *m.* Vorfahr, Ahn, Ahnherr [(als Familiengott), *m.*
II. Щур, (— прúлудень, *Пол.*), *m.* a) Wanderratte, *f.* (Mus decumanus); б) Hausratte, *f.* (Mus rattus), *B.*; в) — вóдний, eigentliche Wasserratte, (Hypudaeus amphibius), *Пол.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.*; 3) Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator pinicola), *B.*; 4) Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.* [дну щуру ?
Щýра, *f. M*+*Б.* 259. затялись в о-
Щурéць, -рцй, *m.* s. Щур 4), *B.*
Щýрик, *m. dim.* s. Щур; 2) Kanallaufkäfer, *m.* (Amara fulva), *B.*; 3) s. Щур 2), *B.*
Щýриця недопáрка, *f.* Schwammspinner, *m.* (Liparis dispar), *B.*
Щурíй, *m.* s. Щур 4), *B.*
Щýрка, *f.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*
Щуролóв, *m.* Rattenfänger, *m. Фр.*
Щýрóати, *v. a.* zupfen, rupfen, — травý fressen, weiden.
Щурúк, *m. P.* I. 86. ?
Щýрячий, *a.* Ratten-, Ratzen-.
Щýток, -тка, *m.* Nasenstieber, *m. Пар.*
Щýчин, *a.* vom Hecht, des Hechtes, Hecht-.

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.
Ю, *conj.* schon, (*Фр.*).
Юбілéй, *g.* -éя, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n. III.* II. 183.
Юбілят, *m.* Jubelgreis, *m.*
Юбкобóрець, -рця, *m. III.* II. 241?
Ювелíт, *m.* Juwel, *n.* [Jubelfeier, *f.*
Ювилéй, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.*;
Ювилéйний, *a.* Jubel-, Jubeljahrs-.
Юг, *m.* Süden, *m.*; 2) *V.* Südwind, *m.*

Юга́, *f.* warmer Wind, *Mi.* II. 23.
Юга́с, *m. ungr.* Schafhirt, *m.*
Югівéць, (юговéць), -вця, *m* Bewohner des Südens, *m. Hic.*
Югівщани́н, *m. pl.* -ща́не, Bewohner des Südens, ру́ські Югівща́не Bewohner Südrusslands, Kleinrussen, *pl. Hic.*
Югнути, *v. n.* forthuschen, entkommen, entfliehen, *Зак.*
Говий, *a.* s Южний; 2) drückend heiss, warm, brennend, *Hic.*
Юда, *m.* Judas; 2) * habsüchtiger, geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlechten fähiger Mensch; nichtswürdiger Verräther.
Юдин, -а, -е, *a.* Judas-, des Judas.
Юдити (ю́джу, ю́диш) *v. a* aufhetzen, anreizen. [ge, *f. B.* s. Вуж.
Юж, *m.* Ringelnatter, Wasserschlan-
Юж, *conj.* schon, (*Фр.*).
Южа́к, *m.* s. Югівéць, *Hic.*
Южани́н, *m.* s. d. v.
Южний, *a.* südlich, Süd-, des Südens.
Южноевропе́йский, *a.* südeuropaeisch, *B.*
Южнору́ский, (-ський), *a.* südrussisch, kleinrussisch, ruthenisch.
Юзь, *m.* Josef. [pus officinalis), *B.*
Юзе́фок, -фка, *m.* Ysop, *m.* (Hysso-
Юзїв, -ева, -еве. *a.* des Юзь, ihm geh.
Юзик, Юзько, Юзьо. *m. dim.* Josef.
Юзька, *f. dim.* s. Юзя. [geh.
Юзьків, -ова, -ове, *a.* des Юзко, ihm
Юзьчин, *a.* der Юзька, ihr geh.
Юзя, *f.* Josefine.
Юк, *m.* Last, Bürde, *f.*
Юкст, *m.* Büchel, *n. У.*
Юла́, *f.* Art Spiel (um's Geld) mit e. Brummkreisel; 2) Frau, welche nie still sitzt, sich immer hin u. her dreht, immer hin u. her läuft, immerwährend umherstreift, &, *Зак.* [Julian.
Юлечка, *f.* Юлечко, *m. dim.* Julie,
Юлити, *v. n.* sich drehen, sich herumdrehen, sich herumtummeln, *Hic.*
Юлиця. *f.* s. Улиця, *Hic.*
Юлїя, Юлїянна, *f.* Julie.
Юлїян, *m.* Julian.
Юлка, *f.* Brummkreisel, *m. Hic.*
Юлька, *f. dim.* Julie.
Юлько, *m. dim.* Julian.
Юлонька. *f. dim.* s. Юлиця, Улиця.
Юльця, Юльцу́ня, *f. dim.* Julie.

I. Юн, *m.* s. Юна́к, лелїники-ю́ни, *Ф. B.*
II. Юн, *m. Hic.* s. Мню́к.
III. Юн = Він, вона́, воно́, *Ч.* IV. 652.
Юна́к. юна́ка, *m.* junger, rüstiger Bursch, Jüngling; Held, Kämpe, *m. K.*
Юна́рь, *m.* der Quappen(юн)fisch, *Hic.*
Юна́цкий, *a.* jugendlich; tapfer, heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; *grossthuend, aufschneiderisch, ruhmredig.
Юна́цтво, *n.* Heldenmuth, *m.* Tapferkeit, *f. Кч.* 117; * Tollkühnheit, Waghalsigkeit, *f.*; * Grossthuerei, Prahlerei, *f.* [gendliche Alter, *Hic.*
Юна́чество, *n.* Jugend, *f.* das ju-
Юна́чий (-чний), *a.* jugendlich, jung, *Hic.*
Юна́чка, *f.* junges Fräulein.
Юне́ць, -нця́, *m.* Ochsenkalb, Bullenkalb, *n. Пол.*
Юний, *m.* Monat Juni, *B.*
Юний, *a.* jung, *M.* II. 40.
Юность, *f.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *K.*
Юноша, *m.* Jüngling, junger Mensch, *m. pl.* ю́ноші, Cavaliere, Buhlen, *pl.* (*Бор.*).
Юпка, *f.* Jupe, Joppe, *f.* Jüppchen, *n.*; Corset, *n.*
Юпо́вця, юпчи́на, *f. dim.* s. Юпка.
I. Юр, *m.* Georg. [*Га.* I. 258.
II. Юр, юро́к, -ркá, *m.* Schlinge, *f.*
Юра́с, *m.* s. Юркó, *Зак.*
Юро́ба́, *f.* Menge, *f.* Andrang, *m.* Gewühl, Gewimmel, *n.* [meln, *Зар.*
Юро́йти ся, in Haufen sich sam-
Юро́ица, *f.* s. Юроба́. [*pl. Hic.*
Юрда́, *f.* Oelkuchen aus Hanfsamen,
Юри́гельт, юргельт, *m.* † Jahrgeld, Jahrgehalt, *n. Зак.*
Юри́дика, *f.* adeliges Burggericht, ehem. Gerichtsbezirk eines Guthsherrn, *Ч.* VI.; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wissenschaft, *f.*
Юридичний, *a.* rechtlich, juristisch.
Юриздикция, *f.* Gerichtsbarkeit, Jurisdiction, *f.*
Юрий, Юрій, *m.* Georg.
Юри́ст, юри́ста, *m.* Jurist, Rechtsgelehrter, *m.* [wissenschaftlich.
Юристи́чний, *a.* juristisch, rechts-
Юри́ти, *v. n.* sich entrüsten, unwillig werden; * sich aufblähen, *Ko.*
Юріштан, *m.* Georg.
Юркий, *a.* s. Юрний.

Юркну́ти, *v. n.* s. Югну́ти, +*Б.*
Юрко́, *m.* Georg.
Юрли́вий, *a. Ко.* 108. geil, lüstern.
Юрма́, *f. M.* II. 143. *Ал.* Haufen, *m.* Schar, *f.* s. Юрба́. [drängen.
Юрмува́ти ся, sich in Scharen
Юрни́й, *a.* geil, wollüstig, ausgelassen.
Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstigkeit, Ausgelassenheit, *f. Зак.*
Юровий, *a.* des Юр; ю́рова соба́ка, *К У.* I. 226. Procyon, Hundsstern, *m.*
Юро́да, *m.* Narr, Thor, *m. Кч.* 130.
Юроди́вий, *a.* irrsinnig, dumm, blöde, albern, närrisch, *Ш.* I. 254.
Юро́дство, *n.* Verrücktheit, Narrheit, *f.*; toller Streich, *Кч.* 107.
Юро́дствувати, *v. n.* u. *a.* verrückt, irrsinnig sein, sprechen &, *С* II. 172.
Юро́к, *m.* Bergfink, *m.* (Fringilla montana), *B.*; 2) Stück Holz zum festeren Binden der Garben.
Юрта́, *f. АД.* II. 148. s. Юрба́.
Юртува́ти ся, з ким mit jmdm streiten, *К.*; 2) im Aufruhre sein.
Ю́рцьо́, Юрцу́нь, Юрцу́ньо, *m. dim.* Georg.
Юрцуні́в, -е́ва, -еве, *a.* des Юрцу́нь, Юрцуньо́.
Ю́рчик, *m. dim.* Georg.
Ю́стин, *m.* Justin, Justinus.
Юсти́на, *f.* Justine.
Ю́тро, *in d. Verbind.* на ю́трі на зо́рі *Л.* 26. am frühen Morgen.
Юха, *f.* §. Blut, *n.* Blutjauche, *f.* Eiter, *m*; 2) Suppe, Brühe, *f.* Brei, *m. Зак.*; * als Schimpfwort: Bösewicht, Schuft, *m.*
Юхи́м, *m.* Euphemius, Euthymius.
Ю́хт, *m.* ю́хта, *f.* Juchten, Juften, *m.*
Юхто́вий, *a.* Juchten-, von, aus Juchten.
Ючни́й, *a.* Saum-, Last-, (*vgl.* Юк).
Юши́ти, *v. a.* blutig machen; 2) *v. n.* u. — ся, fliessen, bluten, von Blut triefen, *А Г.* 157. *Ко.* 188.
Юші́ти, *v. n.* s. d. v. 2).
Ю́шка, *f. dim.* Юха, Brühe, Suppe, *f.*
Ю́шно, *adv. Ш.* 239. mit guter Suppe, Brühe.
Юшо́ве, *pl.* s. Ґу́ші, *Гол.* III. 354.

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron.* ich.
Я! *int.* der Verwunderung, s. 'Яй!
'Яо́ед, *f.* s. 'Яо́едник.
'Яо́е́да, *f.* (boshafte) Anklage, Ehrenschändung, Denunciation, *f. Пар.*
'Яо́едник, *m.* (verleumderischer) Ankläger, Verleumder, Anzeiger, Denunciant, Ehrenschänder, *m. Пар.*
'Яо́ко, *n.* s. 'Яо́локо.
'Яо́леко, *n.* s. 'Яо́локо. [gemacht.
Яо́ле́чний, *a.* Aepfel-, aus Aepfeln
Яо́ле́чник, *m.* Aepfelmost, Aepfelwein, *m. Пар.*
'Яо́ли́чко, *n.* Kniescheibe, *f. B.*
Яо́лі́вка, *f.* Apfelfrucht, *f. B.*
'Яо́лінка, *f.* Apfelbaum, *m.* (Pyrus malus L.), *B.* [Kernobst, *n.* (Pomaceae), *B.*
Яо́лова́ті, *pl.* Apfelfrüchtler, *pl.*
'Яо́локо, *n.* Apfel, *m.* [Apfelbaum-.
Яо́лоно́вий (-не́вий), *a.* Apfel-,
'Яо́лочко, *n. dim.* s. 'Яо́локо.
Яо́ло́шник, *m.* s. Яоле́чник, *Пар.*
'Яо́луко, *n.* Apfel, *m.*
'Яо́лунь, *f.* s. 'Яо́лінка, *B.*
'Яо́луне, *n. coll.* Apfelbäume, *pl.*
Яо́луне́вий, *a.* Apfel-, Apfelbaum-.
Яо́луні́вка, *f.* Aepfelmost, *m. Ст.*
'Яо́лунка, *f.* s. 'Яо́лінка. [*Ру.*
Яо́лу́нний, *a.* des Apfelbaumes, Apfel-,
'Яо́лушний, *a.* Apfelbaum-, Apfel-, *К.*
'Яо́луня, *f.* s. 'Яо́лінка.
'Яо́лучниця, *f.* Aepfelverkäuferin. *f.*
Яо́ро́нт, *m.* e. Gattung des Pappelbaumes, (*Бор.*). [keit, *f. У.*
Яв, *m.* Wachen, *n. Пар.*; 2) Wirklich-
'Ява, *f.* Wachen, Wachsein, *n.*; 2) Erscheinung, Form, *f. К.*; 3) Auftritt, *m.* Scene, *f. Пар.*
Явдоки́м, *m.* Eudocimus.
Явдо́ха, *dim.* Явдо́ня, Явдо́нька, Явдо́шка, *f.* Eudocia.
'Яведа, *f. Ф.* Kobold, *m.* s. Відмі́на II.
'Яведник, *m.* s. Чорт.
Явза́, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f. Зак.*
Явза́ти ся, egoistisch sein, *Зак.*
Явза́ч, *m.* Egoist, *m. Зак.*
Яви́ти, явля́ти, *v. a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; 2) aufweisen, auszeichnen, *Ке.* II. 4.; — ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.

'Явище, *n.* Schreckbild, *n. Пар.*

'Явір (клень), *gen.* я́вора, *m.* Weisser, Grosser od. Waldahorn, *m.* (Acer pseudoplatanus), *B.*

Явіри́ночка, *f. dim.* s. Яворина.

'Явкати, *v. n.* s. Нявкати, (*Фр.*); 2) schnattern, *Пар.* [nung, Offenbarung, *f.*

'Явлене, *n.* u. я́влене ся, Erscheinung, *f.*

Явле́нний, *a.* wundervoll, vom Himmel erschienen (v. einem Heiligenbilde), *Ш.* II. 242.

Явля́ти, — ся, s. Яви́ти, — ся.

'Явний, *a.* offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.

'Явність, -ости, *f.* Offenbarkeit, öffentliche Kunde; Deutlichkeit, Klarheit, *f.*

'Явно, *adv.* klar, deutlich, offenbar, öffentlich.

Явноцьві́тий, *a.* offenblühend, рости́ни -ті, *B.* Blütenpflanzen, Phanerogamen, *pl.*

'Явор, *m.* s. 'Явір, *Зак.*

'Яворець, -ірця, *m. dim.* s. 'Явір.

'Яворик, *m. dim.* s. 'Явір; 2) e. Art Гаївки́.

'Яворина, *f.* s. 'Явір; 2) Ahornholz, *n.*

Яворо́вий, *a.* Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.

'Яворонько, *m. dim.* s. 'Явір.

Явту́х, *m.* Eutychus.

I. 'Яга, *f.* ба́ба-я́га, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, *f.*; böses Weib.

II. 'Яга (го́ла). *f.* Tausendknoten, *m. Пар.*

Яги́й, *a.* böse, *Mi.* II. 14.

Яги́вка, *f.* s. Гаївка, *B.*

Яги́дник, *m.* Erdbeerstrauch, *m.*; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.

Яги́лка, *f.* s. Гаївка.

Яглиця, *f.* s. Дя́гель, *B.*

Яглича, *f.* s. Пра́лїска, *B.*

'Ягни, *pl.* Art Speise, *Зак.*

'Ягни́ця, я́гни́чка, *f.* junges Schaf, *B.*

Ягну́сик, (ягну́шик), *m.* ein wohlfeiles Angehänge, *Зак.*

Ягня́, *n.* Lamm, *n. B.*

Ягня́тина, *f.* Lammfleisch, *n.*

Ягня́тко, ягня́точко, *n. dim.* Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, *n.*

Ягня́тник бородя́тий, *m.* Lämmer-Bartgeier, Geieradler, *m.* (Gypaëtos barbatus), *Пол.*; 2) Lämmerhirt, *m. B.*

'Ягода, *f.* Beere, (bacca), *B*; 2) Walderdbeere, *f.* (Fragaria vesca), *B.*

'Ягодник, *m.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.* [bes grossularia), *B.*

'Ягрес, *m.* Gemeine Stachelbeere, (Ri-

Яд, *m.* Gift, *n. Ш.* II. 149.

Яда́м, *dim.* Ядамко́, *m.* Adam.

'Ядерний, *a.* kernig, kräftig, derb, dicht; * bündig, lakonisch, *Пар.*

'Ядерність, -ости, *f.* Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, *f.*; * Bündigkeit, *f. Пар.*

'Ядерно, *adv.* s. 'Ядерний.

Ядлове́ць, -івця́, *m.* s. Яловець.

Ядови́тий, *a.* giftig.

Ядови́тість, -ости. *f.* Giftigkeit, *f. Пол.*

Ядо́молочь канарі́йска, *f.* Euphorbia canariensis, *B.*

'Ядра, *pl.* Buchweizenkleie, *f. Га.* I. 258.

Ядре́ний, *a.* nerwig, *Пар.* s. 'Ядерний.

Ядре́нники, *pl.* Kernpilze, *pl.* (Pyrenomycetes), *B.*

Ядрени́стий, *a.* kernig, *Ог.* 100.

Ядри́нка, *f.* Drüsensack, *m. Пол.*

Ядрки́й, *a.* kräftig, frisch, rüstig, hurtig.

Ядро́, *n.* Kern, Korn, *n.*; Mark, *n.* Keim, Same, *m.*; * Gehalt, *m.*; *pl.* я́дра, Geilen, *pl. Пар.*

Ядря́ний, *a. Ме.* 322. kernig, gesund.

'Ядух, *m.* derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, *Га.* I. 258.; 2) s. Дихавиця, *Пар.* [хавиця, *Пар.*

'Ядуха, *f.* Engbrüstigkeit; s. Ди-

'Ядушливий, 'Ядушний, *a.* s. Дихавичний. [я́духа.

'Ядушливість, -ости, *f.* s. 'Ядух,

'Ячко, *n. dim.* kleines Ei.

Яе́чник, *m.* яе́чниця. *f.* Eierschwamm, Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus); 2) яе́шниця пошви́ста, Birkenschwamm, *m.* (Ag. vaginatus), *Вол.*

Яе́шник, *m.* Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus), *B*; 2) Eierkuchen, *m. Пар.*

Яе́шниця, яе́шня, яе́чниця, *f.* Eierspeise, *f.*

Яз, *m.* Wehre, *f.* Damm, *m. B.*; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Щог.*

Язь, язи́к, язю́к, *m.* язи́ця, я́зя, *f.* Giesen, (Leuciscus idus), *B.*

Язьв, *f. W.* Qual, Pein, *f.*

'Язва́, *f. У.* s. Ра́на; 2) s. d. v. — морова́, Pest, *f. C.* II. 136.; 3) Hexe, *f.* böses Weib, *B.*

Язве́ць, *m.* Dachs, *m. Пар.*

'Язви́на, *f. МШ.* s. Ра́на; 2) *МШ. B.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m.* Loch, *n.*

'Язьвина, *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vrgl.* Язьв).

Язви́ти, *v. a.* verwunden. [nua), *B.*

'Язґір, *m.* Kaulbarsch, (Acerina cer-

'Яздра, *pl.* Kiemen, *pl. B.*

Язи́к, *m.* Zunge; *Sprache, *f.*; 2) Kundschafter, *m. Кч.* 142; 3) Erdzunge, Landzunge, *f.*; 4) — мо́рський, Seezunge, *f.* (Solea nasuta Pall.), *B.*

Язика́тий, *a.* mit einer grossen Zunge; *plauderhaft, schwatzhaft; Maulheld, *m.*

Язикова́тий, *a.* zungenförmig.

Язико́вий, *a* Zungen-; Sprach-, *Пар.*

Язикозна́не, *n. Ог.* Sprachwissenschaft, *f.*

Язикосло́в, *m.* Linguist, *m. Пар.*

Язи́ческий, *a. Не.* s. Пога́ньский.

Язичкова́ті, *pl.* Zungenblütige, *pl.* (Liguliflorae), *B.*

Язичко́вий, *a. dim.* Zungen-; -а сопі́лка, Zungenpfeife, *f. Пол.*

Язи́чний, *a.* Zungen ; 2) heidnisch, Heiden-, *Мог.*

Язи́чник, *m.* Heide, *m.*; 2) — космохво́стий, Taubenschwanz, *m.* (Macroglossa stellatarum), *Пол.*

Язи́чниця, *f.* Heidin, *f.*; 2) Zungenfarn, *m.* (Scolopendrum officinarum).

Язи́чок, -чка, *m. dim.* s. Язи́к, Züngelchen, Zünglein, *n.* Zunge, *f.* (einer Wage); Zunge, *f.* Dorn, *n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *n.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m.* (Ligula), *B*; 3) *pl.* язи́чки, Lanzettblättriger Wegerich, (Plantago lanceolata), *B.*

I. Язнь, *f.* das „Ich", *Пар.*

II. Язнь, *f.* s. 'Язн.

'Язьо, *m.* (Kinderspr.), Язи́к.

Язове́ць, -вця́, *Ос.* (61) IV. 38.?

Язо́к, -зка́, *m.* s. Яз 2), *Щог.*

'Язя, *f* Hexe, Furie, *f.* böses Weib, *B.*

'Яйкати, яйкоті́ти, *v. n.* ach rufen, ächzen, wehklagen, jammern.

'Яй! *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.

Яйце́, *gen.* яйця́, *n.* Ei, *n.*; яйце́бельце́, *Ч.* II. 16. Zauberei, *n.*

Яйцева́тий, яйце́вий, *a.* eiförmig, *B.*

Яйці́вка, *f.* Eischnecke, *f.* (Ovula), *B.*

I. Як, *m.* Уак, Grunzochse, *m.* (Bos gruniens).

II. Як, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лише́, — ті́лько sobald nur, als nur; 2) wenn; як що wofern, wenn, fals, *Шл. Ч.* IV. 599. 695.

III. Як, *adv.* wie, als, так за вели́кий як я, so gross wie ich; як на не́го, то до́сить für ihn ist das genug; як то бува́е wie es zu geschehen pflegt; як стій, aus dem Stegreif; b) in einem Nu; як ся тра́фит wie es sich trifft; як мо́га wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся ма́еш? wie geht es dir? як на ими́ то́го па́на? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *M.* I. 138; як! wie! и ще́ як! und wie! як бу́дь, як не́будь schleuderhaft; якра́з eben; genau; knapp; gerade; я́кся, *M.* II. 125. = яко́сь; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сей так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schläft u. schläft in einem fort.

I. 'Яко́и, *conj.* wenn. [wenn.

II. 'Яко́и, *adv.* als wie, als ob, als

Яки́й, *a.* was für ein? was für einer?; welcher; яки́й до́брий! (*iron.*) wie gut er ist! яки́й ти му́дрий! wie klug du doch bist! яки́й ти пан! da sieh' mir den Herrn!; яки́м ро́дом auf welche Art, *P.* I. 84; 2) яки́й-таки́й wie einer, so andere; яви́й сей, таки́й той *id.*; 3) який та́кий, irgendeiner, irgendwelcher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, *Зг.*

Яки́йсь, яки́й ся, *M.* II. 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.

Яки́кати, *v. n. Гол.* I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.

Яки́м, *m.* Joachim.

Яки́мів, -ова, -ове, *a.* des Яки́м.

Яки́нт, *m.* Hyacinth, *m. Пар.*

'Якички, *adv.* wie eben.

'Які́в, -ова, *m.* Jakob; *sprichwörtlich: уся́кому по 'Якову für jeden etwas, *Мор.*

Яківка, *f.* Betonie, *f.* Zehrkraut, *n. Пар.*

Яківо́чний, *a. Oc.* (62) IV. 87. zweideutig; verdächtig.

'Якір, -ора, *m.* Anker, *m. Пар.*

'Якірний, *a.* Anker; *sbst. n.* якірне́ Ankergeld, *n.*; Ankerrecht, *n.*; Ankerzoll, *m. Пар.*

Якірни́к, *m.* Ankerschmied, *m. Пар.*

'Якість, -ости, *f.* Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, *f. Пол.*

'Яклити, *v. n. H.* 238. s. Кванькати, Канючити

I. 'Яко, *adv.* wie, als, gleich; я́ко та́ко so so, nicht zum besten.

II. 'Яко, *conj.* dass, *До.*

'Якоби, *adv.* s. 'Якби.

Яко́вий, *a.* wie beschaffen, von welchen Eigenschaften.

'Яковиха, *f.* Gattin des 'Яків.

'Яковишин, *a.* der 'Яковиха, ihr geh. [ihm geh.

'Яковів, -ова, -ове, *a.* des 'Яків,

Яко́вість, -ости, *f.* Beschaffenheit, *f.* Qualität, *f. Вах. Др.*

Яково́, *adv.* wie beschaffen, *M.* II. 105.

Якогісїнький, *a.* нї яког. *Кч.* 237. nicht der geringste, gar kein.

Яко́го, *adv.* wie viel, wie zahlreich.

Яко́ном, *m. P.* I. 167. *eig.* Еко́ном, (w.s.).

'Якор, *m.* s. 'Якір.

Яко́рниця, *f.* Ankertau, *n. B.*

I. Яко́сь, *adv.* zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermassen, gewissermassen, etwas.

II. Яко́сь, *conj.* einst, einmal. [*Ил.*

'Якостний, *a.* qualitativ, besonders,

Якура́т, *adv.* s. Акура́т.

'Якшати ся, *Кух.* — з кимо́сь sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.

Яль звича́йна, *f.* s. Яли́ця, *B.* Edeltanne, Pechtanne, Weisstanne, *f.* (Abies pectinata).

Яла́к, *m.* — соба́чий Hundetopf, *m.*

Ялёва́ті, *pl.* Tannenartige, *pl.* (Abietineae), *B.* [vulgaris), *B.*

Яле́ць, -лця́, *m.* Hasel, (Leuciscus

'Ялий, *a.* schön, niedlich, fein, *Пар.*; 2) gut, tüchtig, brauchbar, *Зар. Вец.* I. 334.; 3) roth glänzend, funkelnd, *У.*

Яли́на, (*dim.* яли́нка), *f.* Tannenholz, *n. B.*; 2) Tanne, *f. Пар.*

Яли́нни́к, *m.* Tannenwald, *m.*

Яли́но́вий, *a.* Tannen-.

I. Яли́ти, *v. a.* schmücken, zieren; — ся *Ф.* roth glänzen.

II. Яли́ти, *v. a.* (де́рево) abrinden (u. dadh trocknen lassen).

Ялице́вий, *a.* s. Яло́вий.

Яли́ця, *f.* Tanne, *f.*

Яли́чка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Meertanne, *f.* (Abietina), *B.*

Яли́чний, *a.* Tannen-, *Пар.*

Яли́чник, *m.* s. Боровець бу́рий.

Яли́шник, *m.* Rindviehhändler, *m.* (?).

Яліо́ний, *a.* niedlich, wohlgefällig, wohlanständig, schicklich, *Пар.*

Яліо́но, (еліо́но), *adv. Ф.* gut anstehend, schicklich, hübsch.

Яліве́ць, -вця, *m.* s. Яловец.

'Ялівка, я́лівиця, *f.* Kalbe, eine junge Kuh, Färse, *f. B.*

I. Яліви́к, *m.* junges Hornvieh, *B.*

II. Яліви́к, *m.* Wachholderdrossel, *m.* (Turdus pilaris), *B.* [Wachholder.

Ялівцевий, *a.* Wachholder-, von

Ялівчани́к, *m.* Wachholderbeerenverkäufer, *m.* (*Бор.*). [tigkeit, *f. Пар.*

'Ялість, -ости, *f.* Schönheit; 2) Tüch-

Яли́ти, *v. n.* welken, *Пар.*

'Ялка, *f.* Tannenbäumchen, *n.* (als Christbaum).

Ялму́жна, *f.* Almosen, *n.* milde Gabe.

Яловатий, *a.* unfruchtbar.

Яловеля, *f.* junges, Schaf, unfruchtbares Schaf & *B.*; 2) *aug.* s. 'Ялівка.

Яловець, -івця́, *m.* звича́йний, Gemeiner Wachholder, (Juniperus communis), *B.* [trocken.

'Яловий, *a.* unfruchtbar; *unnütz; 'Яловина, *f. coll.* unfruchtbares Vieh; 2) Kalbenfleisch, *n.*

'Яловиця, *f.* s. 'Ялівка. [Kuh-.

'Яловичий, я́ловичний, *a.* Kalben-,

'Яловичина, *f. coll.* Kalbenfleisch, Kuhfleisch, *n. Га.* I. 258.

Яловля́, яловя́, *f. n. coll.* junges Vieh, Kalben, Kälber, *pl.* &.

Яловни́к, *m.* s. Ялівни́к.

'Ялоза, *m.* u. *f. H.* 214. e. schmutziger Mensch, Schmutzian, Sudler, *m.*

Ялозити, *v. a.* beschmieren, besudeln; — ся sich — *Зак.*

Ялозний, *a. H.* 214. schmutzig, besudelt, schmierig.

Яломо́к, -мка́, *m.* Käppchen, *n.* Platt-

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зак.*

Ялóскати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen, *Га.* I. 258.

Ялóшенька, *f. dim.* s. 'Ялівка.

'Яльчик, *m.* s. Ялéць, *B.*

Яльчúнка, *f.* Fichtenwickler, *m.* (Coccyx abiegnana), *B.*

'Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *m.*

Ямó, *m.* Jambe, *m.*

Ямóвий, *a.* Jamben-, jambisch.

Ямúна, *dim.* ямúнка, *f.* Kluft; Grube, *f.* *Пол.* [Grube, *f.* Loch, *n.*

Ямúско, *n. aug.* s. 'Яма, Höhle,

Ямúстий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.

'Ямка, *f. dim.* s. 'Яма, e. kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — в óцї Augenhöhle, *f.*

Ямкувáтий, *a. M.* II. 34. -ті óчи? Ямкýр, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.* [гувáти, *Мак.* II. 54.

Ямлúти, *v. a.* s. Куповáти, Тор-

'Ямник, *m.* Dachshund, *m.* (Canis vertagus).

'Ямнище, *n. Гн.* 64. Schlammfänger, *m.*

Ямочéвнї, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*

'Ямочка, *f. dim.* s. 'Ямка. [*Ст.*

Ямчáтий, *a.* löcherig; mit Grübchen,

Ямчúна, ямчúнка, *f. dim.* s. 'Яма.

Ян, *m.* Johann. [gaddus).

Янгáдский, *a.* aus Engedis (En-

Янголáтко, Янголáточко, *n. dim.* Engelein, *n. Ш.* I. 256. s. Ангелáтко.

Яндрýх, *m.* s. Андрéй.

'Яне, 3. *pers. praes. fut.* von áти (áнути) = зачáти *Гол.* III. 33.

Янéнько, *m. dim.* Häuschen.

Яничáр, *m.* Janitschar, *m.*

Яничáрка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*

Янкó, *m. dim.* Johann.

Яньó, *m. dim.* Johann.

Янтáр, *m.* Bernstein, *m.*

Янтáрка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *B.* [stein, *Пар.*

Янтáрний, *a.* Bernstein-, aus Bern-

Янтíн, *m.* Antonius.

'Яньцьó, Яньцýньó, *m. dim.* Johann.

Янчáр, *m.* Lämmerbirt, *m. B.*

Янчáрка, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Яничáрка.

Япóрти, *pl.* Art Winteräpfel, gross hart, spät, *B.*

Яр, *gen.* ярý, *m.* Schlucht, Felskluft, *f.*

Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *m.* *Пар.*; 2) s. Яринá.

Яребúна, *f.* s. Орябúна, *Kol.* II. 122.

Ярéм, *gen.* ярмá, *m.* s. Ярмó.

Ярéма, *dim.* Ярéмко, *m.* Jeremias.

Ярепýд, *m.* e. Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зак.* [fels-, *А-Г.* 158.

Ярепýдовий, *a.* haeretisch, Teu-

Яретúч, яретúчий, *a. Ме.* 454. s. Єретúцкий.

Ярéц (-éць), *m.* Gerste, *f.* (Hordeum), *B.*

Ярúга, *m.* s. d. f. *Пс.*; 2) Säufer, *m.* *Га.* I. 258.

Ярúжник, *m. Ко.* 79. Wucherer, *m.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зак.*

Ярúза, *m. АД.* I. 215. *Зак.* s. d

'Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer-, зóїже Sommergetreide, *n.* Sommersa. *f.*; -ий вiск Sommerwachs, Jungfernwachs, *n.*; — огóнь = грань; áрі пчóлоньки, junge Bienen, *АД.* I. 214; 2) rein, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОП.*

I. Ярúна, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).

II. Ярúна, *f.* s. Орúна.

Яринéць, -нцá, *m.* Gemüse-Lauch, *m.* (Allium oleraceum).

Ярúнний, *a.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Ярúннї, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).

Ярúти, *v. a.* s. Жáрити; 2) * reizen, zum Zorne reizen, *C.*; — ся s. Жáрити ся; 2) * in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.

Ярúця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommerroggen, *m.* s. Яринá I.; 2) *Ч.* IV. 668. Erdbeere, *f.*

Ярúч, *m.* s. Їж, *Пар.*

'Ярість, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f.* *Пар.*

Ярíти, *v. n.* Strahlen zuoken, (*Фр.*).

I. 'Ярка, *f.* junges Schaf, *B.*; 2) Sommerweizen, *m.* *Зак.*

II. 'Ярка, *f.* böses Weib, s. 'Яга, 'Язя.

Яркúй, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.* яркó — —.

'Яркість, -ости, *f.* Stärke, *f.* *Пол.*

Ярковáтий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *K.*

Ярлúвий, *a.* grimmig, *Cm.*

Ярлúво, *adv.* lüstern, *Cm.*

Ярлúк, *m. Рч.* 15. Schein, Freizettel,

'Ярмак, *m. ungr.* s. 'Ярмарок.

'Ярмалка, *f.* я́рмалок, -лка, *m.* s. 'Ярмарка, Ярмарок, *H.* 20. *Кч.* 67.

'Ярманка, *f.* я́рманок, -нка, *m. P.* I. 196. s. Ярмарка, я́рмарок.

'Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*

'Ярмаркóвий, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *sbst. n.* ярмаркóве, Jahrmarktsgebühr, *f.* Standgeld, *n.* ярмаркóві, *sbst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.

'Ярмаркувáти, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel treiben.

Ярмарок, -рку, *m.* s. 'Ярмарка; * Lärm, *m.* Getöse, *n.* я́рмарок робúти lärmen, Lärm machen.

Ярмарóшний, ярмарóчний, *a.* s. Ярмаркóвий.

Ярмúз, *m. Ко.* Unordnung, Unannehmlichkeit, *f.*

Ярмíвка, *f. Ч.* IV. 195. e. Art Mütze.

'Ярмíс, *m. M+E.* 166. *H.* 82.

Ярмó, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.*

Ярмовáти, *v. a. He.* unter schwerem Joche niederhalten, plagen.

Ярмовúй, *a.* Joch-; -á кість Jochbein, *n. B.*

Ярмолóй, *m.* s. Ірмолóй, *Зак.*

'Ярмонка, *f. H.* 108. *P.* II. 175. s. 'Ярмарка.

Ярмувáти, *v. a.* mit dem Joche drücken, s. Ярмовáти.

'Ярмуж, *m.* Art Blätterkohl, *n.* (Brassica oleracea aloides).

Ярмýлка, ярмýрка, *f.* Käppchen, Mützchen, *n.* (bes. d. Juden).

Ярнúй, *a.* s. Весняний, *У.*

Ярнúк, *m.* Schneeglöcklein, *n.* (Galanthus nivalis), *B.*

Ярнúця, *f.* s. Ярúця 1).

Яробýйний, *a. B.* mit frischem Muthe.

I. Яровáти, *v. a.* s. Веснувáти.

II. Яровáти, *v. n.* s. Ярúти ся 2), *Зак.*

Яровáтий, *a.* schluchtig.

Яровáтість, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthales.

Яровúй, *a.* s. 'Ярий, -вé жúто = я́ре ж.

Яровинá, *f.* Sommersaat, Sommerung, *f. Кв.* II. 8.

Яровелéний, *a.* hellgrün, grasgrün, *Cm.*

Ярóк, *gen.* яркá, *m. dim.* s. Яр, kleine Schlucht; Graben, *m.*

Ярошýджий, ярошýжний, *a.* räuberisch, *C.* II. 224.

'Яросити (я́рошу, -сиш), *v. a.* когó jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*

'Ярославий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *M.* I. 152. [*Пар.*

'Ярославість, -ости, *f.* Grimm, *m.*

'Яростити (я́рошу, -стиш), *v. a.* s. 'Яросити, *Пар.*

'Яростний *a.* zornig; verhasst, *У.*

Ярóта, *f. coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*

'Ярочка, *f. dim.* s. 'Ярка.

Ярочкóвий, *a.* von Lammfellen.

I. 'Ярош, *m.* Hierotheus.

II. 'Ярошь, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га.* I. 258.

'Ярслев, *m. Ч.* III. 336. ?

Ярýга, *f. aug.* s. Яр, Felsenkluft, *f.*

Ярýн, *m. Ко.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.

Ярýнда, *f.* Langeweile, *f.* (?).

Ярчá, *n.* junges Schaf; Lamm, *n. B.*

Ярчáк, *m.* etw. zur Bekleidung des Чаóан Gehöriges: *viell.* Mütze.

Ярчáний, *a.* s. Ячмíнний.

Ярчóвина, *f.* e. Schafskrankheit = Schafskrätze in Folge der Gänge dh Sümpfe.

Ярчýк, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *K.* II. 38. соóакиярчукú, Hund mit e. Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *C.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u. eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.

Ясь, *m. dim.* Johann. [*f.* Aufruf, *m.*

Ясá, *f. K.* I. 168. Bekanntmachung,

Ясафáт, *m.* Josephat.

Яселнúчий, *m.* Stallmeister, *m. K.*

I. 'Ясень, -сеня, *m.* звичáйний, Gemeine od. Hochesche, *f.* (Fraxinus excelsior), *B.*

II. 'Ясень, -ня, *m. KУ.* Polarstern, *m.*

Ясенéвий *a.* Eschen-, aus Eschenholz.

Ясенéць, -нцá, *m. dim.* s. Ясень I.; 2) Tausendgüldenkraut, *n. Пар.*; 3) s. Яснéць.

Ясенúна, *f.* Esebenholz, *m.*
Ясенúско, *m. aug.* s. 'Ясень I.
'Ясетр, *m.* Stör, *m.* (Acipenser sturio), *B.*
'Ясик, *m. dim.* s. Ясь.
Ясúна, *f.* s. Ясá. [Sklaverei, *f.*
'Ясир, *m.* Beute, *f.*; Gefangenschaft,
Ясúрник, *m.* Gefangener, Sklave, *m. K.*
Ясúти (ящý, ясúш) *v. a. K.* verkünden.
'Ясїнь, *m.* s. 'Ясень I.
Ясíнниця (стягівка), *f.* Blaues Ordensband, (Catocala fraxini), *B.*
'Яска, *f. Cm.* alles Glänzende, schimmernde Schneeflocke, Sternchen, *n.*
'Ясків, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus), *B.* [weisse, grosse Fisolen.
'Ясько, *m. dim.* Hänschen; 2) Art
'Яскор, *m. Ч.* I. 1, 181. s. 'Ясків (?).
Яскрáвий, *a* grell; blendend, schimmernd. [schreiende Farben, *pl.*
Яскрáвість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
'Яскрало, *n.* Flitter, *m.* Flitterwerk, *n Зг.*
Яскрúти ся, funkeln, schimmern, *Шар.*
Яскрúця, *f.* funkelndes Licht, *Cm.*
'Ясла́, *pl.* Zahnfleisch, *n B.*; 2) Krippe, *f.*
'Ясмин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch, *m.* (Philadelphus coronarius).
Ясмúнина, *f.* s. d. v.
'Ясьмін, *m.* s. 'Ясмин, Ясьмінóвий, *a.*
Яснéнький, *a. dim.* s. 'Ясний.
Яснéць, (-éц), *m.* glattes Eis (nicht mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis, (*Ще.*) *Га.* I. 258.
'Ясний, *a.* hell; glänzend; klar; * klar, deutlich, verständlich, in die Augen fallend; natürlich (ясна річ).
Яснúти ся, hell leuchten, schimmern.
'Ясність, -ости, *f.* Helle, Helligkeit, Heiterkeit, Klarheit, *f.*; * Deutlichkeit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.* (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
Яснíти, *v. n.* hell sein, leuchten, glänzen; hell, licht werden, *Не.*
'Ясно, *adv.* hell, licht; klar, unbewölkt (am Himmel); * klar, deutlich; einleuchtend.
Яснобáрвий, *a* hell-, buntfarbig, *Bac.*
Яснобíлий, *a.* hellweiss.
Яснобрúвий, *a. W.* mit lichtblonden Braunen.
Яснобрунáтний, *a.* hellbraun.
Ясновельмóжний, *a.* erlaucht, *III.* II. 69. [Durchlaucht, *f. C.* I. 184.
Ясновельмóжність, -ости, *f.*
Ясновéць, -івця́, (óзьків-огéнь), *m.* Lichtnelke, Kuckucksblume, *f.*) Lychnis flos cuculi); 2) blanke Münze.
Яснови́д, *m.* яновúда, *m.* u. *f.* Hellseher, *m. Шар.* [keit, *f. Шар.*
Яснови́дність, -ости, *f.* Hellsichtig-
Ясновидю́щий, *a.* hellsehend, *K.*
Ясножóвтий, *a.* hellgelb.
Яснозелéний, *a.* hellgrün.
Яснозóрий, *a.* hell blickend, helläugig, *Cm.* [flechten.
Яснокóсий, *a.* mit blonden Haar-
Ясномóжний, *a.* erlaucht, *Cm.*
Яснобкий, *a.* helläugig.
Яснополовúй, *a.* hellfahl.
Яснопунсóвий, *a.* hellponceau.
Яснорúжий, *a.* -кінь Lichtfuchs, *m. Шар.*
Ясноржáвий, *a.* hellrostroth.
Ясносúвий, *a.* grauweiss; — кінь Lichtschimmel, *m.*
Ясносúній, *a.* hellblau, lichtblau.
Ясносинáвий, *a.* s. d. v.
Ясносíрий, *a.* lichtgrau.
Ясночервóний, *a.* hellroth.
'Ясокір, *m.* Schwarzpappel, *f.* (Populus nigra), *B.*
'Ясочка, *f. dim.* s. 'Яска.
'Яспіда, 'Яспідь, *f.* böses Weib.
'Ясса, *f. АД.* I. 217. Salutirung, Begrüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
'Яссий, *a.* aus Jassy.
'Ястер, *m.* s. 'Ястрiб, *B.*
Ястребáня, *f.* etwa: e. Henne die der Habicht fressen mag, eine nichtsnutzige Henne, (*Фр.*).
'Ястрибúна, *f.* Scheuchruf gegen Hühner (*Бор.*).
'Ястрiб, *m.* Habicht, *m.* (Astur), — кýрячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*; — птáшачий або потáчий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
'Ястрiбиця, *f.* Weibchen eines Habichts, *n.* [habicht, *m. B.*
'Ястрýб, *m.* (— велúкий), Hühner-
Ястрýбеня, *n.* Junge eines Sperbers, e. Habichts, *n.*
Ястрýбець, -бця́, *m. dim.* s. 'Ястрýб; — малúй Sperber, *m. B.*
Ясувáти, *v. a.* sagen, mittheilen, erklären; kundgeben, andeuten, *Cm.*

Яcýвь, Яcýньó, Яcýньцьó, *m. dim.* Hänschen.

'Ятва. *f. Пу.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*

'Ятел, я́тель, я́тіль, *m.* Specht, *m.* (Picus), *B.*

'Ятелин, *a.* des Spechtes, *Не.*

'Ятер (-ір), *m.* Reuse, *f. B.*

'Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся (чогó) an etw. treten, etw. unternehmen; 2) *impers.* ялó ся = прилúчно, крáсно es ziemt, es passt, ist schön.

Ятúна, *f.* Griffelbein, *n. B.*

'Ятка, *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Ке.* I. 127; 2) Fleischbank, *f.* Fleischscharren, *m.*

Ятлиня (-ле-), *n. P.* I. 155.?

'Яточка, *f. dim.* s. 'Ятка.

Ятрáк, *m. B.* s. Вя́тер.

Ятри́стий, *a.* eiternd, (*Фр.*).

Ятри́ти, *v. a.* reizen; огóнь anfachen; páну eine Wunde eitern, schwären machen; — кого́ reizen, erbittern; — ся aufflackern; eitern, schwären; sich erzürnen, erbittert werden.

Ятрíвка, ятрóвка, ятрóха, *f.* des Bruders Frau, Schwägerin, *f.*

I. Ятрóха, *f.* s. d. v. *Га.* I. 258.

II. Ятрóха. *f.* kaltes Fieber, *Mi.* II. 289.

Ятряни́й, *a.* hell flackernd, — огóнь heftiges Feuer, *B.*

'Яфина, *f.* Heidelbeere, *f.* s. Черни́ця.

Яфинни́к, *m.* Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*

'Яфира, *pl.* я́фири, s. 'Яфина, *B.*

Яфíрни́к, *m.* s. Яфинни́к, *B.*

Яхи́дний, *a.* boshaft, tückisch, listig, s. Єхи́дний, *Зак.*

Яхи́дство, *n. Ко.* 231. Schlangenlist, *f.*

'Яхонт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin, Hyacinth, Amethyst, Saphir).

Яць, Яци́на, 'Яцкó, *m.* Hyacynthus.

Яцúнний, *a.* Hyacinth-; — цьвíт, Hyacinthe, *f. Пар.*

Ячáти, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.

Ячи́ти, *v. a. АД.* I. 213. weinerlich, kläglich reden, beten.

Ячíти, *v. n.* leise etw. thun, weggehen, *Зак.*

Ячмíнь, *gen.* ячмéню, *m.* Gerste, *f.* (Hordeum); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf dem Auge. [*n. B.*

Ячмíниско, *n.* Gersten-Stoppelfeld,

Ячмíнка, *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art frühe Aepfel, süss, weiss (grünlich), reifen gleichzeitig mit der Gerste.

Ячмíнний, *a.* von Gerste, Gersten-.

Ячмíнник, *m.* Gerstenammer, *m.* (Encheriza milliaria), *B.*; 2) Gerstenbrod, *n. Пар.*

Ячмíнниця, *f.* Gerstenstroh, *n.*

'Ячниця, я́шниця, *f.* s. d. v.

'Яшва, *f. Не. Пр.* XII. 604.?

Яшкáр, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua), *B.*

'Яшко, *m.* s. 'Ясько.

'Яшний, я́чний, *a.* s. Ячмíнний, *P.* I. 152. *Мс.* 233.

'Ящик, *m* Büchse, Butter, od. andere Meste, *f. B*

'Ящириня, *n.* Junges einer Eidechse.

'Ящириця, *f.* Laubmoos, *m. Пар.*

'Ящірка, *f.* Eidechse, *f.* (Lacerta agilis, viridis).

'Ящірчин, *a.* Eidechsen-.

'Ящур, *m.* Salamander, *f.* (Salamandra), *B.*; 2) Art Frühlingsspiel (*vgl.* Гаíвка).